

Conſilia celeberrimi. J. U. doctoris domini Oldradi de ponte de Laude qui fuit aduocatus cõſiſtorialis in Romana curia peritiſſimus.

✠

Cum Priuilegio.

¶ Reuerendo patri domino Joanni franciſco de paninis ſacre theologie necnõ diuini ac humani iuris profeſſori ſacriq; palatij cauſaruʒ apoſtolici auditori Alfonſus de ſotto vtriuſq; iuris doctor Archidiaconus Ciuitateñ. ⁊ Theſaurarius Salamantiñ. S. P. D.

OLdradi conſilia que ſuperioribus annis etiam recognouimus Reuerende Pater iam ſecundo pro viribus ingenij emendauimus in quibus non facile ad te ſcripſerim quãto labore defatigati ſimus duabus de cauſis potiſſimum. quarum altera fuit paucitas librorum qui conferri poſſent. altera eorũ quos in correctionem adhibuimus mira inter ſe diſſenſio. nõnulli enim plura conſilia habebant. alij vero pauciora. Si quidem in prima impreſſione ducenta duntarat ⁊ ſexagintaquattuor conſilia ſunt elaborata. ⁊ in his quidem nonnulla ſuperuacua. In hac vero ſecunda tricenta ⁊ triginta. quorum aliqua vt fertur nouiſſime reperta ſunt Auinione. aliqua etiam ex tuo codice adiecimus. Pro qua re multum me hercle tibi debet poſteritas ⁊ vtriuſq; iuris ſtudioſi. quo duce ⁊ monitore Uitus pulcher librorum impreſſor multorum bibliothecas non modo Aduocatorum ⁊ ſacri palacij Auditorum ſed Cardinalium quoq; ⁊ Ro. pon. diligentiſſime perquiſiuit. vt ne vlla ex parte Oldradum nobis non perfectum reſtitueres. ſed nolo plura in hanc partem tecum dicere. ſatis enim peruulgatuʒ eſt ſtudium tuum ⁊ ingens amor quem habes in libris imprimẽdis. in illis preſertim qui officium tuum expectare videntur. qualis erat iam pridem Oldradus qui multis ab annis in te vnum reſpexiſſe mihi videtur vt illum tandem quaſi ab exilio in ciuitatem reduceres. nunc ad meipſum redeo. Multum profecto laboris mihi attulit librorum diuerſitas. breuitas vero ⁊ anguſtia ſummariorum aliquantomagis. Nam cum alij codices alia ſummaria haberent quorum quedam obſcura fuerant. quedam vero conſiliorum mẽbra parum ſatis explicare mihi videbantur. optimum nobis viſum eſt. Exemplo ⁊ doctrina preſtantiſſimorum virorum Antonij de butrio in allegationes Lapi Dominici de ſancto gemiano in conſilia Calderini necnõ Baldi acutiſſimi iuris interp̃tis: lucidiora quedam longioraq; ſummaria preſcribere quo facilius intelligerent legentes quid quaq; conſilij parte traderetur. poſtea vero ſingula conſilia ſub rubricis tam Canonicis q̃ȝ legalibus prout nobis videbatur in ordinem digeſſimus. ſi qua vero longiora fuerant: ea diuiſimus particulatim quodlibet membrorum proprio ſuo titulo aſſignantes. De qua re haud ſcio quid alij fortaſſe ſentient. mihi certe id viſum eſt fore non inutile. Ut enim in eodem ſepe prato varij naſcuntur flores. ita minime mirandum eſt ſi vno eodemq; conſilio quãdoq; diuerſa iura complectant. Que res tamen quantum fructum allatura ſit vtriuſq; iuris ſtudioſis ipſi iudicabunt qui legent: ad me quidẽ illud non attinet dicere. Tu vero. R. P. nolo tua laude defrauderis cuius auſpicio res iſta quãtulacũq; eſt in medium proceſſit. Quis enim publicis negocijs occupatus ſis quotidie: ſub tanta tamen cauſaꝝ mole plus meditaris etate iam prouectus q̃ȝ qui iuuenes in ocio vitam agunt vt non iniuria de te dicamus qδ de Q. fabio maximo dixit Ennius vnus homo nobis cunctando reſtituis rem. Atq; hoc quideʒ tempore vehementer miror quo nam pacto preſtare potueris. vt cum in controuerſia que apud ſedem apoſtolicam de Puero tridentino agebatur de iure reſponderes. nihilominus preſentis operis tabulam mira quadam diligentia ⁊ ingenio reformaris. Quicquid igitur vtilitatis habet hec noua Oldradi impreſſio: id totũ a te fluxiſſe intelligent homines cuius cura ⁊ auctoritate opus iſtud ſuſceptum eſt ⁊ quoad fieri potuit cum diligentia elaboratum. De oldradi vita atq; doctrina ſcribere ſuperuacuũ eſt. Fuit enim vt mihi quidem perſuadeo tibi pene ſimillimus. qδ enim noſtro tempore Sir. Quar. Pon. Max. tuipſe preſtare ſoles hoc ille dum viueret Ro. Pon. effeciſſe fertur. ⁊ in primis felicis me. Joã. xxij. cui etiam tum cum ab vrbe diſceſſiſſet in arduis ſepe cauſis de iure reſpondiſſe fertur. Habet preterea teſtimonium doctrine ſue Joannem an. hominem ſane omnium etatis ſue facile doctiſſimum quem in additionibus ad Specu. Oldra. ſepe numero allegare non puduit. quas hoc loco non aſſerimus: quoniã in calce huius operis cum concordantijs etiaʒ cura ⁊ diligentia tua collecte ſunt ⁊ impreſſe. Uale.

Omnia que certe congeſta ſub ordine cernis.
  Conſilia Oldradum compoſuiſſe ferunt.
Pars fuerant frequens. hominũq; remanſit in vſu.
  Auctoris titulum teſtificata ſui
Pars ignota magis fama obſcuriore latebat.
  Que tandem ex cecis eſt repetita locis.
Queq; ſuum nigras dñm ſequebatur ad vmbras.
  Ad corpus pars eſt ecce redacta ſuum.
Ergo age qui titubas perplexas cernere cauſas.
  Oldradi ante oculos accipe conſilia.
Inuenies quo ſit nodoſi queſtio iuris.
  Per veras leges diſſoluenda modo.

¶ Incipit tabula ꝯſilioꝝ qōnū ⁊ allegationū excellētiſſimi vtriuſqꝫ iuris pfeſſoris dñi Oldradi de pōte ð Laude ꝯſiſtorialis aduocati oīuꝫ etatis illius iuriſcōſultoꝝ pſtatum tenētis iuxta titlos .v. libroꝝ Decretaliū ⁊ quaſdam alias extraordinarias. ſub qbus ipſoꝝ cōſilioꝝ ſummaria aptius ꝯueniētiuſqꝫ collocari poſſe videbantur.

Liber Primus.

De conſtitutionibus.

cij.

¶ Lꝫ ꝯſtō ecclie hēat ꝙ vacāte eccla ꝑpoſit⁹ gerat vicez archiepi ex hoc tñ ꝑpoſitura nō dꝛ hēre curā aīarum: nec extrauagās execrabilis in ea locum hꝫ. cxvij.
¶ Si ſtudētes Rome hñt ꝑuilegiū ꝑcipiēdi fruct⁹ bñficioꝝ ſuoꝝ eos ꝑcipiēt nō obſtāte ſtatuto ecclie ꝙ ꝑ annuꝫ debeāt facere reſidētiā: qꝛ illud ſtatutū tollit ꝑ clauſulas generales nō obſtañ. ⁊c̄. cl.
¶ Statutū factū in eccla cathedrali contra expectantes apoſtolicos nō vꝫ: qꝛ cōtra ſuperiorē ⁊ papā. clij.
¶ Priuilegiū ꝯceſſuꝫ epō nō expſſo ꝓprio nōie ꝙ poſſit diſpēſare cū ꝑpoſito: vt cū ꝑpoſitura poſſit aliud curatuꝫ bñficiū obtinere nō reuocat ꝑ ꝯſtōnē execrabilis q̄ reuocat diſpēſatōis formā nō ptātez diſpēſandi. Et eiuſdē. §. qꝛ vō deincepꝰ nō hꝫ locū in hīs q hodie curata bñficia recipiūt vꝫ ꝙ ēt ꝑmū ſit reſeruatū: qꝛ rectitudo iurꝭ lederet iō vītīa clā ad oēs nō trahit ⁊ ꝑ eundē. §. nō ē correctū. c. ſi tibi ꝯceſſo. ð ꝑben. lib. vj. clxxxj.
¶ Valet ſtatutū fcm̄ ꝑ epm ⁊ capl'm ſuper reſidētia ⁊ ꝑceptione prebendarum. ccl.
¶ Ordinatio regis ſuper ſolutione monete non ligat eccleſiaſticas perſonas. cclix.
¶ Lꝫ ſtatutū capli iuratū diſponat ꝙ quotiēs fieret capitulū generale vocent canonici abſētes certo mō: alr̄ non valeat actus: tñ ſi in electōe nō fuerit vocati vꝫ electio tali ſtatuto nō obſtāte nec aſtringente iurantes.

De reſcriptis.

xxij.

¶ Si duo eligant in īperatores ⁊ vterqꝫ adminiſtret nō vꝫ ꝑuilegiū alteri⁹ tñ ſꝫ pēdet ex euētu: ſed vtriuſqꝫ circa idem ſic. priuilegium tamen in quo tacetur onus alias impoſitum ciuitati non valet. xxxvij.
¶ Dictū teſtis partiꝫ vere ⁊ ptiꝫ falſe ðponētis ñ vꝫ. nec ꝑnceps ꝑ reſcriptū facere pōt ꝙ valeat. l.
¶ Gratia cōceſſa ad quinquēniū alio qnquēnio iam pēdente incipit a tempore date. lviij.
¶ Si tpe īpetratiōis bñficiū īpetratū excedat ſummam: ſed tpe vacatōis nō debet impetranti. lxxxj.
¶ Proceſſus factus vigore gratie ſurreptitie non valet nec cenſure. cxij.
¶ Si ſtatutū hꝫ ꝙ oluꝫ bñficioꝝ vacātiū vſqꝫ ad ðcēniū ꝑ ānū fruct⁹ ðbeāt fabrice. vacauit añ finē ðcēnij bñficiū fruct⁹ ðbēt fabrice lꝫ fruct⁹ ꝑcipiant p⁹ ðcēniū. cxxxvj.
¶ Tempus acceptationis currit anteq̄ȝ expectans habeat litteras expeditas. cxl.
¶ Habēs multa ꝑſtimonia ⁊ īpetrās bñficiū ſatis ē ꝙ faciat mentionē eoꝝ in genere lꝫ nō in ſpecie. cxliij.
¶ Papa ꝯtulit eadē die duob⁹ ī eadē eccla ꝑbēdas non obſtāte ꝙ aliq aplica auctē ī eadē eccla ſint recepti: aut vt recipiant īſiſtāt gra ſcdo pñtātꝭ ē oīno nulla. clxviij.
¶ Attendit tp̄s quo bñficiū vacat ⁊ realiter gratia ſortit effectum ⁊ non tempus date. clxix.
¶ Quidā īpetrauit ſꝫ tenorē ꝯſtōnis cū ei quē ð ꝯceſ. ꝑbē. pēdēte cognitōe nō ſunt ligate man⁹ ordinarij: ēt ſi executor īhibuit ei nec hꝫ effectū niſi gra purificata. cxciij.
¶ Capl'ꝫ duob⁹ in fi. de reſcrip. li. vj. nō hꝫ locū ī duob⁹ impetrātibus cū illa clauſula aut ſi aliqui ſuꝑ ꝓuiſionib⁹ ſibi faciēdis ⁊c̄. ſi nō appareat quis illoꝝ ꝑmo īpetrauit. vbi plene intellectus dicti. c. duobus examinat. cxcvj.
¶ Cla anteferri poſita in gra. ſ. ſeu ſi aliq ⁊c. īpetrauerit ⁊c. intelligit quo ad impetrātes de ꝑterito ⁊ nō de futuro. Et dicta cla ponit ad tollendū ſurreptiōem. Item eſt odioſa ⁊ reſtringenda. ccviij.
¶ De. c. gratia de reſcrip. lib. vj. ccxvj.
¶ Nō ꝓdeſt impetrāti ꝙ p⁹ datā ſue lr̄e gratioſe fuerūt aliqui mortui ex bñficiatis in eadē eccla qñ a ꝑncipio fuit ſubreptitia ⁊ ſic nulla ſecus ſe fuiſſet ānullāda. ccxxvij.
¶ Diſpō pape ī bull' ſurrepticijs ñ ob. ꝯſtitutōi. ccxxix.
¶ Satꝭ ē articulāti ꝓbat ꝙ tpe vacatōis bñficij erat certi valorꝭ ꝯꝑhēſi ſō gra lꝫ tpe date eēt maiorꝭ valorꝭ. ccxxxiij.
¶ Impetrās ī forma gr̄e ſpālis ꝑfert illi q īpetrauit ī forma pauperum in prebenda vacante ante purificationem conditionum. ccxxxv.
¶ Si vnus impetrat ſm taxationem decime antique ⁊c̄. dꝫ haberi ꝯſideratio ēt ad membra beneficij taxata lꝫ ꝑncipale beneficium nō reperiat taxatum. ccxlvij.
¶ Legitimatio ē ſubrepticia. cū legitimat adulterin⁹ ex vtroqꝫ parēte. nec fuit facta mentio de vtroqꝫ adulterio ⁊ nō ſufficit dicere nō obſtañ. d. aliqua. ſed eſt facienda mētio ſpecialis de. d. cclvj.
¶ Si falſa cā etiā impulſiua exprimitur in diſpenſatiōe Pape nulla eſt diſpenſatio ſed onus ꝓbandi falſitatē incūbit alleganti. Itē ſi petēs diſpenſatiōem in mr̄imonio cū ꝯſanguinea dicit ignoraſſe impedimētū ⁊ ꝓbet ſcīa ñ valet diſpēſatio. ſꝫ aſſerens ſe ꝯtraxiſſe publice in facie eccleſie lꝫ non ꝓbet banna. c. cum inhibitione ꝑceſſe. ſi tñ cōtrarit coram populo interueniētibus ſolēnitatibus in eccleſia non dicitur ſubrepticie impetraſſe. cclvij.
¶ De multꝭ ſubreptiōib⁹ īpetrantꝭ graꝫ a Papa. cclxv.
¶ Ex gra Pape facta alicui de officio ſcriptorie penitētiarie ſi aliquis de numero ſcriptoꝝ deficit: vel q̄ȝ primuꝫ defecerit. cū tres deficiant de antiquo numero duodenario ſcriptoꝝ: ⁊ plures ſunt illi antiquo numero ſuꝑadditi dꝫ ipſe obtinere nec dꝫ expectare ſuꝑadditos. nec de ſuꝑadditis eſt facienda ſubrogatio vſque quo ad antiquum numerum duodenarium ſit deuentum. cclxxxiij.
¶ Habēs grām expectatiuam pōt acceptare bñficiū qđ vacat de iure lꝫ nō vacet facto. añ impetrās ꝑbēdā vacātē dr̄ ſubrepticie impetrare ſi nō vacet de fcō lꝫ de iure ſic. Itē īpetrāti ꝑdicto currit mēſis ad acceptādū ſi vacatio ꝑdicta ð iur lꝫ ñ ð fcō erat notoria ī loco bñficij. ccxxiiij.
¶ Gratia quo ad ptātem iudicis debꝫ eſſe bulata ⁊ non poteſt probari per teſtes. cccxxv.
¶ Si papa pupillo exiſtenti coraꝫ ſe dedit grām ad dignitatē ſi alr̄ nō diſpenſet ſecuꝫ nō vr̄ ꝑꝑ hoc ſecū diſpēſare. Itē ſi poſtq̄ȝ bñficiū vacauit diſpēſauit ſecū ñ vr̄ facere ꝑiudiciū alij tertio qui id acceptauit. cccxxvij.
¶ Ad idem ꝙ ex ſolo facto non videtur ſine verbis papa diſpenſare. cccxxix.
¶ Additio eiuſdē in ꝯtrariū. ſ. ꝙ ipſo fcō vr̄ papa diſpenſaſſe etiā ſi nō exprimat verbū diſpenſamus. cccxxxj.
¶ Additio eiuſdē ꝙ ipſo facto vr̄ papa diſpēſare ex certa ſcīa etiā ſi nō exprimat diſpenſamus.

De conſuetudine.

cv.

¶ Conſuetudo reddit inſtrumētū inſufficiens quod alr̄ de iure cōi eſſet ſufficiens. cxciij.
¶ Licet eccla lauduneñ. ſit de cōſuetudine ꝙ Archidiaconi hñt emolumētuꝫ iuriſditōis: vacāte ecclia emolumētum tñ qđ obuenit poſt ꝓuiſionem ⁊ ante apprehenſam poſſeſſionem non debetur eis. ccxj.
¶ Si frēs ſcti Antonij hñt miniſtrare ſacra curialib⁹ de ꝯſuetudie tal' ꝯſuetudo vꝫ ⁊ vēdicat ſibi locū ī carnalib⁹ ⁊ familiarib⁹ eoꝝ marie qꝛ ē ꝯfirmata ꝑ ꝑuiliū pape. ccxx.
¶ Cōſtō ī ꝯſuetudo ec. hñs ꝙ nou⁹ canōic⁹ nihil ꝑcipiat vſqꝫ ad q̄driēniū ē reuocata ꝑ. c. ſuſcepti regimīs īquātuꝫ ðuiat a v̄bis dcē ꝯſtōis ſuſcepti regimis alr̄ ſecus. 137.
¶ Licet ꝯſuetudo ſit hodie ꝙ feuda poſſint diuidi inter

conſortes:tamen iſta conſuetudo non extenditur ad modum prelegandi. ccxliiij.

¶ Quo obeat articulari exceptio ex pſcriptiõe vl' ꝯſuetudie ⁊ quo articulet ſbiectio vl' correctio epi i clicis cathedralis eccleſie: ⁊ impugnatio impertinentium articulorum circa predicta. ccxlviij.

¶ Cõſuetudo dꝫ obſeruari i ꝯdendis teſtis q̃ eſt in loco vbi fit teſtm̃. Cõſuetudo tñ circa minus ſolẽne teſtm̃ non vꝫ nec põt hẽri ratũ p eũ cui fit p̃iudiciũ. ccliiij.

¶ Põt quis preſcribere obedientiã paſſiue.ſ.q̧ ſit ſubiectus vni ⁊ nõ alteri:non valet conſuetudo circa hoc nec inducit peccatum. cclxxviiij.

¶ Valet ꝯſuetudo i certo ordie mõachoꝝ q̧ trãſlat' ad aliũ p̃oratũ hẽat ſecũ oia bõa ⁊ actões rõne p̃mi ſibi ꝯpetẽtis:⁊ reqrit' ſpatiũ.xl.ãnoꝝ:⁊ ñ hꝫ locũ niſi i vere trãſlato. Itẽ ꝯſuetudo diſponẽs q̧ bona prioꝝ decedentiũ ptineant ad abbatẽ nõ ſolũ in bonis tranſlati. clxxxv.

¶ Valet ꝯſuetudo q̧ vacante p̃benda i eccl'a collegiata abbas ꝯferat eaꝫ canonico antiquori volẽti dimittere ſuaꝫ p̃bendam ẽt ſi exiſtant expectãtes apoſtolici. Iteꝫ ad probandũ talem ꝯſuetudinẽ ſufficit allegare collationẽ abbatis licet nõ articulet' cui fuit facta collatio.

De poſtula.prela.

xxvij.

¶ Frater de ordine mendicantium poſtulatus dꝫ de bonis eccleſie habere expenſas.

De electione.

ix.

¶ Electus qui diſtat a curia p.xxx.dietas ante ꝯfirmationẽ adminiſtrãs ad inſtantiã capituli ⁊ p neceſſitate eccleſie non cadit a iure ſuo. xiiij.

¶ Beneficia abbatis vacant poſt adeptã poſſeſſionem ante benedictionem. xxij.

¶ Si duo eligant' in impatores ⁊ vterq̧ adminiſtret nõ vꝫ priuilegiũ alterius tm̃ ſed pẽdet ex euẽtu:ſed vtriuſq̧ circa idem ſic:tamẽ priuilegium in quo taceret' onus alis impoſitum ciuitati non valet. xxiiij.

¶ Duobus i diſcordia electis vno ex canonicis cõtẽptis ſi ꝯtẽptus vni electõi ꝯſentit põt aliũ ĩpugnare. cl.

¶ De obſeruãtia.c.cupiẽtes.⁊ de pena nõ ſeruãtis. Itẽ in ſi.dr̃ q̧ lꝫ forma.c.cupiẽtes.nõ ſit ſeruata:tñ hñ admitti' qs p viã denũciatiõis vel accuſationis. ciij.

¶ Capl'm quorũdã.§.circa.de elec.li.vj.nõ hꝫ locũ i monacho electo ad abbatiã pprij monaſterij. cxxij.

¶ Si capitulũ citat' ad certũ diem ad electionẽ minor pars nõ põt terminum ꝓrogare. cxxviij.

¶ Cõuentus hoſpitalis hieroſolimitani ex cã põt deponere magr̃m ſuũ maxie ſi cõfederationẽ faciat cũ inimicis fidei chriſtiane ⁊ põt aliũ eligere. cxlvj.

¶ Si papa mandat puideri alicui de beneficio ſpectãte ad collationeꝫ epi ⁊ capituli ⁊c. debet' ſibi bñficiũ cuius electio ſpectat ad eoſdẽ lꝫ nõ cõfirmetur. clv.

¶ Quõ dꝫ fieri electio per inſpirationeꝫ vel quaſi inſpirationeꝫ ⁊ cõſiliũ ad hoc vt nõ dicant' tot electiões quot electores.ſ.q̧ pronuncietur per vnum. clxx.

¶ Impator añ ꝯfirmatõeꝫ ñ hꝫ adminiſtratõeꝫ. clxxiij.

¶ Allegationes quibus excuſatur electus per viam cõpromiſſi verbis pluralis numeri ſi pronuncians ſe correxit ſtatiꝫ ⁊ pnũciauit in ſingulari numero. clxxxiiij.

¶ Electio facta per verba pluralis numeri non valet ẽt ſi pronuncians ſtatim ſe correxit. clxxxix.

¶ Appellans qui in electione fuit contẽpt⁹ non tenet' ad obſeruantiam.c.vt circa. cxcj.

¶ Electus añ ꝯfirmatõem nõ põt adminiſtrare. cxciij.

¶ Si i eccl'a lauduneñ.ẽ ꝯſuetudo q̧ archidiaconi hẽnt emolumẽtũ iuriſdictõis vacãte eccl'a.emolumẽtũ qd obuenit p⁹ pniõeꝫ ⁊ añ apphẽſaꝫ poſſioné ñ dẽtur eis. ccj.

¶ Si monachus cã leuitatis dimiſit habitũ ⁊ reſumptis habitu redit ad monaſteriũ ⁊ abſolutus eſt poteſt eligi in abbatem qꝛ per hoc nõ fuit irregularis. ccxlvj.

¶ Si elect⁹ in epm̃ hñdicit populũ ñ ſolemnit' añq̃ ꝯſentiat electõi ñ incidit in penã.c.auaritie de elec.li.vj. cclix.

¶ Lꝫ ſit ſtatutũ capli q̧ quotiẽs fieret capl'm gnãle vocẽtur canonici abſẽtes certo mõ alſ nõ valeat act⁹.⁊ canõici iurarũt illõ ſtatutũ.tñ ſi in electõe ñ fuerũt vocati valꝫ electõ ⁊ tale ſtatutũ ñ anullat eã nec aſtrigit iurãtes. cclxxxvj.

¶ Suſpẽſus ab hoie nõ eſt ineligibil' actiue ⁊ paſſiue. ſecus ſi a canone. Itẽ elect⁹ p̃t aliqd ꝯfiteri in p̃iudiciũ ſuũ ex defectu ſuo ſꝫ nõ eligẽtiũ. Itẽ lꝫ ſuſpẽſus ab offõ ⁊ bñficio ſit ſciẽter admiſſus ad electõem cũ alijs ñ ppea eſt inualida electio ſicut ſi admitteret' excõicatus vel laycus.

De tranſla.epi.vel electi.

cclxxxiiij.

¶ Valet ꝯſuetudo in certo ordine monachoꝝ q̧ trãſlatus ad aliũ prioratum habeat ſecũ oia bona ⁊ actões rõe primi ſibi ꝯpetentes ⁊ reqrit' ſpaciũ.xl.ãnoꝝ ⁊ nõ hꝫ locũ niſi in vere tranſlato. Itẽ cõſuetudo diſponẽs q̧ bona p̃orũ decedẽtiũ ptineãt ad abbatẽ ñ hꝫ locũ i bõis trãſlati.

De renunciatione.

clxxiij.

¶ Non poteſt renunciari inſinuationi donationis vel.l. ſi nunq̃.C.de reuo.dona. cccxxiij.

¶ Si vnus hꝫ expectatiuam ad primo vacaturũ bñficiũ cũ clã añferri i vna eccl'a ⁊ ibidẽ vn⁹ antiqu⁹ fraudẽ ip̃i⁹ renũciet bñficio i curia ẽt ſi faciat mẽtionẽ de expectãtib⁹ nõ ppea p̃iudicatur expectãti qꝛ nõ ſoluꝫ factuꝫ ſꝫ mõus ſcl ẽ exp̃mẽd⁹ ⁊ vacatõ i curia fraudulosa ñ affic bñficiũ.

De etate ⁊ qualitate.

ccxv.

¶ Ordinatus a nõ ſuo epo vl' ordiat⁹ de licẽtia ſui epi.

De filijs preſbiterorum.

ccxv.

¶ Diſpẽſat⁹ ſup defectu nataliũ nõ tenet' in ꝯſecutiuis illi⁹ diſpẽſatõis facer' mẽtioneꝫ diſpenſationis in alia impetratõe ſec⁹ i nõ ꝯſecutiuis. Itẽ diſpẽſat⁹ q̧ poſſit bñficia obtiner' ñ obſtãte defectu nataliũ p̃t i eccl'a cathedrali bñficiũ obtiner' qñ diſpẽſatio reſpectu ꝯcedẽtꝫ ẽ fauorabilis. Itẽ diſpẽſatõ p̃t trahi ad ſimilia vl' miora eiuſdẽ generꝫ.

De obligatis ad rõcinia.

cxcvj.

¶ Tutores vel curatores teſtamentarij nõ remouentur niſi ex callida conuerſatione.

De officio vicarij.

lxxvij.

¶ Epo nõ p̃t ꝯcedere certe pſone quã ñ ꝯſtituat officialẽ vel vicariũ generalẽ pñtem ꝯferendi bñficia vacatura.

De officio delegati.

lxxxj.

¶ Proceſſus delegati iniuſte factus cõtra poſſidẽtẽ bñficiũ qui vult ſtare iuri nõ valet ẽt ſi i eũ ferat excõicationem vt deſiſtat a poſſeſſione. lxxxix.

¶ Executor vel delegatus pape põt inuocare brachiuꝫ ſeculare.⁊ remiſſiones ſunt hic infra. xciij.

¶ Qui recipit caſtrũ ſub homagio a rege cuſtodiẽdũ vt ſibi reſtituat lꝫ fuerit excõicatus a delegatis pape vt reſtitueret eccle cui⁹ caſtrũ erat nõ incurrit excõicationẽ.eo qꝛ ſi ꝯtrariũ feciſſet maximã ignominiã incurriſſet pp homagiũ ⁊ iurm̃ ⁊ añ oia dꝫ abſolui p̃ſtita cautõe de ſtãdo iuri nõ obſtãte ꝯtradictõe ptis aduerſe maxie ſi ẽ ſenex. cxlv.

¶ Iudex remiſſorie poteſt abſoluere teſtes ad cautelaꝫ vt teſtificentur ſi hoc habet in cõmiſſione. ccxxix.

¶ Si epo

¶ Si eṗs Tholoſan⁹ eſt dat⁹ ꝯſeruator poſtea vō ē fact⁹ Archieṗs eiuſdē ciuitatis nō expirat officiū. cclxxvj.
¶ Si eṗs vnius ciuitatis datur cōſeruator ꝛ poſtea efficiatur Archieṗs eiuſdem ciuitatis non propterea expirat eius iuriſditio ꝛ ſemper manet conſeruator. cxcv.
¶ Per actū nullū ſiue ꝓceſſum nō dicit̃ delegatus functus officio ſuo ꝛ pōt iterꝫ ꝓcedere. Itē p ſolā diffinitiuā dicit̃ delegatus functus officio ſuo ꝛ nō per alios actus. Itē c. ſtatutū. de reſcrip. li. vj. quo ad dietas nō hȝ locū in executoribus gratiaꝝ ſed in iudicib⁹ cauſaꝝ. cccxix.
¶ Coram ſubexecutore expectans debet ſeruare modū hoc contentuȝ. Item delegatus poteſt inuocare brachiū ſeculare ſicut ordinarius.

De officio ordinarij.

lxxv.

¶ Pōt creare notariū qlibet eṗs vł ordiari⁹ īfra ſuū territoriū. Itē notoriat⁹ ē vile officiū ꝛ nō dignitas. lxxvij.
¶ Epiſcopus non poteſt concedere certe perſone quaȝ non conſtituat officialem vel vicarium generalem poteſtatem conſerendi beneficia vacatura. lxxxvj.
¶ Eccleſia in criminibus eccleſiaſticis poteſt punire laicum ꝛ eum capere. lxxxix.
¶ Si eṗs inuocat brachiū ſeculare ꝯtra clericū ſuū q ab eo ad ſedē aplicā appellauit iudex ſeclarij ñ dȝ eū iuuare niſi qñ nō hȝ vltra qd faciat ꝛ fecit qđ potuit. clxxij.
¶ Eṗs pōt eximere aliquē a ſua iuriſditōe. clxxxvij.
¶ Si i cōpoſitiōe eṗi ꝛ capli cauet̃ ꝙ poſſit eṗs hr̃e vnā curiā ꝛ caplm aliā nō ꝑpterea ſequit̃ ꝙ eṗs nō poſſit aliā erigere de nouo maxie in cāis criminalib⁹. cccxviij.
¶ Licet compoſitō ſit facta inter eṗm ꝛ ſuum capitulum ꝙ poſſit capitulum tenere vnum auditoriū. tamen epiſcopus etiam quo ad criminales cauſas poteſt tenere vnum auditorium ad ciuiles aliud vbi voluerit in tota dyoce.

De officio iudicis.

lix.

¶ Curatorem ad liteȝ etiā delegatus pōt dare ad cām corā ſeo vertentē. ꝛ de alijs hic diſtinguitur.

De maioritate ꝛ obediē.

lxix.

¶ Omnes reges pncipes nō debēt de iure ſubeſſe Imperatori. nec de iure poſitiuo nec de iure diuino. Et ptās regū fundatur vtroqꝫ iure ſed imperatoris non. lxx.
¶ Pncipes nō recognoſcētes dñm ſaltē de facto pñt ſibi indicere bellū de iure fori. ſȝ ſi vn⁹ recognoſci t ſuperiorē ille nō pt ſine auctoritate ſupioris indicere. Si vō alt̃ q vult īdicē ñ recognoſcit dȝ petere a ſupiori alti⁹ vt faciat iuſtitiā de eo ꝛ ō iur̃ poli ꝯſiderat̃ cā ꝛ volūtas. cxxviij.
¶ Conuentus hoſpitalis hyeroſolimitani ex cā pōt deponere magiſtruȝ ſuū maxime ſi ꝯſideratōem faciat cum inimicis fidei xp̃iane ꝛ poteſt alium eligere. clxxx.
¶ Habet eccleſia vtranqꝫ iuriſditionem.

De treuga ꝛ pace.

lxx.

¶ Pncipes nō recognoſcētes dñm ſaltē de ſcō pñt ſibi īdicere bellū de iure fori: ſȝ ſi vn⁹ recognoſcit ſupiorē: ille nō pōt ſine auctē ſupioris īdicere. Si vō alter q vult indicere nō recognoſcit dȝ petere a ſupiori alteri⁹ vt faciat iuſtitiā ō eo ꝛ de iure poli ꝯſiderat̃ cā ꝛ volūtas. lxxj.
¶ Chriſtian⁹ nō pōt ſine peccato ad defenſionē ſuaȝ vti auxilio infideliū niſi bellū ſit iuſtū ꝑ parte ſua.

De pactis.

xxx.

¶ Stipulatio facta p cardinalē vel notariū in comoduȝ romane eccleſie valet. xciiij.
¶ Stiplo regȝ ō ñ alienādo bōs regni ēt iuramento firmata ſi a pncipio fuit iutil̃ ei⁹ morte ñ ꝯfirmat̃. cxxxij.
¶ Lȝ pactū de futura ſucceſſiōe nō teneat: tñ firmat̃ iuramēto ꝛ de vbis dico me cōtentā ꝛ pagatā. clvj.
¶ Ubi dolus ex ꝑpoſito vel re ipſa appet in arbitramēto nō obligat pactū nec iuramētuȝ de ſtādo eius arbitrio ꝛ de nō reducēdo ad arbitriū boni viri. ccxxxj.
¶ Si rex aragonū hñs duos filios eis ꝯſentiētib⁹ ꝛ iurātib⁹ in manib⁹ pr̃is diuiſio regni aragonū ꝛ maioricaꝝ eſt int̃ eos fcā p pr̃em dñio retēto ipſi pr̃i i vita ſua ſubſtōnē fecit vni filio ꝙ ſi decederet ſine filijs vel filij ei⁹ tūc ſuccederet regnū aragonū: iſta volūtas vocat̃ ordinatio facta a pr̃e ſupmi iudicij diſpōnē ꝓueniēs ē mutabilis vſqꝫ ad mortē. Itē donatio fcā a rege nō recognoſcēte ſuperioreȝ ñ ſubiacet legib⁹ ad īſinuationē nec quo ad pſonaꝝ capacitatē. Itē talis act⁹ regis reſpectu filioꝝ ēt ē imutabilis ꝛ in tali ſubſtōne excludit̃ ſubſtitut⁹ ſi fili⁹ filij lȝ nō priogenitus moriat̃ cū liberis. Itē rex nō pōt regnū ſuū ſubmittere ſeruituti quibuſcūqꝫ pactis contra propriam impoſitionem factā per pactum ſuum. cclxxiij.
¶ Cōpoſitio fcā de ꝯtrouerſia ſup poſſeſſiōib⁹ nō ſe extendit ad maleficia: iō iudex hñs merū ꝛ mixtū īperiū dȝ illa punire vbi ſunt cōmiſſa. cccxiiij.
¶ Renunciatio de nō ſuccedendo ꝛc. non includit ſucceſſionem ex teſtamento etiam ſi iurata ſit.

De tranſactionibus.

clxxxvij.

¶ Si in ꝯpōne eṗi ꝛ capli cauet̃ ꝙ poſſit eṗs hēre vnaȝ curiā ꝛ caplm aliā: nō ꝑpterea ſequit̃ ꝙ eṗs nō poſſit aliam erigere de nouo maxime in cauſis criminalibus.

De procuratoribus.

.j.

¶ Si duo inſtrā mādati ꝓcuratoris ꝓducant̃ de eadem data in pſonas diuerſoꝝ mutuo ſe īpediunt vbi nō appareret aliquo modo de prioritate alterius. cxxvj.
¶ Confeſſio ꝓcuratoris non nocet dño. cxxx.
¶ Sicut morte ꝯſtituētis ꝓcuratorē finit̃ mandatum ſic morte ſubſtituētis poſt litē cōte. Iteȝ ō duob⁹ priuilegijs ꝯceſſis a iure ꝓcuratori poſt litē a ſe ꝯteſtatā. Itē qñ duo ſunt ꝯſtituti ꝓcuratores ſimplr̃ ſi vnus tm̃ altero nō reſiſtēte pſequit̃ cāȝ vȝ p eum fcm̃ maxie ſi ille q ꝯſtituit nō opponat ſȝ alter. Itē appellatio facta p nō ꝓcuratorē pōt ratificari p dñm infra decē dies a tpe ſcie. clvij.
¶ Propter modicū īpedimentū primi fatalis datur a iure totum ſm̃ qđ nō currit niſi toto primo finito ꝛ eſt iuſtū impedimentū ſi procurator fuit negligens ſaltem ad effectum ꝙ dominus reſtitui debeat. cxcix.
¶ Si apparet de mandato ad capienduȝ poſſeſſioneȝ ꝛ poſtea ꝓbat̃ ſpoliatio preſumit̃ ratihabitio dñi niſi cum ſciuit contradixerit proteſtando ꝛc. ccxcviij.
¶ Cuar⁹ a papa pſonalr̃ nō pōt mittere ꝓcuratoreȝ ꝛ de alijs cauſis in quib⁹ nō admittit̃ ꝓcurator. cccviij.
¶ Si i cā appel. ꝛ nullitatꝫ ꝓcurator nō pſequit̃ appellationē īfra terminū ſibi ſtatutū ab hoīe ꝛ appellō ſit ōſerta ꝛ cū agit̃ ō nullitate iudex pnūciat nō eē litē ꝯteſtādā ſup libello nullitatꝫ vł pnūciare nō eē nullitatē ꝛ ꝓcurator datus ſimplr̃ vł dat⁹ ad oēs cās preſantes ꝛ futuras etiam ſuper appellatione. cccix.
¶ Procurator hñs mandatum ad cauſas legitime deuolutas ad curiā nō pt agere vel defendere cauſas poſtea inchoatas ꝛ non deuolutas. cccxiiij.
¶ Simpliciter ſubſtitutus ab eo qui mādatuȝ hēbat ad appellādū ꝛ pſequēdū videt̃ ſubſtitutus ad oīa que habebat ſubſtituēs in mandatis. cccxvij.
¶ Quomodo intelligitur ꝙ procurator eſt dñs litis per ꝯteſtationem litis. ccclxix.
¶ Procurator appellans extraiudicialiter in caſu c. j. ꝛ c. vt circa. de elec. lib. vj. ſi ad hoc nō habebat mandatum non preiudicat domino. ccccxx.

¶ Appellatio interpoſita extraiudicialiter per eũ qui nõ eſt legitimus procurator in beneficialibus non deuoluit cauſam ad curiam. ccccxxj.
¶ Appellatio interpoſita extra iudicium per non habẽtem mandatum v3. ccccxxij.
¶ Procurator datus ad acceptãdũ ⁊ pſequẽdã gratiã ⁊ ad uia faciẽdã ⁊c. pt appellare extraiudicialr ad curiam.

De his que vi metuſue cã fiunt.

xxv.

¶ Matrimonium ↄtractum cũ mulieri per vim l3 ſit cognita ſi tñ auſugit cum potuit nõ valet.

De reſti. in integrum.

cviij.

¶ Procedit libellus in quo dicit ſniam nullã3 ⁊ ſi qua ſit petit reſtitutõem in integrũ ſi in libello adducit cãm alſo nõ ꝓcedit libellus quo ad reſtõnem l integru3. ccxxxvij.
¶ Patiẽtia filioꝝ nõ ꝑiudicat dñõ ⁊ ſi ꝑiudicaret ſibi reſtituunt in integrũ. ⁊ ſueſtitura ſiue ↄfirmatio impatoris fcã in forma cõi nõ ꝑiudicat in dictꝫ caſib⁹ filijs miorib⁹.

De alie. iudi. mu. cau. fac.

xxx.

¶ Donantes eccſe Romane vſu3 aque non poſſunt venire cõtra ea ratione q꞉ facta ſit in potentiorem.

De arbitris.

xlij.

¶ Ubi plures arbitri electi ſunt a partibus. tũc v3 ꝓnũciatio pluriũ qñ omnes ꝓnũciant vel maior pars pñte minore ⁊ ſine cã nolente pronunciare alias ſecus. clvj.
¶ In caſu quo epũs pt eſſe iudex in cã eccſe ſue vel in cã ꝓpria pt eſſe arbiter. Itẽ poteſt eẽ arbitrator in cã ꝓpria indiſtincte. Itẽ dictũ arbitri non reducit ad arbitriu3 boni viri ſed arbitratorio ſic. Itẽ vbi dolus ex ꝓpoſito vl' re ipſo apparet in arbitramẽto nõ obligat pactũ nec iuramẽtu3 de ſtando eius arbitrio ⁊ de non reducendo ad arbitriũ boni viri. Itẽ ñ ẽ neceſſe notificare reductionẽ ad arbitriũ boni viri infra. xxx. dies ſ3 ſicut in offõ iudicis ñ eſt termin⁹ ſtatutus ſic nec in iſta reductione. clxxvj.
¶ Per ſniam arbitratorio interrumpit' preſcriptio.

Incipit liber Secundus.

De iudicijs.

xviij.

¶ In notorio defectu pñtati nõ requirit' ad eius repulſionem ſolemnitas iudicialis. lij.
¶ Tutela regis finitur. xiiij. anno. ⁊ tunc non põt per ſe adminiſtrare ante. xxv. annum. cxxviij.
¶ Cõuẽtus hoſpitalis hieroſolimitani ex cã pt deponere magrm ſuũ marie ſi ↄſederatõẽ3 faciat cũ inimicis fidei xpiane ⁊ pt aliũ eligere q꞉ maior ẽ ↄuẽt⁹ ipo magro. clxj.
¶ Si in caſtro h3 vnus mex impiũ pt ibidẽ erigere furcas ẽt in loco cuius dñium ptinet ad aliũ ⁊ ↄpellit' vendere illũ locum ſi alias eſt ibide3 ↄſuetũ eſſe furcas. ccxxj.
¶ Per hoc ꝙ quis deſiuit rem poſſidere cuius rõne ꝑſonali actione poterat ↄueniri liberat' a ꝑſonali probata amiſſione in caſu quo nõ tenetur de iure. ⁊ quis debet ꝓbare ⁊ quomodo ⁊ quãdo quis tenetur de dolo ⁊ lata culpa ibidem traditur. cclxxiij.
¶ Snia lata poſt terminũ val3 nõ obſtãte iſtãtia iudicij.

De foro competenti.

liiij.

¶ Laicus qui poſt delictum factus eſt clericus non debet per ſecularem iudicem coerceri. vj.
¶ Si duo habent cognitionem cauſarum criminaliu3 ⁊ vnus ſolus executione3 poteſt erigere furcas. xvij.

¶ Si clericus qui tenebat in emphiteoſim prediũ a domino temporali condemnetur de hereſi prediu3 applicatur domino temporali. xxxij.
¶ Appellõne vniuerſitatis veniũt ⁊ ſacerdotes. lxxxij.
¶ Epũs põt declinare foꝝ regis volẽtis cognoſcere an ſit iuriſdictio ſua l ciuitate ſi eccla eſt in poſſeſſiõe. lxxxvj.
¶ Eccleſia in criminalib⁹ eccleſiaſticis poteſt punire laicum vel eum capere. lxxix.
¶ Si epũs inuocat brachiũ ſeculare ↄtra clericũ ſuũ q ab eo ad ſedem apoſtolicã appellauit. iudex ſecularis nõ d3 eũ tradere niſi qñ epũs nõ h3 vltra qd faciat. cxiiij.
¶ Delinquẽs in regno Anglie exiſtẽs in curia romana ad regẽ anglie ꝑ ſuas litteras nõ d3 remitti. clxj.
¶ Si in caſtro h3 vnus merũ imperiũ põt ibidẽ erigere furcas etiã in loco cuius dñium ptinet ad aliũ ⁊ cõpellit' vẽdere illũ locũ ſi alr ẽ vtile ibidẽ eẽ furcas. ccliij.
¶ Quid ſit inſinuatio. ⁊ poteſt fieri die feriata etiam in domo ⁊ coram iudice contractus. cclxxij.
¶ Pares curie nõ ſunt iudices in cauſa que vertitur inter dominũ ⁊ quẽdam tertium non vaſallu3 ſuper feudo comitatus etiam ſi dominus ſit eccleſia ſed iudex ordinarius rei ⁊ quot modis acquiritur feudum. clxxxiij.
¶ Epiſcopus poteſt eſſe iudex de iuribus eccleſie ſue ⁊ poteſt hoc delegare. ⁊ poſtea ſubdit de appellatione ⁊ recuſatione ⁊ de recompenſatione.

De libelli oblatione.

cviij.

¶ Procedit libellus l quo minor dr ſnia3 nullã ⁊ ſi qua ſit petit reſtõnẽ in integrũ ſi in libello adducit cãm alſ nõ ꝓcedit libellus quo ad reſtõnẽ in integrũ. clxviij.
¶ In materia obiectiua vel criminoſa ſi dati ſunt articuli in termino ad articulandu3 penitus inutiles non poſſunt in termino ad declarandum declarari. cxcvij.
¶ Si libellus detur contra dominum ſpoliante3 concludit probata ratihabitione. ccv.
¶ Procedit libellus fundatus ſuper actione ex teſtamẽto que competit pro legato. ccvj.
¶ Dominus põt agere ꝓ vexatiõe ſubditi. ccxxix.
¶ Sufficit ꝓbare obitũ poſſeſſorio l3 nõ ꝓbet vbi mortuus eſt. q꞉ ꝑſumit' mortu⁹ in loco bñficij. ⁊ ea q venuiit in replicatõe nõ d3 excipiẽs articulare nec ꝓbare. ccxliiij.
¶ Quomodo debeat articulari exẽptio ex preſcriptione vel cõſuetudine vel qño articulet' ſubiectio vel correctio epi in clericis cathedralis eccleſie. ⁊ quomodo impugnẽtur impertinẽtes articuli circa predicta. cclxxix.
¶ Articuli continẽtes factũ a iure dependens procedũt. Item articuli negatiui q poſſunt ꝓbari bene admittunt'. Item debẽt cõprehẽdere factũ qḋ poſſit capi ſenſu bono. Item debẽt continere locũ ⁊ tempus mẽſuratũ. Itẽ ſi teſtis videat' ex articulis capere nomẽ indicãtis procedũt articuli. Item qualiter articulet' iuriſdictio. cclxxxv.
¶ Qualis debeat eſſe articulus. Item ſi articuli videantur eſſe contrarij iudex debet ſupplere priores per poſteriores etiam dato ꝙ ſint contrarij.

Ut lite non conteſtata.

xij.

¶ Quãdo in cã nullitatis poſſit ꝓcedi lite non ↄteſtata.

De ferijs.

ccliij.

¶ Quid ſit inſinuatio ⁊ ꝙ poſſit fieri die feriata ⁊ etiam in domo.

De cã poſ. ⁊ proprie.

cxxix.

¶ Si donator ſe cõſtituit poſſidere ꝑcario noĩe donatarij dicit' tranſferre in eũ poſſeſſione3. ⁊ adueniẽte ↄditõe mortis vtraq3 poſſeſſio tranſfert' in donatariu3. ſ. c. ciuilis ⁊

naturalis

naturalis ⁊ ineſt ꝯditio ſi liberos nō habeat donator vel
ante moriat᷑: Itē ad impediendam poſſeſſiōem adipiſcē/
dam admittit᷑ quilibet ꝯtradictor qui ceſet᷑ hēre ius in re
viuente defuncto ſed nō obijcit de iure tertij a quo nul/
lum ius habet. ccvj.

¶ In acceſſorijs admittit᷑ generalitas. puta in reuoca/
tione attemptatorum. ccix.

¶ Per traditionē clauiū marie armarioꝝ monaſterij ſa
ctā a rege alicui p̄ceptori ñ acquirit᷑ poſſeſſio hoſpitalis.
⁊ ſi acquireret᷑ ⁊ ſpolietur talis p̄ceptor nō debet reſtitui
q: vitioſe habuit. ⁊ ꝙ auctoritas regis in ſimilibus videt᷑
metum adijcere. ccxxvij.

¶ Si executor datus cum cāe cognitōe ea ñ ſeruata ſpo
liauit poſſeſſorem dꝫ fieri reſtitutio. ⁊ ēt merus executor
nō pōt aliquē poſſeſſione priuare niſi eo vocato. ⁊ nunꝙ̄
poſſeſſor ēt ſine colore dꝫ priuari poſſeſſiōe ſine cāe cogni
tione. Itē petēti reſtitutiōem nō obſtat ſnīa iuris ⁊ ſic cō/
ſtitutio execrabilis ſed ſnīa hoīs ſic. Item non obſtat ſi/
bi ſnīa lata ſuper ꝓprietate ſi executio poſſeſſionis nō ſit
facta licet renūciatio obſtet. cccxj.

¶ In cauſa ſup petitorio ⁊ poſſeſſorio pendēte in curia
poſt dationeꝫ ⁊ ꝓbationeꝫ articuloꝝ actoris. tūc demum
petitoriuꝫ ſuſpendētis reus dꝫ hēre remiſſionem in ꝗb⁹
ad probandum duos articulos etiā ꝓprietatis cauſam tā
gentes. Item que dicatur vacua poſſeſſio.

De reſti. ſpoli.

j.

¶ In reſtōne q̄ petit᷑ fieri de bñficio ꝓbatio tituli reqrit᷑
ēt ſi dicat᷑ attēptatū. Et ñ ſufficit ꝓbatio ꝓbat᷑ regis colla
tionē ſiue pñtatōeꝫ de illo bñficio ſibi fuiſſe ſcāꝫ. cxcix.

¶ Si appet de mādato ad capiēdū poſſeſſiōeꝫ ⁊ poſtea
ꝓbatur ſpoliatio p̄ſumitur ratihabitio dñi niſi cum ſciuit
cōtradixerit proteſtando ⁊c. ideo ēt ſi libellus det᷑ contra
dominum ſpoliantem cōcludit ꝓbata ratihabitōe. ccix.

¶ Per traditiōem clauiū marie armarioꝝ monaſterij fa
ctā a rege alicui p̄ceptori nō acqrit᷑ poſſeſſio hoſpital᷑. ⁊ ſi
acqreret᷑ ⁊ ſpoliet᷑ tal᷑ p̄ceptor ñ dꝫ reſtitui q: vitioſe hūit
⁊ ꝙ auc̄tas regis in ſimilibus vr᷑ metū adijcere. ccxxiiij.

¶ Petēti reſtōꝫ obſtat exceptō ꝓp̄etatꝫ iā ꝓbate. ccxxvij.

¶ Si executor datus cū cauſe cognitiōe ea nō ſuata ſpo
liauit poſſeſſoreꝫ dꝫ fieri reſtitutio ⁊ ēt merus executor ñ
pōt aliquē poſſeſſione priuare niſi eo vocato. ⁊ nūꝙ̄ poſ/
ſeſſor ēt ſine colof dꝫ priuari poſſeſſiōe ſine cāc cognitōe
Itē petēti reſtōnē nō obſtat ſnīa iuris ⁊ ſic ꝯſtitutio exe/
crabil᷑. ſꝫ ſnīa hoīs ſic. itē ñ obſtat ſibi ſnīa lata ſup ꝓp̄eta
te ſi executō poſſiōis ñ ſit ſcā lꝫ renūciatio obſtet. cclxxiiij.

¶ Qñ agit᷑ de poſſione ⁊ ꝓp̄etate eccl'e an ſit ò vno ep̄a
tu vl' alio. ēt ſi vn⁹ ep̄s petat reſtōneꝫ ip̄i⁹ tñ ſtat᷑ hoc ma/
iori pti teſtiū alteri⁹ ep̄i ꝓ q̄ fac̄ ius cōe ⁊ ñ fit reſtō. cccxj.

¶ Contra petentem reſtitutionem admittit᷑ exceptio ſen
tentie iuris vel hominis. cccxix.

¶ Quādo papa mandat ꝓuideri alicui de bñficio vacā
te vl' vacaturo cū decreto irritante. lꝫ collatio. tunc facta ꝑ
ordinariuꝫ ēt ignorātē nō valeat tñ expectans non debet
ſua ꝓp̄ria auctoritate expellere poſſidētē alr̄ ꝑderet ius.

De dolo ⁊ contumacia.

¶ In cauſa electionis poſt peremptoriū edictum veniēs
⁊ volens ſe opponere non auditur ⁊ que ſit differentia in
ter peremptorium ⁊ edictum. xij.

¶ Quando appellans ab vno actu ſit citandus ad ſentē
tiam vel alios actus. xv.

¶ Mulcta vel pena impoſita per iudiceꝫ vltra. l. cos. C.
de modo mulctā. nō eſt nulla. quādo imponit᷑ pro contu
macia furti vel alioꝝ criminū maioꝝ. xliiij.

¶ Citatio facta etiā ꝑ impatorē in loco nō tuto vel ad lo
cū nō tutū vel ſi eſt inimicus citati nō artat citatū. q: mo/
dū defenſionis citati tollit nec princeps pōt tollere talem
modū citādi ꝑ nūciū vel per lr̄as aut ꝑ edictū. ſed quo ad
iteratione citatiōis ſic. dūmodo citatio ꝑueniat ad noticiā
citati alias ꝓceſſus vel ſnīa nō valet. lxxxviij.

¶ Iudex intra territoriū exiſtēs mādauit executori ꝙ ci
taret quēdā ſuū ſubditū extra exiſtentē qḋ fecit quō talis
citatio artet citatū iuxta triplicē locuꝫ. ſ. in quo ⁊ vbi ⁊ ad
quē. Item de cle. paſtoralis. de re iudi. cxcv

¶ Sufficit citatio per edictum quando neſcitur vbi ſint
canonici ſi proponitur in eccleſia vbi debet reſidere. ⁊ ꝙ
requirantur hec tres citationes. cclv.

¶ Licet a ꝓuiſiōe eccl'e vnus cuius intereſt nō appellet
ſed ꝓ parte alteri⁹ cui⁹ etiā itereſt appellet᷑ ad curiā cui⁹
appellōni alter nō adheſit ſi tñ ferat᷑ ſnīa ꝯtra appellātē ⁊
iterū appellet tūc ille cui⁹ itereſt pōt ꝓpter ſuū itereſſe ve
nire ſecū ſi ſnīa trāſiuiſſet in rē iudicatā. ccxcviij.

¶ Citatus a papa ꝑſonalr̄ nō ſufficit ꝙ mittat ꝓcuratorē
⁊ de alijs cauſis ꝗb⁹ nō admittit᷑ ꝓcurator. cccj.

¶ Poſt recuſatōeꝫ legitime ꝓpoſitā corā iudice nō pōt
dici quis contumax vel cōtemptus iuriſditione iudicis.

Ut lite penden.

cxcix.

¶ Cauſa attēptatorum magis p̄uilegiata eſt ꝙ̄ interdi/
ctum vnde vi etiam quo ad probationem. ccvj.

¶ Qualiter attemptata lite pendēte vel poſt prohibitio/
nem iudicis veniant reuocanda. ccxcix.

¶ Impetratio beneficij facta lite pendēte inter alios nō
facta mentione de lite valet. ⁊ quādo nō valeat vide hic.

De ſequeſ. poſ. ⁊ fructu.

clxvj.

¶ Si ordinarius fecit ſequeſtrationē ſm̄ formaꝫ cle. ad
cōpeſcendas. de ſequeſ. poſ. propria volūtate pōt mutare
ſequeſtrū ⁊ fit ſequeſtratio ſpiritualiū ⁊ temporalium.

De confeſſis.

cxxvj.

¶ Confeſſio procuratoris non nocet dño. cxxxiij.

¶ Recognoſcens ſe tenere quicquid tenet in caſtro ab
ep̄o excepta certa domo nō per hoc videtur cognoſcere
feudum ab ep̄o nec dare ſibi proprietatem quam habet
⁊ confeſſio generalis hoc caſu non nocet. clvij.

¶ Confeſſio ꝓcuratoris partis aduerſe coram iudice cō
petenti non eſt cauſa vandi ſm̄ fatale. cclxiij.

¶ Per reſpōſionē factā ad interrogatiōnē vel poſitionē
nō intelligit᷑ reſpōſuꝫ ad eius declaratiōnē vel ecōuerſo.
Itēꝫ an ⁊ qñ ꝯfeſſio ꝓcuratoris noceat dño. cclxxxvj.

¶ Ut nō videret᷑ quis cōfiteri que dicit in articulis dꝫ in/
telligi articulus verus in aliquo momēto tp̄is. ccxcj.

¶ Quādo poteſt quis recipere ꝯfeſſionē partis inquātū
facit pro ſe ⁊ inquātū facit contra ſe reijcere. ccxcij.

¶ Quando cōfeſſio extraiudicium coram notario vel vi
cario valeat. cccxxiij.

¶ Iudex pōt interrogare ptē ⁊ ſi noluerit rñdere pōt eā
cogere ad inſtātiā partis aduerſe. cccxxix.

¶ Quis cōpellit᷑ rñdere poſitioni criminis ſaltē quo ad
articulū de publica voce ⁊ fama. cccxxxj.

¶ Poſitioni criminoſe quo ad notoriū ⁊ famā dꝫ reſpō/
deri. ⁊ quo ad ſpoliationem.

De probationibus.

cxcviij.

¶ Quādo cōcedit᷑ certa facultas p̄lato vel alteri ꝓ certꝫ
familiaribus ſuis dꝫ ꝙ tp̄e date gratie ꝓbetur illū q vult
gaudere eadē p̄rogatiua fuiſſe familiarē ꝯtinuū cōmēſa/
lem illius alias ſuccūbit. cxcix.

¶ Cauſa attemptatoꝝ magis p̄uilegiata eſt ꝙ̄ interdictū
vnde vi ēt quo ad ꝓbationem. Item per inſtrm̄ ꝓbari pt̄
delictū incp̄tū in ſcō cōſiſtit ſꝫ nō inquātum ꝯſiſtit in iure.
Itē ſi apparet de mandato ad capiēdā poſſeſſiōem ⁊ po/
ſtea ꝓbatur ſpoliatio p̄ſumitur ratihabitio dñi niſi cū ſci/

nit ꝯtradixerit pſtādo ꝛcā iō ēt ſi libellus detur ꝯtra dñʒ ſpoliantem ꝯcludit probata ratihabitione. ccxviij.
℄ Dicēs ſe priuo nominatū dʒ ꝓbare. ccxxj.
℄ Per hoc ꝙ quis deſinit rem poſſidere cuius ratione pſonali actione poterat cōueniri liberatur a pſonali ꝓba/ta amiſſione in caſu quo nō tenet̃ de iure ꝛ excuſat̃ a pſo/nali. Et quis dʒ ꝓbare ꝛ quō hic habetur. ccxxix.
℄ Ad docēdū de cōſumptiōe gr̃e alicuius ſatis ē ꝙ pro betur acceptatio ſua tñ ſine ꝓuiſione. Itē ꝓbata vacatio ne bñficij per mortē vltimi poſſeſſoris ꝓbatur ēt p alios ꝓ deceſſores vacaſſe. Item ſufficit articulanti ꝓbare obitū poſſeſſoris lʒ nō ꝓbet vbi mortuus eſt ꝛ ea que veniūt in replicatiōe nō dʒ excipiēs articulare nec ꝓbare. Itē ſatis eſt articulanti ꝓbare ꝙ tpe vacatōis bñficij erat certi va/loris ꝯprehēſi ſb gr̃a lʒ tpe date ēēt maiorʒ valorʒ. cclviij.
℄ Aſſertio pape in priuilegijs nō ſup̄ facto proprio ꝛ ſu per quo fundatur intentio ſua nō ꝓbat plene. cclxj.
℄ De duabus cauſis requiſitis in vnione ꝛ ꝙ ep̄o incū/bit probatio earum.

De teſtibus.

xxxvij.

℄ Dictum teſtis qui partim vere ꝛ partim falſe depo/ſuit non valet. cj.
℄ De ſaluatione quorūdam teſtium ſingulariū. cxlv.
℄ Relinquit̃ arbitrio iudicis quot teſtes poſſint recipi ſuper vno articulo. Itē qui fuerūt detenti in carcere ep̄i. nec ſeruiētes ſui ꝙ fuerūt ob eo expulſi. nec qui habuerūt ꝯtētiōeʒ cū ep̄o vl̃ cū denūciauerit. vl̃ ꝯtra cū appellaue/rūt ñ repellūt̃ a teſtionio ꝯtra eū: ſʒ mlr̃ vl̃ layc⁹ vl̃ bigam⁹ nō admittunt̃ ī teſtes cū agit̃ de crimīe ēt ciuilr̃. clxxij.
℄ In preſcriptiōe īmemoriali requiritur ꝙ teſtis dicat ꝙ pūt credit nullus viuat qui viderit ꝯtrariuʒ. clxxxiij.
℄ Plus credit̃ minoribus teſtibus affirmātibus q̄ plu ribus negationem aſſeuerantib⁹. Item in actibus iudicij ſufficiunt teſtes deponētes de ꝓprio auditu etiā ſi paries vel cortina ſit in medio. cxcij.
℄ Qualiter ꝛ per quos teſtes ſit in cā crīali ꝓcedendū ꝛ ꝯcluditur ꝙ per integros ꝛ maiores .xx. annis. ccx.
℄ De multiplici impugnatiōe teſtiuʒ. cclxxiij.
℄ Quādo agitur de poſſeſſione ꝛ ꝓprietate eccle an ſit de vno ep̄atu vel alio. ēt ſi vnu ꝯ ep̄us petat reſtitutiōem ipſius tñ ſtatur ſuper hoc maiori parti teſtiū alterius ep̄i pro quo facit ius cōe ꝛ nō fit reſtitutio. cclxxviij.
℄ Teſtes cōſpirātes cōtra abbatē nō admittunt̃. Item teſtis excōicat⁹ abſoluit̃ ad cautelā vt teſtificet̃. cccxvij.
℄ Ad ꝓbandū teſtm̄ ſcm̄. vel ſic ſenſiſſe teſtatorē p ꝯie/turās locutionis ipſius ſufficiūt duo teſtes ēt mulieres. ſʒ ad ꝓbendū ſic eſſe ſcm̄ requirunt̃ ſeptē teſtes. cccxj.
℄ De ſtilo curie vna tñ remiſſio dat̃ in cā cccxxiij.
℄ Quando nō apparent interrogatoria in regiſtro nō ꝓ/ſumuntur teſtes examinati ſm ea.

De fide inſtrumen.

lxxv.

℄ Quilibet epiſcopus vel ordinarius infra ſuuʒ territo/rium poteſt creare notarium. Item ꝙ notariatus eſt vile officium ꝛ non eſt dignitas. c.
℄ Cum caplm̄ ꝯſtituit ꝓcuratorē nō eſt neceſſe exprimi noīa canonicoꝝ qꝛ̄ ꝯſtitutio ſonat in nomē collectiuū pu/ta qꝛ in eo dicit̃ ꝙ caplm̄ ꝯſtituit ꝓcuratorē. ſec⁹ ſi p noīa ſingularia puta canonici ꝛc. Itē notarius pōt fidē facere de ſolēnitate iuris. ꝛ de ſigillo capituli. cv.
℄ Conſuetudo reddit inſtrumentum inſufficiens quod alias de iure cōmuni eſſet ſufficiens. clxxxiij.
℄ Sigillum epiſcopi non facit fidem quo ad probandū excōmunicationem. clxxxiiij.
℄ Excōmunicatio ep̄i ꝓbat̃ per literā ſuā ſigillatā ſuo ſigillo ꝛ tantuʒ valet ſicut ſentētia iudicialis. Nec abſolu tio generalis ep̄i valet niſi quo ad cauſas expreſſas etiā ſi det poteſtatem celebrandi. cxcviij.
℄ Producēs lr̃am pro ſe vr̃ ꝯfiteri oīa ꝯtēta ꝯtra ſe ex q̄ appareat infra tp̄s nō fuiſſe diligētias factas. cxcix.
℄ Per inſtrumētū pōt probari delictū inquātū in facto conſiſtit ſed nō inquātū conſiſtit in iure. ccxvij.
℄ Si in inſtrō ꝯtinent̃ iſta verba inueſtiuit noīe donatio nis p hoc ꝓbat̃ ꝓſeſſio. Itē qd ſit inueſtitura. cexcj.
℄ De multiplici mō reijciēdi obiectus ꝯtra electū puta ſi nō fuit ſeruatus modus ꝛ forma .c. vt circa. nec ſi inſtrā ſunt ſibi ꝯtraria maxime in data diuerſa. cccxxiij.
℄ Si notarius dicat teſtes iuraſſe ſm morem non ꝓpte rea probat eos iuraſſe coram iudice

De iureiurando.

vij.

℄ Iuramētū factū in carcere p ſubditū nō tenet. xc.
℄ Iuramētū factū p aliquē ꝙ nō fideiubebit eſt licitum etiā in clerico niſi eſſet reus in tāta neceſſitate ꝙ vita tem/poralis vel ſpiritualis ſua alr̄ periclitaretur. xciij.
℄ Qui recipit caſtrū ſub homagio a rege cuſtodiēdū vt ſibi reſtituat lʒ fuerit excōicatus a delegatis pape vt reſti tueret eccleſie cuius caſtrū erat nō incurrit excōicationē. eo qꝛ ſi ꝯtrariū feciſſet maximā ignominiā incurriſſet pro pter homagiū ꝛ iuramētū ꝛ ante omnia debet abſolui pre ſtita cautione de ſtando iuri nō obſtāte cōtradictione par/tis aduerſe maxime ſi eſt ſenex. xciiij.
℄ Stipſo regis ō nō alienādo bōa regni ēt iuramēto fir mata ſi a pncipio fuit inutilis ei⁹ morte nō ꝯfirmat̃. xcv.
℄ Etiā ſi rex fecerit iuramētū de nō alienādo bona imo bilia regni ſui ſtipulanti notario ꝛ fecit ſtatutū ſup̄ hoc tñ bñ pōt donare regine ſue vxori pp̄ nuptias vel ſimplr̄ nō obſtāte iuramēto ꝛ ſtatuto maxime vt euitet̃ ſcandalū qꝛ vxor ſua vr̃ excepta ꝛ ſtat̃ declaratiōi ipſius regis iurātis quō intellexit ꝓdictā ꝓmiſſionē ꝛ ſtatutū ſiue iuramētū. nec eo mortuo filius eius heres pōt ꝯtrauenire. xcvij.
℄ Abbas qui iurauit non creare monachos ſine conſen ſu cuiuſdam prelati non ſui ad mandatuʒ epiſcopi poteſt eos creare ſine labe periurij. cxx.
℄ In relaxatiōe iuramēti ō nō petēdis vſuris ē pᵉ vocā da qñ agit̃ vt tollat̃ ꝯtract⁹ vſurari⁹ alr̄ ſec⁹. cxxvij.
℄ Promittens ꝛ iurans aliud non facere teſtamentum poteſt illud mutare fauore filiorum. cxxxij.
℄ Licet pactū de futura ſucceſſione nō teneat. tñ firmat̃ iuramēto. ꝛ de verbis dico me ꝯtentā ꝛ pagatā. clvj.
℄ Ubi dolus ex propoſito vel re ipſa apparet in arbitra mento non obligat pactum nec iuramentū de ſtando lau/do ꝛ de non reducendo ad arbitrium boni viri. clx.
℄ Cuʒ quis iurat nō mutare teſtm̄ pōt illud mutare per aliud ſimilr̄ iuratū etiā ſi teſtator ſit ꝑiurus. clxxxvj.
℄ Iudex abſente creditore pōt remittere debitori iura/mentū preſtitū de nō repetēdis vſuris. ccxxxviij.
℄ Donatrix poſt donationem ſi habeat filios reuocatur donatio non obſtante iuramento. ccxlj.
℄ Si teſtator facit iurare heredes ne infra .x. annos diui derent hereditatē paternam poſſunt ante diuidere ſi ceſ/ſat cauſa quare fecit fieri teſtator tamen cōſilium eſt ꝙ re/mittant ſibi adinuicem iuramentum. ccxlv.
℄ Iuramentum de non reuocanda donatione intelligi/tur niſi donatarius velit tacite vel expreſſe. cclix.
℄ Licet ſit ſtatutū caplī iuratū per canonicos ꝙ quotiēs fieret capitulū generale vocent̃ canōici abſētes certo mō alias ñ valeat act⁹. tñ ſi ī electōe ñ fuerūt vocati vʒ electio nec tale ſtatutū anullat̃ nec aſtrīgit iurātes. cclxxviij.
℄ Propter ingratitudinē Abbatis ꝛ ꝯuēt⁹ nō reuocat̃ donatio iurata ſʒ pp̄ ꝓleʒ lr̄aʒ poſtea ſuſceptā ſic. cccxiiij.
℄ Renunciatio de nō ſuccedendo ꝛc. nō includit ſucceſ/ſionem ex teſtō ēt ſi iurata ſit qꝛ iuramentuʒ nō auget pe/ctuʒ extenſiue ſed intenſiue. ccciij.
℄ Qui appellat ſm formā .c. vt circa. de elec. li. vj. dʒ iu/rare ſe credet̃ obiect⁹ p ſe oppoſitos eē v̄os ꝛ ſe poſſe ꝓ/bare

bare.ꝛ ſi nō iurat iſta duo ꝯiuncti ſ3 alterꝫ tm̄ nihil agit.

De exceptionibus.

lxxviij.

¶ Crimē ꝓbatū p modū exceptōis ñ vēit puniēdū. cvj.

¶ De intellectu cle.vt calūnijs de re iud.ꝗ nō habeat locum in vnica ſnīa lata diffinitiua tm̄ ſ3 in tribus ēt ſi pronūcieť ſuper deſertione appellationis. cxvj.

¶ Articulus ꝯcernēs ius ꝛ ſubſtantia3 alicui⁹ iuris ꝓncipalis diciť de iure partis.ſed ſi ꝯcernat ius alterius dicitur impugnatiuus. cxxvj.

¶ Nō obſerueť .c.vt circa de elec.li.vj.in obijciēdo ꝛ ꝙ nō admittať obiectus eius qui nō h3 intereſſe. clxxvij.

¶ In materia obiectiua vel criminoſa ſi dati ſunt articuli in termino ad articulandū penitus inutiles nō pñt i termino ad declarandum declarari. clxx.

¶ Ille articulus diciť ꝓprie de iure ꝑtis qui directe canoni3at titulū ſuū.ꝛ quo deficiēte ēt ſine aliquo ꝯtradictore canonice bñficiū obtinere nō poſſet.ꝛ ſunt quattuor.ſ. ꝑſone habilitas ꝯferentis ptās.modi ꝯgruitas ꝛ rei collatę deducibilitas.alias diciť articulus obiectiuus ꝛ ſi intereſt eccle tñ nō poſſunt allegarı niſi illi quoꝝ intereſt pꝛ̄ta clici eccle vel ꝓrochiani ſ3 extrane⁹ñ ēt ſi poſſideat. cc.

¶ Obijciēs i pſonā eṗi excōicationē tpe ꝓuiſiōis ſibi facte per caplm nō teneť ſeruare formā.c.vt circa de elec. lib.vj.q2 facꝫ ꝓncipalr ad ꝯuerſatōe3 iuris ſui ꝓprij. ccvj.

¶ An ꝛ qñ exceptio repellatur q2 inepta. ccxv.

¶ Is cuius nō intereſt q2 nō habet ius in beneficio non poteſt opponere aduerſario defectum negligentie vel ꝓcuratoris exceſſus. ccxcj.

¶ Exceptio impꝑtinēs ñ reddit appllonē iniuſtā.ccxxvij.

¶ Petēti reſtitutiōem nō obſtat ſnīa iuris ꝛ ſic conſtitutio execrabilis ſ3 ſnīa hominis ſic. Itē non obſtat ſibi ſnīa lata ſuper ꝓprietate ſi executio poſſeſſionis non ſit facta licet renūciatio obſtet. ccxxix.

¶ Sufficit articulanti ꝓbare obitū poſſeſſoris l3 nō probet vbi mortuus eſt q2 ꝓſumitur mortuus in loco bñficij ꝛ ea que veniunt in replicatione non debet excipiens articulare nec probare. ccxliij.

¶ Articuli dati poſt terminu3 ñ dñt admitti. ccliij.

¶ Admittť articulus generalis ꝯcludēs ſubiectōem ſuperioris idest Pape ēt ſi nō exprimať Papa. cclv.

¶ Onus probandi falſitatem incūbit allegāti licet videatur in diſpenſationibus cōtrarium. ccxcj.

¶ De multiplici modo reijciēdi obiectus ꝯtra electum puta ſi nō fuit ſeruatus modus ꝛ forma.c.vt circa.item ſi inſtra ſint ſibi cōtraria maxime in data diuerſa. ccxcij.

¶ De eadē materia.ꝛ qñ ꝯfeſſio extraiudiciā coram notario vel vicario valet. ccccj.

¶ Cōtra petētē reſtitutionem admittiť exceptio ſententie iuris vel hominis. cccxiij.

¶ Si vnus appellat pp diuiſiōem factā in eccla ꝛ capitulum vult ꝓſequi obiectus ēt ꝯtra ꝓuiſum ꝓferť capitulum illi appellanti.ꝛ obijcientes crimina vel defectus habentur loco accuſatorum ꝛc. cccxvj.

¶ Articuli non releuantes nō debent admitti ſ3 eos opponens debet condemnari in expenſis. cccxxiij.

¶ Exceptio debet admitti contra compoſitionem que ſi non admittitur poteſt legitime appellari. cccxxiiij.

¶ Articuli concludentes maxime circa renunciationem ſimoniace factam in fraudem debent admitti.

De pꝛeſcriptionibus.

xix.

¶ Mala fides donatoris non impedit pꝛeſcriptionē donatarij poſſidentis bonafide non obſtante hypothecaria. ꝛ de duplici malafide.ꝛ de auctentica malefidei an corrigat iura antiqua. lxxxiij.

¶ Limes dioc.nō pōt ꝓſcribi ſ3 limes territorij ſic.clxxij.

¶ Pōt quis pꝛeſcribere obediētiā ꝙ ſit ſubiectus vni ꝛ nō alteri.ſed ꝙ nulli ſit ſubiectus nō pōt ꝓſcribere.itē hic ponunť aliqua requiſita ad ꝓſcriptionē obediētie.ꝛ ꝙ ſola negligētia eṗi nō perditur ſubiectio.item in ꝓſcriptōe ſubiectionis nō requiriť ꝙ ille in quē fuit ſubiectio ꝓſcripta ſit capax.ſed is qui ꝓſcripſit.ite3 ꝙ valeat pꝛeſcriptio ꝙ capitulum cognoſcat de iniurijs ſibi illatis. clxxvi.

¶ Per ſnīa3 arbitratoris interrūpiť ꝓſcriptio. cclxiij.

¶ Hic contineť ad plenū qūo d3 articulari exemptio ex ꝓſcriptione vel ꝯſuetudine.ꝛ qūo articuleť ſubiectio vel correctio eṗi in clericis cathedralis ecclie ꝛ impugnatio impertinentiū articuloꝝ circa pꝛedicta. ccliij.

¶ Pōt quis ꝓſcribeř obedientiā paſſiuā.ſ.ꝙ ſit ſubiect⁹ vni ꝛ nō alteri ꝛ v3 cōſuetudo circa hoc nec induciť peccatū.item qūo probeť ꝓſcriptio cuius initij memoria non exiſtat.item an citatio inferioris interrūpat pꝛeſcriptionē ſupioris ſup ſubiectione ꝛ qūo deducitur de ꝓſcriptione tempus vacationis eccleſie contra quam pꝛeſcribitur.

De ſen.ꝛ re iudi.

xviij.

¶ Repulſio ab inſtōne nō eſt ſnīa diffinitiua ſ3 decretū. Itē ſnīa lata ſup re notoria nō ſuſpēdiť p appellōnē interpoſitā infra decēdiū ſed pōt mādari executioni. xliij.

¶ Citatio facta per impatorē in loco nō tuto vel ad locū nō tutū vel ſi eſt inimicus citati nō artat citatū q2 modum defenſionis citati tollat nec princeps pōt tollere tale3 modu3 citādi per nūciū vel per lřas aut p edictū ſed quo ad iteratione3 citationis ſic dūmodo citatio ꝑueniat ad noticiam citati alias proceſſus vel ſnīa non valet. xciiij.

¶ Sententia lata contra patre3 ſuper parte regni pꝛeiudicat filio pꝛimogenito. cvj.

¶ De intellectu.c.vt calūnijs.de re iudi.in cle.ꝙ non habeat locū in vnica ſnīa lata diffinitiua tātū ſed in trib⁹ etiā ſi pronūcieť ſuper deſertione appellationis. cxxx.

¶ Interlocutoria poteſt impugnari vel iuſtificari ex nouiter ꝓductis ſi parti non poteſt aliquid imputari de oppoſitione ante ſententiam. ccxxvij.

¶ Petenti reſtitutionem non obſtat ſententia iuris ꝛ ſic conſtitutio execrabilis.ſed ſententia hominis ſic.item nō obſtat ſibi ſententia lata ſuper pꝛopꝛietate ſi executio poſſeſſionis non ſit facta licet renunciatio obſtet. cclj.

¶ Si contra ſniam depoſitionis latā ꝯtra abſentē opponiť ꝙ fuit lata extra territoriū ꝛ ſine ꝯſenſu capituli.ꝛ cu3 nō conſtaret de criminibus niſi p aſſertionē iudicis oppoſitiones ſunt legitime.ꝛ ꝙ talis ſnīa ſit nulla. cclv.

¶ Licet a ꝓuiſione eccle vnus cuius itereſt nō appellet ſed pꝛo parte alteri⁹ cuius etiā intereſt appelleť ad curiā cui⁹ appellōni alter nō adheſit ſi tñ ferať ſnīa ꝯtra appellantē ꝛ iterꝫ appellet tūc ille cuius intereſt pōt pp ſuū intereſſe venire ſec⁹ ſi ſnīa trāſiuiſſet in rē iudicatā. cclxxiij.

¶ Sententia lata poſt terminum valet non obſtante inſtantia iudicij. ccxciij.

¶ Sententia declaratoria conſuetudinis notorie facta p ſuperiorem valet etiam parte non citata. cccj.

¶ Si pendente appellatione detur diffinitiua ſnīa etiā ſi nō appelletur ab ea nō tranſit in rem iudicatā. cccviij.

¶ Si in cauſa appellatiōis ꝛ nullitatis ꝓcurator nō proſequitur appellationē infra terminū ſibi ſtatutū ab homine ꝛ appellatio ſit deſerta ꝛ cum agitur de nullitate iudex pronūciat non eſſe litem cōteſtandā ſup libello nullitatis per conſequens videtur pronunciare non eſſe nullitate3.

De appellationibus.

ij.

¶ Si appellatur a ꝓuiſione ꝛ eṗs aſſignat terminu3 ad ꝓſequēdū ē receſſū a ꝓuiſiōe.c.ſtatuim⁹ď cle.li.vj. xviij.

¶ Snīa lata ſup re notoria nō ſuſpēdiť p appellatōe3 interpoſitā infra decēdiū ſ3 pōt mandari executōi. Itē appellatio interpoſita a repulſiōe inſtōnis ď iudicialis ꝛ tūc cā iſta eſt in cā ſi appelleť a ꝓuiſione eṗi.ſecus ſi a repul-

ſone pñtatõis facte p laycũ ⁊ ſi p eccñaſticã pſonã. lx.

¶ Hic tractatur de multiplici termino appellatõis ⁊ an
quolibet ipſoꝝ lapſo dicet appellatio deſerta. ⁊ an appel
latus põt pſequi appellatõem inuito appellante. Jtẽ p
pter qð impedimẽtũ appellantis nõ currãt ſibi fatalia pri
muꝫ ⁊ ſcðm. ⁊ q̃tum det ſibi de tpe lapſoꝝ fatalium. Jtem
de negligẽtia appellantis. ⁊ q̃ñ pbatur impedimentuꝫ a
quo tpe incipiat currere primũ fatale appellatõis. cxlvij.

¶ Si recuſatus eſt iudex ordinarius ⁊ alius ẽ ſibi adiũ
ctus pceſſus per eos habitus non valet in caſu iſto. tñ h
diſtinguunt tres caſus. clvj.

¶ Non eſt neceſſe notificare reductõem ad arbitriũ bo
ni viri infra. xxx. dies ſꝫ ſicut in officio iudicis nõ eſt termi
nus ſtatutus ſic nec in iſta reductione. clvij.

¶ Propter modicũ impedimẽtũ primi fatalis det ꝫ iuſ
totũ ſm qð nũ currit niſi toto primo finito. ⁊ eſt iuſtũ ipe
dimẽtũ ſi pcurator fuit negligẽs quo caſu ẽt negligẽtia p
curatoris noceret dño tñ dominus reſtitui dꝫ. clxj.

¶ Si vnus in eodẽ caſtro habet mixtum imperium ⁊ iu
riſdictiõem. ⁊ appellatur a iudice ſuo non dꝫ appellari ad
eum ſed ad iudicem ſuperiorem. clxxxviij.

¶ Appellans qui in electiõe fuit ↄtemptus nõ tenet ad
obſeruantiam. c. vt circa. ccviij.

¶ Jnfirmitas auditoris vel pcuratoris excuſat a proſe
cutione appellationis. ccxvj.

¶ Exceptio impertinens non reddit appellationem con
tra eum iniuſtam. cclv.

¶ Licet a puiſione eccleſie vnus cuius intereſt nõ appel
let ſed pro pte alterius cuius ẽt intereſt appellet ad curiã
cuius appellationi alter nõ adheſit. tñ ſi ferat ſnĩa ↄtra ap
pellanteꝫ ⁊ iteꝝ appellet. tũc ille cuius intereſt põt pp ſuũ
intereẽ venire ſecꝰ ſi ſnĩa tñſiuiſſet i rẽ iudicatã. cclxxv.

¶ Si appelletur in caſu. c. ſi bñficia. extra de pbẽ. lib. vj.
deuolutio ad curiã locũ nõ hꝫ ex beneficio. c. ſtatuimꝰ. ex
tra de elec. lib. vj. Jtem que requirant ad hoc vt habeat
locũ. d. c. ſtatuimꝰ. ⁊. d. c. ſi bñficia ſupradcũ. cclxxxiij.

¶ Epiſcopus põt eſſe iudex de iuribus eccle ſue ⁊ põt
hoc delegare. ⁊ poſtea dicit de appellatione ⁊ de recuſa
tione ⁊ de compenſatione. cclxxxv.

¶ Jn cã appellatõis articuli primi pñt reuocari. cccx.

¶ Jn adherente appellatiõi alterius locũ hꝫ. c. vt circa de
elec. li. vj. ⁊ adheſio pbatur ſi cũ appellãte in eodẽ inſtro
pcuratorẽ ↄſtituit adherẽs maxime ante appellationem.
Jtem pbat ſi pcurator adherẽtis dixerit i iudicio ꝙ pri
cipalis appellauit ⁊c. ⁊ que requirunt in adheſiõe. cccxv.

¶ Factum appellatione pendẽte vꝫ ſi fuit deſerta. cccj.

¶ De aliquibus cauſis recuſandi. Jtẽ ordinarius de iu
re canonico ⁊ ſic in terris eccle põt recuſari. Jtẽ qñ cã re
cuſatõis officialꝰ deſcẽdit ex pſona ſui ſupioris nõ dꝫ pbari
corã eo ſꝫ corã arbitrj. Jtẽ cũ appellet a certo grauamie
qð põt colligi ex actj p h venit ꝓceptũ ſcm p iudicẽ. cccij.

¶ Recuſans iudicem poſt appellatiõem non renunciat
appellationi. cccviij.

¶ Si in cã appellationis ⁊ nullitatis pcurator nõ proſe
quitur appellationẽ infra terminũ ſibi ſtatutũ ab homine
⁊ appellatio ſit deſerta. ⁊ cum agitur de nullitate. ⁊ iudex
pnũciat nõ eſſe litem ↄteſtandã ſup libello nullitatis p cõ
ſequẽs videtur pronũciare nõ eſſe nullitatẽ. cccxiij.

¶ Si vnus appellat propter prouiſionẽ factã in eccleſia
⁊ capitulũ vult proſequi obiectus etiã ↄtra prouiſum pre
fertur capitulum illi appellanti ⁊ obijcientes crimina vel
defectus habentur loco accuſatorum ⁊c. cccxiiij.

¶ Per lapſum termini dati ab homine ad proteſtandũ
vel impetrãdũ appellatio deſerit. Jtem appellãs neceſſe
hꝫ iudicẽ ad quẽ appellat in appellatione exprimere etiã
ſi vnꝰ tantũ iudex erat qui poterat appellari. cccxvij.

¶ Licet iudex deferat appellationi ob reuerentiaꝫ ſedis
apoſtolice tamẽ põt ſnĩaꝫ exequi ſi appellatio ſit deſerta.
⁊ reſpõſio a d. c. cum appellationibus friuolis. cccxx.

¶ Jn cauſa appellationis debet fieri ↄcluſio ⁊ iudex po
teſt compellere partes ad concluſionem. cccxxvj.

¶ De appellante ſecundum. c. vt circa. ⁊ de rehabibi
tione. cccxxviij.

¶ Non probat diſpenſatio Pape circa etatẽ niſi faciat
mentionẽ de etate vel dicat ꝙ ex certa ſciẽtia diſpenſet ⁊
de filio cãcellarie ⁊ de. c. vt circa. de ele. li. vj. cccxxix.

¶ Procurator appellans extraiudicialiter in caſu. c. j. ⁊
c. vt circa. de elec. li. vj. ſi ad hoc non habebat mãdatuꝫ nõ
preiudicat domino nec poteſt dici ꝙ dominus ratum ha
buit ex quo fecit contra mandatum. cccxxx.

¶ Appellatio interpoſita extraiudicialr p eũ qui nõ eſt le
gitimus pcurator in bñficialibus nõ deuoluit cãm ad cu
riã nec habet rata p dñm qui nõ ↄſtituit eũ. cccxxxj.

¶ Appellatio interpoſita extraiudicium per non haben
tem mandatum non valet. cccxxxij.

¶ Procurator datus ad acceptandum ⁊ proſequẽdum
gratiam ⁊ ad omnia alia faciendum ⁊c. poteſt appellare
extraiudicialiter ad curiam.

De cõfirma. vti. vel inuti.

clxiiij.

¶ Confirmatio non tribuit ius quando id ſuper quo fit
non iuuat. cccxxvij.

¶ Jnueſtitura ſiue confirmatio imperatoris facta in for
ma cõi non preiudicat in dictis caſibus filijs minoribus.

Jncipit Liber Tertius.

De cleri. non reſiden.

xlviij.

¶ Cardinalis in abſentia ſuoꝝ fructus ſine aliquo pri
uilegio debet de iure recipere ⁊ habere. clx.

¶ Diſtributiones quotidiane in caſu extrauagantis ſu
ſcepti accreſcunt eccleſie ſeruientibus. clxv.

¶ Licet clauſula ponat in gratia ipetrãtis ꝙ pſonalr reſi
deat ⁊c. tñ vꝫ aliud obtinere poſtea nõ curatũ q̃uis requi
rat reſidẽtiam nec perdit primũ curatum. ccxx.

¶ Canonicus poteſt habere in ſtudio de licentia epiſco
pi fructus quos alias permittit extrauagans ſuſcepti.

De prebendis.

xliiij.

¶ Epõ pp ſeniũ vel morbũ coadiutorẽ accipiẽs dꝫ eẽ p
ſens in caplo. Et an in collatiõe bñficioꝝ ⁊ in alijs reqrit
ↄſenſus coadiutoris. Et quã ptãtẽ hẽat coadiutor. lxvij.

¶ Si duo vel plures in parochiali ecclia animaꝝ curã ſi
ue cuiuſqꝫ cõmiſſione de antiqua cõſuetu dine conſueue
runt exercere nullus intelligitur eſſe curatus. cxviij.

¶ Siquis impetrat beneficiũ vſqꝫ ad certam ſummã in
ſumma nõ cõputent diſtributiões quotidiane. clxviij.

¶ Si iponit pẽſio in bñficio ille qui ſoluit dr bñficiatus
⁊ ita ſi iponat decima p papaꝫ ſemp dꝫ ſoluere ſm pactũ
ↄuẽtũ qꝛ ipſe ſoluit ⁊ nõ ille cui ſoluit pẽſio. clxxxv.

¶ Jn gratia impetrãtis ad collationẽ epiſcopi ⁊ capituli
nõ includuntur beneficia eccle cathedralis. ccxxxiij.

¶ Jmpetrans in gratia ſpãli pfertur illi qui impetrauit i
forma pauperuꝫ in prebenda vacãte ante purificationem
conditionum. cclxxv.

¶ Si appellet in caſu. c. ſi bñficia. extra de pben. lib. vj.
deuotio ad curiã locũ nõ hꝫ. ex bñficio. c. ſtatuimus. extra
de elec. li. vj. Jtẽ que requirant ad hoc vt hẽat locũ. d. c.
ſtatuimus. ⁊. d. c. ſi bñficia ſupradicto. cclxxxj.

¶ Licet in grã expectatiua fiat mẽtio de decanatu ⁊ ppo
ſitura tñ prioratus eccle ↄuentualis nõ cadit in ea.

De cleri. egrotante.

xliiij.

¶ Epõ pp ſeniũ vl morbũ coadiutorẽ accipiẽs dꝫ eẽ p
ſens i caplo. Et an in collatiõe bñficioꝝ ⁊ in alijs reqrat
cõſenſus coadiutoris. Et quã ptãtem habeat coadiutor.

De inſtõnibꝰ.

De inſtitutionibus.

xviij.

¶ Approbatus per epiſcopum ad duas parochiales pōt poſtea reprobari ſi pñtetur ad tertiã ⁊ repit̃ ſufficiens.

De conceſ. preben.

xviij.

¶ Beneficia abbatis vacant poſt adeptam poſſeſſionez ante benedictionem. xlj.

¶ Gñis eſt inter illã clãm ſi eũ vite laudabilis eē repere rit ⁊ illam ſi predictus clericus eſſet vite laudabilis. Nāz in pńo caſu inducit̃ cōditio in ſcdo nō. lvij.

¶ Si papa ſuoꝝ clericoꝝ cōmēſaliũ bñficia ſue collatiōi reſeruauerit. ⁊ aliquo eoꝝ mortuo ꝯtulerit eis bñficiũ alicui abſenti q̃ anteq̃ reciperet lr̃as vel ꝯſentiret mortuus ē pōt iterum cōferre. lviij.

¶ Si tp̄e impetratōis bñficiũ impetratũ excedat ſummã ſed tp̄e vacationis non debetur impetranti. lxxvij.

¶ Ep̄s nō pōt ꝯcedere certe ꝑſone quã nō ꝯſtituit officialem vel vicarium generalem ꝑtātem cōferendi bñficia vacatura. cxxxvj.

¶ Cũ duo expectāt ꝑbēdã quã infra mēſez duxerint acceptādã ſecũdus nō pōt in pńo mēſe acceptare. cxxxvij.

¶ Si plures ſunt expectantes bñficiũ qḋ infra menſem quiſq; eoꝝ duxerit acceptãdũ ⁊ vacat bñficiũ ſi ſunt ipſeres quilibet h̃z vnũ menſem. itaq; primũ h̃z primus ⁊ ſecũdus h̃z ſm̃ ſi primus primum non acceptat. cxliij.

¶ Sola traditio poſſeſſionis nō inducit collatōez. cxlvj.

¶ Si papa mandat ꝓuideri alicui de bñficio ſpectante ad collationez ep̄i ⁊ capl'i ⁊c. nō debetur ſibi bñficiũ cuius electio ſpectat ad eoſdē licet non cōfirmetur q̃z inſtallatio habetur pro cōfirmatione. cl.

¶ De duobus expectãtib' quis alteri ꝑferat̃. clxv.

¶ Licet clauſula ponat̃ in gratia impetrantis q̃ ꝑſonalr̃ reſideat ⁊c. tñ v; aliud obtinere poſtea nō curatũ q̃uis requirat reſidētiaz nec ꝑdit primũ curatum. clxxv.

¶ Siq̃s impetrauit ſm̃ tenorē cle. cũ ei quē de ꝯceſ. ꝑb. pendēte cognitiōe nō ſunt ligate man' ordīarij ēt ſi executor inhibuit ei q̃z nō h̃z effectũ niſi gr̃a porrificata. clxxviij.

¶ Etiam ſi expectãs aplicus nō hēat mēſez ad acceptãduz ſ; decretũ irritãs tñ illud decretũ ligat alios dũtñ ipſe vellet eo vti. ⁊ nō ſit negligēs alias ſecus. ccj.

¶ Impetrans grãm expectatiuaz in aliqua eccl'a cuz cl'a dũmō pro alijs quattuor nō ſcripſerimus. ſi ſcripſit papa ꝓ. vij. quoꝝ tres añ vacationē bñficij qḋ iſte expectat erãt aſſecuti bñficia hñ ꝑt iſte ꝯſeq bñficiũ ibidē vacãs. ccviij.

¶ Adminiſtrator datus in ſpũalibus vacãte eccl'a poteſt cōferre beneficia vacantia. ccxxiij.

¶ Si vnus pontifex cōcedit ꝑtātez ep̄o vniēdi quattuor eccleſias mēſe ſue. ⁊ ipſe ep̄s vniuit eas viuētib' rectoribus cap. ſine eoꝝ ꝑiudicio. Mortuo illo pontifice ſucceſſor dedit expectatiuas cũ clauſulis anteferri. tunc ſi moriat̃ aliquis ꝑdictoruz rectoꝝ nō ꝑfert̃ expectãs ep̄o q̃z illa cl'a poſita in ꝑtātem vniendi. ſ. cedentibus vel decen. nō denotat ꝯditionē ſed ex nũc h̃z effectũ. Itē illa cl'a anteferri h̃z locũ quo ad ſimiles expectãtes ⁊ nō quo ad vniones ⁊ h̃z locũ quo ad ꝑſonas expectãtes ⁊ nō quo ad eccleſiam que non eſt perſona. ccxxix.

¶ Ad docendum de conſumptione gratie alicuius ſatis eſt q̃ probetur acceptatio ſua tantũ ſine prouiſione. Item probata vacatione beneficij per mortem vltimi poſſeſſoris probat̃ etiã per alios ꝑdeceſſores vacaſſe. cclvij.

¶ Si papa dat facultatē alicui ep̄o vniēdi aliquã eccleſiam mēſe ſue ep̄ali etiã ſi dicat ꝑ ceſſum vel deceſſum rectoris illaz poſſidētis tñ ſi ep̄s eã vnit ſue mēſe viuēte rectore ⁊ nō vocato ſine eius ꝑiudicio puta poſt mortē ei' v; vnio marie ſi ſubſequat̃ ꝯfirmatio pape intātũ q̃ ſi rector parochialis eã ꝑmutet non v; ꝑmutatio. cclxvj.

¶ Per reuocatoriã pape Benedicti xij. qui reuocauit omnes gratias ꝑdeceſſoris ſui Iohãnis xxij. factas eis qui non habebant ius in re ſed ad rem non ſunt reuocate reſeruationes ⁊ canonicoꝝ ⁊ alioꝝ beneficiatoꝝ receptiōes facte ex vigore priuilegij conceſſi eccleſie Burdegalen̄. ideſt quattuor doctorum nominatorũ. cclxxxij.

¶ Habens gratiã expectatiuã pōt acceptare beneficiuz qḋ vacat de iure l; nō vacet de facto tamē impetrãs prebendã vacãtē dicitur ſurreptitie impetrare ſi nō vacet de facto l; de iure ſic. Itez ꝑcãs executoris data in gratia ad ꝓuidendũ nō expirat ꝑ lapſum ſex menſiũ. Itē pōt ꝓuidere de beneficio deuoluto ad ſedē aplicã. Itē impetrãti ꝑdicto currit mēſis ad acceptãdũ ſi vacatio ꝑdicta de iure l; nō de facto erat notoria in loco bñficij. cclxxxv.

¶ Valet ꝯſuetudo q̃ vacan. ꝑbenda in eccl'ia collegiata abbas cōferat eam canonico antiquiori volenti dimittere ſuam ꝑbendã etiã ſi exiſtant expectãtes apoſtolici. Itē ad probandã talem cōſuetudinē ſufficit allegari collationem abbatis l; articuletur cui fuit facta collatio. ccxcvj.

¶ Probatur vnio eccl'aꝝ parochialiũ ſi ab vno fuerunt tenta ⁊ recta. ⁊ vni fuit collatio facta ꝑ magnũ tp̄s. Itez ſi vnus cenſus fuit ſolutus pro ambabus vel vna decima. ⁊ l; tp̄s nō inducat vniōnē tñ ſi allegas legitie factã fuiſſe ad hoc ꝓbandum ſufficit probatio temporis. ccciij.

¶ Acceptãs eccl'am viuētis ꝓbãs q̃ cōis fama erat ipſum eſſe mortuũ excuſat̃ ꝑ hoc. Itē ꝓbãs aliũ tertiũ potius hr̄e ius in bñficio excuſat̃ a ꝯſumptiōe gr̄e etiã ſi nō expectet ſn̄iam. Itē qñ dies ad acceptãdũ apponit̃ cũ decreto irritãte ligant̃ man' ordinarij infra illũ terminũ. ſec' ſi nō apponit̃ dies. Itē an tũc ligent̃ manus alteri' executoris. Itē qñ pōt q̃s dare de iure tertij. Itē ea q̃ ponunt̃ ad dubij tollēdũ vel ad addēdũ nō reſtringũt ꝑcedētia. Idem dicit̃ cũ tribus ſequētib' vbi addit̃ de decreto irritãte an opet̃ ſi nō vult vti ille in cui' fauorē apponit̃. cccvj.

¶ Si vnus habet decretum maius anteq̃ acceptet nullus poteſt acceptare. cccvij.

¶ De eadem materia de decreto irritante habentez certam diem. Item q̃ ſemel acceptans beneficium non ſibi debitum poteſt acceptare aliud ſibi debitum. cccxij.

¶ In collationibus ⁊ preſentationibus ſtatur poſſeſſioni ⁊ non proprietati. cccxix.

¶ Quãdo papa mandat ꝓuideri alicui de bñficio vacãte vel vacaturo cũ decreto irritãte l; collatio tũc fcã ꝑ ordinarium etiam ignorantem nō valeat tñ expectans non debet ſua propria auctoritate expellere poſſidētem alias perderet ius etiam ſi ſibi non reſiſtatur. cccxxiiij.

¶ Si vnus h̃z expectatiuam ad primo vacaturũ bñficium cũ clauſula anteferri in vna eccl'ia ⁊ ibidē vnus antiquus in fraudem ipſius renũciet bñficio in curia ēt ſi faciat mentionē de expectantibus nō ꝓpterea ꝑiudicat̃ expectanti ⁊ vacatio in curia fraudulosa nō afficit bñficiuz.

De his que fiunt a prelato ſine conſenſu capituli.

cxcv.

¶ Solus ep̄s pōt priuare canōicũ q̃ citat' nō venit ad faciēdã reſidētiã. Itē q̃ talis ꝓprie nō dicit̃ ſn̄ia. ccvij.

¶ Si cōſtitui alicui certam penſionez ad vitã pro certo precio talis cōtractus nō eſt vſurarius etiam ſi fiat ab abbate ⁊ conuentu in eorum monaſterio. cclj.

¶ Contra ſn̄iam depoſitiōis latam cōtra abſentem opponit̃ q̃ fuit lata extra territorium ⁊ ſine cōſenſu capituli. ⁊ cũ nō conſtaret de criminibus niſi per aſſertionez iudicis oppoſitiōes nō ſunt lr̄e. ⁊ q̃ talis ſn̄ia ſit nulla. cclxij.

¶ Hic ponunt̃ aliqui cãe in quibus anullat̃ vnio ſi fiat eis nō interueniētibus marie ſi fiat capitulo per ep̄m etiã cum conſenſu capituli q̃z requirit̃ auctoritas pape ⁊ non ſufficit metropolitani. Item ſi nō vocetur rector eccl'e vnite. Item q̃ vnio facta ſimoniace non valet.

De his que fi. a maio. par. capituli.

xxxviij.

¶ Singularis canonicus appellans cõtra impetrantem debet habere expenſas ab eccleſia ſi cõſtat factas fuiſſe in vtilitatem eccleſie alias non. lvj.

¶ Impetrans gratiam q̄ fructus beneficiorũ ſuorum in abſentia pcipiat per bienniũ ſi ſtetit per annũ ad ſtudendum ſtatim pcipiat fructus illius anni vel ſaltẽ computabit̃ ſibi biennium a die pſtationis ⁊ attendit̃ tempus date ⁊ q̄ de primo ãno dz petere ſi a capl̃o ſz ab his q̄ pceperũt. cclij.

¶ Hic ponunt̃ alique cauſe in quibus annullat̃ vnio ſi fiat eis nõ interuenientib⁹ maxime ſi fiat capitulo per ep̃m ẽt cum ↄſenſu capituli q2 requirit̃ auctoritas pape ⁊ nõ ſufficit metropolitani. Item ſi non vocetur rector eccleſie vnite. Itẽ q̄ vnio facta ſimoniace nõ valet. cccxv.

¶ Si minor pro vniuerſitate aliquid agit ẽt ſi interueniãt cõſules ⁊ aduocati tota vniuerſitas non debet puniri.

De rebus ec. alie. vel non

xxxviij.

¶ Singularis canonicus appellans cõtra impetrantem dz habere expẽſas ab eccl̃a ſi conſtat factas fuiſſe in vtilitatez eccl̃e alias non. clxxxij.

¶ Ep̃s cũ ↄſenſu capituli poteſt vnire capitulo ex. cã aliquam dignitatẽ ſicut poſſet extinguere. tñ ſuperior. põt eam reuocare ſi capitulum velit. cccxvj.

¶ Pẽſio data per ep̃m de ↄſenſu capituli ad vitã alicuius põt per ſucceſſorem reuocari lz in ea dicat̃ de meritis pcedentibus niſi cõſtet alr̃ q2 nõ ppterea pbant̃. cclvij.

¶ Ep̃s põt vnire eccleſiaz nõ vacantez ſine auctoritate pape. menſe ſue tñ nõ hẽat facultatez a papa an videatur auctoritate ſua vel pape feciſſe. cclx.

¶ Si propter tenuitatem dignitatis ep̃s de conſenſu capituli vnit aliquam eccleſiam parochialem ſibi non valet vnio ſi dignitas non eſt tenuis. cclxj.

¶ De duabus cauſis requiſitis in vnione. ⁊ q̄ ep̃o incũbit probatio earum. cclxij.

¶ Hic ponunt̃ alique cauſe in quibus anullat̃ vnio ſi fiat eis nõ interuenientib⁹ maxime ſi fiat capitulo per ep̃m etiam cum cõſenſu capituli q2 requiritur auctoritas pape ⁊ nõ ſufficit metropolitani. Item ſi non vocetur rector eccleſie vnite. Item q̄ vnio facta ſimoniace non valet.

De depoſito.

xcij.

¶ Miles cui rex caſtrũ cuſtodiendũz cõmiſit tenet̃ de mala cuſtodia ſi cõmiſit illud cuſtodiẽdũ alteri cuius culpa fuit captũ dictũz caſtrũ. ⁊ culpa pſumitur niſi probet̃ contrarium etiam ſi ſit nobilis cui cõmiſit.

De emp. ⁊ vendi.

x.

¶ Cum quis vendit caſtrũ cum iuribus ⁊ pertinentijs ſuis excepto mero ⁊ mixto imperio quid per hec verba videatur exceptum. xxiiij.

¶ Si tenens molendina a pluribus pro indiuiſo vendat ⁊ maior pars conſentiat non conſentiens non tenet̃ ſequi voluntatem aliorum ⁊ ſi fiat eſtimatio ſtabitur perſone reſpectu prime venditionis. xxvij.

¶ In datione inſolutum poteſt quis ſe dicere deceptuz vltra dimidium iuſti precij. cxxix.

¶ Quando archidiaconus vendit fructus ſui archidiaconatus vel locat illud qd̃ conſueuit ſibi dari in ſuo iocũdo aduentu non cedit emptori vel conductori. ccvij.

¶ Si conſtitui alicui certam penſionez ad vitam pro certo precio talis cõtractus non eſt vſurarius etiam ſi fiat ab abbate ⁊ conuentu in corum monaſterio.

De locato ⁊ conducto.

ccxix.

¶ Quando archidiaconus vendit fructus ſui archidiaconatus vel locat illud qd̃ conſueuit ſibi dari in ſuo iocũdo aduentu non cedit emptori vel conductori.

De rerum permu.

cciij.

¶ Habens eccleſiam parochialem infra annum promotionis ad ſacros poteſt eam permutare etiam decies nec preſumi fraus in foro contentioſo. cclviij.

¶ Si papa dat facultatẽ alicui ep̃o vniẽdi aliquã eccl̃az mẽſe ſue ep̃ali etiã ſi dicat p ceſſum vel deceſſuz rectoris illã poſſidẽtis tñ ſi ep̃o cã vnit ſue menſe viuẽte rectore ⁊ non vocato ſine eius piudicio puta poſt mortẽ eius valet vnio maxime ſi ſubſequat̃ ↄfirmatio pape in tantũ q̄ ſi rector parochialis eam permutet nõ valet permutatio.

De feudis.

cxxj.

¶ Recognoſcens ſe tenere caſtrum in feuduz ab aliquo videtur recognoſcere territoriũ ⁊ iuriſdictionẽ territorij. ⁊ ſi concedat quis feudũ hoc modo ſicut genitor meus tibi contulit ita ego concedo ſi eſt neceſſe oſtendere conceſſionem. ⁊ de perceptione regalium ratione caſtri. cxxxiij.

¶ Recognoſcens ſe tenere quicquid licet in caſtro excepta certa domo non per hoc videtur cognoſcere feudum ab epiſcopo nec dare ſibi proprietatem quam habet. ⁊ cõfeſſio generalis hoc caſu non nocet. clix.

¶ De conceſſione principatus Achaie an ſit donatio ſimplex an infeudatio licet ſigna feudorum interueniant in tali donatiõe puta q2 voluit donãs q̄ nõ recognoſceret̃ alius in dñm niſi ipſe tñ ſi dixit iſta verba. ſ. damus donam⁹ tradimus ⁊ ex cã donationis pprij motus ⁊c. ⁊ attenta perſona donatis donatarij dicit̃ donatio ſimplex. Itẽ feudatarius nõ põt plus donare in alienatione quã fecit q̄ ipſe habebat. nec per approbationẽ generalem ſuperioris videtur approbata talis donatio aliter facta. ccxxxiiij.

¶ Si miles habet feudum francum a domino non tenetur aliud ſibi preſtare q̄ contineatur in pactis appoſitis. nec tenetur ſeruire domino dñi ſui ⁊ caſu quo teneatur tenetur expenſis domini ⁊ non ſuis. ccxxxvij.

¶ Licet conſuetudo ſit hodie q̄ feuda poſſint diuidi inter conſortes tamen iſta cõſuetudo non extenditur ad modum prelegandi. ccxlvij.

¶ Legitimati ſuccedunt in re feudali ſi legitimatio tenet ⁊ poſſunt de iure cõmuni ſed de conſuetudine feudoruz non extantibus filijs legitimis. cclx.

¶ Vaſallus ſine licẽtia dñi põt in rebus feudalib⁹ ↄſanguineũ impune heredẽ inſtituere ⁊ nõ incidit in penã iuris. Item de duplici feudo qd̃ trãſit ad heredes ⁊ qd̃ nõ trãſit. Item heres feudatarij nõ incidit in penã ſi nõ reſtituit dño feudũ vel nõ reſpõdet euz ſeruitio. cclxxij.

¶ Pares curie nõ ſunt iudices in cauſa que vertitur inter dominum ⁊ quẽdam tertium non vaſallum ſuper feudo comitatus etiam ſi dominus ſit eccleſia ſed iudex ordinarius rei. ⁊ quot modis acquiritur feudum.

De pignoribus.

lxviij.

¶ Cum dicitur idonea cautio non ſufficit hypotheca.

De fideiuſſoribus.

xc.

¶ Iuramẽtuz factum per aliquem q̄ nõ fideiubebit eſt licitum tam in clerico q̄ in layco niſi eſſet reus in ſtanta neceſſitate q̄ vita tẽpalis vel ſpiritualis ſua periclitaret̃ ſi iurans non fideiuberet tunc tenetur.

De ſolutionibus.

xiij.

¶ Conſideratur extimatio monete que erat tp̃e late ſnĩe vel laudi non que erat tempore ſolutionis. xxxj.

¶ De illa moneta debent ſolui legata que erat tp̃e ↄditi

teſtamenti

teſtamenti ⁊ non tempore mortis. cxiij.

¶ Supplementū legitie ſi fit ex reb⁹ ſingul' ĥrābi. clxviij.

¶ Valor bñficij impetrati ↄſiderať ſm locū vbi eſt bñficium ⁊ nō vbi impetrať. Item attendiť extrinſecus valor monete .i. ſm qd currit ibi ⁊ expenditur ⁊ nō intrinſecus ⁊ ſi non ſit ibi illa moneta vel in circūuicinis locis habeť comparatio ad illaȝ que ibi currit ad eā de qua debet fieri ſolutio. ccxxxvj.

¶ Decima agnoꝝ ⁊ hedulorꝝ dȝ preſtari cū naſcitur ⁊ nō debet expectare ruſticus diē ſancti Ioānis. ſȝ debēt eſſe talia aīalia apud matrē aliqbus dieb⁹ non peant. ccxix.

¶ Ex bonis epi mortui prius ſolui debēt ea ad que predeceſſor erat obligatus nomine ſue eccle. ccl.

¶ Papa ordinauit ꝙ abbas Ciſterciē. daret annuatim Abbati clareuallis .ccc. lib. Turoneñ puctum ſi mutata eſt moneta dȝ ſolui de antiqua vel habito reſpectu ad eā quo ad tantum valorem. cclxxvij.

¶ Excōicatus ſi infra terminū nō ſoluerit nō incurrit excōicationeȝ ſi nō potuit ſoluere ⁊ non cōtempſit mandatū iudicis. ideo poſt terminū non eſt denunciandus.

De donationibus.

v.

¶ Licet quis dicat ſe donare ꝓpter recepta ſeruicia tñ ſi non ſpecificat diciť donatio ſimplex nō ob cām. xvj.

¶ Si pater filie exiſtēti in ptāte ſua ↄſentiat ꝙ poſſit de dote donatōem cā mortis facere ipſa filia pōt donare fratri ſuo in eadem poteſtate exiſtenti. xxviij.

¶ Si pater dat aliquid filio in vita cum onere reſtōnis ⁊ poſtea in teſtamēto legat ſibi aliquid iure inſtitutiōis ⁊ vult eū eſſe ↄtētū cū illo ⁊ cuȝ donatione quā ſibi fecerat ꝓpter hoc videť remittere onus reſtitutionis appoſitum in donatione. xxx.

¶ In donatione facta eccleſie nō requiriť expreſſio cāe etiā ſine traditione. In ↄceſſione vſus aque requiriť conſenſus eoꝝ in quoꝝ poſſeſſionibus aqua oritur ⁊ ēt eoꝝ q ex ↄceſſione leduntur. ⁊ ēt dñi loci. cxiiij.

¶ Si ꝑ faciēs teſtm̄ dixit ſe donare inter viuos donatio reuocari non poteſt. cxxxix.

¶ Donans bona ſua alicui poſt eius obitū ex honeſta cā intelligitur de bonis qui habebat tpe ↄtractus ⁊ non retractať ꝑtextu future ſucceſſionis. Et ſi faciat ob mutuū cōmodū ſuū ⁊ donatarij nō eſt etiam ꝓprie donatio ſed honeſta ꝓuiſio ⁊ talis donatio ſeu ꝓuiſio ob honeſtā cāȝ nō indiget inſinuatione qꝛ non eſt ꝓprie donatio. cxlix.

¶ Donatio fcā fratri carnali cum clā de nō reuocādo eā nō valet ſi ipſe nō fuit pñs nec alius pro eo. clj.

¶ Donatio ſimpliciter collata a patre in filiuȝ exñtem in ptāte nō venit ↄferenda ſed ob cām ſic. clix.

¶ De cōceſſione principatus achaie an ſit donatio ſimplex an infeudatio lȝ ſigna feudoꝝ interueniāt in tali donatione puta qꝛ voluit donans ꝙ nō recognoſceret alius in dominuȝ niſi ipſe nī ſi dixit iſta verba. ſ. damus donamus tradimus ⁊ ex cauſa donatiōis ꝓprij motus ⁊c. ⁊ attenta perſona donantis ⁊ donatarij dicitur donatio ſimplex. Item feudatarius nō pōt plus donare in alienatiōe quā fecit ꝙ ipſe habebat. nec per approbationem generalē ſupioris vr̄ approbata talis dōatio aliter fcā. clxxiij.

¶ Non poteſt renunciari inſinuationi donationis vel. l. ſi nunquam. C. de reuocā. dona. cxcvij.

¶ Cum teſtator legat certas terras ſub certa mēſura cā demōſtratiōis lȝ mēſura ſit maior nō ꝓpterea vitiať legatū ſed totū accreſcit legatario ſec⁹ ſi legat ꝑ certū numerū nō cauſa demonſtrandi idem in donatione. ccxxvj.

¶ Penſio data ꝑ epm̄ de ↄſenſu capituli ad vitā alicui⁹ pōt ꝑ ſucceſſorē reuocari lȝ in ea dicať de meritis ꝑcedētibus niſi conſtet alias qꝛ nō ꝓpterea ꝓbanť. ccxxxj.

¶ Si Rex Aragonū habēs duos filios eis cōſentiētib⁹ ⁊ iurātibus in manibus patris diuiſio regni Aragonuȝ ⁊ maioricaꝝ eſt inter eos facta ꝑ patrē dñio retēto ipſi patri in vita ſua ſubſtitutionē fecit vni filio ꝙ ſi decederet ſine filijs vel filij eius tūc ſuccederet regnū Aragonū iſta voluntas vocať ordinatio facta a patre ſupͣmi iudicij diſpoſitionē ꝑueniēs ⁊ eſt mutabilis vſqꝫ ad mortē. Itē donatio facta a rege nō recognoſcēte ſupiorē nō ſubiacet legibus quo ad inſinuationē nec quo ad ꝑſonaꝝ capacitatē. Iteȝ talis actus regis reſpectu filioꝝ etiā eſt imutabilis. ⁊ in tali ſubſtitutione excluditur ſubſtitutus ſi filius filij lȝ non primogenitus moriatur cum liberis. Item rex nō poteſt regnū ſuū ſubmittere ſeruituti quibuſcūqꝫ pactis contra propriā impoſitionē factā per pactū ſuum. ccxxxviij.

¶ Si donatrix poſt donationeȝ habeat filios reuocatur donatio non obſtañ. iuramento. cclij.

¶ In generali donatione alicuius caſtri vel loci in donatarium merum ⁊ mixtum imperiū transfertur ſi princeps facit in eccleſiam. ccliij.

¶ Ad euitandam inſinuationeȝ non ſufficit ſi dicatur ꝙ tot intelliguntur donationes quot ſunt ſumme legitimam ſummam non excedentes. cclxxviij.

¶ Si poſſeſſio detur eccleſie ⁊ donans ſe cōſtituit nomine donatarij poſſidere ſtatim transfertur dominiuȝ ⁊ poſſeſſio in eccleſiam. Item propter ingratitudinem abbatis ⁊ conuentus non reuocatur donatio ſed propter prolem legitimā poſtea ſuſceptam ſic. etiam ſi iuramentū interueniſſet. item non dicitur ingratus donatarius ſi damnū eſt datum donatori per iudicem ad ſui inſtantiā. cccxij.

¶ Si impatori cōpetit ius ꝑſentādi ſeu ↄferēdi certa beneficia in eccls alicuius ciuitatis ⁊ illaȝ ciuitatē ↄcedit in feudū cuȝ oībus iuribus intra ⁊ extra eam ſibi cōpetentibus videtur ↄcedere etiam ius preſentandi ⁊ cōferendi.

De teſtamentis.

viij.

¶ Quomō verba generalia vel vniuerſalia teſtatoris debeāt reſtringi vel itelligi ꝑ ꝑcedētia vel ſequētia. xvj.

¶ Quādo pater legat filie ne ↄtrahat niſi cū mercatore ſi primo ↄtrahat cū mercatore ⁊ eo mortuo cū milite amittit legatū. Iteȝ excludiť a primo tantū gradu ſubſtitutionis. Et ſi amittit cui debeat applicari. ⁊ de remedio. xx.

¶ Exiſtentia ſui heredis habetur pro aditione ⁊ an tacita vulgaris excludat matrē ⁊ requirat aditionē. xxj.

¶ Si teſtator ſubſtituit filio ſuo vel heredi ſi deceſſerit ſine filijs tunc mortuo illo herede cuȝ filijs expirat ſubſtitutio. lȝ poſtea illi filij moriant̄ ſine prole. ⁊ quō intelligiť illud heres heredis teſtatoris eſt heres. xxviij.

¶ Si pater dat aliqd filio in vita cū onere reſtōnis ⁊ poſtea in teſtō legat ſibi aliqd iure inſtōnis ⁊ vult eū eſſe cōtentū cū illo. ⁊ cū donatione quā ſibi fecerat ꝓpter hoc vr̄ remittere onus reſtōnis appoſitū in donatione. xxxj.

¶ De moneta debent ſolui legata que erat tempore conditi teſtamenti. xxxiij.

¶ Si mater hñs duos filios eos adinuicē ſubſtituat vr̄ eos vulgariter ſubſtituere iō vno eoꝝ mortuo ante aditā hereditatē alius ei ſuccedit ſed ſi adiuerat hereditatē tūc frater ⁊ pater pariter ei ſuccedūt ab inteſtato. Iteȝ frater vterin⁹ ⁊ ↄſanguine⁹ excludit fratrē ↄſanguineū tātū a ſucceſſione fratris ⁊ mater ſuccedit cū filio in virilē. xxxix.

¶ Licet legatū ſit incapaci ſi ei ſubſtituiť capax ille veniet ⁊ nō ſuccedentes ab inteſtato nec fiſcus. xl.

¶ Nepotes ex filia pñt dicere teſtm̄ aui nullū qꝛ fuerint preteriti non inſerta cauſa. xlv.

¶ Si teſtator ſubſtituit filie ſue puberi hoc modo ſubſtituo filie mee hrēdi vniuerſali ſi ↄtigat eā decedere ſine hr̄ede titiuȝ vulgariter talis ſubſtitutio diciť fideicōmiſſaria ⁊ non vulgaris. xciiij.

¶ Qd̄ primogenitus ſuccedat in regno eſt de iure naturali ⁊ poſitiuo ⁊ diuino. ⁊ iō non dȝ in regno electio fieri ſȝ ipſo facto mortuo p̄re dȝ ſuccedere ⁊ ſatis eſt ꝙ alij filij habeant aliquā ptem qꝛ in totum nō poſſunt priuari eoꝝ legitimis ēt per ſtatutū. Itē primogenitus viuēte patre ſi

B

habet ius in regno adeo q ſi ꝑmoriat relicto filio ⁊ pře ⁊ ſcdo fratre mortuo pr̃ ſuccedit ſcdogenitus ⁊ non primo geniti filius. Item ex cã legitima pôt pater priuare filiuȝ primogenitũ regno ⁊ dare ſcdogenito ⁊ ẽt pôt ſibi onera relinquere in teſtõ ⁊ ſi nõ impleuerit priuet regno. xcix.

¶ Hec ſubſtitutio filius me⁹ deceſſerit ſine hřde ex ſuo corpore ꝓcreato talẽ ſubſtitutio eſt fideicõmiſſaria ſi filius moriat itra pubertatẽ. Itẽ de. c. ſi pr̃ de teſta. li. vi. cvij.

¶ Statutũ minuẽs debitũ bonoꝝ ſubſidiũ vȝ qñ minus relinquit. ſecus ſi plus. Et ſi vȝ nõ dȝ extendi ad quartã trebellianicam ẽt ſi filius ſit irrogatus. itẽ prelegata nõ veniunt in reſtitutiõm inquãtũ ſunt vere legata. itẽ res alienate computant in quartã. itẽ heres non poteſt in vna re quartam deducere regſr. itẽ cautio de nõ veniendo ꝯtra diuiſionẽ ſi ꝑindicat fideicõmiſſario vſi. ⁊ õ l. ſi dubiũ. C. de lega. itẽ q vxor pôt retinere ꝑciũ reꝝ dotaluȝ.

¶ Si legans ad pias cãs ⁊ ad alia bona oĩa ſua vltra cẽtum libras iſte cẽtũ libre debẽt detrahi de oĩbus legatis qr non eſt iſta falcidia. cxiij.

¶ Supplemẽtum legitime nõ poteſt ex rebus ſingulis detrahi. ſȝ ex tota ſubſtantia teſtatoris. cxiiij.

¶ Si faciens teſtm̃ dixit ſe donare inter viuos donatio reuocari non poteſt. cxx.

¶ Quidam fecit teſtm̃ perfectum deinde aliud ſcripſit ĩ papyro ẽt corã duob⁹ teſtib⁹ ⁊ miſit ꝑ nõrio añq̃ vẽiret notari⁹ mortu⁹ ẽ primũ nõ eſt per hoc reuocatũ. cxxv.

¶ Quando pater ſubſtituit filijs ſuis impuberib⁹ ꝑ v̈bum cõe. ſ. ſubſtituo ſi deceſſerint ſine hřde ex corpore ſuo ꝓcreato. ⁊ adijcit q in illo caſu ſubſtituti ſibi hřdem inſtituit. tũc ſi filij decedãt infra pubertatem ſubſtitutio ẽ directa ⁊ excludit mr̃ ꝑꝑ v̈bũ iſtituo qð ẽ directũ. cxxvij.

¶ Promittens ⁊ iurans aliud nõ facere teſtm̃ pôt illõ mutare. Si teſtator filios ⁊ filias pro virili heredes in teſtamento inſtitueret. cxxxi.

¶ Licet ſubſtitutio fideicõmiſſaria expiret mortuo fideicõmiſſario viuente hřde tñ ſi teſtator inſtituit filiaȝ ſuam ⁊ eius hřdes ex corpore ſuo ꝓcreatos venit nõ ſolũ eius heres vniuerſalis ſed alij filij ipſius. cxxxij.

¶ An pater pôt dimittere in teſtamẽto filie ſue dotate ⁊ renũcianti hřditati pñc aliquid cũ grauamine reſtitutionis ipſius ⁊ dotis recepte. cxxxiiij.

¶ Si fideicõmiſſarius vniuerſalis ⁊ filius hřs nõ cõficiunt inuentariũ tenent ſatiſfacere legatarijs ⁊ creditoribus nõ detracta trebellianica nec legitima. cxxxviij.

¶ Si exiſtens in pñte teſtatoris ꝑterit nõ debent legata. Itẽ per ꝯfirmationem teſtamẽti in quo nepos ſuus ꝑteritur in codicillis factã hřdes inſtituti in teſtõ tenent reſtituere hřditatẽ per fideicõmiſſum retẽta ſibi trebellianica. Item ſi filius ꝓhibitus occupare aliquã rem in teſtõ patris nullo occupet nũ cadit in penã ibidẽ appoſitaȝ qr videt facere bono aĩo vt reſtituat. Item datum a patre filio ſuo tempore emancipationis venit cõ ferendum. Itẽ tutela data in codicillis teſtõ nõ ꝯfirmatis valet. cxliij.

¶ Si teſtator inſtituit poſthumum vel poſthumos ſuos naſcituros ⁊ ſubſtituit poſthumis in plurali ſorores ſuas tunc ſi naſcatur vnus tantum ⁊ moriatur in pupillari non venit ſubſtitutus ſed mater poſthumi. cxlix.

¶ Si viuẽte teſtatore morit filia ex ea nepte ⁊ poſt teſtamẽtũ ꝑaui naſcunt pronepotes rũpit teſtm̃ nec debent legata ex dicto teſtõ qð tenuit a ꝑncipio. Ideo auẽ. ex cã. nõ hȝ in hoc caſu locũ ⁊ clauſula codicillaris ſi nõ vȝ ⁊c. in futurũ ꝓlata intelligit hoc caſu hře effectũ. clviij.

¶ Si mater poſt legata in teſtamẽto dixit q in ceteris bonis heredẽ vniuerſalẽ filiã ſuaȝ reliquit ⁊ ei ſubſtituit tũc ipſa vel heres ſuus ab inteſtato detrahit etiã de legatis relictis trebellianicam ⁊ debitam iure nature. clx.

¶ Cum qs iurat nõ mutare teſtamẽtuȝ pôt illud mutare per aliud ſimilr̃ iuratũ etiũ ſi teſtator ſit piurus. clxij.

¶ Si pater reliquit filiabus ſuis certuȝ vſumfructũ pro eis nutriẽdis donec erunt maritate tunc eis nubentibus ceſſat vſufructus qr mariti tenent eas nutrire. clxiij.

¶ Legato caſtro noĩa debitoꝝ quoꝝ inſtrã ibi ſunt inuẽta nõ cedũt legato. Itẽ in inſtrumẽtis nõ cõſiſtit theſaur⁹. Itẽ arma cedunt legato quãdo legatur caſtrũ. clxxi.

¶ Teſtamẽtũ patris in quo filia impubes ꝑterit ſed ſubſtituit alteri filio pupillariter nõ vȝ. ſecus in vulgari ſubſtitutione etiã ſi poſt mortẽ patris tacuerit ⁊ mortua eſt pupilla q̃ trãſfert ius ſuũ in matrẽ pro parte ſua. Nec valet teſtamẽtũ in ſecũda inſtitutione vel ſcdo gradu. Itẽ auẽ. ex cã. C. de lib. ꝑte. nõ hȝ locũ in ſuo ꝑterito ſed in emãcipato. Itẽ ſi ſuus ſubſtituit etiã ſuo iſta ſubſtitutio nõ hȝ locũ inſtõnis vt ſuccedat pariter cũ inſtituto. Nec hoc caſu hñt locũ leges oĩno. ⁊ qm̃ in prioꝛib⁹. ⁊ l. ſancimus. C. de inoffi. teſta. Itẽ ius dicẽdi teſtamẽtũ nullũ trãſmittit a pupillo in matrẽ ſuã. Iteȝ lȝ clauſula codicillaris opet q venẽtes ab inteſtato reſtituant hereditatẽ ſcripto heredi detracta tebellianica quãdo ꝓpter defectũ ſolẽnitatis eẽt teſtamẽtũ nullũ. ⁊ nõ ex defectu teſtantis. tamẽ quando filius ꝑterit hoc nõ hȝ locũ quo ad partẽ ſuã. clxxiiij.

¶ Si maritus ⁊ vxor inſimul legauerũt omnia bona ſua cuidam monaſterio altero mortuo alter pro parte poteſt reuocare legatum vel teſtamentum. ⁊ duo ſunt teſtamenta etiam ſi in vna carta contineantur. clxxvij.

¶ Si pater ĩ teſtamẽto ſubſtituit filio naſcituro aliũ filiũ ſcdo naſciturũ ⁊ iſti ſcdo ſubſtituit fratrẽ vel aliuȝ tunc ſi naſcitur vn⁹ tantũ ⁊ moriatur in pupillari iſte ſubſtitutus ſcdo mõ venit ad iſtius bona ſed eius mater. clxxix.

¶ Si teſtator inſtituit ſuũ heredẽ ⁊ ei ſubſtituit alternatiue vȝ ſi ſine liberis decederet vel inteſtat⁹ vel ſine nuptijs tunc diſiuncta ponit pro cõiuncta itaq oportet filiuȝ ſine liberis decedere ⁊ idem videtur in extraneo. cxcvij.

¶ Cum teſtator legat certas terras ſub certa mẽſura cã demõſtrationis lȝ mẽſura ſit maior non ꝓpterea vitiat legatũ ſed totũ accreſcit legatario. ſecus ſi legat per certuȝ numerũ nõ cã demõſtrandi idem in donatione. ccv.

¶ De iure ciuili non detrahit filius rogatus ſiue pure ſiue ſub conditione niſi vnaȝ quartã. Item teſtator ex iuſta cauſa poteſt prohibere alienationem rerum per ſe legatarum. Item q inſtitutus ⁊ poſtea ſubſtitutus ab herede tenetur ſoluere legata ipſius heredis. ccxxi.

¶ Si Rex Aragonũ habẽs duos filios eis ꝯſentiẽtib⁹ ⁊ iurãtib⁹ in manib⁹ přis diuiſio regni Aragonũ ⁊ maioricarũ eſt inter eos facta ꝑ patrẽ dñio retẽto ipſi pr̃i in vita ſua ſubſtõnẽ fecit vni filio q ſi decederet ſine filijs vl̃ filij ei⁹ tũc ſuccederet regnũ Aragonũ iſta volũtas vocat ordinatio facta a pře ſuꝑmi iudicij diſpõnẽ ꝑueniẽs ⁊ eſt mutabilis vſq ad mortẽ. Itẽ donatio facta a rege nõ recognoſcẽte ſuꝑiorẽ nõ ſubiacet legib⁹ quo inſinuationẽ nec quo ad ꝑſonaꝝ capacitatẽ. Itẽ talis actus regis reſpectu filiorũ etiã eſt imutabilis. ⁊ in tali ſubſtõne excludit ſubſtitutus ſi filius filij lȝ nõ primogenitus moriat cũ liberis. Itẽ Rex nõ pôt regnũ ſuũ ſubmittere ſeruituti qbuſcũq pactis ꝯtra ꝓpriã ſpoſitionẽ factã ꝑ pactũ ſuũ. ccxxxij.

¶ Si teſtator reliquit multa legata in codicillo vel teſtõ ⁊ annuũ legatũ pro anniuerſario adijciens q in his caſib⁹ ſi infra annũ heres nõ impleuerit omnia legata tunc legat terram certã eccleſie ⁊ heres illud annum legatũ nõ ſoluit ⁊ alia ſic ꝓpterea nõ incidit in penam qr teſtator dixit in his caſibus ⁊c. ccxxxvij.

¶ Licȝ ꝯſuetudo ſit hodie q feuda poſſint diuidi iter cõſortes tñ iſta ꝯſuetudo ñ extẽdit ad modũ ꝑlegãdi. ccxlij.

¶ Conditio adiecta ſuꝑ legitia dr̃ impoſſibilis. ccxlviij.

¶ Cõſuetudo que eſt in loco vbi fit teſtamentũ attendit ſȝ ſi ibi eſt ꝯſuetudo circa min⁹ ſolẽne teſtm̃ nõ vȝ. ideo nõ pôt haberi ratũ per eũ cui fit ꝑiudiciũ. Item teſtator non poteſt ꝓhibere trebellianicaȝ. ⁊ medio tpe percepta imputant in trebellianicam. Item de relicto vſi ad pias cãs detrahit quarta trebellianica. Itẽ fideicõmiſſarius vſis agit ꝯtra hřdẽ ad reſtitutõeȝ actõe ex teſtõ ccxlix.

¶ Si mortuus epũs fecit expenſas in curia pro ſua eccla

heredes

heredes ſui poſſunt eas repetere. ccxix.
¶ Si pater ſubſtituit filio ſuo ſi abſq; filio ex corpoꝛe ſuo procreato hẽde deceſſerit filiam ipſius vel eius prolez tñ ſi filius habuit filiũ ⁊ ex eo nepotẽ ⁊ pmoriat̃ filius ipſius relicto alio filio nepote hẽdis ⁊ pronepote teſtõris exclu‑ dit̃ ſubſtitut⁹ ipſi⁹ teſtõris ex volũtate pſumpta. ccxcvij.
¶ Si pater legat filie aliquid vltra dotẽ ⁊ vult eam eſſe ɔtẽtã de toto eo qđ exiſtat in bonis ſuis. tũc ipſa põt pete re dotem matris ſue. Item ad pbandũ teſtm̃ factũ vel ſic ſenſiſſe teſtõrem per cõiecturas locutiõis ipſius ſufficiũt duo teſtes ẽt mulieres ſ; ad pbandum ſic eſſe factum re‑ quiruntur ſeptem teſtes.

De ſucceſ. ab inteſta.

xx.

¶ Hereditatẽ nõ aditã pupill⁹ trãſmittit ad mr̃ez. xxj.
¶ Si teſtatoꝛ ſubſtituit filio ſuo vel hẽdi ſi deceſſerit ſiñ filijs. tũc mortuo illo herede cũ filijs expirat ſubſtitutio. licet poſtea illi filij moriant̃ ſine prole. ⁊ quõ intelligit̃ il‑ lud heres hẽdis teſtatoris eſt heres. xxiij.
¶ Si mater habẽs duos filios eos adinuicẽ ſubſtituat videtur eos vulgariter ſubſtituere iõ vno eoꝝ mortuo añ aditã hẽditatem alius ei ſuccedit ſ; ſi adiuerat hẽditatem tũc frater ⁊ pater pariter ei ſuccedũt ab inteſtato. Itẽ fra ter vterinus ⁊ ɔſanguineus excludit fratrem ɔſanguineũ vñ a ſucceſſiõe frĩs ⁊ mater ſuccedit cũ filio i virilẽ. xxix.
¶ Licet legatum ſit incapaci ſi ei ſubſtituit̃ capax ille ve niet ⁊ nõ ſuccedẽtes ab inteſtato nec fiſcus. xciiij.
¶ Qđ primogenitus ſuccedat in regno eſt de iure natu‑ rali ⁊ poſitiuo ⁊ diuino ⁊ iõ nõ o; in regno electiuo fieri ſ; ipſo facto mortuo patre o; ſuccedere ⁊ ſatis eſt q alij fi‑ lij habeãt aliquã ptem q2 in totũ nõ poſſunt priuari coꝝ legitimis ẽt per ſtatutũ. Item primogenitus viuẽte patre nõ h; ius in regno adeo q ſi pmoriat̃ relicto filio. ⁊ patre ⁊ ſcđo fratre mortuo patre ſuccedit ſcđo genitus ⁊ nõ pri mogeniti filius. Itẽ ex cã legitima põt pater priuare filiũ primogenitũ regno ⁊ dare ſcđogenito ⁊ ẽt põt ſibi onera relinquer̃ i teſtõ ⁊ ſi nõ impleuerit q puet̃ regno.. cxxij.
¶ Mater inſtituta a filio põt agere ad ſupplemẽtum le‑ gitime licet ſoꝛores filij ſint preterite. cxxxv.
¶ Statutũ q filia ſit ɔtenta certa pte ⁊ vltra nõ ſuccedat v;. Itẽ dicit̃ ibi q ẽt ab inteſtato nõ ſuccedit. tũc nec po‑ teſt petere collatõem donatiõis fratris fieri. cxxxviij.
¶ Si extñs in ptãte teſtõris pterit̃ nõ debent̃ legata. Itẽ per ɔfirmatiõem teſtamenti in quo nepos ſuus pterit̃ in codicillis factã hẽdis inſtituti in teſtõ tenent̃ reſtituer̃ hẽ‑ ditatem per fideicõmiſſu; retẽta ſibi trebellianica. Item ſi filius pbibitus occupare aliquã rem in teſtamẽto pa‑ tris nullo occupent nõ cadit in penã ibidẽ appoſitã q2 vi detur facere bono animo vt reſtituat. Item datũ a patre filio ſuo tpe emancipatiõis venit ɔferendũ. Item tutela data in codicillis teſtõ non ɔfirmatis valet. cxlj.
¶ Si teſtatoꝛ inſtituit heredem cui ſi decederet ſine ple legitima ſubſtituit aliũ quo nõ exiſtẽte ſubſtituit aliũ ter‑ tiũ. ⁊ viuo teſtatoꝛe mortuus eſt inſtitutus relictis filijs ⁊ etiã mortu⁹ eſt ſecũdus ſubſtitutus ⁊ poſtea moriat̃ teſta toꝛ iſtud teſtm̃ eſt quaſi caducũ ⁊ nõ veniunt filij inſtituti nec tertius ſubſtitut⁹ ſed veniẽtes ab inteſtato. cxlij.
¶ Si teſtatoꝛ inſtituit poſthumum vel poſthumos ſuos naſcituros ⁊ ſubſtituat poſthumis i plurali ſoꝛores ſuas tunc ſi naſcatur vnus tantum ⁊ moriatur in pupillari non venit ſubſtitutus ſed mater poſthumi. cxliiij.
¶ Teſtatoꝛ incidit vel cancellat teſtamentu; an ſit locus fiſco vel venientibus ab inteſtato diſtinguitur. cxlix.
¶ Si viuẽte teſtatoꝛe morit̃ filia ⁊ ex ea nepte ⁊ poſt te‑ ſtamẽtũ pnati naſcunt̃ pnepotes rũpit̃ teſtm̃ nec debent̃ legata ex dicto teſtõ qđ tenuit a pncipio. Ideo auc̃. ex cã. nõ h; in hoc caſu locũ ⁊ clauſula codicillaris ſi nõ v; tẽ. in futuꝝ plata itelligit̃ hoc caſu habere effectũ. cliij.
¶ Si ſtatutum admittit proximioꝛes ad ſucceſſione; po tius admittitur ad ſucceſſionem defuncti illius matertere q̃ filius naturalis ex ſoꝛoꝛe. clviij.
¶ Si mr̃ relinqt legata in teſtõ ⁊ dixit q in ceteris bonis heredẽ ſuã vniuerſalẽ filiã ſuã relinqt ⁊ ei ſubſtituit tũc in hoc caſu reſtõnis ipſa vel heres ſu⁹ ab inteſtato detrahit ẽt de legatis relictis trebellianicã ⁊ debitã iuꝛ̃ nature. clxxj.
¶ Teſtamẽtũ pris in quo filia impuberis pterit̃ ſed ſub ſtituit̃ alteri filio pupillariter nõ v;. ſecus in vulgari ſub‑ ſtitutione etiã nõ poſt mortẽ patris tacuerit ⁊ mortua eſt pupilla que trãſfert ius ſuũ in matrẽ p parte ſua. Nec v; teſtamẽtũ i ſcđa inſtõne vel ſcđo gradu. Itẽ auc̃. ex cã. C. de lib. pte. nõ h; locũ in ſuo pterito ſed in emãcipato. Itẽ ſi ſuus ſubſtituit̃ etiã ſuo iſta ſubſtitutio nõ h; locũ inſti‑ tutionis vt ſuccedat pariter cũ inſtituto. Nec hoc caſu hẽ bent locũ leges olno ⁊ qm̃ in prioꝛib⁹. ⁊ l. ſancimus. C. de inoffi. teſta. Itẽ iux dicẽdi teſtamẽtũ nullũ trãſmittit̃ a pu pillo in matrẽ ſuã. Itẽ l; clauſula codicillaris opet̃ q ve niẽtes ab inteſtato reſtituãt hereditatẽ ſcripto heredi de‑ tracta trebellianica quãdo pp̃ter defectũ ſolẽnitatis eſſet teſtamẽtũ nullũ. ⁊ nõ ex defectu teſtãtis. tamẽ quãdo fili⁹ pteritur hoc nõ h; locũ quo ad partẽ ſuam. clxxxvij.
¶ Si pater in teſtamẽto ſubſtituit filio naſcituro aliũ fi‑ lium ſcđo naſciturũ ⁊ iſti ſcđo ſubſtituit fratrẽ vel aliũ tũc ſi naſcit̃ vnus tantũ ⁊ moriat̃ in pupillari iſte ſubſtitutus ſcđo nõ venit ad iſtius bona ſed eius mater. ccxxiij.
¶ In primogenitura pfertur filius primogeniti mor‑ tui viuente patre alteri ſecundogenito ⁊ in hoc concludi‑ tur prout fuit ſententiatũ per rege; Robertũ. ccxlix.
¶ Epõ mortuo ſucceſſoꝛ ei⁹ o; hr̃e bõa eiuſdẽ. cclxix.
¶ Si pr̃ ſubſtituit filio ſuo ſi abſq; filio ex corpe ſuo pro creato herede deceſſerit filiã ipſius vel eius ples tamẽ ſi filius habuit filiu; ⁊ ex eo nepotẽ ⁊ pmoriat̃ filius ipſius relicto alio filio nepote hẽdis ⁊ pnepote teſtõris excludit̃ ſubſtitut⁹ ipſius teſtõris ex volũtate pſumpta. ccciij.
¶ Etiam verus fiſcus vt alius non ſuccedit curialibus excluſis agnatis.

De ſepulturis.

xxv.

¶ Decedẽs non electa ſepultura debet ſepeliri in eccľa vbi pater ⁊ auus illius ſunt ſepulti. lxxxij.
¶ Fratres nõ poſſunt cum cruce ⁊ pceſſionaliter ingre‑ di pꝛochiam inuito rectoꝛe ad portandũ corpus eius qui apud eos elegit ſepulturã ⁊ ſi ingrediant̃ cũ cruce faciunt iniuriam rectoꝛi ⁊ põt impune eis auferre. ccc;.
¶ Quarta debetur etiam de pãnis ſericeis ⁊ equis poꝛ‑ tatis cum funere. ccxvj.
¶ Quicqđ obuenit clericis eccľe pp̃ter obitus aliquoꝝ pꝛochianoꝝ vel alioꝝ nõ computantur in facultatibus ec cleſie ideo impetrãs in eccľa tali vnũ bñficiũ vel poꝛtionẽ ſi ſuppetunt facultates eccľe nõ obtinet pbãdo illud qđ obuenit ex obitibus pꝛochianoꝝ ipſis clericis. Et ſi aliqs fuit recept⁹ in tali eccľa etiã vltra numeꝝ poſt ipetratiõe; iſti⁹ nõ obſtat eccľe q2 foꝛte fuit recept⁹ p erroꝛẽ. ccxxv.
¶ Spoliantes funus cõtra cle. ſup cathedram de ſepul. debẽt reſtituere ⁊ pdunt quartã ſibi debitam. Itẽ licitũ eſt fratribus habẽtibus liberã ſepulturam intrare pro‑ chiam pceſſionalr̃ cũ cruce ad funus deferendũ. itẽ de le gatis relictis fratribus ab his qui de eligũt in coꝝ mona ſterijs ſepeliri nõ debet̃ quarta. itẽ de relictis fratribus pticularibus nõ vt collegio nõ debet̃ quarta. itẽ b̄ cauet̃ ad lõgũ ĩ alijs. xj. q̃õnib⁹ circa cle. dudũ de ſep. cclxxxvij.
¶ De relictis alicui monaſterio a teſtatoꝛe vbi nõ ſepelit tur vel alicui fratri i pticulari rõe parẽtele vł amicitie ma rie ſi ẽ alicui⁹ mõaſterij vbi i cõi vł pticulari pñt frẽs bõa poſſider̃ ñ dẽtur q̃rta eccľe pꝛochiali defũcti. cclxxxviij.
¶ Si tpe generalis interdicti vnus eligit ſepulturã apđ fratres nõ tenẽt̃ iſti frẽs de ſibi relictis ſiue iuſte ſiue de facto recipiant defunctũ ad eccľaſticam ſepulturam ſol‑ uere quartam pꝛochialibus eccleſijs. cclxxxix.

¶ Intellectus cle.dudū de ſepul.ibi ipſis fratribus ꝛc. ꝛ ibi de quibuſcūqꝫ relictis diſtincte vel indiſtincte qꝛ illa verba nō intelliguntˀ niſi de legatis collegio fratrū ꝛ nō pticularibꝰ qbus nō itelligitˀ legatū cā ſepulture. cccxxi.
¶ Fratres ſancti Antonij hn̄t priuilegium qꝫ poſſint audire ꝯfeſſiones quorūcūqꝫ curialium ꝛ recipere ad ſepulturaꝫ ideo debent priuilegio parrochiani gaudere.

De decimis.

cxi.

¶ Sarraceni ad ſolutionem decimaruꝫ de terris ab eis poſſeſſis cōpelluntur indirecte ſm iura ꝭ allegata. cix.
¶ Si papa ꝯcedit priuilegium religioſis qꝫ poſſint pcipere decimas noualium ſicut antiquas hn̄t tunc habetur reſpectus ad illas antiquas quas pcipiebant ꝛ ſic illas ſi qui iſtas poſſidere pn̄t abſqꝫ pena cle.j.de deci. ccxxxvj.
¶ Decima agnoꝝ ꝛ hedoloꝝ dꝫ pſtari cū naſcuntˀ ꝛ nō debet expectari dies ſancti Joānis ſed debent eſſe talia animalia apud matrē aliquibus diebꝰ ne peāt. cclxviij.
¶ Priuilegium generale religioſis ꝯceſſuꝫ ſup decimis non ſoluēdis non extēditˀ ad decimas in quaꝝ pceptionis poſſeſſione tempore cōceſſionis huius priuilegij erāt eccleſia cathedralis ꝛ alie pochiales.

De regularibus.

xxvij.

¶ Frater de ordine mēdicātiuꝫ poſtulatus debet de bonis eccleſie habere expenſas.

De voto.

lxij.

¶ Propter antipapam ratōe creatū ꝛ bauaꝝ ibi receptū ꝯtra pceſſus eccle per papā priuilegia romane eccle reuocari nō decet nec expedit. Itē qꝫ appellōne ciuitatū veſtit ciuitas romana. Itē romani hn̄t de ꝯſuetudine miſeras oblatiōes facere i eccleſijs.ſ.filiū ꝛ fabā ꝛ ſimilia. Itē guelfi ſunt deuoti eccle romāe ꝛ etiā hiſpani. Itē de multis pontificibꝰ expulſis ab vrbe. Itē qꝫ pcipes ſeculares poſſunt inuocari in auxiliuꝫ eccle romane.ꝛ dari pn̄t cruciata contra ſciſmaticos ꝛ cōtradictores eccleſie romane.

De ſtatu monachorum.

xxvj.

¶ Papa nō pōt vnā monachā etiā iam pfeſſaꝫ includere in monaſteriū magis artū ꝯtra volūtatē ſuā ꝛ requiritˀ qꝫ det ſibi aliū omnū pbatōis in illo monaſterio. cciiij.
¶ Abbas cluniaceñ.eſt vnū caput tātū in ordine ꝛ cōpetit ei viſitare ſubditos mediatos ꝛ imediatos. ccxxij.
¶ Cle.ne in agro.§.ſane.de ſtatu regula.habet locum in canonicis regularibus.

De religioſis domibus.

cxc.

¶ Fratres mēdicātes ſcō pōte i medio flumīe qꝫ ē iuxta mōaſteriū pn̄t facere vltra pōtē ecclaꝫ ſine licia. cccxxviij.
¶ Fratres predicatores poſſunt habere plures campanas.ꝛ proceſſus epi contra notorie exemptos eſt nullus.

De iurepatronatus.

cccxij.

¶ Si impatori cōpetit ius pſentādi ſeu ꝯferēdi certa bñficia in eccla alicuius ciuitatis ꝛ illā ciuitatē ꝯcedit in feudū cū oībus iuribus intra ꝛ extra eā ſibi cōpetētibꝰ videtˀ ꝯcedere etiā ius pſentādi ꝛ ꝯferēdi. Itē in collationibus ꝛ pſentationibus ſtatur poſſeſſioni ꝛ nō ꝓprietati. Iteꝫ in conceſſione impatoris non requiritur annus neqꝫ conſul.

De cenſibus.

xxiiij.

¶ Uſufructuarius omnium bonoruꝫ debet habere laudimium omnium rerum cenſualium. xxix.
¶ Emphiteota ceſſans in ſolutiōe partis cadit a toto iure ſed ſecus in cenſu. xcviij.
¶ Si vnus tenetˀ contribuere ad munera que fiunt cauſa cōis vtilitatis vel neceſſitatis tenetur preſtare munera que fiunt cauſa neceſſitatis in habitu lꝫ nō actu. ciiij.
¶ Que ſint iuſte cauſe petēdi caritatiuū ſubſidiū a papa tāqꝫ a dño tpali vel tāqꝫ principe illud ſponēte. clxix.
¶ Habēs poſſeſſiones vnde fuit natus lꝫ transferat domiciliū ibi dꝫ ſoluere tributa ꝛ nō vbi hꝫ domiciliū ſed ſi nō eſt ibi oriūdus ſed tantum hꝫ ibi poſſeſſiones vel emit ibidē ꝛ alibi hꝫ domiciliū tunc dꝫ ſoluere regulariter vbi habet domiciliū ꝛ nō vbi habet poſſeſſiones. cciiij.
¶ Abbas cluniaceñ.eſt vnum caput tantum in ordine ꝛ competit ei viſitare ſubditos mediatos ꝛ imediatos.

De immuni.eccleſiarum.

liiij.

¶ Fugiens pro debito ad eccleſiam debet inde extrahi ſi ſm ius municipale debet incarcerari pro delicto. Item iudeus ꝛ infidelis non gaudent imunitate eccleſie.ꝛ ideꝫ de eo qui ducitur per eccleſiam incarceratus. lv.
¶ Computantur triginta paſſus.ī.quos gaudet eccleſia imunitate per totum circuitum. cliiij.
¶ Fugiens ad eccleſiam defenditur niſi in duobus caſibus.c.inter alia.de imu.eccle.ꝛ ſi fuerit inde extractus debet reſtitui ad eccleſiam etiam ſi ſit homicida nec debet ad penam ſanguinis damnari.

Liber Quartus.

De clande.deſponſa.

cclvj.

¶ Aſſerens ſe contraxiſſe publice in facie eccleſie lꝫ non probet banna.c.cum inhibitione preceſſiſſe ſed tantum qꝫ contraxit coram populo interuenientibus ſolemnitatibus in eccleſia non dicitur ſurreptitie impetraſſe.

De condi.appoſitis.

cviij.

¶ Conditio appoſita inſtituto in teſtamento a teſtatore cenſetur repetita in ſubſtituto. cxxj.
¶ De conditione expreſſa vel tacita. cxxix.
¶ Si donator ſe ꝯſtituit poſſidere pcario noīe donatarij dꝫ trāſferre in eū poſſeſſionē ꝛ adueniēte ꝯditōe mortis vtraqꝫ poſſeſſio trāſfertˀ i dōatariū.ſ.ciuilis ꝛ nālis ꝛ ineſt ꝯditio ſi liberos nō hēat dōator vel an̄ moriatˀ. clxxvij.
¶ Si pater in teſtamēto ſubſtituit filio naſcituro aliū filiū ſcdō naſciturū ꝛ iſti ſcdō ſubſtituit fratrē vel aliū tūc ſi naſcatˀ vnus tātū ꝛ moriatˀ in pupillari iſte ſubſtitutus ſecūdo nō veniet ad iſtius bona ſed eius mater. cxcvj.
¶ Si teſtator reliquit duos heredes ꝛ donec implerent certū qd mādauit vſumfructū hereditatis eſſe apud executores tunc ſi vnus pro parte ſua vult implere ꝯditionē licet alter nō impleat ſatiſfacit pro parte ſua. ccv.
¶ Pendēte ꝯditiōe dādi dotē nō pōt peti dos. ccxiij.
¶ Uidua tranſiens ad ſecūdas nuptias nō amittit legatum ſibi a ꝓprio viro relictū qꝫ diu in hoſpitio ſuo vixerit l ꝛ ſup bōis ſuis ſi vult cohitare marito ſuo ho.ccxiiij.
¶ Si pater emancipando filium dixit qꝫ retinebat vſumfructum in omnibus bonis per filium acquirendis talis retentio non tenet. ccxiij.
¶ Si vnus pontifex ꝯcedit ptāteꝫ epo vniēdi quattuor eccleſias menſe ſue.ꝛ ipſe epo vniuit eas viuētibꝰ rectoribus eaꝝ ſine eoꝝ piudicio mortuo illo pontifice ſucceſſor dedit expectatiuas cū clis ante ſcrri.tūc ſi moriatˀ aliquis pdictoꝝ rectoꝝ nō pferetˀ expectans epo qꝛ illa cla poſita in ptāte vniēdi.ſ.cedentibus vel decedētibus non denotat ꝯditionem lꝫ extūc hꝫ effectū. Item illa cla aūferri hꝫ locū quo ad ſimiles expectātes ꝛ nō quo ad vniones ꝛ habet

nes ⁊ h₃ locū quo ad pſonas expectāre ⁊ quo ad eccleſiam que non eſt perſona. cccxxij.
¶ Si teſtator reliquit multa legata in codicillo vel teſtō ⁊ annuū legatū pro anniuerſario adijciēs ꝙ in his caſib⁹ ſi infra annū hēs nō impleuerit oīa legata.nūc legat terras certam eccle ⁊ hēs illud ānū legatū nō ſoluit ⁊ alia ſic ꝑ pterea ſi īcidit ī penā qꝛ teſtōr dixit ī his caſib⁹ ⁊c. ccxlij.
¶ Si ꝯditio apponitur hēdi a teſtōre nō currit ꝯditio viuente teſtōre nec poſt mortē niſi poſt interpellatōem cum nō ſit dies certa. Item ꝯditio debet eē impleta in totum ⁊ ſi deficiat particula non videt̄ impleta. Item an ꝯditio que ineſt ſit cā demonſtratōis vel ꝯditionis. Itē ꝯditio adiecta ſuper legitima dicitur impoſſibilis. ccxlij.
¶ Conceſſum eſt aliquid titio dum placuerit ſempronio qui ꝯſenſit ⁊ promiſit nō venire cōtra non pōt ꝯtradicere qꝛ ſufficit ſemel ꝯditionem extitiſſe. cclxix.
¶ Si pater ſubſtituit filio ſuo ſi abſqꝫ filio ex corpoꝛ ſuo pcreato hēde deceſſerit filiā ipſius vel eius ꝑleta tū ſi filius habuit filiā ⁊ ex eo nepotem ⁊ ꝑmoriatur filius ipſi⁹ relicto alio filio nepote hēdis ⁊ pro nepote teſtatoris excludit̄ ſbſtitut⁹ ipſi⁹ teſtōris ex volūtate ꝑſumpta. cclxxxv.
¶ De duplici ꝯditione .ſ. ſuſpenſiua ⁊ reſolutiua.

De conſan. ⁊ affi.

cclvj.

¶ Si petēs diſpēſatōem in mrīmonio cū ꝯſanguinea dīc ſe ignoraſſe impedimētū ⁊ ꝓbet̄ ſcīa nō valet diſpēſatio.

Qui filij ſint legitimi.

cxcvj.

¶ Si nobilis ſuſcipit filiū ex ſoluta pediſſequa ⁊ inſtituit eum hēdem appellando eum filiū nō propterea dicitur filius naturalis. cclvij.
¶ Legitimatio eſt ſurreptitia cū legitimat̄ adulterinus ex vtroqꝫ parente ſi nō ſiat mentio de vtroqꝫ adulterio. Item non ſufficit dicere nō obſtan. lege aliqua. Sed eſt facienda mētio ſpālis de lege. itē legitimati ſuccedūt in re feudali ſi legitimatio t₃ ſed de ꝯſuetudine feudoꝝ nō extantibus filijs legitimis.

De dona. inter vi. ⁊ vxo.

xciiij.

¶ Rex pōt facere donationem regine de parte regni ſi grauiter non ꝑiudicet regno. xcv.
¶ Etiā ſi rex fecerit iuramentū₃ de non aliendo bona imobilia regni ſui ſtipulanti notario ⁊ fecit ſtatutum ſup hoc tū hū pōt donat̄ regine ſue vxori ꝑꝑ nuptias vel ſimpliciter non obſtāte iuramēto ⁊ ſtatuto maxime vt euitet̄ ſcandalum qꝛ vxor ſua videt̄ excepta ⁊ ſtatur declaratōi ipſius regis iurātis qūo intellexit ꝑdictā ꝓmiſſione₃ ⁊ ſtatutū ſiue iuſm.nec eo mortuo fili⁹ ei⁹ hēs ꝑt ꝯtrauēir. cx.
¶ Si pater filio ꝯtrahēti matrimoniū₃ vel ei⁹ vxori det certū quid ꝓpter nuptias ⁊ ille filius hēat filiā ⁊ illud ſi hi donet l₃ non potuerit tū filia d₃ id habere ⁊ ea mortua ſuccedit ſibi mater ⁊ non auus. cxxij.
¶ Si pater tpe quo dotat filiā vult ꝙ ſi moriatur ſine liberis reuertatur ad ſuos ꝓpinquos ex tali pacto oritur actio ꝓpinquoꝝ ib⁹ita vt ſi poſſit tolli niſi ꝑ ſtipſonē .ccxlv.
¶ Non valet donatio facta genero ex filia ī ꝑtāte ꝯſtituta nec morte ꝯfirmat̄ niſi ſocer ⁊ filia ꝑmoriant̄ genero.

De ſecundis nup.

cxxiij.

¶ Maritus tranſiens ad ſecundas nuptias perdit legatum vxoris premortue. ccxiij.
¶ Vidua tranſiēs ad ſecūdas nuptias nō amittit legatū ſibi a ꝓprio viro relictū ꝙdiu in hoſpitio ſuo vixerit in ⁊ ſuper bonis ſuis ſi vult cohabitare marito ſuo ſecundo.

Liber Quintus.

De accuſationibus.

xlvj.

¶ Epiſcopus accuſans ſubditum debet ſe obligare ad penam talionis. cclxxviij.
¶ Quando inquiſitio fit contra abbate₃ d₃ fieri ſicut in alijs regulariter fit ⁊ non ſicut contra monachos vel ſicut fit generaliter tam in capite ꝙ in membris. cccxiij.
¶ Si vn⁹ appellat ꝑꝑ ꝓuiſionē factā in eccl̄a ⁊ capl̄m vt pſeqꝫ obiect⁹ etiā ꝯtra ꝓuiſū₃ ꝑſerē caplm illi appellātes obijciētes crimina vel defect⁹ habent̄ loco accuſatoꝝ eē.

De ſimonia.

cclxx.

¶ Quilibet poteſt vexationem ſuam a iure ſuum lite₃ redimere ⁊ ſi quid dederit vtrum hoc repetere poteſt etia₃ beneficialibus ⁊ non cōmittit ſimoniam.

De iudeis.

xxxvj.

¶ Cōtra iudeū qui xp̄ianū negātē fidē ⁊ ꝯdeſcēdentē ſectā iudeoꝝ recipit ⁊ occultat.⁊ ꝯtra faciētes aliqd in vituperiū xp̄i inqſitor heretice prauitatis pōt ꝓcedere. lj.
¶ Iudeus trāſiēs ad ſectā ſarracenoꝝ nō eſt puniēdus a nobis ⁊ ſic melior ē ſecta ſarracenoꝝ ꝙ iudeoꝝ. lxxij.
¶ Cōtra ſarracenos hiſpanie ē bellū illicitū etiā ſi velint viuere in pace qꝛ eoꝝ terras poſſiderūt xp̄iani. Item dicitur in fine ꝙ papa poteſt indicere vel imponere decimam pro tam pio opere.⁊ ꝙ dñium terrarū hodie non ſit apud eos.⁊ vnde venerunt ſarraceni. lxxxvij.
¶ Princeps poteſt ſine peccato expellere iudeos ⁊ ſarracenos de regno ſuo ⁊ eorū bona auferre.⁊ an papa hoc poſſit precipere principibus ⁊ perſuadere. xcj.
¶ Sarraceni debēt ꝯpelli ad ſolonē deciaꝝ ð terris ab eis poſſeſſis.⁊ cōpellūt̄ īdirecte ſ₃ iura hic alleg.cclxiiij.
¶ Princeps poteſt iuſte ⁊ de iure ſarracenos ⁊ iudeos vel alios paganos pacificos de terris ſuis expellere ex cauſa legitima. cccxxxiij.
¶ Iudeus carnaliter chriſtianam cognoſcens debet puniri extraordinarie.tamē iſti iudeo fuerunt inciſa virilia.

De hereticis.

xxxvj.

¶ Cōtra iudeū q xp̄ianū negātē fidē ⁊ cōdeſcēdentē ad ſectā iudeoꝝ recipit ⁊ occultat ⁊ ꝯtra faciētes aliqd ī vituperiū xp̄i inqſitor heretice prauitatis pōt ꝓcedere. ccx.
¶ Hereſis debet apertis indicijs probari. Item quid ſit hereſis. cclxxj.
¶ Aſſerens ꝙ viuens in ſeculo vſqꝫ ad ſeniu₃ ⁊ faciens rem cum matre ſua ⁊ quid ſi peniteat nō poſſit ſaluari eſt hereticus. Itē ſi dicat ꝙ rōne nō dimittunt̄ peccata vel alibi.vel dicat ꝙ peccata non dimittit niſi ſolus deus.

De ſciſmaticis.

lxv.

¶ De modo procedēdi contra certos fratres fugitiuos arreſtatos in curia de mandato pape ⁊ contra imperatorem ⁊ antipapam. Item an collegium vel vniuerſitas poteſt accuſari criminaliter ſeu ciuiliter.

De apoſtatis.

xlvij.

¶ Apoſtatico pōt papa remittere penā ſed nō debet permittere ꝙ cito promoueatur. clxxxiij.
¶ Religioſus portās habitū ſub mantello excuſat̄ a pena excōicationis ⁊ apoſtaſie ſed contrarium determinat Oldra. in ſequēti conſilio proximo. clxxxiiij.
¶ Portans habitum ſuum ſub alijs pannis eſt excōicatus ⁊ apoſtata ⁊ irregularis. ccij.
¶ Si mōac⁹ cā leuitat₃ dimiſit habitū ⁊ reaſſumpto hitu

redit ad monaſteriū ⁊ abſolutus eſt pōt eligi in abbatē.

De torneamentis.

ccci.

¶ Nō vꝫ cōſuetudo φ qui vicerit in cāpo potior ſicꝫ iuſ

De adul. ⁊ ſtupro.

ccccxxiij.

¶ Judeus carnaliter chriſtianā cognoſcēs dꝫ puniri ex traordinarie. ſi iſti iudeo fuerunt inciſa virilia.

De raptoribus.

xxv.

¶ Matrimonium cōtractum cū muliere per vim licꝫ ſit cognita ſi tamen auſugit cum potuit nō valet.

De vſuris.

ccvij.

¶ Si cōſtitui alicui certā penſionem ad vitam pro cer to precio talis cōtractus non eſt vſurarius etiam ſi fiat ab abbate ⁊ cōuentu in eorum monaſterio.

De ſortilegijs.

lxxiiij.

¶ Alchimiſta ſi peccat nec ē alchimia ars ꝓhibita. ccx.
¶ Sortilegia vel pocula amatoria vel nō ꝯſecrare bo ſtiam pp̄ ꝯſciam nō ſunt hīrtica ſꝫ attribuere diabolo qḋ ē attribuēdū deo puta petere ab eo rūſa ⁊ ſacrificia facere eſt hereticū tū inuocare diabolū ad id qḋ ſibi attribuitur puta ad temptandum vel decipiēdū mulierē ñ ē hīrticū.

De cle. excom. miniſtra.

cclxxxvi.

¶ Licet ſuſpenſus ab offo ⁊ bñficio ſit ſciēter admiſſus ad electionē cū alijs non ꝓpterea eſt inualida electio ſicꝫ ſi admitterer excōicatus vel laycus qꝛ nō inuenit iuſ ex preſſum φ ſuſpenſus inficiat totam electionem.

De exceſ. prela.

lxxij.

¶ Fratres nō poſſunt cū cruce ⁊ ꝓceſſionalr ingredi pro chiam inuito rectore ad portandū corpus eius qui apud eos elegit ſepulturā ⁊ ſi ingrediant cū cruce faciūt iniu riam rectori ⁊ pōt illam impune eis auferre. ccxxviij.
¶ Fratres ꝑdicatores pñt habere plures campanas ⁊ ꝓ ceſſus epiſcopi cōtra notorie exemptos eſt nullus. cclx.
¶ Si pp̄ tenuitatē dignitatꝫ epūs de ꝯſēſu capli vnit aliqꝫ eccliā prochialē ſibi nō vꝫ vnio ſi dignitas nō eſt tenuis.

De priuilegijs.

xl.

¶ Legatum ad vſus paupeꝝ infirmoꝝ videt legatū ēē pro eis ſeruientibus. xxij.
¶ Si duo eligāt i impatores ⁊ vterqꝫ admiſtret ñ vꝫ ꝑui legiū alterius tm̄ ſed pendet ex euentu. ſed vtriuſqꝫ circa idē ſic priuilegium tñ in quo tacet onus alias impoſitum ciuitati non valet. xxiij.
¶ Si duo electi impatores ꝯcedūt ꝑuilegia vſus illoꝝ ē interdictus impetrantibus quouſqꝫ declaret quis eorū ius habeat ſecꝰ ſi vterqꝫ cōceſſit idē ꝑuilegiū eidē. xxxvij.
¶ Princeps nō poteſt per reſcriptum facere φ dcm̄ te ſtis qui partim vere ⁊ ptim falſe depoſuit valeat. l.
¶ Gratia ꝯceſſa ad qnquēniū alio qnquēnio iam pēdē te incipit a tempore date. lvj.
¶ Jmpetrans gratiam φ fructus bñficioꝝ ſuorum in ab ſentia percipiat per biēniū ſi ſtetis per annuꝫ ad pſtandū litteras percipit fructus illius ānī a tempore date ſꝫ de ꝑ mo āno dꝫ petere nō a caplo ſꝫ ab his qui ꝑceperūt. lxj.
¶ Si priuilegium conceditur alicui regi φ poſſit cōuer tere incerta legata in vtilitatem paſſagij quid continetur appellatione incertorum legatorum. lxij.
¶ Propter antipapā rōne creatū ⁊ bauaꝝ ibi receptū ꝯ ꝯceſſus eccle ꝑ papā priuilegia romāe eccle reuocari nec lꝫ nec decet nec expedit. Jtē φ appliōne ciuitatū nō venit ciuitas romana. itē φ romani hñt de ꝯſuetudine miſſorius obſones facere in eccleſijs. ſ. filiū ⁊ ſabā ⁊ ſihe. Jtē guelfi ſunt deuoti eccle romane ⁊ etiā hiſpani itē de multis pōti ficibꝰ expulſis ab vrbe. Jtē φ ꝑncipes ſeculares pñt inuo cari in auxiliū eccleſie romane. ⁊ dari pōt cruciata contra ſciſmaticos ⁊ cōtradictores eccleſie romane. lxv.
¶ Priuilegia ꝯceſſa vni monaſterio circa confeſſiones ⁊ ꝑdicationes debēt reuocari ſi collegialiter faciant fratres aliquid contra ſedem apoſtolicā principaliter. lxxxv.
¶ Propoſitio corāꝫ domino papa de reducendo curiā ad vrbem romanā. ⁊ de priuilegio vrbis ⁊ eccleſie roma ne ⁊ hieroſolimitane. clx.
¶ Si papa ꝯcedit priuilegiū religioſis φ poſſint ꝑcipere decimas noualiū ſicut antiquas habēt tunc habet reſpe ctꝰ ad illas antiquas quas ꝑcipiebāt ⁊ ſicut illas ſic iſtas poſſidere poſſunt abſqꝫ pena cle. j. de decimis. cxij.
¶ Statutum hꝫ φ olum bñficioꝝ vacantiū vſqꝫ ad decē niū per annū fructus debeant fabrice vacauit in fine de cennij beneficiū querit an fructus debeant fabrice ⁊ con cluditur φ ſic lꝫ fructus ꝑcipiant poſt decēniū. cxvij.
¶ Studentes rōne habent priuilegiū ꝑcipiendi fructus beneficioꝝ ſuoꝝ ⁊ eos ꝑcipiunt nō obſtante ſtatuto eccle φ per annū debeat facere reſidentiā qꝛ illud ſtatutū tolli tur ꝑ clauſulas generales non obſtañ. quibuſcūqꝫ. clij.
¶ Priuilegiū ꝯceſſuꝫ epō nō expſſo ꝓprio noie φ poſſit diſpēſare cū ꝑpoſito vt cū ꝑpoſitura poſſit aliō curatū bñ ficiū obtinē nō ē reuocatū ꝑ. c. execrabilis qꝛ ibi reuocat diſpēſatōis forma ſꝫ nō ptās diſpēſandi. ⁊ eiuſdē ꝯſtōnis execrabilis. §. qꝛ vō deſceps. nō hꝫ locū i his φ hodie bñfi cia curata recipiūt vꝫ φ ēt ꝑmū ſit reſeruatū qꝛ rectitudo iuris lederet iō vltra cā ad oēs ſi trahit. ⁊ ꝑ eūdē. §. nō ē correcta decretalis. ſi tibi ꝯceſſo. de ꝑbē. lib. vj. clxxij.
¶ Quō intelligit φ ꝑuilegiū ꝯ ꝑſcriptōēꝫ vꝫ nec ne. cciiij.
¶ Si diſpēſet cū habēte parochialē ad ſeptēniū incipit ſeptēniū a tpe diſpēſatōis. Jtē ſi epūs diſpēſat ad ſeptēniū nō pōt eius ſucceſſor reuocare ſine cā talē diſpēſationē ⁊ ſi ſcḋs epūs durāte primo ſeptēnio diſpēſat ad triēniū intel ligit a tpe date diſpēſatōis ⁊ nō poſt finitū primū. ccxj.
¶ Fratres ſancti antonij habent miniſtrare ſacramēta cu rialibus de ꝯſuetudine talis ꝯſuetudo vꝫ ⁊ vendicat ſibi locum in cardinalibus ⁊ familiaribus eorum maxime qꝛ eſt confirmata per priuilegium pape. ccxv.
¶ Diſpēſatus ſuꝑ defectu natalū nō tenet l ꝯſecutiuis illiꝰ diſpēſatōis facere mētiōēꝫ diſpēſatōis i alia ipetratōe ſecꝰ in nō ꝯſecutiuis. Jtē diſpēſatꝰ φ poſſit bñficia obtine re nō obſtāte ḋfectu ꝯcedētis ē fauorabilis puta ſi i ca dē ꝑter dignitatē ⁊c. Jtēꝫ diſpēſatio pōt trahi ad ſimilia vel minora qñ ſunt eiuſdē generis ſecus ſi diuerſi. ccxviij.
¶ Si regi ⁊ comiti ꝯceſſum eſt vt ſingulos nominēt regi tamē primitus eſt ꝯceſſum ⁊ de noiatione nō apparet ille ꝑſumit noiatus primus cuius data eſt prior. ccxxx.
¶ Si papa cōceſſit fratribꝰ de carmelo φ poſſint audire ꝯfeſſiones illoꝝ qui ſibi de licētia ſuoꝝ ꝑlatoꝝ ꝯfitent di cit ꝑlatus quoad hoc epūs ⁊ nō rector. Et ſi ꝑlatus eā ſe mel ꝯceſſit nō pōt eā reuocare vel interꝑtari. ccxlix.
¶ Priuilm̄ ꝯceſſuꝫ epō ḋ teſtādo vꝫ lꝫ ſtatutū ſit l eccliā φ nō poſſit niſi vſqꝫ ad certā ſūmā qꝛ ſtatutū ꝯcordat cū iure iō ē opus facere de eo mētionē in priuilegio. cclvj.
¶ Si falſa cauſa etiam impulſiua exprimitur in diſpen ſatione pape nulla eſt diſpenſatio. cclvij.
¶ De multis ſurreptōibꝰ ipetrātis gratiā a papa. cclviij.
¶ Aſſertio pape in priuilegijs non ſuper facto proprio ⁊ ſuper quo fundatur intentio ſua nō probat plene ⁊ ſic lo quitur cle. litteris de probationibus. cclxv.
¶ Si gfa pape facta alicui de officio ſcriptoris pniarie ſi aliquis de numero ſcriptoꝝ deficit vel qu ꝑmū deſe

ceris

cerit cũ tres deficiãt de antiquo numero duodenario ſcriptorũ ⁊ plures ſint illi antiquo numero ſupadditi dʒ ipe obtinere ⁊ nõ expectare ſupadditos. nec de ſupadditis ẽ facienda ſurrogatio vſqʒ quo ad antiquũ numerũ duodenarium ſit deuentum. cclvj.
¶ Per reuocatoriã pape bñdicti. xij. qui reuocauit oẽs grãs p̃deceſſoris ſui Joãnis. xxij. factas eis q nõ hẽbant ius in re ſʒ ad rem nõ ſunt reuocate reſeruationes ⁊ canonicoꝝ ⁊ alioꝝ bñficiatoꝝ receptões facte ex vigoꝛ p̃uilegij ↄceſſi eccle burdegalẽ. i. q̃tuoꝛ doctoꝝ nolatoꝝ. cclxvij.
¶ Si aliquis prioratus auctoritate apl'ica fiat eccl'a cathedralis remanẽt iura ⁊ priuilegia ep̃o ibi p̃fecto ſi erãt realia ſecus ſi pſonalia cõceſſa tñ priori vt priori. cclxviij
¶ Priuilm gñãle religioſis ↄceſſũ ſup decimʒ ñ ſoluẽdj non extẽdit ad decĩas i q̃ꝝ pceptõis poſſiõe ipe ↄceſſiõis hui⁹ p̃uillij erãt eccl'a cathedral' ⁊ alie p̃rochiales. ccxciij.
¶ Priuilegiuʒ ſci Antonij circa curiales ↄprehẽdit cardinales tñ in penalib⁹ non cõprehẽdunt cardinales lege gñãli. itẽ qñ familiares ↄprehendunt i p̃uillo dñoꝝ. ccc.
¶ Habẽs priuilegiũ ad inſtar alterius p̃uilegiati cenſet hẽre priuilegiũ qđ ille p̃uilegiatus hʒ ad inſtar alteri⁹. itẽ de multiplici prerogatiua priuilegij principis. cccx.
¶ Priuilegiũ cõceſſum regi de fructib⁹ bñficioꝝ pcipiẽdis poſt certũ tempus nõ comprehẽdit bñſicia ante priuilegium vacantia ⁊ tp̃e p̃uilegij litigata lʒ litigantes tempe priuilegij durante renuncient. ccccxj.
¶ Fratres ſci Antonij habent priuilegiuʒ ꝙ pñt audire ↄfeſſiones quorũcũqʒ curialiũ ⁊ recipe ad ſepulturã ideo debent priuilegio pochiani gaudere. ccccxxij.
¶ Per priuilegiũ ↄceſſum ſtudẽti cũ cl'a nõ obſtañ. quibuſcũqʒ ſtatutis ⁊c̃. tollunt ſtatuta prime reſidẽtie qbus cauet ꝙ teneat' qs reſidere tãto tp̃e a pricipio alias nihil hẽat. ⁊ cl'a generalis oĩa ſub ſe comprehẽdit ac ſi ſpãliter eſſent ibi nominata. itẽ priuilegiũ cõceſſum cauſe eſt magis fauorabile q̃ ſi eſſet cõceſſum perſone. ccccxxv.
¶ Si papa pupillo exñti corã ſe dedit grãm ad dignitatem ſi alias nõ diſpẽſet ſecũ nõ vr̃ ꝓpter hoc diſpenſare. Jtẽ ſi poſtq̃ bñſiciũ vacauit diſpenſauit ſecũ nõ videt' facere p̃iudicium alij tertio qui id acceptauit iõ ille terti⁹ dʒ illud hẽre ⁊ pupillus expectare aliud vacaturuʒ. ccccxxvj.
¶ Articul⁹ ꝙ papa fecit diſpẽſatõem ipſo fcõ ↄcedẽdo grãʒ miori nõ ẽ admittẽd⁹ ꝑ maxie ſi fecit grãʒ ↄtra ↄciliũ gñãle ñ vr̃ tollere niſi faciat mẽtõeʒ de eo expſſe. ccccxxvij.
¶ Ad idem ꝙ ex ſolo facto non videtur ſine verbis papa diſpenſare. ccccxxviij.
¶ Nõ ꝓbat' diſpenſatio pape circa etatẽ niſi faciat mẽtioneʒ de etate vel dicat ꝙ ex certa ſcia diſpenſat de ſtillo cancellarie ⁊ de. c. vt circa de ele. li. vj. ccccxix.
¶ Additio eiuſdẽ in ↄtrariũ. ſ. ꝙ ipſo fcõ vr̃ papa diſpẽſaſſe ẽt ſi non exprimat verbũ diſpenſamus. ccccxx.
¶ Jpſo facto videt' papa ex certa ſcia diſpẽſare cũ minore ſi eũ ſcit minorẽ ⁊ mandat ſibi ↄferri bñficiũ. ccccxxj.
¶ Additio eiuſdẽ ꝙ ipſo facto videt' papa diſpẽſare ex certa ſcia etiam ſi non exprimat diſpenſamus. ccccxxij.
¶ Additio iſtius dominiad primam partem ⁊ cõcludit h ꝙ ipſo facto nõ videtur papa diſpẽſaſſe niſi dicat diſpẽſamus vel faciat ex certa ſcientia declara.

De iniurijs.

liij.

¶ Tenetur quis actione iniuriaꝝ de verbo iniurioſo qđ tñ veꝝ eſt ſi dicatur in iudicio vel extra aĩa iniuriãdi. lxvj.
¶ Ex delicto adminiſtratoꝝ vel pñcium vniuerſitas nõ punit'. Jtẽ vniuerſitas põt ager̃ vt fiat emẽda ſbdito ſuo.

De penis.

vij.

¶ Judex rõne delicti cõmiſſi in perſonam ſuam aliquid exigens tenetur ad reſtitutionem. xv.
¶ Mulcta vel pena poteſt imponi per iudicem vltra. l. ãnos. C. de mo. mulc. quãdo imponitur pro contumacia furti vel aliorum criminum maiorum. xvij.
¶ Si cleric⁹ qui tenebat i emphiteoſim p̃diũ a dño tpali cõdẽnet' de hereſi p̃diũ applicat' dño tẽporali. xxix.
¶ Emphiteota ceſſans in ſolutione partis cadit a toto in re ſed ſecus in cenſu. xliij.
¶ Contra imperatorem non cõmittit crimẽ leſe maieſtatis qui non eſt ſibi ſubditus etiam ſi iuuet alium cõtra eũ licet alius habeat feudum ab eo. ccxl.
¶ Res que cadit in cõmiſſum non debetur vſufructuario niſi quo ad fructus ſed debetur ꝓprietario. ccxlij.
¶ Cohẽs ſcidẽs i penã ñ põt a cohẽ de penã peter̃. cclxx.
¶ Vaſallus ſine licentia dñi põt in rebus feudalibus cõſanguineũ impune heredẽ inſtituere ⁊ nõ incidit in penã iuris. Jtem heres feudatarij nõ incidit in penã ſi nõ reſtituit dño feuduʒ vel non reſpondet cũ ſeruitio. ccxcj.
¶ Jn delictis vel penis paruus erroꝛ excuſat mulieres.

De peniten. ⁊ remiſ.

lxxiij.

¶ Si p̃latus ↄceſſit litteras indulgentiarũ pro ope qđ fit extra ſuã dioc. ſine licẽtia illius ep̃i in cui⁹ dioc. fit indulgẽtia nõ ꝓdeſt ſubditis ↄcedẽtis. Jtẽ de intellectu. c. nr̃o. de peni. ⁊ remiſ. ⁊ alioꝝ multoꝝ iuriũ dicẽtiũ ꝙ extra territoriũ ius dicẽti nõ paret' ĩpune vel ecõuerſo. lxxvj.
¶ Qui iuſto errore duct⁹ ⁊ deceptus credẽs indulgẽtiã verã dedit falſo queſtori elimoſinã non conſequit' eam. ⁊ deus coꝛ interrogat ⁊c̃. ſ. quo ad hoc vt actus ſit bon⁹ vel malus ſed non ad hoc vt ſit meritorius. ccccxj.
¶ Fratres ſancti antonij habẽt priuilegiũ ꝙ poſſunt audire confeſſiones quorũcũqʒ curialium ⁊ recipere ad ſepulturam ideo debent priuilegio parochiani gaudere.

De ſen. excom.

lxxj.

¶ Proceſſus delegati iniuſte factus contra poſſidenteʒ beneficiuʒ qui vult ſtare iuri non valet etiam ſi in eum ferat excõmunicationem vt deſiſtat a poſſeſſione. xciij.
¶ Qui recipit caſtrũ ſub homagio a rege cuſtodiẽdũ vt ſibi reſtituat lʒ fuerit excõicat⁹ a delegatj pape vt reſtitueret eccl'e cui⁹ caſtrũ erat nõ icurrit excõicatõʒ eo qꝛ ſi ↄtrariũ feciſſet maximã ignominiã icurriſſet pp homagiũ ⁊ iuramẽtũ ⁊ añ oĩa dʒ abſolui p̃ſtita cautiõe de ſtãdo iuri nõ obſtãte ↄtradictõe ptis aduerſe maxie ſi eſt ſenex. cxlv.
¶ Judex remiſſorie poteſt abſoluere teſtes ad cautelam vt teſtificent' ſi hʒ in cõmiſſione alias ſecus. clxxxiij.
¶ Religioſus portans habitum ſub mantello excuſatur a pena excõmunicationis ⁊ apoſtaſie ſed contrarium determinat Oldra. in ſequenti cõſilio proximo. clxxxiiij.
¶ Excõicatõ ep̃i ꝓbat' ꝑ lr̃aʒ ſuã ſigillatã ſuo ſigillo ⁊ tñ vʒ ſic ſnĩa iudicialis. nec abſolõ gñãlis ep̃i vʒ niſi quo ad cãs expſſas ẽt ſi det ſibi ptãtẽ celebrãdi. Jtẽ portãs hitũ ſuũ ſb alijs pãnis ẽ excõicat⁹ ⁊ apoſtata ⁊ irreglarj. cclxxij.
¶ Excõicatus ſi infra terminũ nõ ſoluerit nõ incurrit excõicationẽ ſi nõ potuit ſoluere ⁊ nõ cõtempſit mãdatũ iudicis ideo poſt terminũ nõ eſt denũciãdus. cclxxxvj.
¶ Licet ſuſpenſus ab officio ⁊ beneficio ſit ſcienter admiſſus ad electionẽ cuʒ alijs nõ ꝓpterea eſt inualida electio ſicut ſi admitteret' excõicatus vel laicus qꝛ nõ inuenitur iure expreſſum ꝙ ſuſpenſus inficiat totam electioneʒ.

De verbo. ſignifi.

viij.

¶ Quomõ verba generalia vel vniuerſalia teſtatoris debeãt reſtringi vel intelligi ꝑ p̃cedẽtia vel ſequẽtia. x.
¶ Quid ſit merum ⁊ mixtum imperium. ⁊ quid veniat ſub iuriſditione ſimplici. xj.
¶ Legatum ad vſus pauperum infirmorum videtur legatum etiam pro ſeruientibus. xxiiij.
¶ Quid ſit laudemium. xxxij.

¶ Appellatione vniuersitatis veniũt ẽt sacerdotes. xlix.
¶ Quã dictões significãtes tĩmĩu ꝫ a q̃ ⁊ tminũ ad quẽ in
cludãt ⁊ excludãt. ⁊ de multis dictõib⁹ hic plene. lix.
¶ Datio curatoris est mixti imperij. lxj.
¶ Si priuilegiũ concedit̃ alicui regi ꝙ possit conuerte
re in certa legata i vtilitatem passagij quid ꝯtinetur ap
pellatione incertorum legatorum. lxiij.
¶ A quo tempore citra fuerunt Cardi. lxvij.
¶ Si duo vel plures in parochiali eccl'a animaꝝ curã si
ne cuiusq; cõmissione de antiqua cõsuetudine ꝯsueuerũt
exercere nullus intelligitur esse curatus. lxviij.
¶ Cũ dr̃ idonea cautio non sufficit hypotheca. lxix.
¶ Nomine cibi nõ cõtinetur potus. lxx.
¶ De culpa. Itẽ ꝙ vbũ moneo ponit̃ pro pcepto. lxxxj.
¶ Prestimoniũ ẽ bñficiũ ⁊ dr̃ quasi p̃stans muniũ. cij.
¶ Cum ꝯstitutio eccl'e dicat ꝙ vacãte eccl'a p̃positus ge
rat vicẽ archiep̃i ex hoc p̃positura nõ dicitur habere curã
aiaꝝ nec extrauagãs execrabilis in ea h̃z locũ. ciij.
¶ De dictione quoq; ⁊ de relatiuo quilibet. cvj.
¶ Quid sit diffinitiua sniã. ⁊ de verbis vniuersalibus vt
nullatenus ⁊c̃. cv.
¶ Super his verbis sine strepitu de plano ⁊ figura iu
dicij. ⁊ de dictione quasi. cxvj.
¶ Articul⁹ ꝯcernẽs ius ⁊ subãm alicui⁹ iuris p̃ncipal' dr̃ õ
iur̃ ptis s̃ʒ si ꝯcernit ius alteri⁹ dr̃ impugnatiuus. cxviij.
¶ Siqs impetrauit bñficium vsq; ad certã summam in
summa non computant̃ distributiones quotidiane. cxxj.
¶ Recognoscẽs se tenere castꝝ in feudũ ab aliquo vr̃ re
cognosce t̃ritoriũ ⁊ iurisdictõẽ t̃ritorij. ⁊ si ꝯcedat qs feudũ
h̃ mõ sic gẽitor me⁹ tibi ꝯtulit ita ego tibi ꝯcedo ñ ẽ neces
se ostẽdi ꝯcessionẽ. ⁊ õ pceptione regaliũ rõe castri. cxxv.
¶ De verbis obliquis ⁊ directis ⁊ de cõib⁹. cxxvj.
¶ De relatiuo quis vel qui. cxxix.
¶ Quando archidiaconus vendit fructus sui archidia
conatus vel locat illud qd̃ cõsueuit sibi dari in suo iocun
do aduentu non cedit emptori vel cõductori. cxxxj.
¶ Lʒ subitõ fideicõmissaria expiret mortuo fideicõmis
sario viuẽte hr̃de tñ si testator istituit filiã suã ⁊ ei⁹ hr̃des ex
corpore suo procreatos veniunt non solum eius here
des vniuersalis sed etiam alij filij ipsius. cxxxiij.
¶ Recognoscẽs se tenere qcqd h̃ʒ in castro ab ep̃o exce
pta certa domo ñ p hoc vr̃ cognoscere feudũ ab ep̃o nec
dare sibi p̃prietatẽ quã h̃ʒ qꝛ illa exceptio ñ firmat regu
lam in oĩb⁹ generalr̃ ⁊ ꝯfessio gñalis h̃ cãu ñ nocʒ. cxxxvj.
¶ De virtute clausule anteferri. ⁊ ꝙ inhibitio ñ impedit
ea q̃ sunt iuris s̃ʒ ea q̃ sunt fci. ⁊ õ decreto irritãte. cxxxix.
¶ Quale debet esse dictamẽ sapientis. cxl.
¶ Cõstitutio loquẽs õ bñficijs h̃ʒ locũ in p̃stimõijs. Itẽ
in valore bñficij ñ ꝯputãt̃ distributiões quotidiane. cxliij.
¶ Clausula nõ obstañ. posita in tali grã ñ fac̃ eã valerẽ ad
id ꝙ papa velit ipsis ambob⁹ ꝓuidere s̃ʒ tollit surreptio
nem tñ. ⁊ de vbo olim careat qd̃ significet. cxlviij.
¶ Appellone oĩuʒ obuẽtionũ nõ veniũt pene vel p̃ditio
bonoꝝ feudaliũ vl' alioꝝ nec ꝓpine. Itẽ vbũ vl'e dʒ itelli
gi ciuilr̃ ⁊ p̃dicta habẽt locũ in crĩe lese maiestatis. cl.
¶ Statutũ odiosũ loquẽs de p̃sonatu nõ h̃ʒ locũ i' di
gnitate ẽt ex identitate rõnis qꝛ p illud minuit̃ cult⁹ di
uinus. Itẽ p clãm nõ obstãtiũ positã in expectatiuis hoc
mõ p quẽ effect⁹ hmõi grẽ ipediri valeat quolibet vel dif
ferri tollit̃ oẽ obstaculũ p qd̃ tolleret̃ grã vel eius effect⁹
differret̃ s̃ʒ nõ illud p qd̃ ad tẽps differtur grã. clij.
¶ Illa vba. s. tertiã ⁊ q̃rtã ptẽ ptẽ que ponunt̃ de pen.
c. ij. i. de. ponunt̃ exemplificatiue. itaq; nõ põt questor cõ
cedere ẽt sextam vel vlteriorẽ ptem pnie pctoꝝ. clv.
¶ Dictio quasi aliqñ denotat vitatẽ aliqñ minuit. clviij.
¶ Verbũ ceterũ ⁊c̃. ꝯphẽdit totã substãʒ ẽt legatoꝝ. clxj.
¶ Quãdo copula cadit iter ea que sunt eiusdẽ ptãtis vl'
effectus. tunc ponitur pro disiuncta. clxij.
¶ Si pater reliquit filiabus suis certũ vsufructũ pro eis
nutriẽdis donec erũt maritate eis nubentibus cessat vsu
fructus qꝛ mariti tenentur eas nutrire. clxiij.
¶ Legato castro noia debitoꝝ quoꝝ instr̃a ibi sunt inuẽ
ta nõ cedũt legato qꝛ in instrumẽtis nõ ꝯsistit thesaurus.
Item nec arma cedunt legato quãdo legatur. clxvij.
¶ Decisõ ẽ q̃ ad nos pp difficltatẽ ꝓbatõis s̃ʒ nõ h̃ʒ vigo
rẽ faciẽdi vtile id ꝙ de se ẽ inutile. qd̃ sit articulus. clxviij.
¶ Si imponit̃ pẽsio in bñficio ille q soluit dr̃ bñficiatus
⁊ ideo si imponat̃ decima p papã semp dʒ soluere fm pa
ctũ ꝯuẽtũ qꝛ ipse soluit ⁊ nõ ille cui soluit̃ pẽsio. clxxij.
¶ Duplex est exemptio. Item indefinita hominis in ma
teria non necessaria non equipollet vniuersali. clxxvj.
¶ Sub applone t̃ritorij district⁹ ⁊ p̃petus ñ ꝯtinẽt. 178.
¶ Si feudũ erat antiquũ tñ filij primi feudatarij fuerũt
a dño spoliati ⁊ nouiter fuerũt inuestiti sub nouis pactis
dr̃ nouũ feudũ ⁊ nõ antiquũ iõ p̃ximior eoꝝ dʒ succedere
nõ habito respectu ad primũ parẽtẽ feudatariũ. ⁊ de vbo
eq̃lr̃ qd̃ denotat eq̃litatẽ distributõis ⁊ ñ vocatõis. clxxix.
¶ Cõmendatarius non censetur prelegatus quo ad ex
trauagantem iniuncte. clxxxvij.
¶ Curia dr̃ a cura. Itẽ ꝙ verba affirmatiua sine dictiõe
taxatiua plura nõ excludũt maiorẽ numeꝝ puta ꝙ possint
esse due curie ideo seqt̃ ꝙ plures possunt esse. clxxxix.
¶ Si testator instituat suũ heredẽ ⁊ ei substituit alterna
tiue vʒ si sine liberis decederet vel intestatus vel sine nu
ptijs tunc disiuncta ponit̃ pro ꝯiuncta itaq; oportet filiũ
sine liberis decedere ⁊ idem videt̃ in extraneo. cxc.
¶ Quod sit nouum. cxciiij.
¶ Habetur prouisio pro confirmatione. cxcviij.
¶ Clausula anteferri posita in grã. s. seu aliq ⁊c̃. ipetraue
rit ⁊c̃. intelligit̃ quo ad ipetrãtes de p̃terito ⁊ nõ de futu
ro ⁊ dicta clausula ponit̃ ad tolliẽdũ surreptionẽ. Itẽ clã
anteferri est odiosa ⁊ restringẽda. Itẽ illud brocardicũ si
vico vincẽtẽ te ⁊c̃. h̃ʒ locũ qñ ego q vinco te hẽo a te cãʒ q̃
mediãte vinco quẽ tu vincis vl' qñ tu quẽ vinco ⁊ ille quẽ tu
vincis estis eiusdẽ generis ⁊ rõnis ⁊ ordis al's sec⁹. cxcix.
¶ Ea q̃ regrunt̃ i mãdato regrunt̃ i ratihabitiõe. ccj.
¶ Impetrãs gratiã expectatiuã i aliq̃ eccl'a cũ clã dũmõ
p aliis q̃ttuor nõ scripserim⁹ si scripsit papa pro. vij. quoꝝ
tres ante vacationẽ beneficij qd̃ iste expectauerãt assecuti
bñficia bene põt iste ꝯsequi bñficiũ ibidẽ vacãs. ccxj.
¶ De diffinitione curie. ccxij.
¶ Vir instituẽdo ventrẽ vxoris sue nõ solũ vnũ posthu
mũ s̃ʒ plures si ex ea nascant̃ vr̃ instituisse hr̃des. ccxv.
¶ Clausula ad artationem dispensationis apposita non
debet eam ampliare vt in exemplis hic positis. ccxvj.
¶ Nõ requirit̃ declaratio iudicis in casib⁹ in qbus ipso
iure quis seruat̃ illesus puta in lapsu fataliũ. ccxvij.
¶ Si in instrõ ꝯtinent̃ ista verba inuestiuit noie donatio
nis per hoc ꝓbat̃ p̃sentia. Itẽ qd̃ sit inuestitura. ccxix.
¶ Legatꝫ mobilib⁹ nõ veniũt noia debitoꝝ ẽt noie pene qꝛ
lʒ noia nõ sint imobilia eo ꝙ certũ locũ ñ occupãt sic nec
actões tñ faciũt t̃tiũ gen⁹ a mobilib⁹ ⁊ imobilib⁹. ccxxiij.
¶ Si vn⁹ põtifex ꝯcedit ptãtẽ ep̃o vniẽdi q̃ttuor eccl'as
mẽse sue ⁊ ipse ep̃s vniuit eas viuẽtib⁹ rectorib⁹ eaꝝ sine
eoꝝ p̃iudicio mortuo illo pontifice successor dedit expe
ctatiuas cũ clausula anteferri tũc si moriat̃ aliqs p̃dictoꝝ
rectoꝝ nõ p̃fertur expectãs ep̃o qꝛ illa clã posita in ptãte
vniẽdi. s. cedẽtib⁹ vel decedẽtib⁹ nõ denotat ꝯditionẽ sed
ex nũc h̃ʒ effectũ. Itẽʒ illa clã añferri h̃ʒ locũ quo ad filios
expectãtes ⁊ nõ quo ad vniões ⁊ h̃ʒ locũ quo ad p̃sonas
expectãtes ⁊ nõ quo ad eccl'aʒ que nõ est p̃sona. ccxxv.
¶ Verbũ libera denotat quãdaʒ p̃rogatiuã absolutã ⁊
dñiuʒ sup actu cui adijcit̃. Itẽ verbũ libere oẽm cõditio
nẽ ⁊ morã excludit ideo ꝯsuetudo ꝯtradicẽs cle. dudũ de
sepul. vbi ponitur hoc verbũ libera non valet. ccxxvij.
¶ Dignitas q̃ exercet curã mortuo ep̃o nõ ẽ curata iõ in
ea nõ h̃ʒ locũ ꝯstõ execrabilis. Itẽ ꝙ cura est. i. cor vrens.
Itẽ p̃latus priuãs aliquos clericos nõ seruiẽtes eccl'e di
stributiõe quotidiana illi⁹ dici nõ dicit̃ ꝓpterea hẽre curã
nec dicit̃ priuare eos fructib⁹ bñficij ꝓpter hoc. ccxxix.
¶ Si dico

¶ Si dico ī articl'o gr̄aꝫ tuā eē cōſumptā ī certo bñficio qḋ poſſidet ali⁹ vt ver⁹ rector nō dicor ꝯtri⁹ q꞉ poſſibile eſt qḋ tu būſti ⁊ dimiſiſti illi. ver⁹ tñ rector pt̄ ſaluari quo ad ſimilitudinē ⁊ apparētiā lꝫ nō quo ad vitatē exiſtiā. ccxxx.

¶ Papa ꝯceſſit frib⁹ ḋ carmelo ꝙ poſſint audire ꝯfeſſiones illoꝝ q ſibi de licentia ſuoꝝ ꝑlatoꝝ ꝯfitentur dr̄ prelatus quo ad hoc eṗs ⁊ nō rector. ⁊ ſi prelatus ſemel eā cōceſſit nō poteſt eam reuocare vel interpretari. ccxxxi.

¶ Si rex Aragonum habēs duos filios eis ꝯſentiētib⁹ ⁊ iurātib⁹ in manibus pr̄is diuiſio regni aragonū ⁊ maioricaꝝ ē inter eos facta ꝑ pr̄em dñio retēto ipſi patri ī vita ſua ſubſtſōēꝫ fecit vni filio ꝙ ſi decederet ſine filijs vel filij eius. tūc ſuccederet regnū aragonū iſta volūtas vocatꝛ ordinatio facta a pr̄e ſupremi iudicij diſpōnem ꝓueniens ⁊ eſt mutabilis vſqꝫ ad mortē. Itē donatio facta a rege nō recognoſcēte ſupiorem nō ſubiacet legibus quo ad inſinuationeꝫ nec quo ad ꝑſonaꝝ capacitatē. Itē talis actus reſpectu filioꝝ ēt ē imutabilis. ⁊ in tali ſubſtōne excluditꝛ ſubſtitut⁹ ſi fili⁹ filij lꝫ ſi ꝓmogenit⁹ moriatꝛ cū liberis. Itē rex nō pōt regnuꝫ ſuū ſubmittere ſeruituti qbuſcūqꝫ pactis ꝯtra ꝓpriā impoſitionem factā ꝑ pactum ſuū. ccxxxij.

¶ Pronomē his eſt demōſtratiuuꝫ ⁊ ꝓcedētiuꝫ repetitiuuꝫ ideo non verificatur in vno caſu tm̄. ccxxxiiij.

¶ Si miles hēat feudū francū a dño nō tenetꝛ aliud ſibi ꝓſtare ꝙ̄ ꝯtineatur in pactis appoſitis q꞉ feudū frācū ē .i. liberū ⁊ abſolutū ab oī ſuitute nec tenetꝛ ſeruire dño dñi ſui ⁊ caſu quo teneatꝛ tenetꝛ expēſis dñi ⁊ nō ſuis. ccxxxv.

¶ Si vnus impetrat ſm̄ taxatiōem decime antique ⁊c. dꝫ haberi ꝯſideratio etiā ad membra beneficij taxata licꝫ pncipale bñficium non reperiatur taxatum. ccxliij.

¶ Dictio dum denotat cōditioneꝫ. ⁊ de verbo placuerit quid ſignificet. ccxlvj.

¶ Benedicere populū nō eſt adminiſtrare q꞉ ante ꝯſenſum nō loquitꝛ .c. auaritie. Item q꞉ benedictio pertinet ſacerdoti ⁊ ꝓſumitꝛ ꝙ tanꝙ̄ ſacerdos benedixit. cclij.

¶ In gnāli dōatōe alicui⁹ caſtri vel loci in donatariū merū ⁊ mixtū imperiū trāſfertꝛ ſi ꝓnceps donat eccl'e. ccliij.

¶ Quid ſit inſinuatio ⁊ poteſt fieri die feriata etiam ī domo ⁊ coram iudice cōtractus. ccliiij.

¶ De dictione tantum ⁊ ſolum. cclix.

¶ Nō triplex ē gen⁹ gduū ī eccl'a. ſ. papat⁹. eṗatuū ⁊ aliarū dignitatū īferioꝝ. Itē ī qb⁹ cāib⁹ dꝫ fieri vocatō abſētiū cānonicoꝝ. ⁊ ī qb⁹ vꝫ act⁹ ēt ſiñ vocētꝛ. ⁊ ī qb⁹ ñ vꝫ. cclxviij.

¶ Quid ſit ſcādalū. ⁊ qñō dꝫ ꝓuiſꝫ ꝓncipꝫ ſuſtari. cclxix.

¶ Appellatione filij veniūt nepotes ⁊ pronepotes ⁊ infra patet in ſubſtitutionibus. cclxxiij.

¶ Compoſitio facta de ꝯtrouerſijs ſuper poſſeſſionibus nō ſe extendit ad maleficia ideo iudex habens merum ⁊ mixtum impium dꝫ illa punire vbi ſunt ꝯmiſſa. cclxxxiiij.

¶ Appellatione mortis nō ꝯprehenditur ciuilis ſed naturalis tantuꝫ in conſuetudine. cclxxxix.

¶ Intellectus cle. dudū de ſepultu. ibi ipſis fratrib⁹ ⁊c. ⁊ ibi de quibuſcūqꝫ relictis diſtincte vel indiſtincte q꞉ illa vba nō intelligūtꝛ niſi de legatis collis fratrū ⁊ nō pticularib⁹ qbus nō intelligitꝛ legatum cauſa ſepulture. ccxc.

¶ Quid ſit adheſio. ccxciiij.

¶ Appellatōe curialiū ꝯphēduntꝛ Card. Itē qñ familiares ꝯphēdūtꝛ in ꝓuilio dñoꝝ. Itē an appellatione obſationuꝫ comprehendantꝛ oblationes ad altare. ccxcvij.

¶ Clauſula generalꝛ refertꝛ ad ea que ſunt eiuſdē generis ⁊ nō ad alia. Item quo tempore pōt filia petere fructus dotis matris. ⁊ an computentur in ſortem. ccc.

¶ Nūs priuilegium ad inſtar alterius priuilegiati cenſetur habere priuilegium qḋ ille priuilegiatus hꝫ ad inſtar alteri⁹. Itē de mltiplici ꝓrogatiua ꝓuilegij ꝓncipis. ccciiij.

¶ Que ſint de forma vel eēntia rei. Itē qñ ex verbis narratiuis ſit diſpēſatio vl' impetratio ſurreptitia vl' ne. cccv.

¶ De eadē materia ſꝫ additꝛ h ꝙ decretū irritās appoſitū in gratia nil opatꝛ niſi ille qui habet gratiaꝫ velit ea vti. Item ꝙ plus ozatur dictio in ꝙ̄ dictio. de. cccvj.

¶ De dictione in ⁊ de. cccxiiij.

¶ De natura alternatiue quomodo ponatꝛ. cccxvj.

¶ Quid eſt cauſe ⁊ articulus impertinens. cccxx.

¶ Cauſa beneficialis in prima inſtantia eſt etiam beneficialis in cauſa appellationis. cccxxj.

¶ Appll'oe curialiū vēiūt cardīales ⁊ curia dr̄ a cura. 322.

¶ Per ꝓuilꝫ ꝯceſſuꝫ ſtudēti cū cl'a nō obſtañ. qbuſcūqꝫ ſtatutis ⁊c̄. tollūtꝛ ſtatuta pr̄ie reſidētie qb⁹ cauetꝛ ꝙ teneatꝛ qs reſidere tāto tpe a ꝓncipio al's nihil hēat. ⁊ cl'a gnālis oīa ſub ſe ꝯphēdit ac ſi ſpālr eēnt ibi notata. Itē priuilm ꝯceſſuꝫ cāe ē magis fauorabile ꝙ̄ ſi eēt ꝯceſſuꝫ pſōe. 324.

¶ Gratia quo ad poteſtatem iudicis debet eſſe bullata ⁊ non poteſt probari per teſtes. cccxxvij.

¶ Quid ſit diſpenſatio. Item ꝙ diſpenſatio eſt quedaꝫ legitimatio. cccxxix.

¶ De regſtis ī ratihabitiōe. Itē ꝙ dictio ex ponitꝛ ꝓ de.

De reg. iur.

lxxix.

¶ Nō duo ſpālia ī codē ſubiecto ꝯcurrere nō pñt. lxxx.

¶ Talis ſunt ſubiecta qualia predicata permittūt. ⁊ quare alearum ludus ſit prohibitus. lxxxiiij.

¶ Expedit habere multos libros. lxxxv.

¶ Papa abſens ab vrbe romana ꝙ̄ cit⁹ pōt dꝫ ad eā redire q꞉ ibi collocauit de⁹ ſedē ſuā lꝫ alie ciuitates repiantur magis tranquille ⁊ melioꝝ holum. Nā deus domos duas hꝫ in mūdo. ſ. hieroſolimitanā ⁊ romanā. cccxxiij.

¶ Citatio per edictū nō artat ignorantes ⁊ cuꝫ gratia habeat ꝙ debeat prouidere idonee perſone habēs ꝑpetuā vicariā non dicitꝛ quo ad hoc idonea perſona. ccc[illegible]

¶ Electa vna via per partē ad aliam non pōt venire. ⁊ licet in ſequenti allegatione hoc conſilium impugnetur tamen in alia ſequenti allegatione confirmatur. cccxxxij.

¶ Lꝫ regratꝛ ſolēnitas quo ad ratihabitōeꝫ ⁊ quo adheſionē appllōnis tñ ſi nō ſuatꝛ vꝫ quo ad ꝓiudiciū ratificātis ⁊ ratū hñtis. Itē ꝙ nūꝙ̄ ꝓnceps ꝓſumitꝛ vti plenitudīe ptātis niſi expſſe appeat. ⁊ hic ꝯtinentꝛ rāſiones ad multa iura ꝯtraria marie ad. l. qdā ꝯſulebat. ff. de re iudi.

¶ Sequūtur nunc rubrice extraordinarie iuxta legales codices in ordinem redacte.

.ff. veteris.

Quod cuiuſqꝫ vni. no. a.

lxvi.

¶ Ex ḋlicto admīſtratoꝝ vl' ꝓſidētiū vniuerſitas ſi puitꝛ. Itē vniuerſitas ꝓc agetꝛ vt fiat emēda ſubdito ſuo. cccxv.

¶ Si minor pars vniuerſitatis aliqd agit etiā ſi interuenerint cōſules ⁊ aduocati tota vniuerſitas non dꝫ puniri.

De vſufru. accreſ.

ccxl.

¶ Res que cadit in cōmiſſum debetur proprietario ſed quo ad fructus debetur vſufructuario.

De interro. actio.

ccv.

¶ Hodie de cōſuetudine procedit libellus in quo fiunt interrogationes licet debeant precedere libellum.

De preſcrip. verbis.

cxxxix.

¶ Si donator ſe ꝯſtituit poſſidere ꝓcario noīe donatarij dicitꝛ trāſferre in eū poſſeſſionē ⁊ adueniēte ꝯditiōe mortis vtraqꝫ poſſeſſio transfertꝛ in donatariū. ſ. ciuilis ⁊ naturalis. ⁊ ineſt coditio ſi liberos nō habeat donator vel ante moriatꝛ. Itē ad impediēdā poſſeſſionē adipiſcēdā admittitꝛ qlibet ꝯtradictor qui cenſetꝛ habēs ius in re viuēte defuncto ſed nō obijcit de iure tertij a quo nullū ius habet.

Inforciati.

De tutelis.

cxxviij.

¶ Tutela data in codicillis teſtaméto nõ cõfirmato vʒ.

De tu. ⁊ cu. dat. ab his.

lix.

¶ Curatorem ad litem etiam delegatus poteſt dare ad cauſam coram eo pendentem. ⁊ de aliis hic diſtinguitur.

De libe. ⁊ poſtu.

ccxij.

¶ Vir inſtituendo ventrem vxoris ſue non ſolum vnum ſed plures ſi ex ea naſcantur videtur inſtituiſſe heredes.

De vulga. ⁊ pupil. ſubſti.

xxxiij.

¶ Si mater hñs duos filios eos adinuicē ſubſtituat videtur eos vulgariter ſubſtituere idõ vno eoꝝ mortuo ante aditā hēditatem aliud ei ſuccedit ſed ſi adiuerat hēditatē tunc frater ⁊ pater pariter ei ſuccedūt ab inteſtato. xlv.

¶ Si teſtõr ſubſtituit filie ſue puberi hoc mõ ſubſtituo filie mee hēdi vl ſi ꝯtingat eā decedere ſine hēde titiū. vulgariter tal ſubſtõ dr̃ fideicõmiſſaria ⁊ non vulgaris. xcix.

¶ Subſtitutio ſi filius meus deceſſerit ſine hēde ex ſuo corpore ꝓcreato talē ſubſtituo ſi filiꝰ moriatur intra pubertatem fideicõmiſſaria. Itē de. c. ſi pʒ de teſta. li. vj. clxxj.

¶ Teſtm̄ patris i quo filia impubes ꝓterit ſʒ ſubſtituit alteri filio pupillariter nõ vʒ ſecus in vulgari ſubſtõne ēt ſi poſt mortē pr̃is tacuerit ⁊ mortua ē pupilla que trāſſert ius ſuū in m̄rem pro pte ſua. Nec vʒ teſtm̄ in ſcḋa inſtitutione vl ſcḋo gradu. Itē ſi ſuꝰ ſubſtituit ēt ſuo iſta ſubſtitutio nõ hʒ locum inſtitutõis vt ſuccedat pariter cū inſtituto. nec hoc caſu habent locuʒ leges omnino ⁊ qm̄ in ꝑoribus ⁊ l. ſancimus. C. de inoffi. teſt. clxxvij.

¶ Si pater i teſtõ ſubſtituit filio naſcituro aliū filiū ſcḋo naſciturū ⁊ iſti ſcḋo ſubſtituit fratrem vel aliū. tūc ſi naſcatur vnus tm̄ ⁊ moriatur in pupillari iſte ſubſtitutus ſcḋo non veniet ad iſtius bona ſed eius mater.

De vſufructu lega.

clxij.

¶ Si pater reliquit filiabus ſuis certū vſumfructum ꝓ eis nutriendis donec erunt maritate. tunc eis nubētibus ceſſat vſufructus qꝛ mariti tenentur eas nutrire.

De condi. ⁊ demon.

cxcvij.

¶ Cum teſtator legat certas terras ſub certa mēſura cū demonſtratiõe licet menſura ſit maior nõ ꝓpterea vitiatur legatum ſʒ totū accreſcit legatario ſecus ſi legat per certū numerū non cū demonſtrādi. Idem in donationibus.

ff. noui.

De actionibus.

ccxxj.

¶ Probata amiſſione in caſu quo non tenetur de iure excuſatur a perſonali amiſſione. ⁊ quis dʒ probare. ⁊ quō hic habetur ⁊ qm̄ tenetur quis de dolo ⁊ lata culpa.

De populari actio.

cclv.

¶ Licet a ꝓuiſione eccleſie cuius intereſt nõ appellet ſʒ pro pte alterius cuius ēt intereſt appellet ad curiā cuius appellationi alter nõ adheſit tñ ſi ſeratur ſnia cõtra appellanteʒ ⁊ iteꝝ appellet. tūc ille cuius intereſt põt ꝓpter ſuū intereſſe venire ſecus ſi ſnia tranſiuiſſet in rem iudicataʒ.

De capti. ⁊ poſtli. reuer.

lxx.

¶ Principes nõ recognoſcētes dn̄ʒ ſaltē de ſcõ pn̄t ſibi indicere bellū de iure ſori. Sʒ ſi vnꝰ cognoſcit ſuꝑiorē ille nõ põt ſine auctē ſuꝑioris indicere bellū. Si vo alter qui vult idicere nõ recognoſcat dʒ petere ſuꝑiori alteriꝰ vt faciat iuſticiā d eo ⁊ de iurepoli ꝯſideratur cū ⁊ volūtas. lxxj.

¶ Chriſtianus nõ põt ſine peccato ad defenſionē ſuam vti auxilio infideliuʒ niſi bellum ſit iuſtum pro parte ſua.

Ad municipales.

xxxij.

¶ Appllone vniuerſitatis veniūt ēt ſacerdotes. clxix.

¶ Hñs poſſiones vbi fuit natꝰ lʒ trāſſerat dõiciliū ibi dʒ ſoluere tributa ⁊ nõ ē vbi hʒ mõ dõiciliū ſʒ nõ eſt ibi oriūdus ſʒ tm̄ hʒ ibi poſſeſſiões vl emit ibidē ⁊ alibi hʒ dõiciliū tūc dʒ ſoluere gn̄ālr vbi hʒ dõiciliū ⁊ ſi vbi poſſiones.

De mune. ⁊ hono.

xcviij.

¶ Si vnus tenetur cõtribuere ad munera que fiunt cā cõmunis vtilitatis vel neceſſitatis tenetur preſtare munera que fiunt cauſa neceſſitatis in habitu licet non in actu.

Codicis.

De dolo.

cvj.

¶ Vbi dolus ex propoſito vel re ipſa appareat in arbitramēto non obligat pactum nec iuramentum de ſtando eius arbitrio ⁊ de nõ reducendo ad arbitrium boni viri.

De inoffi. teſta.

clxxj.

¶ Si ſuꝰ ſubſtituit ēt ſuo iſta ſubſtitutio ſi hʒ locū inſtõnis vt ſuccedat pariter cū iſtituto nec hoc caſu hñt locū leges oino ⁊ qm̄ prioribus. ⁊ l. ſancimus. C. de inoffi. teſta.

De rei vendi.

ccxlv.

¶ Si pater filie det inſolutum dotis omnia bona ſua genero licet a principio fuiſſʒ conuentū de certa q̄ntitate dotis tamē res ſtantes poſſunt vendicari ab heredibus filie.

Familie herciſ.

cxiij.

¶ Supplementum legitime debet fieri ex ſubſtantia teſtatoris ⁊ non ex ſingulis rebus. cxxxj.

¶ In fideicõmiſſo facto filio ſub ꝯditiõe detrahitur legitima ⁊ q̄rta trebellianica ⁊ nõ cõputantur fructꝰ ante ꝯditõeʒ ꝑcepti. Itē ſolo eris alieni minuit legitimā ⁊ trebellianicā ſed ſolutio legatoꝝ nõ minuit legitimā nec trebellianicā.

Cõmuni. diuidundo.

xxxiiij.

¶ Si tenēs molēdina a pluribꝰ ꝓ idiuiſo vēdat ⁊ maior ps ꝯſentiat nõ ꝯſentiēs nõ tenetur ſeq volūtatē alioꝝ etiā ſi fiat eſtimatio ſtabitur ꝑſone reſpectu prime vēditiõis. cxiij.

¶ Supplementum legitime debet fieri ex ſubſtantia teſtatoris ⁊ non ex ſingulis rebus.

De condi. inde.

ccl.

¶ Quid ſiquis ſoluit per aliquos annos cõſulitur q̄ repetat per conditionē indebiti vel per retentionē ſolutiõis future ſed remedium poſſeſſorium nõ competit pro hoc.

De reb. ali. non alie.

ccv.

¶ Teſtator ex iuſta cauſa poteſt prohibere alienationem rerum per ſe legatorum.

De admini.

De admini. tuto. ⁊ cura.

liij.

¶ Tutela Regis finitur .xiiij. ãno finito. ⁊ non põt p ſe adminiſtrare ante .xxv. annum.

De collationibus.

cxxxv.

¶ Statutũ q filia ſit ↄtẽta certa pte ⁊ vltra non ſuccedat vȝ. Jtẽ dicit ibi q ẽt ab inteſtato nõ ſuccedit. tũc nec põt petere collationem donationis fratris fieri. cxxxviij.

¶ Datum a patre filio ſuo tempore emancipationis venit cõferendum. cxlviij.

¶ Emptũ ex pecunia aui dr ↄfectitiũ ⁊ eſt conferendũ.

De inſti. ⁊ ſubſti. ⁊ reſtitu.

ſub ↄditiõe factis. cviij.

¶ Conditio appoſita inſtituto a teſtõre cenſet repetita in ſubſtituto ſed qñ teſtõr ꝓhibuit aditionẽ ⁊ facit mentiõeȝ poſſeſſionis non cenſet venire cõtra hrẽs ſolo aĩo adeũdo ⁊ ẽt ſi ſolo aĩo videret ↄtra venire adeũdo tñ transferẽdo ius ſibi cõpetens in ſuũ hrẽdem nõ cenſet venire contra voluntatem teſtantis. clxxj.

¶ Teſtm̃ pr̃is i quo filia impubes ꝑterit ſȝ ſubſtituit alteri filio pupillariter nõ vȝ ſecus in vulgari ſubſtõne ẽt ſi poſt mortẽ pr̃is tacuerit ⁊ mortua eſt pupilla que trãſfert ius ſuũ in mrẽm ꝓ pte ſua. Nec vȝ teſtm̃ in ſcõa inſtõne vel ſcõo gradu. Jtẽ auc. ex cã. C. de lib. ꝑte. non hȝ locus in ſuo preterito ſed in emancipato. clxxxix.

¶ Si teſtator inſtituat ſuũ hrẽdeȝ ⁊ ei ſubſtituat alternatiue. vȝ ſi ſine liberis decederet vel inteſtatus vel ſine rũ puijs. tũc diſiuncta ponitur pro ↄiuncta itaq ↄȝ filiuȝ ſine liberis decedere. ⁊ idẽ videtur in extraneo. clxix.

¶ Si pr̃ ſubſtituit filio ſuo ſi abſq filio ex corpore ſuo procreato hrẽde deceſſerit filiã ipſius vel eius ꝓlem tñ ſi fili⁹ hȝ filiũ ⁊ ex eo nepotẽ ⁊ ꝑmoriat filius ipſius relicto alio filio nepote hrẽdis ⁊ pronepote teſtatoris excluditur ſubſtitutus ipſius teſtatoris ex voluntate ꝑſumpta.

De impub. ⁊ aliĳs ſubſti.

ccxxv.

¶ Quãdo pater ſubſtituit filijs ſuis impuberib⁹ ꝑ vbã cõe. ſ. ſubſtituo ſi deceſſerit ſine hrẽde ex corpe ſuo ꝓcreato ⁊ adijcit q in illo caſu ſubſtitutũ ſibi hrẽdẽ iſtituit. tũc ſi filij decedãt. ſ. ꝓpubertatẽ ſubſtõ ẽ directa ⁊ excluditur mr̃ ⁊ hoc ꝓpter verbum inſtituo qḋ eſt directuȝ. cxxxj.

¶ Jn fideicõmiſſo ſcõ filio ſub ↄditõe detrahit ltla ⁊ qrta trebellianica ⁊ ñ ↄputant fructus añ ↄditõeȝ ꝑcepti. ſȝ ſolutio legatoꝝ nũ minuit lſtiam nec trebellianicam. cxlij.

¶ Si teſtator inſtituit poſthumuȝ vel poſthumos ſuos naſcituros ⁊ ſubſtituat poſthumis i plurali ſorores ſuas. tũc ſi naſcat vnus tñ ⁊ moriat in pupillari non venit ſubſtitutus ſed mater poſthumi. ccxxxj

¶ Si Rex Aragonuȝ hñs duos filios eis ↄſentiẽtibus ⁊ iurantib⁹ in manib⁹ patris diuiſio regni Aragonum ⁊ Maioricaꝝ eſt inter eos ſcã ꝑ pr̃em dñis retẽto ipſi pr̃i i vita ſua ſubſtõeȝ fecit vni filio q ſi decederet ſine filijs vl̃ filij eius tũc ſuccederet regnũ Aragonũ iſta voluntas vocatur ordinatio ſcã a patre ſupremi iudicij diſpoſitõem ꝑueniẽs ẽ mutabilis vſq ad mortẽ. Jtẽ donatio ſcã a rege nõ recognoſcẽte ſuꝑiorem nõ ſubiacet legibus quo ad i firmatiõeȝ nec quo ad ꝑſonaꝝ capacitatẽ. Jtẽ talis actus reſpectu filioꝝ ẽt eſt imutabilis. ⁊ in tali ſubſtõne excluditur ſubſtitut⁹ ſi fili⁹ filij lȝ ſi ꝑmogenit⁹ moriat cũ liberis. Jtem Rex nõ põt regnũ ſuũ ſubmittere ſuituti qbuſcũq pactis cõtra ꝓpriam impoſitõem factã per pactum ſuuȝ.

De libe. prete. vel exhere.

xl.

¶ Nepotes ex filia poſſunt dicere teſtm̃ aui nullũ qr fuerunt ꝑteriti non inſerta cauſa. cxxxviij.

¶ Si exñs in pñte teſtõris ꝑterit nõ debent legata. Jtẽ per ↄfirmatõem teſtamẽti in q̃ nepos ſu⁹ ꝑterit in codicillis ſcãm hrẽdes inſtituti in teſtõ tenent reſtituere hrẽditateȝ per fideicõmiſſum retenta ſibi trebellianica. cxlix.

¶ Si viuente teſtõre moriat filia ⁊ ex nepte ex ea ⁊ poſt teſtm̃ paui naſcunt ꝓnepotes rũpit teſtm̃ vl̃ rũpi dȝ nec debent legata ex dcõ teſtõ quo tẽuit a ꝑncipio. Jdõ aũt ex cã nõ hȝ in hoc caſu locũ. ⁊ clã codicillaris ſi nõ valet ⁊c. in futuꝝ ꝓlata intelligit hoc caſu habere effectũ. clxxj.

¶ Teſtm̃ pr̃is i quo filia ĩpubes ꝑterit ſȝ ſubſtituit alteri filio pupillariter nõ vȝ ſec⁹ i vulgari ſubſtõne ẽt ſi poſt mortẽ pr̃is tacuerit ⁊ mortua ẽ pupilla q̃ trãſfert ius ſuũ in matrẽ ꝓ pte ſua. ¶ Nec vȝ teſtm̃ i ſcõa iſtõne vl̃ ſcõo gradu. Jtẽ ſi ſuus ſubſtituit ẽt ſuo iſta ſubſtõ nõ hȝ locũ iſtõnis vt ſuccedat pariter cũ iſtituto. nec hoc caſu hñt locũ leges oĩno ⁊ qm̃ i prioꝛib⁹. ⁊ l. ſancim⁹. C. d inoffi. teſt. de lib. ꝑte. nõ hȝ locũ i ſuo ꝑterito ſȝ i emãcipato. Jtẽ ius dicẽdi teſtm̃ nullũ trãſmittit a pupillo in matrẽ ſuã. ¶ Jtẽ lȝ clauſula codicillaris operet q veniẽtes ab inteſtato reſtituant hereditatẽ ſcripto heredi detracta trebellianica qñ ꝓp defectũ ſolẽnitatis eſſet teſtm̃ nullũ ⁊ nõ ex defectu teſtãtis tñ qñ filius ꝑterit hoc nõ hȝ locũ quo ad partẽ ſuã.

De iure deliberandi.

clxxj.

¶ Jus dicendi teſtamentum nullum tranſmittitur a pupillo in matrem ſuam. ccxlij.

¶ Obmiſſo inuentarij non priuat filium legitima nec in vniuerſali fideicõmiſſo requiritur inuentariuȝ ⁊ habet locum trebellianica. Jtem de ſuſpectione teſtamenti.

De codicillis.

cxxxviij.

¶ Per ↄfirmatiõeȝ teſti in quo nepos ſuus ꝑterit in codicillis factã heredes iſtituti in teſtõ tenent reſtituere hereditatẽ ꝑ fideicõmiſſuȝ retẽta ſibi trebellianica. cxlix.

¶ Si viuẽte teſtatore morit filia ⁊ ex nepte ex ea ⁊ poſt teſtm̃ paui naſcunt ꝓnepotes rũpit teſtm̃ vl̃ rũpi dȝ nec debent legata ex dicto teſtõ qḋ tenuit a principio. Jdeo auc. ex cã nõ hȝ in hoc caſu locum. ⁊ clauſula codicillaris in futurũ ꝓlata intelligit hoc caſu habere effectũ. clxxj.

¶ Licȝ clauſula codicillaris operet q veniẽtes ab iteſtato reſtituãt hereditatẽ ſcripto heredi detracta trebellianica qñ ꝓp defectũ ſolẽnitatis eſſet teſtm̃ nullũ ⁊ nõ ex defectu teſtãtis tñ qñ filius ꝑterit hoc nõ hȝ locũ quo ad ptẽ ſuã.

De legatis.

cvij.

¶ Prelegata non veniant in reſtitutionem inquantum ſunt vere legata. cxlix.

¶ Si viuẽte teſtatore moriat filia ⁊ ex nepte ex ea ⁊ poſt teſtm̃ paui naſcunt ꝓnepotes rũpit teſtm̃ vl̃ rũpi dȝ nec debent legata ex dicto teſtõ qḋ tenuit a principio. Jdeo auc. ex cã nõ hȝ in hoc caſu locum. ⁊ clauſula codicillaris ſi ñ vȝ ⁊c. i futuꝝ ꝓlata itelligr̃ hoc caſu hr̃e effectũ. clviij.

¶ Si mater reliqt legata in teſtõ ⁊ dixit q in ceteris bonis hrẽdem ſuã vlem filiã ſuã reliquit ⁊ ei ſubſtituit. tũc in hoc caſu reſtitutõis ipſa vel hrẽs ſuus ab inteſtato detrahit duas quartas ẽt de legatis relictis. ſ. trebellianicam ⁊ debitã iure nature. clxiij.

¶ Legato caſtro nomina debitoꝝ quoꝝ inſtrumenta ibi ſunt inuenta non cedunt legato. ccv.

¶ Subſtitutus ⁊ poſtea inſtitutus ab hrẽde tenet ſoluere legata ipſius heredis. ccxxxij.

¶ Si teſtõr reliquit multa legata in codicillo vel teſtõ ⁊ annuȝ legatũ per anniuerſario adijciẽs q in his caſibus ſi. ſ. ãnũ hrẽs nõ impleuerit oĩa legata. tũc legat certã terrã eccleſie ⁊ heres illud annũ legatũ nõ ſoluit ⁊ alia ſic nõ ꝓpteres incidit in penã qr teſtator dixit in his caſibus ⁊c.

De fideicōmiſſis.

cvij.

¶ Cautio de nō veniēdo ꝯtra diuiſionē ſi ꝑiudicat fidei cōmiſſario vniuerſali. ⁊ de l. nō dubiū. C. de leg. cxxxij.

¶ Pater poteſt dimittere in teſtamento filie ſue dotate ⁊ renuncianti hereditati paterne aliquid cum grauamine reſtitutionis ipſius ⁊ dotis recepte. ccxlij.

¶ Obmiſſio inuentarij non priuat filium legitima nec in vniuerſali fideicōmiſſo requiritur inuentarium ⁊ habet locum trebellianice detractio. ccxlviij.

¶ Fideicōmiſſarius vniuerſalis agit contra heredē ad reſtitutionem actione ex teſtamento.

De condi. inſertis.

Ad trebellianum.

cvij.

¶ Statutū minuēs ꝯbitū bonoꝝ ſubſidiū vꝫ qñ min⁹ relinqꝛ ſec⁹ ſi plus ⁊ dꝫ extēdi ad q̄rtā trebellianicā ēt ſi filius ſit rogat⁹. Itē res alienate ꝯputanꝛ in q̄rtā. Itē heres nō pōt in vna re quartā deducere regl'r. cxxxj.

¶ In fideicōmiſſo facto filio ſub ꝯditiōe detrahiꝛ lītima ⁊ quarta trebellianica ⁊ nō ꝯputanꝛ fruct⁹ añ ꝯditionē ꝑcepti. Itē ſolo eris alieni minuit lītimā ⁊ trebellianicā ſed ſolutio legatoꝝ ñ minuit lītimā nec trebellianicē. cxxxiiij.

¶ Si fideicōmiſſarius vniuerſalis vel filius heres non ꝯficiūt inuētariū tenenꝛ ſatiſfacere legatarijs ⁊ creditoribus nō detracta trebellianica nec legitima. cxxxviij.

¶ Per ꝯfirmationē teſti in quo nepos ſu⁹ ꝑteriꝛ in codicillis factā hr̄des inſtituti in teſtō tenenꝛ inſtituere hr̄ditatem ꝑ fideicōmiſſum retenta ſibi trebellianica. ccv.

¶ De iure ciuili nō detrahit filius rogat⁹ ſiue pure ſiue ſub ꝯditione niſi vnam quartam. ccxlviij.

¶ Teſtōr nō pōt ꝓhibere trebellianicā ⁊ medio tp̄e precepta imputanꝛ in trebel. Itē de vniuerſali relicto ad pias cās detrahiꝛ quarta trebel.

Ad l. falcidiam.

cxj.

¶ Quando legans ad pias cauſas ⁊ ad alia omnia bōa ſua ⁊ vltra centum libras: iſte centum libre debent detrahi de omnibus legatis qꝛ non eſt iſta falcidia.

De caducis tollen.

ccxlj.

¶ Si teſtōr īſtituit hr̄dē cui ſi ꝯcederet ſine ꝓle lītima ſubſtituit aliū: quo nō exiſtēte ſubſtituit aliū tertiū ⁊ viuo teſtatore mortuus eſt īſtitutus relictis filijs ⁊ ēt mortuus eſt ſecundus ſubſtitutus ⁊ poſtea moriatur teſtator: iſtud teſtm̄ eſt quaſi caducū ⁊ nō veniūt filij inſtituti nec terti⁹ ſubſtitutus ſed venientes ab inteſtato. clxxvij.

¶ Si pr̄ i teſtō ſubſtituit filio naſcituro aliū filiū ſcd̄o naſciturū ⁊ iſti ſcd̄o ſubſtituit frēm vel aliū tunc ſi naſcatur vnus tm̄ ⁊ moriatur in pupillari iſte ſubſtitutus ſecundo non veniet ad iſtius bona ſed eius mater.

De bonis que lib.

ccxiiij.

¶ Pater emācipādo filiū dixit ꝙ retinebat vſufructū in oīb⁹ bonis ꝑ filiū acq̄rēdis talis retētio nō tenet.

De acqui. ⁊ retinen. poſ.

cxiiij.

¶ Conſtituens ſe nomine alterius poſſidere transfert poſſeſſionem. cxxix.

¶ Si donator cōſtituit ſe poſſidere ꝑcario noīe donatorij dr̄ trāſferre in euꝫ poſſeſſionē ⁊ adueniēte ꝯditōe mortis vtraqꝫ poſſeſſio transferꝛ in donatariū. ſ. ciuilis ⁊ naturalis ⁊ inest ꝯditio ſi liberos nō hēat donator vel ali mo-riatur. Itē ad īpediēdaꝫ poſſeſſionē adipiſcēdā admittiꝛ qlibet ꝯtradictor q cenſeꝛ hr̄e ius in re viuēte defunctor ſed nō obijcit de iure tertij a quo nullū ius habet.

Res inter alios acta.

cxxxvij.

¶ Patientia filiorum minorum non preiudicat domino ⁊ ſi preiudicaret ſibi reſtituuntur in integrum. Item in inueſtitura ſine confirmatio imperatoris facta in forma cōmuni non preiudicat in dictis caſibus filijs minoribus.

De tempo. ⁊ repa. appel.

lx.

¶ Hic tractaꝛ de multiplici termīo appl'onis. ⁊ an quolibet ipſoꝝ lapſo diceꝛ appellatio deſerta. ⁊ an appellatus pōt ꝓſequi appellationē inuito appellāte. Itēꝫ ꝓpter qd̄ impedimētū appellātis nō currāt ſibi fatalia primū ⁊ ſecūdū ⁊ quātū datur ſibi de tēpore lapſoꝝ fataliū. Itē de negligentia appellantis. ⁊ qūo probaꝛ impedimētū. ⁊ a quo tempore incipiat currere primum fatale appellationis.

Unde vi.

cxxxviij.

¶ Si filius ꝓhibitus occupare aliquā rem in teſtamēto patris nullo occupet non cadit in penam ibidem appoſitam qꝛ videtur facere bono animo vt reſtituat.

De dona. cauſa mortis.

cclix.

¶ Donatio facta fratri carnali cū clauſula de nō reuocādo eam nō valet ſi ipſe non fuit preſens vel alius pro eo.

De cuſtodia reorum.

xcij.

¶ Miles cui rex caſtrum cuſtodienduꝫ cōmiſit tenetur de mala cuſtodia ſi cōmiſit illud cuſtodiē. alteri cuius culpa fuit pactum dictum caſtruꝫ. ⁊ eo culpa preſumitur niſi probetur contrarium etiam ſi ſit nobilis cui cōmiſit.

Ad legem iul. maie.

xliij.

¶ Contra imperatorem non cōmittit crimen leſe maieſtatis qui non eſt ſibi ſubditus etiam ſi iuuet alios contra eum licet alius habeat feudum. Item quid eſt maieſtas ⁊ crimen leſe maieſtatis ⁊ perduellionis. cxlviij.

¶ Appell'one oiuꝫ obuētionū nō veniūt pene vel ꝑditio bonoꝝ feudaliū vel alioꝝ nec ꝓpine. Itē verbū vl'e dꝫ intelligi ciuil'r. ⁊ ꝑdicta hn̄t locū ēt ī crimine leſe maieſtatis.

Trium librorum codicis.

De theſauris.

clxiij.

¶ Legato caſtro noīa debitoꝝ quoꝝ īſtrā ibi ſunt inuēta nō cedūt legato. Itē qꝛ in īſtrumētis nō ꝯſiſtit theſaurus.

De tabularijs.

lxxv.

¶ Creare pōt notariū quilibet ep̄s vel ordinarius .ſ. ſuū territoriū. Item notarius eſt vile officiū ⁊ nō eſt dignitas.

Auctenticorum.

De here. que ab inte. def.

cxxxv.

¶ Statutū ꝙ filia ſit cōtenta certa parte ⁊ vltra nō ſuccedat valet. Itē dicit ibi ꝙ etiā ab inteſtato nō ſuccedit tunc nec pōt petere collationē donationis fratris fieri.

ſ ȝ a ȝ s

In nomine domini amē.

¶ Cōſilia ⁊ q̄ōnes celeberrimi vtriuſq̨ iuris monarche domini Oldradi de ponte de Laude: qui ſuo tēpore fuit aduocatus conſiſtorialis in Romana curia peritiſſimus: Incipiunt feliciter.

De reſtit. ſpo. ⁊ de procu.

I

In cauſa ebo racē. attendendū eſt ꝙ cū multi ⁊ varij ꝓceſſus facti fuerint inter procuratores dn̄i Joānis bōcho q̄ fuerūt ſemper mutati ex vna parte ⁊ magiſtrum Jo. de rocha ꝓcuratorē dn̄i Jo. d̄ bōcho ex altera. Videō dn̄o Ber. Roiardi auditor cāe oēs illos ꝓceſſus nō ſub ſiſtere pnūciauit reiterādū eſſe ꝓceſſum qui ꝓpter diuerſitatē ꝓcuratoꝝ qui ꝓceſſerant in dicta cā ⁊ eam ꝓſecuti fuerāt ꝓceſſus habitus ī dicta cā erat reiterādus ab actu quo incepit ꝓcedere ī dicta cā magiſter Jo. d̄ rocha tanq̄ ſubſtitutus a magiſtro. G. de bos. cū de ſubſtōne ſua nō cōſtiterit nec ꝯſtaret. poſtq̄ interlocutoriā nullius partis appellōne ſuſpēſam magiſter. A. de cignario ſubſtitutus a magiſtro. A. Sapiti vno ex principalib⁹ ꝓcuratorib⁹ vt dicit dn̄i Jo. bōs. iterauit petitionē datā prius ſup reuocatione attentatoꝝ ⁊ articulos quos iam dudū declarat. ¶ Pro patre vero dn̄i Jo. de boncho nulli articuli dati ſunt nec antiqui repetiti nec termin⁹ dat⁹ ad articulādū. ¶ Modo ex articulis datis p magiſtrū. A. d̄ cignario in prima cā ⁊ repetitis in ſcda ⁊ poſitionib⁹ datis p eūdē petit idē magiſter. A. attentata circa poſſeſſionē ⁊ ſtatū poſſeſſionis dn̄i ſui in ipſius ꝑiudiciū poſt quādā diffinitiuā ſnīam latā p cōmiſſarios do. archiepi. Eboracē. ante oīa reuocari ⁊ in ſtatu in quo erāt tpe dicte ſnīe ⁊ tpe appellatiōis reduci ⁊ ipſum dn̄m reſtitui ⁊ reintegrari ante oīa ad poſſeſſionē ⁊ ſtatutū dicte poſſeſſionis in qua erat tpe dicte ſnīe ⁊ dicte appellōnis ⁊ ante. ¶ Modo querit an ex ꝓductis hoc fieri deceat. Et dicēdū videt ꝙ nō pluribus rōnib⁹. ⁊ primo q: do. B. Roiardi pnūciauit reiterādū eſſe ꝓceſſuʒ vt. ſ. dictū eſt. Et cū poſt dictā pnūciationē nulli articuli ſint oblati p parte dn̄i Jo. de boncho nec datus termin⁹ ad articulādū dari dʒ de nouo. q: primo ꝓceſſu p ſnīam circūducto imo tacite pnūciato nullo oīa ex integro agi debent. vt. ff. de appel. l. ſi expreſſum. C. de ſen. ⁊ interlo. om. iudi. l. j. extra d̄ elec. c. dudū. ij. ⁊ tāgit glo. ff. de re iudi. cōquerebat. ¶ Scdo q: ad hoc ꝙ fiat reſtitutio ſiue reintegratio oportet apparere eū qui ſe integrari petit poſſediſſe eo tpe quo ſe ſpoliatū dicit ſiue q̄ ad aliqd̄ ꝯ ſe indebite attentatū aſſerit. vt. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictū autem hoc. ſed hoc nō eſt ꝓbatū ergo ⁊c. ¶ Nō ob. ꝓceſſus qdā in anglia habitus p cōmiſſarios epi Eboracē. q: nō eſt p partē noſtrā ꝓductus ſed p aduerſam. nec re cognitus vnde remanet ſicut ſcriptura priuata quā ꝯſtat fidē nō facere. vt. C. d̄ ꝓba. l. inſtra. ⁊ extra de fide inſtru. c. ij. ⁊ dato ꝙ ille ꝓceſſus eēt recognitus adhuc q̄tū ad poſſeſſionē partis aduerſe ſi q̄n ꝯtigerit mentionē fieri ſermo ille ſemꝑ fuit enūciatiuus qui ꝓbationē nō facit vt. C. arbi. tute. l. j. cōmu. vtriuſq̨ iudi. l. ſcriptura. ⁊ extra de ꝓui. l. ſi papa. li. vj. ¶ Tertio q: ad hoc vt in bn̄ficialib⁹ fiat reſtitutio ſiue reintegratio opʒ eū qui reintegrationē hmōi petit aliqualr ꝓbare titulū iuſtū ⁊ legitime poſſeſſionis cui initit q: cuʒ ꝓbare debeat poſſeſſionē vt dictū eſt ſupra ⁊ poſſeſſio in bn̄ficialib⁹ nō ſit ſine inſtōne canōica vt extra de reg. iur. c. j. li. vj. ⁊ de inſti. c. ex frequētib⁹. ⁊ hoc eſt qḋ dicit lex qdā interdicta q̄ de locis ſacris vel religioſis ꝓponunt ꝓprietatis cām ꝯtinēt. vt. ff. de interdic. l. ij. §. qd̄ ſ. Ex q̄ apparet ꝙ neceſſaria ē ꝓbatio inſtōnis canōice q̄ nō eſt in q̄ōne nr̄a ꝓbata imo ꝯriū apparet ex dictis partis aduerſe. Innitit enim pars aduerſa collationi regis ⁊ poſtea declarādo. dicit ꝙ collatio illa vim ꝑſentatiōis hʒ. ¶ Sed ꝯſtat ꝙ ſimplex ꝑſentatio nō dat titulum poſſidendi ergo ⁊c. vt extra de offi. leg. c. dilectus. ¶ Preterea de collatiōe regis quā allegāt nō apparet. ¶ Quarto dato ꝙ oīa predicta ceſſarēt adhuc reſtō ſiue reintegratio q̄ petit fieri nō dʒ q: ex poſitiōib⁹ ⁊ eoꝝ articulis apparet ꝙ pars aduerſa nūq̄ titulū aliquē canōicū habuit. ¶ Dicūt eni in poſitionib⁹ de ꝯſuetudine rex anglie ꝯfert beneficia vacātia tpe quo tpalia eccl̄aꝝ ſunt ſub manu ſua. Poſtea dicūt ꝙ rex anglie tpe quo tpalia eccl̄e Eboracē. erāt ad manū ſuā ꝯtulit hoc bn̄ficiū qḋ aſſerūt fuiſſe dn̄i Thome ſm eos ꝯſecrati ⁊ ꝯfirmati ī archiepm Eboracē. p que apparet qḋ dictū bn̄ficiū tpe collationis regis nōdū vacauerat q: bn̄ficia ꝑmotoꝝ nō vacāt niſi cū plenā ⁊ pacificam fuerint poſſeſſionē adepti archiepatus ſeu epatus ad quos ꝓmouerent. extra de elec. c. cū in cūctis. ⁊ eo. ti. cōmiſſa. li. vj. ⁊ ibi not. p Archi. ⁊. xxj. q. ij. ſicq̨ iā trāſlatus. ¶ Nō ob. ſi dicat ꝙ nos damus eūdē titulū quē ⁊ pars aduerſa dat. vʒ collationeʒ regis q: nos ſum⁹ poſſeſſores ⁊ de titulo poſſeſſoris q̄rendū nō eſt: ſed ſolū mō petitorio. vt. ff. de iure fiſ. l. extat decretū. C. de peti. here. l. cogi. ¶ Unde ⁊ ſi tā meus titulus quā ſuus ſit impfectus ⁊ nullus dʒ tn̄ abſolui poſſidēs. C. de rei ven. l. res alienas. ⁊. ff. ſi vſuſfructus peta. l. vti frui. ⁊ no. p Inno. extra de ꝓcur. c. ex inſinuatiōe. ¶ Nec pōt pars aduerſa ſe iuuare ex articulo partis noſtre. q: cū ipſi ꝯtrariū dixerūt dicēdo ꝙ collatio regis hʒ vim ꝑſentatōis noſtrū articulū negaſſe vident dādo eius ꝯtrariū. vt. ff. de ꝓcur. l. pōponius. §. ſi is. ⁊ de excep. rei iudi. l. ſi inter me ⁊ ſic nō pōt ſe iuuare ex articulo queʒ ī effectu renuit ⁊ negauit. vt extra de cēſi. c. olim. ⁊ ibi no. p Inno. ¶ Attendant etiā ꝙ. A. de agmān nō eſt ſubſtitut⁹ a magiſtro. A. ſapiēti viro qui ſimul cū quodā alio in vno alio inſtrō fuit ꝯſtitutus ꝓcurator ⁊ de duob⁹ alijs in vno alio inſtrō eiuſdeʒ tn̄ date ⁊ in aliquo diuerſe tn̄ forme ꝯſtitutis ⁊ ſic ſunt quattuor ꝓcuratores in duob⁹ inſtrīs eiuſdē date. Sed potuit eē diuerſitas in horis. Unde dubiū eſt qḋ ex illis ꝓcuratorijs ꝑceſſerit ⁊ p ꝯſequēs qḋ eoꝝ alterū reuocauerit. vt. ff. de ꝓcur. l. ſiqs cū ꝓcuratorio. §. vlti. Et in iſto dubio nullus eoꝝ dʒ admitti. vt. ff. de teſta. tu. l. duo ſunt titij ⁊ de here. inſti. l. in tpe. §. j. Sicut dicit de duob⁹ teſtamētis in qbus ſunt diuerſi inſtituti. nec apparet qḋ eoꝝ ſit poſteri⁹ altero q: ex neutro poterit adiri hereditas. ff. d̄ acqui. here. l. cū qui duob⁹ in prin. ⁊ p illā. l. terminat qō ſabbatina tacta. C. de edic. diui adri. tol. l. vlti. ⁊. ff. de bo. poſ. ſm tab. l. j. §. ſi in duobus. ¶ Nec priuilegiū reſtitutorij iudicij qḋ eſt vt ante oīa reſtituat ſpoliatus vēdicat ſibi locū cū ex iam ꝓductis appareat ſpoliatū nullū ius hr̄e ⁊ hoc ī ſpūalib⁹ ne det alicui materia peccādi. Secus in ꝓphanis vt hec ꝓbant. extra de diuor. ⁊ repu. c. ſignificaſti. ⁊ no. p Inno. extra de fil. p̄ſbi. c. ꝯſtitutus. ⁊ ꝓ hoc extra de reſti. ſpo. c. l̄ras. ibi ⁊ ꝓbatiōes offerunt ⁊c. ⁊. ff. vt in poſ. leg. l. ſi is a quo in prin. ⁊ ad exhi. l. iij. §. ibidē. ¶ Qḋ aūt dictus do. Jo. bōcho nullū ius hēat appꝫ q: nullā inſtōnē vel collationē allegat ſed ſolā ꝑſentationē allegat vt ex declaratiōibus ei⁹ apparet. Et dato ꝙ collationē verā allegaret allegat eā factā de bn̄ficio nō vacante vtpote archiepo nōdū tpalitatē adepto vt dictū eſt. ſ. Immo nec ſpūalitateʒ qḋ apparet q: ſi ſpūalitatē habuiſſet ſibi ſcripſiſſet rex qḋ dictū do. Jo. admittēt in canōicū ⁊ in fratrē ⁊ ſibi aſſignaret ſtallū in choro ⁊ locū in. c. cū de iure cōi inſtō ⁊ deſtitutio ꝑtineat ad epm ex. l. iuriſditionis. vt extra de offi. ordi. c. cōquerēte ꝙ nō fecit ſed ſcripſit decano ⁊ caplo Eboracē. quaſi archiepali vacāte. vt extra de inſti. c. ⁊ ſi caplʒ. li. vj. ⁊ de hoc dat articulū pars aduerſa. ¶ Ita etiaʒ apparet eū nō hr̄e nec habuiſſe ius alia rōne q: ſolū actum regis

a i

allegat qui ius ad canonicatũ dare nõ põt.xvj.q.vij.ſigs
deinceps.nec oſtendit aliquã inſtõnẽ vel ↄfirmationẽ vel
actũ aliquẽ a pſona eccleſiaſtica pcedentẽ qui neceſſari⁹ eſt
vt quis ius hẽat in canonicatu qđ eſt gd ſpũale ſiue impa
tor ſiue rex cõferret vel pſentet vt no.plene p Jnno.extra
de elec.q ſicut. Jmmo qñ poſſedit ppria auctoritate poſ
ſediſſe videtur ⁊ ſic magis illicite detinuiſſe q̃ poſſediſſe
vt.xvj.q.vij.c.placuit.C.de acq.poſ.l.improba.ff.de acq.
poſ.l.ſi ex ſtipulatu.⁊ extra de priui.c.paſtoralis.⁊ dato q
collatio ſeu pſentatio regis potuiſſet ei ius dař ⁊ dederit
tñ illud pdidit q2 talez collationẽ ſiue pſentationẽ habuit
p derelicta qđ apparet ex trãſcurſu tpis quo collatio fuit
facta p regẽ.xxviij.ſui regni ãno ⁊ ſic ex trãſcurſu tpis pre
ſumiť aius habẽdi p derelicto.⁊ indicať etiaʒ q̃ſiti iuris
amiſſio.vt.ff.ð acq.poſ.l.pegre.⁊ l.ſi de eo.§.ſi forte.⁊ ibi
no.⁊ ſic multiplici rõne apparet q dictus dñs Jo.hõcho
nullũ ius hʒ vnq̃ habuit dicta pbẽda imo nec poſſedit lʒ
forte poſſet aliqs dicere euʒ tenuiſſe vt pdonẽ ⁊ ſic nullo
mõ ſreſtituẽdus eſt vt ex ſuperiorib⁹ patet. Nõ ob.id q
d.dictũ eſt bñficia vacare ante adeptã poſſeſſiõem paciſi
caʒ vt ait articulus per ptem noſtram datus qui incipit.
Jtẽ q dictã ↄſecratiõem ⁊c.q2 verũ eſt q per ↄſecratiões
induciť vacatio ſed nõ ſtatim ↄſecratione fcã ſicut lex di
cit q ex placito pmutationis naſciť actio ſed nõ ſtatiʒ ſed
demũ traditiõe ſecuta.C.de re.pmu.l.ex placito.⁊ ibi nõ.
Nec ob.ſi diceret q reuocatio attentatoꝝ aliquid plus
priuilegij habeat q̃ ſimplex iudiciuʒ reſtitutoriuʒ q2 hoc
nõ reperiť in iure ſcriptum q2 ſicut de attenta.per diffi-
nitiuaʒ ſniam dř q ante oĩa debent per appellatõis iudi-
cem retractari.ſic ẽt diciť de ſpoliato vt apparet extra de
appel.c.non ſolũ li.vj.⁊.C.ſi per vim vel alio mõ.l.j.⁊ ſic
eodẽ latino ⁊ eiſdẽ verbis loquũtur iura in vtroqʒ caſu.
Debẽt igitur paribus paſſibus ambulare ſed ſpoliatus
nõ reſtituiť cũ apparet eũ ius nõ habuiſſe igiť nec p mo
dum attentati reſtitutio fiet. ¶ Preterea attendať.c.nõ
ſolũ qđ facit dñam qñ appellať a diffinitiua ⁊ qñ ab in-
terlocutoria q2 qñ a grauamine nõ fit reuocatio attenta-
torũ niſi prius appellationis cauſaʒ ↄſtiterit eſſe verã qñ
vero a diffinitiua fit reuocatio ante oĩa ideſt anteq̃ de ve
ritate cãe appellatiõis appareat non aũt dicit reuocatio-
nem fieri cũ iaʒ de falſitate cauſe appellationis appareat
⁊ ſic ſint diuerſa diſputare de iuſticia appellationis quo
caſu fit reuocatio.Etiam in euidẽti põt apparere p acta
in iudicio ⁊ iuſticiã appellantis quo caſu nõ fit reuocatio
ar.ff.ne vis fiat ei qui in poſ.eſſe diceť.l.j.§.hec verba.⁊
ff.ad carbon.l.iij.§.cãe.⁊ maxime q2 appellatio ex cuius
virtute dicit pars aduerſa debere fieri reuocatõem attẽ-
tatorũ falſam patẽter ⁊ de iure vt impoſſibilem cauſam
ↄtinet. Dicit enim q dudũ ex collatione bone memorie
do.regis anglie ⁊c.⁊ de hoc erat falſum q2 ipſimet dicũt
q ad regẽ nõ collatio ſed pñtatio ptinebat ⁊ impoſſibile
erat de iure q layc⁹ poſſit titulũ in eccľa ↄferre.xvj.q.vij.
ſigs deinceps.⁊.c.layci ⁊ per laycos. extra de iurepatro.
c.preterea.⁊ de priuile.cũ ⁊ plantare.ibi eccleſias vero.⁊c.
¶ Cũ igiť appellatio l ſui forma ſupficie ⁊ figura patẽtẽ
facti falſitatẽ ⁊ euidẽtẽ iuris impoſſibilitatẽ ↄtinuerit eſſe
ctũ appellõnis nõ hʒ nec ex vtute ei⁹ poſſit ſeq aliq̃ reuo-
catio attẽtatoꝝ argu.ff.q ſentẽ.ſiñ appel.reſcin.l.j.§.itẽ ↄ
ſacros.ff.de lter.actio.l.in ↄfeſſiõib⁹.⁊ extra ð ſen.ex.c.ve
nerabilib⁹ li.vj.cũ multis ſimilib⁹.Ex pdictis itaqʒ appa
ret remotis oĩb⁹ obiectõib⁹ reuocatiõem attentatoꝝ que
petiť fieri nõ dẽre. ¶ Sʒ an his q hʒ poſſeſſiõem clande
ſtinã poſſit ↄtra actorẽ excipere de iure dñij.dubitatio eſt
q2 iura videnť equiparare violẽtiã ⁊ clandeſtinam.Si-
cut ergo nõ licet cõtra violẽtiaʒ excipere de dñio ſic non
habẽti clandeſtinam.ff.q vi aut clam.l.j.§.j.ad.l.fau.de
plagia.l.j.§.cũ qui fugitiuuʒ.Sed do. Dy.videť q lõge
improbior ſit violẽtus q̃ clandeſtinus vt.ff.de fur.l.ſi vẽ
didero.§.cum raptor ⁊ idẽ clandeſtinus poſtea poteſt ex-
cipere de dominio.C.de probo.l.iij.§.eius.

De appellationibus.

II

¶ Ubi ſunt due puiſiões circa idẽ quaꝝ vna prius ope
rať q̃ altera qui potuit vna vti ⁊ nõ ẽ vſus ab vſu alteri⁹
eſt excluſus.vt.ff.de lega.j.l.lʒ.⁊ l.ſi fundũ.§.ſi paterfa.a
filio impubere. Sed hic eſt deuolutio p.l.j.p.c.ſtatim⁹.
li.vj.igiť p holez locũ nõ hʒ q2 primã optionẽ ſuã ſtatim
facit in momẽto appellõnis emiſſe qđ nõ facit alia ſic eſt
mixtõne ſui ⁊ neceſſarij ⁊ aditione extranei.ff.de lega.j.ſi
poſt mortẽ.§.j.de ope.leg.l.ſi optio.⁊ de ↄdi.⁊ demõ.l.iu
lianus.q2 nõ videnť prodita niſi in defectũ hoc eſt vna in
defectũ alterius. ¶ Scđo ſi ↄtra idẽ remediũ vt circa de
uolutionẽ ⁊ citationẽ diuerſe leges diuerſis tpibus indu
canť.Quarũ prima factũ hoĩs exigit hoc aũt altera nõ re-
quirit.ſcđa pdita prima videť eſſe correcta vt appet in.c.
bone memorie.j.extra ð elec.⁊.C.qui admit.ad bo.poſ.l.
vlti.ff.de ſuc.edic.l.j.§.decretalis.⁊ habeť expreſſe.C.de
cura.fur.l.vlti.§.ſinaũt ex alia. ¶ Tertio cũ duo diſparis
ptãtis ad idẽ ↄcurrũt minor abſoluiť a maiore.ff.de fide
iuſ.l.generalr de duob⁹ reis.l.ſi reus.ſed hic ad idẽ.i.ad
deuolutionis effectũ duo ↄcurrũt.ſ.lex deuoluẽs ⁊ factũ
hois ſiue pfixio ab hoĩe.ſed cã principalis agẽs potẽtius
operať q̃ homo qui eſt ſecũdarius agẽs q2 quicqd agit
in virtute legis agit ⁊c. ¶ Quarto tunc demũ dici pfixio
deuoluit ſi cãm nõ inueniat deuolutã vt pbať.ff.de pro-
cur.l.lʒ.§.ea obſo.⁊ hoc dicit lex nõ.n.eſt neceſſe p here-
de gereť q ſe iã heredi ⁊c.vt.ff.de here.inſti.l.liber hõ.§.
titius.⁊ pbať bene.ff.de ver.obli.l.eũ qui ius.§.qui ſibi.⁊
de ſolu.l.ſticbũ aut pamphilũ.§.q̃ſitũ. ¶ Quinto ex adie
ctione alterius temporis reſultat pſumptio correctionis.
vt.ff.de pecto.ſtipu.l.pe.⁊ de condi.⁊ demõ.l.non ad ea.

De dolo ⁊ contumacia.

III

¶ Cum cã electionis cõcordie eccľe Eboraceñ.de dño
Jo.muſca ſit in curia p viã remiſſionis facte p dñm archi
epm Rothomageñ.⁊ dñs noſter caʒ cõmiſerit in eo ſtatu
in quo erat cũ intrauit curiã romanã ⁊ tũc corã Reueren
do patre dño.G.de madageto epo peneſtrino cardinalı
cui dicta cã eſt ↄmiſſa cõpareat qdã Jo.dict⁹ ceſon ſe cõ
firmationi electiõis pdicte opponẽs ⁊ dicẽs ſe ſacerdotẽ
parochialẽ in dioceſi Eboraceñ.⁊ in ↄtrariũ dicať p par
te electi eũ nõ debere ad ſe opponẽdũ vel ↄtradicẽdũ ad
mitti p eo q inter tps perẽptorij edicti interpoſiti p dñm
archiepm Rothomageñ.nihil debite vel legitime oppo-
ſuit.Eſt in qõne vtrũ lapſus illius edicti pemptorij ſic eũ
excludat ⁊ nullo mõ admitti debeat.⁊ dicẽduʒ eſt q oĩno
dʒ excludi qđ ſic primo pbať. Cõſtat hmõi oppoſitores
vicez hĩre accuſatoꝝ vt in auc.quo oportеat epos ⁊ cleri.
ad ordines pduci.§.ſigs aũt talis ⁊ de ſanctiſ.epiſ.§.ſigs
aũt ad ordinationẽ:ſed in accuſatoribus ſic eſt q ſi alicui
certũ tps ad accuſandũ pfigať p iudicẽ poſt tps illud nõ
poterit accuſare.vt.ff.de accu.l.cũ titia.ergo ſic eſt in pro
poſito. ¶ Scđo ſic q ſicut qui poſt inchoatã accuſatõez
deſtitit nõ audiť ad repetẽdũ reũ.ff.ad turpil.l.qui deſti-
tit.⁊ l.in ſenatus.§.ſi pp mortẽ in fi.⁊.C.ad turpillia.l.q̃
uis.ſic ⁊ qui a principio negat ſe accuſare velle vt.ff.de
adul.l.ſi maritus.§.ſi negauerit ſʒ oĩs ille qui nõ venit ad
accuſandũ intra tps pfixum a iudice vř expreſſe negare
ſe accuſare velle vt.C.qui accu.non poſ.l.ſi ea.⁊ no.ff.de
neg.ge.l.ſi ego.ergo poſtea veniẽs nõ audiť ⁊ pbať iſta
ratio per tex.iuris.ff.ad turpillia.l.ab accuſatore.§.deſti-
tiſſe. ¶ Tertio oppoſitiones hmõi ſtatum hominis ↄtin-
gũt ⁊ famã ſigillant q2 notatũ relinquũt vt extra de elec.c.
ſup eo.Sʒ in talibus accuſationib⁹ que ſtatum hominis
reſpiciũt lapſus temporis a iudice pfixi oĩb⁹ viã claudit
vt amplius non audiri debeant vt.C.de ingenu.manu.l.
diffamari.Jmmo.certe nõ ſoluʒ in hmõi oppoſitionibus
que genus illaudabilis intentionis aſſumunt vt.ij.q.vij.

ſiquis

ſiquis eṗs.ſed et in accuſationibus per quas quis pſe-
quitur ius ſuū lapſus temporis a iudice pfixi quē exclu
dit a pṫāte agēdi vt.ff.de leg.ij.l.ſi cū quibuſdā.vbi no.ꝺ
bo.auct.iudi.poſ.l.iiij.ꝛ de here.inſti.l.ſiqs inſtituat. Du
biū ergo videri non debet ipm totaliter excludēdū vt.ff.
de leg.ij.l.cū quibuſdā.ꝛ ibi no. ꝛ de bo.auc.iudi.poſ.l.
iiij.ꝛ de here.inſti.l.ſiqs ita inſtituat. ¶ Quarto qui itra
tempus pfixum non venit edictū ſiue decretū ꝓpoſitum
ꝯtēnere videt vt.ff.de colla.bono.l.non nūq̄. Pena aūt
non parētis decreto pretorio eſt vt ptor ei iuriſditionem
ſua deneget vt.ff.ex qui.cau.ma.l.ſed ꝛ ſi per ptoreꝫ.§.ſꝫ
ꝛ ſi dum decreto.ꝛ ibi iſta opinio terminat in glo.ordi.q̄
incipit vt qꝛ ſtatuit tp̄s ꝛc. ¶ Quinto attendenduꝫ eſt ꝙ
c.ſi.extra de elec.qm̄ electionē li.vj.dic̄ aſſignari pempto
rium ꝯpetēteꝫ ex cuius vocabuli ꝓprietate apparet ꝛ poſt
illum terminū aliquis audiri nō dꝫ ſcribit .n.tex. legis ꝙ
pemptoriū inde hoc nomē ſumpſit ꝙ pimit diſceptationē
hoc ē vltra nō patit aduerſariū tergiuerſari vt.ff.de iud.
l.ꝛ tertiū vbi hec verba ponunt i tex.ꝛ niſi opponēdi viā
pimeret fruſtra pemptoriū diceret cum nihil pimeret cō
tra legē.C.de veter.l.j.li.xij.ꝛ.ff. de ver.ſigni.l.tugurij.ꝛ
ibi no.ꝛ niſi hoc operet vere illud pemptorium de nullo
ſeruiret imo ꝛ caret omni efficacia ꝛ effectu cōtra iura.ff.
ad munici.l.j.ꝛ fruſtra mēbranas occuparēt.xix.diſt.ſi ro
manoꝝ.ꝛ nō ne doctores tenēt ꝙ poſt pemptoriū datum
in cā nō audit quis ad opponēduꝫ crimina.vtiqꝫ qꝛ poſt
pemptoriū nemo audit niſi de equitate que aīs ſuaderet
reſtitutōem indulgeri vt extra de in integ.reſti.c. coram.
Sed ad crimina ſeu obiectus criminū non dat reſtitutio
vt.ff.de mino.l.auxiliū.ꝛ no.per Comp.extra ꝺ elec.c.ꝙ
ſicut. ¶ Et pdictis itaqꝫ manifeſte apparet dictū oppoſi-
torē nullatenus admittēdū. Reſtat igit vt ad obiecta rñ-
deat ꝛ primo ad.l.mancipioꝝ.ff.de opt.le.ꝛ ad id qꝺ no.
extra qui ma.accu.poſ.c.cū in tua.ꝛ primo lex mācipioꝝ
ad ꝓpoſitū nō accedit qꝛ ibi poſt terminū legatarius ve-
niebat ad ſuū vel ſibi debitū hic aūt opponēs nō rem fa-
miliareꝫ pſequitur.ſed ad alteri⁹ diūtarat repulſioneꝫ in-
tendit ꝛ hec paria nō ſunt vt.ff.de ſepul.vio.l. ſepulchra
violata in ſi.ēt colligit bene hoc ex ꝯiunctione legū.ff.de
iniur.l.ꝙ ſenatus.ꝛ.l.ptor.§.j.ꝛ.C.qn̄ ci.ac.pre.crimi.l.j.ꝛ
vtrobiqꝫ notat. ¶ Scḋo qꝺ no.in.c.cū in tua non tangit
ꝓpoſitū qꝛ illud locū hꝫ in mrīmonio carnali quo ēt diffi
nitiua ſnia nūq̄ trāſit in rē iudicatā vt extra de re iud.c.la
tor.ꝛ.c.ꝯſanguinei qꝺ ſec⁹ eēt in mrīmonio ſpūali vt no.
Inno.extra de do.ꝛ ꝯtu.cū olim. preterea alia rñſio ē cōis
tā ad.l.mancipioꝝ q̄ ad no.in.c.cū in tua.qꝛ nec ibi i illis
duob⁹ iurib⁹ fuit pemptoriū edictū.ſꝫ in.c.cuꝫ in tua fuit
ſimplex bānū ꝛ in.l.mancipioꝝ fuit ſimplex terminus. vñ
ad ꝓpoſitū nō accedūt. ¶ Ad id qꝺ dr ꝙ iura ꝑ pte dñi
electi allegata locū habēt i termino certe pſone aſſignato
nō aūt in edicto generalr ꝓpoſito. Reſpōdet imo certe ꝛ
in cā generali locū habēt ſine ꝓgrāmate taliter propoſito
vt.C.de remiſ.pigno.l.ſi eo tpe.ꝛ.C.ſi mīor ab hrdi.ſe ab-
ſtine.autēti.ſi ocē ꝛ expſſe.ff.vbi pupil.educari dēat.l.vl.
ꝛ.ff.ex qui.cau.maio.l.ergo.in princi.ꝛ qui.cā cou.in poſ.
catur.l.hoc aūt.§.j.ꝛ ibi no. ¶ Ad id aūt qꝺ dicit ꝙ illꝺ
edictū fuit cōminatio ꝛ nō ſnia. Reſpōdet ꝙ edictū duo
habuit.ſ.temporis pemptorij pfixionē ꝛ futurā ꝓceſſus
cōminationeꝫ ſicut eſt de natura pemptorie cuiuſlibet vt
ff.de pemptorio iudi.l.i pemptorio. Licet ergo ꝯminatio
illa nō habeat vim ſnie.vt.C.cōminationes vel epiſtolas i
rubro ꝛ in nigro cū ipm pemptoriū manet ꝛ virt⁹ eius ꝛ
nullatenus vacuat vt expreſſe ꝓbatur extra de dolo ꝛ cō
tumacia.c.cū dilecti vbi citatus pemptorie ad dominicaꝫ
qua cantat ego ſum paſtor bonus cū cōminatiōe ꝙ ab in
de ꝓcederet in negocio quātū de iure poſſet poſt termi-
nuꝫ diutius expectatus tandē ex vi pemptorij ꝓnūciatus
fuit cōtumax. ¶ Ad id qꝺ dicitur ꝙ differentia eſt inter
terminū ꝛ edictū. Reſpondetur ꝙ edictum non minus li
gat q̄ terminus vt in auc̄.de litis cōteſta.§.omneꝫ vnde
ſumpta eſt aūt.qui ſemel.ꝛ extra de dolo ꝛ cōtu.c.venera
bilis.ꝛ in extrauag.Bonifacij.viij.rē nō nouā. ¶ Ad id
qꝺ dicit vltimo ꝙ dns archieṗs videt perēptoriuꝫ reuo
caſſe ꝑ que verba ꝓtulit duꝫ cōmiſſarijs qbuſdā cōmiſit
vt die ꝛ hora pdicti perēptorij pfixis ad locū in edicto cō
prehēſum accederēt ꝛ tā dictū electū ꝛ electores.ꝛ dictuꝫ
Jo.ceſen ac quoſcūqꝫ alios qui vellent facere dicere aut
ꝓponere ſuꝑ facto electōis pdicte audirēt ꝛ fideliter ſub
publica manu referrent vt deliberare plenius poſſit qd ꝛ
quo ſuꝑ pmiſſis ꝛ eadē tangētib⁹ ſic ſit agendū.reſpōdet
ꝙ iſta verba nō inducūt modū reuocādi ſꝫ magis exequē
di vt cū ipe pſonalr intereſſe nō poterit poſſet alij qꝺ incū
bebat fieri in termino expediēdū cōmittere vt in auc̄.de
iud.circa prin.col.vj. Circa qꝺ eſt attēdēdū ꝙ edictū per
emptoriū duo hꝫ in ſe vnū reſpectu inferioꝝ vt precludat
ne ꝑ latitudinē tpis euaget vt dictū eſt.ſ. Aliud reſpectu
ſuꝑioris vt ad deliberationē ꝛ negocij expeditionē ꝑ pro
poſita vel nō ꝓpoſita intra tp̄s viā aperiat. Si ergo archi
eṗs vt deliberaret plenius ꝛc.expſſit qꝺ inerat ꝛ ſic effe-
ctū rei ſiue edicti in aliquo nō mutauit iuxta legē dicentē
ſepenumero tantū quaſi di.cauſaliter eſt hoc ꝙ mutat rei
effectus. Si vero expſſerit teſtator ꝙ ſi nō feciſſet inceſſet
tū vt.ff.de ꝯdi.ꝛ demō.l.ſi in dic̄.§.vlt.ff.quā.di.le.ce.l.ſi
dicas.§.ſi.ꝛ.l.ſi titio.§.vlt.de leg.j.l.iij. Ex pdictis itaqꝫ pꝫ
ꝙ repulſo obiectore pdicto dꝫ ꝑ officiū ad dicte electōis
examinationē ꝛ ꝯfirmationē ꝓcedi ꝛ ſic ſententiatū fuit ꝑ
dn̄m.G.de mādagero cardi. peneſtrinū ꝛ cōfirmatū per
dn̄m.L.frodoli cardi.tuſculanū. Ultimo per totum colle
giuꝫ cardinaliū tempore Jo.pape.xxij.anno primo.

De foro competenti.

IIII

¶ Quod laicus delinquens ꝛ poſt delictū factus cleric⁹
nō dꝫ ꝑ ſecularē iudicē coherceri ꝓbat ſic qꝛ ſuꝑueniēs
priuilegiū quē exiuit a priori onere qꝺ incūbebat.ff.de ex
cuſa.tu.l.ſpadonē.§.ſi aūt qs tutor.ꝛ.l.iure pitos.in prin.
Itē etiā ſacerdotiū ſuꝑueniēs tollit munus publicū iā in
iunctū vt expſſe habet.ff.de vaca.ꝛ excu.mune.l.ptor.cir
ca prin.ibi vel ſi qui ſacerdotiū nacti ſunt ꝛc. Et ſoluit cō
promiſſuꝫ iam factū.vt.ff.de arbi.l.nō diſtinguemus.§.ſa
cerdotio. Et hoc manifeſte apparet in pagano qui deligt
criſtēs paganus ꝛ iam accuſatus de crimine factus eſt mi
les qꝛ de crimine nō aget ſub primo iudice ſed ſub ſcḋo.
vt.ff.de re mili.l.qui cū vno.§.reus.ꝛ videt eſſe caſus.ff.
de accu.l.hos accuſare in prin.ꝛ.§.j. Et accedit ꝙ ſuꝑue-
niēs dignitas ſoluit vinculū obligationis pcedētis etiam
volūtate ꝯtracte.vt.ff.de ope.lib.l.interdū. Ad ꝯtraria ve
ro ſicut ſunt.ff.de iuriſ.om.iu.l.cū qdā puella.ꝛ de iud.l.
ſiqs poſtea.ꝛ extra de foro cōpe.c.ꝓpoſuiſti. Reſpondet
ꝙ ibi nō mutat forus ſed adijcit inter que eſt differētia.
vt.ff.de ſena.l.ſenatores.ꝛ de exerci.act.l.ſi cura.§.iteꝫ ſi
ſeruus. ¶ Preterea in illis tribus iuribus nō mutat ſta-
tus ſed adijcitur forus.hic vero mutatur forus ꝛ ſtatus.
ꝛ.iiij.di.c.j.ibi nequaq̄ ſtudens ſeculū fugere ſeu mutare
ꝛc.ꝛ ꝓbat hec opi.ꝙ cōfugiēs ad eccleſiā etiā pro crimi-
ne nō inde abſtrahit nec ꝯtra eū medio tpe criminalr pro
cedit niſi in quibuſdā in criminib⁹ ꝓpter eoꝝ enormitatē
vt colligit.C.de his qui ad eccleſiā ꝯfugiūt.l.prīti.ꝛ auc̄.
de ma.prin.§.ſed neqꝫ hoc.§.neqꝫ aūt homicidijs.col.iij.
ergo multofortius hoc priuilegiū dabit ei qui incorporat
ſe collegio eccl'aſtico. Qui aūt ꝯtra iſtā opi.aliqn̄ ſcripſe-
rūt:dixerūt ꝙ ſi ꝯſtaret eū factū clericū in fraudē hoc pri-
uilegiū nō hrēt locū. De fraude aūt dicūt nō debere pſu-
mi niſi iaꝫ eſſet accuſatus vel in crimine dephēſus eo tpe
quo ſit clericus per.l.ff.de bonis eoꝝ qui mor.ſibi conſci
ue.l.vlti.quoꝝ neutrū fuit in caſu noſtro ꝛ ſic ceſſat eoruꝫ
opinio ꝛ prime rationes concludunt. Et ſic ſentētiatū fuit
per ſeneſcalcū prouincie in curia aquenſi de hoc Jo.an.
de oblig.ad ratio.c.j.ꝛ vide qꝺ no.per Spec.in ti.de reo
verſu.ſed quid ſi pendente ꝛ verſu ſequenti.

De donationibus.
V

¶ Titius dedit duobus ꝯiugibus matrimonialiter iun-
ctis oīa bona ſua retēto ſibi vſufructu dicens ſic. Rōne
mr̄imonij ꝯtracti inter vos ꝯſiderans ⁊ attēdēs ꝙ vos
cōiuges multa grata ſeruitia mihi feciſtis ⁊ de die in diē
mihi impeditis volēs remunerare ſaltē ī pte ex certa ſcīa
ſpontanea voluntate ac libera ꝓprio iure libere donaui de
di ⁊ tradidi pure ⁊ libere ⁊ ſimplr̄ inter viuos ac irreuoca
biliter talia bona ⁊c. poſtmodū dicit nec ipſas donatōem
ingratitudinis cā vel alia qualibet reuocare volo ⁊ renū-
ciaus ſup hoc ex certa ſcīa iuribus dicētib⁹ ꝙ dōatio po
terit reuocari ꝓꝑ ingratitudinē ⁊c. ¶ Nūc q̄rit̄ an inſpe
ctis verbis poſitis in principio dicat̄ donatio ob cām an
inſpectis poſitis poſtea dēat cēſeri donatio ſimplex ⁊ vr̄
ꝙ cēſeri dēat dōatio ſimplex ꝓꝑ vba ſeriora. etiā vr̄ ꝙ cē
ſeri dēat donatio ante nup. vt. C. de dona. an̄ nup. l. vlt. ibi
q: quaſi antipherna poſſunt intelligi ⁊ nō ſimplex dona-
tio ⁊c. ⁊ ff. de dona. l. j. ⁊ ibi no. Nō ob cā in prin. donatio
nis appoſita. ſ. mr̄imonij ⁊c. q: q̄ncūq: apponitur cā talis
vr̄ in dubio impulſiua. vt. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. titio in pri. ⁊ de
dona. inter vir. ⁊ vxo. l. ſꝫ ⁊ ſi mors in fi. C. de iure do. l. ſi
mulier. ⁊ ibi no. ⁊ no. ff. de do. l. ij. in fi. ⁊ l. iij. Nō ob. l. ff.
de dona. l. aquili⁹. q: ibi deſcēdit ad ſpēm recepti ſerui-
tij qđ remunerare voluit. hic aūt ſtetit in verbis generali-
bus ⁊ nudo ſermone effuſus que videntur magis poſita
ad colorē ar. ff. de dolo. l. ꝙ venditor ⁊ eoꝝ que ibi not. ⁊
de edi. edic. l. ſiquis venditor. ⁊ l. ſciendum in principio.

De foro competenti.
VI

¶ Queſtio eſt talis. duo ſunt boſca būtes ī vno loco co
gnitionē criminaliū cāꝝ vnus ex eis ſolus hꝫ executiōē
qui hꝫ executiōem in dicto loco vult erigere furchas al-
ter ꝯtradicit querit̄ an ille qui hꝫ executiōem inuito alio
poſſit. Et dicēdū eſt ꝙ ſic q: in omni cōtradictione eſt rō
ꝯtradictionis attēdēda vt. C. de edic. diui adri. tollen. l. vl.
ff. ne q̄d in loco publico. l. ij. §. j. ibi tm̄ iuris ⁊c. ¶ Scđa
ratio eſt qui ei competit ſignum cui ⁊ res ſignata vt. ff. ad
l. corne. de fal. eos. §. qui ſe. ⁊ de iure aureoꝝ an. per totū.
⁊. C. de abletio. l. j. li. x. ſed vni cōpetit executio ergo ⁊ eo
cōpetit ſignū qđ in furchaꝝ deſitione habet̄ ar. C. de offi.
ꝑfec. ꝑto. affrice. l. in nole dn̄i. ibi ſicut ex clauſuris ⁊ bur-
gio ⁊c. ¶ Tertio videt̄ hec opinio confirmari per. l. ff. de
v ſu. ⁊ habi. l. furcha. §. ſi dn̄s. Et ſi dubitet alter ne etiam
circa cognitionē ſibi in poſterū ꝑiudiciū paret̄ fiat cū ꝓte
ſtatiōe quā lex ponit. ff. de exhib. libe. a parē. l. iij. §. pe. ibi
vt ſine diminutiōe ⁊c. ⁊ de aqua quoti. ⁊ eſti. l. pe. ibi ſine
ꝑiudicio obtinēde ſeruitutis ⁊c. de teſta. tute. l. idē fiet ibi
ſine vllo litis ꝑiudicio ⁊c. adde que no. j. in. lviij. queſtio.

De penis.
VII

¶ Quedā maledicta mulier de ciuitate aptanēſi fecit fa-
cturas in pſonā dn̄i tpalis illi⁹ ciuitatis dn̄s fecit eā capi ⁊
incarcerari ⁊ cognouit de crimine ⁊ fecit ſibi ꝓmitti p ſa-
cramētū ꝙ tātū ſolueret ⁊ extorſit ab ea. dn̄s mortu⁹ eſt dī
miſſis executorib⁹ ad reſtituēdū malefacta ſua. Modo q̄-
rit̄ an illud extorſū ſic a muliere ſupradicta p dictū dn̄m
debeat p dictos executores reſtitui. ¶ Pro veritate q̄ſtio-
nis habēda attendēdū ꝙ q̄libet magiſtrat⁹ ſiue iuriſdictionē
habēs pōt aliq̄d dupl r̄ facere q: aliq̄n facit vt priuatus ⁊
aliq̄n facit vt vtēs officio ſuo ſeu iuriſdictiōe. vt. ff. de iure
ſorā. l. nec magiſtratibus. extra de elec. c. cū inter vniuerſas.
⁊. c. ꝙ ſicut. §. ꝑterea. ⁊ no. ff. de reg. iur. nō vident̄ data. §.
qui iuſſu. Sic etiā iniuria q̄ infert̄ ei aliq̄n infert̄ vt in pri
uatū ⁊ hoc caſu de iniuria cognoſcere ñ pōt nec penā ipo
nere. vt. ff. de iuriſ. om. iudi. l. ꝗ iuriſdictiōi. ff. de iniur. l. lex
cornelia. ⁊. ff. de offi. ꝑſi. l. ſenat⁹. Sed hoc caſu dꝫ pene

ſuꝑiorē q̄relā ſupponere vt exp̄ſſe habet̄ in auc. de deſen
ſori. ciuitatū. §. ſi vero egerin. Aliq̄n nec vt magiſtratū iuriſ-
dictionē exercētē. Hoc aūt caſu pōt vēdicare iniuriā q̄ſi
ſi dignitati illatā ar. ff. de poſtu. l. j. in prin. ⁊ ff. de iuriſ. om.
iud. l. ſi famuli circa prin. ij. q. vij. c. ſiqs ab epō. xiv. di. ⁊ q
eme dat. ⁊ extra de pe. c. romana. li. vj. ⁊ ibi not. p Archi. ij.
q. vij. c. ſiqs erga. ⁊ ibi no. p Jo. ⁊ no. p Inno. extra de pe-
nis. c. dilectus. ¶ Cōtigit delictū de quo q̄rit̄ nō ceſſerit
in dānationē iuriſdictiōis dn̄i ſupradicti. ſed magis cōmiſ
ſuꝫ fuerit in eū vt in priuatū apparet ꝙ de hoc ipſe cogno
ſcere nō potuit ⁊ in carceratio illicita fuit q: non fuit facta
iure licito ⁊ p magiſtratū licite agentē. vt. ff. qđ me. cau. l. iij.
Et hoc ois ꝓmiſſio ob eā cām extortā nullius fuit momē
ti. vt. ff. qđ me. cā. l. qui in carcerē. ⁊ cū nō tenuerit obliga-
tio principalis nō tenuit acceſſoria. vt. C. de v ſu. l. eos circa
prin. ⁊ ff. de reg. iur. cū principalis. Nec ſacramētū eſt ob
ligatoriū quin ſaltē ſuꝑioris auctoritate poſſit per diſpēſa
tionē venire contra ipm ſacramētū. vt extra qđ me. cā. ad
aures. ⁊. c. ad audiētiā. ⁊. c. cū dilectus. cū ſi. Ex q̄bus ma-
nifeſte apparet ꝙ tale extortū male ablatū eſt ⁊ reſtitui de
bet per executores datos ad reſtituendum male ablata.

De verbo. ſigni. vel de te.
VIII

¶ Quidā paterfa. fecit teſtamētū ⁊ inter cetera hec verba
inſeruit. Itē debita clamores ⁊ legata mea ⁊ patris ⁊ ma-
tris ⁊ vxoris meoꝝ quōdā patruoꝝ auunculoꝝ ⁊ fratrum
meoꝝ volo ⁊ ꝑcipio reddi ⁊ ſolui p deōs. B. ⁊. C. filios
meos ꝑdictos vꝫ ꝙ dictus. C. ꝑpoſitus briuateñ. ſoluat ⁊
ſoluere teneat̄ oīa debita q̄buſcūq: creditoribus auicē. ⁊
villaꝝ briuatē ⁊ caſſedei ⁊ ſpecialr̄ ſūmā pecunie q̄ ſoluē-
da reſtat dn̄o de rupe baroni ſibi ꝓmiſſam in dote cū adi
ta filia mea mō ⁊ forma q̄b⁹ ſupra. necnō oīa alia debita ⁊
clamores ⁊ legata mea ⁊ dictoꝝ parētū meoꝝ quibuſcūq:
creditoribus q̄ debeo ⁊ teneor ex quacūq: cā ſoluat ⁊ ſol
uere teneat̄. Modo q̄rit̄ an dictus. C. ꝑpoſitus briuatē.
teneat̄ ad oīa debita clamores ⁊ legata an ad ea dūtaxat
q̄ debent̄ in locis ſupius nolatis. ¶ Et videt̄ dicēdū ꝙ
teneat̄ ad ea dūtaxat q̄ debent̄ in locis ſupius nolatis q:
generalitas ⁊ vniuerſitas ſermōis poſtremo loco prolati
dictionē limitationē ⁊ ſpecificationē recipit ex ſpecie ꝑce
dēti nec vltra ipſam amplius euagat̄ vt. C. fami. hercis. l.
quotiēs. ⁊. ff. de leg. ij. l. legato. §. j. alias ſob. l. cū ita. §. ſi. ⁊
de vi. tri. ⁊ oleo le. l. vlti. §. vlti. ¶ Scđo hoc idē ꝓbat̄ ſic
ꝑcedentia nō minus minuūt ⁊ declarāt ſignificatū ſubſe-
quētiū q̄ ſubſequētia ꝑcedētiū. vt. ff. de le. j. l. ſi ſeru⁹ plu-
riū. §. vlti. ⁊ no. ff. de verb. ſigni. l. ſi cū tibi fundū. ſed vltia
clauſula certi loci adiectionē hn̄s minuit vim ⁊ effectū ge
neralis legati ꝑcedētis ⁊ artat ad locū ſpecialr̄ cōprehen
ſum. vt. ff. de penu leg. l. nam ꝙ. §. vlti. ergo ⁊c. ¶ Tertio
attendēda eſt in hoc teſtō duplex generalitas vna eſt ſeu
eſſe generalitas locoꝝ. Alia eſt ſeu eē pōt generalitas cre
ditoꝝ. Sic aūt eſt ꝙ generalitas vnū reſpiciēs nil ampliat
de eo qđ alterū reſpicit ſicut nec limitatio limitaret vt col
ligit̄ ſi ſubtiliter attēdat̄. ff. de ali. ⁊ ciba. l. a filio. §. vlt. vbi
illa verba q̄ viua ꝑſtabā ⁊c. eo qđ alimēta reſpiciūt in ali
mētoꝝ ꝑſtatione taxationē inducūt numerū vero legatoꝝ
nequaq̄ reſtringūt ſicut in ꝓpoſito cū facta ſit ſpecificatio
quoꝝ locoꝝ clauſula generalis ī qua dicit̄ oīa debita alia
⁊c. cū nō ſit deſignatiua locoꝝ ſed ſubſtātie loca ipſa non
ampliat ſed ſubſtantiā creditoꝝ ⁊ legatarioꝝ intra loca tm̄
enumerata ⁊ hoc ꝓbat̄ exp̄ſſe. ff. de leg. iij. l. q̄ſitū. §. j. iun-
ctis ſcđo ⁊ vlti. reſpō. eiuſdē. §. cū glo. ibi ſignata vbi vide
tur iſta qđ terminata. ¶ Quarto verba illa omnia debita
quibuſcūq: creditorib⁹ auicē. ⁊ villarū briuate ⁊ caſſedei
⁊c. q̄tū ad loca enumerationē indiuiduoꝝ inducūt. Sed
hec ē regula ꝙ enumeratio q̄ꝛſdā indiuiduis ſi ſubijcia
tur clauſula generalis nō ampliat̄ indiuiduoꝝ enumera-
tio imo ſtat in ſuis iurib⁹ ſicut prius. Sicut dicit̄ de eo q
legauit duas ſtatuas marmoreas ⁊ omne marmor q: per
adiectionē

adiectionē oīs marmoris de ſtatuis marmoreis nō veniēt niſi due.vt.ff.de leg.iij.l.heres meus.§.j.⁊ de aur.⁊ argē. leg.l.j.§.itē ſi due.ſic ergo in ꝓpoſito cū loca ſint p modū indiuiduoꝝ enumerata non fit locoꝝ ampliatio p aliquē generalē ſermonē poſtea ſubiectū ſed magis genus ipſm ad indiuidua limitat.vt.ff.de fun.inſtruc.⁊ inſtru.leg.l.cū delanionis.§.cū eūdē.⁊ no.co.ti.l.qſitū.§.ſigs ita fundū.

¶ Quinto ⁊ vltimo hoc idē ſuadet duplex notabilis ɔiectura q̄ in teſtamētis attēdit.vt.ff.de le.ij.l.cū ꝓponebat. Prima eſt ꝙ cū in parte huius clauſule iuſſerit debita ⁊ clamores ⁊ legata ſolui p vtriuſq; filioꝝ ⁊ in vltima genera lis prioris cōmemorationē nō fecerit nō videt a prio que ſi ſe corrigēs receſſiſſe.vt.ff.de ɔdi.⁊ demō.l.nō ad ea.ſed in his dūtarat locis q̄ noluit exp̄ſſe ar.ff.de adimē.⁊ trāſ fe.le.l.alūne.§.qui filias. Scda eſt captio q̄ inſurgeret ex ɔtrario intellectu qꝛ legatū dicto.C.relictū loco legitime inſtitutionis tñ iure totaliter euacuaret ⁊ exinaniret quā captioſam interp̄tationē in dubijs teſtatoꝝ volūtatib⁹ iura refugiūt.vt.ff.de aur.⁊ arg.leg.l.ſi vxori mūdus in p̄n. ⁊ de fun.inſtru.⁊ inſtru.leg.l.queſitū.§.ſed ſi ipſe papinianus.⁊ de lega.j.ſi res obligata ibi vel pōt eſſe aliquid ⁊c.

¶ Ex predictis itaq; videret probabiliter poſſe concludi dictū.C.ad ea dūtarat teneri que in cōnumeratis ſpecialiter locis ſunt debita vel relicta.

De electione.

IX

¶ Poſito ſine p̄iudicio ꝙ dñs brachaten̄.ɔcorditer electus que eccl̄a eſt ſedi apoſtolice imediate ſubiecta ⁊ a curia romana diſtās p.xxx.dietas ⁊ plus ad magnā inſtātiā ſui capituli ⁊ ꝓpter eccl̄e neceſſitatē vrgētē nōdū obtenta ɔfirmatiōe a ſede apoſtolica adminiſtrauerit ſeu adminiſtrationi bonoꝝ eccleſie ſe imiſcuerit a iure ſuo nō cecidit ꝓbat rōnib⁹ infraſcriptis.

¶ Primo qꝛ decretalis nihil eſt.extra de elec.ꝓmittit valde remotis p̄latis in cōcordia electis ⁊ imediate aplici ſedi ſubiectis adminiſtrare propter vtilitates ⁊ neceſſitates ecclaꝝ ⁊ ſic due cauſe ibi reddunt.ſ.longa diſtātia ꝓpter quā multa in talib⁹ ſtatuunt vt.lxiij.di.c.cū lōge.extra de dolo ⁊ ɔtu.c.cū olim circa fi. ⁊ de in integ.reſti.c.ex l̄ris circa finē.

¶ Alia cā eſt vtilitas ecclaꝝ vel neceſſitas ꝓpter quā multa ſtatuunt ⁊ ſine preiudicio ꝑmittunt.extra de elec.c.ne ꝓ defectu.l.di.c.poſt q̄.extra de elec.c.quā ſit.li.vj.ar.C.de admi.tu.l.lex que. ⁊.ff.co.ti.l.tutor.vtraq; aūt rō hoc caſu vēdicat ſibi locū qꝛ ⁊ ipſa ɔſtitutio locū h̄z. Nec diuerſitatis rō reddi pōt. Ergo neceſſe eſt vt idē ius ſeruet in ea ſicut arguit lex ꝙ heres qui ſoluit legata non pōt falcidiā detrahere poſtea qꝛ volūtatē defuncti approbaſſe videt. Quid ergo ſi promiſit vnū aliud videbat tñ qꝛ eadem eſt rō.ſ.approbatio voluntatis idē ius eſſe dꝫ.C.ad.l.fal.l.fi.ff.de bo.obla.l.a titio.⁊ extra de tranſla.c.inter corporalia.§.j.ff.de iniuſto rup.⁊ irri.teſta.l.iij.§.j. Itē cū iura dicāt mētē ⁊ ſenſuꝫ nō verba expectari.⁊ ideo verba legis poſſunt offendi eius ſnīa ⁊ mēte retēta. Attendēda eſt mēs ⁊ rō q̄ mouit legiſlatorē vt ibi ſit locus legi vbi eſt loc⁹ rōni mouēti ɔditorē legis.⁊ ea deficiēte lex ceſſet.vt.ff.qui pe.tu.l.credēdū.ij. rñſo.⁊ ſic iuriſperiti legū vertices ſcribūt.ff.de excu.tu.l. ſcire.§.erit igit.ff.de iurepa.l.adigere.§.q̄uis.⁊ de ɔdi.⁊ demō.l.pater.⁊.l.in ɔditionib⁹.⁊ de re mili.l.milites agrū in p̄n. Hic aūt locū h̄z mēs ⁊ volūtas dꝫ attendi magis q̄ legis verba.vt in auc.de nup.§.diſponāt.⁊ in predictis iurib⁹ allegatis.

¶ Concludendū eſt ergo ꝙ in hoc caſu oīa ɔcurrūt ſimilia ⁊ locū h̄z decre.nihil eſt. Nec ob.ꝙ ca non loqui videt qñ curia eſt in vrbe qꝛ tex.hoc nō dicit ⁊ ſi diceret exēpli cā poſitū eſſet.⁊ ideo idē eſſet dicēdū vbi eadē rō locū haberet.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.vulgo.qꝛ illa nō fuit cā ꝙ eſſent vltra mōtes ſed ecclaꝝ vtilitas ⁊ remotio vt dictū eſt. Semp enī verba legis trahunt ad mētē ⁊ rationē legis nō ecōtra ſic verba teſtatoris ad mētē eius trahunt.vt.ff.de leg.ij.l.cū pater.§.dulciſſimis.⁊ de cōdi.⁊ demō.l.in teſtō.⁊.l.illius.ff.de legibus.l.ſcire. Preterea aut ſequemur cortū littere aut eius rōnē. Si cortū littere attendamus recipiamus qđ verbū ſoluat.ff.qui.⁊ a qui.manu.libe.nō fi.l.ꝓſpexit.⁊ iudi.ſol.l.iudicati. Iſtud priuilegiū ɔcedit oībus vltra italiā cōſtitutis de qb⁹ eſt iſte. Cum tūc papa eſſet in vrbe qñ dictā ɔdidit decretalē in conſilio lateraū.ergo locū h̄z in iſto. Nec eſt diſtinguēdū vbi ſit papa poſtq̄ ipſe nō diſtinxit. Sciebat enī vel ſcire poterat papā poſſe cū ſua curia citra mōtes morari cum multi p̄deceſſoꝝ ſuoꝝ ibi morati fuiſſent conciliaq; feciſſent. Unde cū in caſu illo ſi voluiſſent decretalē ſeruari h̄ adijcere potuiſſet ſed cuꝫ hoc nō fecerit ſtandū eſt textui literali.vt.C.de cadu.tollē.l.j.§.ſi vero.extra de elec.c.ad audiētiā.ff.de leg.p̄ſtā.ɔtra tab.bo.poſ.peti.l.j.generalr. xix.di.c.ſi romanoꝝ.extra de trāſla.inter corporalia. Non dꝫ ergo a littera recedi.ff.de leg.iij.nō aliter.p̄ſertim in caſu vbi eadē rō.ſ.longa diſtātia locū h̄z. Aut ſtabim⁹ mēti ⁊ rōni decre.que tūc multofortius locum h̄z vt ſupius eſt ꝓbatuꝫ alioquin tollent que in paribus caſib⁹ paria iura deſiderāt.vt.ff.de fun.inſtru.⁊ inſtru.leg.l.ſi ita.§.mulier ⁊ in libro feudoꝝ de pace tenēda.l.hac edictali.§.fi. Iteꝫ ꝓponit dictus dñs electus ꝙ in toto regno portugalie in quo eſt dicta eccl̄a eſt ⁊ fuit ɔſuetudo ⁊ obſeruātia ibidē ⁊ in locis circūuicinis obtēta ⁊ ſeruata in eccleſijs cathedralib⁹ ſedi apoſtolice imediate ſubiectis ꝙ qñcūq; tales eccl̄as vacare cōtingit ⁊ aliqui ɔcorditer eligant ⁊ illi ſic electi poſt ɔſenſum p̄ſtitū ante ɔfirmationē obtētā adminiſtrāt ⁊ adminiſtrare ɔſueuerūt bona ⁊ res eccl̄e p ſe ⁊ p alios ſpūalia ⁊ tpalia. Et ſic eſt ⁊ fuit obſeruatū ⁊ obtentū in partib⁹ illis ⁊ vicinis p.xl.annos ⁊ amplius. Et poſt tantum tps cuius memoria in ɔtrariū nō exiſtit. Etiā uño papa cū ſua curia citra mōtes reſidēte. Et ſic etiā ſeruit pluries ⁊ p plures electos tpe dñi pape clemētis qui nūc eſt ſeruatū ⁊ factū palā ⁊ publice. Unde licuit ⁊ lꝫ dicto electo ꝓpter talē ɔſuetudinē adminiſtrare.ɔſuetudo quidē ius facit ⁊ dat iuriſditionē ⁊ adminiſtrationē vbi alſ non liceret.C.de emāci.l.j.⁊ fi.⁊ de ſuſcep.⁊ arch.l.neminē.⁊ de iure fiſ.l.pe.li.x. Unde minime ſunt mutāda q̄ longā interpretationē vel obſeruātiā habuerūt.ff.de legi.l.minime.⁊.C.de exac.tribu.l.miſſi.li.x.⁊ de primi.⁊ ſecū.l.p̄clara circa fi.li.xij.⁊ arg.ff.de admi.tu.l.ſi ſine.§.lucius.⁊ de decu.l.nō tantū.§.nōnūq̄.

¶ Preterea dato ꝙ iſta decretalis nihil eſt.ſit dubia ɔſuetudo pōt eam interp̄tari ⁊ eſt ſtandū tali interp̄tationi.ff.de legi.l.ſi interp̄tandū.qđ fit per legē pōt fieri per ɔſuetudinē.ff.de legi.l.de qbus.C.de fideiuſ.l.vlti. Et ꝙ talis ɔſuetudo ſit approbāda de iure.no.glo.in.d.c.nihil eſt.⁊ Inno.in.c.qualr.co.ti.⁊ Hoſti.extra de ſimo.c.lꝫ. Itē ꝓponit dictus electus ꝙ capl'm brachaten̄.deliberatione diligēti ⁊ tractatu habitis ꝓpter euidentē vtilitatē ⁊ neceſſitatē eccl̄e brachaten̄.huius ſuſcipiēdā penes eū inſtiterūt.⁊ ꝙ de eccl̄e ɔſuetudine hoc facere poterat aſſeruerūt ⁊ ad eam recipiendā quodāmō cōpulerūt eūdem. Et multa facit talis neceſſitas vel vtilitas licita q̄ alias erat ꝓhibita.vt in.d.c.nihil eſt.⁊.c.cū nobis olim.§.fi.⁊.c.in cātis in fi.⁊ in p̄allegata.l.lex.C.de admi.tu.qꝛ p̄dictis ɔcurrentib⁹ eſt excuſatus electus a pena qui iſtis rōnibus motus ⁊ habito ſup hoc ɔſilio ſapientū ita credit ſibi licere.ff.de abigeis.l.j.§.fi.extra de ſimo.c.ſicut.vbi no.Hoſti.⁊ alij qui pro euidēti vtilitate vł neceſſitate pōt de licentia ſupioꝝ vel etiā de ɔſuetudine electus in ɔcordia adminiſtrare.⁊ ita no.Archi.in.c.auaritie cecitas.co.ti.li.vj. Nō ob.ꝙ p aliquos dicit ꝙ illa decretalis nihil eſt diſpēſatio ⁊ idō nō extēdit vltra caſum.ſ.ad illos qui ſunt vltra italiā qñ eſt curia citra mōtes. Ad qđ reſpōdetur ꝙ diſtātia attendit vt ſupius fuit dictū. Itē hic fuit diſpēſatio iuris ⁊ in corpore iuris redacta nec vlterius ab hoie poſtulāda ſed eſt ius cōe in ɔſimilibus rōnē eandē habētibus poſtq̄ eſt in corpore iuris clauſa.C.de iu.ſti.co. confir.ɔſtitutione prima.§.nulla.ff.de ɔdi.inſti.l.que ſub cōditione.§.fi. Itē eſt iuris diſpēſatio.ſ.ɔceſſio facta eccle

ſiſo nō perſonis redacta in corpora iuris quare ad conſe/
quētiā trahi dꝫ vbi rō ⁊ equitas eadē inuenit̃ niſi in iure
ſic cōſtituēte ɔ̄trariū caueat̃ expreſſe vt.C.de decu.l.neqꝫ
dorotheū.⁊.l.doctiꝫ li.x.⁊ de nouo codi.cōpo.l.vnica.§.
penul.inſti.de iure natu.gen.⁊ ciui.§.quod princip.

De emptio.⁊ venditio.

X

¶ Venditū eſt caſtrū cū iurib⁹ ⁊ attinentijs ſuis excepto
mero ⁊ mixto impio. Modo querit̃ qd ſub appellatione
meri ⁊ mixti impij eſſe videat̃ exceptū. ¶ Et breuiter illo
ante cognito qd ſub appellatione pmētiarū ɔ̄tinet̃ qd nō
multū pſequor qꝛ plene no.p Inno.extra de reſti.ſpol.c.
cum ad ſedē.⁊ habet̃ extra de dona.inter dilectos. Vidē
dum eſt qd ſit merū impiū ⁊ qd mixtū qꝛ hoc cognito ſcie
tur que cauſe ſub vno ⁊ que ſub alio cōprehēdunt̃.equi
dez merū impiū ſic ɔ̄ſueuit magiſtraliter deſcribi. Merū
impiū eſt poteſtas ſeu iuriſditio ſeuerioris vltionis exer/
cēde in pſonā pro vtilitate publica introducta. Poteſtas
ponit̃ in deſcriptiōe tanq̄ genus qd ⁊ de multis alijs po-
teſtatib⁹ dicit̃.vt.ff.de ver.ſigni.l.poteſtatis.qd aūt ſubij-
citur ſeuerioris vltiōis ⁊c.differētie ſunt qꝛ ⁊ ſi alie ſnie
quedā ſeuere ſunt hec tñ que ex mero impio pcedit ſeue
rior eſt.vt.C.de penis.l.qui ſniam.⁊.ff.de his q no.infa.l.
⁊ ſi ſeuerior.⁊.ff.de penis.l.reſpiciēdū.qd aūt ſubijcit̃ in
pſonā dictū eſt ad differētiā oīum cauſaꝝ que in perſonā
penā nō infligūt q̄ ponunt̃ i tex.ff.de var.⁊ extraor.cog.l.
cognitionū genera.⁊ p hoc apparet ꝙ omnis capitalis cā
que triplex eſt.vt.ff.de pub.iud.l.ij.⁊ de bo.pol.l.edicto.
§.j.⁊ de pe.l.ij.eſt de mero impio ſicut no.ff.de iuriſ.om.
iudi.l.impiū ⁊ idem dicendū videtur de cuiuſlibet mēbri
mutillatione:vt in auc.de colla.§.phibemus.⁊ no.C.de
offi.cius qui vi.al.ge.l.vlti.⁊ in ſpalle.l.impiū in glo.ſi er/
go ſup verbo aiaduertēdū.⁊ in qualibet in corpus coher
tiōe: vt.ff.de penis.l.in ſeruoꝝ.§.vlti.excepta modica ſunt
qua iuriſditio bene explicari nō pōt:vt.ff.de offi.eius cui
man.eſt iuriſdi.l.vlti.§.vlti. Mixtū vero impiū ſic ſolet de
ſcribi. Mixtū impiū eſt iuriſditio explicādi queſtiones ci
uiles que ſui excellentia maioribus iudicib⁹ deputant̃ vt
pūinciaꝝ preſidibus:vt.C.de peda.iudi.l.ij.que vero de
fenſoribus cōpetunt de carū numero nō ſunt ⁊ iſte hodie
vident̃ eſſe cauſe ciuiles vſqꝫ ad.ccc.aureos.vt in auc.de
defen.ciui.§.⁊ idē.⁊ leuia crimina ex quoꝝ penis de iure
cōi nō cōtingit̃ corpus ſed modica pecuniaria pena infli-
gitur:vt in auc.de defen.ciui.§.audient.⁊ ſic apparet que
cauſe ſint meri ⁊ mixti imperij.⁊ que remaneāt ſub iuriſ/
ditione ſimplici enumerare aūt actus maioribus iudicib⁹
reſeruatos.⁊ per hoc de mixto imperio exiſtens ſuperua
cuū eſt ſunt multi ſicut eſt tutoris datio:vt.ff.de tute.l.mu
to.§.tutoris.⁊ decretū ſuper alimētis ⁊ huiuſmodi: vt.ff.
de tranſa.l.cum hi.⁊ per totam legem.⁊ ſic ex ſupioribus
q̄tū per regulas tradi poteſt colligere licet que cauſe ſub
vno ⁊ que ſub altero cōprehendantur.⁊ per conſequens
que cauſe ſub iuriſditione ſimplici remaneant ac per hoc
quid in emptorem dicti caſtri tranſeat ⁊ quid non.

De ver.ſig.vel de priuile.

XI

¶ Thema tale eſt in quadā clauſula priuilegij apoſtoli-
ci ſic cōtinet̃. De pūentibus ⁊ redditibus hoſpitaliū pau
perum infirmoꝝ qui in vſus pauperū cōuertunt̃ decima
nō ſoluat̃. Modo querit̃ an de pūentibus ⁊ redditibus
que in vſus hoſpitalarioꝝ qd hoſpitalibus pſunt de pau
peribus deſeruiūt cōuertunt̃ decima ſolui debeat. ¶ Et
videt̃ ꝙ nō qꝛ beneficia principū ſiue priuilegia latiſſimā
recipiūt interptationē:vt.ff.de conſti.prin.l.vlti.C.de bo.
vac.l.l.ſi qñ.⁊ extra de verb.ſigni.c.olim tibi cū ſi.⁊ nō eſt
abſonū idē priuilegiū datū intelligi de hoſpitalaribus ſer
uientibus paupibus qꝛ ſine ipſis eſſe nō poſſunt:vt.C.de
vxo.mil.l.j.⁊.ij.⁊ ar.ff.de bo.pol.⁊ ex teſta.mil.l.vnica.⁊
de fundo inſtruc.le.l.que ſini.§.ſi iſtructū ibi pedagis ⁊c.
Unde ⁊ priuilegiuꝫ datū militi dat̃ medico militis ⁊ mi
litis comiti vt.ff.de excu.tuto.l.adminiſtrātes.§.j.⁊ qbus
ex cau.ma.l.inter eos.§.vltio ⁊ vere in vſum pauperū vi-
detur ɔ̄uerti qd in neceſſariū vſuꝫ deſeruiētiū paupibus
ɔ̄uertit̃. Sicut vꝫ ad armādā nauem eſſe ɔ̄uerſuꝫ qd ex-
penſuꝫ eſt in alimēta nautaꝝ ſine qbus nauis perduci nō
poſſet vt.ff.de exer.l.j.§.nō aūt ex omni ibi vel nautas ex
hibēdos ⁊c.⁊ hoc expreſſe indicat lex dum dicit ſi teſtōꝛ
leget vxori eius cā parata cedūt in legatū.ēt ea que para-
ta erāt ad vſum ancille ſeruiētis vxori quaſi per quoddā
mediū vxori videant̃ vxoris cā parata vt.ff.de aur.⁊ arg.
le.l.vxori.⁊ ibi no.⁊.ff.de vſu ⁊ habi.l.ceteꝝ de ſcario.l.
penul.de ver.ob.l.ſi ſtipulatus fuero.⁊ de iti.actuqꝫ pua.
l.veteres.⁊ ſic crederē ego. Vide.de iure tenendū q̄tuꝫ
pro pñti occurrit potiſſime cū talis intellect⁹ vbis ɔ̄gruat
⁊ a ɔ̄cedentis mēte nō diſcrepet vt.ff.de leg.j.l.ab oibus
in.fi.primi rñſi.nec ex hoc aliqs enormiter ledat̃.extra de
verb.ſigni.c.quid per nouale de deci.c.dilectus.⁊.c.ſug-
geſtuꝫ.⁊.ff.ne quid in loco publico.l.j.§.ſunt qui putant
in cuius teſtimonium ſigillum ⁊c.

De dolo ⁊ contumacia.

XII

¶ Queſtio eſt prima.veꝝ in cā nullitatis ⁊ ſnie late p iu-
dicem ⁊ mero officio lite cōteſtata. ⁊ in ptis cōtumatiam
vt dicit pcedentem ad cōtumatiam puniēteꝫ poſſit p ma-
iorem iudicē aditūꝫ ob hoc ipm pcedi priori iudice cita
to ⁊ pte aduerſa ſi eſt ⁊ pter ɔ̄tumatiaꝫ abſente ſꝫ venire
nō curāte ⁊ ſic lite nō cōteſta. ¶ Scda qſtio eſt. Utrum
ſi dictus primus iudex citatus per maiorē ad pcedēduꝫ
in cā nullitatis appellauerit a citatione ⁊ cōtentis in ea ſit
de neceſſitate citādus ad ſniam audiēdā ſeu ad aliquem
actū iudiciariū per ipm maiorē iudicē exercēdū ⁊ lꝫ de
cā nullitatis ſnie patis ſolēnibus late ⁊ ad inſtantiaꝫ ptis
fuerit apud aliquos aliqua dubitatio an in ea poſſit pce/
di lite nō cōteſtata qbuſdā dicētibus ꝙ nō pp regulaꝫ ge
neralē que eſt ꝙ lite nō ɔ̄teſtata diffinitiua nō fert̃ qꝛ eſt
pricipiū ⁊ iudicij fundamētū vt.C.de lit.conteſt.l. vnica
ff.rem ratā habere.l.amplius.⁊ no.ff.de iuriſdi.om.iud.
l.⁊ qꝛ.⁊ habet̃ expreſſe ⁊c.de elec.c.dudū rothomagen.
⁊ no.C.de ſen.⁊ interlo.om.iud.l.plateꝫ. ⁊ de his qui ad
eccle.cōfugi.l.pñti.⁊ qꝛ priuilegiū eſt cauſe appellationis
vt in ea poſſit pcedi lite nō cōteſt.vt.C.de tempo. ⁊ repa.
appel.l.vlt.§.⁊ illud.ergo in ceteris eſt ius cōe in ɔ̄trariuꝫ
vt.ff.de legi.⁊ ſen.cōſul.l.ius ſingulare.⁊.ff.ad muni.l.j.
Cōſtat aūt diſtare cām nullitatis a cā appellationis. ⁊ ſic
videret̃ aliqbus priuilegium appellationis ad cām nulli-
tatis nō extendi. Alij in cōtrariuꝫ ſentientib⁹ qꝛ cuꝫ cāe
appellationis ⁊ nullitatis vna vel ſaltē ſimilis ſit cā eiſdē
debēt moribus viuere ⁊ regulis iudicari vt.C.de inoffi.
do.l.vlt.⁊ ratio diuerſitatis inter ipſas cās reddi nō pōt
ergo ⁊c.vt.ff.de iniuſto rup.⁊ irri.teſta.l. poſthumi p viri
lem circa prin.⁊ de verbo.ob.l.a ticio Imo certe videtur
maior ratio in cā nullitatis q̄ in cā appellatōis qꝛ in cauſa
nullitatis ſemp arguit̃ iniquitas iudicātis abſqꝫ eo ꝙ tā-
gat̃ iuſticia ptis.⁊ ſic videret̃ maiori rōne poſſe pcedi li
te nō ɔ̄teſtata q̄ in cā appellatōis in qua ſemp de iuſtitia
ptis agitur vt extra de appellatione.c.interpoſita.§. fane.
Immo eſt tanta inter appellatiōem ⁊ nullitatem cōnexi-
tas ꝙ ſola appellatio etiam cognitiōem nullitatis deuol-
uit vt.ff.fami.hercif.l.quedam mulier.⁊ de iurepa.l.vlti.
⁊ no.C.quando prouo.non eſt neceſſe.l.j. ⁊ per Innocē.
extra de appel.c.dilecto.⁊ ſic videtur in eis idem ius de
bere ſeruari ⁊c.extra de cōſti.c.tranſlato.⁊ hoc idem vi-
demus in ſupplicatione per quam reſcinditur ſentētia p-
fecti ptorio. Agit̃ enim in abſentia partis lite nō ɔ̄te. vt
C.de temp.⁊ repara.appel.l.pe.in ver.cui ɔ̄ſentaneū ⁊c.⁊
ſic nō eſt ſolū priuilegiū cāe appellatōis. Nā ſub vbo ap
pellatiōis ɔ̄tinet̃ ois via per quā de prioris ſnie iniquita
te tractatur

te tractaᷓ. qui aũt di-it nullã bene dicit iniquã lȝ nõ ꝯuertatur. ⁊ ideo recte põt ſub priuilegio appellatiõis ꝯceſſo nullitas includi q2 eſt quedã ſpẽs appellãdi. vt. ff. de arb. l. nõ diſtinguemus. §. cũ quidam. Et ſimile videᷓ in cã reſtitutionis in integrũ pͥcipalr̃ petite in qua datur libell⁹ ⁊ ſic lite ꝯteſta. ꝓceditur ꝑtibus pñtibus vt extra de offi. iudi. c. iudicis officiũ. ⁊ tñ in ea ꝓcediᷓ lite nõ ꝯte. ſiquis per ꝯtumaciã deſiſtit vt. ff. de mino. l. in cauſe. §. cãe ⁊ vᷓ ſubtiliter intuenti eſſe caſus. extra de ꝓcu. c. l noſtra ⁊ huiuſmodi ſnĩe fuit Inno. in ꝑal. c. iudicis offm̃. extra ꝺ offi. iudi. in glo. offm̃ iudicis hȝ locũ ⁊c. in fi. glo. ⁊ in. d. c. l noſtra. Tamẽ de qõne de qua queriᷓ in pñ̄ſenti dubio nõ vᷓ quin poſſit ꝓcedi lite nõ ꝯteſtata priore tñ iudice citato ⁊ venire recuſante q2 talis nature dȝ eſſe ſecũda cã qualis fuit ẽt prima vt. ff. an per aliũ cã appel. exerceri poſſit. l. j. Sed ad mulctãdũ ꝯtumacẽ ſiue ꝯdẽnãdũ ꝑꝑ ꝯtumaciã ꝓcedi potuit lite nõ ꝯteſtata ſicut ẽt de ſnĩa data die feriata dᷓ que ẽt die feriata reuocari dȝ ſicut eſt data vt. ff. de euict. l. minor in fi. reſponſi. Et cum in facto ẽt ꝓponaᷓ ꝙ reus qui ſnĩam nullã dicit ꝓmptam fidẽ offert de nullitate ipſi⁹ ſnĩe. vt. C. qñ ꝓuo. nõ eſt neceſſe. l. j. ¶ Ad ſcðam qõnem videᷓ dicẽdũ ꝙ lȝ cõtumax in vno articulo citandus ſit ad aliũ vt potiſſime ad ſnĩam audiẽdã q2 qui ꝑus nõ paruit põt hodie velle parere vt. ff. ad ſena. cõſul. tertul. l. j. §. ſiqs edicta. ⁊ l. filij mater. ⁊ q2 pena contumacie que eſt vt ꝓcedaᷓ eo nõ vocato nõ dȝ vltra extẽdi ꝙ̃ ipſa ꝯtumacia ſit ꝯmiſſa vt. ff. de his qbus vt indig. l. reſcriptũ ⁊. ff. ad treb. l. paulus cũ ſimi. Et hec fuit ſnĩa Inn. extra de elec. c. eccl̃a veſtra. ij. ⁊ de accu. c. ad petitiõem. tñ in noſtro caſu nõ eſt neceſſe eũ vlterius citari ſȝ ad ſnĩam nullitatis ꝓcedi põt ⁊ hoc iõ q2 nõ fuit citatus ad certũ articulũ ſȝ ad debite ꝓcedẽdũ ⁊ ſic citatus vᷓ ad totã cãm ⁊ per ꝯñs ꝯtumacia ſua totã cãm reſpexit ⁊ in tota cã eum ꝯtumacẽȝ reputant ſicut ⁊ ꝯditio adiecta inſtõnem afficit ⁊ reſpicit oĩa in teſtõ aſcripta vt. ff. quãdo di. le. ce. l. ſi dies §. vlti. ⁊ de ꝯdi. ⁊ demon. l. que cõditio. ⁊ hec fuit ſnĩa Inno. extra de offi. dele. c. cõſuluit in glo. no. ſufficere ⁊c. ⁊ de ꝓcur. c. auditis. ⁊ ibidẽ ẽt not. per Hoſt. ⁊ q2 appellauit ⁊ appellans receſſit ⁊ de hoc eſt caſus extra de dolo ⁊ contumacia. c. cum qui lib. vj.

De ſolutionibus.

XIII

¶ Cum qõ eſſet inter quoſdã de quadã hr̃ditate arbitri inter eos reſpectũ habẽtes ad certã quotã vni parti adiudicãdã nõ tñ per viã quote exiſtimauerũt totã hr̃ditatẽ ad certã quantitatẽȝ turoñ. paruoꝝ habito in hac taxatione reſpectu ꝙ turonẽ. groſſus valet. xv. vel. xvj. turoñ. paruos ſicut mos in patria tunc ſeruabat ⁊ tali taxatione habita vni adiudicauerũt totã hr̃ditatẽ ⁊ eundẽ ꝯdemnauerũt alteri ad p̃ſtandũ ⁊ ſoluẽdũ. xij. libras turoñ. ꝑuoꝝ. Modo vult debitor ſoluere turoñ. groſſos ſȝ in tãta ꝗ̃titate ꝙ habito reſpectu ad valorẽ turoñ. groſſoꝝ pro. xv. vel. xvj. paruis turon. cõputãdo ⁊ tũc fiebat. ſ. tpe lati arbitrij integra fiat ſolutio. creditor vero vult turon. paruos hodie currẽtes ex qbus turoñ. groſſus nõ valet niſi xiiij. Queritur quid iuris. ¶ Et certe dicẽdũ ſolutiõem debere fieri habito reſpectu ad ꝯſuetudinẽȝ que tpe lati arbitrij vigebat que erat vt lȝ quis de turoneñ. paruis loqueretᷓ nõ tñ de eis fiebat ſolutio ſȝ ponebaᷓ groſſus ꝓ xv. vel. xvj. turoneñ. paruis. Et ꝙ talis cõſuetudo attendi dẽat ꝓbatur. ff. de le. j. ſi ſeruus plurium. §. vlti. de le. iij. l. minimis de fund. inſtru. ⁊ inſtrumẽ. le. l. cũ delanionis. §. aſinã de teſta. l. heres palam. §. ſed ſi notũ. Et ꝙ huius tẽporis ꝯſuetudo debeat attendi ꝓbatur. ff. de leg. iij. l. vxorem. §. teſtamento de cõtrahen. emp. ⁊ vendi. l. imperatores. ⁊ extra de cenſi. c. olim ibi no. ⁊ hoc ẽt veriſimilitudo oſtendit. Nec enim veriſimile eſt ꝙ arbiter in exiſtimatione totius hereditatis de talibus turoneñ. maioris valoris ſenſerit quia talis debet eſſe deductio qualis fuit in ipſa origine ex qua deducitur: vt. ff. ꝺ fun. inſtru. ⁊ inſtru. leg. l. iij. ⁊. ff. de ſerui. ruſtico. predi. l. qui duo predia. §. ij. Et in talibus veriſimilitudo pro. l. habetur. vt. ff. de regu. iur. l. ſemper in ſtipulationibus. ⁊ l. in obſcuris. ⁊ ibi no. ⁊ ceſſante veriſimilitudine adhuc qõ nimiũ ẽ ſequeremur vt in dictis regulis iuris. ⁊. d. l. nummis. ff. de lega. j. l. apud iulianum. §. ſcio. ⁊ hanc interpretationeȝ aperte probat. ff. de here. inſti. l. qui non militabat. §. lucio.

De elec. vel de conceſſione prebende.

XIIII

¶ Cum queriᷓ an beneficiũ ꝓmoti ad abbaciã poſt ipſi⁹ pacificã poſſeſſionẽ adeptã de iure vacet lȝ non fuerit benedictus eſt dicẽdũ ꝙ ſic qõ ꝓbaᷓ incõuincibiliter. Priuilegiũ ſpeciale eſt electi in ep̃m ꝙ vſqȝ ad ꝯſecrationẽ vᷓ ſaltẽ vſqȝ ad tp̃s lapſum de conſecrãdis epis poſſit priora beneficia retinere per. c. cum in cũctis. §. cũ vero. extra de elec. ergo ab alijs vſurpandũ nõ eſt. extra de priui. c. ſane. Hec ratio eſt dñi Hoſti. extra de prebẽ. c. de multa. §. his quoqȝ. qõ aũt ſit priuilegiũ exp̃ſſe no. Hug. xcij. di. c. ſiqui ep̃i. vbi dicit ꝙ eſt in electo in ep̃m ſpãle ꝙ poſſit ſua beneficia retinere vſqȝ ad ꝯſecratiõeȝ. ⁊ Hoſt. no. in ſum. de elec. §. quo tpe in. v̄. quid aũt ⁊c̃. ⁊ ex cã eſt ꝯceſſum. vt ibi no. Hoſt. Non ergo ad aliũ caſuȝ penitus diuerſuȝ trahi dȝ ⁊ lȝ in illo eadẽ ratio videaᷓ qõ tamẽ falſuȝ eſt vt. ĩ. dicetur. xvj. q. j. hinc etiã. Itẽ ſi hoc eſſet verũ ſequereᷓ abſurdũ. ſ. ꝙ ꝑpetuo poſſent priora beneficia ꝓpria retinere q1 cum nõ ſit determinatũ in iure. ĩ. qõ tp̃s benedictionẽ petant abbates in optione ipſoꝝ eſſet qñcũqȝ. ⁊ ſic maiori ꝑrogatiua gauderẽt ꝙ̃ electi in ep̃os in qbus eſt determinatũ tp̃s vt. c. di. c. quoniã. qõ tamẽ abſurdũ eſſet. Itẽ pro uiſuȝ eſt in elec. in ep̃os tantũ ⁊ ex cã vt ſupra dictũ eſt ꝙ poſſint ſua bñficia retinere donec fuerint ꝯſecrati: vt in. c. cũ in cũctis. ergo ad alios nõ extendiᷓ qõ probaᷓ q2 iura loquẽtia de dignitatib⁹ de ep̃atibus nullatenus intelligũtur. extra de ꝯceſ. p̃ben. c. dilectus. nec etiã viceuerſa. arg. ſm oẽs. extra de elec. quãꝗ̃ in fi. li. vj. ergo qõ de electiõe in ep̃os diciᷓ ad abbates nullaten⁹ extendiᷓ arg. optimũ. extra de offi. dele. c. ij. li. vj. de ſen. excõ. q2 ⁊ ꝙ idem ſit iudiciũ de epis ⁊ de electis ꝯfirmatis habeᷓ. extra ꝺ trãſla. ep̃i. c. Iteȝ abbatia inter inferiora beneficia cõputaᷓ vt. c. cum in cunctis. §. inferiora. ⁊. c. quãꝗ̃. eo. ti. li. vj. ſm oẽs. ¶ Modo ita eſt ꝙ ſi habẽti archidiaconatũ vel ꝑſonatũ vel beneficiũ cum cura cõferaᷓ ſimile ⁊ poſſeſſioneȝ adeptus ſit vel per ip̃m ſtet ipſo iure vacat primũ ita ꝙ ꝯferri põt. extra de p̃ben. c. de multa. nullo tpe etiã pretextu ordinationis expectato poſito ꝙ beneficium ordines requirat vt no. Inno. in. c. de multa. extra de p̃ben. in glo. no. ſolaȝ. ⁊c̃. in. v̄. melius credimus ⁊c̃. ⁊ Hoſt. ibidẽ. Si ergo ſola facti adminiſtratio vel ius adminiſtrandi inſpiciᷓ cũ collatione tamẽ p̃cedenti nõ qõ faciẽdũ eſt. ſequitur ergo ꝙ adminiſtrãdo a primo beneficio cadet lȝ non fuerit benedictus. Itẽ pro deo que eſt ratio ꝙ in ep̃m ꝓmotus retineat ſua beneficia donec fuerit ꝯſecratus. Hec eſt potiſſima q2 repelli põt per viã exceptionis ne fiat ep̃s vt in prealle. c. ſuꝑ his. ⁊ not. Inno. in. c. cuȝ in cunctis. Sed ꝙ iſte abbas repelli poſſit ꝑ exceptionẽ ne benedicaᷓ habeᷓ ĩ. c. meminimus nõ excipiᷓ tñ ꝙ non fiat abbas q2 iam eſt. vt extra de ſup. negli. prela. c. j. ⁊ xix. di. quoniã errauit ergo Hoſti. cũ dixit. extra de eta. ⁊ qua. c. tuã. ⁊ de re iudi. c. inter in fi. ꝙ abbas nõ benedictus vocari non debet abbas ſȝ in abbatẽ electus quẽ errorẽ iura allegata extirpãt ⁊ cãcellarie ſtilus qui ꝓuiſum vel electũ cõfirmatũ non benedictum ſtatim abbatem vocat. in epiſcopo tamen ſecus qui non eſt epiſcopus donec fuerit conſecratus ſm Inn. in preal. c. cum in cũctis. §. cum vero ⁊ tamen. in abbate de benedictione mentionẽ non facit ſȝ de eius promotione tantũ qõ faceret ſi ſolum benedictio ipſa vacare faceret. Item ſiquis tranſlatus eſt de vna eccl̃ia ad aliã nil debet cõe habere cum prima eum ipſo iure vacet prima.

xxj.q.ij.c.ſigs iam.⁊.q.j.c.relatio. Modo de iure tranſla
tus intelligit̃ cũ ꝯfirmatus eſt corporalẽ poſſeſſionẽ ade-
ptus:vt no.Inno.extra de elec.c.de multa.⁊ no.xviij.q.j.
c.vnico.⁊.xcij.di.c.ſiqui in prin.vbi clare dicit.⁊ Hoſt.ex
tra de preben.de multa.cuꝫ igitur adminiſtraret pacifice
primũ vacare dꝫ. In epõ aũt eſt ſpeciale qui vſqꝫ ad tran
ſactũ tp̃s de epis ꝯſecrãdis beneficia retinet lꝫ recipiẽdo
ep̃atuꝫ de iure priora beneficia renũciare intelligat̃ qꝛ ex
quo nõ eſt tp̃s põt dimittere ep̃atũ ⁊ ad prima beneficia
redire.extra de trãſla.p̃la.inter corporalia.q̃uis ſit ſerua-
tuꝫ a iure ꝙ ſi ex neceſſitate iuris caſſetur electio ꝙ poſſit
ad prima bñficia redire:vt in p̃alle.c.cũ in cũctis.ſm In-
no.⁊ Hoſti.qui hoc notãt.extra de teſti.c.in noſtra.alias
iniquuꝫ eſſet niſi in caſu a iure exp̃ſſo ꝙ quis duo bñficia
duplicia retineret ar.extra de p̃bẽ.c.cũ ſingula.li.vj. Iteꝫ
ſi hoc eſſet ꝙ abbas bñficia priora retineret donec bene-
dictus eſſet qꝛ ꝑ exceptionẽ repelli põt ſequeret̃ abſurdũ
ꝙ quilibet ad beneficiũ cũ cura vel aliud ſimile ꝓmotus
retinere poſſet bñficia priora vtpote ꝑſonatũ vel ſimile q̃
ſimul cum illo cõpati nõ poſſunt donec in preſbiterũ eſſet
ordinatus quare qꝛ dũ ordinat̃ ne duꝫ excipit̃ ꝙ ab ordi
ne repellat̃ ſed etiã ab obtẽto.vt eſt expreſſum.extra de
accu.c.ſuꝑ his.§.poſt ꝯfirmationẽ.⁊ ar.extra de elec.c.cũ
in cũctis.§.inferiora. Sed hoc falſum eſt qꝛ ſtatim vacãt
priora beneficia poſt poſſeſſionẽ adeptaꝫ.extra de elec.c.
cõmiſſam.⁊ de p̃bẽ.c.lꝫ.li.vj. ¶ Nullo etiã tp̃e pretextu
ordinatiõis expectato vt expreſſe no.Inno.⁊ Hoſti.in.c.
de multa.in glo.no.ſolam ⁊c̃.v̾.melius ⁊c̃.vt ſupradictuꝫ
eſt. Idẽ videt̃ notare Inno.extra de elec.cuꝫ in cũctis.§.
cum vero.ſuper.v̾.diſponendi.⁊ Ber.ibidẽ ſuper.v̾.ad
quẽ ſpectat in fi.⁊ facit ad hoc.extra de p̃ben.c.cuꝫ ſingu
la.li.vj. ¶ Quid plus caſus videtur.xvj.q.j.preſbiteros.
vbi dicit̃ ꝙ factus abbas cogit̃ priora bñficia dimittere
nõ obſtãte ꝙ excipit̃ ꝙ nõ fiat abbas qꝛ iam eſt alias pec
caret ⁊ erraret qui ſe abbatẽ vocaret ſed excipit̃ ꝙ nõ bñ
dicatur ſicut de archipreſbitero ⁊ archidiacono pacificã
poſſeſſionẽ adepto dicit̃ qꝛ cũ ordinat̃ excipi põt ne ordi
net̃ ſed nõ excipit̃ ꝙ nõ fiant archidiaconi vel archipreſ-
biteri qꝛ iam ſunt ſm Inno.⁊ Hoſti.c.de multa. In epõ
ſecus qꝛ nõ eſt ep̃s donec fuerit ꝯſecratus ⁊ ideo nõ mirꝫ
ſi ſibi beneficia reſeruant̃. Sed iſte ſine benedictione eſt
abbas vt in p̃alle.c.meminimus.⁊ de ſup.negli.prela.c.j.
¶ Ad aliud cum dicit̃ ꝙ eadẽ ratio eſt in abbate que in
epõ ⁊c̃.nõ eſt verũ qꝛ in epõ caracter imprimit̃.vt no.ex-
tra de renũ.poſt trãſlationẽ dũtamẽ fuerit preſbiter.extra
de excep.ex litteris. In abbatẽ nõ imprimitur qꝛ in bene-
dictione nõ recipit aliquẽ ordinẽ ſed eſt quedam oratio-
num ſolemnitas ſm Hug.lxix.di.c.quoniã.j.q.j.manuſ.
Item oẽs electi epõs cõſecrant̃ alias epi nõ ſunt vt ſu-
pradictũ eſt. Abbates nõ oẽs bñdicuntur ſed illi dũtaxat
in quibus eſt de ꝯſuetudine introductũ ⁊ tñ ſunt abbates
ſm Hug.ad idẽ.xij.q.ij.alienatiões. Itẽ in ꝯſecratõe epi
mrimoniũ ſpirituale ꝯfirmat̃.extra d̾ trãſla.c.ſi.vt ex ipi⁹
epi cõſecratõe appet. In abbatis bñdictiõe nequaq̃.nõ ẽ
ergo eadẽ rõ.⁊ ſi eſſet qð tñ verꝫ nõ ẽ cũ ſic ꝓuilegiũ extẽ
di nõ dꝫ extra de priuil.c.ſane.xvj.q.j.hic ẽt vt.ſ. oñſum
eſt. ¶ Ad aliud cũ dicit̃ ꝙ bñdicto abbatis cõſecratio ap
pellat̃.xij.q.ij.alienationes. Dico ꝙ vt ibi exponit̃ cõſe-
cratio pro bñdictiõe accipit̃. ¶ Ad aliud cũ dicit̃ ꝙ ⁊ bñ
dictio ſicut ⁊ cõſecratio die dñica cõferri debet. ¶ Et ita
de cõſuetudine obſeruat̃. Reſpondet̃ ꝙ nõ eſt etiam ne-
ceſſarium qꝛ nõ eſt maior abbatis bñdictio q̃ȝ altaris cõ-
ſecratio in qua fit vnctio que q̄dem põt cõferri omni die
vt extra de cõſecra.eccle.vel alta.l.ij.lꝫ Hoſt.tutius repu
tet ꝙ die dominico cõferat̃ ſm eũ extra de eta.⁊ quali.c.
cum cõtingat. In cõſecratione aũt virginũ ſecus ẽ qꝛ in il
lis expreſſuꝫ ẽ a iure ꝙ dieb⁹ dominicis ꝯferatur. Nõ ob
ſtat qð dicit ꝙ de cõſuetudine obſeruat̃ ꝙ abbates vſqꝫ
ad benedictionẽ retinẽt priora beneficia qꝛ multa per pa
tientiã tollerant̃ ⁊c̃.extra de p̃ben.cum iam dudũ. Non
obſtat qð dicit̃ ꝙ regulariter abbacie ep̃atib⁹ equipant̃
vt videt̃ notare Archi.extra de p̃bẽ.c.lꝫ.ij.li.vj. Itẽ ꝙ in
fra tres mẽſes ſicut ep̃s eligi dꝫ.extra de elec.c.ne pro de
fectu.⁊ co.ti.c.quã ſit.lib.vj.⁊ in ſimilib⁹ ſicut eſt electio
ni ꝯſentire ⁊ electionis ſue ꝯfirmationẽ petere vt ibi qm̃
nõ eſt verũ. Immo tãtũ in illis caſib⁹ equipant̃ in qb⁹ in-
uenit̃ a iure exp̃ſſum ſicut eſt in ꝓmiſſis. Et idẽ in mona
ſterijs que ꝑ priores vel alios ſunt ſolita gubernari pro-
pter verbuꝫ qð dicit.c.ne pro defectu ibi ⁊ regulariũ.⁊.c.
quã ſit.§.ceterꝝ.qð probo qꝛ nullo iure nominatim cauet̃ cu
ius etatis abbas eſſe debeat lꝫ de abbatiſſa nouo iure ca
ueat̃ ꝙ annoꝝ.xxx.eſſe dꝫ.extra de elec.c.indẽnitatibus.
li.vj.⁊ tñ cõiter tenet̃ ꝙ ſufficit ꝙ attingat.xxv.annuꝫ ꝑ.§.
inferiora.⁊ tñ ſi equipent̃ requireret.xxx.qð falſum eſt. Itẽ
ſequeret̃ ꝙ monachus irregularis vtpote homicida qui
nõ põt eſſe ep̃s.extra de excep.c.ex l̃ris.Abb.eſſe nõ poſ-
ſet qð tñ falſum eſt.extra de eta.⁊ qua.c.tuã.⁊.l.di.c.acce
dẽs. Itẽ ſequeret̃ abſurdũ qꝛ diaconus qui nõ põt ex cã
eſſe preſbiter poſſet in ep̃m cõſecrari qð falſum eſt per.c.
allegatũ ex l̃ris.⁊ tali diaconus Abb.eſſe poterit vt in p̃e
alle.c.accedẽs.⁊ multa alia ſequerent̃ abſurda. Nec ob.
qð dicit Archi.in p̃alle.c.lꝫ vbi videt̃ innuere ꝙ noĩe di-
gnitatis inferioris abbacia nõ cõprehẽdit̃ qð fateor in ca
ſu illius.c.qð odioſum eſt ⁊ penale videlꝫ ꝙ manus ordi
narij ligent̃ ꝙ ſuũ bñficiũ ꝯferre poſſit ⁊ ideo reſtringi dꝫ
potiuſq̃ȝ laxari.vt extra de elec.c.ſtatutũ.de reg.iur.odia.
li.vj.de peni.di.j.§.penul. Itẽ nõ ob.qð dicit̃ ꝙ Abb.nõ
bñdictus nõ hꝫ plenũ ius:vt no.in ſepe.all.c. meminim⁹.
qꝛ nõ põt ꝯferre ordines nec tonſurã dare.lxix.di.qm̃.ex-
tra de eta.⁊ qua.cũ ꝯtingat.qꝛ lꝫ iſta nõ poſſit tamẽ ꝑfecte
trãſlatus eſt ⁊ adminiſtrãt.qð probat̃. Video vt ſupradi
ctũ eſt ꝙ ſi habẽti archidiaconatũ vel ſimile ꝯferat̃ bene-
ficiũ cura ipſo iure vacabit primũ exquo ſecundi pacificã
poſſeſſionẽ adeptus fuerit.extra de elec.c.cõmiſſa.de pre
ben.lꝫ.ij.li.vj.lꝫ nõ fuerit in preſbiterũ ordinatus ſm In-
no.⁊ Hoſt.in.c.de multa.extra de p̃bẽ.⁊ tamẽ certũ eſt ꝙ
baptizare nõ poterit.de ꝯſe.di.iiij.cõſtat nec penitẽtias in
iungere.vt extra de peni.⁊ remiſ.per totũ.nec ſimilia face
re que ꝑtinent ad curã nec tempus in quo poſſit iſta expe
ctare vt dictũ eſt ſupra ergo nec in abbate benedictio ex-
pectari dꝫ ⁊ ſi vere loquamur benedictio non dat abbati
poteſtatẽ ordines cõferendi.ſed ipſius executionẽ qꝛ nõ
benedictus preſbiter tamẽ confert.extra de ſupplẽ.negli.
p̃la.c.j. Iteꝫ abbatiſſa benedicit̃ vt in.c.ſepe.alle.memini
mus.⁊ tñ ordines non ꝯfert ergo nõ ꝯferunt̃ ordines ab
abbate bñdictiõis virtute ſed ex generali priuilegio abba
tibus benedictis cõceſſo: vt no. Inno.extra de ſup.negli.
prela.c.j. Nec ob.ſi dicat̃ ꝙ ante benedictionẽ nõ vtitur
baculo paſtorali qꝛ hoc ideo eſt qꝛ nõdũ ſibi traditus eſt
licet forte nõ eſſet error ſi ante vteretur qꝛ iam abbas eſt.

De pen.vel de dolo ⁊ cõ-tumacia. XV

¶ Circa ꝓceſſum.⁊ ex eo primũ dubiũ occurrit. An ſen
tentia ſit nulla qꝛ cõdẽnatio facta eſt in ſexcẽtis libris par
uoꝝ turonẽſiuꝫ.⁊ ſic videt̃ in mulctãdo exceſſus modus
legis.C.de mo.mulc.l.vlti.⁊ per hoc ſnīa ipſa ſaltẽ inquã
tuꝫ excedit nulla videt̃: vt.C.qð ꝓuo.nõ eſt neceſſe.l.cer
ta rõne in fi.⁊.ij.q.vj.§.itẽ cũ circa.⁊ ibi no. ¶ Sed in cõ
trariũ verius videt̃ ꝙ per hoc ſnīa illa vitiari nõ poſſit qꝛ
limitatio illius.l.vlti.C.de mo.mulct.nõ videt̃ habere lo-
cuꝫ in cõtumacia que cõmittitur cũ agitur de furto pecu
latu ⁊ alijs huiuſmodi maioribus criminibus ⁊ ibidẽ di-
citur cum dicit nec tamẽ hoc ius moderationẽ ⁊c̃.⁊ ratio
põt eſſe qꝛ vbi maior cõtumacia ibi maior pena:vt.ff.qui.
ex cau.in poſ.ea.l.hec autem.§.vlti.⁊ de penis.l.relegati.
Maior eſt aũt cõtumacia que in grauiũ criminum cogni
tioneꝫ occurrit q̃ȝ que in cauſis ciuilibus.⁊ ratio põt eſſe
qꝛ cuꝫ cõtumacia circa id de quo principaliter agit̃ ſuſpi
tionẽ inducat:vt in auc̃.de exhib.⁊ introdu.reis.§.ſi vero
quidam

quidā ⁊.C.de omni agro deſer.l.locoꝝ.⁊.ff.de ſuſpec.tu to.l.impuberib⁹ cōſtat ꝙ q2 maiora ⁊ atrociora ſuſpitio nē3 inducūt maiorē ⁊ atrociorē cōtumaciā3 inducāt arg. ff.de bon.eo.qui mor.ſibi cōſci.l.iij.§.idē reſcripſit. Poteſt ⁊ aliter rñderi ad l.eos videlicet ꝙ dicta lex loquaꝛ de mulcta que imponiꝛ ratione cōtempti ꝑcepti indeterminati ideſt certe pene ab initio nō ſubmiſſi ſed vbi a principio in ipſo ꝑcepto iudex certā penā inſerit nō vꝛ habeꝛ locū ſ3 ipſa pena per cōtemptū cōmittiꝛ ⁊ niſi eēt nimis exceſſiua in ea cōtumax merito condēnaꝛ.⁊ de iſta pōt intelligi qđ dicitꝛ qđ in mulctis iudicis pꝛāo eſt q̄tū dicat.⁊ alibi dicitur ⁊ mulcta quidē ex arbitrio eius venit ꝙ mulctā dicit.ff.đ ver.ſig.l.ſi qua pena.⁊.l.aliud eſt fraus.§.j. Nec obuiat qđ dꝛ in.l.ſiqua pena in ſi.ibi niſi cū lege eſt ſtatutū quantā dicat quaſi ibi loquaꝛ de lege eos.q2 hoc falſum eſt.nō.n.lex eos conſtituit quātā dicat ſ3 quātam non dicat.⁊ iō ibi de illa non loquitꝛ.⁊ pōt eſſe rō hui⁹ differētie q2 id poteſt ꝑtor in actib⁹ qui ab ipſo ꝓcedunt in ipſo initio cum ꝓducit ꝙ poſſunt cōtrahētes cū cōueniūt ſeu contrahūt vt ar.ff.de manumiſ.l.ſeruus hac.l.⁊ de v. obli.l.i ꝯuentionalib⁹.nō aūt ſi ex poſt facto.vt.ff.de ꝑto. ſtip.l.j.§.vlt. De ꝯtrahētibus aūt ſtat ꝙ poſſunt ꝯtractui penā apponere quātā volūt vt.ff.de ver.obli.l.ſtipulatio iſta.§.alteri ergo ⁊c. ¶ Preterea cū offm̄ ꝑtoris i edicto ꝯſiſtat vt.ff.de offi.aſſeſ.l.j.pōt illū a principio cū ſit certa pena vallare.vt.ff.de ſer.fug.l.diuus ibi ⁊ ſi reus ita exegerit ⁊c.⁊ ſic cū per talē certificatōem a pricipio ſcām ante q̄ delictū ꝯtumacie cōmittaꝛ pena facta ſit certa ⁊ hoc factū ſit in virtute legis ꝑmittentis hoc iam nō mulcta ſ3 magis pena diceꝛ ꝑ ꝑdictas ll. Aliud eſt fraus vt.l.ſiqua pena.⁊ ꝓbatur iſta diſtinctio ar.ff.de iurepa.l.j.⁊ de admini.tu.l.tutor qui reptoriū.§.ſi deponi.⁊ eſt caſus.ff. de cuſto.⁊ exhib.re.l.ſiqs reū.⁊ ibi no.in vlt.glo. que videꝛ aperte dicere ꝙ limitatio.l.eos locū h3 qñ in decreto ſiue in ꝑcepto iudicis nō erat quātitas comprehēſa. ⁊ hoc ēt ſenſiſſe vꝛ.Hoſti.in ſum.de ſen.⁊ re iudi.in rubricella de mulcta.§.⁊ pro quibus. ⁊ hanc ſicut ipſe narrat vniuerſalis approbat conſuetudo.Unde minime ſunt immutanda ⁊c.ff.de legi.l.minime.

De teſtamentis.

XVI

¶ Thema tale eſt. Titius habēs vnā filiā cuidā3 nobili maritatā3.duos filios ⁊ quōdā aliā filiā noīe.g.impuberes ex iuſtis nuptijs ſuū cōdidit teſtm̄ in quo dictā impuberē in certa ſumma ſi nuberet ⁊ ſi nō nuberet l alia ſumma pecunie ſibi hꝛdem inſtituit ⁊ eidē ſubſtituit ſi decederet ſine ꝓle legitīa in pecunie ſummā pupillariter vulgariter ⁊ oblique filios ꝑfatos ſuos frēs vꝉ eoꝝ liberos.⁊ ſup alia ſumma iā dictā ſororē ſuā maritatā inſtituit.⁊ dictā filiā maritatā in certis bonis pro ea in dotē datis ⁊ vētrē vxori ſue ſi ꝑgnās eēt ⁊ ad lucē veniret in oib⁹ alijs dictos filios ſibi hꝛdes inſtituēdo ⁊ ſubſtituēdo eos per hec verba ⁊ ſi cōtingat qđ abſit alteꝝ eoꝝ mori in pupillari etate vel poſtea q̄ncūq3 ſine ꝓle legitima ex eo ꝓcreata ſubſtituo ei pupillariter vulgariter ⁊ per fideicōmiſſum ſupſtite3 vel eius liberū vꝉ liberos ex iuſtis nuptijs ꝓcreatū3 ſeu ꝓcreatos. ¶ Et ponit multa verba inhibitoria in ipſo teſtō poſtea ſubiūxit ſequētia verba.volo ⁊ diſtricte inhibeo ⁊ ꝑcipio dictis filijs meis ⁊ hꝛdibus vniuerſalibus ſupradictis ac ēt filie mee ne cōtrahāt mr̄imonium niſi cū filiabus filijs nepotibus affinibus vel propiquis mercatoꝝ qui ⁊ que ſe gerāt ⁊ gerere intēdāt ⁊ ꝓcedant tpe ⁊ diebus ſuis more mercatoꝝ ⁊ cū mercatoribus cōuerſentꝛ ⁊ mercatores cenſeantꝛ ⁊ ſi ſecus facerēt vel venirent cū eos vel eam cōtrafaciētem vel faciētes veniētē vel venientes ex heredo ⁊ priuari volo omnibus bonis meis ⁊ ad legitimam tantum eum vel eos mihi predicto caſu vel caſibus heredem ⁊ heredes inſtituto ꝙ nihil aliud petere poſſit in alijs bonis meis ⁊c. ꝓceſſu temporis filia nō maritata ꝯtraxit cū filio cuiuſdā mercatoris qui maritus obijt relicta vxore ꝑdicta que qdē mulier ſic relicta mō nubere vult ſcđo dūmō nō obſtātib⁹ ſupradictis id facere pōt impune cū nobili ſeu alio alterius cōditionis ⁊ ſtatus q̄ ipſe pater in dicto ſuo teſtō ordinauerit. Ex qbus queritꝛ primo an id facere poſſit. Secūdo ſi nō poſſit ⁊ ꝯtrahat cū nō ꝑmiſſo vt.ō.⁊ ꝯtinget eam incidere ex hoc in exheredatione ſeu pena appoſita in teſtō per patrē an incideret quo ad gradū ſubſtōnis ꝑdictoꝝ vel tātū inſtōnis. Tertio cui applicaretꝛ id quo priuaretꝛ occaſiōe ꝯiugij memorati. Quarto petitꝛ ⁊ ſi nō poſſit impune qualitate facti ipſius hoc facere an poſſit aliqđ remediū3 dari ſup hoc ⁊ equale. ¶ Ad primā qōnē qua queritꝛ an id facere poſſit ⁊c. videtꝛ dicēdū ꝙ nō q2 l3 tam matrimonia in ꝯtrahēdo q̄ in diſtrahēdo ab omni penaꝝ genere debeāt eſſe libera: vt.ff.de ver.obli.l.titia.⁊.l.ſi ſtipſo facta fuerit. ⁊.C.de inuti.ſtipu.l.ij.⁊ de ſpō.l.vlti.⁊ extra de ſpō.c.gēma. Et hoc ta3 inter ipſos q̄ inter alios quoꝝ interꝑtatio pōt ad fraudē hui⁹ legis accedere: vt.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l. heres meus.§.vlti.tn̄ aliqđ ſub verbo huius legis relinq nō eſt ꝓhibitū quaſi ſub ſpe cuiuſdā lucri ad certas honeſtas nuptias inuitari: vt.ff.de ꝯdi.inſti.l.vter ex fratribus. C.đ inſti.⁊ ſubſti.ſub ꝯdi.factis.l.ij.⁊.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l. titio.§.titio. Et l3 tale ꝑceptu3 videaꝛ penā ꝯtinere: vt.C. de his q̄ pene noīe.l.vnica.⁊.ff.de his q̄ pene noīe.l.ij.tn̄ ſm rem ⁊ veritatē attentā pena nō infligitꝛ per quā aliqđ ꝓpriā abſit vel ad futurū ſit vnde ꝓprie pena nō eſt.ar.ff. de dā.infec.l.dānu3.⁊ dānatio.⁊.l.ꝓculus. Sed eſt certa lex ꝯditio appoſita rei q̄ datur qđ eſt licitu3: vt.ff.de pac. do.l.ob res.§.j.⁊ de ſolu.l.j. Nec refert vtru3 a principio ſub hmōi ꝯditione relinquatꝛ an pure relictū ſub ꝯditione huius adimatꝛ: vt.ff.de adimē.⁊ trāſfe.le.l.ſi legatū pure.ſolu3 igitꝛ circa hoc illud principalr attendendū videtꝛ vtrū nuptie cū mercatorib⁹ deceāt ſtatū ⁊ ꝯditionē mulierū de qua queritꝛ q2 ſi ſic ſeruāda ē diſpoſitio teſtatoris. Si aūt ꝑdicte nuptie dedecori ſint ipſi mulieri ⁊ ei⁹ conditioni ſiue ſtatui non ꝯueniāt dicēdū eſt ꝑceptū illud honeſtū ac ꝑ hoc impoſſibile: vt.ff.de bo.poſ.ꝯtra tab.l.iij.§. ſi emācipatus.⁊ de ꝯdi.inſti.l.filius.de op.lib.l.eius artificij.de pac.do.l.auus.⁊ đ ver.obli.l.nepos ꝓculo.⁊ quaſi in fraudē legis appoſitū ſine pena poſſe ꝯtēni alias ſeruādū non eſſe: vt.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.hoc modo. Nec in hoc multū attendendū videtꝛ ꝙ iſtud ſit ſm matrimoniū q2 l3 ſermo affirmatiuus ad primū matrimoniū referatꝛ: vt.ff.đ ver.ſigni.l.boues.§.hoc ſermone.⁊ de leg.ij.l.cū pater.§. certā pecuniā.⁊ de iure dot.l.dotis ꝑmiſſio. Negatiuus tamē tali actu primario non finitꝛ: vt.ff.de ver.obli.l.ſi ſic. ⁊ de ꝯdi.⁊ demō.l.hoc genus.⁊ ibi no. Et hoc manifeſte demonſtrat diſpoſitio teſtatoris cū dicit in ſi.cu3 filiabus filijs ⁊c.q2 poſſit eſſe nupta ſimul niſi vni.vt inſti.de nup. §.affinitatis.⁊ pluralitas non verificetꝛ in vno: vt.ff.đ leg. ij.l.meuius.§.cum qui.⁊ ibi no.oportet intelligi de matrimonijs tpe ſucceſſiuo ſucceſſiue ꝯtractis ſiue ꝯtrahentis: vt.ff.iudi.ſol.l.nouiſſima. ¶ Ad ſecūdā q̄ſtionē qua queritur ſi ꝯtingeret ꝙ non poſſet ꝯtrahere ⁊ ꝯtraheret cū nō ꝑmiſſo an ꝑ hoc etiā videatꝛ excluſa ſiue exheredata non tātū a gradu inſtitutionis ſed ⁊ ſubſtitutionis ⁊c. Videtꝛ dicēdū ꝙ ſic q2 exheredatio facta repitꝛ poſt oēs gradus ⁊ ſic ꝯtrahitꝛ ad oēs gradus: vt.C.de libe.ꝑte.vel exhere. l.j.extra de reſcrip.c.olim ex literis.de appel.c.inquiſitioni.⁊ hoc etiā indicāt illa verba ꝑ teſtatorē appoſita ibi ꝙ nil poſſet amplius petere ⁊c.vt.ff.de here.inſti.l.quotiēs. §.ſi duo in ſi.⁊ hoc vidim⁹ in eo qui arguit principale teſtamētū q2 non ſolū a primis tabulis repellendus eſt ſed etiā a ſecūdis tabulis: vt.ff.de his quib.vt indig.l.poſt legatū.§.qui principale.de vulg.⁊ pup.ſubſti.l.is qui ꝯtra tabulas.⁊ de bonis liber.l.in ſeruitute.§.ſiqs cū ſimi.ſed hic loquuntꝛ in impugnāte teſtamētū qđ videtꝛ impugnare ea omnia que ſunt in eo ſecus in eo qui teſtamētu3 nō impugnat ſed teſtatoris diſpoſitionē in aliquo non ſeruat

cuius pena nõ ſic ad oẽs gradus extẽdit̃ ſed magis arta-
tur ad eã.ſ.rẽ in qua defuncti volũtatẽ nõ ſeruat: vt.ff.de
his qui.vt indig.l.reſcriptũ.ad tre.l.paulus rñdit ſi certa.
⁊ hoc ꝓbat.l.ff.de vul.⁊ pup.ſubſti.l.ex facto.§.vlti.⁊ ar.
ff.de his qui.vt indig.l.cuȝ q tacitũ.§.ꝑ parte.⁊ hoc indi-
cãt verba teſtatoris dũ dicit priuari volo oĩb⁹ bonis meis
vſqȝ ad legitimã tãtũ ⁊c̃.ꝓpter q̃ verba videt̃ effectũ illi⁹
diſpõnis ↄferre in tp̃s quo legitime portionis vendicatio
locũ hȝ ar.ff.qui petãt tu.l.credẽdũ.§.hoc aũt matri cum
ibi no.C.de ipu.⁊ alijs ſubſti.l.p̃cibus.hoc aũt tp̃s eſt vi-
gẽtis primi gradus eo q̧ hmõi portionis p̃ſtatio dilatiõeȝ
nõ recipit: vt.C.de inoffi.teſta.l.qm̃ in priorib⁹ ⁊ hec ego⁊
opinio videret̃ pp vitandũ nuptiaꝝ impedimẽtũ: vt.ff.de
ↄdi.⁊ demõ.l.hoc mõ in ſi.⁊ qꝛ hmõi exheredacões adiu
uãde nõ ſont: vt.ff.de lib.⁊ poſthu.l.cũ qdã. ❡ Ad tertiã
q̃õnẽ qua q̃rit̃ cui applicaret̃ illud quo priuaret̃ occaſio
ne ↄiugij memorati ⁊c̃.breuiter vr̃ dicẽdoȝ q̧ fratri q pri⁹
teſtatoris volũtatẽ cõtẽpſit nil applicet̃ ⁊ hoc eſt caſus.ff.
de leg.ij.l.cũ pater.§.libertis. Sed vr̃ ad alios deuolui vt
in auc̃.de here.⁊ falci.§.his ergo a nobis p̃ordinatis ⁊c̃.
Sed illud locũ hȝ qñ qs priuat̃ q̃õ a teſtatoris diſpõne
veniẽte pp nõ ſeruatã volũtatẽ q̃ tñ ab alio ſeruari põt.
Secus in caſu nr̃o vbi nõ ſic eſt vñ videret̃ verius appli
cãdũ eſſe fiſco tãq̃ ablatũ indigno: vt.ff.de his qui.vt in-
dig.l.cũ qdã.⁊ de iure fiſci.l.lucius.nec enĩ hȝ coheredẽ
cui hec applicari poſſint vt oſtẽſuȝ eſt ſupra lȝ h̄ret veniẽ
tẽ ab inteſtato.i.ſororẽ maritatã ꝑ qua videret̃ facere.ff.
ſi tabule teſta.nulle ex.ta.l.j.§.pe. Sed hoc ↄtrariũ ſoluit̃
⁊ fiſcus p̃ſertim vt.ff.de his q̃ in teſta.dele.l.ꝑri.⁊ ibi no.
❡ Sup quarto vero ⁊ vltimo quo q̃rit̃ quale poſſit ſup
p̃dictis remediũ adhiberi. Videtur dicẽdũ q̧ ſi hi quos
ſpes p̃dicti emolumẽti ꝑcipiẽdi ↄtingit matrimonio ↄſen
tirẽt eſſe mulier tuta q̃tũ ad ipſos: vt.C.de fideicõ.l.quo-
tiẽs.ff.de leg.j.l.nihil ꝓponit.§.j.⁊ in auc̃.de rap.mulierũ
circa finẽ. Vel ſi iudex ordinarius vocatis his quoꝝ īter
eſt ⁊ quos ꝓxima ſpes emolumẽti ↄtingit: vt.ff.de ventre
inſpi.l.j.§.pe.ibi denũciari oporteret ⁊c.⁊ ſi cui plusq̃ ꝑ.l.
falci.l.j.§.j.cõ dr̃ ꝓnũciaret p̃ceptũ ip̃m ⁊ tãq̃ repugnãs
vtilitati publice ⁊ q̃õ mulieris nõ debere de neceſſitate
ſeruari ſȝ poſſe ipune ↄtẽni: vt.ff.d̃ excu.tut.l.q teſtõ.⁊ de
luſ.om.in.l.ſiqs id qd̃.§.doli potiſſime cũ ſit mlier ⁊ agat
de dãno vitãdo: vt.ff.de iuris ⁊ facti igno.l.error.cũ ſimi.

De foro cõpe.vel d̃ pen.
XVII

❡ Thema tale eſt. Quidã cleric⁹ tenẽs bona emphiteo-
ticaria a quodã dño tp̃ali hñti oĩmodã iuriſditionẽ in lo-
co vbi ſunt ſituata illa bona imobilia. Et pp exceſſuȝ quẽ
cõmiſerat fuit a ſuo ep̃o ↄdẽnatus ⁊ ſibi bona adẽpta fue
rũt. Et declaratũ fuit ea eẽ ep̃o applicãda. Dñs tp̃alis di-
cit q̧ bona imobilia q̃ tenebant̃ ab eo ſibi debẽt poti⁹ ap-
plicari q̃ ep̃o.q̃rit̃ qd iuris. ❡ Et p̃mo vr̃ q̧ ep̃o debeãt
applicari qꝛ res ſequunt̃ ↄditionẽ p̃ſone.C.de ipo.lucra.
deſcrip.l.vnica.li.x.in auc.d̃ eccle.ti.§.adhuc.extra de iu-
repa.c.ſi laicus.li.vj. Nõ enĩ hoĩes pp res ſed res ꝓpter
hoĩes deus creauit.ff.de vſu.l.in pecodũ ad ſi.de iure co
di.l.qdã referũt. Preterea magis dignũ trahit ad ſe min⁹
dignũ.extra de ↄſe.eccle.vel alta.c.q̧ in dubijs.cũ ibi no.
Cuȝ ergo p̃ſona clerici delinquẽtis cenſet̃ eẽ de foro ep̃i
ergo ⁊ eius bona. Preterea bona clericoꝝ gaudẽt eoruȝ
priuilegio ſicut bona ecclaꝝ ergo codeȝ iure cenſent̃.xij.
q.ij.ecclaꝝ ſeruos.xvj.q.j.ſimilr̃ ergo ⁊c. ❡ Sed his nõ
obſtãtib⁹ dicẽdũ puto q̧ ad dñm tp̃alẽ debẽt bona redire
rõnibus q̃ ſequunt̃.p̃ma qꝛ ſunt q̃daȝ bona q̃ regulant̃
iuxta ↄditionẽ p̃ſone ſicut ſunt mobilia. Itẽ etiã peculiuȝ
clerici ꝓfectitiũ.i.intuitu eccle acquiſitũ qbus caſib⁹ intel
ligunt̃ iura ſupi⁹ allegata ⁊ p hoc.C.de meta.l.archiatris.
li.xij.⁊ facit ad hoc qd̃ no.Hoſti.in ſum.de pecu.cleri.cũ
iurib⁹ ibi allegatis. Sunt ⁊ alia bona q̃ nõ regulant̃ iuxta
ↄditionẽ p̃ſone ſed habent ꝓpriã ⁊ ſepatã regulationẽ vt
ſunt bona patrimonialia clericoꝝ q̃ peculiũ aduẽtitiũ pñt
dici qꝛ non ſunt intuitu eccle nec de eius bonis acquiſita
p̃ſertim imobilia in qbus dicit̃ q̧ rõne taliũ bonoꝝ clerici
ſunt dñis tp̃alibus obnoxij.xj.q.j.§.cum ergo.v̄.his itaqȝ
reſpõdet̃. Quo caſu dicẽdũ eſt talia bona ꝓpter delictuȝ
poſſeſſoris dño tp̃ali applicari.C.de anno.⁊ tribu.l.indi-
ctiones.li.x.ar.viij.di.quo iure. Video enĩ q̧ rõne rei de
qua agit̃ ſi ſit feudalis ↄuenit̃ cleric⁹ coraȝ dño feudi ſm
cõem opi.lȝ alij dixerũt ↄtrariũ.extra de foro cõpe.c.vex.
⁊.c.ex trãſmiſ.⁊ ꝑ hoc.extra de app.c.romana.§.dȝ.li.vj.
cũ ibi not. Quid plura lex iſtã q̃õnẽ patẽter determĩat.C.
de exac.tribu.l.ſi li.x.⁊ facit ad hoc.C.d̃ vectig.⁊ cõmiſ.l.
ex p̃ſtatione. Preterea leges vident̃ etiã diſtinguere. Di
citur enĩ q̧ bona imobilia iure poſtliminij ad priorẽ dñm
ↄuertunt̃.ff.de capti.⁊ poſtli.reuer.l.ſi captiuis.§.j.bona
vero mobilia nõ ſed de iure p̃de occupãtiũ ſunt: vt co.ti.
l.ſiqd. Preterea dicit̃ in decretali q̧ ſi aliqs habẽs in ſua
dioceſi eccleſiaȝ delinquat in alia.iudex in cuius dioceſi
eſt eccleſia ip̃m priuabit eccleſia realiter ſñiam alteri⁹ exe
quẽdo ⁊ eccleſia ad eius diſpoſitionẽ cuius erat reuerte-
tur.extra de foro ↄpe.c.poſtulaſti.ſic põt dici in hoc caſu
q̧ lȝ ep̃s fuerit iudex cõpetẽs ad ↄdẽnãdũ clericũ tñ dño
tp̃alis quo ad bona q̃ ab eo tenebat ⁊ que erant ſub eius
iuriſditione ſñiam exeqoat̃ ⁊ dicta bona ad eum reuertũ
tur. Preterea lex dicit q̧ bona feudalia cõmittuntur dño
feudi imediate.ergo ideȝ dico in emphiteoſi pari rõne.⁊
hoc probat̃.x.col.de probi.feu.alie.c.imperialeȝ.§.illud.
Quid plura ideȝ video in caſu ↄuerſo. Nam ſi vaſallus
eccleſie laicus cõmittat tale quid ꝓpter qd̃ feudo priuari
debeat feudũ ad eccleſiam redire dȝ.extra de penis.c.in
qbuſdaȝ.§.ſi.⁊ eo.ti.c.felicis.circa prin.li.vj. Si ergo iſto
iure vtitur eccleſia pro ſe ergo illud ius dȝ recipere cõtra
ſe.ff.de condi.inde.l.frater a fratre.iiij.q.iij.ſiqs teſtibus.
xix.di.ſi romanoꝝ. Rurſus etiã talis eſt cõis obſeruantia
curie gallicane in toto regno vt aſſeritur mihi q̧ bona mo
bilia clericoꝝ delinquẽtiũ ep̃is applicant̃. Immobilia ve
ro dñis tp̃alibus a qbus tenent̃ habentibus tamẽ iuriſdi
tionẽ omnimodã cuȝ ergo mutari non debeãt que longã
interp̃tationẽ habuerũt dicenduȝ eſt vt.ſ̃.⁊ pro hoc.ff.de
legi.l.minime.cuȝ ſimi. Nec ob.decretalis ſi laicus qꝛ lo
quitur in iurepatro.qd̃ eſt magis ſpirituale q̃ temporale.
⁊ de patiẽtia ſola eſt q̧ a laico poſſideat̃ quare ſi ad eccle
ſiam reuertitur non eſt iuris ſed recuperat naturã ꝓpriã
cum res de facili reuertatur ad ſuam naturã.ff.de pac.l.
iuriſgen.§.ſed cum nulla. Preterea ſic ſe hȝ vniuerſalis
ↄſuetudo in regno francie que pro lege eſt ſeruãda.ff.de
ſepul.vio.l.iij.§.diuus in ſi.C.de emã.liber.l.j.⁊ vlt.C.de
diuer.offi.l.viros.li.xij.quã ↄſuetudinẽ etiã pars aduer-
ſa nõ negat ſed dicit eã nõ valere qꝛ ↄtra eccleſiaſticas liber
tates. Sed dico q̧ hoc non obſtãte poſita ↄſuetudine re-
cte ſm eam in caſu noſtro iudicari dȝ. ❡ Circa q̧ ſciẽdũ
eſt q̧ de iure ſcripto regulariter bona non ↄfiſcant̃: vt.C.
de bo.p̃ſcrip.in auc.bona dãnatoꝝ l corpore auc.vt nulli
iudi.§.ſi. Sed ex ↄſuetudine hoc habet̃. Si ergo cõſue-
tudo hoc inducit q̧ bona imobilia debeãt ad dñm tp̃alẽ
ꝑtinere nõ videt̃ eccle aliqd offerre ſed potius nõ dare.
⁊ hoc bene poteſt fieri.ſicut de ſeruo ⁊ filio dicit̃ q̧ lȝ nõ
poſſint dño ⁊ patri aliqd offerre bene poſſunt facere: tñ q̧
nõ acquiret̃ eis vt eſt exp̃ſſum.C.de acqui.poſ.l.ſi.C.de
pac.l.ſeruus.ff.de pac.l.que iuris ciuilis.§.ſed ſi filius.
Quinimo ↄtra ecclam recte p̃ſcribi põt in dñio rerũ que
nõ ſunt dñico vſui dedicate.C.de ſac.ſan.eccle.aoc̃.quas
actiones.ergo ⁊ in caſu noſtro recte ↄtra eccleſiaȝ p̃ſcribi
potuit ⁊ ↄſuetudo potuit dare dño tp̃ali. Item ↄſuetudo
p̃dicta.ſ.q̧ ep̃s habeat bona mobilia tantũ de iure ꝓbari
videt̃. Nam ſicut clerici ſunt priuilegiati in p̃ſona vt tan
tum corã ep̃o ↄueniant̃ ſic repiunt̃ quidã priuilegiati vt
ad ſordida munera minime teneant̃.nunqd ergo p̃dictũ
priuilegiũ ad res imobiles ſe nõ extenderet ſed ad mobi-
les tantum ergo ⁊ priuilegiũ clerico ↄceſſum trahit ſecuȝ
mobilia

mobilia tantū. hoc ꝓbat̃ .C. de his qui in ſacro pala. mili. l. j. li. xij. ſicut ⁊ dicit lex ꝙ res curiales alienate in non curialē lucratiuo titulo patiebant̃ olim deſcriptiōeꝫ ſi eſſent īmobiles. mobiles nō īmo ille ꝑmittebant̃ diſpōni curialis. ⁊ ſequebant̃ diſpōnē eius. ſic ⁊ hic bona mobilia clerici ſequent̃ clericū ⁊ ꝑtineāt ad ipſm. Bona vero īmobilis patiant̃ ꝯfiſcationē ⁊ ꝑtineāt ad dñꝫ tpalē: vt .C. ď ſpo. lucra. deſcrip. l. j. in prin. li. x. Hoc idē habet̃ p̄ ſede. q̄ dicit ꝙ ſi fractor pacis fugerit a facie iudicis res eius mobiles populo diſpenſant̃. res vero īmobiles heredib⁹ applicant̃. Si vero eis auferant̃ nō ꝯmittit̃ ei q̄ de ꝑſona eoꝝ cognoſcebat ſed rei applicant̃ in feudū in .x. col. de treu. ⁊ pace. §. ſi vero violator pacis. ⁊ ibidē ꝓpe dicit ꝙ ſi clericus paceꝫ violauerit puniat̃ pena pecuniaria q̄ applicat̃ dño tpali. lꝫ p̄ epm̄ fuerit ꝯdēnat⁹: vt. j. eo. ti. de pace ⁊ tre. §. ſi cleric⁹. alī eſt ſub ti. ſeu Rica de clerico violatore pacis in pn̄. Itē hoc ꝓbāt due leges in ꝯtrariū alle. vna ē .C. de heret. auc. idē eē in fi. Nā ⁊ ſi in crimine hereſis mere eccl'aſtico admittit̃ fiſcus ⁊ poſt annū eccl'a ius hēbat petēdi ꝑdit p̄ lapſum anni appet ꝙ illa determinatio. l. ꝙ bona hēat eccl'a nō eſt de iure cōi ſed ſpeciali. Et iō ita de facili tollit̃ ⁊ ſpālia facili⁹ tollunt̃ q̄ cōia vt in corpore auc. de nō alie. §. qꝛ vero veriſimile. ſi igit̃ ibi eſt ſpāle. ergo in alijs erit ius cōe vt. ſ. ante annū fiſcus hēat bōa clerici ex alijs criminib⁹ ꝯdēnati p̄ eādē viđe facit lex p̄ parte adverſaꝫ allegata vt clerici apud ꝓprios epōs qꝛ ibi eſt ſpeciale in crimine eccl'aſtico vt mulcta applicet̃ epō. igit̃ in ꝯtrariū eſt ius cōe vt ibi pꝫ. Itē loquit̃ in mulcta pecuniaria. Itē poſito ꝙ ꝯſuetudo hoc nō daret cū de iure aliud dici nō pōt cū bona mobilia clericoꝝ ſic cōdēnatoꝝ vt ponit̃ in themate debeāt ad dñm tpalē ꝑtinere ſic enī ſtatuit lex .C. de epāli audi. l. addictos. ⁊ glo. dicit ibidē in patrimonio puniri clericū p̄ iudicē ſecularē. Itē attendat̃ quo iure fit ꝯfiſcatio. Et ſciēdū eſt ꝙ ꝯfiſcatio bonoꝝ q̄daꝫ eſt extraordinaria. i. in caſu nō expreſſo a iure ſed ex iudicis ꝑtāte ⁊ iſta ꝯcedit̃ illuſtrib⁹ in ſūma ꝑtāte poſitis ⁊ ď hoc loquit̃ lex .C. ne ſine iuſſu prin. lice. ꝯfiſca. l. j. Alia eſt cōfiſcatio ordinaria. i. in caſu a lege ꝑmiſſo vel ex regni cōſuetudine generalī ⁊ iſta fit p̄ quēcūqꝫ iudicē habentē merū impiū rōne territorij ⁊ nō p̄ aliū qꝛ ꝯfiſcatio fit rōne iuriſditionis ⁊ iuriſditio territorio adheret: vt .C. vbi ⁊ apud quē. l. fi. nūc arguo ille qui nō hꝫ territoriū nō dꝫ habere ꝯfiſcationē bonoꝝ ſed epō nō hꝫ territoriū qḋ pꝫ expreſſe qꝛ lex dicit ꝙ ſiqs epō ꝓnūciauerit inter clericos iudex ſecularis executioni ꝓprie tradere dꝫ. ⁊ hoc ideo qꝛ epō nō hꝫ ꝑtātē realiter exequēdi: vt in auc. de ſanctiſ. epiſ. §. ſiqs aūt litigātiū. ⁊ .C. ď epāli audi. l. ſiqs aūt litigātiū. ergo ⁊c. Itē aduertēdū ꝙ nulla lex vel decretalis pro ꝯtraria parte allegata cōcludit ꝙ debeat dicta bona epō habere. ſed bene videnẗ aliqua cōcludere ꝙ eccl'a in cuius parochia morbat̃ debeat habere. ⁊ iſtud ſatis pōt dici de ſeruientibus eccl'e ſic loquit̃ in auc. de eccl'e. ti. §. ſiqs aūt epō. Sꝫ qꝛ bona clericoꝝ nō ſeruiētiū eccl'e applicent̃ eccl'e nō cōcludit lex ſeu rō. Sicut dicit̃ ꝙ nec tales q̄ non deſeruiūt habēt p̄ oīa priuilegiū clericoꝝ .C. de epiſ. ⁊ cleri. l. generaliter. nec debēt tales clerici non deſeruiētes eccl'e curialibus cōparari ſed recte militib⁹ cōparari poſſunt ſeruientes. Audiat ergo iudex de hoc cognoſcēs legē loquētem de milite qꝛ ſi miles cōmittat delictū modicū bona applicant̃ cognatis vel ſi nō hēat cognatos applicant̃ legioni in qua militabat vtputa qꝛ ſe occidit tedio vite qḋ eſt delictū in milite leue lꝫ in pagano nō eēt. Si aūt ſe occidat ob ꝯſciētiā criminis tūc ꝯfiſcant̃ lꝫ in caſtrēſib⁹ ꝑmittit̃ vt teſtari poſſit ſi dānatio ſit ex crimine militari. vt h̄ ꝓbantur. ff. de iniuſto rup. ⁊ irri. teſt. l. ſiqs ex hereditate filio. §. ꝙ ſi tedio vite. ⁊ de teſta. mili. l. ex militari. ⁊ ď dona. inter virū ⁊ vxo. l. cū hic teſtatus. §. ſimilis. Non obſtāt iura in ꝯtrariū allata. Nā cū primo dicit̃ ꝙ ꝑdia tributoria prit p̄ clericos poſſideri. veꝝ eſt ſi licite ad eos ꝑuenerint qḋ nō eſt in caſu ꝑſenti vt ſupradictū eſt. Scđo non obſtāte qḋ

dicit̃ ꝙ ꝯfiſcatio dꝫ fieri p̄ ordinariū delinquentis qꝛ hoc pōt dici veꝝ eſſe ſi ſit ordinari⁹ rōne territorij. qꝛ ſic eodē mō haberet ꝑtātē in laicos ſicut in clericos qui tamē laici ſunt infra territoriū ſuū vel dioceſim eius vel aliter verū eſt ꝙ fit per ordinariū delinquētis in his q̄ ſibi ſunt ſubiecta. Sed bona patrimonialia nō ſunt ſibi ſubiecta ſꝫ dño tpali ergo ⁊c. ⁊ hoc facit. ff. de bo. auc. iudi. poſſi. l. cū vn⁹. §. is qui. Non ob. qḋ tertio dicit̃ ꝙ bona ſequunt̃ ꝑſonā ⁊ regulariter ſm̄ ꝯditionē ꝑſone ⁊c. qm̄ veꝝ eſt vbi bona comitant̃ ꝑſonā. ⁊ tractamus de bonis q̄tum ad vtilitatē ꝑſone ſecus q̄tum ad vtilitatē alterius ſicut alibi dicit̃ de partu ꝙ pro nato haberet̃ q̄tū ad ſui cōmodū ſed q̄tum ad alioꝝ cōmodū non: vt. ff. de ſta. ho. l. qui in vtero. Nec obſtat qḋ eadē rōne dicit̃ ꝙ ꝯtinētia cauſe diuidi non dꝫ qꝛ verū eſt quo ad cognitionē ⁊ ſniaꝫ. Sed quin quo ad vtilitatē diuidi poſſit nō eſt verū ⁊ ſic intelligit̃ .d. l. nulli. Nec obſtat deinde qḋ dicitur ꝙ cognitio ⁊ inquiſitio criminū p̄ clericos cōmiſſoꝝ ad epm̄ ꝑtinēt ergo ⁊ bona eorū. Nam hoc nō ſequit̃ qꝛ ꝓpter bona iudices ꝑdicta inquirere nō tenent̃. Primo iō qꝛ iuriſditionē habēt. etiaꝫ pꝫ expſſe ꝙ bona nō ſint eā iſtoꝝ qꝛ ꝯſtat qḋ de iure ſcripto ꝯdēnatus bona regulꝛr nō ꝑdit. Nec eſt incōueniens ꝙ vn⁹ hēat vtilitatē ⁊ alius ſubſtineāt onus qꝛ ſic habet̃ expſſe in ſimili. ff. de leg. iij. l. his verbis. §. ſi. vbi dicit̃ ꝙ ſi teſtator legauerit militiā heres introitū militie ſoluere tenet̃. Et tñ legatarius hꝫ vtilitatē. ff. de vſufruc. l. ꝗro. ff. de vſufruc. ti. generali. l. ad hec. ⁊ l. ſi pendēs. §. ſiqs cloaquarij. Nec ob. §. ꝙ ſi delinquētes qꝛ ſm̄ veriorē intellectū ille. §. loquit̃ de officialib⁹ delinquētib⁹ qḋ expſſe ibi dicit glo. cū dicit inuenit. ſ. ꝑdictos milites de qb⁹ loquit̃ tex. ꝑcedens qꝛ erat officialis ꝓpter qḋ ille tex. in caſu noſtro locū nō hꝫ. Itēꝫ ponam⁹ ꝙ iudex ex officio hoc facit intelligo ꝑcipiendo. ⁊ ſic bene poterit facere q̄tūcūqꝫ alius. ſ. dñs tpalis teneat bona. Itē intelligit̃ ille tex. de iudice qui eſt iudex rōne territorij lꝫ ꝑtās eius ſit territorio limitata ſicut ⁊ de magiſtro militū qui eſt iudex inter milites. Et per eandē viam reſpōdet̃ ad tex. de pace tenēda. Non ob. qḋ dicit̃ ꝙ nō poſſet libere penas imponere qꝛ ſic ſequeret̃ ꝙ nec aliqs iudex cuꝫ nullus hēat ꝯfiſcationē q̄tū ad vtilitatē de iure etiā ſcripto niſi ſolus impator. Nō ob. qḋ dicit̃ ꝙ ſecūdario dꝫ ad ipſm ꝑtinere qꝛ verū eſt q̄tū ad cognitionē caplm̄ de lapſis allegatū pro parte ꝯtraria loquitur ꝙ debeat ali de ꝓprijs bonis ⁊ paratus eſt dñs tpalis alere eum ſi mobilia eius nō ſufficiāt. Non ob. ꝙ arguit̃ ꝙ ꝯfiſcatio eſt introducta ad remunerationē ſumptuū ⁊ laboꝝ qꝛ ſalua gratia dicentiū nō eſt verū. Sꝫ bene eſt verū ꝙ particularia tantū fiebant auctoritate iudicium ꝓpter ſumptus ſed nō alia: vt. ff. de bo. dā. l. diuus. Non obſtat qḋ dicit̃ ꝙ diligētia ei eſſet nociua qꝛ oīa bona clerici erant ſibi ſubiecta qꝛ verū eſt ꝙ erāt ſibi ſubiecta ex quadā ꝯſequētia ⁊ nūc eſſent ſi haberet. Unde nō erant bona īmobilia epō ſubiecta vt bona. Ultima ratio qua dicit̃ ꝙ bona clericoꝝ ſine legitimo ſucceſſore morientiū pertinēt ad eccleſiā. Non ob. qꝛ nō ꝯcludit ꝙ ꝑtineant ad epm̄ ſed ad eccleſiā. vel vt verius credo ibi loquit̃ de clericis qui erant in ꝯtinuo ſeruitio eccleſie deputati. ⁊ in illis dꝫ eſſe idem ⁊ in milite vt eſt ſupra ꝓbatuꝫ. Ad auc. idē in veſtiarijs. ⁊ ad tex. vt clerici apud ꝓprios epōs eſt ſupra reſpōſuꝫ qꝛ pro parte iſta faciūt ſi bene intelligant̃. Ad. l. ſiqs preſbiter. Dico ꝙ nō loquitur in ꝯfiſcatione ⁊ ideo nō eſt idē vt eſt ſupra de milite allegatū. Et qꝛ ſupra petēti ꝯſiliū pro dño tpali nō ſufficit more ꝓuincialū qui nō veritatē ſed longā ſcripturā deſiderāt ꝙ bona īmobilia clerici de quo querit̃ pro crimine per epm̄ condēnati rōne cuius criminis amittere dꝫ bona debeant̃ dño tpali maxime cum ab ipſo in emphiteoſim tenebant̃ ⁊ nō epō applicari probat̃ rōnibus infraſcriptis. Primo quoniaꝫ dñs tpalis a quo res in emphiteoſim tenent̃ eſt iudex ſpecialis ⁊ īmediatus emphiteote quantum tangit res illas emphiteoticarios ⁊ ordinatio ⁊ cognitio quo ad illas res

eſt ſuã ⁊ qḋ ſit iudex etiã ſi alias iuriſditionẽ quo ad illã
ꝑſonã nõ haberet ꝓbaṫ in auc̃.de ꝓhi.feu.alie.§.ꝑterea.
⁊ in auc̃.de queſto.§.ſi vero forſitã.circa pͥn.coll.vj.etiã
ſi emphiteota ſit clericus.extra de iudi.c.ceteꝝ.ſi ergo iſte
eſt ꝓximior ⁊ imediate ſibi debebiṫ applicari ſicut vide-
mus ꝙ vbi ſunt duo ſuperiores ⁊ inferior rẽ amittat vel nõ
acqrit ⁊ applicaṫ ꝓximiori ⁊ magis ſpeciali ⁊ nõ alteri.ff.
de leg.ij.l.vlti.alſ incipit ſi filius.⁊ in.x.collũ.de prohi.alie.
feu.impialẽ.§.illud.Cuꝫ enĩ iſte ſit dñs duobꝰ reſpectibꝰ
⁊ qꝛ hꝫ iuriſditionẽ territorij.⁊ qꝛ iudex ſpecialis quo ad
res magis ſibi q̃ epõ debebãt applicari vt ſic duo vincu-
la vincãt vnũ:vt inſti.de adop.§.ij.in auc̃.de ꝯſan.⁊ vteri
nis fratribꝰ circa pͥn.C.de adop.l.cũ in adoptiuis. Iteꝫ
certũ eſt ꝙ dictiores ſunt in territorio dñi tpalis.lꝫ enĩꝫ in
ter epm̃ ⁊ dñꝫ tpalẽ diſtinguaṫ iuriſditio ꝑ pſonas magis
q̃ ꝑ territoriũ nĩ ꝯſtat ꝙ lꝫ ꝑ clericũ res tpales teneanṫ ꝙ
q̃tũ eſt de rebꝰ iſtis adhuc remanẽt in ordinatiõe dñi tpa
lis ⁊ ius cõmittẽdi res iſtas penes eũ remanet ſibi ſaluũ.
nec iſte res ſequunṫ ordinationẽ pſone vt ꝓbaṫ.C.de epiſ.
⁊ cleri.l.de his vbi cõmittiṫ penes dñm tpalẽ ar.ff.de mu
ne.⁊ hono.l.ſi.§.patrimonioꝝ.⁊.C.de exac.tri.l.ſi.quare
magis dño tpali q̃ epõ debẽt applicari. Et ꝓpter hoc ẽt
dicimus ꝙ dñs tpalis in rebꝰ ⁊ eaꝝ amiſſione põt clericũ
ꝯdẽnare. Nec pena applicabiṫ epõ imo dño tpali:vt pꝫ.
C.vt nemo priua.l.ij.C.de epiſ.⁊ cle.l.repetita.C.de ſac.
ſan.eccle.l.iubemus.C.de nauic.nõ excu.l.ij.li.x. Quare
nõ eſt mirũ ſi habeo bona in qbꝰ iſte dñs hꝫ ius reale ſibi
applicenṫ cũ etiã alia bona clerici qui per ſuũ priuilegiũ
ſubiectus eſt quo ad pſonã epõ.ſed certe bona imobilia
ꝯditionẽ clerici nõ ſequunṫ vt ad eius priuilegiũ trahan-
tur qḋ pꝫ manifeſte qm̃ ſic clericus priuilegiatus eſt ſicut
milites in caſtris exiſtẽtes ſunt priuilegiati: vt.C.de teſta.
mili.l.milites.⁊ inſti.eo.ti.ꝑ totũ.⁊.ff.eo.ti.l.j. Sed pona-
mus militi ad militiã eunti do bona nũqd ſequunṫ priui
legiũ ⁊ ꝯditionẽ pſone. Diſtingue aut ſunt mobilia ⁊ tũc
nõ ſequunṫ ſicut ꝓbaṫ.C.fami.hercis.l.ſi filiꝰ in pͥn.⁊.§.
ꝓdic.⁊.C.de impo.lucra.deſcrip.l.j.li.x.arg.ff.de ſuppel.
leg.l.ij. Cum ergo iſta bona imobilia pſonã non ſequanṫ
nec epõ applicabunṫ ſed penes dñm tpalem remanebũt.
qm̃ ſicut dixi res ꝑ ſe nõ ſunt ſubiecte epõ ſed dño tpali.
Unde ſibi debent non illi applicari qm̃ dicit lex ſi habeã
domũ in vno tugurio ꝙ marmora illius domus bene põt
applicari ciuitati in cuius territorio ſunt ſed nunqd alteri
ciuitati diciṫ ꝙ nõ.quare cũ iſte epõ reputeṫ nõ ſupior nõ
debẽt ſibi ſed alteri dño applicari. Itẽ hoc reprobaṫ qm̃
vides ꝙ ſi pupillus habeat bona ſub diuerſis iudicibus
q̃uis etiã vnus de illis habeat pupilli pſonã in ſuo terri-
torio ⁊ ſua ordinatiõe nõ ꝓpter hoc de bonis in alteriꝰ ter
ritorio ordinabit ſed iudex cui ſubſunt quare lꝫ epõ pſo-
nã rõne priuilegij habeat in ſua iuriſditiõe nõ ꝓpter hoc
ordinatio bonoꝝ ⁊ ꝯfiſcatio ꝑtinebit ad euꝫ ſed ad illũ in
cuius territorio ſunt.ſ.ad dñm tpalẽ.ff.de tuto.⁊ cur.da.
ab his.l.pupillu.ff.de excu.tuto.l.iuriſperitos.§.cũ oriun
dus.⁊ no.eo.ti.l.nõ ſolũ.§.⁊ qui in teſtõ.⁊.C.vbi petã.tu-
to.l.j.ꝑ quas ll.determinãt doc.ꝙ bona cõdẽnati debeãt
applicari dño in cuius territorio ſunt ⁊ non illi iudici quĩ
cõdẽnat:vt.ff.de bo.auc̃.iudi.poſ.l.cũ vnus.§.is qui. Itẽ
res emphiteoticarie ⁊ feudales taliter videnṫ ꝯditionate
ꝙ nõ debẽt in eccl̃iam alienari. Et eſt rõ qꝛ dñs poſſet ꝑiu
diciũ pati que nõ ita ab eccl̃a poſſent ad eũ reuerti ſicut a
priuata pſona vt in li.feu.de alie.feu.medionalẽ.circa pͥn.
⁊ in.v.ſed diuerſum obſeruabaṫ in eccl̃a ⁊c̃.quare ſi bo-
na publicenṫ ita parũ ꝑ iſtã publicationẽ poterit ad eccle
ſiam ꝑuenire qꝛ vbi res aliqua ꝓhibeṫ in aliũ trãſferri ꝑ
publicationẽ bonoꝝ nõ põt venire ad aliũ vt ꝓbaṫ.ff.de
fideicõ.lib.l.cũ vero.⁊.l.rogo. Et ꝓbaṫ ꝑ aliuꝫ modũ qm̃
vbi aliqs rẽ alienare ꝓhibeṫ ſicut ſunt res emphiteotica-
rie que ſine dñi volũtate alienari nõ poſſunt:vt.C.de iure
emphi.l.ſi.ſi ex neceſſitate ex ſua pſona ꝑueniente alienet
nõ tꝫ niſi tãtum quo ad tp̃s quo ipſe erat ius ꝑcepturus
vt.ff.de iure fiſ.l.gracchus.§.ſi.ff.de leg.ij.l.peto.§.ꝑdiũ.
⁊.l.vnuꝫ ex familia.§.ꝙ ſi talis.⁊ ar.in li.feu.de caplis cor
radi.§.ſi.⁊.ff.ad treb.l.ex facto quare videṫ magis ꝙ pro
prietas harũ rerũ nõ põt penes eccl̃iam remanere. Itẽ iſte
clericus ꝑut dixi epõ quo ad pſonã ⁊ baroni quo ad bo
na ⁊ etiã quo ad pſonã q̃tũ tangerẽ cãm illoꝝ bonoꝝ eſt
ſubiectus quare dico ꝙ nõ põt fieri ꝑ euꝫ ꝙ illud qḋ ſpe
ctat ad cãm dñi in epm̃ aliũ dñm ſuũ trãſferaṫ ⁊ hoc vide
mus manifeſte in ſeruo plurium dñoꝝ qm̃ ſi de cã vel de
bonis vel de peculio ſpectãte ad vnũ alteri ſtipuleṫ nihil
lominꝰ alter dñs erit potior:vt.ff.de ſtipu.ſer.l.j.§.ſi ſeruꝰ
cõis. Immo ⁊ ſi eſt vnus ad quẽ ꝑtineat pſona ſerui ⁊ al-
ter habeat illũ ſubiectũ quo ad aliquas cãs tãtũ inquãtũ
tangit illas cãs nõ poterit applicari alteri cuius erat pſo
na vt in ꝓprietario ⁊ fructuario habeṫ vt in ꝓxima alleg.
l.j.nõ de ſtipula.ſeruo.§.ſi fructuarius. Quare quãq̃ iſte
clericus quo ad pſonã epĩ reputeṫ.q̃tũ tangit cãm ꝑ quã
dño tpali erat ſubiectus epõ ꝑ eũ acquiri nõ poterit. Im-
mo ſi epõ ꝑ ſniaꝫ vel alias eſſet queſitũ iſti dño reſtituere
teneret. Hoc ꝓbatur optime.ff.de ſtipu.ſer.l.pe.⁊ ar.de
actio.emp.⁊ vendi.l.ſi ſeruus.⁊ ſi cer.pe.l.cuꝫ fundus.§.
ſeruũ in ſi.⁊ ad hoc facit.ff.de pecul.l.hinc quæriṫ.§.pen.
Itẽ ꝓbaṫ qm̃ videmus in ſimili ꝙ ſi ſeruus habeat pecu
liu qḋ eſt quaſi patrimoniũ ſerui:vt.ff.de pecu.le.l.deniqꝫ
circa ſi.⁊ in illo ſint creditores ⁊ ius habẽtes.⁊ queratur
quis in huius peculiaribus ꝑferaṫ certũ eſt ꝑferri dñm a
quo ſeruus habuit peculiũ cuius rõnẽ reddũt.ll.qm̃ iſte
dñs a quo res deuenerũt tanq̃ antiquior ceteris videtur
ꝑueniſſe ſimile videṫ quo ad iſtum epm̃ cũ dñs tpalis ſit
antiquior quo ad res q̃ epõ ⁊ ſic potior vt ꝓbanṫ hec.ff.
de pecu.ler.l.⁊ ſi dãnũ.§.pen.⁊.§.ſe.⁊.l.ſi noxa.§.j.⁊ ſeq.
⁊.ff.de pecu.le.l.ſi peculiũ.circa pͥn.⁊.l.deniqꝫ.cũ ſi. Itẽ
certũ eſt ꝙ epõ ius nõ hꝫ niſi ꝓpter hoc ꝙ iſta bõa ſequã
tur ꝯditionẽ pſone ⁊ priuilegiũ fori. Sed certe iſtud nihil
facit qm̃ vbi pſona priuilegiata hꝫ bona iura diſtingunt
qꝛ ſi ſint bona q̃ hꝫ vt talis ⁊ ſic priuilegiatus illa ſequun-
tur cũ etiã ſi ſint imobilia.ſed ſi ſint alia bona que non hꝫ
vt priuilegiatus ⁊ vt talis illa non ſequunṫ pſonã nec ſm̃
pſone priuilegiũ regulanṫ. Unde ſi iſte clericꝰ hꝫ aliqua
bona vt clericus forte in eccl̃ia in aliqbus bonis illa bona
perſonã ſequunṫ ſed ſi iſta bona que hꝫ vt emphiteuta ⁊
habeat anteq̃ eſſet clericus nõ ſequerenṫ eius priuilegiũ
ita ꝓbatur.C.de excu.mune.l.maximaꝝ.§.vlti.ar.ff.de in
integ.reſti.l.ij.lꝫ enim iſte deliquerit res iſte in qbus dñs
tpalis hꝫ dñium nõ deliquerũt quare nõ epõ pro delicto
ſed dño tpali ꝓpter ꝯſuetudinẽ ⁊ legẽ applicabunṫ pro-
pter cõmiſſum. Itẽ quãq̃ diceremus ꝙ rõnẽ cuiuſdã cõ
nexitatis ad pſonã bõa iſtius viderenṫ debere epõ appli
cari. Dico ꝙ illud haberet locũ de bonis q̃ ſunt in iuriſ-
ditione epĩ nõ de bonis q̃ ſunt in territorio baronis. Hoc
ꝓbaṫ in ſimili lꝫ legato actore qui eſt in fundo rõne cõ-
nexitatis ꝯtubernalis ⁊ liberi veniãt in legato.verũ eſt de
illis qui erãt in loco illo ſed ſi extra locũ nõ opaṫ illa ꝯne-
xitas talem ſequelã ita ꝓbaṫ.ff.de fun.inſtru.le.l.q̃ſitũ.§.
iteꝫ lanificas.⁊.§.ſi fundus inſtructus iũcta.l.eo.ti.ſcia.§.
ꝓdia circa ſi. Et hoc videmus in ſimili qm̃ lꝫ pſona cũ na
ſcitur patrie naſcaṫ:vt.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.l.poſtlimi-
niũ.§.filius.⁊ de mune.⁊ hono.l.⁊ ꝗ originẽ. Et hẽat etiã
domiciliũ ⁊ ſic illa ciuitas hẽat ordinationẽ pſone tñ ſi ha
beat bona in territorio alteriꝰ ciuitatis illa bona ꝯtribuẽt
vbi erũt. Et ordinatio iſtoꝝ bonoꝝ ꝑtinebit ad ſupiorẽ illiꝰ
territorij non aũt pſonã ſequenṫ:vt.C.de mulie.⁊ in quo
loco.l.vnica.li.x.cũ ibi no. Nã ſicut pr̃ peculiũ filij occu-
pat iure ſuo etiã ſi filꝰ ꝯdẽneṫ ⁊ ꝯfiſcenṫ eiꝰ bona ſic iſte
dñs iſta bona q̃ ſunt quaſi peculiũ qꝛ a eo tenenṫ ſuo iu-
re occupabit.C.de bo.ꝓſcrip.l.filius. Itẽ cũ bona ꝑceſſe
rint ab iſto dño cũ ab eo vel ſuis fuerũt data in emphiteo
ſim q̃re ſi emphiteota amittat meliꝰ ẽ ⁊ rõabiliꝰ ꝙ iſti dño
applicenṫ quãq̃ in aliũ trãſferanṫ. ſicut ẽt video ꝙ ſi plu
res in fundo vno habeãt aqueductũ meliꝰ eſt ſi vnꝰ amit-
tat ꝙ eius

tat q̄ eius pars reuertat̃ ad dñm q̄ꝫ q̄ transferat̃ ad aliũ:
vt.ff.quẽad.ser.amit.l.aquã circa fi.ꝛ per eũdẽ modũ.ff.
de vsur.l.dos circa fi.ff.de alimẽ.ꝛ cib.leg.l.iij.circa finẽ.
ꝛ ad hoc facit.ff.ne qd in loco pu.l.ij.§.viaꝝ.ꝛ.ff.de locis
ꝛ itinerib⁹ publicis.l.vie vicinales.Et pro hoc faci qm̃ si
maritus dedit bõs mulieri.ꝛ mortuo viro mulier veniat
ad scõa vota puniẽ ꝛ amittit illa bona ꝛ tñ non applicant̃
ei qui condẽnat imo illis a qb⁹ habuerũt quare eodẽ mõ
illi dño a quo res venerũt applicabunt̃ imo remanebunt
penes dñm qui hꝫ cãm antiquiorẽ.Et hoc pbat̃ in simili
qm̃ si res mobiles in bello capiunt̃ in pda sunt ꝛ publicã
tur.ff.de cap.ꝛ postli.reuer.l.si qui in bello ar.ff.ad.l.iul.
pecu.l.pe.ꝛ de acqui.re.do.l.transfuga.Sed ponam⁹ res
imobiles occupent̃ i bello nũqd publicant̃ certe nõ imo
illis qui hñt cãm antiquiorẽ applicant̃.ff.de capti.ꝛ post
reuer.l.si captiui.§.j.ꝛ ita ibi glo.ꝯcordat.ꝛ ꝓpter hoc di
cit̃ alibi q̄ si aliq̄s delinquat in territorio cuiusdã iudicis
ꝛ fugiat ad territoriũ alteri⁹ iudicis q̄ si prim⁹ iudex ipm̃
insequat̃ q̄ psona ꝛ bona mobilia debẽt illi iudici pñta
ri. Sed imobilia nõ sed remanẽt penes illum iudicẽ sub
quo sunt in li.feu.de cleri.vio.pac.§.si iudex.Itẽ videm⁹
hoc alibi q̄ lꝫ aliq̄s forũ sortiat̃ penes epm̃ ꝛ eps ipm̃ cõ
dẽnet nõ ꝓpter hoc bona ipsius cõdẽnati epo applicant̃
imo dño tpali.ꝛ hoc video in crimine heresis in quo eps
cognoscit:vt in auc.de man.prin.§.si vero canonicuꝫ.ꝛ in
auc.vt clerici apud ꝓpri.epis.§.si vero ecclasticũ.ꝛ tñ cer
tũ est q̄ bona applicant̃ dño tpali.C.de here.auc.gazaros.
ꝛ in plurib⁹ legibus illius ti.ꝛ si dicat̃ q̄ imo bona clerici
eccle applicant̃ vt.C.de here.auc.idẽ est in fi.Nõ obstat
hoc vt in alijs rõnib⁹ dictũ est ibi nõ est vt hoc qꝛ ibi sunt
duo qꝛ est cleric⁹ ꝛ crimẽ ecclesiasticũ.ꝛ qꝛ etiã si clericus
nõ esset cognitio erat eccle sed hoc in nostro casu nõ erat
crimẽ canonicũ. Itẽ ibi bona sunt cõditionata ꝛ aliq̄s hꝫ
ius in eis si ꝯtingat delinquere illum qui hꝫ talia bona lꝫ
ipse bona amittat illa nõ debẽt applicari illi qui cõdẽnat
sed alij respectu cuius bona erãt ꝯditionata in emphiteo
sim ꝛ iste est emphiteota ergo ꝛ illi dño a quo tenebantur
debebãt applicari hec pbãtur.C.de incest.nup.l.iij.ꝛ.C.
de bo.pscrip.l.j.ꝛ fi.C.de sac.san.eccle.l.siq̄s psbiter.ꝛ.ff.
de bo.dã.l.fi.§.si libertinũ.ar.ff.de pub.l.fi.in prin. Nec
erit mirũ si eps cognoscat ꝛ condẽnet ꝛ alter hẽat emolu
mẽtũ nec etiã ad alimẽtandũ clericũ tenetur quoniã sicut
videm⁹ q̄ ex facto alterius emolumẽtuꝫ habere possum.
Nec ꝓpter hoc tenebar.ff.ne qd in loco pu.l.ij.§.idẽ la
beo ar.ff.de bo.auc.iudi.pos.l.cũ vnus circa prin.ꝛ aliqñ
vni legat̃ ꝛ alter hꝫ emolumẽtũ.ff.de leg.iij.l.fideicõmis
sa.§.interduꝫ.ꝛ pro hoc optime facit.l.quoniã si ab eccle
sia res emphiteoticarie teneant̃ ꝛ res illa propter delictũ
penes aliuꝫ ecclesia recuperare põt rem illã que ab eccle
sia tenebat̃ vel si vult põt dimittere pro annua pẽsione ꝛ
in hoc est electio ecclesie qđ facere magis velit quare eo
dem modo si ad ecclesiã res emphiteoticarie dñi tempo
ralis deuenerũt recuperare põt eas hec probãtur in auc.
de alie.ꝛ emphi.§.si vero contingit circa prin.col.viij.

De instit.de snia ꝛ re iudi.

de appel.de iudi. XVIII

¶ Circa primũ articulũ ex themate collectuꝫ qui est.An
admissus ad duas parochiales ecclãs successiue per ordi
nariũ possit si vocet̃ ad tertiaꝫ ꝛ subiectus examini inue
niat̃ idcota totaliter repelli.ꝛ videt̃ primo q̄ non qꝛ quẽ
primo approbauit reprobare nõ põt.ff.de adul.l.si vxor.
§.vlt.C.de test.l.siq̄s testibus.ꝛ de edil.edic.l.q̄ si noluit.
§.infectũ. Neqꝫ põt opinari eũ ad vnũ dignũ ꝛ ad alterũ
per oĩa simĩr indignũ eẽ:vt.j.q.j.sicut xps.ꝛ qui reputat̃
dignus ad ordines reputari dꝫ dignus ad beneficium illi
ordini ꝯueniẽs:vt extra de eta.ꝛ quali.c.accepimus.ꝛ ar.
extra de accu.nulli.ꝛ de sen.excõ.in psentia.ꝛ pro hoc.iij.
q.vj.quippe. ¶ Sed ꝯtrariũ videt̃ dicẽdũ est eni specia
le in medio g semel approbatus põt adhuc reprobari pp
piculũ qđ vertit̃ in exercitio artis sue:vt.ff.de mune.ꝛ ho
no.l.vt gradatim.§.reprobari.C.de psesso.ꝛ medicis.l.ij.
li.x.ꝛ.ff.de excu.tu.l.sed reprobari in prin.Constat aũt q̄
maius piculũ vertit̃ in impicia medici aiarũ q̄ꝫ in pericia
medici corpoꝝ:vt extra de eta.ꝛ quali.cũ sic ars artiũ. Si
cut videmus in eo qui pponit̃ colligẽdis ꝛ ꝯseruãdis pe
cunijs ciuitatũ deputatis ad opa vel frumenta qꝛ eligunt̃
p epm̃ primates ꝛ potiores ciuitatis.ꝛ tñ si inefficax.i.inu
tilis repit̃ postea reprobat̃:vt in auc.de coll.§.iubemus.
coll.ix.qꝛ aut nõ fuit primo examinatus aut pfunctorie exa
tus.nec fuit pnũciatũ eũ tunc idoneũ lꝫ fuerit vt idoneus
admissus.ꝛ ideo iterũ reprobari põt:vt.ff.de bo.lib.l.si fi
lius.§.cũ filius.in.v.plane si ꝯtra eũ.ꝛ.ff.de leg.pstã.ꝯtra
tabu.bo.pos.petitio.l.filiũ.§.siq̄s ꝯtra tab.ꝛ.C.quo.bono.
l.j.ꝛ ibi no.ꝛ hec fuit snia dñi Innocẽ.in.c.accepimus.s.
allegato ꝛ qui ꝓmouit aliquẽ criminosum põt eum denũ
ciare de crimine nec poterit ptextu facti sui denũciatione
excludi.extra de iureiur.c.quẽad.ꝛ.c.vlti.ꝛ alio denũciã
te põt de eo iusticiã facere alius cõpelleret̃ facere iniustũ
ꝛ cõmittere peccatũ.Itẽ inquirere põt si primus se igno
rasse dicat.nec poterat replicari q̄ sciebat q̄ notoriuꝫ erat
qꝛ sicut fateret̃ excipiẽs crimẽ suũ ꝛ seipm̃ excluderet:vt
C.de mu.patro.l.psessio.ꝛ.ff.qñ appel.sit.l.si pcuratorio.
§.sed si anus.Et hec fuit snia dñi Inno.de ele.cõiu.c.di
uersis fallacijs. ¶ Ad ꝯtraria vero breuiter pꝫ rñ qꝛ oĩa
loquunt̃ de ꝯseq̄ntibus ad prima coherẽtibus vel con
nexis.hoc autẽ nõ sic ar.pro hoc.ff.quoꝝ leg.l.j.§.si due.
¶ Ad scđm articulũ quo querit̃ an talis repulsio psenta
ti p euidentẽ sciẽtie defectũ dicat̃ snia diffinitiua.ꝛ breui
ter videt̃ q̄ sic qꝛ finẽ imponit negocio de quo querit̃ er
go ꝛc.vt.ff.de re iudi.l.j. Sed ꝯtrariũ videt̃ verius q̄ cõ
trarioꝝ eadem est disciplina:vt.ff.de his qui sunt sui vel
alie.l.j.ꝛ illa snia censet̃ diffinitiua cuius ꝯtraria censetur
nõ diffinitiua:vt no.p Bar.extra de elec.in.c.cupientes.
Sed ꝯstat q̄ ꝯfirmatio vel admissio alicuius non seruato
ordine iudiciario nõ est diffinitiua qꝛ nõ talis esset non te
neret qꝛ lata ꝯtra solitũ iudicioꝝ ordinẽ:vt.C.quõ ꝛ quã
do iudex.l.platũ.ꝛ hec fuit snia a do.Inno.extra de ap
pel.c.ꝯstitutus.in glo.sed quare nõ potius ꝛc.imo magis
appellat̃ decretũ admissoriũ vel reprobatoriũ:vt.ff.quan
do appel.sit.l.j.§.solent.ꝛ.C.de appel.l.hi qui ad ciuilia.
¶ Ad tertiũ quo querit̃.An lata snia sup notorio ꝛ ipsa
executioni mãdata appellatio subseq̄ns infra decẽnium
emissa faciat innouata inter sniam ꝛ appellationẽ in statũ
prestinũ reuocari. Et videt̃ q̄ sic qꝛ sicut in appellatione
nihil dꝫ innouari ꝛ innouata reuocant̃ ita nihil dꝫ fieri in
piudiciũ deliberationis que sit vtruꝫ quis appellet.C.de
appel.l.appellatio.ꝛ no.ff.nil innouari appel.pendente.l.
vnica.ꝛ est hodie tex.extra de app.c.nõ soluꝫ.li.vj. ¶ Sꝫ
ꝯtrariũ videt̃ verius qꝛ notorietas impedit appellationẽ.
extra de appel.c.cũ sit romana.ꝛ.c.ꝓuenit.ꝛ.c.cõsuluit.ex
quo enim factũ ipm̃ siue defectus notorius est qui appel
lat appellare videt̃ ne id faciat qđ ex edicto perpetuo de
cernit̃.i.ne defectus notorius appellat̃ hec autẽ appella
tio admitti non dꝫ de iure:vt.ff.de appel.reci.l.vlti.ꝛ de
ver.signi.si qua pena.ꝛ p hoc pꝫ rñsio ad id de quo que
rit̃ an snia sup notorio lata possit statim executioni mãda
ri nõ expectato decẽnio qꝛ dicẽdũ est q̄ cũ decẽniũ datũ
sit ad deliberãdũ vtruꝫ quis velit appellare vel non:vt in
auc.de appel.ꝛ intra que tẽpora in prin.ꝛ hic certũ sit ap
pellari nõ posse frustra esset expectare qđ expectatuꝫ non
prodest:vt.ff.ad velle.l.aliqñ.§.vlti.ꝛ.ff.de acq.here.l.cũ
heres.§.fi.ꝛ ar.ff.de cu.bo.dã.l.j. ¶ Ad quartũ quo que
ritur.An ex quo constat notorie p examinationẽ psentati ipm̃
psentatũ pati euidentẽ ꝛ manifestũ scientie defectũ in re
pellendo eundeꝫ solẽnitatẽ iudicialẽ debet eps p omnia
obseruare.ꝛ dicendũ est q̄ nõ qꝛ cum incipit sine solẽnita
te iudiciali examinare oportet q̄ talis formet̃ euentus qꝛ
a pmordio tituli posterior format̃ euentus.C.de impo.lu
cra.de scrip.l.j.circa fi. Cum enim duplex fuerit via vna

pcedēdi a toto principio iudicialiter ⁊ alia ſine figura iudicij ex quo eligit vnā hʒ illam ſeruare: vt.C.de codicil.l.vlti.⁊ pro hoc bene facit.ff.ꝺ cur.fur.l.cuiꝰ bonis in prin.⁊ qꝺ no.Archi.extra de appel.c.nō ſolū.li.vj.⁊ idem no. Inno.in executore cui cōmiſſum eſt vt examinet ⁊ ꝯferat vt ipſe no.extra de p̄ſump.c.dudū.⁊ idē not.Cōpo.extra de reſcrip.c.mādatū.in glo.pone ꝙ a.in.v̄.ſed qꝺ ante cōcluſionē.¶ Ad quintū quo dicit̄.An dicta appellatio ſit iudicialis vel extraiudicialis. Dicēdū eſt ꝙ ſit iudicialis lʒ enī nō ſit ibi aſſiſtētia triū pſonaꝝ q̄ in iudicio regrit̄: vt C.de aſſer.tol.l.vlti.circa fi.⁊ extra de ver.ſigni.c.forus. grauamē tn̄ ſi qꝺ eſt īfert̄ a iudice ⁊ ideo locū hʒ.c.extra de appel.cordi.⁊ nō eſt neceſſe ſeruare formā ꝯſtōnis vt circa.extra de elec.c.ꝯſtō.li.vj.¶ Ad ſextū cū querit̄.An cā appellōnis huiꝰ de ſui natura ſit in curia.vel an poſſint iudices impetrari ad partes vr̄ dicēdū ꝙ cā ſit in curia ſi appellatū eſt a ꝓuiſione ſeā p ordinarios reprobata p̄ſentatione prima.⁊ hoc p.c.ſtatuimus.extra de elec.li.vj.Si aūt appellatū eſt tātū a reprobatiōe p̄ſentationis nō vr̄ cā eſſe in curia ſi eſſet facta a patrono laico.Sed vr̄ habere locuʒ.c.cordi.vt dictū eſt ſupra. In collegio vero ⁊ eccl'aſtica pſona p̄ſentāte qꝛ pinguius ius habēt q̄ laici ar.xvj. q.v.ſigs epoꝝ ⁊ quaſi cuidā electioni equipollent.⁊ ideo hʒ locū pena.c.cum in cūctis.extra de elec.ꝯtra p̄ſentātes ſcienter indignos: vt no.extra de offi.ordi.cum vos.⁊ variatio nō admittit̄ ſicut nec in electiōe.vt extra de iurepa.cum aūt.videt̄ dicēdū cām eſſe in curia per.c.ſtatuimus.

De preſcriptionibus.

XIX

¶ Thema tale eſt.Quidā paterfamilias ob certā ⁊ legitimā cām efficacē ad obligationē ꝯtrahendā obligauit ſe cuidā creditori in certa quātitate pecunie ⁊ obligauit ad hoc debitū oīa bona ſua pignori.deinde filioꝝ hoꝝ oīum ignaꝝ emācipauit ⁊ eidē poſt emācipationē aliqua caſtra in generali obligatōe ſub verbis generalibꝰ cōprehēſa donauit. Hic filius hypothecā ignorans tenuit bona fide ⁊ donatiōis titulo p decēniū ⁊ vltra nunc p creditorē hypothecaria ꝯuētus vult ſe p̄ſcriptione tueri querit̄ an poſſit. ¶ Et videt̄ ꝙ ſic.C.ſi aduer.credi.l.j.⁊.ij.ff.de diuer.⁊ tem.p̄ſcrip.l.creditor.⁊ l.an vitiū.§.vlt.¶ In ꝯtrariū aūt videt̄ aut̄.malefidei. In hoc ergo ſtat virtus qōnis. An aut̄.malefidei corrigat rubricā.C.ſi aduer.credi.⁊ alias ſi miles vel nō.⁊ dicēdū eſt ꝙ nō. ¶ Ad cuius intelligētiā eſt ſciēdū ꝙ in aliquo pōt attendi duplex mala fides.vna vera ⁊ ꝓpria ſm quā qs ſcit rē qua poſſidet alienā eē vel alteri obligatā altera ficta ⁊ ad alteꝝ ex alteriꝰ pſona iuris quadā fictiōe trāſmiſſa ſm quā q̄tūcūq3 qs ſit bonefidei ex pſona auctoris malefidei cenſet̄: vt.ff.de vſuca.p emptore.l.ij.§.ſi defunctus.⁊ de diuer.⁊ tem.p̄ſcrip.l.cū heres.Si de prima loquamur tunc ꝓpria ſcia rei aliene īpedit p̄ſcriptionē longi tpis reſpectu hypothecarie: vt.ff.de acq.poſ.l.ſigs fundū in pe.⁊ vlti.reſpō.⁊ no.C.de p̄ſcrip.xxx.vel.xl.annoꝝ ſicut in reʒ in glo.malefidei ⁊c̄.Si vero de ſcōa mala fide loquamur.i.de pſona auctoris in habētē ab eo cām ⁊ hec ſcia rei obligate que fuit in auctore nō impedit p̄ſcriptionē ꝯ hypothecariā in emptore ſeu donatario hoc ignorāte: vt in toto ti.C.ſi aduer.credi.Nec obuiat auē.malefidei qꝛ loquitur reſpectu dn̄i vt apparet in determinatiōe in eadē auē.poſita ibi dū dicit ſi verꝰ dn̄s ignorat ius ſuū ⁊c̄.⁊ in corpore aut̄.vt ſponſa.largi.§.rurſus.col.ix.ibi ſi aūt dn̄s ignorat alienataꝝ rerum ⁊c̄.⁊ hoc ꝓbat̄ rōne quo caſu iure antiquo p alienationē rei mobilis cōmittebat̄ furtū ac per hoc res inuſucapibiles reddebant̄: vt inſti.ꝺ vſuca.§.furtiue eodē caſu p aut̄.malefidei Iuſtinianus nequiens re īmobili furtū inducere pp malā fidē alienātis rei reſiſtēte natura q̄ ꝯtractari ⁊ baiulari nō pōt: vt.ff.de vſuca.l.quare ſaltē inhibitionē longi tpis p̄ſcriptiōis induxerit.Sed ꝯſtat ꝙ ſi debitor rē mobilē obligatā a creditore ſurripiat lʒ fiat furtū ⁊ teneat̄ furti furti piens res tn̄ nō ſit furtiua vt impediat̄ rei vſucapio: vt.ff.de vſuca.ſcio.§.ſi rē.⁊ ꝺ fur.l.cū eos.§.j.ſic ergo ⁊ in īmobili ſciētia donatoris ſciētis rē obligatā nō impedit p̄ſcriptionē donatarij ignorātis ꝯtra hypothecariā ⁊ ſic remanet titulus.C.ſi aduer.credi.eū ſi.non correct̄.⁊ aut̄.malefidei loqt̄ de malefidei poſſeſſore reſpectu dn̄ij.Nec enī aliter malefidei poſſeſſor dicit̄ qꝛ circa rei poſſeſſionē nulla mala fides verſat̄: vt.ff.de ver.ſigni.bonefidei de ꝯtrahen.emp.⁊ vē.l.qꝛ quolibet.ſed magis hʒ ſciētiā cuiuſdā iuris extrinſeci ⁊ extranei a dn̄io ⁊ poſſeſſione puta hypothece: vt.ff.ꝺ leg.ij.l.meuius.§.pe.ergo aut̄.malefidei nō vendicat ſibi locū ⁊ hec fuit etiā opinio ſpec.de p̄ſcrip.§.pe.⁊ Iaco.de are. in aut̄.malefidei.⁊ ibi de hoc per Cy.

De teſta.⁊ de ſuc.ab inteſ.

XX

¶ Quidā habēs matrē ⁊ vxorē p̄gnātē in ſuo teſtō inſtituit heredē poſthumū ⁊ ſubſtituit p hūc modū.ſi poſthumus decederet in pupillari etate vel poſtea qſcūq3 tales fratres meos ſubſtituo.⁊ dedit matrē ſuam tutricē poſthumo.⁊ mortuo teſtatore natus eſt poſthumus ⁊ eadeʒ die mortuus ſupſtitibꝰ matre ⁊ auia ⁊ fratre teſtatoris.Nunc eſt qꝺ inter matrē ⁊ fratres ſubſtitutos.Dicit mater ꝙ qꝛ poſthumꝰ nō adiuit hereditatē ꝙ ſubſtituti non debēt admitti.Primo querit̄.An ſubſtituti ſint admittendi ex pupillari ſubſtōne cū nō fuerit adita h̄rdītas paterna.Scōo qrit̄ ſi dicat̄ ꝙ nō admittunt̄ ſubſtituti ex pupillari ſubſtitutiōe an ſaltē admittant̄ ex vulgari ſubītellecta i exp̄ſſa pupillari.Tertio querit̄ an hereditatē nō aditā pupillus tranſmittat ad matrē.¶ Ad primā qōnē videt̄ aligbꝰ dicendū ꝙ ſubſtituti veniāt ex pupillari qꝛ ſola exiſtētia ſui heredis opat̄ ꝯfirmationē eoꝝ oīum q̄ ad eſſe ſuū aditionē requirūt: vt.ff.de fideicō.lib.l.cū quaſi.§.ſed ⁊ ſigs ſine herede.⁊ ad trebel.ita tn̄.§.ſi pater filiuʒ.⁊ ibi no.⁊ eſt caſus idē in ſubſtōne pupillari.ff.de acq.here.l.filius qui ſe.ſi nihil ad litterā ſubaudiat̄.⁊.l.queſitū.⁊.l.iulianus.⁊ in oībus tangit glo.⁊ ſm hoc qꝺ dicit̄.ff.de vulg.⁊ pup.ſubſti.l.ij.§.adeo.ꝙ ad hoc ꝙ pupillaris teneat neceſſe ē ꝙ ex paterno adiri intelligit̄ ex ſubſtōne facta exheredato ſed ſm hoc vulgaris tacita de qua lege loquit̄.ff.de vul.⁊ pupil.ſubſti.l.iam hoc iure nūq̄3 habebit locū.Mortuo enī pupil.ante teſtatorē lʒ vulgaris exp̄ſſa ſi facta eſt locū haberet: vt.C.de cadu.tol.l.j.§.in nouiſſimo.⁊ ibi no.⁊.ff.de fideicō.lib.l.tayo ancilla.§.plendoſerus.vulgaris tacita expirat: vt.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.ꝙ ſi filius.⁊ ibi not.de vulg.⁊ pup.l.lex cornelia in vlti.rn̄ſo.lʒ ibi no.ꝯtrariū eo viuēte poſt teſtatorē locū non hʒ qꝛ q̄tūcūq3 abſtineat pupillaris locū hʒ ſm p̄miſſa. Sed hoc eſt abſurdū ⁊ falſum.ſ.ꝙ vulgaris tacita ſit a lege ſubintellecta ⁊ nunq̄3 locū habere poſſet. Videt̄ dicēdū ꝙ pupillaris locū nō habeat niſi expreſſe adeatur ex paterno.⁊.§.adeo intelligat̄ generaliter ſicut ⁊ generaliter loquit̄. Et qꝺ dicit̄ de exiſtētia ſui heredis ⁊ ꝙ habeat̄ pro aditione hoc hʒ locū in his q̄ hereditate nō adita oīo peunt vt ſunt legata ⁊ fideicōmiſſuʒ etiā vniuerſale. Sed ſucceſſio teſtōris nec eius volūtas perit pupillari ſubſtōne pp defectū aditiōis deficiente.imo ille qui erat pupillariter ſubſtitutus ex tacita vulgari ſuccedit ⁊ ſic ſola ſuccedēdi qualitas.i.voluntas īmutet̄: vt.ff.de here.inſti.l.iij.§.pen.qꝺ intelligo vulgari expreſſa de aliquo nō facta tūc enī ceſſaret tacita: vt.ff.de vul.⁊ pup.ſub.l.cū filio.Et ad leges in ꝯtrariū adductas ſolue vt in qualibet caꝑ no.¶ Ad ſcōam qōnē videt̄ dicendū ꝙ ex vulgari tacita admittant̄ ſubſtituti qꝛ lʒ bene admittit̄ cōtra matrē: vt no.C.de inſti.ſub cōdi.fac.l.vlti. Et ſi cōtra hoc dicat̄ ꝙ vulgaris tacita requirit aditionē: vt.ff.ad treb.l.apud iulianū.§.idē iulianus.⁊ ibi no. Rn̄deo ꝙ hec non eſt vera opinio ꝙ illud regrat̄ ad alicuius ꝯfirmationē qꝺ ſolet eius īteritū inducere ſed aditio interimit vulgarē: vt.C.de impu.⁊ alijs ſub.l.poſt aditā.ergo ⁊c̄.Preterea hec opi. menti ⁊ verbis vulgaris repugnat vt inſti.

vt inſti.de vulg.ſubſti.in prin. Non ob.§.idē iulianus.qꝛ qḋ ibi dicit̄ ꝯfirmatis patris tabulis ꝑ aditionē ex paterno poterūt ambo cogi adire ex ſubſtōne ⁊c̄. nō dꝫ itelligi ex vulgari tacita vt glo.ibi itelligit ſed ex pupillari exꝑſſa vt bona pupilli veniāt in reſtitutiōe q̄ ex vulgari tacita nō venirēt ſed ſolū paterna: vt.ff.de vulg.⁊ pup.ſub.l.ſi plures.§.ad ſubſtitutos. Preterea ſi in hoc caſu vulgaris tacita aditionē regreret vt pupillaris ſimilr̄ iaꝫ ex toto ꝑiret volūtas defuncti ⁊ hereditas ad extraneos deuolueret̄.⁊ hoc caſu exiſtētia ſui heredis habet̄ ꝓ aditiōe vt dictū eſt ſupra. ¶ Ad tertiā qōneꝫ vr̄ dicēdū ꝙ ceſſante ſubſtōne trāſmiſſio fiat ad matrē hr̄ditatis paterne regulr̄: vt.C.de ſuis ⁊ legi.here.l.apud hoſtes.ff.de reb.dub.l.q duos.§.cū in bello.⁊ de iure fiſ.l.lucius.⁊ de caſtrē.pecu.l.hereditatē.§.filius.lꝫ in caſu de quo q̄rit̄ multū hanc trāſmiſſioneꝫ impediat mater teſtatoris: vt.ff.ad tertul.l.ij.§.ſiqs ex liberis.⁊ hoc not.dō.Odofre.C.de iure delib.l.ſi infanti. Unde in ſumma videt̄ ꝙ ex hac ſucceſſione nullum debeat mater infantis ſiue poſthumi cōmodum reportare.

De teſta.vel de ſuc.ab īte.

XXI

¶ Thema tale eſt. Teſtator habebat fratrē vnū ⁊ ex fratre ꝑmortuo vnū nepotē ⁊ ex quodā alio fratre ꝑmortuo tres nepotes eos cōiter heredes inſtituit in oibus bonis ſuis.ſ.fratrē in tertia parte vnicū nepotē in alia tertia parte ⁊ alios tres nepotes in alia tertia parte eoſqꝫ ſubſtituit iſto modo. Si aliqs heredū meoꝝ ſine filijs aut nepotib⁹ aut deinceps deſcēdentib⁹ ⁊ maſculis mori ꝯtigerit eius portio deuoluat̄ ad coheredes ſupſtites vl̄ eoꝝ heredes dūtamē ſint maſculi ⁊ ex maſculis ſm rectā lineā deſcendentibus. Mulieres aūt ex mulierib⁹ deſcendētes ad huius ſucceſſionē ꝑ totū excludo.qbus ſingulis mulieribus mille libras ſi vna ſola mulier ſuperit ex illo cuius portio ad illos deuenerit dari mādo ab heredibus memoratis. Si vero plures mulieres extiterint quālibet eaꝝ.ccccc.libris pro dotibus ipſaꝝ volo eſſe ꝯtētā. Quod ſi forte oēs ꝑfati heredes nolunt hmōi dotes ſoluere tūc portio deficiētis deuoluat̄ ad romanā ecclaꝫ cū eodē onere quātitatū. Quod ſi nec eccla nec dicti heredes legitime requiſiti voluerint ſoluere dictas dotes tūc ipſa portio deuoluat̄ ad ipſam mulierē ſupſtitē ⁊ nubat ſi voluerit in ea. Uolo quoqꝫ ꝙ ſi oēs ꝑdictos heredes abſqꝫ filijs aut nepotib⁹ deinceps maſculi ſexus deſcēdētib⁹ ex maſculis vt dictū eſt ſupra mori cōtigerit bona mea ad romanā ecclam deuoluant̄. Teſtatore mortuo mortuus ē vnicus nepos ex fratre ꝑmortuo inſtitutis quattuor filijs relictis ex qbus duo mortui ſunt abſqꝫ ꝓle. Deinde tertius vnica filia relicta quā heredē inſtituit. Mox quartus mortu⁹ eſt abſqꝫ ꝓle ꝑdicta nepte ſua inſtituta.nūc veniūt maſculi ex deſcendētibus coheredib⁹ inſtitutis ⁊ petūt ſe admitti iure ꝑfate inſtōnis ad bona in qb⁹ eſt iſta filia a patre ⁊ patruo inſtituta querit̄ an debeat. ¶ Et mihi videt̄ in qōne dicendū ꝙ ſubſtitutio de qua dicit̄ q̄m tam mens ꝙ̄ verba fideicōmiſſariā inducāt expirauerit in ꝑſonā eius qui deceſſit quattuor liberis maſculis ſupſtitib⁹ quicqd poſtea de liberis ꝯtigerit: vt.C.q̄n di.le.ce.l.cū vſufructus.⁊ de inſti.⁊ ſubſti.ſub condi.fac.l.ſiqs heredē.⁊.ff.ad trebel.l.heredi.in prin.⁊ arg.a ꝯtrario ſenſu in eo.ti.l.ex facto.§.ſi quis aūt ſuſcepit quidē filiū. Nec huic obuiat ꝙ in prin. ſubſtōnis teſtator dixit ſi aliquē heredūꝫ meoꝝ ſine filijs ⁊c̄.quaſi per hec verba nō ſolū grauare intendit primos heredes eo ꝙ regulariter heredes heredis teſtatoris eſt heres vt in regula iuris qui ꝑ ſucceſſionē.⁊ ḋ ver.ſigni.l.ſciēdū.⁊.C.de here.inſti.l.vlti.cuꝫ ſi.qꝛ ꝓnomē meoꝝ ad principalr̄ ſubſtitutos tātū ſignificatū ſibi reſtringit: vt.ff.de auro ⁊ argē.leg.l.ſi ita eſſet legatū.⁊ cū hec ſubſtitutio fideicōmiſſum inducat ſub conditione relictū non videt̄ reſpectū habuiſſe ad heredes heredū niſi de hoc expreſſe dixiſſet: vt.ff.de leg.iij.l.ſi finita fuerit.§.vlti.illa enim verba ſi aliquē heredū meoꝝ ⁊c̄.videt̄ referri ad nominatos dūtaxat. Sicut cum querit̄ an ꝑlegata veniant in reſtitutionē. Dici enim cōſueuit ꝙ ſic iam nominata nō aūt que ſequunt̄: vt no.C.de fideicō.l.cuꝫ virū. Et qꝛ ſm veritatē filij maſculi heredum ſcriptoꝝ nō ſunt heredes teſtatoris primi expreſſa eius vocatione lꝫ expreſſa voluntate ſubſtitutū excludant: vt.ff.de leg.j.l.filius.§.cuꝫ quis.de vulg.⁊ pupil.ſubſti.l.vel ſingulis.⁊ de here.inſti.l.lucius.⁊ ibi no. Si autē ſit iniunctū fideicōmiſſum eos nō apprehendit ſed ſolū ſcriptos ⁊ expreſſa volūtate vocatos: vt no.ff.de iure codicil.l.ſiquis cum teſtamentum.§.vlti.in fine.

De elec.⁊ de priui.⁊ de reſcrip.

XXII

¶ Ad qōnē qua querit̄. Si duo ſunt electi in reges alamanie ⁊ quilibet adminiſtret an quilibet eorū poſſit dare priuilegia ſaltē ad hūc effectū dū negociū pendet ꝑſertim cū eoꝝ quilibet aſſerat ſe a maiori parte vocē in electione habētiū fore electū.videt̄ primo dicendū ꝙ quilibet eoꝝ poſſit dare priuilegio. Et hoc facit ratio dubitationis dependētis cuius rōne interdū quis vtit̄ re nō ſua etiā ꝯſumēdo quā alias ꝯſumere nō liceret: vt.ff.ḋ vſufruc.l.vſufructuariū.§.ſi in varijs. Interdū quis vendicat rem etiā nō ſuam ꝓpter dubitationē ⁊ difficilē diſcretionē ab altera: vt.ff.de rei ven.l.Iteꝫ pōponius ſcribit in prin.⁊ inſti.de rerū diui.§.ꝙ ſi frumētū.⁊ ibi no.⁊ cū diſputatio eſt inter plures eodē noīe vocatos de legato ꝑſtādo vterqꝫ petit ab herede ſatiſdari de legato in ꝑſtando in diei vel cōditionis euētū.⁊ tn̄ ꝯſtat ꝙ nō niſi vbi deberi pōt: vt.ff.de leg.vel fideicō.noīe caueat̄.l.ſi duo eiuſdeꝫ noīs.⁊.l.ſed ⁊ ipſis.⁊ de ꝑto.ſtipu.l.paulus.§.fi.⁊ hoc idē eſt in ſubſtituto pupillariter ei qui ex duobus impuberibus ſuꝑmis morit̄.ambobus enim ſimul defunctis ꝓpter dubiuꝫ ad vtriuſqꝫ hereditateꝫ admittit̄ inſtitutus: vt.ff.de bo.poſ.ſm tab.l.qui ex liberis.⁊ de vulg.⁊ pupil.ſubſti.l.ex duobus.in princi.exquo eoꝝ quilibet adminiſtrat electionē a maiori parte ꝑtendēs cū electio talis ſit que q̄tū ad expeditionē eius de quo querit̄ nullius ꝯfirmatione indigeat videt̄ ꝙ acta per adminiſtrationē medio tempore teneāt ſaltē quātū ad effectū medij temporis: vt ar.ff.de offi.preſi.l.barbarius.⁊.C.de teſta.l.j.libertas eni data ab eo qui primus ſeruus ꝓnunciatus eſt tenet: vt.ff.qui ⁊ a qui.manu.li.nō fiunt.l.cōpetit.⁊ aliēatio fcā ab hr̄de alienat̄ ꝓhibito ꝓpter ꝓpriū es alienū tenet donec heres viuit: vt.ff.de leg.ij.l.peto.§.prediū.vnde nullo alio euentu conſiderato videt̄ medio tempore ſaltem cōceſſionē tenere.⁊ pro hoc tex.C.de ſen.paſſi.⁊ reſti.l.vlti.⁊ qḋ ibi no. ¶ In cōtrariū videt̄ neutrius tenere ꝯceſſionē ꝓpter iuris ⁊ facti ambiguitateꝫ in vtroqꝫ que vtrūqꝫ impedire videt̄: vt.ff.de teſta.tutel.l.duo lutu titij.⁊ de here.inſtit.l.in tēpus.§.quotiēs.⁊ qḋ ſupra de adminiſtratione in vtroqꝫ actu cōcurrente dictū eſt in ꝯtrariū videt̄ inducere.ſ.vt alter alterū ꝯcurſum impediat: vt.ff.de vſufruc.l.quotiens.in.ij.reſpōſo.⁊ qꝛ vterqꝫ de ſtatu ſuo dubitat neuter executionem eoꝝ que alias poſſet habet.ff.de teſta.l.de ſtatu.⁊ de leg.iij.l.j. Hec nāqꝫ eſt natura repugnātie vt neutrū tenere efficit: vt.ff.de reg.iur.l.vbi repugnātie. ¶ Et ibi nota etiā ꝙ heredi poſt motā hereditatis ꝯtrouerſiam eſt omnis alienatio impedita: vt.ff.de peti.here.l.diuus.in prin.⁊ in.ṽ.cauſa aūt cognita.⁊ fami.hercil.l.alienatōes. Sed verius videt̄ ꝙ effectus ꝯceſſionis ex euentu pendeat ar.ff.de teſta.tutel.l.iure noſtro.§.fi.ibi euentus iudicate rei declarabit ⁊c̄.de ſolutio.qui reus in prin.⁊.ij.⁊.iij.reſpōſo de rebus dubijs.l.quedā.C.de iudi.l.rem nō nouā.veritate autē apparēte actum cum altero nō ſubſiſtet: vt.ff.de pac.ſi tibi decē.§.cum poſſeſſor. Nec q̄tuꝫ ad hoc adminiſtratio quicquā facit: vt.ff.de rebus eo.qui ſub tuto.vel cura.ſunt.l.nec.C.de tuto.vel cur.qui ſatis nō de.l.in dubiuꝫ.⁊.l.vlti.in qui.cau.in integ.reſti.nō eſt neceſſaria.l.ſi tutor. Neqꝫ eſt eadē huius pro principe ſe gerētis ⁊ veri

principis adminiſtratio:vt.ff.de eo qui pro tut.vel cu.ne.ge.l.ij.⁊ de doli excep.l.apd celſum.§.ſigs nõ tutor. Nec in hoc multũ adminiſtratio facit qm̃ ꝯſtat obuiũ ius hr̃e: vt.C.de nume.⁊ actu.l.actuarios.li.xij.⁊ ibi no.ff.de ꝯdi.inde.l.ſi vrbana in pe.rñſo.⁊ de ſolu.l.qui hoiem.§.ſi nullo.⁊ pro hoc qd no. Inno.extra de elec.c.nihil.⁊ de reſti.ſpo.c.in lrĩs. Veritate quippe apparẽte ei ſtandũ eſt opinione repulſa.viij.di.veritate.⁊ liquet priuilegiũ ꝯceſſum ab eo qui ſuccũbit nõ ꝯceſſum a principe ſed tyrãno ⁊ iõ nullum.⁊ hic eſt caſus.C.de epiſco.⁊ cleri.l.decernimus. ¶ Ad aliã qõnẽ qua qrit.an cũ duo ſint electi ⁊ vterq; adminiſtret ⁊ oĩa agat vt rex ⁊ vterq; ſup eodẽ negocio eius forme ſeu ſubſtãtie priuilegiũ ꝯceſſerit an ex ꝯceſſione facta p ambos ſic negociũ ſit ſolidatũ ſicq; robur hẽat q nõ dependeat ex euentu cũ certiſſimũ ſit vnũ ex eis ius hr̃e pro eo q qui electus eſt a maiori parte ille ius hz.nec regrunt alic rimule iuris ſed attẽdit numerus tm̃ in electione impij. Videt dicẽdũ q negociũ ſolidatũ nõ ſit ſed rõ ſolidatiõis iuris ⁊ facti a principio effectũ eius de quo qrit impediũt vt ꝓbatũ eſt in argumẽtis pro ipſa parte in ſupiori qõne inductis.ergo qcunq; ſit exitus ex poſtfacto nõ cõualeſcit:vt.ff.de reg.iur.l.q ab initio.⁊ de ver.ob.l.ꝯtinuus.§.cum quis in fi.⁊ inſti.de inuti.ſtipu.§.j. Heres enim duob⁹ teſtamẽtis eiuſdẽ teſtatoris ſcriptus dubitãs qd eoꝝ teneat ex neutro adit:vt.ff.de acq.here.l.cum qui duob⁹.ſic nec ille priuilegiatus ex alicuius cõceſſione ius querit. ¶ Sed ꝯtrariũ verius videt qꝛ huic priuilegiato qualiſcũq; ſit exitus qſtionis duoꝝ electoꝝ ſic in reges vr ſufficiẽter eſſe ꝓuiſuz:vt.ff.de acq.here.l.cũ heres.§.vlti.de here.inſti.l.ſigs ita heredẽ ſcripſerit ad vell.l.aliqñ.§.vlti.⁊ de ꝯdi.inde.iulianus. Nõ ſolũ enim ex declaratiõe iuris alterius cõpetẽtis.imo etiã ex noua inquiſitione ius priuilegiati vr ſolidatũ:vt.ff.de vſuc.l.cũ vir ꝓdiũ.de fundo dot.l.pe.de rei vẽdi.l.ſi a titio.⁊ de doli excep.apud celſuz.§.ſi a titio.⁊ ad treb.l.filiã fratrib⁹.⁊ etiã a iure admiſſa ꝓuiſio qꝛ qs vult ſibi ⁊ acrib⁹ſuis in oẽm euẽtũ ꝓuidere:vt.ff.de vul.⁊ pup.ſub.l.coheredi.§.cũ filie.de mili.teſta.l.iij.in fi.⁊ de teſta.manu.l.ſi iuris.cuz ſi. ¶ Ad aliã qõnẽ qua qrit. Si vnus vel duo vt ſupra ꝯceſſerint vnũ priuilegiũ pedagij in aliqbus locis. An ſi loca illa onerata ſunt plurib⁹ alijs pedagijs poſſit obijci ſeu vitiet priuilegiũ qꝛ mẽtio nõ eſt habita de ꝓdicto onere alioꝝ pedagiorum. Breuiter vr dicẽdũ q priuilegiũ ex hoc ſurreptitiũ cẽſeat qꝛ ſi princeps ſciuiſſet nouũ grauamẽ ſubditis nõ indixiſſet ar.ff.de leg.ij.titia.§.qui inuitus.⁊ de dote prele.l.qd dotẽ. Et nihil dz taceri qd potuiſſet principẽ in cõtrariũ mouere:vt.C.ſi ꝯtra ius vel vti.publi.l.ꝓſcriptiõez ibi vel tacẽdi fraude ⁊c.⁊ ad hoc bene facit.ff.de pecu.lega.l.cũ dñs in prin.de appel.l.j.§.j.trãſlatione greca.C.de peti.here.l.ſi putas.extra de ſal.c.j.xj.q.iij.c.quiſquis. Et hoc certe eſſet in ꝯceſſionibus pape qꝛ niſi de mẽte pape appareat ſcientis ibi expectantes eſſe per clauſulã aliquaz generalẽ vel ſpecialẽ gratia ſurreptitia efficitur extra de reſcrip.c.mandatum.⁊ ibi no.⁊.c.litteris.⁊.c.abbatem.

De priuilegijs.

XXIII

¶ Vidi qõnes pro parte veſtra mihi miſſas ⁊ qõnes ille ex riſionib⁹ meis alias miſſis ſuboriri vident. Breuiter qd intellexiſti ⁊ intelligo declaro ſic. Quia in qſtione qua qrit. An duob⁹ ꝯtendentib⁹ poſſit qlibet priuilegiũ ꝯcedere.reſpõdi pẽdere effectũ ꝯceſſionis priuilegij ex euentu. Hoc aũt intelligo.i.declarationẽ effectus ꝯceſſiõis. Realiter enĩ ipſa ꝯceſſio nõ pẽdet qꝛ aut ſtatim vz aut nõ ar.ff.cõia ꝓdioꝝ.l.vlti.in fi.⁊ qd ibi not.⁊.ff.de ſtipu.ſer.l.vſufructus ſine pſona in fi.⁊ de ver.ob.l.ꝯtinu⁹.§.cũ qs in fi.⁊ qd no.inſti.qui.mo.patria ptãs ſoluit.§.ſi ab hoſtibus. Eſt ergo effectus ipſe ipſius ꝯceſſionis vtrũ teneat vel nõ in ſe certus lz ꝓpter facti qõnẽ ſit nobis incertus:vt.ff.de iudi.l.ſed ſi reſtituat.§.vlti.⁊ ſi cer.pe.l.cuz ad pſenss.⁊.l.ſequẽ.C.qui admit.ad bo.poſ.ꝓſt.l.quãdiu ꝓfecti qõnẽ. ¶ Ad id aũt qd querit an hoc caſu pendeat vſus ꝯceſſionis vt ſit medio tpe interdictus.rõnabilis ẽ queſtio qꝛ interdũ aliqd nõ pendet ſed effectus eius dũtaxat pendere dicit.ff.de dona.inter virũ ⁊ vxo.l.cũ hoc ſtatus.§.ſin autẽ ibi dicit pendere acceptilationẽ nõ ipſaz ſed effectũ eius ⁊c. Sed in hoc dico q ſm veritatẽ ſicut efficatia ꝯceſſionis nõ pendet ita nec vſus ſm rem pendere dz.verum qꝛ pendere dz ꝯtrouerſia de iure cõcedẽtis ex cuius euentu apparebit vtrũ ꝯceſſio tenuerit vel nõ habẽt ſubditi iuſtã cauſam nõ admittendi talẽ impetrãtẽ ad vſum priuilegij ar.ff.de ho.lib.l.quãdiu.de excep.rei iudi.l.ij.ad carbo.l.iij.§.cum extaret.⁊ de cõdi.inde.l.ſufficit. ¶ Aliaz queſtionẽ qua querit. Vtrũ vſus priuilegij ꝯceſſi eidẽ de eodem ⁊ ſub eadẽ forma a quolibet ex duobus de imperio cõtendentibus ſit interdictus cõtentione pendente mihi videt q nõ qꝛ certũ eſt in omnẽ euentũ interpectantẽ vniformiter ius habere ſicut natiuitas poſthumi que ſperat nõ differt aditionẽ viuentis exiſtentis in eodẽ gradu cuz eo ſaltẽ in ea parte qꝫ in omnẽ euentũ habiturus eſt:vt.ff.de acqui.here.l.cuz quidã.§.vlti.⁊.l.neuter.de iudi.l.ſed ⁊ ſi reſtituat.§.vlt.⁊ ſi pars heredi.peta.l.antiqui. Et hoc probant rõnes alias in queſtione hac adducte. Cum enĩ efficacia ꝯceſſionis ex euẽtu nullo mõ pẽdeat nõ dz vſus eius aliqualiter interdici ſicut ſcribit in iure q pendente controuerſia ſup petitione hereditatis inter duos interim vſus actiõis ꝓ legatis cõpetẽtis eo q effectus eorũ eſt ex teſtõ depẽdẽs vt.ff.de pig.l.ſi ſupatus.in.ij.rñſo aliqualiter ſuſpẽdit. Viſus vero actionũ creditorib⁹ cõpetẽtiũ qꝛ ex teſtõ nõ penderet nullatenus eſt interdictus qm̃ certũ eſt in oẽm euentũ eas habituras effectũ.⁊ eſt caſus.C.de peti.here.l.vlti. Et videt q iſta queſtio poſſit determinari p caſum legis:vt.ff.de vſufru.l.qcũq;.§.ſi fundos.in.ij.reſponſo. Et videt cautũ q vtriq; ꝯceſſioni innitat impetrans.vt extra de ꝯceſ.prebẽ.c.poſt elec. Nec ob.extra de elec.c.vt quis duas.li.vj.qꝛ ibi agebat de iure querendo hic aũt de vſu iuris efficaciter iam queſiti ſicut ibidẽ no. Archi. Et per hoc patet reſponſio ad ea omnia q̃ poſſunt in contrariũ adduci.⁊ hoc etiam põt abſolui ad.c.ij.extra de in integ.reſti.etiam inquãtũ contradicere videret his que in ſupiori qõne dixi ad.l.j.§.ſi pendeat.⁊ ad.l.bouez.§.vlti.⁊ de edil.edic.patet reſponſio qꝛ ibi qd expectabat faciebat agentẽ ius habere vel nõ habere. In caſu aũt noſtro quicũq; exitus de cõtrouerſia imperij ſequat non facit impetrantẽ ius habere ſed declarat ſtatum an habeat vel nõ habet vt dictuz eſt ſupra. Vnde ſto in iam dictis.ſ.q ſubditi ꝓpter pendentẽ controuerſiam in caſu quo ab vno ſolo manauit ꝯceſſio probabilẽ cãm habeãt nõ parẽdi. Quando vero a duobus manauit credo diuerſum.

De cenſibus ⁊ de ver.ſig.

XXIIII

¶ Quod dñe vſufructuarie cui eſt bonoꝝ oĩum vſufructus relictus debeat oẽ id q ex laudimio rerũ cenſualiũ que in bonis quoꝝ vſufructus relictus eſt repiunt percipiatur oſtẽdit rõnibus infraſcriptis. ¶ Prima negari nõ põt qm̃ in bonis ſit ius ꝑcipiendi laudimiũ qñcũq; caſus occurrat:vt.ff.de ver.ſig.l.bonoꝝ appellatio. Nõ obſtãte q ꝓſentialiter nõ debeat qꝛ ſpes eſt deberi qñcũq; cõtingat alienationẽ fieri ar.ff.de actio.⁊ obli.is cui ⁊ quib⁹ ex cau.in poſ.ea.l.in poſſeſſionẽ.⁊ de inſti.de ver.ob.§.ex cõditionali. Qui ergo legat vſufructũ oĩum bonoꝝ ſuoꝝ legare videt talis iuris vſufructũ eo q in bonis eſt vt ꝓbatũ eſt. Fructus aũt rei eſt vtilitas ex re vel ꝓpter rem qũocũq; ꝓueniens.vt.ff.de reg.iur.l.fructus.⁊ ibi no. Nec ꝑ hoc minus in legato vſufructus includitur qꝛ legati tempore actu nõ debebat qꝛ ſaltez debebat ſpe ar.ff.de vſufruc.lega.l.ſempronius.C.de dona.l.ſpẽ.⁊.ff.de here.vel actio.ven.l.multũ intereſt. ¶ Scdã rõ eſt qꝛ vſufructuario viuente breuiter ꝓprietarius nihil vtilitatis ꝑcipit nec de re

de re ꝑ volūtate diſponit: vt.ff.de vſu.⁊ ha.l.vlt.⁊ de vſufru.l.hacten⁹.§.fi.⁊.l.ſeq. Cū igit̃ i tali debitorio cēſuali mutatiōe icōmodū vſufructuarij verti poſſit vtpote q: de bono i malū poſſit ꝯuerſio fieri: vt.ff.ſol.ma.l.ij.⁊ de ver. ob.l.ſi go ſtipulat⁹ i fi. Debet i tali trāſlatōe ꝯſenſus vſufructuarie requiri: vt.ff.de aq̄ plu.ar.l.in ꝯcedēdo.ne ei iniuste det̃ debitor quē ſi vult: vt.ff.d̃ noua.l.ſi ſtichū.§.vl.⁊ ſic ergo ei debet̃ laudimiū qḋ dat̃ ꝓ ꝯſenſu: vt.C.d̃ iure emphi.l.vl. ¶ Tertio rō ē laudimiū hoc vr̃ eē quoddā icremētū q̄ſi vſufructu legato ſplicini nouiter ante decretū cedis igit̃ i legatū ar.ff.ſi ex nota.cā agat̃.l.vlt.ff.d̃ vſuf.l.itē ſi fundi.§.ſʒ ſi inſulā. ¶ Quarta rō ē cū bonoꝝ vſufruct⁹ legat̃ ⁊ ad aliquē q̄cunq; mō vſufruct⁹ ꝑceptio ptinet oīs vtilitatis ꝑceptio ē̄t ex incorꝑalib⁹ ꝓueniēs debet̃ vſufructuario: vt.ff.d̃ vſufru.le.l.vxori ⁊ ſi qḋ ē̄t ex obl'one q̄ de q̄nquēnio i q̄nquēniū ꝯmutat̃: vt.ff.ſol.ma.l.diuortio.§. idē ſi locauit. Sicut ergo ſequit̃ fructuariū quocūq; mō debita ex obl'one ꝯuētōali ſic ⁊ debita ex obl'one legati q̄ nō eſt minoris efficacie: vt.ff.de acti.⁊ ob.l.obligamur.ſʒ laudimiū pōt dici eē in obligatōe legali ꝑ.l.vlt.C.de iure emphi.ergo dici dʒ ſub legato vſufructus comprehendi. ¶ Quinto ⁊ vltimo videt̃ hoc poſſe colligi ex generalitate legis.ff.de vſufru.l.vſufru.leg.§.j.l.ſi fundi in prin.

De ſepulturis.

XXV

¶ Thema tale ē aliq̄s ꝓ defectū etatis inteſtabilis vel teſtabilis ſʒ nō teſtato deceſſit ſibi̅ nulla ſepultura electa.pr̃ ⁊ auus apud p̄dicatores elegerūt ſepulturā. Superiores vero in parochiali eccl'a ſunt ſepulti. Nūc q̄rit̃ q̄ iſtaꝝ eccl'aꝝ debeat i hui⁹ ſepultura defuncti ꝑferri. Utrū i p̄dicatores i quoꝝ eccl'a imediatoꝝ ſupioꝝ corꝑa requieſcunt. An vero parochialis eccl'a in q̄ defuncti ſuperiores ſʒ medium ⁊ remoti puta ꝓ auus ⁊c̃.ſunt ſepulti. ¶ Et vr̃ q̄ parochialis eccl'a ꝑferri debeat q: ſicut loc⁹ originis ꝑfert̃ domicilio acquiſito: vt.ff. ad muni.l.libert⁹.§.ꝑſcriptio.in.ij.reſſo.⁊ d̃ decu.l.j.⁊ no. C.de incol.l.cines. Sic ⁊ eccl'a parochialis q̄ ꝑ baptiſmū ⁊ miniſtrationē ſacroꝝ regenerationē induit. Preterea.c. is q.⁊.c.ſʒ pr̃.extra de ſepul.li.vj.loquūt̃ de eccl'a in q̄ cōſueuerūt ſepeliri maiores. Maioꝝ aūt appellō ꝓprie ⁊ diſtricte ſumpta ē tm̄ vltra tritauū: vt.ff.d̃ gradib⁹.l.iuriſcōſult⁹.§.parētes.⁊.ff.d̃ i ius vo.l.q̄cūq;.§.parētes.⁊ ibi no. Nō eſt ergo i dubio a ſignificatōe vocabuli recedēdū.vt.ff.d̃ exerci.l.j.§.ſi is q̄ nauē.⁊ de leg.iij.l.nō alr̃.Preterea parochialis duplici iure innitit̃.ſ.q: ⁊ maioꝝ ibidē corpora ſunt ſepulta. Et q: parochialis ē ⁊ miniſtrauit eccl'aſtica.dʒ ergo vincere eā q̄ dūtaxat innitit̃ iuri: vt i auc̃.de ꝯſang.⁊ veteri fratri.§.pe.col.vj.C.d̃ adop.l.vl.§.ſi vero pr̃ nālis. ¶ Sed i ꝯtrariū vr̃ veri⁹ ſicut ſe hʒ domiciliū i viuētib⁹ ſic ſe hʒ ius funerādi i defunctis.xiij.q.ij.vbicūq; i fi. Sʒ i domicilijs viuētiū ſic eſt q̄ fili⁹ originale ⁊ imediatū domiciliū pris ſeqt̃ ⁊ alioꝝ ſupioꝝ alioq̄n oporteret nos agrū q̄rere damaſcenū vbi format⁹ fuit adā: vt.ff.ad munici.l.aſſumptio.§.filij.⁊ ibi not.ergo ⁊c̃. Preterea q̄to cā ē ꝓximior tātomagis influit ⁊ pōt ſupra cauſatū maxīe ſm iuriſtas q̄ ꝓximā cuiuſq; rei potiſſime cāʒ attēdūt: vt.ff.d̃ excep.rei iudi.l.cū de hoc.⁊ de ꝯdi.ob tur.cāʒ.l.pe.⁊ no.ff.reꝝ amo.l.ſi mulier.cū de viri vita deſpaſſet. Sʒ ꝯſtat patrē ⁊ auū ꝓximiores eſſe ad hūc de quo q̄rit̃ ergo ⁊c̃. Preterea vi[..]uo aut ex q̄dā affectiōe aut ex q̄dā ſanguinis caritate [..]ducta vr̃ affectio ſicut colligi pōt ex his q̄ dicūtur.xiij.q. [..]hō. Sʒ ꝯſtat maiorē eē affectōeʒ iter filiū reſpectu pris [..] nepotem reſpectu aui q̄ reſpectu remotioꝝ ergo maior [..]ri in tumulādo. Ut ſicut dura ē coꝝ viuētiū ſepatio ſic [..] ē̄t defunctoꝝ: vt.ff.d̃ edi.edic.l.plerūq;.⁊ d̃ fun.inſtru.⁊ [..]ſtru.leg.l.q̄ſitū.§.vxores. Preterea id dʒ de iure ſuari [..]ḋ veriſile ē cōis legis latorē vel priuate vt teſtōrē diſpo[..]uiſſe vel diſpoſituꝝ fuiſſe ſi ei id de quo q̄rit̃ occurriſſet [..]ff.d̃ condi.l.q̄ graui.⁊.ff.d̃ pac.l.tale pctū.§.pr̃ q̄ dotē.⁊ [..]d̃ inoſ.teſt.l.iij. Sʒ cū iura nouiſſima potiſſime cuicūq;

dē̄t licētiā eligēdi ſepulturā: vt extra d̃ ſepul.c.cō ge.li.vj. Cōſonū eſt rōni id ſeq̄ qḋ ē veriſile defunctū ſi teſtabilis vel teſtat⁹ fuiſſet electuꝝ fuiſſe. Sed veriſile ē q̄ ꝓximioꝝ ſibi ſepulturā eligiſſet q: i his q̄ ex affectōe ⁊ ſanguinis caritate deſcēdūt ꝓximior q̄lq̄s loco vr̃ iuitat⁹: vt.ff.de li.ij.l.peto.§.fratre.⁊.C.d̃ fideicō.l.cū acutiſſimi.⁊ de iſti.⁊ ſub. ſub ꝯdi.fac.l.g̃nālr. Preterea ſi obl'o ad ſepulturā certā a pauo ⁊ ſupiori deſcēdit in hūc defectū hoc eſt mediāte ꝑſona pris ⁊ aui: vt.ff.d̃ colla.bo.l.dotē auus. Sed ꝑ electionē alteri⁹ ſepulture factā ꝑ patrē ⁊ auū facta ē interruptio hui⁹ medij ergo ipedit⁹ ē deſcenſus ad hūc extremū: vt.C.vt de qḋ.l.diuo marco.⁊ de natu.lib.l.vl. Preterea in oī variatōe ꝓxim⁹ ē morti magis ꝯiōct⁹ ſtat⁹ inſpicit̃.ſʒ ſepulture pris ⁊ aui ſunt vltime ⁊ morti hui⁹ defuncti magis ꝓxime.ergo ipſe attendent̃: vt.C.ne de ſta.defunc.l.ſi pr̃.ff.de ali.⁊ cib.leg.l.mela.circa prin. Et cā ad ſe trahēt. Sicut dr̃ de inſula in flumīe nata q̄ ſi in medio fluminis cōis eſt coꝝ q̄ ꝓpe ripā ab vtraq; pte finmitīs p̄dia poſſidēt. Si aūt alteri⁹ parti ꝓximior ſit eoꝝ tm̄ eſt q̄ ab ea pte p̄dia poſſiderēt: vt.ff.de acq.re.do.l.adeo.§.inſula. Preterea q̄d eſt dicere q̄ coꝝ ſepulture hūc de quo q̄rit̃ ad ſepulturā trahāt q̄b⁹ ipſe agnat⁹ vel cognat⁹ nō fuit vtpote nec eis viuētib⁹ ꝯceptus illi⁹ ſepultura omiſſa q̄ ipm̄ generauit vt ſumit̃ h rō ex tex.ff.de ſuis ⁊ legi.hr̃.l.niti⁹.⁊ duabus legib⁹ ſeq.⁊.ff.vñ cog.l.j.§.ſiq̄s ꝓximior.⁊ ex his vr̃ hec ſnīa verior. ¶ Ad oppoſita ergo ſic breuiter rñdet̃. ¶ Et pmo ad pmū q: magis originalr̃ ineſt hoī liberꝝ arbitriū i electiōe vera ꝑſumpta ſepulture q̄ obl'o ad parochialē eccl'aʒ q: nihil ē q̄ adeo hoī̄ debeat̃ q̄ ſupme voluntatis liber ſit ſtilus.⁊ licitū qḋ iteꝝ nō reddit arbitriū: vt C.de ſac.ſan.eccle.l.j.⁊ in auc̃.de nup.§.diſponat.⁊.xiij. q.ij.c.vltima volūtas.⁊ hoc dicū exp̄ſſe.c.is q̄.extra de ſepul.li.vj.ibi vel in ea poti⁹ i maioꝝ ⁊c̃.⁊.c.ſʒ pr̃ ꝑut alternatio ibi poſita demōſtrat ordinē non dat electionē.ff.de leg.ij.l.cuʒ pr̃.§.pe.⁊ ſic appet q̄ argumētū pmū deficit in ꝓpoſitōe minori. ¶ Ad ſcḋm rñdet̃ q̄ lʒ maioꝝ appellatio ſtricte ſumpta talis ſit: vt.ff.de īterdic.⁊ rele.l.ij.tñ in pr̃e ⁊ auo ei⁹ ſignificatio verificat̃: vt.C.d̃ cortalib⁹ principib⁹ ⁊ cornicularijs ſi cortalis.li.xij.ibi cui maioꝝ ſuoꝝ ⁊c̃. ¶ Ad tertiū cū dr̃ q̄ eccl'a parochialis duplici iuri innitit̃ ⁊c̃. Rñdet̃ q̄ nō ſolū nō innitit̃ duplici iuri imo nulli q: parochialē eē reſpectu ei⁹ in q̄ ſepulti ſont maiores nihil facit ergo numerū nō ꝯſtituit nec ibidē imediatoꝝ maioꝝ corꝑa ſunt ſepulta lʒ ibi ſit familiare ⁊ forte cōis agnatōis ſepulchrū.alibi tñ eſt hr̃ditariū ſpāle ⁊ ꝓpriū iter q̄ maritū refert: vt.ff.de reli.⁊ ſump.fune.l.familiaria ſepulchra. ⁊.l.ſeq.⁊ i toto iur̃ potēti⁹ eſt qḋ refert̃ ad ſpeciē q̄ qḋ refert̃ ad gen⁹: vt.ff.de leg.iij.l.ſeruis vrbāis.§.vl.⁊ de reg. iur.l.i toto. Uideat ergo parochialis eccl'a q̄ ſe iactat duplici iure vti.⁊ aduertat q: vr̃ omni iur̃ deſtitui Oldradus.

De donationibus.

XXVI

¶ Pater ꝯſenſit filie dotate in ptāte exiſtenti vt de dote ſua poſſit mortis cā donare cui voluerit. Filia dōauit vni ex fratrib⁹ in ptāte patris exiſtēti. Querit̃ an valeat donatio. ¶ Et vr̃ q̄ non ſicut nec pr̃ pōt aſcribere filio in teſtō extra aliq̄d qḋ ei q̄rat̃: vt.ff.ad.l.cor.de fal.l.ſi pater filio ⁊ q: vr̃ patrē in acq̄ſitōe ſibi faciēda auctoritatē ꝓſtitiſſe nō vʒ: vt.ff.de auc̃.tuto.l.j.⁊ ibi de hoc no.⁊.l.qḋ dicit̃.§.vl. ¶ Sed ꝯtrariū videtur nō improbabiliter dici poſſe qḋ ſic ꝓbat̃. Talis ꝑmiſſio q̄tū ad exercitiū hui⁹ actus idē opat̃ qḋ emācipatio q̄tū ad oēs: vt.ff.de dona.l.tā is.C. ad ſenatuſcōſul.mace.l.ſi ꝑmittēte ſed conſtat q̄ emācipatus poſſet fratribus donare ergo ⁊c̃. ¶ Secundo ꝓbat̃ dñs vel pater cōcedendo peculiū filio vel ſeruo videtur cōcedere poteſtatē obligationis cōtrahēde cū his que in cōcedētis poteſtate ſunt: vt.ff.de pecu.l.ſed ſi dānū.§.j.⁊ inſti.q̄ cum eo.§.cum aūt.⁊ ſic ergo cum ꝑmittat donare quaſi qḋ donauerit fratri hic caſus attulit ⁊ voluntas do

nátis nõ volũtas ꝑmitẽtis fecit ar.ff.ad.l.cor.de fal.l.de eo in fi.ꝛ de ꝯdi.ꝛ demõ.l.ꝯditiõib'. ℭ Tertio ꝓbaſ cũ de iure cõi dos a pře ꝓfecta debeat redire ad patrẽ extãtib' liberis vel nõ ſm opinionẽ cõez: vt.C.ſol.ma.l.dos a pře ſi ꝯſentiret ꝛ in ſpẽ actũ p quẽ reuerteretſ ad ip̃z teneret ꝯſenſus q̃ꝛ neceſſe ẽ illud fieri ꝛ hoc ẽ cãus.ff.de ꝯ̃hẽ.emp.ꝛ vẽ.l.fiſtulas.§.j.ſi ſic ergo hẽs ꝓpoſitũ. ℭ Quarto ꝓbaſ gl.l.d.l.ff.ð auc.to.vſ fateri q̃ q̃tũ ad ip̃az ꝓꝓetatẽ teneret dõatio ſ; quo ad vſofructũ nõ. S; certe ſi t; quo ad ꝓꝓꝛietatẽ neceſſe ẽ etiã tenere q̃ ad vſufructũ q̃ꝛ ſi vſufructũ pr̃i q̃rere nõ põt q̃rat ſibi.qð eni; pr̃i p filiũ q̃ri nõ põt ipſi filio q̃riſ. Sicut dr̃ q̃ vno dño q̃ri non põt alteri p ſeruũ inſolidũ q̃riſ: vt.ff.ð ſtip.ſer.l.ꝓinde.§.vl.ꝛ q̃cq̃d liber hõ bonafide poſſeſſus bonefidei poſſeſſori querere nõ põt ſibi q̃rit:vt.ff.de acq.re.do.l.liber hõ.§.vlt.ꝛ factũ cui' executiõe; nõ põt ſeru' acqrere dño q̃rit ſibi:vt inſti.de ſtip.ſer.§.ſ; cũ factũ.ꝛ hoc ẽt glo.ſenſit.C.de bo.q̃ lib.auc.itẽ in his vbi dicit q̃ ſi legaſ vſufructus filio totũ ſibi q̃rit q̃ꝛ nihil ẽ q̃ pr̃i q̃ri poſſit eo q̃ ſeru' ſeruitutis ꝛc.ff.ð vſufru.le.l.j. ℭ Ex ꝑdictis ad ꝯ̃cia p; rñſio tñ ex ꝯſideratiõe ꝑſ͞ati ꝯſenſus q ab auctoritate diſtet q̃ in vno dñterat negocio iterponiſ ꝛ l ip̃ſoꝝ vt.ff.ð auc.tu.l.obligari tutore Hec aũt ꝑmiſſio nõ vnã tñ dõationẽ cã mortis ſ; plures cõplectiſ ꝛ ab eis in tp̃e diſtat:vt in.d.l.cũ is.ꝛ.ff.ð dõa.l.filius quã ex ꝯſideratõe rei q̃ ad patrẽ erit reditura de iure ꝛ in q̃ꝛa p talẽ dõationẽ nihil ei acqriſ vt oſtẽſu; eſt.ſ. ex his ergo p; dici poſſe dictã donationẽ tenere de iure.

De poſtu.p̃el.ꝛ de regu.

XXVII

ℭ Thema tale ẽ vacãte quodã mõaſterio mõachi vnanimiter ꝛ ꝯcorditer poſtulauerũt l abbatẽ quẽdã de ordie ꝑdicatoꝝ. Nũc ille cũ velit poſtulatõe; ſuã ꝓſeq nec hẽat expẽſas q̃ꝛ ẽ de ordie mẽdicãtiũ.ẽ in q̃õne an poſtulãtes teneanſ eidẽ de bõis mõaſterij negocij ꝓſecutõi ſufficiẽtes miniſtrare expẽſas. ℭ Et breuiter ẽ dicẽdũ q̃ ſic. Sicut eni vſufruct' legatus adminiculis eget ſine qb' eo vti frui nõ põt ſicut via ꝛ itinere. Et iõ ad hec ꝓꝓꝛietari' obligaſ:vt.ff.ſi vſufruc.peta.l.j.§.j. Sic vſ q̃ poſtulãtes ad expẽſaꝝ adminicula teneaſ cũ ſcinerint naturã negocij.q̃ nõ põt alibi niſi in curia expediri vt ꝯditionẽ pſone pauperis ꝛ nihil hñtis ar.ad hoc.ff.ð leg.iij.l.fideicõ.§.ſi vo.ꝛ de vſu ꝛ habi.l.plenũ.§.equicij.ꝛ de iudi.l.ꝛ ſi ſuſcepit.§.j. ℭ Scdo ſicut teneſ filius diues ad alimẽta pr̃i inopi ꝑſtãda ſic ꝛ pr̃ filio:vt.ff.de agno.li.l.a parẽ.in prin.ſed ſic iſte ẽ q̃ de bonis alicui' pp paupꝛtatẽ ꝑſtanſ alimẽta puero iã nato de cui' tñ filiatiõe nõ ꝯſtat. Jmmo etiã naſcituro ꝛ vẽtri vt poſſit ad partũ vſq; ꝑuenire.ꝛ hec leguntſ.ff.de carbo.l.ſ; ꝛ ſi is.§.an aũt.ꝛ de vẽ.in poſ.mitẽ.l.j.§.generalr.ꝛ.l.extraneo. Ergo ꝛ futuro pr̃i ꝑſtabunſ neceſſaria vt poſſit ad ꝑſ̃latatẽ ꝑuenire l; pẽdeat ex euẽtu q̃ꝛ nec ingrata natiuitas part' certa ẽ. ℭ Tertio ſi ꝯ̃tra ſeipſm pp paupꝛtatẽ eo aduerſario ꝑſtat expẽſas:vt.ff.ð inoffi.teſt.l.ſi inſtituta.§.de inofficioſo.ꝛ.C.de ordi.cog.l.vlti.ꝯ̃tomagis p ſe ꝛ ꝓſecutore opis qð fecerũt. ℭ Quarto vſ expẽſſu; q legat militiã legare vſ oẽs expẽſas q̃ neceſſarie ſunt ad igreſſu; militie:vt.ff.ð leg.iij.l.pe.§.vl. Sic vſ de iſtis poſtulãtib' ad militiã eccl̃aſticã q̃ teneanſ ad neceſſarias expẽſas ſine qb' id q̃ q̃riſ hĩ nõ põt cũ poſtulat' ſit paup ꝛ nihil hñs ꝛ p hoc.extra de accuſ.c.ex pte. Nec donatio in hoc dr̃ vel veraſ ex pte poſtulãtiũ ſicut nec marit' dr̃ donare vxori ad ip̃; ꝓficiſcẽti. Jmmo quocũq; vadat de ei' tñ ꝯſenſu.ꝛ ſubdiſ rõ q̃ꝛ nõ dõat q neceſſarijs oneribus ſuccurrit. Et ſic appellat taliũ ſumptuũ ꝑſtãdoꝝ onera neceſſaria.i.neceſſario exhibẽda: vt.ff.de dona.inter virũ ꝛ vxo.l.ſi pars p vxorẽ ꝛ de pec.dota.l.inter ſocerũ.§.cõuenit ꝛc. ℭ Quito ꝛ vltio hec ſunt ſatis expſſe.Gar.extra ð elec.c.cupiẽtes.in pe.glo.in fi. Et i hoc erit melior cõditio paupis q̃ hñtis:vt.C.ð epi.ꝛ cle.l.ſiqs ad declinãdã.ꝛ.ff. vt in poſ.leg.l.pe.ꝛ Jo.and.in.c.cupiẽtes.in vlti.glo.in fi.

De donatiõibus ꝛ de teſ.

XXVIII

ℭ Quiſa dõatiõe qꝛ onus ꝯditiõalis reſtõnis h; ꝛ viſis verbis teſti q̃ talia ſunt. De alijs vero bonis meis lego filio meo. G.quõdã. N.vxoris mee prime.c.lib.patruoꝝ tu roꝝ.iure iſtõnis cũ qb' ꝛ cũ his q̃ ſibi dedi tp̃e quo ꝯ̃rit ſit ꝯtr' ꝛc. ℭ Videſ dicẽdũ q̃ onus ꝯditiõalis reſtõnis in donatiõe iniũctũ ſu remiſſom.q̃ꝛ p illa verba ꝛ cũ his ꝛc. vſ bona dõata i teſtõ religſſe: vt.ff.de re.du.l.ſi is q doteẽ ta in prin.§.j. Si aũt ſic iterꝑ̃tationẽ recipiãt vt aliqd operenſ.vt.ff.de leg.j.l.ſi q̃ſ.de vſu.l.ſi ſtipulat'.ꝛ ad muni.l.j.in fi.operẽ ergo adẽptionẽ oneris:vt.ff.de leg.j.l.ſi creditori.ꝛ.l.ſeq. Si eni idẽ eidẽ ꝛ ſob eadẽ ꝯditiõe relinqſ qð emolumẽtũ legati ſutuꝝ ẽ quaſi dicat nullũ ẽ:vt.ff.de leg.ij.l.melios in fi.iij.rñ. ℭ Scda ẽ rõ q̃ꝛ cũ vna res alicui cũ onere relinqſ ꝛ ſcdo eidẽ ſimplr onus vſ adẽptũ: vt.ff.de adi.ꝛ trãſ.leg.l.ſi tibi certã.ſec' ſi trãſferaſ in aliã pſonã vt.ff.ð ali.ꝛ ci.le.l.cayo.cũ ſi. ℭ Tertio q̃ꝛ dcã bõa ſunt i teſta.relicta p litima vt ex verbis ꝛ mẽte teſti colligiſ põt que nulli põt grauamini ſubijci:vt.C.ð inoffi.teſt.q̃m in priorib'. Nec ob.ꝯſuetudo loci q̃ꝛ cũ ꝯ̃tradicit iuri cõi imo nãli:vt.ff.de bo.dã.l.cũ rõ.nõ ꝓducetur ad ꝯ̃ſña.vt ff.de leg.ꝛ ſenatuſcõ.l.qð vero.ꝛ locũ h; cu; de volũtate expſſa teſtõris appareret quẽ cũ hic nõ appeat.ſ.q̃ grauare voluerit ſtabiſ iuri cõi ꝛ ob eo quãto min' poſſum' nõ recedamus:vt.C.de nova.l.ij. Et extra de ꝯſue.cã dilectus.

De penis ꝛ de cenſibus.

XXIX

ℭ De rigore iuris vſ dicẽdũ q̃ emphitheota ceſſans in ſolutiõe ptis debiti canonis cadat a toto iure ſuo q̃ꝛ pẽa que addijciſ dationi ꝛ pp neglectaz donatõez ꝯmittiſ in ſolidũ ꝯmittiſ ẽt ſi i pte ceſſeſ vt.ff.ð v.ob.l.ſtipulationũ alie.§.ſi ta ſortẽ.ꝛ la.her.hẽdes.§.idẽ iuris.ꝛ de ꝯ̃trahẽ.emp.ꝛ vẽ.l.fiſtulas.§.q fundũ.ꝛ.C.ð diſtrac.pig.l.q̃diu. Cõſtat.n.talẽ ẽphitheotã nõ fuiſſe legez ꝯ̃tract' vt.ff.de leg.j.l.ẽt ſi ptis.ꝛ ad ſille.l.ſiqs in graui.§.ſiqs tabulas in ij.rñ. Fruſtra ergo petit ſibi legẽ ſeruari.ff.loc.ꝛ ꝯdoc.l.q̃ ro.§.iter locatorẽ.ꝛ i iudicijs dñt cõiter doc.ſpãle vt no. de ꝑmiſſis ꝯpleto alteri ſi cõpetat exceptio cõtra petitõez pene p pte iplere.ff.in ius voc.vt eat.l.vlt.ꝛ ſiqs cauti.l.ſi fu'.§.j.ꝛ ibi plene no. Alias ſi pro pte ſolu; applicaret dño ad cõiones cũ emphiteota ꝯpelleſ inuit' ꝯ̃tra legẽ.ff.de ꝯdiinde.l.ſi nõ ſortẽ.§.ſi centũ. Nõ ob.de reli.do.cõſtitut' q̃ꝛ nõ loquiſ in ꝯ̃tractu emphiteotico ſ; cẽſuali in quo nõ ſic ſit facilis cõmiſſio vt ibi no.in tex.ꝛ gl.p Jnn. Nõ.ob.c.pp extra de loca.ꝛ ꝯdo.q̃ꝛ ibi fiebat remiſſio ex ſupueniẽte caſu fortuito qoi d; cõmenſurarij ipſi caſui ar.de ãnu.le.l.ſeyo amico. Hic aũt agiſ de pena fraudis ꝯ̃tumacis vt in auc.de hẽ.ꝛ fal.§.ſiqs aũt nõ in plures.ꝛ p hoc.ff.de incẽ.rui.nauf.l.ij.§.ſenatuſcõ. Et pro hac rñſione optia facit.ff.ad ſille.l.pp veneni.§.j.ad.c.raynal.§.ceteꝝ extra ð teſt.nõ ẽ neceſſe rñdere q̃ꝛ a d ꝓpoſitũ modicũ accedit. S; p alia pte magis faceret.ff.ad.l.fal.paulus.ꝛ ad treb.all.paul' rñdit ꝛ de his q.vt ind.l.reſcripſit ꝛ.ff.de aqua quo.ꝛ eſti.l.j.§.trebaci'.ſ; in olb' illis erant corpa diſticta ꝛ ſepata.ꝛ iõ vnũ pp alteꝝ ñ pdiſ vt.ff.quorũ leg.l.j.§.ſi due. Hic aũt erat vna res ꝛ vnica penſio debita rõe illi' l; qualitas reꝝ ſoluẽdaꝝ eẽt diuerſa qð tñ ñ mutauit naturam rei ſoluẽde ac ſi eſſet vnica vt.ff.quãdo dies le.ce.l.nec refert.

De alienatiõe mutandi iudicij cauſa facta.ꝛ de pactis.ꝛ de donatio.

XXX

ℭ Factũ tale ẽ. Quedã certe ꝛ nolate pſone caſtri de carũbo dõauerũt dño. A.cardinali de pelagrua ꝛ cuidã notario publico ſtipulãtib' ꝛ recipiẽtib' noie dñi pape Clemẽtis.v.aquã quorũdã fontiũ q naſcũſ ꝛ ſunt i territorio

dicti

dicti caſtri ⁊ remiſerūt ius qđ hñt in aqua fontiū ꝓdictoꝝ ille.ſ.pſone que hñt poſſeſſiões in tenimēto vbi ſunt dicti fontes qui irrigant̄ ex dicta aqua ⁊ nõ alie pſone. Ex hoc pmo querit̄. Utrū iſta dõatio fcā dictis dño Car. ⁊ notario recipiētib⁹ noīe dñi Pape valeat ⁊ teneat cū ſit fcā in potētiorē pſonā ꝙ donātes ſint. ¶ Dico ad hoc ꝙ donātes ei⁹ aque nõ pñt ꝯtra dõatiões venire qꝛ fcā ſunt i potētiorē ar. C. ð trāſac. l. trāſactõe finita. ⁊ de reuo. his que in frau. cre. l. filios. ⁊ de reuo. dona. cū ꝯſtetaris. aūt cui⁹ ius ex hoc ledet̄ hñ poſſet: vt. C. de iure emphi. l. vl. ibi his tñ pſonis ⁊c. ¶ Scđo querit̄ ex dcō themate. Utrū ꝓdicti cardinalis ⁊ notari⁹ potuerint ſtipulari p dño nřo papa ⁊ ſi vʒ receptio ⁊ ſtipſo ꝓdictoꝝ. ¶ Dico ad hoc ꝙ ſicut p traditõeʒ rei corpalis fcāʒ p dõatõeʒ ꝓcuratori donatarij altero agēte vt in dõatariū dñiuʒ trāſferat̄ dõatario dñiū ſtatim querit̄. ff. de dona. l. q mihi donat̄. ⁊ ibi no. de acq. re. do. ſi ꝓcurator. ⁊ no. C. ð his q a nõ do. manu. l. feliciſſima. Et p traditionē fcāʒ negocioꝝ geſtori querit̄ dño rati habitiõe ſecuta: vt. ff. de ne. ge. l. ſi ego. ⁊ ibi no. ⁊. ff. ð acq. poſ. l. cõis ſeru⁹. ꝟ. vl. Sic recte i dõatõe iuris aque ducēde in quo ē quaſi quoddā dñiuʒ: vt. C. de aq̄duc. l. vſum. li. xj. ⁊. ff. ſi vſufru. pe. l. ſi vſufructū ⁊ potiſſime hoc i eccīa ꝓcedāt i qua ē facilior trāſlatio rei donate ꝙ in priuatoꝝ vt. C. de ſac. ſan. eccle. l. vt inter diuinū. De actione vero ⁊ ſtipſone querēda p notariū alterius noīe ſtipulātē dubiū nõ vř: vt. ff. rez papilli ſal. fore. l. ij. ⁊ de adopti. l. nõ aliter. ¶ Tertio querit̄ ex dcō themate ſi de iuř dʒ exprimi cā pp quā fiat dõatio ⁊ remiſſio ſupradicta. ¶ Dico ad hoc ꝙ lʒ in ꝓmiſſionib⁹ regulř cā regrat̄ als agēti ex ea obſtat doli exceptio: vt. ff. de doli excep. l. pure. ꝟ. circa. In donatione tñ eſt ꝓ rõne volūtas: vt. ff. ð dona. l. i. Et idē i vrbe romana ⁊ in ciuitate alia: vt. C. de here. inſti. l. hereditatis. Et hoc ſi ad traditionē vel eqpollētē actū ꝓceſſuʒ ſit. Si vo ſtatū eēt in finib⁹ nude ꝓmiſſiõis. tūc videret̄ hēre locū ꝯſideratio cāe vt. ff. de dõa. l. hoc iuř in pri. ſʒ in eccīa oportuna mēſura ē reꝝ donataꝝ imenſitas vt in auc. ð nõ alie. aut pmu. reb⁹ eccīaſticis. ꝟ. finim⁹ igit̄ impio. ¶ Quarto qrit̄ ex dcō themate. ſi dicti fontes ſunt in poſſeſſiõib⁹ certaꝝ pſonaꝝ ſi ille pſone potuerūt dař dcāʒ aquā ⁊ curſum ipſi⁹. Et ſi ſufficiat dõatio ⁊ remiſſio eorūdē vel illoꝝ cū eis q ex inde habēt vtilitatē ſicut in irrigādo ⁊ fruct⁹ occaſiõe dicte aque ꝑcipiendo. ¶ Dico ad hoc ꝙ eoruʒ oīum ꝯſenſus regrit̄ q aliqualř ex tali ꝯceſſiõe ledunt̄ vt ff. de aqua plu. ar. l. in ꝯcedēdo. ⁊ de ſerui. ru. ꝑ. l. p quē locū. ⁊. l. qntus. ¶ Quinto querit̄ ex dcō themate. ſi ꝓdicti fontes ſunt in loco publico ſi tūc oporteret de iure ꝙ fiāt donatio ⁊ remiſſio ſupradicte per vniuerſitatē dicti loci. ¶ Dico ad hoc ꝙ ſic p. l. in ꝯcedēdo. ff. de aq̄ plu. arcen. ¶ Sexto qrit̄ lʒ de iure valeat trāſitus ipſi⁹ aque q̄ fiet p territoriū de carūbo ⁊ p poſſeſſiões certaꝝ pſonaꝝ dicti loci ſi poterit fieri ſine cõſenſu dñi ⁊ illaꝝ pſonaꝝ q̄ꝝ ſunt dicte poſſiones. ¶ Dico ad hoc ꝙ nõ vt. C. de ſui. ⁊ aq̄ l. pegꝝ. ⁊. ff. ad. l. aq̄l. l. quēadmodū. ꝟ. j. cū ſi. ¶ Septimo qrit̄ ſi oportet ꝙ interueniat ꝯfirmatio ſeu ꝯceſſio faciēda p dñam comitiſſaʒ q̄ vſufructuaria tñ ē vř p filios ſuos ⁊ alios holes de carūbo ⁊ ſi inde debet̄ crizeniū ſiue laudimiū qm̄ ipſi holes de carūbo habebūt inde ꝙtitatē pecunie. ¶ Dico ad hoc ꝙ ꝯſenſus eoꝝ de qbus qrit̄ neceſſarius eſt per. l. in ꝯcedēdo ſupra ꝓxima allegatione.

De ſolutionibus. ⁊ de teſ.

XXXI

¶ Thema tale ē. Quidā cõdēs teſtm̄ reliqt ad pias cās cc. lib. ꝓ aīa ſua p hec vba. Lego ⁊ accipio de bõis meis ꝓ aīa mea ⁊ pentū meoꝝ ⁊ ꝓ ſoluēdis ipoꝝ fore factis ⁊ meis ⁊ expēſis ⁊ funerarijs meo corpe faciēdis ⁊ legatis infraſcriptis ex ſoluēdis. cc. lib. ⁊c. nõ vixit ð quo moneta poſtea cõdito teſtõ vixit p. x. an. ⁊ mortuus ē. Querit̄ nūc de qua moneta debeāt ſolui dicte. cc. lib. An de moneta que currebat tpe ꝯditi teſti. An de moneta que currebat tpe mortis teſtõris. Et ſciēdū ē ꝙ ſolutio dēat fieri de moneta vſuali que currebat tpe ꝯditi teſti. ⁊ vř caſus. ff. ð le. iij. vxorē. ꝟ. teſtõ ⁊ de au. ⁊ arg. le. l. medico. ⁊ ibi no. ⁊ de liberā. le. l. aureli⁹. ꝟ. teſtõ. ⁊. ꝟ. titi⁹. Et ſic vř ēt in ꝯtractib⁹ vt. ff. de ꝯtrahē. ēp. ⁊ vēdi. l. imperatores. ⁊ de v. ob. ꝯtinu⁹ ꝟ. cū qs. ⁊ de ſtipu. ſer. vſufruct⁹. ⁊ ſi cer. peta. l. cū qd mutuū. ⁊ extra ð cēſi. c. oliʒ ⁊ ibi no. Et hec fuit ſnia dñi Azonis in brocardicis in rubricula eadē menſura vel moneta debetur que erat tempore cõtractus.

De foro cõpe. vel de ver.

ſigni. Extraordinarie. Ad municipales.

XXXII

¶ Nõ eſt vtrū ſacerdos cēſeri poſſit ⁊ dēat de vniuerſitate. ¶ Et ꝓbat̄ ꝙ ſic rõnib⁹ īfraſcriptis. Et pmo ſicut ſe hʒ dom⁹ ad vniuerſitatē domoꝝ ſic hõ ad vniuerſitatē pſonaꝝ. Vñ ſcđʒ q̄litatē reꝝ ⁊ ipſis inherētes diuerſis vniuerſitatib⁹ aſcribunt̄: vt. ff. de acq. poſ. l. re pignoris. ⁊ de leg. iij. l. ſeruis vrbāis in prin. ꝟ. i. ⁊ meli⁹. ff. de fun. inſtru. ⁊ inſtru. le. l. cū de lanionis. ꝟ. ſabin⁹. Sʒ cõſtat ꝙ eccīa eſt de vniuerſitate domoꝝ intra territoriū poſitaꝝ: vt. ff. de v. ſig. l. pupillis. ꝟ. territoriū. ergo ⁊ ſacerdos cēſebit̄ de vniuerſitate pſonaꝝ. ¶ Scđo ꝯſtat vniuerſitatē augeri ⁊ minui ⁊ mutari: vt. ff. de iudi. l. ꝓponebat̄. ff. de fun. inſtru. ⁊ inſtru. le. l. pe. ⁊ de le. ij. l. peculiū. ⁊. C. ð decu. l. ꝓuidēdū. Sicut eni augēt vniuerſitas p nouū incolā in ciuitate receptū vt cū alijs incolis munera ſubeat: vt. ff. ad muni. l. i. in. ij. ꝛn̄. ſic ⁊ p erectionē noue eccīe ⁊ aduentū noui ſacerdotis qꝛ nõ min⁹ in iſtis ius publicū cõſiſtit ꝙ in priuatis incolis imo ꝓpri⁹ ⁊ imediati⁹: vt. ff. de inſti. ⁊ iur. l. j. ꝟ. publicū ius. ⁊ in auc. vt liceat mři ⁊ aui. ꝟ. qꝛ vo ita cõperiūt col. viij. Ergo ſicut noui incole de vniuerſitate fiunt ſic ⁊ hic ſacerdos. ¶ Tertio nõne phi ēt pagani ſicut fuit ipodonius heuriphõtis totā regionē diuiſit in tres ptes vnā quā ſacrā alterā publicā ⁊ alterā propriā appellauit vniuerſitatē ⁊ ea q̄ vniuerſitatis ſunt in tres ptes vnū totū diuidēs arte ſicut narrat phs. ij. polit. iiij. c. circa mediū. Cū ergo ſint ptes eiuſdē toti⁹ ſacra ⁊ priuata nõ debēt diuerſo iure cēſeri: vt. ff. de vſucap. l. cū q edes. Et iccirco tāꝙ ps vniuerſitatis pñt pſone eccīaſtice ſtatutis vniuerſitatū ⁊ ſingulariū vt i ſui fauorē vt. x. di. ſi in adiutoriū. ⁊ p hoc etiā facit. xij. q. j. duo ſunt genera. Nec ob. ꝙ dictus ſacerdos tāꝙ eccīaſtica pſona multis priuilegijs gaudet. nõ eni p hoc eſt minus pars vniuerſitatis. Nā ⁊ decuriones ⁊ ſenatores ⁊ eminentiſſimi viri ⁊ medici ⁊ legū doctores multis gaudēt priuilegijs tā in pſonis ꝙ in rebus: vt. ff. ð penis. l. moris. ꝟ. iſte fere. ⁊. C. de q̄ōibus. l. diuo marco. ⁊ de ꝓfeſſorib⁹ ⁊ medi. l. medicos ⁊ tñ ꝯſtat ꝙ oēs appellatione populi ⁊ vniuerſitatis ꝯtinent̄: vt inſti. de iure nature. genti. ⁊ ciui. ꝟ. plebiſcituʒ. ſic enim talis imunitas nõ impedit quo minus ſacerdos ſit de vniuerſitate ſi ſic debetur ei ius paſcēdi: vt. ff. ſi ſeruitus vendi. l. teſtatrix. ꝟ. i.

De teſtamē. ⁊ ð ſucceſſio.

nibus ab inteſtato. ⁊ ð ſcđis nup. Extraor. ð vul. ⁊ pu. ſub.

XXXIII

¶ Quidā habuit vxorē ex qua habuit duos filios vxor deceſſit cõdito teſtõ in quo dictos filios inſtituit hēdes ſibi ⁊ vnū alteri ſubſtituit. Unus iſtoꝝ filioꝝ deceſſit in pupillari etate viuēte patre. Querit̄ qđ ius ē acqſitū patri. Itē dicta vxor legauit marito ſuo quēdā petiaʒ terre ad ſuā volūtatē oimodā. Nūc ita ē ꝙ dict⁹ marit⁹ ꝯuolauit ad ſecūdas nuptias ⁊ ex ſcđo mřimonio hūit duos filios modo ita ē ꝙ dict⁹ marit⁹ deceſſit ab inteſtato. Querit̄ vtrū iſti liberi ex ſecūdo mřimonio nati debeant ſuccedere equ portionib⁹ cū libero pmo mřimonij i ꝓprietate acqſita dicto patri ex hēditate filij defuncti ex pmo mřimonio ⁊ in legato fcō dicto patri p ꝓpriaʒ vxorē. Itē qdā filius ex ſcđo mřimõio mõ deceſſit qrit̄ ſi pm⁹ ex pmo mřimõio dʒ eq̄ lāce ſuccedet̄ i bõis dci filij vltio defuncti ex ſcđo

mr̃imōio ⁊ qḋ iuſ hꝫ mr̃ i dictꝫ bōis dc̄i filij vltio ḋſūcti.
¶ Si q̄s ſubſtōnem de qua in pͥma qōne fit mētio dili
gēter aduertat cēſebit cā̄ i effectu reciprocā̄ quā̄ gdā̄ di
cūt in ſe fideicōmiſſariā̄ ꝯtinere vt.ff.de vul.⁊ pu.ſubſti.
l.ꝗ plures.ibi qm̄ inuicē in oēm cām ⁊c̄.Sꝫ ꝯtrariū ma
gis vr̃ dicēdū.ſ.ꝙ ſi iure directo puta vulgari vel pupil
lari valere potuit fideicōmiſſariaꝫ nō ꝯprehēdat vt.ff.de
vul.⁊ pu.ſubſti.l.luciꝰ.Si vero non potuiſſet directo iur̃
vt qꝛ in codicillis ſcā ſuiſſet.tūc fideicōmiſſariā īduceret
ar.ff.de le.iij.l.cū gs deſcēdēs.§.ſciā.vt ē tex.ff.ad treb.
l.ſceuola in fi.⁊ ibi no.In nr̃o aūt caſu potuit valere iur̃
directo qꝛ vim vulgaris hēre potuit que fit a quocūqꝫ er
go fideicōmiſſariaꝫ nō ꝯtinebat. ¶ Rn̄dēduꝫ ē ergo ad
qōnem ꝙ aut ille filiꝰ ꝗ deceſſit pͥo deceſſit hr̃ditate adi
ta mr̃na aut nō.Pͥo caſu cū expirauerit ſubſtitutio vul
garis ſcā ꝑ matrē ꝑ aditōem hr̃ditatis vt.C.de īpu.⁊ alijs
ſubſti.l.poſt aditā.locus erit ſucceſſiōi ab inteſtato vt pa
riter veniāt pr̃ ⁊ frater ſupſtites vt in auc̄.de hr̃.ab inte.
§.cōſequēs niſi ſcōe nuptie aliud inducerēt de qbꝰ infra
dicet̃.Scōo caſu locus ē ſubſtōni vulgari ex qua ſolus
frater vocabit̃:vt.ff.ḋ vul.⁊ pup.ſub.l.ſi mr̃.Nec curo in
hac qōue de.l.ſi infanti.C.ḋ iur.deli.Nec de his ꝗ notari
ꝯſueuerūt.C.de his ꝗ ante aptas tabu.l.vnica.qꝛ ille locū
hn̄t ceſſante ꝓuiſiōe hoīs ꝗ hic nō ceſſauit. Nec ꝙ ꝓpo
nit̃ patrē ad ſcōas nuptias ꝯuolaſſe vr̃ ꝙ i ſolo vſufructu
bonoꝝ obueniētiū filio a mr̃e ſuccedit pr̃.frater aūt in ſua
ꝓprietate ſuccedat i vſufructu portiōis ſue ꝗ eſt dimidia
ꝑ auc̄.ḋ nup.§.hinc nos.col.iiij.ꝗ corrigit aūt.de nō eligē
do ſcōo nubē.§.cū igit̃.⁊ nō corrigit̃ ꝑ auc̄.de here.ab in
teſta.vt no.ſ.d.§.hic nos.⁊.C.ad tertul.auc̄.defun.Ex his
pꝫ rn̄ſio ad primū mēbrū ſcōe qōnis. ¶ Ad ſcōm v̄o mē
brū in quo fit mētio de legato pr̃i relicto ꝑ vxorē. Videt̃
dicēdū ꝙ ꝑ hoc ꝙ trāſiuit ad ſcōas nuptias priuatꝰ fuerit
ꝓprietate legati: vt in auc̄.de nup.§.ſi v̄o expectet̃. Nec
moueat qnēꝗꝫ ꝙ dicta iura i muliere binuba loquunt̃ qꝛ
regulr̃ idē in binubo:vt.C.de ſecū.nup.l.gnāl̃r.⁊.l.pen.⁊
no.Azo.in ſum.eo.ti.§.itē quecūqꝫ. ¶ Ad tertiā qōnē vr̃
dicēdū ꝙ filius primi matrimonij ꝗ erat ſuputerinꝰ ideſt
ꝯſanguineus tm̄ ad eū de cuius ſucceſſione nūc agit̃ nō
ſuccedit vna cuꝫ ꝯſanguineo ⁊ vterino qꝛ duplex funicu
lus vincit ſimplicē:vt.C.de leg.here.auc̄.ceſſante.⁊ auc̄.
poſt fratres.Mater vero nūc defuncti ſuccedit cum filio
ſupſtite vtriqꝫ cōiuncto in virilē:vt in ꝑalle.auc̄.de functo.

De emptione ⁊ venditio,
ne.extraordinarie.cōmuni diuidundo.

XXXIIII

¶ Queſtio talis eſt.Quidā̄ tenens in empbiteoſim ꝗdā̄
molēdina ſita in duabꝰ petijs terre a quodā̄ caplo ꝑ.viij.
parte.⁊ a.B.⁊.R.pro.vij.partibꝰ indiuiſis vēdidit dicta
molēdina ⁊ res alias titio certo ꝓcio ꝯuēto inter eos īter
quas res venditas ſunt ꝗdā̄ res ꝗ a ꝗbuſdā̄ alijs dn̄is te
nent̃. Accidit ꝙ caplm.⁊.R.dicto Titio dictā vēditionē
laudauerūt.dictus.B.regſitus laudare dixit ſe velle reti
nere ⁊ petijt eſtimari partē ꝗ ab eo tenet̃.dixit Titius ꝙ
ipſe nō pōt diuiſionē facere niſi cuꝫ volūtate dicti capli ⁊
dicti.R.ſicqꝫ dictū.B.ius retētionis nō hr̃e ſed laudare
tenet̃ cū habētes maiorē partē in dictis molēdinis dicto
Titio laudauerūt.Nūc ꝗrit̃ an dictus.B.teneat̃ ſeꝗ lau
dationē ⁊ laudare dictā venditionē vel ius ꝓlatōis poſſit
hr̃e ⁊ ſic an ḋ nouo ius qḋ hꝫ dictus.B.debeat eſtimari
aut ſtabit̃ vēditōi facte ita ꝙ eſtimet̃ iuxta ꝓdicti ꝓcij q̄ti
tatē.Itē poſito ꝙ dictus.B.poſſet retinere.portio dictoꝝ
capli.⁊.R.fieret deterioꝛ an dictū caplm.⁊.R.pn̄t cōtra
dicere ne dictus.B.poſſit retinere. ¶ Ad primā qōnem
qua ꝗrit̃ an.B.teneat̃ ſequi laudationē ꝯſortū ſuoꝝ vel
poſſit ius ꝓlatōis habere. Videt̃ dicēdū ꝙ teneat̃ ſequi
laudationē tāq̄ numero pluriū ⁊ maiorē partē habentiū:
vt.C.de dona.l.ſancimus.§.ne aūt de metatis.l.ij.in prin.
⁊ quādo ⁊ quibus quarta pars debet̃.l.ij.in prin.⁊.ff.de
pactis.l.maiorē. Sed ꝯtrariū magis credo in re cōi pluri
bus vt ſingulis vnus maioris partis neceſſario ſequatur
volūtatē imo magis vnius prohibitio ceteroꝝ actū impe
dit.vt.ff.cōi diui.l.ſabinus.⁊.ff.de ſui.vrb.ꝓdi.l.pariete,
⁊ vr̃ ſatis expſſuꝫ.ff.fami.her.l.hr̃des.§.ſi icerto.Cuꝫ eni
dn̄o det̃ ius ꝓlatōis nō minꝰ ē.B.dn̄s portiōis ſue ꝓ idi
uiſo qꝛ indiuiſa eſt ⁊ iō ei deret̃ rei vēdicatio:vt.ff.de rei
vē.l.ꝗ de toto in ꝓn.§.incerte.⁊ ar.ff.de ꝓcur.ꝗ ꝓprio.§.
vlt.Si aūt ſic dat̃ ei ius retinēdi ptē ſuā ꝑ.l.C.ḋ iure em
phi.l.vlti.⁊ hāc ptē multū iuuat imo vr̃ qōnē decidere.l.
ff.de in diē.adiec.l.qḋ aūt.§.vl.cū duabꝰ ſe.Nec pn̄t alij
duo ꝯſortes īpedire.B.quo minꝰ iure retētiōis vtat̃ qm̄
poſſet eos inuitos ad diuiſionē ꝓuocare ꝑ quā fieret di
uiſio vel adiudicatio ſm̄ ꝙ rei nā̄ pateret̃:vt.ff.cōi diui.l.
cōi diuidūdo in prin.§.j. Nec hoc tollit portiōis modici
tas qm̄ hec nō facit a iure cōi recedi:vt.ff.de dā.infec.l.ſi
ꝓprietariꝰ.⁊ vt i poſ.leg.l.q̄uis.Eſt eni ſpāle in cōi ſeruo
manumiſſo ꝙ vnꝰ de neceſſitate alteriꝰ ſiue alioꝝ ꝯſortiū ſe
quit̃ volūtatē:vt.C.de cōi ſeruo ma.l.j.Et ſic ē ſolutū ad
primā ⁊ vltimā qōnē. ¶ Ad mediā qua ꝗrit̃.An de no
uo ius qḋ hꝫ dictꝰ.B.dēat eſtiari an ſtabit̃ vēditōi facte
ita ꝙ eſtimet̃ iuxta ꝓdictū ꝓcij q̄titatē. Dicēdū ꝙ ſtari dꝫ
ꝓcio in pͥa vēditione taxato ſicut dicit.l.velut.C.de iure
empbi.ibi ⁊ tantū ꝓſtare q̄titatē q̄tū ipſe re vera ab alio
recipere pōt ipm dn̄m olmodo cōparere ⁊c̄.Et ſicut hoc
attēdit̃ in tota re ita ⁊ in pte:vt.ff.ꝓ de reli.l.an pars ⁊ de
acq.here.l.ſi ſeruꝰ.dabit ergo.B.tantā partē ipſius ꝓcij
quāta eſt portio quam retinet: vt.ff.de euic.l.j.in.ij.rn̄ſo.

De his que vi metuſue cā̄
fiūt.vel ḋ raptoribꝰ.

XXXV

¶ Fcm̄ tale ē.Quidā̄ Joānes noīe laicꝰ traceocē.dioce.
ad nuptias cuiuſdā̄ Margarite aſpirās q̄uꝗꝫ ipſe ſciret ip
ſaꝫ nolle cū eo mr̃imoniū ꝯtrahere aſſociatis ſibi ꝗbuſdā̄
ipſam rapuit violēter ipſamqꝫ inuitā ⁊ penitus renitētē ꝑ
vim ⁊ metū mortis qui cadere poterat in ꝯſtātē cōpulit in
quorūdā pn̄tia ad ꝯtrahendū mr̃imoniū ꝑ vba de pn̄ti cū
eodē ⁊ poſtmodū eā quā inuitā ⁊ renitētē tenebat īclu
ſam cognouit carnal̃r eodē metu ſemꝑ durāte ac poſt car
nalē copulā ꝑ.xij.dies vel circa ipſaꝫ violēter tenuit i do
mo recluſaꝫ in ſua renitentia ſemꝑ ꝑdurātē. Que marga
rita quāprimū facultas aufuit afugit ab eo ⁊ ſtatim publi
ce extitit ꝓteſtata ꝙ nūq̄ ꝯſenſerat in eūdē in aliquo actu
ad mr̃imoniū ꝑtinētē.Querit̃ an ſit ꝯtractū mr̃imoniū in
ter eos. ¶ Et breuiter eſt dicēdū ꝙ ꝓmiſſis exiſtētibꝰ ve
ris īter ipſos nullū fuit mr̃imoniū celebratū qḋ ꝓbat ſic.
Matrimoniū.n.ꝯtrahit̃ ꝑ lēimū viri ⁊ mulieris ꝯſenſum.
xxvij.q.ij.c.cū ſufficiat.⁊ extra ḋſpō.c.cū locū.⁊.c.tue.⁊.c.
tua nobis.lꝫ quo ad eccl̃aꝫ neceſſaria ſunt verba ꝯſenſuꝫ
exprimēta de pn̄ti vt dicūt iura ꝓdicta.Et lꝫ in dicto ꝯtra
ctu fuerit forma ꝯiugalis ꝯtractꝰ.ſ.vba ⁊ carnalis copula
ex quo ſubſtātia ꝯiugalis ꝯtractꝰ.ſ.ꝯſenſus dicte Marga
rite abfuit vba ꝓlata ⁊ carnalis copla nequierūt ꝯiugale
fedus ꝑficere īter eos.Nec ob.ſi dicat̃ ꝙ ipſa expſſit vba
apta ad mr̃imōiū ꝯtrahēdū ⁊ cognita fuit carnal̃r ꝑ dcm̄
Jo.cū quo lꝫ ſtetit recluſa.xij.diebꝰ vel circa ergo vr̃ i cū
tacite ꝯſenſiſſe.extra de ſpon.ad id qḋ.⁊ qui matri.accu.
pn̄t.c.inſuꝑ.qꝛ mulier de qua fit mētio in ꝑalle.c.ad id ꝙ
ꝑ annū ⁊ dimidiū cohabitauit cū viro ⁊ potuit ab eo fuge
re ⁊ noluit.Hec aūt margarita īcluſa detēta fuit ⁊ ſtatim
cū potuit aufugit vt dictū eſt ſupra.Vn̄ in.d.c.ad id ꝙ in
glo.ꝗ īcipit ⁊ ita ꝑ patiētiā i fine ponunt̃ vſus.Effuge cū
poteris ne ꝯſenſiſſe puteris.Qḋ ſi ꝑſtiteris tūc ſua ſemꝑ
eris.Itē mulier de ꝗ fit mētio i ꝑalle.c.inſuꝑ ꝑmiſit ſe co
gnoſci ⁊ potuit a viro recedere ⁊ noluit.Sꝫ iſta margari
ta cū potuit aufugit ⁊ iō nullū fuit matrimōiū inter eos vt
expſſe habet̃.extra de ſpō.c.ꝯſultatiōi.⁊.c.veniēs.Nā in
mr̃imoniali ꝯtractu liber dꝫ eē ꝯſenſus vt in ꝑalle.c.cū lo
cū.extra de ſpō.hic aūt nō liber ſed ꝑ vim ⁊ metū ꝗ cade
re poterat in ꝯſtantē ⁊ iō nullū fuit matrimoniū inter eos.

De iudcis

De iudeis de hereticis ⁊ inquiſitoribus heretice prauitatis.

XXXVI

¶ Infraſcripti ſunt articuli inquiſitoris hẽtice prauitatis in ptib⁹ romanie. In primis quidã iude⁹ baptizat⁹ ⁊ xpian⁹ eſt fect⁹ lõgo tpe ſtetit i xpianiſmo. Poſtea negata fide xpi lapſ⁹ ẽ in iudaiſmo quẽ quidã iude⁹ ſuſcepit i domo ſua ſciẽs eũ eẽ xpianũ ⁊ lõgo tpe ſe cũ tenuit vxorem iudeã ei dedit ⁊ ſic eũ fouit in iudaiſmo. Itẽ quidã ali⁹ iude⁹ emit vnũ puerũ criſtianũ quẽ circũcidit ⁊ negare fidẽ chriſti fecit vocatis ad hoc quibuſdã alijs iudeis q vna cũ eo circũciderunt ⁊ mortuo pncipali vn⁹ illoꝝ q i ei⁹ circũciſiõe fuerãt dictũ puerꝝ ſuſcepit ⁊ ſecũ multo tpe tenuit ⁊ tãdẽ timẽs inquiſitionẽ miſit eũ in Alexãdriã ne poſſet reduci ad xpianiſmũ. Itẽ idẽ iude⁹ emit vnã xpianã ⁊ eã fecit iudeizare negata fide xpi. Poſtea eã in vxorẽ duxit de q̃ ſuſcepit duos filios. Et q2 iã ſcĩ erat manifeſtũ xpian⁹ eã venenõ occidit mortu⁹ ẽ cũ ea fili⁹ paruul⁹ quẽ lactabat. Poſtea eo mortuo cõmiſſarij ei⁹ ſupſtitẽ filiũ miſerũt in Alexãdriã ne poſſet p xpianos regi tãq̃ fili⁹ xpiane. Itẽ cũ quidã iude⁹ fuiſſet accuſat⁹ q fuerat xpian⁹ ⁊ de hoc inquireret inquiſitor. Quidã alter iude⁹ fecit pactũ cũ accuſato p certa ſumma pecunie q infra certũ tp̃s eripet eũ de manib⁹ inquiſitoris q eũ tenebat ſub fideiuſſiõe qd ⁊ fecit q̃tũ potuit vbis ſcriptꝫ ⁊ factis clicos ⁊ laycos ꝯcitãdo ꝯ͂ inquiſitorẽ ita q vix inquiſitor potuit hẽre vitatẽ de hẽtico accuſato. Itẽ quidã iudei baptizati i diuerſis ptib⁹ venerũt i inſulã certe ⁊ ibi viuebãt ⁊ iudei. Et dũ õ talib⁹ inquiſitor ꝑgeret aliq iudei q eos ſciebãt eẽ xpianos i uñ eos moleſtauerũt vt recederẽt de terra ne poſſent p inquiſitorẽ capi ⁊ reduci ad xpianiſmũ ꝫ q coacti ſunt recedere receptꝫ cõductis ⁊ expẽſis ab illis iudeis quos tũc cũ ſciuit inquiſitor pſecut⁹ ẽ ⁊ quoſdã cepit. alij vo fugierũt ad terras ſarracenoꝝ. Itẽ quidã iudei emũt xpianos ⁊ portãt i Alexãdriã vbi vẽdũt eos iudeis ⁊ ſarracenis de qbus ꝯſtat eis q faciũt negare fidẽ xpi. Itẽ aliq iudei in paſcue crucifixerũt agnũ ſiue ouẽ. crucẽ cõſpuũt ⁊ pedib⁹ ꝯculcãt in vituperiũ ieſu xpi. Nũc q̃rit̃ qualr̃ põt ꝓcedi ꝯtra tales. ¶ Ad primũ articulũ rñdet̃ q ꝯtra talẽ iudeũ poterit p inquiſitorẽ ꝓcedi ſicut ꝯtra receptatorẽ hẽtici vt extra de hẽtic. c. ꝯtra xpianos. Fuit. n. talis receptator hẽtic⁹ vt. ff. õ recepta. l. j. ⁊ ij. ⁊. C. õ his q latro. vl̃ alijs crimi. reos occultãt. l. j. ⁊ ij. Crimẽ. n. receptatiõis ꝯmitit̃ ẽt ex vno actu. arg. ff. ad. l. iul. de adul. l. mariti lenociniũ. §. q̃ ſunt. Et colligi pt extra de penis. c. felicis lib. vj. nedũ hic vbi fuit act⁹ p tp̃s cõtinuat⁹ arg. C. de ſcẽſ. nup. l. q ꝯtra ⁊ talis receptator nõ ſit ſola receptatõe ꝯtẽt⁹ ſꝫ p m̃rimoniũ cũ iudea eo pcurãte ꝯctũ. vl̃. n. i crie iudaiſmi ⁊ apoſtaſie q̃ hẽſi eq̃pollet ſauiſſe. Immo ad ip̃s plectẽda ſuaſiõe traxiſſe: vt. C. õ apoſ. l. eoꝫ qcũqꝫ. Et talis ſuaſio plus ẽ q̃ cõpulſio. ff. de ſeruo corrup. l. j. §. pſuadere. Si ergo xpian⁹ hoc feciſſe ꝯſtat q ꝯtra eũ ꝓcedi poſſet p inquiſitorẽ. Sed nũqd excuſabit̃ q2 iude⁹. Dico q nõ q2 rõne delicti fit de foro eccleſie vt extra de iudeis. c. poſtulaſti. ⁊ no. j. eo. ti. c. ita quoꝝ. Et ſi dicat̃ nihil ad nos de his q̃ foris ſunt. Verũ ẽ vt p excõicatõeꝫ poſſit cogi q2 cũ excõicatio eijciat extra eccleſiã i iudeo locũ nõ hꝫ q extra ecclaꝫ eſt: vt. ff. de iniuſto rup. ⁊ irri. teſt. l. nã ⁊ ſi ſub ꝯditiõe. vel nihil ad nos ⁊c̃. Verũ eſt vt cõpellant ad fideꝫ ad quã ſola diuina grã vocant̃ vt. xlv. di. de iudeis. Et de hoc plene p Inno. extra de vo. ⁊ vo. redẽ. c. qd ſup. Itẽ tales apoſtatantes dicunt̃ ꝑuaricari in xpm vt. j. q. iiij. iudei. ⁊ ij. q. vij. nõ põt. ⁊. c. alieni. Et recte q2 p dicta eã ſua. i. aſſumpta fide p baptiſmũ diuerſaꝫ ptẽ adiuuant p infidelitatẽ ⁊ ritũ: vt. ff. de ꝑuaricatorib⁹. l. j. ⁊ de his q notan. infam. l. athletas. §. penul. Preuaricator poteſt corã iudice corã quo ꝑuaricatus eſt ⁊ cui preuaricationis iniuriã irrogauit accuſari cõuinci ⁊ p eũ puniri vt. C. de calum. l. j. ff. ad turpil. l. j. §. j. C. de aduo. diuer. iudi. l. j. ⁊ de teſti. l. nullũ. talis em̃ iudex eſt ad defenſionẽ ſidei p ſedẽ apłicã deputat⁹ ſicut inquiſitor. Et hoc idẽ ꝯtra cooperãtes in crie p illud. c. ꝯtra xpianos. Idẽ cũ iude⁹ de quo q̃rit̃ exceſſerit ſuos terminos nõ ẽ mirũ ſi a nõ ſuis terminis excedat̃. C. de edic. diui adri. tol. l. vl. ⁊ de iudeis. l. iudeos. ¶ Idẽ rñdet̃ ad ſcdm ⁊ tertiũ articulũ p ſupiores. ⁊ p hoc. C. de iudeis. l. iudei. ⁊. C. ne mãci. xpia. here. vel paga. vel iude. hẽat. l. vnica. Cũ eni q̃tũ ad ea q̃ ſunt de liminib⁹ officij fungat̃ vice pape: vt. ff. de offi. pcõſul. ⁊ lega. l. ſi vel in aliã. ⁊. l. ſeq. C. de offi. vica. pfec. l. j. extra de elec. c. ſi abbatẽ. ꝯtra oẽs ſuaꝫ iuriſdictionẽ exercebit q ad ꝑdia ſua tumultuoſos accedit vt õ catholico furtũ faciat ⁊ errare cõpellat: vt. ff. de offi. pcur. ceſa. l. vlti. Et de his habet̃. liiij. di. mãcipia. ⁊ de cõſe. di. iiij. plerīqꝫ ex iudeis. ¶ Ideꝫ rñdet̃ ad. iiij. articulũ arg. extra de homi. c. ſicut dignũ. Et vl̃ expſſum. xiiij. q. vj. c. j. ibi illud vero fidẽtiſſime ⁊c̃. ¶ Idẽ rñdet̃ ad qntũ articulũ. ff. de fur. l. q ſeruo q2 ibi pſuaſum ſuit ſeruo qd ſibi naturalr̃ licebat: vt. ff. de pecul. l. ſed ſi dãnũ. §. ſi ipſe. ⁊ ſicut ꝯtra ip̃m ſeruũ etiã naturalis nõ fuerit orta obligatio nec ꝯtra pſuaſorẽ vt in eo. ti. l. ſed ſi is q rez. §. ſi tu ſtitũ. ⁊ de reg. iur. l. cũ principale. In caſu aũt de quo q̃rit̃ ẽ totũ ꝯtrariũ ⁊ ideo nõ obuiat. ¶ Idẽ rñdet̃ ad ſextũ p ſupiores rõne. ⁊ pro hoc. l. ad. l. pompeiã de pari. l. vtrũ. ⁊. l. ſi ſciẽte. ¶ Ad ſeptimũ ⁊ vltimũ rñdet̃ q lꝫ iſtud de quo in q̃õne ꝯtraria ꝓponit̃ fiat iniuria fidei xpiane. ⁊ per hoc vt deſiſtãt debeãt p ordinarios ſeculares ⁊ eccleſiaſticos ſaltẽ indirecte coherceri: vt. C. de iudeis. l. iudeos. Quia tñ per hoc error nõ inducitur nõ videt̃ q ſpectet ad officiũ inquiſitoris cuius officiũ eſt limitatũ: vt extra de hereticis. c. accuſatus. §. ſane.

De teſtibus de reſcriptis vel priuilegijs. ⁊ de emptione ⁊ venditione.

XXXVII

¶ Ad primã q̃õnẽ qua q̃rit̃. An depoſitiões teſtiũ quorũ quilibet depoſuit p parte veꝝ ⁊ p pte falſum fidẽ faciãt vel nõ. Lꝫ multi dixerũt vtrũ articuli ſup q̃b⁹ depoſuerũt ſint ſepati vel ꝯiuncti coherẽtes vel ab inuicẽ depẽdẽtes vt pro caſu vnũ pp alterũ nõ videt̃ ſcdo caſu ſic: vt. ff. de mino. l. eſſe. §. ex cã. ⁊ de aqua quoti. ⁊ eſti. l. j. §. itẽ q̃rit̃. ⁊ §. trebacius. ⁊. C. de tranſac. l. ſi ex falſis. Et in hac opi. vl̃ fuiſſe glo. ix. di. ſi ad ſcripturas ſacras. Verius tñ vl̃ q ſiue articuli ſint ſepati ſiue cõnexi teſtimoniũ teſtis vnicũ ſit ſup vno fundamẽto. ſ. iuramẽto fundatũ: vt. C. õ teſt. l. iuriſiurãdi. ac p hoc vnicũ debeat dici lꝫ plures articlos cõplectat̃: vt. ff. arb. fur. ceſa. l. ſi gemma. ⁊ ſi pars eſt falſa totũ dictũ inutile reddet̃ ar. ff. de edil. edic. l. cũ eiuſdẽ. ⁊ eſt tex. iij. q. ix. pure ſimplex. ⁊ in ꝑalleg. c. ſi ad ſcripturas ſacras. Et hoc intelligo verũ ſi falſitas repiat̃ in ſubſtãtialib⁹ facti de quo q̃rit̃ ⁊ q̃ poterãt ⁊ debebãt ſub iuramẽto cõprehendi. als ſec⁹: vt extra de fide inſtru. c. ex litis. C. de teſtib. l. ſi vn⁹. ⁊ no. de edic. diui adri. tollẽ. l. vlti. Et fuit opi. Inno. extra de hereti. c. fraternitatis in. j. ⁊. ij. glo. ⁊ tãgit. extra de offi. ⁊ poteſt. iudi. dele. c. cũ in iure. ¶ Ad ſecũdã q̃õnẽ qua q̃rit̃. An dñs rex lꝫ de hoc nõ cõſtet potuerit facere q ſup eo qd veꝝ dixerũt vꝫ nõ obſtãte q multa falſa i ſubſtãtialib⁹ dixerũt. dicẽdũ vl̃ obmiſſa diſputatõe ⁊ de ptãte regis de qua ſcriptũ eſt q legẽ a ſupiore manãtẽ tollere nõ põt: vt. C. de offi. p̃fec. p̃to. oriẽ. l. normã alias incipit formã. q nõ potuit q2 talis etiã interlocutio ab imperatore emanãs pte abſente ius eius nõ ledit: vt. C. ſi p vim vel alio mõ. l. vlti. Nec reſcriptũ quo vires principalis negocij exhaurit vꝫ: vt. C. de p̃ci. impa. offer. l. ij. maxime cum repugnãtiã iuris cõis hẽat: vt. C. ſi ꝯtra ius vel vtili. publi. l. vlt. ⁊ cũ poſuerit teſtes falſũꝫ deponere. circa ſubſtãtialis negocij q̃ falſitas totũ dictũ viciat ⁊ circa extrinſeca oĩno remota q̃ nõ viciat vt dictũ eſt ſupra itelligẽdũ eſt regẽ dũ dixit q volebat etiã valere teſtes inq̃tũ veritatẽ dixerãt inq̃tũ vero falſũ nõ intellexiſſe de falſitate extrinſeca ⁊ accidẽtali vt ſic reſpõſum ſuum interpretationẽ recipiat ſm ius cõe. vt. C. de inoffi. te. l. ſi q̃s extra de elec. c.

eccl'a veſtra. ⁊ de reſcrip. c. cū adeo. ¶ Ad tertiā q̄ōnem qua q̄rit̄. Cū d̄n̄a. B. decepta fuerit vltra dimidiā iuſti ꝓcij in donatiōe inſolutū vtꝝ poſſit petere talē donationem reſcindi vel iſtū ꝓciū ſuppleri. dicēdū vr̄ ꝙ ſic q2 talis donatio inſolutū vim venditiōis h3 nō q̄dē a vēdēte ꝓcedēdo. ſ3 ab eo cuiꝰ res erat vt. ff. de euic. l. ſi plus. §. ſi iuſſu famil. hercīſc. l. qui erat de diſtrac. pign. l. reſcriptum. §. ſi alienam. ⁊ C. de euict. l. ſi predium. ⁊ l. ſi ob cauſam. Si ſic ergo locū h3 bñficiū l. C. de reſcin. vē. l. rē maioris ꝓcij. ⁊ ff. de iurepa. l. j. §. ſigs in fraudē. Imo forte dici poſſet vēditōz ꝓdictā nō tenuiſſe eo ꝙ fraudulēter lōge maiori ꝓciu fcā fuit vt. C. de reſcin. vē. l. ſigs. ⁊ de fide iſtru. ⁊ iur. aſte. fiſ. l. j. ⁊ ij. de iur fiſci ſi mior li. x. Et nihilominꝰ ꝯtra doloſe rē ſic viliori ꝓcio diſtrahētē ꝯdita ē de iure actio de dolo vt. ff. de euic. l. ſi pignora. ⁊ no. ff. de nego. geſt. l. iij. §. ſi executor.

De rebus eccleſie vel de his que fiunt a maiori vel minori parte capituli.

XXXVIII

¶ Thema tale eſt. Quidā3 epūs auc̄tate ap̄lica ſibi ꝯceſſa ꝯtulit q̄ddā bñficiū cuidā canonico tholoſano diſpēſando auctoritate ꝓdicta cū eodē ꝙ poſſet bñficiū ꝙ priꝰ obtinebat in eadē eccl'a licite retinere ꝯſtitutōe ꝯcilij gn̄alis ⁊ alia quacūqȝ ꝯtraria nō obſtāte. duo canonici eiuſdē eccleſie vl̄ ēt plures appellauerūt ad ſedē apoſtolicā ab illa collatiōe ſeu ꝓuiſiōe ⁊ diſpēſatiōe fcā canonico ꝓdicto tanq̄ ſingulares ꝑſone ⁊ nō noīe capli vt ſindici vl̄ ꝓcuratores ipiꝰ ſ3 ſolū dicebāt ſe grauatos ⁊ eccl'am ſuā tholoſanā occaſiōe ꝓdicte collatōis ⁊ diſpēſatiōis. Mō q̄ritur an iſti q appellauerūt de bonis capituli poſſint ⁊ debeāt hr̄e expēſas ad ꝓſequēdū ſuā appellatōem ꝓdictā maxie cū dicti appellātes hēant bñficia in. d. eccl'a vl̄ ſaltē plures ex eis. ¶ Breuiter ad ꝓdicta vr̄ dicēdū ꝙ expēſe de bōis capituli ⁊ eccl'e faciēde nō ſint. Circa qḋ ē notādū ꝙ canōici ſciētes ꝓuiſionē ⁊ diſpēſatōez ⁊ ñ appellātes nec ꝯtradicētes ꝓ ꝯſentiētibꝰ habētur vt. C. de erro re aduoca. l. vlt. de poſtulā. l. j. ſi ſepiꝰ i integ. re. poſtu. l. j. de tēpo. ⁊ repara. appel. l. ij. in ſi. ff. de re iudi. l. ſepe. extra eo. ti. c. vlt. cū ſi. Si ergo aliq ſingulares ſint appellantes obuiā in hoc hēre vl̄ ſaltē ab initio hūiſſe videnṫ capituli volūtatē de bōis ergo capituli nō ſubminiſtrabunṫ expēſe vt. C. de neg. ge. l. vlt. Scḋo attēdēdū ē ꝙ expēſe q̄s ex effectu iā ſecuto ꝯſtat fcās i vtilitatē eccl'e peti pñt vt. xij. q. iiij. q̄cūqȝ extra ꝺ elec. vt ꝓterite. ⁊ no. extra de pe. c. cū ꝓ cā. aūq̄ ſiāt cū ꝓbabile dubiū emergat vtꝝ cōmodū vl̄ incōmodū ſint ꝯſecute ꝺ bōis eccl'e faciēde ñ ſunt. Nec n. negocioꝝ geſtoꝛ nec ꝯiūcta ꝑſona ꝓt petere expēſas fieri ſibi ſ3 in vtilitatē iā factas reſtitui vt. ff. qḋ cuiuſqȝ vniuerſi. noīe. l. ſic̄ municipū. in. ij. reſpō. ⁊ de neg. ge. l. q alie na. §. ſi. Niſi eēt talis ꝑſona que ꝑrīa facie vtilitate3 eccl'e ꝓſequereṫ ⁊ ꝓpriū nō hēret vt extra de accu. c. ex pte. ⁊ olim quoꝝ vtrūqȝ hic ceſſat. q2 ⁊ vtilitas dubia. ⁊ a toto ꝓncipio volūtas capituli nō appellātis ꝯtraria ⁊ adminiſtratiōes habēt. Ois ergo adminiſtratoꝛ capituli h3 i dubio ab huiꝰ expēſis abſtineṫ arg. ff. ꝺ ritu nup. l. adoptiuꝰ §. j. in ſi. ⁊ ꝑ hoc bñ fac. ff. ꝺ admi. tu. l. tutoꝛ ſm dignitatē §. ſi. ⁊ de tute. ⁊ rōnibꝰ diſtra. l. j. §. ſ3 nō nullos. Et iſtius ſnie fuit Inno. ſiqs diligēter aduertat in. d. c. vt ꝓterite ⁊ expreſſe Hoſtiē. extra de electio. c. cum inter canonicos.

De teſta. ⁊ ꝺ ſucceſ. ab ite.

XXXIX

¶ Thema tale. Legatū fcm̄ ē nō capaci. ſ3 ſubſtō ei fcā ē de duobꝰ capacibꝰ vno poſt alteꝝ ſucceſſiue in caſu. ſ. ꝙ ſi nō capax decederet ſine liberis vel libero lnmo illō legatū reuertereṫ alteri de dictis capacibꝰ ſubſtitutis. Et iſte ſi primꝰ ſubſtituṫꝰ decederet reuertereṫ ſcḋo ſubſtituto. Mortuꝰ ille legatariꝰ ſeu fideicōmiſſariꝰ ñ capax i infantilitate. Nūc querit̄ an illud legatū ſit deuolutum fiſco vl̄ illi primo ſubſtituto vel veniētibꝰ ab inteſtato. Et ſi ſit deuolutū fiſco vel veniētibꝰ ab inteſtato. An intelligant̄ eſſe rogati legatū recipe ⁊ reſtituere illi primo ſubſtituto capaci nec ne. ¶ Breuiter dicēdū vr̄ in q̄ōne p̄ñti ꝙ fiſco locus nō ſit q2 inſtitutꝰ de reſtituēdo capaci fidē nō accōmodauit. i. ad ſolōnē nulla cautione vel pollicitatiōe ſe aſtrinxit ſ3 eni teſtatoꝛ rogauerit quē ſic loqui ꝓhibere nō potuit vt. ff. de his qui. vt indi. l. in fraudē. Preterea q̄cq̄d teſtatoꝛ dixit palā fuit. ⁊ ideo fiſcus nō h3 locū: vt. ff. de iure fiſci. l. nō intelligiṫ in prin. ⁊ ibi no. ⁊ §. ſigs palā. Nec eſt locus veniētibꝰ ab inteſtato. S3 nūc ſcḋi legatarij ſeu fideicōmiſſarij ꝯditiōe extante ſcḋs legatariꝰ veniet ad legatū nō obſtāte capacitate primi: vt. ff. de excu. tu. l. legatarius. ſigs aliquē teſtari ꝓhibuerit. l. j. §. ſed ſi legatū. de leg. ij. l. cū ei qui partē. ⁊ ad trebel. l. cogi. § hi q ſolidū. ⁊ facit qḋ no. in. l. eā quā. C. de fideicō. glo. ſi. In talibꝰ eni nō interpoſiti ſed capiētis ꝑſona ſpectaṫ: vt. ff. ad. l. fal. l. cū done. ⁊ de leg. ꝓſtā. ꝯtra tab. bo. po. pe. l. iij. §. ſed ſi ꝓponas. Nec diſtinguiṫ hoc vtrū interpoſitꝰ ſit capax inſolidū vel pro pte ſicut in inſtituto de reſtituēdo grauato diſtinxit ⁊ ꝑ plene no. C. de fideicō. l. eā quā. Nō ob. C. de natura. lib. l. ſi. q2 vel in caſu ſpāli loqṫ vel cū nō capaci aliꝰ capax ſubſtitutꝰ nō īueniṫ quo caſu ēt ad fiſcū ꝑuenirret legatū extāte ꝯditōe ſcḋi ⁊ fiſcꝰ reſtitueṫ tenereṫ: vt. C. ad. l. fal. l. iij. ⁊ ff. eo. ti. l. bñficio. ⁊ ar. ff. ad treb. l. marcellus. §. pen. ⁊ finali.

De teſtamē. extraordi. de liberis ꝓteritis.

XL

¶ Breuiter vr̄ ꝙ nepotes ex filia poſſunt petere declarari teſtm̄ aut nullū q2 inueniūt ſe ꝓteritos ſine inſertione alicuiꝰ cāe l3 n. ꝓteritio matris ⁊ aſcēdentiū ꝑ eā lineā haberet ꝓ exheredatiōe: vt. ff. de bo. poſ. ꝯtra tab. l. illud. §. ad teſtā. ⁊ inſti. de exhere. libero. §. mater ideoqȝ q̄rela neceſſaria erat. Hodie tñ ſi ꝓtereanṫ deſcēdētes ꝑ lineā maternā ab aſcendētibꝰ ꝑ lineā eādē ſine inſertiōe alicuiꝰ de cauſis a legibꝰ approbatis nullū eſt teſtm̄ vt in auc̄. vt cū de app. cogno. §. aliud quoqȝ caplm. coll̄. viij. ⁊ not. C. de lib. ꝓte. vel exhere. auc̄. ex cā. Nec ob. ꝙ hi nepotes pterierbanṫ a mr̄e tpe ꝯditi teſtamēti q2 tpe mortis mr̄e ꝓcedēte ceperūt tenere eiꝰ locū ſicut ⁊ in ſuis cētm vt inſti. de heredū quali. ⁊ diffe. §. ſui. ⁊ ff. de iniuſt. rup. ⁊ irri. teſta. poſthumoꝝ ꝓp idētitatē rōnis. Et ꝙ in linea mr̄na ſicut i paterna ſubductio ꝑſone aliū ad rūpēdū teſtm̄ admitti faciat ꝓbaṫ inſti. de ſucceſ. libe. §. ſi vero teſtm̄ in quo. §. linea vtraqȝ i admiſſione patroni excluſo filio nō ad īparia iudicaṫ. Si vero teſtm̄ teneret ⁊ ſupplemētū petere vellent excluderenṫ ex pacto iurato ꝑ matrē q2 cu3 ex ꝑſona mr̄is ſupplemētū petēt q2 cu3 ipſi ab auo nihil habeāt vt ipſi ſupplemētu3 petere pñt q2 ei ꝙ nō ꝓterijt nō ſit ſupplemētū: vt. ff. de acq. poſ. l. pōponius. §. j. ⁊ in ꝑſona matris pactū de iure canōico fuit efficax ꝓp vinculū ſacri: vt extra de pac. c. q̄uis pactū. li. vj. obſtabit ex olbus veniētibus ex ꝑſona ſua: vt. ff. de reg. iu. l. ex qua ꝑſona. ⁊ i ꝓalle. l. pōponius. §. cū q̄s. ⁊ hoc mō ſoluiṫ ꝑ glo. ꝯtrariū de le. ſi is cui. in prin. ff. de inoffi. teſta. ad. l. ſiquis filiu3. C. eo. ti.

De cōceſſione prebende.

XLI

¶ Breuiter videṫ inter thema ꝓpoſitu3 aduocatis curie ⁊ aliud nūc de partibꝰ miſſu3 q̄dā in terminis eē diſtātia. Quia in themate aduocatis ꝓpoſito diciṫ in ap̄lica litera ꝯtineri ſi eū vite laudabilis eſſe reperis ⁊c̄. in altero vero diciṫ ſi ꝓdictus clericus eēt vite laudabilis ⁊c̄. inter q̄ videṫ notabilis differētia eē vt prima ad futurā referaṫ ſcḋa vero ad ꝓſens. Et ideo prima verba ꝯditōez faciūt. ſcḋa vero nō: vt. ff. de leg. j. l. ſtichū q meus erit. nō eni ineſt ꝓuiſioni q̄ mandaṫ auctoritate apoſtolica fieri ꝯditio examinis ſiue inq̄ſitōis ⁊ idoneitatis ꝑ inq̄ſitionē inuētā. Unde talis ꝓuiſoꝛ nō d3 ꝺ idoneitate ꝑſone inq̄rere nec obijciētes audire ar. C. de ex. rei iudi. l. ſi vt ꝓponis. ⁊ no.

per eo.

p do. Inno. extra de pceſ. pbē. c. ppoſuit. τ de re iudi. c. ꝺ ceteto. τ p Cōpoſ. extra de elec. c. cū iter canōicos i glo. ſ; pone circa ſi. Sʒ cū mādat ꝙ de idoneitate pſone ſolerter inqrat τ ſi eū idoneū reperit puideat eē. necesse hʒ aſi puiſionē ingrere ar. ff. de trāſac. l. cū hi. §. ſi ptor. τ ꝺ reb⁹ eoꝝ q ſub tute. vl cura. l. magis puto. §. ſi es alienū. Et h pp formā mādati q̄ ē exacta diligētia obſeruāda vt. ff. mā dati. l. diligēter. τ. l. ſi qs p eo. τ extra de reſcrip. c. cū dilecta. Et ſic pma vba ſcri hoīs declarātis regrūt ſcba nō ſʒ ſolā ſcītiaʒ idoneitatis de pñti expoſcūt que in reꝝ natura certa ē iʒ apud nos incerta. τ iō ɔditiōeʒ ñ faciūt ar. ff. de iudi. l. ſʒ τ ſi reſtituat. §. vlt. τ de ɔdi. inſti. l. iſtitutio talis. ff. ſi cer. pe. l. cū ad pſens τ. l. cū itaqʒ. Et hec rō quare hec vba in legato adiecta ſi voluerit legatari⁹ legatū cōditionale faciūt. Sʒ lʒ inſit illa ɔditio i legato ſi voluerit legatari⁹ q̄tū ad acqſitionē irrepudiabilē qꝛ legatū dōatio ē vt. ff. de le. ij. l. legatū qdā donatio ē. τ illa nollēti nō q̄rit vt. ff. de dona. l. hoc iure. §. nō pōt. tñ qꝛ illa vba adiecta reqrūt declaratōeʒ hoīs legatū ɔditionale faciūt. ff. de le. i. l. ſi ita. §. illu τ de ɔdi. τ demō. l. ſi ita expſſum. Si aūt hec va ſunt ɔſtat decretū in litteris appoſitū τ inſinuatio nē volūtatis executōis ad lſaruʒ formā ſe referētia in ſe ɔditionē hūiſſe vt extra de pceſ. pbē. c. qꝛ cūctis. Et p ɔña illa duo bñficia que vacauerūt ɔditiōe pendēte potuiſſe cōferri alijs vt in. d. c. qꝛ cūctis. τ extra de pbē. c. dudū ij. Et p hoc nullā poſſe tali impetrāti negligētiā imputari. C. de iur. doti. l. in reb⁹. §. oēs de pſcrip. xxx. vel. xl. annoꝝ. l. cū notiſſimi. §. illō. τ q admit. ad bo. poſ. pñt. C. quā diu pſecti. Et p hoc credo potuiſſe τ debuiſſe clerico de quo queritur de hoc tertio beneficio qꝺ eſt primuʒ poſt purificatam conditionem prouideri de iure.

De arbitris.

XLII

C Eoꝝ que i faciēdo ɔſiſtūt qdā facientis induſtriā reſpiciūt qdā vo ſoli⁹ facti executōem attēdūt. Pͥla qdeʒ ſic pſonis electis inberēt vt p alios expediri ēt ex ɔmiſſiōe ñ poſſe vt. C. de cadu. tol. l. vnica. §. ſi vo talis. ff. de ſolu. l. ſi ter artifices τ extra de offi. τ pote. iudi. dele. c. q̄ñ aplica. Scba vo p quēcūqʒ expediri ſufficit dūmō pcōcepi⁹ eſſectus facti ſequat vt. ff. de v. ob. l. cū fu⁹. C. ſi māci. ita ſit. alie. vt manu. l. ſi puellā. τ in auc. de hēdi. τ fal. l. hīs igit. Sub pmo genere ſunt arbitria vt. ff. de v. ob. l. ſi qs arbitratu ea aūt q i pmo genere ſunt plurib⁹ ɔmiſſa ſic p oēs expediri regrunt ꝙ p vnū ſeu aliquos ſcā itētionē legis ſiue hoīs loquētis ñ implēt vt. ff. de teſt. manu. l. ſi ita ſuerit libertas τ de ɔdi. τ de. l. pe. l. pn. Si aūt ſic ē ɔſtat manifeſte ꝙ p alijs ex quo ñ p oēs agit ñ rēte ſic τ cū plures in expeditōe alicui⁹ act⁹ icludūtur hac itētōe ꝙ vn⁹ ñ poſſit ſine altero expedire vt. ff. de exercito. l. i. §. ſi plures de inſti. l. ſʒ τ ſi pupillus. §. ɔditio. ꝺ admi. tu. l. iciū τ meuiū in pn. τ. ff. mā. l. ideoqʒ i fundo. §. itē ſi ea. Et hāc rōem ꝓbat lex i auē. vt iudi. nō expec. ſacros iuſſi. §. pe. Scba rō ē ita demū vꝫ ēt ſm gl. q̄ plus τ fauorabili⁹ i hac mā ſentit ꝙ maior ps pluriū arbitroꝝ poſſit i ꝓnūciādo puualēt cū oēs ꝓnūciāt ſʒ in ꝓnūciādo diſcordāt gppe. tūc oēs ꝓnūciāt ſicut τ iuſſi ſunt vt. ff. de re iudi. l. pōponi⁹ ait τ. l. ſi vni τ de arbitris. l. ſi i tres. Uel ſm aliq̄s gl. cū maioꝝ ps ꝓnūciat pñte altera ſʒ ꝓnūciare nolēte. τ hoc mō loquūtur gl. itē ſi vn⁹. ff. de arb. iʒ vbi pña τ ꝓnūciare τ ſimul coarbitrari vult ꝙ alter poſſit eū ꝓueniendo ſupplantare τ ei poteſtatē arbitrādi auferre nō pōt. nō enim eſt digna premio cā preceps vt. ff. de iure fiſci. l. edicto. §. cum ante τ ad tertul. l. ij. §. ſed ſi forte. de acqui. hē. l. cū ſeru⁹. τ ff. de adulte. l. ſi maritus. §. i. τ extra de appellatio. ſepe τ potiſſime cum iuſtaʒ cām dilationis inijcit minor pars ſi cut qꝛ ſunt ruſtici τ volunt conſulere peritiores vt. ff. de vſuris. l. ſciēdū de bo. poſ. l. in bonoꝝ de pba. l. cū ꝺ inde bito. §. i. τ. ff. ſo. ma. l. dotē cum in talib⁹ melius ſit aliquātulū differre q̄ ſnīam pcipitare vt. ff. de fideicō. lib. l. cuʒ quaſi. §. elegāter. τ de vect. τ excu. mune. l. pactoꝝ. §. vlt. Tertio ratio qꝛ lite iam infinite per ſnīam τ renūciationē appellationis: vt. ff. de pactis tale pactuʒ. §. qui ꝓuocauit dictū cōpromiſſum interuenit τ ſnīa qꝺ nec in ſnīa vera eſſe pōt: vt. ff. que ſine ſnīe appel. reſcin. l. i. Nec i arbitramēto qꝺ locuʒ trāſactionis obtinet vt alias dictū eſt. τ qꝺ no. per do. Inno. extra de iureiuran. c. quintauallis.

De dolo τ cōtu. τ de ſnīa

τ de re iudi. τ de penis. Extraordinarie. Ad. l. iul. maieſt.

XLIII

C Queriť vtrū citatio ſcā in loco vbi cōiter habitabant inimici notorij citati abſente longe ipſo citato ex hoc reddať nulla τ p ɔñs ꝓceſſus τ ſnīa ſubſecuta. C Iteʒ q̄riť vtrū ſi citat⁹ notorie nequeat ſine grādi pīculo ad locū ad queʒ citatus eſt cōparere τ ex hoc poſſet ſnīa dici nulla. C Itē q̄riť vtrū ſi familiares citātis ſint manifeſte inimici capitales citati τ ſint potētes τ multi citatio ſit nulla ita ꝙ neceſſe nō ſuit citatū cōparere vel mittere excuſatoreʒ. C Itē q̄riť ſi impatoꝛ capitalis inimic⁹ regis fuerit tpe ꝓceſſus τ ſnīe ſnīa ſit nulla. C Itē q̄riť vtrū edictū citatoriū in decā cā publice ꝓpoſitū apphēdat regē q citationis tpe erat extra diſtrictū citātis nec īfra ei⁹ diſtrictū domiciliū obtinebat. C Itē q̄riť vtrū rex vaſallus impij pro certis reb⁹ nō hñs infra diſtrictū impialē domiciliū potuerit cōmittere crimē leſe maieſtatis ɔtra impatorē. De ſeloīs enī nō eſt dubiū qn eāʒ cōmittere poſſit. C Itē q̄riť vtrū rex ante iuramētū fidelitatis impatori pſtitū ɔtra impatorē ipſm crimē leſe maieſtatis potuerit cōmiſiſſe. C Pro exaiatione eoꝝ de qb⁹ q̄riť p̄io illud puto vidēdū. Utrū citatio ſic ſit de eſſe iudicij ꝙ pteriſſo p principē ſnīam nullā reddat τ potiſſime crīalē. Circa qꝺ dicēdū vꝫ ꝙ in citatiōe ɔſiderant duo. ſ. effect⁹ intēt⁹ τ ad ipſm ꝓueniēdi modus. effect⁹ intētus ē ſcīa citati τ facultas defendēdi. Et hoc nō vꝫ poſſe omitti qn īteruenīat vere vel interptatiue vt in. c. nos in quenq̄ʒ. Sicut enī iure nature pmiſſa ē vnicuiqʒ defenſio ɔtra extraiudicialē violētiā: vt. ff. de iuſti. τ iure. l. vt vim. τ. ff. ad. l. aq. l. ſciam. §. q cū alr. Adeoqʒ qꝛ in bruto viget hui⁹ pmiſſio: vt. ff. ſi quadru. pau. fe. dicať. l. i. §. cū arietes. Sic τ aduerſus violētiā iudicialē: vt ff. de iniur. l. nec magſtratib⁹. extra de reſti. ſpo. cōquerēte. τ. ff. ad. l. aq. l. quēadmodū. §. magſtrat⁹. τ. C. de iure fiſci. l. facultas. τ. l. ꝓhibiť. Uerꝫ qꝛ oīa licit⁹ defendēdi modus dʒ cōmēſurari mō offendēdi q intēdit: vt. C. vñ vi. l. ſi qs in tātā. τ. C. de iuriſ. om. iu. l. i. τ ibi no: Jccirco in iudicia lib⁹ lʒ iure nature cuilibet ſe defendere iudicialr nō iniurijs τ obprobrijs: vt. C. ꝺ poſtu. l. qſqs. ſʒ qꝛ defenſio ſine ſcīa eē nō pōt neceſſaria eſt oīno ſcīa vera vel iterptatiua τ cū pnceps hac nō pcedēte indicat ſubtrahit hoī defenſionē iure nature ɔceſſaʒ. ſed hoc nō pōt princeps: vt iſtiť de iur. natu. gē. τ ciui. §. ſed naturalia. τ no. Cōpo. c. ſicut. extra de elec. ergo τc̄. Modus aūt inducēdi hanc ſnīam vere vel interptatiue ē citatio. τ ideo cū inchoať modus offendēdi ideſt p quē pars pōt offendi ſtatim dať poſſibilitas defendēdi p citationē τ hoc eſt qꝺ tex. dicit. Omniū aūt actionū inſtituēdaꝝ pncipiū ab ea pte edicti pficiſciť quā ptoꝛ edicit: vt. ff. de in ius vo. l. i. inſti. ꝺ penis temere liti. §. vlt. ſʒ citatiōes hñt ſuos modos qꝛ aliqñ p nūciū τ aliqñ p eplaʒ τ aliqñ p edictū: vt. C. qñ τ qñ iud. l. ɔſentaneū in auē. de litigioſis. §. oēʒ. τ. ff. ꝺ fideicō. lib. l. cū vo. §. ſubnētū eſt. Et ē qdā modus citationū ipoꝝ iteratiōe ɔſiſtēs: vt. ff. de fer. l. ſ pecuniarijs. τ de publi. iudi. l. iter acta. l. τ hmōi. Et ad hūc modū nō vꝫ princeps artari ar. expſſum. ff. mā. l. apud eū. qꝛ iſti nō ſunt modi de iure nature. ſed de iure ſimplr poſitiuo cui pnceps nō eſt neceſſario alligat⁹: vt. ff. de le. τ ſena. ɔſul. l. pnceps. τ. C. e. ti. l. digna vox. Hoc ſic pmiſſo. Dico ꝙ ois citatio que p aliqꝺ accidēs marie ipſi citāti notū ſecū affert ipedimētū defenſionis citati nō artat qꝛ nō pōt parere effectū pp quē ē inducta. ſ. facultatē defenſiōis. Et iō p nō ſcā habeť ois ar. ff. ꝙ

tutulaſq; vni nomi.l.j.§.⁊ gdē.⁊.C.de cura.furio.l.vi.§.ſin aūt teſtamē.⁊ ē expſſum.ff.ꝙ vi aut clā.l.ꝗ aīr.§.j. Et ex his patꝫ rñſo ad ꝑmas ꝗtuor qōnes qꝛ in vna quaq; ca rū ꝓponiť lrima ⁊ notoria cā deſenſiōem impediēs qꝛ ꝗlibet cap inſtās ꝑiculū mortis demonſtrat vt.ff.de dona. cau.mor.l.iij.cū trib⁹.ll.ſe. ⁊ iō a latitatōe excuſat vt.ff.q. ex cau.in poſ.eat.l.ſulcin⁹.§.qd ſit latitare. Et iō ꝑma cā de q̄ in ipa qōne ſit mētio vꝫ citatiōem ac ꝑ hoc ſnīam nullā reddere. Si.n.citat⁹ ꝑ eū cui ex ꝯſenſu ꝓprio obligatus ē ad pendū citat⁹ ad locū inhoneſtū nō teneť ꝯparere ꝑꝑ ꝯſeruationē fame vt.ff.de arbi.l.ſi cuꝫ dies.§ pe. multoſorti⁹ ſi erat ſcā ad eū locū in quo ē ꝑiculū vite ꝯtra legē dicētē nā cui⁹ fame multoſorti⁹ ꝑcēdū ē vite vt ff.ad.l.iul.de adul.l.ſi adulter.⁊.l.ſi adulteriū cū inceſtu. §.liberto.idē vꝫ ď ſcđa cā in ſcđa qōne ꝓpoſita qꝛ citatio ꝗdā ſnīa ē vt.C.de epiſ.⁊ cle.l.cū clericis. In ciuile aūt ē liberꝫ holeꝫ inuitū iubere facere qđ ñ pōt vt.ff.de pen.l. mortis.§.ſunt aūt.⁊ nullo iure ad impoſſibile qs obligatus ē vt.ff.de reg.iu.l.impoſſibiliū.ſꝫ illa dicunť impoſſibilia q̄ ſine ſalutis ꝑiculo ñ poſſum⁹.⁊ iō ad talē locū qs ire nō ꝯpelliť vt.C.ad treb.l.ſꝫ ſi alio ⁊.l.ſe. Et i talib⁹ vocatōib⁹ ⁊ itinerib⁹ habēda ē rō hūanitatis q̄ nulla fuit in citatōe tale.ff.ꝗb⁹ ex cāis maior.l.ſi cui.§.tā diu i fi.⁊ de voca.⁊ excu.munerꝫ.l.tpē. Et iuſtus timor ꝑiculi eſt iuſta cā recedēdi ab eo cui qs naturalr ē ⁊ ciuilr obligat⁹ vt.ff.loca.⁊ ꝯduc.l.habitatores.§.j. ¶ Idē vꝫ de tertia cā i tertia qōne ꝓpoſita qđ ꝓbať. Legatio ē publicū munus ⁊ iō ad id ſubeūdū qs ꝯpelliť vt.ff.ď mune.⁊ bono. l.vlt.§.legati.⁊ tñ lex dicit ꝙ ad amicū vꝫ domeſticuꝫ ei⁹ quē accuſat ñ teneť legatōem ſuſcipe.ff.de legatiōib⁹.l. ſciēduꝫ.§.ſi accuſatio.⁊ hoc ē ꝑꝑ amicitiā ⁊ domeſticitatē quā hꝫ cuꝫ accuſato ꝗ accuſatoris ꝑſumiť inimic⁹ vt i auč.de teſt.§.ſi vo.qs dicat. ¶ Idē vꝫ de ꝗrta eadē rōe ⁊ maiori vt.C.de inoffi.te.l.liberi.⁊.ff.de offic.ꝑfec.vrbis l.j.§.certe. Et ꝑ olb⁹his fač extra vt lite ñ ꝯte.c. accedēs ij.de ſen.excō.c.decetero.⁊.c.ꝗuis. ¶ Ad qntā qōnē vꝫ dicēduꝫ ꝙ ad hoc vt de regulari ordie edictū citatoriū ligēt oꝫ ꝙ fiat in eā neceſſitatis puta qñ fit ꝯ icertos vt.C.ſi vt ſe ad hrđi.abſti.autē.ſi oēs.⁊ de remiſſi.pign.ſi eo tpe C.vbi pupil.educa.debe.l.fi.⁊ extra de elec.c.vlt.li.vj. vt ſi ꝯtra certū qd fiat in ſubſidiū.ſ.de illo de quo ꝗriť ñ iuēto i loco vbi citari valeat vt.ff.de agnoſ.li.a parē.l.j.ď dā. infec.l.iiij.§.totiēs.⁊ ꝙ vi aut clā.l.aut ꝗ aliter.§.j.extra ď dolo ⁊ ꝯtu.c.vlt.de cle.ñ reſi.c.tue.⁊ de eo ꝗ mittiť i poſ. cā rei ſuā.ſi aduerſari⁹. Et ꝙ i tali loco fiat ꝙ viſiſe ſit ꝙ poſſe ad citati noticiā ꝑuenire vt.ff.de inſti.l.ſꝫ ⁊ ſi pupil lus.§.ꝑſcribere.⁊ qđ vi aut clā.l.ſemp.§.hoc edictū. Immo ⁊ ſi eēt i loco vbi citari ñ poſſꝫ .puta qꝛ loc⁹ ñ eēt ď iuriſditōe citātis poneret edictū i loco debito ⁊ notificareť ꝑ lrās vꝫ nūciū edictū ꝓpoſitū eē ⁊ potiſſime hoc oꝫ i criminib⁹ obſeruari vt hoc tradiť i tex.ff.ď regrē.reis.l.j.§. ſtē cū edicto. Cū ergo ꝓpōať edictū ꝯtra certā pſonā emanaſſe ⁊ de q̄ ſciebať vbi erat ⁊ ei nihil notificatū ⁊ ꝓpoſitū ꝗtū citati i loco abdito vꝫ dicēdū ꝙ ſnīa ex vtute talis edicti lata ſit nulla de iure. ¶ Circa ſextā qōnem attēdēdū ē ꝙ maieſtas dꝫ ꝗſi maior ſtās ſiue maior ptās arguēdo ergo a rōe nois vt.C.de epi.⁊ cle.l.decernim⁹. vt.ff.ď ver.ſigni.l.auguri.⁊ ibi nota.nō ꝯmittiť crimē leſe maieſtatis niſi cū lediť maior ptās opꝫ ergo ꝙ ſit maior ptās ſꝫ hic nulla ē ptās in leſo reſpectu ledētis loquendo de ptāte put accipit.l.ff.de ď.ſigni.l.ptātis. Et ſi dicať feudum ab eo tenere. Reſpondeo hoc nō dat dño impium in vaſallo. Eſt.n.quidam ꝯtractus in quo quis alteri obligať vt in col.x.de noua fidel.forma. Nō aūt impiū ꝯcedit vt ſatis pōt colligi ex no.ꝑ Inno.extra de ſo.ꝯpe.c. poſtulaſti. Si nō habet merū impium non eſt ſub ptāte ſua ⁊ ſic.n.ledēdo nō dicitur ledere maiorē ptāteꝫ qꝛ nec poteſtatem. Et hoc mō accipiť illud verbum euangelij. Nam ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate poſitus ⁊č. Et hoc ſatis pōt colligi qꝛ qs teneť ꝑſegeť ducē belli. Sꝫ hoc ñ dicitur de quocūꝗ; duce ſed de ſuo duce. Et iō cuꝫ miniſterio adijciť in.l.ꝗ ꝓpoſitū ſuū ⁊č.vt.ff.de re mili.oē delictū.§.qui ꝓpoſiti ſuū. Hoc etiā vꝫ expſſe dixiſſe lex dū dicit lex aūt iulia.maieſta.ꝑcepit euꝫ ꝗ maieſtatē publicā leſerit temere ⁊č.vt.ff.ad.l.iulia.maieſta.l.lex.xij.tabu.in iij.rñſo. Impator aūt ⁊ ſi maieſtas ſit nō eſt publica reſpectu ei⁹ de quo ꝗriť qꝛ ptās ei⁹ nō eſt cōicabilis ſiue cōicata ergo nō ē publica:vt.ff.ne qd in lo.pu.fiat.l.ij.§.viarū. Et ſi diceť imo rōne feudi rñſum eſt ſupra.⁊ hoc eſt etiā videre in hoſte qui cōmittēs in principē ſiue ei bellū indicēs nō dꝫ cōmittere crimē leſe maieſtatis: vt.ff.ď capti.⁊ poſtli.reuer.l.hoſtes. Ille ergo ꝓpie dꝫ crimē leſe maieſtatis cōmittere ꝗ iuriſditioni ⁊ ptāti impij ſuppoſit⁹ ab obedictia ſe realr ſubtrahēs hoſtis alum aſſumit ⁊ ſe nō dꝫ ď ſuo aduerſariū parat. Et iō tales ꝑduelles vocanť.i.ꝑfecte ad duellū ſiue belluꝫ clandeſtinū vel publicū parati ⁊ accincti. Vñ ⁊ tale crimē vocatū eſt crimē ꝑduelliōis :vt ff.ď ver.ſig.l.quos nō hoſtes in ꝑn.de dona.l.donatiōes. §.fi.⁊ inſti.de here.ab inte.§.ꝑ ꝯtrariū.⁊.ff.de leg.ij.l.cuꝫ filius.§.reis. Vbi ergo nō ē ſubtractio a iuriſditiōali ptāte principis nō eſt illud crimē ſꝫ hoc ē ſic ergo ⁊č. Sꝫ in ꝯtrariū multū facit qꝛ ꝗ pōt dare facili⁹ pōt ei qđ eſt qualitatē adiicere vt colligiť ex ſolone duarꝫ legū q̄ ſimul cōtradicere videnť.ff.ď leg.j.l.talis ſcriptura.⁊ ibi no.⁊ de leg.iij.l.vxori.⁊ ē caſus i.l.vnica i ꝑn.C.ď rei vxo.actio.ſꝫ leges ⁊ ꝯſuetudies ꝓuinciarꝫ faciūt qđ nō ē delictū eē delictū:vt.ff.ď extraor.criminib⁹ ſaccularij.§.ſunt ꝗdā.⁊ de pe.l.aut facte ergo multoſorti⁹ delicto ꝗlitatē adijciūt. Si ſic ergo ſi i impio qs cōmittat in ꝑncipē diceret cōmittere crimē leſe maieſtatis qꝛ talis ē lex illius loci ar.ꝑ hoc. viij.di.q̄ ꝯtra morē.⁊ qđ no. Cōpo.extra de ꝯſuetu.c.j.⁊ ꝑ oēs alios.extra ď ſen.excō.c.a nobis. Preterea ꝗ iuuat aliū in delicto idē crimē ꝯtrahit cū eodē:vt.ff.ad.l.pōpe. de pari.l.ſi ſciēte.⁊ ꝑ hoc.C.vt nemo ad ſuū patro.ſuſci. colo.vel ru.l.j.li.xj.⁊ i auč.de ſanctiſ.epiſ.§.ꝑ olb⁹.ix.col. ⁊ extra de ſen.excō.c.ſi ꝯcubine. Sꝫ rex iſte de quo ꝗriť ꝑſtitit auxiliū his ꝗ poterāt cōmittere crimē leſe maieſtatis ergo ⁊č. ¶ Sꝫ ad primū pꝫ rñſio ꝑ verꝫ itellectū ꝓpoſitiōis mioris qꝛ cū dꝫ ꝙ talis ē lex illi⁹ loci ⁊č. Rñdeť verū eſt ꝙ lex vni⁹ loci eſt ꝙ ſubdit⁹ cōmittēs in principē cōmittat crimē leſe maieſtatis ſꝫ in nō ſubdito nō ē lex iſta ipoſita:vt.C.ď ſum.tri.⁊ fi.catho.l.j. Et ſi dicať ꝙ ſit ſubdit⁹ ꝑꝑ delictū:vt.C.vbi de crie agi opꝫ.l.j. Rñdeo verꝫ ē nō talis nec alr. Et ſi dicať nōne vn⁹ ꝗſq; delinquēs iudicabiť ſm leges loci i quo delingt vt dꝫ de ꝯſuetudie loci celebrati ꝯtract⁹.ff.ď euic.l.ſi fund⁹.⁊ ꝯtract⁹ ⁊ delicta ꝗtū ad hoc parib⁹ paſſib⁹ ambulāt vt.ff.de iodi.l.oēm.⁊ in auč.vt oēs obediāt iu di.ꝓuincie.§.j.colľ.v. Rñdeo verꝫ eſt ſi de itētiōe legiſlatoris fuit ſcm ipꝫ afficere ⁊ rōne ſcioēm pſonā punit q̄ incideret in ipꝫ.ſꝫ hoc nō ē qꝛ de intētiōe ꝑncipis ē vtute legis aſtrigere eos dūtaxat ꝗ ſub ipij regimie diſtingunť vt dictū ē ſupra ⁊ ꝓbať.C.de inceſt. nup.l.nemieꝫ.⁊ ď nup.l.ipialis. ergo nō plus extēdiť lex ꝗꝫ fuit de itētiōe legiſlatoris vt.ff.ꝗ pe.tu.l.credēdū.⁊ de excu.tu.l.ſcire opꝫ.§.aliud.cū ſi. ¶ Ad ſcđm cū dꝫ ꝗ iuuat alienū ⁊č. Pōt rñderi falſuꝫ ē.nō enī ē fur manifeſt⁹ vel nō manifeſtus ꝗ furi opē ꝑſtat:vt.ff.de fur.l.is ꝗ opē. Sed qꝛ hec ſola nō ſufficeret eo ꝙ ſi fur nō ſit furti tñ teneť. Rñdeo alr ⁊ dico ꝙ illud hꝫ locū qñ ex itētione legē ꝯdētis ⁊ legis ſup hoc ꝯdende ptātē hñtis iuuās erat eq̄ ſubiicibilis legi ⁊ pene legis ſicut is quē iuuat.ſed hic iuuās ⁊ adiuti nec ex itentione ꝯditoris legis vt ꝓbatū eſt ſupra nec ex ptāte ipſius legē ꝯdētis ſunt pariter ſubiicibiles legi. Et iō nō pariter ſubiiciunť vt.ff.de duob⁹ re.l. ſi ex duob⁹.§.vlti.⁊.l.ſi id qđ.§.fi. Et ꝑ ſupradicta pꝫ via ad ſolonē vltime qōnis ꝯferendo ꝑdicta ꝯſcripſi cupiēs ſuper his ſcire a maioribus dñis meis Cardi.veritateꝫ.

De prebē.⁊ ď cleri.egro.

¶ Querit̃ ſi ep̃s ſenio vel alio impedĩto ꝑpetuo detẽt⁹ vȝ eccĩe coadiutorẽ ſibi aſſumat ď ꝯſilio ⁊ aſſenſu capituli ſui nũqd tp̃e ꝑſtatiõis ꝯſilij vel ꝯſenſus capituli hu ſus oporteat ď neceſſitate iuris ep̃m eẽ p̃ntẽ in.c.ꝑ ſe vł ꝓcuratorẽ. Et ẽ dicẽdũ q̃ lȝ in exhibitiõe ꝯſilij videat̃ p̃ſentia neceſſaria eo q̃ vł p̃ſupponere quãdã mutuã deliberatõeȝ q̃ iter abſẽtes nõ ꝯgruit vt.ff.de arbĩ. itẽ ſi vn⁹ §.ſi. Tñ in ꝯriũ vł vi⁹ ar.ff.de fideiuſ.⁊ h̃ďi.tu.⁊ cu.l.ſi. ď tu.⁊ cu.da.ab his.l.diu⁹.⁊ q̃ñ ap.ſit.l.j.§.ſi p̃ſeo. ¶ Itẽ q̃rit̃ qs poſt aſſumptõem hui⁹ hẽbit adminiſtratiõem ⁊ exercitiũ iuriſdictõis ⁊ alioꝝ ſp̃aliũ ⁊ tp̃aliũ ad ep̃m ⁊ ep̃o patũ ei⁹ ꝑtinẽtiũ. Utrũ ip̃e ep̃s cũ ꝯſilio coadiutoris vel coadiutor ꝑ ſe noĩe ep̃i. ¶ Ad hoc vł dicẽdũ q̃ aut dat̃ coadiutor alicui ſane mẽtis exiſtẽti puta ꝑꝑ certã cãm vt timorẽ dilapidatiõis ⁊ tũc exercitium illi⁹ cãe ꝑꝑ quã dat⁹ ẽ coadiutor nõ erit ſine ꝯſilio ⁊ aſſenſu coadiutoris vt extra de offi.⁊ ptã.iudi.deleg.c.venerabili. ſi aũt ꝑꝑ mentis alienatõeȝ ⁊ nimiã ſenectutẽ vł īfirmitatẽ dat̃ coadiutor vł hr̃e ī ſp̃ualib⁹ ⁊ tp̃alib⁹ gnãleȝ ⁊ liberã p̃tãteȝ vt.vj.q.j.c.j.⁊ ibi not.⁊.c.q̃uis triſte.⁊.c.petiſti.⁊.c.qr frat̃.⁊ extra de ſup.ne.ꝑla.c.grãdi li.vj.⁊ qď faciet nõ faciet noĩe ep̃i vł ꝯſtituẽtiũ cũ ſȝ noĩe eccĩe vt no. Inno.extra de ꝓcu.c.cõſulti ad ſi.vła.gl. Et exquo hȝ gnãlẽ ⁊ liberã p̃tãteȝ põt illa de qb⁹ habet̃ extra ď elec.c.is cui li.vj. ¶ Itẽ querit̃ nũqd in collatõe bñficioꝝ reqrit̃ ꝯſenſus coadiutoris vł ꝯſilij. Et qs faciet ꝯmiſſiões ⁊ qs ſcribet ⁊ dabit lr̃as ⁊ ſub quo ſigillo ⁊ cui⁹ noĩe. ¶ Ad hec oĩa hic q̃ſita pȝ rñſio ꝑ ſupi⁹ dcã excepta collatiõe bñficioꝝ que ñ vł ad talẽ coadiutorẽ ꝑtinere vt arg.extra de ſup.ne.ꝑ.c.eccĩe.§.ſi.⁊ no.ꝑ Arch.extra de cle.egro.c.paſtoralis li.vj.ſed h̃ nõ vł poſſe ſtare qr ſi hȝ generalẽ ⁊ liberã ⁊ hoc poſſet vt in.d.c.is cui. Preterea ſi ponam⁹ ep̃o ⁊ ꝯtinuũ mẽtis exiliũ patiẽti datũ coadiutorẽ ſi coadiutor ꝓuidere nõ poſſit diuti⁹ vacabũt eccĩe qr neſcit̃ q̃ñ reſcipiſcat vł moriat̃ vt.C.de vſufruc.l.ambiguitẽ.⁊ iď iſto caſu hoc ſibi licere vł ar.bonũ.ff.de admi.tu.l.iter honoꝝ. Si vͦ eẽt talis ſenect⁹ in cã dãdi coadiutorẽ que mẽtis exiliũ nõ induceret ſȝ ad exteriora que ſoli⁹ facti ſunt eũ redderet impotẽtẽ qr ſepe accidit q̃ ſenect⁹ ⁊ infirmitas vĩuteȝ cordis augmẽtat vt extra ď renũ.lr̃as.⁊.c.niſi cũ p̃dẽ.⁊.ff.ď capt.⁊ poſt.reuerſ.poſtliminiũ.§ ſi.tũc collatio nõ vł ꝑtinere ad coadiutorẽ ſicut nec nuptie ad curatorẽ ꝓaduli vt.C.de nup.l.in copulãdis. Et ſic p̃nt opi.doctoꝝ ad ꝯcordiã reduci.⁊.c.paſtoralis inquãtũ ꝓhibet alienatõeȝ intellr̃ ī volũtaria alienatõe. Collatio aũt bñficioꝝ eſt neceſſaria. Inter hoc.n.multũ refert vt.ff.ſa.her.l.alienatiõeȝ cũ ſi. ¶ Itẽ q̃rit̃ nũqd aliq̃ põt ep̃s ꝑ ſe ⁊ ex ſe p⁹ hui⁹ aſſumptõeȝ.⁊ ſi ſic que.⁊ que nõ. Ad hoc ex ſupiorib⁹ pȝ rñſio. ¶ Itẽ q̃rit̃ nũqd ſufficiat conſenſus maioris ⁊ ſanioris ptis toti⁹ capĩi in aſſumptiõe coadiutoris hmõi nullo cõſilio vł ꝯtractu ſup hoc p̃cedẽte p̃ſertiȝ cũ capl̃m dicat q̃ de ꝯſilio ⁊ aſſenſu capĩi aſſumi dẽat.⁊ vł dicẽdũ q̃ ſufficiat ꝯſenſus capituli qr ī ꝯſenſu capituli ẽ ꝯſiliũ lȝ ñ p̃cedat indiſtĩcte tp̃e ⁊ hoc iudicat ſm̃ rñſuȝ.c.paſtoralis.vbi eẽt maior ratio ꝯſilij.qr dõationi ep̃s nõ aſſentit ⁊ tñ ibi ď ꝯſilio nulla mẽtio fit.ſȝ de ſolo ꝯſenſu. Preterea ſi tractatũ voluiſſet p̃cedere hoc canonis dixiſſet ꝯditor ſicut dixit extra de his que fiunt a prela.ſine ꝯſenſu ca.c.tua.⁊ ď re.eccle.nõ alie.c.duđũ. Sed illa duo in.c.paſtoralis cõiunxit qr nõ ſufficit primũ ſine ſcďo ſcďm aũt icludit p̃mũ vt ꝯſueuit dici in ꝯſilio.ff.de acquir.poſ.l.quẽadmodũ.

De teſtamẽ.extraordi.de vul.⁊ pup.ſubſti. XLV

¶ Cum in narratiõe facti mihi expoſiti dicat̃ q̃ dña Ulema tp̃e cõditi teſtamẽti erat pubes de pupillari loq ñ expedit vt.ff.de vul.⁊ pu.ſubſti.l.vbis ciuilib⁹.⁊.l.in pupillari.de qua ſi pupilla fuiſſet potuiſſet ꝓbabilis dubitatio ſuboriri vt in eo.ti.l.cẽturio. Nõ ob.gl.poſita ſup.l.p̃cib⁹.C.de ipu.⁊ alijs ſubſti.q̃ ſolã verboꝝ figurã atẽdit. Nec ergo ſubſtõ cũ facta ſit ſit puberi ꝑ verbã cõe ſubſtitutorum.ff.de vul.⁊ pu.ſub.l.ſi hoc iur̃ abſqȝ dubio fideicõmiſſaria ẽ cẽſenda: vt.C.de iſti.⁊ ſub.ſub ꝯditõe factis.l.generalr̃.⁊ ar.ff.de ꝯdi.⁊ demõ.l.pr̃ ſeuerinã.§.ꝯditionũ.⁊.ff.ad treb.l.ex fcõ in p̃n. Nec ob.q̃ iſtituẽdo dixit teſtator ſe vulgariter ſubſtituere qr cũ ī ſubſtituẽdo vſus fuerit teſtõr his verbis ⁊ ſi ꝯtigerit ip̃aȝ. Uiernã filiã ⁊ heredẽ meã vniuerſalẽ ⁊c̃. vł effectũ ſubſtõnis ꝯtuliſſe in tp̃s quo vierna h̃s fuerit ⁊ ſine litimo h̃de deceſſerit: vt.ff.ď ꝯdi.⁊ demõ.l.q̃ h̃di.§.vl.⁊ de leg.j.l.q̃ſitũ.§.j.in.v.hui⁹ mͦi ꝯditõis ⁊c̃.ſȝ hoc exp̃ſſe ꝯtradicit nature vulgaris q̃ ꝑ additionẽ h̃ditatis expirat: vt.C.ď ipu.⁊ alijs ſub.l.poſt additã.⁊ iď ne vitiet̃ ſubſtõ quaſi collata in tp̃s ī quo ſuiret: vt.ff.de vſufruc.l.titio.⁊ de man.teſta.l.libertas intelligẽduȝ ẽ illud verbũ vulgariter ſupflue ⁊ nihil opari ar.exp̃ſſe.ff.de heredi.iſti.l.quotiẽs.§.ſiqs ita ſcripſerit.⁊ de ver.obli.l.q̃ extrinſec⁹. Nec tales enũciatiões veritatẽ rei īmutare.⁊ hic ẽ caſus exp̃ſſus.ff.ď caſtrẽ.pecu.l.ſi forte.⁊ de p̃ſcrip.verb.l.inſulã.⁊ no.C.de colla.l.ſi donatiõe.⁊ illud verbũ vulgariter ꝓlatũ a lr̃aꝝ ignaro nõ dȝ intelligi ꝓut dicit ſpeciẽ ſubſtõnis diſtinctã ab alijs qr hoc nõ intelligebat nec cognoſcebat ꝓferẽs de qua etiã iuriſpiti ſepe ꝯcertãt. Sȝ ad ſimplex ⁊ nudũ ſcñ ⁊ vulgaritatẽ quãdã nõ iuris ſubtilitatẽ ẽ tale bñficiũ referẽdũ ar.ff.ď ꝯdi.⁊ demõ.l.qb⁹ diebus.§.dñs de pecul.l.nec ſeru⁹.de ver.obli.l.ſtipſo iſta.§.hec quoqȝ ſtipſo.⁊ ibi no. Nec in cã teſtatore ad diffinitionẽ.i.ſtrictã verboꝝ ſignificationẽ deſcendẽdũ eſt cũ plerũqȝ abuſiue loquant̃ ⁊c̃. vt.ff.de leg.iij.l.non aliter.⁊ de acqui.rerum domi.l.inſula in ſi.

De accuſationibus. XLVI

¶ Uidet̃ qď ep̃s accuſans ſubditũ dẽat ſe obligare ad penã taliõis ſicut ecõtra nõ obſtãte ineq̃litate ſtat⁹. ſic eñ videm⁹ in ꝯiugib⁹ qr vxor ẽ qua ancilla viri vt.xxxiij.q.v.c.hec imago.⁊.c.ſeq.⁊ tñ vir accuſans vxorẽ ď adulterio nõ obſtãte īparitate ſe obligat ad taliõnẽ: vt extra ď ꝓcu.c.tue niſi ī caſu q̃ ponit̃ ī.d.c.hec imago.⁊.c.ſeq.⁊ ibi no. Preterea certi ſunt caſus ī qb⁹ calũniãs excuſat̃ a taliõe q̃ not.ij.q.iij.calũniator ⁊ iſte nõ ẽ de illis ergo ⁊c̃. Preterea ita punit̃ p̃ſbiter ⁊ diacon⁹ accuſantes ſubdiaconũ ſicut ecõtra.imo ī ſubdiacono ſit mutatio pene qr talio ī eo cadere ñ põt vt.v.q.vj.qr iuxta. Preterea vł cãno legis. dicit eñ lex q̃ ſic illuſtres accuſantes priuatos ſe iſcribũt ſic ⁊ priuati cũ accuſant illuſtres: vt.C.de iniur.l.ſi. Nec ī hoc īparitas ſtat⁹ aliqd facit imo magis ďlinqt ep̃s q̃ ſubditus: ⁊ ex eodẽ crĩe ꝑ vtrũqȝ cõmiſſo plus punit̃ ep̃s q̃ ſubdit⁹ ⁊ maior ī gradu q̃ minor: vt extra ď cle.vena.c.ij.⁊ ibi not.⁊.xl.di.hõ xp̃ian⁹.⁊ not.j.q.j.qcqd.⁊ h̃ ẽt vł equũ ne ſub p̃textu ꝯceſſi priuilegij flagitioꝝ creſcat auctas: vt C.ď p̃ui.ſcola.l.ij.l ſi.li.xij. Et ď iſta qõe vł mihi q̃ ſit tex.⁊ cãus ī rõne ī li.feu.ď ꝯſue.re.feu.itẽ ſi.c.ſi. Nã ī illis caſib⁹ ī qb⁹ dñs ñ tenet̃ iurar̃ ď calũnia nec vaſall⁹ ecõtra.

De apoſtatis. XLVII

¶ Pater ſanctiſſime in caſu nr̃o volẽti ſeq rigorẽ nõ eẽt neceſſe magne allegatões qr ſcelera iſtius miſeri ita ſunt notoria ⁊ de his pluries ⁊ plene h̃ actũ eſt q̃ nemo dubitat qn ꝯſideratis ſuis demeritis nulla pena fere inueniretur ſufficiẽs. Ergo poſſet dici q̃ lȝ miſericordia admittat eum ad ſacra eccĩe q̃ nõ claudit gremiũ redeũti: vt.C.de ſum.tri.ep̃la inter claras.nõ tñ eximit̃ a pena: vt extra de hereti.ſup eo.li.vj. Nemo.n.tali pctõ pnĩa deſinit eſſe nocẽs.ff.de fur.l.qui ea mẽte.⁊.C.de apoſta.l.iij.⁊ ibi no.cũ nõ ſolũ actũ notabilẽ inchoauerit ſȝ etiã ꝯſumauerit.ff.vi bo.rap.l.pe.⁊ ſi aliqd obmiſerit hoc fuit qr nõ potuit.ff.ad.l.põpe.de pari.l.j.in ſi. Non eñ eſt de nũero illoꝝ de qb⁹ dicit̃ potuit facere mala ⁊ nõ fecit ſȝ potĩ⁹ poſſet ipſe dicere qď dicit ſeneca de ſenectute regratiãs ſenectuti qr

oīa q̄ debebā nolle ⁊ velle nō poſſuꝫ.⁊ nos regratiemur
deo qꝛ que ipſe omiſit que nolle debuit nō potuit.Sʒ vˀ
mihi ꝙ decet ⁊ expedit ꝙ ſanctitas veſtra ſicut incipit eū
pie ⁊ clemēter recipe ſic cū pietate ⁊ clemētia ꝓſequatˀ.
dicit.n.ille Ualerius maximˀ narrās clemētiā Scipiōis
erga regē Armenie quē tenebat captū q multū offende-
rat rēpublicā.Romanoꝝ.l.egregiū ſu hoſtē deijcere ma-
ioris tū laudis ē ſcire miſereri.⁊ q̄to iſte miſer ſcelerioꝛ ē
olbˀ aliis ⁊ delictū ſuū directe reſpiciebat pſonā ⁊ ſtatuꝫ
veſtrū tātomagis vobis reputabiˀ ad laudē. Nā ⁊ dicit
ſeneca in pˀmo libro de clemētia.nullū tm̄ decet clemētia
ſicut ꝑncipē.Unde dicit ille ſcīſſimˀ impatoꝛ ꝙ nihil taꝫ
peculiare ē imperialis maieſtatis ſicut hūanitas.C.ð dōa.
inter vi.⁊ vx.l.fi.C.de nup.imperialis.⁊ ſi hoc dˀ de ꝑnci-
pe ſeculari ⁊ tpali multomagis de ꝑncipe eccle cui ſcitas
ignoſcēdi gloriā derelīqt.C.ð epiſ.⁊ cle.l.ſiqs ī hoc. Nā
in laudē Octauiani dˀ ꝙ erat natura clemēs ī oēs.auſte-
rus ī paucos.Dico ēt ꝙ expedit pp magnā vtilitatē q̄ in-
de pōt inſurgere eccle ⁊ fidei. Nā p hec infideles ⁊ re-
belles eccle faciliˀ ad gremiū eccle reducēt.Uidētes.n.
ꝙ ita clemēter vos habetis erga iſtū q vltra oēs delinqt ⁊
fuit caput ſcādali ⁊ petra offenſiōis ꝯdēter poterūt ſpe-
rare ꝙ benigniˀ vos habebitis erga eos ſi ad obediētiaꝫ
veniūt. Nā vt dicit ſeneca in pˀmo libro de clemētia mul-
tos vicit clemētia quos ſeueritas nō potuit ſubiugaˀ.Ubi
narrat de quodā q mlta fecit ad hoſtes deſtruēdos ⁊ vi-
dēs ꝙ nō poterat pficere ꝯſuluit vxorē ſuā que dixit ei fac
ſicut medici ſolēt faceˀ. Nā cū vidēt ꝙ ſic data remedia
nō pſont vtunˀ ꝯrīs ⁊ tu vſqꝫ nūc vſus es potētia ⁊ ni-
hil pfeciſti.nūc vtaris clemētia ⁊ ipſe vſus fuit ꝯſilio vxo
ris ⁊ oēs ſibi ſbiecit. Pater ſanctiſſime.ſcitas veſtra mul-
tū ꝓbauit ⁊ multa expēdit tota die.Uñ ergo deus ſola
ſua benignitate p vias inexcogitatas inimicos veſtros cō
fundit ⁊ eos tradit ad manus veſtras regratiemini ſibi ⁊
imitādo eū vt dicit.l.imperialis vtamini miſericordia ⁊ ma
gna clemētia qꝛ p hoc oēs alios deulncetis iuxta illō qð
dicit Solinˀ de ceſare qꝛ q̄s armis ſubiecit clemētia ma
gis deuicit.Sʒ pr̄ ſanctiſſime in miſericordia ſunt gradˀ
pp qð vˀ mihi ꝙ nō lʒ nec dēat eē modica tū nō dʒ eē mul
tū emolliēs vl̄ effuſa vt.xlv.di.diſciplina.Uideˀ ergo ſal
uo melioꝛi iudicio ꝙ nūc a pricipio quoddā mediū ſit te-
nēdū. Nā ꝯtinue ſanctitas veſtra poterit creſcere in gra-
tia ꝑut viderit expedire ⁊ pſeuerātiā viderit ī eodē.Uñ
videreˀ ꝙ ſanctitas veſtra dēat remittere ſibi pēas iuxta
c.j.q.j.ſiqs bītice.⁊.j.q.vij.ſaluberrimū.⁊ ꝙ pmittaˀ ī ſuo
ordine celebrare.Sʒ lʒ illa capitula dicāt ꝙ auferaˀ ſibi
ois ſpes ꝓmotiōis ꝙ in hoc debeāt mitigari.ſ.ꝙ nō tollaˀ
ſi ſpes imo deˀ ſibi ſi pſeuerauit.ſʒ ꝙ nūc ꝓmoueatur ad
dignitatē nō videreˀ mihi triplici rōne. Primo qꝛ iura vo
lūt ꝙ magna cautella adhibeaˀ circa iſtos hereticos pp
timorē fictionis extra de hꝛ͂i.vt officiū lib.vj.fingūt enim
plerūqꝫ pp aſſequēdas honoꝝ potētias vt dicit tex.l.diſ.
vt ꝯſtitueret.Scðo qꝛ nemo delinquēdo ſuā cōditioneꝫ
meliorē pōt facere de reg.iur.nō fraudanˀ.ꝟ.neo.qꝛ vi-
dereˀ de dolo ⁊ malitia ſua cōmodū reportare qð nō dʒ
eſſe extra de reſcrip.ſedes ⁊ de dolo ⁊ cōtu.ex lr̄is.⁊ ne
iſtius honoꝛ ſibi detur.vnde alij fideles qui bū ſeruierūt
ſcrupuloſo corde moueāˀ arg.xvj.q.vij.c.j.Tertio qꝛ iſte
ē ꝯuictˀ hr̄e vxorē ⁊ de illa ſuis ſcā ē mētio in ꝓceſſibus
vr̄is:vñ anq̄ aliō declareˀ ſup hoc nō vˀ ꝙ debeat fieri.

De clericis non reſidentibus. XLVIII

¶ Jus cōe pro reſidentibus hʒ in ſeruitio eccle exiſten-
tes.extra de cle.nō reſidē.ex pte.Seruiētes aūt romane
eccle que mater eſt oium ⁊ magiſtra ⁊ que oium ecclaꝝ
gerit ſolicitudinem ſiue curā.vt habeˀ in ꝓhemio.li.vj.
cenſi.cum inſtituit ſingulis eccleſijs creditur ſeruire ex-
tra de poſtu.ꝑla.c.j.⁊ in hoc priuata vtilitas includiˀ in
cōmuni vt ibi habeˀ. Nā etiā lex humana ſtatuit ꝙ ī ciui

tate romana philoſophātes eiſdē priuilegijs gaudeāt.ff.
de excu.tu.l.ſʒ reprobari.ꝟ.l romana.⁊ de vaca.mu.l.cos
in prin.Et ideo Honoriˀ quartˀ ſtatuit ꝙ familiares pape
q̄ circa eū ſe exegales exhibēt fructus bñficioꝝ ſuoꝝ reci
piāt qꝛ nō dʒ minori ꝓrogatiua gaudere q̄ alij in ſeruitio
eccle exiſtētes.extra de cle.nō reſi.cū dilectus.⁊.c.ad au-
dientiā.vbi p oēs doc. Et debuit vr̄a diſcretio ꝯſiderare
ꝙ cardinales magis ſunt familiares q̄ alij ⁊ principalius
ſeruitio eccle iſiſtūt q ēt aſſumūt ptē pōderis dici ⁊ eſtus
ſicut illi q in ptē ſollicitudinis ſunt vocati ⁊ de quoꝝ cōſi
lio ſūmus pōtifex agēda ordinat ⁊ diſponit.extra de elec.
fundamēta.ꝟ.decet.⁊ ſunt ſibi collaterales.extra de offi.
dele.excōicatis.⁊.c.officij.eo.ti.li.vj.vñ vt pars ſui corpo
ris eſſe videnˀ.ff.de excu.tu.l.iuriſpitos.⁊.C.ad.l.iul.ma
ieſta.l.quiſqs.⁊.vj.q.j.verū.⁊ extra de penis felicis.li.vj.

De verbo.ſignificationi. XLIX

¶ Cōſoeuit dubitari.An terminˀ ad quē ⁊ a quo ſumāˀ
tur incluſiue vel excluſiue.Et pˀmo videamˀ de termino a
quo.Circa quē ſciēdū ē ꝙ ſunt qdā dictiōes p quas deſi
gnaˀ vt ſunt.a.ab.⁊ de.⁊ lʒ inueniāˀ ex pluribˀ iuribˀ ⁊
qñqꝫ p doc.itelligāˀ incluſiue ⁊ qñqꝫ excluſiue nō tamē
ſemp ex eodē tex.ꝓbaˀ incluſio vel excluſio ⁊ iō de qua-
libet ſumā ꝯcordātias.Et pˀmo illas p quas p tex.meliˀ ꝓ
baˀ incluſio vt excluſio.¶ Quod.A.ſumaˀ incluſiue.ff.
ad.l.iul.ð adul.l.pr̄.ꝟ.j.⁊ facit.c.ti.l.miles.ꝟ.adulterij.C.
de aduo.diuer.iudi.l.poſt duos.ff.ð ſena.l.fi.⁊.C.ð imp.
l.a caligato.a qbˀ mu.vel ꝑſta.nō lice.ſe excu.l.j.li.x.ff.de
excu.tu.l.ſcire in auc.ð tpe nō ſolu.pe.ꝟ.generalr̄.col.vij.
⁊.xxxj.di.c.alr̄. Nā a ſubdiacono vſqꝫ ad epꝫ nō lʒ vxorē
hr̄e ⁊ tm̄ ſubdiaconˀ icludiˀ.xxxiiij.dˀ.ſi ſubdia.⁊ xxiij.dˀ.
a ſubdiacono.⁊ lxxvj.di.c.ſi aūt.⁊ lj.q.vj.anterioꝝ.⁊.xv.
q.iiij.c.pe.⁊.q.fi.c.cū multe.extra de ferijs capellanus.⁊
de ꝓbe.lʒ de elec.c.ſtatuimˀ.⁊.c.q̄ ſit.⁊.c.ſi electio.⁊.c.
cū ex eo.⁊ de ꝑbē.executoꝛ.li.vj.⁊ de treu.⁊ pace.c.j.⁊ de
appel.ſicut in cle.⁊ ibi Jo.an.⁊ Archi.i.c.ſtatuimˀ.⁊ l.c.
alr̄ allegatio ſupra.Qð.A.ſumaˀ excluſiue vˀ ꝓbari.ff.ð
here.iſti.ſeruuꝫ.ꝟ.hr̄ditas.⁊ iſti.eo.ꝟ.hr̄ditas.⁊.ff.ð acti.
emp.l.idē.ꝟ.fi.⁊ qð ibi no.⁊.C.de eroga.mili.annōe.l.iu
bemus.ij.li.xij.⁊.ff.de flumi.l.pe.⁊ ꝙ ſumaˀ excluſiue vˀ
ꝓbari. Nā p iura antiq̄ in ordinibˀ reqrebat ꝙ nūerˀ eēt
ꝯpletˀ:vt.lxxviij.di.c.j.⁊ no.lxxvij.di.l ſum.⁊ in ī.xxxviij.
di.de hīs dˀ ꝙ a.xx.ãno.recipiet diaconatū.⁊ ſic appet ꝙ
excludit p eūdē modū facit.lxxviij.di.c.ſi.lxxvij.dˀ.l vete
ri.¶ De dictiōe ex no.Ho.extra de elec.cū in cūctis ſup
v̄bo exegerit.¶ De ab.ff.de aq̄ quot.⁊ eſti.l.j.ꝟ.eſtatē.⁊
C.de tēp.⁊ rapa.app.l.fi.in ꝑn.⁊ in vſibˀ feu.⁊ de noua fi
del.forma.c.j.⁊.v.di.c.j.⁊.ij.⁊ lxxvij.di.ī veteri.⁊.xxxv.q.
vj.ab iſto.⁊ no.Archi.xxxj.di.c.pe.alr̄. Qð ſumiˀ excluſi
ue.ff.ſo.ma.l.de diuiſiōe.⁊.l.ſi aūt.⁊.l.de diuortio.⁊ de li
ber.agno.l.j.ꝟ.dies.⁊ ibi Ja.ð are.⁊ de itinere actuqꝫ pri
uato.l.j.ꝟ.ãnū.⁊ de acti.⁊ obli.l.obſonū fere in ꝑn.⁊ ad.l.
iuliā.de adul.l.mariti.ꝟ.ſexo.ad turpil.l.vt priuatuꝫ ⁊ qñ
app.ſit.l.j.ꝟ.biduū.⁊.ꝟ.fi.⁊.C.de lō.tēp.ꝑſcrip.l.j.⁊.ff.de
tēp.app.l.j.⁊ de nautico fenore.l.l nautica.⁊.xxxj.di.tene
re.⁊ no.Archi.c.di.aū.⁊.iij.q.j.qſqs.⁊ de reſti.ſpo.c.j.li.
vj.facit.lxxxij.di.ꝓpoſuiſti.ſʒ ꝙ excludat faˀ ꝙ ex ſeparōe
no.ar.C.ð nouo codice cōponē.l.j.l prin.ibi ex q̄ſtoꝛ.l.dˀ.
accedēs.⁊ qð not.ibi Archi.aū excōicationē.i.ſeparōeꝫ.
iij.q.iiij.c.famili.¶ De ꝑpoſitōe ð no.Archi.xiij.q.j.c.j.
de q̄ ēt vˀ.ff.depoſiti.l.j.l ꝑn.xxxv.di.c.j. ¶ Qð terminˀ
a quo ſumaˀ excluſiue no.G.dorandi.c.ſtatutū.extra de
ꝑbē.li.vj.qð qdā legiſte voluerūt tenere p ea q̄ notāt glo.
ff.de acti.emp.l.rō.ꝟ.fi.⁊ ēt no.Archi.l ꝑdicto.c.ſtatutū.
vbi tʒ ꝯtrariū.⁊.c.ſtatuimˀ.j.rñſo.Idē tʒ Jac.de are.ff.ð
lib.agno.l.j.⁊ Jo.an.extra ð app.ſicut l cle.⁊ ʒ l.c.freqns
de reſti.ſpo.variet.⁊ Ja.de are.ff.ð manu.l.j.⁊ Ja.ð bel.
ſiqs cautiōibˀ.l.j.⁊ Nico.de mate.ff.ð fer.l.more rōano.⁊
Archi.viij.q.j.c.j.⁊ qð.Bondie diſputata.xxxv.¶ Ter-
minus

min⁹ ad quē deſignat̃ p vſqȝ.intra infra.ad. ¶ Qd vſqȝ ſumat̃ incluſiue pbat̃.C.ð epi.ꝛ cle.cū clericis.§.memorati.ꝛ de pcu.auc.qð ius.ꝛ ibi dixi ego Oldradus.C.de vſu.l.cos.§.j.ꝛ de adoo.diuer.iudi.l.poſt dies.ꝛ de erogatõe mili.annone.l.iubem⁹.li.xij.ff.de inoſ.teſt.l.papinianus.§.meminiſſe de le.ij.qdā in teſtō ꝛ de gradib⁹.l.iuriſcōſult⁹.§.parētes ð v.obli.l.j.§.fi.ꝛ l.cū q ita.§.in ꝛ de penis abſentē.ꝛ de v.ſig.abſente ſic ēt intelligūt gl. ð epiſ.ꝛ cle.aōt generalr.ꝛ de ſponſalib.l.ij.C.de lib.pte.l.maximū vitiū circa mediū.ꝛ de tēpo.appel.l.fi.in pal.ꝛ ð mō multaꝝ.l.illuſtres.ꝛ de defenſo.ciui.l.j.C.a qb⁹ mu.vl pſta.l.j.li.x.de iudi.ppetuō.§.finaūt.ꝛ qño ꝛ qñ iudex auc.q ſemel.ff.de inoffi.teſt.l.quēadmodū.ꝛ de offō pcō.l.meminiſſe ꝛ ibi.G.de cu.ꝛ de ſena.l.fi.ꝛ ibi Jac.de are.ꝛ Are.ꝛ Jac.de raue.de dolo.l.vſqȝ ꝛ ibi not.de leg.i.qdā.§.fi obi ð leg.iij.pſon⁹.§.ſempronio.ꝛ ibi dixi ꝛ.ff.qñ dies le.ce.l.fi cū pfinitiōe.de le.pſtā.ꝫra tab.bo.po.pe.l.filiū in pal.ꝛ l.nā ſcðm.ꝛ ſi tabule teſt.nulle ex.l.j.§.fi.de carbo.edic.l.idēqȝ.§.in auc.ꝛ de ac.ꝛ obli.l.obligationū fere in pal.de itinere actuqȝ priua.l.j.§.iulian⁹.ꝛ de ver.obli.l.q rome.§.calimacus ad.l.iul.pecu.l.ſacrilegij penā.ꝛ.ff.de v.ſig.l.   in auc.de nō alie.§.ſimili mō.col.iiij.de iudi.§.hoc aūt col.vj.in vſibus feu.de noua fideli.forma.c.j.extra de pſby.nō baptiza.c.veniens.ð elec.c.ex eo ꝛ de reſcrip.ſi gratioſe li.vj.ꝛ ibi Archi.ꝛ.c.ſi pp tua debita.de emp.ꝛ vē.ad nřam ꝛ de ſerijs capellan⁹.xxxj.di.aſt.xxxij.di.de illo ꝛ ibi Archi.lxxvij.diſt.quiqȝ.xxiij.di.a ſbdiacono.xv.q.iiij.placuit ibi Archi.xxij.q.j.c.j.xv.q.fi.c.cū miſter.xxij.q.v.ðcreuit.xxiij.q.j.c.j.xxij.q.fi.c.j.de treu.ꝛ pa.c.j.Qd ſumat̃ excluſiue facit.ff.de adop.ſi arrogatoꝝ q me.cau.ſi cū exceptōe.c.hec aūt.de ſerui.ruſt.pre.l.ſi.de hē.inſti.ſeruū.§.hēditas ꝛ inſti.e.§.hēditas.ff.de tutel.l.ꝗſitū de leg.j.l.filiuſfamilias.§.j.an cle ap.p al.l.j.§.j.de flumini.quo min⁹ in auc.q.mo.nat.effi.legi.§.itē ſi appellatōe.extra de eta.ꝛ qua.a multis.ꝛ de ordi.ab epiſ.q renū.epiſ.c.j.ꝛ ibi no.de l integrā reſt.cū ex lris.ꝛ de dila.c.fi.de dolo ꝛ ꝯtu.cū dilecti.de fide inſtru.cū dilect⁹.l.di.accedēs ꝛ qð ibi no.Archi.de pe.di.iij.inter hec de pe.di.ij.ſcio.xxxiiij.di.ſubdiacon⁹.ꝛ Mathei.xi.ꝛ.xij.machabeoꝝ.v.in fi. ¶ Qd intra icludat expreſſe pbat̃.C.vt infra certū tpꝰ ciuilis qð terminet̃.l.j.ꝛ fi.ff.de ap.recipi.l.intra ꝛ qñ appel.ſit.l.j.§.ſiqs ſuſpectū tutorē.§.biduū in ea.l.ff.de adul.l.ſcire.§.erit de d ā.iſc.l.q bōa.§.fi.ꝛ de accu.l.libelloꝝ l ſi.ad turpil.l.ab accuſatōe.ꝛ l.ſi interuenientē.ꝛ.C.ð erog.mili.ānone.l.iubem⁹ ij.li.xij.quð ont qñ iudex autē.q ſemel de bōis aucto.iudi.poſſi.l.cū pponas.ff.de edi.edi.l.ſi vēditor.C.de fide.l.pe.ꝛ de tēpo.appel.l.ij.in auc.de appel.§.j.col.viij.ꝛ de tēpo.nō ſolu.pe.§.gnāliter col.vii.Qd excludat facit ar.ff.de v.ob.l.q rome.§.i.vbi pmiſit nauigat̃ intra id⁹ ſeptēbris ꝛ poſtea dicit q nauigauit añ ſcðm ꝯpōnem p q inuenit q ñ excludit id⁹. ¶ Qd iſtra icludat pbat̃.ff.ð excu.tu.l.ſcire.§.ſunt.ꝛ de reqrē.le.l.i.ꝛ fi.ꝛ.l.ān⁹ ꝛ expſſe.extra de ap.ꝯmiſſa.ꝛ de app.ab eo.ꝛ de regu.c.l.ꝛ.ij.ꝛ de elec.ſtatuim⁹.ꝛ.c.ꝗ ſit li.vi.ꝛ de l integ.reſti.c.i.in cle.vt lite ñ ꝯte.qm frequēter.§.i aliis ð ꝯce.p.c.i.ꝛ no.Jo.mo.de excep.pia.Sȝ q excludat facit extra ð fide iſtru.iter dilectos.ꝛ de pſcrip.ad audiētiā ð v.ſi.abbate. ¶ De ad.q icludat pbat̃.ff.de ꝯdi.ꝛ demō.l.nō putabā.ꝛ Archi.lxxvii.di.pſbiter glo.ff.ð dolo.l.vſqȝ vř ſentire q icludat vř excludat ꝛ fauor āpliet̃ ꝛ odiū reſtrīgat̃.Sȝ h ꝯſueuit īpugnari q: pene odioſe ſunt.ff.ð pe.iterꝑtatōe ꝛ tū icludit.ff.ð bis q no.l ſa.qd ergo ꝛ de extraordi.cri.l.ſaccularij.§.ſunt qdā.Et iō dicūt alii q vbi appet de mente illi ſtabim⁹ ar.ff.de reg.iu.ſemp l ſtipul.Et hoc ſiue ex ſe cōſtet ſiue p ꝯiecturas vt no.ff.de leg.iij.l.pſon⁹.§.ſempronio ar.ff.ð leg.ij.qui ſolidū.§.i.de reb.dub.l.i.Sed vbi nō ꝯſtaret ſtarem opinioni glo.q cōſideret̃ fauor ꝛ odiū.Hoc ſentit Dy.i:l.a caligato.Niſi incluſio ꝯdiceret legi ꝛ omnino dubiū eēt dicere q includeret.Hoc expſſe ītra dicit inira ꝛ infra p ꝗ termin⁹ ad quē deſignat̃.Et iura ꝯmiſcue vtunt̃ iſtis vbis.ſ.vſqȝ itra ꝛ iſra: vt.C.ð erog.mili.ānone.l.iubemus ij.li.xij.ꝛ l auč.de tēpo.nō ſolu.pecu.§.generalr.col.vij.de excu.tut.l.ſcire.ꝛ de reg.re.l.iij.ꝛ.C.c.l.j.ꝛ hoc cȝ Jo.ꝛ Cōpo.extra ð excep.pia.ꝛ p hoc qð no.Archi.xiij.q.j.§.j.ꝛ de pace reſor.in prin.col.x.vbi includit. ¶ Dictio vbi icludit.C.de actio.actiōe ꝛ dic vt ibi Cy.ꝛ extra ð re.iur.ñ dimitit̃.ꝛ Pe.ð bel.ff.ð v.ob.decē ſtipulat⁹.ꝛ no.gl.ff.ſiqs cau.l.ſi eū.§ ſi.ꝛ ibi iabeo l diffinitione.ꝛ Archi.extra de ꝯſti.c.j.li.vi.ꝛ.xxv.q.vj.ab iſto. ¶ De pter.ff.de pig.acti.l.j.ꝛ ibi.G.de canio.ꝛ de adimē.le.l.fundo.ꝛ Inno.ꝛ Cōpo.de elec.dudū.ꝛ Jac.de are.ff.de dā.l.fec.qui bōa.§.ſiqs q.ꝛ Archi.xiij.q.ij.ebrō. ¶ Qd qñqȝ ante icludat.ff.ð ver.ob.q ante.ꝛ l.e ā g.§.q ita.ꝛ l.cū ſtipulat⁹.de ver.ſig.auiculis.§.j.ꝛ no.ij.q.vj.anterioꝝ.ꝛ.lxxviij.di.pſbiter.ꝛ.xxxj.di.ante. ¶ De in.q icludat ſa.ij.q.vj.anterioꝝ circa prin.ibi iterdū.ꝛ.ff.de ꝯdi.ꝛ demō.ſi in ānos.ꝛ ibi Pe.de bel.Et de multiplici ſignificatōe iſti⁹ ꝑpoſitōis l no.Archi.xl.di.ſi papa.ꝛ.ff.ð lib.ꝛ poſt.l.gallus.in pn.ꝛ ibi ēt Ja.de are.§.ille caſus in difficilis.ꝛ de ſuis ꝛ legitimis hēdib⁹.l.j. ¶ De abſqȝ archi.extra de pcu.q generalr.ꝛ.xxvj.q.v.nō ē noſtrū.ꝛ ibi Archi.ꝛ.xxxiiij.di.pſalmiſta. ¶ De ſen.ff.ð aur.ꝛ arg.leg.l.ſiqs ita.ꝛ no.Archi.lxiij.di.ego.ꝛ ibi Arch.de reſcrip.ſtatutū.li.vj. ¶ De nūc.Arch.lxiij.di.ego. ¶ Et ibi de tūc.ff.de cōdi.ꝛ demō.l.iij. ¶ De vel.ꝛ vt aut qð no.Archi.lxiij.di.ego.C.de ver.ſigni.cū qdā.ꝛ ibi plene Cy.ꝛ.C.p quas pſonas.l.ij.ꝛ no.ff de iur.ꝛ fac.igno.in Brica.ꝛ.ff.ð reb.dub.l.ij. ¶ De iuxta.extra de ver.ſigni.abbate.ꝛ de offi.dele.qm Abb.ꝛ de fide inſtru.ex lris.ꝛ.C.de epiſ.ꝛ cle.l.j.ꝛ qð no.Jac.de are.C.de inſti.ꝛ ſubſti.l.ſi teſtři.ꝛ Nico.de mathe.ff.de iure iurā.admonēdi. ¶ De quaſi habes.ff.ſol.ma.l.ſi ante.ꝛ ibi no.ꝛ.lxxviij.di.pſbiter de deci.parochianos.ꝛ ibi Ho. ¶ De tāꝗ.de maio.ꝛ obe.ſolite. ¶ De alodio habes in glo.C.de ingen.manu.ꝛ.l.pe.ꝛ.ff.de relig.ꝛ ſum.fu.ꝛ ſiqs.§.ſed iterdū.ꝛ in vſibus feudo.ſi de feudo defuncti ꝯtrouerſia fuerit.c.ij.ꝛ.iij.de pace iura.firmā.§.ad hoc.ꝛ ibi Ja.de bel.Et alodiū ſm catholicō idē eſt qð ꝓpriū.Et iȝ denotat libertatē rei nō tñ excludit ſupioritatē vel iuriſditionē alteri⁹ vt expſſe dicit.§.ad hoc.ꝛ ita ſentit Hoſti.extra de iureiuran.nimis. ¶ De fere.ꝛ pene.C.de ve.iur.enucle.l.ij.ꝛ.iiij.q.vij.q fine.ꝛ vide qð no.Guil.de cu.ff.ſiqs cau.ꝛ ſi poſt tres ꝛ de mino.intra vtile. ¶ De prope.ff.ð doli excep.l.apud celſuȝ.§.de dolo aūt.ꝛ qð no.de noua.l.j.ꝛ ad.l.fal.ſi pupillus.ꝛ inſti.de inuti.ſtipu.§.pupillus.ꝛ extra de deſpō.impo.ꝯtinebat̃.ꝛ qð no.Pe.de bel.ff.de le.j.ſeru⁹ legatus.§.cū qd ꝛ qð no.ff.de orig.iur.l.ij.§.hoc idē tpibus.

De reſcrip. vel de priuile.

L

¶ Gratia ꝯceſſa ē alicui plato q vſqȝ ad qnquēniū cōferat bñficia ſuoꝝ clericoꝝ.Poſt biēniū impetrauit ſimilē gratiā nō fcā mētiōe de pria.Querit̃ qñ icipiat ſcðm qnquēniū. ¶ Dicūt qdā qð a fine primi qnquēnij q: bñficiū pncipis latiſſime ē iterꝑtādū vt.ff.de ꝯſti.prin.l.bñficiū.Nā priuilm dȝ aliqd opari.ff.ad mūicipales.l.j.ꝛ p hoc allegāt.ff.ad turpil.l.in ſenatus.§.ꝗꝗ. ¶ Videt̃ q i vtraqȝ grā tpꝰ currat ꝛ tpe date.extra de reſcrip.eaȝ te.ꝛ eo.ti.ſi eo tpe.li.vi.de deci.ſtatutuȝ.ꝛ no.Archi.in.c.ſi pp tua eo.lib.Nec ē mirū ſi idē tpꝰ ſatiſfaciat vtriqȝ grē.Nā ꝛ vna ſolo qñqȝ ſatiſfacit duob⁹ obligatiōibus.ff.de ſol.l.actionib⁹.Nec ē nouū q eadē res debeat̃ eidē pſone ex duab⁹ cauſis.ff.de acti.emp.nō eſt nouū.de reg.iur.nō vt ex plurib⁹.Et ſi plures oblōnes i eadē pſona ꝯcurrētes ſunt lucratiue vna ſolo ſatiſfaciat oīb⁹.ff.de acti.ꝛ obli.l.oēs.Et ita hic cū vtraqȝ cā ſit lucratiua.p hoc facit quod no.Jo.and.extra de elec.puida in glo.credo.vbi dicit q vnū tpꝰ ſatiſfaciat duab⁹ penis ꝛ ſibi iputet q taliter ipetrauit.ꝛ ꝗui ad hoc etiā facit qð no.Jo.an.extra de con-

ſue.cū in tua li.vi.⁊ qͦ no. Ja.⁊ Pe.de bellap.l.ꝑmiſciť de leg.§.duob⁹.⁊ ꝑ hoc de adul.l.ſi maritus.j.⁊.ij.rñſo. Nō ob.qͦ dr̄ ꝙ in bñficijs ē pleniſſime interꝑtādū q2 verū eſt ꝯtra ꝯcedētē ſꝫ nō in ꝑiudiciū tertij.ff.ne qd i loco publi.l.ij.§.ſiqs.Et hoc ē ēt extēdere ac etiaꝫ interpretari contra proprietatem verborum.

De iudeis ⁊ ſarracenis
LI

¶ Iudeus tranſiuit ad ſectā ſarracenoꝝ.q̄riť an ſit puniēd⁹. ¶ Et vr̄ ꝙ nō q2 cū ambe iſte ſecte tollerenť a nobis vt.C.de paganis.l.xp̄ianus.⁊ extra de iude.⁊ ſi iudeos.ſi vtrobiqꝫ ſit in ſtatu dānatiōis nō eſt curādū in qua cap ſit q2 nō refert qd ex equipollētib⁹ fiat ar.C.de epi.⁊ cle.l.deo nobis ⁊ cū vbiqꝫ ſit extra ecclam nihil ad nos ƌ eo iuxta verbū apoſtoli dicētis.i.ad corin.v.c.qd ad nos de his q foris ſunt trāſumptiue poſitū.ij.q.j.multi. ⁊ iudei ⁊ ſarraceni ꝯſtōib⁹ canōicis nō ligātur extra ƌ diuor. gaudem⁹. Nā cū liberi arbitrij creauerit nos de⁹ de pe.di.ij.ſi.n.ēt ad fidē catholicā que vitatē colit in qua ꝑfecte ſalus inueniť nēo cōpelliť.xlv.di.de iudeis.mlto ergo min⁹ qs ad ſupſtōnem iudaicā ꝯpelliť.⁊ iō ad fidē catholicā ſemel ſuſceptā ſuādā qs ꝯpelliť vt.d.c.ƌ iudeis. q2 exquo vitatē agnouit nō dꝫ ampli⁹ retroire iuxta vbū vitatis dicētis luce.ix.q pouit manū ad aratrū ⁊ reſpicit retro nō eſt aptus regno dei extra de voto magne. Et de tali dr̄ ꝙ meli⁹ fuiſſet viā dñi nō agnoſceř quā poſt agnitā retroire.extra de apoſta.qdā.Et tales dicunť apoſtatare id ē retro abire.xxvj.q.ſi.c.obſeruetis. Sꝫ hoc ƌ iudeo ad ſectā ſarracenoꝝ trāſeūte dici nō pōt q2 cū vitatē nō agnouerit nō vr̄ retro reſpicere.nec viā dñi derelinquere. Immo cū ſecta ſarracenoꝝ ſit min⁹ mala ꝙ̄ iudeoruꝫ iuxta vbū dñi dicētis. Mathei.xj.tollerabili⁹ erit ſodomis in die iudicij ꝙ̄ vobis.Et ꝓpheta. Ezechiel dicit eis iuſtificaſtis ſodomā qͦ exponēs Aug.in coopatōe veſtra iuſta ſcā ē.Et ꝺic̄ ꝙ iudei peiores ſunt gētilib⁹.j.q.j.nōne ⁊ que fit rō ibi no. Nō ē ergo puniēd⁹ q viā man⁹ malā eligit.ff.de reg.iur.l.quotiēs. ⁊ ꝙ ſint peiores ſatis denotať eccla q2 cū in die paraſceue oret pro oib⁹ iudeis nō flectit genua ſꝫ pro paganis ſic. Et iō leges puniētes apoſtatas ſemꝑ loquūtur qñ catholic⁹ trāſit ad aliā ſectā C.de iude.iudei.⁊ ne ſanctū baptiſ.itereť.l.ij.imo hoc vr̄ ꝓbari i.l.ſi. Nā ſi aliqs initiauit fidē catholicā ⁊ ꝯuertit ſe ad aliā puniť pena exilij.⁊ ſic minori ꝙ̄ ſi eſſet perfecte xp̄ianus. Per que videtur ſentire ꝙ ſi nō viciaſſet fideꝫ catholicam licet tranſiret ad aliam non puniretur.

De iudicijs.extraordina.
De admi.tu.⁊ cu. LII

¶ Queſtio ē talis.An tutela regis finiať.xiiij.āno finito. Et an tūc poſſit ꝑ ſe adminiſtrare ⁊ ꝙ tutela finiať pubertate ⁊ ſic.xiiij.āno ꝯpleto ꝓbať iſti.qb⁹modis tutela finiatur i ꝑn.⁊.C.qñ tu.vl̄ cu.eē deſinat.l.j.⁊ ſi.ar.extra ƌ reſt.ſpo.ex pte.⁊ ƌ deſpō.ipu.c.ex lr̄is.⁊ no.de obli.ad ra.c.j. Et vr̄ ꝙ tutela finita poterit adminiſtrare. Nā vbi aliqs capax alicui⁹ iuris officij vel dignitatis poterit illō adminiſtrare ⁊ ēt ad iudiciū deducere ſiñ auctate alicui⁹ ꝑ ſe ⁊ ꝑ aliū dū tñ ſit pubes ⁊ quo ad illud legitimā etatē cēſeť hr̄e extra de reſti.ſpo.ex pte.⁊ de iudi.ſi ānū li.vj. Cū ergo dignitas regni cadit i eo exquo fuit pubes poterit adminiſtrare q2 video ꝙ mulier q̄ alš ihabilis ad iudicādū vt.ff.ƌ reg.iu.l.ſcie.tñ i caſu vbi ē capax iuriſdictōis vt q2 hꝫ ex ſucceſſiōe iudicat vt extra de arbi.c.dilecti.xij.q.ij.cū deuotiſſimā. Sic dicā i rege ꝙ lꝫ rōe etatis alš ſit ihabilis q2 tñ h hꝫ ex ſucceſſiōe. Immo q a natura poſſit adminiſtrař ⁊ ēt iudicař. Nā cū ipe ſit ordiari⁹.extra ƌ elec.cū nobis imo ſi ē impator mūdi dñs.ff.ad.l.rodiā ƌ iactu l.deprecatio. Etiā ſi minor ſniam tulerit valebit naꝫ h hꝫ ⁊ pretor.⁊ cōſul.ff.de re iudi.qdā ꝯſulebat.⁊ not.de iudicijs.l.cū pretor.§.ſinuūt.extra de offi.dele.c.vno delegatoꝝ.multo magis princeps qui oīa iura cēſeť in pectore.C.de teſta.l.oium.⁊ nō pōt errare ꝑꝑ multos ſibi aſtātes ⁊ ꝑꝑ officia in domo ſua ab antiquo ordinata ⁊ maxie q2 princeps legib⁹ ſolut⁹ eſt.ff.de legi.pꝛīceps. Nec curatorē hr̄e cōpelliť iſti.de cura.§.inuiti.Et maxie iſte i quo diſcretio ſupplet etatē.extra de deſpō.impu.c.tue.lxxvij.di.monachus nouicius.C.de proxi.ſacro ſcri.l.vnicuiqꝫ. De iſto eni pōt dici illud luce.ij.c.puer creſcebat ⁊ cōfortabať plenus ſapiētia ⁊ gr̄a dei erat cū illo. Nā ⁊ Salamonē adhuc puerū elegit de⁹ vt legiť.j.parolipomenon.xix.c.⁊ eccleſiaſtes.xiiij. Poſuit Dauid puero ſuo excitare regē ex ipſo fortiſſimū. Melior ē puer ſapiēs rege ſtulto ⁊ ſene eccle.iiij. Ex ſtudijs ſuis cognoſciť puer ꝓuerbiorū.xx.⁊ extra de ꝑſump.c.ex ſtudijs. Immo vr̄ neceſſariū ꝙ ipſe aſſumat regimē q2 ꝑꝑ diſſentionē tutoꝝ deſtructa eſt terra iuxta illud. Omne regnū in ſeipm diuiſuꝫ deſolabiť. Mathei.xij.iſta aūt diſſentio ſedari nō pōt niſi ipſe exeat ⁊ regimē aſſumat. Et pñt ſibi dari aſſiſtētes ſapientes de quoꝝ cōſilio ipſe regat. ¶ Sed ꝙ tutela nō finiať in.xiiij.anno.ſed debeam⁹ expectare finē.xxv.vr̄ ꝓbari in libro legionis.li.iij.C.de orphanis.l.j.⁊ ſi.in.ij.practica.c.xv.l.iij.vbi diciť ꝙ tutela regis finiť in.xx.imo vr̄ ꝙ ante.xxv.nō poſſit adminiſtrare. Nam ꝯſtat ꝙ fragile ē ⁊ infirmū huius etatis ꝯſiliū multis captōib⁹.⁊ multoꝝ inſidijs expoſitū. Et iō eis reꝝ ſuaꝝ adminiſtratio cōmitti non dꝫ etiā ſi rē ſuā bene gerāt.ff.de mino.l.j. Inde eſt ꝙ quātūcūqꝫ diſcretus veniā etatis.xx.annū ipetrare nō pōt.C.de his qui veniā eta.ipe.l.oēs. Itē ſua negocia adminiſtrare nō pñt in qb⁹ qlibet eſt moderator ⁊ arbiter:vt.C.manda.l.in re mādata. Et in qb⁹ ſi ledať publica vtilitas non lediť ⁊ in qb⁹ negligētia ⁊ culpa puniť.ff.ſolu.ma.l.etiā. Multominus negocia publica puta impialia vel regalia poterit adminiſtrare q2 vbi maius ꝑiculū vertiť cauti⁹ eſt agēdū.ff.de carbo.edic.l.j.§.ſed ſiqs.vij.q.vl.c.ſi. Et cuꝫ ſtabilē mētē nōdū adeptus ſit in tā tenera etate nō dꝫ ſapientū holum iura ꝑtractare.C.de teſta.mili.l.ſi. Et iō ad rēpublicā adminiſtrādā ante.xxv.annū minores admitti nō debent.ff.de mune.⁊ hono.l.ad rēpublicā. Indecoꝝ eſſet eni vt hi debeāt rēpublicā gerereq non nouerūt gubernare ſeipſos ar.extra de eta.⁊ quali.indecoꝝ. Et q alieno ꝯſilio in reb⁹ ſuis egēt alioꝝ curā gerere nō debēt iſti.de excu.tuto.§.minores.⁊ in auc̄.de ſanctiſ.epiſ.§.j.coll.pe.vel.ix. Preſumptio eni violēta eſt ꝯtra iuuenes ꝙ nō pñt prudēter regere. Et ideo ſcriptū eſt. Nemo iuuenes eligit duces q2 ꝯſtat eos nō eſſe prudētes. Nam ⁊ ille ſapiēs Salamō lꝫ tria dicat ſibi difficilia.fateť tñ ſe tertiuꝫ penit⁹ ignorare.ſ.viā viri in adoleſcentia.ꝓuerbi.xxx. Et merito q2 dr̄ ꝓuer.xxij.ſtultitia colligata eſt in corde pueri.⁊ dñs cōminās ꝑuerſis regionib⁹ ait Iſaie.iiij.c.dabo pueros principes eoꝝ. Et ille ſapiēs cōpatiēs terre ait eccle.x.ve terre cuius rex puer ē ⁊ princeps eius mane comedūt. Nec eſt eadē rō in rege q̄ in alijs priuatis cū officium ſuū ſit iuſtitiā exercere.xxiij.q.v.c.regū. Nec error ſuus poſſit emēdari cū nō ſit ad quē appellat q2 ſuꝑiorē nō hꝫ ar.extra de dona.iter virū ⁊ vxo.c.⁊ ſi neceſſe.lxiij.di.adrianus.⁊ ibi no. Maxie in criminalib⁹ in qb⁹ de cōſuetudine terre nō appellať. Et talis actus q non recipet reparationē ar.ff.ƌ app.reci.l.ij.⁊ mior.xxv.ānis ꝑſonā ſtādi i iudicio nō hꝫ.imo eo iuito ad iudicia dať curator inſti.de cur.§.inuiti.multo ergo min⁹ vt ſit iudex.imo vr̄ ꝙ regi ēt iuito dať curator.extra ƌ ſup.neg.ꝑla.grādi.li.vj.

De iniurijs.
LIII

¶ Conſueuit dubitari.An dicēs alicui verbū ꝯtumelioſum qͦ tñ eſt veꝝ teneať actiōe iniuriaꝝ. ¶ Et videť ꝙ nō.C.de iniur.ſi nō ꝯuicij.⁊.l.ſiqdē.⁊.ff.eo.l.euꝫ qui.vbi hoc ſimplr̄ ꝫ glo.ſiue dicať in iudicio ſiue extra.⁊ no.in inſti.eo.in prin. Poſt.tamē in ſum.eo.ti.§.ꝯtra quos videť diſtinguere an illud ꝑueniat culpa illi⁹ cui diciť ⁊ tūc nō

teneať

tēat aut ſine culpa vt qꝛ vocauit eū baſtardū ⁊ tūc teneat. ar.lvj.di.naſci.facit.C.de natu.lib.l.legē. Alij dicūt ꝙ aut illud ↄuiciū dr̄ in iudicio ⁊ nō tenet. ſi extra ſic ⁊ hoc vr̄ placere Jo.ij.q.j.ſi peccauerit in ſolutōe ad.l.eū q palle. Alij dicūt ꝙ aut illō ↄuiciū expedit reipublice fieri notū aut nō ſi expedit.tūc ſiue ↄueniat culpa illi⁹ vt homicidiū vl̄ ſilē vl̄ ſine culpa vt qꝛ ē leproſus qꝛ tñ expedit reipublice detegi qꝛ morbus ē cōtagioſus.⁊ tūc ſi ē verū nō tenet vt.ff.eo.qō reipublice.⁊.l.eū qui. Aut nō expedit reipublice detegi vt qꝛ vocauit eū baſtardū claudū vel ſimilē. ⁊ tūc ēt ſi ſit verū teneat. defect⁹.n.alios detegi ihumanus ⁊ iniurioſus ē.C.qñ ⁊ qbus q̄rta pars.l.ij.li.x. Salua tñ tate ego alr̄ dicerē ⁊ ſic ꝙ aut ↄuiciū dr̄ i iudicio aut extra. Si in iudicio ⁊ pbat verū ñ teneat dicēs. ſic itelligo l.ſi qdē.C.e.⁊.ff.e.ſi qs de libertate.C.de lib.cā ſi tibi. Nā nō vr̄ iniuriā facere q iure ſuo vtit ⁊ ordiaria actōe experit.ff.de reg.iu.l.ſcīn.§.ſi vr̄.iuris.n.executio ñ hꝫ iniuriā.ff.e.l.iniuriaꝝ. Si extra iudiciū aut p libellū famoſuꝫ aut ſine. Si p libellū ēt ſi ſit verū tenet.C.de famo.libel.l.i.⁊ ibi no.⁊ in.l.eū q.ff.e. Aliq tñ in hoc habēt ↄtra.ꝙ vr̄ placere canōiſtis.v.q.i.c.j.⁊.ij. Si ſine libello aut illō ↄuiciū dr̄ ex cā aut ſiñ cā. Si ex cā puta correctōis qō poteſt ēt qñqꝫ dici publice iuxta illō. Peccātē corā oib⁹ argue.xl.di.illō vl̄ dicit corā ſupiore lꝫ ñ i iudicio ea intētōe vt iſte puniat ⁊ pena iſti⁹ ſit alijs i exēplū vt.C.ad.l.iul.repe.l.ſ.⁊.ij.q.i.qꝛ pp. Nā ad hoc expedit peccata nocētium fieri nota.vt dic̄.l.eū q.ne maleficia remaneāt impunita.ff.ad l.aql.ita vulnerat⁹ vl̄ dicat vt ꝑ rimis nocumētū corpale auferat vt qꝛ vult tradet ciuitatē vl̄ ē leproſus vl̄ ſilē. Al' hꝫ nocumētū ſpūale vt qꝛ ē hētic⁹ occult⁹ ⁊ poſſet ſimplices de facili decipe vl̄ excōicat⁹ vt dicit vt rubore cōfuſus peniteat. Nā tūc bonū ē manifeſtat ne deteri⁹ putreſcat i corde.v.q.v.c.j. Al' dic̄ eū baſtardus vt repellat ab hēditate vl̄ ꝑmotōe extra q filii ſint legi.latoꝛ.⁊ de purg. cano.accedēs. Et tūc cū dicat ex cā ⁊ nō aīo iniuriādi vt in iſtis exēplis ⁊ ſilib⁹ nō tēat vt in.d.l.eū q cū ſi.ar.C.de epi.⁊ cle.nulli i ſi.⁊.ff.de iniurijs ꝙ reipublice. Sit rō qꝛ cū actio iniuriaꝝ nō det niſi cōtra illū q aīuꝫ iniuriādi habuit vt.C.e.ſi nō ↄuicij ⁊ aīus pbet ex p̄ſumptōe vbi vel facti. Nā talis p̄ſumit aīus q̄lia ſūnt vba vl̄ fcā.ff.de ſup pel.leg.l.labeo ⁊ de tri.⁊ cu.datis ab his.l.ſcir.⁊ not.i.l.ſi nō cōuicij.pbatio cāe tollit p̄ſumptōem vboꝝ arg.eoꝝ q̄ no.C.ad.l.corne.de ſicca.l.j.vna.n.p̄ſumptio tollit aliā.ff. de in inte.reſti.l.diu⁹.⁊ extra de elec.cā inter.r. Et ſic cū aīuꝫ iniuriādi nō hēat qō appet ⁊ qꝛ verū dixit ⁊ qꝛ cāꝫ ostēdi habuit nō tenebit actōe iniuriaꝝ. Voluntate.n.⁊ ꝓpoſito maleficia diſtinguūt.ff.de fur.l.q iniurie.extra de ſen.excō.cuꝫ volūtate. Jmmo qñqꝫ ex cā nec iuſta nec vā p̄ſumit dicētē vbū qō aīo de ſui nō ē iniurioſuꝫ ñ eē dcm̄ aīo iniuriādi ⁊ tal' cā excuſat dicētē ab actōe iniuriaꝝ.ff. eo.itē apō.§.ſi qs aſtrolog⁹. Sꝫ ſi dic̄ cōuiciuꝫ ſiñ cā.puta in rixa ⁊ ſic cā iniuriādi ēt ſi ſit verū tēbit dicēs actōe iniuriaꝝ ſiue illō ↄuiciuꝫ ↄueniat ex culpa ſiue nō. Nā hic adeſt illud qō ē ſubſtā.i.i actōe iniuriaꝝ.ſ.aīus iniuriādi. Jniuria.n.ex affectu faciētꝭ ↄſiſtit.ff.e.l.illō ⁊.l.eū q.§.ſi. Et cuꝫ aīus pbet ex q̄litate vboꝝ ⁊ mō dicēdi ex quo vba ſunt ↄtumelioſa ſtabim⁹ iſti p̄ſumptōi donec ↄſtet a ↄ̄rio.vt no.i.d.l.euꝫ q. Nec ſola vitas ↄuicij eximet eū ab actōe iniuriaꝝ.ar.C.de poſtu.ſi qs.⁊ de off.de rectoꝝ puīcie l.iuſtiſſimos.ibi cū dic̄ ſi ve nocēs fuerit nec ꝑ libidīe. Et ſic ad h vt eximat qs hꝫ actōe iniuriaꝝ ñ ſolū regrit vitas ↄuicij ſꝫ ꝙ abſit libido l' volūtas iniuriādi.⁊ hū fac.ff. quē ad.teſta.apl.l.iij.vbi q̄ tāgūt ignomia alicui⁹ipatoꝛ phibꝫ detegi. Nō.n.dꝫ aliqs alteri⁹ iſamiā ſine cā detegre. De fect⁹.n.alios detegi ihumanus ⁊ iniurioſuꝫ ē.C.qñ ⁊ qb⁹ q̄rta po.l.ij.li.x. Et cum i delictis ↄſideret voluntas ⁊ nō exit⁹ad.l.corne.de ſicca.l.diu⁹.lꝫ fcm̄ vel dcm̄ ſic bonū ⁊ vtile in ſe ſi tñ malo mō ⁊ aīo fiat puniat.xxiij.q.v.relegētes. Nā xp̄ꝫ crucifigi ⁊ bonū ⁊ vtile fuit qꝛ p hoc redēpti ſum⁹ tñ faciētes digne puniti ſunt qꝛ malo aīo fecerūt.vt

ibi no.⁊ extra de colluſiōe detegēda.c.j. Sꝫ tñ ecōtra nō caream⁹ ſi fcm̄ vel dictū ſit malū i ſe ſi tñ volūtas iniuriādi abſit.vt in.d.l.illō.§.j.⁊.ij. Mēs enī ⁊ volūtas magis ſūt attēdēda q̄ factū.xv.q.vj.c.j.in ſi.⁊.xxiij.q.viij.q occidit. ff.de fur.l.verū.⁊.l.q iniurie.⁊ in ſ allegato.§.ſi qs aſtrologus. Et video ꝙ q malo zelo mouent ad enūciationē repellunt.extra de re iudi.cū.l.⁊.a.⁊ de accu.cū opꝫ multo ergo magis a diffamatiōe debēt repelli. Nā qō i vna domu agit i aliā notificari nō dꝫ.vj.q.j.ex merito. Nā talis nō ē dicēdus correctoꝛ ſed ꝓditoꝛ.ij.q.j.ſi peccauerit. Et vt dicit Thomas q vā crimina iniuſte ꝓdijt detractoꝛ eſt ⁊ delinqt. Et magna iniqtas ē detrahere iuxta illud Joā. iij.q detrahit fratri ſuo homicida eſt.vj.q.j.l ſumma.⁊ ibi Archi.⁊ i pſalmo detrahētē ꝓrio ſuo hūc pſeqbar. Non ob.l.eū q.qꝛ vt dixi loqt qñ faciat ad eū finē vt puniat lꝫ nō in iudicio vt p hoc alij a ſimilib⁹ arceant. Nā ad hoc ſolū expedit peccata nocētiū fieri no.qō vult.l.euꝫ qui.ne remaneāt ipunita.vt l.l.ita vulnerat⁹.⁊ hoc qñ ↄuiciū probat verū. ¶ Sed qd ſi opponit p modū exceptiōis vt nō ꝓbat verū opponēs poſſit ne ↄueniri actiōe iniuriaꝝ. Et vr̄ ꝙ nō nā cū in iniuria ſolū attēdat aīus ⁊ effectus vt ſupra ꝓbatū eſt nō vr̄ aīuꝫ iniuriādi hēe q exceptiōeꝫ opponit qꝛ hoc facit vt aliū ab intētiōe repellat ⁊ ipſe ↄdēnatione euadat nō vt aliꝰ puniat.extra de ordi.cog.c.cū dilectus. Jnde ē ꝙ crimē tali mō ꝓbatū nō iſamat.ff.de his q no.iſa.l.luci⁹. Cā enī dicēdi eximet eū ab actiōe iniuriaꝝ etiā ſi nō ꝓbet vā vt ē dictū ſ §.ſi qs aſtrolog⁹. Juris eſꝫ executio nō hꝫ iniuriā.ff.de iur.l.iniuriaꝝ. Jmmo excuſat q alij nocet dūm̄ faciat aīo ſibi ꝓficiēdi.ff.de aq̄ plu.arcē. l.j.§.denīqꝫ. Nemini eſꝫ iniuriā facit q vtit iure ſuo.ff.de reg.iur.l.nullus.⁊ extra de elec.c.cū eccl'a. Et ignoſcēdū eſt ei q ſanguinē ſuū q̄litercūqꝫ voluit redēptū hēe.ff.de hōis coꝝ q mor.ſibi ↄſciue.l.j. Jmmo parcit illi q ꝓuocatus voluit ſe vlciſci.ff.de hōis lib.q cū maioꝛ.§.ſi libert⁹. Et cuꝫ ſit dubiū an fecerit cā iuris ſui ↄſeruādi vel aīo iniuriādi p̄ſumēdū eſt ꝙ cā ſui iuris ↄſeruādi. Sic dicim⁹ de illo q rē cōem amouit qꝛ poti⁹ p̄ſumim⁹ velle eū ſuo iure vti q̄ furti ↄſiliū inire.ff.ꝓ ſo.l.merito.⁊ de iniurijs.itē apud.§.ſi cām.⁊ de pe.l.interp̄tatiōe. Preterea ſpāle ē ꝙ nec fili⁹ ↄtra patrē nec libert⁹ ↄtra patronū opponat exceptiōes famoſas ergo i alijs ē ius cōe in ↄtrariū.ff.de doli excep.l.apud celſuꝫ.§.aduerſus.⁊ ar.ff.de iudi.cū p̄toꝛ.⁊ hoc tꝫ Albert⁹ de grādi i qōne maleficioꝝ.§.q pñt accuſare.⁊ Albert⁹ de bōacurſio i ſum.⁊ Guil.de cu.ff.qō qſqꝫ iur.l.ſi fact.ff.de iur.fiſci.l.fiſcus.⁊.l.ij.§.j.⁊.l.deferre.§.ſi cōcꝫ.⁊.l.delatoꝛ.l.de dilatoribus.l.nulla.li.x.⁊ qō ibi no. ar.ff.de lib.cā q ex libertate.⁊ de i ius voca.ſi libertus.de bōis lib.q maioꝛ.§.ſi pñs i ſi.ibi vel calūnioſam. Dicit tñ ꝙ tuti⁹ ē ſi ꝓponit cū ꝓteſtatiōe ꝙ nō dicit aīo iniuriādi ꝑ hoc facit qꝛ licitū ē hoſtē ēt p iſidias vertere.xxiij.q.ij. dom⁹. Sꝫ ꝙ teneat vr̄ expreſſe ꝓbari.C.eo.ſi nō ↄuicij. ⁊.l.ſi qdē.⁊ de lib.cau.ſi tibi.⁊.ff.eo.nō ſoluꝫ.§.ſi.⁊.l.ſeq. Et q exceptiōeꝫ paupertatis oppōit tenet iniuriaꝝ ſi eā nō ꝓbet.ff.q ſatiſda.cog.l.ſi vo.§.j. Et opponēs ↄtra electū eria ſi nō ꝓbat.extra de elec.l.j.li.vj.⁊ de acc.ſup his.⁊ lꝫ cria tali mō ꝓbata nō iſamēt de iure iſamāt tñ de fcō.ff. de doli excep.apud celſuꝫ.§.aduerſus.extra de teſti.teſtimōiū facit.C.de poſtul.ā.ſi qs. Nō ob.qō dr̄ ꝙ in iniuria attēdit aīus ⁊ ꝙ excipiēs magis vr̄ hoc dicere vt ſe dēfendat ⁊ agētē repellat q̄ vt ei iniuriet qꝛ lꝫ i ꝓn.ſu iſta p̄ſumptio ꝑ eo ꝙ faciat cā ſui iuris ↄſeruādi ex fine ⁊ defectu ꝓbatōis reſurgit alia p̄ſumptio ↄtra euꝫ.ſ.ꝙ eā oppoſuit aīo calūniādi. Nā q ñ ꝓbat qō oppōit ēt excipiēdo calūniari vr̄.C.de aduo.diuer.iudi.l.j.ij.q.iij.q ñ ꝓbauerit.extra de calū.c.cuꝫ dilect⁹.⁊ de elec.ſtatutuꝫ.li.vj.⁊ ibi no. Et ēt pōt actiōe iniuriaꝝ ↄueñri.C.de lib.cā ſi tibi. Et iſta vitia tollit ꝑmā ar.C.de i ite.reſti.diu⁹.⁊ extra de elec.cuꝫ iter.⁊.ſenioꝛē.imo ꝑ illo ↄtra quē oppōit ſunt due p̄ſumptiōes.⁊ vna vboꝝ q̄ ſunt de ſui natura mala ⁊ ↄtumelioſa ꝑ q̄ ꝓbat aīus vt in.d.l.ſi nō ↄuicij. Alia defect⁹ ꝓbōnis

⁊ ſic iſte duę pſumptiões tollāt vnā in auc. de ꝯſan. ⁊ vte-
ri. frat. §. j. extra de treuga ⁊ pace. c. j. ⁊ hoc ſorte veri⁹ ni
ſi iuſta cā dicēdi releuaret a calūnia vt in. c. ſtatuim⁹. ⁊. C.
de calū. l. q nō ꝓbaſſe. Nō ob. qḋ dr̄ ꝙ crimē tali mō ꝓ-
batū ñ infamat q: vt dixi lȝ nō infamet de iure infamat tñ
de fcō vt in ꝑdicto. c. teſtimoniū. Et ad hoc vt dcā actio
iniuriaꝝ ſufficit ſi aliqḋ dicaƚ in cōtumeliā ēt ſi illō nō in
famet. ff. c. l. j. ¶ Ad illud qḋ dr̄ ꝙ dȝ attēdi cā nō ob. q:
pſumptio cāe tolliƚ ꝑ pſumptiōem calūnie que inſurgit
ex defectu ꝓbationis. Nō ob. ꝙ nemini faciat iniuriā ꝙ
vtiƚ rē. q: iſti nō competebat ius opponēdi qḋ appet q:
nō ꝓbauit. C. eo. ſi qdē. Nō ob. ꝙ dȝ ignoſci ſanguinem
ſuū rē. q: dȝ intelligi dū tñ nō ē ꝑ calūniā vt ibi not. Nō
ob. l. q cū maioꝝ. §. ſi libert⁹. q: ibi oppoſuit ⁊ ꝓbauit. Nō
ob. ꝙ dr̄ ꝙ cū ſit dubiū dēm⁹ preſumere ꝙ fecit alo iuris
ſui ꝯſeruādi magis ꝙ̄ alo iniuriādi q: illō ēēt veꝝ ſi eq̄-
les eēnt pſumptiões ſȝ cū ꝓ illo ꝯtra quē opponunƚ ſint
plures pſumptiões ⁊ violētiores eis ſtabim⁹. arg. extra q
filij ſunt legi. tráſmiſſe. ⁊ qḋ not. Jnmo. extra de pſcrip. ſi
diligēti. Ad id qḋ dr̄ ꝙ ſpāle ē in pře ⁊ pſono ꝙ ꝯtra eos
nō opponanƚ exceptiões famoſe. Et ſic vr̄ in ꝯtrium ius
cōmune. Dico ꝙ ē ſpāle in illis ꝙ ve ñ opponaƚ ꝯtra eos
ſȝ ñ ve ⁊ calūnioſe nec ꝯtra illos nec ꝯtra alios debēt op-
poni vt i. c. ſtatuim⁹. Alienen. n. verēdie calūnioſe impune
īſidiari ñ ſȝ. ti. q. iij. c. j. in ſi. Nāꝫ ꝯuiciū nō ſit pro accu-
ſatione habēduȝ vt. c. q. j. c. ſiqs iratus ē. nō habēdū ē pro
iniuria vt ibi no. nō ob. l. ſi. ff. ꝙ qſqꝫ iuris q: ibi iuſte he-
bat. Ad. l. nulla. ⁊ l. delatoꝛ cū ſi. ē difficilis rñſio niſi di-
cas ſpeciale in pena delationis nō tñ negāt leges ille qui
nō poſſit iniuriaꝝ agi. ſed ñ bene video rōeȝ diuerſitatis.

De immunita. eccle.

LIIII

¶ An fugiēs pro debito ad eccliaȝ debeaƚ inde extrahi.
¶ Et ſic ꝑt dici ꝙ iſpecto iure cōi ſm ꝙ liber homo non
capiƚ ꝓ debito nec dȝ creditoꝛi ſeruire vt. C. de ac. ⁊ ob.
l. ob eo. ⁊ extra de pig. c. latoꝛ ñ dȝ inde extra ⁊ ſic loq. l. ꝑ
ſenti. §. j. C. de his q ad ecclām cōfugi. ⁊ in auc. ꝺ mā. pn.
§. ſȝ neqꝫ. quia ēt ſi eēt extra eccl'aȝ nō capeƚ ſi vellet cede
re bōis. C. q bo. ce. poſ. l. j. Sȝ inſpecto iuř municipali ſȝ
qḋ liber hō ꝑ debito capiƚ ⁊ tradiƚ in ſuitiū creditoꝝ dȝ
extrahi. Nā cū pſona vtute iuris municipalis ſit affecta
⁊ quodāmō ꝯditionata ad ſeruiēdū pſtita ſecuritate dȝ
extrahi. ne creditoꝛ q quodāmō ē dñs ei⁹ ſuo defraudeƚ
⁊ hoc bñ ꝓbaƚ in. d. l. pſiti. §. ſane vbi ſu⁹ vl' aſcriptiti⁹ vl'
alteri⁹ ꝯditiōis ſuppoſit⁹ ⁊ pſtita ſecuritate extrahiƚ. Et
pcipue q imunitatē ꝯceſſit eccle lȝ penā q ius publicum
reſpicit vl' q ſibi erat applicāda potuerit remitteƚ ius priua
tū ñ remiſit ar. coꝝ q notā. C. de in ius voc. l. j. ⁊. ff. ꝺ his
fug. l. j. ar. xxxvj. q. j. ꝺ raptorib⁹. faƚ ēt ꝙ eccla ſolū liberat
eū a pēa corporali vt extra de imu. eccle. c. iter. xvij. q. iiij.
diffiniuit ⁊. c. idē ꝯſtituim⁹. ⁊. c. reū. ⁊ ibi ꝑ Arc. Nō tñ tol
lit qn alia pēa pūiaƚ. Jmmo pmittit vt i eiſdē. c. habeƚ.
Cū igiƚ ius mūicipale hēat vt capiaƚ ñ tuebiƚ eū eccla.
Jtē i caſib⁹ i qb⁹ de iuř cōi q ꝑ debito capiƚ extrahiƚ ab
eccla idē ē ꝙ debitoꝛ tributoꝝ extrahiƚ vt. C. ꝺ exac. trib.
l. l. neō. ⁊ ibi no. li. x. ⁊ ȝ i h aliq ꝯ vt no. C. q bōis cedeƚ
pū. l. j. cū ergo i cāu iſto ꝺ iuř mūicipali ꝑt capi ergo ⁊ ex
trahi. Et h expſſe diƚ l. mūicipalis i ſi. ix. li. Et circa h attē
diƚ ꝯſuetudo vt no. Jnn. i. c. iter. vbi aūt fugit ꝑꝑ malefi-
ciū eccla defendit eū a pēa corpali ſȝ dȝ i aliā ꝯmutari vt
in ꝑdictis capſis hr̄. Sȝ q̄rit Jnn. i. c. iter an tūc poſſit in
carcerari ⁊ ñ ſoluit. Et qḋ dr̄ i. c. diffiniuit ꝙ ſacerdos dȝ
eū cuſtodiƚ ne fugiat ⁊ ſi fugiat ꝙ teneƚ itellige qñ dȝ ex
trahere ⁊ nō extraxit q: tūc fuit i culpa vt ibi not. Archi.
¶ Quid de iudeo vel infideli. Dic ꝙ ñ defendit eū ec-
clesia. C. c. l. j. ⁊ ibi no. in auc. de māda. prin. §. publicoꝝ
col. ij. ⁊ no. i. c. iter ⁊ no. Archi. xvij. q. iiij. c. diffiniuit. ⁊ ibi
Hu. contra. ¶ Quid de eo qui duciƚ captus per eccle-
ſiam. Dic ꝙ extrahitur not. Archi. xvij. q. iiij. antiquitus.

¶ Quid de eo q fugit ad corp⁹ xp̄i no. Hoſt. i ſum. eo. ti.

De immuni. eccleſiarum.

LV

¶ Conſueuit dubitari qualr̄ cōputenƚ. xxx. paſſus infra
quos gaudet eccla imunitate. ¶ Et dicit ſcholaſticus in
cādelabro ad eā partē tm̄ vbi eſt cimiteriū ⁊ dicit ꝙ in ȝ
Hu. Et ideo in decretalib⁹ nō diciƚ de. xxx. paſſib⁹ ſed de
eccla ⁊ cimiterio. Ego credo ꝙ iſtos. xxx. paſſus hēat i to
to circuitu ⁊ hoc expreſſe habeƚ. xvij. q. iiij. diffiniuit. ⁊. c.
qſqs. Naȝ maioꝛ eccla dȝ in circuitu hēe. xl. paſſus nulla
dom⁹ etiaȝ eccleſiaꝝ dȝ edificari. xij. q. j. in illa. ⁊ illa bene
gaudet imunitate. vt in. c. qſqs. Et in eo caſu intelligit ali
qui ꝙ palaciū epi gaudet imunitate. ſ. cuȝ eſt infra dictos
paſſus: vt in. c. id conſtituimus. licet in hoc aliqui contra.

De priuile. ⁊ de his que ſi unt o ma. par. capli.

LVI

¶ Tulius ipetrauit gratiaȝ a ſede aplica ꝙ pcipet fruct⁹
pbēde ſue in abſentia vſqꝫ ad biēniū. Stetit ꝑ ānū ꝙ pñta
uit lřas nūc pñtat ⁊ petit fruct⁹ illius anni vel ſaltē ꝙ biē-
niū cōputeƚ a tpe pñtationis ſed ꝙ iniuſte petat ꝓbaƚ q:
tp̄s iſtud nō a tpe pñtatiōis ſed a tpe data incipit currere
de reſcrip. caȝ te. ⁊ de pbē. dilectus. ⁊ ar. de deci. c. ij. ⁊ de
reſcrip. ſi ꝑꝑ tua. lib. vj. ⁊ ibi ꝑ Archi. ⁊ ſic repelliƚ a ſcdo.
Sed ꝙ nō debeat habere fructus primi ꝓbaƚ. Nā ꝑ ne-
gligentiā quo ad iſtud tp̄s gratia fuit extincta. extra de re
ſcrip. c. tibi qui in ſi. ⁊ de prebē. ſi clericus. li. vj. Et ꝙ fuit
notabilis negligētia appet ex eo q: cuȝ ipſe canonic⁹ ſit in
eccla ⁊ ꝑ aliquos tpa reſidētiā fecerit ſcit ⁊ ſcire debuit ſta
tuta ⁊ ꝯſuetudines ꝑ que certis tpibus anni fructus diui
dunƚ inter illos qui reputanƚ pſentes ar. extra qui matri.
accu. nō pſſ. cū in tua. Nec licuit ignorare qḋ oibus erat
notū de poſtul. c. j. Maxime cū dictis tpib⁹ ipſe aliqñ fru
ctus pcepit. ⁊ ſic debuit illis tpibus lřas pſentare ⁊ partē
fructuū ſibi ꝯtingētiū petere qḋ cū nō fecerit ⁊ tāto tpe ta
cuerit ⁊ pmiſit alios ſequētes pcipe ſatis videƚ notabilis
negligētia. ⁊ ſic ſuū ius amiſit ar. ff. de re iudi. ſepe. ⁊ extra
eo. c. pe. ⁊ fructus pcepti negligētia nō petētis in reſtōne
nō veniūt. ff. ad treb. mulier. §. ſi heres. maxime bona fide
ꝯſumpti. C. de rei vēdi. certū. ⁊ poſito ſine piudicio ꝙ nō
fuit negligēs adhuc credo ꝙ non dȝ petere a caplo ſed a
quolibet pcipiētiū partē ſibi ꝯtingētē petere dȝ. Cū capi-
tulū ignorās gratiā ſibi factam bona fide diſtribuit inter
illos qbus alias debereƚ ar. C. de iur. delib. ſancimus. §.
ſui vero. ⁊. §. licētiā. Nā cū ad capſm de iure cōi ⁊ de cō-
ſuetudine ſpectet diuiſio fructuū ſi ignorās gratiā diuiſit
⁊ inter ſeruiētes diſtribuit vȝ diſtributio. nec capſȝ diſtri
buēs teneƚ etiā ſi illi qui pceperūt ſint nō ſoluēdo. ff. de
cōdi. inde. l. iij. in ſi. ⁊ l. ſeq. Nā ſi papa mādat alicui ꝓui-
deri de bñficio ⁊ ordinarius vel ille ad quē alias ſpectat
collatio ignorās ꝯferat tȝ collatio vt in ꝑdicto. c. dilectus.
⁊ de conceſ. preben. c. j. li. vj. Alias ignorantia puniretur
qḋ eſſe non debet ar. ff. de his qui no. infa. l. genero.

De conceſ. prebende.

LVII

¶ Papa reſeruauit collationi ſue beneficia ſuoꝝ cōr ē
ſalui. Mortuo vno beneficiū ſuum cōtulit cuidā abſenti
qui anteq̄ reciperet litteras mortuus eſt. Queriƚ an ordi
narius poſſit beneficiū ꝯferre. ¶ Et videƚ ꝙ nō cū colla-
tio ſpectet ad papā iure ꝓprio: vt extra de pben. c. ij. li. vj.
ex quo prima collatio nō habuit effectū iterū poterit ꝯfer
re. extra de elec. ſi cōpromiſſarius. melius eo. ti. ſi electio.
li. vj. vbi no. Jo. an. ꝙ decretalis illa hȝ locū in caſu. c. ſta-
tutū. extra de preben. li. vj. Quod aūt prima collatio non
habuit effectū probaƚ. Nam in acquiſitione beneficij re-
quiriƚ cōſenſus eligentiū ⁊ electi conferentis ⁊ illius cui
ꝯferƚ. extra de elec. cū inter canonicos de pben. ſi tibi ab-
ſenti. li. vj. Cū ergo de ꝯſenſu illius nō appareat dicimus
collationē

collationē nō hēre effectū. Nā modicū nō habet̄ p̄ ꝯſentiētē. ff. locati ꝛ cōducti. l. iiij. extra de reſcrip. ſi gratioſe li. vj. ꝛ dicūt doc. ꝙ aliq̄ ab ſuo cōſentiat of̄ bñficiū vacat̄ l; nō ſit libera diſpoſitio eius vt no. Jo. an. in ſpalle. c. ſi ti bi abſenti. Nec ſufficit ſi ſciat an̄ mortē niſi collatio p̄ collatorē ſit ſibi notificata vt i. d. c. ſi tibi abſenti. ꝛ ibi Arch. ꝛ facit. ff. de ꝯtrahē. emp. l. j. C. de dona. l. nec ambigitur.

De cōceſ. preben. ꝛ de reſcriptis. LVIII

¶ Quidā impetrauit p̄mū bñficiū qḋ vacaret i dioceſi. Valētina valēs cētū libras tp̄e īpetratōis erat. quoddā bñficiū qḋ excedebat p̄dictā ſummā ſ; tūc tp̄e vacatōis ñ excedit q̄rit̄ an vdeat̄ impetrāti. ¶ Et ꝙ ñ vdeat̄ ꝛ ſit ſpi ciēdū tp̄s ſpetratōis ꝛ ñ tp̄s vacatōis vr̄ poſſe p̄bari ſic. Nā ꝛ in legatis inſpicim̄ tp̄s teſti ꝛ iō ſi marmora iniū cta edib̄ ſint legata ñ valet legatū ēt ſi deſierit eē iniūcta ff. ō le. j. l. cetera. Et hec vult regl'a catbōiana vt ſi legatū ñ tēat ab initio pp̄ nāz rei ēt ſi mutet nāz ñ debet̄. ff. ō re. catbo. l. j. ſic ꝛ i p̄poſito cū ab inicio ꝯceſſio nō extēdat ſe ad iſtud bñficiū pp̄ q̄titatē excedētē l; mō mutet ꝯditōz ñ debit̄. Et p̄p̄e arguit̄ ō legato ad bñficiū cū i vtroq; di cat̄ dōatio. ff. de le. ij. l. legatū extra de ꝯceſ. p̄bē. ꝙ diuer ſitatē ꝛ ne ſede vacā. illā. Et ſic ꝙ ab initio ñ tenuit tractu tp̄is ñ ꝯualeſcit. vt l. q̄ ab initio. ff. ō reg. iu. extra eo. c. ñ fir mat̄. Et i ſpūalib̄ ſpectam̄ initiū. extra ō elec. dudū. ꝛ de reſcri. eā te. ꝛ meli᷒ c. ꝛ. ſi eo tp̄e. li. vj. fac. e. ꝛ. ſtas i cle. fac. ff. de le. iij. l. iiij. §. filio. ¶ Cōtra vr̄ ꝙ vdeat̄ ꝛ ꝙ ñ tp̄s impetratōis ſ; vacatōis vdeat attēdi. Et merito q; tūc ſibi plenū ius p̄ collatiōez acq̄rit̄ extra de ꝯceſ. p̄bē. c. ſi. li. vj. Nā ſi legat̄ liberis vxori vel cognatis ſufficit ſi tp̄e mortꝫ īueniat̄ ſter liberos vxorē vl' cognatos. ff. de le. ō. l. ſterue nit. ꝛ l. ſi dote. de le. iij. itē legat̄. §. pe. ō re. du. ſi cognatꝫ. Et ē rō q; p̄ mortē plenū ius acq̄rit̄ legatario. ff. de ſur a ſtio. Et cū q̄rit̄ an legatari᷒ ſit capax. tp̄s mortꝫ ſpicit̄. ff. de do. cā mor. l. i mortꝫ. ꝛ de inreſiſci ñ ſtelli. §. qui. Et q̄ti tatē vl' q̄litatē rei nos attēdim̄ q̄ ē tp̄e mortꝫ inſtituta de legatis. §. grege. ꝛ. §. ſi peculiū. ff. de le. j. grege. Jtē ꝛ craminatōez attēdim̄ q̄ ē tp̄e mortis. ff. ad l. fal. in l. falcidia ꝛ l. in q̄titate. ꝛ ſic cū res deueniat ad eū caſuz a quo potuit incip̄e dicam̄ ꝙ vdeat̄ extra de ꝯuer. ꝯiuga. c. placet. Sic ecōtra cū res deueniat ad eū caſuz a quo nō potuit i cip̄e viciat̄. ff. de iud. ſi a me. ꝛ l. ſi alter alo ſcipit iuliam᷒. facit. ff. de opti. le. l. ſi. Jtē vr̄ vtrūq; tp̄s ſpectari. ſ. ipetrationis ꝛ vacatōis. Nā in hꝯ̄de vtrūq; tp̄s inſpicim̄ an ſit capax. ſ. tp̄s teſti ꝛ mortꝫ. ff. de hē. inſti. l. ſi alieni. §. in extra neis. ꝛ inſti. ꝛ hē. quali. ꝛ differ. §. in extraneis. Satis crederē ꝙ tale bñfici ñ debet̄ impetrāti p̄ ſcbo allegata. Nā cū res deducit̄ ad eū caſuz a quo nō potuit hēre initiuz. diſtinguim̄ aut erat ꝯſumat̄ ꝛ tūc nō viciat̄ ꝛ ſic viſicat̄ regula actus legitime extra de reg. iu. ff. e. in ābiguis. §. j. Aut nō erat ꝯſumat̄ ꝛ tūc viciat̄ ꝛ ſic loquūtur ꝯria ſic ſoluit gl. ff. de ſer. l. p̄terea. ꝛ dixi i p̄dicta regl'a actus. Sic ecōtra cū ante ꝯſumatōez veniet ad eū caſuz a quo potuit incip̄e ꝯfirmabit̄ vt ꝯtrarioꝝ eadē ſit diſciplina. ff. ō his q̄ ſunt ſui vl' alieni iur. l. j. facit. c. placet extra de ꝯuer. ꝯiug. Et ſic certe ē in caſu nr̄o. Nā añq̄ iſte ius plenū cō ſequeret̄ in re qḋ ꝯſequit̄ p̄ vacationē ꝛ collatōem vt in ſpalle. c. ſi. ō ꝯceſ. p̄b. li. vj. bñficiū ē redactū ad eā ſummā in q̄ potuerit hēre initiū vt ſi dicat̄ ꝙ ceſſante cā p̄hibitionis ceſſet p̄hibitio. l. adigere. §. q̄uis. ff. ō iurepa. Ergo tp̄s vacatōis vdeat attēdi ſatis vr̄ cāus extra ō p̄bē. c. cui li. vj. nō ob. l. cetere ꝛ regula catbōiana q̄ hꝫ locū i re pure legata nos loqmur de re que ñ pure imo ſub ꝯditōe vel ſaltē die incerta debet̄ i qb̄ regl'a ñ vēdicat ſibi locū vt i p̄dictꝫ legib̄ appet imo attēdim̄ tp̄s exiſtētis ꝯditōis vl' diei. ff. ō le. p̄ſtā. l. ſteruenit. q; tūc dies cedit. C. ō cad. tol. l. j. §. finaūt. ꝛ nō ſolū attēdim̄ tp̄s q̄ñ dies cedit q̄tū ad rē ſ; ēt q̄tū ad extimatiōem p̄bat̄ hoc. ff. de v. ob. l. quotiēs in diē. ꝛ ſi cer. peta. c. vinū. Nō ob. c. ſi eo tp̄e q; ibi p̄ſona erat inhabilis ꝛ ſic cū gr'a fuerit ſurrepticia ꝛ p̄ ꝯſue nulla ex ſupueniēti caſu nō potuit. vt in regula nō firmat̄. Nā circa habilitatē p̄ſone reſpicimus initiuz. vt in. c. dudum. extra de elec. Non ob. c. litteras. q; ſpeciale eſt vt ibi not. per Jo. an. Nō ob. §. in extraneis q; loquit̄ in herede nō in beneficio qḋ magis aſſimilatur legato vt ſupradixi.

De offi. iudicis ꝛ de ver. ſigni. Extraordi. de tuto. ꝛ cura. dandis ab his. LIX

¶ Querit̄ i dubiū ꝙ poſſit dare curatorē ad litē. Et dic̄ Spe. i ti. de curatorib̄ ꝙ ois iudex ēt delegat̄. S; vr̄ ſic poſſe diſtigui q; aut q̄rim̄ a quo aut i quo loco ñ q̄rim̄ a quo dico ꝙ idē iudices dāt curatores q̄ ꝛ tutores iſtituta de curatorib̄ i p̄ncipio. ꝛ ſatis appet q; ferre i oib̄ b'icis p̄miſſe pōit de tutorib̄ p̄ qḋ ſatis appet idē eē i vtroq; ex ceptis qbuſdā q̄ no. ff. de tu. ꝛ cur. da. ab his. l. curatorē. ꝛ cū nō īueniā exceptū de curatore ad litē. Jdē dicā i co. ff. de publi. l. de p̄cio. Et ꝙ datio tutoris ad litē ſit mixti ſpij p̄bat̄. ff. ō ıntei. l. q̄ hꝫ. §. quolibet die iūcta gl. nā tex. loqt̄ de curatore ad litē ꝛ dicit glo. ꝙ ē mixti ſpij. p̄ qḋ appet ꝙ nō pōt delegari. ff. ō tu. ꝛ cur. l. nec mādāte. Hoc ſatis vo luit dicere ſpator. C. q̄ petāt tu. l. j. vbi dicit ꝙ debēt peti ꝛ cōpetēti iudice q̄ſi dicat nō ab oī vt ſit idē ius i p̄ticulari qḋ eſt i generali. ar. ff. de rei pēdi. q̄ de tota. p̄ hoc facit q; olim vocabat̄ p̄tori᷒ inſti. de auc. tu. §. ſi. q; dabat̄ a p̄torē ar. ff. ad l. aql. l. j. Cuz ergo hodie i locū eius det̄ curator dicā eodē iure cēſeri ar. inſti. ō act. §. fuerat. Hoc ēt ex p̄ſſe no. Jnno. extra de p̄cu. petitio. Qḋ tñ de iure canōico rē cipit limitationē. nā delegat̄ pape vel ſubdelegat̄ ab eo dat talē curatorē i litib̄ q̄ corā eis verſant̄. extra ō iudi. c. ſi. li. vj. Aut q̄rim̄ i quo loco ꝛ dic̄ Jac. de are. ꝙ a iu dice illi᷒ loci corā quo cā vertit̄. ſic no. C. vbi petāt̄ tutores. l. j. ꝛ ibi vide qd ſi minor ſit cleric̄. Jdē no. p̄ Pe. de bel. ff. de tu. ꝛ cur. c. diu᷒. ꝛ hec p̄ legē. C. de p̄di. mioꝝ. l. ſi p̄diū. cū ibi no. p̄ Ja. ō are. ꝛ Cy. p̄ hoc facit qḋ no. ff. ō iudi. l. ſi lōgi᷒ in ſi. Sed ꝯtra hoc. C. de admi. tu. l. ſi. §. j. vbi dicit recurrēdū eē ad cōpetētē iudicē p̄cū corā quo lis vertit̄ ꝛ p̄ hoc dictū. c. ſi. vbi dicit ꝙ dꝫ ei dari p̄ ſuū ep̄m. S; in hoc poſſet ſic dici. Quia aut q̄rim̄ de curatore dato ſimpl'r ad lites. Et cū iſte videat̄ dat̄ ad oēs vt i. l. q̄ hꝫ. §. ſi. dico ꝙ dꝫ dari a ſuo iudice ꝛ tūc poterit nō ſolū lites que ſunt īfra illā p̄uinciā tractare ſ; ēt lites q̄ fuerūt extra pro uinciā illā vt ſtatiz dicā i tutore ꝛ ſic locū hēat. l. ſi. §. i. ꝛ. c. allegatū. q; lex loqt̄ i curatore generali. c. in p̄cuſe ſimpl'r ꝯſtituto ad lites q̄ ſatis eq̄pat̄ generali. Aut q̄rim̄ de curatore dato ad vnā litē tm̄ ꝛ tūc dꝫ dari ab illo vbi cā tractat̄ cū tñ ſit talis cui hoc cōpetat de iure ſicut ꝯſueuit di ci in p̄rogatiōe. C. de iuriſ. om. iu. l. j. Et in hoc ſit v'a opi. Jac. de are. ꝛ Pe. de bel. ꝛ hoc bñ p̄bat dcm̄. c. ſi. Nā in prin. §. vbi dicit̄ ꝙ det̄ a ſuo ep̄o loqt̄ de dato ſimpl'r ad lites. Ubi aūt dicit ꝙ dꝫ dari a delegato dicit de dato ad illā cām tm̄. Sic ꝛ alias diſtingūt doctores i tuto. vel cura. generali q; aut dat̄ ſimpl'r ꝛ tūc dꝫ dari a iudice domi cilij vel originis ꝛ nō ſolū vbi adminiſtrabit ſ; ēt extra p̄uinciā vt no. glo. ff. de excuſ. tut. l. pp̄ litē. §. l;. Aut dat̄ ad certa bōa ꝛ tūc iudex illi᷒ loci vbi ſunt bōa ꝛ nō alius. Et ſic dꝫ ītelligi glo. ff. de excu. tu. l. nō ſolū. §. teſtō. C. eo. l. ſi. Et circa hoc vide qḋ no. Azo. i ſum. C. ō i litē dādo tuto re. Jtē dubitat Spe. i p̄dicto ti. an vdeat ſatiſdare ſ; nō vr̄ dubiū. C. de admi. tu. §. defenſionē. ꝛ de cura. fu. l. ſi. §. ꝛ ſic oēs no. Jnno. in. c. petitio. extra de p̄cur. ꝛ Archi. in p̄dicto. c. ſi. Jtē dubitat̄ an poſſit cōpelli. ſ; nō video q̄re nō cū ſit mun᷒ publicū ꝛ ſpāle ſit i curatore dato bonis ꝙ nō cōpellit̄. ff. de cur. bōis. da. l. ij. Querit̄ an vdeat facere inuētariū no. glo. ꝛ doc. in l. decreatidib̄. C. de ep̄ali audi.

De appellationibus.

Extraor. de tēpo. appel. LX

¶ Eſt tp̄s qḋ dat̄ ad iter arripiēdū. ꝛ hoc q̄ñq; dat̄ a iu

re vt de elec.ſtatuimus.⁊.c.cupiẽtes.de offi.or.c.ꝓuis li.
vi.Quãqȝ daſ ab hoīe hoc regſr. Nã daſ a iudice alſtur
extra de re iud.cũ cãȝ meli⁹ de appel.ꝑuenit ⁊.c.ad hec
iii.ſȝ in.c.cũ cãm termin⁹ fuit aſſignat⁹ ad ꝓſequẽdũ ⁊ re
putaſ nõ appellãs qui intra illud tp̃s ñ arripuit iter. Un
de decretalis illa ꝓbat ꝙ cũ daſ termin⁹ ad ꝓſequẽdũ in
fra illũ oȝ iter arripe. Et ꝑ decretalẽ illã voluit dice Spe.
ꝙ cui daſ termin⁹ ad ꝓſequẽdũ ſufficit ſi faciat qḋ vbuȝ
ſonat no.gl.de renũ.veniẽs.⁊ alle.de ap.ꝑuenit. Sȝ Inn.
vbi vr̃ dicere ꝙ nõ ſufficit iter arripe niſi ⁊ ſe iudici repre
ſentauerit.⁊ alle.c.cũ ſit romana de ap.qḋ.c.loqtur ĩ ter
mino ad ꝓſequẽdũ.⁊ forte de illo intellexit Inno. Et iḋ
Archy.d.c.cũ ſit ſup vbo ꝓſecut⁹.dicit ꝙ intelligi oȝ vt ĩ
c.ꝑuenit notaſ ⁊ ſic poſtꝗ̃ iter arripuit remanet in termīo
iuris qḋ tp̃s vt dicit gl.in.c.ſepe.⁊ Spec.ꝙ incipit curreſ
poſt finẽ termini ab hoīe ſtatuti qḋ durũ vr̃ vt iſra dicã.
Et termin⁹ ad ꝓñtandũ iſte ẽt ſi ſtatuit a iuſ niſi in caſib⁹
vbi ſtatuiſ ad iter arripiẽdũ.nã oȝ ſe repñtare ꝗ̃ cito cõ
mode poterit vt in.c.ſtatuimus.⁊.c.cupientes.⁊.c.ꝓuis.
Et tũc ẽn ſufficiat ſe ꝓñtare vl̃ dẽnt auditorẽ impetraſ vt
de qḋ no.Cõpo.in.c.ſtatuim⁹.⁊ Spe.in.§.nunc breuiter
Aliqñ ſtatuiſ ab hoīe.extra de ap.ꝑſonas ⁊.c.cũ ſit.tñ.c.
cũ ſit poti⁹ loquiſ de termino ad ꝓſequẽdũ ⁊ ĩ hui⁹ ter
mino oȝ iter arripe vt in.c.cũ cãm ſed nõ ſufficit niſi ⁊ ſe
iudici repñtet ſȝ ſi iudici ſe repñtet nõ ꝯpelliſ in cã ꝓce
dere iſra terminũ iuris vt no. Archi.ij.q.vj.appellatõe.
⁊ Spe.i.§.nũc breuiter v̄.itẽ pone hic.ꝑ qḋ⁹ facit qḋ no.
in.c.cũ ſit. Eſt termin⁹ ad ꝓſequẽdũ.⁊ de hoc loquũtur
multa capl'a.c.cõſuluit.c.repꝛehẽſibilis.⁊.c.ad aures.c.di
recte.c.ſepe.c.oblate.⁊.c.cũ ſpẽli.c.nicolao de renun.ve
niẽs.⁊.c.cordi.ḋ ap.li.vj.⁊.c.ꝯdin.in cle.⁊ oĩa iſta loquũ
tur de termīo ſtatuto ab hoīe ad ꝓſequẽdũ. Aliqñ a iu
dice. Aliqñ ab appellãte ⁊ dicũt ꝙ ſi infra terminũ nõ ꝓſe
quatur rata manet ſnĩa. Uerꝝ ẽ tñ ꝙ doc.⁊ gl.ñ videnſ fa
cere dr̃iam iter terminũ ad ꝓñtãdũ ⁊ terminũ ad ꝓſequẽ
dũ. Immo quaſi pro eodẽ ponũt. Unñ gl.i.c.ꝑſonas dicit
ꝙ qñqȝ addaſ termin⁹ ad iter arripiẽdũ qñqȝ termin⁹ ad
ꝓñtandũ qñqȝ ad diffiniẽdũ ⁊ nihil dicit de ꝓſequendo.
Idẽ no.Inn.in.c.ex inſinuatõe. Idẽ no. Jo.ij.q.vj.ap
pellatõe ꝙ vbi termin⁹ aſſignaſ ab homine ſufficit ſi in
fra illũ ſe iudici repreſentet. Immo plus dicit Spe.in.d.
§.nũc breuiter circa ſi.ꝙ vbi termin⁹ aſſignat ad ꝓſequẽ
dũ ſufficit ꝙ infra illũ iter arripiat.allegat.c.cũ cãm de re
iudi. Sȝ.c.illud nõ dicit ꝙ illud ſolũ ſufficiat ſed dicit ꝙ
ẽ neceſſe ꝙ iter arripiat ſȝ ꝑ hoc facit ne bñficiũ iuris iſti
appellãti auferaſ ⁊ qꝛ iudex a quo ꝓuocatus forte nimis
breuẽ terminũ aſſignaret ⁊ qḋ no.i.c.cũ ſit. Sȝ certe di
cũt oĩa iſta capl'a ꝙ oȝ hẽre ẽminũ iurĩ niſi iudex ex cã fu
erit moderat⁹ ⁊ tñ ſm hoc appellãs cui ẽmin⁹ aſſignaſ nõ
hȝ nimis tp̃is nec quo ad ꝓſecutiõem nec quo ad diffini
tionẽ qḋ tñ vr̃ velle tex.imo ſm opi.gl.in.c.oblate qḋ ap
probat Spe.ꝙ qui vult ꝙ termin⁹ iuris incipiat currere
a fine ẽmini ꝑ hoīem aſſignati hẽbit plus. Et iḋ videreſ
dicẽdũ ꝙ ſit dr̃ia iter ẽminũ ad ꝓñtãdũ ⁊ terminũ ad ꝓſe
quẽdũ vt ĩ termīo ad ꝓñtãdũ dicam⁹ vt ſupra. In ẽmio
ad ꝓſequẽdũ dicam⁹ ꝙ plus tẽaſ ꝓſeq̃ ſȝ ñ arteſ ad diſ
finiẽdũ vt dr̃ ĩ ſcḋa ſolu.in.c.cũ ſit.ꝗ tñ ibi nõ approbaſ.
Et ſi ꝯ̃ riñderi ad id qḋ dr̃ ꝙ bñficiũ iuris ⁊c̃.qꝛ verꝝ ẽ niſi
ꝑ aliã legẽ deſ ꝑtãs minuẽdi vt no.Archi.xxviij.di.ḋ his
⁊ ſic in caſu nr̃o lȝ a lege nr̃a deſ ẽmin⁹ tñ ꝑ aliã legẽ daſ
ꝑtãs abbreuiãdi vt ĩ oĩb⁹.c. Nõ ob.qḋ dr̃ ꝙ iudex forte
ꝓuocat⁹ abbreuiaret qꝛ tũc poſſet appellari extra de dil.
c.j.⁊ videm⁹ ꝙ iudex recuſat⁹ aſſignat ẽminũ ad finiẽdã
cãȝ recuſatõis extra ḋ ap.legitia. Sȝ lȝ h̃ videaſ ꝓbabilr̃
dcm̃ tñ oẽs tenẽt ꝯ̃ mũ.vñ nõ eẽt tutũ recedeſ ab his.ff.ḋ
legi.minime.ſȝ dubitãdo ſcripſi. Et iſti ẽmini aſſignanſ a
iudice vl̃ appellãte. Pars aũt appellata ñ poſſet talẽ ẽmi
nũ aſſignaſ no.Inn.i.c.oblate.de ap.Archi.i.c.cordi.c.t.
Spe.i.§.qualr̃ circa ſi. Et habẽt loco ꝑẽptorij ꝗ̃ ad iudi
cẽ ad quẽ vt.c.ſepe. De ẽmio ad iter arripiẽdũ vl̃ ꝓñtãdũ
dicit Nico.de mat.ꝙ nihil habeſ in iure ciuili niſi ꝙ tãgit
glo.C.ne ĩ vna eadẽqȝ cã.l.j.ſȝ vr̃ ꝙ lex.C.de app.l.ꝓꝑe
loquaſ de termīo ad ſe ꝓñtãdũ ſȝ ipſe dicit ꝙ loqſ de ter
mino ad petẽdũ aploſ ſȝ ego nõ video dr̃iaȝ. Eſt termin⁹
ad faciẽdũ ⁊ iſte nõ ſtatuiſ ab hoīe vt no. Inno.i.c.cũ ſit.
⁊.c.ex inſinuatõe.⁊ ibi Inn.ſȝ cũ talis termin⁹ ẽ a iure ⁊ ẽ
ann⁹ vel ex cã biẽniũ:vt in auc.ei ꝗ appellat.⁊.c.cũ ſit.cuȝ
multis ſi. Termin⁹ hoīs ꝑueniri nõ põt nec ĩpetrãdo lr̃as
nec ꝓcedẽdo ĩ cã nec ab appellãte nec ab appellato: vt i.c.
oblate.⁊ in.c.ſepe.⁊ ibi Inno. Sed cũ talis termin⁹ obti
neat vicẽ ꝑemptorij ex tũc altera ꝑte iſtãte ẽt appellata ꝓ
cediſ:vt in.c.ſepe.⁊ de hoc nihil ĩ iure ciuili. Terminũ iu
ris ꝑo appellãs qñqȝ põt ꝑuenire tã ĩpetrãdo ꝗ̃ ꝓſequẽ
do cũ in ei⁹ fauorẽ ſit inductũ:vt ĩ auc.ei ꝗ appellat.dũm̃
malicioſe nõ ꝑueniat:vt no. Inno.in.c.ſepe. Pars appel
lata de iure ciuili nõ põt petere ꝯfirmationẽ ſnĩe niſi cum
vn⁹ mẽſis reſtat de termino. Põt tñ cã introducere vt in
auc.appellatõe.⁊ ibi no. Nico.de mat.vr̃ dicere ꝙ nõ ſo
lũ poſſit introducere imo ⁊ ꝓſeq̃ ſȝ nõ ſnĩaȝ petere. Circa
ꝑtẽ appellatã multũ variãt canõiſte.⁊ dicit Inno.i.c.ſepe
in ſi.ꝙ ꝑs appellata qñcũqȝ põt lr̃as ĩpetraſ dũtñ malicia
ceſſet ſȝ cãm nõ põt ꝓſeq̃ niſi cũ vn⁹ mẽſis reſtat de termi
no ⁊ ita intelligit.c.oblate. Sed ibi variat ⁊ vr̃ tenere lȝ nõ
firmet ꝙ tã appellãs ꝗ̃ appellat⁹ etiã ante mẽſem vltimũ
ꝑñt nõ ſolũ ĩpetrare ſȝ ẽt ꝓſeq̃ ⁊ ad hoc rñdet ibi Spec.
in.§.nũc breuiter recitat opiniões ⁊ nũ eligit Archi.ij.q.
vj.appellatõe.vr̃ approbare primã opiniõeȝ. ¶ Quid ſi
ĩpedit⁹ eſt. Dicẽdũ ẽ ꝙ ſi ĩfra annũ ẽ ĩpedit⁹ qualicũqȝ mo
dico tp̃e ipſo iure daſ ſibi integrũ biẽniũ ſȝ in biẽnio daſ
ſibi ꝑ bñficiũ reſtitu.ꝗ̃tũ fuit ĩpedit⁹:vt in auc.ei ꝗ no.ar.
ff.de ver.ſigni.l.ij.⁊ ibi Jac.de are.⁊ no.Inn.i.c.ex rõne
vbi dicit idẽ eẽ in termino hoīs lȝ aliꝗ ꝯ̃tra. Sȝ qñ dr̃ ne
gligẽs ĩ pĩo vt excludaſ a ſcḋo. Quidã dicũt qñcũqȝ ſit
negligẽs in pĩo repelliſ a ſcḋo.C.de temp.⁊ repa.app.l.
ſi.§.illud.v̄.iubem⁹ vbi ipſe Nico.de mat.⁊ Cy.tenẽt ꝙ
ſi eſt tãto tp̃e negligẽs in pĩo ꝙ ſit veriſimile eũ nõ poſſe
finire cãm nõ hẽbit ſm Inno.dicit alr̃ ⁊ vr̃ meli⁹ ꝙ ſi iſte
tali tp̃e incipit ꝙ ſi veriſiẽ ſm arbitriũ iudicis ꝙ potuiſſet
cãȝ finire niſi inopinatũ ꝗd emergeret qꝛ tũc ẽt ſi vna die
fuerit ĩpedit⁹ hẽbit ſm annũ integrũ.ita no.i.c.ex rõne.⁊ ꝑ
hoc.ff.ſi quo cau.l.ij.§.pe.⁊ hoc vr̃ ꝓbare auc.itẽ nõ appel
lator ibi nouiſſima induciarũ die ⁊ dicit glo.i.in vlti.dict.
Et iḋ appellat⁹ nõ põt ꝓſeq̃ niſi cũ ſupeſt mẽſis qꝛ appel
lans põt qñcũqȝ vult. Dicit tñ ꝙ ſi ĩpedimẽto ceſſante ali
ꝗd tp̃is remanet.oȝ tñ incipe lȝ nõ poſſit finire. Sȝ pone
ꝙ ĩ ꝑncipio tñ fuit tãto tp̃e ĩpedit⁹ ꝙ veriſimilr̃ potuiſſet
illo tp̃e cãm finire niſi ĩpedimẽtũ fuiſſet. In fine anni fuit
negligẽs tãto tp̃e ꝙ veriſimilr̃ potuiſſet cãȝ finire nunꝗd
ꝯſiderabim⁹ primũ ĩpedimẽtũ vel ſecũdã negligẽtiaȝ. Et
vr̃ ꝙ negligẽtiã.nã vltia mora nocet.ff.de ꝑiculo ⁊ cõmo
do rei vẽ.l.ſi.⁊ hoc vr̃ ſentire Inn.cũ dicit ꝙ finito ĩpedi
mẽto oȝ inchoare ſi reſtat aliꝗd de tp̃e ꝑ hoc qꝛ iura dñt
nõ dari biẽniũ niſi manifeſtiſſime ꝓbet ꝙ ꝑ eũ nõ ſtetit ꝙ
cã finireſ hoc ꝓbaſ in.d.l.ſi.§.illud.v̄.iubem⁹.⁊ pro hoc
de app.ꝯſtitut⁹ ſȝ ꝯ̃tra hoc ẽ qꝛ ſic artaſ ſibi bñficiũ iuris.
¶ Qualr̃ ꝓbaſ ĩpedimẽtũ dicit Spe.ꝙ ꝑ iuramẽtũ no.
co.ti.§.nũc breuiter.v̄.ꝗd ergo de hoc ꝑ Archi. extra de
dolo ⁊ ꝯtu.c.j.li.vj. Jac.de are.ff.ḋ excu.tu.l.ſcire.§.ſuffi
cit. ¶ A quo tp̃e ĩcipiat currere ann⁹. De hoc glo.i.d.l.
ij.§.illḋ vbi recitat tres opiniões.⁊ ſcḋam approbãt Dy.
⁊ Nico.de mat.ꝗ hȝ ꝙ a tp̃e appel. Idẽ Jo.an.i.c.ex rõe
ꝗ hodie approbaſ in cle.co.ti.ſicut ⁊ ibi plene ꝑ eũ ⁊ hoc
qñ nõ ẽ termin⁹ ab hoīe aſſignat⁹ qꝛ tũc a fine termini ita
no.gl.i.c.ſepe.qḋ nõ placuit ſpec.§.qualr̃.v̄.ann⁹.ſȝ Ho.
ꝯ̃tra qḋ vr̃ placere Jo.an.in.c.ſepe. Et merito qꝛ ſm hoc
plus tp̃is hẽbit cui ẽ termin⁹ aſſignat⁹ ab hoīe ꝗ̃ ali⁹ ⁊ tñ
ꝯ̃trariũ volũt illa iura.c.cũ ſit.cũ ſi. Differẽtiã iter appel
lationẽ iudicialẽ ⁊ extraiudicialẽ.vide ꝑ Jo.an.de elec.
cũ nobis.⁊.c.iter canõicos ꝑ Inn.ḋ his ꝗ ſi.a ma.par.co.
c.j.ḋ dſpõ.ĩpu.ad diſſoluẽdũ.⁊ Arch.ḋ app.rõana.li.v̄.

De priuile-

De priuile. ꝛ de ver. obli.
LXI

¶ Cū regi ſicilie ſit ꝯceſſum ꝙ legata incerta ꝛ indiſtincte
relicta ꝯuertanť ad vtilitatē paſſagii qrit̃ qd includat̃ in
iſtis vbis. Et p̄mo intelligo indiſtincte ꝙ generalr̃ ꝛ ſine di
ſtinctiōe ē relictū vt ar. ff. de le. iij. minimis. ꝛ ď of. p̄ſi. l. iiſ.
ꝛ de alimentis. l. j. §. j. ꝛ ſic pp generalitatē ē incertū vt. ff.
de ſolu. l. cū ſtich⁹. ꝛ de iure fiſci. l. ita fidei. Et intelligo I
certū qđ nō ē ꝓpo nole deſignatū vel ea denūciatōe que
vice nois fungať. ff. ſi cer. pe. l. certū. Uel qꝛ ſub alterna-
tiōe vt. ff. de inin. l. ait p̄tor. §. ꝙ ait. Et vt articul⁹ ꝓcedat
intelligo qñ incertitudo ē in relictis ad pias cāſ qꝛ hoc ꝑ
tinet ad iudiciū eccle vt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. nulli. ꝛ. ff. de pe.
hř. l. hřditas. ꝛ extra de teſt. c. tua nos. ꝛ. c. relatū. Et tunc
dico ꝙ ſi qñqꝫ ē incertitudo circa res legatas qñqꝫ circa ꝑ
ſonas eoꝝ qb⁹ legať. Qñ circa res tūc nō vř ꝙ illa veniāt
in ꝯceſſiōe. nā cū ſaltē debeať id ꝙ minimū ē vt. ff. ď le. j.
apud iulianū. §. ſcio. ꝛ de le. iij. minimis. hoc ſi poſſꝫ fieri
ſine p̄iudicio illius cui debeť ꝛ ſic fauēdū ē paſſagio ꝛ tñ
alijs iniuria nō fiat vt extra ď ſo. ꝯpe. ex tenore. ¶ Circa
ꝑſonas dico ſic ꝙ aut a p̄i. ē incerta ſꝫ ex poſtfacto p̄t cer
tificari aut incerta a princi. ꝛ poſt ſi ex poſt facto pōt cer-
tificari tūc nō vř ꝙ debeanť vt i tali exēplo vt ſi relinqueť
fratrib⁹ q interfuerint in ſepultura mea vř ſub aliqua cō-
ditōe ꝑ cui⁹ exitū ꝫ reducať ad certitudinē. vt. ff. de reb.
dub. l. qđā ſi aūt eſt incerta a p̄cipio. Nec ex poſt fcō p̄t
certificari. ꝛ ſic ſemꝑ eēt incerta tūc adhuc ꝯſideraret an
legatū iſtud relictū eēt ꝯtemplatiōe legatarij incerti tñ ā
ꝯtēplatōe vř ob honorē alicui⁹ certi: ꝛ tunc quādo cōtē-
platōe vel ob honorē alicuius certi: tūc dicerē hoc eē cer
tū ꝯſiderata ꝑſona pp quā ar. ff. ſolu. ma. l. ſi vo. §. j. ď ꝓc.
l. q ꝓprio. §. vt incertis. ꝛ qđ ibi no. ꝛ melius. ff. de le. j. ci-
uitatib⁹. vbi legata relicta hominib⁹ alicui⁹ Ciuitatis ob
honorē ciuitatis videnť relicta ciuitati ꝛ debenť lꝫ alr̃ vi
derenť incerta. facit. ff. de annu. lega. Annua. §. a titio cū ſi.
ibi not. ꝛ vř caſus. C. de epiſ. ꝛ cle. l. ſiqs ad declin. idā. §.
ſi aūt ꝑſona. Qñqꝫ relictū ē ꝯtēplatōe legatarioꝝ tñ. ꝛ tūc
aut diſpēſatio vř diſtributio vř electio ē ꝯmiſſa alicui aut
nō. ſi nō tūc vř ꝙ illa debeať cū iſta ꝑtineat ad diſpēſatio
nē eccle vt in. l. nulli. C. de epiſ. ꝛ cleri. Si aūt diſtributio
electio vel diſpēſatio alicui eſt ꝯmiſſa adhuc vř ꝙ nō de-
beať qꝛ ꝯmitēdo arbitrio alicui⁹ dicit lex ꝙ vel ad certā
rē ꝯpmiſ. ff. de leg. ij. l. j. Nā iſta videnť eē equalia vř ꝙ
aliqđ ſit certū ab initio vel ꝙ ex poſtfcō poſſit certificari
ſicut dicim⁹ de intereē vel expēſis. l. terminato. C. de fru.
ꝛ lit. expē. ꝛ inſti. de ac. §. curare. ꝛ vř expſſuꝫ in. d. l. nulli
in pū. vbi eꝑo ſi ſe intromittit qñ alicui certe ꝑſone ꝯmit-
tiť ꝛ in ꝯſtōne ꝓcuratoris reqriť ꝙ ſit cert⁹. ff. de ꝓcu. l. j.
ꝛ tñ ſi ꝯſtituo aliquē vt faciat ꝓcuratorē valet qꝛ ꝑ illū cer
tificať. vt no. i. d. l. j. cū ſi. Tñ ſcitiſſime pr̃ vř ēt i cāu iſto qñ
diſpēſatio ē certe ꝑſone ꝯmiſſa ꝙ ſanctitas vr̃a dēat hoc
facere. Nā cū arbitrio iſti⁹ ſit ꝯmiſſuꝫ vř tāqꝫ bono viro
eē ꝯmiſſum vel lꝫ ex ſua ꝯſcīa dēat diſtribueť tñ ſi erraret
poſſet corrigi ar. ff. ꝓ ſocio. l. ſocietatē. Inde ē ꝙ ꝯpelliť
vt no. in. d. l. nulli. maxime ex quo recipit ꝛ ex quo conſtat
iſtā cauſam eſſe magis piaꝫ debeat in eaꝫ expēdere. Un̄
ſi vos hoc ordinetis nulla ſit ſibi iniuria ex quo nullū cō-
moduꝫ erit habiturus maxime cū vos etiaꝫ ordinata ad
certū vſum poſitis ad aliū vſum ꝯuertere vt. ff. de ad-
mini. reruꝫ ad ciui. per. legatū. ꝛ de vſufruc. lega. l. legatū
ꝛ de expēſis in. l. j. li. xj. ꝛ extra de reli. do. l. ij. in clementi.

De priuilegijs ꝛ ď voto.
LXII

¶ Et circa hec veniunt tria ꝯſiderāda. Primo an liceat.
Scđo an deceat. Tertio an expediat. Et in ita primum.
Cōſiderato graui exceſſu ꝛ delicto illoꝝ qui regūt ciuita
tē romanā qđ vř factū ab oīb⁹ vt. ff. ad municipa. l. ꝙ ma
ior. ꝛ de reg. iur. aliud. §. refert. qđ qdem delictū non pōt
eē grauius cū intendāt diuidere eccle vnitateꝫ. xxiiij. q. j.
ſciſma. ꝛ. c. aduocauit oīuꝫ pēa ſunt digni. xxiiij. q. j. vidici
mus. Totū enī mūdū poſuerūt in ſcādalo ꝛ ruina ꝛ eccle
ſiaꝫ iſtā in magna tribulatiōe. Un̄ oī priuilegio ꝛ honore
reddiderūt ſe indignos. Reat⁹ enī oēm honorē excludit.
C. vbi ſenatores ꝛ clariſſimi. l. j. De p̄tāte vr̃a dubitare ſa
crilegiū eēt ar. C. de crimie ſacrilegij. l. ij. vocat⁹ eſtis I ple
nitudinē p̄tātis. ij. q. vj. c. certe. ꝛ. c. q ſcit. vñ ſnlas ſtatuta
ꝛ ēt priuilegia pōt reuocare. de re iudi. cū olim. de in inte.
reſti. cū ex lris. xxv. q. ix. ſnia. ꝛ. c. ſeqnti. xxv. q. ii. §. ex his
macie ex iuſta cā vt ē iſta ne cōiceť cū excōicatis ſciſmati
cis ꝛ hřticis. exēplo dñi dicētis Mathei. x. Uiā gētiū ne
abieritis ꝛ i ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis ꝛ Mar
ci. vj. qcūqꝫ nō receperit vos ꝛ non audierit vos exeūtes ex
cutite puluerē de pedib⁹ veſtris in teſtimoniū illius ꝙ cū
ſciſmaticis nō ſit ſtādū nec eūdū. Inuenies multa. vij. q. j.
deniqꝫ. imo ibi ſtātes debent fugere exēplo. Joānis q exi
uit ď balneo cū vidit Corintū hereticū. xxiiij. q. j. oēo. ꝛ. c.
ſequēti. c. q dignior qſi ꝑ totā illā qōnē. ꝛ in pſalmo cū im
pijs nō ſedebo. ꝛ ibi cū iniqua gerētib⁹ non introibo. Iſti
oēs hoſtes ſunt eccle q non tenēt vlis eccle vnitatē. xxiiij.
q. j. alien⁹. Immo peiores barbaris. j. q. j. nōne. xxiiij. q. j.
nō afferam⁹. Et ſic cū pp ꝑſecutionē hoſtiū ſedes ꝛ corpa
ſcōꝝ poſſent mutari. vij. q. j. ꝛ tpis qlitas. ꝛ de ꝯſe. di. j. cuꝫ
trib⁹. ꝛ. c. corpa. ꝛ pp diſcordiā patronoꝝ clauduntť eccle
ꝛ relige aufferunť. extra de iurepa. c. j. ꝛ. ij. xvj. q. vij. ꝯſide
rāduꝫ. ꝛ. c. ſi plures. multo ergo magis p̄ñt priuilegia ſuſ-
pēdi ꝛ qñqꝫ ea q̄ cōpetūt de iure cōi ſuſpēdunť pp p̄ñcia
alicui⁹. vt extra de ſpōſa. c. nō ē vobis. multo ergo magis
priuilegia p̄ñt ſuſpendi q̄ facili⁹ tolluntť qꝫ iura cōia: vt in
auč. de nō alie. §. qꝛ vero veriſile. qꝛ eccla vbi ſunt ſciſma
tici nō eſt eccla. xxiiij. q. j. pudēda. Immo vocať ſinagoga
eccla cathedralis ſeu ēt dioceſis. vij. q. j. ſicut alterius. no.
Archi. extra de penis ſelicis vbicūqꝫ ſunt boni ibi ē eccla
romana. ar. xxj. di. qꝫuis. ꝛ ibi glo. no. Ho. extra de aucto.
ꝛ vſu pallij. c. ſi. ar. extra de iureiur. ergo ꝛ qđ ibi no. In-
no. ex ra de elec. ne romani in ſi. in cle. Et iſta eſt illa eccla
q̄ iubente dño ſtatuta eſt. xxiiij. q. j. rogamus. extra de elec.
fundamēta. li. vj. ꝛ vtrobiqꝫ Archi. extra quā non inueniť
ſalus. j. q. j. extra ecclaꝫ. xxiiij. q. j. qꝛ de qua i cātico. Una
eſt colūba mea. xxiiij. q. j. loquiť ꝛ diciť Leuitici. ij. c. trāſ-
ferenť oſſa regū ꝛ oſſa patrū nroꝝ de loco ſuo. ꝛ i pſalmo
vineā de egypto trāſtuliſti. ¶ Sꝫ pr̃ ſanctiſſime iura iſta
loquunť in alijs eccleſijs ꝛ priuilegijs ꝛ nō eccle romane
ꝛ ſic inter alias ciuitates ꝛ ciuitatē romanā magna ē dr̃ia.
Illa enī ē reſpublica. alie loco priuatoꝝ habenť. ff. ď ver.
ſig. cū q ad macedo. l. nihil. In penis ēt excipiť: vt in. c. fe-
licis. extra de pēis. li. vj. Eccla romana multis priuilegijs
gaudet: vt i auč. vt eccla romana. c. ānoꝝ gaudeat priuile
gio i rubro ꝛ i nigro. ꝛ ē oluꝫ mr̃ ꝛ magr̃a. C. de ſum. tri. in
epla inter claras. xij. di. c. j. ď ſum. tri. dānam⁹. Et ibi ē fons
ſacerdotij i auč. vt eccla romana. c. ānoꝝ gaudeat priuile
gio in p̄n. col. ij. Illā enī i pator celeſtis iſtituit. extra ď ele.
fundamēta. Eccleſia illa iubēte dño ab antiochia i romā
trāſlata ē. xxiiij. q. j. rogam⁹. Illā enī ipſe ſolus fundauit ꝛ
illi⁹ priuilegio fungiť. xxij. di. c. j. Immo dicit tex. ꝙ nō ab
aplis ſꝫ ab ipſo ſaluatore nr̃o p̄latū obtinuit. c. d. c. ſacro-
ſan. Ipſe enī locū eligit. ꝛ vř ꝙ ēt rōne ꝑſecutōis nolit eā
deſerere qđ eo appet ꝙ Petrū ꝑſecutiōeꝫ fugiētē ad illā
reuocauit dicēs ꝑ ſe velle ibi pati ſeu ēt crucifigi anqꝫ vel
let locū illā deſerere: vt i. c. ꝑ venerabilē. extra q ſi. ſint le.
Exēplo illi⁹ q vineā ſuā ꝓpo cruore ďfendit. xxiiij. q. viij.
moueor. Illā. n. ecclaꝫ diuia ꝓuidētia icōmutabili diſpō
ne alijs p̄tulit eccleſijs vt i ꝓhēio. vj. li. Inferior enī legē
ſupioris tollere ñ pōt. xv. q. j. ſunt qdā. Nā nō lꝫ trāſferre
termios quos poſuerūt p̄res nr̃i ꝓuer. xxij. trāſumptiue
poſitū. xxv. q. j. q̄ ad ꝑpetuā. Qui enī q̄ docuerūt apli de-
ſtruere qđ abſit nitiť nō ē ſnīaꝫ dare ſed magis errare cō
uinciť. xxv. q. j. ſunt qdā. Hoc enī eēt mutare generalē ſta
tū eccle qđ nō vř licere pape: vt no. Inno. extra de cōſue.

quãte.ꝛ de biga.c.ij. Ab illis enĩ papa abſtinere dʒ que
ſine manifeſta decoloratiõe eccleſie fieri nõ pñt.j.q.vij.c.
ꝛ ſi illa. Et iõ dič Gre. ſi ea deſtruerẽ q̃ añceſſores ꝛ pres
nři fecerũt nõ ꝯſtructor ſʒ euerſor iuſte ꝯprobaret.xxv.q.
ij.ſi ea. Jſtud ẽ.n.illõ tabernaculũ ꝙ nequaq̃ tráſferri po
terit nec auſſerent plani ei⁹ in ſempiternũ. Jſaye.xxxiij.
Nec ob.qõ dř ꝙ iſta intelligant de eccřa romana vřĩ q̃ il
la ẽ vbicũq̃ ẽ papa. q̃ dico ꝙ licʒ verũ ſit ꝙ eccřa ſumitur
multis mõis q no.extra de v̂.ſig.c.cũ clerici.tñ cũ adič ro
mana reſtringunč ad illã mãleʒ q̃ ẽ rome.ar.illi⁹.c.cũ cle
ricis. Nã ibi dř placẽtine ꝛ reſtrigič ad cathedralẽ. Se
quẽtia reſtrigũt ꝑcedẽtia ꝛ ecõuerſo.ff.de pe.legata. naʒ
ꝙ liq̃de.§.ſi. Nã vřa vnica ẽ ꝛ vnitas diuiſiõe nõ recipit
vt l.c.logř.xxiiij.q.j.ꝛ q̃ in iurib⁹ ſupra allegatis vbi log
tur de romana fač oſiam lr̃r illã ꝛ alo.ꝛ ſic appet ꝙ logř
de mãli q̃ ẽ rome.fač qõ no.Archi.l.c.fundamẽta extra
de elec.xxiiij.q.j.ꝑm⁹. De decẽtia Pater ſanctiſſime vř
ꝙ q̃dis alia ſupſunt remedia q̃ directe reſpiciãt iſtos ma
ledictos intruſuʒ ꝛ hřticũ ꝙ ſit abſtinẽdũ ab iſto q aliqua
liter vř õtrahež bonori illoꝝ beatoꝝ apřoꝝ. Succeſſor.n.
dʒ augumẽtare bonorẽ ꝑdeceſſoꝝ. Hic ẽ ꝙ opa icepta a
ꝑdeceſſore iubež adiplere. C.de opib⁹ pub.l.ſi.extra de
reſic.lřas. Et ſi iniuria fiat ſepulcro teſtõris vř ei⁹ religio
vř fieri hřdi vř ſucceſſori.ff.õ iniu.l.j.ꝛ de ſepulchro vio
lato.l.q̃ſiti.ꝛ cũ vos ſitis ſucceſſor apřoꝝ debetj bonorẽ
eoꝝ augmẽtař ꝛ ñ diminueř extra de tráſla.ꝓto. De ex
pediẽti Př ſanctiſſime ꝑꝑ tria vř nullo mõ expedir. Pri
mo q̃ nõ vř multũ vobis ꝓdeſſe nec eis noceř. Scdõ q̃
ex h viderent aliq̃lr illi beati apři offendi. Tertio q̃ vi
dereř ꝑ hoc augmẽtari ſcãdalũ ꝛ rõ mouẽs ad hoc vř ẽẽ
ne ipi lucꝝ ſentiãt a ꝑegrinis. ſʒ nos videm⁹ ꝙ ſimilis in
hibitio fcã ẽ volẽtib⁹ ire ad ſepulchrũ ꝛ tñ oĩbus ꝯſtat ꝙ
modicũ vř nullũ fructũ affert nec ꝑ hoc citi⁹ recupabiř ni
ſi dñs alia ꝓuideat. Jmo illa ĩhibitio mřtis ẽ cã ꝑditõis q̃
vadũt ꝛ vadũt ꝛ icurrũt ĩnſas ꝛ moriunř ꝓch dolor ſ eis.
C Preterea př ſciſſime tãta ẽ hodie diſſenſio ꝛ guerra i
mũdo ꝙ vix ẽ dař ꝓuĩciã vbi ñ ſit guerra. Et iõ pauci pe
grinãř ꝛ ſi aliq vadũt ſũt paupes vř ſaltẽ vadũt i vili hřtu
vt ñ cognoſcanř ꝛ ſic modicũ offerũt. ꝛ ẽt rõani hñt õ cõ
ſuetudine miſeras oblatões facẽ q̃ filũ filã ſabã vř ſiles
miſerias ꝛ ſic modicũ ꝯmodũ eis obueniret ex hoc. Et õ
modico ñ ẽ curãdũ.ff.ꝯmo.l.i reb⁹.§.poſſunt.ꝛ marie q̃
vt dicũt iſti dñi iſta ſunt deputata certj vſib⁹ q̃ fabrice lu
minarib⁹ ꝛ ſiſib⁹ opib⁹ pijs. Scdõ q̃ ꝑ hoc viděř offẽdi
beati apři q̃ detraheret bonori ꝛ hueretie q̃ eis a fidelib⁹
ꝯſueuit exhiberi. ꝛ př ſcẽ inter alia ꝑ que credo ꝙ iſta ec
cleſia iuuař ꝛ ẽt ſiſtẽtař ſunt merita ꝛ orõnes illoꝝ bea
toꝝ apřoꝝ q eã ſuo ſanguie ꝯſecrauerũt.xxj.di.q̃uis. ꝛ h
ẽt ipe apřs pollicer in epřa a rõanos i pri.ꝙ ſine intermiſ
ſione faciet memoriã de ea in orõnib⁹ ſuis tráſſumptiue
poſitũ.xxij.di.ſacroſancta. Et ſi aliq̃ tpe ĩdiguit interceſſiõe
eoꝝ idiget hodie ꝛ ſic nõ vř tutũ eos i aliquo offendere
q̃ expiẽtia docet ꝙ q vult hẽre interceſſorẽ vř aduocatũ
placet cũ inq̃tũ pt. Et ꝑ hoc ñ ſolũ eoꝝ detraheret bono
ri.ſʒ cũ iſte oblatões ſint aſſignate fabrice ꝛ alijs pijs vſi
bus eccře poſſʒ veire i ruinã ꝛ deſtructõeʒ õ q̃ ñ dubito
ꝙ ſanctitas vřa doleret. Nã ſič dř de illis mulierib⁹ que
ꝯtẽdebãt ſup filio cui⁹ eẽt.extra de ꝑſum.afferte illa q̃ ñ
erat vřa mř ñ dolebat õ deſtructõe filij ꝛ iõ de facili ꝯſen
ſit in deſtructiõe ꝛ ẽt diuiſiõe ipi⁹.ꝛ dixit nec mihi nec ti
bi ſʒ diuidař.ꝛ iſte itruſus q ſcit ſe ñ eẽ verũ ſponſum nec
eã ſibi legitie copulatã ꝛ ꝙ diu ñ poterit eã retineř ñ cu
rabit de deſtructõe ei⁹ imo gaudebit q̃ ad hoc itẽdit. ſʒ
illa q̃ erat vřa mř dolebat õ deſtructõe ipi⁹.ꝛ dič tex.ꝙ cõ
mota ſunt viſcera ei⁹ ſup filio ꝛ poti⁹ voluit ꝯſentire ꝙ nu
triret ſub illa mře putatiua q̃ videret deſtructõʒ ipi⁹ ſpe
rãs eũ recupare. Sic o fili beatiſſime př cũ vos ſcitj ver⁹
ſpõſus ꝛ ſcitj ꝙ ipa ẽ vobis ĩtře copulata ꝯmoueri debẽt
viſcera veſtra ꝛ ẽt nřa q ad ei⁹ ſuiciũ vocati ſum⁹ ſup de
ſtructõe illi⁹. Et meli⁹ ẽ aliquo tpe ſuſtinere ꝙ ſit ſub illo

vero ꝑſecutore q̃ videre deſtructiõeʒ illius q̃ nõ põt diu
durare q̃n vos recupetis eã. Nã veritas vincit.viij.di.cõ
ſuetudo.ꝛ ſciſmatici lʒ inter vicia ſeruẽt icremẽta hře nõ
pñt ꝛ cito cũ ſua emulatione deficiat.vij.q.j.nouatianus.
C Tertio vř ꝑ hoc augmẽtari ſcãdalũ q̃ ſicut dictuʒ ẽ ꝑ
dños meos. Veriſiře ẽ ꝙ multi ſunt rome q̃b⁹ hoc diſpli
cet ꝛ q libẽter ꝯtradicerẽt ſi auderẽt ſʒ nõ audẽt ꝑꝑ illũ ti
rãnũ. Et ſi iſte ꝓceſſus fieret timet ne ſcãdalizareř. Nã ꝑ
certo př ſanctiſſime ego neſcio ſi dř vobis ſʒ i ciuitate iſta
lã ſciř q̃ſi ꝑ oẽs ꝙ hic tractař de hoc ꝛ nõ dubitetis ꝙ nõ
ſolũ romani ſed ẽt oẽs italici q magis ſunt deuoti eccře ꝛ
guelphi oẽs nimis dolẽt ꝛ ſcãdalizanř.ꝛ iõ timẽdũ eſt ne
ex hoc guelphi ꝛ guibellini ſiãt amici.ꝛ vtinã nõ i neceſſe
xpi ꝛ eccře ſue ꝛ forte nõ ſolũ ipi ſʒ alienatões poſſent ex
hoc ſcãdalizari. Et de alijs natiõib⁹ ego nõ mltũ ſcio. Sʒ
de natiõe hiſpanoꝝ ego dico vobis ꝙ multũ dolebũt q̃
ipi hñt magnã deuotionẽ ad liminia apřoꝝ in tãtũ ꝙ ego
audiui plures ꝙ ſunt mlti q nõ diſtãt ab eccřa hři Jaco
bi ꝑ vnã dietã ꝛ nũq̃ iteruenerũt eccřaʒ ꝛ tñ ꝑegrinanř ꝛ
vadũt romã. Et ſic iuſte põt timeri ſcãdalũ. Et ſic př ſan
ctiſſime cũ ꝓceſſus iſte nõ iducat magnã vtilitatẽ ꝛ poſſit
inducere magnũ ſcãdalũ vř ꝙ nullo mõ expediat ad pñs
marie cũ nõ pereat tpe ꝛ ꝙ ſit vtẽdũ alijs remedijs facti ma
gis vigẽtib⁹. Nã př ſanctiſſime iſta peſtis maledicta mul
totiẽs fuit ꝛ nõ iuenio ꝙ ceſſauerit ꝑ ꝓceſſus ſʒ q̃ſi ſemꝑ
humão auxilio fuerũt a ſede repulſi.lxxix.di.ſiquis pecu
nia. Et ſic fuit tpe Leonis ꝛ Andriani. Nã iuit Carolus
ꝛ cepit deſideriũ ꝛ vicit longobardos ꝛ reſtituit eccleſiã.
lxiij.q.viij.donata.lxiij.di.Adrian⁹. Jtẽ Joãnes.xj.paſ
ſus ẽ magnas ꝑſecutiões a quodã berẽgario. Et fuit vo
cat⁹ prim⁹ rex ſaxonie q cepit berẽgariũ ꝛ eccřam reſtituit
ꝓſtine libertati. Jtẽ Leo.ix.fuit expulſus ab vrbe.ꝛ creat⁹
hñdict⁹ qõ audiẽs dictus Otto primus reuerſus ẽ romã
ꝛ obſedit ciuitatẽ donec fuit ſibi tradit⁹ ille itruſus ꝛ miſit
illũ in exiliũ i ſaxoniã ꝛ ibi mortu⁹ eſt. De iſto habeř.lxiij.
di.i ſinodo. Jtẽ ioãnes.xij.fuit expulſus ꝑ q̃ndã Creſcẽ
tiũ patriciũ. Fuit vocat⁹ Otto terti⁹ rex ſaxonie q iuit ꝛ ſu
gato illo creſcẽtio totã ſuã ꝓgeniem extirpauit.ꝛ tũc fuit
creatus Gregori.v.q erat de genere Ottonis. Et poſt re
ceſſuʒ Ottonis fuit dict⁹ Gregori⁹ expulſus ꝑ dictũ Cre
ſcẽtiũ ꝛ romãos.ꝛ fuit creatus Joãnes epřs placẽtin⁹ qõ
audiẽs dictus Otto reuerſus ẽ romã ꝛ obſedit eos in ca
ſtro ſci angeli donec cepit vtrũq̃ ꝛ mẽbris eos mutilauit.
Et ſic př ſanctiſſimi q̃ iſti maledicti ita obturauerunt au
res ſuas ꝙ nõ curãt de ꝓceſſib⁹ ꝛ ſenẽtijs expedit vt ſan
ctitas vřa ponat ſe ad fortiã ꝛ i manu potẽti ꝛ brachio ex
celſo repellat illos de illa ſcã ſede. Nã ferro abſcindẽda
ſunt vulnera q̃ fomẽtoꝝ nõ ſuſcipiũt medicinã.xvj.q.j.in
canonib⁹.ꝛ.j.q.j.v.repiunř. Oẽs conatus nřos ei cãe de
bem⁹ ipẽdere in qua vřis ſalus eccře infeſtiuař.xxiiij.q.j.
meõr. Jſta ẽ.n.tař q̃ eccře nitiř diuidere vnitatẽ.xxiiij.q.j.
ſciſma.ꝛ.c.aduocauit.ꝛ iõ nõ ſolũ cũ reb⁹ ſʒ cũ ꝑſonis nos
debem⁹ opponere exẽplo illi⁹ q vineã ſuaʒ ꝓprio cruore
defendit.xxiij.q.vij.moueor.ꝛ pro domo iſrael murũ nos
oppõere.j.q.iij.ſaluator.ꝛ ꝙ poſſit ꝑdicari crux ꝯtra tales
ſciſmaticos ꝓbař.xxiij.q.v.hortař.ꝛ.c.vt pridẽ.ꝛ idulgẽ
tie ꝯcedi vt.c.q.c.oĩuʒ timor. Et leo papa ꝯtra hñdictũ ro
mã egreſſus ẽ vt.c.cã ꝛ q̃ne oĩuʒ timor. Et iſti peiores
ſunt ſarracenis.j.q.j.nõne.ꝛ pricepꝰ pñt vocari ad defen
ſionẽ eccře.xxiij.q.v.pricepꝰ.ꝛ.c.de ligurib⁹.ꝛ.c.quali.ꝛ
tales interficiẽs nõ ẽ excõicatus.xxiij.q.j.excõicatoꝝ. Jmo
hřet indulgẽtiã.xxiij.q.v.oĩum. Licet vel bella ꝯſueuerũt
timeri ꝑꝑ dubiũ finis.j.regũ.vj.c.ꝛ.ff.de peculio ꝙ debe
tur.ſed hoc finis ꝛ victoria certa eſt ꝙ eccřa veritatẽ ſeqř
q̃ ſemꝑ vincit ꝛ ꝑualet in ꝑpetuũ. Eſdras.xviij.di.ꝯſuetu
do.ſupra petrã ſolidã fundata eſt ꝛ iõ ruere nõ põt.xxiiij.
q.j.logř. Et lʒ nauicula Petri poſſit fluctuare perire nõ
põt.xxiiij.q.j.nõ turbař. Nã vera religio caſui ſubiacere
nõ põt in epiſtola lr̃r claras ꝛ ſciſmatici lʒ inter vicia ſer
uẽt incremẽta habere non poſſunt.vj.q.j.nouatianus.
De verbo.

De verb. ſignificatõibus.
LXIII

¶ Quo tpe fuerunt Cardinales no. Archi. extra d elec. c. vbi piculum. et ſ3 videt q qñ Cõſtã. fecit donatiõem Silueſtro q nõ erant cardinales qꝛ nõ fecit mẽtiones de eis ſed de clericis. ſ3 poſtea cũ fecit generalem ſinodum Silueſter iam erãt Cardinales vt habet. ij. q. iiij. c. pſul.

De electione.
LXIIII

¶ Quodam canonico ꝯtempto, duo ſunt electi in diſcordia iſte cõtemptus ꝯſentit vni electõi. Queritur an poſſit aliã impugnare. ¶ Et videt q nõ. et hoc videt tenere gl. extra de elec. c. eccl'a et mẽdagorus. c. xxiiij. c. ſi aſſumptis ℌ. ſane. ¶ In ꝯriũ facit qꝛ qñ alicui ꝯpetũt duo iura eiꝫ ꝯtra eũdẽ põt vnũ remittere et aliud intẽptare ar. ff. d ſer. ru. ꝓdi. l. ſi dom⁹. extra de aucto. et vſupal. c. ex tnap. Mul to ergo magis ſi ꝯtra diuerſos. vt hoc arg. ff. q vi aut claꝫ l. ſemp. ℌ. ſi in ſepulchro Preterea q ob gratiã alicui ꝯcedit nõ dꝫ in eiꝰ diſpẽdiũ retorqueri extra de reg. iur. q ob gram. C. de legi. l. qd fauore qd eẽt ſi iſte repellet a pſecutiõe ꝯtẽpt⁹ ꝯtra aduerſar. ũ. Que. n. ĩducta ſunt ad augumentũ nõ debent inducere diminutiõem. ff. de le. ſi. l. ſi cui ſerui. res. n. inter alios acta alijs regulariter nõ nocere nec ꝓdeſſe dꝫ. C. res inter alios acta ĩ rubro et nigro. extra de re iud. Quis et ibi no. ff. de exce. rei iud. ſi cũ vno niſi cõmunio vl' ꝯnexitas vl' alia rõ ſpãlis induceret ꝯriũ ff. ſi hui. vẽdi. l. loci corp⁹. ℌ. ſi ſun. ff. quẽad. hui. amit. l. ſi cõeꝫ cũ ſi. qd ñ ẽ hic. Immo cũ iſti electi ſint ꝯtrarij et qñ inimici adherẽdo vni ꝯſentiẽdo electioni ꝑ ipſo ſcõ vr ſe ꝯſtituet aduerſariũ et inimicũ alteri⁹. ar. C. de inoffi. te. l. libeꝛi. Nã et ſi ꝑ liberã pſonã q nro iuri ñ ẽ ſubiecta nihil poſſum⁹ acqrere vt. C. ꝑ quos ꝑ. nobis acq. ꝑ totũ mĩ̃ tomin⁹ ꝑ aduerſariũ nr̃ꝫ. Et ſi impetro reſcriptũ ꝯtra plures poſſuꝫ vnũ ꝯueĩr et aliũ remitteſ vt no. Jo. an. extra d reſ. c. ij. li. vi. ĩ gl. illoꝝ. Et ĩ vna ſnĩa poſſuꝫ ꝑ pte ꝯſentir et ꝑ pte appellaſ. extra d te. raynu. et Ray. circa mediũ. Preterea cũ electio dẽat fieri oib⁹ pñtib⁹ vt l. c. qꝛ pp extra d elec. et abñtes debeãt d iuſ vocari vt l. c. q ſic. ſi hic ñ ſit abñs cõtẽniſ et ſic fit ei iniuria vt no. l. c. ſic et dic Arch. extra d ꝑ bẽ. cũ ĩ eccl'ijs q ẽ iniuria pſonalis ꝯnẽliã. n. dic iniurias ff. d iniu. l. j. ĩ pn. et lꝫ d eqtate vt dic Inn. l. c. q ſic cãonicĩ q ñ citauerũt abſẽtẽ et ſic eũ ꝯtẽpſerũt cẽnt pũiẽdi vt pẽa ſuos terret auctores et ñ elect⁹ q ñ deligt extra d ele. cupiẽtes. ℌ. cetep. et. ff. d re iu. l. ñ dꝫ tñ d rigoꝛ iuris ĩtroductũ ẽ q ad petitõꝫ iſti⁹ electio irritet et qd plus noceat ꝯtẽpt⁹ vni⁹ q̃ mltoꝝ ꝯdictio ĩ pñtib⁹ vt l. c. q ſic. et. c. hõc. Et ſic cũ iſte pſequat ſuã iniuriã q ẽ iuris pẽa. pena vni⁹ ñ liberabit aliũ. ff. ad l. aq. ĩtẽ mela. ℌ. ſi plures. xij. q. ij. cũ deuotiſſima. et ſic ſolutio vni⁹ ñ liberabit aliũ ſic nec remiſſio q ſolutiõi cõpat. ff. d libera legata. l. ñ ſolũ. ℌ. j. et de v. ſi. l. liberatiõis. Iniquũ. n. eẽt iſtũ ſcõ ſui aduerſarij liberari. ff. d ne. geſ. l. ſinaũt. ℌ. ſi duob⁹. et ĩ hoc ſatꝫ vr̃ innuere tex. i. c. bone. et. c. q ſic. et. c. eccl'a vſa. de elec. ſi bñ aduertamur. Nã in. c. bõe fuerũt due electões celebrate ĩ diſcordia et tñ in ceſſatõe vni⁹ fit mẽtio de ꝯtẽptu ĩ alia ñ. et ĩ. c. eccl'a fuerũt ſimiliter due electões vna de. B. cardi. alia de. R. Guil. q dicebaſ ꝯtemptus ꝯſenſit electõi facte de. R. ꝯtra. B. cardi. Opponebaſ de ꝯtẽptu iſti⁹ Guil. dicẽtis electõeꝫ ex hoc nullã. Itẽ volebãt iſtũ ꝯceptũ ꝯputaſ ita q augerẽt nũeꝝ dicti. R. et cardi. rñdebat q vox illi⁹ nõ augebat numeꝝ et q nõ fuerat ꝯtẽpt⁹. et poſito q fuiſſet ꝯtẽptus q electio eẽt nulla tñ nõ negabat qn poſſet ſe opponeſ. Et iõ dicit tex. q in eoꝝ abñtia fieri ꝯtigerit eis inſtãtib⁹ irritari dꝫ extra d ꝑb. cũ ĩ eccl'ijs ĩ ſi. Et dicit l. c. q ſicut q iſtr mãda erit penit⁹ electio taſr celebrata niſi poſtea curarẽt ꝯſentiſ. Cũ ergo iſte iſti electõi ñ pbeſ ꝯſenſiſſe merito irritabiſ ne gr̃a vni ſcã ad aliũ maſe ſuũ aduerſariũ extẽdaſ. xvj. q. j. c. hic ẽt et illõ voluit ſentire text. extra d elec.

nulli. li. vj. ĩ pri. vbi dicit ſigſ ꝯſẽſit electõi ab alij⁹ celebrate aliã nõ põt ſup electõe illa ipugnare qñ ad aliũ ſit cui⁹ electõi nõ ꝯſenſit. Et hoc dicit ſtephan⁹ doctoꝛ decretoꝝ in q̃õe quã diſputauit Bonõie. et ẽ. xxix. ĩt' diſputatas.

De ſciſma. et de priuileg.
LXV

¶ Hic agiſ de duob⁹. Prio de mõ ꝓcedẽdi ꝯtra iſtos miſeros fugitiuos. Scdo de mõ ꝓcedẽdi ꝯtra iſtos ꝓditores intruſos et bauaꝝ. Et circa fugitiuos vertiſ ĩ dubiũ de duob⁹. Prio an ꝯtumacia et fuga inducãt verã ꝓbatiõnẽ vt ſic hẽant ꝑ ꝯfeſſis ſiue ꝯuictis aut nõ. et an ſint citãdi. ¶ Et q habeanſ ꝑ ꝯfeſſis ſiue ꝑ ꝯuictis ꝓbaſ qꝛ fuerũt arreſtati ꝑ papã et arreſtũ legis et pncipis videnſ equipari vt ĩ auẽ. de ꝯſulib⁹. ℌ. ſi. ſꝫ ſic ẽ in arreſto legis vt fugiẽtes hẽanſ ꝑ ꝯfeſſis. C. de aſſeſſo. l. ꝯſiliarios. et vt oẽs tã militares q̃ ciuiles. l. j. de oĩ agro deſerto. l. locoꝝ dñi. et ibi gaberi⁹ vt ĩ auẽ. de exhib. et intro. reis. ℌ. ſi vo. extra de pſump. nullus. iij. q. j. decernim⁹. xj. q. ĩ ꝯpimus. C. de coartali. l. ſi apparitoꝛ. li. xij. ff. de iure fiſci. c. ſenatus. ℌ. d iul. in auẽ. de collatoꝛib⁹. ℌ. ꝓhibem⁹. Nã frãgẽdo arreſtũ vr̃ frãgere carcerẽ. ſed carcerẽ frãgẽs vr̃ ꝯfiteri. ff. de effractorib⁹. l. j. de cuſto. reo. l. milites. ℌ. in eos. et de re milita. l. l. milites. ℌ. eis d pẽis aut dãna. ℌ. qlq. Sꝫ doctores iuris canõici et ciuilis q̃rũt an de grauib⁹ criminib⁹ poſſint abñtes ꝯdẽnari. qꝛ doctores iuris ciuilis tenẽt q non ẽ lite ꝯte. vt in. l. abñtẽ. ff. d pẽis. et. C. d accu. abñtie. Et doctores iuris canõici diſtinguũt. An ſit lis ꝯte. vel nõ. et an liqat de eũ vel nõ vt ꝯſueuit notari. extra de dolo et ꝯtu. viſitatiõ ĩ hoc qñ oẽs ꝯcordãt q ꝯtumacia ſiue fuga nõ inducat verã ꝓbatõeꝫ ſꝫ ſuſpitõeꝫ vel ſemiplenã ꝓbatõeꝫ. vt. ff. d iureiur. l. admonẽdi ꝑ hoc vr̃ tex. de cuſto. reo. l. diu⁹. vbi nõ ꝑ ꝯdẽnatis ſꝫ qñ re integra q̃raſ. C. de his q latrões vl' alios cri. occul. l. ij. ibi et ꝯuicti pẽas ſubeãt ꝯpetẽtes. C. d raptu virginũ. l. j. ibi poſt legitias et iuri cognitas ꝓbões. extra de ꝯfeſſis. c. ij. li. vj. et iõ talis ſuſpect⁹ de hẽſi. fugiẽs excõicat⁹ et ſi ꝑ annũ pñtierit ĩ excõicatõe habeſ ꝑ ꝯuicto et ſic nõ ſola ꝯtũacia ſiue fuga ſed cũ trãſcurſu anni pſeueratia excõicationis facit eũ ꝯfeſſuꝫ. extra de here. excõicamus. ℌ. q aũt. eo. ti. c. cũ ꝯtumacia. li. vj. xj. q. iij. rurſus. et. c. gcũq. Hoc veꝝ niſi ĩ officiali vt ĩ iurib⁹ in pein allegatis. et. C. de pẽis. l. vẽdicari. ¶ Venio ad ſcõm an ſint citãdi. Et dico q nõ qꝛ cũ citatio fiat ad ꝓbãdũ ꝯtumaciã et hic ꝯſtat de vera ꝯtumacia. imo de veriſſima qꝛ dixit ſe nolle venire non ẽ q̃re citeſ cũ incertis nõ certis ſit loc⁹ ꝯiectario. ff. de ver. obli. l. ꝯtinu⁹. facit l. ceſſante. C. quõ et qñ iudex ſm vnũ itellectũ glo. et hoc expſſe no. eo. ti. tres denũciatões. no. Inno. extra de accu. ad petitionẽ. vbi tꝫ q vẽe ꝯtumax ad nullũ actũ ẽ citãdus ẽt ad ſniam. facit decretalis cũ q. extra de dolo et ꝯtũacia. li. vj. et ibi Archi. ¶ Venio ad tertiũ de mõ ꝓcedẽdi ꝯtra iſtos bauaꝝ et ĩtruſum. Et de hoc breuiter me expedio qꝛ negtia et malitia iſtoꝝ ꝓditoꝝ ita ẽ nota q nõ indiget magna exaggeratõe ſꝫ magna vindicta. lxxiij. di. vbi. et iſte maledict⁹ intruſus nõ ſolum ẽ puniẽdus pẽa canõica ſꝫ ciuili. Et iõ dicit tex. q dꝫ anathematizari et humão auxilio ab aplica ſede depelli. lxxix. di. ſiqs pe. ũiã. et ibi gl. Et merito qꝛ ex iſto ſcõ multa grauiſſima criã incurrit et d oib⁹ puniri põt. C. d accu. l. q de crie. et. l. ſiqs homicidij. Ipſe ſanctiſſimã ſedẽ Petri vobis viuẽte et legitie eã poſſidẽte ꝓpria temeritate cũ potẽtis illi⁹ hſtici auſus ẽ maculare et iõ tãq̃ excõicat⁹ et ꝓcſus ẽ a cõione eccl'e repellẽdus vt cũ Datã et Abirõ ſuaꝫ recipiat portiõeꝫ. extra de elec. lꝫ de ꝯcel. ꝑbẽ. c. j. Iniuriã enĩ fecit cathedre indigne ſedẽdo in ea. xl. di. multi. Imo tãq̃ infamis et adulter ẽ ab oib⁹ honorib⁹ repellẽdus. j. q. ij. audiuim⁹. vij. q. ij. ſicut. Fur enĩ ẽ et latro qꝛ nõ intrat ꝑ hoſtiũ. xj. q. j. nõ furẽ. et. c. tres pſonas. xxiiij. q. iiij. Item eſt apoſtata. et dicit tex. q nõ ãplꝰ aplicus nũcupeſ l. c. allegato. ſiqs pecũiã. lxxix. di. c. j. et eſt ſciſmatic⁹ qꝛ vnitatẽ eccleſie diuideſ niriſ. xxiiij. q. j. ſciſ. et. c. aduocauit. De ſal:

ſtate eī⁹ ēt ꝯſtat eū falſū nomē ſibi aſſūpſiſſe ⁊ falſis inſignijs vſus ſit. ff. ad l. cor. de fal. l. falſi. ⁊ l. eos. §. Quid plura pditos ē ⁊ anticbriſti⁹ ⁊ iō tāq̄ inuaſor ⁊ pſecutor xpianitatis ē repellēd⁹. xxiij. di. i nōīe dn̄i. ex quo. c. ſi ſol mari poſſus ꝯtra illos miſeros ſuos cardiales q̄s credo eadē pēa puniēdos. vt in. d. c. i nōīe dn̄i. Dignū n̄ ē vt q ei miniſtrat eū ſequat̄ vſq̄ in carcē vbi ipſe ſuū ibi ſint miniſtri eī⁹. Et ñ ſolū ipſi ſunt puniēdi ſꝫ fautores receptores ⁊ credētes eī⁹. de hř. excōicam⁹ §. credētes. ⁊ c. ſic. ⁊ c. ſi. ⁊ e. ti. c. accuſatus. ⁊ c. ſtatutū. ⁊ de ciſma. c. j. lib. vj. ⁊ Hoſti. ſatis i ſum. e. ti. §. q̄ pēa. Et merito ſine his viu durare nō poſſent. ff. de recep. l. j. oēs. n. pene ⁊ culpe obnoxij ſunt q ſciſmaticis ꝯtra ꝓpoſitos ſacerdotes irreligioſa ſe temeritate īmiſcuerūt. xxiij. ſiū. didicim⁹ ⁊ ēt maiori pena ſunt digni ſi ſunt clerici vel religioſi. vt i. c. excōicam⁹ §. ſi vo. ⁊ i. e. accuſatus in ſi. ¶ Venio ad vltimū an ſit citād⁹. Et credo q ñ qꝛ hoc vr̄ velle. c. in nōīe dn̄i. xxiij. di. q nec aliq̄ eis audiētia aliq̄ mō reſeruet̄. Preterea iſtd ē notoriū act⁹ pmanētis. Et lꝫ variēt doc. an ſint citādi. vt extra de iureiu. ad noſtrū ⁊ de purga. cano. c. pe. ⁊ de tranſla. ꝓlo. tñ ēt Inno. q hāc opi. vr̄ tenere dicit q ē vera niſi ſcādalū vl̄ picul ū ſit in mora ⁊ ita intelligit. extra de elec. bōe me. magnitudo. hoc ipſe no. extra ō elec. ꝯiuga. c. cū tua. Et lꝫ variēt doc. an i notorio ſit citatio faciēda q̄tū ad examinatōēꝫ ipaꝫ attamē quo ad ſniam nullus dubitat vt no. extra de teſti. cogē. ſup eo. ¶ Hic agit̄ de pēa iponēda ipſis fratrib⁹ violātib⁹ interdictū ⁊ dupliciter ō pēa iponēda ſingl'is pſonis ⁊ de pēa iponēda collegio ſiue ꝯuētui. De pēa iponēda ſingulis pſonis certū ē q irregularitatē incurrūt ſuſpēſi ſunt ⁊ ineligibiles facti actiue ⁊ paſſiue ⁊ excōicati de ſen. excō. c. is q. li. vi. de exceſ. pla. tāta de ſen. excō. c. j. i cle. Religioſi. n. graui⁹ puniūt̄. religio. n. aggrauat delictū. extra de hř. accuſat⁹ i ſi. li. vj. Tñ hic magis ꝯſidero ꝯtēptū eccle ⁊ iobediētiā iſtoꝝ q̄ violatōēꝫ iterdicti. Nā ſi mod⁹ ⁊ inobediētia ꝯſiderentur talr̄ inobediētes pñt hřici nūcupari. xix. di. nulli fas. Et ſic adiectōe maioris crīs ꝓus delictum veniet grauius puniēdū. C. ō rapta vginū. l. j. circa mediū. Nā vbi magis excedit̄ graui⁹ ē iudicādū ō exceſ. pla. tāta ⁊ ſic cū iſti religioſi p ſola violatōe ſunt ī artiorib⁹ mōaſterijs detrudēdi vt i. c. poſtulaſti. extra ō cle. exc. mini. Ex adiūctōe iſti⁹ inobediētie dicā eos graui⁹ puniēdos vt ſic loco mōaſterij ſuccedat carcer. ¶ Circa penā iponēdā collegio ſiue ꝯuētui ē vidēdū ō duob⁹. Pmo an collegiū ſiue vniuerſitas poſſit accuſari ⁊ puniri criālr. Scdo an ꝓuilegia ꝯceſſionū ⁊ ꝓdicationū quos ad illū ꝯuētū poſſint vl̄ debeāt reuocari. Et an collegiū vl̄ vniuerſitas poſſit accuſari criminalr̄. Diuerſi diuerſa ſenſerūt. ⁊ Inn. ⁊ Hoſti. vr̄ tenere q ñ ſꝫ q ſingulares pſone q̄ inuēte fuerūt culpabiles ille accuſent̄ ⁊ puniant̄ alr̄ ſeq̄ret̄ abſurditas q inculpabiles puniant̄ vl̄ abſētes pueri ⁊ mulieres ⁊ q ñ ꝯſenſerūt delicto. Et meli⁹ ē nocētē relinquet̄ ipunitū q̄ inocētē ꝯdēnat̄ ff. de pēis abſētē. Et qꝛ vniuerſitas ⁊ collegiū noīa ſunt iuris ⁊ ñ hñt aīam excōicari nō pñt de ſen. excō. rōana. §. in vniuerſitateꝫ li. vj. ⁊ ſic vr̄ placere Io. xij. q. ij. epōs q. ⁊ ibi pcedit̄ nō p viā accuſatōis ſꝫ p modū inq̄ſitōis vt no. ibi ⁊ extra de ſimonia. c. veniēs ⁊ c. dilect⁹. ij. ⁊ ibi plene Io. an. ſꝫ Bartholame⁹ brixiēſis ꝯtra q poſſit accuſari i. e. c. epōs q. ſꝫ Ia. de are. diſtiguit inter delictū negligētie vt tūc poſſit vt in. l. iubem⁹ nulla naoē. C. de ſacroſan. eccle. Et delictū coopatiōis ⁊ tūc nō poſſit hoc ipſe no. C. vñ vi. ſi quis in tātū. Cōmuniter tenetur q poſſit accuſari ⁊ puniri. quia ⁊ delinquere poſſunt ⁊ metum inferre. ff. q metus cā. l. metū. §. aīaduertēdū. ⁊ lꝫ nō ō facili tamē dolū cōmittāt: vt no. ff. de dolo. l. ſi ex dolo. ⁊ ibi Nico. de mat. q̄ ꝯſenat. ff. de liber. vn iuer. l. j. lꝫ nō de facili vt ibi ⁊ poſſidēt vt. ff. de acquir. poſ. l. j. in ſi. ⁊ l. ſeq. ⁊ vſucapiūt vt ibi tñ vſucapio ſine poſſeſſione nō pcedit vt. ff. de vſuca. l. ſine poſſeſſione. ſaltē ciuili q̄ aīo retinet̄ vt in. l. j. §. p ſeruū qui in fuga. ff. de acq. poſ. imo qꝛ vt plurimū delinquebāt oīa

collegia ſunt reprobata niſi inueniant̄ approbata. ff. ō illicitis collegi. l. i rubro. ⁊ nigro. ⁊ hoc ſatis pbat̄ in. l. iā collatores circa mediū. C. de re mili. xij. vbi dicit q collegiū ſe defendit p pcureꝫ ⁊ logt̄ tā i ciuili q̄ i criali. ſa. ff. qui. mo. vſuſ. amit. l. ſi vſufruct⁹ legef̄. Punit̄ ēt pēis ſpūalib⁹ vt ſuſpēſiōis ⁊ iterdci. extra ō ſen. exc. ſi ſnia. §. ſi. li. vj. Immo aliq voluerūt tenere q ſi excōicet̄ q tꝫ ſnia vt no. Io. i. c. romana. facit extra ō pēis ſelicis. li. vj. xxv. q. ij. ita nos. de elec. vbi piculū. §. ciuitas. Sꝫ put dixit do. Papa Io. xxij. ſemel i ꝯſiſtorio vniuerſitas ſiue collegiū ñ hñt verā pſonā nec aīaꝫ qꝛ noīa ſunt iuris ⁊ q̄tū ad rei v̄itatē cū aīaꝫ non hēant delinq̄re nō pñt neq̄ꝫ pñt puniri cū nō ſint capaces pene. Sꝫ lꝫ nō hēant verā pſonā tñ hñt pſonā fictā fictōe iuris. Et iō dicit lex q̄ municipiū curia ⁊ ſocietas vicē pſone ſuſtinēt. ff. de fideiu. l. mortuo. ⁊ ſic eadē fictōe aīaꝫ hñt ⁊ delinq̄re pñt ⁊ puniri ea tñ pēa q̄ poſſit cadere i eis. ⁊ iō dicit Inn. q priuat̄ priuilegijs ⁊ ſic capite minuit̄ ⁊ ſic ſicut v̄a pſona p mortē nālē deſineret eſſe q̄ erat ſic ⁊ iſta pſona ficta p mortē ciuilē q̄ ē vt priuet̄ priuilegijs vniuerſitatis vniuerſitas deſinit eē q̄ erat qꝛ āmodo nō erit vniuerſitas ⁊ q priuilegia poſſint reuocari vr̄ cū incipiāt eē iniqua vel dānoſa. ff. ō vul. ⁊ pu. l. ex ſcō. extra de deci. ſuggeſtū. Et nō pōt eē magis iniquū q̄ ſi vtat̄ eo i ꝯtumeliā ꝯcedētis ſicut faciūt iſti q vtūt̄ eo priuilegio ꝓdicādo ad ruinā iſti⁹ mřis eccle q̄ eos ſuit ſemp gratioſiſſime ꝓſecuta ⁊ ſic reddūt ei p grā ꝯtūeliā ſicut mus i pera ſerpēs in gremio ⁊ ignis i ſinu. de q̄b⁹. extra de iude. ⁊ ſi iudeos ⁊ ſic idignos ſe fecerūt iſtis ꝓuilegijs ⁊ iō eorū imunitate gaudere ñ debēt. extra ō imu. ecc. c. ſi. Fruſtra eni auxiliū legis iuocat q i eā ꝯmittit. extra ō vſu. c. qꝛ fruſtra. qꝛ iprobabili temeritate id q nō dꝫ aſſumpſit. xxv. q. ſi. c. ſic decet.

De iniurijs ⁊ damno dato. extra ext. quod cuiuſq̄ꝫ vniuer. no. agi.

LXVI

¶ An ex delicto adminiſtratoꝝ vl̄ ꝓſidētiū puniat̄ vniuerſitas. ¶ Et vr̄ q ſic. ff. ad muni. l. mūiceps. ⁊ de ꝯdi. ⁊ demō. l. municipib⁹. ⁊ C. ō adno. diuer. iudi. l. reſtituēde ⁊ ſic vr̄ tenere gl. ff. de reg. iur. l. aliud. §. refert̄. ⁊ ff. ō dolo. l. ex dolo. §. ſꝫ an mūiceps. ¶ Sꝫ ꝯtrariū vr̄ ea. l. §. ō dolo aūt decurionū. nā i gnāli mādato eis ab vniuerſitate dato nō veniūt illicita. ff. que i frau. credi. l. ſi pr̄. ⁊ de ꝯdi. inde. l. ſi pcurator. §. ſi. ⁊ no. Nico. de matha. i. d. l. ſi dolo ⁊ vr̄ caſus. ff. ō magſa. ꝯuenié. l. j. i pn. ⁊ extra ō ſimo. veniēs. ⁊ c. dilect⁹. ⁊ de ſen. excō. graue. vbi ipſi ꝓſidētes puniant̄ nō tñ vniuerſitas niſi mādaret vel ratū hřet. vt ibi no. Inno. ⁊ ff. ō publi. l. j. §. dn̄s. ¶ An p iniuria fcā vni ō collegio poſſit collegiū agere. ¶ Et vr̄ q nō. ff. de re. diui. in tātū. §. vniuerſitatis. ⁊ de i ius vocā. l. ſꝫ ⁊ ſi hac lege. §. q mānumittit̄. ⁊ q cuiuſq̄ꝫ vniuer. l. ſicut. Itēq̄ꝫ certe videnť pſone q̄ poſſent agere p iniuria alteri fcā. vt i. l. j. ff. de iniur. ⁊ iſta nō ē de illis. Nec mater agit p iniuria filij q nō hꝫ eū ptātē. Nec agit̄ p iniuria ſubditi. extra de priui. c. auctoritate. ¶ In ꝯtrariū vr̄ nā q tāgit mēbrū totū corp⁹ tāgit. ff. de fur. l. vulgaris canonizata. de pe. di. j. ⁊ ibi no. Dico vniuerſitas cū hēat̄ loco dn̄i: vt. ff. ad muni. l. ō iure. ⁊ C. de decuriōib⁹. l. generalr̄. pōt petere q fiat emēda ſubdito ſuo. xxiij. q. ij. dn̄s. ⁊ no. extra de ſen. excō. ſi iudex. li. vj. Itē ſi ē talis actus i quo reſpiciat ꝯtumelia in ipſam vniuerſitatē pōt etiā agere nōīe ſuo: vt in. d. l. ij. q̄ no. Hoſt. de ſenten. excō. vt fame. ⁊ in ſumma eo. ti. §. ſed quar̄ hec abſolutio. facit extra de foro cōpe. c. ij. ⁊ c. ſi diligēti. in ſi. ⁊ de ſen. excō. cū deſideres. ⁊ c. ꝯtingit. q̄ ibi not. Inno.

De prebendis ⁊ de verb. ſignificatio.

LXVII

¶ Queſtio talis eſt. In aliquo epatu eſt talis ꝯſuetudo q in ſingulis eccleſijs bñficialib⁹ ſeu parochialib⁹ inſtituūtur duo clerici parochiales indeterminate nō cōmittēdo expreſſe eoꝝ curā alicui ⁊ tamē quilibet iſtoꝝ ꝯſueuit audire

dire ꝯfeſſiões baptizare ⁊c̃.facere q̄ ſpectāt ad curā aīaꝝ. Ex hoc themate q̄rit̃ an q̄libet iſtoꝝ dicat̃ hr̃e curā vl' nō vt ſic ſciat̃ an in eis hẽat locū.c.lʒ canon.de elec.li.vj.⁊.c. de multa extra de p̄bẽ. ¶ In q̄ōne iſta de iure ſic credo dicēdū ꝙ null⁹ iſtoꝝ hʒ curā ⁊ ſic in eis nō hẽant locū dcē ꝯſtōnes.⁊ hoc pbat̃ ſic.q̄ curā aīaꝝ nō hn̄t d ictī ꝯſtōib⁹ nō ligant̃ vt ex eis manifeſte colligit̃ ſʒ nullus eoꝝ hʒ curā vt pbato ergo ⁊c.Qđ nullus iſtoꝝ hẽat curā ſic pbo. Mr̃imoniū carnale ⁊ ſpūale equipant̃ extra de trāſla.inter corpalia.ſʒ ita ē i carnali ꝙ vna ſpōſa duos ſpōſos eodē tp̄e hr̃e nō pōt extra ḋ ſpō.duo.c.j.ergo ſic in ſpūali erit ꝙ vna eccl'a q̄ ſpōſa merito nūcupat̃ plures ſpōſos clicos q̄ eiuſdē curā parit̃ eodē tp̄e hẽant hr̃e nō pt̄.Ut exp̄ſſuʒ extra ḋ p̄bẽ.cū nō ignores ⁊ meli⁹.xxj.q.ij.ſic̄ i vna.⁊ ibi ē caſus alś in vna eccl'a cēnt duo capita qđ eēt mōſtrū.extra de offi.or.q: pleriſqʒ.Et ſi dicat̃ penes quē ergo erit cura ego dicā ꝙ aut iſti clici faciūt collegium ⁊ tūc penes collegiū ⁊ nō penes ſingulos.extra de offi.or.irrefragabili §.exceſſus ar.ff.ḋ re.di.in tm̄.§.vniuerſitatı.Si nō faciunt collegiū.tūc erit penes archidiaconū vl' ſupiorē ar. extra de offi.or.c.j.Nec ob.ꝙ iſti clerici exercēt offm̄ cure audiēdo ꝯfeſſiões baptizādo ⁊ alia q̄ ad curā ſpectāt exercēdo q: p hoc nō dicūtur hr̃e curā ar.eoꝝ q̄ no.Inn.extra de p̄ben.de multa in fi.ibi ſi aūt miſteria ⁊c̃.ita intelligit Archi.in ſua additiōe ⁊ ibi Hoſt.⁊ nō ſolū q̄libet eoꝝ nō hʒ curā p ſe vbi nulli exp̄ſſe ꝯmiſſa ēimo ēt ſi alicui eoꝝ cura tpalr̃ eēt ꝯmiſſa p collegiū vl' ſupiorē adhuc nō diceret̃ hr̃e curā ſec⁹ ſi ppetuo eēt ſibi cōmiſſa p collegiū vl' ſupiorē vl' de ꝯſuetudīe hẽret ita ꝙ ab ea ſine cā remoueri nō poſſet q: tūc diceret̃ hr̃e curā ⁊ locū hẽrēt i eo dcē ꝯſtōnes vt exp̄ſſe no.Inn.i.c.cū nō digniores de p̄bẽ. ⁊ ibi Archi.in additōe ⁊ clari⁹ Hoſt.⁊ ita dʒ intelligi ꝙ dr̃ ꝙ i vna eccl'a vn⁹ dʒ eē ſacerdos ſpōſus ⁊ rector q̄ curam hẽat.vij.q.j.in apib⁹ ⁊ meli⁹in p̄al.c.ſicut vna.xxj.q.ij.ibi ſʒ vnū tātūmō hẽat ſacerdotē q̄ eā caſte ⁊ ſincere regat.nō tn̄ negat̃ q̄n plures clerici pn̄t eē in vna eccl'a vt ibi not. Jo.marie.ſi patiant̃ ei⁹ facultates.vij.q.j.illud. ⁊ ibi no. ꝯſiliū Pe.hiſpani. ¶ Lʒ ꝯſiderato themate ppoſite q̄ōnis pbabilr̃ dici pt̄.c.ḋ multa.⁊.c.lʒ canon.⁊ penas i eis ꝯtētas locū nō dēre hr̃e ſʒ tn̄ ſm̄ caꝝ mētē q̄ magis ꝯſiderāda ſor̃ vr̃ q̄ꝫ vba locū habent p̄ſert̃.n.itētio vbis.j.q.j. marchio.⁊ extra de v̄.ſig.c.i his. Certuʒ ē.n.ꝙ p̄dicta.c. vident̃ ſolū ꝯſiderare ⁊ hr̃e locū in aſſumptis ſingularit̃ ⁊ ſuo noīe ad curā plebis miniſtrādā ſiue hoc obtineat de iure ſiue de ꝯſuetudīe vl' ſtatuto cū his modis iuriſdītio tā in ſpiritualib⁹ q̄ꝫ in tpalib⁹ acq̄rat̃.extra de fo.ꝯpe. c.cū ꝯtigat ⁊ de elec.dudū.Cū igit̃ tales inſtituant̃ ppetuo ⁊ aſſumant̃ ad curā plebis ſuo noīe miniſtrādā vt in themate nō īmerito poſſet dici dcā.c.⁊ in eis ꝯtēta locuʒ hr̃e ⁊ obtinere penit⁹ in eiſdē.Heꝝ pp euidēteʒ ⁊ intollerabileʒ iuris repugnātiā in p̄nti q̄ōe ꝯtrariū dicere cogor ⁊ adhereo penitus Apulio q̄ prio allegauit. ⁊ credo ipm̄ v̄itateʒ tetigiſſe.Nō eſt dubiū ꝙ dicta.c.locū hn̄t in illis qui tanq̄ꝫ prelati ſuo noīe ſingulariter ad regimē porchialis eccl'e ⁊ populi aſſumant̃.Cū ergo vnius eccleſie ſub vnius limitatione ꝯſtitute duo prelati eodem ⁊ pari mō iuriſdītōem ſpiritualem obtinētes de iure eē nō valeāt.xxj.q.j.ſicut extra de offi.ordi.q̄m̄.Nec poſſet de cōſuetudine obtineri cū iuri naturali rō repugnet a quo cōſuetudo vincit̃.vij.di.p totū.⁊ ita ſentit Inno.extra de foro cōpe.cū cōtingat.Nec p̄dictas decretales poſſumus ad alios extēdere cū ſint penales de peni.di.j.pene extra de reg.iur.odia.Habemus ergo cōcludere ꝙ iſti ſic inſtituti nō inſtituunt̃ nec aſſumūtur tāq̄ꝫ prelati ſed ſunt ibi vt ppetuo bn̄ficiati.extra de filijs p̄ſby.ppoſuit ⁊.c.ꝯſtitutus ⁊ extra de iure patro.poſtulaſtis quibus beneficijs adminiſtratio cure ſeu ſolū miniſterium eſt annexuʒ nō tamen ipſa cura qđ tn̄ fieri poteſt vt no.Inn.⁊ Hoſt. de p̄ben.de multa in fi.⁊ facit eo.ti.ſignificatum ⁊ de filijs p̄ſby.ppoſuit.Et dicim⁹ in talibus eccleſijs ep̄m ēt p̄latū īmediatū ſʒ ea q̄ no. Ho.extra ḋ foro ꝯpe.c.cū ꝯtīgat.vbi dicit ꝙ i eccleſijs i q̄b⁹ nō repit̃ p̄lat⁹ ep̄s erit ibi p̄lat⁹.⁊ no.Archi.i.p̄dicto.c.ſic̄ vna.vbi determiat exp̄ſſe ꝙ dcā.c.nō hn̄t locū i iſto ⁊ licredo veꝝ ꝯſiliū dn̄i Gēulis lʒ in p̄dicta q̄ōe poſſit aliq̄s legiſte morē ꝯſiderās dicere nō eē abſonū plurib⁹ iſolidū curā ppli ꝯpetere ſicut i plurib⁹tutorib⁹⁊ curatorib⁹cura ⁊ tutela pupilli ⁊ cura adulti.ff.de admi.tu.l.decreto.§.j.C.ſi vn⁹ ex plurib⁹tutorib⁹ l.j.de auc̃.p̄ſta.l.fi.Et plurib⁹magr̃atib⁹iuriſdītio ⁊ cura ppli:vt.ff.ad mūicipales.l.magr̃atū.⁊ i oīb⁹incorpalib⁹ q̄ actiue ⁊ paſſiue ⁊ plurib⁹debent̃ inſolidū.Ex plurib⁹ debent̃ ⁊ ꝯpetūt:vt.ff.de ver.ob.l.ij.§.⁊ iō fami.her.l.heredes.§.an ea.ff.ḋ reg.iur.ea q̄ in ptes ⁊ p hoc ꝯcluderē.c. lʒ canon.⁊.c.de multa i ppoſita q̄ōne locū hr̃e ar.ff.ꝙ cū fal.tu.auc̃.l.ij.§.itē hoc edictū.de aſſigna.libe.l.j.§.q̄uis. Attēdētes etiā idētitatē rōnis p quo optie facit.ff.ḋ ritu nup.ſi q̄s tutor in prin.ij.rn̄ſo.Tamē ſupi⁹ſcribētiū rōnes ⁊ auctoritates ꝯtrariū ſentire ꝯpellūt q̄m̄ de his de q̄bus fit mētio i themate nō ē cura ſʒ exercitiū tm̄ iuriſditionis alteri cōpetētis.ff.de offi.ei⁹ cui mādata eſt iuriſdi.l.j.§.q̄ mādata.⁊.l.ſi p̄tor.⁊ de iuriſ.om.iudi.l.ſolent. Inter hec aūt multū refert.ar.ff.de euic.ſi vſufructū fundi,⁊ qđ no. extra de locato ⁊ ꝯduc.vſa. Sicut refert aliquē eſſe ingenuū ⁊ iura ingenuitatis hr̃e vt colligit̃ ex ſolone duaꝝ legū q̄ ſimul ꝯtradicere vident̃.ff.de ritu nup.l.ſciendū.de ſta.ho.l.fi.⁊ vtrobiq̄ʒ no.cū ergo.c.lʒ canō.⁊ de multa ſint penalia nō vident̃ ad caſum de quo q̄ritur extēdēda. Et hec opinio bn̄ ꝯfirmat̃.extra de elec.ſtatutū.li.vj.Sʒ aliđ eſt mors ⁊ aliud ē qđ ē loco mortis.ff.de ver.ſig.l.mortis ⁊ ibi no.Et aliud ē eē exēptū ⁊ aliud priuilegia exēptiōis hr̃e ar.extra de priui.ſi papa.⁊.c.volētes.⁊ de ver.ſig.venie.s.li.vj.⁊ ſeru⁹cui ꝯceſſuʒ ē ius annulloꝝ aureoꝝ hʒ iura ⁊ p̄uilegia īgenuitatis ⁊ tn̄ nō ē īgenu⁹.ff.ḋ iure ānulo. aureoꝝ.l.ij.⁊.c.ti.l.pe.⁊ fi.Et aliud ē religioſum eē ⁊ aliđ priuilegia religioſoꝝ habere de ſen.excō.c.religioſo.li.vj.

De pignoribus ⁊ de ver. ſignificatio. LXVIII

¶ Noīe cautionis regulr̃ ſola pmiſſio itelligit̃.C.ḋ ver. ſig.ſancim⁹.⁊ ibi p modernos.Sʒ cū adijcit̃ idonea itelligim⁹ fideiuſſiōes vel pignora.ff.māda.l.mādato tuū.§. fi.de fideicō.lib.l.ergo.§.adijci.Sʒ nūq̄d cū dicit idonea ſufficit hypotheca.Et vr̃ ꝙ ſic vt no.i.d.§.⁊ vr̃ caſus.C.ḋ oī agro deſer.c.q̄cūq̄ʒ.li.xj.Sʒ dicebat ſemel papa in ꝯſiſtorio ꝙ nō faciebat q: ibi eſt ſpāle vbi dicit tex.ꝙ obligatio fundis idonee caueat.Sʒ nō dicit ꝙ idonea cautio ſit obligare fundos facit.C.de fun.p̄rimo.l.q̄cūq̄ʒ ⁊ de locatio.p̄dioꝝ ciuiliū.l.j.li.xj. Sʒ ꝙ nō ſufficiat facit qđ tex.dicit pignora ⁊ pign⁹eſt qđ trāſit ad creditorē hypotheca q̄ nō trāſit.ff.de pig.actio.l.ſi rē.§.pprie.Et valde meli⁹ eſt poſſidere q̄ꝫ a poſſidēte petere.ff.de rei vē.l.is q̄.Et min⁹ dare fideiuſſores q̄ꝫ pignora q: lʒ p̄torie ſtipl'ones p̄ſonas deſiderēt:vt.ff.de p̄to.ſtipu.l.p̄torie.tn̄ ſi dant̃ pignora ſatiſfit q: plus vr̃ dare.vt ibi no.ar.ff.de col.bo.l.j.§.iubet. Naʒ cū tutius ē icūbere pignori q̄ꝫ agere in p̄ſonā iuſti. de obli.q̄ ex delicto naſcunt̃.§.futuri.ar.tn̄ ꝯtra.xxiij.q.fi. vt pridē.⁊ qđ ibi no.⁊ fideiuſſor ē p̄ſonalr̃ obligatus.ff.ḋ ver.obli.l.ſtipl'onum alie.⁊.C. fideiuſ.l.blāditus.⁊ tn̄ melius ē dare fideiuſſorē q̄ꝫ hypothecaʒ.C.de epiſ.⁊ cleri.l. oēs.§.in hac.⁊ in auc̃.de ſanctiſ.epiſ.§.ſiquis aūt.coll.ix. vbi dat̃ priuilegiū clericis ꝙ nō dēt fideiuſſores ſʒ pmit tan tcū hypotheca ⁊ vr̃ caſus.ff.vt legatoꝝ noīe caueat̃.l. filio. Sic multominus ē dare hypothecā q̄ꝫ pignora cuʒ plus ſit dare hypothecā q̄ꝫ fideiuſſores. Sʒ ꝯtraria videtur re.iuris plus cautōis ē.Sʒ dic ꝙ ibi loq̄t̃ de pignore tn̄ ꝯtra ibi vr̃ ſentire de hypotheca.De ſufficiēti cautione habet̃.extra de reſti.ſpo.ex trāſmiſſa.⁊.c.lras.de iureiur. ad nr̃am.de ꝯuer.ꝯiug.ex publico.de dolo ⁊ ꝯtu.c.actor. li.vj. De idonea de fideiuſſo.cōſtitutus.de pigno.c.fi.de ꝯſe.di.iiij.§.j.vt lite nō ꝯte.quoniā.§.in alijs.De cōpetē-

al.ð ſen.ex.ſol ꝫ fcte cãuꝫ bés.ff.ð coſſ.bo.l.ij.§.cãuꝫ ſecu ni.ff.q ſa.co.l.j.⁊ nõ ẽ l.l.mãdato titij.§.ſi.⁊ ibi no.bb ple.

De maiorita.et obedien. LXIV.

¶ Cõſueuit dubitari. An oẽs.r.g. o ⁊ pricipes dẽant ð iure ſubeſſe impatori. Et vr̃ q ſic.mũdi.n.dñs ẽ.ff.ad.l. rodiã de iactu.l.de ꝑcario.oĩa.n.ſunt pricipis.C.ð q̃dal. ꝑſcrip.l.bñ a zenone.ff.ne qd in loco publico.l.j.§.ſiqs a pricipe.⁊.§.merito. Rẽ vni⁹ põt alteri dare.ff.de rei ven. l.rẽ ſi vberatuꝫ.⁊ de cuic.iucr⁹. Populus.n.ei ⁊ in eum oẽ ſuũ impiũ ⁊ ptãtem trãſtulit inſti.de iure natu.§.ſed qð pricipi.C.de veteri iure enucle.l.j.§.cũ eñ.ff.ð ori.iu. l.ij.§.igit ⁊ cũ in dñm elegit. Populus.n.elegit ꝑncipeꝫ vt appet i Saule.i.regum.x.c.viij.q.j. Moyſes ⁊ ibi not. xciij.di.legim⁹ ſic collegiũ ſiue capl̃m ꝓlatũ extra ð elec. c.j.⁊.c.cũ eccl̃a vlterana. Neceſſarius.n.fuit ꝑ vnũ reipu- blice ꝓuideri.ff.ð ori.iur.l.ij.§.nouiſſime.vij.q.j.l apib⁹ Nã multi de facili diſſentiũt.ff.q cuiuſqꝫ vniuerſi.l.j. Et ſi ſunt multi erũt multa capita quaſi mõſtris extra ð offi. ord.ꝓto. Sub eo.n.ſunt oẽs natiões.xj.q.j.§.hoc ſiqs. ⁊ toti⁹ orbis obtinet monarchiã.xxij.q.ij.ſtatuꝫ. Et merito q̃ impiũ a celeſti maieſtate traditũ ẽ.C.de ve.iu.enu.l.j.i ꝑin. Sacerdotiũ.n.⁊ impiũ ex eodẽ fonte ꝓcedũt i auẽ. quõ oporteat ẽpos.§.j.⁊ de nõ alie.⁊ ꝑmu.§.ſi nim⁹ col. ij. Impatorẽ.n.de⁹ miſit legẽ aiatã i terris in auẽ.de cõ ſulib⁹.§.ſi.col.iiij. Et iõ de⁹ ð celo impium ꝯſtituit vt diſ ficilius legẽ imponat ⁊ generi hũano diſtribuat in auẽ. de inſtru.ſide.⁊ cau.§.q igit col.vj.⁊ ſic cũ a deo fuerit i ſtitutũ impiũ q̃ nec ptãs niſi a deo.extra de homicidio pro hũani.§.j.li.vj.qui ei reſiſtit dei ordinatõe reſiſtit.xj. q.iij.qui reſiſtit. Qui.n.ꝑceptũ impatoris cõtemnit ſibi ipſi iudiciũ acqrit ⁊ inter homines penas luit ⁊ apð deũ frõtẽ nõ hẽbit.xj.q.iij.impatores oĩa.n.ſibi lꝫ ⁊ ſua ſunt vniue: ſa.xxiij.q.vij.ꝯuenior. Hoc ẽt ꝓbat in.c.ꝑ venera bilẽ qui ſilij ſint legi. vbi dr̃ notabilr q Rex frãcie de fa- cto nõ cognoſcit ſupiorẽ.q.d.tñ de iure dꝫ recognoſcere ⁊ hꝫ auctoritatẽ eccl'e que impiũ a grecis trãſtulit i ger- manos.extra de elec.venerabilẽ ⁊ ibi no.⁊ i plurib⁹ alijs locis. Et de hiſpania q fuerit ſubiecta impatori expreſſe habes.ff.de ori.iur.l.ij.§.q̃.⁊.ff.de interdi.⁊ relegatis.l. relegatoꝝ.§.iterdicere vbi rñdit ꝑſidi hiſpanie.⁊.xj.q.j. §.hoc ſiqs. Et dñs Jeſus chriſtus mãdauit reddi q̃ ſunt ceſaris ceſari Mathei.xxij.c.⁊ Jnn.extra de re iud.c.cũ te. Et de hiſpania q fuerit ſubiecta romanis.j. Macha- beoꝝ.viij.c.dicit ꝯmẽtator in hiſtoria ſcolaſtica q in ve- ra monarchia regrunt tria potẽtia.ſapiẽtia ⁊ diuin⁹ cul- tus ⁊ de hoc Ptolome⁹ in cronica.li.ix.c.xx.⁊ vt hñ pa- teat ⁊ clareat vitas opꝫ nos alti⁹ exordiri. Et ẽ ſciendũ q ius ẽ vnũ generale ꝯtinẽs in ſe multas ſpẽs.j.di.§.ẽ aũt. ⁊.c.generale ius ⁊ aliud ẽ diuinũ ⁊ aliud hũanũ.c.di.c.j. Jus aũt diuinũ ꝯtinet ⁊ legẽ veterẽ ⁊ legẽ nouã.i.euãge lioꝝ. Et de lege veteri vr̃ q impiũ nõ hẽat ptãtem. Nec i uenio q impator ſit dñs. Jta.n.pceſſit impiũ cũ impiũ ro manoꝝ incepit a tpe quo populus in eũ trãſtulit ptãtem vt in.d.l.ij.ff.de ori.iur. De⁹ q cũcta creauit vt hẽtur ge ne.ij.c.dñs ẽ oĩuꝫ vt i pſalmo dñi ẽ terra ⁊ plenitudo ei⁹ orbis terraꝝ ⁊ vniuerſi q hitant in eo.ipſe a pricipio ꝑ ſe ipm rexit ⁊ iuriſdictõem exercuit ſicut ſcõ rẽ ſuã ꝫ guber- nat ⁊ regit ⁊ hoi dedit ꝑcepta.⁊ ꝓhibitões vt gene.ij.c.⁊ ipis trãſgredientib⁹ ⁊ peccãtib⁹ penã iipoſuit vbi habet i gene.iij.q̃ expulit eos de paradiſo ⁊ ꝑ ſe puniuit ⁊ La- mech.gen.iiij.⁊ multos alios vñ q̃ ꝑꝑ hoiem tãta creaue rat.gene.j.ff.de vſu.i pecudũ ea ſibi ꝯceſſit vt in pſalmo. Celũ celi dño terrã aũt dedit filijs hoium. ⁊ q̃ cõis ꝑit diſcordiã.ff.de le.ij.l.cũ pr̃.§.dulciſſimis noluit q occu- pãti ꝯcederent vt habet.deutro.xiij.c.q̃cũqꝫ terrã calca uerit pes tu⁹ tuus fit.⁊ ſic de.l.iſta ꝑmiſſa fuerũt regna vt appet i dauid ſaule ⁊ ſalamõe ⁊ plurib⁹ alijs approbarꝫ a deo.extra ð ſac.vnc.c.j.§.vñ i veteri. Ubi numerat ali- quos reges victos de mãdato dñi vt dicit ꝓuer.viij.c.ꝑ me reges regnãt.⁊ in pſalmo dicẽs iudiciũ tuũ regi.da.⁊ in plurib⁹ locis fit mẽtio de regib⁹. Sꝫ nõ iuenies de ipa tore.q̃ nec illo tpe fuit impiũ ſꝫ poſtea ꝑ multa tpa icepit. De lege noua ſiue de euãgelica ẽt nihil inuenio ꝑ qð vi- deat ipiũ approbatũ.lꝫ fuerit poſt ipiũ. De legib⁹ inueio vt habet.j.petri.ij.c.deũ timete regẽ honorificate. Et illõ ſubditi eſtote ol ptãti ſiue regi tãq̃ ꝑexcellẽti ſiue ducib⁹ tãq̃ ab eo miſſis idẽ doc.extra de maio.⁊ obe.ſolite. Jm- mo ꝑ xp̃ꝫ oẽs monarchie fuerũt deſtructe ⁊ ẽt reprobate. Ipſe eni ẽ ille lapis ſine manib⁹ abſciſſus q ſtatuã pcuſſit i pedib⁹ ⁊ ꝯtriuit. Per quã ſtatuã ille q̃tuor monarchie figurant.ſ. Aſſirioꝝ Perſaꝝ Grecoꝝ ⁊ Romanoꝝ vt ha bet Daniel.ij.c.⁊ Jo.criſoſtim⁹. Et ẽ notãdũ q eã pcuſ- ſit pedib⁹ q̃ ſicut pes ẽ vilis ps corpis ſic romãoꝝ monar chia fuit vilis. Unde illã vr̃ ſpãli⁹ reprobaſſe ⁊ merito q̃ oẽs monarchie ꝑ violẽtiã ⁊ vſurpatiõeꝫ iceperũt. Dignũ eni fuit vt ꝑꝑ iniuſticias ſuas regnũ de gẽte i gẽtẽ trãffer ret. Eccl'aſtici.x.c.⁊ factũ ẽ regnũ hui⁹ mũdi dñi dei nr̃i.⁊ xp̃i filij ei⁹ ⁊ regnat i ſecula Apocalip.xj.c.ſibi eni data ẽ oĩs ptãs in celo ⁊ in terra Mathei vltio.c.vt ipleat illud Ezechielis.xxxvij.faciã eos gentẽ vnã ⁊ erit vn⁹ rex oĩb⁹ impijs ⁊ nõ erũt vltra due gẽtes. Uñ glo. Daniel.ij.c.di- cit q ſicut a pricipio nil forti⁹ romanoꝝ ipio ſic in fine nil debili⁹ inuenit. Nõ ob.illud Mathei.xxij. Reddite que ſunt ceſaris ceſari ⁊ q̃ ſunt dei deo. Per q̃ dicũt aliq ipiũ eẽ approbatũ a xp̃o q̃ nec iubet ei reddi oĩa ſꝫ q̃ ſua ſunt ſi ergo dicit oĩa ſua ꝓbet relatiuũ eni q̃ reſtringit ar.C.de ſum.tri.⁊ fide catho.l.j.ibi quos clemẽtie nr̃e. Et iõ cũ iu dei tẽptãtes iterrogarẽt eũ ſi liceret dare cẽſuꝫ ceſari pri mo voluit videre nũmiſma.⁊ cũ interrogaret cuius ẽ hec imago ⁊ ſupraſcriptio ⁊ ipſi reſpõdiſſent ceſaris tũc dicit. Reddite q̃ ſunt ceſaris ceſari ⁊ q̃ ſunt dei deo. Jmaginẽ eni ſuã iuſſit ſibi reddi vt habet.c.c.⁊ forte vt ſcãdalũ eui taret ſic ꝑꝑ ſcãdalũ vitãdũ ipſe ſoluit tributũ. Math.xvij. ⁊.xxviij.q.j.c.iã nũc.ꝑ qð ſatis colligit monarchiã ⁊ dñꝫ ipm impatorẽ ꝑ violẽtiã ⁊ tirãnidẽ obtinere. Nã cũ prio fuerũt ex ꝑmiſſiõe diuia occupata ⁊ diſtincta ꝑ pres nr̃os ⁊ ſic dicã ⁊ reges iſtitui ⁊ aliq auctoritate dei vt ſupra di- ctũ eſt.⁊ habet.j.di.iuſgẽtiũ nõ licuit ipatori ea dñis ſuis auſſerre ⁊ ſibi appropriare ꝓhibẽte hoc lege nãli ⁊ diuia q̃ hꝫ qð tibi nõ vis fieri alteri nõ facias Mathei.vij.j.di. ius humanũ. Nec licuit trãſgredi terminos quos poſue rũt pres nr̃i ꝓuer.xxij.c.ã ſi.⁊ extra ð ſepul.c.j.l ſi.q terrã diuiſerãt vt appet i Abraã ⁊ loth.vt ſupradictũ ẽ. Et in- ter ꝑcepta dñi idiſtincte dicit nõ ꝯcupiſces rẽ ꝓximi tui. Exod.xx.c.in quo oĩs rapina ⁊ violẽtia ꝓhibet.xiiij.q.v. pẽale.⁊ ſic cũ peccauerit ea illicite occupãdo ⁊ nõ dimit- tit pcm̃ niſi reſtituat ablatũ.extra de reg.iur.pcm̃.xiiij.q. vj.cũ res ⁊ ſic teneat ad reſtõnẽ põt ſibi dici q dolo facit q̃ petit qð reſtituẽ ẽ imo nec poſſeſſio nec detẽtatio dꝫ ſi bi reſtitui ẽt ſi ꝯſtaret eũ poſſediſſe ⁊ ſpoliatũ fuiſſe cũ nõ ſolũ ſit ꝑſumptio iuris ꝯtra eũ ſed q ea occupauit iniuſte ⁊ ſic nõ eẽt ſibi reſtõ faciẽda.extra de reſti.ſpo.ad decias li.vj. Jmmo ẽ notoriũ iuris q i legib⁹ ſuis ꝯtinet q ꝑ vio lẽtiã habuit vt ſupra ⁊ itra patebit. ¶ Modo ẽ videdũ. An poſſit ſe ꝓbare dñm de iure humão. Et iuris humãi quo ad hoc plures ſunt ſpẽs. Quia ẽ ius nãle primeuũ ⁊ iuſgẽtiũ ⁊ ius ciuile ⁊ ẽt ius canõicũ.ff.ð iuſti.⁊ iur.l.j.§. pe.⁊ ſi.⁊.l.ius ciuile.iij.di.in prin. Et de iure naturali pri meuo nec ſunt regna nec ipiũ q̃ idẽ ius ꝯſiſtit in his q̃ ol hus aialib⁹ tã rõnabilib⁹ q̃ irrationabilib⁹ cõia ſunt ẽ ma ris ⁊ femine ꝯiunctio ⁊ liberoꝝ pcreatio.ff.de iuſti.⁊ iur. l.j.§.ius naturale. De iuregentiũ qð ẽt naturale vocat in ſt.de re.diui.§.ſingulorꝫ q̃ naturali rõne ẽ introductũ j. di.ius naturale q̃ in nullius bonis ſunt occupãti ⁊ ꝯcedũ tur.ff.de acq.re.domi.que eniꝫ.j.di.ius naturale inſti.de re.diui.§.qð eni cũ ad vtilitatẽ hoium deus cuncta crea- uit.ff.ð vſur.l.in pecudũ.⁊ de iure iſto ꝑ occupationẽ di- ſtincta ſunt dñia ⁊ regna ꝯdita.ff.ð iuſti.⁊ iur.l.ex hoc iu- re. Et

re. Et ſic cū de iur̄ iſto ſint reges ⁊ imꝑatores ſolū fuerūt de iure ciuili q: p populū rōanū vt.j.patebit reges in ſtio rē titulū hñt cū e iur̄ quoddāmō naturali qḋ diuīa ꝓui dētia ꝯſtitutū ē ſemꝑ firmū atq; imutabile ꝑſeuerat iſti.ḋ iure naturali.§.qḋ vō ⁊ antigorē inſti.ḋ re.di.§. ſingulorꝫ ⁊.ff.de acq.re.do.l.j.§.⁊ q:.de iure ciuili ⁊ ſciēdū q ius ciuile dr̄ ius ꝓpꝛiū cuiliḃ ciuitatꝫ.ff.ḋ acq.re. do.l.j.§.j. ff.de iuſt.⁊ iu.l.oēs. Sꝫ cū ſimpl̄r ius ciuile dicim⁹ ius romanoꝝ p excellētiā itelligim⁹.inſti.de iur na.§.ſꝫ qñ ēs ſꝫ ſi ius cuilibet ciuitatis ꝯſiderem⁹ de illo ñ ē dubiū q: multe ciuitates ⁊ reges fecerūt leges ⁊ ꝯſtōnes q ñ ſubeſſent imꝑatori ⁊ ſcio q inter alſ hiſpani fecerūt vnā q'q cūq; allegaret.l.imꝑatoris i iudicio capite puniat̄. Si cōſiderem⁹ ius ciuile rōanoꝝ qḋ diuidit̄ i ſex ſpēs.ſ.leges plebiſcita.ſenatuſcōſulta ꝑncipiū placita magiſtratuum edictū ⁊ rñſa prudētū.inſti.de iure natu.§.ſcriptū.⁊.ff.de iuſti.⁊ iu.l.ius aūt ciuile q̄ oīa ab ipſo pplo vl̄ imꝑator̄ receperūt auctātē.C.de legi.l.ñ.⁊.ff.e.nō ambigit̄.⁊ qḋ ibi no.⁊.ff.de ori.iur.l.ij.§.exactis. De iſto ñ volumus de facili nos poſſumus expedire q: nō dꝫ credi illis quoꝝ repellerent̄ auctores.extra de hf.fraternitatꝫ.⁊ de teſti.ſꝫ q̄dā.nec plus dꝫ credi mortue voci ꝑncipis q̄ viue. leges eniꝫ ſunt mortue voces pꝛīcipis ipſe aūt ē viua vox i auc. de ꝯſulib⁹.§.ñ.col.iiij.⁊ ſic cū pplo rōano vl̄ ēt imꝑatori ſi hoc dicerēt nō crederet̄ q: in ſcō ꝓpo i quo null⁹ idone⁹ teſtis iuenit̄.ff.de teſt.l.nullus.⁊ iuſte poſſet ſibi dici cur de te ipſo teſtimoniū ꝑhibes ⁊ teſtimoniū tuū verꝫ nō ē multominꝰ crederet̄ legib⁹ vl̄ ſcripturis ſuis vt i ꝓalle. c.fraternitatis.⁊.c.ſꝫ ex quadā. Sꝫ vt clari⁹ pateat iuſtitia nr̄a ēt ſm.ll.ſuas poſſum⁹ nos defendere ⁊ cū ex ſuis codicib⁹ cōuincem⁹.xiv.di.q ſincerā. Nā aut ipſe voluit agere petitorio aut poſſeſſorio.ſi petitorio dꝫ ſe ꝓbare dñiꝫ de iure gētiū vl̄ ciuili.ff.ḋ rei vē.l.in rē actio. Uidēdū eſt ergo qual̄r acq̄ſiuit dñiuꝫ.⁊ ipſe allat q hꝫ cām a pplo q ei ꝯceſſit ⁊ in eū trāſtulit oēm impiū ptātēꝫ. Itē q: oēs ꝓuincias occupauit ab hoſtib⁹ impi ⁊ ſic p iſtū bellū facte fuerūt ſue.ff.ḋ cap.⁊ poſtli.reuer.l.poſtliminiū.⁊.l.hoſtes ¶ Ad pᵐū r̄ñdet̄ ſic q populus nō potuit plus iuris cōferre i eū q̄ habuit.ff.de acq.re.do.l.traditio.ff.de re.iu. l.aliud abſurdū ſꝫ populus nō hūit de iur̄ dñiuꝫ ſup alſ natiōes ergo nec ipſe. Et q populus nō hūit de iur̄ ſꝫ poſſiꝫ deat hoc ꝓbare ⁊ niſi ꝓbet ſeq deat abſolutio ēt ſi poſſidēs ñ ſit dñs.C.de rei vē.l.res alienas tñ q: notoriū i iur̄ ē ppſm iniuſte ⁊ violēter detinuiſſe dñiū aſſumam⁹ onus ꝓbatiōis.ff.de ꝓba.l.circa. Et iō videamus qual̄r populus hūit dñiuꝫ mūdi ⁊ iuriſditōem. Certū ē q ciuitas rōana edificata fuit p Romulū ⁊ remū q erāt frēs ⁊ fuerāt reges.ff.de orig.iur.l.j.in pri.⁊ no.de re.di.l. ñ.⁊ q iuriſditiōem habuerūt ⁊ imꝑauerūt vt eiſdē legib⁹ haberētur. Immo ⁊ vn⁹ iterfecit aliū q ꝯtra ſuū fecit interdictū vt in.d.l.ñ.⁊.vij.q.j.in apib⁹. Et de iure vident̄ hūiſſe iuriſditōem cū locū edificauerūt ⁊ ſic dictū ē i auc.de q̄ſto re.§.ñ vō forſan. Et ſic expellēdo reges q erāt eoꝝ dñi ⁊ ꝯſtituēdo aliū dñm ſiue ꝑncipeꝫ irā dei videntur cōtra ſe ꝓuocaſſe.vij.q.j.dēiq;.⁊ ſic nec dñiū nec iuriſditōeꝫ pñt ſe dicere hr̄e de iure. Nā ius dr̄ qḋ iuſtū.j.di.ius nāle.⁊ q ipſi expulerūt dñiꝫ ſuū ñ fuit iuſtū nec licitū ⁊ ſic nō potuerūt i ipatorē trāſferre qḋ nō hēbant. Nec ꝑſcriptiōe poſſent ſe iuuare ipſi nec ſucceſſores ſui q: oēs malā fidē habuerūt. Nec ob.ſi dicat̄ q qui i alteri⁹ locū ſuccedit iuſtā cāꝫ ignorātie vr̄ hr̄e.ff.ḋ reg.iu.q i alteri⁹.q: hoc eēt verꝫ vbi ageret̄ de ignorātia facti ſꝫ cū hoc ꝯſtet de violētia p iura vt i iurib⁹ ſupra allegatis.⁊ iura ſint certa.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.j.in oī tpe poti⁹ ē hec ignorātia iuris q̄ facti q̄ i ꝑſcriptōib⁹ nō ꝓdeſt.ff.ḋ vſuca.l.nunq̄.⁊ de iuris ⁊ facti igno.l.iuris ignorātia imo oēs vident̄ eē ſucceſſores vicioꝝ ⁊ culpe.ff.ḋ diuer.⁊ tēp.ꝑſcrip.l.cū hr̄s.⁊ de fruc.⁊ litiū expē.l.ij.nec pōt ſe iuuar̄ ex lōgiſſima ꝑſcriptōe q̄ vr̄ ſm leges ꝓcedere ēt cū mala fide q: ex illa ſoluꝫ dat̄ retētio ſiue exceptio ſꝫ ſi res ad aliū ꝑuenerit ñ ꝑt eā petere

C.ḋ ꝑſcrip.xxx.an.l.ſi q̄s emptōis. Et ſi dicat̄ q mala fide ꝑſcribēs agit ꝯtra violētū ēt dñm:vt.e.l.§.ſꝫ hec. R̄ñdeo q.§.ille loq̄t̄ de violentia illicita ⁊ iniuſta ſꝫ hic fuit licita q: a iure ꝑmiſſa. Nā cū eſſent ſarraceni ⁊ aliꝫ hoſtes ppli romāi ⁊ imꝑatores licite potuerūt p violētiā occupare nō ſua ⁊ fuiſſent ſcā ſua:vt in.l.poſtliminiū.⁊.l.hoſtes multo ergo magis potuerūt occupare ſua. Et ſi nos acq̄ſiuimus ab hoſtib⁹ eoꝝ non tenemur eis reſtituere. Nec ob.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.ſi captiu⁹ q: tpe quo acq̄ſiuim⁹ nō eramus ei ſubditi nec recognoſcebam⁹ eum dñm.xxiij.q.v. Sciāt ⁊ eā ſine adiutorio ei⁹ ꝓpꝛio ſanguīe cū multis laborib⁹ ⁊ ꝑicuſis ⁊ expēſis acq̄ſiuim⁹.vt no.lxiij.di. Adrianus. Et cū ipſe dicat q p arma ipſā ſuā muniuit de iuſtiniano.C.ꝯfirma.l.j. Certe melī⁹ ⁊ iuſti⁹ hoc pñt dicere hiſpani q p arma terrā illā ab īfidelib⁹ acq̄ſiuerūt. Nō ob. qḋ dr̄ q ē mūdi dñs q: aſſbi fatet̄ ipſe q multi erāt q nō erāt ſubditi quoꝝ aliq erāt hoſtes aliq federati aliꝫ reges aliꝫ amici.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.l.⁊ poſtliminiū.⁊.C.de ſum.tri.l.cūctos.⁊ de cōmercijs ⁊ mercatorib⁹.l.mercatores.⁊ qḋ ibi no.⁊ in ꝓhēio.ff.in prin.ibi oē rei nr̄e ⁊c̄. Et de nouo ꝯdi.ꝯfir.l.j.in ñ.ibi nr̄o ſubiectus impio ⁊ ibi Alber.pe. Nec ob.qḋ dicit q ipiū fuit a deo ꝯſtitutū q: hoc ego nō inuenio p legē nouā neq; veterē. Et forte dꝫ itelligi ꝑmiſſiue q: nō ē ptās niſi a deo iuxta illud. Nō hr̄es i me ptātē niſi tradita tibi eēt deſuꝑ. Et cū hādict⁹ de⁹ nos gaudeam⁹ cōmōḋ poſſeſſiōis ⁊ libertatis.ff.de rei vē.l.is q ⁊ a tāto tpe cui⁹ nō extat mēoꝛia i ꝯtrariū ēt ad ōſenſionē nr̄aꝫ poſſum⁹ plures exceptiōes oppōere ⁊ ꝯtrarias.ff.de excep.l.nēo ⁊ iō poſſum⁹ allegare excep.q̄ i caſu iſto ſufficeret.C.de ſum.pꝛimo.l.ñ.ff.de cēſi.l.forma no.C.de preſcrip.xxx.an.l.cōperijt.⁊ no.i.c.adrian⁹.lxiij.di.ſꝫ ñ ꝓbet exceptio ſufficit ꝓbare de tpe.ff.de vſur.l.cū de in rē verſo.⁊ de doli excep.l.ij.§.j. Preterea pñt dicere q infideles q terrā habuerūt ꝯuerſi ſunt ad fidē ⁊ ſic dñiū in iuriſditiōeꝫ retinuerūt vt dicit Inn.extra de voto qḋ ſup his. Et lꝫ iuri ſubiectōis nō poſſint ꝑſcribi a priuato vt i.l.cōperijt.C.de ꝑſcrip.xxx.an.pñt ab alia ciuitate vel principe ꝑſcribi.vt no. Archi.xvj.iij.c.placuit. Nō ob.qḋ de iurē canōico dr̄ q eccl̄a a grecis ipiū trāſtulit i germāos.extra de ele.venerabilē.q: ex hoc nō ꝓbat̄ q ipator ſit dñs mūdi nec q eccl̄a plus iuris ſibi ꝯceſſerit ex iſta ꝯceſſiōe q̄ ante hūerit q: p ꝯfirmatōeꝫ ñ tribuit̄ plus iuris.extra de ꝯfir.vti.c.j.⁊ ij. Nō ob.q i apib⁹ vn⁹ ē ꝑnceps q: nec ego dico q i vno regno ſint duo reges ſꝫ in q̄libet regno vn⁹ rex. Nec hoc ꝓbat dictū.c.imo ꝑmittit nā vn⁹ apes nō eſt rex oluꝫ apiū de mūdo. Immo in quolibet vaſe ē vn⁹ rex. Nec oēs grues de mūdo ſequunt̄ vnā ſꝫ vna ꝯgregatio ſeq̄t̄ vnā ⁊ aliā. Sic ēt in quolibet regno erit vn⁹ rex ⁊ tñ q̄nq; fuerūt duo ipatores.ff.ḋ pac.l.ipatores. Nec ob.qḋ dr̄ ipatori licere oīa ⁊ ipſi⁹ eē vniuerſa.xxiij.q.vij.ꝯuenior q: illa erat allegatio ptis vt ibi pꝫ. Nec ob.viij.di.quo iure vbi dr̄ q iura humana ipatoꝝ ſunt q: nō ſoli⁹ ipatoris. Immo ēt regū vt ꝓbat̄ ſtatim in.e.c.ibi p imꝑatores ⁊ reges ſeculi ibi p iura regū poſſident̄ poſſeſſiones. Nō ob. qḋ dr̄ q habuit p electōeꝫ populi ⁊ pꝛincipes p electionē aſſumunt̄ appet in Sau.j.regū.c.ix.⁊.viij.q.j. Moyſes. ⁊ ibi no.q: nō oēs pꝛicipes aſſumunt̄ p electōeꝫ q: aliq p ſucceſſionē.vij.q.j.deniq;.⁊ ibi no.extra de ſup.neg.ꝑla. grandi.li.vj.⁊ ibi p Inno.⁊ Archi. Et poſito q de rigore iuris deberet eligi nō tamē illa iura ꝓbāt q vn⁹ populus poſſit eligere principē q dñet̄ toto mūdo q: poſito hoc q poſſit ſibi eligere dñm nō tñ p hoc ſeq̄t̄ q poſſit alijs eligere dñm. Uñ ptātes hūerūt oīm.vide i ſum.col.ij.pte.c.j. Nec ob.qḋ dr̄ q ſub eo ſunt oēs natiōes.xj.q.j.§.hoc ſi. go q: illud ē dictū q̄ñi q̄ refert ipatorē Carolū ſic dixiſſe. Nec ob.illud qḋ dr̄ tot⁹ mūdi obtinet monarchiā.xij. q.ij.facturā. Nā ibi dr̄ q pꝛīceps romāi q tot⁹ orbis monarchiā tenebāt.⁊ hoc nō negat̄ qn tenuerint ſꝫ negat̄ q iuſte tenuerint. Nā ⁊ Perſe ⁊ Siri ⁊ greci tenuerunt ⁊ tñ nō ſunt nūc dñi. Nec oīs qui tꝫ ē dñs nec ēt poſſidēs.

C. de p̄ba. l. cū reſ. ⁊ ibi no. Nō ob. xj. q. iij. §. impatores
vbi vr̄ dicerē q̄ q̄ p̄ceptū impatoris ꝯtēnit iudiciū ſibi acq
rit ⁊ inter hoſtes penā luit ⁊ apud deū frōtē non hēbit. q̄
nō loqͥ tm̄ in impatore ſ; in alio quolibet p̄ncipe viuere;
ſubēte. Et p̄baͭ p id q̄ ſeqͥ q̄ facere voluerit q̄ ei p eoꝝ
regis ipſa vitas inſſerit. Coꝝ n. regis in manu dei ē ⁊ vbi
voluerit inclinabit illud vt in ep̄la inter claros ⁊ ſic intelli-
gitͥ c. q reſiſtit ⁊ c. q̄ril. Nō ob. c. p venerabile; vbi vr̄ q̄
rex frācie de fcō n̄ recognoſcat ſupiorē q̄ nec de fcō nec
ēt de iure vt p; p ſupradcā. Nō ob. d. gl. q̄ eoꝝ dcā lic;
ſint rōnabilia nō ſunt auctorizabilia. ix. di. denigz. xj. q. iij.
nolite. ⁊ ibi Archi. ⁊ qd̄ no. ff. de offi. p̄ſi. ſ; l; marie. q̄ ſb
diti impatoris vt appet in Joāne q̄ erat theotonic⁹. ⁊ alij
italici. S; hiſpani notauerūt ꝯtra. lxiij. di. Adri. ⁊ Vicē.
⁊ Jo. de deo. extra de dōa. inter vir ⁊ vxo. c. ⁊ ſi neceſſe.

De maioꝝ. ⁊ obedi. vel de

treug. ⁊ pace. Extraoꝛ. de capti. ⁊ poſtlimi. reuer.

LXX

¶ An p̄ncipes n̄ recognoſcētes dn̄m ſaltē d̄ fcō poſſint
ſibi bellū indicere. ita q̄ occupata p eos efficiāͭ ſua ⁊ ho
mines ſui. Dic q̄ aut q̄rim⁹ d̄ iure ſori aut d̄ iure poli. ſi de
iure fori vr̄ ſic poſſ; q̄ aut null⁹ recognoſcit ſupiorē aut alͭ
Si null⁹ vr̄ q̄ ſic q̄ n̄ ē p quē ꝯſequāͭ iuſtitiā ar. C. de
iude. l. null⁹. ff. q̄ l fra. cre. l. ait p̄toꝛ. §. ſi d̄bitorē. xxiij. q. ij.
dn̄s no. Jnn. extra d̄ reſti. ſpo. olī; ⁊ ibi Hoſt. nā ⁊ oēs d̄
iure ſ̄bſunt ip̄o ⁊ tn̄ q̄ ſe ꝯſtituūt hoſtes impij p̄nt īdicere
bellū impatori ⁊ q̄ occupāͭ ſua ſūt. ff. d̄ cap. ⁊ poſtli. ſuer.
l. poſtliminiū. ⁊ l. hoſ. Si alter h; ſupiorē ⁊ tūc aut īdicēs
bellū aut alͭ. ſi īdicēs n̄ vr̄ q̄ poſſit ſn̄ auc̄tate ſupioris vt
no. Jnno. i. d. c. olī; ſac̄. C. vt armoꝝ vſus. l. j. li. xj. aut ille
cui indicitur ⁊ tunc dominus eius videtur primo requi-
rendus vt faciat iuſticiā vt in. d. c. dn̄s. de iure poli credo
ꝯſidera ri cauſam ⁊ voluntatem. xxiij. q. j. quid culpatur.

De treug. ⁊ pace extraoꝛ-

dinarie de captiuis ⁊ poſtli. LXXI

¶ ¶ Nunqd xp̄ian⁹ poſſit ſine pcō ad defenſiō; ſuā vti
auxilio ſiue adiutorio īfideliū. ⁊ vr̄ q̄ ſic. nā q̄ q̄s ad tute-
lā ſui corporis fecerit iure feciſſe eſtimaͭ. ff. de iuſti. ⁊ iu.
l. vt vi; marie ſi ſe alr̄ tueri n̄ p̄t. ff. ad. l. aq. l. ſcia;. §. q cu;
alr̄. vl ſi iuſte timet q̄ ſe alr̄ tueri n̄ p̄t. c. ti. l. ſiga fumo. Jn
de ē q̄ l p̄iculo vite ꝯſtituto ignoſcit n̄ ſolū ſi aggreſſorē
occidat ſ; ēt ſi aliū ēt n̄ ſociū. C. ad l. cor. de ſicca. l. ij. ⁊ l. is
q̄ aggreſſorē ⁊ ibi no. ar. ff. ad l. aql. queādmodū. §. idē la
beo ⁊ de īcē. rui. nau. l. iij. §. qd̄ ait. ar. ff. d̄ hōis liber. q cū
maioꝛ. §. ſi libert⁹. Jgnoſcēdū. n. ē illi q̄ q̄litercūq; ſangui
nē ſuū redimeͭ voluit. ff. d̄ bo. eo. q̄ mo. ſibi ꝯſci. l. j. in fi.
nec ſolū cū īfidelib⁹ ⁊ doloſis poſſum⁹ inimicos īpugnaͭ
ſ; p dolū. xxij. q. ij. vtilē ⁊. xxiij. q. ij. dn̄s. ff. d̄ capti. ⁊ poſtli.
l. nihil intereſt. nā ⁊ canes l eccl̄a pp̄ pacē eccl̄e tolleram⁹
xxij. q. iiij. qdā exēplo dn̄i q̄ cū mali; q̄ncq; fac̄ vīdictā. xxij.
q. v. §. hic notādū. Nā ſic̄ videm⁹ ecōtra q̄ in bello iuſto
fideles obediūt ⁊ iuuāt īfideles. xj. q. iij. iulian⁹. xxiij. q. j.
§. ordo. ⁊ ad defenſiō; ſructuū vtimur arte mathematica
C. de mathema. l. eoꝝ. Cū tn̄ ſit vtroq; teſtō prohibita. ⁊
Paulus vt ad ſui defenſiōem p̄curaret pharīſeos dixit
ſe phariſeū. Actuū. xxiij. ⁊ petijt a p̄ſide milites quoꝝ au
xilio ſuareͭ illeſus. xxiij. q. iiij. §. ſex l ſine ⁊ c. maximian⁹.
⁊ machabe. q fuerūt viri ſancti ⁊ pugiles fidei inierūt pa-
ctū cū rōanis vt mutuo ſe iuuarēt vt. j. machabeoꝝ. viij.
c. ⁊ tn̄ rōani erāt pagani ⁊ Abraa; ꝯfederauit ſe cū ſceleſ
⁊ eos ſe cū dixit ad bellū ⁊ tn̄ n̄ erāt d̄ lege ſua. gene. xiij.
c. ⁊ machabe. v. c. ⁊ tempe neceſſitatis cōmunicamus ex
cōmunicatis. ⁊ Salamon ligna pro edificādo tēplo rece
pit ab īfidelib⁹. ¶ Jn ꝯtrariū vr̄ iuxta illud paralipome
non. xix. Jmpio p̄bes auxiliū ⁊ his q dn̄m oderūt amici-
tia iungeris. Et rex ieruſalē fuit p pp̄hetā rep̄rehēſus q̄
voluit ſe iuuare cū; regibus iſrael. xxviij. ⁊ xxij. q. iij. c. j.
⁊ c. ſex. ⁊ c. maximianus. ¶ Sed ad primum reſponde-

tur q̄ ibi bellum fuit iniuſtu;. Et ad ſcd̄m q̄ illi de Jſrael
volebāt īducere eos de iudea ⁊ Jeruſalē ad adorādū vi
tulos aureos. xxiij. q. iij. ſex. ⁊ c. ſequē. ⁊. xxiij. di. c. j. Jnter
malos p̄curāda ē diuiſio ⁊ diſſenſio. nā vt dic̄ beat⁹ Gre
gori⁹ in moralib⁹ ſicut noxiū ē ſi vnitas deſit bōis ſic ē p̄ti
oſu; ſi n̄ deſit malis p̄uerſos q̄ppe vnitas corroborat dū
ꝯcordat ⁊ tāto magis in corrigibiles q̄nto vnanimes facit.
⁊ iō ſi ille paulus ſe phariſeū dixit ⁊ diuiſio fcā ē īter pha
riſeos ⁊ ſaduceos ⁊ liberatiōe; ꝯſecut⁹ eſt Actuū. xxiij. ibi
dicit gl. q̄ ſic̄ vnitas bonoꝝ vtilis ē ſic maloꝝ vnitas ſemp
bōis nociua ē. Et pp̄ tales Saluatoꝛ Luce. xij. dicit q̄ nō
venit pacē dare l terra ſ; ſepatiōe;. Vn̄ yſaie. lviij. diſſol
ue colligatiōes īpietatis ⁊ faſciculos deprimētes. ⁊ id īter
hoſtes diſcordias p̄curare tā ſapiētis ē ducis dātis comi
ter vt vult dicere Vegeti⁹ de re militari l. c. x. ⁊ d̄ hoc Jſi-
dorus in lib. de ſummo bono. lxviij. c. de maloꝝ ꝯcordia.

De iudeis ⁊ ſarracenis.

LXXII

¶ An ꝯtra ſarracenos hiſpāie ſit bellū licitū. ¶ Et vr̄ q̄
eis volētib⁹ in pace ⁊ q̄ete viuere nō ſit moleſtia īferēda.
C. d̄ pagāis. l. xp̄ian⁹. p hoc qd̄ no. Jnno. extra de voto q̄
ſup his q̄ nō ē q̄s ꝯpellēdus ad fidē. extra de iude. c. ſic̄.
xxiij. q. j. fidē. xlv. di. de iudeis. ⁊ c. q ſincera. xxiij. q. iiij. c.
pe. Et ſic ꝯtra p̄ſequētes tn̄ vr̄ poſſe indici bellū. ar. xxiij.
q. ſi. diſpar. Et p hoc qd̄ dicit ap̄lus ad romāos vobis iā
vltra bella nō eſſe carnalia pagēda. xxiij. q. j. in fi. ⁊ ibi no.
Archi. ⁊ Malachie. j. ab ortu inqͭ ſolis vſq; ad occaſum
magnū ē nom̄ meū l gētib⁹ ⁊ l oī loco ſanctificaͭ ⁊ offerͭ
noī meo oblatō mūda. Et de hoc l cronica Ptolomei in
p̄logo ⁊ illō ꝯſtitues eos p̄ncipes ſup oēm terrā. Nec eo
rū p̄tās fuit arctata vel limitata ſed dilatata ⁊ ampliata. Et
exceſſit ab ortu vſq; ad occaſum ⁊ a mari vſq; ad mare ⁊
a flumine vſq; ad finē orbis terraru;. Et illud filium quē
ꝯſtituit hērdē vniuerſoꝝ. De hoc ēt Odo. in ſmōe natalis
dn̄i. xv. ſolio ⁊ ibi l reges pecc̄ēt recipiēdo ab eis tributū
⁊ dādo eis pacē ⁊ l ſolio. xx. q̄ ſorte p ſexcētos ānos oriēs
⁊ occidēs fuierūt xp̄o vſq; ad tp̄s machometi. Sed q̄ cō
tra ſarracenos illos bellū ſit licitū p̄baͭ ſic. Quia aut ipſi
īpugnāt xp̄ianos ⁊ tūc nō ē dubiū: vt in. c. diſpar. Nā tūc
licitū ē vim vi repellere. Nā qd̄ q̄s ob d̄fenſionē ſui facit
iuſte feciſſe eſtimaͭ. ff. d̄ iuſti. ⁊ iur. l. vt vim. ⁊ ad. l. aquil. l.
ſcia;. §. q cū alr̄. extra de ſen. excō. c. ſi vo. Aut ipſi nō īpu-
gnāt ⁊ adhuc dico q̄ bellū d; eis īferri q̄ veriſile ē q̄ q̄n-
cūq; ipſi opportunitate hēbūt oppugnabūt ⁊ p̄ſequentur
xp̄ianos ⁊ eccl̄a;. nā hec videnͭ eis naͭr ineſſe. Vn̄ dicit
magr̄ i ſcholaſtica hiſtoria i. c. de fuga agri. q̄ illō qd̄ ſcri-
bitͭ Gene. xvj. de p̄re eoꝝ yſmael a quo ipſi deſcēdūt no.
extra de iude. ⁊ ſarrace. c. ⁊ ſi iudeos. ſ. man⁹ ei⁹ ꝯtra oēs ⁊
man⁹ eoꝝ ꝯtra eū l regiōe fratrū ſuoꝝ tētoria verificaͭ in
ſarracenis q̄ de genere ſuo deſcēdūt nā ipſi pugnāt cōtra
oēs ⁊ oēs pugnāt ꝯtra eos ⁊ iō l; mō ſint in pace q̄ ſorte
nō vidēt ſe poſſe nocere q̄ tn̄ veriſile eis videreͭ q̄ in fu
turū pacē pturbabūt nō ē eis īdulgēdū. xxiij. q. j. noli in fi.
Et p̄ſuppoſito q̄ nūc ⁊ l futuꝝ vellēt oē; pacē adhuc di-
co q̄ bellū eſt iuſtū ⁊ licitū. Nā tota illa p̄uincia hiſpanie
fuit xp̄ianoꝝ ⁊ fuerūt ibi eccl̄e monaſteria ⁊ alia pia loca
vbi laudabaͭ ⁊ colebaͭ xp̄s ⁊ ſuberant iſte ſancte eccl̄e ⁊
iſti ſarraceni violēter occupauerūt eā nos ſpoliādo p̄miſ
ſione diuina pp̄ peccata nr̄a. lvj. diſt. ſi gens. Angloꝝ. q̄ l;
p maiori p̄te ſit recupata. vt no. lxiij. di. Adrianus adhuc
tn̄ tenent partē ⁊ ſiccū nos agam⁹ ad recupationē patrie a
qua ſumus p violētiā ſpoliati licitū ē bellū. vt in. c. diſpar.
⁊ hoc d; iudicari defenſio ⁊ nō inuaſio. ar. C. vn̄ vi. l. j. q̄
qd̄ quis ob defenſionē ſuam facit iuſte feciſſe eſtimaͭ. vt
in. l. p̄alle. ſcia;. ⁊ hoc ēt tenuit Jnn. i. c. qd̄ ſup his. q̄ vbi
terra fuerit aliquo tp̄e xp̄ianoꝝ q̄ bellū ſit licitū. Jpſe ta-
mē magis ſtricte locutus eſt in materia iſta. nā l; q̄ iuriſ-
ditio ⁊ dn̄iu; nō poſſit hodie eſſe penes infideles. Hoſti.
tamē l; ꝯtrariū. Et ſalua veritate videͭ qd̄ opinio Hoſt.

ſit verioꝛ

ſu vicor.nā rō Jnno.vr̄ bēc locū in oī terra q̄ hodie a ſarraceniſ poſſidet̄ nō.n.ē loc⁹ vbi nomē chriſti n̄ fuerit laudatū ⁊ colim̄.Uñ de apl̄is legim⁹ ꝙ in oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊ i fines orbis terre v̄ba eoꝝ.xix.di.ita dn̄s ⁊ ipſe ſaluator dixit diſcipulis ſuis.eritis mihi teſtes in oī iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq̄ ad vltimū terre.xi.di.eſſiat.⁊ p̄ hoc.xxi.di.i nouo.De chriſto.n.v̄ificat̄ illō ꝙ oēs reges terre adorabūt eū ⁊ oēs gētes ſuiēt ei.xxiij.q.viij.diſplicet.⁊ id̄ dic̄ Hoſt.ꝙ hodie n̄ ē iuſ̄dictio nec dn̄iū nec honor nec ptās penes īfideles.ūnā p̄ aduētū chriſti t̄rāſlata ſunt i xp̄ianos trāſſert̄.n.regnū ō gēte i gētē pp̄ iniuſticias ſuas.xxiij.q.ſi.c.ſi de reb⁹ oīa.n.ſubiecta ſunt chriſto oues ⁊ boues ⁊ pecora cāpi vt h̄etur i pſalmo.viij.vbi dicit gl.ꝙ oīa dixit q̄ nec celeſtia nec terrena dimiſit ar.xix.di.ſi romanoꝝ. Per oues.n.intelligim⁹ xp̄ianos quoꝝ ip̄e ſaluator dicit ſe eē paſtorē ⁊ paſtor bon⁹ q̄ aīam ſuā pōit p̄ ouib⁹ ſuis Mathei.x.⁊.xxiij.q.iiij.tres. Jnter perſonas has ꝯmiſit Petro ⁊ ei⁹ ſucceſſorib⁹ paſcēdas ⁊ monēdas ⁊ īplendas.viij.q.i.in ſcripturis.Sꝫ p̄ boues ⁊ pecora cāpi intelligim⁹ ſarracenos q tāq̄ beſtie rōe carētes relicto v̄o deo colūt idola ⁊ vide in frumēto in v̄bo ſarracenis.Et ſarraceni ad lr̄am vocant̄ beſtie q̄ ⁊ iſmael pr̄ eoꝝ vocat⁹ ē a dn̄o onager ⁊ fuit rō vt dic̄ merodi⁹ q̄ futuꝝ erat ꝙ q̄ de genere ſuo deſcēderēt oēm beſtiaꝝ rabiē ſupgrederent̄ ⁊ māſuetaꝝ numer⁹ ꝯterrerēt ab eis i factis.n. locis dic̄ ipſe. Jugulabūt ſacerdotes ⁊ ibidē cū mulierib⁹ dormiēt ⁊ ad ſepulchra ſcōꝝ iumenta alligabūt ⁊ hoc pp̄ peccata xp̄ianoꝝ vt hec narrat magiſter in hiſtoria ſcolaſtica i p̄dicta figura agar.Et de oēꝫ hāc ſeuitiā pmittēte deo ipi experti ſunt in illa p̄uincia ar.vr̄.q.i.ſciſcitaris.Et lꝫ iſte beſtie quo ad paſtū Petro nō videant̄ ꝯmiſſe ſunt tn̄ pedibus ei⁹ ſubiecte quo ad dn̄ium ⁊ ptātē.Uñ de eccl̄a intelligit̄ illud qō Abraaꝫ dicit Sarre vxori ſue cōquerēte de illa maledicta ancilla que eā ꝯtēnebat.Ecce inq̄t ancilla tua in manu tua vtere ea vt legit̄ gene.xvi.c.per ſarraꝫ eniꝫ iſta ſancta ⁊ catholica eccl̄a ſignificat̄.Per agar ancillā illa maledicta ſecta.Mathometi q̄ ab ea traxit originē.xxiij.q.iiij.q̄ſi ⁊.c.ſi eccl̄a.Utat̄ ergo iſta ſancta eccl̄a q̄ p̄ ſarrā ſignificat̄ iſta maledicta ancilla vt fuit vſa illa beata ſarra eā affligēdo vt in p̄dicto.c.ſi eccl̄a.Utat̄ ēt ve p̄cepit dn̄s eiiciēdo ⁊ expellēdo eā ⁊ filios ei⁹ ab h̄editate ⁊ poſſeſſiōe ne p̄tem h̄eant cū filijs liberis.xxxij.q.iiij.recurrat ⁊.c.dixit ſarra.⁊.c.dicat. Nā cū ſint filij āncille ⁊ ſic ſui.nā part⁹ ſequit̄ ventrē.ff.de ſta.ho.l.i ſuoꝝ.imo ſunt a dn̄o reprobati vt extra de iudeis.c. ⁊ ſi iudeos nō ſunt capaces iuriſdictōis dn̄ij vl̄ honoris.ff.de iudi.l.cū p̄tor ⁊ qe arbi.l.perui.§.lꝫ ſi ſeruū ⁊ de acq.re.do.liber homo. Et ſi cum bellum iſtud tēdat ad defenſiōem fidei ⁊ recupationē illius terre qua ſuimus ſpoliati ⁊ i qua colebat̄ xp̄s ⁊ ſic ad ampliatōem fidei ⁊ eiectiōem iſti⁹ maledicte ancille ⁊ filioꝝ ei⁹ nulli venit in dubiū qn ſit licitū ⁊ iō iſta ſancta eccl̄a ⁊ p̄dicatores nr̄i ſemp approbauerunt iſtam guerrā inducēdo ⁊ hortādo reges illos ad iſtā guerram ⁊ ꝯcedēdo eis multa ſubſidia ſpiritualia ⁊ tpalia ⁊ nō ſine cā q̄ ꝯciliū generale vr̄ equare merito faciētes guerraꝫ iſtā ⁊ hieroſolimitanaꝫ.xxiij.q.ſi.peſſimā in ſi. ⁊ facit qō no.Archi.xxiij.q.j.ſi de reb⁹ſec.vi.⁊ ꝙ decime ꝯcedātur p̄ actu tā pio facit q̄ per hec cōis vtilitas p̄curat̄ tā clericoꝝ q̄ laycoꝝ ⁊ etc ſaꝫ.ergo nō eſt incōueniēs ſi cōtribulāt mouere ar.ff.ad l.rodi.de iactu.l.ij.§.equiſſimum. Jtē q̄ pro redēptiōe captiuoꝝ ēt res ſacrate ⁊ ſcē dn̄t vēdi.C.ō ſacroſan.ec.l.ſancim⁹.xij.q.ij.ſic̄ ⁊.c.auꝝ. Hoc ēt agit̄ vt h̄ redimant̄ captiui ⁊ ēt eccl̄e.q̄ p eos tenēt̄ occupare ⁊ alie defendant̄ i qb⁹ meli⁹ ē añ tp̄s occurrere q̄ poſt ⁊c.C.in q̄bus cauſis inte.reſti.non eſt neceſſaria.l.ſi.

De penitētijs ⁊ remiſſio.

LXXIII

¶ Querit̄ ſi prelatus ꝯcedit literas indulgentiaruꝫ pro ope qō fit extra ſuā dioce.abſq̄ licētia vel cōſenſu illius epī i cui⁹ dioce.ſit op⁹.An talis īdulgētia p̄ſit ſubdito cōcedētis. ¶ Et vr̄ ꝙ ſic q̄ dare īdulgētias ē quodāmō ō volūtaria iuriſdictōe ⁊ talia pūt extra territoriū exerceri.ff.de adop.emācipari.⁊ de offi.ꝯcō ſu.l.ij. Preterea hec vr̄ donatio q̄ vr̄ poſſe extra territoriū exerceri ſicut dicim⁹ in collatōe b̄nficioꝝ q̄ pōt extra territoriū exerceri arg.extra de ap.q̄ frōte.⁊ no.Jnn.extra ō offi.leg.nouit. Preterea eſt abſolō a pena q̄ vr̄ poſſe extra territoriū fieri arg.extra de ſen.excō.ſacro.⁊.d.c.nouit. Nā iſta i qb⁹ ñ vertit̄ cāe cognitio vr̄ ꝙ poſſint extra territoriū fieri vel exerceri cū p̄ hoc nō p̄iudicet̄ iudici illi i cui⁹ territorio fiat ar.eoꝝ q̄ no.Jnn.i p̄alle.c.nouit.⁊ ar.C.de epiſ.⁊ cle.l.oēs.§.ſi vo apparitor.⁊ de offi.p̄fec.vr.l.ij. Jnde ē ꝙ fert̄ ſn̄ia īſra territoriū.⁊ extra mādat̄ executiōi.ff.ō re iudi.l.a diuo pio i prin.⁊ de bo.aucto.iudi.poſ.l.cū vn⁹.§.pe.C.ō iudi.ꝓperādū.§.ſi aūt re⁹.⁊ extra ō foro ꝯpe.romana.§.ꝯtrahētes. Et ſn̄ia p̄uatiōis fert̄ de b̄nficio ꝯtra ſubditū extra territoriū exiſtēte.extra de fo.ꝯpe.c.poſtulaſti.xj.q.iij.ſiqs a p̄prio.⁊.vij.q.i.ſiqs preſbiter.xxxij.q.v.p̄ceptis ⁊ videm⁹ ꝙ qs ꝯuenit̄ i loco domicilij p̄ re q̄ ē extra.C.vbi in rē act.l.ſi.⁊.ff.de iudi.qō legat̄.⁊.l.ſi fideicōmiſſuꝫ. Jſta eni i corporalia vbiq̄ ius ſuū ⁊ effectū extēdūt.C.de p̄ſcri.lō.tē.l.ſi.⁊ videm⁹ ꝙ tutor i dōicilio dat⁹ admiſtrat bōa extra territoriū ꝯſtitutēis.ff.ō excu.tu.l.pp̄ litē.§.i.⁊ ibi no.lꝫ ꝯtrariū notet̄.C.eo.ti.l.nō ſolū.§.q triō de hoc.C.vbi petant̄ tuto.l.j.Et ex decreto iudicis dōicilij vēdunt̄ bona extra territoriū ꝯſiſtētia.ff.de reb.eoꝝ q ſub tuto.vel cura.c.magis puto.§.illud ⁊ arg.eoꝝ q̄ notā.xvij.q.iiij.in vēditōis ⁊ qō not.Jnno.extra de priui.paſtoralis.⁊ circa hoc vide qō no.Jac.de are.C.de p̄di.mi.l.ſi p̄dij. Et iſte vr̄ actus ꝯditiōalis ſi dederit vel q dederit. Nā relatiuū qs vel q adiectū v̄bo futuri tp̄is addit ꝯditōeꝫ.ff.de leg.i.l.⁊ itaq̄. Et in ꝯditōalib⁹ vr̄ ꝙ debeat attēdi tp̄s ꝯditōis purificati actū.ff.de p̄icu.⁊ cōmo.rei vē.ꝙ ſi pēdēte in p̄n.⁊ q po.in pig.habe.l.potior. Nā ibi notat̄ vt ſinis trahat̄ ad principiū.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.l.bello.§.codicilli. Et ad primordiū tituli poſterior format̄ euent⁹.C.de ipo.lucra.de ſcrip.l.j.li.x. Et idē vr̄ i loco ꝙ dēat attēdi vbi ꝯditio fuit appoſita vel īdulgētia ꝯceſſa ff.ſi cer.pe.l.vinū vt ſic attēdat̄ loc⁹ a quo ⁊ nō in quē ar.ff.de ꝯdi.īſti.l.īſtō talis debere.īſti.l.aſſe toto.⁊ de ꝯdi.⁊ demō.ſi ita ſcripſero.ar.ff.de admi.tu.l.tiiū.§.tutores.⁊.l.tutores.§.rep. Pro hoc illud gnāle initiū ſpectādū de q̄ extra de elec.dudū.⁊.ff.de mino.l.iij.§.ſcio. Preterea iſte īdulgētie ſunt de foro pn̄ie q̄ p̄ eas ſit remiſſio pn̄ie vt in.d.c.cū ex eo.⁊ iō ō his tractat̄ i tit.de peni.⁊ remiſ. Et i his q̄ ſunt i foro pn̄ie nō ꝯſideram⁹ locū vbi act⁹ ſit ſꝫ ꝯſideram⁹ qs ē p̄latus illius. Et iō dr̄ ꝙ rōe delicti nō ſortit̄ qs foꝝ pn̄ie no.Jo.xvi.q.j.c.j.⁊ dicit Ho.ꝙ p̄ſbiter pōt extra ſuā parochiā audire ſubditū ſuū i ſūma de pe.§.cui. Preterea lꝫ qs p̄hibeat̄ īmittere falcē ī meſſeꝫ alienā.i.vſurpādo iuriſditōꝫ tn̄ h̄ pōt ſpicas māu ꝯterere id ē aīas a vicijs purgare ⁊ ꝯcedere ideſt eccl̄e incorporare vt expōit Archi.vj.q.iij.ſcriptū. Per indulgētias.n.nō vr̄ aliq̄d iuriſdictōis vſurpat̄ ſꝫ aīam a vicijs purgare. ¶ Jn ꝯtrariū vr̄ ꝙ talis īdulgētia nō p̄ſit q̄ extra territoriū ē.ff.de offi.p̄ſidis.l.iij.⁊ ō iuriſdi.om.iud.l.ſi.⁊ vr̄ caſus in.c.vt aīaꝝ.extra de cōſti.li.vj.vbi ſn̄ia lata intra territoriū nō ligat ſubditū actū extra territoriū exercētē locus enim vbi actus ſumit effectum debet cōſiderari ar.ff.de offi p̄ſec.vr.l.ſi.ō actiō.⁊ obli.l.ꝯtraxiſſe.⁊ de bo.aucto.iu.poſ.l.ij.notat̄.ff.de iu.ſi.ij.§.ij. Jtē ⁊ tp̄s attēdit̄ in quo actus ꝯfirmat̄.ff.de dōa.inter viruꝫ ⁊ vxo.l.q̄ in id tempus.⁊.C.de donatio.ante nup.l.qō ſponſe.⁊ de here.inſtitue.in tempus.⁊ de manu.teſta.l.ſcio.C.ad.l.ſaniā de pla.in fuga.extra de re iudi.abbate li.vi.C.de manu.teſta.l.j.ff.de teſtamen.mili.ſiqs aliū.§.ſi.ff.ad mace.l.ſi filius.§.ſi.ff.de ſundo inſtru.l.cū qdā de arbitris ſi cū dies.§.intra de iuriſdi.om.iu.l.eū ⁊ locus ⁊ tp̄s parib⁹ paſſibus ambulant.ff.ſi cer.pe.l.vinū ⁊ de tritico.l.ſi. Preterea quo ad iur īducēm equa

liter ꝓhibeť exceſſus quo ad rē ſicut quo ad locū vt in.l.
extra territoriū ar.inſti.de acti.§.pi⁹ ⁊ extra de plus pe.
c.j.Sȝ q excēdit l re nihil agit ēt idulgētia vt expſſe hē
tur i.c.accedētib⁹.de exceſ.pla.vbi Abb.excedebat ɔce
dēdo idulgētias.⁊ ſic nec p ɔſtā ꝑt quo ad locū cū vterqȝ
exceſſus equalr ꝓhibeať.Preterea vř ꝑſupponere.c.q
āt ſi rō.c.ādeať q̄z dič q ñ ſubdito ñ ꝑt dari idulgētiā.
Et rō ē q̄z q nō ꝑt ligare vř abſoluere nō ꝑt indulgētiaȝ
ɔcedere nō .n.min⁹ ɔcemēda ē rō q̄ʒ lex.ff.de ſurepa.adl
gere.§.q̄uis lex.n.rōeȝ ipſam ɔmēdat.j.di.ɔſuetudo. Et
rō ēt artat ⁊ extēdit.l.ff.de calū.l. ⁊ q̄z.⁊ de le.ij.cū pf.§.
dulciſſim⁹.Et iō excōicat⁹ vř hǒtic⁹ nō ꝑt indulgētias cō
cedere q̄z ñ ꝑt ligare ar.xxiij.q.i.ɔcedere Immo facilius
⁊ leui⁹ eē vř ligaŕ q̄ʒ idulgētias ɔcedere.vt de pe.di.j.ꝟ
bū.ſȝ extra territoriū ñ ꝑt ſubdiť ligare.vt l.c.vt aiap.er
go nec ſibi idulgētias ɔcedere.Nā ñ ſubditū poſſuȝ il
gare ſi delinquat īſra territoriū meū de rapto.c.j.⁊ ð ſen.
excōi.nup.vi.q.iij.placuit.⁊ tñ nō poſſuȝ ſibi idulgētias
ɔcedeř q̄tūcūqȝ actū meritoriū i mea dioceſi exerceat ð
peni.⁊ re.c.q aūt.Et iō poſſet ſic argui.qui ñ pōt qð ē fa
cili⁹ ⁊ leui⁹ ñ poterit qð ē difficili⁹ ⁊ graui⁹ ſic arguit tex.
ff.de ſena.l.q indign⁹ ⁊ de ſen.excō.p illop.ſȝ ligare ex
tra territoriū ē facili⁹ ⁊ leui⁹ vt dixi:⁊ tñ nō poterit extra
territoriū:vt in.c.vt aiap.ergo nec indulgētias cōcedere
qð ē difficili⁹ ⁊ graui⁹. ¶ Preterea ꝓhibeť ꝑlatis ne ad
alienā dioceſiȝ vř poſſeſſiōem accedāt ⁊ ſibi tria pricipa
liter interdicūtur.ſ.iudicare ordiare vř aliqd de reb⁹ ad
aliū ſpectātib⁹ diſponere.ix.q.ij. nullus.vij.q.iij. ſcriptū.
Sȝ nō ē dubiū q eccřa ⁊ alia pia loca infra dioceſiȝ ſuā
ɔſtituta ad epī dioceſis diſpōeȝ ſpectāt.xvi.q.vij.oēs ba
ſilice.Nō ergo de eis diſpōere dȝ eis p fabrica vř ſiūb⁹
indulgētias ɔcedēdo ali⁹ epō l cui⁹ dioceſi ñ ſunt. Et iō
voluit iura q ñ celebret vř ꝑdicet niſi inuitat⁹.vij.q.j. epī
⁊ preſbi.⁊.vj.q.iij.ſcriptū p hoc vř facere extra de peni.
⁊ re.nřo.vbi ꝑmittit archiepō q poſſit p ꝓuinciā ɔcedeř.
⁊ ſic extra vř quoddāmō denegare.ff.de iudi.cū ꝑtor ⁊ ð
ꝑſum.nōne.ſumēdo ar.a ɔtrario ſenſu qð ē validiſſimū l
iure.ff.de offi.ei⁹ cui m̄ā.ē iuriſ.l.j.ſȝ ad hoc r̄ndebať q
c.iſtud nō faciebat cām dubitatōis que fuerat nā ſubdiȝ
poterat ɔcedeř nō ſubdito ñ poterat dubitabať an poſſȝ
ɔcedere ꝓuinciali q̄z nō eſt ſimplr ſubdit⁹ ſȝ quo ad qd
extra de ſo.ɔpe.rōana li.vj.⁊ papa r̄ndet q ſic. Et ſic.c.
iſtud nō impēdit aliqd diſponere de loco ſȝ de ꝑſonis.Sȝ
iſte intellectus nō ɔgruit lře q̄z nec p v̄ba querētis nec ēt
r̄ndentis poſſum⁹ aliqd colligere de ꝑſona ſȝ de loco tm̄.
⁊ iō nō eſt recedēdū a ꝓpria ſignificatōe v̄bop.ff.ð le.iij.
nō aliř marie vbi v̄ba pñt hēre ꝓpriū ⁊ ſanū intellectū ar.
ff.de au.⁊ ar.le.l.plauti⁹.ſȝ alia vř fuiſſe dubitatio q̄ ha
buit oriū ex.c. prio ꝑcedēti.Nā ibi papa dedit formā ſȝ
quā epī pñt indulgētias p ſuas dioceſes ɔcedere.mō ar
chiepō dubitabat an ſm illā formā poſſet p ꝓuīciā ɔcede
re q̄z i ꝓuīcia nō ē iudex imediat⁹ ſȝ mediat⁹.Unde que
ritur an poſſit per ꝓuinciā ɔcedere litteras remiſſionis.
Et papa r̄ndet repetēdo v̄ba qðnis q talis litteras pote
ris libere p ſuā ꝓuinciā ɔcedere ⁊ ſic de loco diſpoſuit ⁊
nō de ꝑſonis ⁊ iſte intellect⁹ ɔgruit littere q poſſit p ꝓuin
ciaȝ nō aūt extra.Sȝ remanet dubiū an iſte litt ere ɔceſſe
pro ope qð ſit extra ꝓuinciam cum ſubditi habeant in
dulgentiam dicātur cōcedi per ꝓuinciaȝ vel extra.Et ſi
dicam⁹ q iſte litt ere cōcedantur ꝑſonis erant p ꝓuinciā
Si dicamus q loco erant extra.Sed videť q loco.Nā
iuſte rem attribuūt cāe ꝓxime ⁊ non remote.ff.de ɔdi.ob
turpē cām.l.penul.⁊ de excep.rei iudi.cū de hoc no.gl.ff.
rerū amota.l.ſi mulier.⁊ extra de homici.decreto.Uidea
mus ergo que fuit cā ꝓxima ⁊ principalis ɔceſſionis iſta
rum literap. Et certe fauoꝛ eccleſie ſi non haberet eccřa
vel alius pius locus vnde fabricareť vel ſuſtentareť vel
ille locus per frequentiā populi amplius honoreť vt di
ci.c.antiquop qð fuit extrauagās Bonifacij qui loquiť
in baſilica apoſtoli. ſibi ergo debent attribui iſte littere

⁊ iō dicit lex q lřa q̄ mea cā facta ē mea quodāmō eē vř.
Cuȝ ergo iſta lřa principalr cā eccře ſit ɔceſſa ſua eſſe vi
deať.ff.de edē.ꝑtoꝛ in ꝑin.Immo ēt quo ad dñiuȝ ē q̄z
carta erat ſua ⁊ lřa cedit carte.ff.ð acq.re.domi.l.qua rō
ne.§.lře inſti.de re.diui.§.lře.Uel ſi nō erat ſua ſȝ ſoluit
notario vt cōiter ſit adhuc ſit ſua.C.de exhib.re.l.ſi.⁊ ibi
no.⁊ de ɔdi.cā da.l.diſſolute.⁊ de ſolo.l.ſi.Et p ea daně
actōes q̄ ɔpetūt dño.ſ.ad exhibēdū.ff.ad exhibēdū.l.iij.
§.iterdū.ff.ð rei vē.l.in rē.§.j.Nō ob.qð dř q loc⁹ nō eſt
capax indulgētiap ſȝ ꝑſone q̄z quo ad oēs vt nos videa
mus cui ɔceduně lře nō curo go ɔſequať indulgētiā vel
go ſit capax indulgētiap ſed ſufficit mihi q loc⁹ ſit capax
illius cāe pp quā principalr lře ſunt ɔceſſe.ſ.illius elemo
ſine q̄ dať vel illius honoris.Et ideo dicit lex q illud qð
ob honorē ciuitatis legať ciuitati relingť de illo qui lega
uit prēdiū illis q facerēt ludos certos in ciuitate romana
ſed ciuitas nō erat capax illi⁹ legati q̄z nō comedit nec bi
bit ſed iudētes tantū q̄z oī eſt capax illius honoris q̄ fuit
principalis ꝑria cā legatū dř legatū ciuitati:vt.ff.de leg.j.
ciuitatib⁹.⁊ de hoc poſſent inueniri multa exēpla in iure.
Nā ſicut hic ſit remiſſio pene ſpūalis p iſtā indulgētiā ſic
q̄nqȝ ſit p indulgētiā vel priuilegiū remiſſio pene tpalis.
Nā ſi aliqs delinqt ⁊ fugit ad eccřam eſt imunis ⁊ tñ ec
cleſia nō ē capax iſtius indulgētie q̄z nō pōt ſuſpendi vel
fuſtigari ⁊ tñ priuilegiū ⁊ imunitas eſt eccře de imunitate
eccřap p totū ⁊ marie in rubrica q̄z ob honorē eccře prin
cipalr ē ɔceſſum. Itē ɔcedit priuilegiū q clerici alicuius
eccře nō pñt excōicari.eccřa tñ nō eſt capax iſtius priuile
gij q̄z nō pōt excōicari ⁊ tñ priuilegiū eccře ē q̄z pp hono
rē eccře principalr eſt ɔceſſuȝ.extra de priuile.cū capella.
⁊.c.q̄m.de ver.ſigni.c.pe.li.vj.Nō ne tota die hoc faciūt
principes q̄z vt inducāt hoīes ad morāduȝ in aliquo loco
concedūt indulgētias ⁊ imunitates ne ſoluāt tributa ⁊ tñ
priuilegiū eſt ciuitatis.ff.de cēſi.l.j.Et ſic cū iſte lře prin
cipalr ɔcedaně loco extra ꝓuinciā nō valebūt ⁊ q̄z priui
legiū nō pōt dari loco nō ſubdito.Naȝ priuilegiū eſt lex
ſpālis vel priuata quaſi in ſubditop priuatā vtilitatē lata.
iij.diſt.priuilegia.xxv.q.j.§.ſi. Differt ergo a lřa cōi ſicut
ſpēs a ſuo genere.Sȝ nō ē dubiū q p legē non pōt q̄s lo
cū ſibi nō ſubditū icludere.C.de ſum.tri.⁊ ſide catho.l.j.
in ꝑin.⁊.ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.l.poſtliminiū in ſi.ergo
nec priuilegiū.A quo eni remoueť gen⁹ ⁊ q̄libet ei⁹ ſpēs.
ff.de dōa.filius in ſi.⁊ inſti.de ſucceſ.cogna.§.pe.⁊ iō di
cit Ho.in ſum.de priui.§.cui q ille pōt priuilegiū ɔcede
re q in caſu illo pōt legē ɔdere. Et iō dñt iura q pricepo
nō pōt p legē vel priuilegiū eccřaȝ includere etiā ſi ſit i fa
uorē eccře niſi ſit p eccřaȝ recepta vel ēt approbata.extra
de cōſti.c.eccřa ſcē marie.xcvj.di.bñ qdē no. Inno.in.c.
audītis.extra de in integ.reſti.Nō ob.qð diciť q dare in
dulgētiā ēſt de volūtaria iuriſditōe.Quia hoc non vř q̄z
tūc poſſet iter nō ſubditos exerceri.vt in dictis legib⁹ ha
beť qð tñ negat.c.qð aūt.Preterea.c.qð aūt regrit l dā
te indulgētias q poſſit ligare q eſt act⁹ in inuitū ar.v.q.j.
nō oēs.vj.di.ſed pēſandū.⁊ tales ſunt de ɔcedētis iuriſ
ditōe.ar.ff.de ver.obli.iter ſtipulātē.§.j.Nō ob.qð dř q
in his qb⁹ act⁹ iuriſditōis nō exerceť nō ꝑiudicať illi epō
⁊ ſic vř q poſſit i aliena dioceſi fieri q̄z ordinare nō ē act⁹
iuriſditōis ⁊ tñ ſubditū meū nō poſſum in aliena iuriſdi
tione ordinare.extra de v ſupalij.c.ex ma.p.⁊ q̄z vt dem̄ ē
non ſolū iudiciū ē ꝓhibitū imo ⁊ diſpō de reb⁹ alienis qð
eēt hic ⁊ lȝ mādeť ſnīa executōi in bonis extra territoriū
hoc tñ ſit p iudiceȝ illius ꝓuincie non vt dicūt dicta iura
⁊ ſic ſit de ɔſenſu ſuo qð hic non negať poſſe ſieri ar.ex
tra de ſoro ɔpe.c.j.in cle.⁊ de re iudi.c.paſtoralis. Et ſic
in loco domicilij ɔueniť p re q̄ eſt extra non tñ extra mā
dabiť executioni niſi p illuȝ iudicē q eſt ibi. Non ob.qð
diciť q indulgētie ſunt de ſoro pnīe q̄z duplex eſt indul
gētia vna ſpālis q̄ datur a preſbitero cui cōmiſſum ē ſm
varios modos ꝓuidere peccatori ⁊ iſta eſt de ſoro peni
tētie. Et iō non poſſet ɔcedi niſi a preſbitero q̄z ali⁹ non
habet

bꝫ claues de peni.di.j.multiplex ⁊.c.vbũ. Alia ẽ genera
lis que daᷣ ab ep̃o ⁊ iſta nõ ẽ de foro penitẽtie ſꝫ de ,le
ge iuriſdictõis vt i.c.accedẽtib⁹.extra de exce.p̃la.vbi di
cit q̃ ẽ ep̃alis dignitas ⁊ iuriſdictõis nõ dicit ordinis. Et
iõ dic̃ beat⁹ Thomas ⁊ oẽs doctores dicũt q̃ clici ⁊ dia
coni p̃nt eas ꝯcedere qꝛ p̃nt exercere ea q̃ ſunt ep̃alis di/
gnitatis.extra de elec.c.trãſmiſſaꝫ. Preterea dicit q̃ ea
que ſunt de foro penitẽtie p̃nt extra territoriũ exerceri ſꝫ
hoc dicat Hoſti.nõ reputo bũ claꝫ vel expeditũ qꝛ i p̃e ñ
pbat niſi qꝛ ſunt de volũtaria iuriſdictõe ⁊ ad hoc rũſum
ẽ ſupra ⁊ fac.c.ti.cui.ius.⁊ iõ Archi.de pe.di.vj.c.placuit
recitat opi.Hoſt.⁊ in fine dicit q̃ p.c.ſup cathedrã de ſe.
li.vj.in cle.ibi extra ciuitates vbi p̃dicatores ꝯſtitui. Fm
formã illi⁹ decretalis ſunt quo ad audiẽdas ꝯfeſſiones q̃
ſi curati ⁊ tñ extra eũdẽ locũ nõ p̃nt hoſtes illi⁹ loci audiᷣ.
ſꝫ .B.de mõte laudino r̃ñdet q̃ frẽs ſunt delegati preſbi
ordinarij.ſꝫ iſta rõ nõ bñ ſedet in aĩo meo qꝛ ſicut delega
tus hꝫ locũ i quo ꝯſtituit̃ p territorio.extra de reſ.c.ſtatu
tũ.§.in nullo.ſic p̃ſbiter ſuã prochiã ⁊ ep̃s ſuã dioceſim.I
mo cit⁹ dẽret hoc poſſe delegar⁹ cũ repreſentet pſonã il/
lius cuius tot⁹ mũdus ẽ territoriũ vt ẽ papa vl impator.
Nõ ob.l.aſſe cuꝫ ſimi.qꝛ in codicillis nihil daᷣ.ſꝫ qd da
tũ ẽ in teſtõ declaraᷣ. Et nõ inſpicim⁹ tp̃s nec locũ decla
ratõis qꝛ q declarat nõ dat.ff.de acq.re.do.adeo.§.cũ qs
õ teſta.hẽdes palã.§.ſꝫ ſi notã facit.C.de fruc.⁊ liti.expẽ.
l.terminato ⁊ qd ibi no.C.y.⁊.C.de codi.l.fine extra õ ap.
c.nouit. Nõ ob.qd dr̃ de actu ꝯditionali qꝛ iſtud ẽ de fi/
ctione iuris ſicut l.§.codicillis i.l.i.bello õ cap.⁊ poſtli.re.
Fictio ãt i ſp̃ualib⁹ ñ p̃iudicat v̈itati.vñ de fictõe iuris iu
dicata p v̈itate accipiuntur nõ tamen in tp̃alib⁹.xxxv.q.
ix.his ita ⁊ ibi no. Et qd no.Archi.extra õ voto.c.j.li.vj.
arg.extra.de capel.mona.c.preterea.

De ſortilegijs.
LXXIIII

¶ An alquimiſta peccet vl ſit ars pꝛohibita. Et vr̃ q̃ ſic ⁊
q̃ ars algmie ſit pꝛohibita facit qꝛ dicis tex.xxvi.q.v.c.ep̃i.
q̃ q̃ſqs credit poſſe fieri aliquã creaturã aut in meli⁹ mu
tari aut trãſferri i aliã ſpẽm aut i aliã ſilitudinem niſi ab
ipſo creatore infidelis ẽ ⁊ pagano deterior. Preterea iſti
algmiſte ſunt multa dicẽtes ⁊ ad v̈itatẽ ſcie nũq̃ puenie
tes.xxv.q.v.nec miꝝ ⁊ ſic dãt occaſionẽ multis deceptio
nib⁹. Nec ẽ ſcia q̃ ducat ad pietatẽ vt ꝯſuevit dici i aſtro
logia.ar.xxvij.di.ſigo.⁊ no. Inno.extra de ſortil.c.q ñ.n.
poſſet fieri ſine auri decoctõe que vr̃ a iur̃ pꝛohibita.C.de
auri.public̃ pſe.l.j.li.x. ¶ In ꝯtrariũ vr̃ q̃ iſti q ſtagno
vl plũbo vl alio vili metallo pducũt aurũ vl argẽtũ dũ/
tñ hoc faciã t p artẽ magicã vel aliã legib⁹ odioſaꝫ vt di
cit lex.C.de theſauris.l.j.li.x.nõ ſunt repꝛehẽdẽdi ſꝫ po/
tius laudãdi iſti ſunt metallarij q labore ꝑprio ſibi ⁊ rei
publice ꝯmoda ꝯparãt.C.de metallarijs.l.j.lib.xj.⁊ iura
ꝑꝑ publicã vtilitatẽ que ex eoꝝ officio vr̃ reſultare fauẽt
eis.nã p̃nt inuito dño ingredi fundũ alienũ ad metalli nõ
ingrẽdũ.C.de metallarijs.l.ij.⁊ l.quoſdã ⁊ ibi no.q̃ aľs
nõ liceret.ff.de acq.re.do.l.iij.⁊.C.de theſauris.l.j.lib.x.
Nec ipi dicũt vnã ſpẽm mutari i aliã vt eis iponit̃ qꝛ h
nõ eſt poſſibile ſꝫ dicũt q̃ ex vna ſpẽ metalli.ſ.ſtagno p̃t
alia ſpẽs metalli.ſ.auꝝ pduci. Nec hoc ẽ incõueniẽs.nã
⁊ videm⁹ q̃ q̃nq; ex re mortua pducit̃ viua vt videm⁹ i
vermib⁹ ex qb⁹ pducit̃ ſericũ.⁊ alijs plurib⁹ ⁊ ex herba
pducit̃ vitrũ. Multomagis ex metallis i qbus ẽ ma or
ꝯueniẽtia ⁊ ſimilitudo. Nã vt ipſi tradũt ⁊ hẽtur i libro
de ꝓprietatib⁹ reꝝ in.c.de algmia oĩa metalla pcedũt ex
eodẽ p̃cipio.ſ.ex ſulfure ⁊ argẽto viuo ſꝫ ex v̈tute ele/
mentorum qnidã habent maiorem influentiã i vno loco
q̃ in alio in vna mineria ſit ſtagnũ in alia argẽtum in alia
aurum ⁊ ſic de alijs. Cũ ergo ars imitet̃ naturã ar.ff.de
adop.l.ſi adoptio nõ videnť iſti alquimiſte peccare ſi p
virtutẽ iſtã que eſt in herbis vel lapidibus vel elemẽtis
volunt de ſtagno facere argẽtũ. Nã cum ſint quaſi ex eo
dẽ principio ⁊ ſimilia in habẽtib⁹ ſimbolũ facilior eſt trãſi
tus inſti.qui.mo.tollit̃ obli.§.j. Multe eniꝫ ſunt virtutes
inſite herbis ⁊ lapidibus.xxvj.q.ſi.c.ſi. Inſunt enim vt di
cit beatus Aug.rebus corporeis per oĩa elemẽta quedaꝫ
occulte ſeminarie rationes qb⁹ cũ data fuerit opportuni/
tas tp̃alis ⁊ cauſalis prumpunt in ſpẽs debitas ſuis mo
dis ⁊ finibus.xxvj.q.v.nec mirũ circa ſi. Si ergo ipſi hoc
attribuũt deo non videntur peccare. Preterea video q̃
non eſt magna pena in eo q dat ſine obligatãs pro auro
etiam ſcienter.ff.de pigno.actio.l.j.⁊ de criml.ſtellio.l.ſi.

De offi.ordi.⁊ de fide in/
ſtru.extraor.de tabellarijs. LXXV

¶ Quis poſſit creare notariũ. Dicit Inno.extra de fide
inſtru.c.cũ.p.q̃ papa ⁊ ĩpator ⁊ nõ al⁹ qꝛ viſus tabellionũ
ab eis fuit inuẽt⁹ ⁊ approbat⁹. Et nuſq̃ inuenies q̃ alius
poſſit ergo nõ eſt ab alijs p̃ſumẽdũ.extra de trãſla.p̃la.c.
inter corpalia. Itẽ q̃ credat̃ pelli alalis mortui hoc ẽ ꝯtra
ius cõe ⁊ quodãmõ ꝯtra iuſ nãle. Sed ꝯtra ius nõ ſꝫ aľi
cui facere niſi principi ar.ff.de legi.l.princeps.p eo facit
ſꝫ nõ allegat.C.de nũerarijs ⁊ actuarijs.l.actuarios.li.xij.
in auẽ.de tabel.§.ſi vero ibi tabellio q auctoritatẽ hꝫ a nõ
his col.iiij. Videt̃ tñ q̃ alij reges q ſupꝛmũ hñt p̃ncipiuꝫ hoc
p̃nt.extra q filij ſint legi.p venerabilẽ. Vel q hñt ex p̃uile/
legio ⁊ ꝯſuetudine ar.de em ãcil.libe.l.j.⁊ extra de p̃uile
gijs accidẽtib⁹ in auẽ.de nõ alie.§.ad hoc.⁊ de tabel.§.vt
in auẽ.in prin.ſed Hoſt.in p̃dicto.c.cũ.p.⁊ in ſum.e.ti.§.
qb⁹ ⁊ ne cleri.vel mona.§.q ſunt pmiſſa.v.qd igit̃ tꝫ q̃ q̃lꝫ
het. Ep̃s vel ordinarius infra ſuã dioceſim poſſit.x.q.j.re
gẽda.xij.q.j.ep̃s.⁊.c.p̃cipim⁹. Et qꝛ hoc p̃ot ꝯſuetudo q̃
firmat̃ in tacito ꝯſenſu ppl̃i.ff.de legi.de qb⁹ ergo expſſe
poterit Spe.in ti.de inſtru.edic.§.reſtat.v.ſed qs recit as
opiniões ⁊ nõ eligit ſalua v̈itate crederẽ opinionẽ Hoſt.
veriorẽ ⁊ magis ꝯſonã iuri. Nam generali lege ſancitũ ẽ
vt in ſingulis ꝓuincijs ⁊ dioceſib⁹ tabellarij ordinent̃.C.
de tabellarijs.l.generali.li.x.⁊ tñ princeps nõ ſtatuit p quẽ
nec ſibi hoc retinuit. Vñ rectorib⁹ ꝓuinciaꝝ cõmiſiſſe vr̃
ff.de offi.p̃ſi.vr.l.j.§.cuꝫ vrbẽ ar.extra de ſen.excõ.nup ⁊
cũ hoc nõ ſit de iure ꝓhibitũ vr̃ ꝯceſſuꝫ cũ nõ ſit de ꝓhi/
bitorijs.ff.ex qui.cau.maio.necnõ.§.j. Maxime enĩ cũ ẽ
collatio ſupꝛmaꝝ dignitatũ pape ⁊ principi reſeruat̃.vt ex
tra de trãſla.p̃la.c.j.⁊ de exceſ.p̃la.ſicut venire.ff.de offi.
ei⁹ cui mãdata ẽ iuris.l.j.ſꝫ nõ inferioꝝ. Notariat⁹ aũt nõ
eſt dignitas qd pꝫ qꝛ libert⁹ p̃ot eẽ notari⁹.C.de ſeruis rei
publice manu.l.ſi.⁊ tñ nõ poteſt dignitatẽ hñe.C.ad.l.iul.
maie.l.j.imo notariat⁹ ẽ vile officiũ ⁊ iõ decurio ꝓhibet̃
eẽ tabellio.C.de decu.l.vniuerſos.li.x.⁊ ibi no.de.l.iij.li.
x. Qd appet ẽt ex nõie qꝛ ſeru⁹ reipublice appellat̃.C.de
adop. Nec enĩ arguẽdo ex nõie inſti.de dõa.§.ẽ ⁊ aliud
nec ẽ veriſile q̃ princeps ita vile officiũ ſibi retinuiſſet ma
xime in ꝓuincijs ita remotis. Immo lex dicit q̃ p ordina
riũ cõpellit̃ iſtud officiũ aſſumere.C.ne libert⁹ actũ reipu
blice.l.j.li.x.⁊ ibi no. Et ſi delinquãt eos ordinarij puniãt
⁊ deſtituãt.C.de ſacroſan.ec.l.iubem⁹.§.his tabelliõib⁹.
Et tñ ſi eos nõ poſſent inſtituere non p̃nt punire ⁊ deſti/
tuere.C.de offi.p̃fec.Augu.l.ij.in auẽ.de deſen.ciui.§.in
hẽino coll.iij. Et a iudicib⁹ vr̃ recipe auctoritatẽ nã ⁊ de
mãdato eis ſtipulant̃ ⁊ nõ alias.ff.rẽ pupil.ſal.fo.l.iij. Et
ꝓtocollũ vni⁹ notarij mortui cõmittat̃ alteri.extra de fi
de inſtru.c.cũ.p.⁊ extra de foro cõpe.romana.§.clericos.
Nõ ob.l.actuarios qꝛ illud officiuꝫ ꝓponebat̃ pecunijs
recipiẽdis vbi cauſ⁹ agit̃ nec cuilibꝫ pſone ꝯmitit̃ ar.ff.
de ſolu.l.hoc iure.⁊ not.ff.de ꝓcur.l.q ꝓprio.§.q alieno.
Nõ ob.auẽ.de tabel.§.vt aũt qꝛ localis eſt. Et loquit̃ õ
auctoritate quam ibi ſtatim cõceſſerat q̃ poſſet delegaᷣ.

De penitẽtijs ⁊ remiſſio.
LXXVI

¶ Querit̃ de illo qui iuſto errore ductus ⁊ decept⁹ cre
dẽs idulgẽtiã verã dedit falſo queſtori elemoſinã an cõ

ſequať eā. Et vř ꝙ error ꝓbabilis cū excuſat ar.ff.ð offi.
ꝑſi.barbari⁹.C.de ſen.⁊ interlo.om.iu.l.ij.extra de iure
pa.ↄſultatōib⁹ ð.cau.poſ.⁊ ꝓprie.cū olī ⁊ de elec.nihil
cū ſimilib⁹.Cōis.n.opinio ꝑferť vitati.ff.de ſuppel.leg.
l.labeo ⁊ de acq.hř.cū qdā.§.qð dř cū ſi.extra de biga-
mis nuꝑ cū in illa ꝑte generał ſeu cōis opinio ꝑferť vita
ti.Pro hoc.extra de ꝑſbitero ñ bap.c.veniēs q2 de⁹ nō
ex opib⁹ iudicat ſ3 ex intētione ⁊ corde.xxij.q.v.qui ꝑiu
rare.Cor.n.īterrogat ⁊ nō manū.xiiij.q.v.ſi qd. Et ñ tm̄
ↄſiderat q̄ ſiūt q̄tū quo aīo ſiūt.xvj.q.vj.ſi a ſacerdotib⁹
⁊ dicit beat⁹ Jſidorus ꝙ ex intētiōe aut ꝓbať bonū aut
ꝓbatur indignū.⁊ Ambroſi⁹ vbi nō adeſt ītētio opi nec
dř meritoriū nec demeritoriū.⁊ Beda ex merito intētio
nis diſcernitur oꝑa an ſint lucis vř tenebraꝝ ⁊ gl. Ma-
thei.vij.theſaur⁹ ē cordis ītentio ex q̄ deus iudicat oꝑa.
Volūtate.n.⁊ ꝓpoſito maleficia diſtinguť.ff.de ſur.l.
q iniurie.extra de ſen.excō.cū volūtate. Pro hoc facit ꝙ
iſta cōis opi.nulli ꝑiudicat imo ꝓdeſt. Et iō nō ē miꝝ q2
fauorabilis ſi ꝑiudicať vitati vt dicūt doc.ī ſolu.brocar-
dicoꝝ.⁊ no. Ja.de are.in.l.barſiari⁹. ¶ Jn ↄtrariū facit
q2 vitas opinioni ꝑferť inſti.de lega.§.ſi rē.ff.de iuris ⁊
fac.igno.l.regła.§.q ignorat.⁊ de manumiſſis vindicta ſi
př.C.plus valeť qð agiť ī rubro ⁊ nigro cū alia ꝑte hro.
viij.di.vitate.⁊.c.ↄſuetudo.extra q filij ſint le.ꝑ tuas.ij.
Marie in ſpūalib⁹ vbi nō ſolū opinioni.imo ſolutōi iu-
ris ꝑponiť que ē maioris potentie ⁊ vtutis.xxxv.q.ix.§.
his ita.⁊ no.expſſe Archy.de voto ⁊ voti redēptio.c.j.li.
vj.⁊ de offi.dele.cū plures.pro hoc.ff.de iureiu.l.iuriſiu
rādū qð ex ↄuē.§.j.arg.extra de elec.dudū ⁊ de pe.c.in-
dulgētie.li.vj.⁊.e.ti.c.abuſionibus.in cle.ibi ⁊ de excep.
mltiplici alaꝝ q̄ gdē deceptio ñ reſultat niſi ex defectu in
dulgētie nō aūt extorſiōe pecunie q2 illud nō noceret aīe
imo q̄nq3 ꝓdeſt ar.v.q.v.ñ ols. Nō ob.ꝙ dř ꝙ de⁹ītētiō3
ↄſiderat q2 veꝝ ē q̄ ad hoc ꝙ act⁹ iudiceť bon⁹ vř malus
meritori⁹ vř demeritori⁹ q2 volūtate ⁊ ꝓpoſito maleficia
diſtiguť vt ī.l.q iniurie.⁊ ꝓbať.ff.ð iniu.l.illð.§.ſi.cū.l.
ſe.⁊.l.itē apð.§.ſiqs vgīnē.vbi act⁹ fuit iniurioſus ⁊ tñ ñ
teneť ð iniuria q2 ñ hūit aīum delinquēdi. S3 q̄tū ad q̄
titatē pene vř ꝑmij ñ ↄſiderať opīo.vel intētio vt il lð ꝑ-
miū vř illā penā ↄſequať qð iꝑe credebat ſ3 vitas.ff.de ī
iur.cū q.§.ſi iniuria.⁊ de furtis vulgaris.§.ſiqs eo.ff.de
huo cor.l.vi.§.j.⁊ ꝙ vi aut clā aut.q alr.§.ſiqs hſi ſa.qð
no.extra de ſen.ex.c.ī audiētia.⁊.xxxiiij.q.ij.in ſum.hoc
ꝓbat.l.īpuberē.ff.ad.l.cor.de fal.§.j.q2 ibi aſcripſit lega
tū libero homini quē credebat ſuū. Et dicit tex.ꝙ quo
ad cognitōe3 animi ē q̄ſi diceret ꝙ ad hoc ꝙ videamus
an ſit delictū vř nō inſpicim⁹ aīu3 ſ3 quo ad q̄titatē pene
nō q2 ñ ꝑūiť de falſo facit.ff.ð fur.l.falſus.§.q alienā.⁊.l.
inť oēs.§.pe.⁊ ſi.fac ēt.C.de repudijs vxor.ff.ad.l.iul.ð
adul.l.pe.⁊.l.ſi adulteriū cū īceſtu.§.j.vbi ſi ↄhiť mrīmo
niū cū ↄiugata vř ↄſanguinea ignorāter excuſať q2 ↄctus
erat legitim⁹ ⁊ nō intēdebat delinquere ſ3 vbi cū tali for
nicareť ignorātia nō excuſaret eū a pena adulterij vř in-
ceſtus vt innuūt ꝑdicte leges ꝓ hoc fac illð qð legiť.iiij.
regum de lamech q īterfecit Chaim ⁊ tñ ñ credebat eu3
hoīe3 ſ3 beſtiā ⁊ tñ q2 delinquere intēdebat nō inſpiciť
ei⁹ credulitas imo ꝑūiť ſicut ſi ſciuiſſet ⁊ fa.de loth.xxxv.
di.vi.dic ⁊.xv.q.j.inebriauerūt.itē facit gene.xx.de illo
abimelech q tulit vxorē abrahe heredēs eā ſororē ſuā.⁊
tñ dic dñs ꝙ q2 vxorata erat tāq̄ adulter morte peniť⁹ fu
iſſet ſi acceſſiſſet ad eā.nec excuſaret eū a pena adulterij
ſua credulitas q2 delinquere intēdebat ſ3 ↄtra h facit ꝙ
no.ī.d.l.vxor ⁊ fuit qð pilei ⁊ no.xxxiiij.q.ij.ī lectū ⁊ facit
e.q.c.ſi ꝗs tñ cū duob⁹ caplis ſequētib⁹ vbi ītēdebat fui-
tutē ⁊ ſic ð līquer̄ ⁊ tñ ꝑꝑ ignorātiā excuſať ab adulterio
vř īceſtu.nā cū culpa ꝑcedat cāu3 ñ videreť eū tał ignorā
tia excuſare ar.ff.ↄmoda.ſi vt certo.§.īterdū.⁊ q2 dabat
oꝑam rei illicite.extra ð homicidio ↄtinebať ⁊.c.dilect⁹
ff.ð reg.iu.l.culpa ad.c.veniēs rñdeť ꝙ ſm Aug.de⁹ ſup
plet ea q̄ ſunt ð neceſſitate ſalutj. Preterea iſte dādo ele

moſinā vt indulgētiā vel remiſſionē ↄſequať vř quoddā
mō ſoluere quā debebat penā. Satiſfactio eñī loco ſolo
nis habeť.ff.de ſolu.l.ſatiſfactio ⁊ ſoluēdo iſti falſo q̄ſto-
ri nō ↄſequeť liberatiōe3.ff.ꝙ fal.tu.l.j.§.ſi.⁊ de ſolu.no.
C.de furtis.l.falſus.nō enim dimittiť debitū ſed augeť ſi
vni debitu3 alteri perſoluať.l.inuito.C.de ſolutionibus.

De offi.vic.⁊ ð offi.ordi.

⁊ de ↄceſ.ꝑbē. LXXVII

¶ Quod eꝑs nō poſſit ↄcedere certe ꝑſone quā ↄſtituit
officialē vel vicariū gnālē ꝑtātē ↄferēdi bñficia vacatura
expſſe ꝓbāt iura.extra de ↄceſ.ꝑbē.ↄſtitut⁹. Et ibi quaſi
ꝑ omnes doc.hoc eñī a ſolo papa pōt fieri.vt no. Jnno.⁊
Hoſt.extra de offi.dele.ex parte ⁊ probať expſſe de offi.
leg.c.pe.§.ꝓhibem⁹. Sed ſi ↄſtitueret eū vicariū genera
lem vel officialē poſſet:vt no.de offi.vica.c.ſi.xvj.q.j.ſta-
tuimus.⁊ ibi Archi.⁊ Hoſt.in ſūalle.c.cōſtitutus. Et hoc
expreſſe notauerūt Jo.an. Jo.mona.⁊ Archi.in.§.prohi
bemus allegato.ad hoc facit de preben.ſtatutū in ſi.li.vj.
⁊ ibi Archi.⁊ Jo.an.⁊ hoc fit in fraudem ⁊ multiplicanť
collatores ⁊ fiunt multe fraudes in collationibus.

De exceptionibus.

LXXVIII

¶ An crimē ꝓbatū ꝑ modū exceptiōis veniet puniēdū.
ff.de excep.l.j.⁊ de accu.ſi cui. Jac.de are.C.de ſer.fugi.
quicūq3.§.ſi.⁊ ad.l.cornel.de fal.l.vbi.⁊ vtrobiq3 Cy.de
hoc.extra de ↄfeſ.cu3 ſuꝑ.⁊ qð ibi notāt Jnno.⁊ Ho.de
ordi.cogni.cū dilectus.⁊ de fideiuſſorib⁹ ꝑuenit.⁊ de ele.
ꝑ inq̄ſitionē.de purga.cano.c.inter Archi.xxxiij.di.laici.
ij.q.j.in primis.⁊.c.multi.extra de iureiur.c.ſi.li.vj.⁊ Jn-
no.extra de accu.qualr.⁊ q̄ñ.ij.⁊ Ber.⁊ Cōpo.extra de
reſcrip.mādatū. Nico.de mat.ff.de his q no.infa.l.luci⁹.

De regulis iuris ⁊ ð ver.

ſignifica. LXXIX

¶ Duo ſpāli in eodē ſubiecto ↄcurrere nō pñt.C.ð do.
ꝓmiſ.l.j.⁊.ff.de iure do.l.cū poſt.§.cu3 gener⁊ ibi no.⁊
vide ibi ꝑ Jac.de bellaꝑ. ¶ An noīe cibi ↄtineať potius
no.Archi.xxxj.di.oīno.⁊ de ↄſe.di.ij.in qb⁹ facit.ff.ð aur.
⁊ argē.leg.⁊ ſi nō ſint.§.cui.⁊ qð no.de ali.⁊ ciba.leg.l.le
gat⁹. ¶ Jn ↄtrariū facit q2 iſta ponunť vt plurimū vt di-
uerſa:vt in.d.ti.de auro ⁊ arg.leg.l.pe.⁊.l.pediculis.§.ar
gēto.⁊.§.ſeq̄nti. Vñ ſaluator nř dixit Caro mea vere eſt
cib⁹ ⁊ ſanguis me⁹ vere ē pot⁹ vt in ꝑallegato.§.in qbus.

De regulis iuris ⁊ de ver

bo.ſigni. LXXX

¶ Talia ſunt ſubiecta q̄lia ꝑdicata ꝑmittū.ff.de vi.⁊ tri.
⁊ oleo leg.l.q vinū.ibi Jac.ð are. Excuſať qs a culpa ꝑꝑ
culpā.xv.q.j.inebriauerūt.⁊ qð ibi no. Arch.⁊.xxxiiij.di.
ſiqs. ¶ Quare ludus vel aleas ſit ꝓhibit⁹ no.archi.xxxv.
di.eꝑs.verbū mōitio ꝑceptū īportat.xxxviij.di.ignorātia.

De offi.dele.⁊ de ſen.exc.

⁊ de reſcri.⁊ ð vb.ſig. LXXXI

¶ Nō ꝓceſſus fact⁹ ꝑ executores dñi Guil.non ligat de
canū vř poſſe ꝓbari. Primo q2 ſnīa lata ↄtra ↄtradictores
⁊ rebelles nō ligat niſi ↄtradictores facti ⁊ nō iuris. Jſte
aūt opponēdo ſurreptiōe3 fuit ↄtradictor iuris ⁊ ſic ꝑdi-
ctis ſnīis nō vř ligari.ar.extra de ꝑbē.ꝓ illoꝝ.⁊ ibi Jnn.
Ho.⁊ ar.eo.ti.ſi cui.li.vj. Nā ſurreptio gřam reddit nul
lā.extra de ꝑbē.ſi motu.⁊ ꝑ ↄñs ꝓceſſu3.extra de reſcrip.
ad audiētiā. Na3 cū iſti executores ſint delegati.vt extra
de reſcrip.ſi tibi.ſnīa delegati iniuſta nō ligat ar.extra de
ꝑbē.c.ſi.⁊ no. Jnno.⁊ Ho.extra ð offi.dele.c.j.li.vj. Op-
poſitio iſti⁹ ſurreptōis nō ſolū fuit vā vt appet ex ꝓceſſu
ſ3 ēt legitīa. Et ꝙ fuerit legitīa ꝓbať. Nā ꝑſtimonia ſunt
bñficia nā ſunt eccleſiaſtica q2 nō poſſunt niſi clericis ↄfer-
ri.de tempo.ordi.cū nullus.li.vj.⁊ ar.ff.de aur.⁊ arg.leg.
l.veſtis.

l.veſtis.§.veſtimēta. Immo nec poſſꝫ alteri ꝯferri cū ꝯſi-
ſtāt i ꝑceptiōe declaꝝ.extra de decis ſuggeſtū.xvi.q.iiij.
c.j.itē eſt ꝑpetuū qḋ ēt vl̄ reqri ar.ff.de adop.ſi tibi ⁊ de
reſcri.poſtulaſti.⁊ no.extra de clico egrotā.c.ex ꝑte. Et q̄
ſit bñficiū ꝓbat ethimologia vocabuli.ar.in.ꝫ.colla.i qb⁹
caſi.ſeu.amit.c.oblit⁹.ar.ff.ꝯmodati.l.icōmodo.§.ſic. Et
dicit Hoſt.ꝑſtimoniū.i.ꝑſtās muniā.no.extra de reſcrip.
poſtulaſti. Et q̄ ſint bñficia notāt Ber.⁊ Cōpo.extra de
elec.ſtatuim⁹ ſup vbo canonice li.vj.⁊ q̄ de ꝑſtimonijs ſit
faciēda mētio expꝰſſe nōt Hoſt.de reſ.poſtulaſti.⁊ ð elec.
dudū.ij.vbi dič ꝑꝑ hec fuiſſe caſſataꝫ.electiōeꝫ electi. Cō
poſtolani ⁊.g.in ſpeculo i ti.ð leg.in mā de diſpēſatōib⁹
§.vidēdū reſtat ver.ſꝫ nūqd nocet.no.Archi.extra ð ꝑb.
nō ꝑt li.vj. Nō ob.q̄ nō reqrit reſidētiā ⁊ q̄ fruct⁹ recipiſ
in abſētia qꝛ q̄ ad ſurreptiōem de hoc ñ curaſ nā ⁊ de pen
ſione vl̄ ēt de redditu dꝫ facer̄ mentionē extra de reſ.ad
audiētiā.xvj.q.j.poſſiōes ⁊ notāt doc.in ſalle.c.poſtula
ſti ⁊.c.dudū.ij.nō ob.q̄ generalr̄ exꝑſſit vt nō obſtante q̄
ñ eccſa cōcbē.cōnicatū cū ꝑſtimonijs ⁊ ꝑſtimōialib⁹ por
tionib⁹ noſciſ obtinerī. Prio qꝛ portiōes ꝑſtimoniales ñ
ſunt in eccſa ꝯcbē.ꝑ q̄ cathedralis intelligiſ.extra ð v.ſi.
cū clici matric in odioſis ar.extra de ꝑb.q̄uis li.vj.ſꝫ ſunt
in eccleſijs dioceſis. Preterea iſta gn̄alis ⁊ idefinita exꝑſ
ſio nō ſufficit. Nā talis gr̄a ex duob⁹ reddiſ odioſa ⁊ qꝛ
ad bñficia.extra de ꝑbē.q̄uis li.vj.⁊ qꝛ ꝑ eā ꝑueniſ ad
pluralitatē q̄ ē canonib⁹ inimica.extra de ꝑbē.qꝛ in tm̄ ⁊
q̄to plus augmētaſ pluralitas tāto magis augmētaſ odiū
ar.extra de elec.dudū cū iſte ñ ſolū duoꝝ imo vigītī ſibi
velit ſtipēdia vēdicare vt hr̄ in extrauagāti execrabilis ⁊.
de ꝑben.cū ſingula li.vj.⁊ iō iuris ꝯditores iſtud odiū de
teſtātes ſtatuerēt q̄ impetrātes de obtētis bñficijs dērēt
facere mētionē ð reſ.ad audiētiā ⁊.c.i nr̄a ⁊.c.ad aures
de elec.dudū q̄tūcūq; modicū de ꝑbē.ſi motu ⁊.c.non
pōt de offi.leg.collatio li.vj. Fuit rō vt certificari eq̄ di-
ſtributōe pēſarēt an eēt cū talib⁹ diſpenſandū ꝯſideratis
meritis ⁊ ꝯdıtōe ꝑſonaꝝ ar.extra de ꝑben.de multa in ſi.
Nā q olb⁹ ꝑeſt dꝫ oib⁹ iuſta diſtribuere nec cuiq̄ ꝑſone
qḋ ē honorabili⁹ tribuat vñ alij ſcrupuloſo corde moueā
tur.xvi.q.vij.c.j.cū nō dēat vt dicit Paulus vn⁹ eſurire
⁊ alius ebrius eē imo ꝑſidēs ꝓut cuiuſq; locū ⁊ meritū
cognouerit diſtribueſ dꝫ.xij.q.ij.c.vlterius. Nā ē hoc in
diuino iudicio reddituꝝ⁹ eſt rōeꝫ.c.cā.⁊.q.c.adhuc.tali.
ergo ē faciēda exꝑſſio vt ꝑ eā plene poſſit inſti.tu ꝑſideris
vt poſſit ꝑdcā pēſare alr̄ nō diſpēſatio ſꝫ diſſipatio pote-
rit nō i merito nūcupari vt no.Hoſti.i ꝑal.c.qm̄. Sꝫ iſta
generalis ⁊ indefinita nō eſt talis. Generalitas.n.inducit
obſcuritatē ⁊ dubietatem.ff.de iure fiſci.ita fidei arg.ff.ſi
cer.pe.l.certū. Nō.n.refert an nihil an obſcure qs expri-
mat ita q̄ incertū dimittat ꝓuidētē arg.ff.de inter.act.l.
de etate.§.nihil. Nihil.n.valet qḋ incertū eſt.ff.cōia ꝑdi.
l.in ꝯtrahēdis. Et ſi ſub tali generali ⁊ indefinita dicam⁹
includi.xx.bñficia eadē rōe dicem⁹ ð cētū vl̄ mille qḋ eēt
abſurdū ſic ire i infinitū. Et ſinitas qꝛ dat locū exceptiōī
reprobaſ ēt in lr̄is de iuſtitia que nō ſunt adeo odioſe.ex
tra de reſcrip.cū in multis li.vj.ar.ff.de leg.iij.fideicōmiſ
ſa.§.ſicut ar.extra de offi.dele.ex lr̄is ⁊ de dolo ⁊ cōtu.ex
lr̄is. Nec ē viſiſe q̄ ꝑ talē ꝯceſſiōeꝫ gn̄alē tot bñficia ꝯce-
deret cū ſpāli vix ex certa ſcīa bñti vnū aliud ꝯcedat vt i
ꝑdicto.c.poſtulaſti ⁊ ar.extra de reg.iu.in generali i odio
ſis.n.pluralitas i duob⁹ in qb⁹ ſaluaſ reſtrigiſ.ff.de ma.
teſt.libertas.§.p⁹ānos ⁊ ð v.ſi.inf.§.ita data.extra ð ꝑb.
ñ ꝑt li.vj.⁊ q̄ exꝑſſe ſit faciēda mētio ð ſingulis vl̄ hodie
exꝑſſūꝫ i cle.de offi.or.c.ſi.⁊ Jo.mōa.i reg.iu.in generali.
Et ſic lꝫ i ꝑiudiciū decani ſnia trāſiuerit i rē iudicatā nō
vr̄ q̄ poſſidēs cū bōa ꝯſcia poſſit retinere cuꝫ bñficiū ſine
canonica inſtitutōe teneri ñ poſſit.extra ð re.iu.c.bñficiū
facit qḋ no.Ber.⁊ Cōpoſt.ð reſcrip.ſop lr̄is. Preterea
poſito ſine ꝑiudicio q̄ dicta exꝑſſio ſufficeret ⁊ ſic gratia
nō fuiſſet ſurreptitia vr̄ q̄ decanus ſnias ꝑceſſuum non
incurrerit qꝛ tempore acceptatiōis dñi Nicolai ipe erat

in poſſeſſiōe ⁊ ſup oppoſitōib⁹ ſuis obtulit ſe paratū ſtare iu
ri ⁊ nō fuit admiſſus ⁊ tñ nō debuit ſine cāe cognitōe ex-
pelli a poſſeſſiōe.extra de ꝑbē.lꝫ.C.ſi ꝑ vim vel alio mō.l.
ſi.ꝯpoſiti.l.j.§.apud iulianū.⁊ iō ſnia excōicatōis ēt nola
tim i eū lata nō tenuit cū executores nō būerint i eū ꝑtātē
niſi idebite ꝯdiceret.ipſe aūt nolēs poſſeſſionē ſine cogni-
tiōe dimittere nō indebite ꝯtradixit.vt not.Inn.Ho.Jo.
calde.⁊ Archi.extra de ꝯceſ.ꝑbē.qꝛ in cūctis.li.vj. Sicut
enī ei q dicit aliqd ꝑu⁹ eē ſcm̄ incūbit ꝓbatio.vt.C.ð dōa.
ante nup.l.de reb⁹.⁊ ibi Cy.⁊ de iur.fiſ.l.j.li.x.de rei vē.
quoniā ſic ēt ei q dicit aliqd poſt ſcm̄ incūbit ꝓbō.C.de
pe.here.l.ſi poſt mortē.⁊ ibi Albe.papi.⁊ de ꝓba.matrē.⁊
ibi Ja.ð are.⁊ Cy.facit.ff.de no.op.nū.nō ſolū.§.ſciēdū.
extra de ſen.excō.venerabilib⁹ in ſi.⁊ qḋ ibi not.Jo.an.⁊
extra de reſcrip.lr̄as in cle.hēre aduerſarios ſiue emolos
ꝓdeſt narrat Valeri⁹ in li.coll.viij.q̄ Scipio affrican⁹ di
cebat infirmis alis hoſtē eē ſecuritatē.vñ idoneū tutorē.⁊
neceſſariū putabat eē terrorē. Et dicit Hug.q̄ ad virtutis
exercitiū excitat alieni liuoris accule⁹.vñ Jacob q i bacu
lo ſuo trāſiuit iordanē non rediſſet cū duob⁹ turmis niſi
Eſau fr̄is ſui inuidia agitaſſet euꝫ. Nec Ioſeph iperaſſet
egypto niſi eū frēꝫ liuidia vēdidiſſet. Et dñs ab aplo pau
lo ſtimulū carnis auferre voluit. Nā virt⁹ i infirmitate ꝑfi
ciſ.vñ Gre.i mora.electoꝝ ꝺſideria cū aduerſitate ꝑmūt
proficiūt.vñ Seneca de ꝓuīcia marcet ſine aduerſario
virt⁹.⁊ Gre.i moralib⁹ dicit q̄ ſecuritas mr̄ ē negligētie.

De ſepul.⁊ de exceſſibus prelatoꝝ. LXXXII

¶ An frēs poſſint cū cruce ⁊ ꝑceſſionali igredi parochiā
inuito rectore ad portādū corp⁹ ei⁹ q apḋ eos eligit ſepul
turā. Et ꝓ fratrib⁹ vide allegatōes Oldradi ſup.c.ſup ca
thedrā ſꝫ fratrib⁹ duo videnſ obſtare ꝑlo q iure cōi nō
hñt ſepulturas.vt no.Inno.extra de ſepul.c.j.⁊ ibi Ho.
⁊.c.fraternitatē.⁊ Archi.extra de pac.c.j.li.vj. Scḋo qꝛ ñ
dꝫ qs alienā pochiā igredi ad aliqḋ diuinū officiū exercē
dū vel ibi aliqd diſponēdū ꝯtra volūtatē epi vel rectoris.
vij.q.j.epi.ix.q.ij.nullus.vj.q.iij.ſcriptū.ſꝫ ergo.c.ſup ca-
thedrā tollat primū obſtaculū qꝛ ꝯcedit eis ſepulturas re
manet m̄ ſcm̄. Et vbi duo ipediūt aliquē actū ceſſatio vni⁹
nō ſufficit.ff.de hr̄.iſti.ſi nō ē lex i ꝑn.C.ſi ꝯtra mr̄is volū;
tutor.l.j.⁊ extra de vſupal.ex tuaꝝ.⁊.ff.de ſui.ruſti.ꝑdi.l.
ſi dom⁹.⁊ h eſt vl̄ ſentire tex.i.c.ſup cathedrā.§.hmōi cū
dicit recipe valēt.q.d.ſi poterunt recipiāt ⁊ nō alr̄. Nā ⁊
portare ſun⁹ ad eccſaꝫ ēt aliā rectori parochiali de iure vr̄
ꝯpetere ar.ð ſepul.cū liberꝝ in ꝑn.⁊ ibi Jo.an.itē cū paro
chie ſint diuiſe.xiij.q.j.l.j.licite poterit ꝑlat⁹ volētes ingre
di ꝓhibere. Trāſire.n.ꝑ agrū alienū ius nō ē.j.di.in prin.
marie vbi trāſit⁹ ē dño noxi⁹ vt ibi no.⁊.xxiij.q.ij.c.vlt. Et
iō ēt i caſib⁹ ſpūalib⁹ vbi licitū ē igredi vt ꝓ glāde legēda
ꝑti⁹ dꝫ cauere de dñꝫ fuādo indēnē.ff.ad exhi.iulian⁹.§.
ſi glās.⁊.l.theſaur⁹.cū ergo ingreſſus iſtoꝝ fuerit noxi⁹ re
ctori q· amiſit q̄ hr̄e ꝯſueuit exportatiōe funeris iuſte po
tuerūt ꝓhiberi. Nā lꝫ qs i ſuo poſſi· facere nō dꝫ m̄ i alie
nū imittere.ff.ſi ſer.vē.l.ſicuti.§.ariſto.ff.de aqua plu.ar.
l.j.§.idē ait. Nec vr̄ iniuriā feciſſe ꝓhibēdo eos ingredi.
n.i venatorē volētē igredi fundū meū ad venādū vel auē
ibi exiſtētē capiēdā ꝓhibere poſſuꝫ.iſti.de re.di.§.ferre.
⁊ tñ ſi auis exeat ipſe poterit eā cape.ff.de acq.re.do.l.iij.
⁊.l.nālē.§.apiū quoq;.iſti aūt venatorib⁹ eqꝑari ꝑñt qꝛ vi
denſ eē ſoliciti de ꝑda alibi educata.ar.xiij.q.j.c.j. Nec
vr̄ rector iniuriā feciſſe auferēdo eis crucē ar.extra de re
ſti.ſpol.c.cū ad ſedē.vbi epus abſtulit crucē hoſpitalarijs.
Nā ⁊ ſigo ꝓiectū imittat in fundū meū ego poſſuꝫ eū au-
ctoritate ꝓpria ꝑſcindere.ff.ad.l.aql.quēadmoduꝫ.§.j.⁊
velū tollere.ff.ne qd i lo.pu.l.j.§.cū qdā velū.ff.vti poſſi.
l.ſi duo.§.iteꝫ videm⁹ q̄ vi aut clā.l.ſi.§.pe. Et velū regiū
poſitū i ꝑdio meo poſſuꝫ ſcindere.C.vt nemo priuat⁹ ve-
la.l.j. Et ſi in ꝓhibēdo fuiſſet exceſſus dꝫ fratrib⁹ iputari
q violētiā facere ceperūt.ff.ſi quadru.pau.fe.di.l.j.§.cū

erictes.extra de iureiur.c.ſi.⁊.C.ad.l.iuliā de vi publi.l.
quoniā multa facinora. Nā vt dicit Tulius i libro ð offi
cijs detrahere aliqd alteri ⁊ hoīem cū hominis icōmodo
ſuū ɔmodū augere magis ē ɔtra naturā ꝙ mors. Et ſi ſe
cio iniuriā carceri impatoris cū errorē corrigo de ſertoris
xvj.q.i.c.ſi.⁊ ar.ff.ð pēis.l. capitaliū.§.ad ſtatuas i ſi.§.

De foro cōpeten.⁊ ð pre ſcriptionibus. LXXXIII

¶ An epūs poſſit declinare foꝝ regis volētis cognoſcere
an iuriſdictio ſua ſit i ciuitate portugalie. Et vr̄ ꝙ nō. Nā
ipſi⁹ ē cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio de iudi.ſiqs ex alie
na ⁊ pńceps in cā ſua ƥt eē iudex.ff.de his q̄ i teſtō dele.
l.pri.xxi.di.nūc ꝫ hōeſti⁹ faciat ſi alteri ɔmittat.C.ð que.
ƥſcrip.l.bñ a zenōe.⁊ notaꝭ.extra ð iudicijs cū veniſſent.
Hic.n.agiꝭ ð reb⁹ tpalib⁹ de qbus ipſe ē iudex ⁊ dn̄s.ff.
ad.l.ro.de iac.l.deprecatio.⁊ marie quo ad iuriſdictiōes vt
in.d.l.bñ a zenone.xxiij q.vij.ɔuētiōꝫ ⁊ ibi no. Populus
n.ā.i eū trāſtulit oēm ſuā ptātē.iſti.de iur nāli.§.ſꝫ ꝙ pri.
ff de origi.iur.l.ij.§.deīde cū eēt.iura.n.hūana regū ſunt.
Nec alio iur poſſideri pñt.nā ſi dicas qd mihi ⁊ rgi ound.
Aug.dicētē. Nihil ergo tibi ⁊ poſſeſſiōi.viij.di.quo iur.
Unde ꝫ clicū n̄ poſſit in pſonā pūire puniet in pſīmonio
qd ei ſubeſt.C.ð epi.audi.l.addictos ſupplicio ⁊ ibi no.
⁊ iō dicit Inno.extra de fo.ɔpe.poſtulaſti ꝙ cl⁹ ɔſtitutio
ligat poſſiones clicoꝝ ar.viij.di.que ɔtra. Rōe.n.tpaliū ꝫ
clici regib⁹ ſunt ſubiecti.xi.q.i.§.his ita.xxiij.q.iij.§.ſed
notādū de ma.⁊ obe.ſolite.C.ð epi.⁊ cle.de his ſi ē ergo
abſurdū ſi ipſe cognoſcat qꝛ ⁊ ſi eccla aliqd tꝫ i feudū co
rā dn̄o feudi cogiꝭ rn̄dere.extra de iud.certū de fo.ɔpe.
trāſmiſſa ⁊.c.veꝝ qꝛ dei fili⁹ recognoſcēs ei tributū ſoluit
xj.q.i.magnū iubēs reddi q̄ ſunt ceſaris ceſari. Et q̄ dei
deo. Mathei.xxij.p hoc duas iuriſdictiōes diſtinguēs di
uinā.ſ.⁊ hūanaꝫ ar.de ɔſe.di.iij.celebritatē i ſi.nā in eadē
ciuitate duo ſunt populi.ſ.clicoꝝ ⁊ laycoꝝ.xij.q.i.duo.
Et due vite carnalis ⁊ ſpūalis.extra de renū.niſi cū ƥdēꝫ
§.pe. Duo pńcipatus duo genera militiū.ſ.eccle ⁊ ſeculi
l.di.clicū q paganū. Pōtificalis ⁊ regalis ptās.xcvj.di.
duo.⁊ ſic due iuriſdictiōes diuina.ſ.⁊ hūana maxīa.n.ſunt
dona dei ⁊ a ſupna collata clemētia ſacerdotiū.ſ.⁊ impiū
ſacerdotiū diuinis miniſterijs impiū hūanis ƥſidēs vno
eodēqꝫ pńcipio vtrūqꝫ pcedēs in auc.qūo opꝫ epōs ⁊ ce
teros clicos.§.i.coll.j. Duo.n.ſunt gladij ſpūalis ⁊ mālis
xv.q.vj.auctate ⁊ nō dic̄ ſaluator alteꝝ eē ſupfluū ſꝫ ſatꝫ
ē luce.xxij. Per hoc duas iuriſdictiōes denotās eē neceſ
ſarias. Et ne vni ƥſidēs alterā vſurparet petrū volētē vti
materiali gladio vt ſuū magr̄m a iudeoꝝ iniurijs defen
ſaret reprehēdit dicēs. Cōuerte gladiū i locū ſuū ⁊ vſur
pāti iuriſdictiōem alteri⁹ penā extitit ɔminatus cū addidit
oīs q gladiū accipit.ſ.iuriſdictiōeꝫ ad aliū ſpectātē gladio
pibit.xxiij.q.viij.in pri.ſpūalem hꝫ eccla.xxxiij.q.ij.inter
hec. Materialē rex.vñ de eo dic̄ apls ad rōanos.xiij.ꝙ
nō ſine cā gladiū portat ⁊ rōe iſti⁹ gladij oīs aīa vr̄ ei eē
ſubiecta.i.petri.ij.⁊ extra de cēn.uis aīa.⁊ oīs q ƥter ei⁹
auctoritatē iſtū.gladiū acceperit gladio pibit.xxiij.q.iiij.i
pńn.nā iō ad veꝝ vētū ē nec impator iura pōtificis arri
piat nec pōtifex nomē impatoris vſurpet qm̄ idē media
tor dei ⁊ hominū homo chriſtus ieſus actib⁹ ɔprijs offi
cia ptāis diſtixit vt xp̄ianū impatores pro eterna vita pō
tificib⁹ egeāt ⁊ pōtifices p curſu tpaliū reꝝ tm̄mō impia
lib⁹ legib⁹ vterenꭋ.x.di.qm̄.xcvj.di.cū ad veꝝ. Et iō qd
impatori traditū ē nō dꝫ eccla vſurpare vt pmiſcuis acti
bus reꝝ turbenꭋ officia.C.de teſt.ɔſulta. Indecorū.n.ē ſi
vnū membꝝ alterius mēbri fungaꭋ offō.lxxxix.di.c.i.rōe
enim rei ſortiꭋ qs forū.extra de fo.ɔpe.c.ſanc.ff.de iudi.
ꝙ legatꭋ. Et iō iudex ſecularis de re ſpirituali iudicare n̄
pōt.extra de iudi.decernim⁹. Sic ecōtra iudex eccleſiaſti
cus de re corporali ſe intromittere nō pōt vt ɔtrarioꝝ ea
dē ſit diſciplina.ff.de his qm̄ ſunt ſui vel alie.iur.l.i.⁊ cū
intentio legis ſit de iure cōmuni fundata arg.xvj.q.vij.

oēs baſilice.⁊.xvij.q.ſi.c.quis.⁊ qd ibi no. Archi.ꝙ ſi di
cit priuilegio vel ƥſcriptiōe munitū dꝫ hoc corā eo oſtēde
re ar.extra de priui.cū pſone.li.vj. Et iō reus ſapiēter facit
ſi nō ɔſtituit ſe actorē ſꝫ reū.vt no. Inno.extra de ver.ſig.
ex pte vt ſic actor foꝝ rei ſeqꭋ extra de fo.ɔpe.ſi cleric⁹.
Pro rege facit qꝛ i tpalib⁹ ab epō appellaꭋ ad eū.extra ð
appel.romana.§.dꝫ.li.vj.⁊ qd ibi no. ¶ Sꝫ ꝙ epūs poſſit
declinare iuriſdictiōeꝫ pbaꭋ nā eccla eſt in poſſeſſiōe ⁊ iō
oīa iura clamāt ꝙ actor foꝝ rei ſeq dꝫ.extra de fo.ɔpe.cū
ſit gnāle.xj.q.i.experiētia.⁊.C.ð iuriſ.om.iu.l.in crīali ⁊ vbi
in rem actio.l.ſi.nā qntū ad foꝝ reqrit pſona aucēdiꭋ ⁊ nō
res. Et inde eſt ꝙ re alibi ɔſtituta extra territoriū qs ɔue
nieꭋ in loco domicilij.ff.ð iudi.ꝙ legatꭋ ⁊ de re iudi.a di
uo pio.C.vbi in rē actio.l.ſi.⁊ de iud.l.ppetrādū.§.ſi aūt.
extra de fo.ɔpe.ex pte. B.⁊.c.ſi.⁊ in auc̄.de eccle.titu.§.
ad hec coll.ix. Acceſſoria enī ſunt ⁊ pp hoīeꝫ creata ſunt.
ff.de vſu.in pecudū.⁊ de le.codicil.ɔficiunꭋ ⁊ acceſſoriū
naturā ſeqꭋ principalis.ff.de re iudi.cū principalis.⁊ eo.
ti.c.acceſſoriū.li.vj.etiā quo ad foꝝ vt videm⁹ in vxore fi
lijs ⁊ ſeruiētib⁹.C.de epiſ.⁊ cle.l.ij.de iudi.quotiēs.C.q
⁊ aduerſus quos.l.ſi.⁊ ð comitib⁹ ɔſiſto.l.i.⁊ de primis
ſacro ſcri.l.in ſacris.li.xij.extra de dona.īter vir̄ ⁊ vxo.c.
de prudētia.ff.de iuriſ.om.iu.l.cū qdā.q enī iudex ē pſo
ne eſt etiā honoꝝ.d.c.de prudētia.C.vbi ſena.vel clariſ.l.
quotiēs.§.adeo aūt ⁊ mutata ɔditiōe pſone rei ſtatū ɔue
nit īmutari.C.ð ipo.lucra.deſcrip.l.i.ēt quo ad foꝝ ar.ff.
de iudi.l.ſi pōe. Si enī p militiā ſecularē mutat qs foꝝ vt
C.de agē.in reb⁹.l.ex eo ⁊ de ſilētia.l.ij.li.xij.ff.de re mil.
l.q cū vno.§.ſinaūt re⁹ multo magis p celeſtē ar.ff.ð arbi.
nō diſtinguem⁹.§.ſacerdotū.⁊ de pac.l.ſiqs in ɔſcribēdo
duplex ē enī militia.l.di.clericū.⁊.lix.di.c.ſi officia. Et ꝙ
mutatiōe pſone muteꭋ foꝝ ēt quo ad res pbaꭋ nā ex hoc
fundaꭋ eqtas illius tituli.C.ne li.potē.l.i.ff.ð alie.iu.mu
cā fa.l.i.ij.⁊.iij.in pńn. Cū ergo iſta bona ⁊ iuriſdictio ſint
in eccla trāſlata ei⁹ ɔditiōeꝫ ſequenꭋ nā q̄ religioſis adhe
rēt religioſa ſunt.ff.de rei vē.q̄ religioſis ⁊ magis dignuꝫ
trahit ad ſe min⁹ dignū.extra de ɔſe.eccle.qd in dubijs.⁊
ff.ð vſuca.cū q edes. Et iō dicit lex ea q̄ diuini iuris ſunt
humanis nexib⁹ allegari nō debēt.C.de ſacroſan.eccle.l.
ſancim⁹. Et q̄ ſemel deo dedicata ſunt ad humāos vſus
redire nō debēt.ff.de re.di.l.in tātū.§.ſacre. Cū ergo cle
rici nō ſint de iuriſdictiōe ſua.nā iuriſdictiōes ſunt diſtincte
vt ſupra pbatū ē p ɔſis nec bōa.⁊ iō dicit canō.ꝙ nullus
epūs nec p ciuili cā nec p crīali apud quēuis iudicē ſiue
ciuilē ſiue militarē pducaꭋ i cā.xj.q.i.nullus. Laicis enī
de reb⁹ eccle aliqd diſponendi nulla vnꝗ̄ legiꭋ attributa
facultas.xcvj.di.c.i. Hi enī q tm̄ hūanis reb⁹ ⁊ nō diuinis
ƥſunt qūo de his p quos miniſtranꭋ diuina iudicare ƥſu
mūt penit⁹ ignoram⁹.xciij.di.deniqꝫ imo grauit ⁊ delinqt
iuriſdictiōeꝫ dn̄i vſurpādo ⁊ ei vr̄ iniuriā facere.ij.q.i.de⁹
oipotēs.cauere dꝫ ne a dn̄o flagelleꭋ ſic ille rex Ozias q
lepra legiꭋ eſſe pcuſſus qꝛ officiū ſacerdotij vſurpauit de
quo ij. Parali.xxvj.⁊ trāſumptiue.ij.q.vij.§.ſed notādū.
Priuilegiū.n.ē ordis clicalis ꝙ n̄ poſſit corā ſeclari iudice
ɔueniri.xj.q.i.inolita.⁊.c.placuit.cui ēt nō poſſꝫ renūciare
extra ð fo.ɔpe.ſi diligēti. Nō ob.ſi dicaꭋ ꝙ laici nati ſunt
⁊ ſic ſubditi legi qs ergo exemit eos. Qꝛ rn̄deꭋ ꝙ de⁹ q iu
riſdictiōes diſtixit vt.ſ.pbatū ē. Clici.n.p aſſumptiōes cele
ſtis militie corp⁹ ⁊ aīam dei ſuitio dedicarūt ⁊ i ſortē xp̄i
trāſtulerūt.xij.q.i.cūꝫ portio.⁊ ſic de ei⁹ foro facti ſunt ar.
xcv.di.ipator. Poſſet ēt dici ꝙ pńceps hoc priuilꝫ ɔceſſit
in auc̄.vt clici apud ɔprios epōs.§.ſi vo.coll.vj.⁊ ð ſancti.
epiſ.§.ſiqs ɔ̄ clicū ⁊ ple.C.ð ſac.ſan.eccle.auc̄.ſtatuim⁹ q̄
leges ſunt p ecclāꝫ recepte ⁊ ēt approbate.x.di.ſi i adiuto
riū ⁊ no.p Inno.ð maio.⁊ obe.c.ſiqs. Et cū ab initio oēs
cāe ēt laicoꝝ tractarenꭋ corā ſacerdotib⁹ vt habeꭋ deute
ro.xviij.⁊ extra q filij ſint legi.p venerabilē nō vr̄ eis fieri
iniuria ſi res ɔuertaꭋ qntū ad clicos ad ſuūꝫ ſtatū ar.ff.de
pac.ſi vn⁹.§.ſi pactus.⁊ de qōne iſta ſatis pñt dici caſus
extra de in.c.pe.⁊ ſi.extra de fo.ɔpe.ɔqueſtus imo vſur

pane poſſit

pſis poſſit excõicari.xcvj.di.duo ſunt.Nõ ob.ꝙ̄ vꝫ ꝙ tpa
lia ſubſunt regib⁹ qꝛ iſtud hꝫ locũ quo ad onera regalia
q̄ directe reſpiciũt rē vt.ff.de mu.ꝛ ho.l.munez.§.pͥmo
niũ.xj.q.j.tributũ.ꝛ ſic hic loqꝛ de foro vbi magis ꝯſide
ratꝛ pſona ꝙ̄ res vt ſupra dcm̄ ē.nec ob.ſi dꝛ ꝙ rõe rei ſoꝛ
ſortiꝛ qs qꝛ veꝝ ē loci ſꝫ nõ iudicis vt no.ar.xj.q.j.clicuꝫ.
nec ob.ſi dicaꝛ ꝙ ſicut laycus ñ cognoſcit ꝺ iuꝛ ſpũali ſic
nec cleric⁹ dꝫ cognoſcere de tpali qꝛ ñ ē par rõ qꝛ layc⁹ ñ
ē capax iuriſditõis ſpũalis vt i.c.decernim⁹ de iud.ar.ff.
de iudi.ſolem⁹.§.ſi latrũculatoꝛ.ſꝫ cleric⁹ bñ ē capax tpa
lis.C.de epiſ.audiē.l.epale.ꝛ in auc.ſiqs de iudi.autē.ſi
vo ꝯtigerit.nõ ob.ꝙ layc⁹ cognoſcat de feudo ꝛ ſic vꝫ ꝙ
res de tpalib⁹ cũ ab eo teneanꝛ vt i.c.ſolite.Alia.n.rõ ē i
feudo qꝛ dñiũ ē penes dñm ñ ſic in reb⁹ ſimplr eccle da
tis i qbus dñium ſtatiꝫ trãſit ad ecclam vt.C.ꝺ ſacroſan.
eccle.vt inter diuinũ.ꝛ in nullo teneꝛ donatori.extra de
dona.dilect⁹.Et Inno.ꝺ fo.ꝯpe.veꝝ.ñ ob.ꝙ itẽtio regis
ē fundata de iuꝛ cõi.ꝛ ſic corã codē pbari dꝫ exẽptio vt i
c.cũ pſone de priui.li.vj.qꝛ ibi ē ſpãle in illis q ꝺ iuꝛ cõi
ſubſunt ꝛ opponũt exceptõꝫ vt correctões ordĩariuꝫ cui-
tenꝛ.nos loqmur i illis q ꝺ iuꝛ cõi ñ ſubſunt imo nec pñt
ſubeſſe vt in.c.ſi diligenti.ꝛ iõ tales ñ tenenꝛ ire ad alle-
gãduꝫ foꝝ cuꝫ notoriũ ſit ꝙ clic⁹ ñ pt corã ſeculari iudi-
ce ꝯueniri.ff.ꝺ iud.l.ſiqs ex aliena.ꝛ extra ꝺ accu.veniẽs
meli⁹.xj.q.j.nullus epſ.xv.q.iiij.c.ij.ꝛ ibi argu.ꝛ qꝛ q̄ſtio
ē ꝺ limitib⁹ ē ſciẽduꝫ qꝺ diꝛ Hoſt.extra ꝺ pochijs ſuper
eo ꝙ limes ſumiꝛ large ꝛ ſtricte. Vñ lꝫ limites dioceſuꝫ
ſiue pochiaꝝ ſint i pſcriptibiles ſec⁹ in liminib⁹ territoriuꝫ
vl agroꝝ vt ibi no.extra ꝺ of.Archi.dilecto. ꝛ eſt rõ qꝛ vt
dicit Inno.extra ꝺ pba.cuꝫ cãm tpalia occupãti qñqꝫ cõ
cedunꝛ ſꝫ ñ ſpũalia vt no.xvj.q.iij.qcũqꝫ.Et qꝺ notaꝛ.ex
tra de preſcriptionibus quia iudicante.

De regulis iuris.

LXXXIIII

¶ An expediat hẽre mltos libros.Et vꝫ ꝙ ñ qm̄ mltorũ
libroꝝ ꝛ mltoꝝ actoꝝ ꝛ ois generis voluminuꝫ aliqd hꝫ
vagũ ꝛ inſtabile vt diꝛ Seneca.nuſꝙ̄ eſt qui vbiqꝫ ē. Et
vitã in pegratõe agẽtib⁹ hoc euenit vt multa hẽant hoſpi
tia amicitias nullas nec pdeſt cibus ſumptus q ſtatiꝫ euo
miꝛ nec ꝯualeſcit plãta q̄ ſepe trãſferꝛ.nihil ē ita vtile ꝙ
in trãſitu pdeſt ꝛ nihil ita ipedit ſanitatē ſicut crebra re-
medioꝝ mutatio qꝛ nõ venit ad cicatricē vuln⁹ i quo plu
ra tẽptanꝛ remedia ꝛ faſtidiẽtis ſtomachi ē multa deguſ-
ſtare qꝛ vbi varia ſunt ꝛ diuerſa ingnãt ꝛ nõ alũt de hoc
in mortali dignitate philoſophoꝝ in ſi.ꝛ Seneca in epſis
xxxiiij.turpe ē ſeni aut pſpiciẽti ſenectutē ex comentario
ſape idē i libro de bñficijs.c.iij.plus ſolet pdeſſe ſi pauca
pcepta teneas ꝛ illa in pmptu hẽas ꝙ̄ ſi multa didiceris
ꝛ illa in pmptu nõ hẽas.Faſtidiẽtis ꝛ ñ pficiẽtis ē oia cir
cuire.Et faciẽdi plures libros nullus ē finis.Eccle.vltio
c.ꝛ de hoc in collogo pte.v.diſt.ij.ꝛ Seneca in epiſto.ij.
¶ In ꝯtrariũ faꝛ qꝺ ē fragilis holuꝫ memoria ꝛ reꝝ tur
bine nõ ſufficiẽs ꝛ ꝙ̄tũ recipit tm̄ neceſſe ē vt amittat vt
ait Seneca.Et iõ diꝛ lex.C.de vete.iu.enu.ꝙ oſum hẽre
memoriã diuinitatis poti⁹ ē ꝙ̄ hũanitatis. Et iõ neceſſa-
rij ſunt libri.Et iõ dicebat Ie.in epſa.xl. Utinã oiuꝫ tra
ctatoꝝ hẽrē volũia vt tarditatē ingenij eruditiõis diligẽ
tia ꝯpẽſarē.ꝛ Aug.li.j.ꝯtra achadamaticos.ſine ſcripto
aures decerpũt laborē ſtudẽtiũ ſicut vẽti puluerē tollũt.
de hoc in libro de oculo.in.xj.c.iij.in ꝯditiõe ꝛ ille vſiſica
tor dicebat.Haurit aquã cribro q diſcere vult ſine libro.
Et Catho.multa legas facito plecta lege mlꝫ. Et Iero.
in q̄dã epſa.Multa i manu recipio vt a multis multa co-
gnoſcaꝫ.nã vt ſapiẽs dicit.Uir i multis expert⁹ mlta co
gitat q aũt nõ eſt expt⁹ qd ſit q̄ſi dicat nihil.Vñ diꝛ Po
lichrat⁹ li.xj.c.j.ꝙ multitudinē libroꝝ e ē aliqd vtilius ad
ſciaꝫ ſpirãti facile nõ credit pp obſeruãtiã mãdatoꝝ dei.
Et dicit ibi ꝙ ñ credit ſine lectõe auctoꝝ poſſe fieri holeꝫ
lr̃atuꝫ.Ad hoc nos ẽt puocant exẽpla maioꝝ q mltũ fue-
rũt curioſi circa hñdos multos libros.Vñ narrat Augu.
li.ij.ꝙ lꝫ Plato egen⁹ eẽt pecunie tñ tres libros Pitago-
rici phi x.milib⁹ denarioꝝ emit ꝛ idē narrat de Ariſtotele
q emit libros Platõis poſt mortē ſuã talẽtis acutib⁹ trib⁹
qꝺ ē ſm nr̃m cõputũ ſextertia ꝛ duo milia ꝛ de his i libro
q morib⁹ vita ꝛ noctib⁹ phoꝝ i tertia pte. Et narraꝛ ꝙ bea
tus Thomas dixit ꝙ magis vellet hẽre Criſoſtonũ ſuper
Matheũ ꝙ̄ ciuitatē Pariſiē.Expedit.n.cuilibꝫ ſtudioſo
hr̃e multos libros vt ex eoꝝ electõe dociloꝛ ꝛ melioꝛ faci⁹
ſit ar.ff.ad exhibē.l.pe.ꝛ Hiſpani ꝯſueuerũt circa hoc eē
curioſi.Unde narrat Io.ꝙ hiſpani volentes hr̃e copiã li
broꝝ inuitauerũt eũ ꝛ dederũt vinũ rubeũ mixtũ cũ albo
vt inebriatus cõmodaret eis libros ac ipſe no C.de dolo
l.dolũ.Sed vt dicit Ieronimus in prologo ſuper eſdrã
inuidi libenter occulte legunt que publice latrant.

De priuile.ꝛ de reg.iuris.

LXXXV

¶ Sanctiſſime pꝛ potẽtia dei magna eſt.ſꝫ īter alia i qb⁹
dei ptãtē magnã videm⁹ ē vnũ qꝛ res oino deſpatas qñ ſi
bi plꝫ pducit ad effectũ ꝛ ſciſſime pꝛ in mũdo iſto de⁹ ou
as hꝫ domos ſiue ecclas pncipales ꝛ peculiares p qbus
multũ fecit ꝛ q̄s multũ dilexit ꝛ a qb⁹ pp pctã holuꝫ vꝫ fa
ciē auertiſſe.ꝛ iõ nimiũ ſunt afflicte ꝛ deſolate. Una ē ec-
cleſia Ieroſolomitana quã ipſe ſuo hũiſſimo ſanguie ꝯſe-
crauit.Alia ē romana quã ipſe ſolus fundauit vt diꝛ cañ.
xxij.di.c.j.ꝛ ſanguie illoꝝ htõꝝ apſoꝝ fundatoꝝ nr̃e fidei
dedicauit a qb⁹ vt dixi diu ē ꝙ auertit caput vt credo pp
pctã holuꝫ vñ valde ſunt afflicte ac etiã deſolate.ſꝫ vꝫ ꝙ
iſtis tpib⁹ icipiat ꝯuertere faciē ad eos. Nã videm⁹ ꝙ ipſe
q cor regis hꝫ i mãu iclinauit cor regis frãcie ad viſitãdũ
ecclaꝫ Ieroſolimitanã ꝛ aſſumpſit iſtud ſcm̄ paſſagiũ qꝺ
tñ iſto tpe diſpabaꝛ qꝛ nec negocia videbãꝛ diſpoſita ad
hoc.Itē videm⁹ ꝙ ipſe q beatũ Petrũ fugiẽtē ab vrbe re
uocauit icipit tãgere cor nr̃m ꝛ reuocare nos ad viſitãdũ
illã ſuã ecclaꝫ qꝺ tñ nõ ſpabaꝛ ꝙ iſtis tpibus tractareꝛ lꝫ
credã ꝙ nõ eſt hõ in mũdo xpian⁹ a maiorib⁹ regib⁹ mũdi
vſqꝫ ad minorē vetulã de mũdo q depoſita ꝓpria ꝛ ptĩcu
laria affectiõe nõ deſideret qꝺ curia ſit rome ꝛ q nõ. hẽat
p malo ꝙ ſit alibi. Nec credo ꝙ de aliq̄ re ſit tãta oblocu
tio ꝯtra ſcitatē vr̃aꝫ ꝛ ꝯtra nos oẽs ſicꝛ de hoc qꝛ nõ imus
ad illã ſanctã ecclaꝫ. Et pꝛ ſciſſime iſto adeo videnꝛ pce
dere. Vñ poſſet vobis ꝛ regi frãcie dici illud qꝺ dicebat
ille Seneca i q̄dã lr̃a remiſſiua ad paulũ. Hos ſenſus cre
dem⁹ p te dictos ſed nõ ex te.Et ille modus viſitãdi illas
ſcãs ecclas credo p vos iceptos ſꝫ nõ ex vobis ſed a ſpũ
ſcõ.Spũs eni dei vbi vult ſpirat ꝛ qñ.Vñ hũiſſime pꝛ vꝫ
mihi ꝙ ꝯgrue ꝛ ꝓprie ſcitas vr̃a põt dicere illud qꝺ dixit
ille cui⁹ locũ vos tenetis i terris.ſ.tps ē vt reuertar ad eũ
q me miſit. Deus.n.pdeceſſorē vr̃m ꝛ vos miſit ad iſtas
ptes ad tps pp aliq̄s neceſſitates iſtaꝝ ptiũ qb⁹ inter p͛in
ceps ꝛ oẽs alios nũc ē magna pax vnitas ꝛ ꝯcordia ꝛ oẽs
iſte ptes ſunt i bono ſtatu ꝛ tpalr ꝛ ſpũalr. Tps ergo eſt
amõ vt ſcitas vr̃a reuertaꝛ ad eũ q miſit eã ꝛ reuertaꝛ ad
ſpõſaꝫ ſuã pdilectã ꝛ viſitet ꝛ ꝯſoleꝛ eã ꝛ reparet ſuũ pͥi
moniũ ꝛ ſuã dotē q̄ multiplr ē collapſa. Sciſſime pꝛ diu
eſt ꝙ irrigaſtis agros alienos tps ē vt irrigetis vr̃os q ſi-
tiũt ꝛ ſpũalr ꝛ tpalr. Et hũiſſime pꝛ nõ ē in mũdo q diligat
honorē vr̃m ꝛ vtilitatē corpis ꝛ aie inſimul q nõ dẽat de-
ſiderare vos in illa ſcã ſede ſci Petri ꝛ deus facit vobis
multas grãs ꝛ i diſcretõe ꝛ ſcia ꝛ in ſtatu ꝛ ſalute corpis
ꝛ iſta erit pfectioꝛ oium. Et ſciſſime pꝛ ego non nego imo
fateoꝛ ꝙ alie ciuitates inuenirenꝛ magis delicate ꝛ in ma
iori trãqllitate ꝛ ciues magis ꝯcordes.ꝛ melioris diſpo-
ſitionis ad pacē ꝛ trãquillitatē.ſed pater beatiſſime deus
eccleſiam noluit fundare in magnis delicijs ꝛ in magna
trãqllitate qꝛ ſi voluiſſꝫ ſciuiſſet ꝛ potuiſſet. Nauicula.n.
petri i mari.ē poſita ꝛ nõ in terra vbi frequẽter pcelis.tẽ
peſtatib⁹ agitaꝛ tñ bñ ſcim⁹ ꝙ ei nocere nõ pñt qꝛ ptecto
rem habet illum cui mare ꝛ venti obtemperãt. Nam ſcri

ptū; eſt ꝙ imperauit vētis ⁊ mari ⁊ ceſſauit tēpeſtas. Et ꝗre nos ꝗrim⁹ lōgiora exēpla nōne videm⁹ oculis nřis ꝗ̄ta fuit tēpeſtas iſto tpe in lōbardia. Nō intrauit bauarus impator cū magna potētia ꝗ erāt tiranni ꝯtra ecclīam ille maledict⁹ petr⁹ de toruario ſedē petri occupās cardinales habuit nōrios ⁊ officiales ⁊ magnā curiā ⁊ ſeꝗ̄ces. Uere ēt multi iuſti ꝗ remoti ei ſūt hūerūt malas tēptatōes ⁊ bn̄dictus de⁹ qꝛ dies illi fuerint abbreuiati qꝛ ſi plus durafſent magnū fuiſſ; dānū fidei. Sciſſime pr̄ mlta ſunt ⁊ magna iſta dei bn̄ficia regraciemini ſibi ⁊ facietis vt dic̄ ille Uegetius ī libro de re militari fortune bn̄ficijs man⁹ iūgēde ſunt ⁊ vos dei bn̄ficijs iūgatꝭ man⁹ ⁊ vincetis ⁊ lic; ipſe fecerit qḋ ē maius pficietis qḋ deeſt qḋ adhuc ē infirmū firmetis ⁊ ſoueatis. Medic⁹ nō ē neceſſari⁹ ſanis ſ; male hn̄tib⁹ iſte pces ī bōa ꝯualeſcētis ⁊ ī bōa ſanitate ſūt bn̄dict⁹ de⁹. Debetꝭ ergo ire ad illos adhuc ſunt infirmi ⁊ egri ⁊ ſanetꝭ ⁊ curetis eos ⁊ ibi erit honor ⁊ gloria ibi erit lux ibi erit meritū. Et pr̄ ſcē ſi illa pñs eēt mihi delectabilis ⁊ eēt in magna trāqͥllitate ⁊ magna ꝯcordia ī ꝗ̄ apparet vřa bōitas vřa ſcitas qḋ eēt vobis meritū ipſi eēnt laudādi. dei fili⁹ nō venit pp iuſtos ſ; pp peccatores. Et ſciſſime pr̄ fide tenem⁹ ꝙ de oīb⁹ redditur ſum⁹ rōe; ⁊ ſi de⁹ de oī vbo ocioſo reqͥrit rōe; mlto magis de ſua ecclīa ꝗ̄ tm̄ dilexit ꝓ ꝗ̄ obtulit ſe velle mori añꝗ̄ dereliqͥ̄ret. Et ſi ignorātia nō excuſet paſtorē mlto magis accuſabit ipm ſcia ⁊ ſi ſcia mlto magis reqͥſitio. Sponſa vřa reqͥrit vos grex veſter clamat reqͥris ⁊ petit ſubſidiū poſtulat defenſiōem cū ꝗ̄ poteritis ꝯſcia denegare qn viſitetꝭ ⁊ defendatis eā bon⁹ paſtor aiaꝫ ſuā pōit ꝓ ouib⁹ ſuis ⁊ ſi aiaꝫ mlto magis d; ſuſtinerꝭ ꝓ eis aliꝗ̄ incōmoditatē paſtor eſtis nō mercenari⁹ ꝗ fugit ⁊ dimittit oues. vñ bn̄ſſime pr̄ ꝯcludēdo vr̄ mihi ꝙ debetꝭ hr̄e oculū ad illā ſcām ſedē ⁊ ꝗ̄ cito poteritꝭ debetis eā viſitare ⁊ exꝗ̄ reqͥrūt vos cū tāta iſtātia ⁊ totiēs ꝙ olī debetꝭ ire ſcriptū ē vnā pecij a dño hāc reqͥrā ⁊c. vnā petiſtis ipſe dedit vobis bonā ⁊ magnā reqͥratis eā viſitatio eā o; vos inducere libertas eccle ⁊ honor ꝗ multū minuit qñ nō ē ī loco ꝓprio ſ; in dñio alieno inde qñ ꝯſta. ceſar dedit vrbē beato ſilueſtro iſta fuit vna rō qꝛ nō erat dignū ꝙ vbi ſederet vicari⁹ xp̄i aliqͥ hr̄et terrenā ptātem. extra de elec. fundamēta lib. vi.

De foro cōpe. ⁊ d̄ officio ordina. LXXXVI

¶ Querit̄ an eccl̄a ī criminib⁹ eccl̄aſticis poſſit pūir̄ laycū vl̄ caper̄. Dicūt aliq ꝙ nō ſ; ſolū ꝑ cēſuraꝫ eccl̄aſticā cōpellere ar. extra de fo. ꝯpe. cū c. layc⁹ li. vj. ⁊ ar. extra d̄ offi. ordi. cū epo li. vj. vbi l; dicat generalr̄ ꝙ epo d̄ cauſis ad ſoꝝ eccl̄aſticū ſpectātib⁹ in quolibet loco ſui epat⁹ poſſit cognoſcere tū qñ loqͥr̄ de captōe ſtatiꝫ reſtrīgit ad clīcos idē vr̄ ſentire. extra de penis. c. ꝗ̄uis li. vj. Maxie de iure ciuili vbi vr̄ ꝙ nō poſſit cognoſcere ſine pſide. in auc̄. de mā. pri. §. ſi vo canonicū coll. iiij. Pro hoc vr̄ facer̄. C. de ſacroſan. ec. l. placet vbi iudex eccl̄aſtic⁹ excōicat ⁊ ſecularis deportat ſacrilegū. ¶ In ꝯriū vr̄ nā rōe delicti ſact⁹ eſt de foro eccle. C. de epi. ⁊ cle. auc̄. itē nulla eōitas vbi no. extra de fo. cōpe. cū ſit generale ⁊. c. ex tenore. Ad ep̄; ergo ſpectat ſubditū ſiue laycū ſiue clīcū nō ſolū corrigerꝭ ſed punire dūm ſm canones ⁊ adhoc vocat brachiū ſeculare extra de offi. ordina. c. j. ⁊ ibi ꝑ gl. ⁊ Inno. vr̄ tex. C. d̄ epi. ⁊ cle. auc̄. cā ꝗ̄ ſit cū mōacho in fine. ⁊ nole cēſore eccleſiaſtice excōicatio interdictū ⁊ ſuſpēſio ꝯtiner̄. extra de ver. ſig. querēti que tēdūt ad correctiōe; nō ad penam vt ibi no. Jo. an. ⁊ hoc appet in hereſi qḋ ē crimē eccl̄aſticū. Sed alij dicūt ꝙ ibi ē ſpāle ⁊ facit. extra de penis felicis li. vj. ⁊ eo. titu. in cle. c. j. ⁊ de cenſibus romana. lib. vj. ⁊c.

De iudeis et ſarracenis. LXXXVII

¶ Queritur an pꝛīceps poſſit ſine peccato expellere iudeos ⁊ ſarracenos d̄ regno ſuo ⁊ eis bōa auferre ⁊ an papa hoc poſſit pcipe principib⁹ vel pſuadere. Et pꝛio vr̄ ꝙ nō. Nā gete iudeis ſub impio degētes moleſtia īferri nō d; nec eis bōa auferri. C. d̄ iude. nullus. ⁊ de paganis. l. xp̄ian⁹. ⁊ extra de iude. multoꝝ ⁊ ꝯtra xp̄ianos pſcribunt. xvj. q. iij. porro. ⁊ ibi no. Et ſic cū iuſta poſſideāt bona eis auferri nō debēt. vt no. xxiij. q. vij. ſi de reb⁹. ⁊ ibi Archi. Et princeps ſi ſine cā bōa ſua eis auferat peccat qꝛ l; ſit dñs qos ad ꝓtectionē non tñ eos ſine iuſta cā ſpoliet: vt no. C. d̄ ꝗ̄dri. pſcrip. l. bñ a zenōe. ⁊ no. Jnn. extra de imu. eccle. qꝛ plerīꝗ̄. Nā dicit ipſe ⁊ Ho. extra de voto ꝙ ſup his. ꝙ papa nō d; eis bōa auferre. imo ꝙ d; eos tollerare. xlv. di. ꝗ ſincerā. ⁊ extra de iude. ⁊ ſarra. ⁊ ſi iudeos. Et ſit rō vt ꝑ eoꝝ cōſortiū eos deo lucrari poſſum⁹. ⁊ xxiij. q. iiij. īfideles. ⁊ ar. xj. q. iij. ad mēſa;. ⁊ extra de diuoꝛ. gaudemus. ⁊. c. ꝗ̄ꝗ̄. Et maxīe ſunt tollerādi iudei qꝛ vtiles ſunt fidei nře. Nā dicit Aug. ſup pſalmo. xl. Judei tāꝗ̄ capſarij noſtri nobis ſuiūt. Nā ſtudētib⁹ nobis codices nobis purgāt vt ꝑ hoc codices ī qb⁹ ſunt lex ⁊ ꝓphe ꝑ quos ꝓdicat⁹ xp̄s ē ⁊ fidē nřaꝫ ꝓbem⁹ cū paganis ⁊ alijs incredulis. nā cū codices nři eis ſunt ſoſpecti melius eos ꝑ codices inimicoꝝ ꝯuicim⁹. ⁊ Greg. ī omelia Jnno. dicit ꝙ in fine mūdi a xp̄o illuminabunt̄. Et ſi de toto mūdo expellerent̄ nō remanerēt aliq cū tñ lex dicat ꝙ tūc reliqͥe iſrael ſalue ſiēt. Et ꝙ tollerari debeāt ꝓbat Aug. ſup pſalmo l. vbi dicit ꝙ fuit figuratū ī illo Caim ꝗ fratrē ſuū occidit. ⁊ iō accepit ſignū ne interficeret vt ſic iſte ꝑuerſus populus ſit ſignatus ne occidat̄ imo tolleret̄. S; l; priuata pſona nō debeat eis moleſtiā īferre vr̄ ꝙ pꝛīceps poſſit maxīe iudeis qꝛ ſui ſunt facti ꝑ mortē xp̄i extra d̄ iude. ⁊ ſi iudeos qḋ fuit mādatū executiōi ꝑ Cōſtā. vt no. Hoſt. eo. ti. c. ꝯſuluit. ⁊ ex hoc dicit Archi. xlv. di. ꝗ ſincerā ꝙ pꝛīceps ꝗ eſt eoꝝ dñs pōt eos vēdere ergo multo magis expellere. ar. C. ſi ſeru⁹ exportādus veneat. l. j. ⁊. ij. Et ob iſtā ēt rōnē dicit idē Archi. liiij. di. fraternitatē ꝙ pōt eis auferre bona cū nō hēant eo niſi vt peculiū allegat extra d̄ iudeis iudei vbi dicit ꝙ ſi ꝯuertant̄ nō ſunt eis bōa auferēda. Ergo a ꝯrio ſenſu ſi nō ꝯuertāt̄ ſic meli⁹ facit eo. c. ſic̄ vbi dicit ꝙ nō ſunt moleſtādi nec priuādi bōis ſine lnīa terrene ptātis ergo cū lnīa ſic. Preterea iſti ſuſtinēt̄ ex pietate ⁊ grā vt dr̄ in. c. ⁊ ſi iudeos. Nō ergo d; trahi ad neceſſitatē. ff. de offi. ꝓcōſu. l. ſolēt ī ſi. nā ſufficit ſi cui ī paucis amici laborib⁹ ꝯſulat̄. C. de nego. geſt. l. tutori. Nec ē de quo pūtꝭ ꝯqͥri qꝛ habuerūt grāꝫ velut alieni vt dicit Boeti⁹ ī libro de ꝯſolatione ⁊ hoc vr̄ veꝝ vbi xp̄ianis iminet piculū vel ſcādalū: vt no. Jnno. extra de voto ꝙ ſup his. nā cū abuſi fuerint grā pdulcim meret̄ amittere tāꝗ̄ ingrati. vt in. c. ⁊ ſi iudeos ⁊ appet de grauamie eccl̄aꝝ qꝛ nō ſoluūt decimas de poſſeſſiōib⁹ ſuis. Et iō dñi deberēt ꝯpelli ad locāda pdia talib⁹ ꝗ decias ſoluāt. extra d̄ decimis. c. d̄ terris. ⁊. c. ꝗbuſdā. de vſur. c. ꝗ̄to. Et hoc figuratū vr̄ in illa ancilla a qua ipi deſcēdūt qꝛ eo ꝙ ſupbe ⁊ ingrate ſe habuit ꝑ quā eccl̄a deſignat̄ fuit expulſa. Nā dictū fuit eijce ancillā ⁊ filiū eius xxiij. q. iiij. ſi eccl̄a l; vbi gete vinerēt ⁊ nō eēt ſcādalū nō vr̄ ꝙ papa hoc deberet pcipe vel ſuadere pncipib⁹ ꝑ ea ꝗ̄ no. in. d. c. ꝙ ſup his. ⁊ nihil ad eū de eis ꝗ forꝭ ſunt. extra de diuoꝛ. gaudem⁹. nā Greg. ī regiſtro vr̄ ꝯminari pſlatis ſardinē. ſi pagāos ruſticos hūerit ⁊ pcipit ꝙ augeāt eis pēſiōes vt ꝑ hoc redeāt ad tramitē vitatis ⁊ po illi⁹ epl̄e eſt. xxiij. q. vij. iā vo. S; ī alia epl̄a quā mittit ꝓcuratori mřimonij aīr vr̄ loqͥ de iudeis qꝛ nō diſſert ꝙ nō hēant iudeos ⁊ ꝙ nō augmētet eis pēſiōes ſed ꝙ promittat eis penſionis remiſſionē vt ꝑ hoc citius ꝯuertant̄.

De dolo ⁊ contumacia. LXXXVIII

¶ Tertio ꝗrit̄ de tali qōne iudex intra territoriū exiſtēs mādauit executori ꝙ citaret quēdā ſuū ſubditū extra exiſtentē qḋ fecit ꝗrit̄ an talis citatio arcet citatū. Et aduertatis qꝛ in hoc variāt doc. Nā ꝗdā dicūt ꝙ nō ⁊ hoc t; Nico. de mat. ꝗ fuit magn⁹ hō in iure ꝑ. l. iſtā. Nā executor citando

tādo repſētat iudicē q mādauit ar.ſ.de of.ei9 cui mā.eſt
iuriſ.ꝛ ſi ſtor.ſ; ſi iudex eēt ibi vt citator eēt ꝑuētus de
offi.pſi.l.iij.ꝛ ſic nō ꝑt citare ergo ſic executor ei9 pſonaȝ
ſuā repſētās. Preterea nō poſſet citare vltra tꝑa ſue iu-
riſdictōis vt ar.l.ſi cū q.ergo nec vltra locū vt ſatȝ ē deſi
p.l.vinū. S; dic ꝙ fiet citatio p̄dicta.C.qñ ꝛ qñ iudex
auc.q ſemel vl' p vocē ꝑconiſ.C.vbi in rē actio auté.ꝗ in
ꝓuincia.aut mittant littere iudici illi9 ꝓuincie vbi degit
q eū citabit.C.de reqrēdis reis de bonis aucto. iudicis
poſſi.cū vn9.§.pe. Iſta opi.cū canonib9 vr̄ hodie appro
bari.extra de re iud.paſtoralis. In ꝯſtitutōe clemen. vbi
dicit Papa ꝙ impator ſi potuit citare regē Robertū.ex-
tra diſtrictū impij.exiſtēȝ. Alij dicūt ꝙ citatio valet. Naȝ
iſta ſunt paria aliqd fieri loco cōgruo vel incōgruo ſi tñ
effectū ꝯferat incōgruū tꝑs. Et iō dic̄ lex ꝙ ſi iudex extra
territoriū ſuū delegat cāmin ꝓuincia cognoſcēdā valȝ
delegatio qꝛ effectū ꝛ cognitōeȝ ꝯfert i locū ꝯgruū ſic ꝛ ſi
lȝ citatio fuerit loco icōgruo qꝛ tñ effectū ꝯfert in locū cō
gruū.ſ.vt vēiat rñſurus in ꝓuincia valebit citatio.C.de
officio pſec.vr.l.ſi.hoc ēt pbat.ff.de don.int vi.ꝛ vx.l.ſi eī
ſuū.§.ſi.cū.l.ſe.de hſdib9 iſtituēdis i tꝑe arguēdo ō tꝑe
ad locū. Et iō dicūt ꝙ ēt ſi iudex eēt extra tritoriū poſſȝ ci
tare ꝛ h vr̄ ponerē aurelian9. Nūl ſalua vitate ego de iuſ
tiſo credo tria loca ꝯſiderāda. Pmo ē ꝯſiderād9 loc9 vbi
iudex fac̄ ꝑceptū ꝺ̄ citādo. Scd̄o loc9 vbi executor citat.
Tertio loc9 ad quē citat. pmo dico ꝙ ē ꝯſiderād9 loc9 vbi
iudex pnūciat de citādo qꝛ nēo citād9 ē niſi ō ꝗ iudex p-
nūciauerit.C.de exhi.reis.l.neminē ꝛ l auc̄.ō qſtor eū taſ
pnūciatio ō citādo ſit ſnia vt.C.ō epi.ꝛ cle.cū cle9.§.ſi ō
his q ad eccl'am ꝯfugiūt.l.pſti.§.ſ; ſi qdē lata.extra trito
riū ſi ñ valeret. Preterea pceſſus extra territoriū fact9 ñ
vȝ vt h ſȝ citatio ē de pceſſu vt iſti.ō pe.te.l.iiij.§.ſi.ꝛ extra
ō pba.qñ ꝯtra falſaȝ ergo citatio extra ſcā ñ vȝ marie qꝛ
in iudicijs nos attēdim9 initiū vt.C.q legitiaȝ pſonā.l.n.q
daſ tutores pñt.l.vniuerſus. Preterea ꝙ ext̄ius extra ñ poſ
ſit citar̄ fac̄ qꝛ ꝑuat9 ē quo ad exercitiū vt dcm̄ ē.ſ.l.iij.ō
of.pſi. S; citar̄ eēt exercē iuriſditōeȝ qō pȝ.nā p eā inter
rūpit̄ pſcriptio.C.ō pſcrip.xxx.annoꝝ.l.ſic̄ ꝛ ppetuaſ iu
riſditio ſaltē ſm canones vt extra ō offō dele.grati. Et ꝙ
nō poſſit ext̄ius extra citare facit.extra de reſ. ſtatutū.§.in
nullo li.vi. Scd̄o ē ꝯſiderād9 loc9 vbi executor ꝑceptum
exequit̄ ꝛ tūc hȝ locū.ſcd̄a opi.ꝙ citatio extra territoriuȝ
valeat p iura allegata.qꝛ ꝑceptū qō fac̄ ꝯfert effectū i lo-
cū ꝯgruū p hoc ꝯſueuit allari.C.de epi.ꝛ cle.odo.§.ſi vo
apparitor de offi.pſec.vt.l.ij.p hoc hñ fac̄ canon. extra ō
foro ꝯpe.rōana.§.ꝯtētes. Tertio ē ꝯſiderādus loc9 ad
quē citat̄ ꝛ hic nō eſt dubiū ꝙ cū citatio fiat ad locū incō
gruuȝ nō tȝ qꝛ iudex ibi nō poſſȝ recognoſcere vt hic.ff.
de ar.ſi cū dies.§.ſi arbitri.ꝛ facit.ff.ſiqs in ius vocat9 nō
ierit.l.ij.in ſi. Nō tñ nego qn ſit bon9 mod9 citādi ꝙ ſcri-
bat̄ iudici illi9 ꝓuīcie vbi degit ꝙ eū citet ſȝ citatio ad do
mū vl' alibi ſcā intra ꝓuinciā nō ſemꝑ artat ſi forte ei9 co
pia hēri nō poſſit.C.de libe.agno.l.j.§.j.ꝛ ꝙ vi aut clā.l.ſi
forte.ꝛ no.in pdc̄a.l.iiij.§.toti9 hoc ſatis pbat ſpāl.l.de re
grēdis reis.l.j.ibi edictis in ꝓuincia citet̄ ꝛ tñ ſcribaſ ma
giſtratui vt ei notificet citationeȝ de hoc hēs clari9 hodie
extra de iudi.c.j.ꝛ in cle.que declarat extrauagātē. Vōi
facij rē nō nouā.ſȝ mō reſtat rñdere ad ꝯſti.cle. paſtoraſ
de re iudi. Et nō video niſi ꝙ ſicut impator volūtarie p-
cedebat ꝯtra regē Robertū ita ꝛ clemēs volūtarie reuo-
cabat ſniaȝ ꝛ fuēt eā ipi i foro ſuo.ꝛ.di.ꝯſtōes. Alr ſolue
ſȝ Jo.an.vt ſcripſit i pdcō.§.ꝯtētes ſup vbo citati ad ſi.

De offic.ordi.ꝛ de fo.cō.

ꝛ de offi.delega. LXXXIX

℃ Epꝯ inuocat brachiū ſeculare ꝯtra clericum ſuum q
tñ ab eo ex cauſis pbabilibus ad ſedē aplicā appellauit.
Querit̄ an princeps vl' iudex ſecularis dēat eum iuuare
Et vr̄ ꝙ ſic.nā brachium ſeculare tāꝗ executor eſt ꝛ ſic
quātūcūqꝫ ſciat ſniam iniuſtā tenet̄ exequi.extra de offi.
dele.paſtoralis.§.qꝛ vo.ꝛ de re iud.decetero.imo ad hoc
pōt ꝯpelli.extra de maleſi.c.ij.ꝛ vr̄ caſus.C.ō his q latro.
vl' alios crīo.occultāt.l.j.circa mediū vbi pōit penā inuo-
cāti i caſu iſto p qō dat ſatis intelligi ꝙ inuocat9 i of caſu dȝ
iuuare. Videm9 etiā ꝙ iudex q remittit delinquētē nō co
gnoſcit an deliqrit no.iij.q.vi.l ſūma ꝛ vr̄ cāus.ff.de ac.ſi
cui.§.ſi.ꝛ de hoc C y.vbi de crie agi opȝ auc̄.qua i ꝓuin
cia. Et ſi hoc eēt veꝝ ſemꝑ clerici potēter eluderēt corre-
ctionē appellādo cū tñ a correctiōe nō appellet̄.extra de
app.ad nrām.ꝛ.c.irreꝑhēſibilis.ꝛ i dubio magis pſumē
dū ē p ſnia iudicis ſiue p ꝑcepto ꝗ p appellatore qꝛ p
iudice pſumēdū ē extra de re iu.c.ſicut.ꝛ.c.cū iter vos.ſȝ
p appellōne nō niſi ꝓut fuerit cā.extra de app.vt debit9.
ꝛ.c.cāȝ. ℃ In ꝯtrariū facit nā ea ꝗ fiunt a iudice ſi ad ci9
nō expectāt officiū iurib9 nō ſubſiſtūt.extra de reg.iur.ea
ꝗ li.vi.ꝛ ꝗ ꝯtra iura fiūt debēt p infectȝ hñi vt.c.c. S; cū
p appellōnē ſuſpēſa ſit ei9 iuriſditio.extra de iureiurā.ve
niētes. Immo ſm leges ē extincta.ff.ad turpil.l.j.in ſi. In
tātū ꝙ qcqd agit pēdēte appellone ē nullū.extra ō appel.
ad audiētī.ꝛ.c.ad pñtiā.ꝛ eo.ti.nō ſolū.li.vi.C.ꝛ.ff.nil no
ua.appel.pēdēte i rubro ꝛ nigro ſic cū hec fiāt a nō cōpe
tēti iudice.vt extra de iudi.at ſi clerici.C.ſi a nō cōpetēti
iudice.l.ſi.ipune pōt ei nō pareri.ff.de iur.om.iu.l.ſi.ꝛ ex
tra de ꝯſti.c.ij.li.vi. Nā ꝗui ad hoc priuat9 ē.ff.ō offi.pſi.
l.iij.ꝛ ſic ēt i iſtis ſubditis pōt ei reſiſtere.C.ō iure fiſ.pbi
bitū.li.x.ꝛ de metatis.l.deuotū.xxiij.q.i.qd culpat̄.ꝛ.xj.q.
iij.nō ſemꝑ ꝛ duob9 ſe.no. Inno.extra de tēpo.ordi.ad au
res. Immo pcedēdo pēdēte appellone vr̄ ſupiori iniuriā
facere cognoſcēdo de cā ad ſupiorē ꝑtinēti.ij.q.j.nomē.
ꝛ.ij.q.j.vñ.ꝛ.q.vj.argumēta. Nā q ſcit aliis ſe oppoſitū ſi
dȝ moleſte ferre aliū ſibi ꝑeſſe ꝑlatū.ij.q.vj.q ſcit. Et iō fe
ſtus Paulū ceſarē appellātē ad ceſarē remiſit.Act.xxv.
imo pcedēs peccat ꝛ punit̄.ij.q.ij.decreto cū trib9.c.ſeq.
extra de app.de priore.C.de app.qñ iudices.vbi ēt dr̄ ꝙ
officialis nō reſiſtēs punit̄ i.xxx.pōdo auri.ꝛ ibi.eſt caſus
iſti9 qōnis. Et ad denotādū ꝙ nō dȝ brachiū ſeculare i in
iuſtis ſuū auxiliū īpartiri. Dicit tex.ꝙ dȝ eū iuuar̄ ad ea ꝗ
deo ſunt placita exeqndo ꝛ nō ad ꝑiudicādū.extra ō offi.
ord.c.j. Immo canō vr̄ iuuere ꝙ anꝗ ſuū auxiliū īpartiat̄
dȝ aliqualr̄ examiare an iuſtū ſit ꝑceptū.xxiij.q.v.adminiſtra
tores.ar.ff.ad munici.de iure.ꝛ.C.ō agri.ꝛ cenſi.coloni.ꝛ
qō vtrobiqꝫ no.p ꝗ iura tenēt doc.ꝙ remittēs criminoſuȝ
pri9 dȝ aliqualr̄ cognoſcere.no. Jo.an.extra ō re iu.paſto
ralis.in cle.ꝛ hoc credo veri9 marie ſi appello ē emiſſa ex
cā pbabili. Nō ob.c.paſtoralis.§.qꝛ vo.nā ibi nō fuit ap
pellatū.vt ibi no.gl.ꝛ Inn.ꝛ.c.cū i iure.ꝛ ē qō diſputata.
xxv. Dic tñ ꝙ inuocatio tūc hȝ locū qñ inuocat9 fecit qō po
tuit ꝛ nō hȝ vltra qd faciat.extra de iudi.cū nō ab hoīe.ō
maleſi.c.ij.ibi ſi neceſſe fuerit. Nā ſemꝑ iura ꝗ de hac in-
uocatōe loquūt̄ ponūt hāc clāȝ ſi neceſſe fuerit ſi op9 fue
rit ꝛ hmōi.ō offi.or.c.j.ꝛ.c.qm̄ de ſtatu regulariū piculoſo.
li.vi.C.de his q latro.occul.l.ij. ℃ S; an executor aplic9
vel iudex delegat9 a papa poſſit inuocare brachiū ſeclare.
dic vt no. Inn. Ho.ꝛ Jo.an.extra de offi.dele.c.ſignifica
ſti.ꝛ i Spe.eo.ti.delegato.ꝟ.no.ꝙ pōt.ꝛ p Gui.xxiij.q.v.
adminiſtratores ꝛ p eūdē.extra de hti.c.vt officiū ſup vbo
brachij li.vi.quoꝝ opiniōes diuerſas ꝯcordāt no. Guil.ō
mōte laudis.extra ō offi.dle.c.j.i cle.i gl.ꝯtiū videbaſ ꝛc.

De iureiur.ꝛ ꝺ fide inſtru.

XC

℃ Quidā iurauit nō fideiubere. Querit̄ an iuramētū ſit
illicitū. Et videt̄ ꝙ ſic cum videaſ ꝯtra bonū charitatis.
xxij.q.iiij.q ſacramēto.ꝛ.c.iter cetera.ꝛ extra de iureiur.
cū qdā ſi tñ ſit cleric9 nō vr̄ illicitū qꝛ ad hoc tenet̄ de iure
extra de fideiuſſo.c.j.xj.q.j.te qdē ſed cū laic9 teneaſ pro
primo fideiubere.xj.q.j.ſicut imo dicit Archi.ibi ꝙ pec-
cat ſi nō fideiubeat vr̄ in laico eē illicitū. Sed ꝙ ēt i laico
nō ſit licitū videt̄. Nā ad hoc vt iuramētū ſit illicitū regri
,ur ꝙ per ei9 obſeruātiā vtraqꝫ ſalus ſpūalis ꝛ tpalis vel

ſaltē altera piclitet̃.xxij.q.iiij.§.ſi.ꝙ nõ ē hic. Et alio mõ neceſſitatib⁹ primi poſſim⁹ ſubueniri qḋ ſufficit vt habet̃ in fine dicti.§.Credere ī ſi ꝙ ſi tāta eēt neceſſitas fideiuſſoris ꝙ niſi iſte iurãs fideiuberet ꝙ altera ſalus piclitaret̃ vł corporał vł ſpūalis qḋ ñ obſtāte iſto iurõ poſſit fideiubere ēt dic̃⁹ ar.lxxxvj.di.ſi ſatis. Et qꝛ nõ vł iuraſſe ñ fideiubere ī tāta neceſſitate vł ſi hoc ſenſu iurm eēt illicitū ar.extra de iuſiu.c.q̃to. Et de hoc Archi.xxij.q.j.nõ eſt.

De decimis ⁊ de iudeis.

⁊ ſarracenis. XCI.

¶ Venit in dubiū an ſarraceni dēant ꝯpelli ad ſolutõez decimaꝝ de terris ab eis poſſeſſis. Et quaſi dēant ꝯpelli. Et pro ſarracenis facit qꝛ nũq̃ ſoluerũt. Itez qꝛ terre ille ſemp fuerũt ſarra cenoꝝ ꝑ hoc viſo fac̃.extra ꝺ vſu.q̃to ad finē ſumpto ar.a ꝯtrario ⁊c. Credo ꝙ tenet̃ nã cū decime ſint tributū.xvj.q.j.decie a q̃libꝫ poſſeſſore ſunt ſoluēde.extra de decis paſtoralis.§.ſine cēſu vł religio.ł.ij.⁊ iij.ēt īfideli.extra ꝺ decimis.c.de terris ⁊.c.tua. Cū ergo ipē vniuerſoꝝ ſit dñs vt ī pſal. Dñi ē tra ꝗ plēitudo ei⁹ ⁊ d.c.tua a q̃quā terra excolat̃ decia ei ſoluēda ē ar.C.de ãnonis ⁊ tributꝭ.l.j.li.x. Immo dño terre ē p cēſurā eccleſiaſticaꝫ ꝯpellēdus vt talib⁹ terras ſuas dent colēdas q ſiñ difficultate eccleſijs decias ſoluant vt eo.ti.in aliqb⁹ ꝙ ſatꝭ hoc vł ꝺ iuř marie ſm Inno.q exēplificat ī ſarracenis. Nõ ob.ꝯſuetudo in decimis ꝑdialib⁹ vt ī.c.in aliqb⁹ ⁊ plene no.Jo.an.ī ru.ꝺ decimis ī li.vj. nec ob.ꝙ ſoluūt regi nã ſi qḋ vni debet̃ alteri ſoluat̃ ñ ꝯtigat liberatio.C.de ſolu.l.ũio.extra de iureiu.c.tuā te. Et decie ī laycū cadere ñ pñt vt eo.c.ad hoc ⁊.l.q̃uis imo rex recipiēdo vł ſacrilegiū ꝯmittere.xvj.q.vij.decias.⁊ extra de decimis tua. Nõ ob.ꝙ vł ꝙ terra iſta ſemp fuit ſarracenoꝝ qꝛ ñ ē veꝝ imo totū qcqḋ ē circa mare fuit xpianoꝝ. Et ſic recupata dꝫ redire ad p̃ſtinā nãm.ff.ꝺ relig.⁊ ſump.fune.c.cū loca.vij.q.j.paſtoralis ⁊ poſito ꝙ ñ fuiſſet xpianoꝝ tñ ex quo ad dñiũ xpī ē redacta dꝫ regi.l.diuia p q̃ ſunt decie īſtitute vt ī.c.pochianos. Nec negari põt ꝙ hodie ē xpianoꝝ ⁊ ſarraceni ſolũ ſunt laboratores vł coloni. Nec ob.ar.ꝯtrariū qḋ poſſet ſumi ī.c.q̃to de vſur.qꝛ vacat cū adduceret ꝯtrarietateꝫ iuris ⁊ peccatū vt ī.l.ꝯuēticulū.C.ꝺ epiſ.⁊ cle. ¶ Ad ſcdm quaſi dēant ꝯpelli. Dic vno mõ vt ī.c.ī aliqb⁹ vt ꝯpellāt̃ dñi ñ tradet̃ eis tras ad laborādū. Scdo mõ ſꝫ formā decretał poſtulaſti.extra ꝺ iudeis.

De depoſito extra tor. de

cuſtodia reo vel caſtro. XCII

¶ Rex hēbat caſtꝝ ⁊ cū hēret guerrā cū hoſtib⁹ ꝯuenit cū quodā milite ꝙ cuſtodiret eū ſibi ⁊ p mercede certū ſibi ſalariū ꝯſtituit. Miles ille ꝯmiſit cuſtodiā cuidam hoſtes venerũt ⁊ occupauerũt caſtꝝ culpa illi⁹. Mõ q̃rit̃ vtꝝ teneat̃ miles ⁊ ē de iure nobiliuꝫ terre iſte ꝙ ſi ꝯmiſit nobili nõ tenet̃ ſi ignobili tenet̃ ⁊ ſatis cõſonū ē iuri cõi ar.ff de eu.re.l.ſi.in pri.C.e.l.ad ꝯmētarieñſeꝫ ⁊ ar.ff.nau.cau.l.ſi.§.hac actiõe. Sꝫ poſito ꝙ cõmiſit nobili nũqd tenet̃ eū p̃ſtari regi.C.loca.l.ex diui. Et vł ꝙ ſic ar.ſumpto a ꝯtrario iſte f.ꝺ.l.ad cõmētarieñſeꝫ. Vel forte ēt ſi ñ põnet vł liberar̃⁹ qꝛ eū tpe cõmiſſe cuſtodie diligēs ⁊ ſufficiens reputaret̃ nõ dꝫ nocere ſi poſtea mutauit mores ar.eoꝝ que dicunt̃ de magiſtratib⁹ q dãt tutores.ff.ꝺ magi.ꝯue.l.j.§.ſi magiſtrat⁹ ⁊ de neg.ge.l.iſtis.§.ſi pecuniam ⁊ de admi.re.ad ci.ptí.l.iij.§.ſi eo tpe.ff.cõmo.l.argentū. Sed pone ꝙ miles p ſe cõmiſit nũqd tenet̃ ⁊ ſi dolo nõ eſt dubium. Et ſꝫ lata culpa in criminibus dolo nõ equet̃ vt no.ff.ver.ſig.l.magna negligētia.tñ fallit hoc vt.ff.de cu.re.l.milites in prin.⁊.l.cõmētarieñſeꝫ.C.eo. Item ⁊ tenet̃ de leui qꝛ mercedē recipit.ff.cõmo.ſi vt certo. Itez ⁊ de leuiſſima ſi certa cuſtodia fuit adhibita.ff.loca.l.mercedē ſꝫ videat̃ ꝙ nõ ſit ita grauiter puniendus vt.ff.de cuſtoreo.l.milites ⁊.l.ſi.ſꝫ nũqd tenet̃ de violentie. Et videtur ꝙ nõ qꝛ ē caſus fortuitus vt ꝓbatur.ff.cõmo.l.in rebus in prin.q nullo humano iudicio ꝓuideri põt nõ vł teneri.ff.de admi.re.ad ciui.ptinē.l.iij.§.ſi eo tpe.C.de pig.ac.l.q fortuitis. Et qꝛ nulla cuſtodia fieri põt ne dãnū iniuria det̃.ff.cõmo.l.ad eos.ff.loca.l.ſꝫ de dãno. Tu dic ꝙ aut culpa ꝓceſſit violētiā ⁊ tũc tenet̃ vt qꝛ nõ hēbat tot hoīes in caſtro ſicut erat ꝯuētū vel nõ hēbāt arma vł victualia deficiebāt tenet̃ ar.ff.loc.ſi merces.§.culpe.ff.cõmo.ſi vt certo.§.j. Maxime ſi culpa fuit ꝓordinata ad caſuꝫ ar.ff.ad.l.rodiā ꝺ iactu.l.ſi.⁊ ſemp ꝓſumit̃ culpa niſi ipſe ꝓbet ꝯtrariū vt.ff.de eu.re.l.ſi.⁊ ibi no.ff.de edē.ſiqs ex argētarijs.§.ſi.⁊ no. Hy.ff.ſo.ma.l.mora ſi culpa nõ ꝓceſſit vł p iura ſupi⁹ allegata ꝙ nõ tenet̃ tñ de iure nobiliū tenet̃. Et vł poſſe ꝓbari ꝺ iure nã cū res cuſtodiā ſibi ꝯmiſſent ob tēta violētie etiā de violētia teneri ar.optimā.C.ꝯmo.l.ſ.⁊ qḋ ibi no. Ja.de are.⁊ qḋ tacite agit̃ p expſſe hebendū eſt.ff.ſi cer.pe.l.cum qd. Naꝫ ⁊ caupo recipiēdo res etiā de dãno videtur ſe obligare.ff.nauti caupo.l.nauta.§.ſi.

De iureiur. ⁊ de ſen. excõ.

⁊ offi.delega. XCIII

¶ Magiſter ordinis de Alcātara recepit a rege q̃dā caſtra. Que fuerũt ordis tēpli cuſtodia ⁊ ſub homagio monit⁹ p quoſdā executores vt reſtitueret dicta caſtra ordis hoſpitalis cui⁹ hõa tēpli fuerũt vnita nõ reſtituit ordini ſed reſtituit regi cui fecerat homagiū pp hoc fuit excõicatus. Nũc venit ⁊ dicit ſniaꝫ iniuſtā ⁊ petit abſolui parat⁹ cauere de ſtādo iuri.opponit̃ de manifeſta offenſa ⁊ ſic ꝙ prius dꝫ ſatiſfacere.vt extra de ver.ſig.ex pte. Queriť qḋ iuris. Et ꝙ magiſter debeat abſolui fac̃ qꝛ allegat ꝙ timore homagij nõ reſtituit. ¶ Circa qḋ ſciendū ē ꝙ ſm ꝯſuetudinē hiſpāie ē ꝙ q caſtrū recipit ſub homagio dꝫ illud reſtituere illi a quo recepit ⁊ nõ alij alioqn incidit ī crimē ꝓditiõis qḋ ē mai⁹ crimē qḋ poſſit eē ī illa pñia. Et ſꝫ crimē ꝓditõis largi⁹ ſumat̃ ī iurerei.ff.ꝺ ꝓuſtrica.c.j.⁊ de capti.⁊ poſtli.reuer.l.poſtliminij.§.trāſfuge.⁊ de re mili.oēm.§.exploratores.⁊.l.ꝓditores. Tñ ſm ꝯſuetudinē illi⁹ pñie ſumit̃ p crie leſe maieſtatis. Et ſolū reſtrigit̃ ad tres cāus.ſ.ſi interficiat dñꝫ ⁊ nõ reſtituat caſtrū. Vel faciat dño illū iniuriā de qua loqt̃ ī vſi.feu.ī qb⁹ cāis feu.amit.c.ꝉ. Nec hoc ē abſurdū ꝙ ī vna ꝓuincia grauí⁹ puniat̃ vnū crimē q̃ in alia vt exēplificat lex ſacularij.§.ſunt qdā.ff.de extra ordi.cri.qꝛ hoc ꝯtigit ex eo ꝙ illa cria ſunt ī illis ꝓuincijs magis piculoſa ⁊ qꝛ terra illa ꝯtinue fuit ī guerra ꝯtra inimicos fidei ⁊ ex ꝓditiõe caſtroꝝ magna picula īminebāt. Jõ antiq volentes obuiare piculis qcqd rigoroſitatis potuerũt cogitare ſtatuerũt circa reſtõnē ⁊ cuſtodiā caſtroꝝ. Vñ ſtatuerũt idē crimē eē ⁊ nõ reſtituere caſtrū ⁊ interficere dñꝫ. Immo q̃ſi mai⁹ cū p amiſſionē caſtri ⁊ dña amittebat vitā ⁊ pñā ⁊ fides piclitet̃. Pena aũt iſti⁹ crīs ē nõ ſolū amiſſio vite ⁊ bonoꝝ ſꝫ ⁊ ppetua macula ⁊ īfamia ſua ⁊ toti⁹ generis ſui.C.ad.l.iul.maie.l.qſqs. Si ergo magiſter tāti crīs timore ⁊ vt euitaret tātā penā nõ reſtituit caſtra nõ vł deliqſſe nã timor mortis excuſat.ff.ꝙ me.cā.l.iiij.⁊ ex qb⁹ cāis maiores.l.met ū.⁊.C.de trāſac.l.īterpoſitas.extra ꝙ me.cā.c.j. Vñ mors ⁊ de iure timet̃ ⁊ ꝺ morte vitat̃.extra de re iu.c.paſt.circa mediū ī cle. vñ timor mortis excuſat ab homicidio.ff.ad.l.cor.de ſicca.l.is q aggreſſorē.⁊.ff.ad.l.aql.l.ſciaꝫ.ar.c.ti.l.queadmodū.§.iõ labeo.⁊ qḋ ibi no. Nec pp bona tpalia tenet̃ qs mortē ſubire ⁊ īfamia debuit eū excuſare cū nobilib⁹ ⁊ hõis viris maxie cū in pñia illa timor iſte ſit maior q̃ mortis.ff.ꝙ me.cā.iſti qdē ar.ff.ex qui.ca.maio.i.l.nec.§.j. Si ergo volēs pcere pudori ſuo nõ famę nõ reſtituit ñ dꝫ reꝓhēdi.ff.mā.qui⁹ muti⁹.⁊ ꝓceptū de reſtituēdo ꝯtra fidē homagij fuit ꝯtra bonos mores ⁊ ſic p ꝯñs īpoſſibile.ff.ꝺ ꝯdi.iſti.l.ꝯditiões.⁊.l.qdā.⁊.x.di.ꝯſtõnes. Et iõ nõ obligantis cū īpoſſibiliū nulla ſit obligatio vt ī reg.iu.īpoſſibiliū.⁊.c.nõ ē obligatoriū ꝯtra bonos mores ꝓſtitū iuramētū eo.ti.li.vj. Nã hec poſſum⁹ q ſalua dignitate ⁊ honore poſſum⁹.ff.de v.ſig.l.nepos pculo. Et iõ dicit lex ꝙ q ꝯtra bonos mores ſiunt ⁊ facta

⁊ ſcit pietatē ⁊ verecūdiā n̄ras ledūt nec nos facere poſſe
credēdū ē. ff. de ↄdi. inſti. ſili⁹. Cū ergo tal' reſtitutio ↄtra
fidē homagij. ⁊ extimaōēʒ ⁊ verecūdiā ei⁹ leſiſſet nō potuit
nec debuit facere. nā ea facere dēm⁹ q̄ ſine verecūdia ⁊ rubo
re facere poſſum⁹. ff. de ſur. l. pe. ⁊ de vſur. l. iij. ⁊. ff. de inſ
doti. l. ⁊ qs. Et maxie hʒ locū in milite q̄ honorē ſuū dʒ
pferri oī vtilitati. ff. ad l. iulia. de adul. l. miles. §. j. Nō n.
dʒ qs honorē ꝓpriū ꝓ ↄpēdiū omittere. ff. ſiqs omiſſa cau.
teſt. l. Julian⁹. Et poſito ſine p̄iudicio q̄ nō incurriſſet in
famiā iuris īfamiā tñ facti re ipſa ⁊ opiniōe hōiūʒ effugere
ñ potuiſſʒ. ff. ð obſeqio. l. ij. q̄ malos effect⁹ hʒ. C. ð digni.
l. ij. li. xij. ⁊. lxxxj. di. ſ̄tis Daniel ⁊ crudelis fuiſſet ſi infa
miā ſuā neglexiſſet. xij. q. j. nolo. iuxta illō Ec. xlj. Curam
habe ð bono noīe q̄ magis pſeuerabit tibi q̄ mille the
ſauri magni p̄cioſi. Codiuuat excuſatōēs magr̄ q̄ ſim
plex ⁊ miles ⁊ tal' pſona cui ñ ē obꝓropriū ignorare iura l
ter q̄ nō vſat'. Nā impator milites potꝰ arma ſcire voluit
q̄ leges. C. de iur. ⁊ ſa. igno. l. ſancim⁹. Vñ iuris ignorātia eos
excuſat. C. ð iur. ⁊ ſa. igno. l. j. Qui nō vr̄ erraſſe ſi i tāto du
bio ⁊ i tāto piclo nō voluit tollerare ſniaʒ excōicatōis q̄ tā
graue crimē icurrerēt. ar. extra ð reſti. ſpo. lr̄as. ⁊ ð ſen. ex.
cō. inqſitōis ſic̄ fecerūt illi iudices in. c. trāſmiſſa. extra de
ſo. ↄpe. q̄ lʒ fuerit mōiti q̄ rūderēt ſub eꝑo tñ qr dn̄s inhi
buit eis ſub homagio ne rūderēt nō voluerūt ſuſtinere ex
cōicatiōeʒ q̄ facere ↄtra fidē homagij. ſimpliciū. n. iura
idulgēt. ff. ð iur. om. iu. l. ſi id q̄. ⁊ de ꝓba. l. cū de idebito
maxie qr fecit q̄ fm ↄditiōe regiōis fieri ↄſueuit. ff. ð pig.
act. l. ſi pignore. ⁊ qð a plurib⁹ imo ab oīb⁹ credebat' ⁊ cre
dit' eſſe ver. ff. ad mace. l. ſili⁹. ⁊ de offi. p̄to. l. barbari⁹. Et
ſic cū iuſtas cāas hūerit q̄re ñ reſtitueīs ſnia vr̄ fuiſſe iniuſta
⁊ poſſʒ dici nulla cū illi fuerit delegari ar. extra de p̄bē. c.
ſi. ⁊ no. Archi. extra de offi. dele. ſtatuim⁹. li. vj. xj. q. iij. c. j.
Sed ad ipediēdū abſolonē oppōebant' multa. Pri̇o
qr hic ↄſtabat de māifeſta offenſa p ↄfeſſionē ſuā qr ↄfite
bat' q̄ fuerat iuſſus reſtituere ⁊ qr nō reſtituerat fuerat ex
cōicat⁹ p ſniaʒ ⁊ ſic efficit' res notoria de cohabitatiōe cle
ricoꝝ ⁊ mulieꝝ. vlā. ⁊ hoc not. Jnn. ⁊ Archi. extra de ſen.
excō. ſolet. Preterea q̄ petit abſolui ↄſitet' ſniaʒ. extra de
ele. venerabilē. Jtē dicebat' q̄ excuſatiōes nō erāt legitie
qr homagiū ñ excuſabat cū qr i homagio ⁊ iuramēto ſup
ſtelli' auctas ſupioris excepta. extra ð reſ. ↄſtitut⁹. ⁊ de iuſ
iur. veniētes. de ele. ſignificaſti. ⁊. xxv. q. j. §. ſi. extra de hē
ti. c. ſi. l. vſi. feu. de ꝓhibita feu. alie. p Fede. c. īpiale. §. ſi. qr
maiori pl⁹ fuiſſet obediēdū. xj. q. iij. q̄ reſiſtit ⁊ prius dn̄o
ſpūali q̄ tpali. vt ea. q. c. ſi dn̄s ⁊ obediēdo ei nō debuit ti
mere qr nō icurriſſet penā. Nā qð legitie fcm̄ ē penā nō
meret'. C. ð adul. l. gracch⁹. ⁊ ſic appet q̄ van⁹ fuit talis tior
⁊ vani timoris nulla excuſatio. ff. ð reg. iu. l. vani timoris. ⁊
cū iuſſū fuerit illicitū nō fuit ſuādū. ff. de ↄdi. inſti. l. q̄ ſub
ↄditiōe. xv. q. vj. nos ſcōꝝ. Nec ēt timor mortis excuſat a
petō maxie mortali. Jtē nō obediēdo rē alienā peccabat
mortalr̄. extra q̄ me. cā. ſacris nā nō debem⁹ oīa mala pati
q̄ malo ↄſentire. xxxij. q. v. ita ne. Preterea ↄſuetudo de
homagio q̄ ē īter laicos nō aſtrigit eccl'iaſticas pſonas ſicē
ſunt iſti ar. extra ð iudi. clici. ⁊ de vi. ⁊ hōe. cle. c. ſi. qr duo
ſunt populi. imo maiores ſunt laici. Et iō eoꝝ ↄſuetudo ſi
ue lex nō obligabit maiores ſicut nec plebiſcitū obligabit
ſenatores exquo iſti ↄſenſerūt ar. inſti. de iure nāli. §. ex nō
ſcripto. ⁊ ibi Jac ⁊ Ho. extra de ↄſue. cū dilect⁹. ⁊ qð no.
Arch. x. di. c. j. ⁊ ſi. Preterea oppōebat' q̄ qñ ↄcurrit dn̄s
⁊ deponēs pri⁹ ē reſtituēda res dn̄o. ff. de rei vē. officiū. ⁊
ff. depo. l. bōa fides. maxie exquo iudex īterdicebat reſti
tuere. vt no. glo. l. aut̄. depoſiti. §. j. ar. ff. de leg. j. paulo.
Preterea oppōebat' q̄ poſito q̄ excuſatiōes eēnt legitie
nō ↄſtabat de eis ⁊ ſic pinde erat ac ſi nō eēnt q̄ pēdente
ꝓbatiōe nō debebat abſolui vt no. Jnno. ⁊ Archi. extra
de ſen. excō. ſolet. li. vj. ⁊ clarius Hoſt. extra de ver. ſig. ex
pte in ſi. Sed ad id qð dicebat' q̄ iuſſus reſtituere ⁊ ſnia
ꝓbāt manifeſtū dicebat' q̄ illud hēbat locū qñ ſnia fere
bat' in forma iudicij ⁊ inter partes ſecus ſi extra iudiciū
fiebat monitio ⁊ ferebat' ſnia: vt no. gl. l. c. ex pte ⁊ ē caſus
extra de ſen. excō. venerabilib⁹. §. hoc ipm. ⁊. §. ſi iudex. ⁊
hoc eſt ↄtra. c. ex pte. nā ibi iuſſus fuit emēdare delictū ⁊
qr nō fecit fuit ſnia excōi. lata in eū. Et cuʒ q̄rit' an debeat
differri abſolō diſtinguit tex. An fuerit offenſa manifeſta
aut nō ⁊ ſic appet q̄ mōitio ⁊ ſnia nō ꝓbāt manifeſtā niſi
alr̄ ſit manifeſta. Et hoc expſſe dn̄t ibi Jnno. ⁊ Archi. Et
ad hoc vt differat' abſolō ñ ſufficit ſi ↄſtet de offenſa. imo
reqrit' q̄ offenſa fuerit manifeſta tpe late ſnie maxime qr
hic opponunt' tales excuſatiōes q̄ ſolū tollunt manifeſtā.
imo tollūt offenſaʒ. Et q̄ iuſte excuſationes reddūt offen
ſāʒ dubiā q̄ alr̄ videbat' manifeſta. vt̄ caſus. extra de ſen.
excō. venerabilib⁹. §. idē ē li. vj. ⁊ q̄ me. cā. c. j. Nā ꝓbabi
lis negatio reddit offenſaʒ dubiā. C. qb⁹ ad lib. ꝓclamare
nō lʒ. l. iij. ⁊ no. Jnno. ⁊ Ber. i. d. c. ex pte. Ad id q̄ dr̄
q̄ petēs abſolui ↄfitet' excōicatōeʒ facilis eſt rūſio: vt no.
Jnn. ⁊ Ber. i p̄dicto. c. venerabilē. ſʒ h̄ nō curat' qr expſ
ſe ↄfitet' ſʒ dicit iniuſtā. Et iura volūt q̄ ſemꝑ debeat ab
ſolui nō obſtāte ↄtradictiōe ptis. extra de app. q̄ frōte niſi
ↄſtet de manifeſta. Ad qð opponebat' q̄ auctoritas ſupio
ris in oī iuramēto ⁊ homagio vr̄ eē excepta lʒ auctoritas
p̄dicta poſſʒ alr̄ expōi vt i eiſdē iurib⁹ notat. Rūdet' q̄ nō
negat' qn papa ſit ſupior ⁊ qn auctoritas illius ſit excepta.
Et q̄ poſſit abſoluere ab homagio ⁊ iuramēto vt i iurib⁹
allegatis maxie ex iuſta cā vt no. extra de renū. cū iter ſ ſi.
Sʒ dr̄ q̄ lʒ potuerit qð nō tñ fecit ⁊ ptās nō ſemꝑ ducit'
in actū. ff. ð iud. nō qcqd. Nec p gnālē ꝓceſſuʒ ⁊ ↄmiſſio
nē ↄtra occupatores iurīdōis ſue fuit ꝓcedere ↄtra iſtū q̄ te
nebat ſub hōagio ⁊ iuramēto cū i gnāli nō veniāt ea q̄ nō
eēt qs in ſpē ↄceſſur⁹. extra ð reg. iur. l. gnāli. C. q̄ res pig.
obli. poſſ. l. j. Et ea rō dʒ mouere delegatuʒ q̄ mouere dʒ ⁊
delegātē. Jmmo ē veriſile qð ſi ſciuiſſet q̄ ſub homagio
⁊ iuramēto tenebat ⁊ q̄ tāti crimē fm ↄſuetudinē incur
riſſet nō p̄cepiſſet q̄ reſtitueret ſʒ alio mō ꝓceſſiſſet ⁊ ſi vo
luiſſet nō ē dubiū q̄ expſſiſſet. extra de trāſla. īter corpalia
⁊. C. ð cadu. tol. l. j. §. ſi. dicēdo. Nō obſtāte homagio vel
iuramēto vel abſoluēdo eū ab eis vt ēt ↄſueuerūt p̄deceſ
ſores ſui facere. extra ð ſup. neg. pla. grādi. ⁊ de re iud. ad
apſice. li. vj. ⁊ de elec. venerabilē quē ēt ipſe ↄſueuit obſer
uare in ꝓceſſib⁹ ſuis vt pʒ i extrauagātib⁹ p eū editis. Sʒ
hoc dixiſſet certū ē q̄ ꝓuidiſſet ei ð remedio ne tm̄ crimē
⁊ penā incurreret. Nā vbi homagiū erat illicitū qr ſup re
ſpūali iterpoſitū. extra ð reg. iur. idignū rō ne īfamiā ſaltē
facti icurreret papa abſoluit ab eo ⁊ ad ↄſeruatōeʒ ⁊ ꝓſ
ſionē illi⁹ ↄcedit ſibi lr̄as. extra ð ſimōia ex diligēti. Nā ⁊
vbi iuramētū eſt illicitū ex cāis ſuꝑuenientib⁹ neceſſaria eſt
abſolō. ar. xij. q. iij. §. ſi. ⁊ de iureiur. ꝓuenit. ⁊. c. q̄ſto. ⁊. c. cū
qdā. extra ð elec. venerabilē. Et ibi p hoc. multo magis ex
go vbi fuit licitū vt hic. Nō ergo peccauit iſte nec poſſet
dici inobediēs cū iuſtā excuſatōeʒ hūerit. extra ð reſcrip.
ſi qñ ⁊ de ꝓbē. cū teneamur. ⁊. C. ſi ↄ ius vl' vti. pub. l. ꝓuiſ
⁊ ibi no. Vñ i ſi papa mādat aliquē recipi i canōicū nō te
net' capl'm vel eꝑs obedire ↄtra ſtatutū iuramēto firmatū
extra de reſcrip. ↄſtitut⁹. ⁊ qð no. Jn. extra ð renū. cū iter
qr nec lex vl' ↄſuetudo tollit pactōes ſcedētes maxie iura
mēto ↄfirmatos niſi hoc i eis caueat' expſſe ar. extra ð pa
ce. c. j. ⁊ ð ele. vbi piculū circa ſi. ⁊ ð ſepul. ſup cathedrā ⁊
ibi ↄſueuit notari. Preterea ꝓceſſus fact⁹ ↄ occupatores
⁊ illicitos detētores ñ ſe extēdūt ad iſtos q tpe ſnie ñ erāt
liciti lʒ poſtea ſcī ſint illiciti qr cuʒ iſta vba occupatores ⁊
illicitos detētores reſpiciāt p̄ns ipa nō ↄphēdūt futuros
ar. ff. ð au. ⁊ ar. le. ſi ita extra ð reſc. qr nōnulli ⁊. c. ⁊. §. ſi. Ad
id qð oppōebat' qr talis timor ſci nō dʒ attēdi dicebat' q̄
imo tal' tior ē iuſt⁹. ff. q̄ me. cā. l. iiij. ⁊ ſ. nec tior ē ibi potuit
⁊ ſi iuſt occidi. Ad id q̄ oppōebat' q̄ tior īfamie ⁊ ēt mortis
nō excuſat a petō maxie mortali fuit rūſum q̄ illō hʒ locū
vbi aliqd de ipſa malū erat ar. xxij. q. iiij. §. ſi. ſʒ vbi de ipſis
nō ē malū ſʒ iō ē malū qr nō obedit' tūc tior bn̄ excuſat qr
eꝝ iuſtā cāʒ hʒ nō p̄t dici inobediēs. Vñ ſi aliqs ē citat⁹
vt ↄpeat ſi nō obedit peccat mortalr̄ q̄ appet qr excōicat'

⁊ excõicatio ñ ferf niſi p mortali.xj.q.iij.nẽo ⁊ not.extra õ v̓.ſig.ex pte.ff.de iud.ſi loc⁹ ⁊ ẽ caſus. extra de ſen. excõ. venerabilib⁹.§.hoc ipm.extra de re iud.paſto.in cle. vbi dr̃ q̄ hoc de iuř tñc ⁊ õ morte vitat. Preterea ↄtrarioꝝ eadẽ ẽ diſcipliña.ff.de his q̄ ſunt ſui vł alie.iur.l.j. Vñ de iuř q ex tiore omittit ꝑceptũ nõ dꝫ ſuſtinef penã. Exẽplũ õ coruo cui mãdabat beat⁹ Bene. ex pte dñi nři ihũ xp̃i q̄ portaret panẽ tictũ venẽo.⁊ ipe timẽs venenũ volitabat ⁊ crocitabat circũ quaſi dãs intelligere q̄ obedire volebat ſꝫ tiore veneñ ñ poterat vt narrat beat⁹ Greg.i dialogo li.ij. ¶ Ad id qđ oppõebaf q̄ ↄſuetudo ſup homagio cũ ſit laycoꝝ ñ aſtrigit pſonas eccłaſticas fuit rñſuꝫ q̄ hꝫ locũ qñ ↄſuetudo ẽ ſpãlis ⁊ ppria laycoꝝ. Sꝫ ſi ↄſuetudo ẽ pñie ⁊ cõiter reſpicit laycos ⁊ clicos oẽs ligat ñ tã q̄ ↄſuetudo laycoꝝ. Jmmo vt ↄſuetudo clicoꝝ ar.extra õ fide inſtru.cũ dilect⁹.⁊ meli⁹ de i inte.reſti.ↄſtitutus ⁊ fic no. Jnno.extra de ↄſue.cũ dilect⁹. Et ſic põt intelligi qđ no.gl.ff.de poſtulã.l.j. Et talis ẽ iſta q ſẽp fuit obſeruata p clicos q̄ p laycos. Vñ clic⁹ ſi ñ ſeruat hõagiũ põt õ ꝑditiõe accuſari vt no. Jnno.extra õ fo.ↄpe.veꝫ. ¶ Ad id qđ dicebaf q̄ cũ dñs ↄcurrit cũ deponẽte q̄ dñs dꝫ ꝑferri ſuũ rñſum q̄ hoc hẽret locũ niſi cõſuetudo eẽt ↄtraria q̃ vꝫ valef. Nã qđ pt lex põt ⁊ ↄſuetudo.ff.de legib⁹ l.de qb⁹.ſꝫ hoc pt lex vt.ff. nau.cau.l.j.§.idẽ põponi⁹ ait ẽ lex ⁊ icipit pẽri.ergo ⁊ ↄſuetudo ⁊ lex mũicipaliꝰ. Preterea q̄ res reſtituaf deponẽti ẽ de iuſgen.qđ ẽ quodãmodo nãle. Sꝫ q̄ reſtituaf dño ẽ õ iuř ciuili vt hoc pbaf ff.depoſiti bõa fides i pri. Sꝫ non ẽ dubiũ q̄ ↄſuetudo ⁊ lex mũicipalis derogãt iuř ciuili i loco i quo ſunt.ff.õ iu. ⁊ iu.l.oẽs ⁊ i ꝑallegata.l.de qb⁹ q̄ ergo ↄſuetudo q̄ reſtituaf deponẽti derogabit iuri ciuili qđ hꝫ q̄ reſtituaf dño marie.q̃ cõgruit iuri nat urali cui i hoc fuerat detractũ p ius ciuile vt ſic res reuertaf ad ſuã ppriã naturã. Et ſic rõ ne bõa fides que in iſtis cuſtodijs dꝫ exuberare vt.ff. depoſiti.l.j.frangaf graue ẽ.n.fidẽ depoſiti ⁊ cuſtodie frãgendo.ff.depoſiti.l.j.§.merito ⁊ ar.ff.õ ↄſti.pecu.l.j. ⁊ C. de dolo.l.j.marie ne offm̃ cuſtodie qđ aſſumpſit.ſit ſibi dãnoſum.C.de admi.tuto.l.cũ q̃dam ar.ff.de his qbus vt indig.l.p⁹ legatũ.§.aduocatũ ⁊.l.tutorẽ. ¶ Ad id qđ dicebaf q̄ pẽdẽte pbatiõe ſup excuſatõib⁹ ñ dẽat abſolui dicebaf q̄ imo. Et caſus erat hodie expſſus in.c.venerabilib⁹.§.idẽ ẽ ibi ptin⁹ abſoluaf. Vbi exponit oẽs doc. ptin⁹.i.ſtatiꝫ ⁊ nõ ola ⁊ allegat de offi. dele.cũ ↄtingat facit extra q̄ me.cã.c.j. Nõ ob.qđ no.i.c.ſolet q̃ ibi dicebatur nulla. Et ẽ rõ q̃ ibi ñ ẽ tm̃ piculũ.⁊ iõ i.c.cũ ↄtigat dr̃ q̄ vbi ſnĩa dr̃ nulla añ recipiunf pbatiões q̄ abſoluaf ſꝫ vbi dr̃ iniuſta tñ ſtatiꝫ abſoluif. Et pt ẽ rõ pp magnã morã. Nã vt dicit Jnn.in.c.ſacro vbi magna mora intercelſura ẽ ẽt ſi ñ ſit aliõ piculũ abſoluẽd⁹ ẽ cũ cautõe cui⁹ cognitio ⁊ iudiciũ magnas moras hꝫ marie i curia. Ex alio capite videbaf magf abſoluẽd⁹.ſ.pp piculũ mor̃ recepta tñ cautõe ab eo de parẽdo iuri.extra õ ſen.exc. ſacro.c.j. ⁊.c.nup i fi.niſi p dilatões piculũ imineat aiaꝝ extra õ pe. ⁊ remiſ.c.fi. Et de piculo mor̃ i pſona iſti⁹ ſatis ↄſtat ex aſpectu.q̃ ſenex ẽ q̃ lꝫ alas ſit fortꝫ tñ facilius abſoluif pp piculũ qđ ↄtinue iminet ei vt no. Jnn.de ſen.ex.eo q̃nis ex vicinitate ⁊ ppiq̄tate mortꝫ.lxxxv.di.tãta. ⁊ ar.xvj.q.ij. illõ. Et ẽ ppetuũ piculũ q̃ ↄtinue augmẽtaf. Et lꝫ q̃ ad alia di af ſenex ſeptuagenari⁹ vt.ff.de iur.imu.l.iij. ⁊ C.q etate.l.j. Tñ q̃ ad piculũ mortꝫ ſenex ẽ q̃nq̃genari⁹.vt no. Jnn.extra vt li.ñ ↄte.qm̃ frequẽter. Et iõ i caſib⁹ reſuatꝫ in qbus alas i alia differaf abſolutio donec veniret ad curiã i ſene nõ differf pp piculũ vt i.c.q̃nis ⁊.c.ea noſcif ⁊ c.qđ i his. Jmmo ⁊ ſi aliõ piculũ ñ eẽt niſi q̃ magna mora intercelſura ẽ dꝫ abſolui vt no. Jnno.i.c.ſacro q̃ magna i mora ſemp ineſt piculũ. Et ſic ↄcludebaf p magro q̄ cũ paratus erat cauere oĩmõ quo melius poſſet de parendo iuri ⁊ de ſtãdo ordinationi ⁊ voluntati Pape ⁊ õ pſtando oẽm emẽdã ⁊ ſatiſfactões nõ obſtãte ↄtradictiõe partis alterius debꝫ abſolui.extra de appella.qua fron-

te cũ eccła non claudat gremiũ redeũti.C.de ſum.tri.ep̃s liter clares ẽt relapſo.extra õ bñficio.c.ſup eo.nec malicijs iſtoꝝ erat idulgẽdũ: vt.ff.õ rei vẽ.in fundo finge pauperẽ q̄ volebat nocere iſti cũ tñ p iſtã viã ſibi nõ ꝓdeſſet.ff.ſolu ma.l.ij.⁊ de aqua plu.arcẽ.in ſum.§.itẽ varijs. Preterea cũ nõ poſſit reſtituere vł abſoluẽdus cũ cautiõe ſi venerit ad pinguiorẽ fortunã.extra de ſolu.odoardus. Et not.in ꝑdicto.c.ex parte nec de bonis ordinis tenef ſatiſfacere. nã delictũ ipſi⁹ ñ eſt in dãnũ ordinis redũdare nõ dꝫ. Nã iſta cuſtodia caſtri facta ẽ pſone ⁊ nõ eccłe vel ordini extra depoſiti.c.j. Nam homagiũ ⁊ iuramẽtũ pſonale eſt ex parte preſtantis: vt not. Jnno.extra de iureiurã.veritatis.

De pactis ⁊ de iureiur. ⁊

de ſucceſ.ab inteſt.⁊ õ teſt.⁊ de ſen.⁊ re iudi.⁊ de dõa.inter vir ⁊ vxorẽ. XCIIII

¶ Elegãter circa negociũ de quo agif apud magne auctoritatis ⁊ ꝓfunde ſcie viros quoꝝ diſcretiõi ipm negociũ dignoſcif eẽ ↄmiſſuꝫ. Plura dubia ſunt ſubtilr ↄtractãda. Et q̃tũ ingenij mei paruitas capit oĩa p ſapiẽtes ꝑdictos diſcuſſa circa hoc reuoluunf. ¶ Vtrũ vꝫ ſtatutũ ⁊ iuramẽtũ regis ac notarij publici ſtipſo p ſe tñ ↄſiderata put i ſcriptura fuerũt redacta dõatõib⁹ factis vel faciẽdis obſtiterint ⁊ obſtẽt. ¶ Scdõm ſi p id qđ tñc plus dr̃ fuiſſet i mẽte dñi regis agitatũ. Et ẽt ipſi⁹ verbis expſſum ſperef hmõi obſtaculũ poſſe tolli vtrum ⁊ q̃ actio ↄpetat dñe regine. ¶ Tertio eſto q̄ cõpetat ⁊ q̄ certaꝫ exiſtat an ↄtra dñm regẽ ei⁹ filio primogenito i genere vel in ſpẽ nõ. vocato iudiciũ efficaciter iſtitui poſſit adeo ẽt q̄ ſnĩa lata aut alias ordinatio facta ↄtra dñm regẽ vel alia agitata cũ ipſo ſolo obſtẽt ppetuo filio primogenito ꝑdicto. ¶ Quarto dato q̄ hoc fieri nõ poſſit filio ñ vocato an ſufficiat oẽs quoꝝ intereſt generalr vocari vt ſic fili⁹ in genere cõprehẽdaf vel ſit neceſſe ipm noiatim vocari. ¶ Quinto ſi ipſi⁹ filij in ſpẽ neceſſaria ſit vocatio qñ ⁊ p quẽ ꝫ de curatore poterit ꝓuideri. ¶ Sexto vbi oĩa defecerint an ſaltẽ teſtes ad eternã rei mẽoriã vtilr recipi poſſint. Cõſiderãdo in oĩb⁹ his q̄ dict⁹ fili⁹ exiſtit i pñia prãte ⁊ infra pupillarẽ etatẽ ⁊ qdẽ mouit ille q ad me pñio ſcribẽtẽ recurſuꝫ dubia ꝑſcripta liter ipm ⁊ me mota habuit ꝓ negocio ſupradicto q̃ oĩa ⁊ i collatiões deducta fuerũt. Et q̃tũ ad pimũ dubiũ mihi videbaf ꝓbabilr allegari poſſe ẽt p rõnes tactas a ſapiẽtib⁹ ꝑdictis. Statutũ ⁊ iuramẽtũ regis donatiões ꝑſtatas nullas minime redidiſſe nec ex ſtipſone ꝑdicta iure dicto pmogenito filio fuiſſe q̃ſitũ in tantũ q̄ cũ ipſa ſtipſo a ſui ꝑncipio fuiſſet inutilis: vt iſti.de inut.ſtip.§.itẽ inutilis. ⁊ §.furioſus i fi. ⁊.ff.õ fideiuſ.l.ſiqs p eo.§.j.etiã morte nõ ↄfirmaf pñio. Vł eniq̄ qñ ſtipſo ẽ inutilis rõne pſonaꝝ ↄſiderato tpe ↄceptiõis ipſi⁹ ſtipſonis nũq̄ efficif vtilis ẽt ſi ↄditõalr foret ↄcepta ⁊ tpe quo vẽit ↄditio ceſſet viciũ qđ inheret tpe ↄceptiõis.nã q̃lis fit ↄditio pſone ſtipulãtis tpe quo ſtipulaf attẽdif ⁊ ex pñti vires accipit ſtipſo nec ipẽdẽti eẽ nec quo ad ſui vigorẽ ſuſpẽdi põt ⁊ ſi eius petitio ſuſpẽſa ſit: vt.ff.de ſtipu.ſuo.l.ſi ſeru⁹ cõis ita ſtipulef. ⁊.l.vſufruct⁹. ⁊ de ver.ob.l.ſiliuſſa.ſub ↄditõe ⁊ de reg.iur.l.nõ oẽ.§.i ſtipſonib⁹. ⁊ facit ẽt.ff.de ſer.expor. l.ſi minor. Et hoc ẽt voluit dicere gl.ff.de v̓.ob.l.liber hõ q̃nis i hoc aliqs de ſapiẽtib⁹ ꝑdictis ſcripſerit ↄtriũ.ſꝫ q̃ ſi alſatio ſp ſalua dñe regie pmãebit viſu ꝫ fuit his q ipſi⁹ dñe regie vtilitatẽ ⁊ honorẽ diligũt dubijs q̃ p curioſos vł nũ curioſos ipoſteꝝ fieri poſſent occurrere q̃tũ ẽ poſſibile cupiũt i allegatõe hui⁹ ñ eẽ ad pñs imorãdũ. Quãtũ vo ad alia dubia prudẽtiã ſapiẽtũ ꝑdictoꝝ volo latere q̄ opa mea ad hoc nõ ſuit reqſita vt toto igenio vias ⁊ iura exqrerẽ ad dem̃ negociũ ⁊ ipſi⁹ introductiõeꝫ ipediẽda. Sꝫ magis ad idẽ negociũ q̃ten⁹ ipſius natura ⁊ circũſtãtie patiunf ꝓmouẽdũ ⁊ q̃tũ fieri põt i toto ponẽdũ. Et ideo ſi plꝫ nõ merenf nec mihi iputẽt ſapiẽtes ꝑdicti ſi vias cuꝫ multiplicatõe iuriũ nõ ſcripſi ad ipediẽdũ negociũ ſupradictũ. Scio.n.q̄ ↄtra reſcripta ⁊ libellos eoſdẽ etiã ſi nõ

intereſſet

intereſſet agētis cū ad vigorē iudicialis neceſſario ñ reqͥ
ratᷣ ꝙ interſit actoris nec ex tali omiſſiōe frans aut ꝯcluſio
pōt impigi ꝛ maxie vbi talis pſona īteruenit ꝙut dñs rex
exiſtit q ēt i fraudē ppꝛij filij ñ pſumetᷣ de facili qd machi
nari p ſua affectione ſuſpitionē fraudis ꝛ circūuētiōis re
ſecāte vt.C.ď adop.l.cū in adoptiuis.§.ſi vo. Nā hoc ſo
lū ad pñs qritᷣ an dñs rex in editiōe ſtatuti pdicti ſenſerit
de vxore filijs ꝓcreādis. Et an dño regi aliqd illicitū poſ
ſet īpigi ex donationibꝰ ſupradictis. exiſtimās itaqꝫ dñm
regē nolle ī hoc negocio de iuris apicibꝰ diſputarᷣ cū hoc
vbi de bona fide agitᷣ minime ꝯueniat vt.ff.man.l.ſi fide
iuſſor.§.qdā nec velle oēs exceptōes exqrer ac ſi iudiciū
meū redderetᷣ ꝓſus ī luitū. ꝛ ꝯſiderās ꝙ pzicepo.ſ.papa
ad talis ſci narratōez ī ſuo reſcripto expſſaz īpm reſcripꝰū
cū āpla ptāte ex certa ſcia ꝯceſſerat ſciēs vtiqꝫ dñe regie
ex tali fcō ꝯpetere vl ñ ꝓcedere de rigorᷣ iuris actionē ꝛ ñ
ſolū iuri actōis ꝛ p tramites ſtricti iuris. Sꝫ ēt ſummarie
iuſſit ꝓcedi nec ſolū īpius dñe regie fauorē ſꝫ ēt dñi regis
attēdis ꝛ ñ putaui nec puto circa hoc an ꝛ q̄ actio de pñti
dñe regie ꝯpetat aut circa formulā libelli multū inde mo
rādū. Nā ſi libellus trāſeat ad id qď pncipaltᷣītēditᷣ. ꝛ ꝑ
ꝺcm̄ reſcriptū ꝯmititᷣ ꝯcludēs ñ video ꝙ illud qď ſuaꝫ
forma ꝯmiſſiōis aplice pnūciabitᷣ ſiue ſtatuetᷣ aut decla
rabitᷣ valeat qñ iuribꝰ ſubſiſtat rōe defectꝰ iuriſdictōis aut
intereē dñe regie agētis rōnabiltᷣ īpugnari cū de iuriſdi
tiōe ꝯſtet nec ēt defectꝰ intereē agēꝫ redderet īſtāriā aut
ſnīam ſiue declaratōe iudicū nullā ar.ff.ſa.her.l.cū puta
rē. ꝛ de inoſ.teſ.l.poſthumꝰ.§.j. ꝛ extra de ſen. ꝛ re iudi.c.
abbate.§.ſꝫ ad hoc li.vi. ꝛ ꝙ legitᷣ ꝛ no.ff.ďiud.l.iꝫ ꝛ rē ra.
ha.l.iij.§.falſus. ꝛ p Jnn.ď pen.c.l.infa ī gl.qualr q̄ ī plu
ribꝰ facͭ ad mām. Attēdēs inſup tātā ī fcō fore difficulta
tē ꝙut mihi ꝓpōebatᷣ ꝙ filiꝰ in genere vl ī ſpē notari aut
in īuito curator dari ñ ſcertiꝫ abſqꝫ ſcādalo ꝛ magni tu
multꝰ piculo ñ poterat vltra hoc ꝙ idē filiꝰ pupillus exī
ſtēs ꝛ tutorē vl ad litē curatorē ñ hebēs ī mora ꝯſtitui nō
valeat nec ei fruſtratio nocere dēat vt.ff.vt ī poſ.le.l.bis
cui.§.ceſſatū ꝛ de reg.iur.l.pupillus putaui inaniter circa
hoc laborare. Nā ꝛ ſm philoſophū de impoſſibilibꝰ ñ cō
ſiliatᷣ. Sꝫ qꝛ dñi regis ꝛ teſtiū g editiōi ſupradicti ſtatuti
īterfuerūt teſtionia iurata de intētōe īpiꝰ dñi regis ꝛ ſnīa
q.ꝯtra īpm dñm regē auctāte aplica. Et ad cautelā regiā
feritᷣ mihi poſſet futurā dōatione pdictam defenſiōi di
uerſis ꝯſideratōibus ſuffragari. ⁋ Ad hec duo dubia q̄
tertiū ꝛ ſextū ſupiꝰ ꝓponuntᷣ in qbꝰ ſaltē facti īpoſſibilitas
ſeu magna difficultas ꝛ ꝑplexitas nō ſubeſt ꝯueni. Et di
xi ꝛ dico ſaluo meliori iudicio ꝙ ſnīa lata ꝯtra pñtez ex īpſi
us pñs ꝯfeſſiōe iurata ꝛ alioꝝ teſtiū depoſitōibꝰ iurateꝫ ꝛ
ex alijs ꝓbatōibꝰ q in fcō ꝯſiſtunt obſtabit filio hēdi ſaltē
exceptōis ope ꝑ rōnes ꝛ iura per me alīs ad hoc allegata
que nō repeto cā breuitatis. ⁋ Sꝫ ꝯtra hoc inſtatᷣ qꝛ vt
in ꝯtrariū allegatᷣ ius fuit ex ſupradicta ſtipulatōe filio q̄
ſitū. Et ſic pñe mortuo tuebitᷣ ſe iure añ mortē qͥſito ſibi.
Sꝫ quātū ad ſtipſones breuiſſime dici ꝑt ꝙ aut nō tenuit
rōne notarij filio ſtipulātis ꝛ q̄rere noquētis vt hñ rōni
bus ꝛ iuribus ac auctāte dñi Jnno.p doctōs ſapientes ꝑ
ſuaſum ē aut nō tenuit rōne pñie ptātis.aut īpius filij pu
pillaris etatis p iura pallē.inſti.de inuti.ſtip.§.itē inutilis
ꝛ.§.furioſus in fi.ꝛ.ff.de fideiuſ.l.ſiqs pro eo.§.j.ꝛ acci
dit.C.de do.l.ſiqs ī emācipatū adeo vt vires nō recipiat
in excurſum in id īpo quo erat ſui iuris qͣuis alij ſenti
rēt ꝯtrariū vbi fuit vt ſupiꝰ allegatū ꝛ ꝓbatū qnimo īpſe
excurſus faciet ꝯtra eū cū ſtatiꝫ mortuo pñe erit hēs eius
dē ſic ꝙ oēs actōes erūt ꝯfuſe creditore debitori ſuccedē
te vt.C.de hēditaria ac.l.vt debitū.vel ſi īpſa ſtipſo ex oꝑ
pñe tenuit ꝛ ꝑ eā ius filio qͥſitū fuit adhuc īpo filio hēdi ēt
ex ſua pſona ꝯtra ſcm̄ ꝛ iuſiurādū pñs ꝛ ſnīa lata ꝯtra eū
dē pñem venire volēti obſtabit exceptio vt.C.de re.ali.vl
nō alie.l.vēditrici.ij.rñſo ꝛ.ff.de euic.l.vēdicātē ꝛ ď libe
ra cau.l.ſiliū ꝛ in auc.de iureiu.a mori.pſti.de excep.rei
ven. ꝛ ꝯra.l.j.iꝫ.ref. ꝛ l.viij. ꝛ eſt expſſuꝫ.C.de do.l.ſi pñs ꝛ

ꝯtrario ſenſu q.l. ſano itellectu hꝫ intelligi de libertate ſcꝫ
de rebꝰ ꝓprijs filij emācipati. ꝛ.C.de libe.ꝛ eā ſi ob eo.ꝛ de
rei vē.l.cū a matre. Ubi glo.rñdet olbꝰ ll.in ꝯtrariū qͥtū ad
hūc pūctū ꝑ aliquē ex dictis ſapiētibꝰ aſſumētē opinionē
ibi reprobatā allaꝫ. Uidē.n.eiuſdē ptātis iuriſqꝫ eē cuꝰ
fuit defunctꝰ ꝯſtat.ff.de reg.iur.hēdē. Sic ergo rōne pñe
ſtipſonis filiꝰ hēs minie poterit ſe tueri nec ſuffragabitᷣ di
cto filio ſi īpſa ſnīa feratᷣ eo ēt in minori ſeu pupillari eta
te ꝯſtitutoꝫ vt.C.ď teſta.mili.l.q a pñe ſi aduer.vē.pig.l.ij.
ꝛ de his qui.vt indig.l.polia. Sꝫ adhuc inſtatᷣ ꝛ dicitᷣ ꝙ
q̄uis ſm pmiſſa videatᷣ ꝙ filio non ꝓderit ſtipſo vl ſaltē
ꝙ ius pꝛiogeniture ꝓderit īpſi ꝛ ei obijci nō poſſit ſnīa la
ta ꝯtra patrē cū ꝙut allegatᷣ filiꝰ pꝛiogenitꝰ ſuccedat in re
gno iure ꝓprio dupltᷣ.ſ.ex diſpōne dñi Jac.regis antiq q̄
iure pꝛiogeniture diſpoſuit ſuos liberos amittendos ꝛ iu
ris cōis diſpōne iuxta no.p aliquos canōiſtas ď vo.ꝛ vo.
re.c.l.ꝫ. Et ēt aliquos legiſtas qͥ a genere nō a pñe regnū
hēre videatᷣ. ꝓ quo fortiter facit.ff.de iterdic.ꝛ rele.l.ij. Et
iō non vꝫ ꝙ īpſi pñi de īpſo regno gñas hēat referre. Et in
tantū vꝫ aliqbꝰ ꝙ filio pꝛiogenito regnū debeatᷣ ꝙ pñ īpm
pꝛiogenitū regno priuare nō poſſꝫ. Sed qͣuis diſpō dñi
Jac.regis poſſet nō īpꝛobabiltᷣ īpugnari qꝛ iura ſanguis
ꝛ naturalia ꝑ īpſꝫ nō potuerūt īmutari nec vnꝰ ſolus filius
amitti ꝛ ceteri excludi. tñ ꝯceſſo ad pñs ꝙ hoc ſit de iure
cōi. Dico ꝙ pꝛiogenitꝰ re vera ē heres ſui pñis. Et hoc ſic
oſtēdo. Certū ē ꝙ ius naturale pceſſit oē ius poſitiuū pōt
liqde videre ex pluribꝰ legibꝰ q̄ habentᷣ.ff.de iuſti.ꝛ iure
in prin.decre.di.j. Jtē certū ē ꝙ ante fuerūt ppli ꝛ homi
multitudines q̄ regna vel reges ꝙut habetᷣ ex hiſtorijs vt
pulchre aſſerꝰit ſe.re.clemēs papa.iiij.in qͣdā epſa ſua ꝛ
pꝫ etiā.ff.de ori.iur.l.ij. Ulteriꝰ certū ē ꝙ de iure naturali
inſpecto nō ſolū pꝛiogenitꝰ ſꝫ ēt minores filij pñis in oī iurē
qď ei ꝯpetebat tpe mortis ſue ſuccedūt enim natura filios
etatis vel ſexus diſtinctōe nō habita ad ſucceſſionē vocat
ſucceſſoreſqꝫ eos faciat parentū ſuoꝝ vt.ff.vñ liberi.l.ſcri
pto hēdi.C.de lib.pñe.l.maximū viciū.ꝛ de legi.hē.l.lege.
ꝛ ī auc.de triē.ꝛ ſe.§.hinc nos.ꝛ.ff.de bo.dā.l.cū rō.ꝛ de
inoffi.teſta.l.viciū. Sunt eni filij equaltᷣ ꝓ parētis. Et iď
iure nāli pꝛiter īpſi ſuccedūt vt pōit philoſ.vij.ethicoꝝ. Et
in tāntū natura īpſos filios ad ſucceſſionē vocat ſui pñis vt
ēt viuēte pñe idē filij bonoꝝ pñnoꝝ qͣdāmō dñi eſtimentᷣ
ꝛ eo mortuo iter īpſos patrē ꝛ filios ꝯtinuatio dñij bonoꝝ
libera admiſtratio q̄ hēditatis pceptio videatᷣ.ff.de lib.ꝛ
poſth.l.i ſuis. Fateri ergo neceſſe ē ꝙ iure nāli inſpecto ꝙ
pceſſit ius qōlibet poſitiuū nō ſolū pꝛiogēitꝰ ſꝫ ꝛ minores
frēs eiꝰ ſunt ſui pñis hēdes. Huic quoqꝫ iuri nāli ius poſi
tiuū rōanū ꝯſonū eē māifeſtū ē. Et forſan īpſꝫ ius rōanū ē
dcm̄ iuꝫ nālis ſaltē quo ad certā portōez certis pſonis re
linquēdā executiuū: vt ī auc.de hē.ꝛ fal.§.pmū. Uerū qꝛ
vnitas multitudis ſeu ppli q̄ oꝫ pax ī q̄ bonū ꝛ ſalus īpſiꝰ
mltitudis ꝯſiſtit dicēte Caſſiodoro oī ꝙppe regno deſide
rabilis dꝫ eē trāqllitas ī q̄ ꝛ ppli pficiūt ꝛ vtilitas gētiū cu
ſtoditᷣ h ē bōaꝝ artiū mꝛ decora h mortaliū genꝰ multipli
cat facultates ꝓtēdit mores extollit ꝛ legiſlatori congruū
bono ꝛ graui ſtudi curare pacatā atqꝫ getā eē q̄ regit ꝓ
uinciā nā pace remota ſocialis vite ꝑit vtilitas. Quinimo
mltitudo diſcētiēs ſibiipſi fit onero ſa ꝛ ꝑ ꝯñs nl hꝫ bone
ſti. Opꝰ fuit ꝛ ē ad vnitatē ꝛ pacē hmōi iducēdā nutriēdā
ꝛ ꝯſuādā aliquo regēte ꝛ dirigēte ꝑ quē īpa mltitudo re
gatᷣ ꝛ dirigatᷣ. Unū ꝛ ſalomō ꝓuer.xj.dicit vbi nō ē guber
nator cōruit pplus. Quāto igitᷣ regimē efficaciꝰ fuit ad vni
tatē ꝛ pacē ꝯſeruādā tāto erit vtiliꝰ. Mãifeſtū aūt ē ꝙ eſt
catiꝰ vnitatē efficere ꝛ ꝯſeruare pōt ad id ꝙ eſt ꝑ ſe vnū q̄
pſes. Jn plibꝰ.n.regitᷣ qͣdā vnus ad qď mō debito regerē
poſſit. Uniri vo dicitᷣ plura ꝑ appꝛopiatōꝫ ad vnū. Mul
tis enī exiſtētibꝰ i vniuerſitate ſeu multitudie paribꝰ recto
ribꝰ ꝛ vnoquoqꝫ id qď ſibi ſoret delectabile ꝓuidēte mul
titudo īpſa de facili diſpgetur ꝛ vnitas ſubſiſtere nō poſ
ſet ī ea ſic ēt ī natura videmꝰ q̄ ars imitatᷣ vt iſti.ď adop.
§.minorē. Nā in mēbroꝝ pluralitate eſt vnicū caput ꝙ ſi

in eodē corpore plura capita replant̄ vꝫ eē mōſtꝝ. vt. ff. d̄
ſtatu homi. l. nō ſunt liberi. ⁊ i apib⁹ vn⁹ ē pnceps grueſq;
vnā ſequūtur. vij. q. j. in apib⁹. ⁊ in toto vniuerſo vn⁹ de⁹
oīu ſactor ⁊ rector vt ait Philoſ. in. xij. methaphiſice. exē
plū quoq; de vnitate huius in populo caput hꝫ ex diuina
ſcriptura vbi dñs ꝑ Eze. dicit ſuus me⁹ Dauid rex ſuꝑ
eos erit ⁊ paſtor vn⁹ erit oīum illoꝝ. ⁊ ꝑ munere ꝓmittit
populo ſuo qḋ ponet ſibi caput vnū ⁊ ꝙ pnceps vn⁹ erit
ī medio eoꝝ. His quoq; ꝯſideratōib⁹ ꝓhibuit Papa in
gnāli ꝯſilio ne vna eadēq; ciuitas ſiue dioceſis diuerſos
hērēt pōtifices tāq; vnū corp⁹ diuerſa capita quaſi mōſtꝝ
⁊ a canone ſancitū ē vt ſingale eccle ſingulos epōs ⁊ ſin-
gule ꝓuīcie ſingulos archiepōs hērēt vt extra de offi. or.
c. qm̄ in pleriſq; ⁊ in ſalle. c. in apib⁹. Et rōmano poplo dū
rectus eēt p plures neceſſariū viſuꝫ ē rei publice vnū ꝯſu
li. vt. ff. de reg. iu. l. ij. ꝟ. deinde q2 difficile ꝓroi quoq; cuꝫ
ſuit ne tutela ꝑ plures admiſtret̄ facili⁹. n. vn⁹ tutor actio
nes exercet ⁊ excipit ne ꝑ multos tutela ſpgat̄. vt. ff. d̄ ad-
mi. tuto. l. iiij. ꝟ. appet. His itaq; ꝯſideratōib⁹ inductū eſt
vt vni regno vnicū caput ꝓſit ꝙ populū ⁊ multitudinē in
ter ipſm ꝯſiſtētes regat ⁊ dirigat ⁊ vnitatē ⁊ pacē int̄ ipſos
nutriat ⁊ ꝯſeruet. Sꝫ aūt hoc ꝯſiderare iuꝛ poſitiuo ſeu
ciuili ſiue ſcriptū ſiue nō ſcriptū dicat̄ ſoꝛ adductū cū ꝑ ta
lē iuriſdictōēꝫ iuꝛ naturali aliqḋ reddat̄. vt. ff. de iuſt. ⁊ iu.
l. ius ciuile. Et ꝗuis aliqb⁹ viſum ſit ꝓbabilib⁹ in hoc rō
nib⁹ ſi carētib⁹ ꝙ hui⁹ caput ꝑ electōēm foret aſſumēdū
tn̄ obtētū ⁊ viſitatū ē ⁊ eē vtili⁹ approbatū ē q2 iuꝛ hēdita
rio ⁊ ꝑ ſucceſſiōem ipſm caput. ſ. vnicus rex in regno vno
hēat̄. Sꝫ q2 mortuo ꝓncipali capite vꝫ rege regēte diſcor
dia d̄ facili poterat ſuboriri q̄ l pricipali capite regiminis
dērēt ſubſtitui vtile ſuit circa ꝑſonā determiare ex q̄ ſem-
per aſſumeret̄ ipſm pricipale caput. ſ. vn⁹ rex populi gu-
bernator ſicē ēt hꝫ i ſimi. ff. de muner. ⁊ hono. l. vt gradati
ꝟ. ⁊ ſi lege. ⁊ l. repto. in pel. Et licꝫ qñ o iſſenſio eē potuiſ
ſet qs ex ipſa ꝓſapia aſſumeret̄ in regē vtiliſſimū ſuit de-
terminare qs mortuo rege regnare dēret. Et rōnabilr vi-
ſuꝫ ē ꝙ vn⁹ ex filijs ⁊ qdē prīogenit⁹ ipi⁹ regis. Et hoc du
plici rōe. Pria vt rex viuēs ꝓcipiēs alteꝝ ex filijs ſuis re
gnare oēre plus curet d̄ āpliatōe ⁊ vtilitate regni ſui. Se
cūdo q2 pluribus exñtib⁹ filijs rōnabile ſuit ſtatuere ꝙ ꝓ-
mogenit⁹ in regē ſuccedat. nā natura dedit eidē generi ꝓ
qdē ē ſeni⁹ hoc ſit iuni⁹ quoꝝ hos qdē ſubijci hos prīci-
pali dꝫ ne indignari dꝫ iuuenis ſm etatē ſubiect⁹ ſutur⁹
valētior. Honeſtū. n. ē iuuenib⁹ miniſtrare ⁊ ſenioribus
obedire vt ait phūs. vij. politicoꝝ. ⁊ facit. ff. de fide iſtru.
l. ſi. Hoc ēt ſuadet dilectio quā pꝛ cōiter hꝫ ad filiū ꝓmo
genitū vt pat̄ ampliori ſollicitudine de bono regni curet ſci
ēs ipſm ad filiū plus dilectū ꝑuēturū. Siqs igit̄ diligēter
attēdat rōes ꝓdictas ob quas inductū extitit dcm̄ ius po
ſitiuū vꝫ ꝙ ſolus prīogenit⁹ i regno pricipet̄ ipſm ius ꝓn-
cipalr rōne regiminis ſuit inductū vt vnitas ipius regimi
nis regno ꝑ quē pax ⁊ qes multitudinis ⁊ ppli in regno
ꝯſiſtētiū ꝯſeruaret̄. ¶ Unde ꝑ idē ius ad hūc finē diſpo
nēs nō tollit̄ rō naturalis ſupradcā nec nature iuras adū
hrabat̄ ſm quā filius prīogenit⁹ ē heres pꝛis ꝗuis in ipſꝫ
filiū prīogenitū talr ius poſitiuū ꝯſluat reliquos filios ex
cludēs. ⁊ pro hoc facit. ff. de lib. ⁊ poſt. l. filio ⁊ de vſu cap
teꝝ ꝗ vſu ꝯſu. l. j. vbi nec. n. naturalis rō auctate ſenat⁹ po
tuit ꝯmutari. ⁊ C. de iure do. l. iurib⁹. Nec ꝑ ipſm ius po
ſitiuū oꝛ filio ꝓmogenito ꝙ ſit heres patris. hoc. n. rō na
turalis dedit eidē vt ſupi⁹ oſtēſuꝫ ē nec iuri filiatōis ipi⁹
nocere ſeu detrahere dꝫ ius ꝓmogeniture additū eidē. ⁊
pro hoc bñ ſac. ff. ſiqs a papa. ma. l. j. ꝟ. ſi. ſic ſorte nec ius
poſitiuꝫ quo legitia e bonis patris filio ꝓſeruat̄ ⁊ quo
ſtatuit̄ ꝙ pater filiū legitiaꝫ ꝓuare nō poſſit nec meo filio
aliqḋ grauamē īponē ipſm filiū in legitia facit pꝛis hēdēꝫ
ſꝫ primū ius. ſ. naturale ſm ꝙ ipa legitia interdū appellat̄
debitū iure nature. vt in ꝓal. auc. de trie. ⁊ ſemiſ. ꝟ. li nos.
⁊ C. quoꝝ bo. l. vlti. ⁊ q̄ appellat̄ debitū ꝓs iterduꝫ appel
lat̄ debitū ſimplr qñq; vō debitū bonoꝝ ſbſidiū vt. C. de
inoffi. teſta. ſancim⁹. ⁊ de inoffi. do. l. ſi totā. Dixit aūt ſoꝛte
q2 ſunt q dicūt ꝙ iuri ciuili poſitiuo lrimo filio dētur ⁊ ob
hoc tenēt ꝙ fili⁹ ꝑ l. mūicipalē pōt legitia priuari ⁊ hoc ꝓ-
bāt ſicut plꝫ eis. Alij vō dicūt ꝙ taxatio quote ſuit ⁊ ē de
iure ciuili poſitiuo ſicē ⁊ vls ius ciuile diſtīguit ius diuinū
⁊ pꝫ nūero teſtiū l teſtis de quo. C. ſi ꝯtra ius vl vti. pub. l.
ſi. ⁊ ēt de teſti. c. l. vniuerſis. cuꝫ ibi no. ⁊ ꝑ Inno. extra de
ꝯſti. c. q̄ i eccleꝝ. ſꝫ ꝙ portio aliq̄ i bōis pꝛis ſit filio debita
eſt de iure natu. cū ipſo iure naturali pꝛ filiū alimētare te-
neat̄. ⁊ iō dicūt iſti ꝙ ꝑ l. muni. nō poſſet fili⁹ priuari totalr
ſubſtātia pꝛis. Et ita audiui a ſolēniſſimo doctore i ſcolis
diſputari ⁊ determiari. Sꝫ ſiue dicat̄ ꝙ iure naturali ſiue
ꝙ ciuili poſitiuo hēditas pꝛīs filio debeat̄. Certū ē ꝙ ipſꝫ
ius ꝓceſſit ius ꝯſuetudinariū quo miores filij a ſucceſſiōe
regni excludant̄ ⁊ ſm hoc prīogenit⁹ ⁊ ꝓmeuo iure cēſet̄
hēs ſiue illud ius ſit nāle ſiue ſit ciuile poſitiuū. Nāꝫ quo
tiēs lex obligatōēꝫ introducit ſuꝑ eo ſcō ſuꝑ quo vet⁹ actio
ꝯpetebat niſi nolatim caueret vt ea ſola actiōe vtamur ēt
veteres eo noie ꝯpetūt actōēs: vt. ff. de act. ⁊ ob. l. quotiēs
⁊ de publi. l. j. nec iuri veri ē in aliq̄ derogatū vt de ſepul.
vio. l. q̄ ſepulchra. Et ſi hoc obtineret i iure poſitiuo addi
to priori poſitiuo multo magis obtineret in poſitiuo addi
to naturali qḋ imutari nō pōt in totū: vt in. ꝟ. ſꝫ naturalia.
Licꝫ hoc adijciat filio prīogenito ius poſitiuū poſteri⁹ iuꝛ
naturali ⁊ ciuili ꝙ ꝑ ipſꝫ prīogētis⁹ reliquos frēs ſuos a ſuc
ceſſiōe regni excludat ⁊ hoc tolleratur in regnis ꝓꝑ publicā
vtilitatē ⁊ ꝓꝑ ꝯſideratōēs ſic quoq; ius ipm poſitiuū ſiue
ſit ſcriptū ſiue ꝯſuetudiariū ē dūtaxat filioꝝ ſuoꝝ mioꝝ ex
cluſiuū ⁊ ordis iter filios īductū nō aūt derogat pꝛīo na-
turi neq; iuri a pꝛe i filiū prīogētū alr emanati. Et ex hoc
ēt aſſumit̄ talis rō. Certū ē ꝙ diſpō inducta ad aliq̄u ſiue
res ſiue ꝑſonas excludēdū iure nouo collatiōēꝫ nō opat̄:
vt. ff. de hꝛ. iſti. l. ex ſcō. ⁊ de le. j. l. legata. de ꝯdi. ⁊ demō. l.
cū tale. ꝟ. ſi. Talis enī iuris excluſio ſit quo magis certe ꝑ-
ſone a dignitate aliq̄ excludant̄ ꝑut habet̄ i ſili ꝓalle. l. vt
gradatim. ꝟ. ⁊ ſi. ⁊ l. reſcripto i ꝓn. nō quo magis alicui ali
ius nouū ꝯferat̄. Nā ſiqs ita dixerit ſi ſtimus nolit eē hēs
ta hēs eſto ꝗuis ſtim⁹ virtute ḋboꝝ hui⁹ talr iſtitutū exclu
dere poſſit nō tn̄ ipſe ſtim⁹ admittit̄ virtute teſti ſꝫ ex iure
ꝓmeuo. ſ. ab inteſtato. aſs ſibi ꝯpetēte vt. ff. de hꝛ. iſti. l. ſiqs
hēs iſtituat̄. Et idē ē ſi dicat ſi fili⁹ meus decedat ſine libe
ris. Titi⁹ ſit hēs vel hēditas reſtituat̄ eidē. Nāꝫ ſi fili⁹ hꝫ
liberos illi excludūt ſubſtitutū ex vi ꝯditionis teſti nō aūt
ipſi ex teſtō ſunt hēdes: vt not. ff. de hꝛ. iſti. l. luci⁹. i ſi. ⁊ de
le. j. l. filiuſſa. ꝟ. cū qs. ⁊ ꝓbat̄. ff. ad trebel. l. ex ſcō. ꝟ. ex ſcō
tractatū vbi appet ꝙ lꝫ excludāt ſubſtitutū nō tn̄ excludūt
fiſcū qḋ tn̄ facerēt ſi ex teſtō poſſent admitti. ad hoc ēt fa-
cit. C. de natu. libe. auc. lꝫ. ⁊. ff. q pot. i pig. ha. l. claudi⁹. Ex
hoc itaq; ſeqt̄ ꝙ fili⁹ prīogenit⁹ eſt hēs ſui pꝛis ex iure pri
meuo nō aūt ex iure poſitiuo ſubſequēter reliquos filios
excludēte. ¶ Ulteri⁹ ſic ꝓbat̄ certū ē ꝙ is dūtaxat ꝑ diſ-
poſitōēꝫ vltie volūtatis alicui⁹ ēi pōt aliquo onere onera
ri ad quē aliqḋ morte ipſi⁹ onerātis ē ꝑuētuꝝ vel nō ad-
mittit̄ ꝑ diſpōnē eādē: vt. ff. de leg. iij. l. j. ꝟ. ſciēdū. ⁊. C. de
fideicō. l. ab eo. ſꝫ certū ē ꝙ fili⁹ prīogenit⁹ regis pōt ꝑ ipſm
patrē onerari ⁊ adeo efficaciter ꝙ niſi ipſa onera impleat
pōt ipſe prīogenit⁹ iure prīogeniture priuari ⁊ regnuꝫ ad
miorē filiū trāſferri. vt extra de vo. ⁊ vo. re. c. lꝫ. ergo ſeqt̄
neceſſario ꝙ morte ipſi⁹ pꝛis ⁊ ab eodē ⁊ eūdē prīogētū
ꝑuenit regnū. Ampli⁹ certū ꝙ in oī iure qḋ pꝛi ipe mortis
ipſius incōmutabilr cōpetit fili⁹ ſuccedit eidē ⁊ ipſo iure
eſt heres ipſius: vt. ff. de lib. ⁊ poſthu. l. in ſuis ⁊ vñ legi. l.
ſcripto heredē. ⁊ ſiqs omiſſa cā teſta. l. j. ꝟ. q in ꝓtāte. ⁊ de
ſtip. ſeruo. l. liber homo ſtip. ꝟ. apud labeonē cū ſuis ſimi
lib⁹. Sed certū ē ſm opinionē q̄ ꝓſtātior ē de veritate iu-
ris ꝙ ſi prīogenitus ſuꝑſtitib⁹ ꝓprio filio ⁊ patre ac fratre
decedat. Et deinde ipſe pater. frater filio prīogeniti in re
gno ꝓferat̄ ar. ad hoc. ff. de leg. ij. l. cū ita. ꝟ. in fideicōmiſ. ⁊
C. quādo dies lega. l. agrū. de bonis ma. l. iij. ꝟ. in nepoti-
bus. ff. d̄ ver. ſign. l. ſi. ff. ad trebel. heredes. ꝟ. inter. Ergo
neceſſario

neceſſario reſultat q filio viuēte patre iure nō fuit icōmutabiliter q̄ſitū in regno alioqn ipm ad ſuū ꝓpriū filiū trāſmiſiſſet. Item certū ē q ea q̄ filio pře viuēte queruntˀ idē retinet poſt mortē přis ēt ſi přnam repudiet hēditates vt C. de ſecū. nup. l. ſique poꝛis de quo ſatis tāgiť in. l. ſanci/mꝰ. §. l ꝯputatoe. Sz certū ē q ſi mortuo pře rege pꝛloge/nitꝰ repudiaret hēditatē přis mox regnū deuolueretˀ ad ſm genitū. ar. ff. de aſſig. lib. l. j. §. aſſignare ⁊. l. iij. §. l. cum duabꝰ. ff. ſequētibꝰ ⁊ in. x. colla. an agnatꝰ vł filiꝰ defunctiˀ repudiat hēdi. ⁊c. ⁊ fac. ff. de acqr. hē. l. j. §. q ſemel. Ergo iō qꝛ filiꝰ ē hēs přis regnū ptinet ad ipm. Pro quo fac ēt qꝛ ſi filiꝰ in legitia foret inſtitutꝰ ipe ab hēditate přne abſtinere ⁊ ipam legitiā hēre non poſſet q̄cq̄ legitia debita dicaťˀ qꝛ lz ſit debita in ea tñ pōt inſtitui ⁊ iuſ inſtōnis ca pit ipam vt no. extra de teſta. c. Raimu. l gl. retinebūt. ⁊. ff. de mino. l. iiij. §. ſz vex in gl. ex hoc vbo. facit ēt qō no. C. de inoffi. teſt. l. ex trib⁹. Rurſus ſi filiꝰ pmogenitꝰ caperet regnū vt olo eo aliēuz ſibi debitū a pře ⁊ eo mō quo filiꝰ ea pit mſus vt gdā ſapiētibꝰ ſentire nitus ē pr nō poſſet ex cā filiū pmogenitū regno priuaťˀ. Sz ꝯſtat hoc eē falſum vt pz in ſacra ſcriptura Geneſis. xlix. ⁊ palic. c. v. vbi ad litam of q Rubē fuit pꝛlogenitꝰ iſrael ſz cū aſcēdiſſet ad cubile ⁊ violaſſet thoꝛ přis ſui data ſunt pmogenita eiꝰ p pces filijs Joſeph. ⁊ ſi ē reputatꝰ ei l pꝛiogenitū. qō ēt rex mlorē filiū maiori filio ptulerit l regno hř. iij. regū. c. ſ. vbi pz q Dauid ptulit l regno Salamōez filiū ſuū mlorē Adame filio ſuo maiori ipſo Salamōe. Et p hoc ēt facit alle. decre. lz de vo. ⁊ vo. re. vbi pz q p impoſitōem oneꝝ a pře ⁊ eoꝝ ñ iplet ōez p filiū pꝛlogēitū idē pꝛlogenitꝰ iuř pꝛlogēiture puabiť. Deniqz q ſnia ꝯtra přem obſtet eiꝰ ſi lio pꝛlogēito cū rex erit ēt ſi ñ diceretˀ hēs eiuſdē incōmutabilr ſic pbaťˀ. Certū ē q his g aliđ vniuerſali regimie ⁊ adminiſtratōe iuriū ſeu bonoꝝ ſeu i oibꝰ bōis vł ēt certa pte bonoꝝ p modū quote ſuccedat p hoc iure nomē ⁊ eſſe eiū ſoꝛtiť hēdis ⁊ actōes lēdat ⁊ creditoꝛibꝰ eiꝰ cuiꝰ ſuccedit tenetˀ ac ſnia ſiue arbitriū ꝯtra pdeceſſorē lata ſeu p mulgatū obſtat eidē ēt ſi reuera hēs ñ ſit ⁊ ab eo pdeceſ/ſore ñ hēat cām. Immo ⁊ ſi pmiſſa hēat ꝯtra volūtatē p/deceſſoris eidē put hoc patēt in epō ⁊ ieonomo cui pfi moniū paupibꝰ ſeu captiuis relictū diſtribuēdū. l. deſert vt. C. de epiſ. ⁊ cle. l. ſique ad declinādū. §. licētiā ⁊ l filio ēt exheredato vł alio q̄cūqz cui ex trebelliano hēditas ē reſtituta. vt. ff. q eā co. l. ſi filiꝰ ⁊ ō bo. lib. ſi neceſſe. §. ſi. ⁊ ad treb. l. j. circa pal. ⁊ l fiſco cui alicuiꝰ oia bōa vł ipoꝝ bo/noꝝ aliq̄ qua ſunt publica⁊a. vt. ff. ſolu. ma. l. ſi marito pu/blico iudicio. ⁊. C. ō ind. pu. vł pua. l. ij. ⁊ l fiſco ꝯ volūtatē defuncti ex legis tū pmiſſiōe ſuccedēte vt. ff. ad ſil. l. cū fiſco. ⁊ ad tre. l. marcellus. §. ſi. ⁊ ō le. l. gdā teſtō. §. j. Et l pꝛlato i pꝛlatura ⁊ p ꝯñō l regie ⁊ adminiſtratōe ſuccedēte q ex ꝯct u ſui pdeceſſoris tenetˀ vt extra ō ſolu. c. j. ⁊ cui ſnia lata ſiue arbitriū pmulgatū ꝯtra pꝛlatū pdeceſſorē obſtat i dubitāter vt extra ō ſen. ⁊ re iu. c. cū inſ ⁊ ō pſ. c. cū oli. cō paratˀ. n. pꝛlatus ſucceſſoꝛ hēdi vt. d. c. j. q̄uis a pꝛlato pde ceſſoꝛe ñ hēat cāz vt no. Inn. c. ex pte. ⁊ Jo. mō a. vt lite pē dē. c. ij. li. vj. ⁊ l cui libertaq cā bōa adiciūtˀ vt iſti. e. ti. ⁊ i corpe ſeu collio l bōis eius q ō eodē corpe ſeu collio erti terat ſuccedēte vt. C. ō hē. deu. l. ſi. Quoꝝ rō ē qꝛ ⁊ ſi pdicti ñ ſunt ꝓpe heredes vt ēt aliq ex ipis ſz aliq pter ⁊ aliq ꝯtra volūtatē dfuncti regimē hūt ⁊ adminiſtratōe ſiue bōa vēidt ad pdcā effcā tñ ſūt hēdes ⁊ hēdū loco hřiť ⁊ heredibus ꝯperaťˀ vt liqt colligere ex iuribus ſupradcis. Itē certū ē q filius pꝛlogēitus l vli regie ⁊ adminiſtratōe iuriū ⁊ bonoꝝ regaliū ſuccedit ⁊ p ꝯñō effcū hēres ē ⁊ loco hēdis hēť ⁊ ē cēſendus ⁊c. p q̄ ēt faě. ō ſolu. l. ſucceſſoꝛes. ⁊ qō no. C. de acq. poſſ. l. vicia. ¶ Ex oibus igiť pmiſſis ꝯcludiť qō ſinē filius pꝛlogēitus pꝑe hēs ō iure hereditario regnū hēre dicaťˀ q viſiūū videť ſine loco heredis hēaťˀ ⁊ hereꝰ effectu cenſeaťˀ. ⁊ heredi cōparetur q fratri omnino neceſſariū eſt ſententia lata contra patrem obſtabit eidē. Non obſtat ſz magis pro hac parte facit

ff. de iuredic. ⁊ rele. l. iij. Ex eui ſila expoſe ꝓcedit q ciuitatis amiſſio adimit libertis oē id q a pře ipſoꝝ ꝓuēturū eēt ad eos ſi lēſtatꝰ l ciuitate deceſſiſſz hoc ē hēditatē ⁊ liber tos ⁊ ſi gd aliō l hoc genere repiri pōt. Quę vo nō a pře ſz a genere tribuūťˀ manere icolumia. Cōſtat aūt q ſi rex lēſtatꝰ moriaťˀ ad filiū pꝛlogenitū hēditas přis puenit nō ſolū qꝛ de genere ſz qꝛ filiꝰ talis přis ⁊ iure filiatōis. ⁊ cui filiꝰ huiꝰ přis nō eēt regnū vtiqz q̄uis foret de genere nō hēet. Ergo pz q de genere eē nō ē p ſe cā vt i regno ſuc cedat ſz eē filiū ē cā pꝛia ⁊ imediata quare ſuccedū. Imo qꝛ filiꝰ eſt de genere. nō aūt oīs q de genere ē filiꝰ ⁊ nec cā ſola generis ceteros ex genere excludere poſſet. Itē m. ij. rūſo. l. logť de his q̄ a pře nunq̄ adminiſtrata vel poſſeſſa fuerit ⁊ l gbꝰ nō pōt dici ipſiꝰ přis q ciuitatē amiſit ꝓpie heres aut loco hēdis vel affectu hēs cēſendus. Ex qbꝰ pz q̄nū ad ꝓpoſitū accedit q de bōis mēnis ⁊ ſimilibꝰ q̄ filio tātū non qꝛ filiꝰ iūū. ſed qꝛ filio ſepe obueniūt. ¶ In ꝯñū aliegaťˀ legatio quoqz ō inoētarij bñficio imptinēs ē q̄ñ ad hūc articulū quo q̄riť an ſnia ꝯtra patrē pꝛiudicet pꝛlo genito hēdi vel vniuerſali ſucceſſori. De ſtipſonis eni arti culo dictū ē q ēt imptinēs qꝛ licetꝰ ſi pꝛlogenitꝰ inuētarij bñficio vteťˀ vbi ēt attendiť qō no. in ſalle. l. cū a mře. Eſt quoqz nimis ſcrupuloſa ⁊ regibꝰ nimis vecūda qō nuſq̄ relatū ſit q reges aragonie hoc beneficio ſint vſi nec vnq̄ vtentˀ tali miſeria dño ꝓcedēte. Et cogitet q defendere ni tunťˀ q ſnia lata ꝯtra reges nō pꝛiudicat pꝛlogenito filio ea rōne qua ſuccedit l regno iure ꝓpꝛio. ſ. pꝛimogeniture in q̄ntū icidūt abſurditates. Ponaťˀ eni q rex Aragōie vna pte regni caſtelle occupaſſet ⁊ ob hoc iter ipſos corā iudi ce ꝯpetēte lis agitata ⁊ demū ex ꝯceſſiōe ipſiꝰ regis arago/nie ⁊ alijs pꝛbatonibꝰ ſnia lata ꝯtra ipm fuiſſet ⁊ eidē ipſe rex acqeuiſſet niqd pꝛlogenitus ſuccēbētio aliegare pote rit hec ſnia mihi nō pꝛiudicat qꝛ pře meuo colluſit vel qꝛ pře meꝰ etiā in vex meū pꝛiudiciū facit ⁊ bonā fidē agnoſcere nō potuit qꝛ pꝛbatōes ꝯtra eū facte mihi nō obſunt cū nō ſim heres patris mei ſz iure ꝓpꝛio. ſ. pꝛlogeniture i regno ſucceſſi. Sz qd in caſu pñti argumēta q̄runť nōne in iure expꝛſſu ē q reges pñt donatōes vel alienatōes dignitatē regiā grauiter nō ledētes facere. ⁊ q donatōes vel alienatōes ipſas filius ſeruare teneť nec ꝯtra ipſas pōt venire vtiqz expꝛſſu eſt vt extra de ſen. ⁊ re iudi. c. abbate. li. vj. ⁊ de iureiurā. c. intellectio. Imo ipſoꝝ regū donatōes pleniū in pꝛpias ꝯiugeo. Et marie pp nuptias ⁊ ēt in filios q nō ſunt extranei vt quos ſaltē ſm coꝝ decentiā iure naturali alimētare teneť validiores ſunt ⁊ paucioribꝰ vinculis ⁊ ſo lēnitatibꝰ ſubſunt q̄ donatōes alioꝝ vt. C. de dona. iter vi rū ⁊ vxorē. l. donatōes q̄uas diuus. de quadri. pꝛſcrip. l. ij. ⁊. iij. de dona. l. ſancim⁹. ⁊. C. cōia de le. auc. q̄ reo. ⁊ facit ēt ad id qō de dona. in filios collatis dictū ē. ff. ō iuſti. ⁊ iur. l. j. §. pe. de leg. ij. cū pater. §. cū inter. ⁊. C. de ieg. l. volūus alioqn miſerrima ⁊ quodāmō ſeruilis foret regū ꝯditio ſi nec inter viuos donare nec in morte legare gd poſſent pp ius pꝛlogeniture filioꝝ ſuoꝝ. Et ꝯſuetudine vbiqz obten tū ē. Nimiꝝ cū regū ꝓpriū ſit donare hoc l laudē Tiberij imperatoris de ipſo ſcriptū ē q recordatus ſup cenā q nihil vnq̄ tota die pꝛſtitiſſet memorabilē illā meritoqz laudan dā vocē edidit amici diem pꝛdidi. Et ex hoc ēt approbaťˀ qō de ſnia pꝛlogenito obſtatura dictū eſt. Nā ſi donatōi facte p regē per quā rex ꝯtrahere dicitˀ vt. C. q me. cā. l. ſi donationis. ⁊ de pꝛſcrip. xxx. annoꝝ. l. ſique emptiōis pꝛimo genitus ſtare teneť ergo ⁊ geſtis in iudicio per ipm regē etiā cū in iudicijs quaſi ꝯtrahere dicamur vt. ff. de pecu. l. iij. §. idem ſcribit. ⁊ de tutelis. ⁊ ratio diſtra. l. defenſor.

De dona. inter vir. ⁊ vxo.

⁊ de iureiur. XCV

¶ Ex forma iſtius ſtatuti ordinatōis vel pꝛmiſſiōis videť colligi olim regē olic regine vel filijs ex ea naſcituris nō potuiſſe nec poſſe aliqd imobile donare. Nā oēm modū alienationis cōpꝛehēdit vt ex eius cōtextu apparet q ſic

ſtatuti pbāt vba cū dicit ſtatuim⁹ ⁊ cū ſtatutū ſit lex.ff.de iuſti.⁊ iu.l.oēs ⁊ pbibiuit alienatiōem ēt dñi trāſlatiōem impedit.C.de legi.l.nō dubiū ⁊ de re.alie.vſ nō.l.fi. Preterea hic pmiſit notario ſtipulāti ⁊ vice ⁊ noīe hēdu3 ⁊ quop intereſt. Per eū.n.potuit tāq̄ p publicā pſonā hēdibus acqri.ff.rē ſal.fo.l.ij.inſti.de adop.§.cū āt.Et talis pmiſſio v3 cū alteri⁹ intereſt.de diſtra.pigno.l.ſi creditor §.fi.⁊ no.ff.de pac.l.pe.que vſ ɔtraria marie cū iurā interuenerit qḋ vſ ſuandū cū poſſit ſuari ſine interitu ſalutis eterne.extra de iureiur.c.ſi vo ⁊ de pac.q̄uis lib.vj.ɔ marie qꝛ iſtud iurā vſ licitū ⁊ iuri ɔſonū cū p tales dōatiōes ⁊ alienatiōes diminuanſ iura regni qḋ eēt ɔtra iurā qḋ p̄ſtitit in pncipio ſui regiminis ar.extra de iureiu.intellecto ⁊ cū i fauore hēdū iurā ſit p̄ſtitū nō vſ ſine eop voluntate poſſe remitti.extra de ſpō.c.ij. Preterea vba iſtius ordinatōis ſiue ſtatuti ſunt multū gnālia. Et ſic oēm pſonā videnſ icludere.xix.di.ſi rōmanop. Preterea excipit infantes natos ſuos ꝙ de iā natis vſ ꝙ ſenſerit qꝛ dixit natos ⁊ qꝛ dicēdo vſ legēdo filijs iura itelligūt de natī ō nō naſcituris.ff.ō le.j.l.q filiab⁹ ⁊ excipiēdo filios natos oēs aſs pſonas hēſ icludere.Exceptio.n.ɔfirmat regulā i ñ exceptis.ff.de fundo inſtru.l.q̄ſitū.§.idē rñdit in auč.de nō alie.aut pmu.§.vt aūt.colla.ij. Nec diſpōnes teſtū videt ꝙ valeāt cū ñ fuerit recepti vocata pte extra de teſti.ſignificauit ⁊ ſint i ſuis dictis ſingulares. Immo videt adinuicē ſibi ɔtradicere.extra de pba.l3 ⁊c. ¶ S3 ꝙ dict̄ ſtatuto ordiatōe pmiſſiōe ⁊ iurō nequaq̄ obſtātib⁹ potuerit ⁊ poſſit dōare filijs naſcituris ⁊ vxori. Manifeſte duo videnſ pbare.ſ.exceptio ſpālis ⁊ ɔiectura viſimilis. Et qꝛ de duob⁹ agiſ.ſ.filijs ⁊ vxore. Pmo dicaſ de filijs ⁊ ō illis nulla vſ dubitatio cū ēt forma iſti⁹ ſtatuti ſiue ordinatiōnis ſi tale nomē mereſ hēre appet eū filios excepiſſe ibi exceptis iclit̄ infantib⁹ natis noſtris ñ ē ergo quo ad iſtos ad alias ɔiecturas recurrendū nā in certis locus ē ɔiecturis.ff.de v.ob.l.ɔtinu⁹. Per q̄ vba ñ ſolū natos ſ3 naſcituros excepiſſe vſ vbū.n.natī ñ pōiſ adiectiue ſ3 potius ſubſtātiue.i.filijs vt ēt pōiſ.extra de natis ex lib.vē.c.j. Nā ſm vulgare hiſpanie filij regū vocanſ infantes.⁊ ipſe excepiſſet infantes ſ3 ne oēs ifantes.ſ.tā frēs q̄ filij viderenſ excepti adiecit natis noſtris.i.filijs noſtris vt p h exceptio reſtrigaſ ad filios. Prouiſio.n.filijs fcā ñ ſolū icludit natos ſ3 ēt naſcituros argumētū.ff.de teſt.tu.l.ſiq̄s inſti.q dare tu.poſ.§.fi.ff.de op.lib.ſiq̄s opa ō vb.ſig.nomē filiop marie cū agiſ ō dāno vitādo.ſ.ne p iſtō ſtatutū ledaſ.Et p h nō ob.ff.de le.j.q filiab⁹.⁊ ibi nota. Nō.n.par eadē qꝫ rō ē lucra ñ cape ⁊ dāna ſentire.C.de codi.l.fi.⁊ cu3 ipe i pncipio ſtatuti dixerit patrē filijs ſuis minus dōatōes feciſſe.Et ꝙ ad h de iure nāli tebaſ nō ē credibile ꝙ p tale ſtatutū voluerit filios ſuos a iure nāli excludere. Nā ſtatutū ɔtra ius nāle editū ñ v3 ar.extra ō iudi.paſtoralis in cie.⁊ no. Immo.extra de ɔſti.q̄ in ecclap. Et hoc clare deponūt oēs teſtes in dcō ſtatuto ɔſcripti ꝙ ſufficeret ēt ſi in ſtatuto fuiſſet omiſſum p notariū cu3 p hoc ñ ɔtradicāt inſtrumēto. Immo addāt.extra ō fide iſtru.c.cū.P.⁊ ibi no. Et hoc ēt pbaſ p iuramētū regis q dicſe expſſe dixiſſe ⁊ ſic ēt intellexiſſe. Ei⁹.n.ē interpretatio vſ declaratio cuius ē ɔcedere.C.de legi.l.fi.xi.q.i.§.his oib⁹ marie cu3 talis interpretatio cu3 diſſimilitudie ɔcordet. Nā ēt i dubijs ⁊ obſcuris ēt pactī ⁊ ſtipulatōib⁹ vbi ſit interp̄tatio ɔtra pferenſ inſpicim⁹ qḋ ē viſimili⁹.ff.ō ver.obli.ſemp in ſtipulationib⁹ ⁊ no.ff.de pactis veteribus.extra de reg.iur.c.inſpicimus. Non.n.eſt veriſimile patrem de hoc cogitaſſe vt eos qui poſtea naſcerenſ exheredaſſet ar.ff.de vul.⁊ pu.ſubſti.l.ex fcō.eſſet enim talis inofficioſa ordinatio quodāmō exheredatio cum per eā filij a bōis paternis totalr excluderenſ ar.ff.de v.ob.h.gḋ ā nā i vita nō hērēt aliqḋ de bōis patris nec ēt i morte hērēt cū ſolus fili⁹ maior de ɔſuetudie regni i totū ſuccedat. Immo ē veriſile p talē ordiatōe3 filios naſcituros eē voluiſſe excludere q naſcēdo pp p̄ſumptā volūtatē patris

l3 de eis non facerēt mētionē donationē tñ ab eo ante a legitime factā reuocāt.de dona.l.nōnūq̄. Nā ⁊ de generali ſubſtōne fideicōmiſſaria fcā p patrē filij videſ excepti.C.de fideicō.cū acutiſſimi.ff.de ɔdi.⁊ demō.cū auris.nec videaſ p hmōi verbop generaliū anguſtias filios oīu3 pene fructu pīno defraudare.C.ō iſti.⁊ ſubſti.l.generalr ⁊ hoc rōne affectiōis attēta nā eos ɔſueuerūt magis diligere q̄ ſeipſos.ff.q me.cā.iſti gḋē.xxiij.q.iiij.ex vindicta.vna enī caro ſunt.xxxv.q.iij.§.his ita.nā oīa q̄ nra ſunt ex voto filijs parem⁹.ff.de bo.lib.nihil circa mediū.C.ō legi.hē.l.ō emācipa.xvj.q.j.p̄dicator.imo viuēte pře quodāmō dñi ſunt.ff.de lib.⁊ poſt.l.ſuis. Q̄ō i p̄dicta ordinatōe vxor videaſ icludi pbaſ ex eo ꝙ ex forma dicti ſtatuti ɔtineſ illa clā ꝙ poſſet i caſu vtilitatis ⁊ neceſſitatis regnī dōare.ſ3 ꝙ iſtud mřimōiū ſit in magnā vtilitatē regis ⁊ regni.imo totī⁹ fidei xpiane p3. Na3 p hoc multe diſcordie ſunt ſolute iter regna ⁊ reges caſtelle ⁊ aragōie q̄ oli fuerūt iter ſuos p̄deceſſores.ad hoc eni3 debēt hōi pncipes itēdere vt pacē pcurēt ſubditis ⁊ ſcādala remoueāt. Nō eni3 niſi i pacis tpe bñ coliſ pacis actor.extra de ſepul.ſup cathedrā i cle. Et iō dicebat illic Iuſtinian⁹ ſacratiſſim⁹ impator ꝙ volūtarios labores libēter appetebat vt quietē ſubditis p̄pararet i auč.vt diui.iuſſio.i pn.col.viij.⁊ Boniſa.i pīn.ſiroſ.⁊ de offi.leg.c.j. Et ſi ad hoc mřimōiū ɔtrahaſ iura pmittūt res pbibitas alienari poſſe vt dos vel dōatio ɔſtituaſ vt.C.cōia de le.auč.res q̄ attēta ſimplici vtilite q̄ ex matrimōio reſultat pp ɔcreatōe3 liberop multo magis ēt ōbet pmitti i caſu vbi tot ⁊ tāte vtilitates poſſint reſultare qꝛ nō ſolū par ɔcordia imo expugnatio infideliū nec ēt potuiſſ3 mřimōiū fieri niſi magne donatiōes fierēt ſicut oīa iter tales fuit ɔſuetū fieri ar.ff.de admi.tut.l.cū plures.§.cū tot. Et hac rōne attēta l3 iura pbibeāt ſimplicē donatōe3 iter vip ⁊ vxo.ff.ō dona.iter vi.⁊ vxo.l.j.tñ pmittūt iter regē ⁊ reginā.C.de dona.iter vi.⁊ vxo.l.dōatōes. Nec vſ ꝙ pbibitio iſtius ſtatuti debeat eē maioris potētie ⁊ virtutis cū generalr pbibeat regē dōare nec ſpālē mētionē faciat de vxore q̄ pbibet.l.cōis q̄ ſpālr pbibet de vxore ⁊ tñ nō includit reginā. Nā fortior d3 eē pbibitio ſpālis q̄ generalis.ff.ō iniur.l.itē apud labeonē.§.hoc edictū in generali enī locutōe ſolū icludunſ q̄ loquētē ē veriſile icluſup.ff.de pecu.l.q̄ peculij.de leg.q̄ iure.Et cū iſta vba ſint generalia ⁊ ſint dubia ⁊ obſcura.ff.de ſolu.cū ſocijs de iure fiſci.in fidei.⁊ ſic declaratōe idigeāt ar.ff.ō libel.obla.c.ij. Et cū dñs rex p iuramētū affirmet ⁊ declarat ſe nō intellexiſſe de vxore ⁊ de filijs ei⁹ declaratōi ſtādū ē.extra ō iure iurā.q̄to.⁊.c.veniens.marie vbi ſm opinionē veriſimilē ɔcordat vt no. Immo.i.c.veniēs. Veriſimili⁹ enī ē ꝙ p talē ordinatione3 generalē nō videaſ a bonis ſuis excludere quos nō eēt in ſpē excluſur⁹.extra de reg.iur.in generali. Veriſilitudo ēt colligiſ ex neceſſitudie ɔiūctōe ⁊ dilectione pſonap nā prudētiorib⁹ placuit rōnē affectōis habēdā ff.mā.cū ſeru⁹.de leg.j.ſi ſeru⁹ pluriū.§.fi.⁊ de lib.lega.l.aurelius.§.titius. Itē iter mariū ⁊ vxorē potius ē vnitas q̄ ɔiūctio nā vnū corp⁹ ⁊ vna caro ſunt.xxij.q.ij.agatoſa. Vñ ſibi adinuicē cōicāt actōes.xxx.q.extra de cog.ſpūa.martin⁹ ſocia enī ē diuine ⁊ humane dom⁹.C.ō cri.expil.heredi.l.aduerſus. Vñ ſocietas vite eā quodāmō dñam facit.ff.re.amo.l.j. Et iō iter eos d3 eē diuini ⁊ humani iuris cōicatio.ff.de ritu nup.l.j. Vñ ſtipulās ſibi alimēta ⁊ vxori ſtipulari videſ.xxxiij.q.ij.āmonere.⁊ ibi not. Et iō ex p̄cepto apli teneſ eā diligere vt ſeip̄m.eſt enī ɔſors regni vt habeſ Heſter. Vñ generalib⁹ ɔſtōnib⁹ pbibitorijs non videſ includi. Unde cū ille rex Aſſuerus feciſſet ſtatutū ꝙ quicūq̄ non vocat⁹ ingrederet ad eū morte puniret cū regina ingreſſa ad eū timeret incidiſſe in penā ɔſtitutionis rex legiſ reſpondiſſe. Non enī pro te ſed p oīb⁹ ɔſtituta eſt hec lex Heſter vbi exponit magiſter in hiſtoria ſcholaſtica oībus.ſ.ſubditis. Ipſa autē ɔgregans erat quaſi dicat non eſt veriſimile ꝙ ſibi ɔſortē ⁊ congregātes voluerit includere qꝛ ſicut nec ipſum ligaret ita nec ſibi equalem

equalē ar. ff. de arbi. Nã3 magiſtratus omnia eni priuile gia q̄ princeps h3 ſibi ꝯceſſit. ff. de legi. princeps. In gñali n. ſmone ñ ſolū loquēs pſona ſ3 ꝯiūcte videnſ excepte. ff. loca. qui inſulā. §. fi. Unde cū pibetur alicui ne aliqd p alijs faciat vxor ⁊ filij videnſ excepti. Nā ſic ſt p le ſic ⁊ p eis. ff. de poſtu. l. ij. ⁊ hoc qꝛ vna pſona ⁊ caro ſunt vt dcm̄ ē ⁊ ex pcepto Apoſtoli teneſ eā diligere vt ſeipſ3 ad Ephe. v. ſic xp̄s dilexit eccleſ3 ⁊ ſeipſm tradidit p ea. Ita ⁊ viri debēt vxores ſuas diligere ſic corpa ſua. Maxie re ges q magno fauore pſequūſ vxores qḋ appet qꝛ eadē p uilegia q̄ ipſi hūt ꝯcedūt vxorib⁹. ff. de legi. l. princeps ⁊ de iure fiſci l. fiſc⁹. Nā ꝯſilia ſua cū eis pticipant. vt ī auē. vt iudices ſiñ q̄ ſuffr. §. hec oia col. ij. Quanto n. nobiliores ſunt tāto vxores ſuas magis diligūt. ar. ff. ḋ adul. l. ſi vxor §. j. ibi ñ ſoli ingt atrides vxores amāt ⁊ expōit gl. i. nobi liſſimi ⁊ diligit qs vxorē magis q̄ prēs vl' mrēs Apoc. iiij. Immo pp hoc relinquet qs prēs ⁊ mrēs ⁊ adherebit vxo ri. Gene. ij. c. extra ḋ diuor. gaudem⁹. Et d3 marit⁹ eē ſo licit⁹ qualr placeat vxori ad Cori. vij. cū iſte rex hoc ñ fu iſſet ſolicit⁹ de dilectōe. Immo de odio. Nā ñ ē viſile q pſonas tāta ꝯiūctōe ⁊ charitate ꝯiūctas ī tali ordiatōe ge nerali intellexiſſet icludere ar. ff. ḋ pig. l. obligatōe ⁊ l. de niq3. C. q̄ res pig. ob. poſ. l. ij. ⁊ extra de iureiu. gnrauallis. vbi ſatꝫ poſſ3 dici cāus ⁊ eos a ſua mūificētia ⁊ largitate excludere ne videanſ tā ꝯiūctꝫ ⁊ neceſſarijs pſonis hūani taꝫ ſbſidia denegare qḋ eēt illicitū ⁊ ꝯtrā rōni. extra ḋ iu reiu. cū qdā. Nō n. de ꝯiūctis ſ3 ḋ extraneis cogitaſſe vr ar. ff. cōis ḋd. l. qcqd. Nā cū lex generalr iterdicat filiofa. dōare ñ tñ ad tā ꝯiūctas pſonas pibitio ſe extēdit. ff. de dōa. filiuſſa. ⁊ ibi no. ar. ff. ḋ admi. tu. l. cū plures. §. ī pmis Nā ī tā neceſſarijs ꝯiūctiſq3 pſonis ſub libertatꝫ noie de bitū nāle pſoluiſ. C. de ipone. lucra. ḋ reſ. l. j. li. x. ⁊ ar. ff. ḋ tutel. ⁊ rōni diſtra. l. j. §. ſ3 nōnullos ⁊ qḋ ibi no. Et licꝫ in inſtro ill⁹ ordiatōis ñ ꝯtineaſ expſſe q vxorē exciperet. erḡ tñ ꝯſtat q tūc expſſe eā excepit l3 fuerit omiſſu3 errore ne gligētia vl' malicia notarij nō d3 regie abeſſe ſi fuit min⁹ dcm̄ q̄ ſcriptū. C. de teſt. l. error. ⁊ l. ambiguitates. Qḋ āt eā expſſe excepit pbaſ p iurm regis cui vr credi cū ḋ icō ſuo interrogaſ ar. ff. de do. ſpe. l. ſi ſcopōp⁹. ⁊ C. ḋ qōnib⁹ l. iterrogari ē q̄ſi iurm purgatōis. C. ḋ his q ad eccle. ꝯfu. l. pñti maxie cū ñ ſolū vn⁹ teſtis. Immo ⁊ duo expſſe ꝯcor dāt cū eo extra de teſti. l. oī negocio. ⁊ ḋ pcu. ex iſinuatōe maxie vbi tot ⁊ tāte viſilitudies ꝯcurrūt ⁊ dcm̄ ſuū coad iuuāt. C. de reb. cred. l. l bōefidei ⁊ ibi no. ff. ḋ iureiu. ad mōiēdi nā q̄ nō pſunt ſingla mlta iuuāt. C. ḋ pba. inſtrū. Nec ē viſile tm̄ pricipē imemorē eē pbe ſalutꝫ ⁊ deierare C. ad l. iul. repe. l. fi. Et cū hic interuenerit duo iura vnu3 gnāle qḋ ñ dōaret alicui aliqd ſub illa ordiatōe ſi itellexit icludere vxorē ⁊ filios imo q eos expſſe excluſit talr ſunt vba iterptāda q reat⁹ piurij euiteſ. ar. extra de teſti. cū tu. ⁊ de peni. di. j. piculoſe ēt ſi vba aliqualr ꝯdicerēt. xj. q. j. ſucceſſor. ⁊ c. cū pdeceſſor. maxie cū hec patiunſ vba ciui liter itellecta. ff. ḋ fui. l. ſi cui. Nō ob. q ē ſtatutū ⁊ ſic lex p ꝯūs impedit trāſlatōe3 dñij qꝛ pōt dici q ñ ē pprie ſta tutū ſiue lex. cū ſit ob ſingularē vtilitatē ⁊ ñ cōem latā. iiij. di. Erit āt lex. ⁊ ſic ad ligādū ⁊ ēt obligādū ꝯdētē qḋ ē cō tra nām legis. nā ꝯdēs nō ligaſ ſuis ſtatutis ex legib⁹. ff. de legi. pñcepſ. C. eo. digna vox. ar. ff. ḋ arbi. l. penul. ⁊ ad treb. ille a quo. §. tēpeſtiuū. Preterea poſito q ſit lex eam poterit reuocare. Nēo n. pōt ſibi legē dicere a q̄ ñ valeat recedere. ff. de leg. iij. ſi qs in pri. nō obſtat q ſit iurata cu3 ēt iurata ⁊ ab initio licita poſſit ex cā reuocare. extra ḋ his que fiūt a maio. pte. capi. c. j. ⁊ ibi p modernos. ⁊ no. xj. di. in his cā ſtis ē ſufficiēs. ſ. ne ſcādalū inſ ꝯiuges ⁊ p ꝯiu ges inter reges oriaſ cū rex caſtelle frater ei⁹ reputaret ſe deluſu3 ⁊ hoc ſcm̄ in fraudē ⁊ vituptū ſuū ⁊ pp ſcandala iura volūt quē abſolui ēt a iuramento licito. xv. q. vj. au ctoritate. ⁊ ne extra de iureiu. q̄to. Preterea cū vt ſupra dcm̄ ē ñ ſit veriſile eos in tali ordinatōe includere ſic nō obſtabit pmiſſio ſic nec iurm qꝛ iuramētum non addidit

ad ꝯſenſu3 niſi religiōis vinculū. In his ergo ī qb⁹ nō cō ſenſu nec cogitauit iuramētū nō obliget. ff. de op. lib. l. ſi li bert⁹. C. de nō nu. pec. l. fi. de iureiur. petitio. ⁊ c. veniēs. ⁊ ibi p Inn. Ho. Preterea poſito ſine piudicio q expſſe in cluſiſſet ⁊ iuramētū teneret tñ dñij trāſlatio impediret vt no. Inn. ⁊ Ho. extra de pbē. dilecto. Nō ob. qḋ vr eē iura acqſitū heredib⁹ p ſtipſonē nōꝫ qꝛ hoc poſſet eē vex quo ad pſonas icluſas iſte aūt nō ſunt icluſe vt dictū ē ſ. Pre terea nec hēs ēt poſt mortē regis poſſ3 ꝯuenire tū qꝛ quē de euictōe t3 actio eūdē agētē repellit exceptio. C. ḋ eui. l. exceptio. ⁊ l. ob cā3. tū qꝛ ꝯtra teſtōris iurm nō l3 hēdi vēi re ī auē. iuſiurā. qḋ a maio. pſ. ī pn. coll. v. ff. ḋ le. iij. cū qs. §. codicillis. extra ḋ vo. l3. Nō ob. c. itellecto qꝛ ſi eēt ī pīu diciū regni tūc ex alio capite nō tñ vtute iſti⁹ valeret. Nō ob. q ad receptiōe3 teſtiū nō fuit vocata ps qꝛ nec debuit vocari. viuēte eni teſtōre hēs nullū ius h3. Preterea ſi p ſens eēt ꝯtrādicere nō poſſet qꝛ vt dictū ē nō pōt ꝯtra iu ramētū pſis vēire. Et ſic nō vr q debuerit vocari. ff. de ſi deicō. lib. l. iij. §. illud. ⁊ extra de reg. iuris q pōt. Nō ob. q excipit filios. nā ſic videſ includere vxorē per exceptiōe3.

De ſtatu monachorum.

XCVI

¶ Nūqd mōachū poſſit icludere papa ꝯtra ſuā volūtatē Jo. mo. ⁊ Jo. an. ambo no. q ſic l. c. piculoſo. extra ḋ ſtatu regu. ⁊ Jo. an. ḋ re. iur. q oēs. S3 mouet ꝯtrariū. Nā ab initio daſ igreſſo an⁹ pbatōis vt expiaſ aſpitates ordinis ītra quē ſi ſibi nō pl3 pōt exire. extra ḋ reg. iu. c. ad aplicā. ⁊ eo. ti. c. j. li. vj. Nō ergo vr q ꝯtra volūtatē ſuā ad aſpio rē vitā dēat aſtrigi vel ſaltē gn ꝯcedaſ ſibi al⁹ ann⁹. Et p hoc qḋ no. Ho. ḋ regla. l ſum. §. ad qd teneſ. ḋ hoc archi. lxxiiij. di. geſta. ⁊ xj. q. j. certe. ⁊ qḋ no. lxxii. di. propoſuiſti. Et hoc clare vr tex. dicere. xxx. di. an triēniū. ⁊ xxxiij. diſ. ḋ his. ⁊ ibi Aug. ⁊ extra ne clici vel mōa. c. j. ⁊ ḋ ꝯdi. apo. c. fi. ⁊. ff. ḋ vſu ⁊ habi. l. p fuū. ⁊ C. ḋ ſacroſan. ec. auē. ſed ſi.

De iureiurando.

XCVII

¶ Factū tale ē. Quidā abbas cuiuſdā mōaſterij ordinis ſci Bndicti ad quē ⁊ ꝯuētū ſuū ſpectat creatio mōachoꝝ pſtitit iuramētū inſcio ꝯuētu ipſi⁹ monaſterij cuidā plato nullā iuriſditionē ptātē vel auctoritatē hūti ī ipſm abbatē ſeu ī dictū monaſteriū de nō recipiēdo aliquē vl' aliquos in monachū ſeu monachos ipſi⁹ monaſterij incōſulto ipſo plato ſeu abſq3 ei⁹ līnia vel ꝯſenſu. Mō ḋ dictū monaſteriū idiget monachis ⁊ facultates h3 ſufficiētes ad puidēdu3 monachis ſatis plurib⁹ q̄ ſint ī ipſo monaſterio. Plures etiā monachos q̄ nunc hēat ꝯſueuit hēre. Dioceſanus cui imediate ſubeſt dictū monaſteriū admonet dcōs abbate3 ⁊ ꝯuētū eiſq3 pcipit ⁊ iniungit q recipiāt monachos quot ⁊ quos crediderint ipſi monaſterio fore idoneos. abbas timet de dcō iuramēto. Querit nūc an dicti abbas ⁊ ꝯuē tus admonitōe3 ⁊ mādatū dicti dioce. teneanſ ſiue eis li ceat vel poſſint non obſtāte dicto iuramēto l. d. mōaſterio recipe monachos q eis idonei ⁊ vtiles dicto mōaſterio vi deanſ qn̄ ⁊ quotiēs eis videbiſ expedire incōſulto dicto plato ſeu abſq3 ei⁹ līnia vel ꝯſenſu. ⁊ ſi op⁹ ē dioceſani diſ pēſatiōe. Et vr q abbas ꝯtra ppriū iuramētū nō poſſit re cipe monachos qꝛ l3 iure cōi nullus ex ꝯſortib⁹ poſſit ipo nere ſuitutē ipſe tñ iponēs ñ pōt ſua auētate ꝯtrafacere vel venire: vt. ff. de ſui. ruſti. pdi. l. p fundū. ⁊ de adop. l. p mortē. Scḋa rō ē qꝛ oē ſacrm̄ ſuādū ē niſi ſuatū vergat ī interitū ſalutis eterne: vt extra de iureiur. c. ſi vero. ⁊ C. ſi aduer. vēdi. l. j. Tercia rō eſt qꝛ ꝯtra ppriū iuramētū ēt te merariū nulli l3 ppria auctoritate venire: vt extra ḋ ele. c. venerabilē. §. eos igiſ ī verſu idē ēt ꝯtra ppriū. ¶ S3 in ꝯtrariū verius eſt dicēdū qꝛ cū recepto monachoꝝ ſimul pertineat ab abbatem ⁊ monachos vt ad collegiū. xvj. q. vlti. §. vlti. non licuit alicui eoꝝ tale ius ſubijcere ſeruitutī qꝛ ſeruitus non conſtituiſ niſi per dñm: vt. ff. cōis predi.

li.ꝛ inſti.de ſuitu.§.lõ;añt ſʒ rei vl' iuris ſic' cõis null⁹ eſt
dñs vt.ff.de qð.l.j.§.ſuũ.ꝛ de reꝑ diui.l.in tñ.§.vniuerſi
tatis.ergo ꝛc.Sic ipe idẽ p̃t ꝯtrauenire vt.C.ð ſacroſan.
ec.l.iubem⁹.§.ſane de agri.ꝛ eẽ.queadmodũ.extra ð ele.
c.noſt.ꝛ no.extra ð cõ.ꝯin.c.diuerſis fallacijs. Scða rõ
ẽ q2 cũ ex vtilitate mõaſterij ꝓcedat ſemꝑ ordinẽ plenuʒ
eẽ vt.ff.ð decu.l.generalr.§.ſpurios.ꝑ hoc.n.augeť cult⁹
diuin⁹ vt extra de ꝯſti.c.ex ꝑte.Manifeſtũ ẽ ꝗñ dʒ fuori
ſacꝭm ꝑ qð vtilitas eccle oppugnať vt extra de iureiur.c.
ꝑuenit.i.Immo nõ iuramẽta ſʒ ꝑiuria ſunt dicẽda q̃ ꝯtra
vtilitatẽ eccleſiaſticã attẽptãť.vt co.xi.c.ſic noſtris.ꝛ de his
q̃ fiunt a maio.par.capi.c.j.Reſcidiť nẽpe pncipis reſcri
ptũ ꝙ ex poſt fcõ incipit eẽ captioſuʒ vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſb
l.ex fcõ.circa pri.ꝛ extra ð decimis.c.ſuggeſtũ.¶ Dʒ er-
go illud ſacꝭm ciuilr intelligi niſi ſi ſubſit vrgẽs neceſſitas
que ſubſiſtẽte nõ intellr ſacꝭm diſſerri vt.ff.q ſatiſda.co.
l.vlti.ꝛ ꝑ hoc.ff.de ſuitu.l.ſcul.ꝛ de op.lib.l.ſi libert⁹.ꝛ
optie.extra de iureiu.c.q̃relã.Tertia rõ ẽ q2 mõaſteria ꝗ̃
tũ ad oẽʒ eoꝝ vtilitatẽ ſubſunt epis vt.xvj.q.ij.abbates ꝛ
trib⁹.c.ſe.ſʒ in ol iuſo intelligiť auctas ſupioris excepta.
vt.ff.ad municipa.l.impatores.ꝛ extra de iureiu.c.veniẽ-
tes ergo auctas ꝛ mãdatũ eſſe videtur ſuperioris excepta
Preterea hec ſubmiſſio.eſt eccleſiaſtice libertatis dimi-
nutio ꝛ quedã alienatio ꝛ optie ꝓbať in rõnib⁹ p̃miſſis.ſʒ
ſubmiſſiões diminutiõis vim libertatis eccle obtinẽtes ñ
tenẽt ipo iure vt ẽt legiť de Patriarcha.extra de elec.c.
cũ terra.ꝛ ð re.ec.nõ alie.§.hoc ꝯſultiſſimo.§.ꝯtract⁹.er-
go ꝛc.ꝛ ꝑ ꝯñs nec iuꝛm ſupradictũ vt.C.ð legi.l.ñ dubiũ
xxij.q.iiij.c.j.ꝛ.ij.extra de ꝯſue.c.j.ꝛ de iureiu.c.j.lib.vj.
Itẽ cũ ſapiat alienatõem vt dcm̃ ẽ ꝯtra legẽ ergo ꝛc.Itẽ
ꝯtra ius publicũ cui pacto renũciari ñ põt vt.ff.de pac.l.
iuregẽ.§.ſi paciſcar.ꝛ.l.ius publicũ.ꝛ ꝑ ꝯñs preſtans.tale
iuꝛm p̃t vẽire ꝯtra vt.ff.de libera.cau.l.j.ff.de ſepul.vio.
l.iij.§.ſi is cui⁹.Nõ ergo ꝙ auctoritate ꝓpria poſſit vẽire
ꝯtra cũ ius ipm tale iuꝛm remittat vt.ff.de ꝯdi.inſti.l.que
ſub ꝯditõe.§.vlt.ꝛ de leg.iij.l.fideicõmiſſa.§.ſi quo illicite.
Et ſi dicať iſte cui⁹ dʒ regri aſſenſus ꝯſentiet qñ op⁹ fue
rit ꝛ regriť ꝛ ita iuꝛm ſuari põt ſine interitu ſalut j eterne
vt l ꝑal.c.venerabilẽ.extra de elec.Rñdeť imo q2 cult⁹ di
uinus minuiť vl' optie ſalũ ortať.Itẽ q2 alienatio ẽ.Itẽ ex
quo ſupior hoc abbati p̃cepit ẽt ſi diſpẽſatõe egeat ſecuʒ
diſpẽſaſſe p̃cipiẽdo vř.Sic legiť in ſuo cui dať in teſtõ
tutor.Nã tacite recipit libertatẽ vt inſti.q dari tuto.l.teſt.
po.§.j.ꝛ.C.de te.mili.l.certe iuris.cũ hoc ſciẽs p̃cipit vt
ff.ð vſu ꝛ ha.l.plenũ.§.eqcij.Cũ.n.ſupior precipit id qð
agiť.ꝛ ꝑ ꝯñs ñ diſpẽſat ſʒ auctor fit.vt.ff.de auc.tu.l.ẽt ꝛ
ð re.iu.l.ñ p̃t ꝛ.l.q iuſſu.Altio ẽ caſus pro ꝑte iſta ſi recte
ꝯſidereť extra de cẽſi.c.ſignificauit.Et hec po tãq̃ vera
vř fortioribus rõnibus ꝛ potioribus iuribus cõmuniri.

De cenſibus ꝛ exactõib⁹

Extraordiarie.de mu.ꝛ ho. XCVIII

¶ Fcm̃ tale ẽ.Quedã vniuerſitas ſeu ſindic⁹ ei⁹ egit cõ
tra aliq̃s nobiles eiuſdẽ loci q volebãt ſe eximẽ a ꝯtribu
tõe mũeꝝ.Et tãdẽ fuit ſnĩa lata inter cetera ꝑ h vba ꝙ ſi
ꝯtigat aliq̃ taliã indici ꝑ dñʒ regẽ nřm vl' ei⁹ delegatõʒ q̃
fieret gr̃a publice ꝛ cõis vtitatj ꝛ neceſſitatj ꝯmũitatũ ꝓui-
cie ſalcaterij hominib⁹ ð vacinio l illis dare ꝛ ſolueř teať
dict⁹ ꝓcurator.Et ꝑ eũ dcm̃ nobiles cũ vniuerſitate p̃fa-
ta ꝓ mõ ſacultatũ q̃s ipi nobiles tebãt ꝛ poſſidebãt l dcõ
caſtro vl' ei⁹ territorio tpe idictõis ſeu tale faciẽde.¶ Que
riť mõ ſi talie q̃s idicet rex ſeu ei⁹ curia reputẽť fieri gr̃a
publice vtilitatis ꝛ neceſſitatj.Et ẽ ſciẽdũ ꝙ rex hʒ i dictj
cõitatib⁹ ꝛ ꝓuīcia iura impialia ꝛ q̃ ꝑtinẽt ad impiale ſul
tiũ ex ꝓuilio impiali.Itẽ rex ſeu ei⁹ ꝓcurator bis l ãno an
nuatiʒ idicit l de ð caſtro duo mũera vnũ qð vocatur al-
berga aliud caualcata.Alberga p̃ſtatur iſta ratione q2 ſo
lebat cões ꝓuĩcie ire ad caſtra. Et audiebat querelas
hominum de dñis ſuis.tũc homines ſoluebant expenſas
ꝛ illud vocať Alberga q̃ hodie ſoluiť l pecunia ãnuatim

Caualcata ẽ ꝓ exercitu regis q̃ q̃uis nõ fiat ſoluiť l pecu
nia ãnuatim.Mõ eſt l qõne ex iſtis vbis ſnĩe.An ipſi no
biles teneanť ad dcã duo mũera lʒ hodie nullus circũeat
ꝓuĩciã l ſeriorib⁹ de dñis ſuis iuſticiã miſtrãdo q2 tñ ſunt
iudices l ſingulis locis q hoc ipʒ faciũt ꝛ de publico ſala
riũ a rege recipiũt ꝙ talis expẽſa de qua loqť lex l auẽ.de
iudicib⁹.§.ne aũt loco alberge ſucceſſerit ac ꝑ hoc ei⁹ na
turã hẽat:vt.ff.ð ꝯdi.ꝛ demõ.l.ſilie.Iſti.ð actio.§.fuerat.ꝛ
ff.ð dõa.lꝫ vi.ꝛ vt.l.ſi donãte.§.ſpõſus.Nã cũ exhibitõ
talis iuſticie hẽat in ſe publicã vtilitatẽ ꝛ neceſſitatẽ:vt.C.
ne lice.potẽ.l.j.§.vl.ꝛ l auẽ.vt oẽs obediãt iudici ꝓuĩciaꝝ
in ꝑin.vř ꝙ hmõi expẽſas nobiles de qb⁹ q̃riť ꝯtribuere
teneanť q2 vere ẽ ꝑꝑ ꝓuĩcie vtilitatẽ ꝛ neceſſitatẽ vt ar.ff.
de ori.iur.l.ij.§.poſt originẽ.ꝛ de iuſti.ꝛ iur.l.j.§.publicũ
ꝛ ꝓ hoc bñ facit.ff.ne qd i loco pu.fiat.l.ij.§.viaꝝ.ibi refe
ctio enĩ iccirco de cõi fit ꝛč.Et l hoc vř ꝙ a ſimis ſarcina
ad iſirmos vſq3 decurrať:vt.C.ð qb⁹ mu.vel p̃ſto.nemini
liceat ſe excuſa.l.j.li.x.¶ Et idẽ vř de ſcda dicẽdũ lʒ enĩʒ
nõ ſemꝑ fiat exercit⁹ expedit vtĩ ꝓuiſiõe cũ loc⁹ fuerit i er-
rario ſit pecũia ex q̃ mũitib⁹ ſatiſfiat.Et iſtõ vigẽte rõmo
impio quo tpe incaleſcebat cura reipublice ſtipẽdiũ voca
bať q2 ꝑ ſtipes.i.modica colligebať:vt.ff.de v.ſig l.ager.
§.ſtipẽdiũ. Sicut.n.iconomica expedit hře peculiũ ſubſi
dij cã repoſitũ:vt.ff.de leg.iij.l.ſi chorus.§.j.ſic ẽt l regali
vt.C.de nũe.ꝛ actu.cartu.ꝛ adiutorib⁹.l.j. ꝓuincijs.li.xij.
ꝛ ibi no.Si ergo vnũqðq3 tale q̃lis finis:vt.ff.de au.ꝛ ar.
leg.l.ſi l argẽto ar.ff.ſol.ma.l.j.Finis aũt exercit⁹ ẽ ad bonũ
publicũ:vt.C.de re mil.l.milites.ꝛ.C.locati ꝛ ꝯduc.l.mili
tes.ꝛ ð exac.tribu.l.nẽo.ꝛ ꝓ tãto a tali cõione nullus p̃ro
gatiua aliq̃ excuſať:vt.C.de curſu publico.l.nullus ꝛ de
qb⁹ mu.vel p̃ſtatiõib⁹.l.ij.ꝛ de ſacroſan.ec.l.nẽinẽ.Et ꝑꝑ
hoc p̃ncipalr tributa debenť.Nã Aug.xpo tributa ceſari
mõet reddi q2 ꝑ bella neceſſario militi ſtipẽdia p̃benť vt
xxiij.q.j.qd culpať.ꝛ ab hmõi ꝯtributiõe nullus excipiť.
Si.n.cẽſuʒ filꝰ dei ſoluit qs tu tant⁹ es q nõ putan eẽ ſol
uẽdũ.vt.xj.q.j.magnũ.Sed his oib⁹ ob.ꝙ in ſnĩa of ꝙ ſi
ꝯtingat aliquã taliã indici q̃ fiet gr̃a publice ꝛ cõis vtilita
tis ꝛ neceſſitatis ꝛč.q̃ſi de futuris ꝛ extraordiarijs indictio
nib⁹ ītellexerit.Sʒ huic rñdeť ꝙ ꝓprietas vboꝝ nõ ob.vt
ff.arbo.fur.ceſaꝝ.l.cedere.§.ſub ceſare nec etiã mẽs.Lʒ
etiã talia indicẽdi cã ꝛ regalia ſint antiq̃ actus tñ indictõis
oi anno ẽ nou⁹ ꝛ hoc reſpectu ordinarie p̃ſtatões indictio-
nes appellanť.Extraordinarie vero ſupindicta:vt.C.ð in
ditio.in rubrica ibi no.ꝛ de ſupinditio.in rubrica.li.x.

De teſtamẽtis ꝛ extraor.

de vul.ꝛ pu. XcIX

¶ Fcm̃ tale ẽ.Quidã teſtõr hñs vxorẽ ꝛ quedã filiũ ipu
berẽ iſtõnẽ ꝛ ſubſtõnẽ fecit ſub his verbis. In oib⁹ alijs
meis bõis ꝛ iurib⁹ mobilib⁹ ꝛ imobilib⁹ ꝛ actõib⁹ qbuſcũ-
q3 vbicũq3 q̃liacũq3 q̃tacũq3 ꝛ quocũq3 noie cẽſeãť mihi
hẽdes vl'es iſtituo.G.filiũ meũ ꝛ vẽtrẽ vxoris mee ſi pre-
gnãs ẽ.ꝛ ſi filiũ vel filiã pepit ꝛ ad lucẽ ꝑuenerit ego por-
tiõib⁹.Et ſi fil⁹ vel filia ex dcã vxore mea naſcitur⁹ vel na
ſcitura decederet abſq3 hẽde ex ſuo corꝑe l'time ꝓcreato
ſubſtituo eidẽ dcm̃.G.filiũ meũ.Et ſi dict⁹.G.decederet
ſine hẽde ex ſuo corꝑe ꝓcreato ſubſtituo eis.l.frẽm meũ.
Poſtmodũ teſtõr mortu⁹ ẽ remanẽtib⁹ vxoř ꝛ filio poſtea
vo dict⁹ filius ipubes mortu⁹ ẽ ꝛ dcã vxor nõ erat p̃gnãs.
¶ Mõ q̃riť an dcã ſubſtõ fuerit pupillaris directa ꝛ ſic
mř ipuberis penit⁹ excludať.An fuerit obliq̃ ſeu fideicõ-
miſſaria.Et ſic mř ſuccedat ꝛ detracta medietate ꝓ l'tima
ꝛ trebellianica aliã reſtituere teneať.¶ In qõne p̃dicta q̃
q̃riť an ſubſtõ fcã p teſtõrẽ p̃dictũ ð frẽ ꝛ filijs ip⁹ ſi ãbos
filios decedere ꝯtigeret ex ſuo corꝑe ꝓcreatos viſis vbis
ſubſtõnis ipſi⁹ ſuprapoſitis credo mero iure eã iudicãdã
fideicõmiſſariã.ꝛ hoc duplici rõe. Pria q2 ꝯſtat ꝙ ſi vo
luerit effectũ ſubſtõnis dirigere ẽt in tpe quo filij poſſent
hře filios dũmõ ſine eis decederet vt vba teſtõris oſtẽdũt
cui⁹ mẽs potiſſime l iudicio ꝛ diſcretõe ſubſtituẽtiũ atten
ditur:vt.ff.

diſ vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſubſti.l.iā hoc iure ī pe.riſo.ibi ita
enīȝ.l altero ⁊c.ꝛ.C.de īpu.ꝛ aliis ſub.l.quis ꝛ pbaſ ex
pſſe.ff.q petāt tu.vl cu.l.credēdū.§.hoc āt ꝛ ibi not. Ut
igiſ valeat ſubſtitutio ſȝ mētē teſtātis opȝ eā eē talē que
tūc poſt pubertatē poſſit valere.h aūt eſt ſola fideicōmiſ
ſaria vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſubſti.l.vbis ciuilib⁹ ꝛ.l.pupillari
Et ſic dicaſ ꝙ p vno tpe poterīt eē directa puta pro tpe
pupillaris etatis ꝛ pro altero fideicōmiſſaria puta p tpe
qḋ poſt pubertatē excurrit. Dico ꝙ hec variatio ñ admit
tiſ niſi in milite vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſubſti.l.cēturio.vbi taſ
mutatio dr̄ eē ex p̄uilegio.ergo ius cōe ē ī ↄtrariū. ¶ Se
cūda rō ē qꝛ ſubſtitutio recipit ſuū quale ex vboꝝ forma
a pncipio ↄſiderata nō āt ex intrīſeco accidēti. Uñ breuiſ
loquꝰ impuberib⁹ in ptāte exiſtētib⁹ ſcā duas ſubſtōnes
ↄtinet in pſonā cuiuſlibet quas nō admittit in pſonā ipu
beris lȝ alter ex poſt ſcō pri⁹ ad pubertatē pueniat vt in
ſalle.l.iā hoc iure.ff.de vul.ꝛ pu.ſubſti.ꝛ no.eo.ti.l.luti⁹.
Quaſi hoc ſit dicere ꝙ a pricipio dȝ de nā ſubſtōnis p to
to tpe vniformiter iudicari ñ aūt ex variatōe caſus extrīn
ſeci depēdere. ¶ Tertio vr̄ caſus.C.ð inſti.ꝛ ſubſti. ſub
ↄdi.fac.l.generaſr in pſio caſu in q̄ p neceſſariā ſubaudi
tionē quā ꝛ gl.ponit ſcā erat ſubſtō p hec vba. Subſti
tuo ꝛ ſi deceſſerit ſine liberis ꝛ tñ tex.appellat eā fideicō
miſſariā dū in ſoluēdo qōnem ſemp de reſtōne mētionē
faciat ꝛ deductōe falcidie ibi in diuȝ pene fructu ⁊c.ꝛ ibi
no. Nec curādū ē ꝙ ibi ſit mētio de plurib⁹ ↄdōnib⁹ ſub
ſtitutōi adiectis qꝛ pluralitas ↄditionē ñ facit ad q̄litatem
ſubſtōnis ſȝ ad facultatē vl̄ difficultatē purificatōis nō
allego mō vltimū cāſum illi⁹.l.lȝ ꝛ ibi hū colligiſ qḋ vbū
ſubſtituo hūc ē ad fideicōmiſſariā nō dico aūt vt tollanſ
ↄtraria. Ad.c.ſi pr̄ extra de teſta.pȝ ſolutio qꝛ ibi erāt v
ba de neceſſitate directa vl̄ ſaltē dubia hic vō nō ſȝ clara
Si igiſ fideicōmiſſaria ē capiet mr̄ bōa ꝛ ea de māu ſua
reſtituet ſcā deductōe deducta debita q̄ta āt ſit illa de
ductio credo ſimpl̄r cū Ø doſ.ſ.ꝙ vna tñ de v̄itate iuris
ciuilis vt.C.ad treb.l.iubem⁹.vbi ē caſus.ꝛ apte.C.cōia
de le.auc.res que vez in hoc gloſatores fere oēs alr̄ ſen
ſerūt. Et canoniſte coꝝ opi.ſunt ſecuti. Nolui in hoc per
modū pcioſi ↄſilij certum ad pñs eligere. Sed relinquo
ↄſcientie iudicare debentis potiſſime qꝛ arbitrator eſt. ſȝ
niſi aliud audirē ꝛ nouum ſit crederem vt premiſi.

De fide inſtrumentorum.

C

¶ In executōe incūbētiū actuū actiue ꝛ paſſiue ſe hēnt
vniuerſitas ꝛ collegiū ſicut vnū certū ꝛ determinatū corp⁹
vt.ff.de fideiuſ.l.mortuo.et q.cau.maio.l.ergo.§.ſi.C.de
offi.recto.puin.l.ciuitas.ꝛ vt nēo ad ſuū pñcīnuū reci
piat colo.vl ruſt.l.j.li.xj.ꝛ de decur.vrbis rome.l.iſ. Sed
vnū p circūlocutōes certū ꝛ demōſtratū corp⁹ iplet opus
dūt eīū qꝛ nō refert ꝑpo noīe an ea demōſtratōe q̄ ꝑpꝛij
nois vice fungaſ aliqd demōſtret vt ſi dicaſ epūs talis ec
cleſie ↄſtituit tale pcuratorē ⁊c.vt.ff.ſi cer.pe.l.certū.ꝛ ð
ↄdi.ꝛ demō.l.noīatim.ergo id erit in collegio vt ſi dicaſ
capl̄m talis eccle ſic ↄſtituit ⁊c.tale pcuratoriū tēat ꝛ ð iu
re pcedat. Scdo certa ꝛ demōſtrata aliā demōſtratōem
reqrere ſupuacuū ē.vt.ff.de dote ple.l.j.§.vlt.ſȝ cū dr̄ ca
pitulū talis eccle res ē certa ꝛ demōſtrata.ergo aliā de
mōſtratōem q̄rere ſupuacuū ē. Pꝛia ē pbata.ſcda pbaſ.
Ad hoc vt teneat legatū in pſonaȝ legatarij reqriſ certi
tudo vt inſti.de le.§.incertis. Sȝ ſi aliqd relinquaſ col
legio vl eccle tȝ legatū vt.C.de ſacroſan.eccle.l.j.ff.ð leg.
iij.l.pr̄.§.taſculan⁹.ꝛ.l.lutius.§.collegio.ergo ē ibi certi
tudo.ſi ſic oīs alia ſupuacua ē ꝛ q̄ri nō dȝ. ¶ Tertio in
oīb⁹ collectiuis ad v̄itatē ꝑpoſitiōis indefinita eqpollet
vniuerſali hr̄ ꝛ pbaſ.ff.de interro acti.l.ſi defenſor.§.j.
vñ h ꝑpoſitio ppl̄us talꝰ loci tale qd ſcē ñ ē v̄a niſi audoēs
ð pplo fecerūt aut tāta ps ī q̄ tot⁹ pplꝰ iuris fictōe fputeſ
vt ð decu.l.noīatōuȝ ð reg.iu.l.aliō.§.refert.ꝛ ꝙ cuiu ſcȝ
vni.no.l.nulli ꝛ.l.plane.ſȝ hȝ oēs ſi ī pcuratorio ðq̄ ē ſmo

eēt ſignū vl̄e tenēt ſeu valēt ergo ꝛ ſi idefiniti. ¶ Quar
to vr̄ expſſuȝ.ff.de leg.iij.ſi chor⁹ in pñ.vbi dr̄ ſi chor⁹ aut
familia legeſ pinde ē ꝗſi ſinguli hoīes legati ſint qḋ ergo
aliqñ notāt doc.debere noīa exprimi locū hȝ qñ pcurato
riū ſit p noīa ſingularia corpa deſignātia vt canonici talis
eccle fecerūt ⁊c.ꝛ ē rō qꝛ talis ſmo poſſȝ v̄ificari ð duob⁹
tñ:vt.ff.de v.ſig.l.ſter illū.§.vi.ꝛ de teſta.mān.l.libertas.
§.vi. Sec⁹ aūt ſi p collectiua certā iuris determīatōeȝ hñ
tia vt capl̄m talis eccle argumēto duaꝝ legū q̄ ſiſ ↄdicere
videnſ.ff.ð acq.poſ.l.poſſideri ſ ſi.iiij.rñ.ꝛ ad treb.l.reſti
tuta ī pñ.ꝛ pbaſ hñ h diſtinctio.ff.de leg.ij.l.quotiēs.ꝛ.l.
grege.ꝛ ita logſ.c.vlt.extra de pcur.ꝛ qḋ ibi no.p Inno.
Nō ob.ſi dicaſ tabelliōis officiū nō ē depōere vel fidē fa
cere de his q̄ iuris ſunt ſicut nec teſtis p ea q̄ no. Inno.ex
tra de teſti.c.cū cām qꝛ falſuȝ ē hoc. Aliud.n.ē ī tabelliōe
cui⁹ fides ē approbata qꝛ de ſolēnitate pſumiſ ēt ſi nō ap
pareat:vt.ff.de v.ob.l.ſciēdū in ſiñi.de fideiuſ.§.ſi ſcriptū
ergo el pōt libere atteſtari. Sec⁹ āt ī teſte cui⁹ fides appro
bata nō ē.ꝛ hec fuit opi. Jo.C.de vſu.l.j.ꝛ ibi no. Alr̄ no
tari⁹ nō poſſet dicere aliquē ſolēniter ſtipl̄atū qꝛ ſolēniter
ſtipulari iuris ē. Cui⁹ ↄtrariū ē tā de iure q̄ de ↄſuetudīe
nedū qꝛ de pcuratorio de quo agiſ nō tñ adeſt publici
notarij atteſtatio ſȝ ꝛ ſigillū capli ē appēſuȝ ipſi pcurato
rio cui qdē ſigillo eū ſtādū cū fidē plenā facit ar.extra de
ap.c.ſignificauit.ꝛ de pba.c.iij.ꝛ.ff.de peu.l.ſi pcurator.
Sȝ fidē eni rei geſte faciēdā litteȝ publicē ꝛ ſigillū perfi
ciunſ:vt extra de ſen.excō.c.ū medicinalis.ꝛ de elec.vt circa
li.vj.ar.C.ð epi.ꝛ cle.l.ſiqs ī hoc.ꝛ.l.quaſi ſtabiſ ergo his
ſtis dōec pbeſ ↄtrariū:vt extra de pba.c.poſt ceſſionē.ꝛ
C.de pba.l.cū pcib⁹. Qḋ aūt certa ſit demōſtratio vbi eſt
capl̄m ſeu collegiū ſiue eccla aut vniuerſitas q̄cūqȝ appet
tā ex iurib⁹ ciuilib⁹ q̄ alle. q̄ canōicis. Certū ē eni ꝙ in iu
dicio pſone actoris ꝛ rei dȝ eē certa tā in exordio q̄ in ſi.
Conſtat aūt ſub noīe eccle capli ciuitatis ꝛ vniuerſitatis
actionē ꝛ defenſionē ꝑponi ꝛ cū coꝝ deſignatōe ſutaȝ ſer
ri:vt extra ð reſcrip.c.cūm q ſter.ꝛ.c.caplȝ ſcē crucis vt lite
pē.c.eccla.ij.ð pba.c.lȝ cāȝ.de furein.c.vēiētes.ð excep.
c.ſignificauerit.ꝛ ī ſall.l.ciuitas.C.ð offi.recto.puin.ꝛ p
hoc.C.ð epi.ꝛ cle.l.ois. In talib⁹.n.ↄtinēs poniſ p ↄtēto.

De electiōibus ⁊ de teſti.

CI

¶ Quia cuiuſlibȝ iudicij ↄſideratōe prior ē exſiatio pſo
naꝝ. Uidēdū ē prio de pſonis opponētib⁹ an ſint tales q̄
debeāt ad opponēdū admitti. Et de dño. G.ð mōte ſrau
du.ꝛ.G.de rubino eo ꝙ ſunt canōici eccle Metē.nō eſt
dubiū ꝙ admitti debēt:vt extra ð elec.c.cū ī iure.ð.de ex
cep.c.dilecti.ꝛ de accuſ.c.ſup his. Itē de dño.G.comite
barē.nō dȝ ī dubiū reuocari qm̄ ī articulis pncipalis cāe
daſ ꝙ ipſe ē fidelis ꝛ vaſallus epat⁹ ꝛ eccle Metē. Et idō
ex ſacro fidelitatis teneſ ecclaȝ defendere ꝛ a notijs pſer
uare vt in.x.colla.de forma fidelitatis.c.j. Inter hec aūt ē
ſolicitudinē adhibere ne ei nō idōe⁹ paſtor pficiaſ ar.ei⁹
qḋ dr̄ de liberto.ff.q pe.tu.l.ſ.§.vl.ad tertul.l.ij.§.ſȝ ſi for
te a libertis et q.cau.ī poſ.ea.l.hoc aūt.§.j.in.ð.liberi ēt ſi
q ſunt ⁊c. Et cū epūs Metē.hēat quādā ſupioritatē ī eū ſi
cut hȝ dño ī vaſallū itereſt ei⁹ bonū ꝛ getū hēre dñȝ ar.ff.ð
fideicō.liber.l.is q ex cā.ꝛ.l.generalr̄.§.ſi.ꝛ de ali.ꝛ cib.l.
cū vn⁹.in.ij.rñ.ꝛ cū ī eodē articulo deſ ꝙ comes barē.eſt
ſubdit⁹ ꝛ ð curia eccle Metē.nō dubiū ꝙ dȝ oppoſitōeȝ
admitti:vt ī auc.q̄uo opor.epi.ꝛ ceteros cle.ad ordiatōeȝ
pduci.§.ſiqs aūt talis.ꝛ ī auc.de ſan.epiſ.§.ſiqs aūt.qꝛ cū
ius publicū ↄſtat ī ſacris ꝛ ſacerdotib⁹ nō ſolū cleric⁹ ſȝ ēt
laic⁹ ſubdit⁹ admittiſ vt expſſe no. Ho.extra ð accu.c.ſup
his ī gl.ad excipiēdū de crie. Preterea cū hȝ terminū da
tū agaſ ſolūmō de obſeruātia ↄſtōnis cupiētes.hec q̄rere
nō ē pñtis ↄſideratōis.ltimarj ergo pſonis opponētiū ſup
eſt videre. An pp aliqḋ ſupueniēs coꝝ aliqs ipediaſ a ꝓ
ſecutiōe oppoſitiōis. Et pꝛio ↄtra dñm comitē duo oppo
nunſ.vnū.ſ.ꝙ itra tps a ↄſtōne taxatū nō vēit. Scōm ē ꝙ.

llicētiat' receſſit.ſʒ ad pmū pʒ rñſio q cū eccla Metē.nō
ſit Rōane eccle imediate ſubiecta ñ tēbat comes diuiaẽ
cām electionū p appſonē ad ſedē aplicā deuolutaʒ vt.ff.
mā.l.ſi pcurator.§.ſi ignorātes ⁊.l.ſi fideiuſſor.§.ſi cū de
bitor. Potiſſime cū ſemp ⁊ regſr ignorātia pſumaẽ vt.ff.
de pba.l.vi'. Ad vēiēdū āt ad curiā ignorādo nulla ꝯſtōe
artaẽ vt.C.ð tab.l.gnāli li.x.⁊.ff.ð bis q no.iſa.l.genero.ð
calūniatorib' l.ſnuis.⁊ ð edi.edic.l.cū ſer.Imo dʒ eē idu
bitata ſcia īducta p oñſiōeʒ ēt publici īſtrī.vt no.oēs doc.
extra ð elec.c.ſtatuim'.⁊ ð h ēt ſcā ē declaratio in ꝯſilio.
Viené.ð elec.c.cāʒ electōis. ¶ Ad ſm rñdeẽ q ſuffic a
pncipio ex mltis opponētib' eadē cria duos vēire.vt l.c.
cupiētes.§.ſi vo ī diſcordia ð elec.li.vj.qꝛ ſuffic vēiꝛ vnū
aut duos p oīb' vba facturos vt.C.ð erog.mi.āno.l.p.
circa ſi.li.xij. Si ñ tēbanẽ vēire.ergo vēiētes duob' ſemp
dimiſſis pñt īpune ſcedē qꝛ cū.c.ſi poſtq̄.extra ð ele. ſcm
ſit ad interptatōeʒ.c.cupiētes vt ex lr̄a ei' appet. Illos dū
taxat artat ſtaẽ quos ꝯſtō cupiētes artabat vēiꝛ vt ī auc.ð
natu.lib.ant.dota.iſtra narȷ circa ſi.vbi no. Et no. Jo.an.
d.c.ſi poſtq̄ ñ regrit.n.niſi duos ſtare. Preterea ī būib'
exercitiū iuriſdictōis ⁊ allegarȷ magnis dignitatib' ē ſpāle
q vēire ñ tēanẽ vt i.c.cupiētes.§.vlti.⁊.c.ſi poſtq̄ q qūo
ad ſtādū obligat de nullo alio loqẽ niſi de electo. ¶ Et ſi
dicaẽ eadē ē rō ī oppoſitōe. Rñdeẽ q hoc ar.ceſſat ī pe
nalib' vt.ff.ſolu.ma.l.ſi vo.§.ð viro.⁊.ff.ſi a parēte qs fue
rit manu.l.pe. Et ſi dicaẽ exquo vēit vſus iure cōi renū-
ciaſſe vř pꝛilegio ſuo qð erat vt vēire ñ teneret. vt.C.de
pac.do.l.vl. Rñdeẽ q ſi pꝛiſio holis hēat ſe min' q̄ pꝛi-
ſio legis.tūc p tale ſcm̄ vř renūciaẽ bñficio le.vt.ff.ſo.ma.
l.ſi cū dotē in pri.vt.C.de pac.do.l.vl.ſi vo hēat ſe ī plus
vt qꝛ aliqd ſaē q lex cū ſaceẽ ñ ꝯpellit ñ renūciat pꝛilio le
gis q̄ min' cū cogebat vt.ff.de mili.teſta.l.iij.⁊.C.ð excu.
tu.l.volūtarie. Et rō veriuſqʒ colligiẽ ex tex.ff.queadmo-
dū ſui.amit.l.is cui via. Sʒ qꝛ ð vēit obligat' vēire plus
fecit q̄ q tenebaẽ ergo ⁊c. ¶ Nūc itaqʒ ad canonicos ſe
opponētes dimiſſo dño Jo.ð mōte ſraudo eo q ē reb'
būanis exēpt' Cōuertam' ſmonē. Et qdē eis de tpib' ſi
ſuanis nihil pt oppōi qꝛ duob' exñtib' electis opponētes
de capi.ad veniendū pſonalr aſtricti ñ ſunt qꝛ ſufficit q ī-
ſtructores p eis ſint ī curia vt no.p oēs doc.i.c.cupiētes
§.ſi vo in diſcordia. Duabuſue electōib' deductȷ ad vnā
p renūciatōeʒ vni' ⁊ h ad canonicoꝝ ī pꝛib' exñtib' noti-
ciā deducto ſtatiʒ dicti duo canonici.ſ.g.de mōte ſraudo
⁊.G.ð vrbis venerūt. Vñ de eis q̄tū ad hoc nulla ē he
ſitatio. ¶ Sʒ eis duo opponunẽ. Primū q cū ſint ð ca-
pitulo ⁊ de electorib' dñi.P.detrena q renūciauit ñ mi
ſerūt īſtructores cū electo ſuo. Vñ excludi dicunẽ a tota
lī ꝯſecutōe pceſſus. Scðʒ q ſi miſeret ñ miſerūt eos ſuf
ficiēter īſtructos ſm qð debent cū actȷ iuribus ⁊ muni-
menȷ. ¶ Sʒ ad pmū rñdeẽ q cū ſm vitatem ⁊ p inſtra
publica appareat ⁊ p teſtes duos veniſſe vt īſtructores ⁊
ſe pūtaſſe ⁊ talis pſumiẽ miſſio qꝛ cū agim' ð actu extra-
iudiciali pſumiẽ adeſſe ſolēnitas niſi pbeẽ abeſſe vt no.p
Inno.⁊ Hoſt.extra de eo q ſur.ordi.ſuſce.c.inotuit. ⁊ p
Archi.extra de electōe.is q ꝯ li.vj. Et dato q ñ pſumeẽ ē.
plene pbatū p vnū teſtē.ſ. Adā poleti hoc expſſe dicēteʒ
ſup pmo articulo in pꝛia interrogatōe ⁊ expſſius ī tertia ⁊
p famā publicā q̄ p plures teſtes pbaẽ.hoc āt dubiū nō
plene pbaret vt extra de ſucceſ.ab inte.c.cū dilecti'. Im-
mo certe ⁊ q̄tū ad hoc ſola fama ſufficeret qꝛ ius ⁊ nā eq
pollēt vt.ff.de ꝯdi.inſti.l.ꝯditōes ⁊.l.filius ⁊ no.C.ð ꝯfeſ.
l.j.ſicut ergo ī his q̄ ſunt de neceſſitate nature vt mors ſo
la fama plene pbat vt no.ff.ð teſti.l.teſtiū fides.§. eiuſdē
quoqʒ pꝛicipis.⁊.C.ſolu.ma.l.ſi qdē ſic ⁊ ī his q̄ iuris ne
ceſſitate faciēda īcūbūt ſʒ miſſio ē hmōi ergo ⁊c. In tali-
bus nēpe q̄ alicui de iuris neceſſitate īcūbūt miſſū facit ē
iuris pſumptō.vñ ibi oī patiētia opaẽ ꝯſcuſuʒ.vt.ff.ſi ſui.
vē.l.ſi a te.⁊.C.ð acq.poſ.l.min'.⁊ accidit bñ qð no.ff.de
acq.po.l.ſidi.⁊qs pt pꝛīʒ vbi agiẽ ð pēa cuītāda rōabilr
dubitaẽ miſſiōʒ ſufficienẽ eē pbatā p vnū teſtē ⁊ p famā
⁊ p aliū teſtē dicētē ſe ſtiiſſe ad hoſtiū capl̄i ⁊ dū exibāt au
diuiſſe a canōicis q ꝯſtituerāt do.Jo.de mōteſerrādo.⁊
Adā poleti inſtructores ⁊ p aliū teſtē q dicit ſe ſimilr h au
diuiſſe ⁊ p īcūbētē ſcribētē neceſſitatē mittēdi ⁊ p effectū
ſcl realr ſubſecuti de quo loqẽ lex.C.ð adul.l.ſiq adulte-
riȷ certe nēor vt.C.ð rei vē.l.iudicia certa.ſʒ dictū Ade po
leti nitiẽ ps aduerſa tollere dicēs q īterrogatōe ei ſcā rñ-
dit q nō fuerūt miſſi ab electorib' ⁊c. Sed certe ſiqs ſeriē
dicti ei' diligēter attēdat hoc noluit diceẽ. Immo apte di
cit q miſſi fuerūt īſtructores p electores dñi.P.⁊ Jo.ſʒ
nō miſerūt a ſeipſis. Sʒ reqſiti p ipſʒ.d.Jo.⁊ q certos mit
terēt.hoc expſſe dicit ī ſcða īterrogatōe ei ſcā ſup pꝛio ar-
ticulo. Qð ergo poſtea dicit ī alia īterrogatiōe q ñ fuerūt
miſſi ab electorib' dʒ īnelligi ab electorib' ī miſſiōe pueniē
tib' ſʒ reqſiti miſſerūt.⁊ pp ꝯtrarietatē tollēdā: vt extra de
teſti.c.cū tu.⁊ hoc patēter demōſtrat ei' rñſio de q̄ ps ad-
uerſa gliaẽ.cū.n.pm' ī pꝛia ⁊ ī ſcða īterrogatōe dixiſſet in
ſtructores ab electorib' do.Jo.miſſos poſtea ī alia īterro
gatōe dixit q fuerūt miſſi p īſtructorib' ad curiā intra tps
ſʒ nō ab electorib' ipſi' do.P. Sʒ qꝛ hec adiectio ſʒ ñ ab
electorib' ⁊c.videbaẽ pꝛi' dcō p cū eē ꝯtraria ſtatim ſubiū
xit q tñ ad reqſitōeʒ ſuā in.c.factā vt.ð.pꝛi.arti.ſcā ac ſi
māifeſte dicat ꝯſiderata ſerie toti' dicti ſui q̄ dʒ ꝯſiderari
vt.ff.ð hř.iſti l.q nō militabat.§.iuſio.ð teſta.hřdes palā.
§.ſʒ ſi notā.ff.ð leg.j.l.ſi ſu' plnriū.§.vlt.qꝛ miſſi fuerūt ab
electorib' nō ī miſſiōe pueniētib' ſʒ reqſitis. Dictū āt alte
ri' deponētis q erat ad hoſtiū ⁊c.nitiẽ ps aduerſa tollere
dicēs q erat familiaris.d.Jo.ð mōteſerrādo. Sʒ ad hec
rñdeẽ q hoc nō tollit qn ī ſauorē alioꝝ oppoſitoꝝ depōeẽ
potuerit. Preterea cū ð pecūiario cōmō dñi ſui nō agaẽ.
Nō ob talis familiaritas ar.ff.ad.l.cor.de ſal.de eo.⁊.l.ſi
pꝛ.⁊ no.ff.ð teſt.l.q teſtō. Arguiẽ.n.hic de publico īterē.
Et hoc mō dʒ īntelligi qð no. Inno.extra de teſti.c.in lřis.
Ad id qð dcit ps aduerſa qð nō ē poſitū nec pbatū q di
ct'.G.fuit de mānētib' q̄re vř eū excludēdū facilis rñſio ē
qꝛ pbatū ē ſufficiēter q electores dñi.P.miſerūt īſtructo
res ⁊ dict' do.G.fuit ð electorib' ei' ergo ⁊ de ipſo vř ſcā
pbō ac ſi ſinglr ⁊ pncipalr de eo pbatū foret: vt.ff.ð le.iij.
l.ſi chor'.⁊ de vſu ⁊ ha.l.ſi ita pſertim cū ſit eadē rō ꝯphē
ſoꝝ ſub illo īdefinito ſmōe: vt.ff.de le.ij.l.ſi plib' ī pꝛin.⁊
no.p Jo.mo.extra ð elec.c.vt circa.⁊ p do.Dy.de reg.iu.
ī pꝛi. Preterea dato q dict' do.G.pe miſſiōis īſtructoꝝ
nō fuiſſet i.e.ipſe p hoc nō excludere ſcā ſufficiētē miſſiōe
p ſocios ⁊ collectores ſuos qꝛ act' miſſiōis nō īcūbit ſingu
lis vt ſingulis ſʒ ſingulis ⁊ vniuerſis ſiue de vniuerſitate
aliq̄ exñtib' puta de toto.c.qñ electio ē in ꝯcordia vel de
pte certa qñ ī diſcordia q̄ ps ēt ⁊ ſi eēt mior tñ eo q dicit
q q̄tū reſpectu toti' vniuerſitatē quādā ꝯſtituit: vt.ff.de
le.j.l.ſiqs a filio.§.ſi. ¶ In actib' āt hui' referẽ ad oēs q
ſit p maiorē ptē.vt.ff.de reg.iu.l.aliud.§.referẽ.⁊ ad mūi
ci.l.q maior.C.de decu.l.nolationū forma. Ad ſcðʒ q dr.
q nō venerūt ſufficiēter īſtructi. Rñdeẽ ſaltē p hoc q ele
ctus portauit oīa ad vtilitatē cōeʒ ergo videnẽ ſufficiēter
veniſſe: vt.ff.de v.ſig.l.quos nos hoſtes.§.locuplex.⁊ de
dā.iſe.l.ſi ita. Et ſi pter ⁊ ꝯtra cōeʒ vſūʒ aliqd ꝯtigit puta
qꝛ elect' renūciauit ⁊ oīa exportauit hoc nō ē īſtructorib'
vel eos mittētibus īputādū ar.ff.de ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.ſi
ſtullos.§.vl. Sicuti.n.ſunt cōeʒ morē ⁊ ꝯſuetudinē: vt.ff.
de edil.edic.l.q ſi nobis.§.qꝛ ſi aſſidua.⁊.l.qs ſit fugitiu'.
§.apud labeonē. Nō ob.q dr q ſequēs cāua nō liberat a
pcedēti culpa p legē.ff.loca.⁊ ꝯdu.videam'.§.j.qꝛ veꝝ ē
a pcedēti culpa ī faciēdo ꝯmiſſa ſec' ī nō faciēdo: vt.ff.de
ſpē.in re.do.fa.l.⁊ ī totū. Vel veri' ñ liberat a culpa ꝯtra
pactū expſſe ꝯmiſſa ab alia liberat: vt.ff.ad.l.rð.de iactu.
l.ſi.⁊ ibi no. ¶ Ad id q dicit ps aduerſa q ñ fuerūt miſſi
p iſtrm hoc ē de eoꝝ miſſionē nō fuit ſcā ſcriptura. Rñde
tur nō ē neceſſe qꝛ cāua ſunt ſpāles ī qb' ſcriptura reqriẽ
qui notanẽ.C.de pac.l.pactū q bōa fide de quoꝝ in mera
iſte nō ē. Et regula ē in ꝯtrariū: vt.ff.de pigno.l.ꝯtrahiẽ.⁊.
C.de fide inſtru.l.in exercēdis.⁊ no.Archi.in prima con-
ſtōne.rj.li.

ſtitutōe.vſ.ll. Preterea ñ eēt neceſſaria ꝓſumeret̄ aſſuiſ- ſe q2 act⁹ ē extraiudicialis vt dcm̄ ē ſupra. Et dato ꝙ ex- cludant̄ oppoſitores q2 nō ē ſuata ꝑ eos ꝯſtitutio cupiē- tes admittent̄ ꝑ viā denūciatōis vt extra ꝺ accu.c.vēiēs ꝶ.ꝓlatoꝝ. Et hec fuit opinio olim g gl.ſuanerit.c.cupiē- tes vt no.ꝑ Gar.in d.c.cupiētes.ꝶ.ceteꝝ ꝟſu opponētes vꝉ opponētiū 7c.ſup ꝟbo ſili pēs plectēda.7 ibi ꝑ Jo.mo. Archi.7 Jo.an.7 idē ſi ꝑ modū ordiarie accuſatōis. Nō obſtātia.n.ꝯſtōnis repellit ab oppoſitōe 7 exceptōe ſ3 a denūciatōe 7 accuſatōe ñ. Vñ dcm̄⁹ eē ꝯtēt pēis lege cō ꝓbēſis vt.ff.ꝺ ꝟ.ob.l.ſi ſtipſo.7 marit⁹ excluſus a ꝑtāte ac cuſandi iur̄ mariti accuſare ꝑt iur̄ extranei vt.C.ꝺ adul.l. iure mariti. Et fili⁹ excluſus ab vñ liberi vēit ꝑt ad ſucceſ ſiōe3 ꝑſis ꝑ vñ agnati.ff.ꝺ ſucceſ.edic.l.j.ꝶ.ſ3 vidēdū.7 ꝑ h̄ fac̄ regl̄a iuris ꝗtiēs duplici. Et hoc expſſe dic̄ tex.l.eī g alio iur̄ vēit q̄ eo qꝺ amiſit ñ noc3 id ꝑ qꝺ ꝑdidit ſpro deſt id ꝙ vt.ff.de bonis liber.l.ſi filius in fine primi rñſi.

De conſtitu. 7 de ver. ſig.

CII.

Feꝯ tale ē. Statutū ē in eccl̄a terracbone ꝑ archieꝑ3 7 caplm ꝙ vacāte ſede. Prepoſit⁹ gcūq3 fuerit vꝉ abſens extra ꝓuinciā aut ꝓuinciā qūcūq3 exiuerit. In cōtinēti ca merari⁹ eiuſdē eccle gerat vices archieꝑi i tpalib⁹ 7 ſpūa lib⁹ ſic ipe ꝓpoſit⁹ gerebat. Si āt camerari⁹ mortu⁹ fuerit aut abſens a dioceſi aut dioceſi3 qūq3 exiuerit archidia conus maioꝝ gerit vices archieꝑi ſic dicti ꝓpoſit⁹ vꝉ came rarius. Si āt archidiacon⁹ fuerit mortuus vel abſens a dioceſi qūcūq3 exiuerit. Sacriſta gerit vices archieꝑi ſic dei ꝓpoſitus camerarius vꝉ archieꝑs gerebāt. Nō q rit vtꝝ glibet ꝓdictoꝝ dicatur vꝉ cenſeat̄ rōne ſui bñficij hr̄e curā aiaꝝ ꝑꝑ ꝓdcā ꝓut cura itelligit̄ in caſu ꝯſtōnis execrabilis noꝑ edite ꝯtra obtinētes nūc pluralitate di- gnitatū vꝉ alioꝝ bñficioꝝ q ñ pñt ſimul teneri abſq3 diſpē ſatōe. Et an ex hoc eoꝝ dignitatib⁹ imīnē dicat̄ cura aiaꝝ. Et certe vꝉ dicēdū ꝙ talia bñficia curata nō ſint q2 l3 poſ ſit eis cura accedet̄ ñ tñ ꝯpetit niſi extriſec⁹ adueniat. Et nō d3 aliqd tale dici ex eo ꝙ ꝯtingere poſſet ſ3 ex eo ꝙ ē vt.ff.ꝺ in litē iurā.l.j.7 de fideiuſ.l.vlt.7 de fideicō lib.l. iiij.ꝶ.j.q2 de rebus ſic hñtibus loqmur vt no.ff.de ꝯdi. ob cām da.l.ꝙ ſuus. Preterea cū cura ad dignitatē eꝑa lē ꝑtineat 7 ad eꝑm vt ad ſponſoꝝ 7 adminiſtratorē vꝉ ꝙ ēt dignitate vacā.cura inh̄ꝛtū dic̄ ios iꝑi dignitati ihereat 7 ab ea ſit inſeparabilis ſicut icorpoꝛalia regīr vt.ff.ꝑ ſo- cio.l.iij.in pñ.7 ibi no.7 de pecu.l.qs.ergo caſus ſicut iu- ra icorpoꝛalia iacēte hꝺditate manēt penes eam vt.ff.de acq.poſ.l.cū hꝺdes 7 ꝯfeſſoria ꝑ ſuitutib⁹ debitis ꝓdijs hꝺditarijs ſola aditōe ꝯpetit hꝺdi vt.ff.de peti.hꝺ.l.nō tm̄ ꝶ.ñ. Exercitiū ꝟo cure q2 ſcꝯ dicit penes dignitatē iacē- tē eē ñ pōt vt l.d.l.cū hꝺdes.ff.de acq.poſ.ff.ſiqs teſtō li ber eē iuſſus fuerit.l.j.ꝶ.ſcēuola. Et iō illud trāſit ad ꝑpo ſitū de quo ē ſmo 7 ex hoc ſolo nō ꝑt curatus dici ſic nec ꝓcōſul.dr̄ q ad tps ꝯſulatū obtinet ꝓſide.defuncto g ꝓ- ꝑrie ſubrogatus dr̄ vt.ff.de tuto.7 cu.da.ab his.l.j.7.C.ꝺ offi.eius q vicē alteri⁹ iudicis ob.l.ij. Ex tpali ꝟo exerci- tio cure iure penes alteꝝ remanēte nō d3 cēſeri bñficiū curatū vt appet ꝑ hāc nouā ꝯſtōnem execrabilis inh̄ꝛtū lo quit̄ ꝺ vicario tpali. Nec ē nouū penes vnū eē ius vſu fructus 7 penes aliū facultatē fructuū ꝑcipiēdoꝝ vt.ff.ꝺ iure do.l.ſi vſufructus.7 ſolu.ma.l.vſufructu cū ſimi. Et iō habito reſpectu ad ius dr̄ vices gerēs alteri⁹ vt extra ꝺ reſcrip.c.cū te.7 ibi de hoc ꝑ Inn.7 Cōp.7 ꝑ hoc.ff.cōi di.l.cōi diui.ꝶ.cū de vſufructu l ñ.7 ibi no. Et ex his ꝓba bile vꝉ poſſe ꝯcludi ꝙ talia bñficia ſub ꝯſtōne nō cadūt.

De elec. 7 de verb. ſigni.

CIII

Queſtio eſt an.c.quorūdā.ꝶ.circa.extra.ꝺ elec.li.vj.ꝙ dicit electōes ſcām a minori ꝑte nūero inter ñ mēdicātes ꝑſo iure nullū ius tribuer̄ electo locū hēat i mōachō ele cto ad abbatiā ꝓꝑꝛij mōaſterij. Et vꝉ ꝙ locū hēat i eo dū taxat q ad adminiſtratō3 vel ꝓlaturā alteri⁹ mōaſterij eligit̄ 7 nō ꝓꝑꝛij. Et hoc quadrupl̄r oſidit. Pꝛio ſic eq̄le ad principiū legis ſeu ꝯſtōnis talis ē tota lex ſeu ꝯſtō vt.ff.de iur.7 fac.igno.l.regl̄a.ꝶ.vl.q2 a primordio tituli poſterior formar̄ euēt⁹ vt.C.de ipo lucra.deſcrip.l.j.in pe.rūſo.li.x. 7 ar.ff.de leg.ij.l.cū fili⁹.ꝶ.hꝺs. S3 pꝛīcipiū dicte ꝯſtōnis ex qos diſpōere icipit ꝙ ē ibi volētes ergo 7c̄.loqt̄ de ele ctis ad ꝓlaturā extra ordinē ſuū ergo ꝺ talib⁹ electis extra ordinē tota ꝯſtō d3 itelligi. Scꝺo hoc ꝓbat ꝓfatio ſeu ꝓhemiū ipſi⁹ ꝯſtōnis qm̄ ex ipſa patēter mēs legiſlatoris colligit̄:vt.ff.de hꝺ.iſti.l.vl.7 ꝺ adi.7 trāſſe.leg.l.aliūe.ꝶ. vlt.ſ3 i ꝓfatōe dr̄ ꝙ itēdit ꝓuidere ꝯtra eos q extra admi- ſtratōe3 ꝓꝑꝛij ordis ſolū aſcēdere moliūt̄ ergo de itētiōe ꝯditoris canōis nō fuit aliqd inouar̄ circa electos i ꝓꝑꝛio mōaſterio. Et ſic remanēt i iure āntiquo vt.C.de app.l.ꝓci pim⁹.7 ꝺ teſta.l.ſancim⁹. Nec ē veꝝ q2 facilior ē ꝓmotio in ꝓꝑꝛio q̄ trāſitus ad alienū. Ad alienū aūt ē poſtulatio. S3 in ꝓꝑꝛio ē electio vt extra de renū.poſt trāſlationē.7 ibi no.ꝑ Inno.7 de poſtu.ꝓla.c.vlt.7 ibi ſil̄r no.ꝑ eūdē l3 hodie videat̄ ēt in alieno eū eligi poſſe.vt extra de elec.c. nullus.li.vl.vbi no.ꝑ Archi. Tercio hoc idē ꝓbat de curſus ꝯſtōnis quorūdā q tñ i ꝑeſa q̄ vltia ſui ꝑte loqt̄ ꝺ his q ſuoꝝ ſupioꝝ obtēto ꝯſenſu eligunt̄ ꝑ qꝺ appet ꝙ lo quit̄ de his q eligunt̄ extra ſuū mōaſteriū 7 ſupiorē hūt. Qui enī ad abbatiā mōaſterij ꝓꝑꝛij eligunt̄ ꝓꝑꝛie talem ſupiorē a quo licētiā ꝯſentiēdi regrāt nō dicunt̄ hr̄e.igit̄ de primis i.de his q extra ſuū mōaſteriū eligunt̄ lex loq itēdit ar.optimū.ff.de flumi.l.j.ꝶ.nō aūt oē.7 de admi.tu. l.itē aūt circa ꝑn. Quarto hoc denotat copulatiua dcō quoq3 q eſt in.ꝶ.circa religioſos.cui⁹ natura ē ꝓcedētiū 7 diu3 eoꝝ accedētiū repetitiōe3 iducere:vt.ff.de le.iij.l.in repetēdis.7 de fundo iſtruc.7 iſtr o.leg.l.ſepe.ꝶ.eius. Cū igit̄ aūt illū.ꝶ.circa religioſos ſemꝑ locut⁹ fuerit ꝯditor ca nōis de electis ad ꝓlaturas extra adminiſtratōe3 ꝓꝑꝛij ordi nis eū dicit circa quoq3 alios. Et ſic d3 itelligi extra admi ſtratōe3 ꝓꝑꝛij ordinis aūt culpa quoq3 vim repetitiōis nō hr̄et. Et ꝑ hoc i iſti.ad.l.aql.ꝶ.hoc tm̄ capite ibi nā plebē romanā q aqlio tribuno rogāte hāc l.tulit ꝯtentā fuiſſe ꝙ ꝑeſa ꝑte hoc ꝟbo vſa ē 7c̄.q.ꝶ.hoc ar.7 ſupiora cōꝓbat. Quinto 7 vltio mēs legiſlatoris lex ē 7 nō ꝟba:vt.ff.ꝺ legi.7 ſenatuſcō.l.ſcire leges.7 no.c.tit.l.ꝯtra le.7.l.fra⁹.7 C.c.ti.l.nō dubiū.ſ3 mēs ꝯditoris illi⁹ decretalis fuit plus artare mēdicātes q̄ non mēdicātes qꝺ appet q2 mēdicā tes i diſcordia eligi nō pñt. Nō mēdicātes aūt pñt dūmō nō a minori ꝑte ſ3 mēdicātib⁹ legē nō iꝑoſuit cū eligunt̄ i ꝓꝑꝛijs mōaſterijs ergo nec nō mēdicātib⁹ itelligit̄ lex iꝑo ſita alioqn ꝯtra legiſlatoris mētē plus artatim eēnt nō mē dicātes qꝺ ē abſordū.7 hoc bñ ꝓbat̄.extra de elec.idēm tatib⁹.ꝶ.ſiqua ꝟo.ibi vꝉ poni ſpāle in electa i abbatiſſam ꝓꝑꝛij monaſterij a minori ꝑte vt nō teneat iꝑo iure.i mōa ſterijs ergo viroꝝ vꝉ ius cōe ꝯtrariū:vt.ff.ꝺ le.7 ſe.ꝯſul.l. ius ſingulare.7 ad mūici.l.j. Nō ob.rñſio ad ea q poſſent iduci ꝑ ꝯtraria ꝑte illud ꝟbū ad ꝓlatōes quaſlibet qꝺ eſt in.ꝶ.ceteꝝ.q2 illud ē iſtributiuū quaſlibet diſtribuit inter adminiſtratōes eiuſdē ordis tm̄ q plures eē pñt 7 nō reſpi cit adminiſtratiōe3 alteri⁹ ordis ar.ꝑ hoc.ff.de le.iij.l.ꝗtuꝝ. ꝶ.in eū.7 de ali.7 cib.le.l.a filio.ꝶ.ñ. Verba dñi Car.ma nu ſcripta ſunt q ſequunt̄. Cōtrariū tenēt oēs. Et ipſe ēt dixit mihi ꝙ tenebat ꝯtrariū.imo hoc t3 Archi.7 Jo.mo. Sed Jo.an.t3 ꝯtrariū.7 ꝑ eo facit ꝙ l3 in ꝑn.7 i.ꝶ.j.dr̄ vt de adminiſtratōe extra ꝓꝑꝛiū ordinē.ſ3 adiecit ꝟbū quaſli bet ꝑ qꝺ vꝉ ſenſiſſe tā de ſuo monaſterio q̄ de extraneo.

De cenſibus 7 exactio.

CIIII

Circa ꝓpoſitā qōnē in qua dñs nr̄ papa Jo.xxij.petit ſibi charitatiuū ſubſidiū impendi 7 ꝑ ſubditos moderatā collationē fieri ꝑ emptiōe caſtri de variaco ē ꝯſiderādus dñs noſter altero ꝺ duob⁹ modis. Uno modo vt ſimplex

dñs comitat⁹ ſeu terre Venaſſi ꝫ alijs dñis nihil hñs. Et alio mõ vt ſum⁹ pnceps ⁊ dñoꝶ dñs ꝫ alijs mſtas ꝓrotinas hñs. Si q̄dẽ ꝑrio mõ ꝯſideret vr̃ ꝙ liceat ei tale ſbſidiũ petẽ. Cõſtat.n.ꝙ rõe publice vtilitatꝫ de cõi ſbſidiũ peti ꝑt ⁊ collatio iplorari iuxta illud refectio ei ⁊c. Icirco õ cõi fit q̄ vſuꝫ vtilitatẽ q̄s cões hꝫ vt.ff.ne q̄d i loco pu. l.ij.§. viaꝶ ⁊ alibi nulla.n. debẽt rõe ad hoc q̄d cõe olb⁹ ꝓfutuꝶ ẽ ſe iũgi vt.C. de colla. fundoꝶ pri ⁊ de emphi.l.j. li.xj. q̄ſi patẽter hec iura ꝯcludãt ſicut ꝙ cedit i honorẽ vl ꝯmodũ ꝑuati dꝫ eis impẽdijs expediri vt.C.õ ſta.⁊ ima. l.vt vetuſtã.⁊.ff.õ adul.l.ſi poſtulauerit circa princi.⁊C.de eroga.mili.ãno.l.vl. Sic ꝙ cedit i horẽ ⁊ ꝯmodũ publicũ dꝫ publicis ſumptib⁹ ſubleuari vt i h eq̄ ſit vtriuſq̄ ꝯdõ vt.ff. de fideicõ.l.mortuo.ff.q.ex cau.mo.l.itẽ ait ꝑtor in pal.ſicta.l.ergo.§.vl.c.xi.⁊.C.vt nẽo ad ſuũ ꝑtimo. ſuſcip. colon.vl ruſt.l.j.li.xj. ſꝫ in ẽptõe caſtri de variato publica vr̃ ſet vtilitas ergo ⁊ de publico ſiue cõi fiet collatio. Q̄d ãt publica verſatur vtilitas ꝓbetur. ¶ Primo ex grauis ⁊ duri ⁊ potẽtis vicinis elõgatõe ar.ff. de ꝯtrahẽ.ẽp. ⁊ vẽdi.l.q̄d ſepe.§.vl.⁊ de le.ij.l.ſi cui fundũ.⁊ q̄d not.ff. ſo.ma.l.j.in.ij.rñſo. Et hic ẽ caſus.l.dicẽtꝫ q ſorte ꝯſortib⁹ ſuis grauis ac moleſt⁹ exiſtat ⁊c. vt.C.õ agri.⁊ mã. officio ꝑet fiscal.l.vl.§.vl. Scdo q2 facili⁹ poterit hoſtib⁹ reſiſti. Hic ẽ ꝙ ꝑ tale ſecuritatẽ oẽs ꝯpellũt i faciẽdis vl reficiẽdis vallis ciuitatꝫ. vt.C. de imu. nemini ꝯcedẽ.l.ij.lib.x. ⁊ ibi no. ⁊ õ ꝑui.dom⁹ auguſte.l.abſit.⁊ õ opi.publicis.l.ad port⁹.⁊.l.oẽs ꝓuinciaꝶ rectores. ¶ Tertio q2 honor dñi honor ẽ ſubditi. Nã vniuerſis reddit q̄d ꝓ voto oĩuꝫ ꝑmatib⁹ indulget vt.C.õ aduo.diuer.iu.l.reſtituẽde. Honor ãt dñi ẽ q̄to q̄s maiorib⁹ ⁊ melioꝶ ꝑeſt vt i auc. de defen.ciui.§.j. Si igit honor dñi honor vaſalli ⁊ i hoc vtis honor ergo ⁊ ꝯmodũ ꝙ ẽt i honorẽ exiſtat vt.ff. ſiq̄s omiſſa cã teſti.l.iiij. ¶ Quarto vr̃tur publica vtilitas q2 q̄to erũt plures tales hñtes ſbditi facili⁹ ẽt q̄ icũbẽt onera ſubportabũt vt.C. de comer. ⁊ merca.l.j. de exac.trib.l.auctorea.õ ꝑui.dom⁹ auguſte.l.ij.li.xij.⁊ vtrobiq̄ no. Cũ igit mltiplex pateat publica vtilitas mãifeſtũ ẽ ꝫ ꝓmiſſaꝫ regulã mltiplici iur̃ ꝓbati publice poſſe imo dẽre collatõꝫ expoſci ⁊ ex pte ſubditoꝶ obſc q̄oſe ꝑſtari. ⁊ h ẽ cãus legꝫ dicẽtꝫ cũ oẽs i cõi ſi neceſſitas exegerit ꝯuẽit ac neceſſitatib⁹ publicis obedir̃ ⁊ ſubuẽtõem ſine dignitatꝫ ꝑuilio celebrare. C. de nauib⁹ ñ excu ſandis.l.j.i fi.li.xj. Si vo ſcdõ mõ ꝯſideret dñs nr̃ Papa.ſ.vt ſũm⁹ pnceps. Planũ ẽ ꝙ tale ſubſidiũ ꝑt peter̃ ⁊ iuitꝫ ſubditꝫ idicet vt.C.õ ſupidictio.l.j.li.xj. Et i h nullũ ꝑuiliuꝫ ꝓdeſt iuxta legẽ dicẽteꝫ. Nulla igit dom⁹ vl ſacri ꝑrimõij vl ẽphiteotici iur̃ vl hoſhũs ꝑuatoꝶ. Et ſi ꝑuilegiũ aliq̄d hẽe doceãt ab hac neceſſitate ſeiũcta ſit q̄ iã ñ extraordiariũ vt hacten⁹. Sꝫ nobis faciẽtib⁹ cãdicis nomẽ accepit ⁊c. vt.C. de ſupidictõib⁹ l.j.li.x. Per q̄ ẽt pꝫ rñſio ad ꝑuilegia illoꝶ de comitatu veneſini nedũ q2 ſolutõe tal' iuris ꝑuilientꝫ vt comitꝫ tholoſani de gl. mẽtionẽ facit. C.õ comitib⁹ q.ꝑui.ſ.gũt i Rrica i iur̃ ꝯſolid. xo ſupiora q̄ iſte cãꝫ hẽbat ꝑuiliuꝫ vr̃ cẽ finitũ vt.ff.õ pig.l.lex vectigali.⁊ õ i diẽ adiec.l.iiij.§.ſꝫ ⁊ marcellus. Per q̄ pꝫ ſi obſtãtib⁹ obiectꝫ ⁊ ꝓpoſitꝫ ꝑ illos õ comitatu dñi nr̃i Pape icẽtõꝫ ⁊ petitõꝫ ſũdatã cẽ õ iur̃ cõi.

De cõſuc. ⁊ õ fide inſtru.

CV

¶ Ulr̃ dicẽdũ pr̃ ſcẽ ꝙ is õ quo q̄rit̃ ipediat̃ a ꝓmotõe ñ ex vtute ꝯſuetudinis ſꝫ q2 ꝯſtat cũ illegitimũ nec ſufficiẽter oppet cũ legitimũ q2 ꝯſuetudo detrahit inſtrũ. Q̄d ſic ꝓbat̃ regl'r q̄d ꝑt i vnũ oppoſitoꝶ ꝑt ẽt i rliquũ vt õ acq. hẽ.l.is q hẽs i pri.⁊.l.is ꝑt. ſꝫ ꝯſuetudo facit inſtrm q̄d ñ ẽ alſ de iur̃ cõi ſufficiẽs ad ꝓbãdũ cẽ ſufficiẽs vt extra de fide inſtru.c.cum dilectus.§.j. ergo ⁊c. Preterea expreſſum eſt ꝙ ꝓpter ꝯſuetudinem eligibilis de iure cõmuni ſit ineligibilis vt extra de cler. ꝯiug.c.cum olim.⁊ ibi no. Et qui eſt habilis ad ꝯtrahendũ mrĩmoniũ de iure ſit ihabilis ꝑ ꝯſuetudinẽ. vt extra de cog.ſpũali.c.ſup eo. Ergo vr̃ ꝙ ꝯſuetudo poſſit facere iſufficiẽtẽ ꝓbõnẽ limitãtꝫ illi⁹ lꝫ alſ ſit ſui natura ſufficiẽs. In talib⁹.n. locoꝶ ꝯſuetudo attẽdit̃. vt.C. de teſta.l.vl. circa mediũ ⁊ potiſſime in ꝑmotiõib⁹ ⁊ q̄ circa eas ſunt. vt.ff. de decur.l.nõ tm̃.§.vlti. Preterea attẽdat̃ q2 h ꝯſuetudo tẽdit ad deciſionẽ ergo ⁊c. vt.ff.õ euic.l.fund⁹.⁊.ff.õ admi.tu.l.fine.hẽde.§.luci⁹.

De excep. ⁊ õ re iudi. ⁊ de ver ſigni.

CVI

¶ Q̄d iſta executoria q̄ i cã caſtri karoli petit̃ relaxari nõ dẽat oſtẽdit̃ ſic. Cõſtat ꝙ exceptio nullitatis ſnĩe de cui⁹ executõe agit̃ executõeꝫ ipedit ⁊ retardat vt.C.ſi ex falſis inſtru.l.vl. de iudi.l.ſi ꝑtor.§. marcellus.⁊.ff. de re iud.l.ſi cũ nulla.ſm vnũ itellectũ. Q2 ei⁹ q̄d nullũ ẽ nullus dꝫ eſſe effect⁹ vt.ff. de le.ij.l.cũ pr̃.§. curatoris.⁊ ibi no. ¶ Sꝫ ad hoc obijcit ps aduerſa ex decretali cle. extra de ſen.⁊ õ re iud. vt calũnijs in ꝯcilio viene. vbi dr̃ ꝙ poſt tres ſnĩas latas in petitorio ſeu poſſeſſorio is q ſubcũbit ad agẽdũ de nullitate ipaꝶ vl alicui⁹ eaꝶ nullaten⁹ admittat̃ dõec hmõi ſnĩe plenarie fuerint executõi mãdate. Et vere nõ ob hoc q2 illa decretalis poſt latas tres ſnĩas diffinitiuas loq̄t̃ q̄d appet ex vi vocabuli ſnĩas. q̄d anthonomatice diffinitiuã demõſtrat: vt.ff. de re iudi.l.q̄d iuſſit.⁊.C. de ſen.⁊ iterlo. om.iudi.§. poſt ſnĩam. Et ex eo ꝙ ibi dr̃ ſup petitorio vel poſſeſſorio ſup quoꝶ vtroq̄ ſnĩaꝫ latã ꝯſtat diffinitiuã cẽ, De lata ſup petitorio ꝯſtat. De lata ſup poſſeſſorio no.C. ſi de momẽta.poſ.fuerit app.l.j.⁊ hoc ẽt appet ex vicinitate ſcripture q2 i eadẽ decretali in.§.j. expſſe loq̄t̃ de ſnĩjs diffinitiuis. Cõſtat aũt ꝙ ſnĩa que ꝓnũciat̃ appellõnẽ cẽ deſertã nõ ẽ diffinitiua q2 eius ꝯtraria nõ ẽ diffinitiua. vt no.ꝑ Car.⁊ Jo.mo.l.c.cupiẽtes. Et ſic dictũ.c. ad ꝓpoſitũ nõ accedit. ſꝫ nec rõ mouẽs cãdõis ꝯditorẽ ad ꝓpoſitũ q̄cq̄ accedit. Rõ enĩ fuit q2 in negocio tãta maturitate dĩgeſto ꝙ trina ſit diffinitiua ſnĩa diffinitũ nõ ẽ veriſile errorẽ vel circũuẽtõeꝫ aliq̄ itervenijſſe iuxta legẽ dicẽtẽ nẽini venit in dubiũ ꝙ repetita ꝑlectio ꝓbauit hoc ſatis validã ſatiſq̄ cẽ ſamoſuꝫ: vt.C. de emẽda.iuſt.cod.l.ſcda el⁹ editiõe circa fi. ꝯſtõnis.⁊ ad velle.l.ſi mulier.⁊ de dilat.⁊ re pu.l.dubiũ nõ ẽ. q̄d no.i auc. de app.⁊ itra q̄ ꝑta circa ꝑn. col.iiij. q̄ oĩa ceſſant i caſu ꝓpoſito. nũq̄ enĩ niſi ſemel.ſ.ꝑ dñꝫ Jo. de colũna cognitũ fuit de iuſticia cãe huĩ⁹ õ cui⁹ executõe nũc agit̃. Et ſic ceſſat tã vba capli vt calũnijs q̄ rõ. Et ſi dicat̃ imo rõ fuit vt litigãtiũ calũnie repmãt̃ vt dicit pain. decre. Rñdet̃ veꝶ ẽ ſꝫ nulla põt ibi ꝑſumi calũnia vbi icõtinẽti ex actis ꝑncipalis cãe ſe ꝓpõpta nullitatis offert̃ ꝓbatio. Et hic ẽ caſus expſſus q q̄õneꝫ decidit.C. q̄ñ ꝓuocare nõ ẽ neceſſe.l.j.⁊ extra de reſti.ſpol.c. ſras in pe.rñſo ibi ⁊ ꝓbatiões offerunt̃ icõtinẽti parate ⁊c. Et ſi dicat̃ tex.c. vt calũnijs dicit vt nullaten⁹ admittat̃. Rñdet̃ veꝶ ẽ in caſu i ꝯſtõne ꝯphẽſo ſꝫ nr̃ caſus nec i ſnĩa nec in vbis ꝯphẽdit̃ vt oſtẽſuꝫ ẽ. ſ. ergo ⁊c. Et hoc ẽ caſus.ff.õ le.j.l.ſi ancillas i fi. Preterea dato ꝙ ſi caſus nr̃ eẽt i ꝯſtõne illa ꝯprehẽſus adhuc ille ſmo vbis nullaten⁹ admittat̃. Deberet ciuilr̃ itelligi.ſ. ꝙ ſalue eẽnt exceptões. Quaꝶ ꝓbatio eẽt i ꝓmptu ⁊ altiorẽ idaginẽ nõ req̄rẽt. ſicut habet̃ ff. vtĩ poſ.leg.l.ſi is a quo i ꝑn. ad exhibẽ.l.iij.§. ibidẽ ad treb.l.ille a quo.§.ſi de teſtõ.⁊ no.C.õ edi.diui.adri.tol.l.ij. Et ꝙ talis vbis ſmo alioꝶ iuriũ determinatiõeꝫ recipiat ꝓbat̃ expſſe.ff. q̄d vi aut clã.l.j.§. deniq̄.⁊ ibi not.i glo.l. tali ⁊c.ff.õ pe.hẽ.l.⁊ nõ tm̃.§.ꝙ ſi ꝑẽptorie.⁊ ibi no.i gl.nĩmis large locut⁹ ẽ ⁊c. Sic itaq̄ ceſſantib⁹ vbis ⁊ rõne noue ꝯſtõnis ⁊ calũnijs ſtãdũ ẽ antiq̄s iurib⁹.ſ.ꝙ retenta iſta executoria ꝓcedat̃ ad cognitõeꝫ nullitatis cui⁹ ꝓ̃pta ex actis ꝑncipalis cãe offert̃. Probatio q̄ oẽꝫ calũnie ꝑſumptionẽ excludit.⁊ hic ẽ caſus expſſus.C. q̄ñ ꝓuo.nõ ẽ neceſſe.l.j. q̄ lex biñ videat̃ q2 decidit q̄õnẽ.⁊ ꝑ hac deciſiõe facit. C.õ edic.diui adri.tol.l.ij. cũ glo. ibi poſita ibi an ſtatim vult eã ꝓbare fili⁹ ⁊ tũc non ⁊c. ad idẽ faciũt leges in eadẽ glo. allega. ꝑ archiepm̃ tarracon. ⁊ pro hoc videat̃ optime facere q2 q̄ñ ꝓbationes fiunt in ꝓmptu ⁊ offerũtur non

nr nō vī eē iudicatū imo negari pt eē iudicatū ad q. l. pº
iudicatā cū ibi no. p gl. nō. ſup vbo ſubeē poſſit. C. ð trāſ.

De teſtamen. ꝛ extraordi.

ad treb. ꝛ de le. ꝛ fideicō. cVII

¶ Circa ius municipale ſiue ꝯſuetudinē alleſti duo qrl
pſit. Primū an teneat. Scōm an dato q tēat in caſu nro
vēdicet ſibi locū. ꝛ lȝ circa pmū pbabiles rōnes ſuadere
videant ipm ius municipale ſiue ꝯſuetudinē non tēre q
debitū bonoꝝ ſubſidiū in honorē ſanguinis tēret vt. ff.
de ſuc. edicto. l. j. §. largiꝰ. ꝛ iura ſanguinis nullo iure ci-
uili tolli pñt vt. ff. de re. iu. l. iura ſanguinis. Et filius pxi-
mus agnatꝰ ē pſi vt. ff. ð ſuis ꝛ legi. hē. l. filiuſ. ꝛ ius agna
tionis nō pōt pacto tolli. ff. ð pac. l. ius agnatōis. ergo nec
lege municipali que nō eſt niſi qdā ciuiū ꝯuētio vt. ff. de
legi. l. de qbus ꝛ. l. ſȝ ea. Preterea ſucceſſio pſis ꝛ maxīe
debitū bonoꝝ ſubſidiū debetur filio de iure nature vt. ff.
vñ liberi. l. ſcripto hēdi. de bōis dānatoꝝ. l. cū rō. Iura āt
nālia imutabilia ſunt vt inſti. de iure nāli gen. ꝛ ciui. §. ſȝ
nālia. Nec ea ciuilis rō corrūpere pt vt inſti. de agna. tute.
§. fi. Et debitū dr̄ filio nō ingrato vt. C. de codicil. l. vl. ꝛ ð
impo. lucra. deſcrip. l. j. ꝛ iō eo fiſiꝰ ē p pctm̄ inobedien
tie nō priuaſ vt in auč. de hē. ꝛ fal. §. ſiqs aūt nō impleuer
¶ In ꝯrariū magis tñ vr̄ qꝛ lȝ nature ſucceſſiōes pſis fi
lio deferat abinteſtato tñ ꝛ iure nature nihil eſt q magis
nāli eqtati ꝯueniat q̄ volūtatē dñi volētis res ſuas i aliū
qūcūqꝫ trāſferri vt inſti. de reꝝ di. §. p traditiōem ꝛ. ff. ſi a
parē. qs fuerit ma. l. nō vſqꝫ adeo. ꝛ. C. de ſacroſan. ec. l. j.
Unde nō repiſ iure nature q cōtra teſtm̄ pſis filiū ptere
untis vr̄ ēt indebite exhēdātis aliqð auxiliū pditū ſit. Cū
enim ius dicēdi nullū rōne ptcritiōis deſ ſolū exſtiti i prāte
vt. ff. de libe. ꝛ poſt. l. ſi filius q in prāte. ꝛ de iniuſto rup.
ꝛ irri. teſtō. l. poſthumi p virilē. §. ex his appet. ꝛ pſia prāt
ſit ſolū de iur ciui. vt. ff. de rei vēdi. l. j. ꝛ inſti. ð pſia pote.
§. j. appet q ius dicēdi nullū rōne ptcritōis nō erat añ ius
ciuile. Itē cū exhēdatus rite ad ſucceſſiōem pſis vēire ñ
poſſit niſi p qrelā vt. ff. de bo. poſ. ꝯtra tab. l. ſi poſt mortē
§. exhēdati. Querela āt officioſi ſit de iur ciui. vt. ff. ð ioſ.
teſta. l. filio. §. vlti. ꝛ ibi no. de vulg. ꝛ pu. ſubſti. l. ex duobꝰ
§. fi. ꝛ ibi ſiſr no. appet q añ ius ciuile nulla erat via rum
pēdi diſpōnem deſuncti ꝛ via ſiſr petēdi ſupplemētū eſt
a iure ciuili vt. C. de ioffi. te. l. olmō. Ante igiſ ius ciuile
licebat cuilibet ciui Rōano de bōis ſuis pro voto diſpo
nere vt in. l. fal. pmo capite ꝯtinebaſ vt. ff. ad. l. fal. l. j. ſ pri.
Si igiſ hec oīa a iure ciuili ſunt alio iure tolli pñt vt hab
legato. §. vlt. inſti. ð agna. tute. ¶ Circa ſȝ vo an. ſ. i h eāu
nro dcm̄ ius mūicipale vēdicet ſibi locū anteqꝫ ð ductōe
qrte trebellianice qriſ. Dicēdū q abſqꝫ dubio locū ñ hȝ
qꝛ cū ius mūicipale pariter iuſ cōi ꝯdicat nō ē pducēdū
ad pñas vt. ff. ð legi. ꝛ ſena. ꝯſul. l. q vo. ꝛ. l. cū nō rōe. ꝛ. ff.
de reg. iu. l. q pp neceſſitatē ꝛ extra co. ti. c. q a iuſ li. vj. Cū
ergo ſtatutū ð debito bonoꝝ ſubſidio loqſ ad qrtā trebel
lianicā ñ trahet. Nā ꝯſtat ea eē diuerſa tā iductiōis tpe
q̄ l iducēdi rōe. ſepatoꝝ igiſ ſepata ē rō ꝛ ex rōe iudiciū
vt. C. ð dōa. iter vi. ꝛ vxo. l. ſi maritꝰ. ff. ad carbo. l. ð bōis i
pal. ꝛ cū i ſolo debito bonoꝝ ſubſidio ius mūicipale loqſ
melius ē vbis edicti ſubſeruire vt. ff. de exer. l. j. §. ſi his. q
nauē ꝛ benigniorē ſnīam ſeq vt. ff. de reg. iu. l. ea q l ptes
§. j. ꝛ ñ niſi eatenꝰ ē a veteri iuſ diſcedēdū niſi qtenꝰ nouū
pxiori ꝯrariū phibitū repiſ vt. C. ð app. l. pcipimꝰ ð teſt. l.
ſancimꝰ. ff. de adi. ꝛ trāſſe. lega. l. alūne. §. q filios. ꝛ in auč.
de admi. offi. in ſacris appel. in fi. Sȝ an ſaltē i debito bo
noꝝ ſubſidio ius municipale i hoc caſu vēdicet ſibi locū.
Adhuc vr̄ dicēdū q ñ qꝛ ſiqs vba ſtatuti diligēter aduer
tat vr̄ loq i eu q a pncipio filio relingt minꝰ debito bonoꝝ
ſubſidio. Cū ñus ā aſ ē de eo q plus relinqt puta medieta
tē bonoꝝ ſȝ ð reſtituēdo rogauit. h āt ꝯſtat eē diuerſa ar.
eoꝝ q dñr ð hēde occiſi necē ð ſūcti vēdicāte qꝛ reis iniq-
tate pſidis abſolutꝫ ñ teneſ appellaſ ſȝ ſi appellauit teneſ
pleg vt colligiſ ex ſolu. duaꝝ legū. C. ð his q. vt idi. l. mſo

ribꝰ. ꝛ. ff. ad ſil. l. pp venē. §. ſi. ꝛ ibi no. ꝛ poſſit eē diuerſi
tatꝫ rō qꝛ i pſe a toto pncipio minꝰ ð bito bonoꝝ ſubſidio
reliquē'e qcqd vltra petiſ ꝯ expſſaȝ volūtatē petiſ: vt. ff.
ð ne. ge. l. q aliēa. §. libertos. in eo āūq i toto vr̄ maiori pte
debito bonoꝝ ſubſidio iſtituit ꝛ ð reſtituēdu rogat lȝ oīs
ðductio videaſ eē ꝯtra tacitā volūtatē rogātis: vt. ff. ad. l.
fal. l. titia ñ tñ expſſe eā phibuit. Et i his iter tacitā ꝛ expſ
ſaȝ phibitiōeȝ mltū refert: vt i auč. de hē. ꝛ fal. §. ſi vo expſ
ſaȝ. Quare ex pdictis vr̄ q deductiōi duaꝝ qrtaꝝ ſeu ter
tie ꝛ qrte hoc caſu ius municipale nō obuiet. ¶ Circa ſe
cūdā qōnē ex themate elicitā q̄ qriſ. An pleqata veniāt i
reſtōne. Primo inueſtigādū eēt an talis ſubſtō reciproca
hēat i ſe fideicōmiſſariā. Et lȝ de hoc apud multos fuerit
heſitatio. Tñ in caſu nro vbi duplex fuit ſubſtō. Una pu
pillaris etatꝫ tpe limitata. Et altera poſt ipꝫ tps extēſa pu
ta qꝛ dixit ſi deceſſerit infra pupillarē etatē vel poſtea qñ-
cūqꝫ ꝛc. Dubiū non vr̄ qn p tpe poſt pupillarē etatē fidei
cōmiſſis ꝯtineat. Uerbū. n. ſubſtituo cōe ē ad vtrāqꝫ. ſ. di-
rectā ꝛ fideicōmiſſariā aptūr vt. ff. ð vul. ꝛ pu. ſub. l. iā hoc
iure. ꝛ. C. de iſtit. ꝛ ſub. l. generalr. ꝛ de ipu. ꝛ aliis ſubſti. l.
pcibꝰ ar. ff. de ꝯdi. ꝛ demō. l. pr̄ ſeuerinā. §. ꝯditionā. ꝛ de
hoc. l. de tali ſubſtōne reciproca q i oēȝ caſuȝ ſubſtituiſſe
videaſ dr̄. ff. de vul. ꝛ pup. ſub. l. q plures. Preſuppoſito
ergo q dicta ſubſtō in ſe fideicōmiſſuȝ ꝯtineat vr̄ dicēdū
q plegata i fideicōmiſſo nō veniāt qm̄ lȝ iure inſtōnis re-
linquanſ ꝯſtat ea eē legata: vt. C. ð hē. iſti. l. quotiēs niſi cū
ageret de excluſiōe qrele inoffi. teſt. vt i auč. vt cū de app.
cogno. §. aliud quoqꝫ capſm. ꝛ. ff. ad treb. l. ſiqs priore. Le
gata añ reſtōne fideicō. nō veniūt cū qs rogaſ reſtituere
portiōnē hēditariā: vt. ff. ad trebel. l. marcellus. §. qdā libe
ris vel hēditatē: vt. ff. de leg. iij. l. ſtitius. ſȝ cū oīs ſubſtō ſit
ſecūdaria inſtō: vt. ff. de vul. ꝛ pu. ſub. l. j. in pn. is cui reſtō
fit ex virtute ſubſtōnis facte de eo vocatꝰ vr̄ ad id qð inſtō
virtute inſtōnis deferebaſ ꝛ ſic ad hēditatē: vt. ff. ad. l. fal. l.
in rōne. §. filio ibi ſeducta pſona pupillari reuocādi ſunt
ad itellectū inſtōnis ꝛc. Si ergo p ſubſtōnē vr̄ hēditas re
ſtitui iuſſa ꝛ i hoc plegata nō veniūt vt. ſ. ergo ꝛc. Et hoc
itelligo de plegatis inqꝫtū iure legati capiūnſ ſecꝰ in eo q
hēditario iure capiſ: vt. ff. ad treb. l. i fideicōm iſſaria. §. vl.
¶ Ad tertiā qōnē qua qriſ an res alienate cōputari de-
beāt in quartā. Et dicēdū ē breuiter q ſic: vt. ff. ad treb. l.
marcellus. §. res q. ꝛ ſi p multo minori vēdidit q̄ valerēt
hēbiſ reſpectꝰ ad reꝝ pciū nō ad id qð diſtracte ſunt qꝛ i
hoc vertiſ lata culpa de qua hēs fideicōmiſſario teneſ vt
ff. ad trebel. l. mulier. §. ſȝ ꝛ eni. ¶ Ad quartā qōnē qua
qriſ ſi agaſ ꝯtra emptores ad reꝝ ſubiectaꝝ reſtōnē. An
ipſi emptores poſſint opponere de reſtōne duaꝝ qrtaꝝ vr̄
vniꝰ ex pſona fris rogati. Dicēdū vr̄ q emptori ꝯpetat ex-
ceptio q ꝛ vēditori ꝯpetere poterat: vt. ff. de ꝯtrahē. emp.
ꝛ vē. l. dolia. §. j. ꝛ. C. de euic. l. emptor. Supeſt ergo ſolūȝ
qrere an ſcripꝰ hēs poſſit qrtā ſibi i vna re deducere. Et
in hoc ē cōis opi. glo. q nō poſſit: vt. ff. ad. l. fal. l. plaucīꝰ. ꝛ
l. in qtitate. §. vlti. ꝛ plene no. C. ad. l. fal. l. ſi. Doctoris aūt
mei do. Dy. opi. erat. q ex pluribꝰ rebꝰ diuerſis legatariis
relictis nō i vna re p oībꝰ falcidia eligi poterat ꝛ ſic loqtū
tur. l. allegate. Ex pluribꝰ vo rebꝰ pluribꝰ legatis poſſet fal
cidia eligi: vt. ff. ad. l. fal. l. ſi ex pluribꝰ ꝛ ſm hoc i caſu nro
ꝯpeteret exceptio emptoribꝰ quaſi in rebꝰ alienatis elicita
falcidia. ſȝ glo. q ē in. l. marcellus. §. res q innuit q nō ꝯpe
tat niſi hoc velit fideicōmiſſariꝰ ꝛ hoc in qrta trebelliāica
ꝛ falcidia iure inſtōnis debita. In debito vo bonoꝝ ſubſi
dio in quo filiꝰ quaſi creditor pſis cenſeſ vt. C. de codi. l.
vlti. Multi alij dicūt ſciētes q exceptio emptoribꝰ ꝯpetat
ar. ff. de diſtra. pig. l. creditores. ꝛ hunc ſi recte itelligaſ in
auč. de reſti. ꝛ ea q parit. §. quāobrē. ¶ Ad quintā qōnē
qua qriſ. An cautio ð non veniēdo ꝯtra diuiſionē rei ſin
gularis piudicet qrtuȝ ad fideicōmiſſariā vniuerſalē. Di-
cēduȝ vr̄ q qcqd ſit de diuiſione vniuerſitatis ꝛ cautione
de nō veniēdo ꝯtra an p hoc piudiceſ fideicōmiſſario vel
de quo habeſ. ff. de ver. ob. l. q rome. §. duo fratres. C. de

pac.l.i.ꝛ.ff.de leg.ij.l.cũ pr.§.hr̃ditatẽ.ij. Tñ in cãu ꝓpoſite q̃õnis dubiũ nõ vr̃ q̃ p diuiſiões rei ꝛ cautionẽ circa eã pſtitã nõ dꝫ fidecõmiſſario vlr̃ ꝑiudicari.ꝛ pro hoc.ff. ad treb.l.paulus rñdit.de his q̃bus vt indi.l.reſcriptũ.ꝛ quoꝝ le.l.i.§.ſi duc. ❡ Ad ſcdã.q.qua q̃rit̃ an ꝑſtatio ſcã p dcm̃.P.ꝛc.vr̃ dicẽdũ q̃ fideicõmiſſari⁹ vlis ꝑ adeptionẽ talis poſſionis añ reſtitutã hr̃ditatẽ re vel vbo ſciẽderet in penã legis.C.de legi.nõ dubiũ tal̃ ꝑſtatio cuiſcm̃ ipſm ꝯtradicis cũ modicũ iuuaret vt.ff.locati.ꝛ ꝯduc.l.cũ plures.§.locator.ꝛ extra ð ꝯſti.c.cũ in ſerrariẽ. Nec ꝑ cũ gloſatores trãnt fideicõmiſſariũ vlem eẽ ꝯtradictorẽ legitimã hr̃de petẽte miſſiõem ex edicto diui adri.C.ð edicto diui adri.tol.l.vlti.ñ eſt vſqꝫquaqꝫ certũ q̃ pẽa legiſſi dubiũ locũ hẽat.q2 ſi locũ hẽret nullo mõ eẽt legitim⁹ cõtradictor. Et cũ i q̃õne ꝓponat̃ q̃ fideicõmiſſari⁹ ignorabat hr̃dẽ poſſionẽ dom⁹ accepiſſe.ꝛ ꝓbabilr̃ poterat ignorare cũ adhuc corp⁹ defuncti nõ eẽt traditũ eccleſtice ſepulture ſatꝫ vr̃ excuſar⁹ a pẽa legis arg.ff de his q̃ no.ſfa.l.genero.ꝛ ad.l.ſiqs i graui.§.ſiqs ignorãs vi.bo.ra.l.ij.§.publican⁹.ꝛ.C.ð tabu.l.gnãli. ❡ Ad ſeptiãꝫ q̃õeꝫ q̃ q̃rit̃ Poſito q̃ p diuiſiõem reꝝ ſingulariũ ꝛ cautiõem de ñ veniẽdo ꝯtra ꝛc. Alr̃ dicẽdũ q̃ cõ in reb⁹ diuiſis is cui res ꝑ diuiſiõem obtigit ꝑtem hẽat a ſe ipſo vt hr̃s ptꝫ a cohr̃de diuiſiõis iure vt no.ff.fa.her.l.ſi familie eã ptẽ q̃ hr̃et vt hr̃s ſibi ꝯpuaet in q̃rtã. Eã vo quã hꝫ a cohr̃de diuiſionis iure ñ ꝯpuaet q̃ſi illã hẽret ab extraneo ſibi q̃ſitã nõ titulo lucratiuo ſꝫ ei⁹ ꝑmutatõis iure q̃ in diuiſiõe latet vt ff.de le.ij.cũ pr̃.§.hr̃ditatẽ.ij.ꝛ fa.her.l.ſi filia.§ ſi pr̃ ꝛ ꝓ hoc.ff.de dote ꝓle.l.cũ q̃s vxori.§.nã ꝛ ſiqs ad nullũ i fi.ꝛ de hoc tãgit̃.ff.de v.obl.l.qui rom.§.duo frẽs. ❡ Ad octauã q̃õem ꝛ vltimã dicẽdũ vr̃ q̃ dcã vxor ꝑciũ reꝝ dotaliũ poſſi retinẽ q2 h pecunia ſuccedit loco rei.ff.ð pe.hr̃di.l.ſi ꝛ rẽ ꝛ ꝑciũ de le.ij.l.impator ꝛ.l.ſe. de tali ꝯmutatione loq̃tur.l.ff.de iure do.l.ita ꝯſtãte.ꝛ in cã cãm ſiue ꝑ ea ꝯſtat res ſubiacẽtes fideicõmiſſo poſſe obligari. Immo ꝛ p ei⁹ ſolõtõe diſtrahi vt in auc.de reſti.fideicõ.§.nobis co.viij.ꝛ ẽ ſignata.C.ad tre.aũt.ꝯtra rogato ſ.ꝛ ibi no.

De condi.appoſi.ꝛ de li.

obla.ꝛ de reſtitutione in integrum. extraordi. De inſti.ꝛ ſub.ꝛ reſti.ſub cõdi.fac. CVIII

❡ Ticius veniẽs ad mortẽ ꝯdidit teſtm̃ ꝛ poſt multa legata relicta ſic dixit. Cetera alia bõa mea mobilia ꝛ imobilia relinquo.G.fratri meo ꝛ ipſꝫ heredẽ iſtituo ſub tali cõditõe q̃ ipſe tẽat ꝛ poſſideat dcã bõa olb⁹ dieb⁹ vite ſue ꝛ hẽat inde vſumfructũ. Et ñ poſſit dcã bõa vẽdẽ nec alienare ĩ ꝑpetuũ nec ptẽ ipſoꝝ. Nepti ſi habuerit filiũ legitimũ obitus ſui tpe volo ꝛ ꝯcedo q̃ poſſit ea dare illi ꝛ dimittere ꝛ facere oẽs volũtates ſuas adijciẽs q̃ dict⁹.G.ñ ſuccedat nec poſſideat dcã bõa nec ptẽ ipſoꝝ nec poſſit hẽre nec recipe poſſionẽ ipſoꝝ dõec dcã legata ſint cõpleta ꝛc.q̃ i teſtõ meo ꝯtinent̃ ꝑ executores teſti ipi⁹ q̃b⁹ liberã ꝯcedo oĩmõ ptãtẽ ꝛc. Si vero dictus.G.recepit poſſeſſionẽ dictoꝝ bonoꝝ ꝛ ſortiaret dcõs executores nec ꝑtẽtauerit vt tãgere vl̃ tãgi faceret i ꝑdcis bõis ſeu redditibus eoꝝ dõec ꝑmiſſa ꝯpleta ſuerit remoueo atqꝫ reuoco ꝛ caſſo illi⁹.G.heredẽ a ſucceſſione dictoꝝ bonoꝝ ꝛ i tali cãu nil ſibi dimitto ꝛ ſi ꝯtra ꝑdcã venerit vl̃ aliqð ꝑdcoꝝ vt ꝑmititur facio ꝛ ſubſtituo heredẽ meũ.ſ.nepotẽ meũ ita vꝫ q̃ dicti executores mei ꝯplcãt ꝛ ꝯpleri faciãt vniuerſa ꝛ ſingla in ꝑdicto teſtõ ꝯtẽta añq̃ recipiat poſſionẽ hereditatꝫ ꝑdicte. Nec i dcã bona dict⁹.G.ſucceſſerit in forma ſupi⁹ ꝯtẽta de dicto.G. Et ſi ſorte dict⁹.G.ꝑuolatus heres ꝯtra ꝑdicta venerit vllomodo nil ſibi dimitto nec poſſit ð bonis meis aliq̃d petere ſeu hẽre. Et i h cãu ꝑſata bona i pias cãs diſtriboẽda ꝑ executores ꝑſati teſti dimiſit. ❡ Ex iſto themate eliciũt̃ tres q̃ſtiones. Primo vtꝝ ꝯditio pẽalis appoſita i inſtituto vẽiẽte ꝯtra volũtatẽ teſtatoris in ſubſtituto repetita videat̃ ꝑ vba i ſubſtitutione ꝯtẽta ita vꝫ q̃ dicti executores ꝛc.vſqꝫ ad ſi. ❡ Scdo ſi i intelligat̃ repetita an añq̃ executores ꝯplẽuerint voluntatẽ defuncti ſola aĩo aditio videat̃ ꝓhibita. Ita vꝫ q̃ ſi aĩo ſolum adeat itelligat̃ ſubſtitut⁹ hereditate teſtõris priuat⁹. ❡ Tertio cũ ꝯtẽta i teſtõ ꝯpleta nõ ſuerit nec alr̃ ꝑ ſubſtitutũ bõa defuncti app̄hẽſa an ſubſtitut⁹ priuat⁹ cẽſeat̃ vl̃ priuari dẽat hr̃ditate ſibi relicta ſi i teſtõ ſuo ius ſibi i ꝑſata hereditate ꝯpetẽs ipſe ſubſtitut⁹ fri ſuo relinq̃t cũ ꝑ hoc ſaltẽ ꝛc. ❡ Quarto ex alia pte q̃rit̃ ſi ſola ſit lata ꝯtra maiorẽ ꝛ minor dicatẽã nullã. Adijciẽs i libello ꝛ ſi q̃ ſit petone reſtitui aduerſus eã. An talis libellus ſit admitẽdus. Et ẽ dubiũ q2 ẽ alternatiua ſeu ꝯditõalis petitio nec exp̄mit̃ cã q̃re reſtõ poſtulat̃. ❡ Circa primã q̃õnẽ ꝛ ſi de repetitione tacita circa eũdẽ gradũ ꝛ diuerſas leges loquat̃ vt de pͥo hr̃.ff.ð le.iij.l.i repetẽdis.de ſun.iſtruc.ꝛ iſtru.leg.l.ſcia.§.caio.de adi.ꝛ trãſſe.leg.l.legatũ.ſub ꝯdi.dañ de ꝯdi.ꝛ demõ.l.auia.ꝛ.l.libertis. De ſcdo hr̃.ff.de le.i.l.ſꝫ ipator.ꝛ.l.cui fui.§.vl.ꝛ.l.q̃d ergo.ꝛ ibi no.ꝛ de le.ij.l.ſi titio.§ iulian⁹.ꝛ.l.cũ pr̃.§.ab iſtituto.ꝛ.C.ad treb.l.nõ iuſtã. In caſu tñ pñti ſupfluũ vr̃ de hui⁹ tacita repetitiõe tractare q2 teſtõr clare voluntatẽ ſuã expſſit dũ dixit ita vꝫ q̃ dicti executores ꝯpleãt ꝛ ꝯpleri faciãt:vt.ff.ð vſufru.le.l.generali.§.filios.ꝛ de le.iij.l.ille aut ille.§.cũ i vbis. Attẽdẽdũ eſt tñ q̃ lꝫ teſtõr id de quo q̃rit̃ ꝯditiõeꝫ vocauerit. Cõditio tñ ꝓprie nõ ẽ ſꝫ on⁹ quoddã ꝓhibite alienatiõis ꝑ iſtitutũ vel ꝓhibitio adipiſcẽde poſſeſſiõis añ certũ tp̄s puta añ legata ſoluta:vt.ff.ð mãumiſ.teſt.l.meuia. ❡ Circa ſcdãꝫ q̃õnẽ videret̃ dicẽdũ q̃ aditio ẽt ſolo aĩo ꝓhibita videat̃. Prohibuit.n.tã i iſtituto q̃ ſubſtituto ſucceſſionẽ añ legata ꝑſoluta. Succeſſio.n.q̃ idẽ ẽ q̃ aditio ſit ſolo aĩo vt iſti.ð hr̃.q̃li.ꝛ diſſe.§.pe.ꝛ ſi.ꝛ.ff.ð acq.hr̃.ꝑ hr̃de. ❡ Sꝫ i ꝯtrariũ veri⁹ vr̃ rõnib⁹ iſraſcriptis. Primo pp vitãdã ꝑplexitatẽ q̃ actũ inutile reddit:vt.ff.ð ꝯdi.iſti.l.titi⁹.ꝛ de le.i.l.ſiqs a filio.i.ꝛ.ij.riſo q̃ idabio vitãda ẽ: vt.ff.de reb.du.l.quotiẽs.ꝛ de v.ob.l.quotiẽs. Perplexitas ãt ꝛ inutilitas ſic ðclarat̃ legata efficaciter nõ valẽt niſi hr̃ditate adita ꝛ executores ſe executõis officio imiſcere nõ pñt niſi poſt aditã hereditatẽ q2 aditõe pẽdẽt oĩa i teſtõ aſcripta vt.C.ð fideicõ.l.ꝛ ã q̃.ff.ð teſt.tu.l.ſi nẽo hereditatẽ.ð teſt.mãu.l.teſtõ mãumiſ.de bo.li.l.iij.§.vt pſon⁹. Si ergo intelligeret̃ ẽt ſoli⁹ aĩ aditio ipedita añ ſoluta legata ꝑ executores ꝛ legata ꝑ executores ſolui ñ poſſent niſi pri⁹ hereditate adita de neceſſitate ſeq̄ret̃ q̃ iſta duo q̃ſi ꝑplexa ſe mutuo ipedirẽt:vt no.ff.ð teſt.tu.l.ſi nẽo.ꝛ.C.eo.ti.l.i.niſi ſorte diceret̃ q̃ ẽt añ aditã hereditatẽ executores ſe ð ſcõ executiõis officio imiſcerẽt ꝛ legata nõdũ efficacit̃ debita ꝑſoluerẽt:vt.ff.de ꝯdi.iſti.l.mlier.§.ſiqs hr̃ditariũ. Scdo pp ipſi⁹ teſtõris volũtatẽ q̃ ex ꝓhibitõis volũtate colligit̃.lꝫ eni ſucceſſionẽ ꝓhibuerit. Hoc tñ fecit ſolũ pp vitãdũ ipedimẽtũ q̃ poterit mitti officio executoris ex app̄hẽſiõe poſſeſſiõis hereditariũ. In hoc ergo nõ dꝫ attẽdi verboꝝ ꝓprietas ſꝫ magis teſtõris itẽtio ꝛ ꝓhibẽdi rõ:vt.ff.ð le.iij.l.cũ filio ꝛ ð vſu ꝛ habi.l.ſi habitatio in.v.ſꝫ ſic relict⁹. Nec ẽ hoc itellect⁹ a iure extrãe⁹ q̃m ſucceſſio vltimũ eſſectũ ſuũ ñ hꝫ niſi poſt hereditatẽ aditã ꝛ reꝝ hereditariaꝝ poſſeſſionẽ app̄hẽſaꝫ:vt.ff.ð erie expil.here.l.ij.ꝛ no.C.ð legi.l.nõ dubiũ. Tertio pp pene ipoſitionẽ. Cũ.n.pena ſit ipoſita ſoli adeptioni poſſeſſiõis vt ibi dũ dixit teſtõr.ſi vo dictus.G.recepit poſſeſſionẽ dictoꝝ bonoꝝ ꝛc.id dũtaxat videt̃ in ꝓhibitiõe venire qð ẽ in penã deductũ ar.ſumpto ab effectu.ff.de regu.iur.l.cui⁹ effect⁹.C.de ſum.tri.ꝛ fide catho.l.iij.ibi igit̃ ſi cleric⁹ erat ꝛc.ꝛ no.ff.de reg.iu.l.nullus videt̃ dolo facere. ❡ Circa tertiã q̃õnẽ videt̃ dicẽdũ q̃ ꝑ tale delictũ de quo ſit mẽtio in q̃õne dict⁹ ſubſtitut⁹ cenſeri debeat priuat⁹ hereditate ſibi relicta q2 ſola aĩ deſtinatio non videt̃ eẽ ꝓhibita ſꝫ poſſeſſionis app̄hẽſio vt dictũ ẽ i ſupiori q̃ſtione i tali relicto nõ deꝑhẽdit̃ aliq̃s act⁹ illicit⁹ in ſubſtituto:vt.C.de iure deli.ſi auia. Nec ob. ſi dicat̃ q̃ ẽt ſucceſſio que ex ſola aditione ꝯtingit ꝓhibita eſt q2 ex verbis adiõctis ꝛ circa inſtitutũ platis dũꝫ dixit teſtator adiciẽs q̃ dict⁹.G.non ſuccedat ꝛc.ꝛ poſtea ſubdit nec

dit nec poſſideat ꝛc.q. ſiui vbi ſignificatio ad ſolá poſſio nis adeptioné artat vt.ff.de v.ſig.l.ſi ꝯtingit fundū.ꝛ de fun.inſtruc.ꝛ inſtru.le.l.cū dilanionis.§.cū fundū.Et idé dicédū é ó vbis plarꝫ circa ſbſtitutū qué voluit plus gra uari ꝙ inſtitutū vt appet dū i ſubſtóe dixit in forma ſupi⁹ ꝯtēta ꝛc.Et dato ꝙ additio ſoto alo eét impedita p teſtó ré ad hrdé in relinquédo ius qd in ſſata hrditate hꝫ ſi vr aliqd illicitū cómiſiſſe qꝛ vr ſolū relingſſe ius qd hꝫ in re vl p re vt.ff.de le.j.l.ſui electóe.§.j.ꝛ vlt.l.ſenat⁹.§.ſi.ꝛ.l. apod iui.§.ſi tici⁹ ꝛ no.de le.ij.l.meni⁹.§.pe.Illud ſt ius nó erat additio nec hrditas ſꝫ ius adeūdi ipſam hrditaté. Hoc ſt ius aut ñ erat trāſmiſſibile.ꝛ túc nó téret relictuꝫ vt.ff.de vſofruc.le.l.ſticho teſtó.Aut erat trāſmiſſibile ꝛ téret vt pbant.ll.ſupi⁹ alle.Sup eſt ergo videre an tale ius ſit trāſmiſſibile ꝛ vr ꝙ ſi qꝛ hrditaté ſi adita go reglr ñ trāſmittit vt.C.ó ca.tol.l.j.§.l nouiſſimo.ſꝫ ſorte eū hmói additio inſtóne extite pura lꝫ additio fuit vſqꝫ i diē ſolu toꝝ legatoꝝ dilata vt.C.qñ di.le.ce.ex his vbis.ꝛ ibi not. ſi p alterius effectū ꝛ ſorte negligétiā nó exequétiū vel a teſtóre ꝓcedéte dilata dici poſſꝫ ñ improbabilr ius adeū di trāſmiſſibile eé ar.legū.ff.ó acq.hr.l.véter.ad ſilie.l.ſi ge i graui.§.elegáter ad carb.l.ſcript⁹ hrs.ꝛ ó bo.poſſ.cō trarab.l.illó.§.ſi.ꝛ.l.ſeq. ¶ Ad vltiam qóeꝫ q̄ qrit ex alia ꝑte an ſnia lata ꝛc.Breuit é dicédū ꝙ reſpcū alternatiue ó q̄ i qóe ſit métio tal libellus ñ re pbaret imo ſic format in vex.extra ó i integ.reſti.c.ꝯſtitut⁹.ꝛ ibi no.p Inn.eo vo reſpcū quo petit reſtitutio ſine adiectóe alicui⁹ cáe vr li bellus ñ ꝓcedere qꝛ in libello é cá expméda vt.C.ó edic. di.adri.tol.l.vlt.ibi arbitriū regrat vt cū ꝛc.ꝛ no.ff.ó edé. l.j.in pri.ꝛ maxie i reſtóne i integꝝ in q̄ ñ audit qs ſcolo rate deſiderās.l.ſine exꝑſſióe cáe vt.ff.de mīorib⁹.l.mīor aūt magſtrat⁹.ñ.n.ſeqt lata é ſnia ꝯtra mioré.ergo dꝫ ei re ſtitutio idulgeri qꝛ poſſibile é cū viuꝫ eſſe iure maioris ꝛ exigéte iuſticia ſniam latā ꝯtra eū ꝛ ſic ñ reſtitueret vt.C. de i inte.reſti.mioꝝ.l.vlt.ꝛ de fideiuſ.l.iter eos.§.cū iter q̄ re cū libellus ſit ſilogiſmus legitiꝝ ñ é bonus niſi ꝯpre hēdat id ex quo de neceſſitate ſequat intentio petitoris.

De decimis ꝛ de priuile.

cIX

¶ Nicolaus eps ſeruus ſuoꝝ dei. Dilecti filiis abbati ꝛ ꝯuētui Cluniacé.ꝛc.Cū a vobis petit qd iuſtū é ꝛ ho neſtū tā rigó eqtatꝫ ꝙ ordo rōis vt id p ſolicitudiné officij nri ad debitū pdocat effectū.Ea ꝓp dilecti in dno filij ve ſtri iuſtis poſtulatióib⁹ grato ꝯcurrétes aſſenſu ad inſtā. ſe.re.greg.Pape.ix.pdeceſſoris nri vobis ſrib⁹ vris au ctoritate pñtiū idulgem⁹ vt.j.pochias vras p ea portóe q̄ veteres decias ibi habetꝫ atqꝫ ꝑcipitis de nouali⁹ reda ctis nouit ad culturā que a tpe quo ñ extat memoria ſue rūt exculta decias ꝑcipe valeatis. Rónabilis dubitatio non videtur quin priuilegium datū religioſis ꝑſonis a pa pa ſup decimis ſit eā ltia ea ꝑcipiédi qñ l.ꝑuata é vl.iiij. di.ꝑuilia.ꝛ extra de decis ſuggeſtū.ꝛ.c.ex pte.ꝛ.e.ad audi étiā.ꝛ.c.dudū eū ſi.Cū ergo mōachi Cluniacé.hēant ex priuilegio ſupradicto ius ꝑcipiédi decimas.noualiū per pochias ſuas pro ea portóe qua veteres ꝑcipiont mani feſtū é ꝙ eā ñ excedāt terminos priuilegij nó incidūt i pe nā.e.extra de decimis religioſi in cóſi.Cliené.qd loqt de religioſis ſibi appropriātib⁹ decias ad eos ex cā ltia non ſpectātes.Nā iuſte poſſidet qui auctoritate ꝑtoris poſſi det vt.ff.de acqui.poſ.ā.iuſte.ꝛ ó religioſis ꝛ ſump.fune. l.ꝛ ſiqs circa pel.multoſori⁹ g auctate principis ar.C.de dona.inter virum ꝛ vxo.l.penul.ó his q veniā eta.ipetra. l.j.ꝛ de diuer.offi.appi.iudi.l.pbatorias imo notā iſamie ſubit qui tale reſcriptum ſeu priuilegium ſtulte interpre tari voluerit ꝛ ſacrilegij quoddāmó crimé ꝯtrahit vt.C. de legi.ꝛ ꝯſti.l.ij.ꝛ de diuerſis reſcrip.l.ſacrilegij.Solū illud ſupereſt pro quāta portione debeant ꝑcipe deci mas noualiū.Et ad hoc eſt dicédū ꝙ aut in antiqs deci mis ꝑcipiebāt plu ꝙ dimidiā vt qꝛ itegre eas ꝑcipiebāt vel tres partes vel hmói.Et túc erūt ꝯtenti dimidia noua liū aut minus dimidia.Et ſic erūt ꝯtenti illa portione quā percipiebant in antiquis:vt extra de deci.c.ſtatuto.li.vj. ꝛ no.per Inno.extra de priuilegiis.c.antepenultimo.

De dona.ꝛ ó dote poſt di uor.reſt.

cX

¶ Pro exaiatóe veritatis circa thēa ꝓpoſitū é attédēdū ꝙ dōatio ꝓp nuptias a pre mariti collata i vxoré vel i ipꝫ filiā ꝯuertéda tā in ipſaꝫ ꝛ donatio ꝓp nuptias ſunt paris efficacie ꝛ vtutis:vt.C.ó col.l.vt liberis.Et nó dr ſimplex dōatio ſꝫ ob cāꝫ dōatio:vt i auc.de trie.ꝛ ſe.§.illó quoqꝫ col.iij.Et ió ſicut dos ſic ꝛ ꝓp nuptias dōatio abſcedit de bóis pris ꝯſtituétis:vt.ff.de coll.dot.l.vl.ꝛ de coll.bo.l.ſi liā emācipatū. Et ſi filij extāt ex mrimonio debēt i tali do natóe ꝓp nuptias ſuccedere ꝛ hoc é cāus.C.de coll.l.illā. §.talé.ſꝫ cū ñ extaret filia ſucceſſura erat i dōatóe ꝑdicta. Dōatio ergo q̄ fuit i ipſam collata nó fuit niſi qdā ꝑuētio ſucceſſiōis future:vt.ff.ad.l.fal.l.cū quo ó peculio.§.rl.e ſi a paré.qs ſue.māo.l.j.§.ſi parés.Dōatio itaqꝫ i filiā ſcā aut fuit ſꝫ mortuo pre i ea filia ſuccedit.Aut ſi aliqua fuit qñ de re aduēticia ꝛ q̄ iā de bóis aui receſſerat celebrata ꝛ ſic auo nihil qri potuit niſi ſolus vſofruc.ꝓprietate apó nepté remanéte in q̄ poſtea ea mortua mr ſuccedit niſi ob uiarét vba i dōatóe appoſita.ſ.illa vba ita tñ ꝙ ſi decā gui. ꝛc.Que vba vere nó ob.qꝛ ñ pōam⁹ eā dōatriā fuiſſe cā mortis ille nó fuit mod⁹ ſufficiés ad ſubſtituédū ſibi.ſꝫ de buit fieri p ſtipſoné illi⁹ q ſubſtituebat:vt.ff.ó do.cā mor. l.ſi cui.ꝛ.l.ſi iter morti.ꝛ.ff.de leg.ij.l.vt hrdib⁹.Nec pót dici ꝙ teneat vt fideicōmiſſuꝫ ab ipa tāꝙ dōataria cā mō tis relictū ſm.l.ff.de leg.ij.cū pr.§.coꝝ.ꝛ no.C.de dōa.cā mor.l.j.qꝛ pr iſti⁹ nepotis filioſfa.erat g nó pót teſtari ét i aduēticijs ꝛ ét pre ꝯſentiéte:vt.C.q te.ſa.poſ.l.pe.ꝛ no.ff. ad treb.l.j.§.l filij.Et ſic p ꝯſis nec legare nec fideicōmiſ ſuꝫ relinqre:vt.ff.de le.iij.l.j.l ſi.ij.rñ.Tenere ergo potuit dōatio i ipſaꝫ ſcā ꝛ tñ qꝛ grauamé eſt ipoſitū nó tenuit qꝛ vni⁹ ꝑtaté hēbat ꝯſenſu pris alteri⁹ vo nó:vt.ff.de le.j.l.ij. ꝛ ibi no.ꝛ de dona.cā mor.l.thais.§.j.ꝛ ibi ſilr no. Prete rea attédédū é ꝙ ꝯſenſo pris nó potuit roborare id qd in ſuū ꝯmodū cedebat ſicut i reſtóné q̄ i filie dōatióe iniūge bat i euētū ñ decederet ſine liberis ar.ff.de auc.tu.l.j.ꝛ.l. qos dr ꝛ ad.l.cor.de fal.l.ſiqs legatū.ꝛ.l.de eo ꝛ.l.fili⁹.ꝛ i multis.ll.illi⁹ tituli onere iniūcto ergo habito ꝓ nó appoſi to mācet ipſa dōatio penes filiā rata ꝛ firma ar.ff.de ꝯdi.ꝛ demó.l.ſiqs eū.ꝛ.ff.de dōa.iter vi.ꝛ vxo.l.ſi ſpōſus.§.j.in ꝑn.ij.rñ.ꝛ de lib.leg.l.is q duos in.j.rñ.Et ſi qd iuris ha buiſſet pr i ꝓprietate rei dōate re vel ſpe dū ꝯſenſit vt do naret amiſit.Quia q alij.ꝯſenſit ipſe ſua iura ꝑdit:vt.C.ó admi.tu.l.cū qd.l.Ex ꝑdictis itaqꝫ manifeſte appet ꝙ ſiue donatio nó tenuerit ꝛ ad filiā bona iure ſucceſſiones ꝑue nerūt ſiue tenuerit vt vr de iur decā filia ꝓprietaté habuit in bóis ꝛ ei defuncte potuit mr ab inteſtato ſuccedere ñ ob ſtāte grauamie qd ei dr eé ipoſitū. Illud vo qd ꝯceſſuꝫ dr de miori etate mris ꝛc.tollit p.l.C.ó ꝓcu.nó eo min⁹.

De teſtamen.extraord.ad l.falcidiā.

cXI

¶ Quidā ꝯdidit teſtm̄ in q̄ multa legata fecit tā ad pias cās ꝙ ad alia ſic ꝙ plus legauit cétū libras ꝙ valeret hrdi tas ſua.Querit ñ dicte cétū libre in qb⁹ teſtór exceſſit de trahent cóiter de legatis pijs ꝛ non pijs aut de qbus de trahent.Dico breuiter ꝙ ille cétum libre in qb⁹ teſtór ex ceſſit prīmoniū ſuū de oib⁹ bonis cóiter detrahant vt hoc p.l.ff.ad.l.fal.l.ſi poſt miſſioné.ꝛ.l.in ꝗtitate.§.vlti.ꝛ.ff.de mili.teſt.l.ſi non ꝯpoſita in.v.qd ergo ñ ꝯſumāt ꝛc. Nec ob.ꝙ.l.falcidia i legatis ad pias cās locū nó hꝫ qꝛ hoc nó eſt ꝓpie falcidie.Sed declaratio legati ꝓ tali exceſſu ab initio inaniter relicti:vt.ff.ad treb.l.j.§.is q quadraginta.

De reſcriptis ꝛ de priuil.

e

CXII

¶ Statutũ factũ fuit in eccl'a Valētina cui⁹ clā ſic ſe hꝫ.
Proinde duxim⁹ ordinādũ ꝙ reddit⁹ oēs ⁊ puēt⁹ pro-
chialiũ ecclaꝝ quolibꝫ vacātiũ l ciuitate ⁊ dioceſi Valē-
tina ⁊ bñficioꝝ capli ⁊c. a kalēdis Maij inſtātib⁹ vſqꝫ ad
x. ānos ſequētes ꝯtinue ꝯpletos cedāt ⁊ ꝯuertant l vſus
⁊ ſumptus neceſſarios fabrice dcē ſedis i primo dūtaxat
āno. Vltra vo x. ānos pñs ſtatutū nolum⁹ ꝑdurare. imo ll
bere plene puēt⁹ redituſqꝫ ecclaꝝ ⁊ bñficioꝝ capli vt. ſe
dixim⁹ redeāt ⁊ accreſcāt nouoꝝ rectoꝝ canonicoꝝ ⁊ ꝑla
toꝝ vſibus ſicut ꝑus añ hoc ſtatutū. ⁊ hoc lſurgit qō q̄dā
Prepoſitura vocarit l dcā eccl'a Valētina. x v. kalēdas
Aprilis in fi. āni. x. ādicti ⁊ ita l ſeq̄ntib⁹ cbalēdis Maij
fuerūt ꝯpleti ꝑdicti. x. āni fruct⁹ ⁊ reddit⁹ ipi⁹ ꝑpoſiture ꝑ
maiori pte colligunt ⁊ ꝑcipiunt poſt lapſuꝫ decēnij ⁊ ꝑ-
dcās cbalēdas Maij. Vñ q2 vacuit ꝑpoſitura l'ra decē
niū ſꝫ fruct⁹ ꝑcipiunt vltra decēniū. Querit an iſti fruct⁹
ꝑ rata tpis an l totū vel l nullo fabrice dcē eccle. debeant.
¶ Ad iſtā q̄oēꝫ vr dicēdū ꝙ fruct⁹ de qb⁹ q̄rit debeant
l totū fabrice vt ſic ſufficiat bñficiū intra decēniū vacauiſ-
ſe lꝫ fruct⁹ poſt decēniū ꝑcipiant ſic q̄tū ad acq̄rēdū pñt
ſufficit l filio ſtipulāte ſtipſonis ꝯceptā durāte pñia ptāte
lꝫ poſt eā finitā ꝯdō obligatōis aduenit vt ff. de v. ob. l. ſi
filius. ⁊ ꝺ ſtip. ſuo. l. vlt. Et h ex v̄bis ſtatuti appet dū dic̄
ꝙ oēs fruct⁹ ⁊ reddit⁹ ⁊c. Cū n. fruct⁹ ꝯſiderari debeāt ñ
ſolū eo tpe quo ꝑcipiunt ſꝫ ꝺ quo curant ⁊ tot⁹ āni vni⁹
ſit fruct⁹ vt. ff. ſo. ma. l. diuortio. §. nō ſolū. ⁊. §. ſi. ñ dicet ꝑ
cipe oēs ſi ex eis ꝑs aliq̄ attribueret alteri. ff. de v. ſi. l. re-
cte dicim⁹ in. ij. rñſo. Et q2 cū ſignificatio ſumit ex vniuer
ſo ſi ꝑs ofonis ē falſa tot ofoez falſaꝫ efficit. ff. de reb. du.
l. ſi his q ducta. §. vlt. Et hoc ēt aſr ldicat ipm ſtatutū q2
loquit ꝺ bñficijs vacātib⁹ intra decē ānos ⁊ ſic ē tps ap-
poſitū ſoli vācatōi ⁊ ñ curat q̄ñcūqꝫ ꝑcipiant fruct⁹ ⁊ h
optie ꝓbat l. ff. ꝺ ꝯn abē. ꝑ. ⁊ vē l. q ſundū ſm intellectū
Jo. ⁊ ad hoc. C. de poſthu. hē. inſti. l. vlt. ⁊ hoc ēt vident
ſentire doc. extra de reſcrip. c. ſi pp. vbi dicūt ꝙ gr̄a fcā ꝺ
fructib⁹ ꝑmi āni bñficioꝝ vacātiū infra q̄nq̄ueniū dꝫ ltel
ligi de q̄nq̄uēnio ltegro q2 fauorabis ē talis gr̄a ar. ff. de
mino. l. iiij. §. minorē. ⁊ ꝺ ſtatu liberoꝝ l. cū hrs. §. ſtichus. ſi
igit de integro dꝫ intelligi q̄cūqꝫ die tpis vacet bñficiū ꝑ
uilegiū ⁊ ꝯſtitutio de fructib⁹ ꝑmi anni vēdicat ſibi locū
vt. ff. de ſuc. edic. l. j. §. qō dixim⁹. Nec ob. ꝙ ꝯſueuit dici
de fructib⁹ q recipiūt vltio āno mr̄imonij q diuidunt ꝑ
rata ꝯſtāt. ⁊ ſoluti mr̄imonij q2 illa diuiſio ſic fit eo ꝙ fru
ctus dotꝫ pp onera mr̄imonij debent vt. ff. de adimen. ⁊
⁊ trāſferē. le. l. alūpne. §. ab hēdib⁹. Hic āt fruct⁹ ſunt de
putati certo vſui q tpe nō finit ⁊ ſic l. diuortio. ff. ſo. ma. q̄
ꝺ hmōi diuiſiōe loqt ad ꝓpoſitū ñ accedit. Nō credo cu
rādū ꝺ diſtictōe tpis q ſit l. x. col. fru. h finit. l. ꝺide lcipiūt
ꝯſuetudies r̄gni. §. p. q2 l nro ꝓpoſito ñ vēdicat ſibi locū.

De ſolutionibus ⁊ ꝺ teſta

mētis. extra. ſa. her. vel cōidi. CXIII

¶ Queſtio qua querit. An ſupplemētū lrie fit ex rebus
ſingulis detrahēdū. Dubitatōem hꝫ q̄m in q̄rta falcidia
apud antiquos dubitatio fuit vt. ff. ad l. fal. l. ꝑlurib⁹ ⁊ ad
treb. l. ſi legat⁹. §. multū ⁊ no. C. ad l. fal. l. ij. Sꝫ q̄cquid in
alijs deductōib⁹ dicat in ea tñ de qua dicit dico ſupple-
mētuꝫ faciēdū eſſe ex ſubſtātia teſtōris. Circa tñ moduꝫ
deductionis ſeu ſupplemēti ex ſubſtātia faciēdi verti dꝫ
arbitriū boni viri ⁊ hic ē mens l. ſi recte intelligat. C. de
inoff. te. l. ſancim⁹. Lꝫ. n. l'ra dicat ſupplemētū fieri ex ſub
ſtātia ⁊ ex rebus teſtatoris in pri. tñ dicit ꝙ ⁊ ſi in teſtō ñ
adijciat viri boni arbitratu repleri filio attamē ipſo iure
ineſſe eādē repletōem qō per verbū eādē notet q2 repe-
tere vel repletōem viri boni arbitrio faciēdā. Vir aūt bo-
nus neq̄q̄ȝ arbitrat ꝙ in ſingulis rebus ſupplementuꝫ
habeat pp vitādā cōionē q̄ materiā diſcordiaꝝ pere ꝯſue
uit: vt. ff. de le. ij. l. cū pſ. §. dulciſſim⁹. ⁊ de re. eoꝝ q ſub tu
to. vel cura. ſunt. l. q neqꝫ. §. vlti. imo ei q maiorē ptē hꝫ pu

ta ſcripto hēdi indubio deberet electio deferri: vt. C. qñ ⁊
qb⁹ q̄rta ꝑs debet. l. ij. circa ꝑn. li. x. ⁊ de metatis. l. ij. li. xij.
⁊ de dōa. l. ſancim⁹. §. ne aūt. ⁊. ff. de acq. re do. l. q̄cq̄d iuſſe
cto ingēto. §. vlti. Et potiſſime l caſu de quo nūc agit coꝝ
arbitris ⁊ arbitratorib⁹ q hñt dirimere oēs ꝯtrouerſias in
ter frēs. Et ſic hñt reſpicere nō ſolū ſupplemētū qō petit
ſꝫ ēt diſcordiā tollere ex ſupplemēto q̄ ſi i ſingulis rebus
fieret ſeq̄ret ⁊ hoc voluit dicere l. C. fami. her. l. filiū. ⁊ iō
poſita ē in titulo illo intēdit enl ibi lſtruere iudicē q de di
uiſione cognoſcit nō q deductōeꝫ dūtaxat attēdit als poſi
ta eēt in titulo ad treb. ⁊ iō multū ē attēdēda q2 officiū iu-
dicis diuidētis lſtruit vt coaptet voluntati teſtōris. Et ſic
illa lex nō obuiat opiniōi cōi q̄ deductionē q̄rit q2 illa nō
deductiōeꝫ ſꝫ diuiſionē ꝯſiſterat ſicut ⁊ hoc debēt arbitri
facere q2 oēm debēt inter frēs ꝯtrouerſiā terminare ⁊ ſic
hēt iudiciū ſeq teſtōris q l pecunia certa iſtituit ⁊ ſic eū a
reꝝ cōione excluſit. Duo enl l tali inſtōne fecit. ſ. a cōione
excluſionē ⁊ l certa q̄titate inſtōneꝫ: vt. ff. de le. ij. l. cū fili⁹.
§. cū inter. ⁊ ar. ff. de manumiſ. teſta. l. ſi q̄s ita ſcripſerit. Et
ſic in hoc omitto diſputationē legū. ff. de leg. i. l. amplius.
§. vlti. ⁊ de pecul. lega. l. ſi peculium. cum ſimilibus.

De donatio. ⁊ de teſtamē.

extra. ꝺ acq. poſ. cXIIII

¶ Fcm̄ ē tale. Quedā mulier ꝯdidit teſtm̄ ⁊ ſibi heredē
vleꝫ iſtituit Jo. ⁊ l ſine teſtī adiecit hoc teſtm̄ meū valere
volo iure teſti aut codicilloꝝ aut dōatiōis lter viuos quā
nūc facio ⁊c. Jo. pñti ſtipulāti ⁊ cūdēti. Et do tibi auctori
tatē vt poſſis appꝛhēdere poſſeſſionē bonoꝝ meoꝝ ⁊ exnūc
ꝓut exnūc dcā mulier ſe ꝯſtituit poſſidere lteriꝫ noīe dicti
Jo. Proceſſu tpis dcā mulier dōatiōe lter viuos dōauit
oīa bōa ſua q̄buſdā alijs qb⁹ poſſeſſionē tradidit actualr
⁊ iā tenuerūt ⁊ poſſederunt. Qua mulier mortua q̄rit q̄s
meli⁹ iua hēat l bōis ꝑdictis. ¶ Jn q̄one ꝑdicta vr ꝙ po
tior ſit prioris dōatarij ꝯditio duplici reſpectu. Prim⁹ eſt
ꝙ dōatio l eū collata fuit lter viuos pura ⁊ irreuocabilis
vt l teſtō ꝯtinet ⁊ l miſterio donatoris l dōatariū trāſlata
poſſeſſio: vt. ff. de acq. poſ. l. qō meo. ⁊ de rei vē. l. q̄dā mu
lier. ē ergo potior olb⁹ alijs poſtea traditionē aſſecutis: vt
C. ꝺ rei vē. l. quotiēs. ff. ꝺ acti. emp. ⁊ vē. l. ſi ea res. §. vlt. ⁊
no. ff. ꝺ publi. l. ſi res. §. ſi. ¶ Circa qō ē attēdēdū ꝙ vera
dōatio lter viuos pōt ēt l teſtō fieri vt colligit ex ꝯiūctiōe
duaꝝ legū. ff. ꝺ aſſigno. lib. l. j. §. ſi aſſignare. ⁊ l. aſſignare. ⁊
no. ff. ꝺ teſta. hēdes palā. §. vl. ⁊ ſi talis dōatio fiat ⁊ dicat
ꝙ irreuocabilis ſit ex cā mortis naturā donationis lter vi
uos aſſumit ⁊ ñ poterit reuocari. ff. de dona. cā mor. l. vbi
ita dōat. Et dr̄ tūc q̄s nō tā cā mor. dōare q̄ȝ moriēs vt. ff.
de dona. cā mor. l. ſcie. §. ſi. Nec dicat aliq̄s ꝑ illa v̄ba ꝑ q̄
ꝯſtituit donās ſe noīe dōatarij poſſidere poſſeſſionē ñ eē
trāſlatā q2 tūc dr̄ mā. ⁊ ſꝑ niſi aliud lpediat illa v̄ba poſſeſ
ſionē trāſferūt cū ꝓponant ab eo q tpe ꝯſtitōis poſſidet
als ſec⁹ vt no. ff. ꝺ acq. poſ. l. q̄uis. §. ſi ꝯductor. ¶ Jnxta
hoc etiā ē attēdēdū ꝙ illis v̄bis ꝑ q̄ donatrix donatarij ſe
noīe poſſidere ꝯſtituit nulla dies nulla ꝯditio eſt adiecta
ergo pure dōatiōe illa v̄ba lttelligi: vt. ff. ꝺ le. ij. l. oīa. ff. ꝺ reg.
iuc. l. i ꝯdō. ſꝫ appꝛhēſio corpalis q̄ ſcī detētatōꝫ no. vt. ff. ꝺ
acq. poſ. l. i. in. iiij. rn̄. vr habuiſſe dic̄ poſt mortē dōatricis
q̄ dies ⁊ ſi deſiderat petitionē nō tñ ſuſpēdit obligationē
nec pñtē ſoliditatē ei⁹ cui adijcit: vt. ff. de ver. ſig. l. cedere
diē. ⁊ de ver. ob. l. cētēſimis i prin. Potiſſime cū dies adie
cta talis ē quā certū ē futurꝫ cē: vt. ff. de ꝯdi. inde. l. nā ⁊ ſi
cū moriar. ⁊ de noua. l. ſi pupillus. §. q ſub ꝯditione. ⁊ hoc
locū hꝫ l ꝯtractib⁹ i qb⁹ actiones pñt incipe ab heredib⁹ ⁊
ꝯtra hēdes: vt. C. de ꝯtrahē. ⁊ ꝯmit. ſtipu. l. ſcrupuloſaꝫ. ⁊
inſti. de inuti. ſtip. §. poſt mortē i quo illud attēdat ꝙ titu
lus. C. vt ab herede ⁊ ꝯtra heredes actiones incipiāt non
dixit obligationes ſed actiones vt det intelligere ꝙ obliga
tio ſtatim naſcit licꝫ actio que ꝑ exactioneꝫ ſit in tempus
differat. vt ibi no. ꝑ Azo. in ſum. co. ti. Sic dico ꝙ ꝑ adie
ctionē mortis donatricis tranſlatio poſſeſſionis que pure
videtur

vĩ nõ ſuſpẽdiꝫ lʒ effect⁹ trãſlate poſſeſſiõis ꝗ ꝑ apphẽſiõ nẽ bĩ differatꝫ. vt poſſumus dicere illud legale ñ ꝯditiõe ſʒ mora ſuſpẽdiꝫ. nõ ẽt. n. ꝯditio ñ exiſtere. vt. ff. ð ꝯdi. ⁊ de. l. dĩs meꝰ. in. i. rñſo. ⁊ indubio dʒ itelligi pure trãſlata vt. ff. ð iure do. l. ſʒ niſi hoc euidẽter. Et ꝑ iſta pte facit. ff. q po. in pig. ha. l. potior. ⁊. l. q balneũ. l. pn. ꝶ. i. ⁊. ꝶ. ſʒ ⁊ ſi he ics. Scđo reſpect⁹ ẽ qꝛ dato ꝙ l pmũ dõtariũ ñ eẽt trãſlatũ dñiũ. Promiſit tñ dõtarix ꝯtra ipaꝫ dõtatõeꝫ nũꝗ̃ fa cere vl̃ vẽire ſub hipoteca ⁊ obligatõe oĩuꝫ bonoꝝ ſuoꝝ ꝗ gdẽ pmiſſio ſi ꝯtrafecerit ꝯmiſſa ẽ ad itereẽ qð ẽ tacite in oĩb⁹ obligatõib⁹ facti ⁊ ꝗ in ñ faciẽdo ꝯſiſtunt vt. ff. ð re iud. ſiq̃s ab alio. ꝶ. vl. ⁊ de v̄. ob. l. ij. ꝶ. ſi cũ duab⁹. l. ſe. ⁊ ð. ſtipl̃atõe ñ diuidunꝫ. ꝶ. celſus. Et ꝑ ꝯñs bõa oĩa hypotecata q̃ſi exiſte ꝯditõe ðbiti. i. itereẽ tacite pmiſſi vt. ff. ð pi. l. grege. ꝶ. ſi ſb ꝯditõe. Et ſic l oẽꝫ euẽtũ vĩ ꝙ ꝑm⁹ dõtarius ius hẽat l reb⁹ ð qb⁹ ſi ꝗs recuper ꝑ hypotecariã eis lcũbꝫ vſqꝫ ad ſatiſfactõꝫ itegri itereẽ qð ẽ tm̃ q̃ſtũ reis ipſe valẽt ⁊ ſic ꝑ idirectũ ꝯſequeꝫ itẽtũ ſuũ pmus dõtarius.

De verboꝝ ſignificatio.

CXV

¶ In iudicio ẽ ꝯſiderare triplicis ꝯſideratõis act⁹ qđã ꝓcedũt a iudice qđã a pte ⁊ qđã pariter ab vtroqꝫ. Et oẽs iſti ñ dũtaxat ſolẽnitatẽ reſpiciũt ⁊ eoꝝ omiſſio cognitõeꝫ iuſticie ñ ipediat ꝑ ꝓdcã v̄ba videnꝫ eẽ remiſſa. Nec i iudicio neceſſario obſeruenꝫ. Et ne reis exẽplis egeat iudicẽ ꝓ tribunali ſedere ſnĩam neceſſario deſcripti recitatõe ꝓferre ad audiẽdã ſnĩaꝫ ptes pemptorie citare q act⁹ a iudice cãnꝫ ꝑ pria v̄ba. videnꝫ eẽ remiſſa. vt. ff. ð accu. l. lenia. de q̃nib⁹. l. oĩ⁹ facinoris. i. vlt. ⁊ de offi. pcõ. ⁊ leg. l. ne qcq̃. ꝶ. de plano qs ordo l bono. poſ. fueꝫ. l. ij. ꝶ. dico. ⁊ de adul. l. miles. ꝶ. ſexagita. Fruſtratorie v̄o exceptiões friuole appellatões ꝑ ſcđa v̄ba ſubmota videnꝫ. Hec. n. ꝑ quoddã q̃ſi ꝯuiciũ obſtrepe ꝯſueuerũt examẽ ⁊ tarditatẽ mittere vitati vt de adul. l. adulteriũ de inoffi. teſta. l. ſi q̃s l ſuo. de ꝯſor. eiuſdẽ lit. l. i. ð ſtudiis libera. vrbis rome l. i. ⁊ cultũ iuſticia pdit q̃ñ in ſilẽtio iudicij obſtrepẽtiũ turbo ꝯfundit vt. i. q. iiij. in loco. libellũ v̄o iudici vl̃ pri corã iudice i ſcriptis offerri vl̃ litis ꝯtitutõeꝫ fieri ꝑ vltia v̄ba abſqꝫ dubio remittunꝫ. Iudiciũ. n. ẽ act⁹ triũ ꝑſonaꝝ in iudicio actoris ⁊ rei vt extra de v̄. ſig. c. forus. ⁊. C. de aſſer. toll. l. i. in ñ. Figura aũt cuiuſcũqꝫ rei ẽ ipi⁹ rei apparẽs facies vt. ff. de ac. ⁊ obli. l. nõ figura. Illi ergo act⁹ ꝑ v̄ba hu ius remittunꝫ q̃ ꝑficiunꝫ ꝑ illas tres ꝑſonas q̃ ad ꝯſtructiõem recti iudicij regrunꝫ ⁊ ſolẽnitatẽ tm̃ reſpiciũt ñ negocij v̄itateꝫ vt apparet in exẽplis q̃ ſupius ſunt exp̄ſſa. ⁊ hoc voluit notare. l. C. de latina libert. tollen. l. i. ꝶ. ſiũ q̃qꝫ mõ vbi dicit ⁊ q̃ſi iudicij figurã ⁊c. vt illud q̃ſi ſit diminutiõis no. Nõ. n. ibi erat v̄a figura iudicij qꝛ ñ erãt niſi due ꝑſone in iudicio. ſ. iudex ⁊ dñs ſui cũ cõfiteõs filiũ vl̃ nominãs vſi mero iure ñ ꝓindicaret vt. ff. de ꝯfeſ. l. certũ. ꝶ. ſiq̃s abſente. ſʒ ex diſpẽſa ðe illi⁹. l. fauore libertatis ꝓindicat. Ex ꝓdictis ergo appet ꝙ quãtũ ad id de quo q̃riꝫ planũ ⁊ ſtrepitus nõ opponunꝫ qꝛ ñ idẽ ſʒ diuerſa reſpiciũt. Si ergo ꝓdicta ad ꝯſtitutõem ſub ſtilo debito reducãnꝫ vl̃ iuri ſatiſfieri ⁊ debite cau ſaꝝ ꝓlixitati ſuccurriꝫ.

De exactõe de ver. ſigni.

CXVI

¶ Titius impetrauit. xv. die Februarij ecclãm ſcĩ Petri tanq̃ vacãtẽ de iure ⁊ de ſcõ ꝑ mortẽ ꝓprij rectoris. Sẽpronius impetrauit eãdẽ ecclãm. xv. die mẽſis Marcij. Orta ẽ inter impetrãtes ꝯtẽtio ⁊ dat Sempronius ſcđo l petrão ꝑ cui⁹ appellatõeꝫ eã ẽ in curiãtalẽ articulũ. Itẽ ponit ⁊ ꝓbare itẽdit ꝙ Io. quõdã rector ſcĩ Petri deceſſit poſt. xv. diẽ Februarij ⁊ añ. xv. diẽ Marcij ⁊c. titi⁹ primus impetrãs dicit hũc articulũ nõ admittẽdũ qꝛ pria potius ẽ impugnatiua ⁊ ex appellatõe nõ deſcẽdit. Querit gd iuris. Et ꝙ articulus de quo q̃riꝫ ſit impugnatiuus ⁊ ꝑ ꝯñs admitti nõ dẽat cum ex appellatõe non deſcẽdat.

Sic ꝓbaꝫ oĩs iſte articulus cẽſeꝫ ipugnatiu⁹ ꝗ ꝑ ſe tantũ ꝯſideratꝰ ius alteri⁹ ipugnat vel alicui alteri articulo i iudicio iã ꝓducto adũct⁹ hoc idẽ opaꝫ ſic flumẽ dr̃ nauigabile vl̃ qð nauigabile ſit ꝑ adiũctões alteri⁹: vt. ff. de aq̃ plu. ar. l. ſi aũt pſcõ. ꝶ. vl. ⁊ de flumi. l. quo min⁹. ſʒ articulus de quo q̃riꝫ ẽ talis qꝛ adiũct⁹ gſe tituj ipugnat ipſaꝫ gſam q̃ſi obreptõꝫ. imo q̃ſi ſup bñficio adhuc viuẽtis ipetratã. Hʒ eñi articulus duas ptes. Primã. ſ. ꝙ Io. rector ſcĩ Petri deceſſit poſt. xv. diẽ Februarij q̃ ps ꝯcludit ꝙ gſa tituj ſuit ſup bñficio viuentis eo ꝙ ꝓcedit dictã diẽ in data. Scđa ps articuli dicit ꝙ dict⁹ rector deceſſit añ. xv. diẽ Marcij ⁊ abſqꝫ dubio hec ps ẽ de iure dãtis qꝛ ſufficiẽter ponit ipetratõꝫ ꝑ ſe factã de vacãte bñficio. Cũ ergo primã ptẽ articuli dat i ius aliẽnũ imitit ⁊ ſic dr̃ ipugnare ⁊ hoc nõ lʒ ar. ff. ſi ſerui. vẽ. l. ſicuti. ꝶ. ariſto. ⁊ cũ q̃ſtũ ad defenſionẽ iuris ſui ſufficiat vltia ps artici appet ꝙ pria ẽ ſimpl̃r nociua ⁊ ſic ñ admittẽda: vt. ff. de aq̃ plu. ar. l. i. ꝶ. idẽ ait. ⁊. ꝶ. deniqꝫ. Et cũ q̃ſtũ ad fundatõꝫ ꝓprij iuris tm̃ ꝯſequaꝫ ex vltia cſa q̃ſtũ ẽt ex pria appet ꝙ pria in alteri⁹ pniciẽ ẽ data ⁊ ſic ipugnatiua ⁊ nõ admittẽda ar. ff. ð leg. ꝓſtã. ꝯtrtab. bo. poſ. pe. l. virilis. ꝶ. ſi adierit. Obrepẽdo. n. ⁊ de iuꝫ ſuo dãdo tacite tranſit ad ipugnatõeꝫ alteri⁹ ꝯtra. l. C. q̃ itimã ꝑſonã. l. meminimꝰ. ⁊ extra de excep. c. cũ iter ꝑiorẽ i ñ. Illi. n. articuli dicũꝫ ꝓpe de iure alicui⁹ eẽ q ſunt ſup ſubſtãtialib⁹ ⁊ eẽntialib⁹ iuris illi⁹ ex qb⁹ ipꝫ ius creaꝫ ſic materiatũ ex materia ar. ff. ð ꝯtrahẽ. emp. ⁊ vẽ. l. ꝑ acta ꝯuẽta ſʒ amotio prioris i gradu nõ ẽ hmõi. Nõ. n. eſt ius ſcõi ex amotõe ꝑmi ſicut ex ſbe vel ex materia ar. ff. ð mili. teſt. l. q̃rebaꝫ. ꝶ. vl. ⁊ de ꝯiũgẽ. cũ emã. lib. l. i. ꝶ. nũc videam⁹ l. v̄. nec ꝙ nepotib⁹. ⁊. ff. de pecu. l. eo tpe. ꝶ. vl. ⁊ no. ff. de acq. poſ. l. q abſn̄t. ꝶ. vl. ⁊ de lo. pu. fruẽ. l. vnica i ꝓn. in gl. hoc ẽ caſus ⁊c. Vltio hoc vl̃ in iure exp̄ſſuꝫ de duob⁹ filiis ipuberib⁹ quoꝝ vn⁹ dicit ſe filiũ alter ẽt ſe eẽ filiũ q eñi dicit ſe filiũ ius ſuũ tñ defendit q aũt dicit ſe eẽ filiũ ius alteri⁹ tãgit. Et iõ ꝯcludit lex ꝙ iſte talis ſtat⁹ ꝯtrouerſiã ñ patiꝫ ſʒ facit vt hec legunꝫ. ff. ad carbo. l. iij. ꝶ. ſi duo q. ⁊ ei⁹ rõ ⁊ mot⁹ bñ attẽdeꝫ. Ex pdictis itaqꝫ appet ꝙ ille articulus tãqꝫ ipugnatiu⁹ ex toto dʒ cadere cũ ex appellõne ñ deſcẽdat ⁊ ſic ſnĩauit dñs Ber. rotãdi. i palatio aplico Oldra.

De cõſtitutiõe ⁊ de priui.

CXVII

¶ Bone mẽorie dñs Bonifaci⁹ Papa. viij. ꝯceſſit priuilegiũ ſtudẽtib⁹ in vrbe i quo iter alia ꝯtineꝫ. Ut aũt doctores ⁊ ſcholares ꝓdicti eo liberi⁹ intẽdere valeãt ſtudio ac ꝓficere i eodẽ quo maiores fuerint gr̃e fauore muniti. Ipſius auctate aplica ꝯcedim⁹ ⁊ dñ hmõi ſtudio docẽdo vel audiẽdo iſiſterẽt fruct⁹ reddit⁹ ⁊ ꝓuẽt⁹ oĩuꝫ bñficioꝝ ſuoꝝ cũ cura vl̃ ſine cura ẽt ſi eoꝝ aliq̃ ꝑſonat⁹ vel dignitate exiſterẽt cũ ea poſſint itegritate pcipe quotidiãis diſtributõib⁹ dũtaxat exceptis cũ q̃ illos pciperẽt ſi i eccleſiis i qb⁹ illa obtinẽt ꝑſonalr̃ reſiderẽt ⁊ ad reſidẽdũ i eis minime teneãꝫ nec ad id a quoq̃ valeãt coartari. nõ obſtãtib⁹ qbuſcũqꝫ ſtatutis ⁊ ꝯſuetudinib⁹ ꝯtrarijs deaꝝ ecclãꝝ iuramẽto ꝯfirmatiõe ſedis aplice vel q̃cũqꝫ firmitate alia roboratis. ẽt ſi de illis obſeruãdis ꝑ ſe vel ꝑ ꝓcuſes ſuos ꝓſtitiſſent forſitã iuramẽtũ ⁊c. Vñ cũ dicaꝫ dñs. P. canõicus Lingõnẽ. i vrbe cã ſtudẽdi pmãſiſſe ꝑ id tpꝰ quo reſidẽtia regriꝫ i ecclã lingonẽ. ꝓ lucrãdis fructib⁹ groſſis totius ãni. Opponiꝫ eidẽ do. P. ꝑ capl̃ꝫ ꝙ decõs fruct⁹ bñſe nõ dʒ rõnib⁹ iſraſcriptis. Prio ꝙ ſtatutũ ⁊ ꝯſuetudo ſunt in ecclã lingonẽ. ꝙ nullus canonic⁹ lingonẽ. põt facere ſtagiũ ſuũ in ſcholis niſi primã fecerit reſidẽtiã ꝑſonalẽ. Itẽ niſi ſit pmot⁹ i ſacris. Itẽ niſi prius petierit licẽtiã a caplo memorato. Itẽ niſi quolibet ãno ſignificauit ſtagiũ ſuũ i ſtudio generali feciſſe. Itẽ ꝙ i ꝓdicto priuilegio nõ ẽ iſerta illa cl̃a. nõ obſtãte ſi primã nõ fecerit reſidẽtiã ꝑſonaleꝫ nec ſit ꝯſtitutus i ſacris nec petierit licẽtiã a caplo nec ipſe caplo ſignificauit ſtagiũ ſuum feciſſe in ſtudio generali. ad cit capitulũ ſe nõ teneri de fructibus ꝓbẽde ſue rñdere ei

dẽ. Querit̃ qd iuris attẽto themate ꝓpoſito credo de iuſ fruct⁹ bñficij ligonẽ. ꝑ id tp̃s quo dict⁹ do. P. ſtudnit in vrbe ſibi deberi ex vigoꝛ idulgẽtie. Nulla .n. dubiũ qn ro manus põtifex poſſit ſingulares cuiuſcũqꝫ eccľe ꝯſuetu/ dies tolleꝛ ſi vult vt. ff. de ſepul. vio. l. iij. §. diu⁹. C. ꝺ vſu. l. eos ne fili⁹ ꝑ pře. auc. oẽs pegrini. C. de ſui. ⁊ ſuo coꝛ. auc. nauigia ⁊ extra ꝺ ꝯſti. c. j. li. vj. Hoc ãt expſſe ſõſtulit ꝑ illa vba ñ obſtãtib⁹ qbuſcũqꝫ ſtatutį ⁊c. vt extra ꝺ elec. c. qꝛ ſepe. ⁊. c. cũ ñ deceat. Nõ ob. ꝙ ꝺ ſtatuto pñte reſidẽ tie ſpãles mẽtiões ñ fecit qꝛ gñalis cľa q̃tũ ad ꝯpacbenſa ſub ipſa ſic ſingula ꝯplectiť ac ſi eẽnt ſpãliter enumerata vt. ff. de le. iij. ſi chor⁹ ĩ pri. C. de q̃dri. pſcrip. l. ij. ⁊ de pſc. xxx. vł. xl. an. l. oẽs nocẽdi. Et ħ indicat vbũ vľe qbuſcũqꝫ vt. ff. de bř. inſti. l. hoc articulo. ⁊. C. de pac. l. ſi creditores ⁊ ibi no. Et qꝛ voluit tales ſtudẽtes cũ ea ĩtegritate pcipe cũ q̃ pcipẽt ſi pſonaľr reſiderẽt ⁊ ſic eos ꝑ rñdẽtib⁹ voluit hẽri vt. ff. q. ex cau. ma. l. iulian⁹. §. vl. ⁊ de re mi. l. pe. in fi. vbi ħ ſatį ẽ expſſuꝫ. Et attẽdaľ bñ ꝙ iſta indulgẽtia ñ eſt reſtrigẽda qꝛ ñ ẽ data pſone ſꝫ cãe vt. ff. de iuſ imu. l. ſp. §. itẽ nauicularij. ſmo talis idulgẽtia ẽ ãpliãda vt extra ꝺ v. ſig. c. oliꝫ. ⁊. ff. de ꝯſti. prin. l. vlt. Et ꝑ iſta pte facit. c. extra de reſcrip. ſi pp tua debita. li. vj. ſm intellectũ Jo. an. Sꝫ Archi. ꝯtra cui⁹ opĩſi vꝫ eẽt ad ꝓpoſitũ ñ accedet qꝛ ibi loqtur de fructib⁹ certã pſonã vł certũ vſuꝫ reſpiciẽtib⁹ q buſ ſtatiꝫ ĩ vacatõeꝫ bñficij q̃ſiũ ẽ ius ĩ fructib⁹ vt. ff. de acq. hř. l. filiũ emãcipatũ. Hic ãt do. Pe. ſe fecit habilem ad capiẽdũ fructus ĩ abſentia tali aũq̃ aliqs ius hẽret in hmõi fructuũ pceptõe. Et ꝑ hoc. C. de iuř. ⁊ fac. igno. l. ij. cũ ibi no. ⁊ ꝑ hoc ẽt. ff. ꝺ v. ob. l. ſtipulat⁹ ſum mihi a pculo.

De prebẽdis de ver. ſig. cXVIII

❡ Ex vtute gře in forma cõi paupi clico facte in q̃ eſt illa cľa. Ceteꝝ diſtrictius inhibemus vt ei ꝺ eccľaſtico bñfi/ cio cuius redditus ⁊ ꝓuẽtus ãnui. xxx. libraꝝ ſũmã exce/ dẽt valeat ꝓuideri ⁊c. Prouiſum ẽ in q̃dã eccľa ĩ q̃ ẽ cer tus canonicoꝝ numerus ⁊ diſtictio pbendaꝝ ⁊ certi red ditus in cõi ex qbus ſingulis horis pſtanť quotidiane di ſtributões q̃s nullus pcipit niſi pbendatus ⁊ vnuſqſqꝫ p bẽdatus ſoluit decimã ⁊ capľm de cõi. Et ſi decima vnu uſcuiuſqꝫ pbẽde ꝑ ſe attendaľ eſt ĩfra q̃titatẽ ĩ ľre gře cõ prebẽſaꝫ. Si vo fiat ꝯiũctio quotidianaꝝ diſtributionũ ẽt q̃ vnũquẽqꝫ canonicũ ꝯtigũt cũ pbendis cuiuſlibꝫ exce deret vnaqueqꝫ ſũmã in ľris ꝯpbenſaꝫ. Eſt ergo ĩ qõe an debeat fieri ꝯiũctio an cuiuſqꝫ ꝑ ſe ꝯſideratõe hita cẽſeri dẽat pbendã taleꝫ ꝺ q̃ agiť eẽ ĩfra ſũmã ĩ ľris gře ꝯpben ſaꝫ. Et vř ꝙ ꝯiũctio fieri ñ dẽat qꝛ dñs Papa ꝓuideri vo luit de bñficio cuius redditus ⁊c. Quotidiane ãt diſtri butões ñ augent corpus pbende ſꝫ pp opaꝫ pſone deben tur ar. ff. ſi menſoꝛ falſuꝫ modũ dixerit. l. j. in. ij. rñſo. ⁊. ff. ꝓ ſocio. l. cũ duobus. §. ſi inchoãda. ibi pciũ. n. ope eſt ⁊c. Et ſic cũ dẽaľ rõe ope pſone nullã cõionẽ hꝫ cũ re ipa ſꝫ pſonã tm̃ reſpicit vt. ff. de vſu. ⁊ habi. l. vſus aque. ⁊ ꝺ ſui. ruſti. p. l. ptoris ⁊ ibi no. ⁊ ꝺ alimẽ. ⁊ cibа. le. l. mela. §. vlti. ❡ Scdo aptitudo acqſitõis ñ auget pciũ rei ⁊ hoc ẽ qð ĩ iure ſcribiť ꝙ ſuo alicui⁹ iſtituto hřde ñ ꝑ hoc eſt dñs lo cupletioꝛ nec ſu⁹ maioris extĩatõis q̃ṗ prius vt. ff. ad. l. fal. l. pcia ibi ſꝫ nec hẽdeꝫ poſt morteꝫ ⁊c. Et reddiť rõ ĩ tex. qꝛ multis cauſis accidere pt ne iuſſu nřo adeat. ac ſi apte dicat ꝙ illud qð põt acqri ⁊ nõ acqri añ realeꝫ ⁊ actualẽ acqſitõem quẽq̃ṗ locupletiorẽ ñ reddit qꝛ multa accidere pñt vt illud ñ capiat: vt. ff. de acq. re. do. l. nãlẽ. §. j. l. iij. rñſ talis ãt ẽ pceptio quotidianaꝝ diſtributionũ q̃ ex euẽtu ꝺ pẽdet. Et qꝛ ſcrñ hols reqrũt cũ ipſo corpe pbẽde cõionẽ nõ hñt q̃ ſine fcõ alicui⁹ hols pcipiť ar. ff. ꝺ ſui. ruſti. pdi. l. foramẽ. in. j. ⁊. ij. rñſo. ❡ Tertio vř tex. expſſius qꝛ cũ pce ptio quotidianaꝝ diſtributionũ pẽdeat ⁊ ex ĩcerto fortũe euẽtũ habent. Et diuidaľ ꝑ ſingulos dies ⁊ ꝑ ſingulas ho ras qbus illos deſeruiret ñ eſt ĩter ſeipſos nec ꝺ ipſo ad cor pus pbẽde aliq̃ faciẽda ꝯiũctio: vt. C. de dõa. l. ſancim⁹. §. ſigs aũt talẽ. ❡ Quarto ea q̃ ſunt generũ diuerſoꝝ ⁊ vna queqꝫ ꝑ ſe ĩpfecta inuicẽ ñ ꝯiũguntť vt aliqð pfectũ faciãt. Et id q ẽ. lxij. ãno. ⁊ tres liberos hꝫ ĩcolumes a munerib⁹ ciuilib⁹ nõ excuſaľ qꝛ vtraqꝫ excuſatio ꝑ ſe ẽ inſufficiẽs qꝛ ĩpfecte excuſatões cõionẽ nõ faciũt: vt. ff. de va. ⁊ excu. mu. l. j. §. vl. vbi no. ⁊ de excu. tu. l. ſpadonẽ. §. q iure. ⁊ no. xxiij. di. c. q̃drupla. Cõſtat ãt reddit⁹ q pcipiunť ex corpe bñficij ⁊ debenť vnicuiqꝫ abñti ⁊ pceptio quotidianaꝝ di ſtributionũ ſunt in diuerſo genere ⁊ diuerſa natura. Et ꝙ de vno dř de altero dictũ nõ vř: vt extra de cle. nõ reſi. de cetero. ⁊. c. lꝫ nõ ergo ẽ ĩter ea cõicatio faciẽda. ❡ Quinto vt ex duob⁹ diuerſis ꝯſtituaľ vnũ corp⁹ neceſſe eſt vnionẽ fieri eadẽ materia mediãte. Vñ brachiũ adiũctũ ſtatue ꝑ applũbaturã nõ ꝯſtituit vnũ corp⁹ cũ ea ſed ſi ꝑ ferrimina tionẽ adiũgaľ vnũ corp⁹ ꝯſtituit: vt. ff. ꝺ rei vẽ. l. ĩ rẽ actio. §. itẽ q̃cũqꝫ. Nũc aũt ita eſt ꝙ pceptio quotidianaꝝ diſtri butionũ ⁊ fructuũ corpis pbẽde ñ ꝯcurrũt ĩ pſonã eiuſdẽ niſi hols opa mediãte q̃ ĩ vno reqriť ĩ alio nõ. ergo opꝫ ꝙ nõ ſit ꝯiũctio ⁊ ꝯcurſus vtriuſqꝫ eadẽ materia mediãte qꝛ ſi hoc eẽt neceſſario eẽt in vtroqꝫ ſꝫ hoc ẽ falſum ergo ⁊c. ❡ Sexto ad hoc vt bñficiũ nõ cadat ſub gřa opꝫ ꝙ bñfi ciũ excedat ſũmã ꝺꝫ taxatõeꝫ decie ipꝫ bñficiũ recipiẽtis. Et hoc ẽ ꝙ ľra dicit cui⁹ reddit⁹ ⁊ ꝓuẽt⁹ ⁊c. q̃ vba notãt re lationẽ ſubſtãtie ſm illð qð ſoluiť ꝑ totũ capľꝫ nõ aũt affi ciũt pbẽdã alicui⁹ ĩ ſpẽ qꝛ nõ reſpiciũt certũ corp⁹ vt. ff. ꝺ iud. l. ſi fideicõmiſſuꝫ. §. tractatũ. nec qð dꝫ vniuerſitas de hẽt ſinguli: vt. ff. qð cuiuſ. vni. noie. l. ſicut municipiũ. §. j. Quo ergo põt dici pbẽdã de q̃ agiť q̃ ẽ corpus ꝑ ſe ſubſi ſtẽs excedere ſũmã ĩ ľris taxatã ꝺꝫ taxatõeꝫ decie cũ decia eã reſpiciẽs ñ excedat ſũmã. xx. libraꝝ. Certe ħ dici põt. ſ. ꝑ reſpectũ ad ipſaꝫ decimã q̃ṗ dꝫ totũ capľꝫ ſꝫ iſte reſpect⁹ hři ñ dꝫ vt pbãt iura ſupi⁹ allata ergo ⁊c. Ex pdictį ergo li qde appet ꝙ nulla q̃tũ ad pñtẽ caſuꝫ ꝯiũctio ẽ ĩter quoti dianas diſtributões ⁊ corp⁹ pbẽde de q̃ agiť. vñ dici põt ꝙ ſepatoꝝ ſepata ẽ rõ: vt. C. ꝺ dõa. l. ſi marit⁹. ⁊ ꝑ hoc facit. ff. de iur. om. iu. l. ſi idẽ cũ eodẽ ĩ pn. cũ ſi. ſꝫ ẽ ar. ꝯtra. ff. de leg. pſtã. ꝯtrahu. bono. poſ. pe. l. virilis. §. ſigs ex liberis.

De teſta. mili. capi. cũ oẽs ⁊ rela. CXIX

❡ Titius ꝯdidit teſtm̃ ĩ ſcriptis ĩ quo q̃dã legata fecit ⁊ poſtrẽo ſibi hřdẽ iſtituit beatã vginẽ Mariã de ordie au guſtinoꝝ de ciuitate Biterẽ. ⁊ fecit executores. deditqꝫ eis ptãtẽ recipiẽdi hõa ſua ⁊ ſoluẽdi dbita ⁊ legata ⁊c. ⁊ hoc fuit factũ ãno dñi. M. ccciiij. ãno ꝺ mẽſe ſeptẽbris pceſſu tpis mortuo teſtõre dci executores auguſtini btẽ Marie de Biteris hřdes petũt ſe mitti ĩ poſſeſſionẽ bonoꝝ dicti cuiuſdã teſtõris ꝑ iudicẽ ordiariũ oſtẽdẽtes ⁊ exhibẽtes dictũ teſtm̃ ñcellatũ nõ viciatũ ⁊c. Ad q̃ ſe opponũt qdã de caplo Biterẽ. q dicũt teſtm̃ ꝯdidiſſe ſine vltimã volũ tatẽ ſine ſcriptį ĩ quo dicebat ſibi hřdes iſtituiſſe paupes xp̃i de Beteris q̃re petũt deã hõa eis tradi offerẽdo vlti mã volũtatẽ priori derogatiuã. Ad quoꝝ fidẽ faciẽdã ꝓ duxerũt q̃dã acta in papiro ſcripta ꝯtinentia depoſitões duoꝝ teſtiũ quoꝝ vn⁹ depoſuit ꝙ dict⁹ teſtõr ãno dñi. M. cccx. de mẽſe auguſti tẽtus ĩ ĩfirmitate q̃ deceſſit apð ma lauſanã extrã fecit vocari ipm̃ ⁊ aliũ teſtẽ ⁊ ibidẽ fecit ſcri bi ꝑ quẽdã ſuũ cľicũ oĩa ſua mobilia. ⁊ fecit q̃dã certa le/ gata ⁊ ꝙ in alijs hõis ſuis iſtituebat paupes xp̃i de Bite ris. Et ꝙ rogauit ipꝫ teſtẽ ⁊ aliũ ꝙ dictã ordiatõeꝫ facerẽt ſcribi ꝑ aliquẽ notariũ ⁊ ea ſcripta vocarenť teſtes ĩ ei⁹ pñ tia ⁊ oĩa ĩ formã publicã redigerẽt ⁊ ſic ipſe ⁊ alius teſtis receſſerũt ⁊ poſtea nihil alið fcm̃ fuit. Poſtmodũ dict⁹ in firm⁹ ſe fecit portari ad carpẽtoratã vbi ſeqnti die deceſſit idẽ dicit ĩ effectu ſcbs teſtis. ❡ Nõ q̃riť qd iuris ⁊ vř ꝙ primũ teſtm̃ ſit ſublatũ qꝛ vltia volũtas fuãda ẽ ĩ auc. de nup. §. diſpõat. C. ꝺ ſac. ſan. ec. l. j. q̃ põt vſqꝫ ad extremũ vi te exitũ mutari: vt. ff. de leg. j. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. in legatis. cũ ſi. ⁊ ꝑ hac pte facit. ff. ꝺ teſta. mili. l. diuus adrian⁹. ❡ Sꝫ

ꝯtrariũ

ɔtrariũ credo dicẽdũ i cãu nõ. qꝛ ñ pt dici de iuꝛ p teſtes pbatũ eẽ teſtm̃ ñ pbata ẽ q̃dã pia diſpõ ad teſtãdũ ſeu q̃dã nuda vboꝝ enũciatio ⁊ in teſtm̃ poſtea redigẽda. Sicut enĩ ſcriptura q̃ bꝫ iudex añ formare. Deinde i libellũ redigere ñ ẽ ſnia. ſꝫ q̃dã pũia diſpõ ad ſniam vt. C. ð ſen. ex pi. reci. l. ii. Ita nec hoc teſtm̃ ſꝫ q̃dã pordinatio pũata in teſtm̃ poſtea redigẽda. ⁊ pcedũ hec argumẽtatio de ſnia ad teſtm̃ qꝛ ⁊ teſtm̃ ſnia dr̃ vt. C. q teſta. facere po. l. hac cõſultiſſima. §. at cũ hũana. ⁊ au. ff. de manu. l. ſu⁹ hac. l. ⁊ cũ diſponeret teſtõꝛ ſolẽnes teſtes adhibere ⁊ i ſcripturã publicã p notariũ redigi facere añ hec ipleta nihil ẽ actũ qð ſubſiſtat ar. C. de fide inſtru. l. ɔtract⁹. ⁊ magis dr̃ teſtib⁹ cepiſſe facere Jm mo magis parare facere q̃ feciſſe vt. ff. de teſta. l. ſi in q teſtm̃. ⁊ talis pbatio vt tollat̃ teſtm̃ ſolẽne in ſcriptis redactũ q̃ pcedit admitti ñ dꝫ ẽt ſi in ſcðo qð p tales teſtes pbaret̃ noiat⁹ eẽt impatoꝛ. C. de te. l. volum⁹. ⁊ ẽ caſus in qðe iſta exp̃ſſus. ff. de teſta. ex eo ſcriptura ⁊ de le. iij. l. fideicõmiſſa. §. j. ⁊ ibi no. Nõ ob. c. cũ eſſes. ⁊ c. relatũ. extra de teſta. qꝛ ibi ɔſtabat ſaltẽ p duos teſtm̃ fcm̃. hoc ãt nõ ſꝫ parũ fieri vt pbatũ ẽ ſupꝛa. Preterea ibi ſi p̃cedebat aliqð ſolẽne teſtm̃ de cui⁹ reciſiõe ageret̃ h ſic ⁊ colligit̃ hec ſolutio. C. de teſta. l. hac ɔſultiſſima. §. ex ipſe cto iãcto. §. vl. eiuſdẽ l. ⁊ i auc. ð te. impfec. §. j. vñ ſumpta ẽ auc. hoc iter liberos. ⁊ p hoc pꝫ ſolo ad. §. ex impfecto. ⁊ ad. l. vl. C. fa. her. cã ñ. Preterea attẽdat q̃ i teſtõ pũio ſolẽni ⁊ pfecto ẽ ſilr cã pia qꝛ iſtituta ẽ beata virgo vt i auc. de eccle. ti. §. ſigs aũt vnũ ſanctoꝝ. Uñ ceſſat oẽ pũilegiũ q̃ dici poſſet deberi diſpõni ſcðe pper cãm piã. ⁊ hoc ẽ caſus in auc. ð ſan. epi. §. ſꝫ hoc pñti in ñ. col. ix. Et ita credo ego Oldradus de laude de iure tenẽdũ in cuius rei teſtimoniũ ſigillũ meũ duxi pñtibus apponendũ.

De iureiurando.

CXX

¶ Ad duplicẽ finẽ peti pt relaxari iuſm ſup vſurario cõtractu iterpoſitũ. Ad vnũ. ſ. vt p h ipꝫ oblõ q̃ ɔtracta erat vl ɔcta videbat̃ ſup vſurio ex toto tollat̃. ⁊ tũc locum bꝫ pcꝫ vocatũ ſolẽnis examiatio ⁊ ɔpulſio creditoris ad relaxãdũ iuſꝫ cũ ɔſtabit ð vitate vſurarĩ ɔtract⁹. ¶ Ad ſcðꝫ effectũ peti pt ñ ad debitũ vſurariũ p hoc tollẽdũ ſed ad habilitãdũ pſonã vt ñ obſtãte ſacrõ poſſit detegẽ fraudeꝫ ɔtract⁹. ⁊ h ille ordo ñ reqrit̃ qꝛ de grãdi piudicio creditoris ñ agit̃ remanet. n. oẽ ius ſibi ſaluũ ad debitũ defendẽdũ. imo ille ordo h locũ hr̃e ñ poſſꝫ. Nõ. n. poſſꝫ cogi creditoꝛ relaxat̃ ſacrm̃ niſi ɔſtet pũs debitũ vſurariũ q̃ cõſtare ñ pt obſtãte iuſo qð ipedit debitorẽ fraudẽ detegere niſi pũs illõ q̃ptũ ad h tollat̃ ⁊ iõ ibi ille ordo locũ ñ bꝫ potiſſime vbi abñs ẽ creditoꝛ q ſup hoc moueri ñ pt. ⁊ ſine ordine tali iſtõ pt decẽter ɔcedi qꝛ iuri pũs nõ detrahit̃. Sicut dr̃ de liberto q petit veniã a ptore vt poſſit pſonã vocari in ius. ⁊ de filio emãcipato q petit diſcerni bonoꝝ poſ. cã litis agnoſcẽde. i. ſibi dare licẽtiã vt poſſit pponere q̃rimoniã inoſficioſi teſti ɔtra teſtm̃ pris vt. C. de teſt. li. ij.

De feudis ⁊ de ver. ſigni.

cXXI

¶ Ad pmã q̃õnem q̃ querit̃. Utꝝ miles recognoſcẽs caſtrũ i feudũ ab altero videat̃ hoc ipſo recognoſcere ⁊ territoriũ. Videt̃ prio dicẽdũ q̃ ſic qꝛ caſtꝝ ⁊ t̃ritoriũ quod d ã totũ ɔſtituerunt itra certos fines vt. ff. de v. ſi. l. pupill⁹ §. territoriũ. Nõ ergo dꝫ hoc totũ diuerſo iuꝛ cẽſeri vt. ff. de vſucap. l. euꝫ q edes ne hui⁹ toti⁹ po libera ⁊ po alteri⁹ ſubãcillari cẽſeãt̃ vt. ff. ð exce. rei iud. l. iudicare circa pn. ⁊ ð libera. cã. l. duob⁹. ¶ Scðo territoriũ caſtri ſubiacet caſtro ar. ff. ad muñ. l. q ex vico. C. de epiſ. ⁊ cle. l. nulli. ⁊. ff. de iudi. l. inſule cũ ſi. Qui ergo recognoſcit caſtrũ vr̃ recognoſcere id oẽ qð ſubiacet caſtro: vt. ff. de adop. l. ſi pr̃. ⁊ ar. C. de pecul. ei⁹ q libe. meruerũt in. l. j. i. rñſo. ¶ Tertio acceſſoriũ ſeqt̃ principale vt. ff. cõmo. l. ſi vt certo. §. vſqꝫ adeo ⁊ ð iſtitoꝛ. l. cuicũqꝫ. §. pe. ⁊. ff. mãda. §. ideq̃ꝫ papinianus. ſꝫ territoriũ bꝫ ſe ad caſtrũ p modũ acceſſorij ad pricipale qð appet qꝛ q pficit̃ vni pficit̃ ⁊ alteri. xvj. q. v. ſigs epõꝝ. ⁊. c. poſſio territorij ergo ⁊c. ¶ Quarto cõſtat territoriũ caſtri imediate ipſi caſtro ɔiũctũ in medio eẽ qð eoꝝ imunitatẽ ipediat. totũ enĩ eidẽ dño fuit ar. ff. de fui. ruſti. pdi. l. q ſella. §. vl. Si ſic ergo recognito pricipali vt caſtro ⁊ ɔnexũ ſiue ɔiũctũ vt territoriũ recognitũ eẽ vr̃: vt ff. de acti. emp. ⁊ vẽ. l. creditoꝛ. §. vl. ⁊ ð le. iij. l. pdijs. §. balneas. §. pe. ⁊. §. ſi. ¶ Quinto hoc idẽ appet ſic ipatoꝛ ɔmiſit vrbẽ pfecto vrbis de territorio q̃ appeat nihil dicẽs ⁊ tñ lex arguit q̃ ẽt territoriũ pfecto vrbis videat̃ eẽ ɔmiſſum vt hec legunt̃. ff. de offi. pfec. vr. l. j. §. inimico. Et epõ dr̃ eẽ ciuitatis epõ ⁊ tñ ẽ ⁊ dioceſis. vt extra de reli. do. c. de ſinodochis. ⁊ xvj. q. v. ſigs epõꝝ. ⁊. q. vj. oẽs. ¶ Sexto vr̃ caſus. ff. ſi ſui. ven. l. ſi teſtatrix. §. j. ¶ Jn ɔtrariũ vr̃ veri⁹. ſ. q̃ recognoſcẽdo caſtrũ nõ pp hoc recognoſcat ⁊ territoriũ. diuerſa enĩ ſunt noia exquo ſeqt̃ eoꝝ diuerſitas in ſubſtãtia: vt. C. ð codi. l. ſi idẽ codicilli. ergo fcã mẽtiõe de vno i recognitiõe nõ p hoc itelligit̃ fcã de altero qð noiatũ nõ ẽ: vt. ff. de le. iij. l. luci⁹. §. collegio ar. ff. de v. ob. l. q̃ꝫ gd aſtringẽde. ¶ Scðo i expoſitõe vocabuloꝝ attẽdẽd⁹ eſt vſus ⁊ ɔſuetudo loq̃ndi vt. ff. de le. iij. l. legat⁹. §. vl. ⁊ l. nũmis. de v. ſig. l. auiculus. ⁊ de teſta. mãn. l. ſi ita fuerit. vt extra de ſpõ. c. ex l̃ris. ſꝫ ſic ẽ q̃ i cõi mõ loquẽdi caſtrũ appellat̃ q̃ muroꝛ en⁹ cingit̃ territoriũ vo q̃ extra ergo ſub recognitõe vni⁹ alteꝝ nõ ɔphẽdit̃: vt. ff. de v. ſig. l. ij. ⁊. l. vt alphenus. ¶ Tertio ſic ſe hꝫ territoriũ caſtri ad caſtrũ ſic dioceſis ad ciuitatẽ ſꝫ ſic eſt q̃ ſub appellõne ciuitatis nõ ɔtinet̃ dioceſis i actib⁹ potiſſime odioſis reſtringẽdis vt i reſcriptis ad lites ad bñficia. vt extra ð reſcrip. c. rodul. ⁊ extra de pbẽ. q̃uis. §. ɔꝫ. li. vj. ergo ⁊c. ¶ Quarto i actibus denotãtib⁹ trãſlatõeꝫ iuris de vno i alteꝝ acceſſoriũ ñ olo pncipali coherẽs ſꝫ ab eo diuiſibile trãſlato pricipali in trãſlatõe nõ vẽit: vt. ff. de ɔtrahẽ. emp. ⁊ vẽ. l. quotiẽs. ⁊ de pecu. leg. l. añpe. ⁊ de fun. iſtruc. ⁊ inſtru. leg. l. ij. §. j. de ſup. leg. l. vl. ſꝫ territoriũ caſtri ad caſtrũ ñ ſolũ ẽ diuiſibile ſꝫ diuiſim piete medio: vt. ff. cõia pdi. l. ſigs duas. §. j. ⁊ de leg. j. l. q̃ i reꝝ. §. ſigs poſt teſtm̃. ⁊ vnũ ab altero loco ⁊ q̃litate ſe cernit̃: vt. C. de pdijs ⁊ alijs reb⁹ minoꝝ. l. ſi pdiũ. ſi ſic ergo ⁊c. ¶ Quinto qũo dr̃ vnũ ab altero ɔtineri cũ de eoꝝ quolibet p ſe a iure cõi vt ð diuerſis diuerſa iura tradant̃ vt pbat̃. C. ſi curia. relic. ciui. re⁹ hita. malu. l. vnica. li. x. ⁊ xxi. q. j. c. clic⁹ ab iſtãti. ⁊ ibi no. ¶ Sexto vr̃ exp̃ſſuꝫ xiij. di. Ludouic⁹ ⁊ ibi tãgit̃ iſta qð p gl. ⁊ p hoc facit tex. C. de bo. va. l. ſi qñ vbi adiacẽtia rei dõate nõ cedũt i dõatõeꝫ vl ɔmiſſionẽ niſi dictũ ſit itegro ſtatu vl cũ oĩ iuꝛ ſuo ⁊c. vt ibi dr̃ ſꝫ gl. ɔtũ innuit. ⁊ p hoc ẽt facit q vẽdit pdiũ ⁊ excipit fonte nõ vr̃ excipe ſolũ qð ẽ circa fontẽ niſi exp̃ſſe dicat vt. ff. ð ſui. ru. pdi. l. q duo. ij. rñſo. Et ſub appellõne fluminis nõ ɔtinet̃ ripa fluminis: vt. ff. ð fluminib⁹. l. j. §. j. fluminis. Et hãc ptẽ credo validiorib⁹ rõnib⁹ inniti niſi obſeruãtia vl cõis loquẽdi mod⁹ vl act⁹ aliqs exterioꝛ her ꝑcaudeꝫ aliũ iduxiſſet. ¶ Ad ſcðãꝫ q̃õnẽ q̃ q̃rit̃ an fcã ɔceſſiõe oĩ cui⁹ iuris i feudũ p hec vba qꝛ ſicut venerãde mẽorie genitoꝛ nr̃ fideli nr̃o feudũ ɔceſſit ita ⁊ nos ɔcedim⁹ ⁊c. neceſſe hẽat vaſallũ ad hoc vt ſcða ɔceſſio valeat oñdere primã. Dico breuiter q̃ nõ ⁊ hoc p. l. ff. ð dõa. l. ex hoc ſcriptura vt. C. eo. ti. l. ſi dõare ⁊ ibi ſoluit̃ ɔtrariũ p gl. de auẽ. ſigs i aliquo. C. ð edẽ. ⁊. C. ð falſa cã adiec. le. l. j. de epi. ⁊ cle. l. j. ⁊ extra de v. ſig. c. abbate. ¶ Circa ea qð ẽ attẽdẽdũ ẽ q̃ cã q̃ pfert̃ p illa vba qꝛ ſunt venerãde mẽorie ⁊c. ñ viciat id de quo agit̃ ẽt ſi vã nõ eẽt: vt. ff. ð ɔdi. ⁊ demõ. l. demõſtratio. §. q̃ ſit iure. ⁊ iſti. de le. §. hic pria. Niſi forte eẽt talis cã q̃ nõ ſubſiſtẽte ɔcedẽs nõ eẽt als ɔceſſur⁹. Sꝫ hoc dꝫ pbari p eũ q dicit ɔcedẽtẽ als ɔceſſuꝝ ñ fuiſſe. vt exp̃ſſe habet̃. ff. de ɔdi. ⁊ demõ. l. cũ tale. §. falſaꝫ. Et potiſſime in cãu nr̃o vbi ɔſiderata ɔditio notabilis ɔcedẽtis ⁊ eius cui fcã ẽ ɔceſſio ⁊ vtriuſqꝫ ɔſuetudo liberalitatis ampliatiõeꝫ ſeu ɔceſſe ample libertatis pſumptõeꝫ iducit ar. ff. ð dõa. l. filiuſfa. ⁊. ff. de iud. ſꝫ ⁊ ſi ſuſcepit. §. j. in. ij. rñſo. ff. ð

vſu.ꝛ hebi.l.plenã.§.egcij.de aur.ꝛ arg.le.l.ätia.§.vlt.de ali.ꝛ ci.le.l.pe.ꝛ ð ac.ꝛ obli.l.vlt.l ſi. ¶ Ad terciã qõez q̃ q̃rit vtꝝ p illa v̾ba notãdũ tñ ꝙ l his oib⁹ ꝛc.comes videat hr̃e regalia l ſcõ Jo.ꝛ bono fonte ꝛ alijs locis ð qb⁹ ſpãlr iã cautũ erat ꝙ lugdunẽ.eccle libere remanerẽt.Di co breuit̾ ꝙ ñ qꝛ p p̾cedẽtia v̾ba in qb⁹ cautũ erat ꝙ liber̾ remãerẽt regalia viderẽt̾ comiti eẽ denegata vt.ff.ð euic. l.pe.ff.de ꝟ.ſi.q vt noĩe nuſq̃ p illa v̾ba ſeq̃ntia gñalia.no tãdũ tñ ꝙ l his oib⁹ ꝛc.vr̃ regalia ꝯceſſiſſe in his locis l q bus iã ademerãt p expꝛſſionẽ illi⁹ v̾bi libere remãſerũt ꝛc. vt ð expꝛſſe legit̾.ff.ad treb.l.ſigs pores l ſi.ſm vnũ itellectũ.Dꝫ itaqꝫ ille gñalis ſmo nõndũ ꝙ l his oib⁹ ꝛc.recipe diſtictõez ex his q̃ ſupl⁹ expꝛmũt̾ vt ea ñ excludat ð qb⁹ i ꝯtrariũ ſpãlr ẽ expꝛſſum.vt.C.ſi.ber.l.q̃uis ꝛ.ff.ð le.ij.l. cũ ita legat̾.§.q plures.Circa qð illud ẽt ꝯſiderãdũ ẽ.ꝙ illa v̾ba notãdũ tñ ꝙ l his oib⁹ ꝛc.poſita fuerũt in fauorem eccle lugdunẽ.vt tenor v̾boꝝ iudicat.Cũ ergo expꝛſſa fuerũt ad recipiẽdũ de iure qð videbat̾ l comitẽ trãſir̾ nuſq̃ dici pt ꝙ videant̾ ius comitis auxiſſe l ſpãlr excepti vt.ff. de le.j.l.legata inutiliter.ꝛ.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.l.ex ſcõ.i.ꝛ ð adimẽ.ꝛ trãſſe.le.l.legata inutilr.ꝛ ad treb.l.deducta.§.pe. ¶ Sup eo vo ꝙ clari⁹ q̃rit̾.An recognoſcẽdo ꝛ fatendo ꝙ iuriſditio ꝛ ſupioritas ꝯpetit l caſtro ꝛ incolis caſtri videat̾ fundata intẽtio comitis ẽt ad ſupioritatẽ ꝛ iuriſditionẽ i t̾ritorio.Breuit̾ vr̃ ꝙ ſic qꝛ oẽ id qð recipit vl̾ icludit p̾ncipale reſpicit ꝛ icludit oẽ id qð pẽdet ab illo vt ꝓbat̾ C.de codi.l.j.ff.de iniuſto rup.ꝛ irri.teſt.l.nã ꝛ ſi ſub ꝯditiõe.§.pe.de teſta.tu.l.ſi h̾ditas.§.q filiũ.ibi ꝛ cũ ꝯfirmatũ ſit teſtm̃ ſꝫ iuriſditio l t̾ritorio pẽdet ex iuriſditõe l caſtro q̃ſi ex copite.ſic aq̃ q̃ ex caſtello ducit̾ ex caſtello pendet vt.ff.ð aq̃ quot.ꝛ eſti.l.j.§.ait p̾tor.ꝛ.§.q̃ ex caſtello. ꝛ §.ſeq.ergo ꝛc. ¶ Scðo iuriſditio caſtri ꝛ territorij in ſe vna ẽ icorporalis ꝛ p ꝯñs idiuiſibilis vt.ff.ð v̾.ob.l.ſtipulatões ñ diuidunt̾ i pri.ad.l.fal.l.j.§.ſi vſufruct⁹.ꝛ de ſer. ruſti.p̾.vna ẽ via ergo recognitio caſtri ꝛ ꝯfeſſio iuriſditionis i ipo ñ dꝫ dici r̾cognitio circa ptẽ recognitõis ſꝫ poti⁹ circa ipaꝫ totã tã l caſtro q̃ in territorio vt.ff. quẽad.ſui. amit.l.ſi ſtillicidij.§.vlt.ꝛ ſi ſui.vẽ.l.ſi eo loco.§.vl.ſi ſic ergo ꝛc. ¶ Tertio iuriſditio caſtri apta ẽ ꝯprehẽdẽ iuriſditiõez vt no.Jnn.extra ð iuſ pa.c.ex l̾ris.q ergo effuſo ſermone caſtrũ recognoſcit totã iuriſditõez recognouiſſe vr̃ Sicut dr̃ de p̾re filiã dotãte vt.C.ð do.ꝓmiſ.ꝛ nuda pollicitas.l.vl.ꝛ.ff.de inter.ac.l.ſiue.§.q iterrogat⁹.ꝛ de vino tri.ꝛ oleo le.l.qdã h̾dẽ. ¶ Quarto ꝯſtat ꝙ recognitio ẽ actus p̾ſcriptõis interruptiõem iducẽs vt.C.de preſcrip. xxx.vl.xl.an.l.cũ notiſſimi.§.ſꝫ ꝛ ſiqs.ſꝫ act⁹ interruptões inducẽs nõ ſolũ afficit id ꝙ interruptiõem iducit.ſꝫ oẽ ꝙ pẽdet ab illo vt.C.de ana.excep.l.vl.ꝛ ẽ cãus in.d.§. ſꝫ ꝛ ſiqs vbi in tex.de recognitiõe logt̾ ſꝫ iuriſditio territorij pẽdet ex caſtro ergo ꝛc. ¶ Multo ꝛ vl.vr̃ cãus.ff.de offi. p̾fec.vr.l.j.§.initio.ꝛ ad hoc.ff.de iur.om.iu.l.vl.ꝛ ð ca.ꝛ poſtli.re.l.poſtliminij reuerſis.ibi oñq̃ in p̾ſidia ꝓducat̾.

De electione.

CXXII

¶ Citato caplo cuiuſdã eccle cathedralis ad certũ diez p celebrãda electõe paſtoris p p̾fixo q citare poterãt in termio p̾fixo repti ſunt.xxvij.canonici quoꝝ.xiij. diẽ electiõis ꝓrogarũt.Alij vo.xiiij.ꝓrogatõi ꝯtradicẽtes ad electõez ꝓceſſerũt.Poſt electores ꝓrogãtes dicẽtes ſe ꝓrogaſſe vltra t̾minũ iuris abbreuiarũt eũdẽ.p̾mis eligẽtib⁹ in abbreuiatõe hmõi ñ vocatis.Mõ q̃rit̾ vtrũ ꝓrogatio tenuerit ꝛ ſi tẽuit.an abbreuiatio tenuerit ꝛ an his duob⁹ actib⁹ ñ obſtãtib⁹ dẽat celebrata electio ꝓualer̾.Et dicẽdũ ẽ ꝙ ꝓrogatio q̃ extẽdit̾ l diẽ quo ad ꝓrogãtes eo ꝙ ius eliģẽdi apð ꝓrogãtes futuꝝ ñ ẽ nõ tꝫ vt.ff. ð iur.o.iu.l.cũ q iudicat̾.§.vl.ff.ð arbi.l.ſi cũ dies.§.ſi l̾ra diẽ.ff.ð pe.l.vl. cũ ſi.ꝛ hꝫ ð ꝓrogatio q̃ ñ tẽuit ipo iure electõez impedir̾ ñ potuit qꝛ ñ p̾ſtat impedimẽtũ qð ð iur̾ ñ ſortit̾ effectũ vt ff.de ver.ob.l.ſi dare.ꝛ ð leg.j.l.ſi ſeruus legatus.§.ſi ſeruus.extra de electõe.c.auditis.ꝛ in regulis iuris nõ p̾ſtat lib.vj.ꝛ p ꝯñs abbreuiatio nullius fuiſſꝫ effect⁹ qꝛ ſublata ꝓrogatõe abbreuiatio locũ hr̃e nõ põt ar.ff.rerũ amo.l.ſi ꝯcubinã.in.ij.rñſo.Preterea abbreuiatio nõ iueniſſet rẽ itegrã ſꝫ ſecuta fuiſſet ꝓuiſionẽ iã factã ꝛ ſic nõ valuiſſet. extra de elec.c.auditis.Si vo ꝓrogatio fuit ſcã i diẽ q̃ eſt itra tpſ ad eligẽdũ datũ adhuc vr̃ ꝙ ꝓrogatio nõ tenuerit qꝛ qð reqrit̾ l termini p̾fixiõe a p̾ncipio l reqrit̾ in eiuſdẽ ꝓrogatõe ex poſt ſcã ar.ff.lo.ꝛ ꝯdu.l.qꝛ certũ.ff.de p̾ca.l. ſꝫ ſi manẽte.§.vlt.ꝛ.l.ſe.ꝛ.ff.de iu.do.l.ſtipſo.ꝛ no.in ſili.p Jnno.extra de emp.ꝛ vẽ.c.cũ dilecti.ſꝫ l p̾fixiõe termini a pl.reqrit̾ ſaltez maior ps capli.vt.ff.ꝙ cuiuſqꝫ vni.noie.l. nulli.C.de decu.l.noiatiorũ.niſi cẽt aliqs iter eos q de cõſuetudĩe hoc hr̃et.vt no.p Jnno.ꝛ Cõpo.extra de elec.c. cũ nobis olim.ergo ꝛ i ꝓrogatõe dꝫ maior ps ꝯſentire.ſꝫ i caſu nr̃o non fuit ſic ergo ꝛc. Preterea totũ caplm̃ ſtatuit diẽ certã nõ ergo poterit poſtea ps capli illud decretũ tollere ſiue reſcindere.vt extra de his q̃ ſi.a ma.pte cap.c.j.ꝛ lxv.di.c.iij.ꝛ.iiij.Preterea p̾fixio p̾ria facta p totũ capl̾ꝫ ẽ loco cuiuſdã decreti decurionũ ar.ff.ð arbi.l.qualẽ.§.vl. decretũ ãt decurionũ reſcindi nõ põt niſi reciſſio tẽdat ad publicã vtilitatẽ:vt.ff.de decretis decur.l.qð ſemel.ſed h reſciſſio prioris decreti q̃ inducebat̾ p ꝓrogatõez diei nõ tẽdebat̾ ad publicã vtilitatẽ. Jmmo dãnũ diutinũ iducebat.qð ex diutina vacatõe ꝯſurgit vt.l.di.c.poſtq̃.extra ð elec.c.ne p defectu.c.q̃ ſit.eo.ti.li.vj. Et ſic nõ tenuit qꝛ i reb⁹ nouis ꝯſtituẽdis euidẽs dꝫ eẽ vtilitas vt diſcedat̾ ab eo qð diu equũ viſuꝫ fuit:vt.ff.de ꝯſti.p̾n.l.vlt. Preterea in re pari potior ẽ ꝯditio ꝓhibẽtis:vt.ff.ne qd i lo.pu.fiat l.ij.§.hoc iterdictũ.ff.ſi ſui.vẽ.l.an in vſu ꝛ cũi di.l.ſabin⁹. ſꝫ i cãu nr̃o.xiiij.erãt volẽtes mutare diẽ ſtatutã.ꝛ.xiiij.volẽtes mutatõez ꝓhibere.ꝛ ſic ꝓhibẽtiũ melior dꝫ eẽ ꝯditio.Ex p̾dictis itaqꝫ manifeſte appet ꝙ ꝓrogatõe ꝛ abbreuiatõe ð qb⁹ ſupra dcm̃ ẽ nullũ hñtib⁹ effectũ ð iur̾ rẽanet ſcða electio ſcã l termio abbreuiato nõ ſcã l tpe ltime ſtatuto ſeu p̾fixo ꝛ p ꝯñs cũ facta fuerit dudũ poſt primã nõ caſſatã nulla eſt aut annullãda p.c.qð ſicut.extra de elec.

De ſucceſſione ab inteſta.

CXXIII

¶ Quidã põti⁹ nullos hñs deſcẽdẽtes relictis trib⁹ ſororib⁹ ꝛ filia cuiuſdã ſororis p̾mortue ꝛ m̃re ſua ſup̾ſtitibus diẽ clauſit extremũ ſuu ꝯdito teſtõ in quo filiã ſororis p̾mortue h̾dẽ vlez iſtituit m̃ri aũt iure iſtõnis cẽtũ religt ꝛ ſorores oẽs tã mortua q̃ viuẽtes erãt vtriuſqꝫ ꝯiũcte.nũc adita h̾ditate p neptẽ ꝯq̃rit̾ m̃r dicẽs ſe non hr̃e ltimã ex illis ꝯtentã q̃re petit ſibi ſuppleri ltimã p.l.olmõ.ꝛ.l.ſanci m⁹.§.p̾latões q̃.l.ſunt.C.de inoffi.teſt.dicẽs ꝙ ltima ſua ẽ tertia ps bonoꝝ oiuꝫ dci petri filij ſui. ¶ Ex aduerſo vo dr̃ ꝙ nõ dꝫ hr̃e niſi dimidiã ptẽ illi⁹ ptis quã eẽt habitura ab iteſtato p aut̾.de trie.ꝛ ſe.§.j. Nã ab iteſtato ſucceſſiſſent vna cuꝫ m̃re dicte tres ſorores ꝛ deca neptis ꝛ ſic eẽnt qnqꝫ q̃re m̃r nõ habuiſſꝫ niſi qntã ptẽ ab iteſtato.dꝫ ergo hr̃e ſemiſſez qnte ꝛ nõ plus.Mõ q̃rit̾ qd iuris qð m̃r debeat ſemiſſez qnte ꝛ nõ plus.Mõ q̃rit̾ qd iuris qð m̃r de hr̃e ſemiſſez qnte ꝛ nõ plus. ¶

quo q̃rit̾ poſſit petere ſupplemẽtũ ltime.i.tertie oium bonoꝝ nõ obſtãte ſup exiſtia ſoroꝝ teſtõris.Probat̾ rõnib⁹ infraſcriptis. ¶ Et p̾io quotiẽs aliqs aliũ aptitudinalr p p̾latõez excludit vl̾ cũ eo ꝯcurrẽdo portõez minuit locũ hꝫ p̾latõez excludit vl̾ cũ eo ꝯcurrẽdo portõez minuit locũ hꝫ exclusio vl̾ miutio quotiẽs excludẽs vl̾ minuẽs rẽ hr̃ur⁹ eſt a q̃ excludit̾ ps ꝛ ali̾s nõ:vt.ff.ad tertul.l.ſiue ingenua. §.ſꝫ ſiqs ſꝫ he ſorores nihil ſibi vẽdicãt p̾nt:vt.ff.ð inoffi. teſt.l.j.ꝛ.C.eo.ti.l.frẽs.ergo nec alteri⁹ i.m̃ris portõez minuũt:vt.ff.ð bo.poſ.ꝯtratab.l.ſi poſt mõtẽ.§.liberi.Scðo ꝯtrarioꝝ eadẽ ẽ diſciplia:vt.ff.de le.iij.l.vl.§.vl.ꝛ de vul. ꝛ pup.ſub.l.ꝛ ſi ꝯtratab.ſꝫ eligẽs decedere iteſtat⁹ vr̃ vocaſſe oẽs quos ſit ſucceſſuros ab iteſtato:vt.ff.de iur.codi.l.ſiqs cũ teſtm̃.ꝛ.l.ꝯficiũt in p̾n.ꝛ de le.j.l.ab exh̾dadi.l.ſiqs cũ teſtm̃.ꝛ.l.ꝯficiũt in p̾n.ꝛ de le.j.l.ab exh̾dadi in ſi.j.rñſi.Si ecõtra i eligẽte teſtari iter quos nãlis ẽ pugna:vt.ff.de reg.iur.l.ius nr̃m.Oẽs vident̾ excluſi q non regiũt̾ vocati ſꝫ ꝯſtat ꝙ excluſus a diſpõe teſtãtij vꝫputa p

exh̾dationẽ

erbī datōcꝫ rite ⁊ recte ſcām ñ minuit lītaꝫ ptē alteri⁹ im
mo auget vt erpſſe bꝛ ī auc̄.de nup.§.ſoluto.ibi ſiqs.n.er
cis īgrat⁹ vř ⁊c.ergo excluſus p ꝯditū teſtm̄ vt ſunt ſoro/
res ꝺ qb⁹ nulla mētio ī teſtō ſcā ē ñ minuit portōeꝫ lītam
mřis ſꝫ magis augebūt.℃ Tertio h̄ videm⁹ regulare eē
in oīb⁹ ſimilib⁹ qꝛ paria ſunt cū agiꝛ ꝺ ſucceſſiōe deferē/
da vl' portiōe delata augēda vl' minuēda aliqs ñ ſubeē vl'
tales ſubeſſe q admitti ñ pñt vt erpſſe bꝛ ī inſti.de ſuc.lib.
§.ſꝫ nřa.vbi ſi v̄o qdē teſtm̄ fecerit ⁊c.ff.de bo.lib.l.cōi li/
berto.⁊ ꝺ ꝯtrāab.l.j.§.filiū.Sꝫ h̄ ſorores teſtōris ſunt ta
les q admitti ñ pñt vt dcm̄ ē ſupra ergo q̄ntū ad id de quo
agiꝛ pinde ē ac ſi ñ ſupeēnt ar.ff.ꝺ legi.tuto.l.ī teſtō ⁊.ff.
de lib.⁊ poſthu.l.gallus.§.⁊ qd ſi tm̄ in mortis filij caſuꝫ.
℃ Quarto qñcunqꝫ aliquoꝝ occurrat excluſo ſi agaꝛ de
līa portiōe ñ excluſi.excluſoꝝ portio accreſcit ñ excluſo
ſicut ſcribiꝛ de pře hñte filios nāles tm̄ ⁊ decedēte ab īte
ſtato.qꝛ q̄rta ps toti⁹ aſſis erit vēiētū ab inteſtato.Nō ve
niētiū v̄o erit naturaliū filioꝝ ſi ſe voluerit ī curiā deputa
re.ſꝫ ſi qbuſdā nolētib⁹ vn⁹ ſol⁹ ſe curie deputet.alioꝝ por
tio iſti ſe deputāti accreſcit ⁊ ſolus hēbit noīationē vēiē/
tiū q ē līa portio taliū naturaliū filioꝝ ī ſucceſſiōe pris īte
ſtati.vt in auc̄.q.mo.na.effi.ſui.§.ſiqs āt līos.⁊.§.ſi v̄o il/
le qdē col.vij.p quē tex.vř nřa qō ſmiata.Accedit ēt ad h̄
ff.de inoffi.te.l.q repudiātj ⁊.l.ſi pponas.§.vlt. Nō ob.l.
papinian⁹.§.qm̄ āt q̄rta ī eo.ti.qꝛ ibi erat ſpes q̄rele q tale
ius accreſcēdi īpedit vt.ff.de bo.li.l.ſi neceſſe.§.ſi depoꝛ
tatus fo rūſo.Nō ob.q cōiter dr q ad excludēdū aliquē
a q̄rela vl' ſupplemēto ſufficit q hēat tertiā ei⁹ qō hitur⁹
erat ab inteſtato.vt inſti.de inoffi.teſ.§.vlt.qꝛ veꝝ ē ī oīb⁹
exñtib⁹ pib⁹.Vñ ſic ī ſucceſſiōe ab inteſtato ſi ſorores eſ
ſent aliq rōe excluſe mř hūiſſet totā ⁊ ſic triēs ſuiſſet eius
līa.ſic ⁊ ī mō ſuccedēdi ꝺ quo agiꝛ cū excluſe ſint ſoro/
res.nec diceret hře niſi tertiā ei⁹ qō hitura eēt ab īteſtato
teſtōris ſororib⁹ ſic excluſis vti viſe ſunt ⁊ ſic nō vitiaꝛ il
la regula ſꝫ v̄ificaꝛ ex toto.Et ita credo de iure tenēduꝫ.

De foro competenti.

cXXIIII

℃ Qꝺ remiſſio q petiꝛ ex pte regis anglie ꝺ pſona Pe/
pi ꝺ freſcobaldis ꝺ florētia corā mareſcallo Romane cu
rie fieri ñ dēat nec detētio ipi⁹.Probaꝛ clare rōnib⁹ in/
fraſcriptj.Prio rōe pſone petētiū q līe ñ ſunt ⁊ ſiue ciuir
ſiue crialr agaꝛ añ oīa ꝺ pſonis ꝯſtare dꝫ vt.C.ꝺ pcu.l.ſꝫ ī
initio.ff.ꝺ iuř do.l.qdā ⁊ ꝺ mūe.⁊ bono.l.reſcri.§.ſiqs ac
cuſatorē.Et iō cōiter dr ſi legitim⁹ ñ fuerit accuſator ñ ſa
tigeꝛ accuſat⁹.extra de accu.c.j.Nō ob.ſi dicaꝛ emanaſſe
līas regias qꝛ ī hoc caſu ſufficiētes ñ ſunt vt.ff.ad turpil.
l.ab accuſatōe.§.nūciatores de cuſt.⁊ erhi.reo.l.diu⁹.ij.⁊
C.ꝺ accu.l.ſinguli.Sꝫ dato q appereret pſona ſufficiēs ad
huc remiſſio fieri ñ dꝫ mltiplici rōe.Prio qꝛ remiſſio fie
ri ñ dꝫ niſi cū iudex p līas publicas regriꝛ vt remittat vt ī
auc̄.vt nulli iudi.§.ſi v̄o qs ꝯphēſoꝝ.līe aūt regis ī hoc
caſu ñ ſunt publice ſꝫ p̄uate nec ī hoc caſu ipe ē iudex ſꝫ
ps.Et iō ad eū r̄miſſio fieri ñ dꝫ qꝛ abolita ē p iniqua ſnīa
vt qs deꝛ ſuis creditorib⁹ lacerād⁹ de q ſcribit gl.C.q bo.
ce.poſ.l.j.Et ſpāliſſimū ē ī rōano pōtifice ⁊ impatore q ꝺ
cāis ad ecclām vl' impiū ptinētib⁹ cognoſcūt vt.ff.ꝺ his q
in te.delenꝛ.l.prie ⁊ alijs cognoſcēdas ꝯmittunt vt.C.ſi
aduer.fiſcū.l.ij.⁊ vbi cāe fiſcales.l.ad fiſcuꝫ.imo ſm do.
Jnn.ī eis hōeſtū ē q eligāt arbitros ar.xj.q.j.ſi cleric⁹ ⁊.iij.
q.v.qꝛ ſuſpecti ⁊ no.plene p Jnno.extra de v̄.ſi.c.ex pte.
Ergo aliud ī rege qꝛ ſiſe p̄uilinꝫ ⁊c.vt.ff.ad mūici.l.ſiſe.⁊
ff.de poſtul.l.j.§.de quo ⁊ de tutel.l.tutor.§.tutores.⁊ pt
colligi ex no.p Jnn.extra de fide iſtru.c.cum.p.tabellio.
℃ Scdo remiſſio locū ñ hꝫ niſi corā iudice remittēte ali
qualr ꝯſtet dcrie ñ p ſolū dcm̄ petētj r̄miſſiōꝫ ar.ff.ꝺ pub.
⁊ vec.l.infdū.l.ij.rūſo ibi ⁊ aut vxorē corrupiſſe ⁊c.ſꝫ hic
nullo mō ꝯſtat imo nec aliq p̄cedit iſamia niſi otiū habue
rit a ſubditis remiſſionē petētis ergo ⁊c̄.℃ Tertio remiſ
ſio vt cognoſcaꝛ nō fit de maiori tribunali ad min⁹ ſꝫ ecō

tra:vt ī auc̄.de app.⁊ īta q̄ ipa circa pn.⁊.ff.qb⁹ ex cau.in
poſ.ea.l.ad cognitōeꝫ.⁊ de app.l.ad principē ſꝫ ꝯſtat q ro
mana curia maior ē oīuꝫ curiaꝝ mūdi ergo ⁊c̄.℃ Quar/
to ꝯſuctudo vrbis rome lex ē vt inſti.de ſatiſda.§.vl.⁊.ff.
de leg.⁊ ſenatuſcō.l.de qbus.ꝯſuetudo aūt ſp fuit ī curia
romana vt nūq̄ remittat lꝫ iſte cāus ſepe ⁊ ſepe acciderit.
Seruare ergo eā pro lege dꝫ dñs mareſcallus cui maioꝝ
ſuoꝝ exēpla p̄iudicant:vt.C.de coarta.l.ſi coartalis.li.xij.

De teſta.⁊ de verb.ſigni.

extra.ꝺ ſpu.⁊ alijs ſub. CXXV

℃ Jn pposito thēate vꝫ.an ſubſtōne hoc mō ſcā.Et eiſ/
dē filijs meis ⁊ hřdib⁹ ſubſtituo ſtephanū frēꝫ meū ſi ipſe
vel ipa decederēt ſine hřde ex ꝓpō corpe ⁊ lītimo mřimo
nio pcreato.Et ī illo caſu dictū frēm meū vlꝫ hřdē mihi
ſubſtituo ⁊c̄.℃ Vř poſſe dici q ipſis filijs ī pupillari eta
te defunctis.Stephan⁹ ad oīa bona ipſoꝝ pupilloꝝ abſqꝫ
deductōe aliq p matrē faciēda q ē medio debeat admitti.
Cū enī ī ſubſtōne p̄dicta poſitū ſit v̄bū cōe hñs ſe ad ob/
liquā ⁊ directā ſubſtōneꝫ.ſ.ſubſtituo:vt.C.de īſti.⁊ ſub.l.
generalr.§.cū aūt.⁊ no.l.l.p̄cibus ī ſi.glo.ſec⁹ dicerē ⁊c̄.vt
demū in eadē teſtōris diſpōne circa idē ſequaꝛ v̄bā dire
ctū.ſ.iſtituo videaꝛ q dcā ſubſtō cēſenda ſit poti⁹ directa
q̄ obliqua ar.C.de hř.īſti.l.ſi.⁊ extra de teſta.c.ſi př.li.vj.
Que qdē decretalis vř caſus p̄ntis q̄nis nedū qꝛ vt p̄di
xi teſtōꝛ in eadē diſpōne circa idē ſubijciēdo v̄bū directū
vř ſatis aiuꝫ ſuū declaraſſe ī quo ītellectu accipi dēat p̄ce
dēs equoce ſiue cōe v̄bū ꝓ quo ē ar.ff.de leg.ij.l.př.§.ſi
liā.⁊.C.de fideicō.l.ſi frater.Nec ob.ſi dicaꝛ q poti⁹ cēſe
ri dꝫ dcā ſubſtō fideicō.ſiue obliq vt oī tpe valeat ar.ff.ꝺ
treb.ou.l.quotiēs.⁊ de reg.iu.l.quotiēs q̄ directa q tm̄.ſ.
pupillarē etatē valeret:vt.ff.de vul.⁊ pup.ſub.l.v̄bū.⁊.l.
in pupillari.qō ēt ſenſiſſe vř glo.in p̄alle.l.p̄cib⁹.circa me
diū glo.p̄dicte rōnē dicti ſui ſubijciēs quā p̄dixi.Et qꝛ ſi
nō vꝫ vt directa poſt pubertatē ergo nec in antea.Jtēꝫ qꝛ
vna ē ſꝫ nō directa ergo fideicōmiſſaria ꝓ toto tpe ⁊c̄.naꝫ
dico q he rōnes nō ꝓcedūt.eſt enī notāda dřia inter v̄ba
obliq vt volo rogito mādo ⁊ ſiſia:vt.C.de le.l.ij.⁊ in inſti.
de fideicō.hřdi.⁊ v̄ba directo vt eſto vel ſis hřs ⁊ ſiſia ⁊
v̄ba cōia vt ē v̄bū ſubſtituo.Et poſſet poni exēplū de ver
bo cōi p id qō habeꝛ in.d.c.ſi př.extra de teſta.li.vj.vꝫ ta
lis moriaꝛ tali.Nā ſi qdē p v̄ba obliq ſit ſcā ſubſtō ſp eſt
fideicōmiſſaria ⁊ p hoc.ff.ad treb.l.nā qō.§.ſi.⁊.l.cogi.l.
ex ſcō in p̄n.⁊ de vul.⁊ pup.ſub.l.coheres.§.cū filie.Nec
talis ſubſtō a pagano facta nullo mō trahi pōt ad directā
ar.ff.de fideicō.liber.l.Anto.⁊ ita ēt no.in glo.p̄dicta.Si
v̄o ſubſtō v̄bis directis ſit ꝯcepta tūc vř ſtāduꝫ eſſe p̄alle.
legi.l.v̄bis ciuilib⁹.ff.de vul.⁊ pup.ſub.vt directa nō ob
liqueꝛ niſi forte ex priuilegio teſtātis:vt.C.de vul.⁊ pup.
ſub.l.cēturio vel fauore libertatis:vt.ff.de fideicō.liber.l.
generalr.§.ſiqs ſeruo.⁊.l.thais ī prīn.in qb⁹ caſib⁹ poſſꝫ in
telligi dictū.c.ſi pater.v̄.q̄q̄ ⁊c̄. Sꝫ ſi p verbū cōe ſit ſcā
ſubſtō tūc vř q vſqꝫ ad pubertatē ſit directa ⁊ poſt efficiꝛ
fideicōmiſſaria vt ſic eo tpe quo poteſt ſit directa ⁊ qñ nō
pōt ſit fideicō.⁊ hoc mō ſꝫ valebit.nec enī abſurdū ē aut
inſolidū q diuerſis tpib⁹ eadē diſpō diuerſos iportet eſſe
ct⁹ ſeu diuerſimode accipiaꝛ aut q ſub vna v̄boꝝ ꝯceptio
ne diuerſe ſubſtōnes ꝯprehēdanꝛ ar.ff.de here.inſti.l.iij.
§.ſi.⁊ in ſepe alle.l.p̄cib⁹.⁊.ff.de arbi.celſus.de acq.hř.l.
illud.Et pꝫ maniſeſte in ꝯpēdioſa ſubſtōne ſicut ēt alās vi
dem⁹ q v̄bū a teſtōre platū vno tpe vnā ſignificatōeꝫ reti
net ⁊ poſtmodū aliā aſſumit:vt.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.pater
ſeuerinā.§.ꝯditionū v̄ba.Et q v̄bū p̄dictā ſubſtituo dire
ctā fideicōmiſſariā poſſit iportare optie facit.l.ff.ad treb.
ſceuola ſic ēt vř itelligere gl.l.d.l.p̄cib⁹ ſepi⁹ alle.lꝫ volue
rit notare dřiā iter ſubſtōnē q v̄bo cōi fit tpib⁹ pupillaris
etatis ⁊ pubertatis expſſis quaſi tūc due ſint ſubſtōnes.⁊
ſubſtōnē q eodē verbo fit tpib⁹ p̄dictis nō ſpecificatis tm̄
q̄ntū ad effectū iter p̄dcā nulla differētia videaꝛ nec vllo
iure ꝯprobeꝛ imo ſatis dici pōt q in v̄bis ſubſtōnis ī the

mate ꝑpoſitis duo tēpora ſub ꝯpēdio ꝯplectunt. Et pro hoc l. ſupiꝰ alle. ⁊ ar. ff. qbꝰ mōis vſuſruc. amit. l. ſicut ī pn. ¶ Ex pmiſſis itaq3 videt ꝯcludi q cū vba in ſubſtōne ꝑdicta poſita ēt ex ſui natura ad directā ſubſtōnem pñt trahi ⁊ in dubio interpretatio facienda ē vt ſubſtitutio ſit potius directa ꝙ obliqua ac mēs teſtōris ñ repugnet ſ3 potius ꝯfirmet excluſa matre ſubſtitutus in oībus bonis ſit admittēdus ad qd̄ facit. ff. de le. j. l. ab oībus in princi.

De procuratoribus ⁊ cōfeſſio ⁊ de condi. appo. ⁊ de verbo ſignifi.

cXXVI

¶ Natura cuiuſq3 mādati eſt ꝯprehēdere nō expſſa ſed expſſis cōnexa. vt. ff. d admi. tu. l. ita aūt. §. ſi tutor ⁊ l. tres tutores circa mediū ibi niſi ſi q talia ſunt q vl ꝯſumatōem ceptoꝝ deſiderāt vl ita ꝯiūcta ſunt vt ſupari ñ debuerīt ⁊ de neg. geſt. l. cū actū. Et hec ānexitas iterdū ē ex pte aūt. iterdū ex pte poſt. ⁊ de vtriſq3 ſp ē idē iudiciū vt ſ3 ī mādato expſſa ñ ſint ſp tū cōnexa intelligant. De pmis hꝫ. ff. d iur. om. iudi. l. ij. de ꝓcu. l. ad rē ⁊ l. ad legatū cōia ꝑdioꝝ l. refectōis ⁊ d iti. actuq3 pua l. veteres. De ſcd̄is hꝫ. ff. de ꝓcu. l. q ꝓcuratores dat. ⁊ d ſer. ruſt. ꝑdi. l. iij. §. vlti. Et iō q talia agit oꝫ iuxta mādatū agere ⁊ eſt idē ac ſi itra fines mādati ageret vt. ff. iud. ſol. l. iā tū. §. j. hoc. Et iō habens mādatū ad eligēdū ꝑt poſtulare qꝛ ē ei ꝓximū vt extra de elec. c. in cauſis. ⁊ d renū. c. poſt trāſlatōez. S3 iſte actꝰ cōfeſſionū ē ꝯiūctꝰ ⁊ cōnexus ei q ī mādato icludit vt pote ꝑambulū ad expeditōez mādati vt. ff. cōi diui. l. arbor. §. de veſtibulo. ergo neceſſe ē dicere ſub mādato includi ⁊ ſic p ꝓcuratorē tale poſſe expediri. ¶ Scd̄o qꝛ qñ ſunt duo talia quoꝝ vnū de neceſſitate alteꝝ vt ſui ꝑambulū ꝑſupponit ſtati3 vno poſito ⁊ alteꝝ poſitū intelligit vt. ff. d acq. hꝫ. l. illud ⁊ l. nec. §. vlt. S3 expeditio mādati ꝙtū ad id de quo q̄rit ſeq ñ poterat niſi ꝯſtaret eū citatū ab hoīe ⁊c. ergo illō ꝯſtare tāꝙ neceſſariū ꝑambulū ñ oꝫ a mādato extraneū ſ3 ī eo q̄dā iuriſdictōe iclūſū q̄ſi icidēs ī expeditōe mādati ſic cognitio ſtatꝰ cū icidit ī aliā cāz expedit p iudicē pedaneū q alīs de eā ſtatꝰ cognitōez ñ hꝫ vt C. d iudi. l. quotiēs d ordi. iudi. l. j. ⁊ arbit ⁊ delegatꝰ d eā reſtitutōis cognoſcit cū ī notionē3 ſuā incidit vt. C. vbi ⁊ apd̄ quos ī itegrū reſti. pe. l. vl. extra de ī inte. re. c. cā. ⁊ ibi no. Et ꝓcurator petit reſtōnez ī integ. cū icidit ī eā3 abſq3 ſpāli mādato. vt ꝑ alle. c. cā cū tñ alīs reqrat ſpāle mādatū vt. ff. d mio. l. ſi illō. §. ſi tal. Et iudex cognoſcit an ſua ſit iuriſdictio. vt. ff. d iudi. l. ſigs ex aliena. ⁊ ſigs in ius vo. nō erit. l. ij. Et ꝑſes pūcie ī q̄ qs vocat ad minus cognoſcit an vocatꝰ incola ſit in eadē pūicia ī q vocat vt. ff. ad mūicipa. l. d iure in pn. Et hec oīa ꝯtīgūt qꝛ q̄ incūbūt aliṫ expediri ñ pñt ⁊ qꝛ talia icidētia non ſunt oīno extranea ab his in q neceſſario icidūt. ſ3 ex illis oriūt ⁊ eis ꝯiūcta ſunt vt. C. de tē. ⁊ reparat. ap. l. p hāc. ⁊. ff. d fun. inſtru. ⁊ iſtru. le. l. cū delanionis. §. aſinā in vſu q ñ. n. ibi deſcepe ī infinitū ꝓximus qbuſq3 ptis capl'a precedūt ⁊c. Et ſunt vba Ber. ſup ꝑ alle. c. cā. extra de in iteg. reſti. ſ3 hec oīa occurrūt ī ꝓpoſitō. ergo ⁊c. Nec ē extraneū arguet a iuriſdictione iudicis ad mādatū ꝓcuratoris. ſic. n. eqparat. Cōpoſtellanꝰ extra de reſ. c. paſtoralis dū q̄rit an acta p iudicē cuiꝰ ē reuocata iuriſdictio tēant. ¶ Tertio ꝯfeſſiōi adminiſtratoria ſtat p quā detegit rē eiꝰ alienatōi ſubeē cū alīs ex ſui nā ⁊ iure cōi ñ ſubſit vt ſi tutor ꝯfiteat rē debitā a pr̄e pupilli. ⁊ tūc alienare poterit ſine decreto vt ꝓbatur ex ꝯiūctōe legū. ff. d rebꝰ eoꝝ q ſub tu. ⁊ cu. ſunt. l. magis puto. §. ſi pupil. ⁊ de admi. tu. l. quotiens. §. ſicut aūt. Sic dico q ꝯfeſſioni ꝓcuratoris ſtat p quā detegit rē intra fines mādati eē. Et p ꝯñs ſubeē eiꝰ alienatōi p deductionē ī iudiciū. vt. ff. de iure deli. l. aīt ꝑtor. Sic ⁊ ſcriptꝰ hẽs datus tutor adeūdo ſemetipm̄ tutorē facit vl' tutele ſue viā aperit. vt. ff. d te. tu. l. tutores ñ ab hr̄de. ¶ Quarto itelligētia detoꝝ ex cauſis ē aſſumēda dicēdi. ff. d le. iij. l. cū filio. ⁊ extra de v. ſig. c. itelligētia. Adductamus igit

cām q̄re ꝯſtitutēs talē ꝓcuratorē ꝯſtituit ⁊ certe vt vitaret penā ꝯtūacie. ar. ff. de neg. ge. l. j. Et ſic vꝫ eū ꝯſtituiſſe talē q p huiꝰ ꝯſtōnē nō fiat deterior ꝯditio actoꝝ: vt. ff. ex qui. cau. ī poſ. ea. l. ij. §. defendi. Et p hoc vꝫ ꝯſtituiſſe eū ad recipiēdū ꝓbatōes qbꝰ ꝓbet eū citatū ab hoīe vl' a iure alīs non videret ſufficiēter defendi eo q actorē cōpelleret ad duo iudicia q deberet poſſe p vnū vt ar. ff. de mi. xxv. āni. cui fideicōmiſſū. Sed ſic ē v3. q ꝑſona erat habilis ſup hoc ꝓbatōez recipe puta p ꝓbatōez citatōis ⁊ ī hoc ptē ī iudicio faciebat q p tres ꝑſonas reqrit: vt. C. de aſſe. tol. l. vlt. ī ſi. ergo ipunibile. ar. ī auc. de his q igre. ad app. §. pe. ⁊ no. ſup. l. ij. C. de iur. cal. ⁊ ſi punibile. ergo ⁊c. Preterea ſi datꝰ ē ad diſſolōnē huiꝰ dubietatis. ſ. an ꝯſtituēs ſit citatus ab hoīe vel a iure q nēo ſani capitis pōt negare vn̄ in eiꝰ faciē poſſet ꝓduci citatio. ergo datꝰ ē ad iterrogatiōes ⁊ riſiones q pñt ī hmōi ambiguitatis diſſolōne ꝯtingere vt. ff. de ꝓcu. l. nō ſolū ī prin. ſi ſic habemꝰ ꝓpoſitū. ſ. q eiꝰ defenſiōi ſtādū ē. ¶ Quīto approbatio firmat iudiciū: vt ff. de ꝓcur. l. ſ3 ēt tacita. vt. ff. rē ra. ha. l. iij. §. falſus. S3 hic eſt ſecuta illa tacita p hoc q nō ꝯtradixit cū ꝯtradicēdi poteſtatē hẽret. vt. ff. de adop. l. ī adop. ff. ad mace. l. filiꝰ. ſurd. aduer. nau. cau. ſtab. l. j. §. vl. de re iudi. l. ſepe. ⁊ no. in. l. gaius. de pig. acti. Itē qꝛ taciturnitas nō ſtetit ī finibꝰ taciturnitatis ſ3 habuit aliqd qd̄ ē indicatiuū ꝯſenſus ſicut ſoluere aduocatis ꝓcuratoribꝰ ⁊c. ar. ff. de inoffi. teſta. l. vlti. ad mace. l. ſ3 iulianꝰ. §. pe. ī ſi. C. de ꝯdi. ide. l. debitū. in. ij. rñ. ff. d euic. l. qdā ex pte. ff. d tutel. l. ſi filiꝰ rē ra. ha. l. paulus. ⁊. ff. de diuor. ⁊ repu. l. vl. cū ſi. ergo ⁊ ſi ꝓcuratoriū nō ē ēt ſufficiēs iudiciū tñ ꝯualuiſſet p ratihabitōez ſaltē tacitā vt eſt dictu3. ¶ In ꝯtrariū relatiuū quē ⁊ q adiectū incerto corpi facit ꝯditiōez: vt. ff. de aur. ⁊ arg. leg. l. qñꝰ. ⁊ de leg. iij. l. ea tñ adiectio. ⁊ de leg. j. l. ſi ſicut. §. j. ⁊ ibi no. ergo cū dicit ad oēs cās in qbꝰ ꝯſtiterit ⁊c. hec vba vim ꝯditōis habēt. i. ſi ꝯſtiterit. S3 oē qd̄ pendet ex ꝯditōe de neceſſitate ꝑſuppōit ipletionē ꝯditōis: vt. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. q hr̄di. §. vlt. S3 hoc mādatū ex ꝯditōe pēdet vt dictū ē. ergo neceſſe ē priꝰ ꝯditōez extare ꝙ mādatariꝰ adipletionē mādati accedat ſ3 ſi ī caſu ꝓpoſito ꝓcuratoris ꝯfeſſio valeret ex virtute mādati iā mādatū hẽret effectū ⁊ deduceret ī actū ante ꝯditōez ipletā. ſed hoc ē incōueniēs ⁊ falſum. ergo ⁊ primū. ¶ Scd̄o q initit iuri ī ſe ab altero ꝓcedēti illiꝰ iuris ampliādi ptātē nō hꝫ: vt. ff. de leg. ij. l. cū ita legatū. §. j. ⁊ de leg. iij. l. nomē debitoris. §. j. ſed ꝓcurator ē hmōi qꝛ initit mādato ⁊ dn̄o ꝓcedēti. ergo ī eiꝰ ptāte nō eſt qd in mādato claudat. ſ3 hoc eēt ſi eiꝰ ꝯfeſſioni ſtaret vt ar. ff. d rebꝰ eoꝝ q ſub tu. vel cur. ſunt. l. magis puto. §. ſi pupillus de trāſa. l. cū hi. iij. §. ſi cū lis. ⁊. ff. de tut. ⁊ cur. da. ab his. l. ſcire opꝫ. §. j. ⁊ d iur. cal. l. ij. §. hoc ēt. ⁊ ꝓbat hñ hoc ar. ff. ſi qd in fra. pa. l. j. §. verū aūt in verſu qd ſi in ſite ⁊ que in frau. cre. l. iij. in pn. ¶ Tertio ꝯditōes expſſe plus ſuſpendūt ꝙ tacite. i. que ſui natura inſunt ēt nō appoſite: vt. ff. d ꝯdi. ⁊ demō. l. ꝯditiōes extrinſecus. ⁊ no. ff. de pac. l. itē qꝛ ꝯuētōes. circa pn. ſ3 adminiſtratoꝛ cuiꝰ ptās ex tacita ꝯditione pēdet tacitā ꝯditōez nō implet vt adminiſtratiōi ſue viā apiat ſ3 dat aliꝰ ad iplēdū: vt. ff. d teſt. tu. l. ſi hr̄ditas. ⁊ no. in eo. ti. l. ſi nēo. ergo multofortiꝰ expſſu3 ñ iplebit ſ3 p illa vba ī qbꝰ ꝯſtiterit ⁊c. expſſa ꝯditio vꝫ adiecta vt oñſum ē ī pria rōe ergo eiꝰ iplēdi ptās ꝓcurī nō ꝯpetit ſ3 ius ipletio ab altero expectat. ¶ Quarto quotiēs mādatū certū ē a forma recedi nō d3 vt textualr legit. ff. mādati ſup eo. ⁊ l. diligētes. ſ3 forma mādati ñ hꝫ ad ꝯfitēdū ergo ⁊ ꝯfiteri nō poterit cū nec d iſo cogitaſſe vꝫ d quo ſine cui loqbat vt ar. ff. d ſena. l. ij. Et ſi dicat q ſ3 hec ī mādato nō ſit ē tñ mādato ꝓximū. Dico q ꝓxima nō ſunt eadē cū his q̄ ꝓprie ſunt ⁊ in eādē obligatōez vl' actionē ñ veniūt vt. ff. d fur. l. īficiēdo ī pri. ⁊ mādatū ſup vno ad aliud tale ñ extēdit. Vñ iuſſus adire nō hꝫ ptātem bo. poſ. petēdi vt. ff. d acq. hr̄. l. ſigs mihi bōa. §. iuſſu3 ī vſu ſ3 qd ſi mādauit ſ3 itellectū gl. ¶ Quīto iſte duo ꝯfeſſio ⁊ ſnīa eqparāt vt. ff. d re iu. l. pꝰ rē iudicatā ſ3 ſnīa q ꝓnūciat eū q ñ ē ꝓcurator eſſe ꝓcuratorē

eē ꝓcuratorē nō ꝓiudicat dn̄o ar.ff.de teſt.tu.l.iure nr̄o l
fo riſo.ꝛ.ff.de collu.deregē.l.cū nō iuſto.ꝛ no.ꝑ Lōpo.
extra de reſ.c.ſup litis.ſi ñ obeēt dn̄o ſnia.ergo nec ꝯfeſſio
a paritate actuū arguēdo vt arguit.l.ff.ſo.ma.ſi ſocer l.ij.
riſo cū mul ſi.Hec dcā ſunt diſputatiōis gr̄a. Decidat
ſcitas vt que ola hab in ſcrinio pectoris ſui qd ſit iuris.

De iureiur.ꝛ ð teſtamētis
CXXVII

Viſo inſtr̄o pacti inter ꝗ ſtipulatiōe vallati per.B.de
ſcō felicio cū.R.ꝛ.B.notario recipiēte nole ꝛ vice.G.
futuꝛ vxoris dicti.R.ꝛ intellecta qōe ꝗ q̄rit an dict⁹.B.
poſſit ꝯtra formā dci pacti iurati teſtari.ita ꝙ teſtm̄ tēat
breuit vr̄ ð iure ciuili dicēdū ꝙ teſtm̄ ꝯtra formā dicti pa
cti ſcm̄ valebit qꝛ pactū ipm̄ tāq̄ ꝯtra bonos mores inītū
nō tenuit qꝛ ſiue excipiat negatiue vt qs nō ſuccedat ſiue
affirmatiue vt ſuccedat iura cēſent tale pactū ñ tenere vt
de pmo pbat.C.de coll.l.pactū de inoffi.te.l.ſi qñ.§.j.ff.ð
ſuis ꝛ legi.hēdi.l.vlt.De ſcdo pbat.C.de pac.l.pactū ꝙ
dotali ꝛ de trāſ.l.cū dōatōis ð pac.ꝯuen.tā ſup dote.l.hē
ditas de inuti.ſti.ex co.ff.ð v.ob.l.ſtipulatio hoc mō. Si
ſic ꝯſtat iuſtm̄ ñ validaſſe pactū vt.C.de leg.ꝛ ꝯſti.l.ñ du
biū.ff.de pac.l.iuregē.§.ꝛ gn̄alr ꝛ ð le.j.l.ſiqs inqlinos.§.
vlt.ꝛ.C.de nup.aut.ꝙ eis.Et no.in.d.l.pactū ꝙ dotali.C.
de pac.nec renūciatio l inſtr̄o ꝯtēta ad hoc aliqd opat vt
C.de pac.do.l.ꝯuēire ꝛ ar.ff.ꝑ ſocio.l.cū duob⁹.§.idē rñ
dit ſocietatē.Et certi.Et determīati ſunt mōl qb⁹ qs fit vl
ē inteſtabilis q hēnt iſti.qb⁹ ñ ē pmiſſuꝫ facere teſtm̄ ꝑ totū
ſꝫ ille ñ ē ð illis ergo ꝛc.arg.l.pſe.ff.ð his q ſunt ſui vl alie
ni iuris.Preterea ꝗ rōe pactū alicui ſcm̄ ð ñ vēdēdo reꝫ
ſuā alteri ēt ſi eēt iur̄o firmatū ñ poſſe impedire vēditōeꝫ
ꝛ dn̄ij trāſlatōeꝫ.vt.ff.ð pac.l.nēo ꝛ.C.de ꝯdi.ob cāꝫ da
toꝝ.l.ex.ꝛ ibi no.ergo multo forti⁹ īpedire ñ potuit ſolidi
tatē cōdēdi teſti ſi id fieri ꝯtigat ar.ff.cōia ꝑdio.l.vlti.ꝛ ð
hē.iſti.l.illa inſtitutio.iuſm̄.n.l ſpūalib⁹ īterpoſitū īpedit
effectū ei⁹ qō fit ꝯtra illud ſic dicim⁹ nō tenere receptiōꝫ
canonici ꝯtra numeꝝ iuratū ſꝫ in tpib⁹ ſecus vt extra ð ꝑ
bē.c.dilecto ꝛ ibi no.ꝑ Inn.ꝛ hāc.q.tetigit gl.xiij.q.ij.vl
tima volūtas. Canoniſte vo dicūt de eqtate tale pactū pp
iuſm̄ ſuādū ar.extra de iureiu.c.cū ꝯtingat.ꝛ extra.e.ti.lꝫ
li.vj.ꝛ de pac.c.ꝗuis ꝛ ar.eoꝝ ꝗ no.Archi.in.c.j.ð ſepul.
li.vj.in gl.no.vba.Et ex his multi canoniſte dicerēt teſtm̄
nō tenere ſic no.Spe.in ti.de editōe inſtr̄oꝝ.§.ꝯpēdioſe
in vſu qd ſiqs iurauerit nō ꝯtrauenire ꝛ ēt pōt colligi per
ſcriptā.Et ꝑ Hoſt.in ſum.de ſepul.§.an licitum in verſu
quid ſiquis eligat.Sꝫ ſalua coꝝ reuerentia qcqd de iuri
bus pacti loquant ñ pn̄t dicere teſtm̄ ñ tenere vt ex ſupio
ribus clare pꝫ qꝛ nō repit in iure ꝙ piurus ſimplr ſit inte
ſtabilis niſi forte qs dicere vellet ꝙ veniēs ꝯtra pactū iu
ratuꝫ ſit infamis vt.C.de trāſ.l.ſiqs maioꝛ ꝛ no.ff.ð his q
no.iſa.l.luci⁹ vt ꝑ hoc nō poſſit eē teſtis in teſtō nec ꝑ ꝯño
teſtari vt.ff.de te.l.is cui.ꝛ.l.cū lege. Vñ breuiter canoni
ſte tenerēt teſtm̄ ñ tēre.legiſte vo dicerēt ꝙ ſic. Vñ ꝯſiliū
meū eēt ꝙ is ð quo q̄rit ꝯderet teſtm̄ l quo filios ꝛ filias
oēs pro virili hēdes iſtitueret. Et hec diſpō eēt ꝯformis
pacto iur̄o ꝛ iuri cōi.ꝛ oēm aliā reputo piculo nō carere.

De iudi.ꝛ de ele.ꝛ de ma/iori.ꝛ obe.
CXXVIII

Cū ad inueſtigatōem efficatie cuiuſlibet act⁹ ex ordi
ne primo eſt de ſaciētis ptāte ꝑquirēdū vt.ff.de ꝯſir.tu.l.
naturali.§.ſi q̄rat ꝛ de teſt.l.ſi q̄ram⁹.Pmo vidēdū ē de
ptāte cōuēt⁹ ſci Jo.ierosolimitani reſpectu magiſtri.An
ſ.ceteris legitie actis tam ex ordie ꝗ ex cā potuerit con
uentus deponere magiſtruꝫ.Et qꝛ qui vitatē cāꝝ cōij
ciunt nō facile ad culpā veniunt ſi vitatē facti examinēt.
vt in aut.defuncti ſeu funera in pnn.coll.v.ꝛ ex diuerſi
tate ſcōꝝ ſepatio iuris induci vt.C.ſi vnus ex pluribus
appel.l.j.Aliqua ꝗ facti ſunt ptim ex regula ptim ex anti
qo obſeruātijs ordinis ꝛ ſedis ēt aplice patiētia ꝛ appel
lalione cōi deſcēdētis pmittunt vt ex eis tāq̄ ex fundamē
to veri facti ſufficiēti⁹ ꝛ clari⁹ argui poſſit ad ꝓpoſitū qōnē
ꝛ illa qdē ſunt hec. In primis qdē i regula hoſpitalioꝝ
ꝯtinet ꝙ ꝯuēt⁹ de olb⁹ cāis ptinētib⁹ ad res vel ad pſonas
poſſit reddere veꝝ iudiciū in ſuis caplis vel ꝯgregatiōib⁹
coꝝ. Itē ꝙ ſtatutis ꝛ ꝯſuetudinib⁹ coꝝ ꝯphēdit qꝛ ma
giſterioꝫ iurare ſuare ſtatuta ꝛ ꝯſuetudines ꝛ regulā ꝯuē
tus. Itē ꝙ deliberata ꝛ ordinata ꝑ ꝯuentū inuiolabilr
obſeruabit. Itē i plurib⁹ caplis ꝯuēt⁹ taxauit ptātē magri
circa familiā ꝛ expēſas ita ꝙ ñ erat ſibi licitū excedere illā
taxationē niſi de volūtate ꝯuēt⁹ ita ꝙ ꝯuent⁹ pōt augere ꝛ
diminuere ptāteꝫ ſiue officiū magri ꝓut ſibi vr̄ expedire.
Iteꝫ cauet in eiſdē ꝙ ſi magiſter faciat aliqō ꝑceptū ꝯtra
ſtus ꝛ nō velit reuocare ꝯuēt⁹ pōt illud reuocare ꝛ corrige
re.Itē ꝯuēt⁹ ex ꝯſuetudie pōt delinquētes punire ꝛ penā
iuxta q̄litatē delicti imponere.Itē ſi aliqs frater ꝯquerat
de magro ꝯuēt⁹ faciat ius īter magrm̄ ꝛ cōquerētē de eo.
Itē ꝙ magiſter nō pōt recedere a ꝯuētu ſine licētia ipſi⁹
petita ꝛ obtenta.iteꝫ contingit in qbuſd i magiſtris ipſius
dom⁹ ꝙ cū eēnt abſētes abſq̄ licētia ꝯuēt⁹ citabant ꝑ ꝯuē
tū ꝙ infra certū tpe eis ꝑfixū deberēt reuerti vna cū cōmi
natōe tali ꝙ niſi reuerterent ipe ꝯuēt⁹ ad electionē alteri⁹
magri ꝓcederet ꝛ ad depoſitōeꝫ ſeu priuationē coꝝ qdā
magri dubitātes de ſtatu ſuo obediebāt mādatis ꝯuēt⁹.
itē accidit in dicta domo ꝙ qdā magiſter cū dubitaret de
priuatōe ſui pp ꝗdā ꝗ cōmiſerat renūciauit officio ſuo in
manib⁹ ꝯuēt⁹ qua reſignatōe fcā ꝛ recepta ꝯuēt⁹ eligit aliū
in magrm̄ cui⁹ electio fuit reputata legitima.itē qcqd indiſtin
cte facit ꝯuēt⁹ vel maioꝛ ps illud dꝫ obſeruari ꝑ oēs ac ēt
ꝑ magiſtrū.itē ꝙ magiſter nō hꝫ plus de ꝑrogatiua ꝗ vn⁹
alter frater nec in caplo nec in mēſa q̄tū ad vocē.itē ꝙ ſo
lus ꝯuent⁹ ordinat ꝛ diſponit de negocijs dom⁹ ſub nole
ꝯuēt⁹ ꝛ hꝫ iuriſdictiōeꝫ i magiſtrū ſicut in quēlibet aliū fra
trē.itē ꝙ magiſter ſuare dꝫ ſtatuta ꝛ ordinamēta ꝯuētus.
itē ꝙ magiſter vt l plurib⁹ vocat cuſtos ꝛ ſeru⁹ pauperū.
itē ꝙ ſola electiōe fcā de magro ꝑ ꝯuētū ipſe magiſter ꝯſe
quat admīſtratōeꝫ ꝛ ſue electiōis ꝯfirmatōeꝫ abſq̄ alte
ri⁹ auctāte.itē ea ꝗ in ordine ꝯmittunt ꝑ aliquē officialeꝫ
facti auctoritate cōuentus puniant ꝛ repant.item in de
liberatōe hn̄da ſup qbuſcūq̄ negocijs dom⁹ qb⁹ prudens
frater ad hoc vocat⁹ dicit ꝙ ſibi vr̄ ac ēt magiſter ꝛ tūc cō
uētus deliberat ꝛ ſm̄ illa ꝯſilia ordinat ꝛ diſpōit ꝓut ſibi
vr̄ expediēs ꝗ ordinatio etiā ꝑ magiſtrū obſeruari dꝫ imo
etiā inuito magro ꝛ ꝯtradicēte maior ps ꝯuētus pōt ordi
nare ꝛ diſponere ꝛ magiſter tenebit illud obſeruare.itē ſi
magiſter vel aliqs ballinus faceret clamorē vel vellū accu
ſare aliquē frēꝫ venit ad cōuētū ꝛ cōuētus faciet ſicut vi
debit ſibi expedire.itē ſi tractet ꝙ aliqs frater fiat miles
magiſter hoc nō facere pōt abſq̄ licētia cōuētus vel ſaltē
maioris ptis ipſi⁹. Itē in plurib⁹ caplis generalib⁹ cōuēt⁹
ordinauit ꝛ diſpoſuit circa officiū magri ꝛ circa ſuā fami
liā. Itē ſi magiſter vl aliqs ballin⁹ in officio ꝑcipiet alicui
fratri ꝙ ſibi non videat faciēdū. Et ille frater pꝫ ſup hoc
veꝝ ind ciū cōuentus ille frater non tenebit ſibi obedire
imo ſpectabit iudiciū cōuētus ꝛ illud obſeruabit. Itē cū
ſolus magiſter bullaret lr̄as ꝗ mittebant ꝯuēt⁹ iſtud reuo
cauit ꝛ ordinauit ꝙ etiā de bulla cōuēt⁹ bullarent. Ex ꝑdi
ctis itaq̄ māifeſte oñdit ꝛ ꝓbat ꝙ cōuēt⁹ hꝫ ptāteꝫ depo
nēdi magiſtrū ꝛ prio ſic i regula coꝝ cōtinet ꝙ cōuent⁹ de
olb⁹ cāis ptinētib⁹ ꝛc.ꝗ vba late patēt ꝛ iudiciū cōꝑhēdūt
aptū tā pſonis talib⁹.ff.de ſtatu ho.l.j.de var.ꝛ extraordi.
cogni.l.cognitionū.ꝛ qꝛ nulla ſit pſonaꝝ diſtictio ſub tali
effuſo ſmone magni ꝛ parui ac ēt ipſe magiſter cōꝑhēdū
tur.iſti.de iure natu.§.plebiſcitū.ff.ð his q no.infa.l.ij.in
prin.vbi appellōne exercit⁹ ꝯtinet dux ꝛ ōis ille q ꝑeſt.ff.
de ver.ſig.l.familie.ff.ð teſt.tute.l.tutoꝛ lcert⁹.§.j.C.de di
gni.l.inꝰ ſenatoꝝ.li.xij.extra de ver.ſig.c.cū clerici. Ceſſet
ergo diſtinctio hois vbi nō ē diſtinctio legis.ar.vt.ff.de leg.
ꝑſti.l.cōtractib.bo.poſ.pe.l.j.§.ꝛ generali.de offi.ꝑſi.l.iij.ꝛ
cōfirmat hn̄ hoc ar.extra de ſimo.c.vl.qō ēt cōfirmat ſic.

Quia erquo cõuẽtus poterat reddere iudiciũ de oĩ re ꝛ pſona ꝛ qcqd eſt in magr̃o vt magiſter ẽ reo vtputa magiſteriũ vl' pſona vtputa itci' ergo ꝯuẽtus ſepatõem talis vl' a tali pſona poterit facere. Sicut dicim' ꝙ actio mixta ñ ſaĉ mẽbꝫ diſtictũ p ſe ſꝫ realis qñ ꝯpetit p reb' ꝛ pſonalis qñ ꝯtra pſonã vt no. Inſti. de ac. §. i. i gl. §. qdã ar. C. ð accu. l. q de cric de repu. hẽdi. l. vi. ff. de his q ſunt ſui vl' alieni iur. l. pẽc furioſu circa fi. Et ſi dicat' ergo inferior ꝓuabit ſupiorẽ. Rñdeo ñ ẽ verꝫ q2 tot' ꝯuẽtus penes quẽ ẽ ptãs tot' ordis ſupior ẽ magr̃o ſiĉ appet ex multꝫ actib' ſupra deſcripꝫ. de qbus iſta dicet'. Uñ interdũ capl'm iudicat de decão ꝛ eũ corrigit ꝛ pũit q2 iuriſditõ ex tali cãu ẽ penes capl'm qð ẽ mai' q̃libꝫ ð capl'o ẽt maior quolibꝫ ſingulari vt extra ð offi. ordi. c. irrefragabili. §. exceſſus ꝛ ibi de hꝫ Jnn. ꝛ gl. ꝛ expſſe p; Jnn. extra de p̄bẽ. c. cũ ñ ignores. Sic videm' expſſe ꝙ pares curie iudicãt ð cã dñi q2 q̃tũ ad h ſupiores ſunt ſui vt i coll. x. cã ſeudi apð pares curie. c. i. ꝛ ð lege coradi circa p̄n. ð phi. ſe alienã. p Fed. §. p̄terea. ¶ Circa qð ẽt attẽdẽdũ ẽ ꝙ qcqd hꝫ magiſter i ordie ñ hꝫ p viã trãſlate ptãtis in ipm ꝛ ablate a ꝯuẽtu ſꝫ p viã nudi miniſterij ꝛ ſimplicis cõmiſſiõis iure pene ꝯuẽtu remanẽte vt ſtatiꝫ patebit ꝛ ẽt ex origie ꝛ inito dicte religionis appꝫ. put Ricardus de ſcõ victore i q̃dã libello nubis declarauit. Sic ẽt alr̃ aliqñ cã ẽ penes vnum ꝛ exercitiũ penes aliũ vt extra ð offi. or. c. iter ceta. ꝛ ius vtẽdi ꝛ fruẽdi qð ẽ vſuſfruct' penes vnũ ꝛ vtẽdi ꝯmoditas penes aliũ. ff. ð in. do. l. ſi vſuſfru. ꝛ ſo. ma. l. vſuſfructu ſic aliqñ iuriſditio ꝛ ptãs ẽ penes vnũ ꝛ exercitiũ penes aliũ vt. ff. de offi. ci' cui mãda. ẽ iuriſditio. l. i. circa fi. de iur. o. in. l. ſolet ꝛ no. extra ð deci. Quis ꝛ ſi ſic ꝯſtat eũ poſſe reuocari p ꝯuẽtũ. extra de ſtatu mo. c. ij. ꝛ c. cũ ad mõaſteriũ §. tales de ꝯſir. vti. vl' iuti. c. porrecta. Qð aũt nudũ miniſteriũ ſibi videat' eẽ ꝯceſſuꝫ appꝫ q2 ſine alicui' ſupioris ꝯfirmatõe vl' aliquo qð ꝯfirmationis loco hꝫ adminiſtrat qð ñ poſſꝫ ſi verꝫ titulũ hẽret q2 talẽ adminiſtratõeꝫ hītulatã q̃liſcũqꝫ ſu pſona eccl'aſtica ñ adipiſcit' ẽt ſi ſit ſimplex canðic' ſine ꝯfirmatõe vl' aliquo qð hẽat' loco ꝯfirmatõis vt expſſe notauit Jnno Hoſti. Ber. ꝛ Cõpoſt. extra de elec. c. trãſmiſſaꝫ circa pel. ꝛ c. vlt. in gl. q cadit ſup vbo adminiſtrat ꝛ plene tradit'. extra ð p̄bẽ. c. cũ q. §. inſup li. vj. ꝛ ibi no Archi. Nec pp h p̄t dici ꝙ hũt hoc ꝯſuetudie. ſ. ꝙ ſine cõfirmatõe adminiſtret ꝛ cẽſeat' hẽre titulũ q̃ſi ꝯſuetudo det titulũ ſicut dat iuriſditõem. C. de emã. lib. l. i. q2 talis cõſuetudo ẽ ð iure reprobata vt extra de cõſue. c. cũ venerabilis. ꝛ no. Jnn. i. d. c. trãſmiſſam. Et ſi aliq ordies h hẽant ꝙ ſine ꝯfirmatõe h pñt ñ ẽ ex ꝯſuetudine ſꝫ ex p̄uilegio ſedis aplice vt no. Cõpo. extra ð ꝯſue. cũ venerabilis. Nõ ergo ꝯſuetudo fuit rõ q̃re magr̃ adminiſtrat ſine ꝯfirmatõe q2 cũ ſit reprobata de iure nõ ẽ viſiſe ꝙ eccleſia rõana eã tolleraſſet iſto tpe. Sꝫ fuit rõ q2 hꝫ nudã adminiſtratõem ñ intitulatã q̃ p̄t p illũ reuocari q cõceſſit p ſura. ð alle. ꝛ p̄ſertiꝫ ex cã ꝛ nolẽte ꝛ ꝯſentiente magr̃o vt ſuit in caſu nr̃o. Nã cũ frater ſalebo magiſter quõdã plurica fuiſſet regſit' a ꝯuẽtu ꝙ ad ꝯuẽtũ rediret ꝛ eũ cõminatiõe ꝙ alr̃ ad alteri' magri electõeꝫ pcederet rñdit p̄ñtibus ꝓcuratorib' ꝯuẽt' ſpõte ꝙ nolebat eẽ magiſter eorꝫ ꝛ facerẽt magrm quẽ vellẽt q̃ vba erquo adminiſtratiõeꝫ hũt ex ſola electõe cõuẽt' nec depẽdet ex alio opant' ð iur' plenã renũciatõeꝫ. nã iuri mihi acqſito p electõꝫ ſolã poſſuꝫ renũciare abſqꝫ ſupioris auctate vt no. extra ð ele. c. cũ int' canõicos. i gl. ſꝫ i vitate ꝛc. ꝛ ð trãſla. p̄la. c. int' corpalia ibi ſicut aũt ꝛc. Et ꝙ hẽat nudũ miniſterio etiam denotat nomẽ cuſtodis quo ſe appellat ꝛ ſic p ſedẽ aplicam nũcupatur cuſtos paupuꝫ vt ꝓbat' expſſe. ff. de inſti. l. ſed ꝛ ſi pupillus. §. ſꝫ ſi alr̃ ibi cum hic magiſter cuſtodis ſit loco ꝛc. ꝛ ſi dicat' imo vocat' magr̃ dico ꝙ h etiã ſonat nuduꝫ miniſteriũ ꝛ quãdã maiorẽ iniũctam ſolicitudineꝫ in agẽdis vt. ff. de ver. ſig. l. qb' p̄cipua ar. q2 ex ipſo noie colligimus qd eius importat officiũ: vt. C. de offi. prefec. vr. l. i. ff. de offi. q̃ſto. l. i. ff. de adul. l. inter liberos. §. i. Item ar. q2 cuſtos in iure ſumit' ꝓ eo q nudũ hꝫ miniſteriũ nõ aũt aliquã dignitatẽ. vt no. extra de offi. cuſto. c. i. Et ex his ſeqt' ꝯclo manifeſta vt cũ ex ſolo ꝯuẽtu ꝛ a nullo alio ei cura ꝛ officiũ hmõi iniũgat' inde ei fiat cure priuatio: vt i auc. de de ſen. ciui. §. nõ hẽte. coll. iij. Sic ꝛ magr̃at' antiq a pplo creabant' ꝛ i manu populi ſicut ſupioris renũciabãt. ff. de orig. iur. l. ij. §. ſꝫ cũ placuiſſet qð nõ poſſet fieri niſi pplus fuiſſet ſupior. vt no. i. ff. de offi. p̄ſi. l. legat'. extra de renũ. c. admonet. Et iterꝫ legit' populũ romanũ añ trãſlatã ptãtẽ i pricipẽ exegiſſe. i. expuliſſe reges quos ſibi creauerãt. nec regit' fuiſſe reprobatũ iure in. d. l. ij. ð ori. iur. §. exactis demũ regib'. Et ſi dicat' ergo erit dare collegiũ ſine ſupiori ꝛ ſine capite. Rñdet' ꝙ nõ ẽ de eẽ collegij hẽre p̄latũ nec h dr̃. ff. q cuiuſ. vni. no. l. ij. vbi ponunt' eẽtialia vniuerſitatis. Et hec fuit opi. Jnn. i. c. cũ nõ ignores. de p̄bẽ. Et põt colligi ex not. p eũ. extra de iurepa. c. poſtulaſti. ꝛ de excel. p̄la. c. dilecta. ſꝫ talia collegia ceſſante exẽptiõe hñt ordinariũ ꝓ capite exẽpti vero papã. ¶ Scðo ſic arguit' nullus inferior ſupiori legẽ iponit. q2 nõ hꝫ ipiũ par i parẽ multo min' minor i maiorẽ. ff. ad treb. l. ille a quo. §. tẽpeſtiuũ. de arbi. l. nã ꝛ magr̃at'. extra de maio. ꝛ obe. c. cũ inferior. Et Jſaye. x. c. ſcribit' nũqd gloriabit' ſecuris ꝯtra eũ q ſecat i ea. aut exaltabit' ꝯtra eũ q trahit eũ ꝛ ſeqũt' hec. xxi. di. c. iſerior adeo ꝙ nõ põt ꝯſuetudo i ꝯtrariũ itroduci niſi forte i notorijs i qb' i nr̃o caſu nõ fuit ꝓceſſuꝫ. vt no. p Jnn. ꝛ Ho. extra ð offi. or. c. irrefragabili. §. pe. ꝛ tãgit' p eoſdẽ. extra de app. c. dilectis. ꝛ niſi i regularib' vt iſta dicet' ſed ſm ſtatuta ordinis ꝛ ꝯſuetudies ꝯuẽt' facit ordinatiões ꝛ ſtatuta q̃ magr̃ i ſui igreſſu ſuare iurat ergo appꝫ ꝙ ꝯuẽtus ẽ ſupior ex eo eo ꝙ ei legẽ dat aut ſaltẽ p tale factũ i olb' ordini ſe generalr̃ ſubmittit quo caſu ẽt ſupior iudicat' ab iſeriore. ff. de iur. om. iu. l. eſt receptũ. xi. q. i. ꝑuenit. ¶ Tertio ſic arguit' ꝯuẽt' põt augere ꝛ diminuere ptãtẽ magri put ſibi vr̃ expedire vt. ð. oñſuꝫ ẽ erquo ſic arguit'. Due ſunt regule vna q̃ cauet' q põt totũ tollere põt minuere. ff. de pac. l. iuregẽ. §. adeo. ff. ð in litẽ iurã. l. videam'. §. iurare ꝛ ecõtra q põt minuere põt ꝛ totũ tollere ſi hoc materia regrat. Per iteratas eni minutiões ꝯſtat ſepe ad nihilũ deueniri hinc ẽ ꝙ ſub vbo min' ꝯtinet' nihil: vt. ff. de ver. ſig. l. vbũ ampli'. ꝛ l. min' ꝛ min' tribui dr̃ cũ nihil tribuit'. ff. de fide iſtru. l. amiſſi. ff. de tribu. l. illud. §. min'. Et hoc expſſe appꝫ i eo ꝙ ſcribit' i iure expẽſe neceſſarie dotẽ minuũt ipſo iure. ꝛ tñ ſi tm̃ ſit ipẽſuꝫ q̃tũ ẽ fundus dotalis ẽt pimit. Nã tũc fundus dotalis eẽ deſinit. ff. de ipẽ. in reb' dota. fac. l. qð dr̃. ff. de iure do. l. ſi io. §. vl. Et hãc ſignificatõeꝫ denotãt illa vba in ſtatuto ꝯp̄hẽſa put ſibi videbit' expedire q̃ vba latũ hñt ſignificatũ videbit' . i. videri poterit. ff. de ſta. lib. l. labeo. Jtẽ vbũ videbit' exponit' . i. videri dꝫ. ff. de fideicõ. lib. l. ſtatis ancilla. §. loror. Hic aũt frater Falcho quõdã magr̃ ex multis negligentijs dilapidatiõib'. ꝛ enormib' criminib'. ꝛ vt nõ taceat' ꝛ ꝯfederatiõe fcã cũ hoſtib' fidei xp̄iane q̃ oẽm honorẽ excludũt: vt C. vbi ſenato. vel clariſſ. l. i. de curioſ. ꝛ ſta. l. p id tp̄s de lucris aduo. l. iij. nõ ſolũ videri poterit ꝯuẽtui eũ amoueri. ſꝫ ẽt videri debuiſ ꝛ ſic qð fcm̃ ẽ alr̃ fieri potuit i virtute ſtatuti ordinis approbati p ſedẽ aplicã. ꝛ ar. ff. de hẽ. inſti. l. aſſe. de le. ij. l. vnũ ex familia. §. ſi de ſalcidia. de manumiſ. vindi. l. ſi pr̃. vẽ expſſuꝫ. xi. q. iij. nẽo ꝯtẽnat ꝛ no. p Archi. extra de ꝯſti. c. vt alar. li. vj. Jſta aũt ꝯſitia ꝙ ſi ꝯuẽt' põt diminuere ex cãis ſm ꝙ vr̃ expedire ꝛ q̃ñcũqꝫ ꝙ ex cã ſufficiẽti ꝯtingẽte i totũ poſſit tollere ſic põt ꝓbari. Erquo nõ ꝓponit' de pte certa vel quota. ꝛ ſic oẽs ptes ſtant vniformiter. ꝛ tractat' ð cãis tãgẽtib' totalẽ ptãtẽ magri. q2 ſunt ſufficiẽtes ad ei' diſpõnẽ ergo q̃ rõe minuet vnã ptẽ eadẽ rõne ꝛ aliã ptẽ ꝛ ſic totũ põt tollere. Uñ ſi vir leget vxori illã ptẽ in q̃ ſolebãt hitare. q2 ꝑ illa diſcerni non põt oẽs partes veniũt alr̃ diceremꝰ ꝙ nihil veniet qð hẽat partẽ ꝙ oẽs ptes veniẽt pp hoc qð ſtatutũ eſt. ff. de le. ij. l. ſi lego ibi vinũ itelligit' ð vino primi ãni p̄teriti. q2 cũ alr̃ tp̄e p̄teritũ ſtet vniformiter ſpectarem' totuꝫ tp̄s. ꝛ ſic eſſet ꝓceſſus in infinitũ

ſus in infinitū vt. ff. de vino tri. ⁊ oleo. l. vetus ⁊ l. ſe. ſic intelligit de v. ob. l. cū q kalēdas ⁊ hoc ꝓbat ꝑ ꝯ̄ria logicoꝝ. Nā qñ ex oppoſito ꝯſequētis infert oppoſitū añcedētis ꝯ̄ña bōa vt ꝓbari ꝑt. C. vñ legi. l. pe. de l inte. reſti. l. vl. l gl. Nō dēt oppoſitū ꝯ̄tis ñ ꝑt tollere ergo ſeqt nec minuere. Et qḋ h ſit verū ꝓbat ſm theologos. q2 peccata venialia ñ pñt charitatē tollere iō ñ pñt minuere. Idē dr de pēa dānatoꝝ ſicē potētia creata illā penā tollet ñ ꝑt ita nec ipſaꝫ minuet. q2 ſi poneres ꝙ poſſꝫ minuere finalr deueniret ad ānullatōem totiꝰ. Et ſi dicat ñ ꝑt tollere ergo nec minuere nō h ſequit q2 pr̄familias totū pr̄imoniū non ꝑt legatis exhaurire qn ſuet q̄rta filijs ⁊ tñ ꝑt minuet vſqꝫ ad illaꝫ. Et idē opponit ď debitoꝝ. q alienāt l ſra. cre. Rñdeo iſta ꝯ̄raria hñt locū qñ ptās minuēdi eſt limitata ipe nec alſs ⁊ tractat de re finibili ⁊ ſminabili ſicē l caſu nro ſꝑ ſequit ſi ñ ꝑt tollere l totū ergo nec minuet. Et ecōtra ſi ꝑt minuet. ergo l totū tollet. Nā ſi oppōamus ꝙ pr̄familias hēat filios igratos q2 mō ceſſat limitatio diminutōis pr̄imonij ſicē ꝑt diminūere. ita l totū exhaurit vt no. C. ď ioffi. do. l. q totas. ⁊ l. j. Sic dicimꝰ ꝙ expēſe neceſſarie minuūt dotē ipſo iur. ſꝫ q2 minutio nō eſt de iure limitata iō ſicut pñt diminuere. ita l totū tollere. ff. de iure do. l. ſi is. §. qḋ dr ⁊ iō dicē lex ꝙ nō paſſim ꝑmittēdū ē tutori res pupillares diminuere ne ſic vēiat ad ꝯſumptiōeꝫ totiꝰ pr̄imōij. ff. de reb. eoꝝ. q ſub tu. vl cu. ſunt. l. magis. §. ñ paſſiꝫ. Sicē et maritꝰ ñ ꝑt minuere res dotales ne mr̄ remaneat idotata q̄ſi diceret ꝙ ꝯceſſa diminutōe deueniret ad erogationē totiꝰ vt no. iſti. qbꝰ alie. li. §. itēꝫ lex iulia. ſicē dr ꝙ diminutio capitis accipit ꝑ degradatōe. ⁊ abrogatōe totiꝰ ſtatus. ff. de capi. dimi. l. ſi. extra de accu. c. q̄liter ibi dr diminutōeꝫ capitꝭ. i. degradatōꝫ ⁊c. Ex hoc marſe. q2 iſta ptās de cuiꝰ diminutōe tractat hꝫ originē ⁊ depēdet ex ptāte ipiꝰ ꝯuētꝰ. ar. ff. ď neg. ge. l. diuortio ď ſui. cre. l. ij. ff. ď iud. l. iudiciū ſoluit. ¶ Quarto arguit ſic ſupioris ē ꝓpe l ſerioꝝ errata corrigē hic ē ꝙ appellōnes l qbꝰ agit de correctiōe ꝑioris ſnīe vt. ff. de ap. l. j. in pri. de mioꝝ. l. ꝑcerñ ñ ſiunt ad mioꝛē nec ad parē. vt in. d. l. j. §. ſiqs l appel. ⁊ ouē. de ap. ⁊ lra q̄ ipa. §. illo vꝫ col. iiij. ff. de mino. l. mioꝛ aūt. cū ergo ꝯuētus exceſſus magri corrigat. vt ſupra dcm̄ ē q̄re ⁊c. quā ſupioritatē ēt demōſtrāt iterate citatōes ſcē ꝑ ꝯuētū de magiſtrio ſe abſentātibꝰ a ꝯuētu ꝙ redeāt ad cōuētū ſub cōminatōe depoſitōis niſi redirēt q̄ ꝯminatio ñ ꝓcedit niſi ab eo q hꝫ ptāteꝫ infligēdi penā cōminatā. ff. ď cuſto. ⁊ exhi. reo. l. ſiqs ⁊ de iureiu. l. j. ij. rñſo ď offi. ꝑſe. vt. l. j. §. ſempronīꝰ ⁊ renūciatio fcā in manibꝰ ꝯuētꝰ ꝑ eūꝫ q dubitat ſe depōi q̄ ñ ꝑt fieri niſi l manu ſupioris vt ſupra dcm̄ ē ⁊ ñ cuiuſcūqꝫ ſupioris. ſꝫ talis q hꝫ ptātē remouēdi. extra de trāſlatōe ꝑla. c. int corpalia ⁊ no. expſſe per Inn. extra ď ele. nō reſi. c. quaſr. Nā cadē ptās poſſꝫ recipere reſignatōeꝫ. ⁊ poſſꝫ depōere ex cā vt ibi not. ⁊. ff. de offi. ꝑſi. l. legatꝰ. ¶ Quīto arguit ſic q iudicat ď alio ꝯtētioſe ſupioꝛ ē eo ď quo iudicat. ff. de iur. om. iud. l. vl. ⁊ l. ē receptū. ff. ď tu. ⁊ cu. da. ab his. l. j. l ſi. ⁊ l. hijs dādi l vltio rñſo. C. q dari tuto. poſ. l. neqꝫ. q2 vt ſupra dcm̄ ē ñ hꝫ ipe ū par in parē ñ mioꝛ in maioꝛē. Vñ ſcriptū ē tu qs es q iudicas ſuū alienū dñō. n. ſuo ſtat aut cadit q̄ſi diceret ñ ē ꝓpie iudiciū niſi ſupioris l inferioꝛē ſuū. ſꝫ ꝯuētꝰ facit ius de magro aliquo fratre de eo q̄rimoniā ꝓponēte vt apparet ex ſuperius narratis in facto. ergo eſt ſuperioꝛ eo de quo ius dicit. hoc etiā ꝓbatur q2 magiſter non pōt de ꝯuentu recedere niſi petita licētia. ⁊ obtēta a ꝯuentu. licentia nāqꝫ dare eſt ꝓpie ſupioris vt. ff. de re mili. l. officiū in. ij. rñſo. C. de comeatu. l. j. ⁊ de decu. l. ſiqs decurio. li. x. ¶ Sexto vr̄ caſus ſm itellectū Goffredi extra ď ap. c. qꝛ noꝰ. ⁊ ibi no. expſſe de hac qōe ꝑ Inn. ⁊ Hoſti. l terminis nr̄is. ſ. de magro tēpli ⁊ hoſpitalis nec quēꝗ̄ decipiat argumētatio tracta a ſupioribꝰ ſeculariū clericoꝝ ad habētes ſupioritates aliquas inter regulares quoꝝ facili ſ leui cā fit amotio ⁊ in qbꝰ facile amotōis ꝯſuetudo inducitur ⁊ inducta ſeruat. extra de ꝓp. c. cū ſpāli in fi. de accu. c. quaſr. ij. l ſi. ⁊ de ſimo. c. ꝑ tuas ⁊ ꝑſertiꝫ l hoſpitalibꝰ vbi magri hoſpitaliū ꝓpie mariti nō ſunt ⁊ titulū nō hñt. ſꝫ nudā adminiſtratiōeꝫ ⁊ tpaliū dūtaxat nō ſpūaliū. q2 cū ſint laici illa l eis cadere nō pñt. vt extra ď elec. c. ſacroſan. ⁊ c. maſſana. de ꝑſcrip. c. cū q̄ nec ꝑ eoꝝ mortē vel amotionē iducit vacatio. q2 nō ē priuatio vbi nō ꝓceſſit habitus. ff. ď ver. ob. l. decē. de ꝯdi. ⁊ demō. ſtīis ne ꝯſtō cupiētes l eis locū hꝫ vt no. de magro tēpli ⁊ hoſpitalis Gar. ⁊ oēs glo. i. d. c. cupiētes. ex quo pꝫ ſolō ad oīa argumēta q̄ pñt iduci de hñtibꝰ ſpūalē iuriſdtiōeꝫ ſeu ꝑlaturā. q2 ſpūalia faciliꝰ ꝯſtruunt q̄ deſtruunt tpalia vo ecōtra. extra de trāſl. ꝑla. c. iter corpalia. ¶ Ex ꝑdictis itaqꝫ māifeſte pꝫ ꝙ ptās ꝯuētꝰ ceteris ꝯcurrētibꝰ ſe ad talis magri imo magis cuſtodis ⁊ admiſtratoris ſimplicis. ſecularis. ⁊ laici ordinōibꝰ ⁊ ſtatutis ꝯuētꝰ ex toto ſuppoſiti depoſitōeꝫ extēditur. imo ꝙ plus ſuppoſito ꝙ ꝯuētꝰ nō habuit ptātē deponēdi magiſtrū. ⁊ ꝙ magiſter habuit titulū vel dignitatē tñ ex ꝯfederatiōe quā fecit cū inimicis fidei xp̄iane ⁊ habuit ius ⁊ dignitatē ſi quā habuit amiſit ipſo iure cū hoc fecerit ꝯtra ſacrm. ⁊ ꝓfeſſionē ſuā. ⁊ l ꝑiudiciū totiꝰ ordinis vt C. de digni. l. quotiēs. l ſi. ⁊ ibi no. l glo. Sic ēt qñ aliqs incurrit infamiā ipſo fcō de iure amittit ipſo iure dignitatē vt. d. l. quotiēs. Et ꝑ ꝯ̄ns indiſtincte ꝯcludit ceteris legitie ꝯcurrētibꝰ ⁊ ꝙ ꝯuētꝰ aliū l magiſtrū potuerit eligere ⁊ ar. q2 vſufructuariꝰ q nō defendit ſeruū eo cāu quo tenebat defendere amittit ius ſuū ipſo iure. ff. ſi ex noxali cā aga. l. ſi cū vſufructuario. Ex tali vo ptāte penes ꝯuētū reſidēte ꝑꝑ nōnullos exceſſus illicitos ⁊ dilapidatōeꝫ. ⁊ cria enormis q̄ ob reuerentiā ſanctitatis vſe ⁊ ſedis aplice ac ēt ob honorē totius ordinis ſubticent. ⁊ q2 ea credunt eē notoria ac ēt ſanctitatē veſtrā ꝑ certos inqſitores ꝑ vos apud rodū ſup hoc ſpālr nuꝑ deſtiatos eē credit i formatā. ⁊ ď qbꝰ ꝓcuſes ꝯuētꝰ parati ſunt facere plenā fidē ipꝫ frēꝫ ſalchonē quōdā magrꝫ domꝰ hoſpitalis ꝯuētꝰ ſci Jo. ieroſolomitani itimo ꝓceſſu ꝯtra eū ſuato depoſuit a cura ⁊ ſolicitudie ordis. ⁊ ex magiſterio ſibi incūbētibꝰ rite amouit ſeu adminiſtratōeꝫ ſibi ꝯceſſaꝫ ꝑ eoſdē idē ꝯuētꝰ reuocauit ⁊ interdixit eidē. Quibꝰ legitie ſic pactis ipſe ꝯuētꝰ fratrē Mauriciū rite ⁊ ꝯcorditer ac nemie diſcrepāte viꝝ vtiqꝫ prudētē ꝓuidū ⁊ toti ordini neceſſariū in magiſtruꝫ dicte domus elegit ⁊ aſſumpſit adminiſtrationē totius ordinis ⁊ ea que magiſtris ſolita ſunt cōpetere cōmittētes eidem.

De locato ⁊ conducto ⁊

de emp. ⁊ vendi. ⁊ de verbo. ſignifi.

CXXIX

¶ In qōne q̄ q̄rit. An illud qḋ ſolitū ē ꝑſtari archidiacono de cāpinia l eccl'a leodiēſi l ſuo iocūdo aduētu veniat ad locatōeꝫ fructuū archidiaconatꝰ de quo loqt iſti in exhibitū. dico ꝙ nō q2 ſolū illud vēit ꝙ debet archidiaconatui vt vba iſti oñdūt ibi dū dicit rōne archidiaconatꝰ ſui ⁊c. illud aūt de quo q̄rit nō debet archidiaconatui ſꝫ magis ꝑſone archidiacōi. ar. ff. ſi qd l frau. pat. l. j. §. pe. ⁊ hoc ꝓbat ſic. qcqd maritꝰ ſeruū dotalē manumitēs ꝯſeqt ex bōis liberti reſtituit vxori. bñficiū tñ ꝙ l eū libertus ꝯtulit hoc l reſtōne nō vēit. vt. ff. ſolu. ma. l. ſi vo. §. itē qcqd. ⁊ ꝓ hoc. ff. ad treb. l. debitoꝛ. §. ſi. ⁊ vba ꝯtractꝰ ſunt referenda ad ea q̄ certā formā erogatiōis annue hñt nō incertā volūtatē. ⁊ ſcribunt hec vba l tex. ff. de annuis lega. l. ſeio amico. §. medico. ⁊ multū refert inter ꝑſtationē q̄ debet rōne īgreſſus. ⁊ aliā q̄ actū ingrediēdi nō reſpicit vt colligit ex ſolōne duaꝝ legū que inuicē condicere vident. ff. de vſufruc. leg. l. quero. ⁊ de leg. iij. his verbis. §. alūno. ⁊ ibi no.

De procurato. ⁊ de ſentē.

⁊ re iudi. CXXX

¶ Ois plixitate ſcī niſi q̄tū ad pñtē ptinet qōnē ſciēdū ē ꝙ rōne cuiuſdā ꝯctꝰ ſolēniter celebrati iter mōaſteriū cancē. ex pte vna ⁊ mōaſteriū vallis magne ex altera ſup eccleſia de palazo ad cuiꝰ reſciſſionē monaſteriū cācē. ꝯtra fidē

pbaʒ iuſm ⁊ ꝯfirmatõʒ ſedis aplice ſubſecutā īrēdit mo-
naſterio vall' magne volēte illō ſic dʒ tenaciter obſuare.
ōtra mā qōnis ⁊ ad rōnuā curiā deducta frater Deodat⁹
pcurator mōaſterij ꝯſenſis hñs mādatū ad ſubſtituēdū
⁊ reuocādū ſubſtitutū ſubſtituit magrm. R. ō ſcia trāſfe
rēs in eū totalr vices ſuas. q. R. mādatū aſſumēs ꝯteſta
tus ē litē dat̄ꝫ articulis ⁊ ad ptes remiſſiōe decreta dict⁹
magr. R. ſic p ꝯteſtat õʒ dñs litꝫ fact⁹ ſubſtituit ⁊ ꝯſtituit
ꝑſatū frēʒ Deodatū pcuratorē q mādatū aſſumſo ad ptes
iuit ⁊ pſecut⁹ ē remiſſiōem. ⁊ tādē cā ꝯpleta ⁊ ad curiā re
miſſa fr̄ Deodat⁹ ad aliq̄s act⁹ pceſſit paucos tñ deō ma
giſtro. R. pñte ⁊ dicēte q nolebat intereē pſecutōi cāe. ⁊
cū nou⁹ pcurator vall' magne. i. ali⁹ a pdco cū quo actū fue
rat ꝑmū litigiū diceret pceſſuʒ nullū mōaſterij dicēs q p
curator ꝯſenſis excefferat fines mādati ei dati. mortu⁹ ē
dict⁹. R. ⁊ ı̄ iudicio nullitat̄ꝫ hmōi pceſſuʒ ē cū deō fra-
tre Deodato viēte duob⁹ pcuratorijs vno q hēbat a di-
cto. R. iā mortuo de quo ſupra hita ē mentio ⁊ altero q
hūit ab abbate ſuo ſine ꝯuētu qō ꝯceptū fuit ı̄ ꝯcilio vie-
nēſi. Pro pte vo mōaſterij vall' magne pceſſuʒ ē ı̄ hmōi
nullitate p frēʒ. g. q hūit ſufficiētiſſimū mādatū q ⁊ poſtea
ı̄ ipa cā apō acta ſubſtituit magrōs Pleud. ⁊. M. ō tre
bija ſimplr nō deō quelibʒ ı̄ſolidū. Et tādē cā ſup nullita
te ı̄ relatōib⁹ poſita ⁊ ſup ea diuti⁹ diſputatō dñs auditor
tā añ relatões q̄ p⁹ cū deō. N. pceſſit ad mlios act⁹ licʒ ⁊
faceret ad cautelā citatões fieri p audiētiā ō abbate ⁊ cō-
uētu vall' magne. Et tādē ōdit deō. N. ēminū ad dicēdū
ꝯtra atteſtatões ꝑncipal' cāe ſaluo iure nullitat̄ꝫ. Et hic di
ct⁹ Nicola⁹ ſentiēs ſe grauatū eo qō ꝑm⁹ articul⁹ nullitat̄ꝫ
tāq̄ ꝑiudicial'. Et iā plene diſcuſſus ēmiari dēat appella
uit ⁊ cā cōmiſſa fuit dño Uitali de furno Card. ⁊ cū de-
beret pnūciare exigēte iuſticia ⁊ tolleř grauamē q ı̄tule-
rat ꝑm⁹ auditor oppoſitū fuit q appellatō iñpoſita p. N.
ñ valebat qꝛ cū hēret magrm. P. de laude ꝯſociū ⁊ colle
gā nec eēt dcm̄ q qlibʒ eoꝝ eēt ı̄ſolidū. vn⁹ ſiñ alio neque
bat appellař p. c. extra ō pcu. ſi duo li. vj. Et ex h mot⁹ dñs
Card. pnūciauit ꝯtra ptē mōaſterij vall' magne dicēs ap
pellōneʒ ñ tenuiſſe ⁊ ꝯdēnauit dcm̄. N. tāq̄ pcuratorem
mōaſterij vall' magne ı̄ expēſis a q̄ ſnia fuit p aliū mōachū
pcuratorē legitimū vall' magne hic appellatū. Et tūc eſt
vobis cā tā nullitat̄ꝫ q̄ appellōnis ꝯmiſſa ⁊ corā vobis h
ola pducta ſunt. Et vltra pducta ē q̄dā ratificatio abbat̄ꝫ
⁊ ꝯuēt⁹ vall' magne p q̄ ratificauit appellōneʒ p dcm̄. N.
interpoſitā ⁊ ola actitata cū eodē. Mō ex pdcis q̄rit' an
ſnia lata p dñʒ Uitalē ſit aliq̄ vl' nulla vl' ſi aliq̄ an eq̄ vel
iniq̄. ⁊ an ratificatio poſſit aliqđ ratificatōi appellōnis ꝑ-
dicte pdeſſe ⁊ q ſnia dñi Uital' ſit ipo iuř nulla appet. qꝛ
acta ē cū fratre Deodato q pcurator ñ ē qō ſic oñdiř qꝛ
aut dicem⁹ eū pcuratorē ex vtute mādati qō hʒ ex abba-
te ſolo. Et q ſolus abbas ſiñ ꝯuētu ꝯſtituat pcuratorē h
eē ñ pt qꝛ ſine ꝯuētu faceř negt vt extra ō pcu. c. j. ⁊ ō reb.
c. edoceri ⁊ no. extra de in. cām que. Aut dicem⁹ eū pcu-
ratorē ex vtute ꝑmi mādati qō hūit ab abbate ⁊ ꝯuētu ⁊
h eē ñ pt qꝛ ptātē totalr trāſtulit ı̄. R. q fact⁹ fuit dñs litis
p ꝯteſtatōeʒ. ⁊ ſic reuocari nō potuit vt extra ō pc. c. ıs q p
curator li. vj. Nā ptās q̄ dař pcuratori ad ſubſtituēdum
ſubſtōe ſeā finita ē niſi ı̄ pcuratorio addař ⁊ reuocādi ⁊c.
et tūc. n. reuocare pt añ litē ꝯteſtatā ſic ⁊ dñs poterat qꝛ
ipa clā reuocādi ⁊c. faē eū parē dño q̄ ad hoc ita q ſicut
dñs añ litē ꝯteſt itā reuocare poterat ſic ⁊ pcurator q hʒ
ptātem reuocādi qō pcurator reuocare nō poſſet ſi ſpe-
cialiter illā ptātem nō haberet vt in iuribus pcallegatis.
Poſt vero litē cōteſtataʒ ſubſtitutum non pōt ſubſtituēs
reuocare qꝛ dñs hoc ñ poſſet ⁊ in hoc non eſt melior po-
teſtas pcuratoris ſubſtituentis q̄ dñi qui pcuratoreʒ cō
ſtitutū reuocare nō pōt poſt ꝯteſtationem per pcuratorē
fcām vt. ff. de pcu. l. poſt litē ⁊ l. ſeq. Preterea nō appet q
R. fuit p fratrē deodatuʒ expſſe reuocat⁹ qō fuit neceſſe
vt reuocatus diceretur. qꝛ de forma mandati dati fratri
Deodato per monaſterium ꝯcenſis fuit q poſſet ſubſti-
tuere ⁊ reuocare ⁊ vbi forma data ē ad aliquē actū illa dʒ
exprimi ı̄ dicēdo. vt no. Jnn. extra de ꝯſue. c. ij. ı̄ gl. ij. ⁊ ſic
nō ſufficit reuocatio pcuři ſubſtituētis. Nec ſile ē ı̄ eo vt
in vo dño q tacite pcuřem reuocare pōt. vt in. c. ſi quē. li.
vj. extra de pcu. ⁊ ı̄ alijs iurib⁹ de tacita reuocatōe loquē
tib⁹. qꝛ dño certa forma data nō ē ab hoīe nec a iure que
quo ad ipʒ ſit oīno exprimēda ſicut exprimi dʒ p pcuřeʒ
cui a iure data ē forma reuocādi q̄ tenaciter ē ſeruāda: vt
in. c. cū dilecta. extra ō reſcrip. ⁊ ı̄ ducēdo exprimēda vt. ſ.
dictū ē. Aut dicem⁹ eū pcuřem ex virtute ptātis trāſlate
p. R. ⁊ hoc eē nō pōt duplici rōne. Una qꝛ trāſlata fuit in
euʒ reſpectu certoꝝ locoꝝ ad q̄ fiebat remiſſio ſicut dř de
legāte teſſerā frumētariā. qꝛ ad certū locū reſpectū hūiſſe
vř. Et iō alibi non ꝑſtabiř. ff. de iudi. l. ſʒ ⁊ ſi ſuſcepit. §. j. ⁊
de excu. tu. l. iurepitos in ſi. j. rñſi. Et ſi in deō pcuratorio
aliq̄ vba generalia videāř ātatōeʒ tñ recipiūt ex deſigna-
tiōe ꝑcedētis loci: vt. C. de trāſ. l. ſi de certa. ⁊. ff. ō arbi. l. ſi
cū dies. §. plenū. Alia rōne nō poſſum⁹ eū dicere pcuřem
ex virtute ptātis trāſlate p. R. in ipm qꝛ ſubſtitut⁹ pcura-
tor ex virtute ſubſtōnis aliū ſubſtituere nequit. qꝛ talia nō
egrediunř pſonā. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. q hēdi. ⁊ iſti. de ſtip.
ſuo. §. ſʒ cū ſcm̄. Ergo dʒ dicere q tāq̄ dñs litis effect⁹ p
litis ꝯteſtatōeʒ ꝯſtituerit ⁊ ſic ē alia ptās ⁊ alterius nature
ab illa quā pri⁹ hēbat vt expſſe colligiř. ff. ad. l. fal. l. ſi a me
tibi. Si eñi eſt noua ptās ⁊ altera a priorē ſegř q finitū ſit
tale mādatū mādatore. i. R. defuncto vt inſti. mā. §. recte.
C. mā. l. mādatū. ff. mā. l. iter cās in ꝑn. ⁊ ō leg. ij. l. cū př. §.
nēo cū ſi. Nō ob. q. R. erat litē ꝯteſtat⁹ hoc eñi hñ fecit eū
dñm litis ⁊ inſtātie: vt. ff. de doli excep. l. ſi pcurator in rē
q pōt aliū pcuřeʒ ſubſtituere: vt. C. ō pcu. l. pcuratorib⁹
⁊ mādatū ipſi⁹ q litē ꝯteſtat⁹ ē nō finiř morte ꝯſtituētis: vt
C. de pcu. l. nulla ſʒ ſi virtute ꝯteſtatōis ſubſtituat aliū nō
eſt dubiū q morte ipſi⁹ ſubſtituētis finiř mādatū ſiue ſub
ſtitutio nec eñi efficaci⁹ opař nec tenaci⁹ inhereret vel diuti⁹
pſeueraret mādatū qō manat a pcuře q eſt fact⁹ p ꝯteſtatio
nē dñs nō rei ſʒ ſoli⁹ inſtātie ⁊ nō vere ſʒ ſola iuris diſpō-
ne q̄ illud qō emanat a vo dño. ſʒ ꝯſtat q ſi dñs rei poſt li
tē p ſe ipʒ ꝯteſtatā pcuřeʒ ꝯſtituiſſet ⁊ deinde qſicūqʒ de-
cederet finireř mādatū. qꝛ nihil arbitramur intereſſe vtrū
ab initio an lite iā cepta lis trāſitū faciat ad pcuřem ſicut
ergo finireř ſi ꝯſtitut⁹ eēt ante litē ꝯte. ⁊ morireř dñs ante
litē p pcuřeʒ de quo ꝯſtat ꝯteſtatā: vt. ff. de iur. om. iu. l. ⁊
qꝛ ſic. Et ſi ꝯſtituař poſt litē p dñʒ ꝯteſtatā vt verificeř re
gula. C. ō pcu. nihil arbitramur. ⁊ ibi no. ſm Jo. q̄ opinio
hodie approbař. extra de pcu. c. j. ⁊ ibi no. ſm Jo. an. So
lus ergo act⁹ ꝯteſtatiōis dat ipſi ꝯteſtāti duo priuilegia. ſ.
pcuřeʒ ſubſtituēdi ⁊ mādatū ſibi iniūctū ⁊ poſt mortē mā
datoris exequēdi: vt. C. ō pcu. l. neqʒ ı̄ ſi. ⁊ l. nulla ſed neu
trū iſtoꝝ trāſit ad euʒ q mādatū hʒ ab eo ſiue q ab eo ſub
ſtituiř qꝛ nō trāſiret ad eū q nō ꝯſtitueret a vo rei dño ē
poſt litē ꝯte. Et ſi dicař ad quē reuerteř iſta ptās in caſu
nřo rñdeo ad veꝝ rei dñm ʒ. i. ad monaſteriū vñ originalr
emanauit. Sicut dř q defuncto ſubdelegato cui primus
delegat⁹ ꝯmiſit totalr vices ſuas ex quo aliqualr viſus ē iu
riſdiťoe ſibi ꝯmiſſa iuriſditio nō reuerteř a ſubdelegantē
ſʒ ad fontē. vt extra de offi. dele. c. q̄uis. li. vj. Et ſi ı̄ ſubde
legato ñ reuertiř ad ſubdelegātē ſʒ ad fontē multo forti⁹
pcuratore ſubſtituto lite ꝯteſtata p ipm nō reuertiř ptās
ad ſubſtituētē qꝛ facili⁹ ⁊ citi⁹ abdicat a ſe oēm ptātē pcu
ratoris ſubſtituēdo quā delegās ſubdelegādo vt colligiř
hñ extra de pcur. c. ıs q a pcuře. Nō ob. c. duo. extra de
pcu. li. vj. qꝛ ibi logř in plurib⁹ pcuratorib⁹ ⁊ ſocijs colle
gijs ı̄ſolidū ſimul datis cū clā q nō ſit melior ꝯditio occu
pātis. tūc eñi ſi occupātē ipm q virtute occupatōis ꝑſere-
bař alteri ꝯtra volūtatē ꝯſtituētis ı̄pediri vel infirmari cō
tingat abſqʒ dubio alter pcedit in cā non virtute alicuius
ptātis regrediētis in ipʒ imo ſiue pprie quā ſemp habuit
ſed ligatā p ꝑoccupationē alterius: vt. ff. de aucto. tuto. l.
⁊ ſi in pluribus. ⁊ ibi no. extra de reſcrip. paſtoralis ſed in
caſu noſtro nō ſic ⁊ colligiř ratio diuerſitatis ex ter. C. de
cadu. tol.

cod.sol.l.j.§.vbi de legatarꝯ iiicto §.sc.q icipit ſi vo ſi oēs
Nō ob.ſi dicat̃ ꝙ fratre Deodat⁹ videat̃ exquo eā fuit
ad curiā remiſſa reuocaſſe magr̃m. R.q2 ꝯuocatōi magri
R.ſi ꝯſenſit imo i iudicio ꝓteſtabat̃ ⁊ dicebat ꝙ volebat
cām ducere ⁊ cū ꝯteſtat⁹ eēt liꝰ ab eo ſuiſſo ſi poterat re-
uocari vt.ff.ð ꝓcu.l.pꝰ litē ⁊.l.ꝗ oīa vt extra ð ꝓc.c.ꝗuis
ꝓcurator. Preterea frater Deodat⁹ nō hūit aliq3 reuocā
di ſ3 vēdi ptāte3 ꝗ hēbat i ſe trāſlata ⁊ credebat ⁊ dice-
bat ꝑ ſubſtōnem de ſe fcā3 p. R.ꝙ appet q2 ſemꝑ vtebat̃
⁊ hodie vtit̃ iuſtō illiꝰ ſubſtōnis. Vñ ex ꝯiecturis appet
ꝙ reuocare volebat. ⁊ iō reuocatio ſi ē fcā vt extra ð ꝓc.c.
ſi quē ſub ea forma. Preterea cū fm ꝙ dič ꝓ aduerſa cū
oīs ptāe. R.ꝙ trāſlata eēt in frēm Deodatū ſi erat aliqd
apð. R.ꝑ ptitia3 fratris Deodati reuocaret̃ ⁊ ꝑ h ꝙ cām
viučte. R.l vno vł duob⁹ terminis tractauit.ſi.n.ſt reuo
cari ſič nec tolli qð nō ē vt.ff.de inin.rup.⁊ irri.te.l.nā ⁊
ſi.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.ſi ticio. Et ſic breuiter ꝯcludēdo ad
iſtð ꝑmū dubiū dicēdū ē īnla3 ⁊ qcqd actū ē cū frē. Deo
dato nullū eē ⁊ nihil valere de iure q2 initi ñ pōt mādato
dato ab abbate q ſolus hoc facere ū potuit nec ſt initi
mādato dato ab abbate ⁊ ꝯuētu q2 ptātē illā tranſtulit in
R.q ex eo ⁊ ei⁹ vtute litē ꝯteſtat⁹ fuit ñ ſt initi l eā trāſla-
te p. R.ptāti q2 locatio ſuit ⁊ dato ꝙ gn̄alis extīcta fuit ⁊ ē
ꝑ mortē. R.ꝯſtituētis nec initi ſt ptāti ꝑ eū vt dicūt tacite
reuocate.q2 h ab initio. R.fieri ñ potuit nec reuocare vo
luit nec penes eū. R.erat ꝙ ſuocari potuerit. Et ſic omni
ꝯſideratōe repit̃ frater Deodatus ſine mādato ⁊ qcquid
actū ē actū cū ꝑſona min⁹ lela ⁊ ſic ipo iur nullū ē. ¶ Ad
ſcðm dubiū dato ſine ꝑiudicio ꝙ ſnla dñi Vitalis fuerit
aliq vr̃ manifeſte dicēdū ꝙ fuerit iniq ꝑꝑ cui⁹ declaratio
nē attēdēdū ē ꝙ l3 apð antiquos doc.fuit qð an ex pluri-
bus ꝓcuratorib⁹ ſimplr datis qlibet videat̃ iſolidū da-
tus vitas tñ vr̃ ſuiſſe ⁊ eē ꝙ qlib3 videat̃ dat⁹ iſolidū ad
ſilitudinē tutoꝝ ⁊ curatoꝝ ⁊ executoꝝ vltiaꝝ volūtatum ⁊
curatoꝝ q dant̃ bōis vt.ff.de admi.tu.l.de te.§.j.extra de
teſta.c.religioſus.li.vi.⁊.ff.de cura.bo.dā.l.curatore.§.ſi
plures. Et ꝓbat̃ expſſe i ꝓcuratore.ff. manda.l.creditor
mādatorē.§.duob⁹ ⁊.ff.de ꝓcu.l.q ꝓprio.§.ſi. Et iz opi.
Azo.videat̃ in ꝯrariū fuiſſe hāc tñ opi.ino cādicū ap-
probaſſe vr̃ extra ð ꝓcu.nō iniuſte ⁊ ibi no.in gl.B.q in
cipit ſic ergo p3 i ſi.⁊ no.clar i ſpeculo ð ꝓcu.§.rōe aoč.
forma l v.qd ſi duo vł plures ⁊ ꝑ Inn.⁊ Hoſt.l eo.ti.c.l
nfa.§.ergo ſi duo ꝙ dixit de duob⁹ ꝓcuratorib⁹ ſimul da
tis nō adiecto inſolidū vnū ſine altero ſi dēre admitti ad
exceptōem illā fecit ꝓcuratoria3.ſ.vt poſſit opponi tā per
ptē ꝗ ꝑ iudicē de qb⁹ exceptōib⁹ hr̃.ff.de ꝓba.l.i excep.
ff.de dā.infec.l.īter quos.§.alieno nole nō āt mādatū de
bilitauit quo min⁹ videat̃ ad vtrūq3 ꝓcuratoriū directu3
iſolidū ſič df de milite muliere ⁊ filib⁹ q ⁊ ſi ad executōe3
mādati admitti ñ dēant eis tñ admiſſio ꝙ cu3 eis agit̃ hū
t3.ff.ð ꝓcu.l.filiuſfamilias.§.veterani.⁊.C.e.ti. ita demū
ſicut ē ēt videre ꝙ ad cām crīale3 admitti procurator nō
d3 ad plenā deſenſiōem.ff.de pub.iud.l.pe.§.crimē. Et
ꝑpea papa dicit nec procuratorē ei⁹ i cā poſſem⁹ recipe
crīali vt extra ð accu.c.veniēs.⁊ tñ ſi admiſſus ſit iudiciū
cū eo actū t3 vt.C.de adul.ꝗuis.⁊ no.extra de iu.c.iuris
eē ābiguū.li.vj. Et videm⁹ in ſuo q ad ſupplicandū ad-
mitti nō d3 ⁊ tñ ſi admiſſos reſcriptū reportauit t3 vt.C.ð
ꝑcib⁹ impa.offerē.l.vniuerſis.nō d3 qri qd admitti de-
buerit. S3 quid ſi iudex pte ꝯſentiēte admiſerit vt.ff.ð
edi.edi.l.ꝙ ſi nolit.§.l fcm̄.⁊ dato ꝙ vn⁹ ſine alio ñ dēret
admitti ⁊ ꝙ fcm̄ vno cū poſſet rōnabilr̃ impugnari h hē
ret locū eo q ꝯſtituit hoc potēte l cui⁹ fauorē iductū vr̃ ꝙ
vn⁹ ſine altero ñ admittat̃ qſi de vno tñ cōfiſus ñ fuerit
vt.ff.de exerci.l.j.§.ſi plures.⁊ de inſtitutes.ſ3 ⁊ ſi pupill⁹
§.ſi plures. Et hāc rōne3 reddit Inn.⁊ Hoſt.p⁹ eū.extra
ð proc.c.l nfa. Alter āt i cui⁹ fauorē hoc dem̄ ñ ē h petet̃
vł negare ñ ſt ar.bonū.ff.ð iure do.l.ſi reo.§.ſilr ⁊ no.ff.
de dolo.l.elegāter i pri.l gl.magna. Et potiſſime exquo in
perſonam talis procuratoris ⁊ ꝑ eū l ꝑſona3 dñi illatum

eſt grauamē admitti debuit ad petendū releuamē graua
minis p iterpoſitōe3 appellōnis.ar.C.ſi ꝑ vim vł alio mō.
l.j.⁊.ff.de euic.l.maior.§.j.cū ibi no. Nō ob.qð dicit ꝓ ad
uerſa talē ꝓcuſe3 admiſſo3 nō eē ꝓ eo ꝙ ſꝑ fiebāt citatio
nes in audiētia q2 fiebāt ad abūdātē cautelā nō ex neceſſi
tate ⁊ oēs termini ⁊ ꝓceſſus fundabant̃ i ꝑſonā. M.ꝓcu-
ratoris imo nec fieri debeāt citatiōes ꝑ audiētiā.q2 dū cō
ſtaret auditori ⁊ notoriū eēt. P.ð laude ⁊. M.ꝓcuſes eē
pñtes i curia ac ꝑ hoc ꝯſtabat ei lēimā ꝑſonā i curia eē ſal
tē ambos ſimul iūctos citatio ꝑ audiētiā locū nō habuit ꝗ
t3 vicē citatiōis ꝑ edicta citādi mod⁹ h3 locū i ſubſidiū pri
cipalis vel ꝓcuſe nō iuētō vt in extrauagāti decre.rē nō
nouā ꝗ fuit hōis.vj.⁊ no.ꝑ Inno.extra de eo q mit.l poſ.
cau.rei ſeru.l.c.ſi aduerſari⁹. Nō ob.qð alle.ꝑ aduerſam
ptē ꝙ ſpāle eſt in cā electōis ⁊ hmōi ꝙ iudex poſſit vnū ex
plurib⁹ ꝓcuratorib⁹ nō iſolidū datis eligere vt i ꝓalle.c.ſi
duo.§.ſane. Et ſic dicūt i ceteris eē ꝯtra ina cōe.q2 hū fa-
teor eē ſpāle i cāis electiōis ⁊ hui⁹ ꝙ iudex ēt pte inuita ⁊
ꝓcuratorib⁹ ſimul ad cā3 veniētib⁹ ⁊ neutro alteri deferē
ti l3 cā3 occupare volēte vnū ꝑeligere poſſit q2 regulr̃ eſſe
nō pōt cū ꝓcurator a iudice nō ꝓcedat ſ3 a parte.vt no.ꝑ
Inno.extra ð ꝓcu.c.in nfa. S3 neqquā ibi df eē ſpāle ꝙ
ſi ex duob⁹ ꝓcuratorib⁹ nō iſolidū ſimul datis vno ceſſan-
te alter veniat vt ꝓſequat̃ qð actū ē cū tali teneat ⁊ iō ad
ꝓpoſitū nō accedit. Nō ob.ſilr qð allegat̃ de iudice dele
gato.⁊ arbitro.ff.de re iudi.l.duo ex trib⁹.⁊.ff.ð arbi.l.pe
dius.§.j.q2 vēdicat ſibi locū i ꝑſonis i qb⁹ ⁊ ex qb⁹ totius
negocij deciſio ⁊ veritatis inqſitio pēdet. Et iō vn⁹ ſine al
tero negociū decidere nō pōt vel i cā ꝓcedere eo ꝙ ꝑ am
pliores hoīes ꝑſpecaciſſime vitas reuelat̃ vt.C.de fideicō.l.
vlti. Et īntegrū ē iudiciū qð plimoꝝ ſnlīa ꝯfirmat̃.vt extra
de offi.dele.c.prudētiā.circa ꝑn. ꝓcuſes aūt tales nō ſunt
Et iō ar.ad ꝓpoſitū nō accedit. Et ſic expeditū eſt fm du
biū ꝑꝑ qð appet ſnla3 dñi Vitalis cardialis ſalua ſui re-
uerētia fuiſſe iniquā ⁊ eſſe. Et ꝓ deo attendatis vos dñe
Card.ꝙ dñs Vitalis nō reputauit. M.fuiſſe ⁊ eē ſufficiē
tē ꝓcuſem mōaſterij vallis magne ⁊ tñ ꝯdēnauit eū vt ꝓ
cuſem ⁊ ꝑ eū vt ꝓcuſe3 vallis magne in expēſis. Et ſic vr̃
fuiſſe ꝯtrari⁹.ff.qñ appellādū ſit.l.ſi ꝓcuratorio.§.j.⁊.C.ð
mūe.ꝑhimo.l.ꝓfeſſio.li.x. Itē ex dicta ꝯdēnatiōe expēſaꝝ
appet ꝙ mōaſteriū vallis magne fuit grauatū ⁊ ꝑꝑ hoc be
ne appellatū q2 ſicut vr̃ ⁊ colligere potuiſtis ex iurib⁹ ⁊ rō
nib⁹ ſupradictis ⁊ ſubſequētib⁹ ⁊ diſcuſſionib⁹ iuriū factis
tā corā vobis ꝗ corā dño Vitali ⁊ ex facto dato ⁊ ꝓbato
corā vtroq3 appet ꝙ mōaſteriū vallis magne iuſtā cā3 ha
buit ⁊ rōnabilē defendēdi appellōnē ⁊ alia fcā p. M.corā
dño auditore ⁊ i tali caſu nō cadit de iure ꝯdēnatio expē
ſaꝝ vt legit̃.extra de peni.c.calūnia.⁊ ð dolo ⁊ ꝯtu.c.finē.
⁊ ibi ꝑ Inno.⁊ alios ⁊ pleni⁹ ꝑ Spe.de expē.§.nūc de ex
pēſis verſu in hoc aūt.⁊.§.nūc vidēdū circa ꝑin. ¶ Nūc
trāſeam⁹ ad tertiū pūctū ſiue dubiū qð ē de ratihabitiōe
circa hoc dicēdū vr̃ ꝙ dato ꝙ appellō iterpoſita p. M.nō
tenuiſſet ꝯfirmat̃ tñ ꝑ ratihabitionē ſecutā ⁊ nūc i iudicio
productā:vt.ff.de app.reci.l.j.⁊.ff.de iudi.l.l3. Nō ob.ꝙ
opponit̃ ꝙ rata d3 hri infra decēniū p.l.ff.rē ra.ha.l.bo-
noꝝ q2 ſicut ad appellādū currit tpˢ ſolū a tpe ſcie:vt.C.
qūo ⁊ qñ iudex.l.ab eo.⁊ de libe.cā.l.iiij.ita ⁊ hri d3 rata
īfra decē dies exquo dñs ſit appellōnē iterpoſitā vel gra
uamē illatū vt probat̃ ex ꝯiunctiōe duaꝝ legū.ff.de acq.
here.l.ſiqs alicui.in ſi.⁊.C.ð cura.furio.l.ſi.§.iaſi.⁊ ſic no.
Cōpo.l.c.ſtatim⁹.extra de elec.in glo.quałr probatiōes
⁊č.ſed Inno.vr̃ notare ꝯrariū.extra de elec.c.audito.⁊
qð not.extra de app.c.appellāti.li.rñſo.in cle. Nō ob.qð
dicit ꝓ aduerſa iterlocutoriā nō poſſe iuſtificari vel ipu
gnari ex nouis ꝑ no.ꝑ Inno.extra de no.op.nū.c.ſignificā
tib⁹.q2 ex nouis i qb⁹ pōt litigatori culpa aſſcribi.q2 i iudi
cio nō appoſuit illð locū h3.ſ3 in nouiter ortis i qb⁹ nulla
culpa pōt litigāti aſſcribi nō vēdicat ſibi locū.q2 i talibus
nullus lapſus tpis nullus termin⁹ viā ꝑcludit vt.ff.qð cū
eo q i aliēa ptāte ē.l.ſi fili⁹.extra ð offi.dele.c.inſinuāte.⁊

no.p Cõpo.extra de elec.c.q ſic. Et potiſſime qñ orta noviter talia ſunt q̃ retro recurrũt ⁊ ad pterita effectũ ſuũ extẽdũt q̃lis ẽ ratihabitio.vt.ff.ð pi.l.ſi ſundũ.§.i.ff.ð ſolu.l.cũ decẽ.§.i.⁊.ff.de indi.l.l3.⁊.C.ad mace.l.ſi.cũ ſi. Itẽ a veſtra memoria nõ recedat q̃ q̃dã interrogatões date ſunt corã dño Onofrio auditore cãe p.N.nec pñt impediri p rõẽs ptis aduerſe q̃ min⁹ ſiãt q̃ pe aduerſa dic̃ q̃ iſta nova ſunt ⁊ appellatio ex nouis extra acta iuſtificari ñ pñt ⁊ ve ſi pñt impediri qꝛ iſta ñ ſunt noua.extra acta ſed acta ⁊ actitata corã dño.N.⁊ corã dño Vitali ⁊ ẽt petita l3 ñ redacta i ſcriptꝫ ⁊ q̃ l3 p ſcripturã actoris pbari ñ poſſint tñ pbari pñt p alſs lrimas pbatiões vt no.p Inn.extra ð pb.c.qm̃ ɔtra fal.l ſi.⁊ inter lrias pbatões interrogatio ⁊ ɔceſſio ãnumeraſ. ¶ Ex pdictis itaq3 manifeſte ɔcluditur q̃ ſnia lata dñi Vitalis pnũciari d3 nulla pp defectũ ɔtrãis fratris Deodati q̃ nulla fuit. Et dato ſine pindicio q̃ eſſꝫ aliq̃ pnũciari d3 iniq̃ pp iſufficiẽtiã.N.pcuratoris ad appellãdũ ⁊ ad remiſſiõem iudicis ⁊ ptis ⁊ ratihabitionẽ noviter ſubſecutã cetera ſupplicat veſtre pnitas reuerẽda.

De teſtamẽtis ⁊ ð verbo.

ſigni.extraor.de impu.⁊ alijs ſubſti.⁊ ad treb.⁊ fami.her.

CXXXI

¶ Quidã habẽs tres filias ⁊ duos filios legauit cuilibꝫ filiaꝝ.l.libras iure inſtõnis q̃s cuilibet in dotẽ ɔſtituerat. vnũ vo ex filijs vniuerſalẽ hrẽdẽ inſtituit ⁊ ſubſtituit ſub hac forma. Si vo pdictũ Ioãnẽ meũ vlꝫ p me iſtitutũ ſine hrẽde ex ſuo corpe lrimo pcreato mori ɔtigerit eidẽ.B. filiã meã ⁊ ei⁹ hrẽdes ab ea lrime ex ſuo corpore pcreatos ſubſtituo. Deide mortuus ẽ teſtator pdictus ⁊ mortua ẽ dcã.B.ſubſtituta relictis pluribus filijs ſ3 vno inſtituto hrẽde vlĩ q̃ vlis hrs dicte.B.poſtea mortuus ẽ ſupſtite ſibi filio q̃ fili⁹ ſimplr mortuus ẽ nullo deſcendente relicto ſ3 ſupſtitib⁹ patruis ſiue filijs q̃ndã dicte.B.Mõ hrs vlis pmi teſtõris.ſ.Ioãnis q̃ adhuc viuit ſ3 filios nõ h3 q̃rit an valeat dcã ſubſtitutio vł ſit caduca cũ pmortua ſit dcã.B.ſoror ſua ſibi ſubſtituta ⁊ ei⁹ hrs vlis ⁊ fili⁹ hẽdis ſ3 adhuc viuãt alij filij.dicte ſororis ſue ſibi ſubſtitute. Et ſi dicaſ ſubſtitutiõem tenere queriſ de q̃ta pte bonoꝝ Io.põt diſponere. Itẽ q̃s hẽat portare onera debitoꝝ ⁊ legatoꝝ pmi teſtõris. ¶ Ad pmã q̃õnem vſ dicẽdũ q̃ cũ ſubſtitutiõ fuerit fideicõmiſſaria ⁊ per hoc extictã ſit fideicõmiſſu3 in pſonã mouẽtiũ fideicõmiſſi ɔditõe pẽdẽte ſiue de vlĩ ſiue de ſingulari fideicõmiſſo loquamur.vt.C.de.fideicõ.ſi in pſonã.de cad.tol.l.i.§.finaũt ſub ɔditõe ff.de leg.ij.l.miles.§.i.⁊.l.vnũ ex familia.§.rogo in ſi.ð alimẽ.⁊ cib.le.l.q̃ro.de leg.ij.l.cũ pf.§.hrẽditatẽ.i.de vulg.⁊ pupil.ſub.l.q̃ plures.⁊ no.C.de his q̃ añ aptas tab.l.i.in ſ pſonã filioꝝ viuẽtiũ ex.B.q̃ vocati videnſ per illa vba ⁊ eius hrẽdes ad ipſã lrime ex ſuo corpore pcreatos ⁊c̃.vt ff.ad treb.l.ex ſcõ.§.vlt.extictũ ñ ẽ fideicõmiſſu3 ſ3 ei⁹ cõditione ſtãte ⁊ grauato ſine liberis moriẽte locus erit reſtitutione legitime quarte ⁊ q̃rte trebellianice ſm opi.cõmunẽ.vt.C.ad.l.fal.q̃ð vbi no.ff.de inoffi.teſt.l.papinianus.§.ſi q̃s ipubes.⁊ in auc.ð hrẽdi.⁊ fal.§.ſi q̃s aũt ð iplẽs ⁊ hoc caſu fruct⁹ medio tpe pcepti nõ imputanſ in legitimam cuius detractio ſit ex ipſis rebus hereditarijs vt C.de inoffi.teſta.l.ſancimus. Nec in trebellianica3 vt.C.ad treb.l.iubemus.§.i.alias cõiter imputenſ iudicio teſtatoris.vt.ff.ad trebel.l.ex facto.§.ſi heres.⁊ not.in.d.l.papinianus.§.ſi cõditioni. Et per hoc patet reſponſio ad ſecũda3 queſtionez. ¶ Ad tertiã vero de onere eris alieni ⁊ legatorũ dicẽdũ videtur q̃ onus eris alieni pro rata retentorum ⁊ reſtituẽdorũ bonoꝝ vtrũq3 reſpiciat.quoniam ⁊ legitimã minuit.vt.ff.de inoffi.teſt.l.papinianus.ad trebel.l.i. De onere vero legatorũ videſ dicendum q̃ illud non minuat legitima3.vt.C.de inoffi.teſta.l.quoniã in prioribus nec trebellianica3 hoc caſu preſertim nunc ſi ſit in reſiduo qõ ſufficiat ad legata.vt.C.ad trebel.l.vlti.⁊ no.in eo.ti.l.ij.⁊.ff.eo.ti.l.i.§.vlti.⁊ ibi no.

De dona.iter virũ ⁊ vxo.

⁊ de pac.⁊ de iure iur.⁊ de teſta.extraor.de fideicõmiſſis.

CXXXII

¶ Titius hñs filiã.B.noie fecit ſibi donatione3 tpe nuptiaꝝ ſub forma q̃ ſeqſ. Ergo titi⁹ dono tibi filie mee.B.p pte ⁊ lrima tua oĩum bonoꝝ meoꝝ ⁊ eoꝝ q̃ fuerũt mrĩs tue ⁊ Guil.aui tui.M.cc.morabatinos boni auri quos q̃dem.M.cc.morabatinos tu iam dicta filia mea teneas ⁊ poſſideas toto tpe vite tue cũ marito ⁊ ſine marito cu3 infante ⁊ ſine infante ⁊ i obitu tuo facias de medietate volũtatẽ tuã ⁊ alterã medietatẽ iſantib⁹ ex te ⁊ viro tuo pcreatis dimittere tenearis. Si vo iſantes vobis defuerint vel infra ãnos obierint qõ de⁹ auertat ipſa medietas iſantib⁹ aſſignata mihi vel meis ppinquorib⁹ reuertaſ. Et poſt vnũ ãnũ dcã.B.pfato titio pñi ſuo abſolõnẽ fecit ſub hac forma. Ego.B.ɔfiteor vobis dño titio pñi meo q̃ de bonis vrĩs ⁊ q̃ fuerũt q̃ndã mrĩs mee ⁊ Guil.aui mei dediſtis mihi p dote tpe nuptiaꝝ.M.cc.morabatinos boni auri. Quia igiſ p eis pagata ſum ⁊ ɔtẽta de pte ac legitĩa mea oĩu3 bonoꝝ vroꝝ ⁊ mrĩs q̃ndã mee.⁊.G.aui mei q̃ndã abſoluo diffinio ⁊ remitto vobis ⁊ vrĩs ppetuo bona pñna ⁊ mrña ⁊ alioꝝ meoꝝ mobilia ⁊ imobilia ita q̃ i ipſis bõis pñnis ⁊ mrñis ego ⁊ mei nõ poſſim⁹ q̃c̃q3 petere ð cetero rõne ptis vel lrime mee nec p ſupplemẽto lrimo nec rõne legati nec aliq̃ alia rõe imo p me ⁊ alios meos facio vobis ac vrĩs finẽ ppetuũ ⁊ pactũ ð nõ petẽdo ãmõ q̃c̃q3 de bonis pñnis ⁊ mrñis ⁊ auitis. Deniq3 renũciãs bñficio minoris etatis.⁊ reſtõnis officio ⁊ oĩ alij iuri cõi ⁊ ſpeciali quo minor põt iuuari iurãs p deũ ⁊ hec ſcã euãgelia corporalr a me tacta q̃ ɔtra dictã ɔfeſſionẽ ⁊ abſolõnẽ diffinitionẽ ⁊ remiſſionẽ nũq̃ veniã p me vel interpoſitã pſonã aliquo iure vel rõne imo eas ⁊c̃.⁊ cũcta oĩa ſupradicta ⁊ ſingula rata ⁊ firma ſemp hẽbo ⁊ inuiolabilr obſeruabo. Et poſt hec dict⁹ titius in ſuo vltĩo teſtõ dimiſit pfate filie ſue iure inſtõnis bõa q̃dã mobilia ⁊ imobilia adijciẽs in teſtõ ſuo hec q̃ ſequunſ q̃ bõa pdicta legata q̃ dicte.B.facio dimitto ſibi iure inſtõnis p pte legitĩa oĩu3 bonoꝝ ⁊ p legatis mrĩs q̃ndã ſue ⁊ Guil.aui ſui. Et in his q̃ ſibi dimitto mõ ⁊ cu3 illis q̃ ſibi dedi tpe nuptiaꝝ ſuaꝝ ipſam mihi hrẽdẽ inſtituo. Itẽ q̃ ſi dcã.B.filia mea deceſſerit ſine liberis lrimis totũ illud qõ ſibi dimitto mõ reuertaſ ſu cie filie mee vel hrẽdib⁹ ipſi⁹ lucie ⁊c̃. Quia i pppoſito themate de triplici ſcriptura mẽtio habeſ. De prima v3 q̃ pf donãs filie dixit ego titi⁹ dono tibi.B.filie mee ⁊c̃. Et de ſcõa q̃ filia poſt dicti tpis lapſu3 remiſſionẽ ⁊ abſolõnẽ fecit p hec vba. Ego.B.ɔfiteor vobis titio pñi meo ⁊c̃. Et de tertia q̃ pf ɔdidit teſtm̃ ⁊ filie q̃dam legauit ⁊ poſt hec ſubiecit hec vba q̃ oĩa pdcã legata ⁊c̃. Et qꝛ ex iſtis trib⁹ ſcripturis tota vis q̃õnis depẽdet de his agam⁹ p ordinẽ. Et pmo de pria verũ.ſ.ex pacto ibidẽ appoſito.ſ.mihi vel meis ppinquorib⁹ reuertaſ ⁊c̃.orta ſit actio pximiorib⁹ patris. Et vſ q̃ nõ qꝛ pf dotãs filiã ⁊ aliq̃d ſup ei⁹ redditiõe ſimplici pacto ɔueniẽs nec ſibi nec alteri actõe3 q̃rit vt.C.de iure do.l.auia.⁊ hec ẽ dr̃ia iter patrẽ ⁊ extraneũ qꝛ extrane⁹ incontinẽti paciſcẽs q̃rit ſibi actionẽ pſcriptis vbis qõ nõ facit pf.vt ibidẽ no.C.ð rei vx.ac.l.i.§.accedit.⁊.§.extraneũ.ſ3 in ɔ̃riũ vſ vitus.ſ.q̃ ex dcõ pacto orta ſit q̃dã actio pſcrip.v.vt.C.ð dõa.l.legẽ ⁊ ẽ caſus.C.de do.q̃ ſub mõ.l.quotiẽs. Nec ob.l.auia qꝛ hic nõ loqmur de pfe p filia dotẽ dãte ſ3 de pfe ipſi filie recte donãte iter q̃ mlĩã refert vt apte colligiſ.ff.ð le.ij.l.cũ pf.§.pf certã.⁊.§.pf ſilie mãcipia.vbi ẽ caſus iſti⁹ dubitatõis ſm q̃ legebat dñs Dy. Et dato q̃ de dote loq̃remur forte refert verũ pactu3 dotis reſpiciẽs reſtõnẽ pcedat dationẽ dotis an ſequaſ ſi q̃dẽ pcedat ⁊ tũc pactũ appoſitũ actionẽ inducat.vt.ff.de pac.do.l.cũ dos.circa pn.ibi q̃ð vt initio dotis dãde ⁊c̃. qõ vbũ dãde no.dationẽ futurã. Aut poſt dotẽ datã quo caſu cũ ex ipſa datiõe orta ſit actio iuris cõis pñi ⁊ filie:vt ff.ſol.ma.l.ij.actio ipſa nouari nõ potuit niſi p ſtiplõnẽ.qꝛ nudũ pactũ

mudū pactū regit̄ ñ nouat ſꝫ ſola ſtipl'o vt īſti.qui.mo.tol.
ob.§.ꝑterea.Sꝫ vbi ꝓcedit ñ bꝫ neceſſe noua re.q2 ñ ꝓ-
cedit aliq̄ obligatio q̄ nouet̄.vt.ff.de noua.l.quotiēs.§.ſꝫ
qd ſub ꝯdōne.Sic ⁊ refert vtꝝ tpe adijciat̄ ipi ſubſtātie
legati an legato ꝑfecto adijciat̄ ſolutio q2 in p̄mo cāu dies
incert⁹ ꝯdōnes facit in ſcd'o nō.Et iō in p̄mo cāu impedit
trāſmiſſiōem in ſcd'o ñ īmpedit trāſmiſſiōes ſꝫ ſuſpēdit ſo
lutionē vt colligit̄ ex ſolutōe duaꝝ legū q̄ ſimul ꝯtradicē
vident̄.ff.de leg.i.l.ſi cui.⁊ de teſta.manu.l.ſi ita ſcriptuꝫ
fuerit.que vident̄ ꝯ̄dicere legi.C.qñ di.le.ced.l.ex his ṽ
bis.⁊ ibi de hoc no.⁊ h̄ de p̄ia ſcriptura:⁊ ad qōeꝫ peri-
tā ex ea ſufficiāt.℃ Nūc aūt de ſcd'a dicam⁹.circa q̄ no-
tādū ē q' ſꝫ pactū circa futurā ſucceſſiōem ñ tēat vt.C.de
pac.l.pactū qd dotali.⁊ de colla.l.pactū qd dotali.lut̄ ī
canōico ñ iuſm īteruenit ol'a ſuādū ē.vt extra de pac.c.q̄
uis pactū li.vj.⁊ ēt iure ciuili ꝓt aliqd dari a p̄re ſilio vt ī
bñam ꝯputet̄ vt.ff.ſi a parē.qs fuerit manu.l.j.§ ſi parens
⁊ ad.l.fal.l.cū qd de pecu.§.vlt.ſꝫ cū hic īteruenerit iuſm
nō ē qd.q2 neceſſe bꝫ ei ſtari. Et notent̄ vba remiſſionis
ipſi⁹ in q̄ dr̄ q2 igit̄ pagata ſum ⁊ ꝯtēta de p̄re ⁊ ītra olum
bonoꝝ veſtroꝝ ⁊c.p q̄ vba ſciꝑem alienā reddidit ab vl-
teriori ſeu maiori ītia ſiue petēdo ſiue ēt retinēdo q2 di-
xit ꝯtēta ⁊c.vt hr̄ expſſe.ff.ð hr̄.inſti.l.q volebat.⁊ in auc.
vt cū de appel.cogno.§.hos āt diſpoſuim⁹.col.viij.Nec
ob.vba illa itē q' ī ipis bonis ⁊c.q2 poſita ſunt ad decla-
rādū nō ad minuēdū.Et iō ꝓcedētiū ſignificatuꝫ nō mi-
nuēt.vt.ff.de ſun.inſtruc.⁊ inſtru.le.l.q̄ſitū.§.pe.⁊.l.ſi mā
cipia.⁊ de au.⁊ ar.le.l.pediculⁱ.§.labeo ⁊ ꝓ h.ff.ad treb.
l.ōdncta.§.pe.⁊ ſic cū ꝑ dictā ſcripturā ſe iā redderet alie
nā ab āpliori ītia ſiue petēdo ſiue retinēdo ꝯſtat q' iuſm
tā a petēdo q̄ a retinēdo excedit cā.Nec ob.q' ī ꝯfeſſiōe
mētionē ñ fecit de mille ⁊.cc.morabatinis auri ⁊ q2 ð pa
cto reddidōis ſexcētoꝝ morabatinoꝝ auri mētionē ñ fecit.
q2 hñ fecit mētionē de datiōe fcā ſeu dōatiōe ī eadē col
lata tpe nuptiaꝝ.Et ſic vr̄ feciſſe mētionē ð ol eo qd ꝯti-
nebat̄ in ea vt.ff.de te.tute.l.ſi hrēditas.§.q filiū ⁊ hoc ēt ī
ducit ṽtute ſubīntellecte repetitōis vt īnſti.de leg.agl.§.h
tū capite.ff.de ꝯiugē.cū emā.li.l.ij.de pac.l.itē q2 ꝯuētio-
nes.§.vl.⁊ hec de ſcd'a ſcriptura ſufficiāt. ℃ Nūc aūt de
tertia dicam⁹.Circa quā vidēdū ē an teſtōr videat̄ filiaꝫ
inſtituiſſe ēt in rebus q̄s ſibi dedit tpe nuptiaꝝ vt ſic eas
hēat ṽtute inſtōnis ñ ex ṽtute ī eā collate dōatōis p illa ṽ
ba ī teſtō ꝑlata.Et ī his que ſibi dimitto mō ⁊ cum illis
que ſibi dedit tpe nuptiaꝝ ſuaꝝ ipſam mihi hrēdē inſtituo
⁊c.Et vr̄ dicēdū q' ſic ex illoꝝ ṽtute vboꝝ ⁊ cum illis ⁊c.
que ꝯiūctōeꝫ reꝝ īdubitāt īducūt vt.ff. de vſufruc.leg.
l.illi cū illo.⁊ de le.i.l.ticie teſtōres.§.pe.imo vr̄ ibi gēina
tū ꝯiūctōis ſignū.Sūt.n.ibi duo mōaſillabe.ſ.⁊ cū q̄rum
vnaqueq3 ꝯiūctionē facit ð ꝑma pbat̄.ff.ð hr̄.inſti.l. ſi ita.
qs hrēdē.De ſcd'a pbat̄.ff.ð ṽ.ſi.l.triplici ⁊ ſic ſupueniē-
te ticulo fortiori inſtōne euacuat̄ ꝑm⁹.ſ.dōatōis que irre
uocabilr̄ nō tenebat vt dcm̄ ē.ſ.⁊ ꝓ hoc.ff.ð hr̄.iſti.l.ſu⁹
allen⁹.§.q fideicōmiſſis ⁊.ff.ad.l.fal.l.fundo.⁊ ꝓ h optie
fac̄.ff.de dote ꝑle.l.q ita legat.Et ſi iure inſtōis bꝫ ī fidei
cōmiſſariā reſtōnem veniāt p illa vba ita q' ſi ꝑdicta filia
mea ⁊c.vt id vēiat ī reſtōnē qd deductū ē ī inſtōeꝫ ar.C.
de ipub.⁊ alijs ſubſtōnib⁹.l.j.⁊ id videat̄ tpe inſtōnis da
tū qd cū adimi potuerit ñ ē adēptū ſꝫ poni⁹ ī reſtōne ðdu
ctū vt.ff.de leg.iij.l.j.§.ſciēdū.⁊ ſm h cū ſit loc⁹ fideicō.q̄
grauata ē filia fiet reſtō oīuꝫ hrēdib⁹ lucis deducta ītis ⁊
trebellianica ſꝫ ea que notāt̄.ff.ð ſoſ.te.l.papinian⁹.§.me
miniſſe ī ſi.⁊.C.ad.l.fal.l.q̄q̄.ſꝫ circa h ē attēdēdū q' ſex-
cēti morabatini remāebūt penes filiā p dotali ſūma olūꝫ
vna cū vſufructu ſexcētoꝝ vſq3 ad exiſtētē ꝯdōeꝫ fideicō
miſſi q2 a iurata taxatōe ītis ñ ē receſſum de q̄ taxatōe loq
tur.l.ff.de op.lib.l.ſi ita ſtipulatio.Nec ē receſſuꝫ a ṽtute
illoꝝ vboꝝ qb⁹ cū iuſo dixit ſe ꝯtēta eē ꝓ olum ītis ergo
⁊c.manet iterū illoꝝ vboꝝ effect⁹ vt.ff.de adimē.⁊ tranſ-
ferē.leg.l.aſime.§.qui filias.⁊ ſic ratione ītis ēt hoc caſu ñ
plus hēbit q̄ prius habitura eēt ſi res ſibi donate nō fuiſ-
ſent iſtitutionē deducte ⁊ legata eidē ī teſtō relicta ſꝫ iure
inſtōnis veniēt ī reſtōnē trebelliāica deducta.nec ē loc⁹ q̄
rere an ī dote fieri poſſet fideicōmiſſaria ſubſtō.q2 nō de
dote ſꝫ dōatōe q̄rim⁹ vt dictū ē ſupra ſꝫ ⁊ ſi de hoc q̄rit̄ ſꝫ
videret̄ aliqb⁹ ſubſtōnē hmōi ñ tenere ī dote eo q' ī hmōi
ſubſtōne nō veniūt hōa alia q̄ que a fideicōmittēte obue
niūt.vt.ff.de vul.⁊ pup.ſub.l.cohrdes.§.cū filie ⁊ dos nō
vr̄ venire a p̄re fideicōmittēte eo q' dudū tpe dotis date
de hōis ei⁹ abceſſit.vt.ff.de col.dot.l.vlti.⁊ tū veꝝ ē eā te
nere inq̄tū dos excedit lītimā:vt.ff.de le.ij.l.vlt.§.filie.Si
vō iure iſtōnis p ſupradicta nō bꝫ ſꝫ remaneāt vt pri⁹ qd
plana ē.ſ.q' ſexcētim morabatini ī reſtōnē veniāt p actōeꝫ
ꝑſcriptis vbis pp.l.in dōatiōe appoſitā de q̄ ſupradictū ē
qd enī nō trāſfert̄ iure ꝓſtino peti pōt:vt.ff.de vſu.l.ſi ſti-
pulat⁹.§.vlti.⁊ legata venirēt in reſtōnē ex virtute fideicō
miſſi iniuncti ⁊ forte nulla deductio fiet.q2 filia ſꝫ illa lega
ta iure iſtōnis pcipiat ne teſtm̄ p q̄relā expugnet:vt ī auc̄.
vt cū de ap.cog.§.aliō quoq3 cap̄ſꝫ.tñ via legataria ē vt ð
hr̄.iſti.l.quotiēs.⁊ no.extra ð teſt.Raynucī⁹ ⁊ legatario fa
cultas deductiōis nō dat̄:vt.ff.ad.l.fal.l.lex falcidia ſi lex
uenias.§.vlti.⁊ not.C.cōia de le.l.ij.Et ſic ī ſūma nō refert
mſnī vt ī pecūis dōata tpe nuptiaꝝ vēiret ī iſtōnē vl nō q2
⁊ ſi ī iſtōnē venerit iſtōni ſubiacet ⁊ legitīa nō auget̄ vltra
taxatōeꝫ iuratā.Et hoc vr̄ eē de mēte teſtatoris q paratiſſi
me curauit ēt alia filie ī teſtō relicta ōbere reſtitui hrēdib⁹
lucis qb⁹ ēt reſtō fieret ſm.l.in donatiōe appoſitā ⁊ ꝓ tali
ꝯiecturata volūtate facit.ff.de teſta.manu.l.ſiqs locuplex.
⁊ de here.inſti.l.incius.⁊ ad trebel.l.heredes.§.cum ita.

De feudis ⁊ de confeſ.⁊ de ver.ſignī. CXXXIII

℃ Facti tale ē dñs.S.dñs Utricē.fecit quādā recognitio
nē epo vticē.p hec verba recognoſco tibi vticē.epo qcqd
hēo ī ciuitate vticē.vel aliqs p me teneo p te exceptis do
mib⁹ que ſunt in loco q vocat̄ viguaria.Nūc querit̄ an p
recognitionē hmōi cēſeat̄ recognouiſſe ſe tenere ī feudū
a dño epo iuriſditionē quā bꝫ ī hoib⁹ habitātib⁹ ī ciuitate
vticē.ita q' p hoc fuerit dicto epo vel ei⁹ ecclie ius feudale
in iuriſditione vticē.acq̄ſitū.Et vr̄ dicēdū q' ſic q2 q oē di
cit nihil excipit.Unū cū vbū qcqd ſit vle vr̄ dicēdū q' nedū
alia que duct⁹. Sꝫ bꝫ in ciuitate vticē.ſꝫ ēt ⁊ iuriſditionē
vr̄ tenere ab eo.Sꝫ ī ꝯrariū vr̄ dicēdū vꝫ q' p hmōi reco
gnitionē nō cēſeat̄ dict⁹ dñs Utricē.tenere ī feudū iuriſdi
ctionē quā bꝫ ī hoib⁹ habitātib⁹ in ciuitate vticē.⁊ hoc rō-
nib⁹ īfraſcriptis.℃ Primo q2 ꝓut iure cauet̄ cū qs hñs pe
nū ī locis plurib⁹ legat penū indefinite ſeu generalr̄ ⁊ exci
pit vinū qd rome bꝫ p exceptionē hmōi reſtringit̄ genera
litas vt cēſeat̄ legaſſe tm̄ penū qd bꝫ ī ciuitate romana.⁊
ff.de penu le.l.nā qd in ſi.⁊ ſic ꝓcedētia p ſubſequētia re
ſtringunt̄ vt ibi no ſic ergo ē dicēdū ī q̄ōne ꝑdicta.Nā ſꝫ
dñs Utricē.generalr̄ recognouerit qcqd bꝫ ī ciuitate vti-
cē.excipiēdo domos que ſunt ī loco vocato viguaria cen
ſet̄ generalitas reſtricta ad res corpales cū dom⁹ ſint res
corpales.Unū cū iuriſdictio ſit res īcorpalis q2 tāgi nō pōt
vt iſti.de re corpa.⁊ incor.§.īcorpales.dici nō pōt iuriſdi-
ctionē quā dñs.S.bꝫ in oib⁹ dicte ciuitatis in dcā recogni
tione veniſſe ſeu recōꝑhēſas fuiſſe.Hec rō non vr̄ multū
ꝯcludere q2 nō ē de natura exceptōis artare generalitatē
ꝓcedētē niſi ī exceptuatis īmo ī alijs ꝯfirmat:vt.ff.de ſun.
īſtruc.⁊ īſtru.le.l.queſitū.§.idē rñdit domo īſtructa ī auc̄.
de nō alie.vel pmu.re.ec.§.vt aūt lex.⁊ no.ff.ð reg.iur.l.j.
in ſi.glo.Non ob.l.nā q'.§.vl.q2 illud non ita ibidē diſpo
nit̄ ex ṽtute exceptionis artātio ſꝫ pp obſcuritatē locutio-
nis ī quo caſu debet̄ ſemp qd ē minimū:vt.ff.ð leg.l.apō
iulianū.§.ſocio.⁊ de leg.l.minimis.⁊ no.in.d.§.iij.nā qd.
Si enī illud eēt ex ṽtute exceptōis artātio artatū fuiſſet le
gatū penoris ꝓcedētis qd ſui natura ꝯꝑhēdit que ſunt in
eſu ⁊ potu.vt in eo.ti.l.iij.in prin.ſꝫ ſolū ad ea que ī potu
ꝯſiſtūt q2 ſolum vinū excepit ſicut ſit alibi.ff.de vino tri.⁊
oleo leg.l.vlti.qd tñ ibi non dr̄ ſꝫ ſolū de artatione loci dr̄

q̃ circa illud tm̃ locutionis obſcuritas vertebat᷑. Jtē alia rōe q̃ dcā recognitio fuit gn̄alis ⁊ gn̄alitas parit obſcuritatē vt. ff. de iur. fiſ. l. ita ſi dei ⁊. ff. cōia p̄d. l. i. tractādis cū ſi. ↄſtat aūt ð iur q̃ i obſcuris ſeu ābiguis qð min⁹ ē cēſeᷓ legatū ſeu recognitū vt. ff. ð reg. iu. l. ſp i obſcuris cū igiᷓ iuriſdito maxie illa q̃ hꝫ merꝫ ⁊ mixtū impiū ſit magis q̃ ſint p̄dia vrbana ⁊ ruſtica ñ cēſeᷓ p. d. vba gn̄alia dictus dñs. S. vticē iuriſditiōeꝫ ſuā i hoib⁹ hitātib⁹ vticie recognouiſſe. Sꝫ rōeꝫ iſtā mihi īpugnat q̃ obſcuritas o recognoſcēte pceſſit. Et iō ↄtra eū interptatōem recepit vt. ff. ð ↄtrahē. ēp. ⁊ vē. l. ſi i ēptōe i pal. ⁊ no. ff. ð pac. l. veterib⁹ ⁊ expſſe colligiᷓ p gl. i p̄al. l. i tradēdis. C. cōia p̄. Jtē alia rōe q̃ dict⁹ dñs vticē recognitōꝫ faciēdo p̄dictā recognouit q̃ hēbat iuriſditiōeꝫ i ciuitate vticē. ↄſtat aūt q̃ iuriſditio exerceᷓ i hoib⁹ ipi⁹ ciuitatꝭ ñ aūt i ipa ciuitate ſicē ſunt homines i ipa ciuitate lꝫ exerceaᷓ i his q̃ ſunt īra ciuitatem ipaꝫ ſicē ſūt hoies i ipa ciuitate hitātes ⁊ ppea recognoſcētes qcqd hꝫ i ciuitate p̄dcā ñ cēſeᷓ recognouiſſe iuriſditiōeꝫ q̃ in ipis hoib⁹ exerceᷓ ar. ff. de leg. iij. l. ciuib⁹. Hec rō vr̄ tolli p l. ff. p̄ſi. l. iiij. Jtē alia rōe q̃ recognitiōeꝫ tales faciendo per quam recognitionem recognouit epiſcopo vticen. quicquid habebat in ciuitate vticē. non adijciēdo cām i ipa recognitione ↄſtat de iure recognitionē p̄dictā nō valere dictūqꝫ dñꝫ vticē. talē recognitiōeꝫ faciēdo nihil egiſſe ⁊ eūdē epm p ipaꝫ recognitiōeꝫ nihil acqſiuiſſe cuꝫ talis recognitio ſeu ↄfeſſio fuerit idiſcreta p quā dñiū ſeu ius acqri ñ potuit epo memorato vt. C. ð iur. ⁊ fac. igno. l. cū falſa ⁊. ff. ð pba. l. cū de īdebito. §. ſi. cū ſi. Hec vr̄ mihi fortis rō. Et addo q̃ aut iſta recognitio iducit ad feudū p cā. tūc iducēdū ſine ↄſtituēdū aut ad pbādū ↄſtitutū. Primo cāu nihil vꝫ cert⁹ ē. n. mod⁹ ↄſtituēdi feudum puta p inueſtiturā vt i. x. coll. qualr̄ feudū acqraᷓ ñ aūt hec fit p ſimplicē recognitōeꝫ vt. C. de li. cā. l. liberos ⁊. l. parētes ⁊. l. iterrogata. Et hec fuit opi. Odofredi in lectura C. ð pac. l. i traditōib⁹. Scðo cāu ſilr̄ nihil vꝫ q̃ fuit tota liber ſcerta re ⁊ genere. Et ſic ñ affert p̄iudiciū aliqð vt. ff. de ↄfeſ. l. certū in pal. Preterea nō hūit cām qð ē neceſſe vt aliqd robur hēat vt pbatū ē p. l. allatas i rōne ⁊ ē cāus C. ð apoch. pub. l. i. li. x. qb⁹ rōib⁹ p̄t dici recognitiōeꝫ p̄dictā ñ tribuere ius pdcō epo in iuriſditōe quā hꝫ dict⁹ dñs vticen. i hoib⁹ ciuitatꝭ vticē. Nō ob. q̃ fcā fuit gn̄alr̄ ⁊ q̃ oē dicē nihil excipit vl̄ excludit q̃ illð hꝫ vitatē cū p⁹ vba gn̄alia nihil ſubſeqᷓ qð p̄cedētia reſtrīgat ſicē fuit i recognitiōe p̄dcā vt ſupi⁹ ē pbatū ⁊ cū gn̄alis obl̄o excā ſufficiēti ad obligādū pcedit ⁊ cā ſufficiēs ad obligādum ſeu ius i re ↄſtituēdū p̄cepit ⁊ exp̄miᷓ qð tm̄ i recognitiōꝫ ſcām ñ fuit ⁊ ppea ē inualida q̃re ex eo ñ fuit dicto epo vl̄ eius epo ius aliqð potiſſime in iuriſditione p̄dicta acquiſitūꝫ.

De teſtamentis. extraordinarie ad trebellianū. cXXXIIII

❡ Satis credo ↄſonū rei q̃ ſcriptus hēs rogat⁹ de reſtituēdo vniuerſ uꝫ i diē vl̄ ſub ↄditione ſponte adijciēdo q̃ p omiſſionē īuētarij p̄uaᷓ deductōe trebellianice ⁊ hāc rē ex oi cāu ēt iniūcte reſtōis ↄditione exiſte vl̄ die adueniēte māſur⁹ ē hēs ſaltē p pte retēta ⁊ p ea pte creditorib⁹ obligetur vt. C. ad treb. l. i. ⁊ ēt legatarijs i cāu i eo. tit. l. ij. ⁊ ff. e. ti. l. i. §. ſi. ⁊ q̃ ſicē hēs p̄uat⁹ ſingularib⁹ legati p ſubtradītionē rerꝫ hēditariaꝫ poſſet falcidiā iduceᷓ ita ⁊ iſte trebellianicā. Cū. n. fruct⁹ medio tpe ex reb⁹ hēditarijs pcepti dcāmt īputari i q̃rtā vt. ff. ad treb. l. mulier. §. ſi hēs ⁊ ſi hēs ſubtrahēdo res hēditarias quaꝫ forte fruct⁹ ad q̃rtā ſufficerēt iduceret deductioneꝫ trebellianice q̃ alſ locū ñ hēret. Preterea p̄ſcript⁹ hēs dr̄ obligat⁹ fideicōmiſſario ſiū ad reddēdū rationē ð bōis hēditarijs obligeᷓ ergo legi inuētarij vt facilior ſit redditio rōis ⁊ ħ legiᷓ. ff. ð ↄd. ⁊ demon. cuꝫ. l. tale. §. i. ⁊ p hoc ēt hū facit eqpatio ſingulariuꝫ ⁊ vniuerſaliū fideicōmiſſoꝝ vt. ff. ſiqs ob. cau. ac. l. ſiniū. §. i. ⁊ de adimē. l. iii. §. i. Et cū vt dcm̄ ē. S. manſurus ſit nole ⁊ re heres ſaltē pro parte in p̄iario herede lex in-

uētarij locū hꝫ vt. C. de iure delib. l. vlt. §. i. Sꝫ an filius p omiſſionē īuētarij pdat lītimā lꝫ inuēte a gloſatorꝫ opiniōe recedā tm̄ ſatis mihi videnᷓ ſupi⁹ ſcripte rōes i ↄtrariū cogere. Et ad h̄ ēt mīſtū mouet q̃ legū latores volētes p̄iui legiū lītime demōſtrare ipaꝫ appellāt q̃ſi eo alienūs vt. ff. ð inoffi. te. l. papinian⁹. §. ſiqs īpubes. ⁊ ð ado. l. ſi arrogator. §. i. ⁊ no. ff. ad. l. cor. ð fal. l. ſiqs legatū. §. ſi. lꝫ ſi vere eo alienū hēdi. debitū omiſſo īuētario ↄfuſiōe extinguiᷓ: vt. C. ð iure deli. l. vlt. §. i. ↄputatōe ergo ⁊ q̃ſi eo alienā vt legitia. Preterea tota lex vlti. mixti ⁊ cōiter vr̄ loq i filio ⁊ extraneo vt i. §. i. ⁊. §. ſinaūt dubijs. ⁊. §. ſin vo poſtq̃ ergo ⁊ ſicē ītelligereᷓ illa q̃ ē in auc. de hē. ⁊ fal. q̃ ē fcā ad adeūdū vt ibi dr̄ in. §. ſi vo nō fecerit. ⁊ i eiſdē p̄ſonis vēdicat ſibi locū: vt i auc. de natu. fil. ante do. īſtru. natis. §. ſi. Sꝫ illa debere. ⁊ falci. dānificat heredē dare de ſuo pprio ſi omitat ↄfectionē inuētarij ergo filiū de debitis bonoꝝ ſubſidio.

De ſucceſſiōibus ab inteſtato. extraordi. de heredi. que ab inteſta. ⁊ de colla. CXXXV

❡ Fcm̄ ē tale. Quidā noīe. G. hñs filiū ⁊ filiā. filiā i mr̄imōio collocauit ⁊ dedit ei cētū noīe dotis. pceſſu tpis dict⁹. G. dedit vxorē filio ⁊ dōauit ei donatōeꝫ pp nuptias ⁊ ↄferēdo i eū vltimū iudiciū mille libras poſt vitā ſuā ⁊ ius attēdere ⁊ ↄplere iurauit dict⁹. G. ad ſcā dei euāgelia cū oīb⁹ renūciatōib⁹ iuris. pceſſu tpis dict⁹. G. mortu⁹ ē nullo p eū ↄdito teſtō mō venit dcā filia ⁊ vult ſuccedere ab inteſtato vna cū frē ſub eq̃s ptib⁹ i oīb⁹ bōis q̃ dict⁹. G. poſſidebat tpe mortis ſue frē dicēte q̃ ñ dꝫ vrtute cuiuſdā ſtatuti qð p lege hūaᷓ in ciuitate ſeu loco de ſinodrio vn̄ erat dict⁹. G. cui⁹ ſtatuti tenor talis ē. Pr̄ q̃ maritat filiaꝫ vel filias ſuas cū hēditate oneris vl̄ honoris vel hēditatis eas cū onere vl̄ honore poſtea ñ pūt ille filie aliqd petere in bonis pr̄is niſi pr̄ eis dimiſerit. Et ſi pr̄ hꝫ magis vnū filiū ⁊ aliā filiā q̃ non ſit maritata. ⁊ pr̄ moriᷓ inteſtat⁹ bona pr̄is inteſtati remittūᷓ filio ⁊ filie non maritatis vel nō hēditatis eq̃s portionib⁹. Et ſi moriᷓ aliq̃ de maritatis filiab⁹ ⁊ hēditatis a pr̄e ſine teſtō ⁊ hēdib⁹ bona ei⁹ reuertūᷓ cōiter frib⁹ ſupſtitib⁹ pr̄e iā mortuo. Et idē dicim⁹ in mr̄e ⁊ ei⁹ bonis ⁊c̄. Jtē dicit dcā filia maritata q̃ frater ſu⁹ teneᷓ ↄferre i cōi dcās mille libras ⁊ ipſas dcās. c. q̃s habuit p dote deīde diuidere oīa eq̃s ptib⁹. dicto frē i ↄtrariū aſſerēte q̃ non teneᷓ vrtute alteri⁹ ſtatuti qð p lege hūaᷓ i ſinodrio cui⁹ tenor talis ē. Dotes vel hēditates vl̄ pp nuptias donatōes vl̄ ſpōſalitie largitates eq̃s paſſib⁹ non ambulēt ſꝫ p libito ↄferētiū ex vtraqꝫ vel ex vna ſola valeāt. Queriᷓ mō qd iuris p fundamēto dicēdoꝝ primo vidēdū ē an ſtatutū quo dotata filia a pr̄is ſucceſſione excludiᷓ niſi ei pr̄ dimiſerit teneat. Et vr̄ dicendū q̃ ſic p generalitatē regule poſite. ff. ð iuſti. ⁊ iu. l. oēs ppli. ff. cōia p̄di. l. vēditor. §. ſi. ↄſtat. Et ſi diceret ē ecōtra ius nature qð vr̄ filios ad ſucceſſionē parētū vocare. ff. ð bo. dā. l. cū rō ⁊ vn̄ liberi. l. ſcripto hēdi. Rn̄deᷓ certā quotā filio deberi non ē a iure nature q̃ appet q̃ variata: vt i auc. ð triē. ⁊ ſe. §. i. ⁊ habeᷓ hoc expſſe i longobarda ð ſucceſſionib⁹. l. pr̄ filiā. ⁊ ſi hoc pōt q̃ncūqꝫ pacto inter p̄uat⁹ inito iduci qð ↄſtat fieri poſſe. vt extra de pac. c. q̃uis. li. vj. ergo. ⁊. l. mūicipali. vt. C. ð fideicō. l. vlti. i ſi. q̃ ⁊ ſic econtra regulr̄ e ēt: vt. ff. de pac. l. non ipoſſibile. Et ſi ipa filia i iure mūicipali a ſucceſſione excludiᷓ fruſtra de collatione ei faciēda q̃riᷓ. Sicut. n. nō ↄfert q̃s niſi ſuccedat: vt. ff. ð col. do. l. pe. i ſi. ita nec ↄferᷓ eidē niſi ſuccedēti eo q̃ nulli aliꝫ niſi ſuccedēti p alterius ↄcurſuꝫ irrogaᷓ iniuria: vt. ff. ð ↄiug. cū emā. li. l. i. §. emācipat⁹. Et ex his pꝫ ſolo q̃ōnis nec ē neceſſe q̃rere an datū filio pp nuptias veniat i collationē. q̃ ⁊ ſi eēt vā donatio pp nuptias certū ē q̃ vēiret: vt. C. ð col. l. vt liberis ibi nulla diſcretōe interceděte ⁊c̄. Si vo collatū eſſet i ſupmū iudiciū vt hic ñ ↄfereᷓ: vt. C. fa. her. l. filie. ⁊ no. C. de col. ſi donatōes. Sꝫ hec diſceptatio ceſſat. q̃ ñ eſt pſona q̃ poſſit collatōeꝫ petere eo q̃ ipedietite iure mūicipali vt dcm̄ eſt ſupra

eſt ſupra cum fratre filia non ſuccedit.

De conceſ. preben. ⁊ ð re ſcrip. ⁊ de v. ſig. cXXXVI

¶ Q̃ð ex pductis ⁊ pbatio plene liqueat de iuř do. G. ð barreto. ac p hoc deat ſup ꝓpoſitura aduř. de q̃ agiř tãq̃ re⁹ victoriã reportare oñdiř ſic. ⁊ q2 tota iſta q̃ſtio i duas ptes diuidiř. ſ. in ius ptiũ ⁊ obiect⁹. De iuř ptiũ ꝓua ẽ vi dẽdũ. Deĩde ſubiect⁹ poterĩt facile ptrãſiri. ¶ Circa ius ergo dñi. g. ẽ ꝯſiderãdũ q̃ aliqñ ꝗo plenũ ⁊ mer iua b3 ſ3 deficit pbano. vt. ff. de teſta. tu. l. duo ſunt titij ⁊ ſupueñte pbatione ⁊ v̈ iure apparẽte ſtaţ vitati teſtãt epi. vt. ff. ð edẽ. l. argẽtari⁹. §. vl. ð ſtic. l. gdã tabularꝝ. viij. di. c. vitate. In ꝓpoſito itaq3 atẽdẽdũ eſt q̃ p lrãs dñi nři Jo. pape xxij. ſupueñit pbatio vitat3 ⁊ antique gře ꝯceſſe dicto. g. p bo. me. dñm cle. ſub data. xv. calen. Auguſti pontificatus ſui ãno. viij. cũ decreto qð decreuit irritũ3 ⁊ inane ſi gd a q̃cũq3 ſcienť vł ignorãter ꝯtigerit attemptari ⁊ cũ appoſi tione mẽſis ⁊ cla añferri. q̃ ãt lra ꝓdcã dñi Jo. pape ð ꝓ ſata gřa dñi clement3 plenã pbatiõ3 faciat ð ſe niſi alr l pugneť clare p3 nec credo al'que3 pbabilr dubitaŕ vt. C. de te. oĩu3 ⁊ extra de ꝓui. c. ſi papa ⁊ eſt hodie exp̄ſſa ꝯſtõ Clemẽtis extra ð ꝓbẽ. c. lrĩs. Si ãt de gřa dñi Clement3 pape appeat ſic appet nulli dubiũ ẽ dcm̃ dñm. g. potĩ⁹ ius bře debat. n. cla3 añferri q̃ cũ faciebat ẽt ꝓoib⁹ tpe potio re vt. C. q po. in pi. habe. l. i3. Et q̃nis de v̈nute illi⁹ clę ſtĩ gř⁹ fuerit dubitatio ſic no. Cõpo. extra de reſ. c. cũm q̃ nũ hodie dubiũ ñ ẽ tã ex forma iuris cõis qð ꝓferri ex v̈rtute ee talẽ ĩpetrãtẽ olb⁹ ẽt auctãte aplica expectãtib⁹ vt extra ð ꝓbẽ. c. quodã li. vj. q̃ ex forma lre exp̄ſſe dicẽt3 cũ olb⁹ ꝓferrĩ q̃ auctãte ſua expectãtib⁹ añferri q̃ exceptio ñ cẽt bo na niſi de aplica intelligereť. q2 olo bõs exceptio d3 cẽ de regła vt no. ð reg. iur. l. j. Et q2 reſpcũ alioꝝ hec clã cẽt ſu ꝑacua. de iure cõi aplici alijs ꝓferunť ceſſante ẽt ꝓroga tiua clę. C. de aduo. diuer. iudi. l. reſtituẽde ⁊ extra ð ꝓb. c. bi g li. vj. Cũ igiť tpe quo deceſſit dñs. C. de linicbone iã dñs. G. de barebo hẽret gřam ſuã cũ cła añferri ꝯſtat q̃ tũc ſm vitatẽ ꝓferri deat dño Petro de finamoz q2 ex pectabat de manib⁹ dñi Bñdicti pape. xij. ⁊ decretũ ap poſitũ in gřa dñi. G. de barebo ligauit man⁹ cuiuſlib3 al teri⁹ ẽt ignorãtis vt extra de reſcrip. c. ſibi g de ꝓbẽ. dudũ §. nos igiť ⁊ c. ſi poſtq̃ ⁊ l. c. q2 cũctis. Collatio itaq3 fcã dño. P. de finamubo quã ẽt p articulos ptis aduerſe cõ ſtat fcãm cẽ intra mẽſe3 a die mortis dñi. G. de linicbone ⁊ ſic ĩtra mẽſe3 datã dño. G. ð barebo nulla fuit qm̃ tpa al' cri⁹ pẽdebat vt. C. q admi. ad bo. poſ. ptit. l. vlt. ff. ð lib. l. ſi fili⁹. §. cũ fili⁹ ⁊ hoc opať ꝓfixio mẽſis ſicut olĩ3 no. Ar chi. extra de ꝓbẽ. c. dudũ ⁊ hodie ẽ exp̄ſſu3 in decre. Cle mẽtis. extra de ꝯceſ. ꝓbẽ. cũ ei quẽ in ſcdo rñſo ⁊ decretũ ⁊ dictio interi3 ð q̃ bř. C. de dilatõi. l. fine ꝑs ⁊. ff. ð do. in ter vi. ⁊ vx. l. ſi ⁊ iteri3 i pol. ⁊ i multĩ3 iurib⁹ ⁊ illa v̈ba ſciẽ ter vł ignorãter q̃ itẽdẽm ſcribẽtis manifeſte declarãt ſi cut bř in. c. q2 cũctis. extra ð ꝯceſ. ꝓbẽ. li. vj. Nec ꝯualeſce re potuit p hoc q̃ dñs. G. de barebo nõ acceptauerit in tra mẽſe3 ſibi ꝓfixũ. q2 cũ nulla fuerit a ꝓncipio vt dcm̃ ẽ ex poſtfacto ꝯualeſcere nõ ꝑt vt. ff. de lib. ⁊ poſt. l. ſi fili⁹ ⁊ extra de elec. c. auditis ⁊ no. p Archi. extra de ꝓbẽ. ſi clic⁹ Et ſic appet q̃ collatio fcã do. P. nec a principio nẽc ex poſtfcõ aliqð ius ſibi tribuit tpe ergo quo ꝓuiſum fuit do. G. p executorẽ datũ a do. Jo. papa. xxij. res erat inte gra. Et ſic ñ obſt. l. ſpia lapſo ei potuit ⁊ debuit prouideri arg. ff. de iure deli. l. ſiqs ſu⁹ hřs de opi. leg. l. mãcipiorũ ⁊ extra ð ꝓ. c. ſi tibi abſẽti i ſi. ⁊ no. p Arch. e. t. c. dudũ i ſi. gl. q̃ ĩcipit. j. e. li. vc. Preterea p data ⁊ ꝯfeſſata ptĩ aduerſe appet ꝓcuratori do. G. ð ei⁹ mãdato dcã3 ꝓpoſiturã acce ptaſſe nedũ ẽt q2 ñ d3 ad negligẽtiã ĩputari ſi ñ acceptaſſ3 cũ pp ðfectũ pbõis acceptatõ fuiſſ3 ĩfructuoſa ar. ff. q̃a or do. l. bo. po. fueť. l. vl. ⁊ extra ð ele. vt circa ad ſi. ⁊ ꝓncipiũ curſus iſti⁹ ꝯmiſſio i3 i iſtis aplic3 ꝯtieať a tpe noticie ñ ĩcipiet ſtaţ cũ do. g. ꝯtiuit ſ3 cũ ſcia p acceptatõe3 vtilẽ ⁊ efficacẽ

ad ꝓuiſiõ3 ẽt ꝯſequẽdã extiť i actũ q̃ tuſq̃ pp ðfectũ pbõis añ lrãm dñi nři pape Jo. Et q̃ ſic tradeť curſus tpis ẽt ꝯ ſtã qð lra ſonať pbãt ſtũ. ff. de iure do. l. tali fcã ſtipſone de ſtatu lib. l. ij. ⁊ l. ſiqs hẽdi. ⁊ de ꝯdi. ⁊ demõ. l. ſi in dict3. in. j. ⁊ ij. rñſo. Nõ ob. q̃ aduerſarij dicũt nullũ ius q̃ſitum cẽ dño. G. p gratiã dñi Clemẽ. dicẽtes q̃ ad iſtm dcã gřa nõ ꝑuenit p. c. ſi tibi abſẽti i prin. q2 cũ ex lra dñi Jo. pape appet petitionẽ fuiſſe oblatã dño Cle. p dcã gřa ĩpetrã da ⁊ extranea pſona nõq̃ ĩtelligẽda ẽ i actuvt. ff. de ver. obli. l. ſtipulat⁹. §. ꝯriſſogon⁹ credẽdũ ẽ i dubio dictã peti tionẽ p dictũ dñ3. G. cẽ oblatã ficut ⁊ pactũ i dubio ĩtelli giť p cũ appoſitũ i cui⁹ fauorẽ ceditvt. ff. de ꝯrahẽ. emp. ⁊ vẽ. l. cũ manuſcã in. ij. rñſo. ⁊ ibi no. ñ ſic fuit ſtatim que ſitũ ius dicto dño. G. ex gřa añ dicta. q2 cũ gratia pficiať vtriuſq3 ꝯſenſu ſufficit ſcripturã ĩteruenire ẽt ĩter abſẽtes p quã de vtriuſq3 ꝯſenſu appeat ſicut eſt petitio ⁊ ſobſcri ptio papervt. ff. de acti. ⁊ obli. §. ꝯſenſu. ⁊ ibi no. de dõa. l. q mihi donatũ. ⁊ C. de ſacroſan. ec. l. illud. Preterea nec expedit lras dñi nři pape Jo. dicẽtis velle gřa3 dñi Cle. a die v3. xv. kaľ. auguſti q̃ ꝯceſſa fuit hře plenã roboris fir mitatẽ ⁊ illã effectũ ſortiri debere quẽ hřet ab eadẽ die ſi ſupradicta gratia ꝯceſſa eidẽ dño G. ſufficiẽtes ⁊ plenas aplicas lras habuiſſet qð ergo habuit vel nõ habuit nõ ẽ ampli⁹ diſputãdũ q2 ſup hoc dñs papa fingit ⁊ ꝯra fictio nẽ legis olate ſic nec inalate nõ eſt aliqd admittẽdũvt. ff. de adop. l. his v̈bis i ſi. ⁊ de re vxo. acti. l. j. circa pn. Nõ ob. qð dicũt aduerſarij lras3 dñi nři Jo. pape ob repetitiã cẽ q2 tacitũ fuit de poſſeſſiõe do. P. de ſimiro ⁊ depẽden tia litis p̄mã gdẽ nõ obſtat q2 lra do. Jo. pape nõ ẽ ꝓpe gřa ſ3 pbatio ⁊ directio gře antiq̃: vt. ff. de teſta. l. heredes palã. §. i. de acq. re. do. l. adeo. §. cũ ꝗo. Et magis diciť ſcm̃ ꝓdeceſſoris ꝓleq̃ q̃ gratiã ĩpertiri. vt extra de reſcrip. ſup lris. ij. Nõ ob. eadẽ rõe ⁊ q2 p inſpectionẽ ipſi⁹ lre appet de lite papã ſciuiſſe ⁊ mẽtionẽ feciſſe ibi cum dixit ⁊ vna cũ dignitate ꝓdicte eccle aduẽ. ſup qua tũc litigabat ſicut ⁊ adhuc litigat ⁊c. Iigdato itaq3 iure dicti do. G. ⁊ mani feſte oſtenſo q̃ dict⁹ dñs. P. nullũ ius h3. Cõuertam⁹ ſer monẽ ad obiect⁹. ¶ Et ꝯſtat dictũ dñm. P. ad obiectus aliquos admitti nõ debere q2 ꝯſtat ei⁹ nõ intereſſe ⁊ cũ nul lũ ius in ꝓpoſiturã hẽre q̃re ei⁹ articuli admitti nõ debẽt: vt. ff. de bo. poſ. ſm tab. l. q ex liberis. §. vl. ⁊ ibi no. ſm ĩtel lectũ Azo. ⁊ p Inno. extra de re. iu. c. cũ bertoldus. ad ſi. imo forte a tpe quo p litteras do. Jo. pape innotuit ꝓfato dño pape gratia fcã do G. ĩcepit eẽ ĩtruſus: vt. ff. ð do. ex cep. l. ij. §. generalr ⁊ exp̄ſſe. ff. depoſiti. l. ſiqs ĩficiať. ⁊ de tributo. l. illud. §. ſi cui⁹ i verſu ſi tñ ignorãs. Preterea ar ticuli ſui deſcẽdũt ex appellõne nõ ſufficiẽter iurata. q2 in iuramẽto deficit ſm ſe qð iura videť de neceſſitate regre re: vt l. e. c. vt circa l. c. io g ꝯtra certã. ⁊ l. c. ꝓcurator. Pre terea obiect⁹ ipſi ſunt i appellõne min⁹ ſufficiẽter exp̄ſſi vt ex iſpectõe ipſi⁹ euidẽter appet. tres eni tm̃ ſunt obiect⁹ ð gb⁹ i appellõne fit mẽtio. ſ. ĩtruſio ⁊ circa hũc aduertať q̃ dñs. G. vtitur gratia a do. Cle. ſibi ꝯceſſa. xv. kaľ. auguſti põtificat⁹ ſui ãno. viij. i appellõne aũt cũ de ĩtruſiõe fit mẽ tio i3 dicať q̃ ĩtruſit ſe cẽ añ creatõe3 dñi noſtri pape Jo. nõ tñ diciť q̃ poſt tpꝯ ꝓdictũ. ſ. diẽ. xv. kaľ. auguſti. Et ſic potuit cẽ añ gratiã qð ſi fuiſſet futurã gratiã nõ extinxiſſ3 ar. ff. de ꝯdi. ⁊ demõ. l. ſi ticio. ⁊. ff. mãda. l. ſi mãdauero. §. ſtẽ cuius. Etiã ſi dicať q̃ ad min⁹ inhabilitatẽ ꝯtraxiſſet. Rñdeť eſto q̃ ita ſit obiect⁹ remaneat obſcur⁹ pp duplici tatẽ tpis ⁊ effect⁹ q ſm relationẽ ad diuerſa põt cẽ diuer ſus. ſ. vł q̃ſiti iuris priuatio vł inhabilitas ad q̃rẽdũvt. ff. de ſui. vt. ꝓdi. l. ſi ſuit⁹. Si aũt ſic peccat i capſm et circa. Et ſic dẽe articuli ſup ñ fundať cadũt. ¶ Scdo obiect⁹ eſt ð vocatiõe ad iudiciũ ſeculare. ⁊ i hoc ſilr ñ daľ corã q̃ iudice ⁊ iõ obſcur⁹. Terti⁹ ẽ ð obreptõe. Et ad hũc ẽ ſ. p lene rñſu3 quare ceſſantibus obiectib⁹ cũ ius dñi g. ex ſupiorib⁹ appet ligdũ mãifeſte ꝯcludiť repulſio articulis ptis aduerſe p iſo dño. g. dẽre diffinitiuã ſnia3 ꝓmulga ri. Nõ ob. ſi dicať q̃ ñ appet dñm. g. inductu3 in poſſeſ

f

ſione ex collatõe dñi epi atrabatẽ.tãq̃ executoris q: ad q̃rẽdũ ius in re ſufficit executoris collatio ſiue poſſione vt extra de ꝯceſ.ꝑbẽ.c.vlt.li.vj. Et cũ hincinde agiẽ petitorio ſolũ q̃rẽdũ ẽ qs agẽtiũ poti⁹ in re ius hẽat.ꝓprietas.n.ad ſe trahit poſſionẽ vt.ff.de rej vẽ.l.offm̃.ꝛ extra ꝺ cã poſ. ꝛ ꝓpe.c.cũ dilect⁹. Nõ ob.ꝙ ps aduerſa diẽ cũ dño.G. ſe ꝓpoſitũ appellauit. Hoc.n.ñ arguit itruſiõꝫ cũ.n.ſci ſit ſicut ẽ poſſio ſiue poſſiõis adeptio vt.ff.ꝺ acq.poſ.l.quẽadmodũ.ꝛ qb⁹ ex cau.ma.l.deniq̃ꝫ.ꝛ extra de ꝯceſ.ꝑbẽ.c.cũ nr̃is ꝛ in ſũma poſſionis ñ refert iuſta an iniuſta ſit vt ff.de acq.poſ.l.iij.§.ex ꝯtrario ñ nudis vbis ꝯmittiẽ vt extra ꝺ eo q mit.in poſ.cã rei ſer.c.j.ꝑ hoc hñ ſaẽ.C.ꝺ ꝓba.l.ñ eplis ꝛ.l.nõ nudis ꝛ.ff.ꝺ ꝓba.l.neq̃ꝫ ꝓfeſſio ꝛ.ff.ꝺ edi.edic.l.houẽ.§.j.in fi.de ver.ſi.l.ſi fugitiuus nec ſola denominatio facit ꝛ ꝓbat aliquẽ municipẽ vt.ff.ad mũicipa.l.vlt.§.pe.ꝛ ꝓbanẽ hec ꝑ ea q̃ notãẽ ꝑ oẽs notãtes.extra ꝺ elec.c.auaritie li.vj. Nõ ob.qꝺ dẽ ꝑ pte aduerſa ꝙ in lr̃a dñi Jo.pape nõ fuit fcã mẽtio ꝺ inhibitõe q̃ fcã erat ꝑ auditorẽ aut.n.iſte obiect⁹ fit q̃ſi ꝯceſſio lr̃e dñi nr̃i pape ſit ꝯtra inhibitõem auditoris ꝛ hoc veꝝ nõ ẽ q: inhibitio ꝓhibet ſolũ ea q̃ facti ſunt nõ ea q̃ iuris ſunt ꝛ de iure fiunt vt.ff.ꝙ qſq̃ꝫ iur.in aliũ ſtatuerit.l.vlt.ꝛ no.ꝑ Jnn.extra ꝺ ꝓſcrip.c.veniẽs. Aut fit ad reddẽdũ lr̃aꝫ ſurreptitiã ꝛ ſilr̃ ẽt ñ ꝓcedit q: vt dcm̃ ẽ.s.nõ ẽ noua gr̃a ſꝫ ꝓbatio ãtique ar.bo.ff.de mio:.l.iij.§.ſcio ꝛ ſi dicaẽ imo ẽ gr̃a q: executores ſunt ibi dati q ꝓus ñ edãt. Rñdeẽ ꝙ hoc nõ faẽ eã nouã grãm ſꝫ ẽ ius cõe executoris prioris.C.de diuer.reſcrip.ꝛ pragma.ſancti.l.ij.in.ij.rñſo ꝛ extra de reſcrip.c.lr̃is imo ſi vitas fuiſſet nota ꝑ cancellariam non habuiſſet executores ex quo apparet ꝙ non eſt gratia.

De cõceſſione ꝑbẽde.

CXXXVII

¶ Plures ſunt in eadẽ eccl̃a expectãtes cũ cl̃a quã ĩtra mẽſeꝫ a die note vacatõis duxerit eoꝝ qlibꝫ acceptãdaꝫ. Nõ q̃riẽ an eoꝝ qlibꝫ ſm ordinẽ impetrãtiũ ac ĩpetratio nũ ſuaꝝ hẽat integrũ vnũ mẽſeꝫ. An vn⁹ tm̃ menſis oib⁹ deẽ vt poſt vni⁹ mẽſis lapſum a tpe vacatõis ꝑbẽde oẽs expectãtes intelligãẽ excluſi. Et prio vẽ ꝙ vn⁹ mẽſis tm̃ oibus expectãtib⁹ deẽ. hoc.n.dici ſuadet eccl̃aꝝ piculoſa vitãda vacatio ar.extra de elec.c.vt circa de appel.oblate ꝛ ꝺ ꝯceſ.ꝑbẽ.c.nulla.§.ij. Scꝺo hoc ꝓbaẽ ſic pr̃ ꝛ marit⁹ ad accuſatõem adulterij quodã o:dĩe admittunẽ vt ꝑmo maritus. Scꝺo pr̃ admittaẽ q: marit⁹ maiori iure ꝛ ꝑ pẽſioni dolore vĩdictã ꝓſequiẽ. Et tm̃ in iure dẽ ꝙ ſi vterq̃ꝫ negligit vtriq̃ꝫ tpa cedũt vt.ff.ad.l.iul.de adul.l.ij.§.vlt.ꝛ l.ſe.ꝛ.l.ſi marit⁹ ꝑuenit circa pn̄.Tertio vẽ caſus.extra de ꝯſue.cũ in tua.§.vlt.li.vj.vbi tp̃s.xx.dieꝝ daẽ oib⁹ canonicis ad optãdũ ſꝫ antiqores ſm ordinẽ optãdi hẽant ptãtẽ oib⁹ tm̃ ſimul ꝛ vniformiter tp̃s currit. Quarto vẽ h̃ hodie deciſuꝫ q: determiatũ ẽ ꝙ mẽſis ad acceptãdũ currit a tpe note vacatõis.ꝛ tũc iuris fictõe dẽ eẽ nota cũ ĩ eccl̃a ñ ẽ ꝺ ꝯceſ.ꝑbẽ.cũ ei ĩ ꝯcilio vieñ. Erq̃ ſic arguiẽ tu ſi diceres ꝙ qlibꝫ expectãtiũ hẽt ꝑ ſe mẽſem itegꝝ ſcꝺo ꝛ tertio ſpectãti nõ curret tp̃s a die note vacatõis ſꝫ ſcꝺo a die excluſiõis ꝑmi ꝛ tr̃no a die excluſionis ſcꝺi ſic de ceteris ꝛ h̃ vẽ ꝯ mẽtẽ illi⁹ decretaẽ. Quito adhuc vẽ cãus ꝓ hac pte q: oẽs vocati ad ſucceſſiõem ĩpuberis ab inteſtato ab ei⁹ ſucceſſiõe ĩpuberis decedẽtis repellũẽ ſi iteriꝫ ei tutoreꝫ ñ petãt ꝛ ñ videẽẽ tot ãni dari quot ſunt ſꝫ ordĩeꝫ g̃duũ ad ſucceſſiõꝫ vocati vt.C.ꝺ legi.hẽ.l.ſciãt oẽs. ¶ Jn ꝯtrariũ ẽ.ꝙ vnuſq̃ſq̃ꝫ hẽat ſuũ m̃ſeꝫ itegꝝ h̃ ꝓbaẽ ſic. Prio q̃tiẽs ſũt aliq ad aliqd ſꝫ ordĩeꝫ ꝛ ſucceſſiõꝫ vocati cũ tpiẽ limitatõe ĩ curſu tpis ñ ꝯcurrũt ſꝫ vnuſq̃ſq̃ꝫ ꝓpũ tp̃s hꝫ ſiue illꝺ tp̃s ſit a lege ꝑfixũ ſiue ab hoĩe ꝑfigẽdũ. De prio ꝓba.ff.ꝺ bo.poſ.l.ſi plẽs grad⁹ iſti.ꝺ bo.po.§.p.ꝛ.C.q admit.ad bo.po.pñt.l.vl. De ſcꝺo ꝓbaẽ.ff.de iuẽ de.l.ſi plẽs grad⁹ ꝛ meli⁹.ff.ꝺ acq.hẽ.l.q̃diu.§.fi.ſꝫ ſic ẽ ĩ ꝓpoſito q: plẽs ſẽ ſucceſſiue ĩpetrãtes ꝛ ſꝫ ordinẽ ſũt vocati ergo ꝛc̃. Scꝺo ꝓbaẽ ſic ad actũ exercẽdũ tp̃s ñ currit niſi cũ p⁹ act⁹ libeẽ exerceri.v.C.ꝺ ãna.exce.l.j.§.vl.de iur.deli.l.vl.ꝛ.l.dõec tm̃.ff.ꝺ ſtip.ſuo.l.ſi ſu⁹ hẽditari⁹.ꝛ de iu.l.ij.§.ĩ oib⁹ ſꝫ ĩtra mẽſeꝫ datũ prio nõ admittiẽ ſcꝺs iuxta illud legale ꝛ ſine dubio q ſequẽtis grad⁹ ſunt nõ admittunẽ ñerim cũ eniꝫ ꝑcedit alia poſſeſſio q ſeqẽ accipe nõ põt vt.ff.de bo.lib.l.ſi fili⁹.§.cũ fili⁹.ergo ꝛc̃. Tertio q ꝯtrariũ ſentiũt ꝛ oib⁹ expectãtib⁹ eũdẽ mẽſeꝫ cedere dicũt ſcꝺꝫ ꝛ tertiũ ĩpetrãtes. Et ſic de ceteris ad actũ nugatoriũ ꝛ oĩo ſupuacuũ cogũt ꝯtra legẽ.ff.mãda.l.ij.ĩ.ij.rñſo.de pac.iuriſgẽ.§.dolo.ꝛ ꝺ leg.j.l.ſiqs a filio.in.ij.ꝛ.iij.rñſo.qꝺ aũt acceptatio facta ꝑ ſcꝺꝫ ĩtra mẽſeꝫ primi ſit nugatoria inutilis ꝛ ſupuacua.ꝓbaẽ ſic aut acceptauit ſimplr̃ aut ſub ꝯditõe ſi primus nõ acceptaret. Prio caſu nõ vꝫ q: acceptauit bñficiũ nõ ſibi debitũ ſꝫ alteri ar.C.de edic.diui adri.tol.l.j.ff.de leg.ij.l.ſiqs ſeruũ.§.circa.ꝛ de vẽ.iſpi.l.j.§.pe. Scꝺo caſu ſimplr̃ eſt inutilis q: acceptatio ꝯditõeꝫ actũ ſuſpẽdentẽ nõ recipit ſicut nec optio hui:vt.ff.de reg.iur.l.act⁹ legitimi.ꝛ extra de ele.c.ĩ collatõib⁹.li.vj.ꝛ tetigit Jnn.extra de reſcrip.c.in nr̃a ſi ſic ẽ habeẽ ꝓpoſitũ vꝫ ꝙ ſcꝺo ĩpetrãti prim⁹ menſis nõ currit. Nõ ob.ſi dicaẽ ꝙ ĩtra mẽſeꝫ primi etiã ſcꝺs acceptare põt ꝛ ita demũ tenebit ſi ꝑm⁹ nõ acceptet. Hoc eni oñſuꝫ ẽ falſuꝫ eẽ ꝑꝑ ineptitudinẽ forme acceptatiõis. Sꝫ dato ꝙ veꝝ eẽt adhuc ñ curreret ſcꝺo tp̃s ad eã acceptationẽ faciẽdã cui⁹ efficacia ex alieno pẽderet arbitrio. Et hic ẽ caſus.ff.qs ordo in bo.poſ.ſerueẽ.l.vl.§.j. Quarto papa ꝑ ſcꝺo ĩpetrãte reſeruauit bñficiũ nulli alij de iure debitũ ꝛ acceptationẽ hui⁹ bñficij alteri de iure nõ debiti mẽſeꝫ adiecit.ſꝫ pẽdẽte mẽſe primi ĩpetrãtis nõ poterit ſcꝺs ĩpetrãs dicere bñficiũ libeꝝ vacãs ꝛ alteri ꝺ iure nõ debitũ.vt extra de ꝑbẽ.c.ſi tibi abſẽti.li.vj.ergo pẽdente mẽſe primi ſcꝺo tp̃s nõ currit ne pri⁹ dẽ ꝓſcriptũ q̃ꝫ debitũ ꝯtra.l.ff.ꝺ vſuca.l.iuſte.§.ſi cũ apud hoſtes.ĩ.ij.rñſo. Quinto vẽ expꝛſſuꝫ mr̃i ꝛ alijs ad ſucceſſionẽ filij ab inteſtato veniẽtib⁹ daẽ ann⁹ ad tutorẽ petẽdũ vt nõ excludantur a ſucceſſiõe ĩpuberis decedẽtis vt ꝑ aſſe.l.ſciat.C.ꝺ legi.here.l.ſciãt. Et tm̃ nõ vẽ ꝙ tp̃s pariter oib⁹ currat ſꝫ ſm ordinẽ capitũ vt pri⁹ mr̃i deide alteri capiti puta agnatis. Et iꝺ in iure ſcribiẽ ꝙ excluſa mr̃e ꝑꝑ tutorẽ infra tp̃s debitũ nõ petitũ agnati vocanẽ qꝺ nõ eẽt ſi tp̃s patiẽ oib⁹ cedere:vt.ff.ad tertul.l.ij.§.vlti. Nec ẽ miꝝ ꝙ ẽt inter eos q ſunt ĩ eodẽ gradu ſꝫ nõ ordine vt aui ꝛ nepos ĩ ſucceſſiõe filij q ſunt habito reſpectu ad defunctũ ĩ eodẽ gradu q: ĩ prio ſed nõ ĩ ordine q: auus ĩ ordine aſcẽdẽtiũ pẽdẽte cã filioꝝ ꝑris intẽtio adhuc pẽdet:vt.ff.de inoffi.teſta.l.pr̃ filiũ. Si pẽdet ei tp̃s currere nõ põt q: qꝺ pẽdet nõdũ eſt q̃ſi ſit.ff.de reg.iur.l.is dãnũ dat.§.qꝺ pendet.ꝛ hoc vẽ vere ꝛ de iure tenẽdũ. ¶ Ad ꝯtraria pꝫ rñſio. Et prio ad primũ qꝺ fundaẽ ĩ piculo diuturne vacatõis q: nõ ẽ veriſile ꝙ tot ſunt expectantes ꝙ vacatio poſſit vltra ſemeſtre tp̃s extẽdi qꝺ ẽ tp̃s canõice vacatõis.vt extra de ꝯceſ.ꝑbẽ.c.nulla.q: nõ ẽ veriſile ꝙ papa ꝑ expectãtibus grauet eccl̃as.vt extra de reſcrip.c.mãdatũ.ꝛ.c.abbatẽ. Et ad ea q̃ frequẽter accidũt iura adaptanẽ:vt ĩ auc.vt ma.debitrices ꝛ credi.circa pn̄.ꝛ.ff.ꝺ legi.ꝛ ſena.ꝯſul.l.nã ad ea.l.ſequẽ. Preterea ꝯ hoc ẽ inuẽtũ remediũ cõmode.extra de elec.c.nẽo. Et ꝙ ſupio: poſſit de fructib⁹ eccl̃e ĩteriꝫ eccl̃e facere deſeruiri.vt extra de app.c.ꝑuẽit. ¶ Ad ſcꝺꝫ de.l.ſi marit⁹ rñdeẽ ꝙ ĩter patrẽ ꝛ maritũ nõ ẽ ordo vocatiõis ſꝫ ꝑlatiõis nõ eni vocati ſunt ſm ordinẽ vt pri⁹ vn⁹ dicaẽ vocat⁹ q̃ꝫ alter ſꝫ oẽs pĩter vocati ſunt q̃ſi ad executõeꝫ criminis publici. Et iꝺ oib⁹ negligẽtib⁹ currit tp̃s eſt tm̃ ĩter eos ordo ꝑlatiõis q: ſi ad accuſatõeꝫ ꝯcurrerẽt alter puta marit⁹ ꝑfereẽ alteri ex maiori ꝯiũctõe ei minori fraude preſumpta:vt.ff.de accu.l.ſi plures.ꝛ de collu.detegẽ.l.vl.§.viti. ¶ Ad tertiũ de.c.in tua. Rñdeẽ ꝙ ibi loqẽ de eodẽ tpe eadẽ.l.plurib⁹ ſtatuto vt vni puta toti.c.qñ vnũ tantũ corp⁹ repñtat:vt.ff.de fideiuſ.l.mortuo. Hic aũt loqẽ de diuerſis tpib⁹ diuerſis ĩpetrãtib⁹ ꝛ vt oĩno diuerſis ꝛ ꝑ diuerſitas ꝯceſſiões ꝑfixis. ¶ Ad quartũ de.c.cũ ei quẽ.reſpõdeẽ ꝙ ibi ſtatuiẽ tp̃s a quo menſis ei cui currit incipit

curſum

curſum ſui.q2 a tpe notē vacatōis vc vř pſumptiue ſȝ ne quaq̄ dič ꝙ cuilibȝ cui ē nota currat. Sȝ ꝙ ñ currat niſi a tpe notitie vt ēt b ſorma lře aplice determiat qñs dȝ eſſe notitia. ℂ Ad gntū de .l. ſciāt rñdeř ꝙ illa ad ꝓpoſitū nihil facit.q2 lȝ dicat ꝙ olbꝰ ad ſucceſſiōeȝ ab īteſtato vētu-rio datus ē vnꝰ ad petēdū tutorē ñ dič ꝙ olbꝰ vnꝰ tm̄ da tua ſit āñꝰ. Sȝ ar. vltimū ꝓ ꝯtraria pte adductū arguit ꝙ cuilibȝ gradui vnꝰ āñꝰ deř. Preterea dcm̄ ē i .l. ſi marītꝰ ꝙ ī tali facultate petēdi tutorē ñ ē ordo vocatōis ſȝ ꝑlatiōis dātatur vt .ff. ad ter .l. ii. §. ſi forte. ⁊ iō ad ꝓpoſitū ñ accedit ſb igiť vř vitas rēanē vt vnuſqſqȝ ſpectāñū bēat dnū mlē

De teſtamē. ⁊ ð ſucceſſio.

ab īteſta. Extra. de lib. ꝑte. ⁊ de codicil. ⁊ ad trebel. itē; vñ vi ⁊ de colla. tute. CXXXVIII

ℂ Thema tale ē. Barādꝰ bñs .iiij. filios inter quos .P. quē emācipauerat exquo retēti ⁊ ꝯſtitui nepotes in ipsꝰ B. fuerāt ptāte teſtm̄ faciēs eidē .P. emācipato vltra il-la q̄ ſibi dōauerat certas res iuř inſtōis reliqt qbꝰ voluit eē ꝯtētū. Aliogn ſi de iure vř de fcō i iudicio vř extra aliq̄ rōe vř cā ꝯtrouerſiaȝ moueret ī bōis ipsꝰ ipȝ a bōis ſuis olbꝰ vltra hiaȝ excludebat ⁊ volebat Jo. ⁊ G. filijs ſuis applicari. Itē .B. ⁊ .C. filios ſuos ī certi; rebꝰ hrēdes iſti tuit qbꝰ ſbꝰ ſub pēa ꝑdcā voluit eē ꝯtētos. itē .C. filiū ſuū ī olbꝰ alijs hrēdē īſtituit vleȝ ð nepotibꝰ ex .P. nulla ī teſtō bita mētiōe itē ī codē teſtō vxoris ſue ⁊ alijs mlta legata reliqt. tādē ad mortē vēiēs codicillos fecī ī qbꝰ teſtm̄ ꝯfir-māis p h vba teſtm̄ qd añ hos codicillos ꝯdiderat ſcriptū manu tal nōeiē ⁊ oia q̄ ī eo ꝯtinēt volo hre oio ꝑpetuā fir-mitatē. leganis ēt alia eidē vxori ⁊ eā liberoꝝ ſuoꝝ tericē dedit mortuo teſtōre dictꝰ .P. auctrate ꝑpa domꝰ pinc ſi bi ñ relicte poſſionē īrauit hrēde vñ ⁊ mře eiꝰ fructuaria exñtibꝰ ī eadē. ℂ Ex ꝑdictꝭ qriť ꝑmo vtꝝ poſito ſiñ ꝑiu-dicio ꝙ ꝑꝑ ꝑteritōȝ nepotū ī ptāte ꝯſtitutoꝝ teſtm̄ ſit nul lū q̄ñ an inſtōes filioꝝ ſaltē legata ī teſtō relicta valeant. ℂ Scđo qriť nūqd p ꝯfirmatōȝ fcāȝ ð teſtō ī codicill hř des ī teſtō diuerſimode īſtitui ad res ſibi relictas vēiāt iuř fideicōmiſſi retētā p quelibȝ ð ipsis filijs tāq̄ ab īteſta to hrdibꝰ trebelliāica potiōe. ℂ Tertio qriť vtꝝ .p. ꝑdi ctꝰ q aučte ꝑpa poſſionē domꝰ cāq̄ hrs īrauit ꝯtra ꝑhi bitōȝ ⁊ teſtōris ⁊ legis pūiať vt iȝ forte alia duas quartas poſſȝ hre. nūc ꝑꝑ penā teſtōꝝ ſi poſſit hre niſi qrtā iuř nāe vř ꝑꝑ penā .l. ſiqs ī tātā dēat careť vtraq̄ ꝑteritiȝ cū īraue rit dcām domū filio hrdi vñ ⁊ mře eiꝰ fructuaria exñtibꝰ ī eadē. ℂ Quarto qriť vtꝝ dato ꝑiudicio ꝙ dictꝰ .P. poſ ſit hre duas q̄rtas vř vnū nūqd ꝯferre dēat bōa oliȝ ſibi ī emācipatōe dōata p pīeȝ. ℂ Quito qriť vtꝝ tutela ī codi cillis teſtō ñ ꝯfirmato data valeat. ℂ Ad ꝑmā qōneȝ vi dereť pleriſq; dicēdū legata de qbꝰ qriť dēri ex bñficio aūt. ex cā ⁊ q2 p ꝑteritōeȝ nepoꝝ ī ptāte retenti ꝑſumitur teſtm̄ nullū ñ vř ꝙ legata vlīu tpe ab īſtōe pepēderit ⁊ ſic p ſe ipa detecta nullitate ſubſiſtāt ex bñficio dicte aūt. ar. ff. de inſu. rup. ⁊ irri. teſt .l. nā ⁊ ſi ſub ꝯdi. ibi rūpēdu aūt ⁊c. Et hoc idē no. Azo. in ſum. de iof. te. Sȝ ī ꝯtrariū vrꝰ videreť ꝯſtat. n. ꝙ iuř āntiquo teſtō nullo dcō p ꝑteritōem extīꝗ ī ptāte res totalř ad cāȝ īteſtati reduciť vt .ff. ð lib. ⁊ poſt .l. vl. ⁊ neq; libertates neq; legata debēť vt .ff. ð inīu. rup. ⁊ irri. teſt .l. filio nec hec iura corrigūť p aūt. ex cā inq̄ tū ñ ꝑteritōe loqť dȝ intelligi ð his q ꝑteriti aliȝ ī rūpēdo teſtm̄ laborāt q̄lis erat emācipatꝰ q petebat ꝯtra tab. vt .ff. ð bo. poſ. ꝯtra tab .l. i. Et ꝑteritꝰ a mře vř linea mīna q cū hēbať ꝓ exhrēdato vt īſti. ð exhř. lib. §. mř neceſſe hēbat ꝓ ponere q̄relā vt .ff. ð bo. poſ. ꝯtra tab .l. poſt mortē. §. exhř dati. Et in eoꝝ fauorem dictū eſt ꝙ cā legitima in ꝑteri-tione nō poſita teſtm̄ q̄ītū ad inſtōnem eſt ipſo iure nullū ⁊ nō laborat in petēdo ꝯtra tab. vel ꝓponēdu querelam. Sȝ in deſcendētibꝰ per lineā maſculinaȝ in poteſtate cō ſtitutis preteritꝗ nullū afferret cōmodū dicta aūt. ex cā q2 omni tpe dicebāt nullū teſtm̄ ſine imploratione alicuius extranei auxilij. Sed ergo ex beneficio auctētice tenētur ad legata ad q̄ oliȝ nō tenebanť vt oñſuȝ ē .ſ. ſolū ad coꝝ incōmodū eēt auctētica ⁊ ad nullū ꝯmodū. h aūt eſt ꝯtra mētē .l. i. auč. vt cū de app. cog. §. ſi aūt hec oia. vbi minuit auč. ī fauorē filioꝝ factā ergo locū hȝ ī his dātarat in qbꝰ īſtō ꝓ nulla habeť ⁊ vltra iure antiq̄ nouū ei cedit īcōmo dū. ſȝ exñs ī ptāte ꝑteritꝰ nō ē hmōi ergo ⁊c. ℂ Ad īcōaȝ q̄ōnē videreť fortaſſe aliqbꝰ talē ꝯfirmatōeȝ nō tenere q̄ñ nō poſſit p codicillos teſtm̄ ꝯfirmari: vt .ff. ð iure codi .l. ꝙ p manꝰ. Sȝ ꝯtrariū magis vř cū .n. ſupponať teſtm̄ nullū ꝑꝑ ꝑteritionē nepotis ī ptāte ꝯſtituti a toto pīcipio nullū fuit: vt .ff. de inīuſt. rup. ⁊ irri. teſt .l. poſthumi p virilē. §. ex his. ⁊ de li. ⁊ poſth .l. ſi filiꝰ. Et ſic nūq̄ codicilli ab eo de-pēdētiā habuerūt vt ī ſupiori q̄ōne dcm̄ ē. Et ſic tāq̄ p ſe ſubſiſtētes nullū viciū ꝯtraxerūt vel ꝯtrahunt ex nullitate teſti ac p ꝯñs nulliꝰ ꝑteritiōe leduntť: vt .ff. de iure codi .l. ſi qs cū teſtm̄ .in. ij. rūſo. ⁊ .l. q grauī a .l. pe. Per ꝯfirmatōeȝ ergo teſti inutilis factā inutilibꝰ codicillis q̄ trahiť nō ſolū ad legata ī teſtō relicta. ſȝ ēt ad īſtōnes: vt .ff. de lib. ⁊ poſt. ī. poſthumꝰ. §. ſi paganꝰ. ⁊ ad treb .l. ſi q priore ipa inſtō in codicillis fcā vř: vt .ff. de hř. inſti .l. a ſe. ⁊ de ꝯdi. īſti .l. inſtō talis. Si aūt ſic ꝯſtat ipaȝ ad fideicōmiſſuȝ trahi: vt .ff. ad tre .l. ſceuola. ⁊ de le. iij .l. cū qs decedēs. §. ſciā. Et vř apte caſus ī tota iſta q̄ōne .ff. de iuř codi .l. ij. §. vl. ℂ Ad tertiā q̄ōnē vř dicēdū penā locū hře: vt .C. de his q̄ pene noīe .l. vnica. Sȝ diceť cū ꝑſupponať teſtm̄ nullū q̄ōo pōt pena tenere appoſita ī teſtō ꝙ nullū ē: vt .ff. ð his q̄ ī teſtō deleť. l. pri. Hoc tolliť p ꝯfirmatiōeȝ factā q̄ ꝯfirmauerit teſtm̄ vř ipȝ q̄ītū ad oia ī ipſu ſcripta habilis vñ ī talē ꝯfirmatio nē deduci ꝯfirmaſſe: vt .ff. de teſt. tutel. ſi hrditas. §. q filiū ſȝ cū res ſit ī cā īteſtati ⁊ utes eq̄lr ab īteſtato veniāt ⁊ ſibi inuicē ex vi codicilloꝝ reſtituāt portiōes eoꝝ cuilibet in teſtō aſcriptas ex notabili ꝑſumptōe credēdū eſt .P. non fuiſſe igreſſuȝ domū vt ſibi qcq̄ illicite vſurpet vel aliqd ꝯtra diſpōnē teſtātis retineat ſȝ vt capiat ⁊ reſtituat vt te-neť: vt .ff. p ſoc .l. merito. ⁊ de iniur. itē apud labeonē. §. ſi cōeȝ. ⁊ de ſuo corru .l. ſiqs ſuū .l. ij. rūſu. ℂ Ad qrtā q̄ōnē vř dicēdū ꝙ data filio emācipatōis tpe veniāt ꝯferēda tā iuř codicis: vt .C. ð col .l. vř liberis ī ſi. q̄ auctēticoꝝ p auč. ex teſtō ſignat ī ſup .l. i. e. ti. Et ſi diceť ſimpliť dōatio ē q̄ ſȝ Jo. nō ꝯferť vt ibidē no. rñdeť nō ē īmo vř ī dubio da tū ob cāȝ. ſ. vt ſe patiať emācipari iuiꝰ cū eni ñ poſſit emā cipari iuiꝰ: vt ī auč. qui. mo. na. effi. ſui. §. generalř. ⁊ .C. de emā. li .l. iubemꝰ ꝙ ei dať tpe emācipatōis vř datū ob cāȝ ꝑdictā vt patiať ſe emācipari. ar. ff. ð do. īter vi. ⁊ vxo .l. q̄ cā. ⁊ extra de elec. c. officij vel poſt emācipatiōeȝ cū tm̄ tpe emācipatōis actū ſit vt deť ar. ff. ð col .l. modeſtinꝰ. Secꝰ aūt ī dōatio ſimplř ⁊ ex īteruallo. Hoc aūt ꝓbať tali rōe. Si př q nō ꝯpelliť filiū emācipare: vt .ff. de adop .l. ñ pōt ⁊ vt cū emācipetať qd a filio recipiat ꝯputet ſibi in lītimā vt .ff. ſi a parē. fuerit qs māu .l. i. §. ſi parēs. Ergo ⁊ ecōtra filiꝰ qū recipit emācipatōis tpe vt patiať ſe emācipari cō-putabit ī lt mā Si ſic ergo ꝯferť vt .C. de col .l. illud. Itē anēdať circa hoc ꝙ tota lex vt liberis loqť ēt de datis ob cāȝ ⁊ īter illa enumeret data emācipatis emācipatōis tpe. ℂ Ad qntā ⁊ vltimā q̄ōnē vř dicēdū ꝙ nō valeret vt .ff. de teſta. tutel .l. iij. Sed magis vř ꝙ teneať. q2 hodie ſemp īteſliguntť codicilli ꝯfirmati: vt īſti. de codi. §. non tm̄. ⁊ cū nullū fcm̄ ſit teſtm̄ vel tale qd ꝓ nullo hř nihil deſiderāt codicilli ſȝ vicē teſti exhibēt: vt .ff. ð iuř codi .l. ab īteſtato.

De dona. ⁊ de cā poſſeſ. ⁊

ꝓprie. ⁊ de ꝯdi. appo. ⁊ de ver. ſia. extra. de acq. poſ. ⁊ ð pſcrip. vbis. CXXXIX

ℂ Ad hūdā aliq̄lē noticiā eoꝝ de qbꝰ circa thēa ꝓpoſitū ꝓbabilř dubitať plura examinānda occurrūt. Et pīo erit an talis ꝯuētio tenuerit. Et vř ꝙ nō q̄ſi fuerit ð ſucceſſiōe futura ⁊ ſic inalida: vt .C. de pac .l. pactū ꝙ dotali. ⁊ .l. vl. ⁊ de pac. ꝯuē. ſup do .l. hereditas .ff. p ſoc .l. cū duobꝰ. §. idē rñdet. de v. ob .l. ſtipſo hoc mō cuȝ ſi. Sȝ ꝯtrariū vř verꝰ q2 bōa ſua vel eoꝝ ptē pōt qs alij donare poſt mortē vel

et pmittež vt.C.vt actões ab hrde ⁊ ɔtra hrdē icipiāt.l.j.
inſti.de inuti.ſtip.§.poſt mortē.C.ð dõa.l.ſiqs argentū.§.
ſʒ ſiqs vniuerſitatē ⁊ de reb⁹ aucto.iudi.poſſi.l.hrditarīš
⁊ no.l.d.l.viii.C.ð pac.⁊.d.l.hrditas.C.de pac.ɔuē.Nec
dicež pactū ð ſucceſſiõe futura qꝛ ñ pmittiž vt futura ſuc
ceſſio q̄ ñ pt dēri niſi aut ex teſtõ aut ab inteſtato. Hec āt
bõa debēž ex obligatõe ſtatiʒ effectū hñre q̄ñ ad obliga
tionē lʒ differaž q̄ñ ad exactiõeʒ ⁊ p hoc ē ar.ff.ad treb.
l.mulier.§.vlt.Et hoc intelligo niſi appoſita fuerit ɔditio
nõ extitie liberoꝝ.Et qꝛ de vtroqʒ pt ɔtigere alteꝝ alteri
pcedere q̄ ɔuētionē ɔditionalē reddūt ⁊ iõ obligatõis na
tiuitatē ſuſpēdūt vt.ff.de ɔdi.⁊ demõ.l.legata ſub ɔdi.⁊
de v.ſig.l.cedere diē ſʒ qñcūqʒ extiſtet retrotrahiž vt.ff.q
potio l pig.hĩ.l.potior l pig.iſ.rūſo.Et ð picu.⁊ ɔmo.rei
vēdi.l.neceſſario.§.j.Preterea cū vba ɔuētõis trahāž ſo
lū ad bõa q̄ ɔtrahētiū erāt tpe ɔtract⁹ ex vboꝝ ppetate ⁊
aduerbij.nūc adiectiõe vt.ff.de aur.⁊ arg.leg.l.ſi ita ⁊ de
ſui.vrba.pð.l.ſi ſuiſ⁹ ñ ē dubiū ſucceſſiõem ñ iducere ⁊
hrditatē pprie ñ ɔpleeti q̄ ⁊ fieri ⁊ augeri pt ex nouiter q̄
rēdis vt.ff.ð ſapara.ho.l.ſi creditores l ſi.⁊.C.arbi.tute.
l.ſi defunct⁹.Talia āt vba debēt e in teſtõ plata vt illi bõa
mea relinquo hñ inducerēt inſtitutõeʒ vt.ff.de milī.teſt.
l.vni⁹ ad treb.l.nā qð.§.vlt.⁊ no.de hrdi.inſti.l.hīs vbis
in prin.in auē.de hrdi.⁊ fal.§.ſi vo nulla. ¶ Scðm erit l
quā ſpēm ɔtractus cadat.Et vř q in dõationis ſpēm qñ
ad ɔuētiones hmõi ē nullo iuř cogēte decurſuʒ ergo ⁊c.
ff.de re.iu.l.dõari.⁊ ſic eā ēt ɔtrahētes appellāt.Uñ viſi
mile ē q ſic ſenſerint vt.ff.de ſuppl.leg.l.labeo.Sʒ ɔtra
riū magis vř.ſ.q cū in ɔuētõe huius vtiž ɔſideratio mu
tui cõmodi ñ ſit pprie dõatio vt.ff.de dõa.l.j.⁊.C.ð pac.
l.lʒ ⁊ ibi no.Erit ergo pmiſſio q̄dā ob honeſtā cām ſcā ð
qua loquiž palle.l.j.ff.de dõa.Nõ ob.q nullo iure cogē
te ɔcedaž qꝛ illa regſa ñ dʒ intelligi poſitiue vt qcqd a pn
cipio nullo iure cogēte cõcediž ſit donatio qꝛ ſm hoc ſe
queretur qð vēditio ⁊ ceteri fere ɔtract⁹ eſſent donatões
q ad eos incūdos regſr inuitus qs nõ ɔpelliž.C.de ac.⁊
obli.l.lʒ de iure deli.l.nec emere hoc aūt ē falſuʒ ergo ⁊c.
Sʒ dʒ intelligi puatiue vt nihil ſit donatio qð ex neceſſi
tate cauſež vt.ff.de leg.ij.l.vnū ex familia.§.ſed de facili
⁊ de adimē.⁊ trāſferē.lega.l.rē legatā.Nõ ob.ſilr nūcu
patio ɔtrahētiū qꝛ vitatē rei nature inſitā talis nūcupatio
nõ immutat vt.ff.de caſtr.pecu.l.ſi forte.⁊ no.ff.de pſcrip.
vbis inſulā ⁊ loca.⁊ cõduc.l.ſi vna in prin. ¶ Tertiū erit
qd ſit effectus huius cõuentionis.Ad hoc breuiter dicē
dū q cū titulus q pſumiž traditõe ſecuta ſit habilis ad do
miniū trāſferēdū ⁊ p ɔñs poſſionēʒ vt.ff.de acq.poſ.l.iij.
§.genera poſſeſſionuʒ ⁊ cū interuenerit vba poſſionem
trāſferētia ſub ɔditiõe eāli ⁊ dic vt ſunt illa p que ɔſtituit
aliž ſe alteri⁹noīe pcario poſſideř vt.ff.ð acq.poſ.l.q meo.
tr.ſlata dicanž dñiū ⁊ poſſeſſio ſub ɔditõe tñ vt.ff.ð acq.
poſ.l.q abñti.§.j.de iure do.l.dote fruct⁹.§.vlt.⁊ extāte cõ
ditione effectus ei⁹ retro recurrit vt dēm ē.ſ.ar.ff ð le.j.
l.fuū ſi/ij. ¶ Quartū que ſeu q̄lis poſſeſſio videaž trāſla
ta ɔditione extāte.Et vř dicenduʒ q dis.ſ.ciuilis ⁊ nālis.
cū.n.l iſtis dicaž q volētes oēm poſſionē trāſferre illud
ſignū vſe oēʒ ñ poſſit ſaluari l vna tñ vt.ff.de le.iij.l.inl.ſ
pri.⁊ colligiž ex ſolutione duaꝝ legū que ſibi ɔdiceř vi
denž.ff.de le.ij l.legatoꝝ petitio.§.vl.⁊.l.l.cui⁹.§.pe.⁊ ibi
no.⁊ h l pcario ɔcedēte vt.ff.ð pc.l.certe.§.is q.Et h idē
ēt ɔtigere pt i eo q pus poſſidēs ɔſtituit ſe alteri⁹ noīe p
cario poſſidere ex pdā cā vt.ff.de acq.poſ.l.interdū ⁊ ibi
no.vř ſaltē l dubio ciuilē trāſfert nālis hita a pcario ɔce
dēte.vt.ff.de pca.l.⁊ hʒ.§.cū q.⁊ ibi no. ¶ Quītū qñ vi
deaž ɔditio extiſſet vt videaž purificata ɔuētio ⁊ dicēdū
q ñ p⁹ mortē ſʒ cū qs eoꝝ aliis ſupſtite vř liberis ei⁹ad eū
ſtatū moriēdi puenerit q lfallibilř lcipiat certū eē cū vene
rit ⁊ l actu moriēdi exis liberis ñ extātib⁹.Nec i h ſpe
ctaž tps q erit p⁹mortē vt h pbāž.ff.ð le.j.l.ab oīb⁹.§.cū
qdā.ð le.ij.l.pec.§.ticio ⁊ qñ di.le.ce.l.vl.vbi no.imo āti
cipat hic extītia ɔdõis actū moriēdi lʒ vſqʒ.nūc dico ɔtra
haž:vt.ff.de ɔdi.iſti.l.vlti.Hʒ enī iſta ɔuētio p ɔditõe h
qð ē liberos nõ exiſtere mortē aūt p dieꝛ:vt.ff.ð ver.ob.l.
in illa.⁊ ð ɔdi.⁊ demõ.l.pupillus.§.tino.⁊.l.cū tale.§.me
mie.Tali igiž ɔditõe infallibilř exiſtēte dudū añ mortē re
tro vř dñiuʒ ⁊ ois poſſeſſio eē trāſlata vt pbatū eſt ſupra.
¶ Sexto cū iſta bõa ſint feudalia nõ vř talē ɔuētionē te
nuiſſe q̄ lʒ poſt mortē alienatõeʒ tñ lducit.vt.ff.de leg.ij.l.
peto.§.frē.C.ð ſecū.nup.l.ſiqs prioris.§.j.Sʒ ad h breui
ter rñdere q hoc poſſet dicere dñs feudi.hrdes aūt pſcri
pti nõ.⁊ hic ē caſus.ff.fa.her.l.is ɔuter.§.j.⁊ ibi not.Nec
enī põt qs ſe iuuare ex iure tertij a quo nullū ius hʒ:vt.ff.
ſi ſer.vē.l.loci corp⁹.§.ɔpetit.⁊ q po.in pig.ha.l.ſi prior.§.
ſi ſimplr.⁊ no.ff.ſi ager vecti.vel emphi.p.⁊.l.ij. ¶ Septi
mū ē an is de quo q̄riž ſit legitim⁹ɔtradictor ad ipediēdū
miſſionē q̄ petiž ex edicto.Et vř q nõ qꝛ cū defunct⁹ſaltē
detinuerit res iſtas vel naturalr poſſederit in cas dʒ fierī
miſſio ēt qꝛ l petitiõe hrditatis vēiret:vt.ff.de peti.hř.l.nõ
tñ in pri.⁊ ibi no.C.de edic.diui adri.tol.l.vl.Sʒ ɔtrariū
magis vř cū enī miſſio talis ſit iudiciū poſſeſſoriū adipiſcē
de poſſeſſiõis litmas exceptões admittit quoꝝ exit⁹facilis
eſt ⁊ altiorē idaginē nõ exigit vt.ff.ad carb.l.iij.§.cāe.⁊.§.
duc.vt l poſ.leg.ſi is a quo ad exhibē.l.iij.§.ibi.⁊ ad tre.l.
eſt quo.§.ſi de teſtõ.⁊ not.C.de edic.diui adri.tol.l.ij.illa
aūt q̄ obijciž ē hmõi ergo ⁊c.Preterea ſm opi.Azo.legi
tim⁹ɔtradictor cēſež q hʒ titulū vincēte defuncto q̄ſitū.vt
no.l palle.l.vl.C.de edic.diui adri.tol.ſʒ iſte ē hmõi ergo
⁊c.Et ſi dicaž ille ſolus ē litim⁹ɔtradictor q tʒ rē aľs nõ dř
ɔtradictor ſʒ cõpetitor dʒ quo põt itelligi.ff.ad treb.l.filiā
ſribus.⁊.C.de edic.diui adri.tol.l.j.Rñdeo q iſte ɔtradi
ctor nõ ſolū rē tʒ.ſʒ ⁊ vere poſſidet vř vtroqʒ mõ vt dñſuʒ
eſt.ſ.in q̄rto dubio.Uel ſaltē ciuilr pro q̄ recuperāda da
tež iterdictū vñ vi vt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.iterdictū hoc in
verſu ſiue aūt corpe ſiue aīo ⁊c. ¶ Circa qð atēdēdū ē
q ſi q̄ poſſeſſio puta naturalis erat penes decedētē l cui⁹
pſona extitit ɔditio ɔuētõis illa erat pcaria q̄ ⁊ ſi poſſeſſio
ſit debilis tñ ē:vt.ff.cõi diui.l.cõi diuidūdo.§.iter pdões.
⁊ de pub.l.q̄cūqʒ.§.iterdū.⁊ ſolubilis l morte rogātis pre
cario.qꝛ ⁊ ipʒ pcariū finiž:vt.ff.de pca.l.cū pcario.§.vlti.
Et ſi dicaž h pcariū nõ tenuit.qꝛ l re ppria rogātis vel cõ
ſtituētis ſe pcario poſſidere.⁊ iõ nõ tenuit:vt.ff.de acqui.
poſ.l.ſi de eo.§.vl.⁊ l regſa iuris neqʒ depoſitū.⁊.ff.depo
ſiti.l.q rē.Rñdeo q hec oīa pēdēt ex ɔditõis euētu q̄ exi
ſtēs dudū fingit rē exiſſe de bõis ac p ɔñs pcariū tenuiſſe
vt dictū ē.ſ.Preterea dato q nulla eēt fictio ex tpe tñ ex
tātis ɔditõis.i.cū infallibilr lcipiet veꝝ eē ɔſtituētē ſe alte
ri⁹noīe pcario poſſidere ſine liberis decedentē altero ſup
ſtite vel liberis ei⁹ ⁊ res de bonis exiuit ⁊ pcariū tenuit.qꝛ
qð opareť a pncipio purū hoc opaž ex poſtfacto p extītiā
ɔditõis purificatū.ff.de hř.iſti.l.ſi te ſolū l ſi.Ad ar.cū dř
res ēt ſolū detracte.vt depoſiti venerit l petitõe hrditatis
ergo ⁊ hoc poſſeſſoriū.Rñdeo verū ē q veniūt l hoc.⁊ in
illud.i.apte ſunt vēire ceſſante q̄libet extriſeco accidēti.i.
niſi abſtrahāž alteri⁹iuſtiore petitiõe qꝛ tūc nõ:vt.ff.depo
ſiti.l.bõa fides. Et qs recte ɔſiderās diceret ſcriptos hřs
admitti ad adipiſcēdū naturalē rei q̄ ſua nõ ē.⁊ alteꝝ non
admitti ad defenſionē ſue ciuilis l re ppa ne turbeť p na
turalē ⁊ alteri tribuēdā:vt no.ff.ð acq.poſ.l.clā poſſideť.
§.q ad nūdinas.Uñ ⁊ ſi videaž talis i ſupficie ɔpetitor in
effectu tñ ē ppe poſſeſſiõis defenſor.ar.ff.ð no.op.nū.l.ð
pupillo.§.ſi aľs ē ſub.l.qꝛ l re pñti.⁊ ð priui.cre.l.ſi pupil
lus defendere. ¶ Octauū ē an talis ɔſtõ potuerit appõi
ex dictamine ſapiētū habito reſpectu ad cedulā q̄ pri⁹ſcā
erat p notariū.Et dicēdū q dictamē ſapiētis dʒ eſſe circa
ɔſolidatiõeʒ ɔct⁹ſalua manēte ſubſtātia:vt no.ff.māda.l.
ſi mādato titij.§.vlt.⁊ ð hř.iſti.l.illa iſtõ.⁊ ſub vbo ⁊c.q̄ ſe
pe vſus ē notari⁹ɔtineť qð ē de natura illi⁹ɔtract⁹:vt.ff.ð
lib.⁊ poſt.l.gallus.§.qdā recte.de iureiur.l.ſi duo pſoni.
§.ide.Et qð ēt de ɔſuetudie ɔſueuit apponi:vt.ff.ð edil.
edic.l.q ſi nolit.§.q aſſidua.de aqua plu.ar.l.ſi pri⁹.§.pla
cuit.Nõ āt talē ɔſtõnē dubitat eē de natura ɔct⁹ p quē
quia intēdit

go īmedīt trāſferre dñiū ⁊ ꝯſuetū eē ēt tali apponi ī eo ꝗ ꝑ ipſam mēs ꝯtrabētiū faciliꝰ ⁊ efficaciꝰ elligeꝛ finalē ī tētū ar. ꝑ hoc.ff.de teſt.manu.l.ſi qꝰ locuplex cōis de leg. l.j.circa mediū.⁊.ff.de leg.iij.l.qſqꝰ. ℭ Nouū ē ꝙ iſte cōtractꝰ īſinuatꝰ ñ fuit. Sꝫ ð hoc ñ expedit multū loq.qꝛ cū dñs ſuꝫ ſit.ð.ꝙ ñ ē dōatio.lꝫ ob cām honeſtā ꝓuiſio legi īſinuatōis ñ ſubiacet vt.ff.de dōa.l.aqliꝰ.Tm̄.n.qſqꝰ ve accipe ſperabat ꝗ ñ ⁊ erogabat ſiue ꝓmittebat vt.ff. de le.j.l.ciuitatibꝰ.§.vlt. ℭ Decio dubitari ñ ꝯuenit de termino lapſo.qꝛ eiꝰ lapſu ñ obſtāte ex quo res ē ītegra ſp recipit ꝓmpta ꝓbatio puta ꝑ inſtrm̄ ar.ff.de optio.le.l.mācipioꝝ.⁊ extra de ꝓben.c.ſi tibi abſenti lib.vj.

De verbo.ſigni.⁊ ð cleri.

nō reſi.⁊ de reſcrip. CXL

ℭ In eccl̃a Calaguritana ſunt qdā bñficia q̄ vocāt ꝓſtimonia.⁊ hec ꝓſtimonia ð ꝯſuetudie ipiꝰ eccl̃e ñ ꝯferūt niſi bñficiatis ī dcā eccl̃a. Itē nullū regrūt ſuinū ꝑſonale nec reſidētiā īmo fructꝰ eoꝝ dat abſentibꝰ ac ſi in eis ꝑſonaliter reſiderēt.⁊ hoc de ꝯſuetudie. Itē fructꝰ eoꝝ ñ ſufficerēt ad ſuſtētatōem clerici volētis ibidē reſidere. Itēꝫ in dcā eccl̃a ñ ē fcā taxatio decie. Itē ꝯſuetudo ē ī dcā eccleſia ꝙ cūcꝰ ipiꝰ eccl̃e decedēs pꝰ kalēdas Decēbris fructus oluꝫ ꝓſtimonioꝝ ꝑcipiat āno ſeq. Si vo añ kalēdas dci mēſis deceſſerit nihil ꝑcipiet āno ſequēti ð fructibus añ dictꝫ circa fructꝰ dictoꝝ ꝓſtimonioꝝ ꝑcipiēdos. Sic dubitat. ℭ Pmo ī ꝯſtōe dñi Jo.pape.xxij.q̄ īcipit ſuſcepti regiminis cauet expſſe ꝙ ī eccleſijs ī qbꝰ ex ꝯſuetudie ꝓuilio vl̄ ſtatuto fructꝰ bñficioꝝ vacātium ꝓmi vl̄ ſcði aut alteriꝰ cuiuſcūqꝫ āni defuncto debent ī eccleſijs vl̄ ꝑtibꝰ, in qbꝰ de claꝝ taxatio ñ fcā fructꝰ.⁊ obuētōes huiꝰ.nūc vacātes ꝑ mediū diuidant quoꝝ medietatē hēat defunctus reliquā vo medietatē is cui bñficiū ē ꝯceſſum. ℭ Scðo ꝯtinet ī dcā ꝯſtōne ꝙ fructꝰ.⁊ obuētōes bñficij ſic vacātꝫ qð in decia ſoluere ꝯſueuit int̄ viuū ⁊ defunctū ꝑ mediū diuidat. Ex hoc dubitat ſic cū ī dcā eccl̃a tā annalia ꝗ diſtributōes ꝗtidiane ⁊ pictātie vēiāt ī ſolutōeꝫ decie vl̄ ꝙ ſic viuꝰ ꝑcipit medietatē ānalū q̄ ꝑtinebāt defuncto ſic ⁊ defunctꝰ dēat ꝑcipe medietateꝫ dictaꝝ diſtributionū.⁊ pictāciaꝝ q̄ viuo ꝑtinēt ſuiēti. ℭ Tertio pōat ꝙ viuꝰ cui ꝯfert tale bñficiū de cuiꝰ fructibꝰ defunctꝰ dꝫ hēre medietatē iuxta ꝯſtōem ꝓdictā ñ vult reſidē ī eccl̃a illo āno ⁊ ſic de diſtributōibꝰ ⁊ pictātijs nihil hēbit ſm ꝯſtōeꝫ eccleſie. Querit an defunctꝰ dēat hēre medietatē ſuā ac ſi viuus ī eccl̃a reſideret. ℭ Quarto ſi mortuꝰ medietatē illā hēre dēat qrit an alia medietas quā hēret viuꝰ ſi ī eccl̃a reſideret.accreſcat defuncto vl̄ dēat ꝯuerti in mēſem capli eccl̃e añ dicte. ℭ Alia qð erat talis. Quidā īpetrauit ī dicta eccl̃a canōicatū ⁊ ꝓbēdā ⁊ ipſe ē bñficiatꝰ ī alijs eccleſijs cathedralibꝰ.⁊ hꝫ ꝓſtimōia ⁊ ꝓſtimōiales portōes in eis.⁊ ñ fecē mētōeꝫ ð eis ſingl̃r lꝫ illa ꝓſtimōia ñ ſint ānexa canōicatibꝰ nec dignitati q̄s obtinet īmo ꝑ ſe ſunt ſepata ⁊ ꝑpetua ſꝫ fecē mētionē iſto mō ñ obſtātc ħ ⁊ hoc ſeu ꝙ ī burgēſi.ſacriſtia ac in palētina eccleſijs canōicatꝰ.⁊ ꝓbēdas cū ꝓſtimonijs.⁊ ꝓſtimonialibꝰ portōibꝰ ⁊c. Nō qrit an dcā expſſio ſit ſufficiēs vl̄ dcā gr̄a ſurrepticia ſit cēſenda. ℭ Ad ꝓmā qōem q̄ qrit an ꝯſtitutio noua ſuſcepti regiminis locū hēat ī ꝓſtimonijs de qbꝰ fit mētio ī qōne vl̄ de iure dicendū ꝙ ſic. Nēo.n.negare ꝑt tale ꝓſtimōiū eſſe eccl̃aſticū bñficiū.bñficiū.n.ꝯſtat ex ethimologia nois vt ī x.coll.qbꝰ mo.feud.amit.c.obertꝰ.ff.ꝯmoda.l.in cōmodato.§.ſic.⁊ de ſuis ex.l.ſuꝰ ca.l. Nō āt ſit eccl̃aſticū appet qꝛ ſolū eccl̃aſticis ꝑſonis ꝯfert.i.canonicis ar.ff.de aur.⁊ argē.leg.l.veſtis.§.veſtimēta. Et qꝛ ñ eſt tꝑale ſꝫ ꝑpetuū qð eſt ð eccl̃aſtici bñficij nā arg.ff.ð adop.l.ꝗtū ⁊ not.ð ele.egro.c.ex pte ⁊ no.ꝑ Comp.extra ð ele.c.ſtatuimꝰ ſup vbo canonis ⁊ ꝓbat hñ extra ð reſ.c.ad audientiā. Et ex his vl̄ dicendū ꝙ ꝯſtō locū hēat. Et ſi dicat lꝫ ſit bñficiū ñ eſt tale ꝙ ſufficiat.rñdet ꝙ ꝑuū ⁊ magnū regſr ī iur̄ differentiaꝫ ñ inducūt vt.ff.ð dā.īfec.l.ſi ꝓprietarius.⁊ ſi cui plus ꝗ ꝑ.l.fal.l.j.§.cū dt vt ī poſ.le.l.Huius minſa.⁊ de cōiug.cū emā.li.l.j.§.illud. Et lꝫ ꝑ ſe nō ſufficiat ñ alteri ꝯiūctū poterit ſufficere vel alteꝝ ſufficiēs facere ar.ff.ð aquā plu.ar.l.ſi āt pſeo.§.vl.⁊ de fluminibꝰ.l.quoniāꝰ. Et ſi dicat nō regrit reſidētia ex ꝯſuetudie. Rñdet ꝙ oē bñficiū ꝗtūcūqꝫ modicū de ſui natura regrit reſidentiā.extra de cle.nō reſi.c.ꝯqrēte.no.ꝑ Inn.ī eo.ti.c.vl. Et ad ħ ſe retulit dñs nr̄ papa ī ꝯſtōne ſua ꝓdicta nō ad id qð ex ꝯſuetudie ⁊ ꝑ accidēs ē īroductū ar.in īſti.de re.di.§.pauonū.⁊ ff.ð iuſti.⁊ iur.l.vl. ꝓterea ſi nō regrit reſidētiā.ſi tñ ꝑcipet īuitare poſſet ad reſidētiā ſicꝰ qꝰ ꝓmio ꝓuocat vt.C.in q.cau.ſui ꝑ ꝓmio accipiāt liber.l.j.⁊ de offi.aſſeſ.l.j. ℭ Ad ſcðaꝫ qōnē vl̄ dicēdū ꝙ ex mēte dicte ꝯſtōnis nō debeat medietas quotidianaꝝ diſtributionū ⁊ pictāciaꝝ ð functo cū eiꝫ añ ꝯſtōnē nō deberent ⁊ ꝯſtō edita ſit ad minuēdū tales ꝓſtatōes nō opabit ꝯtrariū eiꝰ.i.non ad detr.vt.ff.de le.j.l.legata.de hr̄.īſti.l.ex fcð.ſ.de adi.⁊ trāſfe.le.l.legato.de ꝯdi.⁊ de.l.cū tale.§.vl. Nec ob.vba q̄ vident arg.īducere ꝑ l.ff.ð libe.le.l.aureliꝰ.§.teſtō ita. ℭ Ad tertiā qōeꝫ vl̄ dicēdū ꝙ reſidere vl̄ nō reſidere viuētē nihil faciat ad defunctū vt ꝑ hoc plus vel minꝰ ꝑcipiat ar.ff.de hr̄.īſti.l.ꝑſtomi. Immo ſi viuēs ñ vult reſidere applicari dꝫ eccl̃e cui ꝑ reſidētiā vtilis eē noluit:vt.C.ð le.l.ſi legatariꝰ.⁊.ff.de his q.vt īdi.l.iij.§.amittere.cū ſi. Et ſic ꝑ ea q̄ ꝓrie dcā ſunt pꝫ rñſio ad q̄rtā qōnē.lꝫ enī ius accreſcēdi ꝑtē reſpiciat nō ꝑſonā. Et īð trāſſert ad hr̄dē:vt.ff.de ſuis ⁊ legi.hr̄.l.ſi ex pluribꝰ.⁊ de acq.hr̄.l.q ex pluribꝰ.⁊.l.q pſ.cū ſi.tñ hic ius accreſcēdi locū nō hꝫ:vt.ff.queād.ſerui.amit.l.aquā. Et cū vt dictū ē.ħ.defunctꝰ nullā portionē hēat ſibi nihil accreſcere pōt ſed accedit eccl̃e q̄ ſuitio defraudat.ar.ff.de calū.l.⁊ generalr̄.§.illud.⁊ de iurepa.l.diuꝰ veſpaſianꝰ.§.vl.ī ſi. ℭ Ad aliā qōnē q̄ qnto loco ꝓpōit vl̄ aliqbus dicēdū ꝙ ſingl̃r eēt de ſingulis ꝓſtimōijs mētio faciēda cū enī ſint bñficia:vt.ſ.dictū eſt vl̄ ſingularis mētio faciēda:vt no.extra de reſcrip.c.ſi ꝓponēte.⁊ de ꝓbē.c.non pōt.⁊.c.ſi motu.li.vj.ſꝫ cū ꝓſuppōat in themate ꝙ multa ꝓſtimōia ēt in eadē eccl̃a poſſit de ꝯſuetudie obtineri forte ſunt cēſenda magis vnū ꝗ plura.ar.ff.arbo.fur.ceſaꝝ.l.ſi gēma. Et magis quoddā ꝯmodū ſiue ſtipēdiū canōico ð putati de quo pōt loq.C.ð execu.rei iud.l.ſtipēdia.⁊.ff.ð re iu.l.ꝯmodis. Et cū ī iſtis ſm ꝯſuetudinē multitudo nō ſit canōibꝰ inimica nō eſt ī eis eadē rō q̄ ī bñficijs.vt extra de ꝓbē.c.qꝛ in tm̄.⁊.c.cū iā dudū. Et ꝑ hoc aliqualr̄ facit qð no.Archi.l.d.c.nō pōt.vbi dicit ꝙ duo bñficia q̄ ex diſpēſatione ſimul teneri pñt habent ꝑ vno ⁊ hoc veriꝰ vl̄.

De ſucceſſio.ab inteſtato.

Ex ra.de cadu.tol. CXLI

ℭ Thēa tale ē dñs.G.leuioneñ.ī ſuo ꝓſimōio hr̄dē iſtituit.R.nepotē ſuū cui ſe decederet ſine ꝓle lr̄ia ſubſtituit dñꝫ.G.frēꝫ ſuū patrēqꝫ dicti.R.hr̄dis īſtituti ſi ſupuiueret quo.G.nō ſupſtite eidē.R.ī illo caſu ſubſtituit dñam Delphinā vxorē.R.nepotē ſuā.viuo teſtōre mortuꝰ ē.R.hr̄s īſtitutꝰ relictis ñ lītimis ⁊ nālibꝰ liberis mortuꝰ ē ēt viuo teſtōre dictꝰ.G.ſubſtitutꝰ.deīde mortuꝰ eſt dictꝰ.G.teſtōr mō filij dicti.R.hr̄dis īſtituti petūt hr̄ditatē.⁊ dcā dñā Delphina petit hr̄ditatē. Querit qs hr̄e dēat ⁊ q̄uo ſuccedere ⁊ ꝑ qbꝰ portōibꝰ. Et vtrū ex teſtō vl̄ ab īteſtato breuiter ſm thēa ꝓpoſitū totū teſtm̄ reputo deficere ⁊ venietes ab īteſtato q ſunt primiores ꝓrimo teſtōri in gradu parētele puto ð iure admittēdos.⁊ pmo ħ euidēter appet ex dicte īſtōnis ⁊ ꝓdictaꝝ īſtōnū defectu.certū ē enī ꝓſtatā īſtōnē deueniſſe ī cāꝫ q̄ſi caduci.qꝛ ꝓdictꝰ īſtitutꝰ viuo teſtōre deceſſit ⁊ ſic ꝗtū ad eū nō potuit īſtō ꝓdicta ſuū ſortiri effectū:vt.C.ð cad.tol.l.vnica.l.⁊ cū triplici.⁊.ff.de le.ij.l.pſ ois īcipit celſus.eadē rōe ēt ꝓria ſubſtō fcā de.G.pſe īſtituti ꝓdicti q ēt mortuꝰ ē viuo teſtōre inutilis reputat.⁊ ēt qꝛ ꝯdō in.d.ꝓria ſubſtōne appoſita defecit.qꝛ ꝓdictꝰ īſtitutꝰ liberis relictis deceſſit ⁊ ſic ꝓdcā ſubſtō ſubſiſtere ñ potuit nec pōt.ff.ad tre.l.hr̄dibꝰ.§.ſi.⁊.l.ex fcð.§.ſi

q̄s rogatus cū ſi. Tota ergo dubitatio p̄ſtis q̄ōis ſubſiſtit circa ſubſtōem ſcḋo loco ſcām de dn̄a Delphina nepte p̄fati teſtōris. ⁊ abſqꝫ dubio vr̄ dicēdū ipſam ſubſiſtere nō poſſe imo remanere vacuā oī iur̄ ⁊ effcū ⁊ inanē. ⁊ h̄ mlti plici rōe. ¶ Prio q̄ dcā ſcḋa ſubſtō vr̄ ɔtinere vnā exp̄ſſam ɔditionē ɔſideratis v̄bis ip̄i⁹ ſubſtōis ſcḋe ac ēt p̄me ſubſtōis eā p̄cedētis. p̄ſatus n. dn̄s teſtōr ſubſtituit dn̄m G. frēm ſuū nepoti ſuo p̄dicto ſi ſupuixiſſet eidē. quo nō ſupſtite eidē nepoti. tūc in illo caſu ſubſtituit. d. neptē ſuā tū ergo. d. G. fratri teſtōris p̄mo ſubſtitut⁹ ſupſtes fuerit ſeu ſupuixerit p̄ſato inſtituto euidēter appet dicte ſubſtōi locū nō eē ſic̄ dicim⁹ alibi qn̄ teſtōr apponit ɔdōez exp̄ſſas in pſonā ſubſtituti ſubſtituēdo ſi ſine liberis deceſſerit q̄ liberis ſupſtitibus vno vel plurib⁹ dcō iſtituto p̄mortuo ſubſtō defic̄ nec ſuffic̄ dcm̄ iſtitutū liberos h̄uiſſe ad h̄ vt dcā ſubſtō deficiat niſi eidē ſubſtituto liberi ſupuixerint ff. ad treb. l. ex fcō. §. ſiqs aūt ⁊ ḋ v. ſig. l. nō ē ſine liberis. ⁊ ff. ad tre. l. h̄ēdib⁹ circa p̄n. ⁊ l. h̄ēdes. §. cū ita ⁊. C. ḋ ɔdi. iſer. l. f. cū ſi. Secꝰ tn̄ eēt ſi teſtōr ſub tali ɔdōe ſbſtitueret ſi inſtitut⁹ liberos nō h̄uiſſet q̄ hoc caſu ſufficeret ad hoc q̄ ſubſtō p̄dcā deficeret q̄ p̄dictus iſtitut⁹ vnū vl̄ plures h̄uiſſet q̄uis inſtituto nō ſupuixiſſet. vnde hoc caſu nō ſufficeret ad hoc q̄ ſubſtō p̄dcā deficeret aliquo tp̄e liberos vnū vl̄ plures h̄uiſſe ar. ad hoc. C. qn̄ dies le. ce. l. cū vxor vbi ſufficit talē ɔdōem ſemel extare q̄uis nō p̄ſeueret q̄ ſemel extitit adimpleta vt. ff. de fideicō. li. l. rogo in fi. ⁊ ar. C. ḋ iſti. ⁊ ſubſti. l. ſepe. cū ſi. pp̄ qḋ i caſu nr̄o cū p̄ſat⁹ p̄m⁹ ſubſtitut⁹ ſupuixerit dcū inſtituto vr̄ dcā ɔdō ſubſtōis ḋ feciſſe. Et ſic p ɔñs p̄ſata ſcḋa ſubſtō fcā de nepte virib⁹ ſubſiſtere nō poſſe q̄re ex hoc capite vr̄ dcm̄ teſtm̄ redire ad cām inteſtati pp̄ defectū ɔdōis ſupradicte p quo optie facit. ff. vū lib. l. ſi filius ſa. ⁊ ſatis ē exp̄ſſum. ff. ḋ vul. ⁊ pu. ſub. l. q̄ h̄ebat cū ſi. itē ēt ex alio capite vr̄ q̄ dcā ſa ſubſtō ſit virib⁹ vacuata certū ē ſm̄ ſcm̄ p̄poſitū q̄ p̄ſatus teſtōr in p̄ma voluit p exītiaꝫ liberoꝝ ſupſtitū dcō inſtituto p̄imā ſubſtōeꝫ euaneſcere ⁊ ſic frēm ſuū p̄mo ſubſtitutū in p̄miſſo caſu excludi p extītiam liberoꝝ ſupſtitū eidē inſtituto ſi igit̄ a p̄ma inſtōne dict⁹ frater teſtōris ex hac cā excludit̄ ⁊ hoc capite h̄n̄ eſt viſiſſe p̄dictā ɔditōez tacite eſſe repetitā i pſona ſcḋo loco ſubſtituta ne videat̄ teſtōr i dicta ſubſtōe ſcḋa p̄tuliſſe dictā neptē ſuā liberis dicti inſtituti q eos p̄tulit dcō fratri i ſubſtōne de eo fcā cū non ſit viſiſſe ēt plus voluiſſe iuris trāſferre ad ſcḋo loco ſubſtitutā quā p̄mo dedit ſubſtituto. ff. de ɔdi. ⁊ demō. l. publi⁹ §. titia iūcta l. ff. de h̄ē. iſti. l. luci⁹ circa fi. ⁊ ar. ff. de ali. ⁊ ci. l. libert⁹. §. ab h̄ēdibus cū ſimi. Nec ob. ſi obijciat̄ q̄ ɔdō p̄dcā dicū vltie ſubſtitute ne grauet̄ dcā ſubſtituta mltiplici onere ſubſtōnūꝫ p̄dictaꝝ vr̄ impedire. ff. de h̄ē. inſti. l. ſub ɔdōe ⁊ nō obſtāte q̄ ex ɔiectura mētis teſtātis g q̄tū ad ſubſtōem dicā p̄mā voluit eā deficere p̄dictā ɔdōem ꝫ frēm ſuā ɔiecturam⁹ viſiſſe idē voluiſſe ⁊ feciſſe in ſcḋa ſubſtōe ⁊ repetiſſe tacite ɔtra neptē ſuā. ex ɔiectura. n. mētis teſtōris facim⁹ repetitionē ⁊ eā tacite iducim⁹ i pſona ſubſtituti circa grauamia appoſito in pſonā iſtituti. ff. de le. i. l. iꝫ ⁊ de le. ij. l. cū pr̄. §. ab inſtituto cū ſi. Itē ex alio capite dcā ſubſtituta impedit̄ q̄ dcā ſua ſubſtō ſm̄ vitateꝫ cū ɔdōes ɔtieat vt p̄miſſuꝫ ē dꝫ fideicōmiſſaria reputari C. ḋ inſti. ⁊ ſub. l. gnālr i p̄n. ⁊ §. i. ⁊ l. i. p̄cib⁹ de ipu. ⁊ alijs ſub. ⁊ ff. de vul. ⁊ pu. ſub. l. cēturio cū ibi no. cū igit̄ p aliquē nō ſit adita h̄ēditas ex teſtō nec adiri potuerit ſm̄ thema p̄poſitū cū p̄ſati inſtitut⁹ ⁊ ſubſtitut⁹ mortui fuerit viuo teſtōre p̄dicto ſi vr̄ hoc caſu q̄ dcā ſubſtituta admitti poſſet eū nō adita h̄ēditate ex teſtō p mortē p̄uciētē h̄ēdem ſcriptū ſbſtitūdes fideicōmiſſarie nō facte ſbſiſtē nō p̄ūt. ff. ad tre. l. ſi pſona filiꝰ §. q fideicōmiſſis ⁊ i. e. ti. l. ille a q̄. §. i. ⁊ l. apō iul. §. ariſtia. ⁊ h̄ vr̄ no. gl. C. ḋ fidei. l. eā q̄ ſup v̄bo in familia ibi cū dr̄. ſꝫ ſi ipſa nūc adiret ⁊c. nec mltū curo ſi teſtator appoſuit illa v̄ba ſi nō vꝫ iure teſtī valeat iur̄ codicilloꝝ ⁊c. q̄ illa v̄ba ſe referūt ad ſolēnitatē teſtī q̄ ſi teſtm̄ ḋficiat i ſolēnitate debita ⁊ nō p̄t valē vt teſtm̄ ſaltē valebat vt codicill⁹. ff. ḋ te. l. ex ea ſcriptura. §. i. ⁊ ḋ le. ij. l. cū pr̄. §. fili⁹ matrē. ⁊. C. ḋ codi. l. vl. cū ſi. i cāu aūt nr̄o nō defic̄ teſtm̄ ſeu inſtō p̄dicta ibidē ɔtēta p̄terea defect⁹ ſolēnitatis ſed alio iure vt appet p p̄miſſa q̄ten⁹ ⁊c. ⁊ ſic vr̄ no. gl. C. ḋ lib. p̄te. vel exh̄ē. auc. ex cā circa fi. glo. ff. de le. iij. l. i. §. fi. cū l. ſeq. Itē put ſupra dictū ē appet p̄ſatas ɔditōes ɔtētas in dcā ſubſtōe fcā ḋ nepte p̄dicta defeciſſe ⁊ ſic dictā ſubſtōneꝫ iuxta volūtatē teſtōris nullū potuiſſe ſortiri effectū vt ſupra ē pleni⁹ allatū. Et p iſtū modū r̄ndet̄. C. ḋ cad. tol. l. vnica. §. p ſcḋo vbi admittit̄ ſubſtitut⁹ i vulgari ſubſtōne q̄ nullā aliā ɔditionē ɔtinebat dicta ſubſtō extriſecā niſi eā q̄ ɔtinet̄ ⁊ vēit ex natura ſubſtō vulgaris. Hic in caſu nr̄o alie ɔditōes extriſece ſunt ⁊ itelligunt̄ appoſite ſeu repetite i p̄ſata vltia ſubſtōne q̄re eis deficiētib⁹ vr̄ eaꝝ alte ra tota dcā vltima ſubſtō euaneſcit vt dictū ē p quo facit qḋ no. ⁊ dr̄. ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. q h̄ebat cū ſua gl. ⁊. ē. ḋ acq. h̄ē. l. totiēs. cū ſi. nec ēt illud ē omitēdū de liberis p̄mi inſtituti gn̄ excludant̄ oīno a ſucceſſiōe p̄dicta ex teſtō cū i venire nō p̄ūt q̄ q̄uis de eis ɔditio ſit appoſita p eoꝝ nō extītiā vl̄ extītiā tp̄e mortis p̄ſati iſtituti q̄tū ad ſubſtōnes p̄dictas tn̄ ex v̄bis p̄ſatis ſeu ex mēte dicti teſtōris p̄cipi pōt q̄ ſubſtō aliq̄ intelligat̄ fcā ſeu fideicōmiſſuꝫ relictū liberis ſupradictis q̄uis exiſtētia dictoꝝ liberoꝝ aliud opet̄ ⁊ ſubſtōnes p̄dictas faciat dicere ita q̄ ipſi dicti p̄ri ſuo h̄ēde iſtituto h̄ēdib⁹ extītib⁹ in caſu quo ipſe pr̄ h̄ē deceſſiſſe videat̄ ex mēte teſtātis eos p̄tuliſſe alijs ſubſtitutis q̄tū ad hoc q̄ p̄ri ſuo h̄ēdi iſtō ſuccedāt h̄ꝫ eēe votū parētū nō q̄ ad h̄ dict⁹ pr̄ h̄ēs iſtitut⁹ pp̄ p̄ſata ɔditōeꝫ de non exiſtētia liberoꝝ ſit aſtrict⁹ iure fideicōmiſſi ad aliqd relinquēdū eidē ⁊ ſic itelligit̄ de leg. i. l. ſi filius fa. §. cū q̄s adiū eta l. ff. de h̄ē. iſti. l. ſiqs ita h̄ēs iſtituat̄. cū ibi no. in eo. ti. ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. luci⁹ in gl. deficiēte igit̄ p̄re liberoꝝ in inſtōne p̄dicta p̄ſati liberi venire nō poterūt ad dictā ſucceſſionē nec ēt p̄ſata ſubſtituta auctoritate p̄dicti teſtī ſed p̄ximiores ab inteſtato p̄dicti teſtōris vt ſupra declaratū ē p quo facit. ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. lex cornelia in fi. ⁊. ff. de capti. ⁊ poſtli. reuer. l. q̄ ſi filius. ſi rō dictaꝝ legū atēdat̄. Nep tn̄ dicta ſubſtituta cū ſit p̄ximior ab inteſtato ⁊ ēt ei⁹ ſorores q̄ ſunt i eodē gradu excluſis liberis p̄ſati inſtituti ad dictā h̄ēditatē admittent̄ vt in auc. de here. ab inte. §. reliquie ibi cum dicit̄ nulli alij oīno p̄ſonē: vt no. C. de legiti. heredi. in auc. poſt fratres fratrum que filios in glo.

De teſtamen. ⁊ de ſucceſ.

ab inteſtato. extraordi. de impub. ⁊ alijs ſubſtitu.

cXLII

¶ Fcm̄ tale eſt teſtōr h̄ñs vxorē p̄gnātē dixit ſi naſcat̄ poſthum⁹ maſcul⁹ eū mihi vſe h̄ēdē iſtituo idē ſi poſthūe ſi duo poſthumi eqlr̄. Si vō poſthum⁹ ⁊ poſthuma poſthumū vſem h̄ēdē iſtituit ⁊ poſthumā iuſſit vſqꝫ ad certā q̄titatē dotari. Et ſubiūxit hec v̄ba ſubſtōnis ⁊ ſi forte qḋ ab ſit aliquē dictoꝝ poſthumoꝝ ſi ɔtigeret eē duos aut pl̄es mori ɔtigerit i pupillari etate vel alr̄ q̄ñcūqꝫ ſine h̄ēde de ſuo corpe litimo p̄creatu ſupuiuētē ſeu ſupuiuētes p̄morienti aut p̄morietib⁹ ſubſtituit ⁊ ſi p̄dcōs poſthumos oēs decedere ɔtigerit i pupillari etate vl̄ alr̄ q̄ñcūqꝫ ſine h̄ēde vel de ſuo corpe vl̄ ḋ ſuis corpib⁹ litime p̄creatis. L. ⁊. G. ſorores ſuas eiſdē poſthum⁹ ego portōib⁹ ſubſtituit teſtōre. defuncto nat⁹ ē poſthum⁹ q p̄rio h̄ēs fuit ⁊ mortu⁹ i pupillari etate q̄rit̄ an ſubſtō vendicet ſibi locū ⁊ excludat̄ mr̄ an deducta ſit ſucceſſio ad eāꝫ inteſtati. Et aliqb⁹ vr̄ dicēdū q̄ ſubſtō locū h̄ēt vt q̄ teſtōr diſponit ſubſtituēdo plurib⁹ poſthumis hoc locū h̄ēat ⁊ i vno ar. ff. ad tre. l. h̄ēdes. §. cū ita vl̄ bo. rap. l. ij. §. hoies coactos. ⁊ de neg. ge. l. iij. §. negocia ſicut ⁊ ecōtra imo multomagis: vt. ff. de aſſigna. lib. l. i. §. itē hoc dictū ⁊ tales iterp̄tationes ſepe leges faciūt ⁊ ɔiecturas admittūt: vt. ff. de lib. ⁊ poſth. l. ſi ita. de h̄ē. iſti. l. clemēs p̄ſon⁹. ⁊ de le. i. l. q filiab⁹. §. i. ¶ Sꝫ ɔtrariū vr̄ veri⁹ q̄ ſubſtōnē vr̄ ɔcediſſe teſtōr ſolū i caſu quo plures poſthumi naſcerēt̄ ſi ergo naſcat̄ vn⁹ tn̄ iſte caſus q̄tum

tā ad ſubſtōnē ē omiſſus relinqꝰ ergo diſpōni iuꝝ cōſo:vt ff. de lib. ⁊ poſt. l. ꝯmodiſſime ꝑtertum cū agiꝰ de odio vt ē ꝯcſo mſis a luctuoſa filij hēditate: vt. ff. de vē. l. poſ. mitē. l. j. §. ſʒ ⁊ incertū cū ergo ſorore e ſubſtitute nō ſint vocate niſi i cuētū quo oēs poſthumos decedere ꝯtingerit ⁊c. ergo illud ſignū vſʒ oēs ⁊ pluralis ſmo non poſſent ſm ſuā ꝓpriā ſignificatōēʒ i vno ſaluari vt colligiꝰ ex ſolone duarū legū q̄ ſimul ꝯdicere videnꝰ. ff. de le. ij. l. cū ita. §. q plures. ⁊ i eo. ti. l. in cuiꝰ. §. cū q. ⁊ ibi no. Dico matrē ex ṽboꝝ ꝓprietate nō eē excluſaʒ nec ex tacita ꝯiectura excludēdā q̄ ꝯiectura nō admittiꝰ ꝯtra matrē: vt. C. ꝺ inſti. ſub ꝯdi. factio. l. vlti. ⁊ de ipu. ⁊ alijs ſubſti. l. ꝑcibꝰ. ⁊ vtrobiqʒ not.

De reſcrip. ⁊ ꝺ. c. duobus ⁊ de ṽ. ſig. ⁊ ꝺ ꝯceſ. ꝑbē. CXLIII

¶ Thēa tale ē dñs. B. papa volēs facere grāʒ ſpālē. J. ꝯtulit ei canōicatū ⁊ ꝑbēdā i eccła ferrar. ſi q̄ tūc vacabat alioqn ſue collatōi reſeruauit eādē cū vacauerit eidē. J. ꝯferēdā certis ſibi execu·torib deputatis q̄. J. nullā ꝯſecuto ꝑbēdā idē dñs. B. papa diē clauſit extremū cui ſuccedēs dñs Cle. papa qntꝰ i ecā ferrar. eccła Bñdicto ꝺ flo. ⁊ Ar. de luca vna ⁊ eadē die ⁊ data ꝑ ſuas ſpāles līas canōicatū ꝯtulit ⁊ ꝑbēdā cū cła añſerri ⁊ nō obſtātibꝰ ꝯſuetis certis eis executoribꝰ deputatis q. B. ꝑiuſq̄. A. līas ſuas caplo archipꝛſbitero ⁊ canonicis ferrariciū. pñtauit ab ipſis i canōicū ⁊ frēm fuit receptus ſibi ſtallo i choro ⁊ loco i. c. aſſignatis. Poſtea vēiēs ipſe. A. ſuas līas pñtauit q. A. ab ipſis antea hac pſtatōe ꝑmiſſa q ꝑ receptionē quā de ipſo facere itēdūt nullū aliud ius q̄ hēt intēdebāt ꝯferre de nouo ſimplr in canonicū eſt recepꝰ cū aſſignatiōe ſtalli i choro ⁊ loci i. c. ſibi pſtatōe ꝑ quēdā aliū canōicū ferrariciū. ꝑmiſſa ſiē de ꝑdictis oībus ꝯſtat ꝑ līas aplicas ⁊ publica inſtrā. poſt hec vacauit archipꝛſbyteratꝰ eccłe ꝑdicte cui certa ē ꝑbēda ānexa ad quē dñs. B. fuit ꝑ caplm electꝰ ⁊ ꝑ epm ꝯfirmatꝰ ⁊ i poſſiōnē pacificā inductꝰ demū vacāte ꝑbēda q̄dā dictis. J. ⁊ A. ꝯtēdētibꝰ ſe ius hēre in ipſa ꝓ vtraqʒ pte diuerſi ſunt habiti ꝓceſſus ⁊ ꝯcertatōes mltiplices hic ⁊ inde. Nūc q̄riꝰ qs dictoꝝ dñoꝝ An. J. vł. A. ius hēat i ꝑbēda. cſe ſi ꝑdictoꝝ reſcriptoꝝ ſic ſe hñt ſeu ſi aliq aplica vł alia q̄uis auctāte i eadē eccła i canōicos ſint recepti vł vt recipianꝰ iſiſtāt qbꝰ oibꝰ ꝑterq̄ auctāte nr̄a receptis vł ꝑbēdas expectātibus in eadē ⁊c in aſſecutōe ꝑbēde volumꝰ añferri ⁊c. Pro declaratiōe dubioꝝ. pꝛio ſciēdū ē q decretalis duobꝰ inq̄tū loqtur de ſimul impetrātibꝰ ⁊ pñtātibꝰ vł ſimul ipetrātibus i diuerſis tpibꝰ pñtātibꝰ iubet i q̄libet caſuū ꝑdcōꝝ vnū carere ipetratis. oīo nō fundaꝰ tātū ſup vitādo grauamine eccłaꝝ imo ſup q̄dā iuris ipoſſibilitate q̄ de neceſſitate aut totā grām aut ſaltē alterā ptē gře hʒ vitiare de iure. Decens. n. ē q i impetrationibꝰ q ꝑoꝛ eſt tpe potior eſt in iure vt in re. iur. q ꝑoꝛ ē ⁊ extra de reſcri. c. tibi q li. vj. Et h̄ fuit opi. Hoſt. q ñ attēdit ꝑoritatē i pñtato ſʒ ſolū in ipetrādo vt ipſe no. extra de reſ. c. abbatē. nūc ā i ipetrātibus vna die ſi appet q ē ꝑmꝰ ille ꝑferꝰ vt in. c. duobꝰ in pꝛio rñſo ⁊ fundaꝰ valde bñ. ff. de pign. l. ſi fundus. §. ſi duo. Si ṽo nō appet qs ꝑus impetrauit ⁊ cū agaꝰ ꝺ iuꝛ indiuiſibili canōicatꝰ. ſ. ⁊ ꝑbēde vꝛ nullū dēre admitti de rigore iuris vt. ff. de reb. dub. l. ſi fuerit de teſ. tute. l. duo ſunt ticij. veꝝ q ꝯſtat oīno papā ſaltē vni grām facere voluiſſe ius recte ſtatuit illū tāq̄ ꝑoꝛē admittēdū q ꝑus pñtat ſiē in diſſolutōe ꝓplete obligatōis is ſolū ad agēdū admittiꝰ q ꝑus litē ꝯteſtaꝰ altero totaliter ⁊ in ꝑpetuū ab oī cōmodo actiue obligatōis excluſo vt. ff. de ṽ. ob. l. ſi ticiꝰ. Et hoc dicit tex. i. c. duobꝰ pen. rñſo. dū diē aſs oīo careat impetratis idē ē dicere hēaꝰ totalr ꝓ nō impetrāte ſic exponūꝰ h̄ ṽba. C. ſi ꝯtra ius vł vtili pub. l. ⁊ ſi legibꝰ cū igiꝰ līa papalis ſit in quolibet impetrāte loco tituli ſeu gřa i līa ꝯtēta titło ad q̄dā fictōēʒ nullitatʒ. ꝺducto nūq̄ ex eo potit bñficiū obtineri vt. ff. ꝺ ac. re. do. l. nūq̄. C. ꝺ rei vē. l. nullo nec aliquo euētu pōt reuiuiſceꝛ vt ꝺ inia. ru. ⁊ iur. teſt. l. ſi filiꝰ. ⁊ de mil. teſt. l. militis codicil. §. vl. ⁊ extra de ꝑbē. c. quodā. ⁊ iō hñ no. Archi. q ſi taꝰ vitio pñtās reciperꝰ nō diceret aplica auctoritate receptꝰ. Et ꝑ hoc appet ſolo ad id qꝺ oppōiꝰ de. c. mādatū. ⁊ de his q̄ ibi not. q ſi pꝛiꝰ nō ꝓſeqꝰ gratiā ſcōs admittiꝰ. ibi eni bulla līaꝝ ſeu grāꝝ erat nulla ipſo iure eo q illud ius ificit finē. l. duoꝝ ipetrātiū aſſecutionē in eadē eccła ꝓp eccłaꝝ grauamē vitandū. diſpō ṽo. c. duobꝰ ificit ⁊ ipſo iure nullū fingit principiū. ſ. līaʒ ſeu gratiā ſcōs pñtātis nō ſolū ꝓp vitādū eccłe grauamē. ſ. ꝓp quādā iuris ipoſſibilitatē ⁊ ꝓlixitatē quādā vitādā vt oñſuʒ ē. ſ. Preterea ſicut i thēate dicit. B. nō ē excluſus ſine eccłe onere ⁊ ſui emolumēti ꝑceptiōe factꝰ eſt eni archipꝛſbiter ⁊ aſſecutꝰ eſt ꝑbēdā q ſufficit ad excludēdū ſcōs pñtātē ēt ſi ſolū onꝰ eccłe attēderetꝰ: vt no. Cōpo. in eo ipetrāte cui caplʒ aſſignauit pēſionē vt ipſe no. in ꝓ alle. c. mādatū. in. ij. glo. ¶ Ad ſm dubiū qꝺ mouetꝰ vʒ q cſe q̄rūcūqʒ gnāles i nō obſtātibꝰ poſite oñdūt de intētiōe pape fuiſſe ꝓuidere vtriqʒ. Et iō locū hʒ finis illiꝰ. c. duobus rñdeꝰ ꝑ itellectū illiꝰ verſiculi. dicit eni q opʒ q in līa ſcōs ipetrātis ⁊ pñtantis expſſe appeat q voluit ꝓuidere vtriqʒ. Nec aūt gnālitas nō obſtātiū nō facit ſolū eni hoc opeꝰ q ſcōa līa nō dicaꝰ obreptitia. vt extra de reſcrip. c. ꝯſtitutus. ⁊ in eo. ti. c. cū aliqbꝰ. li. vj. ⁊ ibi no. ꝑ Jo. mo. ⁊ ꝑ Archi. ad eē tñ gře ꝑoris nihil faciūt imo nec ad ipſiꝰ eiuſdē gře in q̄ ponūꝰ niſi q̄ remouēt obreptōis obſtaculū: vt extra de ꝑbē. c. ſi dignitatē. in ꝯcil. viē. cū igiꝰ illa gnālitas nihil aliꝺ faciat niſi q tollit obreptōis obſtaculū qꝺ obſtare poſſʒ ſcōs hmōi līaʒ pñtāti nō pōt dici q ꝑ hoc appeat papā voluiſſe ꝓducē vtriqʒ. ꝑterea reqriꝰ q expſſe appeat ꝑ talē āt effuſuʒ ſmonē ñ pōt dici fieri expſſionē volūtatʒ ſeu ꝺ ꝓuidētis itētionē appere expſſe vt. ff. ꝺ ṽ. ob. l. qeqꝺ aſtringēde de iniurijs. l. itē apud labionē. §. ait ꝑtoꝛ. cū ſi. ꝑterea ṽba nō obſtātiū talia ſunt ſeu ſi aliq aplica vel alia q̄uis auctāte canōicos ſint recepti vel vt recipianꝰ iſiſtāt pꝛia ps iſtiꝰ cłe gnālis non pōt ꝯꝑhēdere aliquē de ipetrātibꝰ eadē die q̄ nullꝰ coꝝ i canōicū erat recepꝰ. Nec ſcōs q̄ anguſtia tpis nō ꝯpaciebaꝰ eos ꝓ ſui receptōe iſiſtere ar. ff. ꝺ le. ij. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. ſi qs duos i ſi. ⁊ de iure fiſci. l. edicto. §. extat i ſi. ⁊ de dā. iſec. l. hoc ampliꝰ. l. ij. rñ. Preterea cū duobꝰ ipetrātibꝰ eadē die nō appeat qs pꝛio nō pōt dici appere ſub illis ṽbis vel vt recipianꝰ iſiſtāt itellexiſſe ꝺ pꝛio pñtāte q̄ forte nōdū ipetrauerat ⁊ opʒ q i līa ſcōs pñtata expſſe appeat q voluerit ꝓuidere vtriqʒ vt līa diē.

¶ Ad terciū cū dꝛ q ſola traditio poſſeſſiōis iducit collationē rñdeꝰ q hoc ñ vꝛ veꝝ ſicut nec petitio opaꝝ iducit iductionē eaꝝ niſi primꝰ iducte ſint: vt. ff. de ope. lib. l. ſi qs hac lege. §. iudiciū. Nō ob. qꝺ not. Cōpo. extra de elec. c. trāſmiſſaʒ. vbi tʒ q iueſtitura ſcā ab eo ad quē pti. ⁊ collatio iducit collationē q̄ illi duo actꝰ. ſ. iueſtitura ⁊ collatio iuris ſunt ⁊ in re ius tribuūt ⁊ iō faciliorē functionē recipiūt. i. faciliꝰ vnꝰ vice alteriꝰ fungiꝰ q̄ i eodē genere ſunt vt. ff. ſi cer. pe. l. ij. ⁊. ff. ꝺ bo. poſ. l. ſʒ cū pꝛono hinc ē q vna bonoꝝ poſſeſſio itērdū i alternā etiā ſibi appoſitā ꝯuertiꝰ q̄ i eodē genere ſunt: vt. ff. de bo. poſ. ſm tab. l. ij. §. ſi ſub ꝯditione. ⁊ de coll. dotis. l. filiꝰ emācipatꝰ ⁊ tñ petitio boñ. poſ. nō opaꝰ additionē q̄ fit ēt ſolo aīo eo q non ē eiuſdē generis cū additōe: vt no. C. ꝺ iur. deli. l. puberē ſic poſſeſſio cū ſit ſci ⁊ i rei ꝓprietate ius nō tribuat nō ē ſub eodē genere cū collatōe ⁊ iō eā ſicut inueſtitura opari non pōt.

De ſucceſſiōibus ab inte. CXLIIII

¶ Circa materiā ꝓpoſite qōis de q̄ no. C. ꝺ teſt. l. ṽbaʒ diuerſi diuerſa ſcripſerūt ſʒ vt ṽitas pateat duo ſunt mēbra ꝑmittēda i q̄ꝝ deciſiōe oēs ꝯſentiūt deide ageꝰ de tertio i cuiꝰ deciſiōe diuerſitas iter doc. occurrit pꝛia duo mēbra talia ſūt q aut ꝯſtat q ꝑ icisionē cācellatōēʒ vł reuocatōēʒ teſti voluit pꝛ ſa. decedere iteſtatꝰ aut ꝯſtat q noluit decedere iteſtatꝰ ſʒ ſcriptos ſolū iudicauit idignos. Pꝛio caſu veniēt vēiētes ab iteſtato ⁊ hēbiꝰ i effectu ꝑinde ac ſi nul

lō vnq̄ȝ ſuiſſet ꝯditū teſtm̄: vt.C.ꝺ teſt.l.vſa3.in.j.rn̄ſo.ff.ꝺ
teſt.l.ad teſtm̄.§.ſi ſigna.ꝛ arg.ff.ꝺ bo.poſ.ſe.tab.l.q teſtō
§ teſtō ſcḋo caſu abſq3 dubio loc⁹ ē fiſco.vt.C.de his q.
vt indig.l.hr̄ditas q tenebil ad legata vt.ff.ad ſillania.l.cū
fiſco ſiqs aliquē teſtari ꝓhibuerit.l.ij.§.vlt.l tertio vō cāu
vbi dubiū ē ꝺ mēte teſtōris reuocāt teſtm̄ p īciſiō3 cācel
latōe3 vl' aliū actū his ſimilē. Dicēdū ē ꝙ aut act⁹ reciſio
ṗē teſti īducēs vniformit' totū reſpicit teſtm̄.i.ṗter hr̄du3
īſtōem ꝛ legatoꝝ aſcriptōe3 vt ē ſimplex īciſio vl' totius
teſti cācellatio ꝛ hoc caſu vēiūt vēiētes ab inteſtato vt.ff.
ſi tabule teſti nulle ex.l.j.§.ſi hr̄s īſtitut⁹ ꝛ l ṗol.l.vſa3 ſ.j.
rn̄ſo. Nec.n.pt dici locū eē fiſco pp ꝯſeruatōe3 legatoꝝ q̄
parit' teſtōr l cācellatōe3 vl' īciſionē īuoluit ſic ꝛ iſtōe3: vt
ff.de his q̄ l teſtō delēt.l.j.§.ſ3 ꝯſulto cū ēt ſit facilior lega
toꝝ adēptio q̄ȝ iſtōis vt.ff.ꝺ adimē.ꝛ trāſſe.le.ex pte ꝛ tal'
deuolutio l fiſcū pp ꝯſeruatōem legatoꝝ īpugnaret volū
tati teſtōris legata vt appet p actū adēptōȝ ꝓducētē dēri
volētis vt.ff ꝺ doli ex.l.apud celſu3.§.pterea ꝛ.C.ꝺ fidei.
l.fideicōmiſſa cū ſi. Sl vō act⁹ reciſiō3 īducēs nō reſpicit
oīa l teſtō aſcripta ſ3 iſtō3 hr̄dū tm̄ vt q2 hr̄dū vni⁹ vl' plu
riū noīa cācellauit reliq̄ teſtō ſano ꝛ īntegro remanēte. tūc
appet ꝙ noluit totalr' īteſtat⁹ decedere ſ3 legata voluit de
beri p h ꝙ ea ñ cācellauit ar.ff.ꝺ mili.teſt.l.tribun⁹.§.vlt.
Nō pt ēt eē loc⁹ vēiētib⁹ ab inteſtato q2 legata ñ dēreñt
ſm volūtatē teſtātis hereditate ex teſtō nō adita nā adita
hr̄ditate legata īcipiūt dēri l3 eis vt īdignis ꝛ extremā vo
lūtatē defuncti ñ hr̄ntib⁹ auferal hr̄ditas vt.ff.ꝺ vul.ꝛ pu.
ſub.l.ex ſctō.§.nihil lōgius ꝛ hoc mō loqtur.ff.de his q.vt
indig.l.cū qdā in.ij.rn̄ſo. S3 huic diſtictōl due.l.vident'
obſtare.ff.ꝺ his q.vt indi.l.cū tabulis.§.ſi.ꝛ ꝺ his q̄ l teſtō
delēt.l.pṗie ibi ſnīa dt tempatoris Antonij Auguſti ꝛc.
In q̄rū q̄lib3 erat act⁹ parit' totū teſtm̄ ꝯcernēs puta inſtō ꝛ
tn̄ vl' ꝙ loc⁹ ē fiſco. ¶ Ad ꝯtraria rn̄det' ꝙ l nulla illaꝝ le
gū fecit teſtōr in finib⁹ act⁹ cōis.i.reciſionē pmi teſti parit'
ꝯcernēt ſ3 ꝓceſſit ad aliū actū q pōris caſu3 oñdit incidit
teſtm̄ ē hoc ñ ꝯtēt⁹ nomē hr̄dis vl' hr̄dū īduxit ex cui⁹ act⁹
adiūctōe patēter oñdit qḋ mouit eū ad incidēdū q2 hr̄dū
odiū nō legatoꝝ.ꝛ iō vt legata dēant' ſm teſtōris volūtatē
loc⁹ ē fiſco vt dēm ē.ꝺ.ṗbal' h rō.ff.ꝺ his q̄ l teſt. delent'
l.ij.ꝛ.l.pe.vl.rn̄ſo. Nec h mir ē q2 ſic vbū ſequēs arrat ꝛ
declarat ṗcedēs vt.ff.de v.ſi.l.ſi cū tibi fundū. ꝛ.l.fu⁹ ita
ꝛ act⁹ ſequēs actū ṗcedētē vt.ff.de manu.te.l.in teſtō cen
turio.§.vlt. S3 adhuc inſtat' de.l.vl.ff.de his q̄ l te.delē.
vbi teſtm̄ fuit cācellatū ꝛ tn̄ ñ ē loc⁹ fiſco nec vēientib⁹ ab
inteſtato niſi vēiētes ab inteſtato volūtatē defuncti ꝓbēt.
ſ3 ibi ē rō q2 ibi ñ pt dici teſtm̄ īciſu3 cū adhuc exiſtet vnū
integrū ꝛ origīale vt.ff.ꝺ bo.poſ.ſe.tab.l.j.§.ſiqs l duob⁹
ꝛ quēad.teſt.apiant'.l.antepe. Et ex his p3 ſolutio ꝛ ꝯcor
dia oīum legū ꝛ doctoꝝ de hac mā loquētiū.ꝛ relato ſer
mone ad thema nr̄m app3 bōa nō deuolui ad fiſcū ſ3 vēi
entib⁹ ab inteſtato dēri illud ēt nō omittit' qḋ dr' ꝓbatū eē
ꝙ poſt cācellatō3 teſti teſtōr dixit du3 regrerel' ꝙ faceret
teſtm̄ ꝙ volebat oīa bōa ſua eſſe nepotj ſue pp qḋ appet
ꝯuiſſe irā ſi q̄ int' eos fuit vt.ff.ꝺ adimē.ꝛ trāſſe. leg.l.iij.
§.vlt.ꝛ.l.ſe.ꝛ de do.int' vi.ꝛ vx.l.cū hic ſtat⁹.§. diuortiu3.
Et forte poſſet dici nouū teſtm̄ ſm canoniſtas vt extra ꝺ
teſta.c.relatū vl' ad mi⁹ appet fiſcū ñ hr̄e vltimā volūtatē
defuncti. Unde cum fungatur iure priuati vt.ff.de peti.
here.l.item veniunt.§.ait ſenatus non debet ad bona ad
mitti vt.ff.de his qui.vt indi.l.cum quidam in principio.

De offi.dele.ꝛ de ſen.exc.

ꝛ de teſtibus. cLXV

¶ Querit' ſi teſtes ſint excōicati vtrum abſolō eis ꝯceſſa
ad cautelā a iudicib⁹ remiſſiōis reddat hos habiles ad fe
rēdū teſtioniū. ¶ Rn̄deo ſi ꝯceſſa ſit iudicib⁹ ptās abſol'
uēdi ad cautelā nō ē dubiū ꝙ reddūt' habiles: vt extra de
teſti.c.veniēs.ij.l ſi. S3 an ſi nō ſit exp̄ſſe ꝯceſſa poſſint ab
ſolui vr' ꝙ ſic.extra de app.c.ad p̄ſētiā.ꝛ hoc t3 Archi.ex
tra ꝺ ſen.excō.c.ſolet.ſ3 Inn.ꝛ Ho.notāt ꝯtriū ꝛ Jo.mo
in.c.ſolet.Itē q̄rit' vtrū de ſtilo curie romāe ſit ꝯceſſus cer
tus nūer⁹ teſtiū ſup quolibet articulo pp ineffrenatā ꝓdu
ctōe3 teſtiū. Rn̄deo hoc totū ſtat l arbitrio iudicis recipiē
tis q circa h h3 cū magna cautela ṗcedere nec ēt l hoc pōt
hr̄i certa meta dari: vt.ff.ꝺ vſur.l.mora ꝛ ē exp̄ſſu3.ff.ꝺ te
ſti.l.j.§.ſi.l3 decretalis de q̄dragenario nūero faciat mētio
nē: vt extra de teſti.c.cū3 q.ꝛ ibi no.p Inn.ꝛ Ho. ¶ Itē q̄
rit' vtꝝ aliq q detēti fuerint l carcere alicui⁹ epi poſſint ꝓhi
bere ꝯtra ip̄3 ep̄3. Rn̄deo ñ recordor ꝓhibitū l3 forte mi
noris p hoc ſint fidei ꝛ auctis: vt l auē.ꝺ teſti.§.ſi vō odio
ſus. ¶ Itē q̄rit' vtrū ſuiētes ipſi⁹ epi expulſi de ſuo ſerui
tio pp cria ꝛ exceſſus eoꝝ ſint recipiēdi l teſtes rn̄deo cria
ꝛ exceſſus pōt eē cā repellēdi ſ3 ꝙ fuerit ſeruiētes ꝛ fami
liares nō: vt extra de accu.nulli.ꝛ.ij.q.vij.cū paſtoris. Itē
q̄rit' vtrū laici ꝯtrū bigāi vtꝝ mulieres.rn̄deo de his trib⁹
vr' eē cōis opi.ꝙ ſi agal' de crie crialr' teſtes eē nō pōt.vt
ij.q.vij.veri.in ſi.ꝛ.c.ipſi apli.ꝛ.c.teſtes.ꝛ.xv.q.iij.ex eo.ꝛ
c.j.ſec⁹ in inq̄ſitōe q̄ ſit ex officio: vt extra de teſti.c.qm̄ vel
etia3 ſi ageret' de crimine ciuilr'.vt extra de teſti.c.ta3 lris.
Quidā ēt ſcripſerūt ꝙ ēt ſi ageret' ciuilr' puta ad amotōe3
villici a villicatōe tales ñ admitti debere ad ferēdū teſtio
niu3 ꝛ hoc no. Jo.lxxxi.di.ṗſbiter ꝛ Hug.v.q.vi.q2 iuxta
ſ3 pria opi.vr' vior. ¶ Itē q̄rit' vtrū illi q habuerūt ꝯtētio
nē cū epo. Rn̄deo nec iſti videt' repelli vt iſti.de excu.tu.
§.itē pp.ꝛ in auē.de teſti.§.ſi vō odioſus. ¶ Itē q̄rit' vtꝝ
de genere illoꝝ q denūciauerūt ep̄3 vel appellauerūt ꝯtra
eū ac ēt ſibi adherētiū debeāt admitti l teſtes. Rn̄des nec
iſti repellunt' p ea q̄ not.C.ꝺ teſti.l.parētes.ꝛ liberi l3 non
ſint tāte fidei ſicut extranei.ſi eni ſola amicitia detrahit in
aliquo fidei teſtis: vt.C.ꝺ teſti.l.ij.§.j.multoforti⁹ ꝯſangui
nitas: vt.ff.de iniur.l.lex cornelia.circa pri̇n. ¶ Ite3 q̄rit'
vtrū epus ad ſui defenſionē ꝛ ad probādū ꝯtrariū ꝓpoſitū
p ip̄m dbeat habere maiorē fauorē in ꝓductione teſtiū q̄ȝ
accuſator. Rn̄deo maior fauor videt' deberi accuſato q̄ȝ
accuſatori: vt.ff.de ſer.ꝛ diſa.l.vlti.accuſator nāq3 illaudā
bile genus intentionis aſſumit.ij.q.vij.ſiquis epiſcopus.

De elec.ꝛ conceſ.preben.

cXLVI

¶ Fcm̄ ē tale de ꝯſuetudīe eccl'e eduē.hacten⁹ obſuata
electio cātoris ṗdcē eccl'e q̄ cātoris dignitas ē l dcā eccl'a
ad decanū ꝛ capl'3 einſdē eccl'e ptinet ꝛ ptinuit a tpib⁹ re
troactis ꝛ a tātis ꝙ de ꝯtrario mēoria nō exiſtet ꝛ q̄ñcūq3
vacauit l eccl'a ṗdicta cātoria dicti decan⁹ ꝛ capl'3 ſp elege
rūt cātorē ad cātoriā ṗdictā ꝛ ꝯſueuerūt vocari ſicut l ele
ctiōe decāi ad electōe3 cātoris celebrādā canōici abſētes
ṗñtes tm̄ l ꝓuincia de ꝯſuetudine ṗdicta. ¶ Itē ad dictā
electōe3 celebrādā ṗcedit' p viā ꝯpromiſſi p viā ſcrutinij
ꝛ p viā ſciſpūs ſuatis ſolēnitatib⁹ q̄ ſuant' in alijs electio
nib⁹. Itē ſcā electōe ꝯcorditer decan⁹ aſſignat cātori ele
cto ſtallū l choro ꝛ locū l capl'o l locis l q̄b⁹ ali⁹ ſtare nec ſe
dere ꝯſueuit ṗterq̄ȝ ipſe cātor. Itē cātor eccl'e eduē.h3 ṗ
rogatiuas rōne cātorie ſue.ſ.ſuccētorē p̄ñtare capl'o cano
nicū tn̄ eduē. Itē ſcholas ciuitatj ꝛ maioris ptis dioceſis
eduē.ꝯferre clicos ponere l choro eccl'e nō hr̄ficiatos de
ſuis maleficijs corrigere ꝛ punire ꝛ a choro eijcere ꝛ ſilia.
¶ Itē electio cātoris de ꝯſuetudīe eccl'e eduē.approba
ta ꝛ obſuata nō p̄ñtal' epo vl' archiepo nō exalal' nō ſolē
niter ꝯfirmal'.ꝺ ꝯſuetudīe nō exalal'.q2 op3 ꝙ ſit canōic⁹
eduē.ille cātor q ꝓ exaltato hr̄.dn̄s papa fecit gratiā pro
de dignitate ſeu pſonatu l eccl'a eduē.ſpectāte ad collatio
nē epi ꝛ capli eduē.cōiter vl' diuiſim nō exp̄ſſo i lra gr̄e ſi
p electiōe3 fiat. Dn̄s aūt epus eduē.ſolus h3 ꝯferre certas
dignitates ꝛ pſonat⁹ eccl'e eduē.exceptis dignitatib⁹ deca
nat⁹ ꝛ cātatorie l q̄b⁹ capl'm ꝯſueuit eligere decanū ꝛ cā
torē ꝓut ſupi⁹ eſt exp̄ſſu3. Mō q̄rit' vtrū ſub dicta gr̄a ꝯti
neal' dicta cātoria. Et vr' ꝙ non cū in dicta gr̄a de electiōe
nulla mētio fiat. Ecōtra dicit īpetrās ꝙ cātoria ꝯtinet' ſub
gr̄a.nā q̄ȝuis eligal' ꝓut dictū ē tn̄ de ꝯſuetudīe pſone vl'
ꝓceſſus nō exalal' nec ꝯfirmal' ſ3 ſcā electōe cātoris ꝯcor
diter

dicer ſtatiꝫ p decanū inſtallať de ꝯſuetudine vt dcm̄ ē.ſ.

¶ Sup p̄dictis q̄rit̃ an dcã cãtoria cõtineať ſub gr̄a ſu pradcã vł ñ. Circa ꝓpoſitũ thema nõ ocioſe attēdēdũ eſt ꝙ lꝫ Jnno. ꝛ Hoſt. circa aſſumptõem ſimpliciũ canõicoꝝ diſſenſerint Jnno. dicēte ꝙ ñ ē i cis neceſſario ſuñda forma. c. q2 pp. extra de elec. ſꝫ ſufficit de volũtate canõicoꝝ appere ſine obſeruãtia forme. extra de ꝯceſ. p̄ben. c. ex pte ꝛ ibi no. p Jnn. ꝛ Hoſt. i ꝯriũ aſſerēte ex mente. c. q2 pp. ꝛ hoc p iura. extra de p̄b. dilecto. ꝛ de ꝯceſ. p̄b. c. ſius cui⁹ opi. vł p iura noua cõprobari vt extra de elec. c. ſtatuim⁹. ꝛ. c. vt circa. ꝛ. c. q2 cõtra eccłam. ꝛ i quolibet iſtoꝝ no. per Archi. de dignitatib⁹ ãt vł ꝑſonatib⁹ apud eos nõ vł heſitatõ fuiſſe qn dēret forma. c. q2 pp exacta diligẽtia obſeruari vt extra de elec. dudũ. Cũ igiť cãtoria de q̄ agiť i eccleſia aduē. hr̄ ꝛ numereť iter dignitates ſeu ꝑſonat⁹ ac p hoc talis cēſeri dēat. vt. ff. de le. iij. l. nõ alr. §. vlt. ꝛ l. ſeruis vrbani in. ij. rñſo. ꝛ no. p Jnno. extra de p̄ben. c. de multa mãifeſtũ ē ꝙ creatio cãtoris de iure cõi dꝫ fieri p electõm ſolēnē. ſi ſic nõ cadit ſub lr̄a impetrãtis. vt extra de p̄bē. c. cũ i illis. §. i. li. vj. ꝛ ar. ꝺ offi. dele. c. deliberatõe. Scdo dato ꝙ de iure cõi nõ dēret qs ad dignitatē vł ꝑſonatũ p formã ſolēnis ele. aſſumi ꝑſuppõiť ꝯſuetudo neceſſitatis ad obſeruãtiã forme q̄ cũ ſit rõnabilis ꝛ p̄ſcripta tꝫ viꝫ legis vt. ff. de le. ꝛ ſe. ꝯſul. l. de gb⁹. ꝛ i inſti. de iure na. gē. ꝛ ci. §. ꝛ nõ inelegãter. p̄ſertiꝫ i elec. de decu. l. nõ tm̄. §. ſi. extra de ꝯſue. c. cũ dilect⁹ de v̄. ſig. c. abbate. ꝛ ibi no. p Jnn. ꝛ ix. q. iij. cõqueſtus. ꝛ ibi no. p Jo. ꝛ meli⁹. viij. diſt. fruſtra. Si vo vł de iuř cõi vł ex v̄tute ꝯſuetudinis ē ſuñda forma de neceſſitate ſeqť ꝙ ſit ibi v̄e electõis ſubſtãtia. q2 in talib⁹ forma rei ē eē rei. vt. ff. ad exhi. l. iul. §. ſi rē de au. ꝛ ar. le. l. ſcya. ꝛ de v̄. ſi. l. mulieres. §. res abeſſe ſi ſic ñ cadit ſub gr̄a lr̄e vt dcm̄ ē. ſ. ſꝫ ad hoc oppõiť ꝙ ñ ſit v̄a electio q2 ñ ꝯfirmať ꝙ ē neceſſe in v̄a ele. vt extra de elec. c. nĩſi ꝛ c. dudũ. ꝛ. c. nihil ē. ꝛ h̄ hꝫ ꝯfiteri elect⁹ p. c. alr̄ ſi diceret cõfirmatõeꝫ neceſſariã eē ſeipm̄ excluderet q2 inueniret ad miniſtraſſe iure cãtorie nulla ꝯfirmatõe p̄cedēte. ꝛ ſi icidiſſet i. c. auaritie cecitas. extra ꝺ elec. li. vj. Sꝫ ad hoc rñdetur. Et p̄mo ad p̄mã pṫē argumẽti cũ dř ñ ꝯfirmare. ergo ñ eſt electio nõ ſeqť. ſunt. n. electio ꝛ ꝯfirmatio act⁹ diuerſi ꝛ a diuerſis ꝓcedētes. vt extra de trãſ. p̄la. c. vl. ꝯfirmatio nãqꝫ ad ele. nihil noui iuris ſupaddit. ſꝫ ſolũ admiſtratõis exercitiũ ꝯcedit ſicut ꝛ decretũ iudicis quo tutori admiſtratõeꝫ pupillariũ reꝝ decernit vt. C. arbi. tu. l. vlt. §. illo. ꝛ no. ff. de admi. tu. l. tutor q reptoriũ i. iij. rñſo. ꝛ no. exp̄ſſe. lxiij. di. q̄to. ꝛ clare extra de elec. ſi electio li. vj. ſi ergo ſunt ois diuerſa nõ ſeqť ꝙ ſcdo amoto ꝯſuetudine vł alio mõ ꝙ amotũ ſit p̄mũ. q2 ſunt ſecreta. i. ſeparata ſꝫ ſecretoꝝ. i. ſeparatoꝝ ſeparata dꝫ eē rõ vt. C. ꝺ dõa. iter vi. ꝛ vx. l. ſi marit⁹. ff. ad carb. l. de bonis in prin. de mi. l. põponi⁹ exuli. ibi qd. n. hꝫ cõe ꝛc. quēadmodũ ſer. amit. l. nã ſatꝫ. §. i. ꝛ ꝺ acq. poſ. l. nihil. Et ſi aliqñ repiať ſcriptũ p doc. ꝙ electio hꝫ ptes ſuas ꝛ ponũt ꝯfirmatõeꝫ p pte electiõis rñdeť ꝙ eiuſdē cãe ꝛ effect⁹ ē ꝙ loco ꝯfirmationis addijciť vt inſtallatio p decanũ. vt. ff. ſi qs teſt. liber eē iuſſus fuerit. l. j. §. actio locũ hꝫ. nã ꝛ ſi i locũ deficiēs ꝛc. imo p eod ē dř vt in ꝑal. l. de bõis. §. q de pupillo. ibi hec eniꝫ poſſeſſio p ſatiſdatõeꝫ ꝛc. rñdeť ꝛ alr ꝙ hoc dꝫ intelligi ꝺ p̄fectiſſima electõe q̄ iã ſortita ē ſuũ intẽtũ. qm̄ ex ꝯfirmatõe ꝯtigit ar. ff. ad l. fal. l. ſi is q q̄drigẽta. §. vlt. ꝛ h̄ ēt reſpectu dř vēditio traditiõe ipleri vt. ff. ꝺ ac. emp. ꝛ vē. l. ſi qs aliēa. ꝛ tñ ꝯſtat q̄tũ ad p̄fectõꝫ obligatõis eã ſolo ꝯſenſu eē p̄fectã vt. ff. ꝺ ac. ꝛ ob. l. ꝯſenſu. ꝛ ꝺ ꝯhē. ēp. ꝛ vē. l. j. §. vl. ad ſcdaꝫ pṫē argumẽti rñdeť ꝙ dñs Milo elect⁹ ñ ois ſine ꝯfirmatõe acceſſit. q2 hũit actũ a ſupiore ſuo emanãtē. ſ. iſtallationē a decão nec ē abſonũ dicē ꝙ ex ꝯſuetudie iudicať ꝙ vn⁹ act⁹ effectũ alti⁹ repñtet ſicť ſcotatio traditõꝫ opať. vt extra ꝺ ꝯſue. c. ex lr̄is ꝛ i. x. col. qd ſit iueſtitura. c. j. in. j. rñſo. ꝛ hoc ēt no. Jnno. extra de elec. trãſmiſſa. ꝛ de ſimo. c. ex iſinuatõe. Et ſi aliq doc. ſcripſerũt ꝙ ñ põt ꝯſuetudie itroduci vt qs ſine ꝯfirmatione admiſtraret. Hec ē niſi ibi ſit ali⁹ act⁹ a ſupiore ꝓcedēs ꝛ hũc repñtãs q2 in talib⁹ nõ refert q̄ñ ſupior volũtatē ſuã declaret. vt no. p Jnno. extra de re iudi. c. cũ bertoldus. in glo. mĩꝫ vł ꝛc. ꝛ per Archi. extra ꝺ elec. c. vł qs duos. i gl. qs iter duos. p̄terea nõ vł coꝝ opi. ꝓcedere ꝯſtat eni poſſe priuilegio ꝯcedi vt qs ſine ꝯfirmatiõe admiſtraret. vt extra ꝺ ſup. neg. p̄la. c. j. ꝛ de app. c. q2 vos. ꝛ ibi no. p Ho. ſi põt priuilegio ergo ꝛ ꝯſuetudie ſunt eni paria h̄ vt no. p Jnno. extra de iudi. c. nouit. ꝛ p̄ſertim hoc fieri ſeu introduci põt in illo electo i quo exaltatio ꝑſone ē ſupuacua vt h̄ dř eni ꝯſuetudinē eē ꝙ nõ eligať niſi canõicus q cũ ex ꝯuerſatiõe debeat eē notus exaltatione non indiget vt. xlvij. di. de petro. ꝛ no. xviij. di. c. qui ẽps ceſſantib⁹ itaqꝫ obiectib⁹ vtpote inualidis vł dicēdũ ipetrãtē in hac cãtoria nullũ ius habere ſed dicendum. M. electũ p caplm̄ in eadem pleniſſimũ ius habere.

De appella. ꝛ recuſa. cXLVII

¶ Thema tale ē. recuſať⁹ eſt iudex ordinari⁹ alius eſt ſibi adiunct⁹. Queriť an ꝓceſſus p eos habit⁹ teneat vel nõ.

¶ Ad primũ qdeꝫ oppõiť de l. j. §. ſi põponi⁹. ff. qõ fal. tu. auc. rñdeť ꝙ ibi vitas ꝛ opi. ſiue itẽtio nõ ꝯtradicebãt. ver⁹ eni tutor ſciebat ſe veꝝ tutorē ꝛ p ꝯñs ſe poſſe ſolũ ꝛ i ſolidũ auctorizare vt. ff. ꝺ cura. fur. l. ꝯſilio. §. vl. de admi. tu. l. ſi plés i pal. ꝛ. C. ſi vn⁹ ex plu. tu. l. j. ꝙ ergo ſecũ aliũ admiſit hoc nõ facit ad ſolidãdũ actũ ꝓpriũ ſeu auctoritatē quē p̄ſtabat ſꝫ in caſu de quo agiť. ꝛ i caſu. c. cũ ſup abbatia. vn⁹ iudex admiſit aliũ tãq̄ ſuũ ꝯſtitēte actũ ꝛ ſine quo nõ credebat actũ poſſe expedire ſicť nec v̄e potuerũt i caſu p̄ñti: vt i auc. vt diſſe. iudi. §. ſi vo ꝯtingerit col. ix. ꝛ in caſu. c. cũ ſup abbatia. nõ potuiſſꝫ ſi veꝝ fuiſſet qõ credebat vñ ſunt i ſũma tres caſus i p̄ꝯo veritas cũ opi. ꝯcordabat affirmatiue i. §. ſi põponi⁹. q2 vt dictũ ē. ſ. ver⁹ tutor ſolus poterat auctatē p̄ſtare ꝛ ita credebat ꝛ ſciebat. i ſcdo caſu. ſ. c. cũ ſup abbatia. vitas a volũtate diſcordabat ꝛ iõ vitiũ iduciť i actu ar. ff. de reb. du. l. i ambiguo. ꝛ de acq. hē. l. ſi is ad quē. ꝛ l. hꝯs iſtitut⁹. Jn tertio caſu. ſ. i caſu nr̄o vitas cũ opi. ꝯcordabat negatiue vꝫ ꝙ accuſať⁹ credebat ſe ſolũ nõ poſſe ꝓcedere. ꝛ ita veꝝ erat ſꝫ fuit error in mõ adiunctõis. ꝛ iõ vitiať act⁹ vt. ff. ꝺ app. l. ſi ꝯſtat. vni eni ꝯmiſſus a iure cõi vt ẽpo nõ potuit p ſui adiũctõeꝫ aliqd vſurpaſſe vt. C. ꝺ teſt. l. ꝯſulta diualia. ꝛ de exac. ꝛ trãſla. mi. ſinonaꝝ. l. ij. ꝛ ibi no. li. xij. ꝛ ita ex diſtinctiõe caſuũ appet ꝙ nulla ē iter eos cõis.

¶ Ad ſm̄ dř ꝙ iudex nõ põt a ſe abdicare iuriſditõeꝫ. ꝛ iõ ſibi aliũ adiũgēdo a ſe iuriſditõꝫ nõ abdicauit imo tenuit qõ agit. qõ no. extra de elec. c. illa quotidiana. ꝛ ꝺ p̄ſcrip. c. cũ ex officij. rñdeť ad primũ ꝙ abdicatio denotat quãdã totalē ſepatõeꝫ: vt. C. ꝺ pa. po. l. abdicatio. ꝛ hoc fieri nõ põt: vt. ff. ꝺ offi. p̄ſi. l. legatus. ſꝫ p aliquē bñ põt ſue iuriſditõi i aliquo derogare puta ſe ꝓnũciãdo in aliq̄ re vel cã. nõ iudicē: vt. ff. ꝺ iudi. l. ſi qs ex alie. ꝛ hoc diſparia ſunt: vt. ff. de v̄b. ſig. l. derogať. ꝛ no. i iſti. de iure na. gē. ꝛ ciui. §. ſꝫ nãlia.

¶ Ad ſꝫ rñdeť ꝙ adiũctio alteri⁹ nõ abrogauit ſeu derogauit iuriſditiõeꝫ iudicis in aliquo nec aliqs act⁹ ab eo ꝓcedēs vt loquunť iura i ꝯrariũ allata. ſꝫ act⁹ ꝓcedēs i pte. ſ. alľatio ſuſpitõis ꝛ recuſatio manu⁹ ei⁹ ligauit vt i tutorē dř. C. ꝺ ſuſpe. tu. l. cũ quē. de ſolu. l. ꝛ ſi forte. §. j. ꝯtra quã ſuſpitõeꝫ vł vinculũ ex ea ꝓueniēs a iure. ſ. adiũctio ẽpi q̄ ſuata nõ fuerit vinculũ ſuſpitõis manſit ar. ff. ꝺ accepti. l. inutilis i p̄n. ſm̄ cõeꝫ lr̄aꝫ. ꝛ de le. iij. l. ſi iure. Ad l. cũ aptiſſimi. C. ꝺ iudi. rñdeť ꝙ ibi loqť de recuſatõe delegatis i quo caſu lex dat ptãtē imo iponit neceſſitatē ptib⁹ ad eligēdos arbitros q demũ poſt electõeꝫ a lr̄ ptãtē hñt vt ibidē dř. ꝛ. ff. de v̄. ſig. l. obuenire. hoc ãt loqť de ordiario alľato ſuſcepto quo caſu lex ſtatiꝫ adiũgit ẽpꝫ ſine hoīs adiũctõe vel ſcõ: vt in. §. ſi vo ꝯtingerit. ꝛ iõ in h̄ iudex vł ptes nihil pñt ſicť appet i tutore l. imo quē lex vocat vt. ff. ꝺ legi. tuto. l. lr̄imos. ꝛ iõ ſi deť ali⁹ a iudice datio ipſo iure nõ tꝫ. ff. ꝺ tu. ꝛ rõ. diſt. l. ſi tutor reipublice cã. §. i. ꝛ ꝺ excu. tu. l. q teſtõ. ꝛ. C. q dari tu. poſ. l. ſi ſororis. nec eni

pñt ꝑtati vl' iudex ſup legã diſpõēs.vt.ff.ð vul.ꝛ pu.ſub.
l.i pupillari ð ſuo ꝛ legi.hꝰ.l.vl.ð admi.tu.l.gdã decedēs
ff.ð ſeruis.l.j.de teſt.tute.l.iuſ nro.ꝛ de ꝑdiis ꝛ aliis reb.
mio.l.ꝑuis.ꝛ p hoc pꝫ rñſio ad aliã obiectã de ſolénitate
q̃ ꝑe remiſit ꝯſenſu pñtĩ.qꝛ id vtiqꝫ veꝝ ē lex nihil ꝑolle di
ſponit ſꝫ ptibꝰ diſponēdã relingt aliõ nõ.vt.ff.de le.j.l.nēo
ad vltimũ qð oppõit' q ſi ñ tenuit vt adiõcrꝰ ſaltē teneat
vt arbit.Rñdet' q hoc ñ pcedit qꝛ ñ ē actũ vt eēt arbit' ſꝫ
vt eēt iudex.Vñ qð voluit potuit ꝛc.vt.C.ſigo alteri vl' ſi
bi.l.multũ.ꝛ.ff.ð iure codicil.l.j.de ꝯſti.pecu.l.j.§.i.cũ ſi.

De verb.ſigni.extraoꝛ.ad l.iul.maieſta. CXLVIII

❡ Fcm̃ ē tale.gdã comes hñs comitatũ vnũ i q̃ ipſe ē me
rus dñs i dcõ comitatu hñs iuriſdictõeꝫ mixtã ꝛ meꝝ im
piũ.qꝛ p ſe oĩa expedir ñ poterat hꝫ i dcõ comitatu caſtel
lanũ vnũ q ē feudatariꝰ ſuꝰ ꝛ hõ ſuꝰ ligiꝰ tenēs i feudũ a
dcõ comite caſtellaniã ipſe caſtellanꝰ dꝫ aſſedere dcõ co
miti qñ ſedet i iuſtitia ꝛ qñ emēde ſunt iudicate ipſe ca
ſtellanꝰ ſuis pprijs expēſis dꝫ eqtare p executõe faciēda
p dcīs debitꝫ ſoluēdis ẽt hꝫ dictꝰ comes bõa ppa ꝛ feu
datarios ppos ꝛ caſtellanꝰ ẽt hꝫ aliq̃ bõa ppa ꝛ aliq̃s pro
pos feudatarios.mõ fcã ē q̃dã recognitio de dcã caſtella
nia p talē modũ q comes recognoſcit q dcīm caſtellaniã
dictꝰ caſtellanꝰ tꝫ i feudũ a dcõ comite ꝛ idē ē hõ ſuꝰ ligiꝰ
inſup recognoſcit i eadē lrã q̃tã ptē ex vna pte comitatꝰ.
ꝛ octauã ex alia oĩuꝫ q̃ ſibi eueniſ pñt q̃ñcũqꝫ ꝛ q̃lícũqꝫ
ꝛ q̃ ad aliq̃ vtilitatē euenire poterũt ad dcm̃ comiteꝫ. Ex
iſtis inſurgũt qões.Pñio ſi feudatarij pprij dcī comitꝫ p
ditõeꝫ fore faciãt in pſonã dcī comitꝫ.vl' pditionalr ſi oppo
nãt dcõ comiti pſonã ſuã vl' trã ſuã ipugnãdo ꝛ ſic pdãt
ipſo iur' fcõ feuda ſua.an caſtellanꝰ p gnalē recognitõꝫ feu
di ſui dēat hře ð illis feudis ptē ſuã vl' ñ. Scdo ſi tales
fore factores hēant bõa ñ feudalia ꝛ fore faciãt dcã bõa p
modũ ꝑdictũ ꝯmittēdo i comitē crimē leſe maieſtatꝫ vtꝝ
caſtellanꝰ i illis bõis dēat hře ptē vl' nõ.Tertio ſi tales ma
lefactores teneãt decias ſub ãnuo cēſu ab eccleſijs ꝛ foř
faciãt eas p modũ ꝑdictũ vtꝝ caſtellanꝰ p illã gnalē reco
gnitõem dēat hře ptē vl' nõ.Quarto ſi boles dcī comitis
donēt ſibi ſoli aliq̃ pecũiaꝫ ꝯtēplatõe ſue pſone tñ an i il
la caſtellanꝰ hēat ptē vl' nõ.❡ Ad pmã qões vř dicēduꝫ
q dictꝰ caſtellanꝰ admitti dēat ad bona ꝛ res de qbꝰ i qõe
q̃rit'.ꝛ i eis hře ptē ſuã ꝛ h pp vba mltũ vlia i recognitõe
appoſita vñ ibi dcm̃ ē oĩuꝫ q̃ ſibi obuenire pñt q̃ñcũqꝫ ꝛ
q̃litercũqꝫ.ꝛ q̃ ad aliq̃ vtilitatē obuēire poterũt ad dcm̃
comitē ꝛc. Sũt.n.dcã vba vlia oĩa ꝯplectēda niſi pbēt' ex
cepta vt.ff.ð penu leg.l.vlt.ꝛ ð vſufru.eaꝝ reꝝ q̃ vſu ꝯſu.
l.j.i pri.de leg.ꝑſtã.ꝯ tab.bonoꝝ poſ.pe.l.j.ꝛ ð aleatoribꝰ
l.j.§.qð vu ꝑtor.itēꝫ illa vba q̃ñcũqꝫ ꝛ q̃litercũq̃ ẽt vni
uerſitatē notãt.vt.ff.q̃ i frau.cre.l.j.§.vlt.ꝛ ð excep.rei iu.
l.ſi mř.§.eãdē i ñ.ē ẽt ibi vbũ pñt cuiꝰ ſignificatio ē mltũ
ꝯplexiua ꝛ extēſiua.vt.ff.ð le.iij.l.ſi ita qs teſtõ ꝛ ð ꝯdi.ob
cãm ꝛ.l.q ſi ſuꝰ i ñ.ꝛ ibi no.p hac pte vř cãus.ff.p ſocio
l.cũ duobꝰ.§.vlt.vbi ſociꝰ ꝯfert ꝯſocio ẽt q ob iniuriã ſibi
illatã ꝯſecutꝰ ē.Sꝫ his olbꝰ ñ obſtãtibꝰ vř in ꝯtrariũ ſen
tiēdũ mltiplici rõe.❡ Pñia qꝛ itelligētia dictoꝝ ex cãis ē
aſſumēda dicē.vt.ff.de le.iij.l.cũ filio.ꝛ extra de v.ſig.c.i
telligētiã.cã aũt q̃re ē caſtellano ꝯmodũ aliqð pticipatũ ē
qꝛ laborare hꝫ i aſſiſtēdo comiti iuſticiã reddēti ꝛ iudi
cialiter ſedēti.ꝛ iõ dignũ ē q ꝑmiũ recipiat.vt.C.l. q.can.
ſui p ꝑmio recipi.liber.l.j.C.de offi.aſſeſſo.l.j.ꝛ i auc.ð
iudi.§.ne ãt.Sꝫ i caſu qõis q̃ſite ñ dꝫ comes i iure ſedeř
vl' iuſticiã reddere ſꝫ hoc ad pares curie ptinet vt i.x.col.
de ſe.ſine culpa nõ amittē.c.j.ꝛ quo tpe mil.inueſti.pe.dꝫ
c.iij.alõ ē ſub.§.ſancimꝰ.ꝛ de pbi.ali.feu.p Fed.l.impialē
§.pe.ergo nec caſtellanꝰ hꝫ aſſideř nec i hoc laborē aliquē
ꝑferre.Ceſſante itaqꝫ labore q ē cã ꝑmij ceſſabit eiꝰ pce
ptio.vt.ff.ð excu.tu.l.tutor petitꝰ.§.j.ð vaca.ꝛ excu.mu.l.
ſp.§.negociatoris.ꝛ de le.j.l.ẽt ſi pñs.ē.n.ꝯmoduꝫ onus
reſpiciēs ꝛ ipꝫ ꝯmutãs:vt.ff.de ali.ꝛ ci.le.l.caio.ꝛ de adi.
ꝛ trãſſe.leg.l.aliñe.§.ab hřde.ꝛ vnũ pp aliũ diſtinguit'.vt
iſti.de ſocie.§.illð.Scda rõ ē.qꝛ cogitatũ vř ð comitãdis
his q̃ ptiñt ad comitē vt ad iudicē vt ꝛ mēs ꝛ ꝯtextꝰ ver
boꝝ recognitõis oñdũt vt ex ſupioribꝰ ſatis pꝫ ꝛ ex ꝑfatõe
recognitõis ipſiꝰ q̃ i hoc pſim ē attēdēda detegit eni mētē
loquētis:vt.ff.de hř.iſti.l.vl.ꝛ de adi.ꝛ trãſſe.leg.l.aliñe.
§.ſi.accedit ad hoc totũ.ff.de ma.teſta.l.meuia.ē nãqꝫ ꝯſi
derare comitē vt ſimplex comes.eſt ꝛ eni vult aliq̃lis cãꝝ
iudex ꝛ cognitor ē ar.ff.de lib.ho.exhi.l.iiij.§.ſi cũ qs.ibi
pictas cui gemina ē ꝛc.C.de epiſ.audi.l.decernimꝰ ibi hac
ſinceritate geminiã ꝑbiterũ ꝛ ſacerdotis ꝛ iudicij ꝛc.ꝛ.ff.
q cuiuſ.vni.no.l.itē eoꝝ.circa pn.ꝛ i toto illo gnãli ð quo
no.ff.de adop.l.ſi pꝰ.§.q duos.Cõſtat aũt q iſta nõ ptiñt
ad eũ vt ad iudicē iudicãtē ſꝫ ſimplr vt ad comitē.ptñtu
ra ẽt quolibꝫ alio iudicate.ff.de nota.l.quẽad.j.ꝛ.ij.rñſo.
Tertia rõ ē qꝛ ſm recognitionē.i.vitia vba in recognitõe
appoſita illa ſunt cõicãda q̃ ad aliq̃ vtilitatē ptenire pñt
quoꝝ vboꝝ virtꝰ pcedētiũ ſignificatũ limitat ꝛ reſtrīgit:vt
ff.p ſoc.l.ſꝫ ꝛ ſi adijciat'.ꝛ de ver.ſig.l.ſi cũ tibi fundũ.nõ
aũt vř ad vtilitatē ptinere qð non tã nouiter accedit q̃ de
ſoluto iſeudatõis ꝯtractu ad antiquũ dñꝫ ꝛ i antiquã cãꝫ
redit:vt.ff.de lib.ꝛ poſt.filio.ꝛ de alie.iudi.mu.cã fcã.l.re
dibitio.ꝛ q.mo.pig.vel hypo.ſolui.l.volũtate. Preſertim
vbi tñ vel plus abeſt q̃tũ adeſt:vt.ff.de leg.j.l.ciuitatibꝰ.
§.vl.ꝛ p ſoc.l.mutiꝰ.§.j.l publicatõe vu bonoꝝ de qbꝰ q̃
rit'.ꝛ ſi bõa videãt' aliq̃lr comiti accedere obſeqũ tñ ꝛ bo
norificētia vaſalli pdit' cuiꝰ ꝯtēplatõe nõ ē dubiũ quodã
reſpectu aliquē locupletiorē dici:vt.ff.de act.emp.ꝛ vē.l.
idēqꝫ.ꝛ.l.iulianũ.§.vl.ꝛ de euic.l.ſꝫ hoc noīe de ſer.cor.l.
vt tm̃.§.vl.Quarta rõ ē.qꝛ gcqd ex cã i qõne ꝯtēta ad co
mitē deuoluit' hoc totũ ē vltio eidē irrogate iniurie.ar.ff.
de liti.l.vl.ꝛ de iurepa.l.diuꝰ veſpeſianꝰ.l.iij.rñ.ꝛ exp̃ſſuꝫ
eſt i.x.col.qui.mo.feu.amit.c.j.§.pe.id aũt qð alicui i vin
dictã pprie iniurie debet' alteri nõ ꝯmittat'.vñ filiꝰ emãci
patꝰ nõ ꝯfert ſuo qð ex iniuriaꝝ actiõe ꝯſeqt':vt.ff.de col.
bo.l.ij.§.emãcipatꝰ.nec bonefidei poſſeſſoꝛ hřditatꝫ reſti
tuit vo hřdi qð p actioneꝫ iniuriaꝝ ꝯſeqt' pp iniuriaꝝ ſibi
illatã i deiectõe ex fundo hřditario:vt.ff.de pe.hř.l.at vbi
ꝛ ibi no.ꝛ ē caſus exp̃ſſus.ff.de edil.edic.l.bouē.§.ſiquis
ſuũ.l.ij.rñſo.fallit i ſolo ſocio oĩuꝫ bonoꝝ q nihil hře põt
qn cõicare teneat':vt.ff.p ſocio.l.ſigs ſocietatē.ꝛ p hoc pꝫ
ſolo ad.l.cũ duobꝰ.§.ſociũ i ꝯtrariũ allatã.❡ Ad alia aũt
argumēta q̃ fundãt' ſup ſigno vli ꝛ ſignificatu vbi idiſtin
cte pꝫ rñſio qꝛ nullũ vbũ adeo vle vl' idiſtincte ē qð ex ꝯſi
deratõe debitaꝝ circũſtãtiaꝝ ñ dēat ciuilr itelligi ꝛ limita
tionē recipe:vt.ff.de leg.iij.l.ſi mihi i via.§.vl.de pignu.l.
oblōne.de ſer.l.ſi cui.de mũe.ꝛ bo.l.vt gradatiꝫ.§.ꝛ ſi lex.
de pe.hř.l.ꝛ non tm̃.§.q ſi p emptore.ꝛ ibi no.ꝛ q vl' aut
clã.l.j.§.deniqꝫ.ꝛ ibi ſilr no.ꝛ ex ꝑdictꝫ patet põt ſolo ad
ſcdaꝫ qõnē.❡ Ad tertiã qõnē vř dicēdũ q iſta qð ñ pce
dit qꝛ ſi tenētes decias ſub ãnuũ cēſu ab eccleſijs fore fa
cerēt ita q bõa eoꝝ deberēt de iure publicari vř q res ab
eccľa detēte ad eccleſiaꝫ totalr redeãt:vt.ff.de bo.dã.l.cũ
rõ.§.j.ꝛ de bo.lib.l.ſi in libertinũ. Si vo qs tenere vellet
q talis iuř publicarent':vt.ff.de dã.l.ſec.l.ſi finita.§.ſi qua
ſunt iura.ꝛ.§.ſi de vectigalibꝰ adhuc tñ ad vitãdã cõionē
ſeu pticipiũ caſtellani i talibꝰ rebꝰ ſere dcē rões in pptis
qõne adducte locũ hēnt.❡ Ad quartã vř dicendũ q in
donatione qua q̃rit' caſtellanꝰ nullã vēdicet ſibi ptē.ꝛ hoc
eſt caſus.ff.ſol.ma.l.ſi vo.§.itē gcqd ad trebel.l.debitor.
§.viti.ꝛ de dote ꝑleg.l.cũ quis in.v.nam ſiquis.cum ſimi.

De ſucce.ab inteſtato ꝛ ð teſta.ꝛ ð dõa.extra.ð lib.ꝑte.ꝛ ð leg.ꝛ ð codi.ꝛ ð coll.ꝛ ð dõa.ẽt cã mortis. CXLIX

❡ Sup pñia qõne q̃ q̃rit' an p natiuitatē pnepotũ natoꝝ
ex.G.nepte.C.ſupſtiti teſtõris.i.filia nata.ex.R.filia teſta
toris.ꝑdicti q pnepotes poſt teſtm̃ ꝯditũ p dictuꝫ.C.nati
fuerũt in quo dictis.R.ꝛ.G.dictoꝝ pnepotũ auia ꝛ mře
ante teſtõē defunctis ſecũ tãdē dictꝰ.C.teſtator deceſſit
ꝑteritos

pteritos inuenit teſtm̄ rumpat. ¶ Dico breuiter ruptū
eē teſtm̄ vł ſaltē rūpi debere eo ꝙ pteritio nł cū agamus
de teſtō ſcēdētꝫ p lineā maternā exheredatiōi ęquollet.
¶ Sup ſa q̄ōe q̄ q̄rit an legata i dcō teſtō ſlicta debeāt
ex bñficio auc. ex eā credo ſimplr ꝙ nō. qꝛ illa autē intellr
q̄ñ ſnſtō a pncipio nō tenuit ſic legata ab ea pēdet ñ po-
tuerūt. Hic āt in pñ. tenuit inſtō. ⁊ iō ſi ruat ex poſtfcō ru
unt ⁊ depēdētia ab ea vt legata. nec autē. ex cā ꝯ exhrda
tiōe vł ꝑteritiōe poſthumi loqtur qꝛ in pñ. iubet ibi iuſti
nia. cām exhrdatōis vł ꝑteritōis inſeri. ꝯ āt in poſthumo
ſibi locū vēdicare ñ pt q ñ pōt ꝯmittere aliq̄ de cāis nūe-
ratis ibidē igit de poſthūi exhrdatōe vł ꝑteritōe ñ ītelle-
xit in eo. ſ. poſthūo ſtāt iura āliq̄ ꝯtrā ad hoc nō correcta.
¶ Sup tertia q̄ōe q̄ q̄rit an dcā legata valeāt ex vi illi⁹
cłe in teſtō appoſite ⁊ hec oīa valere volo iure teſti ⁊ ſi ñ
valēt vł ñ valerēt in futurꝫ ⁊c. credo ꝙ dcā v̄ba p v̄bū fu
turi tpis ꝓlata poſſint hūc caſuꝫ cōpleti ⁊ nō defectū ſolē-
nitatis tm̄ vt aliqd dicere ⁊ notare pñt niſi qꝛ ſolēnitas ñ
pēdet ex ſaturo ſtatiꝫ. n. teſtm̄ aut ē ſolēne aut ñ ⁊ ſi dice-
ret hec v̄ba a ꝯ mēte ꝓlata nihil opari. Dico illa iura log
cū exhrdat̄ vie vł ficte iā nat⁹ in quo teſtōre vie ē q̄dā iſta
nīa vt aliā ſucceſſiōes ſanguinis caritate calcata ꝓpe aſpo
nat. Sec⁹ ē i poſthūo q a parentib⁹ ſuis ſuccedit tpe ꝯdi-
ti teſti ꝑ auū vł ꝑ auū. ⁊ alio. n. aſcēdētes ⁊ ſi min⁹ penſo
vtat ꝯſilio. qꝛ nec cōſiliū galli. nec legis vellele ē ſecut⁹ in
ſanus tñ vel demēs cēſeri nō pt q quos videbat īſtituit ⁊
ad culmē ꝯſilij iſtōis faciēde de his q naſci poterāt ñ pro-
git. ⁊ hāc ēt interpꝛtatōeꝫ clara teſtōris volūtas vt res po-
tius valeat q̄ ꝑeat. ¶ Sup alia q̄ōe q̄re pris molendini
credo ꝙ ñ ex pecūia eni ſit ēpta cēſenda ſit velut res pe-
culij ꝓfectitij ⁊ cōicāda inter oēs q teſtōri hr̄des erūt cir
ca ꝯ modicū ꝓſeq̄t qꝛ nihil ad ꝓpoſitū fac. ¶ Sup dōa
tiōe q̄ōnis celebrate p. R. auiā poſthūi ſupradicti in. B.
frēm ſuū de ꝯſenſu. C. teſtōris pris cōis credo eā ñ vala
iſſe. qꝛ ſiue cēſeat cā mortis ſiue inter viuos pp pactū i ea
appoſitū ꝯ nullo mō eā reuocādo ñ ſuit ꝙ appeat pris do
natari⁹ ne aliqs p eo recipiēs nec interuenit nūci⁹ vł epła
q̄re ñ tenuit. Illo ēt nō omiſſo q̄ ꝯſueuit indubiū reuo-
cari. ⁊ no. p gloſa. an pr poſſit ꝯſentire vni filio dōanti alti.

De conſti. ⁊ de ver. ſigni.

⁊ de ꝯceſ. ꝑbē. cL

¶ In eccła valētina ſtatutū tale ē: In ſingulis ꝑcerea cu-
piētes clara certitudīe ſtabilire nr̄amq3 Valētinā eccłaꝫ
ſtatutꝫ ordiare ſalubrib⁹ ⁊ ritib⁹ fulcire decoris ſtatuim⁹ ⁊
irreuocabilr ordiam⁹ nos ſub religiōe iureiurādi adhec
nihilomin⁹ aſtrigētes ꝙ aliq vł aliqs p⁹ ꝯ apłica auctāte
recipiēdi ſupra numerū p nos in pñtiarꝫ nouiter ꝯſtitutū
nec vocē hēant in c. nec ſint habiles ad adipiſcēdū recipi
ēdū ne canōicā portionē ñ domos q̄ p epm̄ vł capłm ca-
nonicis aſſignant nō ꝑpoſiturā nec aliquē valeāt recipe
ꝑſonatū donec actu recipiāt ⁊ ſiē vnus de nūero ꝑſtituto.
Hoc igit ꝯſtituētes rē nō nouā nec inuſitatā agredimur
ſꝫ ꝑſata cū rectis ꝯſciētijs ſentiētes antiquarꝫ cathedraliū
eccłarꝫ terrachone pulcie i ſtatutꝫ ⁊ morib⁹ vſitatis nos ni
timur ꝯformare ipſarꝫq3 vſus laudabilr imitari. Mō do.
Io. papa xxij. ꝯtulit dño. R. de aſpello i dcā eccła valēti-
na canōicatū ⁊ ꝑbēdā ad dignitatē ſi q̄ tūc vacabāt vł cū
vacarēt decernēs ex tūc irritū ⁊ inane ⁊c. ñ obſtāte ꝯ cer-
to canōicorꝫ nūero aliiſq3 ipius eccłe ſtatutꝫ. ⁊ ꝯſuetudini
bus ꝯrijs iurō ſedis apłice vł q̄cūq3 firmitate alia robora
tis ⁊c. certꝫ executorib⁹ datis. Deīde fcī fuerunt ꝓceſſus
gnāles p certos executores poſtea iuratis ſtatutis ipi⁹ ec
cleſie p ipm̄. R. ipe recipit in canonicū ⁊ i frēm p epm̄ ⁊
capłm ⁊ ad ꝑbēdā ⁊ dignitateꝫ futuras admittit p eoſdeꝫ
ſtallū i choro ⁊ locū i caplō aſſignat eidem ⁊ in ſignum
tradite poſſeſſiōes eideꝫ. R. tradit portio in xv. denariorꝫ
qui dant ⁊ dari ꝯſueuerūt ꝓ portiōe cuilibet canonicorꝫ
eccłe memorate eadeꝫ die ⁊ ſub eadem forma. Et ab eo-
deꝫ papa do. A. de francia canonicatū ⁊ ꝑbendā impetra

uit i dcā eccła ⁊ poſt duos mēſes ipetrauit dignitatē ⁊ fe
cit fieri ꝓceſſus gnāles p executores ſibi datos. Et qꝛ do.
A. noluit iurat ſtatuta eccłe inq̄ntū ꝯtra ipꝫ facere poſſent
epo ⁊ capłm ipꝫ recipe recuſarūt. ⁊ ab ipſi⁹ gra ⁊ ꝓceſſib⁹
ad ſedē apłicā appellauerūt. poſt ꝯ vocauit i dcā eccła ꝑ-
bēda ⁊ dignitas q̄ dic⁹ R. acceptat cū ꝓteſtatiōe ñ ſibi
deberent de iure ⁊ ſub eadē ꝓteſtatōe ſibi ꝓuideret de
eiſdē. Deīde dict⁹ A. dignitatē ſolā ꝑdict ī acceptat ⁊ de
ipa ꝓuidet eidē. His ſic ꝑcedētib⁹ dict⁹ A. accedit ad ſe
dē apłicā ⁊ petijt ſe declarari potē i hora dici quo ad ipe
trationē canōicat⁹ ⁊ ꝑbēde fuiſſet. d. Papa certificat⁹ ipꝫ
declarat potē i hora dici ⁊ ꝑ ꝯñs i aſſecutōe ꝑbēde potio
rē mādās qbuſdā executorib⁹ vel amoto do. R. de dcā ꝑ
bēda eidē. A. eādē aſſignēt q̄ declaratōe ⁊ ꝓceſſib⁹ inde
fcī ꝓ pte dicti. R. fuit ad ſedē apłicā appellatū. Poſt hec
oīa vacāte q̄dā alia ꝑbēda in dcā eccła valētina dic⁹. R.
ītime acceptat eādē cū ꝓteſtatōe ñ pria nō deberet eidē ⁊
ſibi ꝓuidet de ipa eadē ꝓteſtatōeꝫ ꝑmiſſa ⁊ poſt accepta
tionē ⁊ ꝓuiſionē ꝑdcās hmōi ſcōe ꝑbēde dict⁹. R. fac ad
maioris ſui iuris ꝯſeruātiā ꝓuideri iterꝫ ꝯ archidiacōatu
ꝑdicto. Mō q̄rit qs ex iſtis duobus. ſ. A. vel. R. poti⁹ ius
hēat i archidiacōatu ꝑdcō. Pro aliq̄li declaratōe. q. de q̄
q̄rit q̄ttuor breuiſſunt q̄rēdo notāda. Primū an ſtatutū
ſupradictū valeat. Scōꝫ an nr̄ꝫ caſūꝫ ꝯphēdat. Tertiū an
cōia ꝑdicta cła nō obſtātiū illud tollat. Quartū ꝑſuppoſi
tis oīb⁹ ꝑmiſſis qs ex litigatorib⁹. ſ. R. ⁊ A. ſupradictis ſit
potior i archidiaconat⁹ dignitate de qua ꝑncipalr litigat.
¶ Circa primū vr̄ ꝑſuaderi poſſe ſtatutū nō tenere i ꝑiu-
diciū ipetrātiū a ſede apłica ⁊ ſic oſtēdit. Lex dcā ē a liti
gādo vt dīc Iſidor⁹ ethimologiarꝫ. ⁊ colłr i ambab⁹ diffini
tiōib⁹ legis poſitis. ff. de legi. ⁊ ſe. ꝯſul. l. ij. ⁊ l. iij. ꝯſtat āt ꝙ
īferior nō pōt ligat ſupiorē. qꝛ nec par parē: vt. ff. ꝯ arbi. l.
nā ⁊ magſtr⁹. ⁊ ad treb. l. ille a quo. §. tēpeſtiuū. ⁊ extra de
maio. ⁊ obe. c. cū inferior. ergo nec legē ei iponere. Erube
ſcit eni l. filios fieri caſtigatores parētū: vt i auc. de nup. §.
⁊ gnālr. col. iiij. Preterea nullū credo negat. qꝛ de iur cōi
poſſit eē archidiaconꝰ vel archipſbit ēt aliā ꝑbēdā i eccła
nō hñs. qꝛ ꝯ nō repit iure ꝓhibitū ergo ꝯceſſum: vt. ff. de
ꝓba. l. ab ea pte. qb⁹ ex cau. ma. l. nec nō. §. ꝙ eis. ⁊ C. de re
lig. ⁊ ſump. fu. l. ſtatuas. rē aūt ꝑmiſſaꝫ inhibere ē ꝯtra iura
facere: vt. ff. ꝯ ſer. vr. ꝑdi. l. q̄dā iber⁹. ⁊. ff. ꝯ iniu. l. iniuriā.
§. ſiqs me ꝓhibet. ſꝫ ꝯtra. l. cōem. aliā. l. ēt ꝑfect⁹ ꝑtorio nō
facit: vt. C. ꝯ offi. ꝑfec. ꝑto. oriē. ⁊ illirici. l. formā. ergo mul
tomin⁹ alij īferiores. Preterea vł caſus expſſus ꝙ ſtatuta
collegiorꝫ ꝯtra iura cōia nō tenēt. ff. ꝯ colleg. illicitis. l. vlti.
¶ Circa ſm̄ ē p̄mo ꝯſiderādū ꝙ v̄ba ſtatutorꝫ ſunt ſtricti
iuris q̄ ōndit p ar. effect⁹ ad cāꝫ. q̄lis eni actio ꝓcedit ex
aliquo tali id ipꝫ ex quo ꝓcedit eē cēſet vn̄ ñ cognoſcim⁹
ꝯtract⁹ bōeſidei a ꝯtractib⁹ ſtricti iuris niſi p actōes deſcē
dētes ex eis: vt iſti. ꝯ acti. §. bōeſidei. ⁊ p hoc. ff. ꝯ re. iur. l.
cui⁹ effect⁹. ⁊ q̄ ibi no. Cōſtat āt ꝙ actio ꝓcedēs ex ſtatu
to qu ꝯcūq3 nouo ē ꝯditio ex. l. vt. ff. de adul. l. ſi poſtulaue
rit. §. vi. ⁊ l. ſe. ⁊ de ꝯdi. ex lege. l. j. ſꝫ ꝯditio ex. l. ē ſtricti iu-
ris ꝙ ñ enūerat iter bōeſidei ergo ⁊ ſtatutū ex quo naſcit
erit tale. In his āt q̄ ſtricti iuris ſunt nō fit āpliatio v̄borꝫ
ſꝫ niſi palā aliqd dictū ſit ꝓ omiſſo ē hñdū: vt. ff. ꝯ v. ob. l.
q̄cqd aſtrigēde. Scdō ē attēdēdū ꝙ ñ horꝫ duorꝫ vocabu
lorꝫ vt⁹. ſ. dignitas ⁊ ꝑſonat⁹ ꝓpe ſumāt neutrū ē alterꝫ qꝛ
dignitas ē q̄dā ꝑeminētia ex admiſtratiōe: vt. ff. de mūe. ⁊
ho. l. honor. Et ē archidiacōat⁹ q ſaltē exalat ꝓmouēdos.
⁊ alia ꝓmouēda exercet q̄ magnā admiſtratōeꝫ ꝯtinet: vt
extra ꝯ offi. archi. c. ad hoc nos de⁹. ⁊ q̄ſi p totū ti. Perſo-
nat⁹ v̄o min⁹ dicit. qꝛ ē q̄dā honor ſine admiſtratōe ⁊ iter
hec ē magna dr̄ia: vt. ff. ꝯ mu. ⁊ ho. l. ad rēpublicā. Et hoc
reſpectu dñt iura de dignitatib⁹ aliqd diſponētia. Ideꝫ i
ꝑſonatib⁹ obſuādū q̄ſi hoc ñ ſint eadē ſꝫ diuerſa: vt extra
de ele. c. dudū. ij. de ꝑbē. de mīta. ꝯ reſcrip. c. ſtatutū. circa
ꝑn. ⁊ de offi. ⁊ pote. iudi. dele. hac ꝯſtōne i ꝑn. li. vj. Si aūt
ſumit large ⁊ iꝓprie tūc ⁊ ſunt ſinonima vel ꝯuertibilia
alterꝫ i altero ſiē gen⁹ i ſpē ſic emptū ⁊ paratū. ff. ꝯ le. iij. l. ſi

qd eoꝝ.§.liet ēptū.Cū ergo agam⁹ de ſtatuto qḋ ē ſtrictiſ
iuris vba ꝓpꝛie ⁊ ſtricte accipi debēt.vt.ff.de exerci.l.j.§.
ſi is quauē.ad māci.l.ꝯſtōib⁹.⁊ ḋ bo. libe.l.ꝑſon⁹.§.ſiquo
cū eēt.⁊ ꝓbatū ē.ś.Preſertiꝫ cū iſtud ſtatutū inducat ali
qd ꝯtra ius cōe reſtrigi dꝫ.vt quāto magis poſſumus rece
damus a iure cōi.vt ar.C.de nor.l.ij.⁊ extra de ꝯſu.c.cuꝫ
dilect⁹.Nec hic locū ſibi vēdicat idēptitas rōnis.vt.ff.ſo.
ma.l.ſi vo.§.de viro de legi.⁊ ſena.ꝯſul.l.qḋ vo ꝯ rōes. ⁊
ſi a paré.qo fuerit mān.l.pe.⁊ attēdaſ ꝙ iſtḋ ſtatutū nō vꝫ
in ſui radice hūiſſe rōeꝫ ſꝫ odiū iduriſſe dīmini cuiꝰ dimī
nutōeꝫ.⁊ iḋ ñ ē extēdēdū ꝑ idēptitatē rōis.vt.C.ḋ ꝑdiju
cuſſiliū.l.vlt.li.x.⁊ ar.ff.de vētre i poſ.mittēdo.l.j.§.j.de
lib.⁊ poſt.l.cū qdā. Et ꝑ h mlta argumēta ꝯtria doctoꝝ.in
aliis tñ mltū ad h diuerſis caſib⁹ nō tm̄ opi.tolluntˀ.Et ſic
ex ꝑdictis ꝯcluditˀ ꝙ ſtatutū de ꝑſonatu loquēs.nrm caſ
ſuꝫ ñ ꝯplectitˀ l q̃ de dignitate tractatˀ iter q̄ lōge refert vt
ꝓbatū ē.ś.⁊ plene no.ꝑ Archi.extra de ꝯſuetu.c.j.lib.vj.
¶ Tertio ē an iſta nō obſtātia tollāt ipedimētū ex ſtatu
to ꝓueniēs.Et illi q dicūt ꝙ nullā rōeꝫ hñt niſi ꝙ dicūt ꝙ
appoſita ſunt ad tollēdū pemptōꝫ gr̄e vñ aliū effectū opa
ri ñ dñt. Sꝫ hec rō ñ ꝓbat ꝓpoſitū eo ꝙ iſta nō obſtātia vi
dentˀ appoſita vt gr̄a dēm quē meli⁹ ꝑt ſortiaˀ effectū ar.
ff.de teſt.mān.l.ſiqs locuplex.C.cōia de le.l.j.§.j.ibi ſi cū
teſtōr ⁊c.⁊ h māifeſte idicāt vba i gr̄a appoſita dū dꝫ per
quē effect⁹ hmōi nr̄e gr̄e ipediri valeat quolibet vꝫ differ
ri ⁊c.Non ergo ꝑt dici ꝙ dilatione tollēda non ſenſiſſe q
de hoc fecit mētionē expſſaꝫ.vt.ff.ḋ lega.j.l.qui filiabus
in pricipio.Jtē ꝙ dꝫ poſita ad vnū effectū ñ pñt opari al
terū effectū.Uelꝫ ē effectū ꝯtrariū ſic ꝑadimeˀ ⁊ ꝯfirmaˀ
agere ⁊ excipe vt ꝓbāt iura q̄ iducuntˀ.ff. ḋ adi. ⁊ trāſfe.
leg.l.legata inutilr.⁊ extra de oedi.cog.c.cum dilect⁹ ⁊ ꝓ
baˀ.ff.de ꝯdi.in.l.⁊ elegāter.§.pe.⁊.l.cū his.§.j ⁊ ḋ ſol.l.
q holem.§.ſi.Sꝫ effectū diuerſuꝫ ꝯcurrētē tñ.i.ꝯcurrere
habilē hñ opanˀ.vt.ff.ad.l.fal.l.ſi pupillus ⁊ de ſo.l.inu
meratōib⁹ i pñi.⁊.§.vlt.⁊ ibi no.Cōſtat aūt ꝙ tollere q̄ pē
mūt ⁊ q̄ differūt gr̄aꝫ ñ ſunt ꝯtraria ſꝫ magis ſub alterna
ꝑſeritꝫ q̄ talia dñia tollūt q̄ pñt ex euētu quodā ē ꝑ pēptōꝫ
iducere ar.ff.ḋ ꝯdi.inde.l.ſufficit ḋ iꝑēn.i re. do.fac.c.iij.
§.nos gnālr.Meli⁹ergo vꝫ dicēdū ꝙ ſtatuta tollētia gr̄aꝫ
vꝫ oñia ei⁹ eſſentialē ſubſtātiā illa tplīantˀ.Jlla vo q̄ gr̄am
quātū ad aſſecutiōꝫ ñ ipediūt nec differūt ſꝫ effectū gr̄e quātū
ad effectū pceptōis fructuū ſuſpēdūt illa ſublata ñ ſunt.
Eſt.n.intˀ h dñia.vt.ff.de do.intˀ vi.⁊ vx.l.cū h ſtat⁹.§.ſine
ſit res.⁊ ē bonū exēplū ḋ ſtatuto qḋ fruct⁹ deputaˀ fabri
ce vꝫ alti vſui.h.n.gr̄a eſſem̄ hñre quātū ad ius i hñficio ſo
la fructuū pceptio differˀ.Et h vꝫ ſenſiſſe Jo.mo.extra
ḋ ꝑb.c.ſi ꝑ clēcio li.vj.Nō ōt dicˀ i.c.cū aliqb⁹.extra ḋ reſ.
determiātū fuiſſe ḋ diacono q ipetrās i eccſa i q̄ ſunt ſub
diacōales ⁊ ꝑſbyterales ꝑbēde ꝙ ñ ꝑt hre ſubdiaconalē
h ē qꝛ ꝑbēda ē debita oꝛ.vt no. Jnn.extra ḋ ꝑb.c.vl.⁊ dia
conū fieri ſbdiaconuꝫ tm̄ illeſo ſtatuto manēte ē ipoſſibile
vñ illḋ ipedimētuꝫ ē ꝑpetuuꝫ ipoſſibile tolli iquātū dicˀ ſibi
ḋ dignitate ꝑuiſuꝫ.Sūt.n.attēdēda ⁊ pōderāda illa vba
actu pcipiēs ſicut i ꝓpoſito ñ ꝑbēdatū fieri.vbi ncpe ē poſ
ſibile fieri.Et qꝛ intˀ hec ē mlta nōbilˀ dñia.vt.ff.ḋ legi.tu.
l.j.§.ſi apḋ.⁊.l.pe.⁊ ibi no.⁊ de ex.tu.l.ñ ſolū.§.ſi libert⁹.
Et hoc ēt mō dꝫ itelligi ꝙ l.c.cū aliqb⁹ no.Arch.ſ.ꝙ talia
ñ obſtātia iuſtificat ipetratōis formā ñ ipetrātꝫ ꝑſonā ipe
ditā.ſ.tali ipedimēto ꝙ ſm nāe curſuꝫ ceſſāte ſupioris no
ua gr̄a tolli ñ ꝑt vt pꝫ ex ꝑdcis ⁊ rō diuerſitatꝫ eſt.qꝛ talia
ſtatuta ſuāt gr̄am ñ pimūt.⁊ ñ ſuāta ſtatuta ex toto tollūt
ita ꝙ eſt ipoſſibile hūc ipetrāteꝫ i ꝑpetuū ad obſeruantiā
ſtatuti deduci.ar vo ꝑ adeptōeꝫ ꝑbende ad ſtatuti obſer
uātiam deduceretˀ.⁊ talis dñia ñ in ꝯſtōe cōreoꝝ cū que
ritur an imparitas eaꝫ impediat dꝫ.n.ꝙ aut eſt talis que
poteſt ad paritatem ſui natura reduci.⁊ hoc cōreoꝝ ꝯſti
tutiōem nō impedit.vt.ff.de duob⁹ reis.l.ex duob⁹. Aut
eſt talis q̄ ad paritatem ſine dolo.i.creditoris facto dedu
ci non pōt ⁊ hec impedit ꝯſtōnem cōreo vt in eo.ti.l.ea
dem.§.j.⁊ ibi no.ij.rñſo.⁊ ſic oia ad ꝯcordiā reducuntur

⁊ hāc ſnīaꝫ ſecut⁹ dñs nr̄ papa Jo.xxij.in archidiaconatu
eluē.i ꝑſonā do.Aimerici gerardi capellāi ſui vt ꝑ ei⁹ bul
laꝫ appet.¶ Quartū ē ꝑſuppoſita vītate ſtatuti ⁊ ꝙ i hoc
caſu locū hēat qs ex litigatorib⁹ poti⁹ ius hēat. Circa qḋ
abſqꝫ dubio vꝫ dicēdū ꝙ do.R.de aſpello ſit ꝑferēd⁹.qꝛ
quātū ad dignitatē ē i data prior.Nec.d.A.de frācia tepiſ
fuiſſe ꝑbēdā actu pcipiēs qā dicˀ ſibi de dignitate ꝑuiſuꝫ.
Sunt enī attēdēda ⁊ pōderāda illa vba actu pcipiēs ad
quoꝝ vīificatiōeꝫ nō ſufficit habit⁹ ſꝫ act⁹ vt habeˀ expſſe.
C.vt digni.oꝛ.ſer.l.ij.⁊ ḋ aduo.diuer.iudi.l.poſt duos.ibi
ex quo hoc idē officiū pageˀ cepint ⁊c. Cū igiˀ do.A.fuit
ꝑbēdā actu pcipiēs ⁊ nō fuerit ſibi collata dignitas appet
ꝙ ſtāte ſtatuto i virtute ſua nullū ius hēat in dignitate ⁊ ſi
dicaˀ nō fletit ꝑ eū quo min⁹ eēt actu pcipiēs.rñdeˀ imo
qꝛ voluit iurare ſtatuta arg.C.de diuoꝛ.⁊ repudi.l.j.⁊ ib
no.ff.de adul.l.ſiſeo.§.vlt ꝙ me.cā.l.ſi mulier.§.j.de ꝯdi
ob cāꝫ da.l.ij.Ex ꝑdictis igiˀ appet ꝙ qñcūqꝫ voluaˀ ro
ta do.A.de frācia in archidiaconatu ꝑdicto nullū ius hꝫ

De donatiōibus.extraoꝛ.

de collatio. cLI

¶ Siqs vba donatōis diligēter attēdit indicabit ꝑ vno
tpe.ſ.ꝯſtāte mr̄imōij liet. J.⁊.B.ē donatōeꝫ ꝓp nup.q̄
ēt i filiū ꝯferri pōt:vt.C.de col.l.vt liberis.ꝑ tpe vo ſniti
mr̄imōij eē dōatōeꝫ ſimplicē collatā a pr̄e i filiū exiſtētē i
ptāte ⁊ ſic ꝑ tpis diuerſitate naturaꝫ mutat arg.ff.de hꝫ.
iſti.l.iij.§.fideicōmiſſariā.de ꝯdi.⁊ demō.l.pꝫ ſeuerinā.§.
ꝯditionū.⁊ ad.l.fal.l.fundo. Uel reſpectu.P.⁊ mr̄imōij
erit donatio ꝓp nuptias reſpectu vo.J.tm̄ erit oī tpe ſim
plex ſicˀ de dote data ꝑ extraneū q̄ reſpectu viri ē honoꝛo
ſus titulus:vt.ff.de acti.⁊ ob.l.ex ꝓmiſſiōe.⁊.C.de ipo.lu
cra.deſcrip.l.j.reſpectu vo mlieris ē dōatio:vt.ff.q̄ i frau.
cre.l.vl.§.j.⁊ ꝑ vtraqꝫ opi.facit.ff.de doli excep.l.pure.§.
pe.⁊.l.apud celſuꝫ.§.ſi mlier.⁊.§.apud iulianū. Si ſic vꝫ
ꝙ vr⁹ qōnis remāeat an dōatio ſimplex collata a pr̄e i filiū
exñtē i ptāte veiat ꝯferēda.⁊ lꝫ i hoc ſint diuerſe opi.doc.
illa cōioꝛ ⁊ vioꝛ vꝫ.ſ.ꝙ nō ꝯferaˀ.cū ꝯñꝫ a priñ.nō teneat
ſꝫ morte ꝯfirmaˀ:vt.C.de inoffi.do.l.ij.⁊ de do.intˀ viꝝ ⁊
vxo.l.dōatōes vim hꝫ legati.⁊ iḋ pōt i fideicōmiſſuꝫ expſ
ſe deduci:vt.ff.de le.ij.l.ſequēs qḋ.⁊ ſubijciˀ falcidie:vt
C.ad.l.fal.l.in dona.legata aūt ꝯferunˀ:vt.C.de colla.l.ea
demū.ergo ⁊c.nec i hoc mutata ē.l.pe.C.de colla.q̄ dicit
collatōeꝫ ſimplicis donatiōis fieri i certis caſib⁹ dūtarat ꝑ
auē.de tri.ē.⁊ ſe.§.illud.col.iij.vñ ſumpta eſt auē.ex teſtō.
qꝛ illa itelligiˀ de datis ob cāꝫ.⁊ ꝑ hoc.C.fa.her.l.filic.⁊
hec fuit opi.glo.C.de col.l.ſi dōatiōeꝫ.⁊ Odofredi ibidē
in repetitiōib⁹.⁊ ſup auē.ex teſtō.⁊ Azo.i ſum.eo.ti.§.pe.

De conſti.⁊ de priui.⁊ de

ver.ſigni. CLII

¶ Fcm̄ tale ē.do.Cle.papa.v.ꝯceſſit cuidā eꝑo ⁊ ſucceſ
ſoꝛib⁹ſuis i ꝑpetuū vt cū eo cui ꝑpoſiturā ſuā i tali caſtro
ꝯferrēt poſſent diſpēſare ad aliḋ hñficiū curatū ſimlˀ cū ꝑ
poſitura q̄ ē dignitas poſſit licite recipe ⁊ tenere eo ꝙ ipi⁹
ꝑpoſiture reddit⁹ adeo ſunt tenues ⁊ exiles ꝙ ex eis ñ pōt
ꝑpoſit⁹ ꝯmode ſuſtētari ⁊ ipꝫ caſtrū in quo magna ps bo
noꝝ eꝑi ꝯſiſtit meli⁹ gubernaˀ qū ꝑpoſit⁹ idōe⁹ ⁊ ſufficiēs
ſtat i illo caſtro.mō q̄ritˀ an talˀ ptās diſpēſandi ⁊ ēt diſpē
ſatio ſi q̄ ꝯceſſit ex illa reuoceˀ ꝑ.c.execrabilis.mouet aūt
me dubiū.qꝛ talis ptās ꝯceſſa ē non fauore ꝑſone ꝑpoſiti
ſꝫ fauore eꝑi ⁊ ēt caſtri ⁊ ꝑpoſiture.⁊ ideo ñ vꝫ ꝙ tale pri
uilegiū eꝑo ⁊ ſucceſſorib⁹ei⁹ ꝯceſſuꝫ ſit reuocatū ꝑ.c.exe
crabilis qḋ ſolū diſpēſatōes ꝯceſſas tollit.diſpēſandi vo
ptātē ñ adimit ar.ff.ḋ le.iij.l.vxori.§.j.ḋ lib.le.l.aureli⁹.§.
titi⁹.⁊.l.vl.circa ꝑn.Ja rō ē qꝛ ꝯſtō tollit diſpēſatōes q̄ ꝑſo
nas cū qb⁹ diſpēſaˀ recipiūt eo ꝙ ille ābitioſe ꝑſumūˀ.vt
extra ḋ ꝯſan.⁊ affi.c.ꝙ dilectio.⁊ de fil.ꝑſbi.c.j.li.vj.ptās
vo data ē eꝑo diſpēſandi nō ē ābitioſa nec odioſa ſꝫ fauo
rabilis.extra ḋ ꝑbē.c.ſicut.⁊ no.ꝑ Cōpo.extra ḋ reſcri.c.
cū adeo.Tertia rō ē qꝛ h ptās diſpēſandi vꝫ ꝯceſſa digni
tati eꝑali

tai cp̄ali nō p̄ſone certi cp̄i.vt.ff.de ānuis le.l.ānua.§.a ſi
pia.⁊ p p̄ño i talē reuocatō ſi vēit vt extra d̄ reſ.c.q̄ꝛ per
ābitioſaꝫ li.vj.℄ Scd̄o q̄rit ad eadē ꝯſtōes execrabilis
an reſeruatio q̄ fit i ea de bn̄ficijs vacaturis ⁊ dimiſſis ex
tēdat ēt ad.§.q̄ꝛ vo deīceps i eadē ꝯſtōne. Uerbigr̄a.bo
die bi̇s bn̄ficiū curatū recipit ſile.poſtea vo dimittit pri
mū i manib⁹ ordīarij certū ē q̄ p̄ius p̄uatus ē de iure āti
quo.ſcd̄o p̄uat⁹ ē de iure nouo p ꝯſtōneꝫ p̄dictā. M̄ō q̄
rit an vtrūq̄ꝫ bn̄ficiū itelligat̄ reſeruatū an ſcd̄m tm̄ vl̄ neu
trū mouet ēt dubiū.q̄ꝛ cū.§.ille loq̄t̄ de tp̄e futuro graue
vr̄ q̄ i tm̄ reſtrīgat̄ ordīarioꝝ ptās vt ppetuo in cāu p̄dcō
bn̄ficia intelligant̄ reſuata ⁊ ordīarij p̄uētur ptāte ꝯferē
di bn̄ficia.Et ſi ſic dicat̄ erit i ptāte recipiētis ſm̄ bn̄ficiū
p̄uat̄ ordīarios ptāte ꝯferēdi tā p̄mū q̄ꝫ ſcd̄m ⁊ ex dilecto
alteri⁹ ſine culpa grauabunt̄ qd̄ ē iniquū.rn̄deo vt⁹ cle q̄
oīa p̄cedētia ſolet cōplecti.vt.ff.d̄ le.i.l.nal̄ ſcriptura.⁊.C.
de lib.p̄te.vl̄ exh̄r.l.j.⁊ no.extra d̄ appel.c.ij.regris ⁊ vl̄s
ſigni.oīa ⁊ diſtributiuū ſingl̄a.qd̄ oīa ābit ⁊ icludit.vt.ff.
de pēa leg.l.nāq̄ꝫ.§.vlt.⁊ l.vl.⁊ de vſufruc.eaꝝ reꝝ q̄ vſu
cōſumū.l.j.idducūt q̄ reſeruatio icludit ēt bn̄ficia d̄ q̄b⁹ q̄
rit̄.ſꝫ abſurditas q̄ poſita ē ⁊ maior q̄ ſequeret̄.ſ.q̄ ſi quis
bn̄s bn̄ficiū curatū ⁊ accipiat aliud p̄us dimiſſo q̄ p̄mi
collatio ptineat ad ſedē aplicaꝫ qd̄ n̄ ē viſile pp̄ ius ordia
rioꝝ qd̄ nimiū abſorberet̄ ꝯtra.l.ff.ne q̄s i loco pu.l.ij.§.
merito.⁊ iuriū correctōeꝫ q̄ ē vitēda.vt i auc̄.de exhi.⁊ in
trodu.reis.§.pe.⁊ extra de ele.c.cū expediat. ⁊ piculū qd̄
emergeret ex tali reſuatiōe.ar.ff.de dā.iſec.l.ſ.⁊ extra de
p̄bē.c.ſtatutū. In ꝯtriū mlta trabūt.⁊ p hoc bn̄ fac̄ de po
ſtulā.l.j.§.deīde adijcit.⁊ qd̄ ibi no.⁊ ſic cū ledit̄ rectitudo
ſmōis vitia clā ad oīa n̄ trabit̄ .vt.ff.d̄ au.⁊ ar.le.l.plauti⁹
mſtoſoni⁹cū lederet̄ rectitudo iuris ſrue intētōis q̄ poten
tior ē.vt.ff.de ſup.lega.l.labeo.℄ Tertio q̄rit̄ an p eūdē
§.q̄ꝛ vo deīceps correcta ſit decretal̄ ſi tibi ꝯceſſo.extra d̄
p̄bē.li.vj.q̄ dic̄ ſi bn̄ti bn̄ficiū ꝯferat̄ aliō cui⁹ fruct⁹ alteri
deīt̄ p̄mū n̄ ceſſet̄ vacare dōec pcipiat fruct⁹ ſcd̄i. rn̄deo
ad h̄ vr̄ dicēdū q̄ illa decretalis ſi tibi cōceſſo nō ſit corre
cta.p̄pt̄ ē leges legib⁹ ꝯcordare.vt.C.de inoſ.do.l.vnl
ca.⁊ n̄ ē nouū vt p̄ores leges ad poſteriores trahāt̄ ⁊c. vt
ff.de legi.⁊ ſenatuſcō.l.n̄ ē nouū.Imo magis iſta decretal̄
execrabilis iterp̄tatōꝫ recipit p illā ſi tibi.ſic̄ auc.ꝯferat̄.⁊
C.de li.ꝓte.iterp̄tatōeꝫ recipit p.l.ātiq̄.q̄.ff.q ſatiſ.cog.l.
ſciēdū.℄ Quarto dubitat̄ i ꝯſtōib⁹ Cle.ſub rub.d̄ pe.
⁊ remiſ.c.ij.caueat̄ ne q̄ſtuarij remittāt tertiā aut q̄rtā ptē
penitētie ⁊ reuocant̄ p̄uilia ſi q̄ ſup his ſint ꝯceſſa. M̄ō q̄
rit̄ vtꝝ h̄ vba tertiā aut q̄rtā ptē ⁊c.ponāt̄ taxatiue an exē
pli gr̄a vtꝝ vꝫ ſi liceat illis ēt aliā ptē pnie remittet̄ vꝫ ſex
tā aut ſeptimā vl̄ deīceps.rn̄deo credo illa vba poſita exē
pli gr̄a.Et iō n̄ artare ꝯſtōeꝫ ſꝫ ēē idē in alia pte.vt.ff. de
dā.inſec.ſtipulatio.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.q̄ vulgo ⁊.ff.d̄ excu.
tu.l.ſcire oꝫ.§.vlt.de iu.⁊ fac.igno.l.regl̄a.§.ſi. M̄ō n̄.re
fert int̄ magnā quotā ⁊ p̄uā.vt.ff.quēad. ſer.amit. nā ſatj
§.j.⁊ p h̄ bn̄ fac̄ qd̄ no.C.d̄ poſtul.l.ſi q̄ aduocatoꝝ. Per
mltiplicatōꝫ nāq̄ꝫ minutaꝝ quotaꝝ poſſꝫ deueniri ad to
tū tollēdū.vt.ff.de ip̄e.l re.dot.ſactj.l.qd̄ dr̄.Et ſic.l.circū
ſcribet̄ ⁊ auc̄tas clauiū eccl̄e deduceret̄ in ꝯtēptū ꝯtra mē
tē ꝯſtōnis ipſi⁹.⁊ p hoc.C.d̄ iura.calū.l.ij.§.hoc ēt cuꝫ ſi.

De ſucceſſiōe ab iteſtato.

cLIII

℄ Uideret̄ q̄ filius ex ſorore nāli repellat̄ p filium mr̄
tere.ꝯſtat.n.illū eē cognatū ad defūctū.ergo d̄ nūero p̄xi
mioꝝ.Appellō.n. p̄rimitatj tā agnatos q̄ꝫ cognatos ꝯple
ctit̄.vt.ff.d̄ ſuis ⁊ le.hr̄.l.j.§.hr̄ditas ⁊ iſti.d̄ ſuc.co.§.p.ſꝫ
nat⁹ ex ſorore nāli n̄ ē d̄ nūero p̄rioꝝ ad d̄ſūctū.ergo n̄ ad
mittit̄ cū ſtatutū n̄ oēs p̄rios vocauerit ſꝫ p̄rimiores i vl
tiori gradu poſitj p̄eulerit.q̄ āt n̄ ſit p̄rimus ad defunctū
ſpbat̄.q̄ꝛ mr̄ ei⁹ n̄ ē de nūero agnatoꝝ vt.ff.vn̄ cogna.l. ſi
puri⁹.⁊.l.hac pte ⁊ ibi tāgit̄ i gl.⁊ meli⁹ in auc.q.mo.na.
eff.legi.§.filiū.C.de natu.lib.l.vlt.⁊ q̄ꝛ agnatio nō cōtin
git niſi iuſtis iteruēiētibus nuptijs ciuili dūtaxat excepta

vt.ff.de gradi.l.non facile.§.cognatōis. Nec de nūero co
gnatoꝝ.q̄ꝛ nō iūcta p feminā illi defuncto q̄ fuit frater ſu⁹
⁊ ſic cū non fuerit agnata vel cognata defuncto nec p̄xia
dici pōt. Nec ea mediāte fili⁹ ei⁹ cenſeri pōt de nūero p̄xi
moꝝ.ar.d.l.vlti.C.de natu.lib.⁊.ff.de col.bo.l.dedit dotē
auus.⁊ aliq̄d tāgit do.Azo.i ſum.de legi.hr̄.circa finē ⁊c̄.

De imunitate eccleſiarū.

CLIIII

℄ Quidā delīgt vſq̄ꝫ ad mutilationē mēbri ⁊ ꝯfugit ad
eccl̄aꝫ ⁊ īde extract⁹ ē ⁊ duct⁹ ad carcerē ſecl̄arē.Queritur
nūq̄d debuerit eccl̄aſtica imunitate gaudere q̄ is de quo
q̄rit̄ debuerit eccl̄aſtica imūitate gaudere ⁊ inde non de
buerit extrahi ⁊ extract⁹ dēat reſtitui. p̄bat̄ ſic.omiſſo ad
p̄ñs iuris ciuilis rigore de quo hr̄ i auc̄.de mā.p̄n.§.neq̄ꝫ
āt hōicida.coll.iij.q̄ꝛ i talib⁹ iura ciuilia ſuccūbūt canōib⁹
vt.x.diſt.c.j.⁊ extra de no.op.nū.c.j. ibi no.p glo.⁊ p Inn.
certū ē q̄ delinquētib⁹ extra eccl̄aꝫ ꝯcedit̄ imunitas delin
quētes eīn̄ īra eccl̄aꝫ ꝯtra imūitatē n̄ debēt imūitate gau
dere:vt i auc̄.vt liceat mr̄i ⁊ auie.§.q̄ꝛ vo ita ꝯpiunt̄ q̄.col
la.viij. Duo ſoli malefactores excipiūt̄ q̄ nō gaudēt p̄uile
gio eccl̄aſtice imūitatis.ſ.latro public⁹ ⁊ depopulator no
cturn⁹:vt extra de imu.eccle.c.iter alia. Cōſtat āt q̄ is de
quo q̄rit̄ neuter iſtoꝝ ē.ergo ſtat ſub regl̄a:vt.ff.de dā.in
ſec.l.ſi finita.§.j.l.v.d̄ ceteris locis.q̄ āt nō ſit aliq̄s iſtoꝝ
euidēter app̄et.depopulator eīn̄ non ē.q̄ꝛ talis p̄prie dr̄ q̄
agros alienos noctum⁹ deſtructor accedit:vt.C.q̄ñ liceat
vnicuiq̄ꝫ ſine iudi.ſe vin.l.j. Itē nec public⁹ latro dici pōt
q̄ꝛ latrōis p̄p̄e ē rape ſine aliēa auferr̄:vt.ff.depo.l.bona
fides.⁊.ff.de pe.l.capitaliū.§.famoſos latrōes.⁊ opꝫ q̄ ſit
public⁹:vt i.d.c.iter alia.⁊ hr̄ exp̄ſſe.xvij.q.iiij.ſic̄ antiq̄⁹.
⁊ ibi nu.hic aūt ⁊ ſi ad mēbri mutilatiōeꝫ p̄ceſſerit ⁊ forte
mortē itēderit n̄ tn̄ rapinā itēdebat nec ꝯſeruare ꝯſueue
rat itinera frequētata qd̄ reqrit̄ vt dicat̄ latro public⁹ vt i
iurib⁹ ſupi⁹ alſatj.⁊ p̄bat̄ i auc̄.vt nulli iudi.§.eos vo.coll.
ix.⁊ ſic nō ob.extra de hōici.c.j. Nō ob.qd̄ dr̄ q̄ vniuerſi
tas cū nō traxit.q̄ꝛ coneri⁹ vl̄ iudex p̄ñs erat q̄ p̄hibere po
terat ⁊ nō p̄hibuit niſi forte vbo ſolo qd̄ nō ſufficit vbi ſcō
pōt p̄hibitio fieri:vt.ff.ad ſill.l.j.§.hoc āt ſenatuſcō.⁊ ē ca
ſus i ea.l.§.excuſant̄.⁊.§.nō tm̄ ſp.Imo h̄ ipſo q̄ poſtea n̄
p̄uniuit p̄ſumit̄ prior ei⁹ ꝯuētio doloſa.q̄ꝛ iudex q̄ ꝯptū ſa
cini⁹ nō vidicat tegere vt ꝯſci⁹ crioſa ſeſtiat:vt.C.d̄ ꝯmer.
⁊ merca.l.ij.⁊ dato q̄ vniuerſitas i dolo nō fuerit tn̄ ꝯſtat
iſꝫ ad eccl̄aꝫ ꝯfugiſſe p qd̄ ꝯſecut⁹ ē imūitatē ab oi pena
corpali adeo vt ſꝫ Goſ.ōis crimialr̄ accuſari nō pōt vl̄ ſꝫ
oēs ad penā ſanguinis dānari.vt.xvij.q.iiij.id ꝯſtituim⁹.
⁊ p q̄uecūq̄ꝫ eēt violētus extract⁹ ad eccl̄a reſtituēdus eſt
eccl̄e ſicut i alijs reſtitucorijs iudicijs.vt extra d̄ re.ſpo.c.
ſepe.⁊ ex his app̄et q̄ i cāu p̄poſito ſit faciēda d̄ iure iſtō.

De electione ⁊ d̄ ver.ſig.

cLV

℄ Quia d̄ forma electiōis celebrate i eccl̄a cathedrali ſcī
Pauli poſſꝫ apud aliquos dubitari.idcirco ſub ꝯpēdio
robur ipſi⁹ electōis ⁊ forma ſic breuit̄ declarat̄ .Iꝫ dictio
q̄ſi aliq̄ñ ſit veritatis expſſiua vt ibi q̄ſi vnigēiti a p̄re ⁊c. Ali
q̄ñ ē tn̄ dimiūtōis nota ſic̄ dicim⁹ q̄ſi poſſiōnē icorpalib⁹
eēē ⁊ q̄ſi dn̄iū i eiſdē:vt.ff.d̄ vi ⁊ vi ar.l.iij.§.vl.q.mo.vſu
fruc.amit.l.q vſūfructū.⁊.C.d̄ aq̄duc.l.vſuꝫ aq̄.ſicut i for
mis electionū.m̄ cū i gn̄ali ꝯcilio.q̄ꝛ p̄pea ſit mētio de ele
ctōe p q̄ſi inſpiratione p adiectōeꝫ illi⁹ dictōis q̄ſi tacite no
tant̄ q̄dā dn̄ia iter eū q̄ ē p verā iſpiratione elect⁹ ⁊ eū q̄ ē
p q̄ſi iſpiratione. Per iſpiratione eīn̄ ē q̄ñ nullo iter eligē
tes ordīe ſuato ipſi q̄ſi imbriati ⁊ ſup q̄ſi ſcī eligūt.⁊ hoc
breuit̄ nec nullus ordo i eligēdo nec forte ſupiorj ꝯfirma
tio reqreret̄ .q̄ꝛ q̄ ſpū dei agūt̄ nō ſunt ſub lege.vt extra d̄
regl̄a.c.j. Niſi forte pp̄ dubiū vt extra d̄ hr̄.c.cū ex iniūcto
§.j.l.di.ſiq̄s p̄poſte.⁊.xlij.di.q̄eſcam⁹. Per q̄ſi iſpiratōeꝫ
eſt q̄ñ ſbdito ⁊ repente aliq̄ m̄ ordīe ſuato vn⁹ p⁹ aliū ſine
aliq̄ iteruallo eūdē eligūt.⁊ i hac ne ꝯtigat tot eē electōes

quot ſunt nũero eligẽtes ↄtra.c.extra de ele.ĩ gñali oꝫ vni cõmitti q vice oĩuꝫ eligat.⁊ tũc dicunt eligẽtes vnanimit elegiſſe.vt extra de tẽpo.or.c.dilect⁹. Nec illud modicuꝫ interuallũ qḋ eſt inter expſſionem voti vni⁹ ad alteꝝ ĩpedit vnanimitatẽ cõmunitatẽ ⁊ ſimultatẽ.vt.ff.ſi q̄s bñ.pe ta.l.antiq ⁊.ff.loca.⁊ ↄduc.l.ĩ opis.⁊ de duob⁹ reis.l.duos.⁊ ĩ hac forma lꝫ ſpũs ſanctus ſimul ĩ oĩbus inſpirauerit eligẽdã pſonã.ex ordie tñ q operationi ſpũs ſancti ñ ↄtradicit fuit vt vn⁹ pri⁹ altero loqueret vt ordo loquẽdi ñ diſtinguat ĩ tpe inſpiratõeꝫ ſpũs ſancti ſꝫ ꝑõat ordinẽ ĩ exerta tiõe ipi⁹. Sic ⁊ poſt aduẽtũ ſpũs ſancti ĩ apoſtolos ad illuſionẽ iudeoꝝ admirãtiũ diuerſitatẽ linguaꝝ ñ oẽs apoſtoli ĩ vniuoco riſerũt. Sꝫ Petrus cui ex maioritate dignitatis ⁊ adminiſtratõis pm⁹ in dicẽdo loc⁹ debat leuauit vocẽ ſuã ⁊ dixit viri iudei ⁇c.vt hec legũtur actuũ apoſtoloꝝ.ij.c.h fuit opi.Hoſti.ĩ.d.c.q2 pp.⁊ in ſum.e.ti.⁊ ſi forte repiat aliquos ſcripſiſſe ↄtrariũ forte illud deberet intelligi qñ iter nolationẽ vni⁹ ⁊ alterius eẽt aliqḋ nõbile tpis interuallũ ⁊ poſſꝫ q̄s ↄiecturare q ſecũdus vl tertius vl quartus in ordie nominãdi ñ ex ꝑcõceptꝫ volũtate ad nolatũ ſꝫ magis tract⁹ nouit ex ꝑcedẽtib⁹ nolatõib⁹ ſocioꝝ

De arbi.⁊ de pac.⁊ de iureiuran.⁊ de appel. Extraordinarie. De dolo.

cLVI

¶ Primũ de quo q̃rit an tenuerit ↄpromiſſuꝫ ſcm̃ ĩ cꝑꝫ de re ꝑꝑa vl ptinẽte ad ipm. Et vĩ q ñ.q2 arbitraria ſunt ad ſilitudineꝫ iudicioꝝ.vt.ff.ḋ arb.l.j.vñ lex arguit q ñ pt eẽ iudex nec arbiter.vt.ff.ḋ arbi.l.cũ lege.ſꝫ ĩ re ꝑꝑa ñ eſt q̄s iudex.C.vt nẽo ĩ ſua cã iudi.vl iue ſibi dicat.in rubro ⁊ nigro.⁊.ff.de iur.om.iu.l.q iuriſdictõi.⁊ de iud.l.iul.⁇c. Preterea caſus vĩ.ff.de arbi.l.pe. Sꝫ in caſu nr̃o ĩ ↄriuꝫ ẽ vitas q2 ſm eõdem opi.epõs ẽ iudex ĩ caſib⁹ eccle ſue.ar.ff.de his q ĩ teſta.delẽ.l.prie.⁊.xxiij.q.iiij.guiliſari⁹.⁊.vij.q.j.ſicut ↄſule⁹.vt no.extra ḋ iudi.c.cũ veniſſent.⁊ ſup h diffuſe no.Inno.extra de ṽ.ſi.c.vẽiẽs. Preterea pma iura loquunt ⁊ arguũt de ṽbo arbitro.nos aũt ĩ caſu nr̃o loqmur ḋ arbitratore q eligit q̃ſi vir bon⁹.ſic dicim⁹ q legatũ ñ põt ↄferri ĩ merã volũtatẽ hẽdis.vt.ff.ḋ le.j.l.ſenat⁹ ʕ.legatũ.⁊ tñ ĩ ei⁹ volũtate vt boni viri pt vt in eo.ti.l.ſi ſic ĩ pri.⁊ ḋ le.iij.l.fideicõmiſſuꝫ.ʕ.q̄ꝑ.⁊ ẽ ꝑpric caſus ĩ q ẽe nr̃a.extra de iureiur.c.q̄ntaualis.⁊ no.in.d.l.pe.ff.ḋ arbi.

¶ Scdm dubiũ ẽ an decm̃ talis arbitratoris poſſit peti reduci ad arbitriũ bõi viri. Et in ṽo arbitro nõ.vt.ff.de arb.l.idẽ pferre.ʕ.ſtari. Sꝫ in arbitratore q tꝫ locũ nõ iudicis ſꝫ mediatoris vl bõi viri ſic vt.ff.p ſo.l.ſi ſocietatẽ.ʕ.arbitros.cũ.l.ſe.⁊ extra ḋ arbi.c.ij.⁊ ibi no.p Hoſt. ¶ Tertiũ ẽ an huic reductõi obſtat pactũ de nõ reducẽdo. Et breuiter vĩ dicẽdũ q ñ q̃ſi p tale pactũ iducat nãm turpis ⁊ viã apiat ad maleſaciẽdũ ↄtra.l.ff.de pac.do.l.cõuenire. Et vbi dolus fuiſſet in arbitratore planũ ẽ q nõ obſtaret pactũ.C.ḋ arbi.l.arbitroꝝ. Idẽ vĩ ſi re ipſa dolus inſit.vt q2 ĩ modico ↄdẽnauit.ff.p ſocio.l.vñ ⁊ ſi nerue.⁊ ḋ ṽ.ob.l.ſiqs.ʕ.cũ alr.⁊ p hoc optie ſac.C.ḋ arbi.l.cũ antea.ʕ.ſancim⁹.ibi poſtq̄ꝫ diffinitio pceſſit ⁇c.⁊ ibi tãgit p gloſatorẽ. ¶ Quartũ ẽ an ſi nõ obſtaret pactũ obſtet ſaltẽ iurm̃. Et vĩ dicẽdũ q nõ.q2 fere ea mẽs ẽ pſonaꝝ in arbitrio ↄfidẽtiũ vt q2 ſperẽt q̃ſi recte arbitrabit id faciãt.ñ q2 imodice obligari velint.vt.ff.de op.lib.l.ſi libertus iurauerit. S igit viſilr hoc ñ fuit ĩ mẽte iurãtiꝫ.ergo nec ſub iuro vẽit.vt.ff.de pac.l.tres frẽs de trãſac.l.cũ agliana.⁊.l.q cũ tutorib⁹.ʕ.vl.⁊ de pig.l.obligatõe ⁊ iſte vĩ caſus.extra ḋ iur. iu.c.veniẽs.⁊ pal.c.q̄ntauallis.⁊ de arbi.c.ij. Nec ob.q expſſe iurauit ñ petere reductõꝫ.q2 ĩeſt huic iuro ↄditio ſi ille ad quẽ vt ad bonũ viꝝ recurrebat legẽ bõi viri ſuaret ñ ſi maĩſeſte ⁊ euidẽter trãſgrederet.ar.ff.lo.⁊ ↄduc.l.q̃ro.ʕ.iter lucatorẽ.⁊ de ṽ.ob.l.cũ q̄da filiũ.⁊ ḋ h nõuit Spec.ĩ tractatu de arbi.ʕ.j.ṽ.ſꝫ põe.⁊.ʕ.vl.ĩ ṽ.itẽ q̄d ſi p miſſũ ⁇c. ¶ Quĩtũ ẽ an petitõ ꝑcurſus ḋ neceſſitate deat notificari ĩra.xxx.dies. Et ẽ dicẽdũ breuit q cũ petitõ recurſus petat p officiũ iudicis qḋ ẽ latiſſimũ:vt.ff.de iuriſ.om.iu.l.ij.⁊ extra de er.c.ij.⁊.c.expoſita.⁊ not.ſpe.ĩ trac.ḋ arb.ʕ.vl.ĩ verſu ſꝫ quo iure ⁇c.⁊ officiũ iudicij accedat ad naturã pſonalis actõis ⁊ ↄꝑhẽdat ſub ipſa:vt.ff.de acti.⁊ obli.l.actõis ⁊ actio pſonalis durat.xxx.ãnis.vt.C.de ↄſti.pecu.l.ij.ſic ⁊ h officiũ. Et notificatõi tali non repiret tpe ſtatutũ a lege ⁇c.vt.ff.ḋ reb.auc.iudi.poſ.l.ĩ vẽditõe.C.ḋ euic.l.ſi rẽ quã.ʕ.vl.ḋ lib.⁊ poſt.l.gallus.ʕ.vidẽdũ.ibi nĩ hil.n.addit qḋ ſignificaret tps ⁇c.⁊ ḋ ven.ĩſpi.l.j.ʕ.meminiſſe. Nõ ob.c.extra ḋ ele.cãꝫ q ĩ ↄcilio vienẽ.q2 logt ĩ caſu ſpãli ⁊ q celeritateꝫ deſiderat.vt extra de app.c.oblate.

De appel.⁊ de procura.⁊ de ↄfeſſis.

cLVII

¶ Caſus talis ẽ appellat ad ſedẽ aplicã a iudicib⁹ delegatis a grauamie ſub ãno.M.cccxix.tertio id⁹ martij currẽte fatali tpe. Poſtea circa mẽſeꝫ iunij ĩpetrat reſcriptũ p pcuſeꝫ ptis appellãtis ad certos iudices nr̃o ex pte ptj appellate tũc ↄdicẽte.q reſcriptũ bullatũ q2 lucit ĩ curia ad iſtãtiã ptis appellate ſu pu ẽctis p auditorẽ ↄtradictaꝝ reuocat. Poſtea p pcuſes hincide ĩ alios iudices ↄueñt q̃s reſcripti reuocatiõeꝫ ⁊ ĩpetratõeꝫ eiuſdẽ de ↄuẽtõe p curatoꝝ hincide ꝑdict⁹ pcurator ptis appellate ↄfeſſus ẽ corã auditore camere ſcãs eẽ ãno dñi.M.cccxix.a menſe aprilis vſqꝫ ad finẽ menſis octobris. Nec p̄s appellãs poſtea ad bullatõeꝫ ſeu ad effectũ ↄuẽtõis ꝑdicte nec ad vlteriorẽ pſecutõeꝫ dicte appellõnis pcedit quouſqꝫ a tpe quo dcã appellõ iterpoſita fuit ãn⁹ iteger ↄtinu⁹ cũ ſex vel octo dieb⁹ eſt reuolut⁹. p̄s appellãs mõ de nouo volẽs reſcriptũ ĩpetrare põit ĩraꝫ ĩ audiẽtia. pcurator ptis appellate ↄtradicit aſſerẽs alſ eẽ ſup appellõne ipſa ĩ iudices vt ꝑmitit ↄuẽtũ. Et ſic in eoſdẽ iudices ĩ quo alſ ↄuenerũt iteꝝ ↄuẽiũt.mõ q̃rit an ḋ nouo ſufficiat ĩpetrare reſcriptũ ⁊ appellãs poſſit ſe iuuare ↄtra exceptiõem q poterit fieri ↄtra ipꝫ ḋ neglia ⁊ trãſcurſu fatalis tpis ⁊ diligẽtia aliqlis quã hũit prio tollat p negliaꝫ ſubſequẽtẽ tãti tpis vt dcm̃ eſt. Itẽ an ſufficiat ad ꝓbõnẽ iſti⁹ diligẽtie q pcurator ptj appellate dicẽs ſe certũ mẽſeꝫ ignorare ↄfeſſus ẽ corã auditore ↄtradictaꝝ reſcriptũ ſup eadẽ appellõne ⁊ iter eaſdẽ ptes p pcuſeꝫ appellãtj eẽ ĩpetratũ ⁊ bullatũ ⁊ poſtea vt dictũ ẽ.ſ.reuocatũ ⁊ iteꝝ ĩ eoſdẽ iudices ⁊ locũ ĩ quos nũc de nouo ẽ ↄuẽtũ tũc fuiſſe ↄuẽtũ ⁊ iſtas ĩpetratiõeꝫ ⁊ reuocatiõeꝫ reſcripti necnõ p pcuſeꝫ hincide ↄuẽtũ ſcãs fuiſſe vt dictũ ẽ.ſ.mẽſe aprilis vſqꝫ ad finẽ mẽſis octobrj eodẽ anno. Quãtũ ad curſuꝫ fatalis tpis vĩ dicẽdũ vt cũ appellãs fuerit diligẽs ĩ mittẽdo tali tpe q ceſſante ĩpedimẽto potuit iudicẽ ĩpetrare ⁊ appellõnis cãꝫ pageret ⁊ finire ꝑꝫ.l.ff.de dã.ĩſe.cũ poſtulaſſet.circa pri.⁊ ḋ re mili.q commeat ſꝫ ĩpedit⁹ fuit mora ↄtradictõis partis alteri⁹ q ſcḋs ãn⁹ ei dat a lege:vt.ff.de excu.tu.l.ſi cũ ipſe.de mĩo.l.ſtra vtilẽ.⁊.C.de adul.l.vl.ĩ fi. Nec ob.q fuit modico tpe ĩpedit⁹ q2 cũ ſcḋs ãn⁹ det a lege dat ter⁹ integer ẽt pp modici tpis ĩpedimẽtũ.ar.ff.ad turp.l.ĩ ſenat⁹.ʕ.vl.de ver.ſig.ĩ itinere.⁊ no.p no.p Inn.extra de app.c.ex rõne.⁊ ibi vĩ plenĩ⁹ ĩ nouel. Jo.an.⁊ ſtatiꝫ p ĩpedimẽtũ ꝑſtitũ ſit ſcḋi anni bñficiũ appellãti a lege q̃ſitũ ñ euacuat nec tollit p ſubſequẽtẽ negliaꝫ iter ꝑmũ ãnũ poſtea ſubſecutũ ar.C.ḋ adul.l.adul.⁊ ĩ auc.de nup.ʕ.ſi ṽo ſolũ.⁊ ob hoc ẽt ñ currit ãn⁹ ſcḋs niſi toto prio finito:vt.ff.de ſucc.edi.l.j.ʕ.ſꝫ vidẽdũ. alſ.n.nõ eẽt veꝝ ſm ãnũ fatalẽ dari ſiue biẽniũ de quo loquat ĩ auc.de his q ĩgre.ad app.ĩ pri.vñ ſumpta fuit auc.ei q appellat ſignata.C.ḋ te.ap. Circa h ẽt atẽdẽdũ ẽ q ñ agit h ḋ neglia ꝑncipal pſone appellãtj ſꝫ pcuſis dũtaxat quo caſu pcurator ſoluẽdo nõ eẽt etiã ĩ caſu q ei pcuſis neglia videret obeẽ reſtitueret dñs ad cãꝫ ꝑncipalẽ:vt.ff.de eo p quẽ fac.erit.l.vl.extra de ĩ ĩte.reſti.cũ vẽiſſent ĩ fi.⁊ ibi not.Lꝫ p Inn.videat nõri ↄtrariũ.extra de cã poſ.⁊ ꝑꝑe.cũ oliꝫ.⁊ cũ eo ↄſentit Ho.vbi ꝑncipal eẽt pſona reſtituibilis vt ibidẽ no facit aliqualr ad pñs ꝓpoſitũ.C.q pet.tu.l.cũ a mſib⁹.⁊ de app.ꝑſeo. Ad ſecũdũ q dĩ an ad ꝓbationeꝫ

pbatõem diligẽtie ſufficiat illud ꝙ pcurator ptis appella
te depoſuit corã auditore ↄtradictap. Uidet̃ dicẽdũ ꝙ ñ
q: auditor ↄtradictap iudex ñ erat nec ptes in iudicio pñ
tes fuerãt nec p ↄtũaciã abñtes fuerãt. vñ teſtionia dici ñ
ꝑt q̃ ñ pbãt. vt. ff. ð teſti. l. iij. §. idẽ diu⁹ cũ multis ſimilib⁹.

De teſta. et ſucceſ. ab inte.

ꝛ de ver. ſig. extraor. ad trebel. ꝛ de legatis.

CLVIII

¶ Fcm̃ tale ẽ. Teſtatrix q̃dã hñs vip ꝛ filiã vẽlẽs ad mor
tẽ ſuã cõdidit teſtm̃ vltimũ. In qao añ oĩa q̃dã fecit lega
ta poſtea in certis bonis ſuis ſibi hr̃dẽ iſtituit vl̃em filiaꝫ
ſuã p̃dictã ꝛ eidẽ ſubſtituit quẽdã frẽm ſuũ ſi decederet
ſine liberis mortua ẽ teſtatrix pceſſu modici tpis mortua
ẽ filia ſine liberis mõ pr̃ dicte filie q ſuccedit ab inteſtato
eidẽ filie vult detraher̃ duas q̃rtas. ſ. q̃rtã iure nãe debitã
ꝛ trebellianicã tã de legatis relictis p dcãm teſtatricẽ ꝙ̃
de toto alio vli. ꝛ allat p ſe. ff. ad treb. l. j. §. iulian⁹. ꝛ marie
in gl. q̃ icipit. ſ. tutori ꝛ. l. marcellus. §. põpõi⁹ ſcribit ꝛ. C.
ad treb. l. vl. i fi. ꝛ extra ð teſta. c. raynu. cũ ibi no. marie q:
iſta eq̃parant̃. ſ. ltia iur̃ nãe debita ꝛ trebellianica. vt ſicͭ
teſtõr ñ ꝑt diminuere ipam ltiam ſic nec trebellianicã. vt
no. C. ad. l. fal. l. ſi vt allegas. ꝛ auc. ſꝫ cũ teſtõr. ¶ In ↄ̃riũ
oppõit̃ p ſubſtitutũ ꝙ q̃rta trebellianica ñ detrabit̃ de le
gatis relictꝫ p dcãꝫ teſtatricẽ ſꝫ ſolũ ð reſiduis bõis dicte
teſtatricis p eo ꝙ dcã filia ñ fuit hr̃s iſtituta i oĩb⁹ bõis ſꝫ
tm̃ i certꝫ bõis. ꝛ iõ trebellianica ñ detrabit̃ de his que ñ
veniũt in reſtitutõꝫ ſꝫ tm̃mõ ð his que rogata ẽ reſtituer̃
poſt mortẽ put ex tenor̃ reſtõnis mãifeſte appet ibi dũ di
cit i ceteris vo bõis in his mihi hr̃dẽ inſtituo vl̃em filiam
meã ꝛc. ꝛ allat p ſe. ff. de le. ij. l. legatũ. ꝛ ẽ rõ q: legatũ ni/
hil aliõ ẽ ꝙ̃ dõatio in teſtõ relicta. ꝛ dõata ſunt extra cãm
bonor. vt. ff. de le. ij. l. ſequẽs nec repit̃ eẽ de corpe hr̃di/
tario q̃tũ ad deducẽdã q̃rtã trebellianicã. q: reſtituẽdor
bonop retinet̃ q̃rta trebellianica. vt. C. ad treb. l. iubem⁹.
Cũ igit̃ dcã legata nõ ſubiaceant dicte reſtõni nec p ↄ̃ñs
retentõi q̃rte. q: ibi hꝫ locũ reſtitutio. tũc ꝛ quarta retẽtio
ꝛ nõ añ. nã appet in qb⁹ voluit teſtõr hr̃e locũ inſtõneꝫ ꝛ i
eiſdeꝫ voluit hr̃e locũ reſtõeꝫ vt colligit̃ in teſtõ ibi dũ dicͭ
in certis bonis meis ꝛc. Ridiculũ. n. eẽt dicere ꝙ reſtituẽ
dop retineat̃ q̃rta bonop ꝙ in illis i qb⁹ nõ ſit reſtõ hẽat
locũ retẽtio. Preterea ſi hoc eẽt vep treb. deduceret̃ de
oĩb⁹ bõis que dcã teſtatrix hẽbat tpe mortꝫ ſue. ergo ſe/
queret̃ ꝙ tm̃ hẽret p̃uilegiũ ſicͭ q̃rta iure nãe debita qõ ẽ
abſurdũ. Nec ob. ſi dicat̃ ꝙ ſubſtitut⁹ ſeu fideicõmiſſari⁹
ſoluere dẽret inſolidũ legata. vt. ff. ad treb. l. j. §. pc. ꝛ. §. fi.
ꝛ. l. cũ hr̃ditas. ꝛ. l. deducta. §. q poſt tps. q: illa iura ſi re/
cte inſpiciant̃ loquũtur qñ hr̃s ↄ̃feſtiꝫ rogat⁹ ẽ reſtituere
hr̃ditatẽ ꝛ añq̃ ſoluat legata reſtituit hr̃ditatẽ in qbus ca
ſib⁹ nõ eſt mir ſi fideicõmiſſari⁹ ſeu ſubſtitut⁹ ſoluat le/
gata cũ penes ipm tota hr̃ditas remaneat verũtñ vbi ñ re
ſtituit ſꝫ vult retiner̃ q̃rtã trebellianicã. tũc on⁹ legatop di
uidit̃ iter hr̃dẽ ꝛ fideicõmiſſariũ ſeu ſubſtitutũ. ꝛ ita itel/
ligit̃. ff. ad treb. l. marcellus. §. põponi⁹ cũ ſi. ꝛ poſt p̃dicta
bõa q̃ remanebũt i hr̃ditate reſtituant̃ p ptẽ ꝛ ſucceſſorẽ
dcõ ſubſtituto ſeu fideicõmiſſario p trib⁹ ptib⁹ q̃rta ſibi
remanẽte. Quid plura Azo. vr̃ tenere in ſum. C. ad ſena/
tuſcõ. treb. §. q̃rte retẽtio. ꝙ hr̃s detrahere poſſit q̃rtã tre/
bellianicã de vniuerſitate q̃ rogat⁹ eſt hr̃s iſtituere. Mõ
ex p̃dictis q̃rit̃ qd iuris. Et mihi Old. vr̃ ꝙ p̃map allega
tionũ ↄclo ſit va p allegata ibidẽ. ꝛ ẽ caſus. ff. ad treb. l. j.
§. vlt. cũ ſi. Nõ ob. inſtõ fcã p illa vba i certis bonis ꝛc. q:
illa vba ñ faciũt qn videat̃ inſtituta ex vniuerſo. q: ſi iuſtõ
ex re certa nullo alio inſtituto trahit̃ ad vniuerſuꝫ. vt. ff. ð
hr̃. inſti. l. j. §. ſi ex fundo. ꝛ. l. ex fcõ. fcõa multoſorti⁹ ſit cõ/
cepta. vt. ff. ad treb. l. cogi. §. idẽ q̃rit̃ nec obuiat ppꝛietas
vbi ceteris q̃ ẽt totũ cõpꝛehẽdit. vt. C. de hr̃. inſti. l. j. ff. de
v. ſig. l. ceterop. ꝛ de opti. lega. l. cũ optio. Mod⁹ aũt ſic lo
quendi apud teſtõres irrepſit vt cetera p̃ter legata velint
apud hr̃dẽ irreuocabilr̃ remanẽ. legata vo capi ſꝫ reſtitui

vt. ff. ð v. ſig. l. penes te. Cetera vo q̃ p pte ↄ̃ria adducũt̃.
ſi recte ↄſideret̃ magna rñſiõe ñ idigẽt i cui⁹ teſtioniũ ꝛc.

De feudis ꝛ donatio.

CLIX

¶ Ex pñti theãte q̃tuor videt̃ p ordinẽ dubia ſuboriri.
¶ Primũ ẽ q̃lis fuerit ↄceſſio fcã ſub pꝛicipatu achaie p
iclite recordatõis dñꝫ regẽ Karolũ ſꝫ pnci. Tarẽtino. vtp
vꝫ videat̃ fuiſſe fundũ an ſimplex ꝛ va dõatio. Scdo da/
to ꝙ fuerit feudũ an eeciderit in ↄmiſſuꝫ p ↄceſſionẽ factã
dñe. M. ꝛ ↄſenſuꝫ ſaltẽ tacitũ p̃ſtinũ eidẽ dñe. M. alienã
ti ipꝫ pncipatũ i dñꝫ Ludo. de burgũdia. ¶ Tertio dato
ꝙ p̃dicta ſui natura iducerẽt ↄmiſſionẽ feudi an excuſent̃
p̃deã pp liceñtiã ꝛ ↄmiſſionẽ fcãꝫ gnãlẽ p dñꝫ regẽ p̃dictũ
dcõ pncipi ꝙ poſſꝫ dõare ꝛc. ¶ Quarto an poſſet ſe iuua
re pnceps ex iure dñi. B. quõdã ipatoris Cõſtãtinopol.
cui dicũt̃ pacta nõ fuiſſe ſuata p dñꝫ Karolũ regẽ primũ
ac p ↄ̃ñs ſolutẽ oẽꝫ dõatõeꝫ fcꝫꝫ i ipꝫ. ¶ Circa primũ ne
multũ ſmo diffundat̃ videret̃ dicẽdũ ꝙ ↄceſſio de q̃ q̃rit̃
fuerit feudũ. Dubij. n. act⁹ quop natura fere vr̃ eadẽ ↄmi
ſcua vel mĩta i ciuitate ↄiũcta ex ſignꝫ ſit diſcretio vt teſtm̃
a codicillo p exhr̃datõeꝫ vel iſtõnẽ diſtiguit̃: vt. C. ð teſt. l.
nõ codi. ꝛ. ff. de iure codi. l. illud. §. tractari. Et donatio cã
mortis a ſimplici p ſigna cognoſcit̃ vt. ff. ð dote p̃le. l. ſcia.
ꝛ ð dõa. cã mor. l. ſcia. Et ↄtract⁹ emphiteotic⁹ ab emptõe
ꝛ vẽdi. locatiõe ꝛ ↄductõe: vt iſti. de loca. ꝛ ↄduc. §. adeo.
cũ ſi. Sꝫ h̃ ſunt ſigna feudũ denotãtia. ſ. iueſtitura. vt in. x.
col. ꙗ p̃cedere dẽat iueſtitura vr̃ iurm. c. j. de feu. cogni. c.
ij. i fi. Itẽ ẽ retẽtio ſuitꝫ feudalis ar. ff. de iure fiſ. l. ſtati⁹.
de iniur. l. itẽ apud labeonẽ. §. ſiqs virginẽ. C. de fabricẽ. l.
ſtigmata. de aq̃duc. l. pe. li. xj. ff. de q̃õnib⁹. l. j. §. j. extra de
ſen. excõ. c. ſi iudex. ergo vr̃ ꝙ fuerit infeudatio ꝛ hoc ẽt vi
dent̃ idicare illa vba i ↄceſſiõe appoſita p q̃ dr̃ ꝙ dict⁹ pn
ceps ꝛ hr̃des ſui nullũ aliũ de dcõ pꝛicipatu dñꝫ vr̃ ſupio
rẽ agnoſcãt p̃ter ipꝫ regẽ ꝛ hr̃des ſuos i regno ſicilie. Cõ
ſtat aũt iueſtiẽte reſpectu vaſalli dñm dici vt in. x. col. ſi de
feu. ↄtrouer. fuerit iter dñꝫ ꝛ vaſallũ i rubro ꝛ nigro. ꝛ q̃lr
vaſallus iurare dẽat. c. j. §. fi. ꝛ de noua fidelitatis forma.
c. j. i fi. Et q: mẽtionẽ facit de q̃dã alia ↄceſſiõe q̃ fuit feu/
dalis vt ex inſpectõe ei⁹ appet. Uñ iſta vr̃ ei accedere. ꝛ iõ
talis ẽ q̃lis ẽ pꝛia. vt. ff. de pac. dota. l. iter ſocerũ. §. cũ iter.
ꝛ de publicia. l. ſi ego. §. qõ m̃. Et vr̃ q̃dã tranſlatio fcã de
dñã. J. in pꝛicipẽ. ergo cũ eiſdẽ q̃litatib⁹ ꝛ ↄditõib⁹ cũ qb⁹
erat apud eã niſi ↄditio priori pſone coheereat: vt. ff. ð fun.
iſtruc. ꝛ iſtru. le. l. fundũ iſtructũ i prin. ꝛ de adi. ꝛ trãſſe. le
ga. l. legatũ ſub ↄditõe. ¶ In ↄtrariũ vr̃ ꝙ tex. in ↄceſſiõe
dixit dam⁹ donam⁹ tradim⁹ ꝛ ex cã dõatõis ppꝛij mot⁹ ꝛc.
cũ igit̃ vera pura ꝛ mera donatio ſit dicẽda dõatio datio
aũt i feudũ nõ ſit ppꝛie dõatio ſꝫ ob cãꝫ datio: vt. ff. ð do/
na. l. j. manifeſtũ ẽ ꝙ vbũ dõatõis dꝫ referri ad id de quo
dr̃ p prius: vt. ff. ſi ager vectig. vel emphi. pe. l. j. de leg. iij.
l. hoc legatũ. ꝛ ad ſille. l. j. §. j. p̃terea in donãdo rex dixit ſe
dõare qcqd iuris dẽat i pꝛicipatu rõne feudi ſibi apti vel
alia. ergo oĩa trãſiuerũt niſi exp̃ſſe retẽta ꝛ ſic trãſiuit dire
ctũ dñiuꝫ ꝛ vtile. ff. de penu leg. l. vl. de vſufruc. cap rep q̃
vſu ↄſu. l. j. ꝛ de leg. iij. l. iulian⁹ in pn. Hoc aũt ẽ ↄtra natu
rã feudi. imo directũ dñium remãet penes dñm vt. x. col.
de iueſtitura de rẽ. alie. fac. c. j. ꝛ no. ſi de feu. ↄtro. ſue. iter
dñm ꝛ aliũ. c. iij. ad ſilitudinẽ dñi reſpcũ ſupficiarij: vt. ff.
de rei vẽ. l. ꝛ ſupficiario. ꝛ de pig. acti. l. tutor. §. fi. ꝛ de ſup
fici. l. j. §. plane. Et hãc itẽtionẽ indicãt illa vba q̃ trãſſere
bãt directã ꝛ vtilẽ actionẽ i pꝛicipẽ ergo a ptib⁹ ſufficiẽter
enũeratis nulla remanebat penet regẽ ſic arguit lex. ff. de
his q ſui vel alie. iur. ſunt. l. pr̃e furioſo. de acti. ꝛ ob. l. obli
gationũ fere. §. plꝫ. Preterea vr̃ exp̃ſſuꝫ ꝙ ſit dõatio. ff. ð
dõa. iter vip ꝛ vxo. l. ſꝫ ſi pleb. §. vl. de le. ij. l. titia. §. vl. ꝛ qõ
ibi no ꝛ hoc vr̃ ſenſiſſe gl. ff. de dõa. l. ij. §. fi. Et hãc ſniaꝫ
veriorẽ ſuadẽt pſona donãtis q rex erat ꝛc. vt. C. de dõa.
iter vip ꝛ vxo. l. pe. de dona. l. ſancim⁹. §. j. ꝛ. ff. de dona. l.
filius. ꝛ pſona donatarij q erat pꝛiceps: vt. ff. de iudi. l. ꝛ ſi

ſuſcepit.§.j.⁊.l.ſi lõgiꝰ.§.ſi.⁊ ỏ vſu.⁊ hab.l.plenũ.§.eqũj.
⁊ ỏ au.⁊ ar.le.l.ticia.§.ſeia.⁊ qꝛ donãs pr̃ erat ⁊ dõatariꝰ
filiꝰ.vt.ff.de dõa.iter vi.⁊ vx.l.ſunt cõis ⁊ ẽ expſſuȝ.ff.ỏ
lib.le.ỏ.aurelꝰ.§.ticiꝰ teſtõ.Nõ ob.in ꝯtrariũ allata q ar/
gumẽtario a ſignis accidẽtalibꝰ nõ arguit de neceſſitate
vt portatio ãnuli mſimoniũ ñ arguit.extra de pſump.c.ill
lud.⁊ inſtra ẽt dotalia nõ arguũt de neceſſitate mſimõiuȝ
C.de nup.l.neqȝ ſine nuptijs.⁊ no.p Jnno.l.d.c.illõ. ex/
tra de pſump.⁊ p hoc.ff.ỏ decu.l.modeſtinꝰ p tutore.l.j.
in pri.⁊ in.ij.rũſo.⁊ de ꝯtrahẽ.ẽp.⁊ vẽ.l.qꝛ difficile.Vnõ
qꝛ nullũ aliũ voluit recognoſci in dñm ⁊ ſupiorẽ q̃ ſe.nõ
ſeqꝛ ergo ẽ feudũ.Vbũ dñij ẽ valde largũ cuiꝰ ſignificatõ
ſoluit̃ i quacũqȝ modica ſupioritate.vt.ff.de v̇.ob.l.liber
hõ.§.ſunt ãt.ff.rex amo.l.j.vũ ⁊ impator ſe mũdi dñm
appellat.vt.ff.ad.l.rodiã de iactu.l.depcatio.ſolũ rõe iu/
riſditõis ⁊ ptectõis vt no.in phemio.ff.i pri. Nec hoc ẽt
arguit retẽtio feudal' ſuitij ſicẽ nec pſtatões ſuilis mini/
ſterij faciũt vt arguãt aliquẽ de neceſſitate ſuũ vt.C.ỏ ige
nuis ⁊ mãu.l.ij.de lib.cã.l.liberos.⁊ de ſer.rei pub. mãu
miſ.l.vi.⁊ p h.C.de pba.l.nõ epiſs.⁊.l.nõ nudis.℄ Cir/
ca ſm dicunt vt dicẽdũ q ſi feudũ eẽt ſm l.feudoꝝ nõ li/
cuit illud alij alia lege i feudũ q̃ qua accepit dare vt l.x.
colla.de.l.conſ.c.j.§.pterea.Vcȝ qꝛ leges feudoꝝ p ma
gna pte ſunt ꝯſuetudĩes pticulares ñ extẽdunt̃ niſi ad ea
loca i qbꝰ ſunt vt.C.q̃ ſit lõga ꝯſuetudo.li.ij. Et ſi dicatur
imo fuit lex Conradi impatoris.rñdet̃ nũdũ erat impator
ſȝ ſolũ lex alamanie. Nec adhuc accepat impij iſulas.ỏ q
bus hẽ.C.ỏ q̃dri.pſcri.l.bñ a zenõe. Nec p eccl'aȝ appro
batꝰ quũ ẽ neceſſe.vt extra ỏ ele.c.venerabilẽ.Si igit̃ iure
cõi loq̃mur nulli hũi ẽt im̃ vtile dñiũ vt inhibita aliẽatio
niſi ſoli ẽphiteote q pt certa forma ſuata.vt.C.ỏ iuꝛ ẽphi.
l.vl.vt i curiali q̃ iſtr ñ pt niſi i certo caſu ⁊ mõ.vt.C.ỏ p
dijs curialiũ ſine dcre.ñ alie.l.rubro ⁊ nigro.ergo ſi h ſpã
lia ſunt ius cõe ẽ i ꝯtriũ.vt.ff.de legi. ⁊ ſena.cõſul.l.ius ſin
gulare ⁊ ad mũici.l.j.Eſt nãqȝ de nã cuiuſcũqȝ dñi poſſi/
bilitas dñij trãſferẽdi.vt inſti.de re.di.§.p traditiõeȝ.ff.ſi
a parẽ.qs fuerit mãumiſ.l.ij.⁊ de cu.furio.l.iul.imo adeo
libera alienãdi facultas debet̃ vt ẽt expſſo pacto inhibita
trãſlatõe eiꝰ neq̃q̃ ipediat̃ lȝ ad iterẽe vt penã ſtipulatio
cõmittat̃.vt.ff.de pac.l.nẽo.de diſtrac.pig.l.ſi creditor.§.
vl.ſm vnã lrãm.⁊.C.de ꝯdi.ob cãm.l.ea lege. ⁊ ibi plene
no.C.de pac.inter ẽp.⁊ vẽ.l.ſi.⁊ ỏ v̇.ob.l.q rome.§.cohẽ
dies.⁊ ſi de ꝯſuetudinibꝰ ageret̃ videret̃ dẽre iſpici lex ſal
tẽ data.i.ꝯſuetudo loci i feudũ dati ar.C.ỏ noxa.l.ij. ⁊.ff.
ꝯmu.pd.l.vẽditor.§.ſi ꝯſtat ỏ mũe. ⁊ ho.l.vlt.§.pe.⁊ ỏ ex
traor.cri.l.ſaculari.§.q̃dã.ſic ⁊ dñs papa aliqõ hñficiuȝ
ꝯcedẽdo ſp vt ꝯcedẽ ſaluis rõabilibꝰ ꝯſuetudinibꝰ loci
vt eccl'e i quẽ vt quã gra ipa ꝯfert̃ vt extra ỏ ꝯſue.cũ oliȝ
ỏ ꝯſti.c.iȝ rõanꝰ li.vj.ꝯſuetudo vo i rõania of eẽ qõ vaſal
li libere alienãt ſiñ pcã ꝯmiſſi.℄ Circa tertiũ vt dicẽduȝ
q ſi alo pncipatꝰ vt pote rei ſundalis eẽt talis iſeudatio p
hibita nõ validet̃ p ꝯſenſuȝ ⁊ approbatõem gnalẽ dñi re
gis karoli.qꝛ tales pmiſſiões ſeu ꝯceſſiões limitãt effectũ
ſuũ ad viſilia.arg.ff.ỏ pecu.l.q peculij.§ i frau.cre.l.ſi pẽ
mãdati.l.creditoꝛ.§.vl.⁊ ỏ pig.l.obligatõe.nõ ãt viſilẽ eſt
q voluit dñs rex ꝯceſſiſſe alienatõeȝ totiꝰ pncipatꝰ ſȝ ali/
cuiꝰ forte ptis dũtaxat ar.bonũ.ff.de ãnu.leg.l.ij.§.q ſi ita
ad tre.l.tiiꝰ rogatꝰ cũ ſi.Sic of cũ pnceps ꝯcedit ius aq̃
ducẽde ñ intelliſ ꝯcedere q ab ipſo aqueductꝰ capite du
ci poſſit.vt.C.ỏ aquedu.cos q aq̃.li.xj.Et ꝯtra vt q ꝯſen/
ſus adhibitꝰ validauerit hmõi ꝯceſſiõȝ.vt.C.de fidcicõ.l.
quotiẽs ỏ le.j.l.ſi ſudũ ſub ꝯditõe ⁊.l.nihil pponit̃.§.oĩbꝰ
⁊ de le.ij.cũ pa.§.libertꝰ.⁊.l.codi.§.inſulã. Nec huic ob/
uiat gnãlitas pmiſſiõis ſue approbatõis.vt.ff. qõ iuſſu.l.
j.§.j.⁊ arg.ff.de admi.tu.l.ſi duo.⁊ p ſocio.l.actõe.§.renũ
ciare. Nõ obuiat magnitudo rei.i.pncipatꝰ.qꝛ magnũ ⁊
puũ ꝯſiderant̃ reſpcũ pſonaꝝ.vt i auc.de ñ alie.aut pmu.
rebꝰ eccle.§.ſinimꝰ igit̃ impio.⁊ ꝯſueuit no.C.de ſentẽ.⁊
interlo.om.iud.auc.niſi breuis. Circa qõ ẽt attendat̃ q
infeudatio facta per pncipem nõ vt eẽ tal' aliẽatio que ſu

pmiſſiõe nõ cadat:qꝛ nec aliẽatio ſimplex ẽ ſicut of de ma
numiſſiõe ſuũ qꝛ nõ vt totalr deſijſſe eẽ mãumittẽtis q de
ſuo factꝰ ẽ libertꝰ:vt.ff.de hẽ.iſti.l.talẽ. Et ſi attẽdat̃ dcã
ꝯceſſio pncipatꝰ nõ of caput reꝝ ꝯceſſaꝝ.qꝛ mlta alia erãt
iã p regẽ dõata pncipi de qbꝰ ſiebat i pmiſſiõe mẽtio i ge/
nere.Vñ erat vna de rebꝰ i pmiſſiõe deductis a q̃ alie nõ
ꝯcedebãt ⁊ q̃ reſpectu aliaꝝ nullã pꝛogatiuã hẽbat.ofo/
nis enĩ ꝯpẽdiu dcã pmiſſio oẽs dõatões fcãs pncipi piter
ꝯphẽdit ar.ff.de le.ij.l.meuiꝰ.§.duobꝰ.i vl.rũſo.⁊ de leg.
iij.ſi chorus i pn.⁊ de acceptila.pluribꝰ.⁊ de trãſac.l.acq.
Nec vna vt dcm̃ ẽ hȝ pꝛogatiuã ad alterã vt dicat̃ caput
eiꝰ ar.ff.ỏ euic.l.ſcaphã.⁊ de fun.iſtruc.⁊ iſtru.le.l.vl.⁊ ſic
ceſſat ar.qõ ſiebat de.l.cos q aq̃.C.de aq̃duc.℄ Quarto
⁊ vlťio diligenter attẽdat̃ q nullũ ius hȝ do.Robertꝰ niſi
ex ꝯceſſiõe fcã p dñȝ Balduinũ inclite recordatiõis dño
karolo pꝛio regi cecilie certe rei ꝯtemplatõe vt ex tenore
ꝯceſſiõis apparet q̃ cũ nõ ſit ſecuta ſoluta ẽ tota ꝯceſſio:vt
C.de pac.iter emp.⁊ vẽ.l.cũ te fundũ. Preterea actũ fuit
expſſe i ꝯpoſitõe ⁊ ꝯceſſiõe pdictis q niſi pmiſſa fuerent̃
oĩa eẽnt irrita.cis igit̃ vt notoriũ ẽ nõ ipletis irrita ẽ ⁊ pũ
ꝯceſſio.⁊ ſic cũ princeps p pſonã dñe catherine vxori ſue
ſucceſſerit dño Balduino dȝ q̃tũ ad hoc per do.regẽ in
pace dimitti.iſtud non multũ pſequoꝛ qꝛ neutrũ expedit.

De teſtamen.⁊ de iureiur.

CLX

℄ Thẽa tale ẽ.Titiꝰ ꝯdidit ſolẽne teſtm̃ i quo ſeiũ nepo
tẽ ſuũ vſqȝ hẽdẽ iſtituit ⁊ mlta legata relig̃t ⁊ iurauit ꝯtra
ipȝ teſtm̃ i aliquo nõ vẽire nec aliud teſtm̃ ſeu aliã vltimã
diſpõnẽ facẽ.Deĩde pꝰ q̃nquẽniũ vt circa aliõ ſolẽne ꝯdi
dit teſtm̃ i q̃ ſupradictũ ſeiũ filr hẽdẽ iſtituit ⁊ certa legata
forte mutauit ⁊ de vbis derogatorijs i pꝛio ꝯtatis ſufficiẽ
ter mẽtionẽ fecit ⁊ iurauit ꝯ illud filr nõ vẽire. Nũ q̃rit̃
q̃ iſtaꝝ volũtatũ pualeat. ℄ Et dicẽdũ q lȝ in teſtis iuſm
magne ſit auctis ⁊ virtutis:vt.ff.de le.ij.l.cũ pr̃.§.filiꝰ ma/
trẽ.⁊ de le.iij.l.cũ qs decedẽs.§.codicillis.⁊ i auc.de iure
iur.a mori.pſti.circa pn.tñ hoc nõ ob.vt q vltimũ teſtm̃
pualeat pꝛiorꝛ:vt.C.de teſta.l.ſancimꝰ.ff.de inia.rup.⁊ irri.
teſt.l.j.iſti.q.mo.teſt.iſir.§.poſteriore.ff.ỏ vul.⁊ pu.ſub.l.
ſiqs cã.Et ẽ rõ qꝛ ambl'atoria dȝ eẽ volũtas defuncti vſqȝ
ad extremũ vite exitũ:vt.ff.de adi.⁊ trãſſe.leg.l.iij.§.vl.de
dõa.iter vi.⁊ vx.l.cũ hic ſtatꝰ.§.pnla ⁊ nihil magis hoĩbꝰ
debeat̃ q̃ vt ſupme volũtas poſtq̃ aliud velle nõ poſſit li
ber ſit ſtillus ⁊ liberꝝ qõ iteꝝ nõ redditũ arbitriũ:vt.C.de ſa
croſan.eccle.l.j.Hinc ẽ q pactũ nõ tȝ p qõ qs ſe inteſtabilẽ
reddit vel ſe ad certũ modũ teſtãdi aſtrigit:vt.ff.ỏ v̇.ſig.l.
ſtiplo hoc mũ.⁊ p ſoc.l.cũ duobꝰ.§.idẽ rũdit ſocietatẽ.in
duit.n.tale pactũ naturã turpitudinis ⁊ ſepe triſtiſſimos
ꝯſueuit ſortiri effectꝰ.pſtat.n.materiã captãde mortis alte
riꝰ.C.de pac.l.vl.qõ ẽt iure canõico ẽ reprobatũ:vt extra
de ꝯceſ.pbẽ.c.ij.⁊ p tãto iuſm nõ vt obligatoriũ q̃ſi ſup
re turpi iterpoſitũ.ff.de le.j.ſiqs inglinos.§.vl.ỏ pac.l.iuſ
gẽtiũ.§.⁊ generalr.⁊ i auc.ſenecas non ſolũ fideiuſ.pſt.ſȝ
etiã iuſiur.dẽt.circa pn.col.v.⁊ ad hoc pbãdũ accedit q
certe ſunt cãe ex qbꝰ qs teſtari phibet̃ q̃ ſunt enũcrate in/
ſti.q nõ ẽ pmiſſuȝ facere teſtm̃ p totũ ſȝ iuſm nõ ẽ iter has
cãs.ergo ⁊c.ſic arguit lex.ff.de acti.⁊ ob.l.obl'onũ ſere.§.
pȝ.⁊ de his q ſunt ſui vt alie.iur.l.pꝛe furioſo. Preterea
aut ex hmõi iuramẽto qs dicit iurantẽ alteri obligatũ aut
ſibi alteri nõ de ver.ſig.l.vba ꝯtraxerũt.vt.ff.de leg.j.l.cũ
filio.⁊ ar.ff.de arbi.l.ſi.⁊ de reꝝ pmu.l.j.Et p h põt ſolui
ad decretales.extra de pac.q̃uis.⁊ de iureiur.c.lȝ mulie/
res.li.vj.⁊ extra co.ti.c.cũ ꝯtingat. Jn nulla enĩ ipſaꝝ ver/
tebat̃ turpitudo vel alicuius mali parabat̃ occaſio lȝ eẽt
ſup illicito iuꝛ ciuili. Preterea ibi iurabat̃ alteri ⁊ ſup pa
cto cũ alio inito h nequaq̃.⁊ inter hec multũ refert vt ple
ne no.ff.de reg.iur.l.quotiẽs.⁊ meliꝰ.ff.de his q no.ſu.l.
ſociꝰ.⁊ aliud ẽ q̃rere vtrũ poſſit teſtari ꝯtra iuramẽtũ ſine
trãſgreſſiõe iuramẽti de quo forte itellexerũt doc.Gui.in
ſpe.de inſtru.editiõe.§.cõpẽdioſe.v̇.qd ſiqs iurauerit.⁊

Poſthẽ.in

Hosti. in sum. de sepul. §. an liciũ. v. quid ſigo eligat. ꝛ ita
võce eoꝝ ídic ãt. Aliud ẽ q̃rere de defectu facti vꝫ an tẽat
teſtm̃ ſi ꝯtra fiat lꝫ teſtõꝛ poſſet dici piuri. ꝛ hoc eſſu pce
dãt ſupi⁹ aſſata ar. ff. de pac. l. nẽo. §. j. C. de ꝯdi. ob ca. da.
l. ea lege. ꝛ ibi no. Et h̃ ẽt apte tetigit Inn. extra ð pben. c.
dilecto i gl. ſignata ſup v̄bo augmẽtare. ꝛ icipit ordinãdo
q̄ vbi ſunt decẽ pbẽde. Et iſta fuit opi. quã vocauit Jo.
xiij. q. ij. vl. defuncti volũtas. vñ olb⁹ ꝯſideratꝫ vꝫ ſtãdũ re
gulis gnãlib⁹. ff. ð le. iij. l. ſigo i pn. ð le. j. ſi mihi ꝛ tibi. §. in
legatꝫ. ðiuſ cod. l. diu⁹. §. iꝫ. ꝛ p h̃ fac qð no. xj. di. l. bis. vid
ad qðeꝫ poſitã i ſũi mãꝫ io. an. i r̃ſa qð ſemel. ð re. iu. li. vi.

De iudi. ꝛ ð foro compe.

ꝛ de appel. ꝛ de v. ſig. cLXI

¶ Thema tale ẽ. orta mat̃ia q̃onis iter regẽ maioricaꝝ ex
vna pte ꝛ abbatẽ ãnanie ex alt̃a ſup iuriſditõe tẽimẽti vil
le de cella noua ꝛ ſcõ ſup pdictis ꝯpromiſſo fuit declara
tũ p arbitros i modũ q ſeqꝛ. Cũ nobis ꝯſtet officiales re
gis hũiſſe q̃dã ad meꝝ impiũ ptinẽtia i villa ð celle noue
ꝛ ei⁹ ptinẽtijs idcirco. dicim⁹ declaram⁹ ꝛ diffinim⁹ q̄ meꝝ
impiũ dcẽ ville ꝛ diſtric⁹ eiuſdẽ ꝛ ea q̃ ſpectãt ad meꝝ i
piũ i illis. ſ. caſib⁹ i qb⁹ pẽa mortꝫ vl mẽbri abſciſiõis ẽt ꝛ
dꝫ ð iure ꝛ ꝯſuetudie facinoroſis inferri ſiue ꝛ eẽ dẽant di
cti dñi regis ꝛ ſuoꝝ ſucceſſoꝝ i qb⁹ caſib⁹ cognitio puni
tio examiatio ꝛ executio ad dcm̃ regẽ ꝛ ſucceſſores ſuos
pleno iure dẽat ptinere. q̄ igiꝛ nobis p eãdẽ iuriſditõeꝫ
ꝛ cognitiõeꝫ ꝯſtat dcm̃ abbatẽ ſeu ei⁹ pdeceſſores exercu
iſſe i dictꝫ villa ꝛ t̃ritorio de cella noua mixtũ impiũ ꝛ oĩ
modã aliã inferiorẽ iuriſditõeꝫ a dcõ mero ĩpio. Idcirco
dicim⁹ q̄ mixtũ ĩpiũ ꝛ bãna ꝛ oĩmode alia iuriſdictio iſe
rior a dcõ mero ĩpio i loco ꝛ t̃ritorio pdictꝫ ſint ꝛ eẽ dẽant
dicti abbatꝫ ꝛ ad ipos dños dcẽ ville ꝛ t̃ritorij ptineãt ple
no iuꝛ ꝛ q̄ dict⁹ abbas ꝛ ſucceſſores ſui. ſeu officiales eoꝝ
cũ ipis hñt plene ꝛ libere cognitõeꝫ examinatõeꝫ ꝛ diffi
nitionẽ penaꝝ ĩpoſitionẽ coh̃ertionẽ ꝛ executõem in olb⁹
caſib⁹ ptinẽtib⁹ ad mixtũ ĩpiũ ſeu quãcũq; aliã iuriſditõꝫ
inferiorẽ dcõ mero ĩpio. Accidit q̄ rex erexit furchas i di
cto territorio dcẽ ville i quodã q̃driuio publico iuxta vi
as publicas. ¶ Oppõiꝛ ex pte abbatꝫ dcm̃ dñm regẽ nõ
poſſe tenere furchas i dcõ t̃ritorio vl loco rõnib⁹ iſraſcri
ptis. ¶ Pmͦ q̄ dato q̄ dcm̃ q̃driuiũ ſit q̃ſi publicũ. ꝛ iu
xta vias publicas i quo dcẽ furche ſunt erecte. tñ pprie
tas dci q̃driuij ñ ẽ regis ſꝫ abbatꝫ ꝛ ita ñ pt ibi rex furchas
erigere cũ h̃ fecerit ſine volũtate ꝛ ꝯſenſu dicti abbatꝫ ad
quẽ pdictũ ſolũ ptiet. Nec ipe abbas vt dicꝛ poſſet de iurꝛ
ꝯpelli ad vẽdẽdũ dcm̃ locũ. ¶ Scdͦ q̄ dicꝛ Abb. q̄ rex
hꝫ furchas i mõte peſſulano qð ẽ ppe territoriũ ville no
ue. Tertio q̄ in. d. tẽimẽto celle noue nũq̃ fuit fcã aliqua
executio alicui⁹ cr̃is ſiue alicui⁹ cãe meri impij. ¶ Repli
catur p regẽ q̄ eo ipo qð hꝫ meꝝ impiũ i loco celle noue
hꝫ ius erigẽdi furchas ꝛ tenẽdi erectas i ſignũ meri ĩpij. ꝛ
p deis executõib⁹ cũ loc⁹ ſe obtulit faciẽdis lꝫ ibidẽ non
fuerit fcã vt pdicꝛ aliq̃ executio. Et lꝫ rex hẽat furcas in
mõte peſſulano tñ tẽimẽtũ pdcm̃ celle noue ẽ oĩo diſtin
ctũ ꝛ ſepatũ a tẽimẽtũ mõtꝫ peſſulãi. ꝛ ibi potuit ibi fur
chas erigẽ cũ facinoroſi ibi dẽant pũiri ꝛc. ꝛ ſpãlr i dcõ q̃
driuio cũ ſit loc⁹ public⁹ ꝛ furche ſint erecte pp publicam
vtilitatẽ ꝛ ſi ñ repireꝛ loc⁹ public⁹ apt⁹ ad pdcã teneretꝛ
dict⁹ Abbas vẽdẽ dcõ regi. Ex his q̃riꝛ qd iuris. ¶ Se
cũdo q̃riꝛ ſi a iudice abbatꝫ appelleꝛ qs erit iudex appel
latõnꝫ. vtꝝ rex an abbas. Et dicꝛ abb. q̄ q̄ cũ ipe hẽat oĩ
modã iuriſditõeꝫ exceptꝫ duob⁹ caſib⁹ ſupradictꝫ q ſunt
meri ĩpij ꝛ iudex ſu⁹ ordiari⁹ cognouerit ð cãis mixti ĩpij
vl iuriſditõis iferioris ad ipm ſeu ad iudicẽ ſuũ appella
tionũ ẽ appellãdũ ꝛ ipe dꝫ cognoſceꝛ ñ aũt rex. Ꝯͣ dicꝛ rex
q̄ cũ ipe hẽat meꝝ ĩpiũ i dcã villa ꝛ hẽat iudicẽ appella
tõnꝫ i mõte peſſulão ꝛ tota t̃ra ꝛ barõia eiuſdẽ ꝛ dcã villa
ſ̃tra barõia mõtꝫ peſſulãi ꝛ notoriũ ẽ ꝛ pꝫ ex tenoꝛ arbitra
rijs pdcẽ. idcirco ad iudicẽ ſuũ appellonũ mõtꝫ peſſulãi
eſt appellãdũ ꝛ ad ipꝫ vt ad iudicẽ ſpectat cognitõ ꝛ diffi

nitio dictaꝝ appellonũ ꝛ ñ ad abbatẽ. Itẽ q̄ i ꝯnũciatõe
ſunt iſerta illa v̄ba de iure ꝛ ꝯſuetudie. Queriꝛ tertio an
reqraꝛ ad hoc q̄ rex hẽat i dictis caſib⁹ p eo executões ꝛ
cognitõeꝫ qð de iuꝛ ſimlꝛ ꝛ ꝯſuetudie ita fieri dẽat an ſuffi
ciat de iure tm̃ ita fieri debere vel de ꝯſuetudine tñi an
vtrũq;. ¶ Ad primũ vꝫ q̄ i erectõe furchaꝝ publica vtatꝛ
vtilitas. Sicut. n. itereſt ne maleficia iã ꝯmiſſa remaneãt
ĩpunita ſꝫ vt male meriti publice puniãtꝛ: vt. ff. ad. l. aq̃l. l.
ita vulnerat⁹. depoſiti. l. bonafide. ꝛ de fideiuſ. l. ſi act⁹. §.
vl. ſic ꝛ multo fortꝫ vtili⁹ ẽ a toto pńcipio boies terreri ne
ad maleficia ꝯlabantꝛ. q̄ meli⁹ ẽ i tpe occurre q̃ poſt exitũ
vindicare: vt. C. q̃ñ liceat vnicuiq; ſe ſine iud. vin. l. j. ꝛ i q.
cau. i ite. reſti. nõ ẽ neceſ. l. vl. Hoc aũt apte fit metu pẽaꝝ:
vt. ff. de iuſti. ꝛ iur. l. j. circa pn. Et iõ aliqñ exercebantꝛ pe
ne vt ceteri terreantꝛ exẽplo: vt. ff. ad. l. iuli. repe. l. j. ꝛ. ff. de
penis. l. aut fcã i fi. Verũ q̄ executões ꝛ ipoſitiões penaꝝ
actu trãſeũt ꝛ p ꝯñs a mẽoria decidũt hũana iuuenit indu
ſtria publice furchas erigi vt ſuppliciorꝫ renouaretꝛ mẽo
ria ſicꝛ ꝛ monumẽta iuẽta ſunt i mẽoria ꝯdicióis hũane: vt
ff. de ꝯdi. iſti. qdã i ſuo. Et p hoc q̃ſi q̃dã lectiõe ꝯtinua q̃
ẽt meli⁹ p viſuꝫ ĩprimitꝛ q̃ p audiũ ſoliẽt iſti. ð gradi. l. ſi.
a maleficijs boies arcentꝛ. Veniꝛ i hoc ẽt vtilitas priuata
q̄ talis diutina ꝯmemoratio q̃ p talia ſigna retinetꝛ: vt. C. ð
offi. pfec. pto. l. in noie dñi. Cedit ad ſolatiũ iterẽptoꝝ dã
noꝝ paſſoꝝ vt hic duplex vtilitas colligiꝛ. ff. ð pẽis. l. capi
taliũ. §. famoſos. Eſt enĩ loco ppõnis cuiuſdã dci q̃ cautũ
ſit vt ſigs tale maleficiũ faceret malo loco piturꝰ eẽt: vt. ff.
de extraor. cri. l. ſaccularij. §. qdã. In hac itaq; erectõe fur
chaꝝ ꝯcurrũt vigor publice diſcipline ꝛ vtilitas puatoꝝ: vt
ff. de pub. ꝛ vec. l. licitatio. §. qð illicite. Nulli ergo dubiũ
eſt qn ſit licita. Sed cui ei dũtaxat cui ꝯpetit pene ĩpoſitio
ſinis architectonice ꝯpetit ꝛ diſpõ oĩuꝫ q̃ ſunt ad finẽ: vt
ff. ð re mili. l. officiũ regẽtis exercitũ. ¶ Vñ ꝛ archiuũ hꝫ
is apud quẽ ꝯficiũtꝛ acta i archiuo ꝯdẽdarꝰ i auẽ. ð de
fen. ciui. §. ꝛ iudicare. ad fi. coll. iij. Et ad hoc hñ facit. C. vt
nẽo priua. titulos pdijs ſuis vel alie. ĩpo. l. ij. Hinc ẽ q̄ hic
opas iudicei i cui⁹ vtilitatẽ i vicẽ cedere dñt: vt. ff. ð op. li. l.
cũ pton⁹. ꝛ. l. quotiẽs. ¶ Preterea ſicꝛ dꝫ eẽ ꝯformitas in
ter ſignũ ꝛ ſignatũ alꝛ falſuꝫ ꝯmittiꝛ: vt. ff. ad. l. cor. ð fal. l.
eos q iter ſe. ff. ð iniur. l. apud labeonẽ. §. ſigo v̄ginẽ. C. de
fabri. l. ſtigmata. ꝛ extra de ſen. excõ. c. ſi iudex. li. vj. ita iter
ſignũ ꝛ ſignãtẽ q vult aliq̃ſr deſignari p ſignũ. Vñ ſcribeꝛ
ꝛ detrahere ꝯcilio nulli liceat niſi pncipi: vt. C. ð diuer. re
ſcrip. ꝛ pragma. ſan. l. ſacri affat⁹. ꝛ ð reſti. oloba. p totũ. li.
xj. Si aũt alteri liceret ponere q̃ ei cui ꝯpetit ĩpoſitio pene
nulla eẽt iter ĩponẽtẽ ſignũ ꝛ ipꝫ ĩpoſitũ ꝯformitas ſiue p
portio. ſꝫ magis videreꝛ illuſio: vt. C. de lati. lib. tollẽ. l. vni
ca. §. ſꝫ ꝛ q dñi. cũ vmbra q̃dã oſidatꝛ i ope vitas aũt nõ ſub
eat i effectu: vt extra de ꝯſue. c. q̃to. ad fi. Et ex his pꝫ q̄ ſi
nõ repiaꝛ loc⁹ i quo ꝯmode ſine eiuſq; incõmõ ponantꝛ
poterit dñs ſoli ꝯpelli ad vẽdẽdũ pp publicã vtilitatẽ: vt
ff. quẽad. ſer. amit. l. ſi loc⁹. §. vl. ꝛ ð rei vẽ. l. itẽ ſi v̄beratũ.
§. pterea. de euic. l. luci⁹. ad ſille. l. lex cor. §. in q. cau. ſer. p
pec. acci. lib. l. ij. ff. de reli. ꝛ ſump. fu. l. ſigo ſepulchrũ. ꝛ tr.
ff. ne qd i lo. pub. l. j. §. ſunt q putãt. ¶ Ad ſcdaꝫ cũ vꝫ ad
quẽ dẽat appellari a iudice abbatis. Dicẽdũ q̄ nullo mõ
vꝫ ad abbatẽ eo q̄ abbatis ꝛ talis iudicio ad vniuerſitatẽ
cãꝝ dati idẽ ẽ ꝯſiſtoriũ. ꝛ iõ ad aliũ eſt appellãdũ: vt. C. de
app. l. pcipim⁹. §. ſꝫ ſi a pcõ ſulib⁹. ꝛ extra de ꝯſue. c. nõ pu
tam⁹. li. vj. Et cũ villa celle noue ſit i barõia mõtis peſſula
ni. ꝛ de tota barõia appelleꝛ ad regẽ. ad ipꝫ ſilꝛ debebit i
cãu de quo q̃riꝛ appellari. q̄ nõ dꝫ vna eadẽq; res diuer
ſo iure cẽſeri nec ex locoꝝ diuerſitate diuerſuꝫ ius ſtatuiꝛ:
vt. ff. de vſucap. l. eũ q edes. extra de deci. c. cũ i tua. ꝛ. xij.
q. ij. cognouim⁹. ꝛ. C. de reſti. i integ. l. ſupuacuã. Inſup cũ
regiꝛ de tota barõia appelleꝛ ad regẽ vt i ſcõ pſuppõiꝛ ꝛ
caſus nec p arbitriũ vel alꝛ repiaꝛ except⁹ remanebit ſub
regl̃a: vt. ff. de dã. iſe. ſi finita. §. ꝛ qð aĩt pto i v̄bo de cete
ris locis ꝛc. ꝛ de ꝯhẽ. emp. ꝛ vẽ. l. ede ſacra. §. j. Nec receſ
ſuꝫ vꝫ ab illo regulari iuꝛ q̄ appellaꝛ ad regẽ niſi q̃ten⁹ p

S

arbitriū vł alr̄ replr̄ receſſus vt.C.ð edifi.priua.l.cū dubi tabat.vt.ff.ð adimē.ꝛ tráſfe.leg.l.alūnis.§.q filias.nec in hoc vba ſnīe ſunt aliq̄ten⁹ extēdenda.vt.ff.de bo.libe.l.ſi pſon⁹.§.ſigs cū eēt. ¶ Ad vltimū vo ꝙ dič ð illa copula tiua de iur ꝛ ↄſuetudie ꝛc.vr̄ dicēdū ꝙ dič ð illa copula tiua egpolleat diſiūctiue.qꝛ pōit int ea q̄ ſunt eiuſdē pta tis ſiue effect⁹ vt.ff.de v̄.ſig.l.ſepe.ꝛ extra de reſ.c.ij.ꝛ ibi no. Et h̄ ipa ſnīa arbitroꝝ deſignat q̄ abbati attribuit dū taxat mixtū ipiū ꝛ iuriſdictiōez ſimplicez.ergo merū impiū in illis duob⁹ caſibus l arbitro expſſis manet ſub attribu tōe ſcā regi quocūqꝫ mō ſiue ex iur ſiue ex ↄſuetudie ea ſuo occurrat.ar.ff.de hr̄.inſti.l.qui non militabat.§.huio. ibi modū enim duaꝝ primum ex quadrāte declarari ꝛc. Et hec dicta circa queſita breuitatis cauſa ſufficiant.

De teſtamentis.ꝛ de ver.

ſig.extra.de vſufru.legato. CLXII

¶ Thēa tale ē. P.ↄdidit teſtm̄ ſolēnir l q̄ duas filias ſu as ſolas ipuberes cū ſi hrēt plures liberos hr̄edes iſtituit. Prīo l certi reb⁹ ꝛ q̄titate.ꝛ demū i reſiduo oīuꝫ bonoꝝ ſuoꝝ ꝛ iter alia adiecit clām cui⁹ vba ſequūr l hūc modū. Si vo ↄtigerct me ſi hre filiū maſculū q mihi eēt l h̄ cāu. Titie ſri meo hr̄edi vł hr̄edib⁹ ſuis ſi idē Titi⁹ ſi eēt in hūa nis domū meā l tali loco ſitā do ꝛ lego.ita tū ꝙ pdicte fi lie mee ſeu altera ipſaꝝ ſi ſola eēt vſufructū hērēt ſeu hē ret aut pēſiōez ipi⁹ dom⁹ p ipis nutriēdis vł ipa nutriē da ꝛ ita ēt ꝙ dict⁹ Titi⁹ p⁹ ipam vel ipas maritatas ſiue maritatā tenet ſoluet pdicꝫ filie mee ꝛ vxori mee onera q̄ ſupi⁹ ſunt expſſa de pēſiōe dicte domus. Mō ex vbis ↄtētis in pñti clā.q̄rit virū teſtōr p illa vba dōec eēnt ma ritate ſeu maritata inducat viduitatē ad illā finēꝫ ꝙ vſu fruct⁹ ſeu pēſio dcē dom⁹ dēat durare l pſonis ipſaꝝ fi liaꝝ q̄diu vixerit vł p illa vba ſi iducat viduitas ad illuꝫ finē ſꝫ ꝙ ſtatiꝫ cū ſuerit maritate vſufruct⁹ ſeu pēſio dcē dom⁹ ſint finita ꝛ ↄſolident cū vſufructu formali ſeu pp̄e tate. ¶ Jn q̄ōne pñti multi diſtiguerēt an ↄtract⁹ mrimo nij ex ↄditōe p teſtōrēꝫ appoſita oīo legatū extiguat ac ſi ex toto pncipio relictū ñ eēt.ꝛ hoc caſu ↄditio tanq̄ repu gnās reipublice hēat p ñ appoſita.ꝛ iō ↄtracto mrimōio nihilomin⁹ legatū capiat.vt.ff.de ↄdi.ꝛ demō.l. ſꝫ ſi hec ſpāltr.§.vlt.ꝛ l.hoc mō.ꝛ l.cū tale.§.menia.ꝛ l.mulieri ꝛ ti cio.ꝛ l.hrs me⁹.§.vl. An vo legatū ñ oīo extiguat ſꝫ eius durātōēꝫ mēſuret ſic i legato ānuo dōec nubat. Et h̄ cāu ↄdō obſeruet ꝛ ex ↄtcu mrimonij legati pſtatio p futuro tpe finiat.vt.ff.de ānu.le.l.legatū ē ita ticio. Sꝫ hoc ñ ap probo.qꝛ expſſe ↄtradicit mēti legis.ff.ð ↄdi.ꝛ de.l.ticio vſufruc.§.vlt.vbi oꝫ eē puilegiū libertatꝫ.ꝛ qꝛ hoc nihil aliud ē dicere q̄ iter legatū vnicū ꝛ ānuū ſub tali ↄditōe relictū diſtiguere q̄ diſtictōēꝫ expſſe tollit lex.C.ð idic.vi dui.tol.l.vl.l ſi. Veri⁹ ergo vr̄ dicēdū ꝙ aut adiectō iſtoꝝ vboꝝ dōec nubat ꝛc.ↄſiderat ſolū irrōabile ipedimētum mrimōij aut rōabilē ceſſatiōem cāe legādi. Jn pmo caſu obtinēt pma iura iā dcā. Scdo caſu ñ ar.ff.de his q̄ pene no.l.ij.C.de ſecū.nu.l.vlt.ad ſi.ibi rōale odiū ꝛc.ꝛ.ff. de ↄdi.inſti.l.qdā l ſuo.§.vl. Jn nro āt themate ſic fuit.lega uit.n.teſtōr filiab⁹ vſufructū dom⁹ vt ſe nutrirēt ecce cāꝫ legādi.vt.ff.ð ali.ꝛ ci.le.l.pe.§.j. Sꝫ h̄ cā ceſſat p⁹ ↄtractū mrimōiū eo ꝙ on⁹ alēdi ſpectat ad maritū.vt.ff.ſo.ma.l.ſi cū dotē.§.ſui āt l ſeniſſimo ð dōa.iter vi.ꝛ vx.l.ex annuo. Et pſentiꝫ h̄ l pſe pcedūt q l dubio ñ vr̄ de ipedimento nuptiaꝝ filie cogitaſſe q̄ ex voto ei⁹ ↄgruūt.vt.ff.ad treb. l.mulier.§.cū ppōeret.ꝛ l.hr̄dib⁹.§.ñ.ꝛ ſic ſcā ē mētio p teſtōrē ð nuptijs vt ñ ipediant.qꝛ ſi i hoc fraudē legis co gitaſſet maior puta inſtōni de eis ſcē ſaltē vltra legitiam hāc ↄdōēꝫ adiecciſſet.vñ modicitas rei excludit pſumptio nē fraudis.ff.ð traſ.l.cū hi.§.mod⁹. Fecit igit ð eis mētio nē vt de tpe l quo cāꝫ legādi viſiſr ſuſpicabat dēre finiri ar.ff.de annu.leg.l.liberto.§.vlti. Vñ cuꝫ in dubijs ſtare debeamus pro teſtamētis.vt.ff.de inoffi.te.l.ſi pe indicā tū.nō credere legatū poſt ↄtractas nuptias dēre durare.

De teſtamen.ꝛ de ver.ſig.

extraor.ð leg.ꝛ theſau. CLXIII

¶ Mō noīa debitoꝝ l legatū ced ſꝫ.qꝛ iſtra l caſtro legato ſunt iucta nō credo.ꝛ vr̄ h̄ expſſuꝫ.ff.ð leg.iij.l.vxorē.§.le gauerat.ꝛ expſſi⁹.de le.ij.caius l pn.ꝛ expſſiſſime.ff.ð leg. iij.l.ſi mihi mēuls. Nec pp̄e cadit l iſtris diſtictio ppetui tatis ad modū theſauri q̄ ſit in.l.ſi chor⁹.ff.ð leg.iij.qꝛ the ſaur⁹ l pecūia ↄſiſtit nō l iſtris.vt.ff.ð acq.re.do.l.nōnūq̄. §.theſaur⁹. Vñ l dubio ē ſtādū iurib⁹ alſatis. Arma vo q̄ in caſtro erāt ad defenſionē caſtri l legatis videnr̄ cedere vt.ff.ð vſuf.le.l.generali.§.vxori. Cetera.n.caſtra ad hoc veluti mutuabanr̄ vt de fundo iſtruc.ꝛ inſtru.leg.l.q̄ſiuit. §.ſiquis eodem.ꝛ de here.inſti.l.ex facto.§.verū.cuꝫ ſimi.

De confirmatiōe vtili vel

inutili. CLXIIII

¶ Viſo priuilio iclīti regis Lodo.quōdā frācoꝝ regis vr̄ ipꝫ priuilm nihil facere p dño epo vtīcē.qꝛ priuilm ipꝫ ex ceptis qbuſdā locis de qb⁹ nō eſt qō l pñti generalr ꝛ ſub quodā ↄfuſo ſmōe loqr̄ vtēs his vbis. Et ſi qd idē quō dā cōes hēbāt ꝛč.p hoc aūt vba nihil iuris ↄferr̄ niſi q̄ū cōiti ↄpetere oñdat:vt.ff.de hr̄.vel acti.vē.l.ꝙ ſi vēdiōe. de le.j.l.ſi ſic.§.j.de aur.ꝛ ar.le.l.qnt⁹ muti⁹.ꝛ.C.de ſal.cā adiec.l.ſi nō deſignata.ꝛ l.vl. Et hoc apte deſcribit lex dū dicit ꝙ ſi dicā qcquid mei iuris ē in hoc fundo tibi trado icertus q̄ū iuris ibi hebeā nihil tradā ꝛ ille nihil accipit vt.ff.de acq.poſ.l.poſſideri.§.icertā.ꝛ l.locus.ꝛ vtrobiqꝫ no.de vſuc.l.ſi fur.§.vl.niſi ergo dict⁹ epo vtīcē.aliud p bet q̄ p priuilm tale certū ē ꝙ itētio ei⁹ nō ē plene nec ſim pliciter pbata.ꝛ hoc eſt caſus.extra de pſcrip.c.auditis. Nec.n.iuuāt ↄfirmatōes poſtea ſubſecute.qꝛ de itētione ↄfirmātiū nō ē aliqd noui dare ſꝫ ↄfirmare tm̄ pri⁹ hita ꝛ poſſeſſa vt extra de fi.iſtru.c.iter dilectos.§.porro. Cū er go ipſa priu⁹ↄceſſio nō iuuat dñꝫ epꝫ ñ iuuabit ↄfirmatio nib⁹ vł puilegijs q̄ ex ipſa eā originē acceperūt vt a pzio: dio tituli poſterior ſormet euētus vt.C.de ipo.lucra.de ſcrip.l.j.li.x.ꝛ ē caſus.extra ð iud.c.cū iter vos.circa finē.

De clericis non reſidē.ꝛ

de pbēdis. CLXV

¶ Thēa cuidā clico aſſecuto ꝛ pacifice poſſidēti vnā ec cleſiā pochialē curatā aucte lraꝝ aplicaꝝ l forma,cōi ↄceſ ſaꝝ p paupib⁹ clicis l qb⁹ lrīs clā ↄtinet. Jta tñ ꝙ idē clic⁹ ↄput regrit on⁹ bñficij de quo ſibi puiſum fuerit ſe faciat ſtatutꝫ tpib⁹ ad ordies pmoueri ꝛ pſonalr reſideat l eodē. aliogn ipſa gr̄a ꝛ ei⁹ effect⁹ nulli⁹ penit⁹ ſit momēti ꝛč. Cō ferr̄ āt aliō bñficiū ſimplex regrēs reſidētiā de ↄſuetudie puiſio vł ſtatuto q̄rir̄ vtrū poſtq̄ poſſeſſionē pacificā ſcōi bñerit pmū vacet ipo iure vł poſſit dimittere ſꝫ ꝛ retinere pmū. Et vr̄ ipꝫ pmū bñficiū ipſo iure vacare p tacitā renū ciatōēꝫ q̄ reſultat ex acceptōe ſcōi bñficij nō cōpatiētis ſe cū pmo ar.ff.de diuor.ꝛ repu.l.vl.de op.lib.l.ſic pſon⁹.de acq.hr̄.l.ſigs extrāe⁹.ꝛ extra ð reſcri.c.gr̄e l ↄci.viene. Et hoc vr̄ notaſſe Jnn.extra de cle.ñ reſi.c.ex tue.ſꝫ l ↄtiū vr̄ veri⁹.qꝛ l curatis ſpālr hoc ē ſtatutū:vt extra de pbē.c.de mlta. Jn alijs ergo ſtēt iura antiq̄ vt ar.ff.ſol.ma.l.ſi vo ne gociū.§.ð viro.ꝛ qꝛ pēale ē ñ ē extēdēdū.vt extra ð elec.c. ſtatutū. Sič ergo iura antiq̄ q̄ ēt l nō ſe cōpatiētib⁹ nō idu cebāt vacatōēꝫ ipſo iure ſꝫ magis obtinēti optiōēꝫ ↄcede bāt ꝙ mallet retinere:vt extra ð pbē.c.ad hoc.ꝛ c.pterea. Jn hac opi.ſ.ꝙ nō iducat vacatio ipo iure iclinat Jnno. extra de cle.nō reſi.c.vl. Et qō notauit l.c.ex tue itelligat ð bñficijs curatꝫ. Et ibi not. Ho. Nō ob.clā lre qꝛ mōitio eſt ꝛ ↄminatio:vt.ff.de tutel.l.muto.§.j.ꝛ de colla.bo.l.p tor.l pn.ꝛ no. Jnn.extra de elc.c.dudū.ij.pterea pōit ſcm̄ ꝛ nō ↄſiliū:vt.ff.ð edi.edic.l.bouē.§.j.ꝛ de v̄.ſi.l.fugitiu⁹.

De ſequeſtra.poſ.ꝛ fruct.

CLXVI

¶ Thema

¶ Thema ordiarꝰ ad iſtãtiã illiꝰ q ꝓ ſe diffinitiuã ſñiaꝫ
ꝑmã i rõana curia reportauit ꝯmiſit alicui puta petro ſe/
queſtratõeꝫ fructuũ iſtiꝰ bñficij ꝺ quo litigaꝛ i curia iuxta
c.ad ꝯpeſcẽdas extra de ſequeſtra.poſ.ꝛ fruc.i ꝯcilio vie
nẽ.mõ ordiariꝰ ipſe motu ꝓpo ꝛ ſine cã vult dcãm ꝯmiſſio
nẽ reuocare ꝛ alij puta Jo.ſequeſtratõeꝫ fructuũ iſtiꝰ bñ
ficij ꝺ quo litigaꝛ i curia ꝯmittere q̃riꝛ.vtrũ poſſit ex offõ
h facere vtute ꝓdcẽ ꝯſtõēs. ¶ Scdõ dubitaꝛ vtꝝ vtute
ꝛ rõe ipſiꝰ.c.ad ꝯpeſcẽdas dictꝰ ordiariꝰ poſſit remoueꝛ il
lũ q ꝯtra ſe hũit ꝑmã diffinitiuã ſñiaꝫ ẽt ab adminiſtratione
ſpũaliũ ꝛ alij ꝯmitteꝛ. ¶ Ad ꝑmã q̃õeꝫ vꝛ dõm ꝙ ordia/
riꝰ pt reuocaꝛ ꝯmiſſiõeꝫ ꝛ alij ꝯmitteꝛ qꝛ ꝯmiſſio iuriſdõis
ſilitudinẽ hꝫ cũ alio mãdato ꝛ eodẽ mõ finiꝛ.vt.ff.ꝺ iuriſ.
om.iu.l.ꝛ qꝛ.Sꝫ mãdatũ finiꝛ reuocatõe vt.ff.mã.l.ſi vo
ſi remũerãdi.§.ſi mãdauero.ꝛ inſti.mãda.§.rcte ergo ꝛc.
ꝓtea cãus ẽ legũ expſſus.ff.ꝺ iud.l.cũ ꝓtor i pn.ꝛ.l. iudi/
ciũ ſoluiꝛ.imo i delegato ſbdelegãte idẽ eẽt re itegra.vt
extra ꝺ offi.ꝛ po.iudi.dele.c.q̃uis li.vj.ꝛ no.ꝑ Jnn. extra
co.ti.c.j.i lrĩs ꝛ.c.venerabili. ¶ Ad ſcdãꝫ q̃õꝫ vꝛ dõm ꝙ
ſic.ꝛ videꝛ expſſe diceꝛ i.c.ad ꝯpeſcẽdas.extra de ſeq̃ſtra.
poſ.ꝛ fruc.i ꝯcilio vienẽ.dĩc.n.ibi expſſe bñficiũ ipꝫ ẽt ſi
dignitas vꝉ ꝑſonatus exiſtat ꝛ curã hẽat aiaꝝ a poſſeſſore
huiꝰ ꝛc.ñ dĩc fructꝰ bñficij ſꝫ bñficiũ.vt.ff.ꝺ euic.l.vacce.
ꝛ ꝺ iuꝛ do.l.ſi vſufructꝰ.ꝓterea bñficiũ ipm duo hꝫ i ſe.l.
fructꝰ tpales ꝛ ſpũalitatẽ ꝛ q̃dẽ potẽtior ps ẽ ſpũalitas rõe
dignitatꝫ.vt extra ꝺ eta.ꝛ qli.c.cũ ſit ars artiũ.ꝛ.ff.de acq.
re.do.l.qcq̃d auferꝛ.§.cũ ptes.q̃ñ ergo recte diceꝛ bñfi/
ciũ ſeq̃ſtratũ cuiꝰ ps potiſſima apud poſſeſſorẽ ꝑmanet.vt
ff.ꝺ v.ſi.l.rcte dicimꝰ.i.ij.rñſo.ꝛ erit ſpũalitas apõ ꝯmiſſa
riũ ſiue ſeq̃ſtrũ ſicꝫ apõ ꝯmẽdatariũ ꝯmẽda.Sic q̃tũ ad
exercitiũ dico ꝺ quo hꝛ.extra ꝺ ele.c.nẽo deicepſ. Et ibi
no.ꝑ dẽs ꝛ ꝑ Jnn.extra ꝺ accu.c.ſi ꝯſtiterit. Nec alr eſſet
plẽa ꝓuiſio illiꝰ.c.ad ꝯcupiſcẽdas eo ꝙ ſepe ꝓꝑ ſpũalia ca
piũꝛ tpalia.qꝛ ſm aplm ñ ẽ malũ q ſemiat ſpũalia ꝙ metat
carnalia. Nec illius vbi bñficiũ ſine aliquo adiũcto ꝓlatũ
ſignificatio ſaluareꝛ.ar.ff.loca. ꝛ ꝯduc.l.videamꝰ.§.ſi h i
loco cõi.ꝛ qõ no.per Jo.an.extra de elec.cõmiſſa.lib.vj.

De excep.vel de libel.obla.ꝛ de v.ſigni. cLXVII

¶ An ola ꝯſiderãdũ ẽ ꝙ reſpcũ deſerẽtꝫ ꝓlatũ ſuũ ẽ mã
odioſa eo ꝙ iura ꝓſumũt iuidie cã fieri.vt.vj.q.j.ſi oĩa. ꝛ
q aliũ accuſat vꝉ deſert genꝰ illaudabilis licẽtiõis aſſumit.
vt.ij.q.vij.ſiqs epõs.hic ẽ ꝙ ꝛ ſi vtus ꝑẽptorij h i oibꝰ vi/
deaꝛ vt poſt ꝑẽptoriũ qs ñ audiaꝛ ad id qõ itra ꝑẽptoriũ
fieri dẽat niſi bñficio reſtõis.vt extra ꝺ in integrã reſti.c.
corã mlioſortius i declaratõe ẽmloꝝ ꝛ articuloꝝ dãdoꝝ i
ipſis ꝛ circa ea h dꝫ ꝓſitio ꝑẽptorij opari vt.C.q accu.nõ
poſ.l.ſi ea.ꝛ.ff.de accu.l.ticia. Nec h reſtõ hꝫ locũ.vt.ff.
de mio.l.auxiliũ.ꝛ no.ꝑ Cõpo.extra ꝺ ele.c.ꝙ ſicut.nunc
ergo cũ in cãu pñti deſerẽti diũ ꝓpoſitũ mõiſſalãi ſtatu
…tus fuit terminus ꝑẽptorius ad articulãdũ nec aliquẽ de
…dit articulũ admittẽdũ ꝓꝑ gnlãlitatẽ ꝛ obſcuritatẽ oĩmo
…ã cuiuſlibet eoꝝ q̃ ꝛ ſi regłr i oſbus reprobeꝛ ꝛ actũ vi/
…t.vt.ff.de iu.fiſ.l.ita fidei.ꝛ ꝺ ſol.l.cũ ſticbꝰ.de re. du.l.
…biguo.ꝛ de vſufru.le.l.q pleſ. Jn crĩbꝰ mltomagis in
…cã dꝫ eẽ clara ꝛ diſticta eo ꝙ ibi ñ lꝫ cũ alteriꝰ diſcrẽe
…ari.vt.ff.de dolo.l.itẽ exigit. ꝛ de iniur.l.ꝓtor ait.§.ꝙ
…ꝛ.ꝛ ꝓſertiꝫ ſup oĩa in articulis vt ipꝫ nomẽ deſignat
…articulus nomẽ diminutiuũ deſignãs aliqd ꝑticu/
…diuiduũ a genere ſuo ꝑ debitas circũſtãtias deci
…l auc.vt nulli iudi.§.qꝛ nos opꝫ.col.ix.C.quoꝝ
…i.l.ab executore.circa fi.ꝛ.ff.de ꝓſcrip.v.l.nãlis
…i explicitꝰ ẽ articulus do vt des.ꝛ extra ꝺ teſt.
…Sꝫ ſi videanꝛ diligẽter articuli dati ꝑ deſe/
…oſitũ itra terminũ nulliꝰ eoꝝ ẽ a gnẽ ſuo ꝑ ꝺ/
…ias dciſus.ergo carꝫ effcũ ꝓꝑ quẽ articulꝰ ẽ
… dꝫ.ꝛ noĩe vt.C.ꝺ ſe.l.a nullo.ꝛ ſic mãiſe/
…nio ſatiſfactũ ꝛ ꝑ ꝯñs appet dlatorẽ exclu
…t ſcõs tminꝰ datꝰ ad declandũ itra queꝫ
ꝺdit aliq̃ ex qbꝰ dĩc ꝺſerẽs eiꝰ articlos admittẽdos qꝛ actꝰ
certo tpe limitati ꝛ irrepꝛibiles ſi durãte tpe ſtatuto iutilr
ꝓducãꝛ licẽ ꝑ vltiaꝫ declatõꝫ pꝰ lapſũ tpis ſcãꝫ ꝯualeſcẽ ñ
pñt ar.ff.rẽ ra.ha.l.bonoꝝ.ꝛ h expſſe dĩc lex.ff.ꝺ te.hrdes
palã.§.ſiqs pꝰ teſtm̃.i fi.ibi nã ſi adiecta ñ fuiſſet plꝫ vtiqꝫ
ꝯiecturã fieri ꝛc.q̃ſi apte dicat ꝙ virtꝰ declatõis ñ ẽ iutile
facere vtile q̃tũ ẽ i ſe.ſꝫ inutile fore q̃ ad nos ꝓꝑ ꝓbatõis
difficultatẽ:vt.ff.de teſta.tutel.l.duo ſunt titij.per declara
tionẽ vtile reddere.aliogn virtꝰ pꝛimi perẽptorij eẽt totalr
viribꝰ vacuata als neceſſe eẽt dicere ꝑ actũ oĩno inutilẽ ꝛ
nõ attingẽtẽ finẽ ꝓꝑ quẽ articulus ẽ iuẽtꝰ ei ſatiſfactũ qõ
dicere ẽ ridiculũ ꝛ inãe.ar.ff.ꝺ diuoꝛ.ꝛ repu.l.ſi nõ itima
ꝛ de adul.l.pe.ꝛ.l.accuſatõis.ꝛ.C.ne de ſta.defun.l.ſi pꝛ

De ſolu.ꝛ de reſcrip.ꝛ de ꝓbẽ.ꝛ ꝺ v.ſig. cLXVIII

¶ Ad ꝑmã q̃õnẽ q̃ q̃riꝛ qs locꝰ dẽat ꝯſiderari lꝫ nõ iꝓro
babilr dici poſſet ꝯſiderari locũ vbi gr̃a ſcã eſt eo ꝙ ibi dꝛ
ipſa gr̃a oꝛiri.ar.C.ꝺ teſt.l.cũ antiq̃tas.circa ꝑn.ibi vꝉ codi
cillus naſciꝛ ꝛc.ꝛ talis locꝰ vꝛ ꝯſiderãdꝰ vt.ff.de le.iij.l.nũ
mis.ibi neqꝫ ex regiõe vñ fuit ꝛc. ¶ Probabiliꝰ tñ vꝛ de
bere ꝯſiderari locũ vbi eſt bñficiũ de quo ꝓuideꝛ.vt.ff.ſi
cer.pe.l.vinũ.i fi.ꝛ de tri.l.vl.ꝛ ar.ff.de fideicõ.l.ſi vt ꝓpo
nis.Et ẽ rõ qꝛ actꝰ cuiꝰ expeditio i tertiũ locũ ꝯferꝛ iuriſdi
tionẽ i illo loco itelligiꝛ celebratꝰ:vt.ff.ꝺ bo.auc.iud.poſ.
l.iij.ꝛ de acti.ꝛ obli.l.ꝯtraxiſſe.ꝛ de iudi.l.hrs abſens.§.vlti.
¶ Ad ſcdãꝫ q̃õnẽ q̃ q̃riꝛ cuiꝰ tpis eſtiatio dẽat ꝯſiderari
lꝫ mlti dicerẽt ꝯſiderari dẽre tps date.ar.extra ꝺ reſcri.c.
eã te.ꝛ.c.ꝯſtituꝛ.cũ ſi.Tñ hoc vꝛ veriꝰ ꝯſiderari dẽre tps
q̃ gr̃a ꝑ vacatõeꝫ ꝛ realẽ ꝓuiſionẽ ſortiꝛ effectũ:vt.ff.ꝺ v.
ob.l.q̃riẽs.ꝛ.l.ſe.ꝺ re iud.l.ſi kalẽdis.ꝛ i ꝓalle.l.vinũ.ff.ſi
cer.pe.ꝛ de tri.l.vl.ꝛ ẽ rõ.qꝛ talis gr̃a ꝯdiõeꝫ hꝫ.ar.ff.q ꝛ
a q.mã.lib.nõ fiũt.l.iij.ꝛ de opti.le.l.cũ ita.ꝛ de le.ij.l.vnũ
ex familia.circa ꝑn.ibi ceteri ꝯditõe deficiũt ꝛc. Jn ꝯditõi
bus aũt tps extãtis ꝯditõis attẽdiꝛ:vt.ff.ꝺ ꝯdi.ꝛ demõ.l.
eã q poſt aptũ.de lege.pre.ꝯtratab.bo.poſ.pe.l.iteruẽit.ꝛ
ꝓ hoc.ff.de leg.iij.l.ſi deportati.i pꝛin.ꝛ de le.ij.l.nõ opꝫ.
¶ Ad tertiã q̃õnẽ q̃ q̃riꝛ vtrũ i eſtiatõe pecũie.Turonẽ.
hñi dẽat reſpectꝰ ad vtilitatẽ itrinſecũ vꝉ extrinſecũ lꝫ mul
ti dicerẽt ad itrinſecũ dẽri hr̃e reſpectũ vt de vete.nũmiſ.
põt.l.j.li.x.ꝛ.ff.ſi cer.pe.l.cũ qd tñ ꝓbabiliꝰ vꝛ ꝙ ſi turonẽ.
ſint i loco bñficij vel circũpoſita regiõe q̃ ẽt in hoc attẽda
reꝛ.ar.de ali.ꝛ ci.le.l.pe.ꝛ extra de ꝯſue.cũ oliꝫ.ꝛ ar.ff.de
legi.ꝛ ſe.ꝯſul.l.de qbꝰ hẽnꝛ i vſu ꝛ curſu cõis ꝛ vſualꝛ eoꝝ
valoꝝ extriſecꝰ attẽdaꝛ:vt.ff.ad.l.fal.l.ꝓcia.ꝛ.l.i lege falci/
dia.de eo q cer.lo.l.iõ i arbitriũ.ꝛ ad.l.aql.l.ſi ſeruꝰ.Et rõ
huiꝰ ẽ qꝛ cõis vſus hꝫ cũ qs vult rẽ aliquã ꝑ pecuniã eſtia
re q̃ oĩa eſtimanꝛ ꝛ ipſa ꝑ nihil aliõ:vt.ff.de fideiuſ.l.ſi ita
fideiuſſorẽ nõ dirigit ꝯſideratõꝫ ad itrinſecũ valorẽ pecu/
nie ſꝫ ad vſualẽ.ar.ff.de v.ſig.l.ꝓpe modũ.ꝛ hoc apte dꝛ.
ff.de ꝯtrahẽ.emp.ꝛ vẽ.l.j.circa ꝑn.ibi vſuꝫ dñiũ qꝛ ſui nõ
tã ex ſba ꝓbet q̃ ex q̃ntitate.ſi aũt ſic ẽ certũ ẽ ꝙ ad talẽ eſti
mationẽ.ſ.vſualẽ ẽ eſtiatio faciẽda.qꝛ i audiẽdis ſmõibꝰ
vſus oĩ regule oĩqꝫ ꝯſtõni derogat ſolus:vt.ff.de le.iij.l.li
beroꝝ.§.qd ergo.ꝛ ibi no.ꝛ.ff.de reg.iur.l.ſemꝑ i ſtipſonĩ
bꝰ.ꝛ extra de ſpõ.c.ex lrĩs.i fi. ¶ Si vo ibi ñ ſit curſus vꝉ
vſus Turonẽ.ꝛ adhuc dico gratiã exinaniri ꝑ hoc ar.ff.ꝺ
ꝯdi.ꝛ demõ.l.i teſtõ.j.ꝛ de his q no.iſa.l.libertoꝝ.§.j.ꝛ de
vſuf.le.l.legatũ. Et tũc nõ hñ mihi occurrit q̃lr eſtiatio fie
ri poſſit niſi ad illã monetã q̃ ibi currit ꝛ illiꝰ fiat poſtea cõ
paratio ad Turonẽ.hito reſpectu ad vtriuſqꝫ monete bo
nitatẽ intrinſecã.ar.extra de cẽſi.olim.ꝛ de iureiur.q̃to.ꝛ
eoꝝ q̃ ibi no.ꝑ Jnn.ꝛ Ho.ꝓalle.l.j.ꝛ de vete.nũmiſ.pote.
C.li.x. ¶ Ad q̃rtã q̃õnẽ q̃ q̃riꝛ cũ i ordiatiõe talis vicarie
fuit ſtatutũ ꝙ vicariꝰ daret ꝓceptori.lx.libras.ꝛ ſi ꝯtigeret
decimã ꝑ dñꝫ papã iponi ꝓſtaret ſolũmõ q̃nq̃ginta ꝛ vica
ria repiaꝛ decimã ſolueꝛ ꝑ cẽtũ decẽ libras an dicte decẽ
libre videanꝛ ꝓſtare ꝑ ꝓceptorẽ an ꝑ vicariũ vt ſic ꝯtinea
tur vel non ꝯtineaꝛ ſub gr̃a ad cẽtũ libras taxata.Dicẽdũ
vꝛ ꝙ ꝑ vicariũ vꝛ ꝓſtari.Ad qõ itelligẽdũ ẽ ꝙ i ordinatõe

vicarie deñ ẽ q vicari⁹ oẽs fruct⁹ ⁊ oẽs obuẽtões pcipiat
ſ; teneaƚ dare ⁊ ſolueƚ dcõ pceptori ⁊c. ex qbus vbis pa
tẽter colligiƚ q pceptor ĩ bñficio vicarie nullũ ius h; nec
ĩ fructib⁹ ei⁹ ſ; vicari⁹ oẽs fruct⁹ pcipit ⁊ de mãu ſua pe
cuniã dat pceptori vt. ff. ð vſufruc. lega. l. pſimonij. ⁊ l. fũ
di trebatiãi. ⁊. ff. de vſufruc. l. defuncta fructuaria. §. ſem
pronio. ⁊ l. ſiqs ita. ⁊ ibi no. ⁊. ff. de ãnu. lega. l. cai⁹. Semp
ergo bñficiũ itegr ẽ penes vicariũ cũ onere pſtãdo. nunc
ſexagita nũc qnqgita nec illa decẽ dicũƚ mutare obligatio
nẽ paſſiue reſpcũ vicarij obligati ſ; mutaƚ reſpcũ credito
ris. q2 nũc pceptori vo rõe eccle p eis teneƚ. Mutaƚ etiã
vſus. q2 nũc ad puatũ vſum pceptoris ꝯuertenƚ nunc vo
oĩb⁹ decie pſoluẽde rñdẽt. vt. ff. ð vſufruc. leg. l. qdã pdia.
vñ ñ tñ dƚ pceptor illa decẽ ſolueƚ q̄ ea ñ cape iter q mul
tũ ĩſert vt. ff. qĩ ĩ frau. pſo. l. j. §. vtrũ. cũ ſi. ſic eꝯ dƚ aliqñ qs
ñ qreƚ ſ; ñ pdẽ vt. ff. qĩ ĩ fra. cr. l. vl. l pal. ⁊ iõ h totũ ĩputan
dũ ẽ vicario qñ epõ eã ſbſiſtẽs. vt. ff. ad l. fal. l. idẽ ãt. §. vl.
⁊. l. ñ ẽ dubiũ. ⁊ l. ſe. ⁊ l. ex aſſe. ⁊ p h optie. C. ð ca. ⁊ l. vnica
§. ſi l oẽs. Et ſic ſalua ſnĩa melior vƚ mihi ð qõib⁹ ſciẽdũ.

De cenſibus extraordina rie ad municipales. CLXIX

❡ Fcm̃ ẽ tale. Quidã boies dñi. R. ð banico domiciliũ
ſuũ mutauerũt ð caſtro. Podij ricardi ad ciuitatẽ aqueƚ.
pp q̄ mutatõe; aſſerũt ſe nõ teneri p poſſidibus ⁊ bõis q̃
hñt ĩ dcõ caſtro ⁊ ei⁹ ẽritorio ꝯtribuere cũ ceteris oĩb⁹
in talijs ⁊ ſubuẽtiõib⁹ q̃ fiũt in dcõ caſtro qnimo aſſerant
ſe pdictis poſſionib⁹ cũ hoĩb⁹ dcẽ ciuitatis ĩ talijs q̃ po
nunƚ hoĩb⁹ ꝯtribueƚ. Queriƚ in quo loco dci mutati cõ
tribuere teneanƚ p bõis ⁊ poſſionib⁹ ſupradicꝫ an ĩ lo
co vñ ſe trãſtulerũt an ĩ loco vbi ſe trãſtulerũt. ❡ Itẽ qri
tur qdã boies dcẽ ciuitaꝫ auẽ. tã titlõ ẽptõis q̄ ſucceſſio
nis acqſiuerũt certas poſſiones ĩ ẽritorio dci caſtri ⁊ aſſe
rũt ſe ñ teneri ꝯtribueƚ cũ hoĩb⁹ dicti caſtri p ut faciebant
illi a qb⁹ hñerũt dcãs poſſiones qriƚ qd iuris. Circa qſi
ta vƚ dñis eẽ ĩnƚ trãſlatos ð qb⁹ qriƚ ĩ pria qõe ⁊ nouiƚ ac
qrẽtes ð qb⁹ qriƚ ĩ ſcðã qõe. In pmis. n. vƚ deſtiguẽdũ an
ĩn dcõ caſtro hẽrẽt domiciliũ origĩale an acqſitũ ĩ prio ca
ſu cũ domiciliũ origĩale ñ poſſit regſr ẽt q̄tũ ad onera alte
ri⁹ adiectõe mutari. vt. ff. ad mũi. l. aſſumptõ l. iij. rñſo. ⁊. l.
l. ordie. §. vlt. Fallit tñ in adepto ſenatoriã dignitatẽ ĩ quo
doctores dicũt eẽ ſpãle. vt. ff. ad mũici. l. mũicepo. ⁊ de ſe
na. l. pe. ⁊ ibi no. Dicẽdũ vƚ q ĩ prio caſtro vñ oriũd⁹ fuit ⁊
poſſiones h; ſubeat onera pſone p reb⁹ ĩponẽda. vt. ff. ad
mũicipa. l. incola. ⁊. C. de mũicip. ⁊ orig. l. vl. Nec in h frã
giƚ regula poſita. ff. de mũe. ⁊ ho. l. reſcripto. §. vl. que dicƚ
ſolũ mũicipib⁹ ⁊ incolis onera indici. q2 cũ taƚ trãſlat⁹ ad
huc remãeat ĩcola poris domicilij. origĩalis ſi ibi ſubeat
regla ſalua manet. Et ſi ĩ meris pſonalib⁹ potior ẽ cã ori
ginis domicilio acqſito vt. ff. ad mũici. l. libertus. §. pſcri
ptio. mĩtoſoĩũ⁹ ĩ ĩtis ĩ qb⁹ aliquo mõ hƚ reſpect⁹ ad reꝫ.
Vñ loc⁹ originis vƚ duplici iuƚ ĩniti. ſ. domicilij ⁊ rei. Nõ
ẽ ergo mĩꝝ. ſi pferatur alteri ſoli domicilio ĩnitẽti vt. C. de
adop. l. vl. ⁊ in auc. ð ꝯſangui. ⁊ vte. fra. l. vl. col. vj. Et hoc
cãu ñ ſubibit onera iſta ĩ loco domicilij acqſiti ne in duo
bus locis agnoſcere ꝯpellaƚ. Et hoc mõ d; ĩtelligi gl. q̃ ẽ
C. de mulie. ⁊ ĩ quo loco mũ. ſexui. ⁊ bono. agno. l. vnica
li. x. que recte ĩ hoc caſu loquiƚ ſi ad textũ fiat relatio. In
ſecũdo vo cãu. i. ĩ trãſlato a domicilio acqſito cu; ĩbi fiat
vã trãſlatio ⁊ pmũ domiciliũ pdatur. vt. ff. ad municipa.
l. domiciliũ. niſi pueũs eẽt añ trãſlatõe; de quo loquitur
ff. ad munici. l. incola. ſubibit onera talia ĩ loco ad quẽ do
miciliũ trãſtulit. q2 ibi ſolu; ẽ ĩcola. ❡ Et ide; in tertio. ſ.
ĩn nouiter acqrẽdis ⁊ hic ẽ caſus. ff. de mune. ⁊ bono. l. re
ſcripto. §. vl. ⁊ l. nẽc. §. pterea. ⁊ põt eẽ rõ. q2 cũ pſone in
dicanƚ pro rebus ⁊ vnius vnicu; ſit pſimõiu;. vt. ff. de ex
cuſa. tu. l. iuriſpitos. §. cu; oriundus. pſona tãq̄ dignior rẽ
ad ſe trahit. ar. C. de fideiuſſo. vƚ mã. dotiu; deñƚ. l. ij. ff. ð
religi. ⁊ ſump. fu. cu; ĩ diuerſis. C. de ep. l. pcipim⁹. §. pe.
⁊ extra de ꝯſue. ec. vƚ alta. c. q ĩ dubijs. ⁊ p h hũ ſac. ff. de
tuto. ⁊ cur. da. ab his. l. j. ĩ fi. ⁊ de reb. eoꝝ q ſub tu. vƚ cur.
ſunt. l. magis puto. §. aliud. ❡ Dat⁹ nãqꝫ ſimplr tutor a iu
dice origis vƚ dõicilij ad totũ pſimoniũ vbicũqꝫ daƚ v; ſ;
ſe ab exiſtẽtib⁹ ĩ alia pũicia valeat excuſare vt. ff. de excu.
tu. l. illõ. ⁊ l. pp litẽ. §. l;. Sec⁹ ſi res exp̄maƚ. q2 tũc l; certe
rei nõ poſſit dari tutor certe tñ vniuerſitati puta pſimonio
affricão põt vt. ff. de teſt. tute. l. certaꝝ. ⁊ l. ſi tñ. ⁊ ſi exp̄maƚ
pſimõiũ nõ põt dari niſi a iudice cui illud pſimõiũ qõ ex
pſimiƚ ſubeſt: vt. ff. de tut. ⁊ cur. da. ab his. l. pupillo. ⁊ de
excu. tu. l. iuriſpitos. §. j. ⁊ ita no. ſ. d. l. pp litẽ. §. l;. ⁊ l. nõ ſo
lũ. §. qieſtõ ⁊ ſic d; ĩtelligi qõ legiƚ ⁊ no. e. vbi pe. tu. ⁊ cu.
l. vnica. ⁊ ad declatõe; qõnũ ⁊ materie faƈ qõ no. p Inn. ⁊
Ho. extra ð ſo. ꝯpe. c. poſtulaſti. In meris vo pſimõialib⁹
h; locũ. ff. ð eẽ l. forma. §. ſi vo qs agꝛ. C. ð mul. ⁊ ĩ q̃ loco.
l. vnica. l. ij. rñſo. li. x. ⁊ d. l. reſcripto. §. vl. ff. ð mũe. ⁊ bono.

De exceptionibus. CLXX

❡ Ad hoc vt id qõ daƚ p appellãtẽs pũiſione vitet rigo
rẽ. c. vt circa neceſſe ẽ q directe ſit de iure eccle vel dãtis
pſone: vt ĩ. c. ꝯſtõnẽ. Illud ãt dico eẽ de iure dãtis pſone
directe qõ directe canõizat titulũ ſuũ ⁊ quo deficiẽte ẽt ſi
ne aliquo ꝯpetitore vel obiectore. canõice pbẽdã poſſide
re ñ poſſet. ⁊ hec ſunt q̄ttuor. ſ. qñ dat pſone ſue habilitatẽ
ꝯferẽtis ptãtẽ. Modi ꝯgruitatẽ ⁊ rei collate ĩ hũc actũ de
ducibilitatẽ. vt h pbanƚ. ff. de ꝯſtr. tu. l. nãli. §. ſi qraƚ. Sũt
enĩ hec ꝯcomitãtia actũ q ſine his eẽ nõ põt. ergo ſunt de
iure ipſi⁹: vt. ff. de vſuſ. pe. l. j. §. vſufruct⁹. ⁊ de le. j. l. ſi ſun
dũ. §. q fundũ. ⁊ ð ſer. vt. pd. l. maur⁹ marcell⁹. Qñ ãt arti
culãs non itẽdit directe ⁊ pncipalr aliqõ iſtoꝝ q̄ttuor. ſ; p
excluſionẽ alteri⁹ ſortificat aliqõ iſtoꝝ q̄ttuor obiect⁹ eſt. q2
alteꝝ excludẽdũ ĩpingit ĩ alteꝝ l; hoc ſibi pſit hoc aũt ñ l;.
q2 ſicut l; vnicuiqꝫ ĩ ſuo facere qõ vult l; p hoc ali⁹ dãniſi
ceƚ. Nõ l; tñ q ĩ alienũ ĩmittat ẽt ſtramẽta: vt. ff. ð dã. iſe.
l. pculus. ⁊ ſi ſer. vẽ. l. ſicuti. §. ariſto. ⁊ talis ſic faciẽdo nõ
dƚ ppriũ ius tenere ſ; alienũ ĩpetere: vt. ff. ad car. l. iij. §. ſi
duo. ⁊ ſui iuƚ defenſionẽ ꝯceſſa; trahit ad alteri⁹ ĩpugna
tionẽ phibitã. extra de excep. cũ ĩter priorẽ. ĩ fi. Et põt col
ligi ex ſolone duaꝝ legũ q̄ru; vna dicit q ſuo accuſato de
crie ⁊ a dño. oĩs defenſio daƚ q̃ dareƚ libero: vt. ff. ð accu.
l. ſuos. Alia dicit q ſu⁹ accuſat⁹ a dño de adulterio ñ põt
excipe de lenocinio: vt. C. de adul. qm̃ alexãdrũ. ❡ Sol.
dicũt doc. oĩs defenſio daƚ q̃ ĩp; dñtaxat tueaƚ ñ aliũ gra
uet qõ facit exceptio lenocinij: vt. ff. de adul. l. j. §. ſi publi
co. ⁊. C. eo. ti. l. ita pudor. Nec moueat quẽq̄ q p ĩdirectũ
⁊ ex quodã ꝯſequẽti facit ad ius dãtis. hoc enĩ attẽdi ñ
d;: vt. ff. ð auẽ. tu. l. j. de lib. le. l. is q duos. ⁊ de ĩ ĩtereſti. l.
nõ ſolũ. l. ſi. ⁊ oĩs obiect⁹ ẽt ĩ pſonã ptinẽs nõ facit ad ſorti
ficãdũ ius dãtis. Et ſiqs diligẽter attẽdat in hoc ꝯcordãt
ea q̃ ſcripſit Io. mo. de obſuãtia palatij aplici q articulũ
datũ p vnũ ex ĩpetrãtib⁹ q hẽbat de maiori ſũma. lx. libraꝝ
ꝯ aliũ q hẽbat de miori ſũma determiãuit ꝯtinere obiectũ
dũ dabat de exceſſu ſũme vt ipſe poſuit extra de li. vj.
ĩn iec. ob. qõ pũiſu; ẽ de archipſbiterali. q2 h ipſe affecta
uit cũ nõ ĩdigeret cã ẽt ſimplex caderet ſub gra ſua. q̃re ex
hoc iuuari ñ d;: vt ĩſti. de excu. tu. §. itẽ tria. ibi dũ dicit nõ
affectãte ⁊c. ⁊. ff. q ſatiſ. cog. l. ſi fideiuſſor. §. ſi necẽria. Pre
terea p hoc ñ vitiaƚ collatio ſua dato q ñ ſit archipſbitera
lis ex quo ĩ corp⁹ ẽ ꝯſenſu;. ⁊ vtraqꝫ. ſ. archipſbiteralis ⁊ ñ
archipſbiteralis cadebat ſub gra: vt. ff. de ꝯtrahẽ. ẽp. ⁊ vẽ. l.
ĩ vẽdiõib⁹ ergo articlus remãet volũtari⁹. Et ſit ſolũmõ
ad excludẽdũ. P. ⁊ ẽ mãifeſte obiect⁹ ĩ forma pũiſiõis fa
cte. P. ſi dicaƚ q ĩteruertiƚ ſeu mutaƚ ſtat⁹ eccle q ẽ archi
preſbiteralis. rñdeƚ de h nõ ꝯſtat imo dicƚ. P. q ẽ pochia
lis. Et dicit. I. nõ dẽre admitti ad pbãdũ ꝯtrariũ. q2 obie
ctus ẽ ſi dicaƚ ĩ hoc tãgiƚ ius eccle. ❡ Rñdeƚ q tale ius
põt allegare clerici eccle ⁊ alij quoꝝ itereſt pp ius qõ hñt
eſt eccla vt pſoni. vt. xvj. q. ij. filijs. Extraneis ãt nõ qlis eſt
Ioãnes. ⁊ ſi dicaƚ. I. poſſidet. Rñdetur q talis poſſeſſio
que a toto ĩnitio in dubiũ reuocaƚ ꝯmodũ poſſeſſionis nõ
dat. q

dat.qꝛ ñ ē aduerſarioꝝ ſilētio roborata. vt.C.ð acq.poſ.l.
nēo ābigit.Et h̄ ē qð no. Jnn.extra ð ꝯceſ.p̄bē.c.qꝛ cūq̨
in gl.que incipit qꝛ plures cōcurrunt circa finem.

De teſtamen.ꝛ de ſucceſ.

ab inte.extraor. De inſti.ꝛ ſubſti.ſub ꝯdi.fac.ð vul.ꝛ pu.
ſubſti.ꝛ de lib.p̄te.ꝛ de inoſ.teſta.ꝛ de iure deli.ꝛ ð codi.

CLXXI

¶ Thema tale ē.Titi⁹ filiū hr̄dē īſtituit ꝛ filiā p̄terijt ꝛ
deð pupillo deām filiā ſub qbuſdā ꝯditōib⁹ pupillariter
ſubſtituit p⁹ mortē p̄ris filia morit̄.ī.pupillarē etatē reli/
cta mr̄e. Deīde pupillus īſtitut⁹ morit̄. Mð q̄rit̄ nūqd te
neat. Et ñ vr̄ dubiū qn teſtm̄ fuerit nullū q̄ntū ad inſtōe𝔷 ꝛ
ſubſtōem p auc̄.ex cā p̄teritōis ꝛ ſic filia ꝯ p̄te hr̄s ſcd̄ ꝛ
mr̄ ad ei⁹ bōa admiſſa ē pro portōe ad eā de iure ꝯtigēte.
S𝔷 ob.hec opi.ꝙ īmo teſtm̄ valuerit ꝛ valeat qꝛ filia nō
potuit dici p̄terita q̄ fuit pupillarit̄ ſubſtituta fratri vt ſal/
tē ab illo gradu valere incipiat teſtm̄ a q̄ ñ ē p̄terita.vt.ff.
de vul.ꝛ pu.ſub.l.ex fcð.§.luci⁹.ꝛ.ff.de hr̄.inſti.l.ſi filius.
ꝛ maxie.qꝛ oē grauamē ꝯditionū ꝛ alioꝝ grauaminū tol/
lit̄ p.l.qm̄ in p̄oīb⁹.ꝛ.l.ſcim⁹.§.cū aūt.C.de inoffi.te. Pre
terea iſta q̄ndiu vixit nihil dixit ꝛ ſic teſtm̄ ꝯfirmauit.ff.ð in
iu.rup.ꝛ irri.teſta.l.filio. ¶ S𝔷 ad p̄mū r̄ndet̄ ꝙ ñ ob.qꝛ
ſubſtō pupillaris ñ pōt ſubſiſtere p̄ncipali teſtō ñ ſubſiſtē
te.ꝛ ī ei⁹ inſtōe ſublata vl̄ nulla.vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.l.j.
§.ſi.ꝛ.l.ij.§.adeo ꝛ ð inoffi.teſta.l.papinian⁹.§.ſ𝔷 nec īpu
beres. Sec⁹ aūt ī ſubſtōne vulgari q̄ in defectū p̄cedētis ī
ſtitutōis locū hēbit. Et p̄t īcipe teſtm̄ valē.vt ī p̄al.§.luci⁹
ꝛ.d.l.ſi fili⁹ ꝛ.ff.de lib.ꝛ poſt.l.iij.§.ſi. Jtē ī cāu ꝓpoſito ñ
p̄t adaptari pupillaris ſubſtō.cū ille cui ſcā fuit ſupuixe/
rit ꝛ eo viuo eēt ꝓmiſſus ſubſtō.vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.l.
ij.§.interdū ꝛ de col.bo.l.j.§.ſi impubeꝝ. Nec ſubſtō po
tuit ī cohr̄des adiectus admitti ex vi ſubſtōis.vt.ff.ð vul.ꝛ
pu.ſub.l.vbis ciuilib⁹.ð hr̄.īſti.l.luci⁹.§.itē q̄ro plus ē.qꝛ
eſto ꝙ pupillaris ſubſtō facē poſſ𝔷 ꝙ ob īp̄a poſſe𝔷 īcipe
teſtm̄ qð ē incōueniēs vt iā dixi. Tñ hic ab illo gradu re/
pirer̄ fili⁹ p̄tit⁹ cui fiebat ſbſtō q̄re ꝯſideraf̄ ꝙ ab illo gra
du īcipiat teſtm̄ ē valde abſonū cū viuo pupillo ſibi hr̄s
daret̄ ð mlta alia incōueniētia ſequerent̄ exq̄ ēt repellit̄
p̄al.§.cū aūt q logt̄ ī fideicōmiſſaria ſubſtōe ī quo ñ mi𝔷 ſi
poſſit repītari ꝯdō vl̄ dico.qꝛ ab hr̄de viuēte p̄t ſuū aliq̄ ī
cōuēiētia fideicōmiſſu𝔷 p̄ſtari vt.C.ð fideicō.l.p⁹ mortē.
Nec aūt in pupillari ſubſtōe eēt incōueniens ꝯſiderare vt
dcm̄ ē q̄re ꝛc. ¶ Ad ſcðm.l.ad.l.filio.ff.de iniu.ru.ꝛ irr.
teſt.q̄ īducit̄ vt ſola taciturnitas fac̄ teſtm̄ valere ſi ille q ē
p̄terit⁹ ī vita ſua nihil dixerit p̄t mltiplr̄ r̄nderi.vno mō ꝙ
ī ſuffic̄ tacē ſ𝔷 ab hr̄ditate abſtinere exp̄ſſe vt ibi dr̄.h̄ aūt
abſtinuit. ¶ Nō ob.gl.ibi poſita q̄ dic̄ ꝙ ſi ſemp tacuit
ualidat̄ teſtm̄ qꝛ illā intelligo ſi tacuit ſemp.i.tanto tpe ꝙ
p̄ſcreret ac excludēdū filiū p̄teritū ab intētōe ſua nō aūt
vt.C.de edic.diui adri.tol.l.ſi.§.vlt.de iure deli.l.lic𝔷.
ergo interi𝔷 deceſſit ñ iō ꝑdit ius ſibi queſitū ad hr̄di
ī hr̄ditate p̄ſna.C.ð fideicō.l.ſi ī pſonā cū ſi. ¶ Jtē
ꝓpoſito ñ p̄t dici ꝙ ſilētiū nocuerit iſti p̄terite cu𝔷
ꝛ tenera deceſſerit cōtra quā nulla regulr̄ ē p̄ſcri
C.ð p̄ſcrip.trigin.vl̄ q̄dragin.an.l.ſic̄.§.j. Nec ex
ſſet renūciare.q̄re nec tacita r̄nūciatio īduci d𝔷 ꝯ
ca.ꝛ ꝯduc.l𝔷 q ad certū. Quaf̄ his oīb⁹ p̄ſlatio
mſem trāſtulit ꝓ portiōe eā ꝯtigente.vt.C.de
doſſes.ꝛ.ff.de iure fiſ.l.luti⁹. Et ſic credo ego
lia vba mō narraf̄ ſcm̄ v𝔷. P.habēs vxore𝔷
p̄gnātē ꝛ. R.filiū ſuū ex dcā vxore triū an
rformē nō tñ mōſtruoſu𝔷 ſuū nūcupatiuū
ius vba ſtati𝔷 inſeri⁹ deſcribent̄ quo cō
defuncto ꝛ poſtea ex dcā vxore poſthu
. R. p̄io ꝛ poſthumus p̄ſtatus ſecūdo
ð Beatrix mater ipſoꝝ p̄ſtatum teſtm̄
vt dicit p̄ſtatus. R.p̄teritus fuit in
filioꝝ ſuorum.ꝛ dicti quōdam. P.
re. B. Stephani qui in dicto te

ſtamēto eiſdē poſthumo. R.extitit ſubſtitutus ꝯtrarium
aſſerēte ꝛ dictā hr̄ditatē ſibi ex vi ſubſtōnis hui⁹ vēdicāte
q̄rit̄ qd iuris. Verba aūt dci teſtī quo ad īſtōnes ꝛ ſubſtō
nes ſunt hec. Jn oīb⁹ bōis meis alijs hr̄dē meū vl̄𝔷 inſti
tuo vētrē dicte Beatricis vxoris mee poſthumū ſeu po
ſthumos ſi mihi naſcant̄ ex dcō vētre ꝛ ad lucē ꝑuenerit.
Et ſi dicti poſthum⁹ ſeu poſthumi mihi naſcituri deceſſe/
rit ſeu deceſſerint.ī.pupillarē etatē vel poſtea q̄ñcūq̨ ſine
libero ſeu liberis ex ſuo corpe ſeu ex ſuis corpib⁹ ꝓcreato
ſeu ꝓcreatis ſubſtituo ei vel eis. R.filiū meū p̄mogenitū.
Si vō dict⁹ poſthum⁹ ſeu poſthumi ꝛ dict⁹. R.deceſſerit
vel deceſſerint.ī.pupillarē etatē vel poſtea q̄ñcūq̨ abſq̨
libero ſeu liberis in eo caſu ſeu illis caſib⁹ ſubſtituo illi q
fuerit vltio hr̄s me⁹ vlis. B. Stephanū ꝯſanguineū meū
ꝛc̄. Et ꝯſiderata diſpōne teſtōris ꝛ accidētia ſci. ¶ P̄mo
q̄rit̄ an fili⁹ iā nat⁹ frī ſuo pupillariter ſubſtitut⁹ a p̄mo gra
du p̄teritus poſſit dicere p̄mū gradū nullū.ꝛ ſic nulli du
biū ē ꝙ ſic:vt.ff.de lib.ꝛ poſth.l.ſi ꝑpit.§.vl.de hr̄.īſti.l.ſi
fili⁹. Et ſunt vā in iā nato ꝛ ſuo.poſthum⁹ vō ꝛ emācipat⁹
ſic.in p̄mo gradu p̄terit⁹ rūpūt p̄mū gradū poſthum⁹ nati
uitate emācipat⁹ p ꝯtabulas ac p dcs depēdentes ab illo:
vt.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.teſt.l.nā ꝛ ſi ſub ꝯditiōe.ꝛ.ff.de cō
tratab.l.nō putauit.§.a p̄mo.ꝛ de vē.in poſ.mit.l.j.§.ſi vē
ter. Et ſic iſti ex poſt ſcō rūpūt.ergo ſui a p̄ncipio nullū dr̄
cunt:vt.ff.de libe.ꝛ poſthu.l.poſthumi ꝓ virilē.§.ex his.
¶ Scðo q̄rit̄ an hoc cāu teſtm̄ poſſit īcipe a ſcðo gradu
vt dicūt leges ſupi⁹ alle.ff ð lib.ꝛ poſt.l.ꝛ ſi ꝑpit.§.vl.ꝛ.l.
ſi filius.de hr̄.īſti. Et dicēdū vr̄ ꝙ nō qꝛ ſubſtō pupillaris
vt valeat exigit hr̄ditatē ex p̄mo adiri.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.
l.ij.§.adeo.de acq.hr̄.l.q̄ſitū. ¶ Nō ob.ꝙ dici ꝯſueuit ꝙ
ſola ſuperiſtētia ſui q̄ntū ad robur coꝝ q̄ adiectōe𝔷 req̄rūt
idē opat̄ qð additio extranei:vt.ff.de fideicō.l.cū q̄ſi.§.ſ𝔷
ꝛ ſiqe ad treb.l.ita tñ.§.ſi p̄r.ꝛ ibi no.de acq.hr̄.l.inſti.ꝛ ibi
ſilr̄ no.ꝙ illud locū h𝔷 cū ſu⁹ ē vtilr̄ īſtitut⁹ vt ī eis p𝔷. Hic
aūt inutilr̄.qꝛ nullus ē gradus ꝑꝑ p̄teritionē ſcā𝔷:vt.ff.de
lib.ꝛ poſthu.l.ſi fili⁹.l.iter cetera.ꝛ.l.gallus.§.in oīb⁹. Nō
ob.ll.ī ꝯtrariū adducte.ſ.l.ꝛ ſi ꝑpit.ꝛ.l.ſi fili⁹ q̄ loquunt̄.
Et itelligi debēt de vulgari exp̄ſſa q̄ qꝛ ꝯferē ī tp̄s nō exi/
ſtētis hr̄dis ī p̄mo gradu īſtituti nō ſolū nō exigit nō adiri
īmo p additionē expirat:vt.C.de īpu.ꝛ alijs ſubſti.l.poſt
aditā. Et hoc exp̄ſſe no.glo.ff.ad treb.apud iulianū.§.itē
iulian⁹ ait ſi duo.ī glo.quē īcipit.nā nō eſt aliq̄. ¶ Tertio
q̄rit̄ an pupillaris ſubſtō facta poſſit ſubſiſtere nō obſtāte
nullitate p̄mi grad⁹. Et dicēdū ꝙ nō duplici rōe vna qꝛ
ſm̄ multoꝝ magnoꝝ opinionē q̄ vā vr̄ diſpō auctētice ex
cā p̄teritiōis nō h𝔷 locū ī ſuo a p̄re p̄terito ſ𝔷 logt̄ in his q
ſunt de nūero p̄teriūdoꝝ.i.q p̄teriri poterāt abſq̨ nullita
te teſtī vt fili⁹ emācipat⁹ a p̄re ꝛ p̄terit⁹ a mr̄e vel linea mr̄
na ꝛc̄.rō qꝛ auc̄.illa vt cū de app.cog.§.aliō quoq̨ capſm.
col.viij.ſcā fuit ī fauorē filioꝝ nec poſſent exhr̄dari vl̄ p̄te
riri ſine cā vel minus ītima vel ī ſcō falſa.vt appet ī codē
corpe auc̄.§.ſiue igit̄ oēs. Si ergo ſu⁹ p̄terit⁹ a p̄re q nullū
ex auc̄.ꝑcipit.teneret̄ ad legata nō cederet aūt.ī aliqð ſuū
ꝯmodū īmo maximū īcōmodū qꝛ olim nō tenebat̄:vt.ff.ð
leg.p̄ſtā.ꝯtratab.bo.poſ.pe.l.j. Et idē ī p̄terito a mr̄e q ho
die dicit nullū ſ𝔷 olim laborabat intētādo querelā:vt ī ll.
de exhr̄.lib.§.mr̄. Alia rō ē qꝛ cū pupillaris ſubſtō ſit que
dā ꝯditiōalis inſtō:vt.ff.ad.l.fal.l.in rōne.§.cu𝔷 filio.circa
īpſa𝔷 nihil diſpēſat auc̄.ex cā.ſ𝔷 remanēt iura antiq̄.ff.de
inoffi.teſt.l.papinian⁹.§.ſ𝔷 nec īpuberis.de vul.ꝛ pu.ſub.
l.j.§.vlt.ꝛ alie ſupi⁹ alle.q̄ req̄rūt talē p̄mū gradū ꝙ ex eo
efficaciter adiri potuerit nedū qꝛ fruſtra de hoc ī cāu nr̄o
ꝯtēdim⁹ cū ſubſtituti aū īſtōnis deceſſerit ꝛ ſic ſubſtōnis
ſpē ad nullū trāſmittere potuit ſiue de pupillari loqmur:
vt.ff.ð ſuis ꝛ legi.hr̄.l.ſi ex plurib⁹.ꝛ de vul.ꝛ pu.ſub.q li
beris.§.vl.ꝛ.l.ſ𝔷 ſi p̄les.ī p̄n.ſiue de vulgari:vt.ff.de acq.
hr̄.l.totiēs.ſm̄ itellectū Jo. ¶ Quarto q̄rit̄ an pupillarit̄
ſubſtitut⁹ ꝯditōe hui⁹ p nō appoſita veniat vt īſtitu⁹ ꝛ cū
pure īſtituto ꝯcurrat p.l.qm̄ ī p̄oīb⁹.C.ð inoffi.teſt.ꝛ.l.
ſcim⁹.§.cū aūt q̄o. Ad hoc qdā plane r̄ndēt ꝙ ſi qꝛ ille cui

ſcḋ erat ſubſtō ſupuixit.ſʒ certe ad ꝓpoſitū nihil facͥ qꝛ nō q̄rif an vē̄iat iuꝛ ſubſtōis. Certū.n.ē ꝙ eo iure nō venit.qꝛ tali iure vē̄iēs nūq̄ cū iſtituto ꝯcurrit vt.ff.ḋ h̄ꝭ.iſti.l.cuʒ teſtō i pri.ꝛ.l.luci⁹.de vul.ꝛ pu.ſub.l.vbis ciuſlib⁹.l.ij.rñ ſo.ꝛ.l.ex ſcḋō.§.itē q̄ro ḋ bo.poſ.ſm tab.l.ij.§.deferͥ.ꝛ.C. de edic.diui adri.tol.l.j. ¶ Sʒ q̄rif an vē̄iat tā̄q̄ iſtitut⁹ ꝯdōe ꝑ ñ appoſita hita. Sʒ adhuc dicif nō poſſe.qꝛ fili⁹ i ſtitut⁹ repif a ſcḋo gradu ꝑterit⁹. Sʒ hec nihil vꝫ.qꝛ fili⁹ i pmo gradu ꝛ in ſcḋo ꝑteriri ꝑt abſq; iudicio nullitatis gradus pmi vꝉ ſcḋi.vt.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.teſt.l.poſthu-mus.§.ꝙ vulgo. Ego vō cū ſic dicētib⁹ ꝯſentio ꝑ ſupi⁹ al legata. Et ſi ob.l.i ꝯriū adducte ꝙ ſic oñdif.l.qm̄ i ꝓci-bus ꝯmēorat legē olo i eo.ti.ꝛ.l.ſcim⁹.ꝯmemorat vtraq;. Ergo oꝫ ꝙ ibe itelligāf i eo caſu i quo loqͥf.l.olo ad cu-ius iterꝑtatōes ſunt.vt i auc.de na.fil.aū dota.iſtru.natis col.iij. Sʒ.l.olno circa ꝑteritos nihil imutat vt ibi dicif i tex.ergo ꝛc. Et hoc vt clari⁹ itelligaf ſciēdū ē ꝙ.l.olo iure nis petitōes ſupplemēti.ꝛ circa illō vſaf itētio illaꝝ triū legū.ſupplemētū āt dicͥ duo.vnū ꝑexiſtēs aliō ei accidēs ſine ꝑoris tñ interim ex.ff.de diuer.ꝛ tēpo.ꝓſcri.l.vlti.de acq.poſ.l.pōponi⁹.§.cū qs. Hoc āt ſupplemētū ſit dupli-r.l.ꝑ acceſſiōes q̄ntitatis ad q̄ntitatē vꝉ ſpēm vꝉ ſpēi ad q̄n titatē vꝉ ſpēm vt loqͥf.l.olo. Et interꝑtatiue ꝑ amotōeʒ cō ditōis adiecte inſtōi ſcē ex lēſa vꝉ mōi vꝉ dilatōis vꝉ alti⁹ cuiuſcūq; grauamīs. Capiēdi tñ mod⁹ ñ mutaf ſc repūta tur.ar.ff.ḋ h̄ꝭ.inſti.l.h̄ꝭdites. Nā ſiqs aduertat i.l. ſcim⁹ §.cū āt lēſa que ibi repūtaf ñ expectata die vꝉ fideicōmiſ ſo adiecta ñ capif iuꝛ directo ſʒ iuꝛ fideicōmiſſi ꝛ ꝑ rōem ḋ māu h̄ꝭdis faciēdā vt ibi dꝫ i tex.q̄re gdē ꝑtj teſtō ꝛc. Et ſic ñ mutaf capiēdi mod⁹.nec interimif ꝑm⁹. Sʒ i ꝓ poſito ꝑ amotiōeʒ ꝯditōis adiecte pupillari ſubſtōni ñ ſo lū ſuccedēdi mod⁹ repūtaf ſʒ grad⁹ ipe ꝑmitif. vt.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.l.vl.§.ij.ibi ſʒ ſi extiterit ꝯditio ꝛc. Et hoc ē ꝯtra nām rā vi q̄ interꝑtatiui ſupplemēti qḋ circa pmū nihil imutat ſʒ accelerat vꝉ auget in q̄ntitate vꝉ exoneratōe vꝉ acceleratōe vt appet ir ſupplemēto ꝙ fecit ius ꝑtorius ad ciuile ſupplemēto actōeʒ furti māifeſti.qꝛ nihil corri-git vꝉ imutat circa actōeʒ furti ñ māifeſti q̄ erat ciuilis.vt inſti.de nox.§.ſunt āt ḋ ppe.ꝛ tēp.acti.§.j.ff.de nox.l.ele-ctio.§.j.ꝛ.l.ſi pluriū.ij.rñſo.in pri.ꝛ iō ſupplere pōif inter officia iuris ꝑtorij tā̄q̄ ſpēs diuerſa ad id qḋ ē corrigere. vt.ff.de iuſti.ꝛ iur.l.ius āt ciuile.§.ius āt ꝑtoriū.ꝛ in pria ꝯſtōne.C.§.qb⁹ ſpāſr.ibi adijciētes gdē ꝛc. Hic ē ꝙ adie cta q̄ nām cuiuſdā ſuppletōis h̄ñt ñ imutāt ea qbus adij ciūf ſʒ coꝝ nām ſequūtur.vt.ff.de pac.do.l.inter ſoceꝝ.ꝛ de pub.l.ſi ego.§.ꝙ ſi. Sʒ i caſu nr̄o deſtructo gradu fie ret imutatio.ergo ſub appellōne ſupplemēti ñ cadit ac ꝑ h̄ ē a deāꝝ legū bñficio alien⁹. ¶ Quīto q̄rif an ius dicē di nullū ꝯpetēs ſuo ꝑlito trāſmittaf ad mſeʒ ꝑliti eo dece dēte iſantili etate añq̄ ipe vꝉ ali⁹ ꝓ eo dicēt teſtm̄ nullū.ꝛ circa h̄ dico ꝯſiderādū eē ꝙ teſtm̄ ē act⁹ iuris ciuilis licʒ ius ꝑtoriū aliqd addiderit. Ius āt ciuile vocauit ꝛ cogno uit ſuoſ.vt iſt.ḋ h̄ꝭ.ab ite.i pri.§.finaūt.ꝛ ob h̄ ēt diſpoſuit ꝙ ñ ſui q̄a magno fauore ꝛ q̄ſi qdā dñij ꝯſuatiōe ꝑſeqͥf. vt.ff.ḋ li.ꝛ po.l.i ſuis ꝑtereūf i teſtō teſtm̄ ipꝫ ipo iure ſit nullū.vt iſti.ḋ exh̄ꝭ.lib.i pri.ꝛ.ff.ḋ li.ꝛ poſt.l.ſi fili⁹.ꝛ.l.inf cetera.ꝛ reducif ad cāʒ iteſtati vt.ff.ḋ le.§.ꝯtrata.bo.poſ. pe.l.io q i pnāc.circa ꝑn.ꝛ.l.ſi duo.ꝯſtat āt h̄ꝭditatē pñā tali iſanti ab iteſtato delatā ꝛ infantuli etate decedēte ad mſeʒ trāſmitti.vt.C.ḋ ſuis ꝛ legi.h̄e.l.apḋ hoſtes.ff.ḋ iuꝛ fiſ.l.luci⁹.ꝛ ḋ re.du.l.q duos.§.cū i bello.ꝛ h̄ vꝫ ꝓpte dice re.l.filio.ff.ḋ iniu.rup.ꝛ irri.teſt.l.ij.rñſo.vbi dicͥ ꝙ ita de mū tale teſtm̄ vꝫ ſi ꝑterit⁹ bōis pñ'a.abſtinuit.ergo oꝫ ap parere ḋ abſtinētia a iure ꝑtorio ꝯceſſa ſibi de q̄ cū ñ ap-pareat h̄ꝭs fiet ēt ignotāo.vt.ff.ḋ caſ.pecu.l.h̄ꝭditate.§.ſi fili⁹ ꝛ.ff.ſiqs omiſſa cā teſta.l.j.§.q in pnāc.ſʒ ñ idefinenf qꝛ ꝑ abſtinētiā q̄ntū ad effectū ꝯmōi vꝉ icōmōi ei applicā-di definif heres eſſe.vt.ff.ḋ vul.ꝛ pu.ſub.l.ſi fili⁹ q patri. Nō aūt abſtinet q añ decedit ꝙ abſtinere poſſit vt ꝓbant leges ſupius allegate.ꝛ.C.de iure delibe.l.ſi infanti ꝛ ibi

tāgif ꝑ Odoſ.i qōe quā dicͥ fuiſſe iter dños Azo.ꝛ Ho. ar.āt qḋ ad hoc ꝓbādū adducif ſumif ex.l.ſi fili⁹.ff.ḋ lib. ꝛ poſth.qḋ ē tale.ſi teſtm̄ ꝑꝑ ꝑteritionē nullū nō ꝯualeſcis moriēte filio viuo pr̄e.ergo multofortⁱ⁹ ſi pr̄e mortuo mo-riaf.vt de iniu.rup.ꝛ irri.teſt.l.poſthum⁹.nā vꝫ ꝯcludere de neceſſitate ꝑ.ij.rñſuʒ illius.l.poſthum⁹.ibidē ꝛ circa in ſuſtū ꝛc. Poſſet ꝛ ſr rñderi. Iō teſtm̄ ꝑteritiōe nullū nō ꝯualeſcit ꝑmoriēte ꝑterito viuo pr̄e.qꝛ de ci⁹ iurib⁹ viuo pr̄e q̄ri nō potuit.cēt'enī imatura q̄rela.vt ar.ff.de here.ꝛ acti.vē.l.j.de acq.h̄ꝭ.l.nēinē.de vul.ꝛ pu.ſub.l.ij.ꝛ ḋ colſ. bo.l.j.§.ipuberi.ꝛ ita facilior ē trāſmiſſio ꝛ difficilior ꝯua-leſcētia vbi eius ipugnatōi iuꝛ cōe ipedimētū ꝑſtiuit.ar.ff. ad ſill.l.ſiqs i graui.§.vl.ꝛ.ff.ad carb.l.ſcript⁹.ꝛ ḋ bo.poſ. ꝯtab.l.illud.§.vl.ꝛ.l.ſe. In nr̄o āt caſus iuꝛ ipediuit nullū dici.ꝛ eodē mō poſſet rñderi ad.l.C.de inoffi.teſt.l.ſiqs ſi liū.ꝛ.l.ſcim⁹.§.vlt.in qb⁹ trāſmittif q̄rela inofficioſi teſti ēt nō ꝑpata.qꝛ ꝛ i illis ius ipedimētū ꝑſtiterat quominus vi uēs exh̄ꝭdat⁹ eā ꝓpoſuiſſet vt i cap. q̄libet dꝫ:vt.ff.ḋ;inoſ. teſt.l.papinian⁹.§.ſi ꝯditiōi.ad.l.ij.C.de poſthu.h̄ꝭ.iſti.eſt facilior rñſio ſm eos q tenēt ꝯtrariū ei⁹ qḋ dictū ē.ſ.qꝛ ibi ſola natiuitas rūpit vt ibi dꝫ.ꝛ in.l.j.eo.ti.ꝛ i mulris ſilib⁹. hic āt ſm eos ſola ſuperxiſtētia ſui ꝑteriti nō reddit nullū niſi petat detegi. Dicerēt iſti ꝑſumi abſtinētiā niſi ꝓbetur act⁹ imixtionē iducēs q eēt ille q i extraneo additionē idu ceret.vt.ff.de acq.h̄ꝭ.l.ꝓ h̄ꝭde.ꝛ.l.gerit.ꝛ i hoc dicerēt eēt caſuʒ.C.ſi vt ab h̄ꝭ.ſe abſti.l.j.ſʒ i hoc nō ꝯſentio.ꝛ dico ꝙ actus imixtionē iducēs facit ſuū h̄ꝭdē ind ēſinētē ceſſante ſpāli priuilegio vt mioris etatis ſʒ añ h̄ꝭs ē ſʒ repudiabilr ſi vtaf ꝑtoris bñficio abſtinēdo vt dꝫ in fili.ff.de ꝯdi.iſti.l. vba.ꝛ ibi no. Ad.l.aūt pmā.C.vt ſe ab h̄ꝭ.abſti.rñdef ꝙ ibi nō dꝫ ꝙ videaf abſtinere tacēdo ſʒ dꝫ ꝙ abſtinētia quā fili⁹ vult facere nō ipediref ꝑ omiſſaʒ ꝓteſtatōeʒ de abſti nēdo q̄ſi dicat ſemꝑ pōt abſtinere quouſq; ſe imiſcuerit. Nō āt dicit ꝙ videaf abſtinere hoc ipſo ꝙ nō ſe imiſcuit. ¶ Sexto q̄rif an iā nat⁹ filius attētis olb⁹ vbis teſti dicaf ꝑterit⁹.qꝛ neq; h̄ꝭs iſtitutus neq; noiatim exh̄ꝭdatus ē:vt iſti.de here.q̄ ab iteſt.§.eadē hec.ꝛ adeo veꝝ ē ꝙ fideicō-miſſari⁹ vꝫ q i multis tꝫ vicē h̄ꝭdis:vt.ff.ꝙ cū eo q i alie. pot.eſt.l.ſi filius.ꝛ de bo.lib.l.ſi neceſſe.§.vl.ꝓ ꝑterito ha bef ēt iure antiquo.ꝛ iō tā̄q̄ ꝑteritus petit ꝯtratab.vt.ff. ad treb.l.ita tñ.§.q rogat⁹.ꝛ de bo.poſ.ꝯtratab.l.ſi emāci-patus filius nepote.ꝛ ibi no. Si āt repiaf i alio gradu iſti tutus nō ꝑꝑ hoc minus teſtm̄ ē nullū.qꝛ nō pōt in caſu de quo q̄rif a ſcḋo gradu icipe vt ē oñſuʒ.ſ. ¶ Septio ꝛ vl timo reſtat videre de virtute illoꝝ vboꝝ in teſtū ꝓlatoꝝ.ſi nō vꝫ iure teſti valeat iure codicilloꝝ ꝛc.ꝛ i hoc oēs ꝯcor dāt ꝙ virtus illoꝝ vboꝝ ē vt videanf rogati veniētes ab iteſtato reſtituere bōa trebelliānica ſalua ſcriptis h̄ꝭdib⁹ i tali volūtate:vt.ff.ḋ vul.ꝛ pu.ſub.l.coheredi.§.cū filie.C. de fideicō.l.ex teſtō.ꝛ.l.eā quā.ꝛ ibi no.ff.e.ti.l.ex ea ſcri ptura.ꝛ ibi ſilr not.C.de manu.teſt.l.ſi mater.ꝛ.ff.de le.ij. lucius.§.filia. Sʒ an ſemꝑ hec opeͥf qdā dicūt aut teſtm̄ deficit ex defectu ſui puta ſolēnitatis ꝛ hꝫ locū eā ſupra-dicta.aut ꝑꝑ defectū teſtātis ꝛ tūc locū nō hꝫ.vt.ff.ḋ inoſ. teſt.l.titia.de leg.ij.l.codicillus.§.ſi.ꝛ de le.iij.l.patronus. §.vl.ꝛ iſta fuit opi.glo.i auc.ex cā. ¶ Alij dicūt vt Odoſ. q ibidē h̄ no.ēt i caſu ꝑteritiōis dicta vba ſuā vim hēre.ꝛ certe h̄ videf cōius teneri ꝛ veri⁹.ſʒ iſta opiniōe poſita ꝓ vā ē attēdēdū ꝙ ſucceſſiōe ad cāʒ iteſtati deducta ꝑꝑ ꝑte ritionē iā nati vt oñſuʒ ē.ſ.ꝑteritus fuit ꝓ dimidia heres a quo tā̄q̄ a ꝑterito nullū fideicōmiſſuʒ relīq potuit.C. de fideicō.l.qdā filiū.ꝛ.ff.de leg.iij.l.ex filio ꝑterito.ꝛ ibi no.vba ergo ꝑmiſſa q̄ntū ad illā dimidiā nihil faciūt.ſʒ pri mo decedēti filio ſuccedet vel mater ſola ſm.l.C.de iure delib.l.ſi infanti.vel ēt ſi ſuccederet vna cū frē equalr vt i auc.defuncto adhuc eēt idē i effectu qꝛ mortuo ſcḋo filio mater ab inteſtato veniēs deduceret bona q̄ obuenerūt a frē ꝑmortuo.qꝛ illa nō venerūt ad vltimū moriētē a fidei cōmittēte ſʒ ex ſucceſſiōe patris. Et illa ſola reſtōne dedu cunf q̄ a fideicōmittēte veniūt:vt.d.l.coheredi.§.cū filie.

ff.de vul.

ff. de vul. & pu. ſub. & ff. ad treb. l. debitor. & deduceret ſcilȝ
& trebellianicā ſm cōeȝ opi. q̄ tȝ duas q̄rtas deducēdas.
ſȝ hodie tertiā & q̄rtā vt no. C. ad. l. fal. l. q̄ſq̄. & ff. de iof. teſ.
l. papinian⁹. §. ſi quo ipuberes. & ita cēt ſi vba ſupraſcripta
id q̄ ꝯtēdūt aduerſarij importarēt ī bēret. H. ſtephani ni
ſi tres vncias ex hereditate totali. Hec q̄ hecul⁹ potui cō
ſcripſi vt magis intelligētes magis adiſcerēt veritatem.

De preſcrip. & offi. ordi. & de v. ſig. & de teſti. & pui.

CLXXII

¶ Quia oēs fere obiect⁹ q̄ nūc fuerūt ꝯtra articulos de/
cani & C. carnoteñ. ſcȝ fuerūt ī p̄ma īſtantia & clare ſoluti
ſūt ad p̄ñs breuiori ſtilo trāſiri. q̄ꝛ videri poterūt allegatio
nes corā p̄ſto auditore fcē. Et q̄ꝛ mō p̄ncipalr agit̄ de duo
b⁹ generib⁹ articulop̄. ſ. de p̄dis q̄ tēdit ad p̄bādū exēptōeȝ
capli. & de ſcdo q̄d tēdit ad p̄bādū iuriſdiūōeȝ capli ī iniu
riatores ſuos vbicūq̄ ſint. ¶ Circa iſta duo gn̄a dūtaxat
p̄ñs vſabit̄ diſceptatio q̄ttū fieri poterit vitato vitio repe
titōis ſutilis. Et circa p̄mū gen⁹ articulop̄ ſic p̄mo oppōit̄
q̄ articulus ille nō p̄cedit. q̄ꝛ ē de mā vitioſa. q̄ꝛ ñ ſufficiē
ter dat̄ q̄ expedit. Hoc āt ſic p̄bāt aduerſarij. q̄ꝛ ꝯſuetu
do ad hoc q̄ effectū ꝯſuetudīs hēat oȝ q̄ ſit rōnabil. h āt
ñ ē hmōi p q̄ꝛ qs eximit̄ ne ſubſit capitl. ¶ Scdo dicunt
q̄ oȝ q̄ ſit p̄ſcripta. ſȝ hec ñ ē p̄ſcriptibil. q̄ꝛ ſūi poſſīōe p̄
ſcriptio ñ p̄cedit nēo āt ſūt ī ſe p̄ſcribē obediētiā. ¶ Ter
tio dr̄ q̄ neceſſe ē q̄ ſit īducta ſciēte eo q̄ ſup h legē ꝯcedē
poſſȝ. Sȝ de ſcīa ſūmi pōtificis nihil dat ergo ⁊c. Sȝ ad
hec p ordinē rūdet̄ illo añ oīa p̄miſſo p fundamēto q̄d ois
q̄ res de q̄ agit̄ p̄ſcriptibilis ē & ꝯſuetudīe īroducibilis
q̄d p̄bat̄ p̄uilliȝ & ꝯſuetudo tāti tp̄is cui⁹ ꝯrij memoria ñ
exiſtit p̄ib⁹ paſſib⁹ āmbulāt. Et iō q̄ ſūt p vnū puta p p̄uiliȝ
ꝯcedi h ſūt & tali ꝯſuetudīe īroduci. vt. ff. de aq̄ plu. ar. l. j.
§. vl. & l. ī ſum. §. itē varius. de aq̄ q̄t. & eſti. l. h iuſ. §. duct⁹
aq̄. C. de aq̄ duc. l. vſuȝ aq̄. & de fundo rei p̄ua. l. vl. li. x. extra
de iudi. c. nouit. ibi niſi forte iuri cōi p ſpālē p̄uiliȝ vl̄ cō
trariā ꝯſuetudinē ⁊c. & ibi no. p Jnn. & de fo. cō. c. cū ꝯtigat
ibi ex īdulgētia vl̄ ꝯſuetudīe ſpāli ⁊c. Et ē expſſuȝ. extra
de v. ſig. c. ſup q̄buſdā. & ibi no. p Ho. ſȝ ꝯſtat poſſe exē
ptōeȝ p̄uilegio ꝯcedi. ergo ⁊c. Tert⁹ vo p̄bat̄. extra de p̄ui.
c. cū oliȝ p̄p q̄des ibi. Et q̄ ea in poſſīōe tādiu fuerat li
bertatꝫ q̄ aliis ēt ceſſantib⁹ p̄ſcripſiſſet ⁊c. & extra. c. ti. cū p
ſone. li. vj. aucte āt p̄bat̄ p no. p Jnn. extra. de p̄ſcr. c. cū ñ li
ceat. Et p Ho. ī eo. ti. c. ex officij. & extra de cēſi. c. cū venera
bilis. ¶ His ergo p̄miſſis ad oppoſita p ordinē rūdet̄ p̄
mo ad p̄mū cū dr̄ q̄ oȝ q̄ ꝯſuetudo ſit rōnabilis ⁊c. ꝯcedo
cū ſubdit̄ h ñ ē hmōi nego. Nō. n. ē irrōnabile q̄d ē p̄ui
legio ꝯceſſibile. vt. C. de p̄ui. ſcho. l. ij. ſȝ h ē ꝯceſſibile. ergo
ē irrōabile. ¶ Ad ſcdȝ cū dr̄ q̄ oȝ q̄ ꝯſuetudo ſit p̄ſcri
ꝯcedo. ſȝ cū dr̄ q̄ h ñ ſūt p̄ſcribi. q̄ꝛ nec ſūt poſſideri ne
q̄ꝛ libertatē hñ q̄s poſſidet ī ſe ipſo. vt. C. de p̄ſc. q̄ p lib.
ꝯtra. ī rubro & ī nigro. ff. de acq. poſ. l. poſſideri. §. ſi ſuus
lib. cau. l. liberis. §. vlt. & l. igit̄. §. j. obediētia āt q̄ dic
petrāt̄ reſpcū ei⁹ q̄ īperat ñ ſūt q̄s poſſidere ī ſe ipſo &
p̄ſcribit ſibi ſȝ alti puta rōane eccle. arg. expſſuȝ. ff.
ſer. l. ſu⁹ cōis ſe ſibi. ¶ Ad tertiū q̄d dr̄ q̄ neceſ
ſcīa ei⁹ q̄ poſſit ſup h legē ꝯdere ⁊c. rūdet̄ ñ ē veꝝ ī
olo ꝯſuetudīs. vt extra de ꝯſue. ſȝ rōan⁹. li. vj. Et
iſtis. Et q̄ dr̄ q̄ reqrit̄ ſcīa ei⁹ q̄ ſūt legē ꝯdere
ꝯſuetudīe q̄ expſſe ꝯtradicit legi. ar. C. de of.
l. formā. ff. de colle. illi. l. vlt. hec āt ñ ꝯtradic
rit̄ q̄ aliq̄ eccl̄a ſit rōane eccle imediate ſubie
de rōabile vt illuc vñ exeūt flūina reuertāt̄
ois eccl̄a imediate ſubeſt. q̄ꝛ vliꝰ oluȝ cura
vt. ij. q. vij. puto & no. xxj. di. in nouo. Et
mo. extra de ele. c. ſi eo tpe. & p eā nihil
excludat̄. vt no. xvj. q. iiij. volum⁹. Nō
ficij. & ī. c. cū ñ liceat. q̄ ꝯtra p̄curatōeȝ
nō p̄ſcribit̄ ⁊c. verum eſt p ſubditū
ſȝ ñ dicit ſe ſibi reſpectu huiuſmodi
alteri ſubiectōem in ſe hec preſcri
ptio nequāq̄ ē p̄hibita ſȝ conceſſa vt p̄batum eſt. S. ſicut
dicimus q̄ ſumus pōtifex non pōt cuȝ monacho diſpen
ſare q̄ hēat p̄p̄riū ſȝ pōt ꝯ mōacho nō monachū facere. &
ſtatu mutato icipit hēre p̄p̄riū: vt extra de ſta. mo. c. cū ad
mōaſteriū. ī fi. Et ſtorie ſtipl̄oni nihil pōt adijci veꝝ ē ea
manēte ſtoria. q̄ꝛ p adiectionē fit ꝯuētōalis. ff. de v. ob. l. ī
ꝯuētōalib⁹. Et p̄p̄rietatis dñs nō pōt vel fructuarie ēt fru
ctuario ꝯſentiēte ſuitutē īpōet. veꝝ ē vſufructu illeſo ma
nēte ſȝ p hoc pōt: vt. ff. de vſuf. l. ſȝ & ſi q̄d. §. vl. & ibi no. & do
natio cā mortis p adiectionē q̄ non reuocet̄ trāſit ī dona
tionē īter viuos: vt. ff. de dōa. cā mor. l. vbi ita dōat̄. & ſu⁹
manēs ſeru⁹ nō pōt tutor dari. ſȝ p hoc q̄ dat̄ ī teſtō fit li
ber: vt iſti. q̄ da. tu. poſ. §. j. ſic dico ī p̄poſito q̄ ſubiect⁹ ma
nēs ſubdit⁹ nō pōt p̄ſcribere ꝯtra obediētiā viſitatōeȝ vl̄
p̄curationē. q̄ꝛ ex hoc reſultaret q̄dā iplicatio ꝯdictōis. ſ.
q̄ cēt ſubdit⁹ & nō ſubdit⁹. ꝯtra. l. ff. de excep. rei iudi. l. iudi
catū. & de vſuca. cū q̄ edes. Sȝ deſinēs eē ſubdit⁹ p p̄ſcri
ptōeȝ ſtim ſbñ p ꝯñs ꝯtra p̄dicta p̄ſcribit. Et ſic oīa redu
cunt̄ & non obſtāt obiect⁹. Et ibi ēt ſupioris ſcīa reqreret̄
nō reqrit̄ īdiuidua ſcīa circa vnāq̄ q̄ eccl̄a ꝯſuetudinē
ſȝ ſufficit gnālis p̄miſſo & ſcīa q̄ eccl̄a romana tales p̄ſcri
ptōes & ꝯſuetudīes īduci poſſe p̄miſit: vt. ff. de pecu. l. q̄ tu
berōis. §. ſcire aūt. & l. nō ſolū. ī ſi. ¶ Ad q̄rtū q̄d oppōe
bat̄ q̄ articulus ꝯſuetudīs ē iuris. Rūdet̄ q̄ ꝯſuetudo ſūt
mihi dicere tria. ſ. actū frequētatū. hītū generatū. & ius ex
vtroq̄ collectū. de p̄mo logt̄. C. de epi. audi. l. iij. & de iure
fiſci. l. facultas. ī fi. Scdo logt̄ iſti. de re. diui. §. & parionū.
& talis ꝯſuetudo ſic habituata fit q̄ſi q̄dā nā. & de hoc logt̄.
ff. ad mace. l. j. ī ſi. & ff. de libe. & poſth. l. ſi quo poſthumos.
De tertio logt̄ iſti. de iure na. ge. & ciui. §. ꝯſtat. Et hec ſunt
q̄ not. p Hug. j. di. moē. Cū ergo ſmones exaudiēdi ſint
ſm p̄poſitā materiā & vt act⁹ nō reddat̄ inutilis: vt. ff. lo. &
ꝯduc. l. ſi vno. & ſo. ber. l. & puta. §. j. de do. añ nup. l. ſi cū aūt.
articulus aūt ad effectū referat̄. ergo vbi ī articlo de ꝯſue
tudīe ſit mētio nō ad ꝯſuetudinē q̄ ē ius. ſȝ ad ꝯſuetudīeȝ
q̄ ē ſcm̄ ſiet relatio. ar. ff. de v. ob. l. ſtipl̄o iſta. §. hec quoq̄
ſtipl̄o. & de pec. l. nec ſu⁹. & de ꝯdi. & demō. l. q̄b⁹ duob⁹. §.
dño. Et hoc mō accipit̄. ff. de legi. & ſenatuſcō. l. de q̄b⁹ ibi
dū dicit q̄ morib⁹ & ꝯſuetudīe p ſcī obſeruātia ius intro
ducētē nō p iure nō ſcripto morib⁹ introducto & ſic fit ī eo.
ti. l. cū de ꝯſuetudīe. ¶ Ad q̄ntū cū dr̄ q̄ dant̄ act⁹ ſufficiē
tes ꝯſuetudinē īducētes. Rūdet̄ vt ī p̄rimis allegatōib⁹ ē
rñſuȝ. ¶ Ad ſextū q̄d oppōit̄ q̄ ep̄s nō poſſit ī totū exime
re a iuriſditōe ſua. Ergo non pōt h ꝯſuetudine īroduci.
Rūdet̄ q̄ forte p̄rimū nō ē veꝝ q̄ nō poſſit ep̄s ī totū exi
mere. ſȝ verū ē eximēdo ſimplr non vr̄ ī totū eximere. & ſic
intelligunt̄ iura q̄ ad hoc adducunt̄: vt no. xxv. q. j. in ſūma.
Et dato q̄ ſit veꝝ q̄ nō poſſit ep̄s ī totū eximere non ſeqt̄
nō poſſit p̄ſcriptiōe īduci q̄ꝛ multa pōt p̄ſcriptio q̄ nō pōt
pactū: vt. ff. de ſer. ru. p̄di. l. ī. ſȝ ſi iter me. & ibi not. & cōmu.
p̄di. l. p̄p̄riū. & ibi ſilr no. & rō ē. q̄ꝛ pacto tāq̄ iuris priuati
exiſtēte ius publicū tolli pōt. ar. inſti. de legi. agno. tutel. §.
vl. ff. de capi. dimi. l. eas obliones. ¶ Preterea p̄ſcriptio
hȝ q̄cq̄d hȝ pactū. ſ. tacitū ꝯſenſuȝ ei⁹ ꝯtra quē p̄ſcribit̄: vt
ff. de v. ſi. l. alienatōes. & vltra hȝ aſſiſtētiā iuris publici. Et
iō vocat̄ legalis alienatio q̄ aliq̄ñ ē p̄miſſa vbi ēt p̄cedēs
ab hoie ē inhibita: vt. ff. de re. eoꝝ q̄ ſub tu. vel cur. ſunt. l.
ij. & C. de legi. tu. l. vl. ¶ Ad ſeptimū q̄d dr̄ aut ps decani
& capli allegat p̄ſcriptionē p̄p ſolā ep̄i negligētiā & hoc ſic
ri non pōt. Aut p̄p reſiſtētiā & tūc fuerūt ī mala fide p̄ſcri
bētes & ſic nō p̄cedit. Rūdet̄ ꝯcedo p̄rimū q̄ p ſolā negli
gētiā nō p̄ſcribit̄. ſȝ ſm nō ꝯcedo q̄ reſiſtētia non īpediat
p̄ſcriptionē imo īducit: vt. ff. de ſer. ru. p̄di. l. hoc aūt & quē
ad. ſer. amit. l. ſi quo aliā. §. vlti. extra de v. ſig. c. abbate. & ibi
no. nec de neceſſitate ſeqt̄ tales reſiſtētiā mala fides: vt. ff.
de vſuca. l. ſequit̄. & extra de iurepa. c. cura p̄ſertim in tāti
tp̄is poſſeſſiōe cui⁹ ꝯrarij mēoria nō exiſtit vbi bōa fides
p̄ſumit̄: vt no. Jnno. extra de in integ. reſti. c. cū veniſſent.
Per tāti eni tp̄is decurſuȝ nēo dubitat hmōi q̄ſi poſſeſ
ſionē p̄ro derelicta habitā: vt. ff. de acq. poſ. l. q̄ uis ſaltē &

de dā.ſec.l.ſi finiat.§.nō aūt ſtatim ac ꝑ hoc pōt ali⁹ bona fide poſſidere ⁊ ꝓ ſuo vſucapere vt.ff.ꝓ ſuo.l.j.⁊.ij. ¶ Ad octauū quo qrit̄ ꝙ calūnioſus ē articulus cū ↄſtet ꝙ ↄfirmatio epī ab archiepō petat̄ ⁊ ꝙ vadūt ad ſinodū ⁊c. Rñdet̄ vt i ꝑmī all.ē rñſuꝫ. ¶ Ad nonū ꝗ̄ oppōit̄ ꝙ ad aliq̄ ꝑuſta decāi ⁊ capli ſunt īpis ↄtraria q̄ aliqñ papa eos ī loquēs vtit̄ iſto latio epis vris ⁊c.ↄſtat.n.ꝙ exēptoꝝ null⁹ ē epō niſi papa rñdet̄ ꝙ exēptō bn̄ ēpalis dignitatꝫ ñ tollit ſꝫ exercitiū ei⁹ ī exēptos īpedit ſic dr̄ ō tutor̄ cui adminiſtratō intēdicit̄ ꝙ ꝑ h tutor eē ñ dſinit.ſꝫ adminiſtratio ei⁹ ceſſat.vt.ff.ō ſuc.ꝛ.l.⁊ ſi plurib⁹ ⁊ ibi no. ¶ Ad decimā ꝗ̄ dr̄ vt ī articlo ↄtiet̄ ꝙ ſt exēpti.ergo iā ſubfuerūt ⁊c.rñdet̄ ꝙ iſta ↄclo īptinēs ē olo.ñ.n.q̄rit̄ an ſb fuerūt ſꝫ an ſb ſint. Et ad pbādū h dat̄ articli. Preterea attēdēdū eſt ꝙ duplex ē exēptō.vna ꝗ̄ tollit vīculū ↄtractū.⁊ ita pcedit ar. Alia ꝗ̄ īpedit ↄtrahēdū.vt.ff.ō v.ob.l.decē.⁊ ō ſol.l.ſi dcē ⁊ h mū ar.ñ pcedit.⁊ ita loqt̄ .extra ō ꝑuile.c.ex ore.ibi ab īpa ſui fūdatōe liber extitit ⁊ exēptū. ¶ Ad vndecimū ꝙ dr̄ ꝑ pte decāi ⁊ capli ō replicatōe exēptōis corā epō ſenonē.oppoſita nihil fac̄.q̄ ſedes epal̄ vacabat ⁊c. rñdet̄ ꝙ ñ dat̄ h ad hūc finē vt eīde īcipiat ꝑſcriptō l̄ iā īcepta nōdū tn̄ finita currat. Sꝫ exprobādū ꝙ extūc tāq̄ ↄpleta ē admiſſa ⁊ effectū ſuū ſortita. Et ad vīficādū eā pte articuli ꝗ̄ dr̄ ꝙ ab oī iuriſdītōe archiepī ⁊c.⁊ ad pbādū ſciaꝫ ei⁹ ꝙ nūc ē epō ⁊ ē ↄſenſuꝫ imo ⁊ vſuꝫ ꝗ̄ ei nocē dīt lꝫ tūc ñ eēt epō vt extra de reſ.eā ⁊c. Unꝫ q̄ ad corroboratōꝫ ꝑmi articli ⁊ coꝝ ꝗ̄ ↄtinēt̄ ī ipo ⁊ ē ī ſcdo dat⁹ ē tn̄⁹ articul⁹ ꝙ icipit. Jtē ꝙ dcis tpib⁹ ⁊ ꝑ ipa tpa rōan⁹ pōtifex ⁊ ſedes aplica fuerūt ⁊ eē ↄſueuerūt ⁊c.cui⁹ effecta ē dat̄ ⁊ dicē ⁊ pbāt̄ rōanā eccaꝫ a tpe ⁊ ꝑ tpe cui⁹ ↄtrarij mēoria ñ exiſtit fuiſſe ⁊ eē ī q̄ſi poſſiōe imediate ſubiectōis capli ⁊ eccleſie carnocē. Et hic articul⁹ reſpcū mãe irrephēſibil.ē Cōtra formā ei⁹ arguūt aduerſarij plurib⁹ mōis. Prio.n. dīt ꝙ illō vbū ī articlo poſitū.ſ.ſedes aplica ñ pt ſtari q̄ cū ſit res īalata rē aliq̄ exercet̄ ñ pt.ad h rñdet̄ ꝙ ꝑma pa articli dīc̄ ꝙ ſedes aplica fuit ī poſſiōe decē ſubſtōis ⁊c.h dr̄ q̄ntū ad aliqd bn̄ cadit ī dignitate vacāte q̄ntū ad ↄtinuādā ꝑſcriptōꝫ vt.ff.ō vſu.l.nūq̄.§.vacuū.⁊.l.ceptā.⁊.l.iuſto.§.nōdū. ¶ Preterea lꝫ poſſio ꝓpe penes hēditatē iacētē ñ ſit.vt.ff.ſigo teſta.libe.eē iuſ.ſuc.l.j.§.ſceuola.⁊ iō ꝑ ſolā ↄdiōeꝫ ñ q̄rit̄ adeūti.vt.ff.ō acq.poſ.l.cū hēdes.nō tn̄ ſic ī dignitate ꝗ̄ ꝓpe iacet̄ ñ dr̄ eo ꝙ dñs ſu⁹ ñ morit̄ ſꝫ adminiſtrator.⁊ iō nūq̄ ꝑ h poſſionē pdit vt clar̄ ōdūc Jnn. extra ō cau.poſ.⁊ ꝓpie.c.cū ſup electōe. ¶ Scdo oppōit̄ ꝙ illō vbū ſūm⁹ pōtifex ī articlo ſtar̄ ñ pt.q̄ aut articulū intellr̄ ꝙ olo ſūm⁹ pōtifex hoc fec̄ ⁊ hoc eē ñ pt.q̄ aliq̄ tā modico tpe vixerūt ꝙ hoc facer̄ ñ potuiſſēt. aut ē aliq̄ vl̄ aliq̄ ⁊ ñ dīr q.⁊ ſic articlo remāet icert⁹. Sꝫ ad iſtō rñdet̄ qō ē q̄ntū ad ↄtinuationē pt itelligi ñ obſtāte breuitate vite qō poſſio ī momēto q̄rit̄ vt.ff.de pub.l.cū ſpōſus §.vi.⁊ no. Jnn.extra de cau.poſ.⁊ ꝓpe.c.cū eccā.⁊ queſita ↄtinat̄ quouſq3 poſſidēs vl̄ repellat̄ vl̄ ſuſpicet̄ ſe poſſe repelli vl̄ alr̄ deſinat poſſidet̄ nolle.vt.ff.de acq.poſ.l.ſi q̄o ī.§.dña.⁊.l.quēadmodū.⁊.l.ſi id qō.§.ſi. Quantū vo ad actū correctōis.⁊ ſi videat̄ īpoſſibile veꝝ fuiſſe ī quolibet ꝑ vite breuitatē.ō hoc tn̄ ñ ↄſtat lꝫ allegēt̄ tn̄ ꝑ hoc ñ falſificaret̄ articul⁹ q̄ idefinita hois ñ eq̄pollet vli ī mā ñ neccria ⁊ tn̄ poſſibile ē idefinitū ſmonē trahi ad plura eidē rōi ñ ſubiacētia ſic h ñ.n.ſubiaceret eidē rationi q̄ntuꝫ ad exercitiū act⁹ ō quo articul⁹ loq̄t̄ oēs romani pontifices ⁊ q breuī ⁊ q longo tpe vixerūt.q̄ ī his īpoſſibil̄ actus fuit.ī illis vo poſſibilis h dr̄ duo eiuſdē rōis ñ ſunt.q̄re argumētū nullā ī articlo abſurditatē īdūc ſicē ꝑdcā pbāt.ff. de le.iij.l.iul.ī pri.⁊ l.e.⁊.l.hēs me⁹.§.j.iūcta l.queſitū.⁊.§. Jllud fortaſſe.⁊ no.d. Jnn.extra ō re.iu.c.j.li.vj.⁊ Jo.mo. extra ō ele.c.vt circa.⁊ h īnuūt vba ī articlo poſita dū dr̄ mādauerūt ⁊ fecerūt plies ⁊ſepi⁹ pdcōs dcanū ⁊c. ¶ Ad id vo ꝙ ñ dat̄ q̄s rñdet̄ ſicē ī alijs allegatōib⁹ dcm̄ ē ꝙ iſti act⁹ attribuūt̄ dignitati vbi nō ē neceſſe nomē exprimi vt ff.de ↄdi.⁊ de.l.cū ita dat̄.⁊ de ānu.le.l.ānua.§.a titio.ar.

ff.de capi.di.l.tutelas.⁊ ibi dū dicit tutele plerūq3 ñ deferūt̄ vt pſone nāſr deſignēt̄ ⁊c. Preterea ⁊ ſi veꝝ eēt ī alijs ꝑſcriptiōib⁹ cōib⁹ neceſſe dare act⁹ aliquos ſpecifice ꝑ certā pſonā exercitos tn̄ ī ꝑſcriptōe vel ↄſuetudie cui tpis cuius ↄrij mēorari nō exiſtit h ſpecificatio neceſſaria nō ē.ſatiū ē eni dicere vl̄ aſſerit̄ ꝙ plus neceſſe ſit ī articulo pōi q̄ neceſſe hēant teſtes depōere ē ad ſufficiēter pbādū ſꝫ teſtes volētes pbare alicui⁹ rei mēoriā nō extare non hñt dicere ō aliquo actu ſpecifico ſꝫ de cōi opi.⁊ fama coꝝ q circa id arbitrāt̄.ſ.ꝙ oluꝫ taliū ē opio ⁊ fama cōis ꝙ ñ vixit aliq̄ q viderit vidētē vel audierit audiētēꝫ ↄtrariū ei⁹ ꝙ ī articulo ↄtinet̄ ſicut h oia pbāt.ff.de aq̄ plu.ar.l.ij.§. idēq3 labeo.ō pba.l.ſi arbiter.⁊ no.ꝑ Jnn.extra ō v.ſig.c. q̄d ꝑ nouale.⁊.c.vēiēs. Supſtitioſuꝫ ergo ē regrere ī articulo pſones vl̄ act⁹ aliquos ſpecifice exprimi cū teſtē ſufficiat ſup ſola cōi opi.teſtari. ¶ Preterea ⁊ ſi aliquoꝝ actuū expſſio regrer̄ dati ſunt duo nobiliſſimi act⁹ vn⁹ exercitus corā archiepō ſenonē.ō quo ſit mētio ī.vj.articlo vſq3 ad duodecimū iclūſiue ⁊ alr̄ exercit⁹ fuit corā dño ſimōe epō carnocē.⁊ ↄtra eū de quo ſit mētio ī.xiiij.articlo vſq3 ad.xvj.incluſiue q ambo act⁹ exerciti fuerūt tāq̄ ꝑ exēptos ⁊ romāe eccle imediate ſubiectos ⁊ nos nō q̄rim⁹ act⁹ ī q̄b⁹ ꝑſcriptio initiū ſumpſerit.nec q ꝑſcriptionē iduxerit cū vt articuli dicūt illoꝝ mēoria nō exiſtat ſꝫ ſolūmō ſm eā exercitos ⁊ ſberētes eidē. Et iſti ſunt hmōi ⁊ ſic ſufficiēter hr̄ qō q̄rit̄. ¶ Oppōit̄ tertio ↄtra id qō ī articulo ↄtinet̄ correxit ⁊ corrigi fecit ⁊c.⁊ dīt aduerſarij ꝙ tale mādatū deberet ꝑ ſcripturā pbari. Et iō articulus ꝑ teſtes pbādus admittēd⁹ ñ ē. Ad hoc rñderet̄ ꝙ ſi ſubditi petētes ſe admitti vtute alicui⁹ delegatōis ſeu mādati ſe opponāt ⁊ cū admittere recuſent fieri dꝫ pbatio de mādato vl̄ ↄmiſſiōe ꝑ ſcripturā.C.ō mā.pn.l.vnica.xcvij.di.nobiliſſim⁹.⁊ not. ꝑ Jnn.extra de priui.c.cū olim.ſec⁹ ſi poſt admiſſionē ſcāꝫ ꝑ ſubditos ſit.qō īter ipſos admittētes ⁊ quēdā tertiū de admiſſiōe ipſa q̄m hoc caſu admiſſio ipſa pbari poſſꝫ ꝑ teſtes ar.C.de teſti.l.teſtiū.⁊ de fide inſtru.l.emācipatione. ¶ Deīde opponūt ꝙ nō dat̄ ī articulo ꝑ quē fecit corrigi qō īterēſt ſciri vt ſciat̄ an fuerit capax iuriſditiōis vl̄ non. Sꝫ ad hoc rñdet̄ ꝙ hoc nō ē neceſſe ī q̄rēda poſſione ꝙ is ꝑ quē q̄rit̄ capax ſit vel ſciaꝫ hēat ſibi acq̄rēde poſſeſſionis ſꝫ ſufficit ꝙ is capax ſit cui acq̄ri intēdit̄:vt.ff.de acq. poſ.l.j.§.ꝑ eū.⁊ ſi hoc nō ē neceſſe ī acq̄rēda multofortī⁹ ī retinēda de ꝗ̄ agim⁹ q̄ de p̄icipio q̄ſite poſſionis nō diſputat̄ q̄ ꝑſuppōit̄ eius mēoriā nō extare.retētio aūt ſit ꝑ quēcūq3:vt.ff.quēad.ſer.amit.l.vſu.cū q̄ttuor legib⁹ ſeq̄ntib⁹.imo ⁊ retinet̄ ſi aq̄ ſua ſpōte ꝑfluxit.vt.ff.quēad.ſer. amit.l.q fundū.⁊ de aq̄ quoti.⁊ eſti.l.j.§.q̄ſitū. ¶ Deīde opponit̄ ꝙ nō dat̄ quē actū correctiōis exercuerit.⁊ ꝑſcriptione tn̄ q̄rit̄ q̄ntū vſurpat̄:vt.ff.de iti.actuq3 pri.l.j.iulianus ſꝫ ad iſtud rñdet̄ hoc locū hꝫ ī īdiuiduis quoꝝ vnaꝫ nō ē ſub altero.ff.ꝑ emp.l.ij.§.cū ſtiebū.ſec⁹ ī aliquo iure vli.q̄ ſi exerceo vnū vl̄ duos act⁹ rōne vlis iuris qō mihi ꝑtēdo ↄpetere cui illi⁹ act⁹ exerciti ſubſunt vl̄ inſunt toti⁹ vlis iuris a nullo tn̄ altero decēti poſſionē q̄ro.arg.coꝝ ꝗ̄ no.C.de lge.māu.l.ij.alioq̄n neceſſe eēt volētē pbare poſſeſſionē filiatōis diſcurrere ꝑ oēs act⁹ q dēnt̄ a pre filio ꝙ non vl̄ ſꝫ ſufficit ī genere ꝙ partēs eū vt coꝝ filiū hūerūt vt.ff.de qō.l.j.§.ad qōnē.⁊.C.de pba.l.non eplis.⁊.l.non nullis.⁊ de hoc no. Jnn.extra de capel.mo.c.ij. ¶ Alio oppōit̄ ↄtra articlos q tēdūt̄ ad pbādū ꝙ decāio ⁊ capſꝫ carnocē.ptīs cognoſcere de iniurijs eis illatis ⁊c.q ē nonageſim⁹ ſeptim⁹ vſq3 ad cēteſimū iclūſiue ⁊ dīt ꝙ iſti articli ſunt de mā turpi ⁊ im̄ꝑſcriptibili.ſ.ꝙ q̄s ſit iudex iniurie ꝓpe. Sꝫ ad iſtud rñdet̄ ꝙ hec ī vniuerſitatib⁹ locū ñ hūt vt extra de v.ſig.c.ex pte.⁊.c.cū olim.ꝗ̄ duo capla loquūt̄ de eccā carnocē.⁊ ē rō.q̄ vniuerſitas vt vniuerſitas ē nō iudicat q̄ ē q̄d īcorpale ⁊ ei hui⁹ act⁹ exercitiū ñ ↄuēit ar. extra de ſen.excō.c.ſi ciuitas.⁊ no.ꝑ Jnno.c.ti.c.romana. Sꝫ cū iudicāt ſinguli de vniuerſitate vt no. Jnn.extra de of.or.c.irrefragabili.⁊ iō in eis ſuſpitio ols ceſſat q̄ cōis

regule

regiſt negligēſ. vt. C. qñ ꝛ a q. ſr. ps. de. l. i. li. x. ꝛ pbat ſ; rō extra de reſti. ſpo. c. cū veniſſet. ꝛ ibi no. ¶ Poſt oīa dicūt aduerſarijs ꝙ ꝓuiſio ſpetrata p. c. cum oc̄e. in hoc ꝯdicūt ꝓſcriptōi ꝛ ꝯſuetudi. qm̄ min⁹ hūt. Aī. n. ſe fierē ꝙ poſſint exercē iuriſditōꝫ ī certas pſonas vl̄ certe religiōis vl̄ religionis pſonas. ¶ Sꝫ ad iſtō rūdeſ ꝙ ꝓuiſiuꝫ ꝓſcriptōi ꝯriā ꝓſcriptōeꝫ tollit ēt ſi ſuerit cōſumata. ꝛ ſic loqſ extra ð ꝓſcrip. c. veniēs. Priuilia ät ꝓducta ēt ſi arta eēnt ſi excludūt ꝑpea ꝓſcriptōꝫ latiorē iā ꝯpletā niſi eēnt illa vba taxatiua q̄ h̄ ſi repiūſ. imo ecōtra reſeruaſ oē ius qð als dicēꝫ decāo ꝛ c. ꝯpeteret vt appet ī ꝓuiſio Nic. ibi dē dic. Nolēs nihilomin⁹ ꝙ hmōi gladi⁹ vl̄ als quolibꝫ ꝯpetēs ī ſui ꝑduret roboris firmitate ꝛc. ¶ Ex his gnālib⁹ rōib⁹ māifeſte ꝯcludiſ cā ptē ſnīe p dñm cardīalē iate in ea parte ī qua repellit articulos decanī ꝛ capītuli de qbus hucuſqꝫ ſermo decurrit ſuiſſe ꝑperaꝫ ꝛ cōtra iuſtitiam latam.

De donatio: ꝛ ð renūcia.

cLXXIII

¶ Quid hñs vnicū filiū ex pacto dōnauit illi pos emancipato vlr bōa ſua titulo ſimplicis ꝛ irreuocabilis dōatiōis int̄ viuos q̄ dōatio aſcēdit pluſqꝫ ſit legitim⁹ nūer⁹ qngētoꝝ aureoꝝ ꝛ ſi ſuit īſinuata dōatio ſꝫ pſ renūciauit bñficio īſinuatōis ꝛ ſe obligauit. poſtea dict⁹ pſ hūit alios filios ꝑꝑ quos vellet dict⁹ pſ dōationē reuocaſ. ¶ Queriſ an poſſit ꝛ an potuerit renūciare ne īſinuareſ dcā dōatio. Breuiſ rūdēdo vſ dōm ꝙ tal' renūciatio ſi tēat q₂ p caꝫ ius ciuile īpugnaſ. ꝛ h p. l. ff. ð pac. do. l. ꝯuēire. Et q₂ ſolēnitates ſbales gb⁹ omiſſis act⁹ nullus reddiſ ū ſunt ī actū celebrātiū ꝛ eis renūciātiū ptāte vt ar. ff. de ſols ꝛ le. hſ. l. vi. ꝛ ð admi. tu. l. qdā decedēs ꝛ de le. j. l. nēo. C. ð iur. ca. l. ij. §. ſꝫ q₂ vemur. Inſinuatio āt dōatōis q̄ñtitatē lraꝫ excedēꝫ ē hmōi vt. C. de dōa. l. ſancim⁹. §. j. ibi ſꝫ hoc ꝑ nō ſcripto vl̄ intellecto ꝛc. ꝛ no. de dōa. l. vt mihi dōares. Et ad hui⁹ corroboratōem accedit ēt. C. ð ſacroſan. ec. l. iliō ī ſi. Renūciatio vō q̄ ſit p donātē bñficio. l. ſi nūqꝫ. C. ð ſuo. dōa. abſqꝫ dubio ſ tꝫ q₂. l. illa in ſauorē donantis inducta non ſuit quare ꝛc. vt. C. vt in poſ. le. l. ſcire debetis. ꝛ. ff. ad l. falci. l. qð de bonis. §. vlti. cum ſimi.

De teſtamentis.

cLXXIIII

¶ Thema tale ē. vir ꝛ vxori ꝯſtāte mr̄imōio filiā ſuā vnicā hr̄dē tradūt mōaſterio cui mōaſterio legāt oīa bōa ſua mobilia ꝛ imobilia decedit pſ mr̄ ſupeſt de bōis ꝓdcis ci tñ decimā ptē ad alia loca vl̄ alijs pſonis aliqd legat. ¶ Queriſ nūqd poſſit. Dico breuiſ ꝙ ſꝫ fuerit vnicū pgamenū ī quo ābo ꝯiuges ſunt teſtati. iuris tñ ptāte duo eēſent ſiē duo ſuerūt teſtātes. ſic oſ ð teſtō ī quo pſ ſubſtituit filio ꝙ q̄tū ad aliqd cēſenſ duo teſtamēta. vt. C. ð ioſ. teſt. l. papinian⁹. §. ſꝫ nec ſpuberis. ꝛ no. ff. ð vul. ꝛ pu. ſub. l. pſis ꝛ filij. Et ſic ē ēt ī plurib⁹ ꝯtrahētib⁹ vt. C. ſi cer. pe. l. ꝛ qð a mlhio. Nulli dubiū ē qn ſupſtes ſuū teſtiñ mutaſ potuerit vt. ff. ð adi. ꝛ trāſſe. leg. l. iij. §. ꝯdō. C. ð ſacroſan. ec. l. j. ff. de iure miſ. c. cū marthe. cū ſimi. ꝛ ꝑ hoc hñ ſac. ff. ad treb. l. iuti⁹. §. copo. de ꝯdi. ꝛ demō l. ſalſa. §. ſi. ꝛ ð le. ij. l. vl. §. filiā. ſalua tñ manēte lria filie qua ꝓuari ſi ꝓt vt. C. ð epi. ꝛ cle. l. deo nobis q̄ legitima eſt tertia portio portōis q̄ filie ab iteſtato ꝯtigiſſet. vt ī auē. ð triē. ꝛ ſemiſ. §. j. coll. iiij.

De reſcri. ꝛ ð cōceſ. p̄reb.

cLXXV

¶ Thēa tale ē. titi⁹ ſpetrauit in q̄dā eccl̄a ī forma cōi ſm tēorē ꝯſtōnis. extra ð ꝯce. ꝓbē. ꝛ eccle. ſi vacā. c. cū ei quē ī ꝯcilio vienē. Executores ipi⁹ titij inhibēt ī eccl̄a vbi titi⁹ ſpetrauit cū ſterpoſitōe ðcreti ne aliqð bñficiū ad eoꝝ collatōꝫ vl̄ diſpōꝫ ptinēs alicui ꝯferāt vl̄ ð eo diſponāt. ꝛ poſtea ſcipiūt cognoſceē ð vita ꝛ hōeſtate moꝝ ipi⁹ titij. Nō vidēs capl̄m illi⁹ eccl̄e ꝑpoſuit exceptōes corā ipis executorib⁹ ꝯtra ipꝫ titiū. hoc audiēs titi⁹ dimiſit hāc ſqſitōeꝫ ī pēdēti vſqꝫ ad duos ānos. Poſtea vacauit bñficiū ptinēs ad diſpōnē ipi⁹ capl̄i ꝙ capl̄m ꝯtulit ſeio. ſei⁹ petit ꝯfirmationē ipſi⁹ bñficij corā ordinario q hꝫ ꝯfirmare illos qb⁹ talia bñficia p. d. capl̄ꝫ ꝯferūſ. Nēt dict⁹ titi⁹ ſpetrās pēdēte adhuc corā ſuis executorib⁹ ingſitōe de vita ꝛ hōeſtate moꝝ ipſi⁹. ꝛ oppōit ſeio ꝓdicto ne ꝯfirmeſ ī bñficio ſibi ꝑ capl̄ꝫ ꝓdictū collato. Seius dicit ꝙ ñ pōt cū ꝯditōes ſue gr̄e nō ſunt adhuc purificate. Et q₂ adhuc ſi ē ſibi ꝓuiſuꝫ vt hēat ius petēdi ipꝫ bñficiū eidē ſeio ꝑ capl̄ꝫ ꝓdictū collatū. ¶ Mō qriſ an dictū capl̄ꝫ ſi obſtāte ſhibitōe ꝓmiſſa executorū ipſi⁹ titij. potuerit bñficiū ꝙ ſic vacabat pēdēte ingſitōe vt dictū ē libere ꝯferre ſeio ꝓdicto. Et an ipſe titi⁹ pēdēte ſua ingſitōe poſſit ſeiū corā ordīario ſpedire ex vi ſue gr̄e vt non iſtituaſ vel ꝯfirmeſ ī bñficio ſibi collato ꝑ capl̄ꝫ añdictū. Dico ad hoc breuiſ ꝙ cū gr̄a de q̄ ī thēate ſit mētio ſit ꝯditiōalis vt dicit. c. c. cū ei quē. extra de ꝯceſ. ꝓbē. ī ꝯcilio vienē. ac ꝑ hoc ꝯditiōe pēdēte ſpetrās ñ hēat aliqð firmū ius: vt. ff. de v. ſi. l. cedere diē. de ꝯdi. ꝛ de. l. legata. ꝛ. l. q hr̄dē. §. vl. nō vſ poſſe ſpedire ꝓuiſionē pure alteri⁹ ſcāꝫ ar. extra de reſcri. c. ſi ꝓ te. li. vi. Et ꝑ ſpōſalia ſub ꝯditōe ꝯcta nō ſducit publice hōeſtatis iuſticia. de ſpō. c. ex ſpōſalib⁹. l. ſi. li. vi. ꝛ nullū ſpedimētū mr̄imōio ꝯtrahēdo ꝓſtaſ ꝓſertiꝫ cū ꝯditio certū tpꝰ p exiſtiā ꝯditōis ī gr̄aꝫ deducēdū nō reſpicit: vt. ff. q po. ī pi. ha. l. potior. §. ꝛ colon⁹. nec ꝑ ꝓuiſionē q̄ ſit ꝯditōe pēdēte gr̄a ſpetrātis extīguiſ. q₂ tūc ꝑꝑ ſpē ſdebiti ꝯditōalis creditor admitteres ꝯditōe pēdēte. Nō qdē ad petēdū gr̄aꝫ debere ſortiri effectū: vt ff. ex q. cau. ī poſ. ea. l. ſulcini⁹. §. ſꝫ ſi in diē. ꝛ. l. pe. §. vl. Sꝫ vt ī extictōe gr̄e nihil fieret ar. l. eo. ti. l. ī poſſionē. ꝛ ibi no. de ſepa. bo. l. creditorib⁹. de v. ſig. l. creditores. ꝛ q ꝛ a qui. mā. lib. nō ſi. l. q ī fraudē. ꝛ l. gnālr. §. j. Sꝫ ſolū a gr̄a bñficiū certū eximiſ: vt. ff. de duo. rei. l. vlti. ꝛ de adi. ꝛ trāſſe. le. l. q hoſeꝫ. Preterea decre. q₂ cūctis. de ꝯceſ. ꝓbē. li. vi. dicit ꝙ collatio ſcā ꝑ ordīariū ante acceptatōeꝫ aplici q hēbat gr̄aꝫ a papa de bñficio qð duceret acceptādū adiecto decreto ꝛc. cū decretū vaget ſup ſcerto nō ligat man⁹ ordinarij vꝫ ꝛ tꝫ. ſec⁹ ſi adijciaſ tpꝰ ad acceptādū. q₂ cū tpꝰ ſit in ſauorē ei⁹ infra illud nō potuit ordīari⁹ ꝯferre. Et ꝑpea dcā decre. cū ei quē ī cle. eo. ti. vēit determīatiue ī hoc. q₂ aut mādaſ ꝓuideri ſi eē vite laudabilis ꝛc. ꝛ añ euētū cōditōis hmōi nō ſunt ligate man⁹ ordīarij. ꝑ iura allegata ꝛ eo caſu ēt ſi nō eēt adiectio mēſis ꝛ euēiſſet ꝯditio de iure antiquo deē decr̄. q₂ cūctis nō ſpediret collatio ordīarij. Sꝫ vbi purificatio ſcā nō ſit nullū hꝫ dubiū ꝙ decretū ꝙ olim nō ligabat vbi nihil erat purificādū añ acceptationē multomin⁹ ligauit añ purificatōeꝫ. ꝛ ita ſtelligiſ. d. cle. cuꝫ ei quē. §. ſecus. Nec ob. ꝙ allabaſ ī ꝯtrariū ꝙ durāte deliberatōe ꝓmi grad⁹ nō admittiſ ſcōs ſcōi vl̄ alteri⁹ gradus p. l. vt bonoꝝ. C. q admi. ad bo. poſ. ſꝫ ſtellectū. l. ſi. gl. ꝛ. l. j. §. qb⁹. ff. de ſuc. edic. ꝛ. l. ſi filio. §. ꝯtra de inoffi. teſta. Nec ob. ll. q̄ dnt ī euētu ꝯditōis trahi oblonē retro ad diē ꝯtract⁹ initi p. l. potior prio caſu. ꝛ. l. q balneū. §. j. q po. ī pig. ha. nec p. ll. q̄ dicūt dōatōeꝫ ſter vi. ꝛ vxo. retro ꝯfirmari ꝛ tradi ad diē dōatōis morte ſecuta: vt. l. ſi mortis. ff. de dōa. cā mor. ꝛ. l. dōatōis. C. ð dōa. ſter vi. ꝛ vxo. ꝛ nec leges q̄ dicūt ꝙ qñ oblō ꝯferſ ſub ꝯditōe ꝛ ī diē ꝙ añ diē agi ñ dꝫ ꝑ qð daſ ſtelligi ꝙ oppō diei facit ꝙ ſteriꝫ nihil poſſit diſpōni: vt. l. ī illa ſtipl̄one. ꝛ. l. h iure. de v. ob. ff. q₂ oīa iura ꝓdicta nihil faciūt ſi recte ſſpiciāſ. tñ q₂ vt dictū ē appō mēſis apponiſ ad acceptationē nō aūt ad purificationē. tñ ēt q₂ vt dōatio nō erat ſter viꝝ añ euētū ꝯditiōis ꝛ poſſibile erat ñ euēire ꝯditionē. ꝛ hmōi dubietas ꝙ ſit ſter viꝝ vꝫ p. l. ſufficit. ff. ð ꝯdi. ſde. tñ ēt q₂ aplic⁹ ꝓdict⁹ ñ iuēit bñficiū vacuū ꝛ ſic ſibi nō deāſ ſꝫ expectet aliud. Et ē ēt attēdēdū ꝙ ſpetrās ꝯditōis ſpletionē traxit. i. negligēter ſplere omiſit ar. ff. de ꝯdi. ꝛ de. l. h ꝯditio. ꝛ de hſ. ſſtit. l. ſiqs ſſtituaſ. ac ꝑ h ꝓuiſionē alteri⁹ faciēdā ſpedire nō potuerit. vt extra de reſcrip. c. nibi q gr̄aꝫ. l. ſi. ꝛ. ff. ð adul. l. ſi marit⁹. ꝛ ſi ob. ꝓhibitio ſcā ꝑ executores q₂ cū ſcā ſit ad ꝯſuationē gr̄e ex eadē ꝯditio pēdet ex q̄ gr̄a ꝛ nō hꝫ effectū niſi demū gr̄a purifi-

cata:vt.ff.vt leg.no.cauea.l.j.§.ſigs ſub ꝯditiõe.ꝛ ſigs cauto l.ſi cũ.§.q iniuriã.extra de ꝯceſ.pb.q: cũctis li.vj.ꝛ coti.cũ ei quẽ i ꝯcilio viené.ꝛ ex his p ꝫ rñſio ad q̃ſita ꝗ ſpẽrans nullũ ius hꝫ in prebenda vł bñficio de quo dicitur.

De preſcrip.ꝛ de ver.ſig. ꝛ de arbi. CLXXVI

ℭ Fcm̃ tale ẽ.Jn vtice cuiuſdã mõtꝫ ẽ q̃dã plãicies ꝛ in medio planiciei ẽ q̃dã eccl̃a q̃ ẽ monaſterij Nobrẽ. iuxta ecclam ſunt edificia muris circũdata ꝛ appellaᷓ villa de duritio titiꝰ vſus erat ſp iuriſdictiõe oĩmoda i dorſo montꝫ vſqꝫ ad plãiciẽ ẽt i locis ꝓpetarijs eccle p̃dcẽ. Abbas cũ ꝯuẽtu ſuo ad quẽ bñficij collatio ſpectat mouit ꝯtrouerſiã dcõ titio ſup iuriſditiõe mero ꝛ mixto impio dictꝫ mõtꝫ Cõpromiſſerũt finałr deẽ ptes i ſeyũ tãq̃ in arbitriũ ſeu amicabilẽ ꝯpoſitorẽ.Pronũciauit arbiter p̃dictꝰ ꝗ Abb. ꝛ mõachi hẽant pleõ iurẽ i ꝓpetuũ oẽm iuriſditiõem altaꝫ ꝛ baſſaꝫ merꝫ ꝛ mixtũ impiũ i dcã villa de duritio ꝛ eiꝰ territorio ꝛ diſtrictu.Emologato arbitrio p ptes dictꝰ titius ſi ceſſauit vti iuriſditiõe oĩmoda i dorſo mõtꝫ vſqꝫ ad plãiciẽ ſic ꝓuo cũ nõdũ ſint ſecuti.xl.ãni pꝰ latũ arbitriũ ꝛ dictus titiꝰ vſus ſit iuriſditiõe oĩ ꝛ pꝰ arbitriũ i ꝑtinẽtijs ꝛ ꝓpetatibꝰ dcẽ eccle quotiẽs caſus euenerit i dorſo mõtꝫ ſi i vtice ve ꝑmiſi.Queriẽ an ꝑ ptẽ titij p̃ſcriptio ſit ſecuta an rõe mediãti arbitrij iterrupta.Jtẽ q̃riẽ cũ i ꝓnũciatiõe dcĩ arbitrij ſit adiudicata dcõ mõaſterio alta ꝛ baſſa iuriſditiõ in illa villa vt in tritorio ꝛ diſtrictu ꝛ dcm̃ mõaſteriũ hẽat aliq̃s ꝓpetates i dorſo mõtis vbi.Titiꝰ ſemp vſus ẽ iuriſditiõe oĩmoda an ſonet ꝺ territoriũ ꝛ diſtrictꝰ quo ad ꝓpietates huiꝰ extẽdaẽ.Jtẽ dubitaẽ an tritoriũ ꝛ diſtrictꝰ ꝯprehẽdãt dũtaxat ſitũ ville an ſe extẽdãt ad ꝓpetates ꝛ ptinẽtias ipi illi ꝯtiguas an ad cões ꝓpetates ꝛ ptinentias ad villã ipam mediate ꝛ imediate ptinẽtes. ℭ Ad ꝑmaꝫ q̃õeꝫ vr̃ dicẽdũ ꝗ lꝫ p libellũ corã vo arbitro oblatũ ꝛ miſſiõeꝫ executoris infruptio fiat vt.C.arbi.tu.l.cũ añs.§.licꝫ cũ ignoteꝫ p amicabilẽ tñ ꝯpoſitionẽ q̃ tꝫ locũ trãſactionis vt in auc.vt differẽ.iudi.§.ſi vo ꝯtigerit.Et no. Jnn. extra de iureiu.c.quãuallis.Nõ de nãli ꝯſtat.q: p ipaꝫ ñ ꝓdiẽ poſſio qõ ẽ neceſſe ad iducẽdũ nãlẽ iterruptiõem. vt.ff.de vſuc.l.nãlr.ꝛ ꝺ ciuili idẽ ſentiẽdũ vr̃ ar.ff.p ẽpto l.aliẽa.Et q: hic modꝰ iter alios ſilr iterrũpẽs ñ nũeraẽ q no.p gl.C.de p̃ſcrip.trigi.vł q̃dra.an.l.cũ noſſimi.§.pe.ꝛ extra ꝺ p̃ſcrip.c.illud. ℭ Scdam q̃õem vr̃ dicẽdũ ꝗ ſub appellõne tritorij ꝛ diſtrictus ꝓpetates ñ ꝯtinenẽ.q: ꝑma vba ſonãt ſupioritatẽ cohertiõis.vt.ff.de v.ſig.l.pupillus §.tritoriũ.ꝛ extra ꝺ pba.c.lꝫ cãm.Propetarij vo appellatio diẽ dñiuꝫ nudũ s formali vſufructu ſepatũ vł cũ eo cõiũctũ vt.C.ꝺ pbatõe.l.ꝓpetarij.ff.ꝺ vſufru.l.ij.§.ne tñ. ꝛ ꝺ vſufru.accreſ.l.j.§.interdũ.Vñ cũ iſta nulla ſimul ſocietate iũgaẽ vnũ alterũ poſitiue vł ꝓuatiue ñ ſequiẽ ar.ff.ꝺ acq.poſ.l.nãlr.§.nihil ꝛ l.ꝯmiſcerij.i pri.ꝛ in.iij. rñſo. de vſuca.l.iuſto.§.ñ mutat.ff.p ẽpto.l.ij.§.ſepata ꝛ ꝺ vſufru. l.locũ.§.ꝓpetariꝰ.vt dici poſſit ꝗ ſenataꝫ ſepata eſt rõ. vt C.de do.iter vi.ꝛ vxo.l.ſi mariꝰ.ij.ꝛ.ff.ad carbo.l.ꝺ bõis in pri.ꝛ vtrobiqꝫ no. ℭ Ad tertiã q̃õem p ſupiora pꝫ rñſio.q: appellatõe tritorij ꝛ diſtrictꝰ ñ artaẽ ad ſolũ ſitũ ville.vt.ff.de v.ſig.l.ij.ꝛ l.alphenꝰ ad mũicipa.l.q ex vico cũ mñis ſimi.Sꝫ nec ꝓpetates neceſſario ꝯp̃hẽdit nec ptinẽceſſarias q̃ magis dicũt acceſſionẽ ſci q̃ iuris vt extra de reſti.ſpo.c.cũ ad ſedẽ.Lꝫ p̃ſumptio ſit ꝗ illud qõ ẽ de ptinẽtijs ville p certos ĩminos ab alia diſtincte ſint ꝛ ꝺ iuriſditione ville oĩa iuriſditioneꝫ habẽtis.arg.ff.de offi.p̃fec. vrb.l.j.§.cũ vrbẽ.C.de pu.fiſci.l.j.Et qõ ibi no. extra de deci.cũ i tua.Et p his oibꝰ faẽ.xvj.q.iij.poſſeſſio tritorij.

De teſtamẽ.ꝛ ꝺ ſucceſ.ab inteſtato ꝛ de ꝯdi.appo.extraor.de vul.ꝛ pu.ſub. ꝛ de caducis tollen. CLXXVII

ℭ Teſtõr i ſuo vltio teſtõ ſic dixit filiũ pꝰio mihi naſciturũ ex vẽtre vxoris mee iſtituo mihi vꝛeꝫ hr̃dẽ.Et ſi dictꝰ filiꝰ meꝰ deceſſerit i pupillari etate vł poſtea q̃ñcũqꝫ ſine ꝓle legitima ſubſtituo ſibi filiũ mihi ſcdõ naſciturꝫ ex dicta vxore mea.Et ſi dictꝰ ſcdõs filiꝰ moriaẽ i pupillari etate vł poſtea q̃ñcũqꝫ ſine ꝓle legitima ſubſtituo ſibi Bernardũ frẽꝫ meũ. Accidit ꝗ ex vẽtr e vxoris teſtõris natꝰ ẽ poſthumꝰ vnꝰ ꝛ deceſſit i pupillari etate ad cuiꝰ bõa vĩt vẽtre mr̃ ab inteſtato. Et frater teſtõris vltio ſubſtituꝰ vtute ſubſtõnis. ℭ Queriẽ ꝗs iſtoꝫ i ſucceſſiõe huiꝰ ipuberis alteri p̃feraẽ ꝛ i ſucceſſiõe ab inteſtato. Dubiũ nõ ẽ ꝗ mr̃ p̃ferẽ vt i auc.de hr̃. ab inte.§.ꝯñi.Sup ergo ſolũ de vigore ſubſtõnis tractare ꝛ abſqꝫ dubio vr̃ dicẽdũ ſubſtõnẽ eẽ inutilẽ q: pꝰio fcã ꝺ filio ſcdõ naſcituro fuit oĩo inutilis eo nõ natorꝫ.ff.ꝺ re. du.l.vł.i ꝑn.de le.j.l.ſi duobꝰ.§.vł.ꝛ vñ cogna.l.j.§.ſigs ꝓximior iuij.rñſo.ergo aliã vailẽ facere ñ põt cũ ipſa oĩno ſit inutilis.ar.C.ꝺ decu.l.nulliꝰ ſoliꝰ.li.x.ꝛ ar.eiꝰ ꝗ de ꝯtractu ꝯditiõali veſtiõ dr̃ q q: ꝓꝑ depẽdẽtia ꝯditiõis actionẽ non pariẽ alteꝫ nõ veſtit:vt no.§.de picu.ꝛ ꝯmo.rei vẽ.l.ſi i vẽditione. ℭ Scdõ arguiẽ ſic.Plus nullitatis ẽ i eo ꝗ a toto ꝑncipio nõ obſiſtit q̃ i eo qõ ex poſt fcõ deficit vt colliẽ ex ꝯiũctiõe duaꝫ legũ.ff.ꝺ lib.ꝛ poſt.l.ſi filiꝰ.ꝛ ꝺ iniu.rup. ꝛ irri.feſt.§.poſthumꝰ p̃teritꝰ.Sꝫ ſi is cui ẽ fcã pupillaris ſubſtõ viuẽte teſtõre ꝺcedat ſubſtõ totałr euaneſcit:vt.ff. de cap.ꝛ poſtli.rever.l.ꝗ filiꝰ.i ꝑn.de vul.ꝛ pup.ſub.l.lex cor.in.v.ſi vo viuo pr̃e ſi ſic.ergo multoforꝰ ſubſtõ nulla reddiẽ q̃ñ is cui ſit a ꝑncipio nõ ſubſit. ℭ Tertio abſonũ vr̃ ſubſtitutũ ſubſtituti plus cape poſſe q̃ nũq̃ potuerit is cui ſubſtitutꝰ fuit.Et loquor de habituali ptãte capiẽdi vt ff.de ꝯdi.ꝛ de.l.publiꝰ.§.titia.ꝛ ar.ff.ad.l.fal.§.q fundũ.ꝛ §.q filios.l.ſi.Sꝫ pꝛimꝰ ſubſtitutꝰ nũq̃ habitũ cape potuit vtpote q nũq̃ i reꝫ nã.fuit ergo ꝛc̃. ℭ Quarto ꝛ vltio frater teſtõris ſubſtitutꝰ ſcdõ naſcituro vocatꝰ ẽ ſub ꝯditiõe ſi ſcdõ naſciturꝰ decederet i pupillari etate vł poſtea q̃ñcũqꝫ ſine hr̃de ꝛc̃.Sꝫ ꝯſtat ꝗ hec ꝯditio non extitit.q: non decedit q nũq̃ fuit.ſolus eni viuẽs moriẽ:vt.ff.de mãu te.l. q duos.Ergo ſubſtitutꝰ oĩno excludiẽ vt hic ẽ cãus.ff.de vul.ꝛ pu.ſub.l.q hẽbat.Et p hoc ſoluiẽ l.cohr̃di.i ꝑn.ꝛ l. titiꝰ q̃ loquiẽ de ſubſtõe vtili ꝛ cuiꝰ ꝯditio extitit lꝫ pꝛimꝰ ſubſtitutꝰ nũq̃ ꝯditio ſua ſeu de ſe fcẽ ſubſtõnis exiſteret ꝺceſſerit q̃ꝫ vtrũqꝫ ꝺ fuit.Et q: ſubſtõ inutił fuit ꝛ ei adiecta ꝯdit o ꝺfecit.Et p hoc ẽt ſoluiẽ.§.i pꝛio.C.de cad.tol.

De feudis ꝛ de ver.ſigni. cLXXVIII

ℭ Fcm̃ tale ẽ.Quidã nobilis tenebat quoddã caſtrũ qõ vocaẽ nouũ a marchione montiſſerrati aliã terrã ſuã tenebat i feudũ a comite Sabaudie ꝺceſſit relictis tribꝰ filijs hr̃dibꝰ.ſ.Bertolino Guio ꝛ vualfredo gbꝰ filijs viuẽtibꝰ ad diuiſionẽ bonoꝫ ꝑhimõioꝫ.Guius ꝛ vualfredꝰ hñerũt iter alia ꝓ pte ipſoꝫ dcm̃ caſtrũ nouũ.Dictus vo Bertolinus i alijs bonis extãtibꝰ de feudo dicti comitis hñit ptẽ ſuã ſubſequẽter deceſſit.Dictus Guius relicto Bonifacio filio ſuo rebꝰ extãtibus ſic guerra mota fuit iter p̃dcõs comitẽ ex vna pte ꝛ dcm̃ marchionẽ ex alia dictus comes ſeu eius vicarius i illis ptibus dictũ caſtrũ noui tãq̃ extãs de guerra cepit ꝛ occupauit ꝛ totaliter hr̃e voluit.quo ſic pacto dicti vualfredus ꝛ Bonifacius ſpoliati ꝺ dicto caſtro tractatũ hñerũt cũ ipſo vicario vt ipſe vicarius noĩe dicti comitis ipſos de nouo iueſtiret de dicto caſtro i feudũ ꝛ ipſi dictũ caſtrũ ab ipſo comite tenerẽt i feudũ.ꝛ ſic fcm̃ fuit pñte ſciẽte ꝛ ñ ꝯtradicẽte dicto Bertolino.nã dictus vicarius ipos Gualfredũ ꝛ Bonifaciũ quẽlibꝫ ꝓ pte dimidia recipiẽtes ꝓ ſe ꝛ eoꝫ hr̃dibꝰ ꝛ cuiuſlibꝫ eorũdẽ de dicto caſtro ꝛ villa caſtri iuribꝰ ꝛ iuriſditionibꝰ ꝛc̃.noĩe dicti comitꝫ iueſtiuit ꝺ nouo tãq̃ de caſtro ab eis nouiẽ acquiſito i nobile feudũ ꝛ tãq̃ i antiquũ ꝛ ꝑhnũ. Saluo ꝛ reſeruato ipſi comiti directo dñio dicti caſtri q̃ iueſtiture facta p̃dicti Gualfredus ꝛ Bonifacius dicto vicario recipiẽti noĩe dicti comitis fidelitatẽ fecerunt ꝛ iurauerũt. Poſt hec rebꝰ ſic extãtibꝰ deceſſit dictꝰ vualfredꝰ. ex quo ſupeſt vnꝰ filius noĩe. Guetus ꝛ q̃dã nepos eius vocatus manuellus

nnellus.deceſſit ēt dictus Bertolinus ex q̄ ſupſunt tres eius filij.deceſſit ēt Bonifacius relicto vnico filio vocato Elinus.q q̄dē vivus nonit deceſſit nullis relictis deſcēdētibus ſꝫ ſolū dictꝫ collateralibus.ſ.ꝑdcō bueto ꝛ ꝑdicto mānuello filio quōdā cuiuſdā frīs dcī bueti ꝛ ꝑdictꝫ trib⁹ filijs dcī bertolini. ¶ Querit mō qs dīb⁹ ꝑdcīs ī ptē ſeu dī dcī vitī ſine deſcēdētibus deſcēdētes ō iure ſuccedet ī d.caſtro nouo. Rūdeo ſi feudū de quo q̄rit cēſet nouꝫ certū ē q deſcēdētes ex dcō Bertolino ad huius feudi ſucceſſionē aſpirare ñ pñt.vt l.x.col.q feu.da.poſ.§.cū vo Coradus de frībus de bñficio ſueſtitis.c.ſi vno frēs.ꝛ ō gradi.ſucce.in feu.c.vnico. Et pt ee rō q: dñs feudū certā gētā ꝛ pacatā familiā ſibi eligiſſe vr vt.ff.ō oli.ꝛ cib.le. l.cū vnus.in.ij.rñſo.ꝛ ar.ff.de le.iij.l.fideiuſ.§.vlt.C.ō ca du.tol.l.vnica.§.ſui vo talis.ꝛ.ff.de ſolu.l.inter artifices. ſolū ſupeſt videt vtrū nouū feudū cēſeat vl āntiquū ꝛ ſigo nām iueſtiture inſpiciat nouū vr.ſunt.n.inueſtiti q̄ſi ō nouo feudo ab eis acq̄ſito. Qn̄ cū a cōi agnatōis parēte nō veniāt nouū cēſet.vt l ꝑal.ti.de gradi.ſucce.l feu.§.j.ꝛ ar. ff.de interdic.ꝛ rele.l.ij.de ſena.l.emācipatū.§.ſi.ꝛ ō iure pa.l.diui frēs.in pe.rñſo.a qb⁹ vbis recedēdū ñ ē vt.ff.ō le.iij.l.ñ aſr.ꝛ.l.ille aut ille.§.cū in vbis.ꝛ de exercito.l.j. §.ſi is q naue. Qr ēt nouū reſpcū noui dñij.q: cū ab alio dño a prio cāꝫ ñ habēte nūc ī feudū hēant aliō a pmo vr dñiūꝫ arg.ff.ad.l.fal.l.ſi a me tibi.de vb.ob.l.ſtipſo.§.ſigo ita.ꝛ de excep.rei iudi.l.ſi cū vno. Qr ēt nouū rōe nouaꝝ ꝯuētionū q̄ fuerūt vt ſuccederēt iſti ꝛ hr̄des ſui cū ex āntiq̄ ēt alij deām ſuccedet vt.ff.ō pac.l.iuriſgētiū.§.adeo ad ꝑ hādā feudi nouitatē fac interruptio poſſiōis ciuil' reſpcū dñij ꝛ nālis reſpcū vaſalli qb⁹ ꝑ ſpoliatōeꝫ ꝑuati fuerunt dñs ꝛ vaſallus.vt ar.ff.ō vſuca.ſi is q ꝑ ēptoꝛ.§.ſigo bōa fide.de acq.poſ.l.pōponi⁹.§.q̄ſitū ꝛ ꝑ empto.l.q fundus ꝑ bōa fide. Illa āt vba tā̄ antiquū ꝛ pmū rei vitatē ñ mutāt,vt.ff.de caſtrē.pecu.l.ſi forte. Et no.C.ō collu.l.ſi dōatōe.ꝛ illa vba poſita fuerūt ī fauorē iueſtitoꝝ ꝛ iuiceꝫ ſibi ſuccedet poſſint. Cōtrariū ergo opari ñ debēt qō fa cerēt ſi alij ꝑ h̄ ad ſucceſſiōem admittent ar.ff.de le.j.l.le gata ō ꝯdi.ꝛ de.l.cū tale.§.ſi.ad treb.l.deducta.§.pe.ꝛ ō hr̄.iſti.l.ex fcō.j.ꝛ extra de v̄.ſi.c.trāſmiſſe. ꝛ hoc clare ꝑbat.ff.ad.l.fal.l rōe.ij.§.tā ꝛ ſi añ.ſꝫ poſito q ſit fcm̄ feudū nouū an ꝑiudicatū ſit filijs Bertolini. vr q ſic pp ei⁹ ꝯſenſuꝫ ſaltē tacitū.ar.ff.ō bōis liber.l.iul.C.ō remiſ.pig. l.ij.de leg.ij.l.codicillis.§.inſulā.ꝛ.l.cū pr.§.libert⁹.C.ō ſi dei.l.quotiēs.ꝛ.ff.ō le.j.l.ſi fundū ꝑ fideicōmiſſuꝫ. Et vr erꝑſſe in.x.col.de eo q fecit finē agnato.ō feu.c.vnico.ꝛ q. mo.feu.ami.§.ꝑterea ſi ille.ꝛ ibi no. Et h̄ mō dēat ītelligi de vaſallo decrepite etatꝫ.c.vnico.ꝛ ibi no.manuellus vo nō vr ad ſucceſſiōem vēire vl vocari.q: ī gradu remotior vt in auc.de hr̄.ab inte.§.ꝯñs. Nec ob.in.x.colū.de natu. ſuc.feu.c.vnico vbi dicit oēs vocari q: veꝝ ē ſed primior q̄ꝫ prio loco vr inuitatus.vt.ff.de leg.ij.l.peto.§.fratre. ꝛ q̄ ibi dicit equalr ñ notat eq̄litatē vocatōis ſꝫ eq̄litatē diſtributionis inter vocatos vt ī capita veniāt ñ in ſtirpē. ar.ff.de bo.lib.l.ſi libertus.§.ꝑterito in ſi.

De verbo.ſignificatione.

cLXXIX

¶ Querit vtrū extrauagās Bōifacij iniūcte hēat locuꝫ qñ papa ecclāꝫ cathedralē ꝯmittit alicui gubernādā tā̄ꝫ ꝯmēdatā vſqꝫ ad apoſtolice ſedis bñplacitū. Rūdeo ſꝫ rō nes notiue appoſite ī.c.iniūcte.l ꝑpoſito videant locum hēre ac ꝑ h̄ ꝛ ipa ꝯſtō.q: vbi eadē rō ꝛc.vt.ff.ō adul.l.ſi poſtulauerit.§.ſꝫ ſi negauerit. Et ad.l.aq̄l.l.illud m̄ ꝯriū vr⁹ vr q: dū mētionē facit ō cathedralib⁹ eccl̄iis ſp dicit ō ep̄is ꝛ ſupioꝛib⁹ ꝑlatis. Cōmēdatari⁹ āt ꝑlat⁹ ñ ē ar.ff.de po.l. lati⁹.ꝛ ō admi.tu.l.ītēr bonoꝝ.lxj.di.obitū.ꝛ.c.cathenꝫ. extra ō cle.c.dudū.ꝛ ſic no.Jo.xxj.q.j.q plures.ꝛ Inn.ex tra de accuſa.c.ſi conſtiterit. Non obſtat identitatis rationis per leges.ff.ſo.ma.ſi vero negociū.§.de viro.ꝛ ſi a parem.quis ſue.manumiſ.l.pe.

De elec.ꝛ electi.po.et de maio.ꝛ obe.

cLXXX

¶ Nō ē verū īpatoꝛ añ coronatōeꝫ poſſit ſe īmiſcere adminiſtratōi īpij.ꝛ arguit prio q ſic rōnib⁹ īfraſcriptis. Prio ſic quoꝝ ē idē imediatū vt ꝑ ſe principā neutrū ab altero depēdet ſꝫ ſūmus pontificat⁹ ꝛ impiū ſunt hmōi.ergo ꝛc. ¶ Prīa ꝑpō ē ꝑ ſe vā.q: ei⁹ ꝯria īplicat ꝯtradictōeꝫ ſcda ꝑbat ī auc.q̄o opꝫ ep̄os ꝛ ceteros clicos ad ord.ꝑdu.in ꝑn.de iſtru.cau.ꝛ fide.§.qm̄ igit īpiū.xxiij.q.iiij.q̄ſiuī.ꝛ.x. di.qm̄ idē.xcvj.di.cū ad veꝝ.ꝛ vtrobiqꝫ no.ꝛ ea.di.duo ſt Scdo h̄ idē ꝑbat ſic.qñ aliq̄d ē ī aliquo ꝑ approxiatōeꝫ ad alteꝝ potēti⁹ ꝛ efficaci⁹ eſt ī illo.ſꝫ ī aliq̄b⁹ dignitatib⁹ eſt ſp̄āle ꝑuilm̄ pp maiorē approxiatōeꝫ ad ꝑncipē.q: ex ſola electōe pleniſſimā ius hñt ſicut appet ī dignitate ꝑncipat⁹ ꝛ ꝯſulat⁹.ergo multoſorti⁹ ē ī ꝑncipe.prio ē ſe nota.ſcda ꝑbat ī auc.ꝯſtō.q de dignitatib⁹ ꝛ q̄ liberet pa.po.§.j.inſti. qui.mo.ius pa.po.ſol.§.fili⁹.C.de decu.l.vlt.li.x.ergo ꝛc. Tertio hoc idē ꝑbat ſic.nō dꝫ cui plus lꝫ qō min⁹ ē nō licere.vt dicit regula iuris nō dꝫ.ꝛ.ff.de dōa.cā mor.l.marcellus.ſꝫ maius q̄d ē īpatore ē ſeculꝫ gnālis.l.ꝯdet q̄ſi illa ei ſoli ꝯuēit:vt.C.de legi.ꝛ ꝯſti.l.vl.ꝛ ī auc.de rap.mulie.l ꝑn.ſꝫ h̄ pōt vt vr ſtatim poſt electōꝫ:vt.ff.ō excu.tu.l. ſꝫ reprobari.§.de his ibi.de his dīb⁹ diuus pr̄ me⁹ mor ingrediēs ciuitatē ꝛc. Quarto electio q̄ ſit hodie ꝑ ꝑncipes ꝛ ꝑ ꝑlatos ſucceſſit loco illi⁹ q̄ ſiebat olim ꝑ ꝑpſꝫ.ergo eiuſdē dꝫ eē nature:vt.C.de adop.l.iij.iſti.de acti.§.fuerat.ff. de dōa.l.q qō ex cā.ſꝫ illo nullo actu extriſeco ex pacto totū ꝛ ꝑfectū ius trāſferebat:vt.ff.de ori.iur.l.ij.§.deniqꝫ.q: difficile.ibi nouiſſime ſunt ad pauciores ꝛc.ꝛ ō mā.ꝑn.l.j. in ꝑn.ꝛ.xcij.di.legim⁹.ergo ꝛc.ꝛ hec rō ꝯfirmat ar.l.ff.de fun.īſtru.ꝛ iſtru.le.l.ſcie.§.gaio. ¶ Quinto dici pōt ꝯtrariū tenēti q erubeſcat q: ſine lege agit vt dr ī auc.de tri.ꝛ ſe.§.ꝯſideram⁹. Dicat mihi q̄lo.q tꝫ ꝯtrariū q ius hoc dicit.c.venerabilē.extra de elec.hoc nō dicit. Sꝫ dicit q papa iniūgit ꝯſecrat ꝛ cōrōat actū ꝯfirmatōis omittēs q fuiſſet ei facile dicere ſi voluiſſet:vt.ff.de excu.tut.l.ex his.C. de cad.tol.l.ita.§.ſinaūt ad deficiētis.ꝛ extra de deci.c.ad audiētiā. Nūꝫ ergo ille tex.inuere cū ex ſola electōe ſortiri ſua q ꝯpetit ꝯfirmat⁹ nōdū iniūctis ſue ꝯſecratis arg.cōtꝑ hoc.C.ō decu.l.ſi quos.ſꝫ illis ꝯpetūt oīa q̄ ſunt iuriſdītōis.ꝛ extra de ele.c.noſti.ꝛ.c.trāſmiſſaꝫ.ergo ꝛc. Nō ob. l.hñ a zenōe.l ſi.C.ō q̄dri.ꝑſcri.vbi mētio ſit de receptiōe īſulaꝝ.q: ibi pōit īſula ꝑ dignitate:vt.C.de ꝑmicerio ꝛ ſecūdicerio.l.ij.ꝛ ibi no.ꝛ ꝑbat ex ꝯiūctōe duaꝝ legū.C.de decu.l.vl.ꝛ auc.ꝯſti.q de digni.ꝛ epi.§.j. ¶ Sexto arguēdo a cōi mō loquēdi ſicut arguit.l.ff.de māu.te.l.ſi ita fuerit libertas relicta.ꝛ de v̄.ſig.l.aniculus. Cōiter.n.poſt electioneꝫ vocat rex rōanoꝝ ꝛ ſic ſe deſcribit ꝛ ſic deſcribit. ergo hꝫ regnū vt.ff.de v̄.ſig.l.tigurij.ſi ſic q̄ſi regumēto in eū trāſlato diceret illa poſſe q̄ pōt ver⁹ ꝛ leim⁹ īpatoꝛ:vt.ff. de offi.ꝑfo.l.vnica.ibi regumētis igit reipublice ī pꝛīcipe trāſlatis ꝛc. Et vt nomē īdicat ex tūc vr rōanoꝝ ſupꝑoſitu⁹ reb⁹.ñ ſic ex tūc ē ver⁹ īpatoꝛ ꝛ īcipiūt anni īpij:vt ī auc.vt ꝑponat no.īpatoris.§.j.ibi inchoāte vo aprilis mēſe.ꝛ de pꝛīa dic de q̄ nos decus rōanoꝝ ꝯpoſuit ꝛc.col.v. ¶ In ꝯtrariū arguit ꝛ prio ſic nihil opat añ ꝯſū.ff.de col.bo.l. vl.ꝛ de vē.īſpi.l.j.§.ex hoc reſcripto.de noua.l.quotiēs.ſꝫ īpatoꝛ ī coronatōe dr oriri ꝛ ſic īcipe eē:vt.ff.de fer.l.oēs. ibi ortus īpij ꝑtulerūt ꝛc.ꝛ ibi no.glo.q̄ īcipit.i.corōat⁹.ergo añ hoc ñ opat q̄ ad īpetratōnē ꝑtinēt. ¶ Scdo ꝑbat ſic. Furtiu⁹ ē oīs actus vel violēt⁹ vel alr̄ illicit⁹ q exercet īre ꝑter volūtatē dñi vl cuſtodis ēt ꝑ eū exercit⁹ cui dꝫ traditio fieri:vt.ff.de acq.poſ.l.ſi ex ſtipſone.ꝛ.C.c.ti.l.nec ex vā.ſꝫ eterne vite clauigero.i.btō petro ꝛ ſucceſſorib⁹ ſuis tradita ſunt vtriuſqꝫ regni gubernacula celeſtis.ſ.ꝛ terrēi vt.xxij.di.oēs.xv.q.vj.alius.ꝛ.c.nos ſcōꝝ.ꝛ.c.iuratos.ꝛ.j. q.iiij.q: ꝑſulatus ī ꝑn.extra de re iud.ad aplice.li.vj. Qui cūqꝫ ergo ſine volūtate ſucceſſoris btī Petri terrēi regni gubernacula aſſumit rē illicitā ꝯmittit. Et ſi dicat hoc ro-

mani pōtifices ſtatuerūt. Vñ nō ē eis credēdū. Rñdet̄ ꝙ
ſiqͦs enſceret mūdi regimia vſqꝫ ad xp̄ꝫ q̄ fuit dn̄s nālis in
uēiet ita eē. Et ne imorer v̄bis ſuꝑfluis h̄ bñ ꝓbat p̄ tōes
Inn. extra de ſo. ꝯpe. c. ſꝫ ex ſuſcepto. ⁊ ꝓbat̄. extra q̄ filij
ſint legi. p venerabilē. ¶ Tertio ꝓbat̄ ſic ī pſalmo cētēſi-
mo. xxx. v. vbi ď. Qui fecit lumiaria magna ſolē in ptātēꝫ
diei. ⁊ lunā ⁊ ſtellas ī ptatē noctꝫ ī q̄ trāſumptiue ītelligūt̄
iſte due dignitates. ſ. ſacerdotiū ⁊ īpiū vt p ſolē. ſacerdo-
tiū ītelligat̄. p lunā vͦ īpiū d̄mōſtret̄. vt extra ď ma. ⁊ ob.
c. ſolite. Luna aūt ñ lucet niſi p influentiā quam hꝫ a ſole
ergo nec īpator niſi p īfluētiā quā recipit a papa. ⁊ hoc vo
luit dicē. l. C. de q̄dri. pſ. l. bñ a zenone in fi. vbi ď īpiales
ſuſcepim⁹ īſulas vt dicat̄ īſula q̄ſi īflua ſine q̄ ñ uētis īpia
lit̄ opari ñ pt̄. ¶ Quarto ꝓbat̄ ſic. Nullū īꝑfectū opat̄ ꝑ-
fecte q2 ſi oparet̄ ꝑfecte iā diceret̄ ꝑfectū q2 vnū ab alio
ex efficatia vl̄ inefficatia opatōis cognoſcit̄. vt. ff. ď v. ſig. l.
edificatia. §. feciſſe ar. ff. de edil. edic. l. j. §. ſꝫ ſciēdū. ⁊ l. itē
oſili⁹. ꝑfectū aūt ñ ē extra. qͦd ē daꝫ aliq̄ꝑ piculū. vt dic̄ ph̄s
v. methaphiſice. c. de ꝑfecto. ⁊ ꝓbat̄ h̄ p. l. dicētē. neqꝫ enī
aut nullū balneū aut nullū ſtadiū feciſſe ītellr̄ q̄ ei ꝓpā for
mā q̄ ex ꝯſumatōe ꝯgit nō dederit vt. ff. ad. l. fal. l. ſi ſta q̄
q̄driginta. §. q̄dā ſꝫ ꝯſtat ꝙ añ approbatōeꝫ īūctōeꝫ ⁊ co-
ronatiōem aliq̄ ꝑo īpij deeſt aliogn eēnt iſta ſuꝑflua ꝙ ne
mo ſane mētꝫ ꝓbabit vt. ff. de euic. l. ſi ita q̄s ſtipulātū. ⁊ de
capti. ⁊ poſtli. reuer. l. poſtliminiū ius ergo ñ ē ꝑfecta ñ ſic
nō pt̄ ꝑfecte īpialr̄ opari qͦd faceret ſi ea q̄ ſunt iuriſdōis
libere exerceret cū tota ſua ptās in h̄ cōſiſtat. ¶ Quito ꝓ
bat̄ ſic quotiēs ſunt duo gradus ſucceſſiui ⁊ ad īuicē ſub
ordiāti exñs ī p̄lo ñ dꝫ attīgere ea q̄ ſunt vltimi ſicut dia-
conus non debet attingere ea que ſunt preſbiteri vel ep̄i.
xciij. di. diacon⁹ ⁊ c. ſe. ne vni cōmiſſuꝫ ali⁹ grad⁹ ſubrepat
vt. C. ď te ſ l. ꝯſulta diualia. ⁊ de executor̄ ⁊ exactor̄ ānonaꝝ
l. ij. li. xij. ⁊ ibi no. ſꝫ ī electo ī īpatorē ē ꝯſiderare duos gra
dus. vnū ī quo ē q2 rex alteꝝ ad quē ꝓmouēd⁹ ē q2 īpiūꝫ
vt ď ī ꝑalle. c. venerabilem. extra de ele. ⁊ clari⁹. xxiij. diſ.
in noīe dn̄i ibi dilectiſſimi filij nr̄i henrici q̄ in ꝑntiaꝝ rex
h̄r ⁊ futur⁹ īpator dn̄o ꝯcedēte ſperat̄ ⁊c. exñs igit̄ ī p̄io
gradu. ſ. regio ñ vſurpabit ſibi ea q̄ ſunt ſcd̄i grad⁹. ſ. īpij.
¶ Sexto ꝓbat̄ ſic p̄iceps ē nimiū ⁊ ī matura ingeſtio ei⁹
q̄ añ efficacē ꝯmiſſiōeꝫ gladij vtit̄ gladio. vt. ff. de offi. ꝓ-
couſu. ⁊ lega. l. obſeruare. §. vl. ⁊. C. de execu. rei iudi. l. j. ⁊
añ adminiſtratōis decretū ſe adminiſtratiōi īpudēter īmi
ſcet. vt. C. arbi. tute. l. vl. ⁊ ī auc. vt hi q̄ obli. ſe hr̄e res mio
rū. §. pe. ſꝫ vt aliq̄lr̄ ꝓbatū ē. ſ. vterqꝫ hladi⁹ ē apͦd eccl̄am
qͦd no. p v̄ba apl̄oꝝ ī quoꝝ ꝑſona eccl̄a deſignat̄. ecce gla
dij duo h̄ ī eccl̄a. ſ. ñ dixit xp̄s alteꝝ ſuꝑfluere ſꝫ ſatꝫ eē rñ
dit. ⁊ iō cū Petrus gladiū exercuit nequaq̄ꝫ vt abijceret
iuſſit ſꝫ vt ī vaginā ꝯuerteret īpauit q̄ſi exercitiū regālr̄ ꝓhi
bēs ñ īpiū auferēs. exercitiū aūt impatori cōmittit ī appro
batōeꝫ ī vnctōem ī coronationeꝫ. ar. ff. ď mili. te. l. ex eo. ⁊
l. iti⁹. ⁊ in auc. de defen. ciui. §. interīꝫ aūt. ergo hmōi ꝯmiſ
ſiōem nō tā ꝑaliter admiſtrat q̄ꝫ ſe p̄cipitāter ⁊ ex auari-
tie ac ābitionis cecitate demergit vl̄ hec alia ad hāc mām
faciētia ꝓbāt̄ in extrauagāti dn̄i Boīfacij pape. viij. q̄ in
cipit vnā ſcām eccl̄aꝫ cui p̄mis argumēta aſſentiūt. ⁊ Jo. ī
gl. poſitis ī. c. in. ſ. ar. adductis. ⁊ Hug. expſſe ⁊ ſatis diſſu
ſe ī. c. cū ad ver. Jn cōtraria opi. dicit Archi. Laur. fuiſſe
⁊ ipſe recitat ī. c. qm̄ idē. ⁊ ī eadē ē Hoſti. vt ipſe no. extra
ď v. ſi. c. ſuꝑ q̄buſdā. ⁊ Guil. in ſpec. de reſ. §. itē rōe cāe ī
v. idē ꝙ obtētū ē ab impatore ⁊c. Nec hui⁹ ꝯtrariū dicit
Inno. ī. c. venerabilē. q2 logt̄ de electo q̄ ñ pōt coronā re-
cipe ī loco debito ⁊ ñ ē par eadēqꝫ ꝯditio nolētis vl̄ negli
gētis ſuꝑiorē ſuū adire ⁊ ei⁹ q̄ ñ pt̄. vt. C. ď decur. l. gnāli
ff. que in frau. credi. l. aūt ptor. §. ſi debitorē. ⁊ ar. ff. ſiqͦs or
do ī bo. poſ. ſuct̄ l. vlt. ⁊ ī hāc vltimā opi. ego magis de-
clinarē p rōes ſupra adductas. ⁊ q2 abſonū nimis eēt cū
p̄ripe cū examiet̄ ⁊ approbet̄ īūgat̄ coronet̄ ex q̄b⁹ actib⁹
ꝯfirmatio īducitur ſaltem ꝑfectiua totius. Sicut in teſtō
videmus q2 naſcitur cum ꝯdit̄. vt. C. de teſta. l. antiquitas
cōfirmatur cū teſtator morit̄. vt extra ď cele. miſ. c. cū mar

tne. ſꝫ vltiā ꝑfectiōe ꝯſumat̄ cuꝫ h̄ditas adit̄. ff. de ſtipu.
ſeru. l. ſi fu⁹ cōis meuij. ī ñ. j. rñſi. ⁊ añ hāc vltimā ꝑfectionē
vires teſtī nulle ſunt. ff. de reg. iu. l. ſi nēo. ⁊ de teſt. tute. l. ſi
nēo. Sic vires cuiuſcūqꝫ electōis ī q̄ approbatio electi re
grit̄ q̄tū ad hoc vt elect⁹ aliqd niſi diſpēſatiue exeq̄ poſſit
nulle ſunt vt in iure ď ñ militie nomē dare volēs offerte
vos his q̄ ꝓbādi ius hñt ⁊c. vt. C. q̄ mili. non poſ. l. j. de re
mili. l. nēinē de fabricē. l. ſiqͦs ꝯſortiū. ⁊ inutilis q̄tū ad exe
cutionē eēſet̄ ois act⁹ extrīſec⁹ ꝯfirmatōeꝫ expectās: vt. C.
de ꝯfir. tu. l. j. ⁊ iō tutor ī teſtō dat⁹ q̄ īdiget aliq̄ꝫ ꝯfirmarī
a ꝯfirmatōe q̄ſi a ꝑficiēte ď datiu⁹: vt. ff. de teſt. tu. l. iure
nr̄o. ī fi. de v̄. ſig. l. lege obuēire. ⁊ no. l. d. l. j. C. de ꝯfir. tu. ⁊
ſm̄ illos q̄ dn̄t ꝙ ex ꝯfirmatōe ius p̄lature non q̄rit̄ ſꝫ ſola
executio q̄ſiti iurꝫ ꝯcedit̄ ī q̄ opiniōe fuerūt Lau. ⁊ Hug.
viij. q. ij. dilectiſſimi. ⁊ lxiij. di. q̄ꝫo. ⁊ not. p Archi. extra de
elec. c. ſi cui. li. vj. ¶ Adhuc h̄r ꝓpoſitū ⁊ multofortī⁹ ſm̄
illos q̄ dn̄t ꝙ ex ſola electōe nō ꝯfert̄ ius p̄lature ſꝫ ex ꝯfir
matōe magis ī q̄ opiniōe ſunt Inno. ⁊ Ho. extra ď arbi. c.
ex pte. in glo. q̄ īcipit non vr̄ poſſe dici ſuꝑ v̄bo inhibere.
¶ Nūc reſtat ad argumēta breuit̄ ī ꝯtrariū rñder̄. ⁊ p̄io
ad p̄mū. q2 p̄imā ꝓpoſitionē ꝯcedo ſcd̄aꝫ aūt ītērimo ⁊ di
co ꝙ īpiū ē a deo nō īmediate ſꝫ p debitā ⁊ ſubalternā ema
nationē a vicario Jeſu xp̄i. ⁊ h̄ꝫ hoc logt̄ apl̄us ad roma-
nos. xiij. c. nō ē ptās niſi a deo ⁊ ſtatim ſubdit q̄ aūt ſunt a
deo ordiāta ſunt. Sicut ⁊ ī iur̄ ď ꝙ peculiū vicarij ñ ſoiū
eſt ab ordiario ſꝫ a dn̄o p̄ncipali: vt. ff. de pecu. l. diffinitio
peculij. Vel aſr̄ īpiū ꝓut dicit quādā ſeꝑatōeꝫ execūtōis
tꝑalis a ſpūali a deo ē diſponēte ⁊ volēte ꝙ hi gladij exer-
ceant̄ p diuerſos. ſꝫ ordīatio hoꝝ gladioꝝ ⁊ exercitiū quē
dā ordinē īter ſe hñt vt minor a maiori ꝓcedat. ⁊ q̄cq̄d ali
cubi reꝑit̄ de diſtīctōe iſtaꝝ duaꝝ dignitatū adminiſtratōis
ſeꝑationē adīuicē tñ ſubordinatā notat ñ iuriovt. ff. ď ad
mi. tu. l. īter tutores. Cōſtat nāqꝫ ꝙ ois ptās incipiū talis ēt
mala a deo ē ſaltē ꝑmitēte. Vñ xp̄s ī paſſiōe dixit. nō hē
res ptātē aduerſus me vllā niſi data eſſet tibi deſuꝑ. Vñ
ꝯſtat oēꝫ regalē ptātē eē a deo nec ꝑp hoc tollit̄ ordo vn-
ctōis īpēdēte in q̄ ꝯfert̄ regalis dignitas. vt extra de ſacra
vnct. c. j. ⁊ Saul vnct⁹ fuit a ſamuele vt h̄r. j. regū. xiiij. c. ⁊
ij. q. vij. plerīqꝫ. ⁊ recitat̄. j. q. ij. iudices. Vñ ſi de eſſe cu-
iuſqꝫ regis ē vnctio ſacerdotalis mōſtruoſuꝫ ē dicere ꝙ ñ
ſit de eē illi⁹ q̄ ē ſuꝑ alios. vij. q. j. c. ī apib⁹. vt ī h̄ ſtet ꝓ rñ
ſiōis. ſ. īpiū eē a deo vt a cā p̄ia nō tollit ordinē quē hꝫ
ei⁹ vicari⁹ ī ꝓmotōe īpatoris ad īpiū tāq̄ꝫ cā ſcd̄a ⁊ q̄ſi qͦd
dā agēs iſtrale. ¶ Ad ſm̄ rñdet̄ ꝙ ī dignitatib⁹ collatio a
p̄ncipe ſicut ē p̄ncipat⁹ ⁊ ꝯſulat⁹ nō expectat̄ aliqs act⁹ ꝑfi-
ciens q̄ a ſuꝑiore emanat ⁊ iō ſtatim opat̄ q2 talis collatio
vim ꝯfirmatiōis hꝫ vt not. Inno. extra de app. c. ꝯſtitut⁹. ⁊
colr̄ extra de app. c. a collatōe. li. vj. ⁊ extra de ꝯceſ. p̄bē. c.
poſt electionē. ibi ꝙ ſi archieꝑs ⁊c. vt not. Archi. extra de
p̄bē. §. cū in illis. Ar. ergo de actib⁹ ꝑfectis ⁊ p ſe ſubſiſtēti
bus ad īꝑfectos affirmatiue ñ ꝓcedit. ¶ Ad formā ergo
argumēti cū aſſumit̄ ī miori ꝓpōne ꝙ ille due dignitates
ſtatim p electōeꝫ plenū ſortiunt̄ effectū. dico ꝙ h̄ nō hñt p
approxiatōeꝫ ad p̄ncipē vt dicebat maior ꝓpō. ſed p crea
tionē a p̄ncipe q̄ nō expectat actū aliquē īpꝫ ꝑficiētē ab ex
tra cui⁹ oppoſitū ē ī ꝓpoſito. ¶ Ad tertiū rñdeo ꝯcedēdo
maiorē ꝓpōnē ſcd̄aꝫ ītērimo. ſ. ꝙ ſtatiꝫ poſt electōeꝫ poſſit
legē ꝯdere generalē. Nec eaꝫ ꝓbat. l. ad hec adducta. q2
ibi dicit mox īgreſſus ī p̄ricipatū ⁊c. nō logt̄ de īgreſſu q̄
ſit p electōeꝫ ſꝫ de eo q̄ ſit p aſſumptā debite adminiſtratio
nē vt ar. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. publi⁹. circa p̄n. ⁊. ff. de aduo. di-
uer. iudi. l. poſt duos. ibi ex quo ideꝫ officiū ꝑagere cepis.
ſꝫ hāc nō hꝫ niſi poſt recepta ſolēnia. q̄re ar. non ꝯcludit.
¶ Ad q̄rtū rñdeo ꝙ tota vis argumenti fundat̄ ſuꝑ īpio
violēto ⁊ irreglari. Et ꝙ fuit añq̄ꝫ īpiū vel īpij ſubditi xp̄ꝫ
cognoſcerēt ⁊ p ꝯño ei⁹ vicariū. Jn cui⁹ ſignū narrat̄ ī cro-
nicis ꝙ ꝯſtātin⁹ btō Silueſtro gladiū tradidit ⁊ īſignia re-
galia ī ſignū ꝙ vſqꝫ tūc eo ꝙ ipſe fuit p̄m⁹ ꝙ ſacra xp̄iano
rū fide minuit rōanū īpiū: vt. C. de natu. libe. l. diui nullus
fuit ītius īpator vt narrat Arch. di. qm̄ idē vl̄ alr̄ cū īpator
preſſet ⁊

ſtet ⁊ ſemp ꝑſtiterit iuſm fidelitatē dño pape ex quo ipiū rōanū ꝑpm cognouit. vt. lxiij. di. tibi dño. ⁊ ē declaratꝫ p dñm Cleme. papā. v. extra ð iureiu. c. rōani pncipes i ꝯſi. viene. Et pp infidelitatē ipatoꝝ ꝯſtātinopolita. ꝓuarꝰ fuit i perio ⁊ a grecis trāſlatū fuit ipiū i germāos. in. c. venerabilē. extra ð ele. nō tñ of ſuccedē i locū pmi ꝗ̄ i locū eccle trāſferēti ſicuti itaqꝫ eccle transferēti vt pote rei ꝗ̄ dabat legē dicere ꝗ̄ volebat. vt. ff. de ſolu. l. j. ⁊ de pac. dot. l. ob res. Sꝫ hāc dixit. l. ꝙ approbaret inungeret ⁊ coronaret ab eccla. ⁊ ſic ē pꝰ ea obſeruatū. ergo ar. illiꝰ antiq illegitimi ⁊ irregularis ipij qð ēt nouā legē potuit i trāſlatiōem ſuſcipe ad pñā ipiū ñ pcedat. ¶ Ad gntū rñdet ꝙ totū ar. fundat ſup falſo. qꝛ dū dicit ꝙ ñ pbat iuſ ꝙ dēat ꝯfirmari ſꝫ falſum ē. qꝛ actꝰ enumerati in. c. venerabilē ꝯfirmatōem inducūt. qd ē. n. approbare inūgeꝛ ⁊ ꝯſecrare niſi ꝯfirmar. ar. ff. de iure fiſci. l. ſi accepto. ad macedo. l. ſꝫ iulianꝰ. §. vl. de euic. l. qdā ex pte. de acq. hꝛ. recuſari. C. de ꝯdi. inde. l. indebitū in. v. rñſo. cū mltis ſilibꝰ. ⁊ hoc expſſe no. Inn. extra de re iu. cū bertoldꝰ i gl. ſignata ſup ꝟbo nūerato ⁊c. ¶ Ad tertiū rñdet ꝙ a mō loquēdi ſumptū arg. ñ mltū vr get. qꝛ nō nūꝗ̄ hoīes abuſiue loquūt vt. ff. ð le. iij. l. ñ aſr. ¶ Preterea poſſumꝰ dicer ꝙ vocat rex romanoꝝ. ñ qꝛ ſit aū ſolēnia ipij ipēſa p papā ſꝫ ꝙ futurꝰ ſperat vt of l. l. ff. de le. j. l. ꝯtū. §. ñ mihi fuꝰ. vt ibi no. Et vocat hꝰ eo ipſo ꝙ ē ſcriptꝰ ēt teſtōre viuēte. vt. ff. ad treb. l. ep̃laꝫ. cū mlt̄ ſilibꝰ. ¶ Nec dico cū aū rōanoꝝ ꝓpoſitū rebꝰ ſꝫ electum vt ꝓpoñ. Et ſic ex ꝓdictij ad oēs obiectꝰ pꝫ ſolutō. ¶ In duobꝰ vo electis quoꝝ glibꝫ ſe rite electū ꝓtēdit minꝰ du biū vr. ꝙ glibet dubitat vr dubitare hꝫ qð ē idē vt. ff. ꝙ vi aut clā. l. ſuꝰ. de viribꝰ electōis ergo ñ oꝫ ex ea medio tempore ſibi iua aliqð vendicare. ſicut heres qui dubitat de viribus teſtamēti adiri non poteſt qui tamē alſo ſit ſolo animo. vt. ff. de acqui. here. l. heres inſtitutus in ñ. ⁊. l. ſꝫ ſi de ſua. §. cur ār. ⁊ p hoc facit qð of de diuerſis ſentētijs a duobꝰ delegatj datis. qꝛ vtriuſqꝫ pēdet effectꝰ donec per ſupiorē altera cōfirmetur. vt. ff. de re iudi. l. duo ex tribꝰ.

De conſtitu.

cLXXXI

¶ De anctate ꝯdēdi ſtatutū ñ vr rōnabilr dubitandū. qꝛ certū ē epm cū caplo facer poſſe ſtatutū vt extra de ꝯſue. l. cū ꝯſuetudis ð his q̄ ñ. a maio. par. ca. c. l. Et ad hoc ſtatutū ꝯdēdū itelligūt oēs fuiſſe p interpellatōem dici ꝓſtre a lege ñ ſcripta. i. a ꝯſuetudie q̄ eqpollet hoīs interpellatiōi. vt. C. ð iur ēphi. l. ij. Dat. n. fuiſſe ſtatutū ꝯditū i ſeptimana paſcali ⁊ dar ſufficiēter de ꝯſuetudie. tūc celebrādi capitulū gnāle ⁊ ꝙ tenēt ea q̄ agūt ⁊ ſtatutū ibidē. Sꝫ ꝯ̄ caſuꝫ ſtatuti iſurgit pa aduerſa dicēs ꝙ dat mala cā. ſ. vt augeat diuinus cultus ⁊ qꝛ reſidētes hūt pauces ꝓbendas ⁊ ñ portāt podꝰ dici ⁊ eſtus. dic. n. ps aduerſa ꝙ neutrū iſtoꝝ pcedit. ꝓmū ñ qꝛ p talē diminutōem ꝓbendaꝝ ñ auget diuinꝰ cultꝰ ſꝫ minuit. vt extra de ꝯſti. c. ex pte edue. Scðm ñ qꝛ appet de ꝯtrario. qꝛ p data ⁊ ꝯfeſſata appet ꝙ i eccla valētina ſunt ſeptē dignitates. ⁊ xij. mēſate. ⁊ ꝙ glibet hꝫ. cc. libras. ⁊. xx. canōicoꝝ numerꝰ. ñ ergo vna dignitas vł vna mēſata vni canōico ꝓbēdato der erit ſufficienr ꝓuiſuꝫ. xix. canonicis hēbit. n. glibꝫ ad minꝰ ꝓter ꝓbēduꝫ cc. lib. ⁊ ſic ñ remanet aliqs paup vno dūtaxat excepto. ⁊c. ¶ Preterea dic ps aduerſa ñ ñ reſidēt pūt cogi p ſupiorē ad reſidēdū. ⁊ ſic reſidētia nō eſt ſufficiēs cā ſtatuti. Sed ad hec oīa rñdet pmo ꝙ iſta ſola cā nō dat ſꝫ dat ⁊ alia. ſ. ꝙ ep̃s ñ hꝫ ð canonicis cū qbus poſſit tractare defendere ⁊ pmouere negocia capli. Et hec qdē eſt bōa cā. qꝛ cū oīa dēat ep̃s gerere cū ꝯſilio capli. vt extra ð his q̄ fiūt a ꝓla. ſine ꝯſen. ca. nouit. intereſt ep̃i ⁊ eccle mltos eē ꝓñtes qꝛ qð a pluribꝰ qrit faciliꝰ inuenit. xx. di. de quibus extra de offi. ⁊ poteſta. iudi. dele. c. prudētiā. §. j. Et ꝯpliores hoīes ꝓfectiſſima vitas reuelat. vt. C. ð fideicō. l. vl. ⁊ hoc reſpectu ſcriptū ē ꝙ reipublice intereſt ſemp ordinē plenū eē. vt. ff. ð decu. l. gnālr. §. ſpurios. Dato ergo ſine ꝓiudicio

ꝙ pma cā nō ē hōa vł vā ñ ſufficeret. qꝛ ex duobꝰ cāis ad actū poſitis ſufficit alterā verā ⁊ lrīma eē. vt extra de ꝓbē. c. dilectꝰ. de re iu. c. cū. l. ⁊. a. circa ñ. ⁊ no. Inn. extra de renū. c. i pñtia. nedū ꝙ pria ē ēt i ſcð vā ⁊ i iure lrīma ad cuiꝰ itelligētiā ē ſciēdū ꝙ p data pꝛis alteriꝰ ꝯſtet ꝙ mēſata ñ ē dignitas nec pſonatꝰ vt dicit i articulis ſuis nec ē ꝓbēda. qꝛ nō poſſet ꝯferri ꝓbēdato. qꝛ tūc ſeqret ꝙ qs hꝛet duas ꝓbēdas i eadē eccla ꝯtra. c. extra de ꝯceſ. ꝓbē. l. ſꝫ ſunt qdā emolumēta ⁊ pceptōes ſeclares ꝯſuete ēt ꝯferri hñt i bus dignitates ſicut ſunt ille vinee de qbꝰ legit. extra ð cōſti. cuꝫ hoīs. Et ſic ceſſat illa diſtinctio ⁊ diuiſo q̄ ſupra ſiebat qꝛ hñtes dignitates q̄ ſunt. vij. eas ipetrāt ⁊ alij paupes remanēt. Ui ſilr ē in re lrīma qꝛ dē ſtatutū cēſer iuſtā ex cā qꝛ ꝓuocat ad reſidētiā. ⁊ hoc ē ꝓpe caſus ſm Inn. ⁊ Ho. l. d. c. cū oēs. vbi ſtatutū de vineis tenuiſſet niſi fuiſſet defectꝰ auctis ep̃i ⁊ illa decretalis determiat hāc qōnē. Nō ob. ꝙ of ꝙ pōt quis cogi ad reſidētiā. qꝛ ⁊ ñ poſſit qs ad aliqd cogi metu ꝑpene. meliꝰ tñ ē ſpe pmij iuitari. vt. ff. de iuſti. ⁊ iur. l. j. circa pn. C. ð inoffi. teſt. l. j. l. qbꝰ cāis fuit p pmio liber. acci. l. j. li. xj. ⁊ ſic appet ſtatutū ex auctē ⁊ ex cā honeſtū ⁊ lrīmū ⁊ tenere nec p ipꝫ numerꝰ miniſtroꝝ diminuit nec p ꝯñs diuinꝰ cultus ſꝫ emolumētū tale ſeculare in meliores vſus ꝯuertit qð eſt licitū ar. ff. ð iur. do. ita ꝯſtāte. ⁊. l. vlti. ⁊ extra de his q̄ fiunt a ꝓla. ſine ꝯſen. cap. c. tua nobis. Et ex his apparet articulos admittendos.

De rebus eccleſie nō alie.

cLXXXII

¶ Lꝫ ð victoria cāe multū dubitē pp. c. ñ vna. extra ð re. eccle. nō alie. quā decre. pleriqꝫ tāꝗ̄ antiq iuris declaratiua in dubio ſeqret. Ego tñ crederē vnionē illā tenere. qꝛ mihi vr ꝙ ſu cāus. extra de ꝓbē. c. expoſuiſti. de ꝯceſ. ꝓbē. c. cū noſtris. vt eccle. hñfi. ſine dimi. ꝯſe. c. vnico. l. ñ. ⁊ ibi p Inno. ⁊ Hoſt. ⁊ ſicut pūt ep̃s ⁊ caplꝫ dignitatē tollere de eccla ex cā fructꝰ inter canōicos diuidēdo ſicut oēs notātes itelligūt. extra de ꝯſti. c. cū acceſſiſſet. ſic vr eadē rōne ⁊ eqtate ꝙ poſſa vnire. Et ſicut ꝓt de mēſa ꝓpa loco religioſo tēpate dōare: vt extra de dōa. c. ꝯſultatōibꝰ. ⁊. c. paſto. ⁊ ſine ꝯſenſu capli: vt no. p Hoſt. extra de his q̄ fiūt a maio. par. ca. c. ea noſcit ita ⁊ multo fortiꝰ caplo ſuo dōare ꝓt cui magis alligat: vt extra de teſt. c. requiſiti. §. vl. ⁊ iō ñ vr ꝓpe ad alienatōeꝫ tēdere: vt. C. de fideicō. l. volūtatis. ⁊. ff. ð le. iij. l. pf. §. qndecim ⁊ hoc itelligo ñ pbari poſſit neceſſitatē ⁊ vtilitatē faciēde hmōi vniōis ſubfuiſſe. Hoc. n. tutor facit de rebꝰ pupilli i pſonā ſuā. vt. ff. de admi. tu. l. tutor rep ⁊ aialiū. vt. l. quotiēs. §. nō tñ. ⁊. l. nō exiſtio. ⁊ p hoc hñ facit. ff. de ꝯtrahē. emp. ⁊ vē. l. ñ fiſtulas. §. j. Nō ob. q̄ i ꝯtrariū pūt adduci de oīa q̄ oꝫ eē iter pñtātē ⁊ pñtatū iſtituētē ⁊ iſtitutū ⁊ ꝙ nēo pōt auctē ꝓſtare i negocio ꝓpo ⁊ qð legit ⁊ no. xvij. q. iiij. q. qꝛ oīa iſta loquunt i actu q pcedit ab aliquo vt a pficiēte ſeu pncipalr faciēte. ſꝫ āt nō facit in vniōe ꝯſenſus capli. qꝛ vnio ꝓcedit pncipalr ab ep̃o: vt extra de exceſ. ꝓla. c. ſicut vnire. ⁊ hoc ē qð dicit regula iuris aliud ē donāti ꝯſentire. ff. de reg. iur. l. aliud. de leg. ij. l. cū pf. §. libertis. ⁊ de pcur. l. filiuſfa. §. j. ⁊ pbat extra ne ſede vacā. c. vnico. li. vj. Ut̃ talis ꝯſentiēs nō tā facit ꝗ̄ faciētē nō ipedit: vt. ff. ð mān. vindi. l. ñ pf. §. vl. ⁊ talē ꝯſenſuꝫ qs pōt adhibere i ſuū ꝓpriū ꝯmodū ſicut filia pri dote repetēti ꝯſentit. ff. ſo. ma. l. ij. §. volūtate. ⁊ exactio cedit incōmodū filie qð appet qꝛ pr tenet dotē ſic exactā filie ꝯſeruare nec pōt eā niſi ex noua clade minuere: vt i auc. de eq. do. §. qꝛ vo le. col. viij. ⁊ p hoc facit. extra de elec. c. cū i iure. ff. ꝙ cuiuſ. vni. no. l. plane. ⁊ p locū a ꝯtrarijs. ff. de excu. tu. l. amiciſſimos. §. vl. Et i hac ſnia fuit Ho. extra de his q̄ ñ. a ꝓla. ſine ꝯſen. ca. c. nouit. Bñ tñ inuit ſpec. in co. ti. ꝯtrariū dicēs ꝙ talē vnionē poſſit ſucceſſor reuocare. Sꝫ nō ob. qꝛ nō dicit eā nullā ſꝫ reuocabilē vel ē nulla ñ ille in cuiꝰ fauorē fuerit inuēta ſolēnitas ꝯſenſu capli. ⁊ ep̃is vel capl talū hoc dicāt aſa nō: vt. ff. de inin. rup. ⁊ irri. teſta. l. filio. ⁊ de bo. poſ. ſm tab. l. q ex libertis. §. vlti. ſm intellectū Azo.

¶ Fcm̄ tale ē. Uacāte eccl̄a vticē. ordis ſcī Auguſtini pn̄
tibꝰ oībꝰ canōicis excepto dn̄o. Pōtio ō alaynacho ele/
ctus fuit. G. p viā ꝯpromiſſi. Poſtmodū ⁊ poſt ꝯſenſum
die .x. pōtiꝰ appellauit opponēdo cria ⁊ defectꝰ ſcī ⁊ ꝯtra
formā electōis tādē cā p dn̄m papaꝫ cōmiſſa fuit do. G.
cardiali audiēda ⁊ referēda corā quo ex pte electi fuit p/
poſitū excipiēdo ꝙ dictꝰ. P. n̄ poterat ſe oppōere nec ap
pellare cū nō eēt canōicꝰ vticē. nec de dioceſi natꝰ nec bn̄
ficiatꝰ. ⁊ iō admittēdꝰ n̄ erat. qḋ pbaẜ extra ō elec. cū iter.
R. ⁊ .ij. q. vj. nō ſolēt. xvj. q. vj. filijs. ⁊ extra ō elec. c. vt cir
ca li. vj. ¶ Itē qꝛ idē. P. trāſlatꝰ erat ad ꝑoratū mōaſterij
de bn̄uēto quē acceptādo deſijt eē canōicꝰ vticē. cū ſit re
gularis p. c. cū ſingula. extra de ꝑbē. li. vj. ver. ſtatuētes nō
obſtāte diſpēſatōe ſcā cū eo. vt. ſ. ſequiẜ. ¶ Cū tibi nup
cōtulerimꝰ ꝑoratū de bn̄uēto volumꝰ ꝙ poſſis canōicatū
ī vticē. eccl̄a licite retinere. c. cū ſingula. ⁊ alijs ꝯſtōibꝰ ne
quaꝗ̄ obſtātibꝰ. Et ad hoc dicẜ electꝰ ꝙ n̄ vꝫ diſpenſatio.
qꝛ nō facit mētionē ꝯcilij gnālis ne nimia extra de relig.
do. quo caueẜ ne religioſus hꝫ locū ī diuerſis mōaſterijs
⁊ ad q ō n̄ extēdiẜ diſpēſatio. vt no. Archi. extra de ꝯſti. c.
lꝫ ſup v̄bo reuocare li. vj. h̄ videmꝰ de ſcō. qꝛ papa ꝯfert
ꝛligioſis bn̄ficia ī diuerſis mōaſterijs nec obtinēt ibi vocē
nec locū niſi ſic exꝓmaẜ ibi. Nec vꝫ in talibꝰ diſpēſatio ni
ſi canōicatꝰ ꝯferaẜ ſimul cū ꝑoratu ⁊ ſimul diſpēſeẜ ⁊ h̄
pbant Inn. ⁊ Ho. ī. c. dudū. extra ō elec. Et poſito ꝙ va
leret diſpēſatio ⁊ eēt canōicꝰ n̄ erat vocatꝰ miſſus ad cel/
lā extranei mōaſterij. h. d. Inno. ī. d. c. ne nimia. ⁊ poſito ꝙ
ceſſarēt oīa ꝑdcā. qꝛ n̄ pbauit ſe eē tpe electōis ī certo lo/
co vn̄ vocari dēret. Itē qꝛ erat excōicatꝰ tpe electōis ⁊ de
hoc diffamatus ī eccl̄a vticē. vtpote qꝛ appellō ꝯtra ipm
pēdebat ī rōana curia ſup ipa excōicatōe vt hec probata
ſunt p electū q̄ ſufficiūt ad eū n̄ vocādū vt in. c. cū deſide/
res. extra ō ſen. excō. §. ſcōe qōnū. Hoc dicit electꝰ ad iſtū
finē ꝙ dictꝰ Pōtiꝰ nō poſſit pſeq cōtēptū lꝫ admiſſus ſit
ſine ꝑiudicio p interlocutoriā q̄ nulla eēt ſi tēderet ad fi/
nē illū vt poſſꝫ dici ꝯtēptꝰ cū eēt dcō cardiali cā ꝯmiſſa tā
tū audiēda ⁊ referēda vt appꝫ ex ꝯmiſſiōe ſibi ſcā p papā
¶ Itē qꝛ dictꝰ. P. ī appellōne ſua male exꝑſſit illa q̄ po
ſuit ibi ⁊ friuole ⁊ ꝯfuſe ⁊ ꝯtra. c. vt circa. vt ibi no. p oēs
doc. cuiꝰ interlocutorie tenor ſeqẜ in h̄ v̄ba. ¶ Interlo/
quēdo pnūciamus ī his ſcriptꝫ nō ob. rōibꝰ ppoſitis ⁊ al
legatꝫ hincīde dcm. P. eē admittēdū ⁊ ſe opponēdi ele/
cto vticē. ⁊ electōi de ſe ſcē in epꝫ vticē. ſaluo iure vtriqꝫ
pti in ꝑncipali ⁊ in oībꝰ alijs ⁊c. Et h̄ vꝛ admiſſus ad iſor
matōeꝫ curie tm̄ n̄ vt ꝯtēptꝰ. poſtea v̄o aſſignata fuit dies
ꝑemptoria ptibꝰ ad pducēdū oīa cū qbꝰ ptes debuerunt
venire pate ī quo t̄mīo electꝰ pduxit pceſſum electōis ⁊
decretū ſigillatū ſigillis capli canonicoꝝ ⁊ nōrioꝝ ſignis ⁊
alia ad pbādū tpa fuiſſe ſuata. Produxit ēt alſs lr̄as ab/
ſolutorias epi quōdā ad cautelā ⁊ alſs vt ī actis appꝫ. Et
dictꝰ. P. pduxit lr̄as ſigillatas ſigillo epi quōdā vticē.
mltoꝝ vicarioꝝ ī qbꝰ ꝯtinebaẜ ꝙ epꝰ mōuit ꝑpoſitū ⁊ oēs
canonicos vt n̄ pcederēt ad collatōem cuiuſdā eccl̄e niſi
ſm formā eis datā aliogn excōicabat eos ⁊ qꝛ ꝯſtabat ei
vt dicebat ꝙ ꝑpoſitꝰ nūc electꝰ ⁊ qdā alij ibi ꝯtētī pceſſe
rāt ad collatōeꝫ dcē eccl̄e ⁊ ꝯtra monitiōeꝫ ꝑdcām māda
uit eos publice excōicari ⁊ iſta lr̄a data fuit. M. cclxxviij.
⁊ ſic ſunt. xxv. āni ⁊ plus. Sꝫ ad hoc dicẜ electꝰ ꝙ n̄ pbaẜ
aliqd eē ſcm̄ p dcōs ī monitiōe ꝯtentos ꝯtra mōitionē ꝑ
dictā ⁊ ꝙ ꝯditiōalr ⁊ ab ea extitit appellatū ꝙ ꝯditōe pē/
dēte fieri potuit. vt extra de appel. c. ꝑterea. vbi de hoc p
Inno. ⁊ extra ō cle. excō. c. ppoſuiſti. Itē ꝙ dictꝰ epꝰ ab/
ſoluit ad cautelā ꝑdcōs ī monitōe ꝯtētos excepto quodā
R. abſēte. Et mādauit vicarijs ꝙ ceſſarēt a ſnīe ꝑdicte de
nūciatōe. ⁊ ſic ꝯfitebaẜ dcām ſnīam nullā. vt in. c. ſolet. ex
tra de ſen. excō. ⁊ de offi. dele. c. cū ꝯtingat. ⁊ ſic n̄ remanet
ligatus niſi ille. R. marie qꝛ tollebaẜ tpe electōis. Itē dicẜ
electꝰ qꝛ Archi. Uticē. vt arbiter a ptibꝰ electꝰ ⁊ vt aplice
ſedis legatꝰ dictā mōitōeꝫ ⁊ ſnīaꝫ p nullis pnūciauit ⁊ iſe
ctis pn̄tibꝰ dcō epo ⁊. P. oppoſitore ꝑdcō ⁊ approbātibꝰ
exꝑſſe q̄ ſnīa ī rē trāſiuit iudicatā. vt extra ō re iud. cū iter
vos. de offi. dele. cū ī iure. ⁊ ibi no. p Inno. quā ſnīaꝫ pba
uit epꝰ p abſolōnē ꝑdictā. vn̄ ſatis poterat caplꝫ ignorare
dictū. R. excōicatū ⁊ tolleratū p. xxv. ānos. ⁊ tm̄ ꝯſtat de p
teſtatiōe ſcā in. c. nō ꝙ itēdebat pcedere cū excōicatis qḋ
ſufficit. vt extra de ele. c. cumana. ⁊ ibi no. p Inn. de ꝯſue.
c. cū dilectꝰ. ⁊ ibi no. p Cōpo. Et qꝛ dictꝰ pōtiꝰ in ſnīa dicti
Archi. vticē. pn̄s fuit approbauit exꝑſſē ⁊ poſtea iurauit
appellōnē eē verā ī q̄ ꝯtineẜ ꝑdicta ſnīa pp q̄ dicit idē ele
ctꝰ dictū. M. ab appellōne ⁊ oppōne pētitꝰ repellēdū vt ca
lūniatorē piurū ꝯ ſcm̄ ppriū veniēdo. iij. q. ix. caueāt in fi.
¶ Itē ꝙ dꝛ ꝙ ꝑdictꝰ. P. pduxit qͣ̄dā lr̄aꝫ ſigillatā ſigillo
epi ī q̄ ꝯtineẜ ꝙ epꝰ excōicauit electū taꝗ̄ vagabūdū. Di
cit electꝰ ꝙ dictꝰ. P. eā n̄ pduxit ſꝫ qdā. G. canōicꝰ vticē.
⁊ iſte oppoſuit ſe poſt terminū perēptoriū ⁊ poſt litē mo/
tā p duos ānos qḋ facere nō potuit poſt terminū perēpto
riū. qꝛ ē exceptio perēptoria ⁊ ſup crie. ⁊ iō nō admittēda
vt dicit Inn. extra de excep. c. paſto. ī fi. ⁊ Cōpo. extra de
ele. ꝙ ſicut. §. itē pōt. ⁊ Archi. extra ō excep. c. pia. li. vj. ſup
verbo valeat. ⁊ ita ſuat curia romana ⁊ tm̄ ipſe iterfuit ele
ctōi ⁊ ſigillauit decretū ⁊ ſubſcripſit ppria māu. ⁊ qꝛ ſcm̄
antiquū oppoſuit vꝛ ꝯtrariꝰ ſibi ipſi qꝛ poſtea iurauit hoc
de nouo ad ciꝰ noticiā pueiſſe q ī tali ſcō nō debuit admit
ti. qꝛ viſilr non poterat ignorare: vt in. c. vt circa. v̄. niſi aliq
⁊ qꝛ ſcm̄ ponit ātiquū nō erat viſile ꝙ ea dꝫ ignorare. Et
admiſſus ſine ꝑiudicio qꝛ nō ſuauit tpa veniēdo ſtādo ⁊
morādo ī curia nō debuit admitti vt no. oēs doc. in. c. cu/
piētes. §. cetez. ſup v̄bo excludētes. ⁊ ibi ī glo. Archi. q̄ in
cipit ipſo iure nec pbaẜ excōicatio. qꝛ non dꝛ nec pbaẜ ꝙ
epꝰ ſedere p tribūali qḋ reqriẜ: vt extra de ꝯſti. c. vt aiaꝝ.
li. vj. de offi. ꝑſec. vꝛ. l. ij. ⁊ de iuriſ. om. iu. l. fi. itē qꝛ ipſa ce/
dula nō hꝫ teſtes nec alia q̄ reqrūẜ vt faciat fidē ⁊ iura in
ꝯtrariū allata loquūẜ qū agiẜ de puo in ꝯmō. ¶ Sꝫ h̄ nō
ſtaẜ ſoli lr̄e ſimplici maxie cū epꝰ faceret ptē ꝯtra ꝑpoſitū
nūc electū qḋ appꝫ p lr̄aꝫ pductā ī iudicio v bi dicit epꝰ
pp varias qōes inẜ ipos epꝫ ⁊ ꝑpoſitū nūc electū ac q̄ſdā
alios ſuſcitatas ergo ꝑſumebaẜ quodāmō inimicꝰ q̄re in
hoc caſu non ē credēdū lr̄is ſuis talibꝰ: vt. ff. de q̄ſti. l. j. §.
ꝑterea. ⁊ ī auc. ō teſt. §. ſi v̄o odioſus. Et qꝛ hmōi eulogia
ſepe ex mala fide pcedūt: vt. ff. de cuſto. ⁊ exhi. reo. l. diuꝰ.
Itē alia rōne nō ob. dcā lr̄a nā vt ibi appꝫ epꝰ ſcribebat
vniuerſis ad quos lr̄e puenerint ⁊c. nō tm̄ appꝫ ꝙ viuēte
epo nec eo mortuo an̄ electionē nec poſt duos ānos huiꝰ
cedula puenerit ad electū nec aliū. Un̄ non pōt dici ꝙ ali
quo mō ligauerit electū: vt extra de ſen. excō. c. a nobis. ⁊
ibi ī glo. or. Cū ī re ēt fauorabiliſſima vt ē ī ꝯceſſiōe liber/
tatis q̄ ꝯcediẜ p lr̄as abſētiū n̄ hꝫ effectū hmōi ſcriptura niſi
demū poſtq̄ puenerit ad illū cui ſcribiẜ. ff. de acq. poſ. l. q
abſēti. ſicut cū mādaẜ alicui iuriſditio p lr̄as nō capit effe/
ctū niſi poſtq̄ puenerint lr̄e ad eū. vt extra de appel. c. ſup
eo. ij. qꝛ illa ē ſcribētꝫ itētio vt ibi dꝛ. Et qn̄ aliqs excōicaẜ
p epl̄aꝫ nō ē ligatꝰ niſi poſtq̄ recipit lr̄aꝫ: vt in. c. aplice. ex/
tra de cle. exc. ī glo. or. maxie cū nulla appꝫat monitio q̄ ēt
in notorijs ē neceſſaria. extra de app. c. cū ſit rōana. ⁊ no. p
Inn. extra ō coha. cle. ⁊ mu. c. vſa. ⁊. c. tua. ⁊. c. cū ſit rōana.
⁊ Ho. ibidē. Nec ob. ꝙ ī lr̄a illa ꝯtineẜ monitio qꝛ ibi nar
rādo dicit nō pbādo. qꝛ nō pbaẜ monitio niſi alr ꝯſtaret.
extra de ꝑui. c. ſi papa. li. vj. Itē ſup monitiōe n̄ fuit ꝯfecta
lr̄a lꝫ de alia faciat mētionē qḋ nō appꝫ cū excōicatio nō
dicaẜ ſcā ī pn̄tia dicti electi n̄ dꝫ credi monitionē ꝑceſſiſſe
niſi appꝫat: vt in auc. ſiqs ī aliquo documēto. ⁊. ff. de ꝯtra
hē. emp. ⁊ vē. l. ī lege. Nec nō ad monitiōeꝫ crediẜ lr̄e epi
ēt ſi ſup hoc ꝯfecta appꝫat cū ſit iudicialis: vt ī. c. qm̄ ꝯtra
falſaꝫ ibi citatōes ⁊c. Nec ꝑſumiẜ ſolēnitas interceſſiſſe vbi
pte abſēte ſerẜ ſnīa: vt no. Cōpo. extra ō ele. c. bōe mēorie.
magūtino ī glo. q̄ īcipit īmo ꝑſumiẜ ī. v̄. q̄ oīa ſꝫ opponiẜ
ꝯtra electū ꝙ ſigillū epi facit fidē ī ſnīa excōicatiōis. vt ī. c.

poſt ceſſionē.

poſt ceſſionē.extra ď pba.Ad hoc dič elect⁹ ꝙ capl̄m illō logͥ in caſu vbi puā eēt ꝑiudiciū vt ibi in textu appꝫ nō aūt vbi magnū.ꝛ ita tꝫ Jnn.ꝛ ibi no.ī gl.ꝛ curia rōma tn tꝫ ꝛ ſuat. Jtē dicit elect⁹ ꝙ Hoſt.loqͥ ibi qñ ꝑpōiť exce ptio excōicatōis ī viꝫ dilatorie.ꝛ ita intelligunť iura ibi al legata.extra ď pba.p⁹ ceſſionē vt.xj.q.iij.cure.ꝛ qñ extra iudiciū mādať aliqs euitari.vt.iij.q.ix.teſtes.in gl.ī.Et in iudicio opinio. Jnn.qñ oppōiť ī vim pēptorie vt ħ ꝛ iura que ipſe allat.vt ī.c.placuit.ꝛ.c.ſi tm̄.vij.q.ij.ꝛ hoc clař oñ dit Arch.ī.c.vt circa.Nā alr̄ eē ñ ꝑt qꝛ abſurditas ſeqreť qꝛ ſi malus ꝑlat⁹ hřet frēm dormiētē ī ſcolis ꝛ excōicaret alios ſecrete ēt magros ī theologia ꝛ ſic obtieret dormiēs eꝑatū ſi tm̄ eligereť ꝑ vnū ꝙ eēt incōueniens. ¶ Armet ergo iuſtitia ꝯtra talē lr̄am ꝛ ſniaꝫ occulte latā ñ publice nec publicatā nec alicui denūciatā imo in occulto ſteterat ꝑ ſex ānos vt appꝫ ex data ꝛ iō olno ſuſpecta qꝛ ñ ē viſile ꝙ eꝑs cū tā lōgo tpe tacuiſſet.vt.ff.ď pe.l.ſiqs fonte.marie qꝛ eꝑs abſoluerat electū ab olb⁹ ſniis latꝫ ꝑ ipm̄ vt clare ꝓbať.Nec facit in oppoſitū.c.ſacro.extra de ſen.excō.qꝛ logͥ qñ dř ſnia aliq̄ ſꝫ ħ dř nulla ꝛ ꝓbať. Et ꝙ oppōiť ꝙ in dubio ꝑſumiť qs excōicat⁹ ꝑ.c.cū deſideres.extra de ſen.excō. Nō ob.ꝙ illud vbū eſt qñ ꝯſtat quē excōicatuꝫ fuiſſe tpe electōis vt qꝛ ſnia lata erat ī loco publico ſcōm ꝙ logͥ.c.exceptōem.extra de excep.ī gl.Bernardi.Nec ꝯſtat de abſolutōe.ꝛ ſic logͥ.c.cū deſideres alle.Vel cō ſtabat de ſnia lata ꝑ delicto qꝛ trāſiuit ad aliā eccłaꝫ ſine licētia ꝛ ꝑ famā.ꝛ ſic logͥ.c.illō.extra de cle.excō.in ꝯtra riū alle.ī nr̄o āt caſu ñ ꝯſtat de delicto nec de fama vt.ſ. dcm̄ ē.Et ſic.c.diſpotēs.extra de accu.cū ſ.nihil facč ꝯtra electū.nec.c.inť.extra de pur.cano.qꝛ ibi ꝓbať ꝑ teſtes ꝛ ꝑ famā ꝛ ī crīe enormi q̄ oīa ceſſant ī caſu nr̄o. ¶ Deide ꝓcurator electi ꝓduxit q̄ldā lr̄am ꝑdci eꝑi in q̄ ꝯtinebať ꝙ abſoluit ad cautelā ꝑdictū electū ab oīb⁹ ſniis ꝑ ipm̄ ꝛ ei⁹ officiales latis ꝯ ipꝫ electū ꝛ erat date poſt datā lr̄e ex cōicationis exhibite ꝑ dictos.P.ꝛ.G.ꝛ fuit recognitū ſi gillū q̄re ſi oīa ceſſarēt ſmunis eēt elect⁹ ab illa ſnia ſi aliq̄ eēt qō abſit. ¶ Deide ꝓceſſum fuit ad receptionē teſtiuꝫ ſuꝑ qbuſdā articulis ꝓductis ꝑ pte dcī electi ꝛ aliis ꝓdu ctis ꝑ pte dcī.P.Hi āt ſunt articuli ꝓbať electi. ¶ Pri o ꝙ de ꝯſuetudie eccłe vticē.canonici pn̄tes nō dñt vocare abñtes remotos ꝑ vnā dietā vulgarē. Jtē ponit ꝙ de hoc erat ī poſſione ꝛ ħ ꝓbat māifeſte ꝑ teſtes. Jtē ponit ꝙ fa ma erat tpe electionis ꝛ vacationis ī eccła vticē.ꝙ dictus P.erat in romana curia picranis vł ī ꝑotatu ſuo ꝛ ꝓba uit ꝑ teſtes ꝛ aliq deponūt ēt ꝙ dicebať mortuus tpe illo. Jtē ꝓbat dict⁹ elect⁹ dcm̄.P.excōicatū ꝛ ꝓbat ꝑ teſtes ꝛ ꝙ erat publica vox ꝛ fama ꝛ ñ poterat negari cū de ħ pen deret qō ꝯ ipm̄.P.tpe electionis. Et ꝑdca oīa ꝓbanť ꝑ teſtes nec dict⁹.P.ꝓbauit ꝯſuetudinē ī vocādis canoni cis quē allauit ꝛ ſic appꝫ ꝑ iſta ꝛ ꝑ alia ſupi⁹ allata ꝙ di ctus.P.ñ ꝑt obijcere de ꝯtēptu. Jtē nec ꝓbauit ꝙ dict⁹ elect⁹ dimiſerit temere hitū ſuū qꝛ teſtes ſui nihil ad ħ dī cūt imo vt ſingulares ꝛ ſibi ꝯtrarij vt māifeſte appꝫ ſunt repellēdi marie qꝛ elect⁹ ꝓbauit ſe portaſſe hitū ſuū apō rupē ī aurā ꝛ hōeſte ſe ꝯuerſatū fuiſſe ibi ꝑ plꝫ teſtes. Et ſi nūq̄ ī ꝯuerſatione deliqt qō appꝫ credit ſoř ſatiſfactū ꝑ lr̄am dñi.Oſtiēſi pnlarij ꝛ diſpēſationē dubitatiue pe titā ꝛ receptā vł lr̄a ꝓducta ꝑ electū ꝯtineť ꝙ in toto illo facto ñ ꝯſitebať ſe eē excōicatū.qꝛ ſemꝑ portať eoꝝ hitus ſub aliis indumētꝫ ꝑcipue extra clauſtrū. Jtē ꝯfeſſio q̄ ſit ēt iudicialr̄ ī his ꝛ circa ea q̄ ñ hñt atrocitatē facinoris vt ī caſu nr̄o ſemꝑ ē intelligēda ī benigniorē ptē ꝛ vt ꝯſitēti ñ obſit.vt extra de reg.iur.c.ij.ꝛ no.de ħ Jnno.extra ď ele. c.dudū.ī gl.q̄ icipit ꝙ electōis tpe viu.itē ī hui⁹ exce.ꝛc.ꝛ extra ď obſ.ieiu.ī.c.ꝯſiliū.v.di.ad ei⁹ vo. Et iō ad ħ ſup plicauit ꝛ obtinuit ad cautelā. Nec ꝑt ſibi oppōi ī foro cō tētioſo ꝯfeſſio fcā ī foro aīe.vt extra ď ſciſmaticis.c.fraťni tatꝫ.ꝛ ibi ī gl.magna.ad ſi.xxiiij.q.ij.amouē.xv.q.v.ꝑſbi. Et oppōiť electo ꝙ eq̄ oñdāť iura ꝑ occultā hit⁹ portatōꝫ ſicut ꝑ temerariā diuiſionē. Nō ē veꝝ qꝛ pene ſunt reſtri

gēde.de pe.di.j.ſi.pene. Nec a vbis legis recedēdū ē.ff.ď le.iij.l.ñ alr̄.ſꝫ iura penā iponēti loqūť ꝯtra hitū temere dimitētes qō nō ē ī caſu nr̄o.qꝛ ſi porteť ſub aliis īdumē tis nō ē excōicat⁹ꝛ ſcm̄ aliqō ñ ꝓbať ꝯtra electū ꝑ qō dici poſſit ꝙ īciderit ī excōicatōeꝫ qꝛ ñ ꝓbať ꝙ hitū dimiſerit ꝛ dato ſꝫ nō ꝯceſſo ꝙ ꝓbareť non ꝑ hoc eēt excōicat⁹ niſi te mere ꝛ doloſe dimiſit ꝛ ħ colligiť tex.c.vt ꝑiculoſa.ibi te mere hitū ꝛc.ne cle.vel mo.li.vj.Et ibi ſiqs aūt hoꝝ teme rari⁹ violator ꝛc.ꝙ vbū violator denotat ꝙ dol⁹ debebat īteruēire.qꝛ violētia nō ꝯmittiť ſine dolo:vt.ff.vi bo.rap. l.iij.§.doli. Jtē ꝯſtō excōicat ſolū illos q ex temeritate vio lāt ꝯſtōnē ipſaꝫ ꝙ vbū ſonat ī malā ptē:vt.ff.ad turpil.l.j. in ꝑn.Vn̄ illa decretalis nō ē ītelligēda de illis q̄ cā tīoris dimittūt nec ēt leuitatis qꝛ ēt ī atrocib⁹ leuitas nō puniť: vt.C.ſiqs ipa.ma.di.l.j.ꝛ iō pōt dici dolus īteruēiſſe.tū rō ne loci q īſpici dꝫ ī talibus:vt.ff.de pen.l.aut fcā.§.loc⁹.tū rōne al ipſi⁹ electi.qꝛ nō vř hūiſſe mētē habitū dimittēdi ſꝫ cuſtodiēdi quē ī itinere ꝑicłoſo ſub aliis veſtib⁹ portauit. Et qō diciť ī peiorē ptē faciēdā eē īterꝑtationē ꝑꝑ ꝑiculū aīe ꝑ.c.cū medicinalis.itē ꝯtra ꝯſitētē:vt.ff.de ī interro.acti. l.de etate.§.ij.ꝛ qꝛ ñ appꝫ de iuſto tīore ꝛc.nō ꝓcedit.qꝛ noticia ē cā tīoris hoc ſciūt ꝑſertim illi q montes trāſierūt. Et qꝛ ñ agiť ħ de ꝑiculo aīe ſꝫ de ꝯſeruatōe vł ꝯſumptōe iuris dcī electi vtꝫ excōicatio eēt mortalis.qꝛ ſi ꝑ hoc dicta electio caſſareť elect⁹ efficereť ꝑpetuo ineligibilis ꝛ in fa mis ꝛ ita quo ad mūdū fama ſua eēt ꝑpetuo mortua.vt ex tra de ele.c.ſuꝑ eo. Jtē iura ꝑdcā locū hñt ī foro ꝯtētioſo. ſꝫ ꝯfeſſio de q̄ agiť fcā fuit ī iudicio aīe vbi ē faciēda īterꝑ tatio ſm̄ mētē ꝓponētis vt ē expſſuꝫ.extra ď homi.c.exhi bita.ꝛ.c.ſignificaſti.ibi cuꝫ de ceteris ꝛc.xxij.q.v.humane aures.extra de iureiur.c.q̄to.ꝛ.c.vēiēs.vbi hoc expſſe dř ꝑ Jnn. Nec diſſimulatio iꝓbať a iure.xxij.q.ij.vtilē.ex tra qō me.cā.c.platū. Nec vꝫ ꝙ opponiť ꝙ hñs ſtatuꝫ du biū nō dꝫ ꝓmoueri ꝛ īfamia ſcī ab electōe repellit. Quia nō ē ꝓbatū aliqd qō facit dubiū ſtatū electi vt īducat īfa mia ꝯtra cū imo eꝑs q dř euꝫ excōicaſſe.ſ.xxxvj.dies a da ta illi⁹ lr̄e de ſtatu ꝛ ꝯuerſatōe electi laudabili teſtioniū ꝑ hibuit vt ē ꝓbatuꝫ.ꝛ ꝑſtāti⁹ ē ꝑſūiꝫ̄m bone fama cū nō di cať diffamat⁹ niſi ꝑ lr̄as eꝑi q̄ nullā īfamiā īducūt cū non ꝓbenť ad alicui⁹ noticiā ꝑueiſſe tpe electōis nec poſtea ꝑ duos ānos ꝛ ꝑ ꝯtrarias lr̄as eiuſdē eꝑi bona fama ꝓbeť electi q̄ debēt ꝑualere.extra de accuſ.c.iꝫ ī ſi.ꝛ no.ꝑ Jnn. eo.ti.c.inqſitionis.ꝛ ꝑ.B.ī.c.qř.ij. Nec ꝑſumiť qs excō icat⁹ ī dubio ꝑ.c.cū deſideres.ꝛ.c.illō.qꝛ ibi dř ꝙ ī dubiis eſt via tutior eligēda. Et qui de ſnia dubitat dꝫ abſtinere magis ꝙ ſacra tractare. Nō tū dř ibi nec alibi ī iure ꝙ vbi eſt dubia excōicatio ꝙ iura alicui⁹ colat vł differat.imo cō trariū dñt ꝙ ille q opponit excōicationē dꝫ eā ꝓbare aper tiſſimis documētis:vt ī.c.pia.extra de excep.l.j.vi.nā vbi crimē vel pēa opponiť clara ꝓbatio regriť.C.de ꝓba.l.j. ſciāt.ꝛ no.Azo.ī ſum.de ꝓba.§.poſtmodū.ꝛ de pēis.§.cū aūt.ꝛ.c.illud logͥ inotoiis. Nec ꝑpō aut ſcm̄.d.Card.ꝑ bat excōicationē cū dubitatiue petita fuerit ꝛ ꝯceſſa q̄ ñ ꝑ bat excōicationē.extra de elec.venerabilē.marie cū ex tali facto nulla ē ſnia lata ab hoīe vel a iure vñ ſi in dubiū vo luerit ꝓuideri ſaluti aīe abſit ꝙ ex tali facto excōicat⁹ dēat iudicari.ſꝫ qꝛ bonaꝝ mētiū ē ibi culpā ꝛc.ꝛ qꝛ ſi ſimplr̄ ſi ne aliq̄ dubitatione hmōi abſolōnē petijſſet ꝑ hoc non eēt excōicat⁹:vt no. Jnn.extra de ſen.exc.ꝑ tuas. ¶ Jtē ꝑſup poſito ſine ꝑiudicio ꝙ fuerit excōicat⁹ fuit tū abſolut⁹ꝛ ha bilitat⁹ꝑ diſpēſationē ad celebrādū diuina q̄re habilis eſt ad hñdā beneficia ꝛ honores.qꝛ magis dignū trahit ad ſe min⁹ dignū:vt.ff.de ſena.l.q īdign⁹ a ꝯtrario ſenſu.ꝛ extra de pēis.c.ſi is.li.vj. Et hoc veꝝ ē qñ irregularitas ex deli cto non enormi occulto ſeqreť:vt ī.c.q̄ſitū.extra de tēpo. ordi.hoc ſec⁹ ſi ex defectu.qꝛ tūc hꝫ principiū vitioſuꝫ ꝛ lꝫ diſpēſeť ꝙ poſſit ꝓmoueri remāet tū ſpuri⁹ facto diffama tus qꝛ non pōt ꝑſes ꝓuicie ꝛc.q̄re ꝯſtringiť diſpēſatio qꝛ plus affert ꝯfirmatio quā tollat negatio.ꝛ hoc ꝯſueuerūt notare oēs doc.extra de tēpo.ord.ī.c.q̄ſitū.ꝛ de ꝯſue.c.cū

dilect⁹.l.di.ſerui.⁊.c.dño ſancto.⁊ vt ꝯſtitueret.⁊ Mo.de
filiis pſbi.c.vi.Jtē dicit elect⁹ q̄ lr̄az dñi.G.cardinalis ꝓ
duxit ꝯtra oppoſitionē dcī.P.vbi dicebat dcm̄ electū te
mere dimiſiſſe blr̄ū ſuū ſ3 ñ ꝓbauit dict⁹.P.cū teſtes ſui
ſint ſingulares.dic.n.vn⁹ q̄ epō rupē l aurā.Alter vo dic
q̄ puſij.⁊ ille ē ꝯtrari⁹ ſibi ipſi.Terti⁹ vo vidit electū l vr-
be romana vēiētē corā epō vtice.⁊ ñ vidit q̄ portaret blr̄ū
vidit tñ albedinē ꝑ fiſſurā cappe.⁊ ſic ſacit ꝓ electo q̄re
ad purgādā ꝯſciam electi ⁊ curiā de h informādā ꝓcura
tor ei⁹ ꝓduxit dcās lr̄as inquātū faciebāt ꝓ dicto electo ⁊
ñ alr.vñ ſi ꝯtra eū l aliquo facēt ñ intellr l hoc cas ꝓduxiſ
ſe.¶ Jtē poſuit dict⁹.P.⁊ ꝓbare voluit q̄ ille q̄ pnūcia
uit electionē ꝑdictā l ſua pnūciatione ñ fuit vſus v̄bis ſin
gularis nūeri ſ3 pluralis.nec vbū electionis ꝓtulit ſ3 dixit
iſta v̄ba dam⁹ vobis.G.in epm̄ ⁊ paſtorē.⁊ ad hoc ꝓbā
dū ꝓduxit.xiiij.teſtes.l.x.tpe electōis oēs p̄ntes l.c.⁊ vn⁹ il
loꝝ ſolus dixit q̄ audiuit illa v̄ba ꝯpleta ⁊ ſtatī3 poſtmo-
dū pnūciauit in ſingulari.Alius dicit q̄ audiuit v̄ba illa
nō tñ recordat̄ ſi audiuit v̄ba dñi.G.⁊ ſtatim ad clamorē
ipſius ⁊ pluriū alioꝝ pnūciauit l ſingulari q̄ v̄ba intelligēda
ſunt ꝯiūctī3 ñ diuiſim.q̄ alr eēt ꝯtrari⁹ ſibi.nā alr teſtifi-
catur l decreto vt ibi oēs.Alij dicūt q̄ pnūciauit ſic̄ ē ſcri
ptū l decreto tñ audierūt q̄ ille icepit ꝑ illa v̄ba nos ſ3 nō
ꝯpleuit q̄ ipſi ſcirēt pp clamorē mltoꝝ ⁊ ſtatī3 pnūciauit
ſicut ē ſcriptū.Vñ dic electus q̄ ſi illa v̄ba ſibi poſſent no
cere q̄ abſit excuſaret̄ ꝑ.c.iij.extra de ꝓba.q̄ illi de.c.no-
lebant malā electōē3 ſ3 bonā ⁊ q̄ dcā v̄ba pl̄alis nūeri
ꝓbare ñ potuit ꝑ illos de.c.ꝓduxit dict⁹.P.iiij.teſtes lai
cos q̄ videnē dicere ſe audiuiſſe v̄ba pl̄alis nūeri ſupra-
dicta qb⁹ ñ ē fides adhibēda.q̄ ꝯtract⁹ erat l ſcriptis.vt
C.de teſti.auc.rogat⁹ ſ3 erāt remoti ab illo q̄ pnūciat ꝑ cē
tū pedes ꝑ̄ete ſpiſſo ſepē pedū iter medio ad pedē cuiu-
ſdā feneſtre nec videre poterāt aliquē l.c.vt dicūt. Quaꝛ̄
ſupplicat p̄r ſancte elect⁹ videri diligēter.c.iij.q.ix.teſtes
vt gl.ibi poſitā cū ſi.vbi vr̄ electi itētio expediri q̄ſtū ad ꝓ
xime dcā dic tñ vn⁹ teſtis ꝯtra electū3 ꝓduct⁹ q̄ erat ime-
diate iuxta illū q̄ pnūciabat ⁊ incipiebat l pl̄ali.qō ſtatī re
prebēdit eū ⁊ ille ſtatī3 pnūciauit in ſingulari.Dicit ēt ele
ctus q̄ oēs teſtes ꝑdci ꝯtra ipſm̄ ꝓducti.l.canōici appro-
bauerūt electōē3 ſcām l ſingulari ſubſcripſerūt l decreto
⁊ appoſuerūt ꝓpa ſigilla de coꝝ expſſo ꝓpo mādato ap
poſitū fuit ibi ſigillū capli vticē.iſra.x.dico poſt electōem
ꝑdictā vbi teſtificādo ſupplicauerūt dño pape ſic̄ in de-
creto ꝯtinet̄ q̄re ꝑualet coꝝ dcm̄ poſitū l decreto ⁊ coꝝ vl
timo teſtionio.Et ſi aliq̄ dicerēt alr q̄ ſit in decreto ꝑdcō
nō d3 eis credi cū illa dixerit poſt biēniū q̄ mēoria dolu3
labilis ē nedū p⁹ biēniū imo poſt ānū nō eēt dcis coꝝ ſtā-
dū.⁊ de h plene hr̄ in gl.iiij.q.iij.ſi teſtes.⁊ ibi plene de h
in gl.⁊.ff.de ꝓba.l.ſi arbit̄.Electus vo ꝓbauit electōē3 ce
lebratā mō ⁊ tpe debit3 ꝑ ꝓceſſum ⁊ decretū ⁊ l talib⁹ po
tius ſtari d3 ſcripture q̄ teſtib⁹ vt extra de ꝓba.c.iij.⁊ no.
ibi l gl.iiij.q.iij.in glo.magna.Jtē ꝓbat hoc ꝑ ſeptē teſtes
ibi ſubſcriptos ad caplm̄ vocatos añ electiōem.l.q̄tuor
capellanos duos nōrios ⁊ vnū aduocatū directorē capli l
electōe ꝑdcā q̄ oēs iurauerūt añ electōem fideliter ordi-
nare ſcribē teſtificari ſcōm ſup ſcō electōis ꝑdcē.Jtē ꝓdu
xit.x.canōicos q̄ oēs dñt celebratā electōem ſic̄ ſcripta eſt
in decreto.Dicūt tñ q̄ incepit illa v̄ba nos ⁊ ſtatī3 clama-
uerūt oēs ⁊ incōtinēti dato ſilētio pronūciauit l ſingulari.
Vñ vr̄ caſus.c.iij.q̄ ſicut illi negabāt alienatōē3.ſic ⁊ iſti
volebāt malā pnūciatōē3.⁊ ſi aliq̄ dicerēt alr q̄ ſit l decre
to ſtādū ē pſis dcō vt.ſ.dcm̄ ē.q̄ dignū ē ⁊c.extra d ꝓba.
c.ꝑ tuas.de teſti.cū in tua.Maxie q̄ v̄ba pl̄alis nūeri ꝑ-
mittebāt ꝑ modū ꝑfatōis narrādo datā ſibi ptātē ⁊ qualr
ꝯuenerāt l talē vl̄ dabāt tali ⁊c.⁊ ſic ſunt interꝑtāda v̄ba
pluralis nūeri ne teſtes de varietate notent̄.extra de teſt.
c.cū tu.xj.q.iij.ſucceſſor.⁊ ita docet Hoſti.⁊ Cōpel.ꝓce-
dēdū l.c.q̄ pp.extra de elec.ſup v̄bo ꝓcedāt ⁊.G.de mā
deg.in ſuo libello hoc idē dicit vbi ordiat pnūciatōē3 q̄ñ
ꝓcedit̄ ꝑ formā ꝯpromiſſi ibi dū dicit cū vacaret eccl̄ia ⁊c.

Et iō circa talia facta l.caute ꝓcedit q̄ dicit tūc vitiari id
q̄ l vno ꝯtextu fieri d3 cū act⁹ ꝯtrari⁹ itercedit ex interuallo
vt.ff.d duo.reis l.duos.§.vl.⁊ ꝑ Jnn.extra de ele.c.ꝯſide
rauimus.§.itē ſi electio.vbi ſic dicit ⁊ itelligo eūdē ꝯtextū
vel aliq̄ fieri eodē ꝯtextu q̄ fiūt oib⁹ canōicis exntib⁹ in.c.
ſimt̄.nā ſi vna ps recedat ⁊ alia rēmēs aliud faciat caſſat̄
electio q̄ fit alijs recedētib⁹ qō nō fit ſi eodē ꝯtextu eēt ſcā
vt dictū ē niſi forte ex pcioꝛi ſcrutinio ꝓcederēt.q̄ q̄ ſtatī3
fiūt ⁊c.ff.ſi cer.pe.l.lecta.C.d pac.l.petēs.⁊ ē exp̄ſſu3.ff.d
ꝑſcrip.v.l.vl.¶ Ad id qō obijcit̄ de.l.ff.de arbi.qualē.⁊
duab⁹.l.ſc.vnī dr̄ q̄ ſi arbiter iuſſit diffinitiue pnūciādo ⁊
ea mēte vt ſm ei⁹ ſnīa3 diſcederēt ptes a tota ꝯtrouerſia ñ
pōt poſtea mutare ⁊ corrigere:vt l.l.actoꝝ.Et ē rō q̄ arbi
tria ſunt redacta ad ſiſimdinē iudicioꝝ ⁊ iudex ſnīa3 ſuā
deliberatōe ꝓlatā mutare nō pōt:vt.C.ſen.⁊c.nō poſſe.l.j.
ſic nec arbiter cū funct⁹ ſit officio ſuo:vt.ff.d iudi.l.iudex.
ſ3 l caſu nr̄o ille q̄ pnūciauit electionē nō diffinitiue pnū-
ciauit qū dr̄ ꝓtuliſſe illa v̄ba nos damus vobis ⁊c.nec ea
mēte vt toti negocio finē iponeret ſ3 q̄ſi ex quodā lubrico
lingue qō appet ex eo.q̄ ſtatī3 poſt v̄ba q̄ dr̄ abſq3 delibe
ratōe ꝓtuliſſe correxit ⁊ emendauit dictū ſuū ꝑ v̄ba apta.
Et ē valde mirādū q̄uo aliqs pōt idubiū reuocare qō icō
tinēti nō potuerit.nā videm⁹ q̄ hoc pōt icōtinēti teſtis etiā
poſt iuſm ⁊ primū dictū ꝓ nō dicto hr̄ ⁊ ſtat̄ ſcōo vt not.
Azo.l ſum.de teſti.c.pe.⁊ extra de teſti.cogē.c.ꝑterea.Et
hoc videm⁹ ēt l eo q̄ l ſcrutinio votū ſuū emittit nolando
ſciēter idignū pōt icōtinēti mutare hmōi dictū ⁊ dignū eli
gere.extra de ele.c.ꝑpetue.li.vj. Si.n.lubricū ēt l atrociſſi
mis ad penā nō trahit̄:vt.ff.ad.l.iul.maie.l.famoſi.q̄uo in
caſu nr̄o trahet̄ vt votū capl̄i3 ex lubricitate vni⁹ lingue pe
nā patiat̄.Nā ſi hoc eēt ſeq̄ret̄ q̄ vn⁹ ſolus arbiter facere
poſſet ſemꝑ q̄ electio q̄ fit ꝑ ꝯpromiſſu3 ñ valeret.q̄ leue
eēt vni ex arbitrio qñ electio fit ꝑ ꝯpromiſſum dicere nos
elegim⁹ talē ⁊ facere ꝑ talē viā q̄ electio eēt nulla.Prete-
rea certū ē q̄ ꝑ caplm̄ dat̄ certa forma ꝯpromiſſarijs ꝑ q̄
debeāt pnūciare electionē.Vñ ſi vn⁹ ex ꝯpromiſſarijs for
mā hui⁹ excederet non ꝑiudicaret alijs cū alieno ſcō ꝑgra
uari non debeāt:vt.ff.ad muni.l.ꝯſtitut⁹.extra de elec.c.ſi
ꝯpromiſſari⁹.li.vj.Nec ob.ſi dicat̄ q̄ funct⁹ fuerit ſuo offi
cio q̄ hoc nō ē veꝝ q̄ funct⁹ fuerit q̄ nō deliberate nec ea
mēte ⁊c.Nec ob.l.ff.de re iu.l.actoꝝ.imo vr̄ decidet̄ iſtū
pūctū ꝓ electo.nā ſm opionē oiu3 añq̄ ſit lecta ſnīa iudex
aliq̄ v̄ba ꝓtulerit illa v̄ba pōt emēdare imo ⁊ tota ſnīa ꝑ-
lecta pōt v̄ba diffinitiue mutare.Vñ cū l caſu nr̄o añq̄ le
cta eēt pnūciatio dicat̄ mutaſſe v̄ba non ē dubiū q̄ hmōi
mutatio non vitiat:vt no.l.d.l.actoꝝ.l glo.q̄ ve determiat
iſtā q̄onē ꝓ pte electi.Jtē illud qū opponit̄ de.l.iudex.ff.
de re iudi.⁊ de.c.l līis.extra de offi.dele.l qb⁹ dr̄ q̄ iudex
ſnīa3 ſuā mutare non pōt vel corrigere.q̄ ſemel funct⁹ eſt
officio ſuo ⁊c.ve non obſtāt.q̄ iura illa loquūt̄ l iudice q̄
ꝯdēnādo vel abſoluēdo ſnīa3 tulit q̄ ſi vellet poſtea corri
gere vel mutare ꝯdēnādo vbi abſoluit vel ecōtra non pōt
⁊ ē rō q̄ functus ē officio ſuo.ſ3 l caſu nr̄o nec funct⁹ erat
officio ſuo nec mutauit nec correxit ſnīa3 eligēdo aliū q̄
ꝑmū vel a nolatione ſeu electōe quā facere icepat recedē
do ſ3 ſolū v̄ba min⁹ apta ſuato tenoꝛ ſnīe ꝑ v̄ba apta emē
dādo qō l3 ēt iudici facer̄ l ſnīa3 diffinitiuā:vt l.d.l.actoꝝ
in gl.poſita ibi.itē l illis iurib⁹ iō nō pōt iudex diffinitiuā
ſnīa3 mutare vel corrigere.q̄ ſtatim ex ea lata q̄ſitū eſt ius
illi ꝓ q̄ emanauit.Vñ iudex q̄ eā tulit nō pōt penitere nec
variare cū alteri⁹ detrimēto:vt.ff.de iterro.acti.l.de etate.
§.ſi.variatio.n.admittit̄ ſemꝑ vbi fit ſine alteri⁹ detrimēto
ff.de col.bo.nōnūq̄ de acti.emp.⁊ vē.l.ſi ſterilis.§.ſi.⁊ de
v.ob.l.eū q̄ certaꝝ.ſ3 l caſu nr̄o nulli fit ꝑiudiciū ex huius
correctōe vl̄ mutatōe v̄boꝝ.imo ex nō mutatōe fieret fra
q̄ alſat ps aduerſa ⁊ iō de facili talis correctio admitteret̄
ēt vbi ꝯſtaret plene q̄ arbiter v̄bū electōis ꝓtuliſſet l totū
vñ merito licuit ⁊ mutare ⁊ variare ꝑſertī3 cū nullū fuiſſe
dicat̄ illud qō pꝛis dr̄ blr̄ū ꝑ v̄ba pl̄alis nūeri:vt.ff.quoꝝ
leg.l.j.§.ait.ij.⁊ no.C.d reb.cre.l.ſi ego infirmādū.in glo.ibi
poſita.

poſita. Preterea iura illa. ſ. l. iudex. ⁊ c. i. ſtis. locū hñt i ſnia diffinitiua i alijs ãt oib⁹ ꝑterq̃ in ſniis vt in cãu nr̃o ſi qđ ſcrĩ ē vl' aſs nõ hʒ effectū de iure ⁊ ſic ille q minꝰ bñ fecit pt iterū bñ facere vt plene no. Jnn. in. d. c. in litis. in. §. gl. ⁊ Cõpo. extra de reſ. c. capſm ſcē crucis. in gl. magna. §. iteʒ qrit ſi collatio. ⁊ Jnn. extra de iur. pa. c. cū dilectꝰ. i gl. i. ſi. imo ꝙ plus ē ſi electio appet fcā tm̃ p vba pluralis nũe ri ⁊ q nõq̃ fuiſſet fcā aliq̃ correctio vl' emēdatio vboꝝ ſic platoꝝ i plurali qđ tñ ſi appet nec ē veꝝ. qꝛ tñ ꝯſtat q ius fuit ꝗſitū electo ex ꝯſenſu ⁊ uolũtate vnanimi ⁊ ꝯcordi taʒ ꝯpromiſſarioꝝ q̃ canõicoꝝ ⁊ totiꝰ capli ſupioꝛ hẽt ꝯpellē capſm vt eligerēt ipm electū. ⁊ ſic pꝛio ꝯcordit nõ iuū. Et in caſo quo eēt deuolutꝰ ptãs puidēdi ad ſupiorē ſupioꝛ ipſe ſine iuris offenſa ſi poſſet de alio puidere q̃ de illo i quē oēs ſic ꝯcordit ꝯuenerūt. vt no. Jnn. ⁊ Cõpo. ⁊ Ho. extra de ele. i. c. publicato. ad ſi. ¶ Jtē pdcā iura loquūt qñ erat lata diffinitiua cū effectu quā nõ ſʒ mutare in ſpiu diciā altiꝰ vt dcm̃ ē. ſʒ i vno acto electõis vt in cãu nr̃o pt aliqs rõnabilr emēdare ⁊ ſtãdū ē vltio vbo vt de peni. di. ij. ſi. n. ⁊ xvj. q. i. pdicator. ⁊ ibi i gl. ſʒ de mēte ꝯpromiſſa rij ⁊ canõicoꝝ ꝯſtat p publica inſtra. ergo ⁊c. ⁊ ſi in eadem electõe vba ibi poſita ſba nõ mutata corrigere voluerūt abſit vt ꝯtra eos i hoc caſu vtutes ⁊ vitia ꝯuertant. ſʒ accidit qđ legit Jſaie. v. c. ⁊ pbit. xj. q. iij. ve q dicitis. Concludit ergo electꝰ pater ſancte ⁊ dicit q ipſe debet obtinere de iure. dicit etiam aduerſarios puniēdos ⁊ ſibi cõdēnandos in expenſis factis per eum in lite ⁊ et faciendis.

De elec. ⁊ de teſta. ⁊ de fi- de iſtru. ⁊ ð ſen. ex. ⁊ ð apo. cLXXXIIII

¶ Pr̃ ſancte ⁊ ſi dñs electꝰ mltū diffuſe locutus fuerit plʒ ſcitari vrē oppoſitores audire ⁊ omiſſa narratõe facti ad pũcta breuit ſic deuenit. Et pꝛio obijcit ꝯ electionis formā q̃ pbat p duos canõicos ⁊ tres laycos fuiſſe plata p vba pluralis nũeri ⁊ ſic ē nulla p. c. extra de elec. ſicē per formā li. vj. Sʒ iſtū obiectū nitit pꝰ electi mltiplr tollere. Pꝛio qꝛ dicit ñ eē pbatū q electio ſic fuerit celebrata p vba pluralis nũeri ⁊ innitut quoſdā canõicos q videt dicere q ñ ſint ſic pfecte plata. Sʒ vere h excuſatio eos nõ iuuat. qꝛ cū pbet p. v. eā ſic platā ſufficit ſolēnē numeruʒ exaudire ēt ſi alij ꝯtrariū dicāt. ⁊ hoc eſt caſus. ff. de teſt. l. hñdes palā in. ij. rñſo. Et ē rõ qꝛ illi q dicūt eū nõ pfeciſſe electionē p verba pluralis nũeri aſſerūt negatiuaʒ ⁊ alijs plus dʒ credi q affirmatiue deponūt. vt extra de cau. poſ. ⁊ ppꝛie. c. cū eccſa ſutriana. ⁊ no. ff. de arbi. l. diē pferre. §. ſi in plures. ⁊ p Jnno. extra de ver. ſig. c. veniēs. ⁊ circa h attēdat q teſtes ēt negatiue deponētes nõ hñt ꝯcordāt. qꝛ vnus plus ⁊ alter minus dixiſſe eū dixit. ¶ Scđo excuſat pꝰ electi dcm̃ obiectū. qꝛ dicūt q ipſe ſtatim ſe correxit ⁊ elegit p verba ſingularis nũeri. Sʒ vere h eos ñ iouat qꝛ ꝯſtat pctm̃ forme eē pctm̃ puibile qđ appet p impõem pene. extra de elec. c. quo ſcp̃. li. vj. q̃ nõ imponetur niſi eſſet pctm̃. vt. ff. ð ver. ſi. l. aliod ē fraꝰ. in pctis aũt ipunibilibꝰ poſt ipſa pfecta ⁊ ꝯſumpta ñ ē locꝰ pnie vt pēa vitet. vt. ff. vi bo. rap. l. pe. ⁊ de furtis. l. q ea mēte ⁊ de edil. edi. l. qđ ſit fugitiuꝰ. ſʒ h pctm̃ in forma ſtatiʒ verbo plato erat ꝯſumatū ergo ⁊c. q eēt ꝯſumatū appet qꝛ qđ verborenꝰ pnũciatū ē nudo ſmone finit. i. finē ſuū accipit. ff. de edil. edi. l. ſciēdū. §. dcm̃ a ꝯpromiſſo. ⁊ clare. ff. qñ dies leg. ce. l. ſi penā. ibi publiꝰ fundo dato pfectū ē legatū ⁊c. ⁊ correctio locū nõ hʒ in his vbi ptãs p actū pmariū ē ꝯſũpta ſicē h fuit vt. ff. de arb. l. qlē. §. vl. ⁊ l. ſe. Et hoc ē qꝛ ſtatiʒ bñ vl' male functꝰ ē offõ ſuo. vt. ff. de re iud. l. iudex. ⁊ extra ð offi. ⁊ poteſta. iudi. dele. c. iij. i ſtis. ⁊ ptãs tal' ꝯpromiſſarij finita ē p electõeʒ pmā ēt q̃ ipſo iur nulla eēt. vt extra de elec. ſi ꝯpromiſſariꝰ li. vj. Et potiſſime locū ſi hʒ correctio vbi ex pꝛimo actu ēt nudo ſermone plato ſtatim alteri ē ius q̃ſitum ſicut h ⁊ ineptitudine forme ē q̃ſitū dño pape ius ꝓuidēdi vt colligit ex ſolutõibꝰ duaꝝ legū q̃ ſimul cõtradicere videntur. ff. ad tertul. l. filij mater. ⁊ C. de iur. ⁊ fac. igno. l. ij. Et ibi no. ⁊ q in hoc correctio nõ vēdicet ſibi locum pbat exemplū ſnie late per dñm Honoriū papā. iiij. de q̃ no. Archi. i. c. ſicut cū p formā. ¶ Excuſat ēt h pꝰ aduerſa q lobricū lingue ⁊c. ſʒ hec non ē excuſatio qꝛ i his q̃ põderate ⁊ cū maturitate. ⁊ iuridica fieri debēt lubricū talem correctõeʒ nõ admittit: vt. ff. de arbi. l. qꝛ arbiter. ⁊. ff. de re iu. l. actoꝝ. vbi dr̃ q liceat vba mutare eadē manēte ſba ſʒ nõ maneret eadē. qꝛ pꝛia p vba plalis nũeri plata nulla vel ſaltē anullãda ſcđa aliq̃. Jtē pꝛia trãſfert ius puidēdi ad alteꝝ. ſcđa trãſlationē ipedit. Jtē pꝛia eſt multiplex. vt extra de elec. i geneſi. ⁊ i. d. c. ſicut cū p formā. Scđa ē vnica ⁊ ſic ē diuiſa vna ab altera nõ ſolū i vbis. ſʒ i ſnia ⁊ effectu. ¶ Aliud ē i his actibꝰ q nõ hñt certos limites a iure datos ⁊ nõ cū deliberatõe ⁊ maturitate ſʒ magis ex iracūdia pcedūt. ⁊ i iſtis vēdicat ſibi locū q lubricū lingue non facile trahit ad penā vt. ff. ad. l. iul. maie. l. famoſi. ⁊. C. ſi qs ipa. maledix. l. vnica. ¶ Excuſat ēt hũc obiectū pꝰ electi ſi dicit q ptãs illiꝰ eligētis nõ ē ꝯſumpta. qꝛ nõ ſuauit formā traditā. Dixerūt. n. canõici cū ꝯpromiſerūt q vnꝰ ipſoꝝ deberet noie ſuo ⁊ alioꝝ eligere q cū nõ ſit ſcm̃ p pꝛimā formā dicit pꝰ electi ptãtē nõ eē ꝯſumptā. Sʒ certe hoc eos nõ iuuat. qꝛ cū hoc. ſ. q vnꝰ pnũciaret ſuo noie ⁊ noie alioꝝ ſit incēt forme a iure cõi ſi expſſerūt nihil imutat de natura iuris cõis iuxta illud legale ſepenũero tamē mutat rei effectꝰ ſi id expſſerit teſtoꝛ q ſi nõ feciſſet incēt tñ: vt. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. ſi i die. §. vl. ⁊ tales adiectões ſunt monitões q̃dā nihil adijciētes vl' minuētes ꝑtiſtēti forme a iure cõi date: vt. ff. de tute. l. muto. §. i. ⁊ hoc ē q. l. dicit ꝑtoꝛ nõ ſub ꝯditõe collatõis bonoꝝ poſſeſſiõe ꝯtra. emācipato pmiſit ſʒ demõſtrat qđ adita bonoꝝ poſſeſſiõe opʒ fieri: vt. ff. de col. bo. c. ꝑtoꝛ. l pꝛ. ⁊ expſſe. extra de elec. c. ſignificaſti. hec igit forma nõ dʒ dici. ab hoīe tradita ſʒ magis fuari dʒ tã q̃ a iore diſpoſita. ar. extra ð reſcrip. c. cū aliqbꝰ. li. vj. ⁊. C. de fideicõ. l. nõ recte. ⁊ extra ð offi. or. c. l. ʒ i corrigēdis. fuit ergo illa adiectio q̃dā nõ nccr̃ia vboꝝ multiplicatio q̃ ſubſtãtiā reꝝ nõ mutat: vt. ff. de aur. ⁊ ar. le. l. pedicul. §. labeo ex quo appet q ſicē ꝯſumpta eēt ptãs vbis illis i ꝯpromiſſo nõ dictis ſic ⁊ mõ. Appet igit defectū forme oīum excuſatiõe nudari. ⁊ ſic remãet qđ ex hoc capite i caſu. c. ſicut cū p formā. Non ob. q illod vbū nos quãq̃ plalis nũeri nõ vitiat electionē ſp vt ſi pferat ab epõ ſolo ꝯpromiſſario. qꝛ pp dignitatē de ſe logt i plali. vt. lxxiij. di. i noīe. ⁊. c. vl. qꝛ ibi nos pp vnū tm̃ qđ demõſtrat electõeʒ vnicā reddit ⁊ idõ non vitiat ſʒ cū h eēnt pſes ꝯmiſſarij ⁊ ibi pſites vnus ex eis hita ꝯmēoratõe ꝯpromiſſi ſci i tres ex eo ꝯcludēdo dixit nos damꝰ ⁊c. i quo damꝰ ē demõſtratio q̃ gemiat ſingularitates: vt. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. falſa. §. vl. de leg. iij. l. q ꝯcubinā. §. ſi ſtichꝰ. ⁊ ad treb. l. luciꝰ. §. caſo. Et pinde ē ac ſi cõpromiſſariꝰ q pnũciauit electionē ſeipſʒ ⁊ collegas ſuos ſingulr ãnũeraſſet: vt. ff. de leg. iij. l. ſi choꝛꝰ. Non ob. ēt q dñt q aliq ex teſtibꝰ q ſup hoc depoſuit ſtabant ad feneſtrā ⁊c. qꝛ i his actibꝰ quoꝝ vitas p ſenſuʒ auditꝰ pcipit ſufficit teſtē de auditu ꝓpo deponere: vt. ff. ð mili. teſt. l. diuus. ⁊ de offi. pſi. l. ſepe. no. p Jnn. extra de teſti. c. cū cãʒ. Nec h ipedit mediꝰ paries vel cortina: vt plene no. ff. de aq̃ plu. ar. l. in ſũma. §. idēq̃ʒ labeo. ⁊ extra ð teſti. c. ꝑterea. ⁊ p h appet ſolo ad oīa iura p ptē electi allata ad excuſandū hũc obiectuʒ q vere: vt. ð. tãgit excuſari non põt. ¶ Scđo obijcit ꝯtra electū q ipſe tãq̃ vagabũdꝰ fuit p epm ſuū excõicatꝰ ⁊ mãdatū fuit eū vt excõicatū vitari ēt ſup hoc pducta ē lr̃a epi quā ꝯſtat i tali caſo plenā fidē facere. vt. xj. q. iij. cure. extra de treuga ⁊ pace. c. j. de rap. c. j. de pba. c. poſt ceſſioneʒ. Sʒ iſtū obiectū nitit pꝰ electi tollere plibꝰ vijs ⁊ pꝛio qꝛ dicit q lr̃a epi fidē facit i modicis ſʒ nõ i magnis ⁊ ꝑiudicialibꝰ. Sʒ hoc ē nihil dicere qꝛ lr̃a de q̃ logt q̃ ē pducta ñ fuit ſci ꝑteriti ꝯmēoratiꝰ ſʒ fuit excõicatõis i abſētē inflictiõs. extra de app. c. cū ſit rõana. ⁊ de cleri. excõ. mini. c. aplice. ⁊. ff. de rei vē. l. q̃dā mulier. Vñ ei ſtat ſicut ſi pducerent iodicialis vel ſolēnis ſnia ⁊ q̃s dubitat lr̃aʒ hãc q̃ſtū ad repellendū electū plenā fidē facere cū vt iura ſ. allata

plenã fidẽ faciãt ad abijciẽdũ aliquẽ. Si ergo intra eccl'am
admitti nõ oȝ ex teſtimonio talis lrẽ quõ admittit' vt fiat ma
ri⁹ eccle ⁊ dignitatẽ teneat ĩ eccl'a quã ĩgredi nõ lȝ: vt. ff. ð
excu. tu. l. ſȝ ⁊ milites. §. ſȝ ignominia. Non ob. p̃dictis. vj.
q. ij. placuit. ⁊ c. ſi inimici. qꝛ ſȝ qđ ibi no. ille iura loquũt' ĩ
ep̃o p̃dẽte eũ q occulte ĩcidit ĩ canonẽ ſate ſnĩe quo caſu
ſicut v̓bo ei⁹ nõ credit' ſic nec lr̃is. nos aũt loqmur de lr̃a ex
cõicatoria. i. de lr̃a ĩ q̃ ⁊ p quã excõicatio lata fuit. vñ cũ ſit
ſup executõe iuriſdictõis ep̃i nec̃rio dȝ ſtari ut plene no. p
Inn. extra de fide iſtru. c. j. ⁊ ij. Nitit' ẽt hũc obiectũ excu
ſare dicẽs q illa lr̃a nũq̃ ad eũ p̃ueñit. ſȝ certe hoc eũ nõ iu
uat q abñs ⁊ ignorãs oĩno excõicat'. vt extra de app. c. cũ
ſit rõana. ⁊ de cle. excõ. aplice. ⁊ ij. q. j. de mãifeſta. ⁊ lȝ pp
ignorãtiã excõicatiõis excuſet' ab irregularitate ſi medio
tp̃e celebraret. qꝛ ignorãs ñ ↄ̃temnit: vt. ff. ad ſille. l. ſi qs igno
rare. §. ſi qs ignorãs loca. ⁊ ↄ̃dic. l. ſi ignorãs. C. ð tabu. l. ge
nerali. li. x. ⁊. ff. ð his q no. infa. l. genero tñ apparẽte vitate
excõicatiõis inflicte ceſſare hũt ⁊ electio de eo medio tp̃e
fc̃ã nõ tȝ. qꝛ apparẽte v̓itate cedit oplo vitati ſm Sabinã
q poti⁹ ſ'bam imet' q̃ oplonẽ: vt. ff. p ẽpto. l. ij. §. ſi ſub ↄ̃di
tiõe. ⁊ vij. di. vitate. ⁊ hoc ẽ q lex dicit ſi fu⁹ ſciẽs ↄ̃ditionẽ
ſuã ad dignitatẽ aſpiret ĩcidit ĩ legẽ iuliã viſcellã. ⁊ pũit' ⁊
a dignitate deijcit'. Si v̓o cũ opione publica mt' ei⁹ p libe
ro hr̃ ex decuriõe p̃cret⁹ ad capſendũ honorẽ errore la
pſus ↄ̃ceſſit pp ignorãtiã ei pẽs parcit' ſȝ oĩno a dignitate
deijcit' vt ĩ leguñt'. C. ſi fu⁹ aut liber ad dig. aſpi. l. ij. li. x. ⁊
hoc expſſe not. Bar. ⁊ Bo. l. d. c. aplice. ⁊ glo. cõis. ij. q. v.
q̃to. Nitit' ẽt elect⁹ dc̃m obiectũ tollere p quãdã abſolõnẽ
quã emanaſſe dic' ab ep̃o vicẽ. cui⁹ v̓ba ſunt. G. ep̃o ⁊c.
ſua nobis Guil. ⁊ iſta petitõe mõſtrauit q pp mltas ⁊ va
rias q̃õcs ab oliȝ int' nos vicẽ. cp̃m ⁊ ipȝ gãzelinũ ⁊ quo
ſdã cãdicos vicẽ. ſuſcitata mũ qõis q̃nqȝ p nos ⁊ offi-
ciales nr̃os ĩ eoſdẽ fuerũt excõicatõis ſnĩe pmulgate ĩn q
bus dubitat ſe aliq̃n incidiſſe ⁊ ẽt p trãſgreſſiõem mãda
torũ ſiue ſtatutoꝝ nr̃oꝝ. Unũ ſupplicauit ſibi de ſalubri re
medio p̃uideri ⁊ ad cautelã abſolui. Nos v̓o ſuis p̃cib⁹
ĩclinati eũdẽ abſoluim⁹ ab oĩb⁹ nr̃is ⁊ nr̃oꝝ officialiũ ſen
tẽtijs ſicut hũilr poſtulauit ⁊c. Sȝ v̓e hec abſolutio q̃tũȝ
ad hũc caſũ ei ñ p̃deſt qꝛ vt appet ſupplicatio ſua pro ab
ſolutõe hũda reſpectũ hũit ad certas cãs vt ex ipi⁹ tenoꝛ
appet q̃tũcũqȝ ergo ſecuta ſit abſolutio gñalis reſtrĩgit' tñ
ad cãs in petitõe expſſas. vt. ff. ð iureiu. actio. l. ſi defenſor
§. q interrogat⁹. ⁊ iſti. de inutil. ſtip. §. p̃terea. ⁊. ff. de lib. leg.
l. aureli⁹. §. ſticho ⁊ apte pbat'. C. de trãſ. l. ſi ð certa ⁊. ff. ð
arbi. l. ſi cũ dies plenũ. Et potiſſime hec in abſolutõe ven
dicat ſibi locũ ſm ea q̃ leguñt' ⁊ notãt'. extra de ſen. excõ.
c. cũ p cã. ⁊ de offi. or. c. ex pte. Et q hec ẽt fuerit intẽtio
abſoluẽtis appet p v̓ba ſua dixit. n. abſoluim⁹ ↄ̃pt humilr
poſtulauit. Nõ ob. ẽt teſtimoniũ ep̃i ſup vita electi. qꝛ vbi
deſiderat' abſolutio. ⁊ p ↄ̃ñs certa forma circa hoc tradi-
ta alia v̓boꝝ enũciatio nõ ſufficit. extra de ſen. excõ. c. cum
deſideres. Nec ẽt fcm̃ ſufficeret niſi ĩ rõano põtifice q ñ
alligat' ad formã. Et tũc ẽt neceſſe eẽt de ei⁹ ĩtẽtiõe appe
re. vt extra de p̃uil. cũ olim. ⁊ ibi no. p Inno. ⁊. ff. de ma-
numiſ. l. apð eũ. §. imperator. Nec ob. q ep̃o dedit ei ptãteȝ
celebrãdi. qꝛ nec eũ abſoluit pp formã q̃ ẽt ĩ abſolutõe re
quirit'. Sȝ nec pf abſoluit filiũ a vĩculis p̃me ptãtis nec
dñs fuũ a vĩculo ſuitutis lȝ det ei ptãtẽ teſtãdi ⁊ hoc pp
formã que in emãcipatiõe ⁊ mãumiſſione regrit'. vt. ff. de
dõa. cau. mor. l. tã his. §. i. Immo dici p̃t q tal' ĩpetratio ſu
it ſurreptitia. qꝛ tacuit excõicatõeȝ cui adhuc remanebat ĩ
plicit⁹ vt extra de reſ. c. dilect⁹. Nõ ob. q dt' dc̃ãm lr̃aȝ ñ
eẽ p̃ductã p dc̃m. P. ſȝ p aliũ q nõ ſuamit. c. cupientes. ⁊
eã dedit poſt terminũ p̃emptoriũ. qꝛ hoc dicere mõ ñ p̃fi-
cit v̓itate obiect⁹ iã pbata ⁊ apparẽte. vt. ff. de edil. edic. l.
q ſi nolit. §. i ſcm̃. ⁊ ar. C. de p̃cib⁹ impa. offerẽ. l. vniuer-
ſalis. ⁊ ſic ẽt notãt oẽs doc. in. c. vt circa. extra ð elec. li. vj.
ſufficit. n. q̃litercũqȝ cõſtare aliquẽ repellẽdũ ſm q nota.
Hoſtien. extra de offic. vicar. c. j. preſertim in hoc caſu in
quo officium multum exuberat ⁊ potiſſime in promo-
tione ad ep̃alem dignitatẽ in q̃ p̃iculoſa ẽ excõicatio ĩ diſ-
cuſſa. xlij. di. q̃eſcamus. ⁊ ad quã nõ oȝ qs p̃uehi. niſi pur
gat⁹ clare ⁊ hũ exalat⁹ ⁊ cui⁹ ſtat⁹ in nullo vacillet ⁊ q ẽt de
facto nullã notã infamie patiat' ad hec. xxiij. diſ. qui ep̃o.
lix. di. officia. viij. q. j. in ſcripturis. in ſi. xxxiij. di. laici. extra
de teſti. c. tã lr̃is. cũ ſi. ⁊ faciũt ad hoc no. p Ho. extra de or
di. cog. c. cũ dilect⁹. ſup v̓bo ĩ ipȝ. negari aũt nõ põt ex dc̃ã
lr̃a ⁊ ex ei⁹ p̃ductõe q̃cũqȝ ⁊ q̃ncũqȝ fcã oñdã eẽ ſaltẽ fcĩ in
famiã ↄ̃tra electũ q̃ ei obſtat ĩ dignitate adipiſcẽda: vt. C. ð
digni. l. nec. nõ ob. q p̃ducẽs dictã lr̃aȝ iurauit hoc de no
uo ad ei⁹ noticiã p̃ueniſſe ⁊ tñ ſcm̃ erat antiquũ qꝛ ẽt in anti
quo fcõ tñ ĩ alieno ẽ pbabilis ignorãtia: vt. ff. p ſuo. l. vlti.
Nõ ob. q dt' q nõ appet q ep̃o q̃ñ dictã ſniaȝ tulit ſedere
p tribũali. qꝛ iſte ſolẽnitates omiſſe nõ vitiãt ſniaȝ excõica
tionis. vt extra de ſen. excõ. c. ſacro. ⁊ c. cum medicinalis.
¶ Tertio obijcit' ↄ̃tra electũ de excõicatione quã ĩcurrit
religionis ſue hitũ temere dimittẽdo p hoc q eũ portauit
ſub pãnis alijs ⁊ ð irregularitate quã ↄ̃traxit ſic excõicat⁹
celebrãdo diuina ⁊ ad hũc obiectũ pbãdũ ĩducit' ↄ̃feſſio
ipſi⁹ electi quã facit corã frẽ gẽtili ſũmo p̃iorio cui nec eſ
ſe hȝ ſtare: vt. C. de nõ nu. pe. l. generalr. vt extra de exceſ.
p̃la. c. q̃ ſit graue. ⁊ no. p Cõpo. extra de ele. c. p ingſitõeȝ.
ſȝ hũc obiectũ nitit' elect⁹ tollere diuerſis vijs. Et p̃io ſic
dicit enĩ q illud q ↄ̃feſſus fuerit non ẽ ſui natura dãnatũ
ſiue a iure p̃hibitũ dicens q non dimittit hitũ q illũ portat
ſub alijs pãnis. Sȝ certe hoc eũ non iuuat. qꝛ falſuȝ eſt de
iure q ſic pbat' penã legis non effugit q amplex⁹ v̓ba mẽ
tẽ offendit: vt. C. ð legi. ⁊ ↄ̃ſti. l. non dubiũ. ff. eo. ti. l. ↄ̃tra le
gẽ. ⁊. l. fra⁹. ⁊ extra ð reg. iu. c. certũ. li. vj. ſȝ q hitũ ſub alijs
pãnis tegit mẽtẽ legis offendit ergo ⁊c. q aũt offendat ſic
oñdit'. Jõ enĩ. c. vt p̃iculoſa. extra ne cle. vel mo. li. vj. indu
xit q hit⁹ non dimitteret' vt p geſtationẽ ei⁹ religioſus a nõ
religioſo cognoſceret': vt. ff. de iur. fiſci. ſȝ ſi accepto. ſic ex
hitu nouiti⁹ a p̃feſſo cognoſcit'. extra de regu. c. vl. iude⁹ a
xp̃iano. extra de iude. c. i nõnullis. clic⁹ a laico. extra ð vita
⁊ hone. cle. clici officia. ſic ⁊ religioſus p hitũȝ dȝ diſcerni.
extra ð teſta. c. ij. xxiij. di. ſcimõialis. xx. q. j. vidua. ⁊ xxxiij.
q. v. qđ deo. Hec aũt diſtictio ſic tollit' p occultã hit⁹ dela
tionẽ ſicut p totalẽ dimiſſionẽ. imo nec eẽ vr̃ q non appet
vt. ff. de ↄ̃trahẽ. emp. ⁊ vẽ. l. i lege. Portat' ẽt hitus ad reli
gionis ſtatũ ⁊ religioſi honorẽ ⁊ ornatũ ⁊ portãtis ipȝ tui
tionẽ ne ſicut q̃libet alius offendat'. ad hoc. xxij. q. iiij. ſine
ornatu. ⁊ duob⁹ capl'is p̃cedẽtib⁹. ⁊ extra de ſen. excõ. c. in
audiẽtia. huic adde. ⁊ vide no. ĩ ſi. p Jo. an. ⁊ B. de mõte
laudino. extra de vita ⁊ ho. cle. c. q̃m ĩ cle. ⁊ ẽ qđ mercuri.
alis ſub titulo ð apoſtatis. Itẽ ad euitãdã ipſi⁹ portãtis lu
bricitatẽ ſeu liberã euagationẽ vt p̃ſupponit' p̃alleg. c. vt
p̃iculoſa. cũ igit' hit⁹ occulte portat⁹ careat oĩb⁹ his effecti-
bus delatus ſeu portat⁹ dici non poterat ſȝ dimiſſus ſicut
⁊ obſcure dictũ p non dicto habet' ⁊ p̃ñs latitãs tñ p non
p̃ñte habet': vt. ff. ð iur. fiſ. l. non ĩtelligit'. ⁊. l. ita fidei. de in
ſtitutoria. l. ſȝ ⁊ ſi. §. p̃ſcribere. de iureiu. actio. l. de etate. §.
nihil. ⁊. q̃bus ex cau. in. poſ. ea. l. fulcinius. §. illud. ⁊ ĩ ſatis
põt colligi ex mẽte iuris diſponit. n. ius q monachus ep̃o
portet hitũ religiõis ſue ⁊ ibidẽ diſpõit q mõachi fcĩ põ-
tifices pãnis lineis nõ vtãt' deſup q nequaq̃ diſpoſuiſſet
ſi ſub pãnis diceret' portare hitũ religiõis ſue. ⁊ ĩ hr̃ ex-
tra de vi. ⁊ ho. cle. c. clerici officia. ſȝ ẽt pbat' qꝛ ñ mĩus po
nit' q delet albũ p̃toris vt legi ſi poſſit q̃ q ĩ totũ tollit q̃ſi
iſta duo ſint paria aliqđ totũ tollere vl' illegibile reddeꝛ.
vt. ff. de iuriſ. om. iu. l. ſi qs id qđ. ĩllð aũt dt' illegibile qđ ñ
põt occul' pſpici ⁊ ſi poſſit ex diligẽti examiatiõe intelligi.
vt. ff. de his q̃ ĩ te. delẽ. l. j. §. legi. aũt. ⁊ ſic ð p̃io ad vltiuȝ
ſeq̃t' paria eẽ aliqđ ex toto deponere ſiue tollere ⁊ a ↄ̃ſpe
ctu hoiuȝ ſubtrahere ſȝ ĩ ſit p delatõeȝ ſub alijs pãnis.
ergo ⁊c. ¶ Itẽ alia rõe idẽ pbat' ſic eñ refert inter paleȝ
deferre ⁊ occulte q̃tũ lꝫ ſimplr argẽtũ ⁊ argẽtũ celatũ ſi
ue de auratũ ⁊ iſtoꝝ neutrũ ẽ alteꝝ imo vt diuerſa ponũt'
vt. ff. ð au. ⁊ ar. le. l. ⁊ ſi nõ ſint. §. j. ⁊. §. qđ ergo. igit' ⁊ de p̃
miſs neutrũ ẽ alteꝝ ſȝ ſunt oĩo diuerſa ⁊ ſic hẽtur ↄ̃poſitũ.
¶ Itẽȝ

¶ Itē alia rōne ꝓbat̄ ſic. Habit⁹ religionis nō ē ſolū ex veſte clici ſʒ ex mō portandi veſtē talē ſicut aq̄ quottidiana ab eſtiua diſtinguit̄ nō ex aque ſbā. ſʒ ex vſu ꝛ mō ducendi. vt. ff. de aqua quoti. ꝛ eſti. l. j. §. duo ꝛ act⁹ iudicialis a nō iudiciali ſeparat̄ nō ſolū ex eo qḋ ſit ſʒ ex faciēdi modo. Vñ ops ꝙ fiat a iudice palā ꝛ in figura iudicij cōſedēte. vt. C. de lati. liber. tol. l. vnica. §. ſit quoqȝ mō. Si ergo mod⁹ portādi dimittit̄. vt qꝛ debat portari deſup portatus ē ſubt⁹ bitus dr̄ eē dimiſſus ꝙ mutata ꝛ dimiſſa eſt forma bit⁹ delatōi debita. vt. ff. ad exhibē. l. iulian⁹. §. ſed ē ſiqs. ꝛ de v̄. ſi. l. mulieres. §. res abeſſe. vbi expſſe dr̄ alicui ſeu ab aliquo abeſſe qḋ apud eū eſt ſimulāte cōditiōȝ ſua ꝑ aſſumptiōem bit⁹ ñ ſui. ff. ad. l. cor. de fal. l. eos. §. vl. Alias vr̄ ꝙ i hoc dēat attēdi ſolū apparēs bitus ꝛ ñ latēs ff. arbo. fur. ceſa. l. in gemis. Pro h ēt qꝛ ñ dr̄ nūciare q ꝑ functorie ꝛ obſcure deſert. ff. ꝙ vi aut clā. l. aut q alr̄. §. ſ. nec ob. ꝓdictū ꝙ electus alternatiue poſuit ſe cū timore.

¶ Vel ſaltē ꝙ aliqñ cū leuitate h fecerit ꝙ appet. qꝛ ibi agit̄ de piculo aīe ꝛ ſpālr̄ circa cēſurā eccleſiaſticaȝ non in mitiorē ſʒ i duriorē ꝛ tutiorē ptē fieri dʒ īterꝓtatio. extra ð ſen. exco. c. cū deſideres. de cle. excō. mini. c. illð de ſpōſa. c. iuuenis. cū ſi. pena. n. excōicatōis medicinalis ē l. c. cū medicialis. Et ſic lata fuit ſnīa ꝑ dñm Cle. papā. v. ꝛ repulſus elect⁹ ꝛ dat⁹ fuit epat⁹ fratri dñi Berēgarij fredoli tunc temporis epiſcopi tuſculañ. cardinalis.

De preben. ꝛ dignitatib⁹.

CLXXXV

¶ Thema tale ē. Ticius canonicus vticē. regularis īpetrauit grām a dño papa de ꝑſonatu offō vl̄ dignitate ptinēte ad collatōem epi ꝛ capli vticē. cōiter diuiſim. Vacauit dignitas i eccla vticē. cuius collatio ꝑtinet ad epm ꝛ caplm. Nō qrit̄ an talis dignitas ſub grā cōprebendat̄.

¶ Et breuit̄ vr̄ dicēdū ꝙ ñ. Quicqd alij dicāt vt extra ð ꝓbē. c. ꝓuis. §. cpꝫ. li. vj. vez qꝛ forte aliq niterent̄ vt illi⁹ caplā aīs diſpōnem effugerēt. ꝛ ꝙ nō bat Cōpo. gñ illam decre. extra de reſ. c. caplm ſcē crucis i gl. qꝛ qōes i v̄. itez qrit̄ de hac forma ꝛc. inter illos calus ꝛ būc de quo qrit̄ diuerſitates iducere ē aliqb⁹ rōib⁹ oñdēdū ꝙ illa decretalis ꝛ añ eā opio Cōpo. in ꝓpoſito vēdicet ſibi locū. Ad h āt oñcēdū pmo cōſiderare occurrit q̄litatē actus ð quo dr̄ idē. impetratōis q ē i ſui nā reſtrigibilis vel i pñl. dcī capli c. ꝓuis. In actib⁹ āt reſtrigibilis hec ē reglā. qꝛ nihil vēit niſi id dūtaxat ð quo palā ꝛ vbis expſſis ē dcm̄. vt. ff. ð v̄. ob. l. qcqd aſtrigēde. ſol. ma. l. ſi cū dic i pñl. de lib. ꝛ poſt. l. cōmodiſſime. ꝛ extra de ꝓbē. c. vl. ꝛ i eis ceſſat ar. ꝯ pari ꝛ a minori ad mai⁹ ēt affirmatiue. vt extra de ꝓbē. cū in illis in. ij. rñſo li. vj. de renū. c. vlt. ꝛ ibi no. ꝑ Inno. ꝛ clari⁹ per Hoſt. extra de reſ. c. poſtulaſti. Cū igit̄ hic ñ ſit fcā expſſe mētio ð eccla cathedrali nō dr̄ vēire in grām. Scðo ē cōſiderare rōem reſtringibilr̄ ꝛ q̄ mouit cōditorē illi⁹ decretalis ad ſic diſponēdū. ꝛ certe ambitio vt dr̄ in pñl illi⁹ decretalis q rō in pñl. poſita totā decretalē reſpici. ff. ð here. inſti. l. vl. de iuris ꝛ fac. igno. l. reglā. §. vl. ꝛ de cōdi. ꝛ de. l. quo cōdō. ꝛ recte debuit legiſlator ad reſtrictiōem ex ābitione moueri. vt. ff. de decuri. l. decurionū ābitioſa decreta. ꝛ de mi. l. iij. circa pñl. C. de ſena. cōſul. l. j. ꝛ extra de reſ. c. ſi gratioſe. li. vj. vbicūqȝ ergo illa rō locū bʒ hēbit locuȝ ꝛ. l. vt. ff. ad. l. aql. l. illð. de le. ꝛ ſena. cōſul. l. nā vt pedi⁹. ꝛ vt in poſ. legato. l. his cul. §. cōſtitutio. ꝛ de fonte. l. j. §. h īterdictū. ſʒ in religioſo impetrāte dignitatē q i ꝓfeſſiōe honorib⁹ renūciauit ꝛ ꝓpū velle dimiſit. vt extra de elec. quorūdā. li. vj. ꝛ. xvj. q. j. ñ dicatis poti⁹ hēbit locū. Tertio eſt cōſiderare magnitudinē rei de qua agit̄. qꝛ de dignitate in eccla cathedrali iſta vo magna ꝛ nōbilia niſi de eis expſſe dicat̄ nulla vboꝝ gnālitate includunt̄. vt. ff. de iniur. l. ꝓtor ait. §. ꝙ āi. C. de aque duc. l. eos. li. xj. ꝛ extra de reſ. c. ſedes aplica. Quarto certū ē ꝙ de iure cōi. ad epȝ vni⁹ loci nō ꝑtinet collatio eccl̄aȝ i alia ciuitate vel dioceſi poſitaꝝ. vt. iij. q. vj. ꝑ totū. ꝛ. ix. q. ij. ꝑ totū. ꝛ extra de reſcrip. c. epȝ. li. vj. forma igit̄ ꝑ quā ꝓuideri mādat̄ de dignitate ꝛc. ptinēte ad collationē epi ꝛ capli nō ē latior illa q̄ mādat̄ ꝓuideri i ciuitate ꝛ dioceſi. ſʒ illa nō cōprehēdit cathedralē. vt in. c. ꝓuis. ergo nec iſta ꝑ locū a pari. ar. ff. de dā. iſe. l. hoc ampli⁹. §. vl. ꝛ ibi no. Quinto certa ē forma ſpālis ꝛ ꝓpria q cōꝓhēdit ecclaȝ cathedralē vt cū mādat̄ i aliq̄ ecclaꝝ ꝓuincie ꝓuideri h ꝓꝑ intētionē cōcedētis q voluit vberiorē gratiā facere: vt in. d. c. ꝓuis. §. vl. ꝛ extra de ꝓbē. c. ꝓ illoꝝ in q̄ forma ē duplex generalitas notāda. ſ. i ꝓlalitate ciuitatū dioc. ꝛ locoꝝ i ꝓlalitate ecclaꝝ ꝛ collationū quoꝝ nulla eſt i grā de qua qrit̄ ergo deficit rō cōꝓhēſionē eccle cathedralis iducēs ſi ſic ergo ꝛc. ar. ff. de iurepa. l. adigere. §. quis. de pac. l. qḋ dictū. de ope. lib. l. plane. ꝛ de iure īmu. l. ſemp. §. iʒ. Non ob. ꝙ īpetrās erat canōicus eccle eiuſdē. qꝛ. c. ꝓuis nō cōſiderauit ꝑſonā īpetrātē qlis eēt: vt. C. ð vi uer. reſcrip. l. vniuerſis. ſʒ cōſiderauit ſolū ambitionē impetrātis ac rectitudinē īpetratōis vltra ciuitatē ꝛ dioc. ſe minime extēdētis ꝛ excellētiā eccle cathedralis q ola hic cōcurrūt vt ex ſupiorib⁹ pʒ. cōſideratio igit̄ ꝑſone īptinēs eſt: vt ar. ff. de ꝓcu. l. minor. §. vl. ꝛ. l. ſe. ꝛ. ff. de tuto. ꝛ cura. da. ab his. l. iij. dādo. Nō ob. illa verba in hoc caſu ꝛc. poſita in. c. ꝓuis. qꝛ illa verba poſita ſunt ꝓꝑ caſum q ibi legē qñ alicui mādat̄ ꝓuideri i ꝓuincia ꝛ ꝓꝑ formā q̄ nititur iuri cōi ꝛ modicū grē bʒ. vt extra de ꝓbē. cū ſm̄ aplm. ꝛ ð eta. ꝛ quali. c. accipim⁹. non aūt ponunt̄ ibi illa verba vt excludant̄ in qbus eſt oīno eadē rō vel maior in qbus nō dicit̄ lex extēdi ſed nuclear: vt. ff. de adul. l. ſi poſtulauerit. §. ſʒ ſi negauit: vt not. ꝑ Gar. extra de elec. c. cupiētes in glo. ſʒ poſito ꝙ ꝑ ſupiorē ꝛc. ſignata ſup verbo oēs electi. ꝛ accedit in argu. ff. de eden. l. quedam. §. nūmularios. cum ſimi.

De iureiurando.

CLXXXVI

¶ Lȝ ex ordine videat̄ eē ꝙ creditor teneat̄ remittere ſacramētū de ſoluēdis vſuris ſeu i fraudē vſuraꝝ extortū. vt extra de iureiur. c. j. Si tñ creditor ad illud relaxādū induci nō pōt. qꝛ cōtūaciter id facere recuſat iudex pōt id ex ſuo officio facere ar. extra ð iureiu. c. cū qdā. §. vl. ð teſti. c. cōſtitutis. ꝛ. xv. q. vj. aucte. idē ſi abſēs ē creditor vt a parte moueri nō poſſit. arg. de fideicō. lib. l. ſi cū fuū. §. ſi ego fuū. ff. de iurepa. adigere. §. vl. ꝛ qḋ ibi no. Et hec fuit ſnīa Innu. ꝛ clari⁹ Hoſt. extra de iureiurā. c. debitores. ſicut eū. l. mortuꝰ. interdū ſupplet ꝛ repñtat ſcm̄ holor: vt. C. ſi mancipiū ita fuerit alie. l. ſi puella. ꝛ. ff. de manu. l. cāȝ. ꝛ me li⁹ inuē. de here. ꝛ falci. §. his igit̄. ibi ꝛ ſi nū illud aliqua. l. ꝛc. Sic ꝛ iudex viuus vt. C. ð priui. fiſci. l. vl. ꝛ de iure deli. l. ſi infanti. vel vbi talis relaxatio de iure dubia videret̄ poſſet eccla ex mero officio ingrere. vt extra de iureiurā. c. ad noſtrā. ij. ꝛ ibi no. ꝑ oēs vic v̄o denūciatōis lʒ iuramētū interueniat. Nō ob. h vt extra de iureiur. qnēadmodū in ſi. ꝛ eo. ti. c. j. qꝛ tñ euāgelica ē neceſſe charitatiuā moniciōeȝ ꝓcedere quā facere nō ē facile ꝓpter abſentiā creditoris.

De offi. ordi. ꝛ de tranſac.

ꝛ de v̄. ſig. CLXXXVII

¶ Primū dubiū ē an cōſiderata ordiatōe pape liceat̄ epō pictauē. certā curiā erigere ꝛ hre. ꝛ vr̄ ꝙ nō. qꝛ i ordiatiōe ſunt hec v̄ba aplica aucte ſtatuimus i hūc modū vʒ ꝙ ſint due curie ꝛc. q̄ v̄ba taxatiue debēt intelligi ac ſi dixiſſet ꝙ ſint de curie tm̄. arg. de iterro. actio. l. de etate. §. ſi cū eēt. ꝛ de cōdi. ꝛ de. l. cū ita. ꝛ ar. ff. ad trebel. l. ſi cui pte. §. j. ibi nec ruſus cōtra volūtatē defuncti ꝛc. ꝛ extra de his q̄ ſi. a p̄la. ſine cōſen. capi. c. cū aplica. circa ſi. ꝛ. xxxv. di. q̄lis. cū ſi. Sʒ in cōtrariū vr̄ veri⁹ certū ē ꝙ ꝑ ipſaȝ ordinationē multe cāe ſunt dño epō reſeruate quaꝝ curā ꝛ ſolicitudinē bʒ ꝑ ſe ꝛ alios gerere. negari itaqȝ nō pōt qn curā hēat īntellectualeȝ q̄ eſt apud oēȝ curā reddēdi iuſticiā hñtē. dcā ē enī curia a cura: vt. ff. de ori. iur. l. ij. i ſi. in. ij. rñſo. vr̄ ergo qḋ remāſerit ſolū ð curia. i. de certo ꝛ determiato loco i quo iuſticiā reddat vel reddi faciat i cāis quaꝝ ei ē cognitio reſuata.

S; dicat mihi q̄ſo ī ꝯtā ſentiēs qd̄ ius ꝓhibet quo minꝰ ordiariꝰ ad certe cāꝝ genera poſſit ſibi determiare locū in quo ꝑdcā expediat certe nullū ius ē .ergo ⁊c̄.vt.ff.ō ꝓba. l.ab ea pte.qui.ex cau.ma.l.necnō.§.ꝙ eis ingt ꝑtoꝛ.⁊.C. de reli.⁊ ſump.fu.l.ſtatuas.qnimo vnicuiqꝫ l; bōa fide in ſuo facere qḋ vult ēt ſi inde aliꝰ ledat̄ oium tñ ſuitute ceſ ſante vt.ff.de ꝺā.iſec.l.ꝓculus ⁊ de aꝗ plu.ar.l.§.deniqꝫ. ſi ſuitꝰ vē.l.ſi cui.§.ariſto.de ſer.vr.ꝑdi.l.cū eo.⁊.l.cuius edificiū.⁊ l iure ſcriptū ē ꝯctis volētibꝰ ꝑmittatur murali ābitu fundos ꝓprios ſeu locū ſui ꝺſi conſtitutū valere.vt C.de edificijs ꝑua.l.ꝑ ꝓuincias ſane neceſſariū ē oio talē locū eē publicū ī quo fiat cāꝝ examiatio ⁊ ferant̄ ſnīe ⁊ ꝺī caſ̄ iſte locꝰ forus vt extra de ṽ.ſi.c.forꝰ ⁊ ꝑ exercitiū boꝝ actuū fiat publicꝰ ⁊ inſignis ⁊ fiat locꝰ ī quo ꝯſueuerūt ſe dē maiores.extra quē locū alſ regl̄r lata ſnīa nō tēret. vt C.de ſen.⁊ interlo.om.iu.l.cū ſnīam.ff.ō inſti.⁊ iur.l.pe.⁊ de indi.l.ſi locꝰ vt extra de ap.c.ꝗ frōte.ꝑ h̄ tñ ñ deroga tur eꝑali ꝓuiſio ēt a iur̄ cōi ei ꝯceſſo.ſ.ꝙ poſſit in quocūqꝫ loco hōeſto ſiue dioc.nō exēpto cathedrā collocaſ̄ ⁊ cās audire.vt extra de offi.or.c.cū eꝑo li.vj. ⁊ cū certitudo loci faciat ad expeditōem iudicio.vt extra ō reſ.c.ꝗꝛ nō nulli. ibi vel īdeterminate ad villā ⁊c. Nōne abſurdū ē dicere ci uiles caſus ꝗ a criāibꝰ magnitudie ſupant̄.vt.C.de ord. iud.l.vi.⁊.ff.ō penis.l.in ſuoꝝ.ī ſi.⁊ que ciuiꝰ.l. diſponēte finiri debēt.vt.C.de iud.l.ꝓperādū.⁊.C.vt inter certū tē. cri.q̄ſti.ter.l.vlt.certū locū h̄re.⁊ īter criales i incerto va gari certe h̄ nēo negabit ⁊ ꝑ h̄.C.de vete.iu.enu.l.ij.§.ꝗꝛ tus ibi ī locca deuia ⁊ mltō diſtātia deuagātes ⁊c. Pre terea cū cognoſcēti de crie ſit aliqñ neceſſariū edictū cita toriū i albo ꝓponi.vt.ff.de acq.reio.l.j.qño in albo citabu ꝗ albū ñ hēbis certe nullo mō. Nec ē dicēdum ꝙ ñ hēat certū locū ſ; i quocūqꝫ loco eū ſedere ꝯtigerit albū ponet ſi opꝰ erit.h̄.n.nihil aliud eē ꝗ̄ litigātes variatiōe ꝯtinua decipe.vt.ff.de inſti.ac.l.⁊ ſi pupillus.§.ꝯditio.in ṽ.ſ; ⁊ ſi alſ cū alio ⁊c. Porro ſi ordiariꝰ ꝑt in quocūqꝫ loco ma luerit ꝑterꝗ̄ i tēplo ꝓ tribunali ſedē. vt extra de offi.or. c.cū eꝑo.li.vj.nihil ꝓhibet eū ꝓ toto tꝑe vl̄ vſqꝫ ad certuz tꝑs ſibi certū ⁊ determiatū locū eligē.ꝗꝛ in h̄ melioꝛ ꝯdō ſit ſubditoꝝ.ar.ff.de ſtatu lib.l.iij.§.ſtichꝰ ānua. ⁊ de ſui. vt.ꝑdi.l.ſuitutes.§.ſtillicidiū. Jtē h̄ pꝫ ꝑ ꝺcā ṽba ꝯpōnis nā in ea ꝺr̄ ꝙ de dictis cāis pōt cognoſcere ꝑ ſe vel ꝑ aliū q̄ño voluerit.igiſ̄ non aſtringiſ̄ ꝙ ꝑ officialē vel auditorē eāꝫ cognoſcat.ꝗꝛ verbū voluerit ꝑbet naturalē facultatē cuiqꝫ faciēdi qḋ vult.ff.de ꝯdi.iſti.l.vbi hec de le.j.l.ſi ita legatū.§.illi.de le.iij.l.ſi fideicō.§.h̄ aūt legatū.de ṽ.ob.l. cētēſimꝰ.§.vl.ff.loc.⁊ ꝯdu.l.iiij.⁊.l.velle.de reg.iu.qnimo ꝺcl officiali ⁊ auditori ꝺaſ̄ expꝛſſe cognitio cāꝝ ꝑdictaꝝ ꝑ eādem ꝯpōnē ibi cū dicit officialis inſuꝑ eꝑi ⁊ auditoris cōis audiētie cognoſceret de qbuſcūqꝫ negocijs ⁊ cāꝫ pre terꝗ̄ de eꝑo ꝑſato ſupiꝰ ⁊ inferiꝰ reſeruatis ⁊ alſ ſpāſr ſibi ꝯceſſis ⁊c̄. Jtē ꝺr̄ i eadē ꝯpōne ꝙ eꝑo pōt ꝺcās cās audiē ⁊ diffinire ꝑ ſe vel ꝑ aliū ⁊ ēt alſ ꝗ ad ipm deferent̄ ꝑ ſim plicē q̄relā ꝺūtā ꝑ citationē officialis ſui vl̄ eiuſdē audito ris nō fuerint ptes pūtes igiſ̄ ṽba ꝑdcā vel ꝑ aliū ⁊c̄.ītelli gent̄ de alio ꝗ̄ de officiali ⁊ auditoꝛ ꝑdcis ꝑſertim qꝛ i ea dē ꝯpōne ꝺr̄ ꝙ emolumētū deāꝝ cāꝝ erit ſolidū dicti eꝑi. ⁊ tñ de emolumēto cāꝝ ꝗ vētilant̄ ī curia officialis ⁊ audi toris ꝑdictoꝝ pcipit tñ tres ptes appet igiſ̄ ꝑ ꝑdcā ꝙ non fuitītētio dñi Cle.pape.v.ꝗ ordiauit fecit ⁊ auctorizauit ꝯpōnē ꝑdictā ꝙ cāe huiꝰ vētilarēt ī dictis duabꝰ curijs.ſ. officialis ⁊ auditoris.⁊ iō pñt vētilari ī tertia curia alſ fru ſtra diceret̄ in ꝯpōne ꝙ poſſit de ipſis cognoſcere ꝑ ſe vel ꝑ aliū in ciuitate vel dioc.nec ē incōueniēs ꝙ eꝑo iponat hoc nomē curia ⁊c̄.loco ī quo exalant̄ ⁊ diffiniunt̄ cauſe ꝑdicte ſibi ſpecialr̄ reſeruate cū locoꝝ noia nr̄a diſtinctōe ꝯſtituant̄.ff.de leg.j.l.ꝙ in reꝝ natura.§.ſiqs.de leg.ij.l.ce ſius ⁊ titius.ar.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.filie.§.titia.Imo talis lo cus ſic dꝫ noiari.C.de leg.l.vlti. Jtē hoc appet manifeſte alia via ꝺr̄ enī in dicta ꝯpoſitiōe ſic.decanus aūt ⁊ capl̄m ſupradictū hēat i vtraqꝫ curia quartā emolumētū.ſ.officia lis ⁊ auditoris ⁊c.ꝑſumiſ̄ igiſ̄ expꝛſſe ꝑ hec ṽba ꝙ alia cu ria eē poterat ⁊ ꝺēat pictauis ī qua nullā emolumētū ꝓci perēt decanꝰ ⁊ capl̄m alſ ꝺcā ṽba in vtraqꝫ curia ⁊c.ꝗ ſa tis erāt demōſtrata ⁊ clara de ſe ſi nulla curia dēret eē pi ctauis ꝑterꝗ̄ dicte due curie.vt.ff.de li.⁊ poſt.l.ij.fruſtra dicerent̄ demōſtratiue ⁊ declaratiue ṽba ꝑdcā.ſ.officialꝭ ⁊ auditoris ⁊c.qḋ eē ñ dꝫ.vt.ff.de dote ꝑleg.l.j.in fi. Sic itaqꝫ aliqualr̄ ꝑſuaſo ꝙ liceat eꝑo tertiam curiā h̄re.reſtet rñdere ad obiectū ꝗ ex ordiatiōe ſumiſ̄ in ꝗ ꝺr̄ ſic ꝙ ſicut due curie ⁊c. ¶ S; ad hoc rñdeſ̄ ꝙ ñ ſequiſ̄ h̄ argumē tū ſint due ergo due tñ ſicut nec h̄ tu hēs vnū occulū er go vnū tñ.vt.ff.de ac.emp.⁊ vē.l.ſi vēditoꝛ dolo in ꝑn.ff. de le.ij.l.vlt.§.vl.⁊ ibi no. Niſi ſint ṽba ibi taxatiua vt ꝺū taxat vel tñ h̄ ergo obiectꝰ numerꝰ excludit ꝙ ñ ſint pau ciores ñ ꝗn poſſint eē plures vt.ff.ō iud.l.ꝑ īternalla.ſicut ecōtra qñqꝫ ꝯtingit.ſ.hoc expꝛſſe dcē.ſ.ꝙ ñ poſſit eē plus. tūc.n plus eē ñ poterit minꝰ āt ſic vt colligiſ̄.ff.ō vētre l̄ ſpi.l.j.§.de īſpiciēdo.⁊ h̄ ꝑt colligi ex qōe ꝑcedere ipam ordinatōem ꝑtēdebat nāqꝫ eꝑo ꝙ ſoli ſibi tāꝗ̄ ordiario li cebat curiā h̄re.capl̄m āt ñ negabat ꝗn liceret eꝑo curiaꝫ h̄re ſ; dicebat ꝙ ēt ſibi ſcribiſ̄ ad Carbōianū.l.iij.§.ſi duo īpuberes.hoc āt volēs decidere dñs papa Clemēs vnā curiā inſolidū attribuit eꝑo ꝗ vocabaſ̄ curia officialꝭ.aliaꝫ voluit eꝑo ⁊ caplo eē cōem ad aliqḋ pꝛicipiū curie capi tulū admitēdo.remanet itaqꝫ penes eꝑm qḋ capl̄m ñ in ueniſ̄ eē ꝯceſſum vt.ff.de vſur.l.ſi ſtipu.§.vlt.de adimē. ⁊ trāſfe.le.l.alūne.§.ꝗ filios.⁊ qui.ex cau.ma.l.nec vtilez. ſicqꝫ ex ꝑcedēte qōe ſumit intellectū ordiatō.vt.ff.ō pen. l.ſi ꝑſes.⁊ de ſuſpec.tuto.l.he.n.cauſe.§.j. ⁊ ibi no.⁊ ꝑ h̄ facit ꝗꝛ huiꝰ ordiatiōes ꝗ̄tū fieri ꝑt ſunt ad ius cōe redu cēde.vt.C.de nora.l.ij.⁊ extra de cōſue.c.cum dilectus.⁊ de reſcrip.c.cām que ⁊ ibi no.per Jnno.

De elect.⁊ de appellatio.

CLXXXVIII

¶ Nō ꝓſequēs ꝯ̄tēptū ⁊ ob hoc appellās nō teneaſ̄ ad obſeruantia.c.vt circa ꝓbaſ̄ ſic. ¶ Qui deducit aliqd eū ius omiſſio nō ē de forma nō obijcit ī forma.ſ; ꝯtēptus eſt hmōi qm̄ oluꝫ vocatio nō ē de forma.vt extra de elec.c.ec cleſia vr̄a.ij.ergo ⁊c̄. Preterea aliqd iudicaſ̄ alicuius ius ꝓpriū ex actiōe ꝗ ei ꝯpetit:vt.ff.ō rei vē.l.ſolū.§.veꝝ.⁊ de aur.⁊ ar.le.l.qnꝰ.§.argēto.ſ; ꝓſequēti ꝯtēptū ꝺaſ̄ ꝯfeſſo ria:vt in.c.cū eccla ſutrina.ō cau.poſ.⁊ de ṽ.ſig.c.abbate. ⁊ ibi no.ꝑ Jnno.hec aūt actio nulli ꝺaſ̄ niſi ṽo dño:vt.ff. ſi ſer.vē.l.ij.ergo ꝓſequēs ꝯtēptū ꝺr̄ ꝓſeq ius ſuū magis ꝗ̄ ī forma obijcere:vt in.l. vſufrui.ff.ſi vſufru.pe.vbi ꝺr̄ ꝙ in ꝯfeſſoria opꝫ vnūquēqꝫ de ſuo iure nō alieno ꝯtēdere. Preterea ꝯſtat ꝙ pſonꝰ petens ꝓuiſionē infringi factā ad ecclaꝫ cuiꝰ ad eū pñtatio ptinebat ꝺr̄ ius ſuū ꝓſeq ſ; elige re debēs plus iuris hꝫ īntereſſendo electōi.ꝗ hꝫ ex ꝑſſaꝫ iu ris diſpōnē ꝗ̄ pſonꝰ qui hꝫ ſolū ex patiētia.ergo ⁊c̄. Pro pterea cui ꝓſeqſ̄ dicēs aliqd ad ſuū officiū ptinere nō eſt delatoꝛ ſ; ꝓpriā cām agere ꝺr̄:vt.ff.ō iur.fiſ.l.ſi cuꝰ in qō ne.§.j.⁊.C.de latori.l.j.ſ; ꝓſequēs ꝯtēptū ē hmōi dicit enī ad ſuū officiū ptinuiſſe coeligere.ergo cām ꝓpriā ꝺr̄ age re. Preterea eligere fructꝰ ē ꝗſi poſſeſſionis iuris canōica lis:vt no. Jnno.extra de elec.l.c.cumana.ī glo.ſi ſimul.⁊ ō reſti.ſpo.in l̄ris i gl.⁊ de reli.do.l.cū dilectꝰ.⁊ Archi.extra de ꝑbē.cū q.li.vj. Cōſtat aūt ꝙ defendēs fructū rei ſue ꝺr̄ ꝓpriā cām agere.vt in ꝑalleg.l.vſufrui.ergo ⁊c. Et hoc vr̄ dicere Jo.an.l.c.ꝯſtōnē.G.de monte laudino vr̄ cōtra in eodē.c.ſuꝑ verbo ius eccleſie ⁊ ſuper verbo in formam.

De teſtamen. ⁊ ō ver.ſig.

extra.de inſti.⁊ ſubſti. CLXXXIX

¶ De inſtōibꝰ ⁊ ſubſtōibꝰ gnālr̄ notādū eſt ꝙ inter ꝯdi tiōes diſiūctiue enūciatas ponit̄ aliꝗ̄ ꝯditio quā ad indu cēdū fideicōmiſſum ꝯditionibꝰ ſubnixū ſꝑ oꝫ verā exiſtiā h̄re iuſ̄ diſpōne vl̄ mētis interꝑtatōe ⁊ aliaꝝ aliꝗ̄ ſine hac nō ſufficit verā eē tūc ex ṽtute iſtiꝰ trahiſ̄ diſiuncta ad cō iuncta

licitã vt appet in filio inſtituto a pre ꝛ rogato alii reſtituere ſi inteſtatꝰ deceſſerit vl ſine liberis vl ſine nuptijs. qꝛ cuꝫ adhoc vt fideicõmiſſariꝰ vniuerſalis admittat ſp oꝫ iuris diſpõne filiũ ſine liberis decedere vt. C. ꝺ fidei. l. cũ acutiſſimi. ꝛ. ff. de ꝯdi. ꝛ demõ. l. cũ auus. ꝛ iõ nõ ſufficit aliquaꝫ aliaꝝ ꝯditionũ imo nec oẽs ſine hac vas eẽ pp hãc. n. tota oro ꝯditõis ꝯtinẽs copulatiua intelligit ne pro pte dicat ꝯiũcta ꝛ p pte diſiũcta p. l. de vſucapi. l. cũ q edes de reꝝ pmu. l. l. C. de codicil. l. vlt. ꝛ ar. ff. ad. l. fal. l. q q̃dragita. ibi rurſus pte deri rõnũ ſi ꝯgruit ꝛc. extraneo vo ſic iſtituẽte extraneũ ꝛ fideicõ. relinquẽte ſub ꝯditionibꝰ alternatiuis ſ. ſi inſtitutꝰ teſtatꝰ vl ſine liberis vl ſine nuptijs deceſſit nõ ſubintelligit p. l. niſi eẽt oppoſita vt no. i. d. l. cũ acutiſſimi. ſꝫ qꝛ expſſius poſita i alijs ex interpꝛetatõe mẽtis intelligẽtia ꝛ nullã aliaꝝ ſine hac ſufficiat verã eẽ imo nec oẽs vt. ff. de hꝫ. inſti. l. hui9. ꝛ iõ nãm copulatiue aſſumit eadẽ rõne q̃ ſupior ꝛ hic ẽ caſus. C. de inſti. ꝛ ſub. ſub ꝯdi. fac. l. gnãlr i pri. ꝛ l. ij. rñſo. ꝛ ex his colligit tota rõ illiꝰ legis.

De religioſis do. ꝛ ꝺ ver. ſignifica.

CXC

Thema tale ẽ frẽs heremite ſci Aug. hẽbãt ꝛ hñt ꝯuẽtuꝫ ꝛ locũ i ciuitate caſteli pſidẽtes regimini ciuitatꝫ p viã publica faciẽda circa muros deſtruxerũt q̃ſdã pte dõi loci ꝛ in recõpẽſatiõem huiꝰ dederũt ipſis fribꝰ q̃ſdaꝫ domos dcõꝝ fratrũ ꝛ dederũt eis licẽtiã faciẽdi põtẽ ſupflumẽ ſi indigeãt p trãſitu. Nũc frẽs fcõ ponte ſupra flumẽ voluerũt eccl̃am edificare i domibꝰ ꝛ ſedíminibꝰ ſibi i cã biũ datꝫ. Querit an licite facere poſſint. Dubiũ aũt i qõe facit pꝛohibitio poſita. extra de exceſ. pla. c. cũ ex eo. li. vj. vbi legiſlator pꝛohibet ne mẽdicãtes domos vl loca ad hitãdũ ꝺ nouo ſuſcipiãt vl olim ſuſcepta dimittãt ſe ibidẽ ad alia trãſſerẽtes vt ex lra dcẽ decretalis appet ꝛ pleriſqꝫ vr q ñ pp interpoſitiõem fluminis que diſcõtinuitatẽ ad pmũ locũ ſac ac p hoc mutatõeꝫ quãdã iducit ꝛ pp hoc ſcriptuꝫ eſt q mediũ pdiũ qð ñ fuit impedit ſuitutẽ. vt. ff. de ſer. vr. pdio. l. q ſellas. §. vlt. ſicut. n. pico medius diuidit domũ a domo ꝛ i eã q̃ pus eadẽ fuit diuerſitatẽ iducit. vt. ff. cõmu. pdio. l. ſiqs duas. §. i. ita fluminis interuẽtus mltomagis ꝛ ample edes p mediũ ſpaciũ eẽſent ols diuerſe. vt. ff. de dã. infec. l. ſi finita. §. ex hoc edicto. ꝛ pp multã diuerſitatẽ ꝛ diſtãtiã dcm̃ ẽ q habenti domos ex vtraqꝫ pte fluminis nõ lꝫ põtẽ ſup flumẽ facer. ar. ff. ne qd i loco publico. l. ij. §. tractatũ. ꝛ ẽ expſſum. ff. de flumigibꝰ. l. vlt. ꝛ q lꝫ ver fiat põs p quẽ flumẽ trãſire poſſit adhuc remaneãt domos diuerſe nec altera alti dicat accedẽ ac p h vidcat q̃dã i tali acqſitõe ſeu edificatõe eẽ mutatio pbat expſſe extra de ꝯſe. ec. vl alta. c. ſi eccl̃am. li. vj. Sed in ꝯriũ vr vitãs. qꝛ talis acqſitio ꝛ poſt acqſitõem edificatio ẽ ꝺ actibus ſui nã pmiſſis. ff. de pba. l. ab ea pte qbꝰ ex cau. ma. l. necnõ. §. q ei ingt. C. de relig. ꝛ ſump. fu. l. ſtatuas. ff. ſi ſer. vẽ. l. ſicuti. §. ariſto. C. de edifi. pua. l. p puincias. ꝛ ẽ expſſum in cãu nro. extra de exceſ. pla. c. nimis pua. §. adhuc iſti ergo iuri antiquo oꝫ ſtari niſi q̃tenꝰ ei derogatũ ẽ p. c. cũ ex eo. vt. C. ꝺ ap. l. pcipimꝰ. ꝛ de teſta. l. ſancimꝰ ita aũt ꝺ admi. offi. l. ſi. ꝛ. ff. de adimẽ. ꝛ trãſſerẽ. lega. l. alũne. §. q filias. Imutatũ aũt ẽ i duobꝰ dũtaxat caſibꝰ. ſ. in acqſitõe hitatiõis i loco ꝺ nouo ꝛ imutatõe ſiue trãſlatiõe. Sꝫ nr caſus ſub nullo iſtoꝝ claudit ergo ꝛc. minoꝛ pbat ſic dũ decretalis pꝛohibet acqſitõem hitatiõis i loco h loci appellonõ ſumit ſtricte vt ſumit. ff. ꝺ v. ſi. l. locꝰ nec ẽ hoc vocabulũ ad angulũ referẽdũ vt. ff. de vi ꝛ vi ar. l. iij. §. ibi aũt. ſꝫ accipit p alio loco a ciuitate caſtro vl villa diuerſo ſilitẽ qð oñdũ nã diſiũcte ꝯonis vt. ff. de re. du. l. j. ꝛ ꝺ vſuf. le. l. titio. cũ ſi. ꝛ ẽt oñdũ illð relatiuũ diuerſitatꝫ alijs qð ſignificat diuerſum in ſuppoſito ſꝫ idẽ i ſba. vt no. Jo. mo. extra ꝺ re. iu. i gnãli ergo cãus nr ſub pꝛia pte pꝛohibitõis ñ cadit q̃ pꝛohibꝫ acqſiõꝫ ꝺ nouo qꝛ i loco ꝺ q̃ agit ſiue i ciuitate pus locũ hꝫ ꝛ hꝫ ſicut i pdicamẽto ſbe ñ ẽ nouũ q ſuit vt. ff. ꝺ legi. ꝛ ſena. ꝯſul. l. nõ ẽ nouũ. de no. op. nun. l. j. §. opus nouũ. ꝺ pub. ꝛ vecti. l. vlti. §. quotiens. vij. q. j. non aũt. xviij. c. j. ij. de mõachis. ſic ꝛ in ſitu dr nouũ i loco i quo nũq̃ fuit ſꝫ i ciuitate caſtelli hitatio fratrũ fuit ꝛ ẽ ergo nõ põt dici acqſitio in loco i quo nõ fuerit. Uidẽdũ itaqꝫ reſtat nũqd dicat mutatio ꝛ trãſlatio ꝛ vtiqꝫ neutrũ iſtoꝝ dici põt. qꝛ qðlibet iſtoꝝ dicit ſeparationẽ a pꝛio: vt. ff. ꝺ adi. ꝛ trãſſe. le. l. trãſlatio. de acq. re. do. l. adeo. §. iſula. ꝛ. C. de edẽ. l. edita. h aũt h nõ ſit. qꝛ locũ pꝛimũ nõ relinquũt nec ſe mutãt. ſꝫ pꝛio exiſtẽti aliũ locũ adimũt. hec aũt ſunt in re ꝛ effectu diuerſa: vt. ff. ꝺ ſena. l. pe. ꝛ de exerci. l. ſi cũ. §. itẽ ſi ſeruꝰ. in hoc. n. edicto nõ trãſſert actio ſꝫ adijcit ꝛ ſic apparet q nec ſub pꝛia nec ſub ſcða pte pꝛohibitiõis illiꝰ. c. cũ ex eo. ꝯpꝛehẽdit caſus nr. Remãet itaqꝫ ſm ſupiꝰ pbata pmiſſus. Jllud ſane poſſet dubitationẽ aliquã facere. ſ. an interuẽtꝰ illiꝰ modici fluminis ſiue riuuli hãc ampliatõeꝫ ipediat. Sed hãc dubitatõeꝫ tollit expſſe. l. ff. ꝺ ſui. ruſti. pdi. l. vi. ꝺ aq̃ plu. ar. l. ſi pꝛiꝰ. §. via publica. ꝛ. §. lꝫ nõ pꝛio. Cõcludo itaqꝫ talẽ ampliatõeꝫ pſeruꝫ nõ voluntariã ſꝫ magis neceſſariã i caſu de quo q̃rit eẽ pmiſſaꝫ. ar. ff. ꝺ manu. teſt. l. q potueret. nõ. n. ſubiacꝫ legi neceſſitas ſꝫ ipa ſibi lex ẽ vt. ff. ꝺ offi. ꝯſul. l. j. ꝛ. j. q. j. remiſſiõeꝫ. ꝛ. ff. fa. her. l. alienatiões. Sꝫ qꝛ ꝯria paꝝ mouẽt nõ ẽ ad ea necriũ rñdere.

De elect. ꝛ de tozneamen.

CXCI

Nullo mõ vr q liceat alicui ſine ꝯfirmatiõe adminiſtrare. h eni ẽ in oi officio auctẽ publica ſꝫ vtilitate priuata vt in tutore ꝛ curatore: vt i auc. vt hi q oblig. res ha. §. pe. col. vj. C. arbi. tutel. l. vl. i officio publico auctẽ ꝛ vtilitate: vt in auc. de mãda. i pn. col. iij. ibi placuit oibꝰ iudicibꝰ nris ꝛc. ꝛ. C. ꝺ diuer. offi. ꝛ app. iud. l. pbatorias. li. xij. ꝯſtat ẽt iuriſditionẽ ꝛ adminiſtrationẽ ipij eẽ penes papã qcũqꝫ eaꝫ ſibi ſine ſupioris auctẽ vſurpat pdo ẽ vt. ff. ꝺ acq. poſ. l. ex ſtip. ꝛ ſo. ma. l. dotis nõ vr poſſe ꝯſuetudine introduci q qs ſine ꝯfirmatione vel ſupioris auctẽ adminiſtret. ꝛ qꝛ eẽt ꝯtra bonos mores ꝛ poſſet adminiſtrare excõicatꝰ hreticꝰ ac alis pꝛauus ꝛ talis adminiſtratõis nõ capax. ꝛ iõ i hoc nulla ꝯſuetudo tꝫ: vt i auc. vt nulli iudi. circa pn. ꝛ extra de ꝯſuetc. vlti. pſertim in electis i diſcordia. qꝛ cũ nõ appeat qs ius hẽat magis iuri ꝯuenit vtrũqꝫ ſuare q̃ vtrũqꝫ ſe adminiſtrationi imiſcere ipꝛudẽter: vt. ff. ꝺ teſta. tute. l. duo ſunt titij. de re. du. l. ſi fuerit. §. j. ꝛ ſic alter alteꝝ ꝯcurſu impediat: vt. ff. de vſufruc. l. quotiẽs. ꝛ de leg. j. l. huiꝰ. Et abſit illa abuſio q q vincit in cãpo ſit i iure potior qm̃ talis abuſio duo hꝫ abſurda pp q̃ reddit i pſcriptibilis. qꝛ inuitat ad ðlicta: ſ. ad arma ꝛ rixã ꝯtra legẽ. ff. de vſufruc. l. ſi cuius. §. ſi inter duos. ꝛ delictoꝝ ſit q̃dã occaſio ꝛ hoc dicit i ex. legis dũ dicit itaqꝫ dum fortitudinẽ i armis appellet ſolũ ꝛ ſiqs ab ea iuſticiã ſubtrahat delictoꝝ occaſio ſolũmodo non quorũdam bonorum fiet occaſio ꝛc. hec legunt i auc. vt omnes obe. iudi. pꝛin. in pꝛin. colſ. vj. talis autem hmõi ẽ abuſio. qꝛ ſubtrahit iuſticiã a fortitudie. ergo nõ ẽ inducibilis nec pſcriptibilis vtpote q̃ electoꝝ ẽ occaſio ex q̃ aiaꝝ ꝛ corpoꝝ picula ſepe pueniũt: vt extra ꝺ torneamẽ. c. j. Scðo q p cã ꝯtra euãgeliũ deꝰ tẽptat: vt. ij. q. v. monõachiã. vt extra de pur. vul. c. vi. p totũ. Tertio vr ẽt iure ciuili pꝛohibita: vt. C. de gladia. l. vnica. li. vj. qcqd notet glo. ordiaria. ff. ad. l. aqꝉ. l. q̃ actiõe. §. ſiqs i colluctatõe. ꝛ iſti. de hꝫ. ab inteſt. §. p ꝯtrariũ. Quarto ſi iſta abuſio obtineret iã i electiõe vel pelectõe ſorti locꝰ eẽt q Jero. deteſtat. xxvj. q. ij. nõ ſtatim. ꝛ. c. non exẽplo. ꝛ extra de ſortile. c. vlt. ꝛ hec fuit opi. Jnno. extra de pbẽ. c. ppoſuit. ꝛ Cõpo. extra ꝺ ꝯſue. cũ venerabilis. ꝛ Archi. extra ꝺ pbẽ. c. cũ q. li. vj. Preſuppoſitis ãi abſurditatibꝰ q̃ ꝯſuetudinẽ ipediũ. Eadẽ ẽt puilegio obſtãt iuxta illð legale ne ſub pꝛetextu ꝯceſſi puilegij vel flagitioꝝ creſcat auctoritas vel publica vacillet vtilitas vt. C. de pui. ſcho. l. ij. in fi. ꝛ. ꝺ mi. l. meminerit. De pena vo ſic ſe miſcẽtis ſine ꝯfirmatõe ſiqs q̃rat vr dici poſſe puari iur ſibi ex electõe q̃ſito. qꝛ qs pdit uñium ſibi iuris diſpõne q̃ſitũ p h q rẽ ſua auctoritate occupat vt appet in

legatario.C.de legi.l.ſi ē dubiū.ꝛ ſi ē dubius talē in.l.iul.
ābit⁹ incidere cui⁹ pēa ē infamia.vt.ff.ad.l.iul.ābitus.l.j.
Infamia aūt ad habēda dignitate repellit vt.C.de dig.l.
ij.li.xij.ꝛ extra de excel.pla.c.cū inter dilectos.ꝛ cū impiū
ab eccla teneat̄ i feudū.vt.lxiij.di.ego Lodouicus ꝛ ē de
claratū.extra de iureiu.c.rōani in ꝯcilio vienē.ꝛ no.Inn.
extra de foro ꝯpe.ſꝫ nōnulli dubiū ē inexcuſabilr errare
eū q ſi ſolū negligēter imo poti⁹ ꝯtumaciter ſacramēti fi
delitatis oblatōem neglerit ꝛ eū eē feudo ꝑuandū vt i.x.
col.q ſunt pða cū bñficij amittēdi.c.j.ꝛ de capitu.corradi.
c.vnico.ꝛ tñ is de quo q̄rit̄ monit⁹ fuit a tali vſurpatiōe
ceſſare nec ceſſans irreuerēs ꝛ contumax fuit aduerſus
dñm q̄re vel capite plectēdus militiā amittit.vt.ff. de re
mili.l.oē delictū.§.ꝯtūacia.ꝛ.l.milites agr.§.irreuerens
miles.ꝛ extra de maio.ꝛ obe.c.ij.ꝛ h̄ ꝓbāt iura canonica.
extra de cle.c.qualr.ꝛ i eo.ti.c.auaritie.ð ꝑbē.c.cū gli.vj.

De teſtibus.
CXCII

❡ Viſo diligēter ꝓceſſu hīto ꝫ.G.de ꝯcbis pro vitatis
examīatōe ꝑmitto aliq̄s reglas a iure i criālib⁹ traditas.
❡ Vna ē vt ibi diligēti⁹ examiet̄ vbi ð ſalute holſ agit̄.
vt.C.de ap.l.addictos ſupplicio.Et ꝛ vbi maius ꝑiculū
vtit̄ ibi cauti⁹ eſt agēdū.vt.ff.ad carbo.l.j.§.ſꝫ ꝛ ſiqs ꝯſtat
aūt mai⁹ ꝑiculū verti in q̄lib3 modica criali q̄ͣ in q̄ntacūq3
magna ciuili.vt.ff.de peni.l.in ſeruoꝝ in fine. ❡ Alia eſt
vt q ſnīam laturus eſt temperamētū hoc teneat vt nō pri⁹
capitalem in quēq̄ꝫ ꝓbat ſeuerāq3 ſnīam qu ſ ſua ꝯfeſ/
ſiōe vl̄ certa oīu3 ſup hoc īterrogatoꝝ depoſitōe vict⁹ ſit.
Et ſit i obiecto flagitio vt vix ēt ipſe ea q cōmiſerit negare
ſufficiat:vt.C.de pe.l.q ſnīa3. Nec i hoc ē ſeueritatis glo/
ria affectāda.qnimo ð3 iudex i grauiorib⁹ cāis ſeueritatē
legū cū aliquo tēpamēto benignitatis ſubſeq:vt.ff.ð pe.l.
reſpiciēdū.Alia ē q nō ð3 qs criālr dānari ex ꝑſumptiōi/
bus.ff.de pe.l.abſentē.Et iō lꝫ Salomō ex violēta ꝑſum
ptiōe filiū iuſſerit reſtitui mrī ſue nequaq̄ꝫ ſubrīpiētē ipm
criālr dānauit de plagio.vt extra de ꝑſump.c.afferte.ꝛ.c.
q2 viſiſe.ꝛ ibi clare no.de hoc ꝑ Inno.Alia ē q vt qs ꝯdē
net̄ ð crīe op3 eū diſtrictiſſimis ꝓbōnib⁹ ꝛ luce clariorib⁹
eē ꝯuictū:vt.C.de ꝓba.l.ſciāt.v.q.vj.epiphaniū.Alia ē q
maleficiū nō ꝓbat̄ niſi ꝑ teſtes q facto īterfuiſſe dicunt̄ ꝛ
ſub obtutib⁹ maleficiū dicūt eē ꝯmiſſu3:vt.ff.ð q̄ſti.l.vni⁹
facinoris.§.teſtes.C.de erog.mili.ãno.l.ꝑ hāc.§.ſciāt.vo.
ꝛ in auc.de teſti.§.ſancim⁹.Alia ē q op3 teſtes ſane atq3
īteger opīonis eē.q2 ſi hoc i ciuili reqrit̄ nō vtiq3 vez eſt:
vt.C.de teſti.l.teſtiū facilitatē.Op3 nāq3 [illegible] cātē illō dā/
tarat teſtioniū aduertere q īteger fruct⁹ hō ꝓtulerit:vt.ff.ð
teſti.l.q̄ſitū. Hinc ē q teſtioniū laborātis ſola īfamia facti
nō recipit̄:vt.ff.ð ſena.l.caſſius.ꝛ ibi no.Multos ſoti⁹ hec
in criāli ſuabunt̄:vt.C.de agē.i reb⁹.l.ex eo.li.xij. ❡ His
igit̄ ſic ꝑmiſſis accedam⁹ ad ꝓbōnes ꝛ qdē teſtes q de au
ditu ꝓcepto a vulneratu deponūt ad ꝓpoſitū nihil faciūt:
vt.ff.ad ſille.l.ſiqs in graui.§.j. Nec eni moriētes ſp verū
dicūt:vt.ff.ad carb.l.j.§.idē ait.ꝛ ad velle.l.ſeia.Teſtes ēt
q de infamia dicūt ꝓpꝫ faciūt.q2 īſamia nō ꝓbat ſꝫ fidē ſa
ctā ꝯfirmat.vt.ff.de teſti.l.iij.§.eiuſdē q̄ꝫ quoq3 ꝑncipis.iiij.
q.iij.§.itē ſepe. Vñ dicūt doc.q fama cū vno teſte i criāli
nō ꝓbat:vt no.extra ð teſti.c.veniēs.Et dictū dñi.B.nō
vr̄ nocere.q2 ſi ictus cuiuſq3 ē ꝯtēplād⁹:vt.ff.ad.l.cornel.
de ſicca.l.vl.ipſe nō deponit q viderit.G.ꝑcutiētē cū gla
dio ſꝫ cū palma vel cū pugno.ꝛ ſic nō ꝓbat vuln⁹ illud de
quo vr̄ deceſſiſſe.Et eodē mō rñdet̄ ad dictū.B.filij ſu/
pradicti.B.cui⁹ dictū ꝛ alio vitio laborat.q2 ipſe.B.tpe
ꝑ eū depoſiti teſtionij erat mior.xx.ãnis cui⁹ dictū i cā criā
li fidē nō facit:vt.ff.de teſti.l.in teſtioniū.ꝛ no.i eo.ti.l.inuſ
ti dictū Petri marcelli i tali cā fidē nō facit.q2 ꝓbatū ē ꝑ
multos teſtes eū eē ſurē vilis ꝛ abiecte ꝯditōis non īteger
fruct⁹ vel ſatus hoiem.ꝛ ſic ei⁹ dictū nō arguit maxie ꝯtra
hoiez clare ſame ꝛ emēdatoris vite ar.optimū.ff.de do.l.
nō d3.§.j. Dictū eni ambroſij nō ꝓbat nec v3.q2 ꝓbatū ē
eū ꝑiurū ꝛ ſic infamē ē:vt.C.de trāſac.l.ſiqs maior. Nec ꝑ
iurī teſtionio ē credēdū.extra de teſti.c.ſicut.vj.q.j.qcūq3.
ꝛ no.ff.de teſti.l.iij.§.lex iulia. Dictū.G.de podio fidē nō
facit. Infamat⁹ eni ē īſamia iuris.q2 dānat⁹ fuit de crīe pu
blico illud ē lex iulia de vi publica.q2 aggreſſus fuit aliu3
imo alios cū armis.C.ad.l.iuliā de vi pub.l.ſi crimis.ꝛ.ff.
eo.ti.l.q dolo.§.vl.ad.l.cor.de ſicca.l.is q cū telo.Et ſic eſt
īſamis:vt.ff.de publi.iu.l.īſamē.Et ꝑꝑ hoc fuſtigatus fuit
q̄re ꝛc̄.vt.ff.de his q no.īfa.l.ictus fuſtiū.ꝛ ibi no.ꝛ.C.eo.
ti.l.fuſtib⁹ ceſum. Et in oēm euētū facti īſamie nō aſpgit̄:
vt no.i eo.ti.l.nullā.Sunt ēt pleq ex teſtib⁹ ꝓductis extra
nei ꝛ ignoti q ſm.l.mōtis peſſulani recipi nō dñt ad teſtio
niū q lex in h̄ ſeruāda ē:vt ar.ff.de teſti.l.iij.§.vl.ꝛ ſic reci
pi nō debuerūt recepti religionē iudicātis nō inſtruūt:vt
ff.ð q̄ſti.l.diu⁹.§.ex qb⁹ cau.ꝛ ibi no.Et his oīb⁹ diligēter
ꝯſiderare vr̄ poſſe ꝓbabilr ꝑſuaderi ex ꝓbatis ad faciēdā
ꝯdēnatione de occiſo ꝯtra dictū.B.ſ.non debere ꝓcedi.

De reſcrip.
CXCIII

❡ An lrā aplica.G.de baina que vr̄ nō poſſe includere
eccl̄am ſancti frāconis ꝑ eo q alius ſub eadē data īpetra
uit ſpālitē ſunt iſta vba ꝛc. Nō ob.ſi ſi aliq ſup ꝓuiſionī
bus ſibi faciēdis ꝛ de bñficijs eccleſiaſticis i dictis ciuitate
ꝛ dioceſi ſpāles vl̄ in illis ptib⁹ gnāles nras vl̄ ꝑdeceſſoꝝ
nroꝝ rōanoꝝ pōtificū aut legatoꝝ aplice ſedis impetraſ/
ſent ꝛ ſi ꝑ eas ad inhibitōem ꝛc.tex.c.duob⁹ in fi.pōit iſta
vba quo electo ali⁹ alo careat īpetratis niſi ex tenore lrā/
rū ipſius expſſe appeat q vtriq3 ipſoꝝ voluerim⁹ ꝓuidet̄
ꝛc. Mō ē in q̄ōne an ꝑ vba ſupradcā in lrā aplica poſita
hēant locū vba.c.duob⁹ in lrā ſupra poſita.Et vr̄ dicēdū
q nō q2 vba in gr̄a poſita ſunt ꝑ tpo ꝑterim pluſq̄ͣ ꝑfect i ñ
impetraſſent ꝛc.referunt̄ ad eos q añ impetraſſent ꝛc.c.ſꝫ
ex his duob⁹ qs pri⁹ īpetrauerit ñ appet.ꝛ ſi coīpetrātes
dicunt̄ ergo hos duos vel eoꝝ alteꝝ nō includunt vba.c.
q2 eque ſimul ſunt neutrū ꝑus altero.ff.de re.du.l.ſi ſue/
rit.§.j.ꝛ de do.inter vi.ꝛ vxo.l.cū hic ſtat⁹.§.ſi ābo.ibi nō
vr̄ aūt ꝑoꝝ deceſſiſſe q donatū accepit cū ſimul deceſſerit
ꝛc. ❡ Scdo.c.duob⁹.ad hoc vt vtriq3 de impetrantibus
vna die gr̄a ſalua ſit reqrit aliq̄ͣ maiorē expſſiōem volun/
tatis cōcedētis ꝑ quā appareat voluiſſe eū ꝓuidet̄ vtriq3
q impetrātib⁹ diuerſis ēt dieb⁹ vl̄ eadē i qb⁹ tñ appet ð
ordie vt ex diſcurſu illi⁹.c.duob⁹ colligit̄ euidēter.ſꝫ in ī/
petrātib⁹ diuerſis dieb⁹ illa clā nō obſtāte ſi pro alio ſcri
ꝑſim⁹ ꝛc.ſemp reqrit̄ vt ſcda impetratio teneat vt extra ð
reſc.c.mādatū.vbi vo in coimpetrātib⁹ eadē die illa clā ñ
ſufficit ad faciēdū vtrūq3 ſiue ſecūdū admitti aſs eēnt pa
res impetrātes eadē dies ꝛ ſucceſſiue ſꝫ hoc ē falſu3 ergo
ꝛc. ❡ Tertio ſi attendant̄ vba.c.duob⁹.niſi ex lrāꝝ ipſius
ꝛc.ſ.ſecūdo veniētis appeat q vtriq3 papa voluerit ꝓui/
dere ſꝫ q voluerit ꝑoꝝ īpetrātiū obſtaculū amouere īter
hec aūt vba refert largiter.vt.ff.de hr̄.inſti.l.ſi vo.in ꝑn.ð
no.op.nū.l.ſciēdū.ꝛ extra de reſcrip.c.cū aliqbus.lib.vj.
❡ Quarto reqrit̄ q expſſe appeat ꝑ lrām ſcdi q vterq3
ꝛc. Sꝫ cū in lrā ſcdi de alio coimpetrāte mētio nulla fiat
nō pōt dici appere ꝑ eā q ei voluit ꝓuidere.ar.a ꝯtrario
ſenſu.ff.de le.j.l.qui filiabus in prin. Nec poteſt dici ex/
preſſum q ē ſub vbis tā generalib⁹ denūciatū.vt extra ð
ꝑbē.c.ſi ꝓprio motu.ꝛ.c.lꝫ ecclāꝝ.i fi.ꝛ de reſcrip.c.cū ali
qb⁹.in fi.ꝑſertim cū nō vnū dūtaxat gen⁹ expectātiū ꝑ hoc
ꝯmēoret.ꝯmēorat eni ſuos expectātes ꝛ alioꝝ ſūmoꝝ pon
tificū ꝛ legatoꝝ aplice ſedis. Nō ē igit̄ expſſum qd̄ eſt tot
generib⁹ expectātiū inuolutū ſicut nec fili⁹ vr̄ noiatiz exh̄
dat⁹ q i exhr̄datōe ceteris gradib⁹ ē admixt⁹ puta ceteros
liberos exhr̄do eo q appellō liberoꝝ oīu3 deſcēdētiū gra
dib⁹ ꝯtinet:vt iſti.de exh̄.lib.§.noiatim.ꝛ ibi no.ff.ð lib.ꝛ
poſth.l.iti⁹ i ꝑn. ❡ Preterea lrā dicit vtriq3 eoꝝ qd̄ vbū
vterq3 diſtribuit īter duos:vt.C.de ipu.ꝛ alijs ſub.l.cū q
dā duob⁹.ꝛ.ff.ad treb.l.hr̄des palā.§.cū ita.ſꝫ hoc nullu3
vbū eſt qd̄ ad duos determinate refert̄ igit̄ ꝛc̄.maxie cu3
tex.dicat

ter. dicat eoꝝ. ſ. coimpetrātiū eadē die ⁊c. ℭ Quinto cū ꝙ ꝯſuetudīe cācellarie ī lr̄is aplicis ſemꝑ ponat̄. Non ob. ſi ꝑ alio dictum⁹ ſcripſeꝛ nr̄a ⁊c. vel alia cꝗpollēs ⁊ h̄ ꝯdicōꝛ rē illius decre. duob⁹ latere nō poterat. qꝛ in ꝯceſſiōib⁹ ꝯti nue verſabat̄ ⁊ turpe ē patricio ⁊ nobili ⁊ cā᷑ orāti ſicut fuerūt ꝯpilatores illi⁹ decretalis modū ī quo verſant̄ igno rare. ff. de orig. iur. l. ij. §. poſt hos qui⁹ mutij⁹. Dicēdū ē oīno ꝙ de coimpetrātib⁹ cū illa clā dicat. c. duob⁹ ītelligi. ſ. vt ſcdo vētēs repellat̄ ar. ff. ſi mēſ. fal. mo. dix. l. j. §. h̄ actio. in fi. ubi vterqꝫ enī ſi ex ſpēa ⁊ mercede eos īterueniſſe als nūqꝫ vel rariſſime pōt ille caſus ꝯtingere. ℭ Sexto tex. c. duob⁹. circa p̄n. ibi dū dicit ſi nō appeat ꝗs prio ipetrauit ex eiſdē ⁊c. innuit vnā diuiſionē talē. ſ. ꝙ ex ipetrantib⁹ vna die ſi appet ordo glibet admittit̄ ſuo ſcḋm ordīe ſi non appet ordo vnus admittitur alter ex toto repellitur. Quis āt ad mittat̄ ⁊ ꝗs repellat̄ diſtinguit ī tex. Et ergo ſit bona diui ſio ops ꝙ fiat relatio ad idē ſbēā als cauillatio eēt. vt. ff. de reg. iur. l. nā cauillatōis. ⁊ de le. ij. l. debitor. §. vlt. ſꝫ in prio caſu nō appet ordo ad hoc vt admittat̄ vterqꝫ ſcḋm ordinē neceſſe ē clauſulā illā ī lr̄is eē nō obſtāte ſi aliq nr̄a vel ro manoꝝ pōtificū ⁊c. vt clare deducūt Inno. ⁊ Cōpo. extra de reſcrip. c. capl̄ꝫ ſcē crucis. Cū ergo p̄ncipiū in ꝗ̄ntū loqt̄ vbi appet ordo de hn̄tib⁹ clauſulā loqt̄ totus tex. de eadē forma ipetrādi intelligat̄. als vt dictū ē nō eēt bōa diuiſio ſi ſbēāt ſcḋm diuerſa. Et qle p̄ncipiū eſt ꝯſtōnis talē eā totā eſſe oꝫ ītelligi. vt. ff. de iur. ⁊ fac ignō. l. regula. §. vlti. ⁊ C. de ipo. iucra. deſcrip. l. ij. li. x. ℭ Septio ſi ītelligeret⁹ tex. c. duob⁹ in ꝗ̄ntū dicit de ipetrātib⁹ vna die vnū admitti ⁊ alte rū oīo repelli de nō hn̄te clauſulā ſeqret̄ abſurdū. Finge ꝙ ex duob⁹ ipetrātib⁹ vna die vnū nō hn̄te clauſulā ⁊ hūc prio ſuas lr̄as pn̄taſſe. Alteꝝ vō hn̄te ⁊ ſcḋo venire. Scḋm hūc itellectū pferet̄ illi cuius lr̄a eēt dubia vtrū ſubreptitia ſit vel nō ille cuius lr̄a ꝯtīet vitiū obreptōis nō pati ꝯtra. l. C. de libe. p̄te. vel exh̄. l. maximū viciū. ibi nā cū adiutoriū ſimū ⁊c. ⁊ ibi cū enī ꝑ ꝯtrarib. ⁊c. Hꝫ ergo itelligi. c. duo bus. qñ ſunt ambo ſilēs ī forma. ſ. ꝙ vterqꝫ hꝫ clauſulā vl̄ neuter. Hoc voluit dicere vbū illi qḋ ē in p̄ncipio ſcā re latiōe ad ſilitudinē ꝑ cuius omiſſionē poſſet lr̄a vitiari ex toto vt in ſupiori exēplo. Nō aūt regrit oimodā ſilitudinē vt appet ī tex. de canōico ⁊ canōicādo. ſꝫ illa diſſimilitudo neutrā lr̄aꝝ vitiat. ℭ Octauo ⁊ vltio ſcḋm itellectū eoꝝ ꝗ dī cūt ſcḋo veniētē ex duob⁹ eadē die ipetrātib⁹ oīo excludi qñ clauſulā nō hꝫ opꝫ de neceſſitate dicere ꝙ. c. duob⁹ in ꝗ̄ntū diſponit vnū pferri ⁊ alteꝝ oīno excludi hn̄te locū ſolū in eccl̄a in ꝗ̄ nulli alij ſunt expectātes ꝗ̄ iſtos duos coīpe trātes qḋ ſic declarat̄. Aut ambo coīpetrātes hn̄t clauſu lā nō ob. ſi ꝑ alio ſcripſerim⁹ ⁊c. Aut nullus hꝫ aut vnus hꝫ ⁊ alter nō. Prio caſu vterqꝫ admittit̄ ſcḋm itellectū iſtoꝝ. Scḋo caſu nullus. qꝛ vtraqꝫ lr̄a ē ſubreptitia ꝑꝑ alios ex pectātes. Tertio caſu nō pōt loq cū loquat̄ ī duob⁹ quoꝝ qlibet ē admiſſibilis niſi fuiſſet p̄uētus ꝑcurſu alterius co ipetrātis. Sꝫ cū vn⁹ nō hēat clauſulā ille nō ē admiſſibilis ꝑꝑ ſubreptionē alioꝝ ipetrātiū ⁊ ſic coīpetrās nō pfert̄ ei virtute ꝑcurſus ſꝫ qꝛ lr̄a eius ē obreptitia ⁊ hoc nō pōt dici ꝓprie pferri. qꝛ p̄latio dr̄ ꝓꝑe iter pſos ad idē vēire volē tes ⁊ valētes vt nō poſſet hr̄e locū. ff. qui po. in pig. ha. l. ij. in fi. ⁊ ſic nō poſſet hr̄e locū. c. duob⁹ in eccl̄a vbi eēnt aliq expectātes qḋ irriſoriū eſt dicere vel ſentire. qꝛ ſic ſere ei⁹ ꝓuiſio inutilis redderet̄ ꝯtra. l. ff. de cap. ⁊ poſtli. reuer. l. poſtliminij ius l ſi. ad carb. l. qḋ labeo. ⁊ de euic. l. ſi ita ꝗs.

De conſue. ⁊ de elec. ⁊ de ver. ſigni. cXcIIII

ℭ Factū tale eſt. Suppoſito ꝙ vacāte eccleſia laudunēſi Archidiaconi laudunē. rōne ſuaꝝ dignitatū percidiūt de ꝯſuetudine totū emolimētū qḋ ꝓuenit ex iuriſdictōe ſpiri tuali. Itē ſupponēdū eſt ꝙ ita ſeruat̄ in eccl̄a laudunē. ꝙ anꝗ̄ reddant̄ ſigilla curie nouo p̄lato ipſe teneret̄ p̄ſtare certū iurm̄ caplo laudunē. Iſtis ſic ppoſitis ꝑ ſedē aplicā P. ꝓuidet̄ de eccl̄a laudunē. ⁊ tūc ꝯfirmat⁹ repetit̄ ipſe petit dictū emolumētū medie a tp̄e ſue ꝓuiſiōis dicens ꝙ poſtꝗ̄ de eo ē ꝓuiſum amplius nō dr̄ vacare eccl̄a lau dunē. Dicunt Archi. ꝙ vſqꝫ ad tp̄s illud ꝗ̄ reddunt̄ no uo p̄lato ſigilla de vſu ⁊ ꝯſuetudie ꝯſueuerūt ꝑcipe dcm̄ emolumētū. ℭ Queri⁹ ad quē ptinebūt dcā emolumēta a tp̄e dcē ꝓuiſiōis vſqꝫ ad redditiōem dcōꝝ ſigilloꝝ. Et vtrū ꝯſuetudo in tali caſu ꝑ dictis Archi. poſſit itroduci. ℭ Pro euidētia vō dictoꝝ ſciēdū eſt ꝙ lꝫ archidia. ſede vacāte dcm̄ emolumētū ꝑcipiūt iuriſditio tn̄ ꝯſidet penes caplm̄ ⁊ noīe capituli ⁊ ꝑ. c. nō noīe archidiaconoꝝ red dunt̄ nouo p̄lato ſigilla curie. Itē ſciēdū. ꝙ. ſ. caplm̄ diffe rat reddere ſigilla curie nouo p̄lato quouſqꝫ dict⁹ p̄latus dcm̄ iurm̄ p̄ſtiterit h̄ non fit in fauorē archidiaconoꝝ aliꝗ̄ mō ſꝫ in fauorē capli vt citi⁹ dcm̄ iurm̄ p̄ſtet̄ caplo a no uo p̄lato. Itē ſciēdū ꝙ qñ dcā ſigilla reddunt̄ a caplo nō vocant̄ ad hoc archidiacōi ſꝫ totū fit noīe capli. In qōne p̄dcā dicēdū vr̄ ꝙ archidiaconi hū dicant ⁊ ep̄o male ar. eī⁹ qḋ de vſufructuario ꝙ lꝫ ceſſerit dies legati nō prius facit fruct⁹ ſuos ꝗ̄ ſatiſdederit. vt. ff. de vſufru. le. l. vxori. Sꝫ ꝯtrariū ego credo. Prio qꝛ ā pōt dici eccl̄a vacare ꝗ̄ hꝫ ep̄m ꝯfirmatū vel pro ꝯfirmato hn̄tū qꝛ ī ſꝫ oīa ꝗ̄ ſunt iuriſditiōes vt extra de elec. c. noſti. ⁊ c. trāſmiſſa. cui pſe cꝗ ep̄al dignitas nihil addit. ⁊ extra de trāſ. epiſ. vl̄ electi. c. inter corporalia. circa pn̄. imo h̄ eſt ꝓpriū ꝯfirmationis dare exercitiū adminiſtratōis vt no. lxiij. di. q̄to. Cū igit̄ talis hēat̄ pro ꝯfirmato nō pꝫ dici eccl̄a vacar̄. ℭ Scḋo ꝯſuetudo iſta ꝯtradicit iuri cōi. lxxv. di. qm̄ qdē. xij. q. ij. il lud. extra de offi. or. c. cū nos. Fruct⁹ n. auget̄ hr̄ditas. vt C. de peti. hr̄. l. ij. nō eſt. igit̄ extēdēda ſꝫ rigide in ſuis finī bus tenēda. vt. ff. de iti. actuqꝫ p̄ua. l. j. §. vlt. ⁊ legi. ⁊ ſena. ꝯſul. l. qḋ vō. ꝯtra. Ergo de ſola vera ⁊ totali vacatōe dꝫ ī telligi. vt. ff. de ac. emp. l. ij. §. j. ſꝫ hec dignitas ep̄alis nō ē hmōi ergo ⁊c. Porro aduertāt archidiaconi ꝙ oīa ꝓuīlia ſtatuta ⁊ ꝯſuetudines obuiātes quomin⁹ cōmodū ſigilli eccl̄a vacāte obueniēs ēt futuro p̄lato ſuet̄ ſunt ſublate. vt extra de elec. c. qꝛ ſepe īſcia deliberatōe ſcā in concilio vienē. in co. ti. c. ſtatutū. niſi in caſu ibi excepto in vltio ūſ ſo. ſ. qñ iuriſditio cū eius emolumēto deuoluit̄ de ꝯſue tudine vl̄ ꝓuilio vl̄ iure alio ſpāli. Hic āt nō dr̄ in ſcō ꝙ iuriſditio ad archidiaconū deuoluat̄. Sꝫ ad caplm̄ ſi cōi ⁊ de iure cōi ē extra de hr̄. ad abolēdā ⁊ de ma. ⁊ obe. his ꝗ̄ lꝫ exerceat̄ ꝑ Archidiaconos vt ꝑ miniſtros. Sint ergo ꝯtēti archidiaconi ſi ſup obuētionib⁹ ſʒa vacatōe durāte dimittit̄ in pace. ℭ Tertio Archi. videnī hoc ꝯmodum velle vendicare ex pſona capituli ſigilla retinētis. Cū igit̄ capitulum hoc iure nō vtat̄ habēt ipſi ſilere. arg. ff. de le. preſtan. ꝯtratab. ho. poſ. peti. l. nō nūquam.

De his qui fiunt a prela. ſi ne ꝯſen. ca. ⁊ ꝗ̄ dolo ⁊ ꝯtu. cXcV

ℭ Articuli dn̄i Arnoldi dati corā nobis ſup canonicatu ⁊ p̄bēda eccl̄e vincē. ꝯtra magiſtrū Io. de pōte curuo du plicē finē ꝯſiderāt. Un⁹ n. tēdit ad canonizādū ꝓuiſiōem ſuā. Alter vō ad tollēdū ſniam ꝯtra eū latā. Circa p̄mū qꝛ canōizari nō pꝫ ꝓuiſio ſua niſi oñdat̄ iuſta ꝓuatio. Io. duo facit. Primo oñdit iuſtā ⁊ litimā ꝓuationem ex ꝑtā te facientis. i. ep̄i faciētis ex cā. qꝛ ꝑꝑ abſentiā ⁊ cōtumaciā ad reſidēdū in eccl̄a. Et ꝑꝑ formā debitā ſuatā ī ꝓcedē do. vꝫ qꝛ ꝓceſſerūt ſolēnes ⁊ pemptorie citatōes imo ma gis vocatōes publice ſcē in eccl̄a Uincē. cū neſciret̄ vbi eēt. Et ꝑꝑ expectatōem diutinā. qꝛ poſt primā vocatiōem in eccl̄a ꝓpoſitam que fuit ꝓpoſita. v. idus decēbris anno dn̄i. Mcccxv. fuit expectat⁹ anꝗ̄ ꝯtra eū aliqd fieret vſqꝫ ad. xiiij. kalē. Auguſti. anni dn̄i. Mcccxvij. Et tūc fuit ſa cta citatio alia publice in eccl̄a a kalē. Octobris. Et tūc qꝛ nō ꝯparuit ſequēti die fuit lata ꝓuationis ſnīa ꝯtra eū. Ex qb⁹ appet ꝙ iuſti ſiue iuſtificati ſunt articuli ex fine. qꝛ qḋ ſcm̄ eſt fieri de iure potuit. i. abſens ad reſidētiam ſine rō nabili cā redire renuēs priuari potuit. vt extra de cle. non reſi. c. vl. Cū n. talis clericus ſiue canonicus cēſeat̄ dēſer

tor. vt. xxi. q. ij. placuit. dignū ē vt pp̄ deſertionē gradu pri uet. vt. C. de come. l. ij. li. xij. ⁊. ff. de re mili. l. deſertorē. §. i. Nec q̄ ↄtra articulos duo opponūt reſtat breuiter rn̄deat̄ ad illa ⁊ p̄mū obiect⁹ ſpigit in p̄ſiceʒ p̄uatōis. Scd̄o in formā priuatiōis. ¶ Circa p̄mū dr̄ q̄ ſolus ep̄s ſine capi tulo ſuo p̄uare nō potuit. vt. xv. q. vij. ep̄s. ⁊ extra ð excep. p̄la. l. i. Circa ſcd̄m dr̄ q̄ citatio de magiſtro Joāne nō fu it fc̄ā ī loco debito q̄ꝛ nō in loco de ponte curuo vbi dicit tūc notorie ſe fuiſſe in eccl̄ia Vincētina ſicut fieri debuit. vt extra de cle. nō re ſi. c. ex tue. ¶ Ad p̄mū rn̄det̄ dupli citer. Vno mō p viā iuris. Alio mō p viā ſcī ſic q̄ abſētes ad reſidētiā reuocar̄ ⁊ ↄtumaces ⁊ p̄uare p̄ncipalr̄ ptinet ad officiū ep̄i ſicē ad offm̄ regētis exercitū ptinet potiſſime militi comeatū dar̄ ⁊ datū reuocare. vt. ff. de re mili. l. offm̄ ⁊ q̄ h̄ ē ſoli ep̄o ſit cōmiſſuʒ. hr̄ xcj. di. c. vlt. l. diſt. ↄtuma ces. vj. q. i. ſiqs p̄ſbiter. extra de cleri. nō reſi. c. cōquerente ⁊. c. licet q̄tuor. exp̄ſſe l. c. vlt. eo. ti. ⁊ de ap. ↄuenit. ij. ⁊ not. p Cōpoſtel. extra de ↄſti. c. cū oēs. Nō ob. caplō ep̄s ⁊ ſi milia ī ↄtrariū allēta. q̄ꝛ h̄ñt illa locū vbi ſolēnitas iudicij regrer̄ qð h̄ nō ē. q̄ꝛ ſi ſup hoc ꝑprie ſolēnitas iudicij req rerer̄ exigerer̄ citatio eo q̄ ip̄a ē p̄ncipiū oīs iudicij. vt in ſti. de pe. teme. litigā. §. vlt. ꝗ hoc nō regrit̄. Vn̄ nō ē ꝑpe deīn q̄ abſens dēat citari ſʒ regri. Nec ē ꝑpe deīn q̄ ſnīa p̄uationis ferr̄ ↄtra abſentē ſʒ dicit̄ magis ſuis b̄n̄ficijs ſpoliari. vt de cle. nō reſi. c. ex pte. ⁊ ibi no. p Hoſti. in gl. ſi gnata ſup vbo q̄ ſi vocat⁹ ⁊c. ⁊ l. c. ex tue. in gl. ſignata ſup verbo q̄ ſpoliari ⁊ in fine glo. ſignata ſuper verbo remo ueat. ⁊ ſic non eſt mirum ſi in hoc non requirit̄ ↄſenſus ca pituli. q̄ꝛ ē q̄dā executio iuris ſcripta ī q̄ non ſemꝑ regrit̄ ↄſenſus capl̄i. ⁊ no. Jnno. extra de tēp. oꝛ. c. ad aures ⁊ eſt ſup re notoria. nō. n. pōt eē nō notoriuʒ ep̄o ⁊ canonicis ſi coꝝ canonic⁹ ē abſēs. extra de trāſla. c. q̄tō. ⁊ ſīr nō dʒ ſup hoc iudiciū fieri nec teſtes recipi nec cā in iudiciū dedu ci. vt extra de fil. p̄ſbi. c. q̄m in ſacris. ⁊ de iureiu. c. ad no ſtrā. el. ij. ⁊ no. hoc exp̄ſſe Hoſti. in ſūlle. c. ex pte. extra de elec. nō reſi. ī glo. ſignata ſup vbo q̄ ſi vocat⁹ ⁊c. que gl. dī ligēter videat̄. ¶ Per viaʒ ſcī rn̄det̄ q̄ꝛ dant̄ ſufficiētes articuli de ↄſuetudīe p̄ſcripta p ſpaciū. xl. ānoꝝ. ⁊ tātū tpis cuius ↄtrarij memoria nō exiſtit qð ad ep̄m Vincē. ſoluʒ ⁊ inſolidū ſine regſitiōe ↄſilij vel aſſenſu capl̄i ptinet ingi rere punire p̄uare ⁊ ↄferre b̄n̄ficiū canonicaꝝ ⁊ videant̄ ēē declaratōes articuloꝝ ī q̄bus dant̄ miſti act⁹. Vn̄ vr̄ q̄ cū ſūs decre. extra de ↄſue. nō eſt li. vj. determinet hos articu los dēre admitti p̄ſertiʒ cū ī articul̄ ip̄is fiat mētio ð poſ ſeſſione tāti tpis cui⁹ ↄrij memoria ð exiſtat ex qua ius re ſultat. vt. ff. de aq̄ plu. ar. l. i. §. vlti. ⁊ l. in ſum. ⁊ ð aq̄ q̄t. ⁊ eſti. l. hoc iure. §. duct⁹ aque. Nedū q̄ꝛ ad h̄ vt aliciu⁹ tāq̄ iudicis ſuarent̄ ſnīe ſufficit ꝓbare cū eē in q̄ſi poſſeſſiōe exercij iuriſdictōis donec ↄria vītas. ſ. q̄ ei iuriſdictio nō cō petat ꝓbaret̄. vt. ff. de offi. p̄to. l. barbarius. extra ð re iud. c. ſuborta. ⁊ no. p Jnno. de reli. do. c. dilectus ⁊ ibi no. per Ho. q̄ ſic exponit dn̄ʒ Jnn. ¶ Ad ſm̄ rn̄det̄ cū dr̄ q̄ cita tio nō fuit fc̄ā ī loco debito q̄ imo fc̄ā fuit in loco debito. q̄ꝛ cū ignoraret̄ vbi eēt fc̄ā fuit publice in eccl̄ia q̄ſi ad do mū. ſ. dōicilū citis: vt. ff. de agno. liber. a pre. l. i. circa pn. ff. de dā. ifec. l. iiij. §. totiēs. extra de dolo ⁊ ↄtu. c. q̄ liter. §. ⁊. c. venerabilis. ⁊ hr̄ exp̄ſſe. extra de cle. nō reſi. c. ex tue. ⁊ ibi no. p Jnn. ⁊ Ho. imo cū magiſter Joānes pōat q̄ ipſe tūc erat in pōte curuo māifeſtū ē q̄ vocari potuit p edicta in eccl̄ia publice ꝑpoſita. q̄ꝛ extra ꝓuinciā nō tenet̄ ep̄s aliū citare. vt extra de dolo ⁊ ↄtu. cū olīʒ. §. volētes. ⁊ not. Ho. in ſum. de cle. nō reſi. §. q̄ ſit pena. ī v̄ſu. hoc tn̄ notādū ⁊c. ¶ Ad aliud qð dr̄ q̄ nō fuerūt fc̄ē tres citatōes. Rn̄det̄ q̄ ius nō regrit tres pp̄ nūc̄ꝫ q̄ ſit de eē ſʒ ne p̄cipitanter ad deciſionē negocij ꝓcedat̄ ⁊ vt iudicib⁹ ī modice ſuiētib⁹ ſreni q̄dā tempiꝫ īpoſita videat̄. ar. ff. de dā. infec. l. ſi ſini ta. §. ſi forte. ⁊. C. de cuſto. ⁊ exhi. reoꝝ. l. ſiqs ī ca. ⁊ id ſʒ ad ꝑemptoriā. ⁊ l. ſeq. ⁊ tertia. tn̄ vnā pōt ꝓ oīb⁹ ꝑpōni: vt. ff. de iud. l. ad perēptoriū ꝑponēdū tres debeāt ꝓcedere ci tatiōes: vt. ff. de iud. l. nōnūq̄. ⁊ in nullo iuſticia lederet̄ ſi

illud tn̄ ep̄s ↄtineat q̄ñ oīa tria ↄtinerēt. ar. ff. de v. ſig. l. terrenita. ⁊ no. ſ. d. l. nōnūq̄. Cū igit̄ ex ſcd̄ ſupra ꝑpoſito. ⁊ articulis dn̄i Arnoldi clare ↄp̄hēſo māifeſte appeat iter alis citatōes q̄ ambe perēptorie fuerūt tn̄ ep̄s interueniſſe q̄tū ad hūc actū iure regrit ſʒ no. extra vt lit. nō ↄte. c. q̄m frequēter. §. ſi vo alter. clare pʒ iuri ſatiſfactū eē. ⁊ q̄cūq̄ acta ſunt fc̄ā fore ltime. Vltis vo p̄s articuloꝝ ſiue vltimū gen⁹ qð oſtendit dolū magri Joānis circa obtinēdā ſnīaʒ dāt Ho. fundat̄ ſup l. ff. de iudi. ſi p̄tor. §. marcellus. ⁊ ex tra de re iudi. c. cū olim magodolonē. ¶ Ex p̄dictis itaq̄ appet pariter oēs articulos dātos p pte magri Arnoldi eē bonos in materia ⁊ forma ⁊ bn̄ ↄcludere. ⁊ ideo de iu re admittendos eſſe cetera ſuppleat diſcretio iudicantis.

Qui filij ſint legi. ⁊ de con di. appo. ⁊ ð obli. ad rōcina. cXCVI

¶ Fcm̄ tale eſt. Quidā nobis ↄuertit ſe ad quādā mulie rem ſolutā ⁊ totaliter ignobilē ⁊ ex ea habit filiū q̄ mulier portabat aquā de fonte ad domū ipſi⁹ nobilis ⁊ mūdifica bat domū ipſi⁹ nobilis ⁊ filia faciebat q̄ſi vēiebat ad domū ipſi⁹ nobilis ⁊ ſic paupcula mulier aliq̄ dict⁹ nobilis eā co gnoſceret ⁊ poſtea ibat ad meſſes ⁊ ↄducebat ſe ad opera manualia ⁊ de labori⁹ manuū ſuaꝝ viuebat q̄ꝛ dict⁹ nobi lis nō ꝓuidebat ſibi niſi q̄ de duob⁹ ī duob⁹ vl̄ trib⁹ ānis ad ſupplicationē mulieris ⁊ aliaꝝ dabat eidē mulieri vnū ſuptunicale ⁊ quolibet āno duas vl̄ tres ſoumatas de bla do. Modo q̄rit̄ an iſte ſili⁹ de tali muliere ſuſcept⁹ quē iſte nobilis ī teſtō ſuo naturalē vocauit poſſit nec dēat dici na turalis de iure ⁊ ſi pr̄ potuit ſibi aliq̄d legare ī teſtamēto. ¶ Ad iſtā q̄ōnē dicēdū q̄ tales filij nō pñt nec dēant na turales cēſeri ſic q̄ cape poſſint. q̄ꝛ opʒ q̄ ſint ex libera mu liere ī ſcemate ↄcubine ſociata: vt in auc. q̄. mo. na. effi. ſui. §. ſiqs aūt defunct⁹. col. vij. ⁊ ī auc. de triē. ⁊ ſe. §. ⁊ hoc di cim⁹ ſi vni ↄcubine ⁊c. Hec aūt nō ſtabat ī ſcemate ↄcubi ne ⁊c. q̄ꝛ ſcema ↄcubine adeo affine ⁊ ꝓximū ē vxoris ſce mate vt pp̄ difficilē diſcretionē vni⁹ ab altera lex ꝓteſtatio nē regſiuerit q̄ ſit ↄcubina: vt. ff. de ↄcubi. l. in ↄcubinatu ⁊ de ritu nup. l. in libere. ⁊ p̄ſumptioneʒ in dubietate affe ctionis ad ipſaʒ q̄ regrit̄ in ↄcubinatu multū retrahit vili tas ⁊ abiecta ↄditio mulieris. ar. ff. ð do. l. donatiōes. circa prin. ⁊. ff. de his q̄. vt indig. l. poſt legatū. §. de eo. Nec erat ibi cohabitatio q̄ vr̄ eſſe neceſſaria ſm̄ iura ſupius allēta. ¶ Scd̄a qð eſt cū ipſe teſtator in ſuo teſtō ordinauerit q̄ oīa debita ⁊ iniurie ꝓſoluant̄ p filiū ſicut ſupradictū eſt ex dicta muliere ſuſceptū ⁊ aliū heredē ſuū vniuerſalē inſti tuit p mediū ⁊ heres ſit paratus ſoluere ptē ſuā ⁊ executo res noliūt eā regrere pp̄ clauſulā teſtī qua cauet̄ q̄ ipſi exe cutores tāto tpe ⁊ tādiu teneant oīa bona dicti teſtatoris donec de oīb⁹ debitis ⁊ iniurijs fuerit plenarie ſatiſfactū an ipſi executores teneant̄ de iure recipe ſolutōem quam hr̄s vult facere p ſua pte ⁊ teneant̄ hr̄ditateʒ ipm̄ hr̄dem ↄtingētē libere tradere eidē hr̄di. ¶ Ad iſtā q̄ōem vr̄ q̄ executores teneant̄ recipe ſolutōem q̄ hr̄s offert pro pte ſua. ⁊ vr̄ caſus. ff. ð vſuf. le. l. cui vſu fructu. ⁊ no. ff. fa. her. inter cohr̄des. §. vſufruct⁹. Rn̄det̄ vt ibi no. p gloſatoreʒ ⁊ ꝓbant̄ bn̄ p̄dictā. ff. de ↄdi. ⁊ demō. l. pe. §. de illo cū ſi. ¶ Tertia q̄ñ ē q̄ cuʒ dcī executores ſint ex teſtō dcī de functi dati curatores ⁊ tutores illi filio ſicut ſupra deīn ē ex dcā muliere nato ⁊ ex hoc pte faciūt cuʒ dcō filio ↄtra hr̄dem ⁊ ꝓ dcō filio ſtēt publice ⁊ dāna hr̄di ꝓcurēt pp̄ qð hr̄di eidē merito ſunt ſuſpecti q̄rit̄ an iudex ordiari⁹ ad regſitiōem dcī hr̄dis poſſit eos remouere ab executiōe teſtī p̄dicti. Ad iſtā dicēdū q̄ ꝑpea q̄ in q̄ōne ponant̄ pñt executores vt ſuſpecti remoueri. Jlli. n. ſoli remouent̄ vt tales quos callida conuerſatio ſuſpectos cōmendat vt. ff. de priuil. cre. l. ſi creditores de ſuſpe. tut. l. ſuſpectuʒ. ⁊. C. eo. ti. l. in poſtulandis cum ſimi.

De teſtamen. et de dona. tionib. de ↄdi. ⁊ de. cXcVIII

¶ Jn ↄceſſione

¶ In ꝯceſſiõe cuiuſdã donatõis ſ͛ cl'a ꝯtinet᷑. Itẽ dedit ⁊ ꝯceſſit eodẽ mõ quo melius potuit amortizauit eiſdem canonicis ⁊ capitulo ſequẽtẽ terrã inſulã q̃ eſt iuxta dcã loca ẽpalia a pte meridiei ꝯtentas infra vias publicas cõprebendit᷑ ⁊ que hꝫ.l.brachiatas in longũ.⁊.xv.i latũ ⁊c. ¶ Ex iſta cl'a tale oꝛit᷑ dubiũ in eo ꝙ dicit terrã ſequẽtẽ quatenꝰ infra vias publicas ꝯprehẽdit᷑. Ex eo ꝙ dicit ſpecificãdo q̃ hꝫ.l.brachiatas in lõgũ ⁊ in dcã ſpecificata cõceſſiõe nõ ſint date nec ꝯceſſe niſi.l.brachiate in lõgũ ⁊ ſic reperiunt᷑ ⁊ ſunt magis q̃tuoꝛ brachiate i dcã inſula i lõgũ. Mõ q̃rit᷑ vtꝝ dicte quattuoꝛ brachiate ſint date ⁊ cõceſſe p gñalitatẽ ṗdcãm in eo ꝙ dicit totã inſulã ꝯpꝛehenſam infra dcãs vias publicas vel ſint retẽte p ſpãlitatẽ ṗdictã in eo ꝙ dicit.l.brachiatas in lõgũ ⁊c. vel quid iuris. plerũqꝫ vr̃ dicẽdũ ſola enũerata brachia.ſ.l.dẽri. vt.ff.de ꝯtrahẽ.emp.⁊ vẽ.l.ꝯprehẽſiꝫ.⁊ de ac.emp.⁊ vẽdi.l.pe.§.vlt. Sꝫ ego ꝯtrariũ credo p leges.ff.de le.ij.l.ſi fundũ ſub ꝯditõe.§.ſi libertꝰ.in.ij.rñſo.⁊ de le.i.l.cũ pr̃.§.qui filios. Et vr̃ mlt̃ũ referre vtrũ loquẽs incipiat mẽtis ꝯceptũ explicare a nobꝰ explicãtibꝰ numeꝝ ⁊ mẽſurã. ⁊ tũc nõ plus in actũ deducit᷑ q̃ ſignificet᷑ p ṗcedẽtẽ nũeꝝ vl' menſurã vt.ff.de leg.i.l.ſiqs teſtõ in pri.an a nobꝰ deſignãtibꝰ certã ſpẽm vl' corpꝰ determinatũ qḋ cũ poſtea mẽſurat q̃ tunc adiectio mẽſure ẽ loco demõſtratõis falſe que nec ſuſtiat nec minuit id cui addit᷑. vt.ff.de le.i.l.ſi ſeruus legatus.§.q̄ngꝫ de le.iij.l.bis ꝟbis.§.pr̃.de ꝯdi.⁊ demõ.l. demõſtratio.⁊.C.de fal.cã adiec.l.i.refert largiter.⁊ p totũ titulũ ⁊ ſic eſt in propoſito ⁊ vr̃ hoc determiari p.l.ff.de ac.emp.⁊ vendi.l.ſi vẽditoꝛ.in prin.⁊ ita no.gl.in ſcḋa ſolutiõe quã ponit in ṗcalle.l.§.vlti.de actio.emp.⁊ ven.

De proba. ⁊ ꝺ verbo.ſig

⁊ de reſcrip.⁊ de fide inſtru.⁊ de conceſ.preben.

CXCVIII

¶ Circa p̄imũ pũctũ ſic dicit p̃o magiſtri. P.terẽ.ꝙ ad hoc vt ṗbenda Joãnis de ſontidãs caderet ſub gr̃a ap̃lica dño regẽti regnũ frãcie ꝯceſſa neceſſe ẽ ꝙ dictus Joãnes tpe ꝯceſſe gr̃e fuerit eiꝰ clicꝰ dñi regẽtis talis. Sicut regrã tex.extra de ꝟ.ſig.c.ſicut nobis.li.vj.vꝫ ꝙ fuerit eiꝰ clicꝰ familiaris ⁊ in eiꝰ expẽſis ꝯtinue domeſticꝰ cõmẽſalis. Et in hoc bñ dedit firmĩ articulũ.vij.in ordine ſuoꝝ ⁊ nixus eſt ipm ṗbare ⁊ nõ ṗbauit. Magiſter ꝟo.P.lꝫ nõ ſdigeret ledit articlos ꝯ firminũ ⁊ ſunt.xiiij.xv.⁊.xvj.⁊ ſatis ſufficiẽter ṗbauit ⁊ ex hoc ſolũ appet ꝙ firminꝰ nullũ ius hꝫ in ṗbẽda eccl'e rothomagnẽ.de q̃ agit᷑ vtpote nõ incluſa i gr̃a dño regẽti ꝯceſſa cui innitit᷑. ¶ Circa ſm pũctũ dicit p̃o magri. P.ꝙ fundata ẽ itẽtio ſua de iure cõi vꝫ ꝙ ipſe dño gratiã ſpãlẽ i certa eccl'a puta rothomagẽ.dꝫ ṗferri intẽti gr̃e generali ꝯceſſe dño regẽti. Et de hoc ẽ caſus.extra de ṗbẽ.c.q̃uis.li.vj.⁊ accedit.c.dudũ.eo.ti. Nõ ob.ꝟba i gr̃a dño regẽti ꝯceſſa ꝯtẽta q̃ talia ſunt nõ obſtãtibꝰ gbuſcũqꝫ ſtatutis ⁊ ſubijcit᷑ ſeu ſi aliq ſup ꝓuiſionibꝰ ſibi faciẽdis de bñficijs eccl'aſticis i illis ptibꝰ generales vel ſpãles dicte ſedis vel legatoꝝ eiꝰ lr̃as ĩpetrauerint ẽt ſi p eas ad inhibitionẽ reſuationẽ decretũ vel al's q̃uolibꝫ ſit ṗceſſuꝫ gbꝰ dibꝰ pſonas eaſdẽ i ipſoꝝ bñficioꝝ aſſecutiõe volumꝰ anferri ⁊c. p quã clauſulã dicit firminꝰ qḋ dꝫ ṗferri magiſtro. P.poſt dictã gratiã regẽti ꝯceſſaꝫ p pl'es ãnos impetrati. Et ṽe nõ ob.dcã clauſula. q̃ illud ꝟbũ ĩpetrauerint põt eẽ ṗteriti ṗfecti ⁊ põt eẽ futuri tpis. vt extra ꝺ reſcri.c.ad hoc ſumus ibi no.i glo.ſignata ſup ꝟbo elegerint. Hic aũt dꝫ ĩtelligi i ṗterito qḋ appet i tribus. Pꝛio q̃ illa ꝟba ſꝫ ſi aliq ⁊c. ponũt i l'ris ap̃licis ad tollẽdũ ſubreptionẽ. vt extra ꝺ reſcrip.c.mãdatũ. ſubreptio aũt nõ ꝯtingit ex eo ꝙ tacerent᷑ p ĩpetrãtẽ illi q i poſteꝝ ĩpetrabũt. q̃ hoc eẽt hominẽ ad ĩpoſſibilẽ oñationẽ ꝯtra iura ꝯpellere. ſed ꝯtingit ſolũ ex ṗteritis. ⁊ lõ ꝟbũ ĩpetrauerit hꝫ ſolũ ſignificationẽ ṗteriti. Scḋo hoc idẽ ṗbat᷑ p illa ꝟba i cl'a ṗdcã appoſita ẽt ſi p eas ad inhibitionẽ reſuationẽ ⁊ decretũ ⁊ al's q̃uolibet ſit ṗceſſuꝫ q̃ ꝟba ſolũ ad ṗteritas gr̃as adaptant᷑. Tertio cl'a anferri ẽ odioſa ⁊ iuri cõi repugnãs ⁊ iõ artãda eſt q̃tũ fieri põt vt iura manifeſte ṗbãt. ⁊ no.apte Cõpo.extra de reſcrip.c.cãm q̃.⁊ Archi.extra de ṗbẽ.c.quod ã.li.vj. dũmõ ergo poſſit i aliquo ꝟificari. ergo ⁊c. q̃ q̃tiẽs nihil ſine captiõe inueſtigari põt. Id potiꝰ accipi dꝫ qḋ minimã captiõis hꝫ.vt.ff.de reg.iur.l.quotiẽs. Nec videt᷑ cuiq̃ã abſurdũ hãc clauſulã referri ad ṗteritos ⁊ nõ futuros q̃ ṗteriti ſunt certi futuri ꝟo incerti.vt.ff.ne qd i lo.pub.l.i.§.his aũt. Itẽ ṗteriti ſunt pauci. q̃ duo vñ futuroꝝ nõ eſt determinatꝰ nũerꝰ. Itẽ p hoc ꝙ papa eos ṗferret ṗteritis nullã ſibi legẽ imponit. ſi aũt ṗferret ⁊ futuris ſibi quodãmõ legẽ induceret qḋ nõ ẽ viſile.vt.ff.de fideicõ.libe.l.cũ fideicõ.cũ ſi. Et ad hoc ṗbãdũ induci't declaratoꝛia l'ra dñi pape reſcribẽtis regi ꝙ nequaq̃ ſua itẽtio fuerat per gratiã regẽti ꝯceſſaꝫ dicte gr̃e inſtẽtes his ṗferre q poſtea a ſede ap̃lica ĩpetraſſẽt ⁊ p ꝯtrariũ impetrari nõ poſſet ſine iuris iniuria alieni q̃ declaratio ẽ ꝓducta ſeu fcã ſufficiẽs fides de ea. Illud ẽt nõ vr̃ abſurdũ dicere. l.ꝙ cl'a anferri poſita i gr̃a dño regẽti ꝯceſſa nõ icludat ṗteritos vel futuros q de mãu dñi Joãnis ꝯcedẽtis expectãt. q̃ i tali eſſu ſo ſmõe ea ſola veniũt q̃ ſunt moris ⁊ ꝯſuetudinis.ar.ff.ꝺ leg.i.l.ſi ſeruꝰ plurimũ.§.vlt.de aur.⁊ ar.leg.l.pe.de aqua plu.ar.l.ſi pꝛius.§.placuit. Nõ aũt ꝯſuetudo eſt nec vnq̃ alicuius romani pontificis fuit aliquẽ in genere a ſe poſteriꝰ ĩpetrãtẽ ṗferre alicui q ab eodẽ q pꝛius i certa eccl'a ĩpetraſſet. ¶ Ad tertiũ punctũ quo q̃rit᷑ an firminus poſſit ſe iuuare ex pſona ṗcedẽtiũ ⁊ per.c.auctoꝛitate martini dicit p̃o magiſtri. P.ꝙ nõ. q̃ cũ tali pꝛimi intra tpʼs eis datũ ad acceptãdũ nõ ſint vſi iuri ſuo. perinde eſt ac ſi nõ fuiſſent. nõdũ ergo nomẽ coꝝ nõ põt excludere tertiuꝫ.ſ.magiſtrũ. P.⁊ hic eſt caſus.ff.ad tertul.ſiue in genua.§.liberi.ibi ⁊ tunc obſtẽt ei quotiẽs rem haberẽt nedũ vr̃ ⁊c. ⁊ in.§.ſꝫ ſiqs cũ ſtatus ⁊c.ibi ita demũ aũt ⁊c. ergo caplm auctate martini loqtur in tribꝰ gratijs durantibꝰ ⁊ afficiẽtibꝰ ṗbẽdã de qua agit᷑ niſi eſſ p alteriꝰ ṗrogatiuã impediret᷑. ¶ Scḋo pro intellectu diuerſitatis inter capitulũ auctate martini ad caſum noſtrũ ṗmitto ꝙ illa q̃ iunt ꝺ iure cõi ⁊ ei inherẽt ex tũc vberioꝛa ſunt his que ex ꝓuilio ꝓcedũt ⁊ iuri cõi repugnãt ar.ff.de ac.⁊ ob.l.in honorarijs §.ſꝫ cũ reciſe.⁊ de mili.teſta.l.eiꝰ militis.§.i. Antecedẽdũ ergo ꝙ in.c.auctate martini ſecũdus impetrãs inchoat victoꝛiã ſuã de iure cõi q̃ ex ṗoꝛitate tpis ꝯtra tertium. ⁊ iõ ipſa facile extẽdit᷑ pp ṗrogatiuã tertij ꝯtra ṗmũ. hic aũt firminus nihil hꝫ de iure cõi ſꝫ quicqd hꝫ in ṗbẽda de qua agit᷑ hoc ẽ totũ ex ꝓuilio iniurioſe eẽ anferri reſpiciẽtis ṗteritos ſiue ṗcedẽtes quã extẽſionẽ nõ recipit ꝯtra alios de qbꝰ nõ appet exp̃ſſe ꝯcedẽtẽ ſenſiſſe ⁊ hmõi ſunt futuri p gr̃am regẽti ꝯceſſam impetrãtes de quoꝝ nũero ẽ magiſter. P.⁊ hoc bñ ṗbat᷑ ſiqs aduertat.l.ff.qui po.in pig.ha.in.l.claudiꝰ felix. ¶ Ad brocardicã ꝟo ſi vinco vincẽtẽ te ⁊c. Rñdeo ꝙ illud ꝓpꝛie locũ hꝫ q̃n ego q vinco te habeo a te cãm. q̃ tũc mediãte illa cã vinco illũ quẽ tu vincis. ⁊ ita loqtur.l.ff.de diuer.⁊ tẽp.ṗſcrip.l.de acceſſiõibꝰ. Vel q̃n tu quẽ vinco ⁊ illũ quẽ tu vincis eſtis eiuſdẽ generis rõnis ⁊ ordinis. tũc.n.que rõ facit me vincere te faciet ⁊ me vincere oẽs quos tu vicis vt pꝫ in exẽplo.ff.ad tertul.l.egiſſimã.§.i. vbi als manumiſſoꝛ ſiue emancipatoꝛ nepotis vincit pr̃em i ſucceſſiõe nepotis certe eadẽ rõ vr̃ maioꝛ eſt ꝙ vicat. tũc ⁊ mr̃em q̃ ẽ eiuſdẽ gradꝰ cũ pr̃e. q̃ ãbo in pꝛio ⁊ ẽ i capite ſi ſic ꝓuilegiato. in ſucceſſiõe. q̃ pr̃ vel ẽ vl' fuit i capite agnatoꝝ q auctate auctẽtice de hꝛedi.ab inte.ṗferebant᷑ cognatis. mr̃ ꝟo in capite cognatoꝝ. ⁊ idem eſt videre in exemplo poſito.ff.ad ter.l.ãj.§.obijcit᷑. Vbi mr̃ vincit in ſucceſſiõe filij oẽs agnatos. ergo ⁊ pr̃eꝫ in adoptiõem datũ qui deſierat pacto hmõi eẽ agnatus cũ agnatio eẽt cã ad ſucceſſiõem vocãs. ſed vbi hec non ſunt ceſſat regula vt appet in duobꝰ creditoꝛibꝰ quoꝝ vnꝰ eſt pꝛioꝛ tpe ſi id hꝫ priuilm refectiõis puta q ṗfert᷑ pꝛioꝛ vt.ff.q po.in pig.ha.l.ſerdũ.cũ duabꝰ.ll.ſeq. ſi enĩ ponas mulierẽ mediã hec ꝓ dote ſua vicit vltimũ creditoꝛẽ ſꝫ

legio limitetẽ ⁊ tñ nõ vincet ꝓmũ limitetẽ licet cõi g tñ vincit a tertio p̃uilegiato. vt in auc. ꝺ aqua. ꝺo. §. his sequẽs. Et appet in exẽplo posito i auc. q. mo. na. effi. sui. §. discretio. vbi nãlis in omnib⁹ ptib⁹ vicit agnatos ⁊ tñ non vincit cõiugẽ q̃ vincit ab agnatis. qꝛ agnati ⁊ ꝯiux nõ sunt eiusdẽ ordinis generis ⁊ rõis. ℂ Ad q̃rtũ quo q̃rit an sufficienter sit pbata acceptatio fcã per magr̃m. P. intra tp̃s debitũ; dicit magister. P. q sic. qꝛ Firminus pducit vnã lr̃am regie pquã pductõem vt ꝯ̃ueri ea q̃ in ip̃a cõtinent de va. vt extra de excep. c. cũ venerabilis. ⁊ ꝺ cẽsi. c. cũ olis. Ista ãt lr̃a sic dr̃ in effectu q tres ip̃etrãtes p̃clato magr̃o. P. in lr̃i gr̃a p̃ferunẽ cũ adhuc sunt infra tp̃s ĩ qð ius lr̃is bñ ꝯpetat acceptãdi ⁊c. cũ igit̃ tp̃s ad acceptãdũ currat a tp̃e note vacatõis in eccl̃a. vt extra de p̃bẽ. c. cũ ei quez in ꝯcilio viẽnẽ. ĩpossibile ẽ p̃cedẽtes magr̃s. P. in lr̃i gr̃a cẽ. infra tp̃s acceptãdi. magr̃m vo. P. nõ eẽ ⁊ ĩ ostẽdat data illi⁹ lr̃e q acceptatio ãli⁹ lr̃e p magr̃m. P. facta fuit ãno dñi. Mcccxix. die xij. Januarij. lr̃a vo fuit data ãno eodẽ. xxv. die Febru. ⁊ sic ꝯstat q ẽ posterioris date. ℂ Ad q̃ntũ q̃o q̃rit̃ an fcõ in relatõib⁹ posito sit ꝓbatũ q collatio fcã magr̃o. P. sit fcã ꝯtra decretũ alioꝝ p̃cedẽtiũ cũ ⁊ si fcã sit an ꝯualescat. qꝛ nõ appet q aliqo alio p impetrantiũ voluerit vti gr̃a sua q̃tũ ad p̃bẽdã istaꝫ dicit magister. P. q nullo eoꝝ p̃cedẽti decreto pẽdẽte collatio sibi fcã fuit. oẽs. n. hẽbãt mẽsem ad acceptãdũ excepto Joanne de fargetis. Ex p̃dictis ãt appet q nolatio fcã p regẽ de firmino fcã fuit vigilia natalis dñi ⁊ p̃cessus executoꝝ datorũ fact⁹ i fauorẽ firmini factus fuit eodẽ anno. xxv. die decẽbris. Firminus ergo ñ pt̃ dicere. hic tp̃is nõ vacare. Et si hẽmus vitatẽ vacatõis. notitiã vo hẽre nõ possum⁹ exsurio p̃sumptiõe ꝯcludo. cũ. n. q̃libꝫ bñficiũ de iure regis residẽtiã p̃sumit̃ q magr̃ Jo. ꝺ farge. resederit i ecclesia rothomagẽsi vbi decesserit q nõ potuit ĩ eẽ notũ in ecclesia. Magr̃ vo. P. die. xij. Januarij ⁊ sic infra mensem sibi p̃fixum ad accepãdũ acceptauit que nõ ẽ impedita p aliqð decretũ sꝫ solũ collatio collationẽ vo cui p lr̃am aplicam tp̃s p̃finĩ ñ eẽ. fecit sibi fieri. xix. Febru. ⁊ sic post lapsum mẽsis p̃fixi pocibus. Et si dicat̃ magr̃ Joãnes ꝺ fargetis nõ hẽat mẽses. Rñdet̃ verũ ẽ sꝫ decretũ simplex ⁊ nõ hẽbat interim. Vñ illud decretũ hẽat tacitã ꝯditionẽ si magr̃. Ju. vti. voluerit gr̃a sua ⁊ in ea negligẽs nõ fuit vt extra de res. c. sibi q gr̃am lr̃ n. ⁊ de ꝯces. p̃bẽ. c. qꝛ cũ ctis. Vñ cũ vere impetrauit eũ magr̃m. P. per triẽnium nec pducta sit aliqua p̃ntatio gr̃e sibi facte fcã caplo nec aliqua p̃secutio manifestũ ẽ q decretũ nec ligauit manus alioꝝ p̃sertim cũ ip̃e ⁊ in dcõ suo dicat se in eadẽ eccl̃a p̃bẽdã aliã assecutũ. Itẽ in vis iuris dicit q oẽ decretuꝫ hꝫ tacitã ꝯditionẽ si is in cui⁹ fauorẽ ẽ interpositũ eo vti voluerit. vt. ff. de le. j. l. fuũ filij in pel. ⁊ de castren. pecu. l. ꝓponebat̃. Et no. Jo. mo. extra de p̃bẽ. l. statutũ ⁊ facit bñ p ĩ. ff. pro socio. l. cũ duob⁹. §. idẽ rñdit. ℂ Ex p̃dictis apparet itaqꝫ firminũ in p̃bẽda de qua agit̃ nullũ ius hẽre ⁊ collatõem magr̃o. P. fuisse canonicã ⁊ in euẽtũ quo ñ apparet eã fuisse canonicã cũ appareat eã sibi debitã ⁊ afficũ petit eã sibi p vos dñm auditorem conferri f̃m. c. duos. extra. de rescrip. in concilio vienen.

Tit lite pen. ⁊ de resti. spo.

⁊ de ꝓba. ⁊ ꝺ fide istru. ⁊ de ꝓcu. ⁊ ꝺ libel. obla. ⁊ ꝺ v. sig.

CXcIX

ℂ Pro fundamẽto atẽdẽdũ ẽ q agitur reuocatõe atẽtatoꝝ eã pẽdẽte ⁊ post inhibitionẽ cui cõe maius ⁊ p̃stantius debet̃ p̃uilẽm ⁊ fauor quaꝫ ẽt interdicto recuperãde possessiõis vel vñ vi. Et ẽ rõ qꝛ p illð p̃i spoliare succurrit̃ p vñc nec ⁊ parti spoliate succurrit̃ ⁊ ꝯtẽpta iudicio maiestas vindicat̃: vt ar. ff. ꝺ iur. om. iu. l. si familia. ⁊ p̃roꝫ sue iudiciũ edicta sunt elusoria. vt. ff. ne qd i lo. pu. fi. ut. l. vl. ⁊ ꝺ iudi. l. si p̃toꝛ. Et hac rõne mot⁹ vt puto dixit dñs Jnn. q agẽs interdicto vñ vi plus oneratur ꝓbõnib⁹ qꝛ opꝫ se deiectũ ꝓbare p huic ⁊ deiectõis tp̃e possedisse: vt. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictũ aũt hoc. ⁊ extra de offi. ⁊ po. iudi. dele. c. ꝯsultatõib⁹. ℂ In reuocatõe aũt atẽtatoꝝ sufficit ꝓbare se possedisse ⁊ nunc aduersariũ possidere ⁊ si spoliatio fcã p aduersariũ non ꝓbet̃: vt extra de app. c. bone mẽorie. c. de camera. ⁊ no. Inno. extra ꝺ rescrip. c. ex pte. ⁊. ff. ne vis fiat ei q i pos. mis. eẽ dicet̃. l. j. §. hec actio. Nõ ob. si dicat̃ q. c. bone mẽorie. loqt̃ de atẽtatis post appellõnẽ qꝛ rñ. eẽ sꝫ loqt̃ de appellõne extraiudiciali q̃ nõ ẽ nisi q̃dã prouocatio ad cãꝫ: vt extra de app. cũ sit romana. ⁊ nẽo dubitat nõ maioris eẽ virtutis simplicẽ ꝓuocationẽ ad cãm q̃ ip̃aꝫ rcãt̃ litis depẽdẽtiã ⁊ iudicia inhibitõeꝫ secutã. Ex qb⁹ mãifeste ꝯcludit̃ q cessantib⁹ oĩb⁹ ambagib⁹ cũ ꝓbatũ sit p testes dñm Stephanũ possedisse vt magistrũ Joã. se aliũ p eo hodie possidere ⁊ hoc ẽt ei⁹ iproba appellõ deregis interposita a s̃nia dñi. P. Guilielmi auditoris palacij q̃ atestatõe fcã de dño Stephão cũ ip̃e magister Joã. fuit ab expẽsis ⁊ fructib⁹ absolut⁹. Si eñi non possideret restõ fcã vel fieri iussa dño Stephano i nullo magistrũ Joãnẽ afficeret ⁊ sic non dꝫ audiri appellãs nec appellõnẽ prosequẽs vt. ff. ꝺ app. reci. vl̃ nõ. l. j. ⁊ extra ꝺ elec. c. cũ lr̃er. R. appellãdo igit̃ ⁊ ꝓsequẽdo oñdit rẽ ad se ptinere: vt. C. ꝺ filiusfa. ⁊ quẽad. pareñs p his ⁊ne. l. cũ appellasset. appet hodie bonã ⁊ factã fuisse ⁊ eẽ s̃niaꝫ dñi Petri Guilielmi in q̃ restituit dñm Stephanũ. atẽdat̃ ẽt q magister Joãnes appellãs a s̃nia Arnaldi de narcesio nõ ꝯparuit coꝛã eo i termio sibi dato ad recipiẽdos aplos p qð vr̃ appellatõi sue renũciasse: vt extra de app. c. huis rigor in ꝯcilio vienẽ. ℂ Sꝫ his cessantib⁹ q̃ tñ vẽ nõ cessant adhuc ꝓbata sunt oĩa necessaria i vo restitutorio iudicio. qꝛ ꝓbatũ est plene p testes dñꝫ Stephanũ possedisse. qꝛ ꝓcuratoꝛ su⁹. P. noĩe domũ decanat⁹ possidebat p eo ⁊ possidet ille cuius noĩe possidet̃: vt. ff. ꝺ acq. pos. l. generaliter. extra de resti. spol. c. cũ vẽisset. ⁊ positũ ẽ magr̃o Stephão reuerẽtiã exhibitã vt decão p q̃ possessio q̃rit̃: vt extra ꝺ p̃b. c. dilecto. de elec. c. in genesi. ⁊. ff. de solu. l. titia. vt extra de his q̃ fiũt a maio. par. cap. c. ex ore. ℂ Probata ẽ spoliatio mãifeste tã p instr̃m q̃ p testes. Nõ ob. q dr̃ q spoliatio vtpote maleficiũ nõ põt ꝓbari p testes p ea q̃ nu. B. extra de malo. ⁊ obe. c. i ecclesijs. ⁊ qꝛ p̃supponit possessionẽ q̃ p testes sitr̃ nõ ꝓbat̃ vt h̃ ẽ casus. extra ꝺ resti. spo. c. cũ ad sedẽ. ibi vl̃ etiã lr̃a q̃ nullaten⁹ de spoliatõe tractabit. ℂ Nã aũt dr̃ maleficiũ nõ ꝓbari nisi per testes dico q in maleficio sunt duo. f. ip̃e rude fcm̃ ⁊ iuris dispositio iudicãs ⁊ discernẽs de tali fcõ an sit licitũ vel illicitũ. Verbigr̃a in homicidio bois ẽ extinctio siue rude fcm̃ quo mediãte hõ extinguit̃. Verũ qꝛ nõ ois bois extinctio ẽ illicita puta ea q̃ fit ad defensionẽ est ibi q̃dã iuris dispõ discernẽs licitũ ab illicito qð ẽ ꝓpriũ iuris affectũ: vt. ff. de iusti. ⁊ iur. l. j. circa prin. Primũ qdẽ tanq̃ subiacẽs bois sensui puta in sui defensionẽ subiacet ꝓbatõi tam instr̃oꝝ q̃ testiũ: vt. C. de ꝓba. l. sciant. C. quoꝝ app. nõ reci. l. obseruare. ⁊ no. ff. ad turpil. l. in senatus. circa prin. ⁊ no. C. ad. l. aquil. l. ꝯtra negantes. ℂ Scðm vo qꝛ iure est ⁊ corporali bois sensu non percipit̃ ꝓbationi subiacet f̃m no. p Inno. extra de testi. cũ cãꝫ ⁊ effectũ hui⁹ distinctõis posuit Inno. extra de offi. ⁊ pot. iud. dele. c. statuim⁹. ⁊ idẽ de possione eadẽ rõe. qꝛ qð querit̃ ⁊ retinet̃ possessio ꝓbat̃ per instr̃m vt. C. de acqui. pos. l. q fiuus. vã possessio a simplici detentiõe p instr̃m nõ ꝓbat̃: qꝛ nihil iuris ꝓbat̃. vt. ff. de ꝓba. l. ab ea pte. sꝫ ꝯtra eã a iure p̃sumit̃ ⁊ inde ꝓbata detẽtiõe rei p̃sumit̃ vã possessio nisi ꝯ̃riũ diceret̃. ar. xvij. q. j. c. j. ⁊ no. Inno. extra de p̃uil. c. cũ olim pp qðes. ℂ Nũc vo solũ pei aduerse vnũ supest fragile ⁊ debile subsidiũ dicit. n. q ⁊ si possio ⁊ spoliatio sunt ꝓbate ñ tñ ẽ ꝓbatũ q per magistrũ Jo. vl̃ per aliũ eo mãdãte vel ex postfacto ratũ hñte. ℂ Ad istud rñdet̃ q de mãdato ꝓcuratoris dato ad apprehendendam possessiõem decanat⁹ appet p publicũ instr̃m ꝯfectuꝫ lite pẽdẽte ⁊ post inhibitiõem quo tp̃e apprehẽsio licita fieri nõ potuit ⁊ iõ ex tp̃e p̃sumit̃ fraus. vt. ff. de manu. l. q pene. ij. rñ. ꝺ de bonis eoꝝ q mor. sibi ꝯsci. l. iij. §. j. in. lj. rñ. se.

⁊ ex defecta

⁊ ex defectu.i.expoliatōe ſecuta vt ar.ff.ad mace.l.iul.§. ſʒ ſi ab initio.⁊ de vi ⁊ vi ar.l.iij.§.armis deiectū.in.ij.rñ. ſʒ dato ꝙ mādatū lʒ ex tpe ſuſceptū ad huius ſpoliatiōeʒ nō traherer̃ tñ ꝯſtat de ratihabitiōe.q꞉ ꝯſtat ꝙ ꝑ ꝓducta ꝙ ꝓcurator magiſtri Jo.ā.hāc deiectiōem fecit ⁊ fieri ꝓcurauit ⁊ noīe magiſtri Jo.⁊ magr̃ Jo.ex poſtfacto ſciuit ⁊ nō ꝯtradixit exquo ſequit̃ ratihabitio debita. debuit.n.ſi ſibi factū diſplicebat cū ſciuit interponere ꝓteſtatiōem cōtrarie volūtatis.vt.ff.ad mace.l.ſi filius. ⁊ furti aduerſus nau.caupo.ſtab.l.j.in fi.de noxa.l.in delictis aliogn vr̃ habere ratū.vt nō.ff.rē ra.ha.l.quo.n.§.j.⁊ hoc ē gnālr verū in geſtis ꝑ ꝓcuratorē ⁊ ad id mādatū nō hñtē.vt.C.ð exe. ⁊ exac.ānonaꝝ.l.ij.li.xij.extra de reſ.c.ex pte decani.⁊ ibi aliqd ꝑ Jnno.extra de iureiu.c.cū impoſitiōib⁹.i fi.⁊ hāc qōem ſic in iſtis determiat Jo.mo.extra.de ſen.excōi.cuʒ qs lib.vj.⁊ tāgit.extra de re.iu.ratihabitiōem.⁊.ff.eo.ti.l.h inf.§.deiecit.⁊ de vi ⁊ vi ar.l.j.§.deieciſſe. ⁊ vr̃ expſſuʒ extra de offi.⁊ ptā.iudi.dele.c.cū olim abbas.ibi ptin⁹ cōtradixit ⁊c. ¶ Ad id āt ꝙ ꝓ aduerſa ſatis friuole fugiendo dicit ꝙ ſi ē oat⁹ libellus ꝯtra magrm Jo.tāꝗ ꝯtra habētē ratā ſpoliatōem huius ſʒ tāꝗ cōtra ſpoliantē ſpoliari faciētē vl̃ mandātē ⁊c.rñdet̃ ſpoliatōem qs facit aut ꝑ ſe aut ꝑ aliū.⁊ q̄ fit ꝑ aliū ē duplex vna q̄ fit ꝑ aliū ꝓcedēte mādato alia q̄ fit ꝑ aliū noīe abñtis q poſtea ratū hʒ ergo ⁊ is df̃ ſpoliaſſe vel ſpoliari mandaſſe q eā ſuo noīe factā ex poſt ſcō rataʒ hʒ vt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.deieciſſe. ⁊ de re.iu.l.h inf.§.adiecit.cū ergo.rela libelloꝝ ſit ꝙ oīa videant̃ i petitōe veīre q̄cūqʒ q̄uocūqʒ pn̄t ſub petitōe claudi niſi actū ſit ꝙ nō veniāt꞉vt.ff.de iudi.l.ſolēnis.⁊ extra ð cā poſ.⁊ ꝓprie.c.cuʒ eccl̃a.⁊ alia regl̃a ꝙ ad actorē ſuū ptinet īterꝓtari libellū aliogn re⁹ ſemꝑ negat ſe de hoc īntellexiſſe vt.ff.de iudi.l.ſiqs ea intētōe.⁊ iā dict⁹ Stephan⁹ in articulis ſuis ðclarauit ꝙ ēt ð ratihabitiōe īntelligebat ⁊ iō dedit articulū ꝙ ipſe dictā ſpoliationē ſuo noīe factā ratā habuit manifeſtū ē ꝙ iſta ratihabitio ſeu ſpoliatio rata hita ī iudiciū ē deducta ar.C.ad mace.l.vlt.⁊ ꝓſecutio declarat īntētionē agētis꞉vt.C.ð trāſa.l.age.⁊ de indi.l.ij.⁊ vtrobiqʒ no.⁊ ꝑ Jnno.l.d.c.cū eccl̃a.in fi.ple glo.⁊ ꝑ hoc pʒ ſo.ad id qð ipſe Jnno.no.extra de dōa.c.īter dilectos.q꞉ ibi ex vna dūtaxat cā egerat ⁊ illā tñ fuerat ꝓſecut⁹.⁊ ſic pʒ ſententiā ſe ꝓſecutū fuiſſe vt dicebat.hoc aūt eſt totū oppoſitū vt ex ſupiorib⁹ pʒ.⁊ hoc expſſe no.Jo.mo.extra ð reg.iu.q facit ꝑ aliū.li.vj.Nō ob.qð df̃ ꝙqd regrit̃ ī mādato requirit̃ ⁊ ī ratihabitōe.⁊ no.Jnno.extra de emp.⁊ vē.c.cū dilecti.ſʒ ī mādato ad deijciēdū regrit̃ expſſuʒ ⁊ ſpāle mādatū.q꞉ illicita ī generali mādato non veniūt꞉vt.ff.de ꝯdi.inde.l.ſi ꝓcurator.§.celſus.cū ſi. ¶ Et ī ratihabitiōe ſunt duo.eſt actus expſſus vl̃ tacit⁹ exquo ratihabitio reſultat ⁊ ē q̄dā iuris coaſſiſtētia faciēs id qð ratihabitiōe teneret̃ deducit̃ vel nō de prio nō ꝓcedit ar.⁊ ē rō q꞉ mādatū circa futura verſat̃ q̄ īcerta ſunt.⁊ iō regrit̃ ⁊ expſſuʒ ē. Rati vo habitio verſat̃ circa iā ſcā q̄ certa ſunt꞉vt.ff.man.l.ſi vo nō remūerādi.§.ſi poſt creditā.⁊ ibi no.⁊ ī auē.ð fideiuſſo.circa ꝓn.ſilr vo ⁊ ꝓbat̃ hū h rñſio ne qd in flu.pub.l.j.§.his aūt. ¶ Circa ſm vo ꝓcedit ar.Nā ſicut decretū regrit̃ ī alienatiōe rei eccl̃aſtice ita ⁊ in ratihabitōe alienatiōis iā ſcē ⁊ ſic loqt̃ Jnn.Nō ob.extra de reſti.ſpo.cū ad ſedē q꞉ ibi nō ſuccubuerūt agentes pp defectū iuris ſʒ pp ineptitudinē ꝓpoſite actōis vt ibidē no.Jnno.Uel dic ꝙ ſm nulla ſpoliatio ſcā fuit.q꞉ ablatio crucū fuit magis rapina ꝙ̄ ſpoliatio vel deiectio ꝑ quā ꝯpetat interdictū.Jllud enī regrit deiectionē corꝑis de re.vt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.īterdictū aūt h.⁊.§.idē iulian⁹.Et ī reb⁹ īmobilib⁹ locū hʒ rapina.aut ī reb⁹ mobilib⁹ ſicut ⁊ furtū꞉vt.ff.vi bo.rap.l.ij.§.⁊ generalr̃.⁊ in ſcðo eo.ti.§.ſi.ꝯſtat aūt furtū ī īmobilib⁹ locū nō hre꞉vt.ff.de vſucap.l.qre. Jnhibitio vo ſcā hoſpitalarijs ne ad eccl̃aʒ redirēt ſilr fuit nō ſpoliatio ſʒ q̄dā mine euaſorie ex qb⁹ actio nō daret̃ ⁊ curare non debuerūt vt.ff.ſi cui plꝰſꝙ̄ ꝑ.l.ſal.l.hec āt ſatiſdatio.Uel ſi actio deberet dari magꝭ daret̃ ꝙ me.cā ꝙ̄ īterdictū reſtitutoriū.q꞉ nō fuit ibi deiectio꞉vt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.ſi veꝝ.⁊ ꝙ me.cā.l.metū aūt pñte.circa ꝓn. Ex ꝓdictis itaqʒ liquet ꝙ tā de iure ꝙ̄ ſm opiniōes doctoꝝ bene ⁊ iuſte ꝓnūciauit do.P. Guilielmi auditor ſacri palacij inq̄ꝝ̄ reſtituit dño Stephano inq̄tū vo abſoluit magiſtrū Jo.ā.a fructib⁹ ⁊ expēſis male ⁊ indebite.Et iō q̄tū ad primā ptē vos reuerēde pr̃ hētis ꝯnūciare hn̄ ꝓceſſuʒ ⁊ ſnīatū ꝑ eū ⁊ hn̄ appellatū ꝑ dñʒ Stephanū ac ꝑ hoc magiſtrū Jo.ꝯdēnare ī expēſis vtriuſqʒ īſtātie ī fructib⁹ ꝑceptis ⁊ q ꝑcipi potuerint ⁊ ī totū dñi Armādi primi auditoris ſnīaʒ ꝯfirmare.⁊ ſic ſnīauit dñs.G.de haiob.ep̄s ſabiē.ſuꝑ decanatu eboracēſi.

De exceptionibus.

CC

¶ Principiū ē de eē ⁊ de iure principiari ſicut ꝑo de eſſe toti⁹ ⁊ fundamētū de eē ſuꝑ edificati꞉vt.ff.de ori.iur.l.j.ð excep.rei iudi.l.ſiqs cū ī totū.in ꝓn.⁊.l.egi.is ꝓn.⁊.ij.rñſo.de ſolu.l.q reo.§.arcā.de acti.⁊ obli.l.oblonū fere.§.plʒ.⁊ de leg.j.l.ſi fundū ſub ꝯditōe.§.q fundū.Sed ius eligēdi inſolidū penes caplm̄ eē eo caſu quo alꝭ ad ep̄m ⁊ caplʒ cōiter ptinet cauſat̃ ex defectu vel inhabilitate ep̄i ergo q alle.hoc mō defectū vel inhabilitatē ep̄i nō df̃ obijcere.ſʒ pꝛīcipiū ⁊ cāʒ ſui iuris defendere.q̄re in.c.vt circa.ð elec.li.vj.nō cadit ar.ff.ð iur.ſiſ.l.delator. Ubi df̃ ꝙ delator ſi eſt q ꝓpegēde cāe ſue gſa aliqd ad ſiſcū denūciat.⁊.l.ſiſc⁹ in qōne.§.vl.eo.ti. ¶ Scðo obijciētes loco accuſatoꝝ habent̃꞉vt ī auē.qūo opor.epiſ.⁊ cete.cle.ad ordi.ꝑduci.§.ſi qs aūt talis ſācto.§.ſi vo nemo q ibi ſtatim ſeqt̃ in auē.de ſan.epiſ.§.ſiqs ad ordinatōeʒ.ſicut ergo ex volūtate ⁊ ꝓpoſito īter ſe crīa diſtinguūt̃꞉vt.ff.ad l.cor.ð ſicca.l.diu⁹.⁊ de furtis.l.veꝝ.ſic obiectus a non obiectibus cognoſcātur.q꞉ obijciēs intēdit alteꝝ excludere.⁊ ad id ꝯcludit.ſeipm̄ vo defendēs ius ſuū dic̄ ex ꝓpoſito vo alteꝝ nō onerat.Juxta illud lenociniū igit̃ maritū ipm̄ onerat nō mulierē excuſat.ff.de adul.l.j.§.ſi publico. Jn ꝓpoſito vero dñic⁹ de ꝓuiſiōe ſcā Alfonſo roderici nullā mētionē ſac̄ nec de tpe quo ſcā fuit ſʒ dat de ſua tñ que ſcā fuit poſt ꝓuiſiōeʒ roderici.ſ.circa.M.cccliz.die.xviij.mēſis Aplis Et intēdit Dñicus dicere ⁊ ꝓbare ꝙ tpe collatōis ſibi ſcē per caplm̄ ep̄s erat excōicatus.Nō āt dici ꝙ eēt excōicatus tpe quo ꝓuidit Alfonſo q꞉ nec h indiget lʒ tpa excōicatōis datū in articulis neceſſario ꝯcludat excōicationeʒ in tpe ꝓuiſionis ſcē.ſʒ hoc ē q꞉ alr̃ de iure ſuo dare ñ poterat ⁊ ex hoc ſit licitū qð alſ ñ liceret ar.bonū.C.de iud.l.quoties.ex quodā neceſſario ꝯñti.vt hr̃.ff.de liber.leg.l.ſi hīs q duos.in vlti.rñſo.Et cū obiect⁹ excōicatōis reſpectu eius cui obijcit̃ vr̃ quādā iniuriā cōtinere.Jn cāu noſtro oīs ceſſat iniuria.q꞉ ab ea deſcēdūt ꝯſeruatio ꝓpꝛij iuris ex hoc cāti.vt ar.ff.de inīu.l.ſiqs deliberate.⁊ de bo.liber.l.ſiqs libertū. ¶ Tertio oīs obiect⁹ aut ē in ꝑſonā petitorio vel ꝯpetitorio aut in formā vt in.c.vt circa. Sʒ iſte nec ē in ꝑſonā Alfonſi.nec ē in forma.q꞉ vt dcm̄ eſt ſupra dicit dñic⁹ ep̄m Ulix hō.fuiſſe excōicatū tpe ꝓuiſiōis ſcē Alfonſo vel cōmiſſiōis ſcē de ꝓuidēdo ſʒ tpe ꝓuiſiōis ſacte ſibi Dñico lʒ ex ſci accidētia ſic fuerit ⁊ ſic ꝙ excōicatio vtrūqʒ tpꝰ ꝓceſſerit ⁊ hoc licitū ē abſqʒ eo ꝙ dicat̃ obijcere ſic iura dicūt̃ ꝙ nō lʒ alicui in ſuo ſuffodere alꝭ aduertēdi fontē vicini ſʒ ſi vt ſibi ꝓſu faciat pōt lʒ vene vicini putei ꝓcidant̃.ff.de dā.infec.l.ꝓculus.⁊ de aqua plu.arcē.l.j.§.deniqʒ.⁊.l.ſi in meo. ¶ Quarto in caſu ꝓpoſito ſiue dñic⁹ alleget quādā deuolutionē ſiue ꝯſolidatōeʒ ꝑtātis de ep̄o ad caplm̄ vt de vno ex ꝯſortib⁹ eiuſdē iuris reddito inhabili alter inſolidū iſtud ius īcorporale exercebat.ar.ff.de ſtip.ſer.l.j.§.cōis.⁊.l.ꝑinde.§.vl.⁊.l.ſe.⁊ ð bo.poſ.cōtrata.l.ſi poſt mortē.§.liberi.⁊.C.de cadu.tol.l.vnica.§.in prio.⁊.§.pro ſecūdo.Doctores āt notāt ꝙ allegās deuolutōeʒ ñ df̃ obijcere ſʒ ius ſuū defendere.vt no.Jo.an.extra de elec.c.ꝯſtitutōem.in prin.in ꝯcilio vienē.ī gl.que incipit hñficiū ad ſe ſpectare ⁊c. Et ex his pʒ ſolutio ad id qð aliq doc.notauerunt in.c.vt circa.ꝙ ſi duo ſunt

electi vnus .a.vi. ꝛ alterū .vi.vn⁹ opponēs alteri ꝙ duo ex
electoꝛib⁹ ptis aduerſe erāt excōicati dicit̄ obijcere i for-
mā ꝛ h3 ſuare.c.vt circa. Et hoc vere nō ob.qꝛ in caſu il-
lo radicalr ꝛ fundamētalr nō creat̄ ius illi⁹ q excōicatiōz
opponit ſicut in ꝓpoſito. ¶ Preterea ibi habens ius ab
eodē.qꝛ a caplo ſ3 in diuerſas ptes diuiſo. Unde ibi de-
uolutio ſeu cōſolidatio ꝓpe locū h3.vt i inſti.de vſufruc.
§.vlt. Preterea ibi ex ꝓpoſito ꝛ pcipalr excludere intē-
dit alterꝫ ac p h ſuū ius augere. Hic āt ad nullius exclu-
ſionē intēdit qꝛ nec in articulis de aliquo ſecū ꝯtendente
mentionē ſacit ꝛ in talib⁹ inſpicit̄ qd pcipalr intēdat̄. vt
ff.de iniur.l.cū qui nocētē.§.ſi iniuria. Preterea ibi pp ex-
cōicatōez duoꝝ nullū ius accedit vl̄ acceſſiſſe dr̄ alijs ſex
ſ3 ſolus numerus capli minorat̄ ꝛ hic eſt caſus.ff.quēad.
ſer.amit.l.aquā.§.vlt. In ꝓpoſito vo ius capli auget̄.qꝛ
qd̄ pus erat duoꝝ remanet vni⁹ tm̄.vt.ff.d vſufruc.accre.
l.j.§.interdū.in v̄.ſ3 in vſufru.hoc plus eſt ꝛc. ꝛ id primū
ſapit obiectū p quē aduerſario decreſcit ꝛ opponēti nihil
accreſcit.ſcdm aūt nō ſ3 realiter eſt de iure dantis gnimo
exquo totū ius depēdet vt ex ſupioribus ſatis patet.

De conceſ.preben. et de verbo.ſigni. CcI

¶ Caſus talis ē. Quidā clericus ipetrauit lr̄as in forma
pauperū p quas mādabat̄ ſibi puideri de bñficio ptinēte
cōiter vl̄ diuiſim ad collatōem vl̄ pñtationē abbatis ꝛ cō
uentus cuiuſdā monaſterij cū iſta clā.dūmō nō niſi p q̄t
tuoꝛ alijs in ꝯſimili forma ſcripſerim⁹ ꝛc.poſt q̄ impe-
trationē ꝛ decretū executoꝝ ꝛ notificatōem ipis abbati ꝛ
ꝯuētui ſcās vacat qdā eccla ptinēs ad ipſoꝝ abbatꝫ ꝛ cō
uētus pñtationez pfoni.ſ.abbas ꝛ ꝯuentus pñtant ad illā
ticiū epo ꝛ eps inſtituit illū.paup impetrās acceptat illaz
ꝛ ei puidet̄ de eadē p executores ſuos vtute dictoꝝ lr̄aꝝ
pñtatus opponit ſe ſibi ꝛ dicit lr̄as nō valere nec vigore
ipſaꝝ dcō paupi ius aliqd in dcā eccla cōpetere.qꝛ añ da
tā ipaꝝ lr̄aꝝ ia3 papa ſcripſerat in cōſimili forma pro alijs
ſeptē clicis bñficiādis ad collatōez ipoꝝ abbatꝫ ꝛ ꝯuētus.
paup rñdet ꝙ añq̄ dcā eccla vacaret ꝛ añq̄ puideret̄ ipi
impetrāti tres de dictis ſeptē erāt aſſecuti bñficia ptinētia
nō ad abbatis ꝛ ꝯuēt⁹ pdictoꝝ ſ3 ad alteri⁹ extranei colla
tionē ſ3 nō dicit ꝙ p̄ datā ſue grē eēnt aſſecuti. Mō q̄rit̄
nūquid dcā eccla dēat̄ ipſi paupi vel excludi poſſit pp p-
dicta. ¶ Ad qōem pdictā vr̄ dicēdū ꝙ eccla de qua q̄rit̄
impetrāti paupi dēat̄ ꝙ ꝓbatur ſic. Prio clā poſita i lr̄is
paupis.ſ.dūmō nō niſi pro q̄tuoꝛ ſcripſerim⁹ ꝛc.appoſita
eſt vt occurrat̄ oneri eccle h eſt vt non oneret̄ vltra quat
tuoꝛ ſ3 ſm thema ꝓpoſitū nō repit̄ vltra q̄tuoꝛ realit̄ one
rata.qꝛ alij ad collatiōes alterius bñficia ſunt ſortiti. ergo
ꝛc. Regula.n.eſt ꝙ olo diſpō a ꝯtēplatōe oneris inducta
ceſſante onere ceſſat vt.ff.d adimē.ꝛ trāſfe.leg.l.alūnc.§.
ab hr̄dib⁹.ꝛ ar.ff.de ali.ꝛ ci.le.l.gayo in prin. ¶ Scdo h
idē ꝓbat̄ ſic.l.falcidia ſuccurrit hr̄di vltra dodrātē gra-
uatū p detractōem falcidie pone ergo hr̄dē vltra dodrā-
tē grauatū ex poſt facto aūt grauamē deſinit q̄cūq3 rōe de
ſinat certe puiſio ꝯtra grauamē inuēta puta detractio fal
cidie locū nō h3.vt.ff.ad.l.fal.l.nō eſt dubiū.ꝛ nec intereſt
ꝛ.l.ex aſſe.ꝛ.l.id aūt ꝙ ꝯditōis in fi.ſic in ꝓpoſito cum clā
dūmō ꝛc.appoſita fuerit ad obuiandū oneri q̄ternarium
numerū excedēti:q̄nocūq3 onus illud ſit ſublatū clā illa n̄
h3 locū. ¶ Tertio vr̄ expſſum.extra de reſcrip.c.mādatū
vbi obtinēs bñficiū ꝯputat̄ in numero coꝝ de quibus clā
loquit̄.ergo a cōtrario n̄ obtinēs nec obtinere potens in
eodem numero non computabitur quales ſunt tres de
qbus in themate dr̄:vt.ff.ne ius fiet ei.l.j.§.hec vba ſcdo
rñſo.qꝛ vba cū effectu ſunt accipiēda:vt.ff.ne qs eū qui in
ius vo.vi exi.l.pe. ¶ Quarto.l.occurrit oneri tutelaꝝ ſ
ſuſcipiēdaꝝ vt qs i roma vltra tria onera ſuſcipe nō ꝯpellat̄
ꝛ tū nō ſolū iā finita tutela non ꝯputat̄ nūero triū tutelaꝝ
ſ3 ēt ea q̄ ꝓpe finē ēvt.ff.d excu.tu.nō tm̄.q.d.olo puiſio
ſiue hois ſiue legis adinuēta vt alicui oneri occurrat̄ ēt ſi
ex accidenti ceſſet onus actuale ꝛ effectuale ceſſat ꝛ ipſa.
Unde oneraria tutela cū admiſtratōi nō īplicet̄ l3 picul̄
ſubeat in nūero triū tutelaꝝ nō ꝯputat̄ vt.ff.de excu.tu.l.
ſpadonē.§.ſi cunctis.in fi.ꝛ de ritu nuptiaꝝ.l.ſiqs tutoꝛ.§.
quid ergo. In ꝓpoſito igitur cum ceſſauerit onus vltra
quattuoꝛ ceſſat virtus clauſule q̄ ad occurrendū tali oneri
erat appoſita. Et p hoc pꝫ rñſio ad ar.qd̄ ſumit̄ ex verbo
pteriti tpis ſcripſerim⁹.qꝛ intelligi dꝫ de effectuali ſcriptu
ra onus vltra q̄tuoꝛ inducēte qualis hic nō fuit. ¶ Nec
ob.ꝓprietas pteriti.qꝛ eius ſignificatio ꝯſiderabit̄ ſolum
eo tpe quo vacabit pbēda ꝛ p hoc expſſe.ff.de teſta.tu.l.
tutoꝛib⁹ ita datis.ꝛ.ff.d māu.teſta.l.ſama.ꝛ ar.ff.ad arbo.
fur.ceſaꝝ.l.cedere.§.ſubſecare. Et in hac ſnīa fuerunt dn̄i
Inno.ꝛ expreſſus Compo.extra de reſcrip.c.mandatu3.

De apoſtatis.et de electi. CcII

¶ Quidā mōach⁹ ex leuitate hitu ſue religiōis dimiſſo
excōicatōez incurrit. Deide eo reaſſumpto ad mōaſteriū
eſt reuerſus deide ibidē aliqb⁹ tpib⁹ ab excōicatōe canoni
ce abſolut⁹ laudabilr extitit ꝯuerſat⁹ tādē i abbatē eiuſdē
mōaſterij eligit̄. ¶ Mō q̄rit̄ an electio fcā de tali teneat
ꝛ vr̄ ꝙ nō.qꝛ trāſgreſſoꝛ ē canōice regle ꝛ ſic ineligibilis.
vt in.q.vlt.ſiqs oēꝫ ꝛ vr̄ expſſu3.xvj.q.j.legi. Et i hac ſnīa
fuit Archi.ibi i ope ſuo ſup decretū. Et idem no.extra ne
cle.vel mo.c.vt piculoſa.li.vj. ¶ S3 i ꝯtrariū veri⁹ vr̄ con
ſtat nāq3 talē irregularē nō eē. Et nāq3 irregularitas a iur
poſitiuo ꝛ nunq̄ ꝯtrabit̄ niſi hoc iure expſſe caueat̄:vt ex
tra de ſen.excō.c.is q.li.vj.ꝛ no. Inno.extra d renū.niſi cū
pridē.ꝛ.de exceſ.ꝓla.c.tāta.ſed hoc i iure cautū nō ē.ergo
ꝛc.ſic argult.l.C.de diuoꝛ.ꝛ repu.l.diſſentiētē.ꝛ de colla.
l.illā i auc.de nō eligē.ſcdo nub.§.optimū.ꝛ extra ne ſede
va.c.illa. ¶ Una itaq3 tali hitū ſic dimittēti inuenit̄ pena
ipoſita.ſ.excōicatio p.c.vt piculoſa.ꝛ illa deberem⁹ eē ꝯtē
ti:vt.ff.de v̄.ob.l.ſi ſtiplō fcā.ꝛ.C.de ope.lib.l.liberte tue.
Illa aūt ꝛ oēs ei⁹ effect⁹ ſunt abſolōne ſublata ſicut ꝙ idu
xit deportatio hoc in īteg.reſtō tollit ꝛ ꝙ idurit captiuitas
hoc p redditū abolet̄:vt.C.de ſen.paſ.ꝛ re.l.j.ꝛ vlti.adeo
ꝙ qs p hoc ſit inhabilis ad nouos honores vt.ff.d decur.
l.j.ꝛ ar.ff.de poſtulā.l.ipatores. Eſt.n.reglare ꝙ nō min⁹
abſolō pōt tollere quā potuerit excōicatio iducere ſicut ē
videre de acceptilatōe ꝛ opis noui nūciatiōis ꝛ remiſſiōe:
vt.ff.de accep.l.pſſb⁹.ꝛ de no.op.nū.l.qꝛ i re pñti.in prin.
ꝛ.§.j.ꝛ d remiſ.l.j.in pn.ꝛ hoc.ſ.ꝙ excōicat⁹ poſt abſolōnē
pōt eligi apud canōiſtas idubitatū vr̄:vt.xxxij.q.vij.prece
ptū.extra de elec.qꝛ diligētia.ꝛ ibi not.p glo.ot.ꝛ p vincē.
in eo.ti.c.eccla vr̄a.ꝛ p Inno.extra de teſti.c.teſtimoniū.ꝛ
iiij.q.j.in ſum. Nec talis ē cēſendus apoſtata irregularita
tis vitio de quo loqt̄.extra de apoſta.c.j.ꝛ ibi no. Inno.ꝛ
c.vlti.ꝛ.l.di.§.ſi.qꝛ hoc ꝛ ſi hitū tm̄ ſemp ex leuitate dimit
tat aluz tñ religiōis nō deponit nec ad ſeculū totalr ſe con
uertit ar.ff.de edil.edic.l.qs ſit fugitiu⁹.§.idē ait.ꝛ in vbo
illud eſt ꝛc.ꝛ de re mili.l.oē delictū.§.q ſe vulnerauit.i fi.
ꝛ p hoc facit.ff.de ludi.l.deſtitiſſe.ꝛ ad turpil.l.ab accuſa
tiōe.§.j.ꝛ.l.deſtitiſſe. Talis nēpe leuitas ſiue laſciuia non
ꝯcludit de neceſſitate aluz relinquēdi religionē ſicut nec
in occidēte ꝯcludit aluz occidēdi ꝛ mitius punit̄ vt.ff.ad.l.
cornel.de ſicca.l.lege coꝛ.§.cū qdā p laſciuiā.ꝛ de tali apo
ſtata largo mō ſumpto vocabulo pōt intelligi qd̄ dicit̄ in
canone.omnis eni3 apoſtata reſutādus ē ante reuerſionē.
iij.q.iiij.beatus.ꝛ vocabit argumētū a contrario ſenſu. Et
ad hoc extra de voto ꝛ voti redemp.c.p tuas.vbi durante
trāſgreſſione voti pōt qs epatū ſalua ꝯſciā retinere.ſ3 vo-
to impleo factus ē eligibilis vt ibidē dicit̄. Et in hac opi-
niōe videt̄ Inno.fuiſſe extra de eta.ꝛ quali.intellerimus.

De rerum permuta.et de priuilegijs. ccIII

¶ Factū tale ē. Collata fuit eccla prochialis cuidā clico
q eā tenuit p decē mēſes ſine ꝓmotōe aliq̄.ꝛ cū eēt ꝓpe fi
nem anni

nē ãni pmutauit eā cū alia eccl̃a ꝓchiali quā ēt tenuit p decē mēſes ꝛ poſtea pmutauit iſtā ſcðam eccl̃az cū tertia ꝛ tertiā cū q̃rta ꝛ cū iſta q̃rta fecit ſe ad ſubdiaconat⁹ ordinē pmoueri ꝛ iſtā q̃rtā iterato pmutauit cum qnta ſine fraude ꝛ infra ãnū ꝛ cū iſta qnta ꝛ vltia quā nūc tȝ ꝛ poſſidet pacifice ꝛ qete fuit diſpēſatū cū eo ad ſeptēniū rōe ſtudij iuxta.c.cū ex eo de ele.li.vj.p eþm qui tunc erat eþs q nūc eſt vult reuocare diſpēſatōem cū eo ſcðm ex toto vel vult eā reſtringere ad triēniū vel qnquēniū. ¶ Ex hoc pmo q̃rit᷑ vtrū iſte tales pmutatōes poſſint fieri ꝛ ſtare ð iure vl̃ pſumant᷑ fraudulēte.q2 fuerūt plures añq̃ pmoueret᷑ ad aliquē ſacꝝ ordinē ꝛ q2 ſtetit p tm̄ tþs ſine pmotōe vel eſt purgata pſumptio.q2 cū q̃rta eccl̃a fuit ad ſubdiaconatus ordinē pmot⁹ ꝛ cū eo diſpēſatū ad ſeptēniū iuxta.c.cū ex eo.li.vj. ¶ Scðo q̃rit᷑ quo tpe incepit curret᷑ ſeptēniū ſi incepit currere a tpe ſuſceptōis pme eccl̃e vel ſcðe vel tertie lȝ nō fuiſſet.tūc cū eo diſpēſatū vel a tpe date ꝯceſſionis ſeu diſpēſationis cū eo facte cū aliqui dicāt q nō currit ſibi tþs donec ē cuȝ eo diſpēſatū. ¶ Tertio q̃rit᷑ vtꝝ ſi eþs diſpēſauerit ad ſeptēniū cuȝ aliquo iuxta.c.cū ex eo poſſit reſtringere tþs ad triēniū vl̃ qnquēniuȝ durāte cā ꝛ ꝑter volūtatē impetrātis. ¶ Quarto ꝛ vltio q̃rit᷑ ſi eþs diſpēſauerit ad ſeptēniū cū aliquo iuxta c.cuȝ ex eo.de elec.li.vj.ꝛ illo eþo mortuo ali⁹ eþs diſpēſat ēt cuȝ eo.clerico ad triēniuȝ vl̃ qnquēniuȝ ſi pp iſtam ſcðm diſpēſationē ē pma reuocata cuȝ ñ ſit de intētione impetrātis renūciare pme. ¶ Circa pmā q̃ſtionē ſciat q̃rēs vtruȝ tales pmutationes fecerit ad fraudē vl̃ ñ q̃truȝ vo ad ſoꝝ ꝯtētioſuȝ vl̃ dicēduȝ aliſs ceſſantib⁹ q̃ impediant pmutationes de iure tenere certuȝ nāqȝ ē q p omiſſioneȝ pmotionis ad ſacros eccl̃a ꝓcbialis ñ vacat niſi prius tot⁹ ãnus labat᷑ lȝ ēt tm̄ modicuȝ de ãno ſupſit q certum ſit obtinētē eccl̃am intra ãnuȝ pmoueri ñ poſſe.ar.ff.ð v.obli.l.in illa.ꝛ l.inſula ꝛ ē caſus extra de elec.c.ꝯmiſſa.li.vj.Añ ergo q̃ vacet eā obtinēs nō min⁹ in ea iuris hȝ.q2 vacatura ſperet᷑.ꝛ iō pt i pmutationē adduci.ar.ff.fami.her.l.ꝛ poſt.§.res q̃ de ꝯdi.fur.l.ſi furis.ꝛ de noxal.ſi ſeruū.ꝛ de rei vē.l.nō iō nec pluralitas pmutationū vitio neceſſario ꝯcludit᷑.q2 oī vitio ceſſante vt fructuū tenuitas vel vicinitas vl̃ loci amenitas vl̃ aeris ſalubritas vl̃ multa alia q̃ potuerūt eē cā iterādē pmutatōis.ar.ff.de le.j.ēt ſi equus de leg.ij.l.ſi cui fundus de bo.lib.l.libert⁹ q ſoluēdo.ꝛ ſi qd i fra.pa.l.j.§.ꝛ alſo videam⁹ ð mi.l.ſi i ēptōe nedū q2 his ceſſantib⁹ varie ſunt holꝫ voluptates vt.ff.ad treb.q2 poterat.ꝛ ad ter.l.j.§.ſiqs.Nec dȝ fra⁹ pſumi i eo q iure pmittēte fit:vt.C.ð adul.l.gracbus.ff.ð admi.tu.l.ſancim⁹.ꝛ de reg.iur.l.nēo dãnū. ¶ Ad ſcðaȝ qōnē vl̃ dicēdū q ſeptēniū icipiat currere a tpe ꝯceſſe diſpēſatiōis. Abſurdū nāqȝ vl̃ dicere vl̃ ſentire tþs currere diſpēſatōi nōdū ortē:vt.C.de pſcri.trigin.vel q̃dra.an.l.cū notiſſimi.§.illud aūt pluſq̃ manifeſtū ꝛ ſicut ad pſcriptionē rei corporalis neceſſe ē rē eē ꝛ poſſideri q̃ pſcribit᷑:vt.ff.ð vſuc.l.iuſto.§.ſi cū apud hoſtes.ij.rñſo.ſic neceſſe ē priuilm eē vt ei tþa currere poſſit alſ ſeqret᷑ reȝ pdi añq̃ ſit ꝯtra l.ff.de ꝯdi.ꝛ de l.titio.q.mo.vſufru.amit.l.j.§.j.ꝛ quēad.ſer.amit.l.ſi ptē ꝛ riſibile vl̃ quaſi vtēti tþs currere ei q vti nō pōt ar.ff.de ſtip.ſer.l.ſi fu⁹hēditari⁹.Et abſurdū eē viſuȝ eſt añ diē pcurrere q̃ is exiſteret quē opȝ accipe:vt.ff.de ꝯdi.ꝛ de.l.ſi dieȝ.in pn.ꝛ de ſtat.lib.l.ij.§.ſiqs hēditari⁹.ꝛ hoc videm⁹ i ãnuo legato ꝯtra qð q2 multiplr̃ cēſet᷑ pſcriptio nō currit p futuro tpe:vt.C.de pſcri.trigin.vel q̃dra.an.l.cū notiſſimi.§.in his ēt nec i hoc aliq̃ eqtas ledit᷑.Nā filio excluſo a bonoꝝ poſſeſſiōe vñ liberi p lapſuȝ ãni dat᷑ alter ann⁹ veniēti p vñ agnati nec iſte ſcðs ãn⁹ currit ei niſi cū agnati bonoꝝ poſ.fuerit delata:vt.ff.de ſucceſ.edic.l.j.§.ſȝ vidēdū.ꝛ ad dotis reſtōnē nō currit tþs niſi a tpe vltimi diuortij:vt.ff.ſo.ma.l.l hi.§.vxor. ¶ Ad tertiā qōeȝ vl̃ dicēdū q ſucceſſor reuocare nō poſſit ſine cā.q2 oē priuilm dȝ eē māſuꝝ:vt i auc.ꝯſti.q̃ dig.ꝛ epiſ.libe.a pa.po.§.generalr̃.coll.vj.ꝛ extra de reg.iur.decet.li.vj.ꝛ adiuuari nō decipi bñficijs nos opȝ vt.ff.cōmo.l.incōmodato.§.ſicut.ꝛ nēo pōt mutare ꝯſiliū i alteri⁹ iniuriā:vt.ff.de reg.iur.l.nēo.ꝛ cū p ꝯceſſionē talis priuilegij ſiue p talē diſpēſationē iuris q̃ſi cuiuſdā donatōis clico ſit ius q̃ſitū.ar.ff.de acq.poſ.l.q abſenti nō vl̃ poſſe reuocari:vt.C.de reuo.dōn.l.poſſeſſionē.ꝛ l.ſi dōatōeȝ.ꝛ l.velles nec ne. ¶ Mouet ēt me illa rō doc.dicūt ꝛ tenēt q i cāu i quo diſpēſatio hec dēret de iure ꝯcedi ſi eþs nollet eā ꝯcedere poſſet ſuperior adiri.arg.extra de ſurepa.c.nullus.ꝛ no.j.q.vij.exigit q̃ſi videat᷑ h caſu iniuria fieri ſi nō ꝯcedat ar.ff.de aq̃ quoti.ꝛ eſti.l.j.§.pmitit᷑.Ad ei⁹ itaqȝ reuocationē nō admitit᷑ q dare ꝯpelleret᷑ q2 cui dam⁹ actionē ꝛc̃.vt.ff.ð re.iur.l.iuit⁹.§.cui dam⁹.ꝛ de ſupfi.l.j.§.plane.ꝛ turpi⁹ eijcit᷑ q̃ nō admitit᷑ hoſpes.vt extra de iureiur.c.quēad.ꝛ hāc ſñiaȝ ſequunt᷑ Jo.an.ꝛ Arch.extra de elec.c.cū ex eo.li.vj.ꝛ hꝫet hoc locū pſertim re non ītegra puta.q2 forte ſcholaris libros ꝯparauit ꝛ ſtudere incepit:vt.ff.de ꝯdi.ob cām da.l.ſi pecuniā.de do.l.q ſeui.ꝛ de dolo.l.ſi cū mihi pmiſiſſet. ¶ Ad q̃rtā qōnē dimiſſo iudicio intētōis ipetrātis.q2 de hoc nō liquet vl̃ dicēdū pmā diſpēſationē expiraſſe ar.C.de iure dñij ipetrā.l.ij.talia nāqȝ vba in ipetratione diſpēſatōis appoſita.ſ.vſqȝ ad triēniū ꝛ qnquēniū ꝛc̃.taxatiue ponunt᷑ ac ſi diceret᷑ vſqȝ ad triēniū vel qnquēniū tm̄ ar.ff.de poſtu.l.ſpatores.de neg.geſt.l.q aliena.§.j.ꝛ de interro.acti.l.de etate.§.ſi cū eēt alij ergo dici appoſitū vl̃ pelo renūciatū ſiue a pria receſſuȝ.ar.ff.de pro.ſtip.l.valerian⁹.ꝛ qð ibi no.ꝛ in eo q ꝯcedit᷑ ſcða diſpēſatio vſqȝ ad qnquēniū poſt qnquēniū ꝓhibere vl̃.ar.ff.de le.ꝛ ſena.l.cū.l.ꝛ in hoc ē ſcða ꝯria priori ac p hoc vl̃ a pria diſceſſuȝ ar.extra de pſcrip.c.veniēs.Et qð ibi not.p Inno.ꝛ Ho:

De ſta.mo.ꝛ cano.regula.

ꝛ de ceſſ. cclIII

¶ Pria qð eſt verū abbas cluniacē.ſit vnū tm̄ caput i ordine cluniacē.pſuppoſito ſemp ðſilio ſūmi pōtificis q oēs ſup excedit ꝛc̃.nihil trahit᷑ p aliquos īmediatos ꝛ q vnuȝ tm̄ ſit caput.Probat᷑ prio ex corpis miſtici ad corp⁹ veꝝ ſilitudine. Sicut enī in corpe naturali vnū eſt caput alſ diceret᷑ declinare ad mōſtrū vel pdigiū:vt.ff.de ſta.ho.l.nō ſunt liberi.C.de poſthu.here.iſti.c.certū.ꝛ.ff.de ver.ſig.l.oſtētū in prin.ſic ꝛ in corpe miſtico:vt extra de offi.ordi.c.qm̄ i pleriſqȝ ibi vnū corp⁹ hēat diuerſa capita q̃ſi mōſtrū ꝛc̃.ꝯſtat aūt q vniuerſitas ꝛ religio vnū corp⁹ repreſentat:vt.ff.de fideiuſ.l.mortuo ꝛc̃. ¶ Scðo ex cuiuſqȝ vniuerſitatis ꝛ collegij ordinata diſpōne ex quo ſic arguit᷑ opȝ oēȝ ordinatā vniuerſitatē ꝛ collegiū recte diſpoſitū ad vnū reduci vt ad caput:vt.ff.de orig.iur.l.ij.§.nouiſſime.de offi.prefec.vigilū.l.iij.in auc.q̃o opor.epiſ.ꝛ cete.cle.ad ordi.pduci in prin.ꝛ.vij.q.j.in apibus.ꝛ probat᷑ clare in extrauag. Bonifacij.viij.q̃ icipit vnā ſanctā.ſȝ ordo cluniacē.eſt bñ diſpoſitus ꝛ recte regulatus ergo dȝ ipm vni ſicut capiti ſubiacere.Vñ ꝛ phus in fine methaphiſice arguit ꝛ ꝯcludit ſic dicēs vn⁹ ergo pnceps.q āt ſolus abbas cluniacē.ſit caput ꝓbat᷑ ſic illud ſe hȝ per modū capitis vnð pncipalr̃ pcedit regimē vniuerſi. Unde ſcribit᷑ in puerbijs oculi ſapiētis in capite eius.Et accedit qð legit᷑.C.de aqueduc.l.eos.ff.de aq̃ quot.ꝛ eſti.l.j.§.h interdictuȝ neceſſario.ſȝ abbas cluniacē.eſt hmōi qð appet q2 ipſe vt vniuerſalis rector oēs cās terminat vt in pūilio appet ibi vbi dl̃ oēs ꝯo cās ordinis que p abbatē nō fuerunt terminate ad capl̃m referunt᷑ ꝛc̃.vt dici poſſit ne qd eſt in puincia q p ipm nō expediat᷑ vt.ff.de of.pconſul.ꝛ leg.l.nec qcq̃. ¶ Scðo ex quo dȝ vnū caput dare illð debet caput cēſeri cui excellētiora ꝯueniūt vt ar.ff.ð relig.ꝛ ſump.fu.l.cū in diuerſis.ſed abbas cluniacē.eſt hmōi qð appet.q2 ipſe vt arguam⁹ de indubitatis ad dubitata.Abbas cluniacē.peſt oībus abbatib⁹ ꝛ priorib⁹ ordinis ergo maior oībus eſt q inferiorib⁹ peſt vt in auc.de deſen.ciui.§.nos igit᷑ ibi q̃to.n.qlibet peſt tāto maior ipſe ꝛ honeſtior ē ergo ꝛc̃. ¶ Tertio q p excellētiā dl̃ vni ſoli cōuenit vt.ff.ð

ꝰ.ob.l.vbi ait ſi appel.§.j.ſꝫ ſolus abbas cluniacē.in toto
ordine cluniacē.dr̄ ergo cū hoc nomē anthonomatice ſi-
bi ſit attributū in eo notabilē ꝓrogatiuā excellētie capitis
q̄ cetera nolant̄ a pte ipſe vō a toto qḋ denotat amplitu-
dinē ptātis ⁊ ꝑtem ſolicitudinis.j.q.v.qui ſe.⁊ de auctori
tate ⁊ vſu pa.c.ad honorē. ¶ Itē querit̄ an ei abbati clu
niacē.ꝯpetat viſitare ſubditos tā mediatos ꝙ̄ īmediatos.
⁊ oñdit̄ ꝙ ſic ꝑncipalr̄ ex tribus ex iuris diſpōe. ⁊ aplica
ordinatione.⁊ antiqua ⁊ inueterata obſeruatiōe. Et pri̇o
ſic arguit̄. Cōſtat ipm ordinariā iuriſditiōem hr̄e in oēs
ſubditos vepote q̄ ab vniuerſitate eligit̄ ⁊ p ſummū pōti
ficē ꝯfirmat̄ ergo ordinariā hꝫ vt.ff.de iuriſ.om.indi.l.⁊
q̄z.C.eo ti.l.vlt.in auē.ḋ defen.ciui.§.interiꝫ.⁊ extra ḋ of.
ordi.c.cū ab eccl̄a īmo dicit Inno.ꝙ hꝫ merū impiū.vt ipſe
no.extra de ſen.exō.vt fame.ſꝫ ad quēlibet ordinariū ꝑti
net viſitare inferiores.ad.ff.de of.pſi.l.ꝯgruit.x.q.j.decer
nimus eſm ⁊.c.placuit.extra de cēſi.romana.li.vj.īmo ꝙ̄
tū ad platos vr̄ eadē ſub ꝑcepto.Vñ ꝓpheta loquēs ḋ ꝑ
latis dic.Viſita oēs gētes ⁊ nō miſerearis oib̄ꝰ opantibꝰ
iniquitatē vt ſcribit̄ in.lviij.pſalmo. Ex ſcḋo ſic arguit̄ ī ſta
tutis dñi Nicolai pape ſic ꝯtinet̄.q̄ vō ꝑꝑ defectū abba
tis remotas ꝓuincias minime viſitantis domos ordinis
cl̄uniaceñ.ī eius ſpiritualitatibꝰ ⁊ tpalitatibꝰ male tractant̄ ⁊
aliqñ a ſubiectiōe ordīs ſe ſubtrahere moliunt̄ ꝑcipimꝰ
vt abbas cluniacē.ſtudeat ſicut ei poſſibile fuerit ordinē
viſitare ⁊.j.ꝙ ſi dictꝰ abbas in eiuſdē ordinis viſitatōe ꝙ̄
ꝑ ſe vl̄ ꝑ aliū facere dꝫ negligēs fuerit aut remiſſus euꝫ
diffinitores corrigere tēant̄ q ēt dū ſui ordinis loca viſi-
tat ſit tempatꝰ ⁊ ſobrius ⁊c. Cū igit̄ ei papa viſitatōem in
interis ordīs ⁊ locoꝝ ergo oium.vt.ff.de of.pfec.vrb.l.j.
§.cū vrbē.ac ſi ſpālr̄ noiaſſet.vt.ff.de le.l.ſi chorus.⁊ de
vſu ⁊ habita.l.ſi ita. ¶ Ex tertio arguit̄ ſic.qñ ī eodē cor
pore ſunt pl̄a indiuidua ꝙ ſupior in maiori pte indiuiduo
rū ſuaꝝ ḃ ī oibꝰ obſeruabit.vt extra de cēſi.c.ſopite. vt
de reli.do.c.j.q̄ vna ⁊ eadē res ñ dꝫ diuerſo iure cēſeri.
vt.ff.de vſuca.l.cū ḡdes.extra de deci.c.cū in tua. ⁊.xij.
q.ij.cognouimꝰ ſꝫ in oibꝰ aliis ꝑoratibꝰ abbas viſitat me-
diatos ⁊ īmediatos.ergo ⁊ in ꝑoratu de caritate ſupra li-
gē.de quo eſt queſtio.Abbas cluniacē. viſitare dꝫ īmo ⁊
in dcō ꝑoratu ꝓcurationē recipiū ol anno abſurdū eēt ni-
mis vt reciperet ſtipēdiū ⁊ nō impleret debitum.

De teſta.⁊ de cōdi.app.⁊

de libel.obla.extraor.ad treb.⁊ ḋ re.alie.nō alie. ⁊ de leg.
⁊ de interrogato.actio. CCV

¶ Prīa dubitatio ē de filio inſtituto ⁊ rogato reſtituere
ſub ꝯditōe ſi deceſſerit ſine liberis.An ceſſante ꝯditione
reſtitutōis poſſit duas detrahere portiōes.ſ.debitam iure
nature ⁊ trebellianicā. Et vr̄ ꝙ ſic q̄ in eo ius geminū cō
ſiderat̄.ſ.filij ⁊ extranei grauati.vt.ff.de libe.ho.exhi.l.iij.
§.ſi cū qs.in auē.vt indi.ſine quoquo ſuffra.§.aliḋ tñ.⁊.§.
ſe.vbi vnꝰ ⁊ idē pro duplici adminiſtratiōe quaꝫ ſuſtinet
duplex ſalariū ꝑcipit de publico.ff.de his q̄bus vt indi.l.
errorē. Scḋa rō ē ꝙ vna vno altera altero iur̄ detrahit̄ le
gitima.n.detrahit̄ vt debitū ⁊ quaſi es alienū.vt.C.de co
dicil.l.vlt.de impo.lucra.deſcrip.l.j.ff.de bo.dā.l.cū rō.ḋ
inoffi.te.l.papinianꝰ.§.ſi q̄s dt nō implēs.⁊ no.ff.ad.l.cor.
de fal.l.ſi q̄s legatū.§.vl. Trebellianica vō detrahit̄ vt lu-
crū ſeu quoddā ꝯmoduꝫ.vt in auē.de fideicō.hr̄.§. ſꝫ q̄
hr̄dē.⁊.ff.ad treb.l.nāqꝫ.§.q ꝯpulſus.⁊ iō neutra in altera
ꝯputat̄ .vt.C.ad.l.fal.l.imponēda.⁊.l.irritū. Tertia rō eſt
q̄ vbi ſunt plēs cāe deducēde plēs ſunt deductiōes nec
vna ꝑ alterā impedit̄ vt appet in eo cui relinquit̄ vltra ꝙ
cape poſſit. Prīo nāqꝫ de tali relicto falcidia deducit̄ de
mū ſi adhuc plus remanet in legato ꝙ̄ cape poſſit in eo ꝙ
ꝓpriā capacitatē excedit minuit̄ prīa falcidia nō obſtāte.
vt.ff.ad.l.fal.l.quotiēs cuidā. Quarta rō ſic ſumit̄ ꝯſtat
ꝙ in filio inſtituto ⁊ de reſtituēdo grauato grauamē nō te
nuit in legitima.vt.C. de inoffi.teſta.l.quoniaꝫ in priori-
bus.ergo illam indubitāter retinet.ſed ꝙ trebellianicam

retineat eſt caſus.C.ad.l.falci.l.quā ꝙ̄. vbi eius heres ex
ipſis filij perſona retinet ergo cōſtat ꝙ vtrāqꝫ retinet. Et
hāc opi.Azo.amplectitur in rogato ſub conditione ſecus
in rogato pure.⁊ ſic no.l.d.l.ꝙ̄ꝙ̄.⁊ de inoffi.teſt.l.papinia
nus.§.meminiſſe. Sꝫ hec opi.vr̄ ꝯtradicere rōni eq̄tati ⁊
expſſo iuri. Rōni qḋ oñdit̄ ſic. Certū ē ꝙ trebellianicā ne-
mo deducit niſi grauatꝰ vltra dodrātē:vt.ff.ad tre.l.j.§.
is q q̄drag inta.⁊ iſti.de fideicō.hr̄.§.q̄.ſꝫ ad falcidiā ſiue
trebellianicā ſubmouēdā paria ſunt onꝰ nō eē īpoſitū qḋ
nō teneat ⁊ pſtari nō dēat:vt.ff.ad.l.fal.l.nō ē dubiū.⁊.l.
nec intereſt.⁊.l.ex aſſe.⁊.l.ſi a ſuo.⁊.l.id aūt qḋ ꝯditōis.l ſi.
ſꝫ grauamē īpoſitū in lītima ipſo iure nō tꝫ vt ī pallē.l.qm̄
in prioribus.ergo a toto ꝑncipio nō vr̄ dodrās exceſſus ſi
ſic trebellianice deductōi ſm primā regulā locus nō erit.
Scḋo hoc idem ꝓbat̄ argumēto ſumpto a pari ſic eē de
bet̄ q̄rta filio adoptiuo in bōis pr̄is adoptiui ſicut trebel
lianica grauato in bōis grauātis vtrāqꝫ eni debet̄ a lege.
Prīa ex ꝯſtōne diui pij.q̄ſi ex alienū debet̄ ⁊ onus aliqḋ
nō admittit:vt.ff.de adop.l.ſi arrogator.de vul.⁊ pu.ſub.
l.ſꝫ ſi plēs.§.ī arrogato. Scḋo vō ex officio treb.īmo cer
te prīa ē magis debita adoptiuo ꝙ̄ ſcḋa grauato qḋ appa
ret q̄ alienata ī fraudē ſine diminutōe prīe reuocant̄ ꝑ ca
lūniā vel fauianā actionē:vt.ff.ſi qḋ in frau.pa.l.vl.qḋ de
ſcḋa nō reqrit̄ īmo magis oppoſitū.ar.ff.ſi a parē.qs fue.
manu.l.nō vſqꝫ adeo.ſꝫ in prīa ſi ē filiꝰ emācipatꝰ ab emā-
cipatore roget̄ ⁊ ab eodē inſtituat̄ ſufficit vna q̄rta dūta-
xat ⁊ altera abſorbet̄ ī illa:vt.ff.de inoffi.teſt.l.papinianꝰ.
§.ſi q̄s īpubes.ergo multoſortiꝰ trebellianica q̄ minꝰ debet̄
abſorbit̄ ꝑ debitā iuris nature q̄ſi ꝑ ſeipſaꝫ maiorē.ar.ff.
ḋ fidei.l.generalr̄. ⁊ ad.l.fal.l.fundo. Tertia vō rō ſumit̄
ꝑ ſilitudinē pſonē cui ī bonis liberti debet̄ certa portio ḋ
iure:vt inſti.de ſucceſ.libe.§.ſꝫ nr̄a in q̄ grauari nullo mō
pōt:vt.ff.de le.ij.l.cū pſonꝰ.⁊ de bo.libe.l.ſi pſonꝰ ex debi
ta.⁊ tñ ſi pſonꝰ ex aſſe īſtituat̄ ⁊ ꝑ legata grauet̄.nō dedu-
cet lītimā.ī.a lege ſibi taxatā portionē ⁊ falcidiā ſꝫ alterā tā
tuꝫ q̄ lītimā ⁊ illa ei ſufficit ꝑ vtraqꝫ:vt.ff.ſi cui plus ꝙ̄ p.l.
falci.l.j.§.itērdū. Sic vr̄ ī ꝓpoſito ꝑ ſilitudinē ſuprapoſitā
eq̄tati ꝯtradicit.q̄ ſm eā plus grauatꝰ minꝰ detrahit. Con
ſtat nāqꝫ plus eē grauatū eū q pure reſtituere cogat̄ eo q
ſub ꝯditōe:vt.ff.ad.l.falci.l.in lege falcidia nō hr̄.⁊.l.circa
⁊.l.q q̄dringēta.§.ſi.⁊ tñ ſm hāc opiōnē grauatꝰ pure non
detrahit niſi vnā q̄rtā.rogatꝰ vō ſub ꝯditōe q eſt minꝰ gra
uatꝰ detrahat duas qḋ cū ſit ridiculoſuꝫ dicere nulli ñ pꝫ
iuri vō expſſe ꝯtradicit ſm legē.C.ad treb.iubemꝰ vbi eſt
caſus ī filio īſtituto ⁊ rogato reſtituere ſi deceſſerit ſine li-
beris ⁊ ſic ſub ꝯditōe. Et tñ dicit tex.ꝙ rogatꝰ q̄rtā retinet
⁊ dodrātē reſtituit. Itē iure nouo cauet̄ ꝙ īſtitutꝰ ⁊ de re-
ſtituēdo rogatꝰ pōt dodrātē attingere ꝑ dote ⁊ añ nuptia
li donatōe. Itē demū ſi ad hos vſus q̄rta ſibi non ſufficit
qḋ non diceret ſi duas q̄rtas retinere liceret. Et ex his vr̄
ꝯcludēdū ꝙ de vitate iuris ciuilis vna dūtaxat q̄rta dedu
cit̄ ſiue qs ſit pure rogatꝰ ſiue ſub ꝯditōe. ¶ Ad ꝯtrariaꝫ
breuiter rñdet̄ ꝙ primū argumētū ſumptū ex ꝯſideratiōe
duplicis iuris ꝯcurrētis arguit ꝙ filiꝰ pōt hr̄e q̄rtā ſi vult
aut lītimā vt extraneꝰ.aut vtrāqꝫ quatenꝰ vna excedet̄ pōt
aliā vt ar.ff.vi bo.rap.l.j.§.ꝑ ſocio.l.ꝙ ex ſtipſatu.ꝯmo.l.
vnde q̄rit̄.§.vlti.de acti.emp.⁊ vē.l.ꝓdia. Sꝫ nō arguit ꝙ
vtrāqꝫ poſſit hr̄e. Cū eni filius vt dicit relationē ꝯtradicat
extraneitati nō poterit vnā ꝑtē petere vt filius alterā vt ex
traneus ar.ff.de ꝯdi.⁊ de.l.titie. ¶ Ad ſm vr̄ ꝙ debita iu
re nature nō ē vē es alienū ſꝫ quaſi vt dicūt iura allata q̄
minui nō pōt tñ ex teſtō capit̄ īmo inſtōnis iure neceſſe ē
hodie relinqui:vt ī auē.vt cū de app.cog.§.aliḋ quoqꝫ capi
tulū.⁊ iō in quartā trebellianicā īputat̄:vt.ff ad.l.fal.l.in
ſiij.in.ij.rñſo. Si.n.eēt vē es alienū nō minuet̄ eius cōpu
tatio ere alieno deducto ſi ꝯcurreret cū aliohere alieni qḋ
tñ nō ſit niſi prius eris alieni rō hēat̄:vt.ff.ḋ inoffi.teſt.l.
papinianꝰ.§.qm̄ autē quarta. ¶ Ad tertiuꝫ rñdet̄ ꝙ in.l.
quotiēs ī quartū deducta iō ſit duplex deductio q̄ ꝑ pri
mā nō erat plene legis ꝓhibitioni occurſum.q̄ de falcato
legato

legato eo q toti⁹ capax non erat adhuc penes legatariū ali
qd remanebat qḋ cape nō poterat.ſ; hic p vni⁹ deductionē
plene ſatiſfecit exceſſui quadrātis q ē cā deductiōis. τ ideo
amplius nō deducit imo certe ſi q̄s recte ꝯſiderat.d.l.quo
tiens magis facit p vltiā opione ꝙ p pria. Que eni eſt rō
quare i legato relicto ei q totius ei⁹ nō erat capax p̄io de
trahit' falcidia ſcḋo detrahit' ſi qd ē apud eū qḋ cape nō
poſſit magis quā ꝯtra. Nō ē vt ꝗtū fieri pōt volūtati teſta
toris ſatiſfiat. Vñ ſi p̄im⁹ plus detraheret' q̄cqd legata
ri⁹ cape nō pōt de iure vel ſcḋ deinde de reſiduo vel falci
dia detraheret' min⁹ capet legatari⁹ quē ſi ecōtra fieret. er
go due deductōes ſ; altera alterā minuit. ſ. primā τ nō fit
ſcḋa niſi ꝗten⁹ excedit primā. τ ſic dico i ꝓpoſito fieri. ſ. in
deductione duaꝝ q̄rtaꝝ. ¶ Ad q̄rtā rñdet' q l. ꝙ ꝓbat
trebellianicā deduci ſ; nō ꝓhibȝ i ea ltimā iputari. Vñ l.
illa nihil arguit ꝯtra ſ; opi. q̄ dicit vtrāq; deduci quaten⁹
plus ē i vna quā i altera ſ; ꝗten⁹ ꝯcurrūt minie. ¶ Scḋa
qō ē an cētū libre cēſuales ꝓmiſſe in ꝯqōne dotis poſſint
ſtatim peti a Guil. Et vi' dicēdū nō. q: ꝓmiſſio illa ꝯditio
nē habuit. ſ. ſi Guil. filiū vel filios ꝓcrearet. τ dict⁹ fili⁹ vel
filij ex dcō. G. tūc remāerēt hr̄des dicti. G. τc. τ p hāc cō
ditionē habuit diē. ſ. poſt mortē. G. ar. ff. q̄n di. le. ce. l. ſi ti
tio. i p̄n. vt' eni h ꝓmiſſio collata i tp̄e quo. G. poterat hr̄e
hr̄des: vt. ff. q pe. tu. l. credēdū. §. ſi vero marit⁹. τ ibi no. τ
ar. coꝝ q̄ no. C. de ipu. τ alijs ſub. l. p̄cib⁹. hoc aūt tp̄e ē ſo
lum poſt mortē. G. vt. ff. ḋ acq. hr̄. l. neminē. τ de hr̄. vl' ac.
ven. l. ſ. τ hoc eē manifeſte inſinuat alternatiua que infra
ſequit' in teſtō vbi dicit ſi at dñs Arnald⁹ vl' dict⁹. G. vel
ambo decederēt ſine liberis τc. τ. ſ. vbi dicit. Itē fuit actū
q ſi ꝯtingeret dñm Arnaldū τ. G. decedere ſine hr̄dibus
ab ipſis τc. τ ex adiectōe ſcā vni alternatiuaꝝ intelligitur
qd i altera ꝓferēs ſenſerit. vt. ff. de vſufruc. le. l. ticio. τ q̄n
di. le. ce. l. ſi ita. in p̄in. ſi at ſic eſt q hec ꝓmiſſio videatur
collata poſt mortē. G. ſm. l. C. vt ac. ab hr̄dē. τ cōtra here
des incipiāt in rubro τ nigro. Et inſti. de inuti. ſtip. §. poſt
mortē. cōſtat q q̄nq; ꝯditio vel cōditiones adiecte extra
rent. vl' eas exituras eē certū eēt nihilomin⁹ dies ſupeſt τ
añ diē male agitur. vt. ff. de ver. ob. in illa ſtipulatōe ſi ka
lendis. τ l. interdū. τ ḋ ꝯdi. τ demō. l. publius. §. ſ. ¶ Ad
aliā qōem qua que querit' an legata relicta p dñm Arnal
dū helene filie ſue valeāt τ inquātū pp inhibitionē alie
natiōis τc. vi' dicēdū q cū alienationis ꝓhibitio ꝓbabilē
cām hēat. ſ. ne vnq̄ exeat de noie τ genere teſtōris τ etiā
appareāt perſone quaꝝ ꝯtēplatōe dcā prohibitio ſcā fuit
robur ꝓhibitionis ꝓſupponi opȝ. vt. ff. de leg. ſ. l. filiuſſa.
§. diui. ij. de leg. iij. l. pf. §. iulius agrippa. C. ꝓ emp. l. ſi cō
tra. in auc. de reſti. fideicō. §. ſ. h aūt ꝓſuppoſito certū ē cō
tra ꝓhibitionem fieri ēt p legatū τ inſtōem. vt. ff. de le. ij. l.
peto. §. fratre. C. de ſecū. nup. l. ſi q̄s ꝑoris. §. ſ. τ de v. ob. l.
ita ge. §. ea lege. niſi ꝗten⁹ onus teſtōis iniūcte τ ꝑceptū
alienatiōis ꝓhibite nō tenerēt qḋ cognuſcere pōt vl' pen
det ex notitia qōis prime in qua actū ē de deductōe dua
rū quartaꝝ vl' vni⁹ dūtaxat. ¶ Ad aliā qōnem qua q̄rit'
an. G. dño Arnaldo ſubſtitutus τ p eūdē inſtitut⁹ q eius
hr̄ditatē adiuit cū bñficio inuētarij teneat' ſoluere legatū
p dñm Arnaldū p̄dictū relicta vi' ſtādū legi. ff. de le. ij. l. cū
pf. §. ticio. C. ad l. fal. l. irritū. ff. ad l. fal. l. q ex bonis. §. cū
fideiuſſore. τ l. ſi fundū. §. ſi q̄s hr̄dē. τ p hec τ p ſupi⁹ dcā
pȝ rñſio. ¶ Ad aliā qōeȝ qua querit' an libellus ꝓcedat
ex forma q: fundatus vi' ſup actōe ex teſtō que ꝯpetit pro
legato. vt. C. cōmu. de le. l. ſ. obtinebit igit' agēs in tm̄ ꝗtū
fuerit poſſibile legāti legare puta vſq; ad legitimā i quam
imputabunt' res p filiū alienate. vt. ff. ad tre. l. marcell⁹. §.
res que. τ data cā dotis filie vt in auc. de reſti. τ ea q̄ pa
rit. §. quāobrē colla. iiij. ¶ Ad alteram qōeȝ qua querit'
an interrogatiōib⁹ factis in libello ſit rñdēdū. dicendū vi'
q ſup hoc nō ſit ꝓlixa diſputatio faciēda. q: l; interroga
tiōes hmōi deberēt libellū de iure ꝑcedere eas tñ ſimul
fieri cōſuetudo admittit ita tñ q iudex ſui nā priores puta
interrogatiōes ꝓus expediat. vt. C. de nouo codi. cōpo. l.

vnica. §. ſi. τ no. ff. de interroga. acti. l. ſ. in p̄in. τ ꝓ h. ff. de
le. ij. l. peto. §. fratre. ibi ꝓximus glo; p̄io loco τc. ad treb.
l. hr̄dis. §. ſi. τ de libe. τ poſthu. l. gallus. §. qdā recte. τ ex
tra de reſ. c. cām q̄ inter ꝑmōſtraten. Illud at dem̄ non vi'
rōne carere q interrogatōes vident' inducere obſcurita
tē in libello. q: ille per quas petit' interrogari an ſit heres
τ pro qua p̄te τ an ex teſtō vel ab inteſtato vident' hoc ca
ſu reſpicere actionē ꝑſonalē, ex teſtō q̄ nō lequit' fundum
i. fundi poſſeſſorē. vt. ff. de iudi. l. ſi fideicō. §. iniurie. dȝ er
go actor eligere inter actiōes τ p ꝯñs inter interrogatōes
ff. de tribu. l. quoti. in hr̄di. §. eligere. τ de le. ij. l. cū fili⁹. §.
varijs. Ex predictis itaq; patȝ rñſio ad predicta queſita.

Ut lite pendē. τ de excep. τ de lib. obla. τ ḋ cā poſ. CCVI

¶ In cā carnocē. ſup attētatis orta dudū materia qōnis
iter ep̄m carnocē. ex vna p̄te τ decanū. τ. c. eiuſdē eccle ex
altera ſup obiectōe τ libertate ipſoꝝ decani canōicoꝝ dia
conoꝝ archidiaconoꝝ τ capli nec non ſup iuriſditōe quā
dicti decan⁹ τ caplȝ τ archidiaconi ꝯpetere p̄tēdebāt i di
uerſas ꝑſonas nolatas i articlis datis corā dño Gācelino
cardi. nec non ſup alijs multis iurib⁹ de qb⁹ in articulis fit
mētio emanauit qdā ſancta ordinatio a do. Jo. papa. xxij.
in q̄ iter cetera ordīauit q q̄libet p̄iū p̄dcāꝝ remāeret i ea
poſſeſſiōe τ ſtatu i qbus tūc erāt τ neutra ps ꝯtra alterā p
ſnīaȝ excōicatōis vel alſ aliqd attētaret poſtq̄ ordinatōe;
dñs ep̄s p ſe τ ſuas gētes ſm aſſertionē capli plima attēta
uit ꝯtra ipſoȝ ordinationē ad quoꝝ oiȝ attētatoꝝ reuoca
tionē τ ad ipſi⁹ ordinatiōis obſeruātiā cōpulſi ſunt vobis
reuerēdo p̄ri dño Jaco. gaytano cardinali ꝯmiſſe ex trāſ
greſſiōe p̄ſe ordīatōis ꝯmiſſiōe vobis ſcā noue iuriſditio
nis dat⁹ ē libellus q corā p̄nitate vr̄a nouiter ē porrectus
cui⁹ libelli finalis eq̄tas τ iuſticia colli' tā ex depēdentia li
tis ꝙ ex ꝓhibitōe ſupioris ex depēdētia litis q: lite pēdē
te nihil oȝ inouari τ innouata oia debēt reuocari: vt extra
vt lite pē. c. eccla ſcē Marie. de ꝯſti. c. cū. M. ad ſi. de de
ſpō. ipu. c. ad diſſoluēdū. xj. q. ſ. q: reo ex ꝓhibitōe qdē ſu
perioris q ꝓhibuit nihil dēre fieri ergo ꝯtra factū dȝ tolli
q̄ſi ſcm̄ ꝯtra legē: vt. ff. de reg. iur. l. q vetāte. aliogn irriſo
riū erit ꝑtoris ipiū: vt. ff. ne qd i lo. pu. l. vi. de no. op. nū. l. ſ.
in p̄n. nā τ hic ꝯtēta māifeſtas ꝑtoris vindicat': vt. ff. ḋ iur.
om. iu. l. ſi familia. Et ꝓbat' hoc bñ extra de app. c. ſi ſolū.
Nūc igit' p̄nitatis vr̄e iuriſditōe fundata τ petitōis obla
te iuſticia τ eq̄tate detecta. Reſtat ad q̄ſdā friuolas exce
ptiōes ꝯtra ipſaȝ petitionē porrectas breuiter rñdere que
opponūt' vt tā patētis iuſticie exitus obſuat vel obſtruat'
τ p̄in vno vitio oēs laborāt. cū eni in exceptōib⁹ reus fiat
actor. ff. de ꝓba. l. in exceptōib⁹. τ de excep. l. ſ. ſic libellus
ex p̄te agētis dȝ eē clarus vt deliberare poſſit an re⁹ velit
cedere vel ꝯtēdere: vt. ff. de edē. l. ſ. in p̄in. ita exceptio ex
ineptitudie forme repellit': vt. ff. de flumi. l. ſ. §. labeo. Nūc
aūt ita ē q oēs exceptōes peccāt i nimia generalitate τ ob
ſcuritate euidēti ꝑſonaꝝ τ reꝝ vt ex iſpectōe earūſlibȝ caꝝ
appet. eis ergo ex inepta forma repulſis ꝓcedit libellus.
S; ne videamur declinare certamē ē ſingulr ad ſingulis
rñdēdū. Et p̄io ad p̄imā in q̄ dr̄ q oblata ē petitio p ꝑſo
nā nō hñtē ſufficiēs mādatū ꝓ ꝑſonis ꝙ plib⁹ de qb⁹ i dcā
petitōe ſit mētio. ¶ Ad itelligētiā rñſionis ē ſciēdū q cū
qs q ſe alicui⁹ ſubditū p̄tēdit vexat' p alteꝝ cū ſibi ſubditū
p̄tēdētē ꝯſiderari pōt duplex itereē. vnū reſpectu ſubditi.
q: itereē pōt ei⁹ magis vni ſubeſſe ꝙ alteri. q: ois gēs ſub
maiori ꝯſtitut⁹ iudice maiorē ſentit ꝓuidētiā: vt i auc. de
deſeu. ciui. §. audiēt quoq; leuiora crīa. col. iij. τ ar. vt. ff. ḋ
fideicō. lib. l. generalr. §. quotiēs. τ. C. de ali. τ ciba. le. l. cū
vn⁹. in. ſi. rñſo. Alteꝝ vō reſpectu ei⁹ cuius ſe ſubditū p̄tē
dit: vt. C. de lib. cā. l. p̄ncipalr. τ extra de maio. τ obe. c. iter
q̄ttuor. Et ſicut duplex ē itereſſe ita duobus ꝯpetat actio
cuilibet ꝓ itereē ſuo τ ſm hoc iuenit' ex vno τ codē ſcō. ſ.
ex vna τ eadē vexatōe duas τ duob⁹ actōes oiri: vt. ff. de
iniur. l. ſ. §. vlti. τ adeo ſunt diſcrete q deciſio vnius alteri

ignorāti nō affert ꝑiudiciū.vt.ff.de fur.l.inter oēs.§.hec actio.⁊ ar.ff.de ꝓcu.l.nō ſolū.§.ſi pater. Et ꝺ his duab⁹ actionib⁹ ⁊ duplici intereſſe no.Inno.extra de offi.ordi. c.cōquerēte.de ꝑſcrip.c.auditis. Et qꝛ intereē ſuꝑioris ſatiſfieri ñ pōt niſi reuocet̄ quicqd̄ fcm̄ ē ꝯtra ſubiectionē quā ſibi ſoli ⁊ inſolidū ꝑtēdit ꝯpetere ⁊ in poſteꝝ a ſili ve ratiōe ceſſat. Non.n.miꝝ ſi pro ſuo intereē ad agēdū ad mittit̄ lꝫ ex hoc ēt inferiori ꝯmodū applicetur agit.n.cām ſuā ⁊ ſuū intereē ꝓſequit̄ vt in libello expꝛſſe dr̄ ⁊ hoc eſt regulare i oī eo cuius intereſt alteri dari vl̄ fieri qm̄ agit vt alteri det̄ vt fiat lꝫ ex hoc alteri ꝯmodū applicet̄.vt.ff. de v.ob.l.ſtipſo iſta.§.ſi ſtipulor.⁊.§.ſigs inſulā. Et ideo dcm̄ ē ꝙ vno ſuccūbēte alius pro ſuo ꝓprio intereē appel lat ſcōa tñ die quaſi ꝓpriā cām agēs.vt.ff.qñ app.ſit.l.ꝑ curatoris.§.j.⁊ h̄ voluīt dicere doc.dū dicūt ſuꝑiorē agere poſſe ꝓ vexatione que ſubditis infert̄ ſicut egit archieꝑs rauēnas pro defenſione habitatoꝝ caſtri arioli. vt extra ꝺ ꝓba.c.lꝫ in fi.⁊ ibi no.ꝑ Hoſti.vexatio.n.inferioris eſt cā intereſſe ſuꝑioris.⁊ cā ītereē ſuꝑioris.ē cā ſibi dāde actio nis.vt extra de ſucceſ.ab inteſta.c.vlt.de appel.c. dilectis ⁊ ibi no.ꝑ Inno.de ſen.excōi.romana. ⁊ ibi ſilr̄ ꝑ eūdē.⁊ ⁊ ibi no.ꝑ Inno.de ſen.excōi.romana. ⁊ ibi ſilr̄ ꝑ eūdē.⁊ extra de ſen.⁊ re iudi.c.apoſtolice.li.vj.⁊ ibi no.ꝑ Archi. in gl.ſignata ſuꝑ vbo ſuis. Si aūt vellet ꝑlatus ꝑ intereē ſubditi agere ⁊ ei⁹ reſpectu actionē mouere vel defenſio nē ſuſcipe hoc nō poſſet.vt extra de ꝑui.c.auctē.in fi.lib. vj.⁊ ibi no.ꝑ Archi. Cū ergo i libello dicat̄ expꝛſſe ꝙ agit̄ ſolū pro ipſoꝝ agētiū iure ⁊ intereſſe ⁊ inquātū ipſoꝝ agen tiū vt.ex inſpectōe appet manifeſtū ē libellū ꝓcedere ⁊ ex ceptōem olno ceſſare. ¶ Ad ſcōam qōnēꝫ q̄ fundat̄ ſuꝑ h̄ ꝙ data in impetratōe nūc oblata ꝯtingūt negociū ꝑnci pale. Rūdet̄ ꝙ ñ ē veꝝ.qꝛ in ꝑrio iudicio actū ē petitorio ⁊ poſſeſſiōe lōgiſſimi tꝑis allegata nō ad finē alicui⁹ poſ ſeſſorij iudicij ſꝫ tāqꝫ cā cauſans petitoriū allegat̄. vt.C.ꝑ q̄s pſonas nobis acqr.l.j.⁊ de acq.poſ.l.j.in.ij.rñſo. Nūc aūt reuocatio attēptatoꝝ que petit̄ ſapit naām meri poſſeſ ſorij recuꝑande poſſionis reſpectu ꝑteritoꝝ ⁊ retinende reſpectu futuroꝝ.poſſeſſio aūt ⁊ ꝓprietas nihil cōe habēt. vt.ff.de acq.poſ.l.nāliter.§.nihil ⁊.l.permiſceri in.ij.rñſo. Preterea ſi iſta exceptio ꝓcederet nūqꝫ pateret̄ aliqd re uocari per modū attentati.qꝛ ſemꝑ finalis iuſticia ſpera ret̄ ēt ſi appareat eū cōtra quē attentata ſunt in actu cui⁹ vtute reuocatio fcā eſt puta in appellatōe ius ñ hēre ar. C.de ꝯſtr.tu.l.ſi vt ꝓponis.⁊ extra de teſti.ſpo.c.audita.⁊ no.ꝑ Car.extra de elec.c.cupiētes.in gl.magna.i ver.ſed oñdēdo ꝙ h̄ būficiū cui ſi dꝫ dari cū pēdeat ex euētu ⁊c. ¶ Ad tertiā que plures ptes in ſe ꝯtinet rñdet. Et ꝑrio ad ꝑmā ptem qua dr̄ ꝙ nōnulla ex ꝯtctis nō clauduntur ſub cōmiſſiōe vobis fcā qꝛ eſt falſa in ſcō vt ex inſpectōe ꝯmiſſionis appet que eſt gnālis oīa ambiēs ⁊ oīa attenta ta poſt ordinatōem breuiter ꝯprehēdēs. ¶ Ad ſcōaꝫ ptē qua dr̄ ꝙ ſuꝑ nōnullis ꝯtctis in petitōe erat corā vobis iu diciū inchoatū. Rūdet̄ ꝙ huic petitioni ñ obuiat. plures enim idē petere nō implicat ꝯrietatē vel ꝯtradictōem ali quā.ſꝫ oſtēdit deſideriū geminātis petitionē.vt.ff.de li bel.dimiſ.l.j.in prin.de pig.ac.l.ſi ꝯuenerit. ⁊.xxxj.q.j.lo thari⁹.⁊ no.ꝑ Inno.extra de appel.c.dilecto. ¶ Ad ter tiam ptē qua dr̄ ꝙ pro aliqb⁹ dictis ꝯtctis in petitōe ñ ꝑ ponit̄ ſufficiēs intereſſe ⁊c. Rūdet̄ hoc falſum eē. qꝛ vt dictū eſt in pria exceptōe ipſoꝝ agētiū intereē proponit̄ ⁊ manifeſte appet. ¶ Ad qrtā ptē q̄ dr̄ ꝙ ſuper aliquibus ex dictis ꝯtctis ⁊c.fuit alſ datus termin⁹ ꝑemptori⁹ ⁊c. Rūdet̄ ꝙ ille termin⁹ ñ potuit excludere ius ſeu officiū iudicis ex noua ꝯmiſſione queſitum vt.ff.de iudi.l.ñ pōt. Preterea illi qbus fuit datus terminus ꝑemptorius ꝓſe quebant̄ intereſſe ꝓpriū. Decan⁹ aūt ⁊ capl̄m aliud ꝓſe quit̄ vt oñſum ē ſupra.⁊ iō cū ſint diuerſa iudicia vt.ff.ꝺ tutor.l.pr.cuius filio termin⁹ datus i vno non ob.in alio. ¶ Ad qrtā ⁊ vltimā de ꝑncipalib⁹ exceptōib⁹ q̄ dicit̄ peti tionē eē nimis generalē ⁊ obſcurā. Rñdet̄ ꝙ petitio iſtoꝝ attētatoꝝ hꝫ ſe modū cuiuſdā acceſſorij ad ꝑncipale nego

ciū. In acceſſorijs aūt olb⁹ talis generalitas admittit̄ vt ex tra de teſti.ſpo.c.cū ad ſedē.⁊ ibi no.ꝑ Inno.⁊ de dōa.c. inter dilectos.⁊ ibi ꝑ eundeꝫ.⁊ de ſepul.c.certificari.⁊ ibi per eundeꝫ. Preterea talis forma petendi reuocari atten tata eſt a doctoribus tradita ⁊ per Inno.extra de excep.c. dilecte.⁊ per eundem extra de appel.c.conſuluit.

De vſuris ⁊ de emptione

⁊ vē.⁊ ꝺ his q̄ ñ.a ꝑla. ccVII

¶ Vniuerſis pñtes lrās inſpecturis.G.ꝑmiſſiōe diuina abbas monaſterij ſcī Dioniſij i frācia totuſqꝫ eiuſdē loci ꝯuēt⁹. Salutē i dño ꝙ nos euidēti vtilitate mōaſterij iure plimoꝝ grauiū onerib⁹ debitoꝝ his tꝑib⁹ ꝑgrauati ꝯſide rāt ſolicite ⁊ attēta hīta ſuꝑ hoc diligēti tractatu ꝯcordi ⁊ vnanimi vl̄m oliꝫ.ſ.taliū ⁊ taliū accedēte ꝯſenſu vēdim⁹ ⁊ vēditionis noie ꝯceſſim⁹ reuerēdo pri dño.L.archieꝑo bꝛimē.pēſionē annuā ſeu redditū q̄dringētaꝝ libraꝝ pari ſienſiū bone monete ꝑcipiēdā leuādā ⁊ hādā i mōaſterio nrō ab eodē dño archieꝑo ſingulis ānis i poſteꝝ quādiu vitā duxerit i būnis termis infraſcriptis vꝫ ducētas lib. pariſiē.i octauis iſtāis feſti aſcēſiōis dñi ⁊ ducētas libras pariſiē.i octauis feſti oliꝫ ſcōꝝ imediate ſequētis ⁊ i quo libet dictoꝝ terminoꝝ ānis ſingulis quo ad vixerit precio duoꝝ miliū ⁊ q̄dringētaꝝ libraꝝ pariſiē.bōe ⁊ fortis mōe te quā pecūie ſūmā ab eodē dño archieꝑo accepim⁹ ⁊ ha buim⁹ i pecūia nūerata ⁊ eā totalr̄ ꝯuertim⁹ i neceſſitatē de bitoꝝ vrgētē ⁊ eā iā ꝯuerſaꝫ eē ꝯfitemur i acgetatiōe ⁊ vti litate mōaſterij nrī euidēte ꝑmittētes bōa fide dictā pen ſionē annuatim eidē dño archieꝑo vſqꝫ ad ipſi⁹ vite exitū abſqꝫ difficultate quolibꝫ āno ⁊ terminis ſupradictis.⁊.ſ. eo.acto ⁊ ꝯuēto inter nos ⁊ ipſꝫ do.Archi.ꝙ ſi eūdē dñm archieꝑꝫ decedere ꝯtingat īfra bienniū ⁊ data pñtiū nūerā dū ſuis executorib⁹.M.libras pariſiē.de dcā pecūia reſti tuere tenebimur ⁊ ēt ꝑmittim⁹ ita tñ ꝙ ſi eūdē dñm archi eꝑm ſcōo āno ꝑrio veniēti decedere ꝯtingat oīa q̄ ab ipſo vel ei⁹ ꝓcuſe ꝑdcō ſcōo āno recepta fuerūt ꝺ dictis.M. libꝛis ei⁹ executorib⁹ vt ꝑmittit̄ reſtituēdis ante oīa dedu cant̄ ⁊ ēt defalcent̄ ex reſiduo facturi ꝓ ipſi⁹ remedio aīe ꝓut viderim⁹ expedire. In quoꝝ teſtionio ⁊c. Datū anno dñi.M.cccviij.die mēſis nouēbꝛis pōtificat⁹ ⁊c. Mō di ctus archieꝑs ſuꝑuixit ānis.xv.vel plus abbas ⁊ ꝯuētus mouēt ſibi litē recuſantes ſoluere ⁊ allegātes ꝯtractū fuiſ ſe vſurariū ⁊ illicitū.nūc qrit̄ qd iuris ⁊ ꝙ ꝯtract⁹ illicitus ꝑdict⁹ nō ſit nec dēat illicit⁹ vel vſurari⁹ iudicari.ꝓbat̄ ſic. cui nō ꝯgruit diffinitio nec cadit ſub diffinito: vt.ff.ꝺ aur. ⁊ arg.le.l.qui⁹ mutu⁹.§.cui aūt.diffinitio aūt vſure tradita tā ꝑ theologos qꝫ iuriſtas talis ē. Vſura ē lucꝝ ex mutuo pacto debitū vel exactū vt colligit̄.xiiij.q.iiij.c.vſure.⁊ in euāgelio luce dr̄ mutuū dātes nihil īde ſperātes ⁊c.⁊ col ligit̄ extra de vſu.c.ꝯſuluit. Nūc ita ē ꝙ hic nullū ē lucrū. qm̄ lucrū eſt id qꝺ ſorte manēte ei accidit: vt.ff.ꝓ ſo.l.mu tuus.hic aūt a toto principio ſors vel ꝑo ſortis ꝯſumit ergo lucrū nō ē. ¶ Preterea nō eſt mutuū.dat̄ enī mutuū aīo recipiēdi nō idem ſpē ſꝫ genere: vt.ff.ſi cer.pe.l.ij.hic aūt nūqꝫ dꝫ recipi qꝺ ē datū ſaltē totū ergo nō ē mutuū ſic er go deficit qꝺ ē materiale i vſura vꝫ lucrū accedēs mutuo ñ ſic ergo ⁊c. Sꝫ dicet aliqd in qꝺ nomē ꝯtractuū incidit iſte ꝯtract⁹. Rñdet̄ ꝙ ē vā emptio iuris ꝑcipiēdi talē red ditū ſeu tot redditiꝝ ꝑcipiēdoꝝ i vita mētis: vt.ff.ꝺ picu. ⁊ ꝯmo.rei vē.l.neceſſario.§.vl.⁊ de ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.vl. §.ſi. Nec dicat aliqs ꝙ i vēditiōe dꝫ eē ꝑciū ⁊ merces dices hic mercēꝫ nō ſubeēſſe qꝛ vē ſubeſt ſicut cū emunt̄ fruct⁹ futuri q nōdū i reꝝ natura ſunt: vt.ff.ꝺ ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l. nec emptio.⁊ de hēdi.vel actio.vē.l.cū hēditatē.i hoc ꝯtra ctu emptōis vl̄ venditōis lꝫ ꝯtrahentib⁹ i ꝑcio naturalr̄ ſe decipe: vt.ff.de mīo.l.in cāe.ij.§.pe.⁊ ſic nō ipſꝫ qꝺ i pactū deductū eſt ptē ꝑcij debere i oēꝫ euentū penes mōaſteriū remāere ⁊ totū i euentū ſi archieꝑs poſt bieniū decederet hoc totū ꝑciū rei fuit.ff.ꝺ ꝯtrahē.emp.⁊ ven.l.ptē fundi.⁊ de acti.emp.⁊ vē.l.ſi ſterilis.§.ſi cui fundū. Si ergo mōa ſterium

ſterilē dicat ſe ī hoc ꝯtractu eē deceptū hoc nō reddit ꝯtractū illicitū q̄ī ꝯtra venditōis hoc lȝ vt ꝓbatū ē ſupra. ¶ Pre terea hoc nihil aliud ē q̄ꝫ ꝯqueri q̄ archiepō vltra vixerit q̄ꝫ credebāt abbas ⁊ mōachi venditores ⁊ hoc nō ē aliō q̄ꝫ accuſare naturā ꝯtra .l. C. de lib. ꝓte. vel exhi .l. maximū vi tiū. ⁊ ad allegationē talē nullus admittit̄ ēt pſona alis reſti tuibilis. nec enī eueñt᷑ dñi reſtōnē idulget ſȝ incōſultis fa cilitas .vt. ff. de mino .l. verū. §. ſciēdū. ⁊ §. ſe. ⁊ erubeſcant venditores nolētes hūc ꝯtractū ſeruari. eo q̄ archiepō aliq̄ tpe plus vixerit q̄ꝫ crederēt g vtiq̄ꝫ voluiſſent ſibi ſeruari ſi archiepō ſequēti die poſt ꝯtractū celebratū diē extremuȝ clauſiſſet nō igit̄ debēt audiri poſtulātes aliqd cui᷒ ꝯtra riū poſtulaturi nō eēnt. vt. C. ō ſolu .l. pe. ¶ Amplius ad oñdēdū manifeſte licitū eē ꝯtractum facit dubia duratio emptē ꝑceptōis q̄ debit cū ipi᷒ emētis vita finiri ſic of ō donatiōe ānue ꝑceptōis collata in aliquē quo ad vixerit que libera ē a monumētoꝝ obſeruatōe. Et ſubdit .l. rōnē dicēs incert᷒ ⁊ inſortune exit᷒ ō nobis ſuggeſſit vt poſſibi le ſit vni᷒ āni tm̄mō vl̄ breuioris vl̄ ēt ꝑplioris tpis metas ſupuiuere vl̄ donatorē vel eū q dōationē accepit. vt. C. de dona .l. ſancim᷒. §. pe. hoc ēt ꝓbat̄ ſic. ſicut canones ſim plices ꝓhibent vſuras ſic leges ꝓhibent exceſſiuas puta cēteſimas. ſȝ ſi res det̄ pignori vt fruct᷒ inuicē vſuraꝝ ce dāt lȝ fruct᷒ ſtimas vſuras excedat nō ꝓ ħ tñ ꝓꝓ dubium euētū fructuū talis ꝑceptio eēſet̄ illicita ⁊ hoc ē q̄ lex dic obtētu maioris ꝑcepti emolumēti ꝓꝓ incertū fructuū euē tū reſcīdi placita nō pñt. vt. C. de vſur .l. ſi ea lege. ⁊ .l. ſi a pactōe. ⁊ eo. ti .l. oleo. ⁊ ar. C. de vſufru .l. ābiguitatē. §. j. ⁊ pro hoc facit exꝓſſe. extra de vſu. c. nauigāti. §. j. Nec ob. ꝓn. eiuſdē. c. q̄ loq̄t̄ ī mutuo ī quo mutuās ex intētiōe ſꝑ agit ſortē vna cū lucro ad ſe redire. ⁊ iō illud ē illicitū lȝ creditor ꝑiculuȝ ſubeat. hic aūt oppoſitū ē. q̄ nūq̄ꝫ egit ar chiepō q̄ ī aliquo caſu ſors integra redderet̄ ſȝ in aliquo caſu nihil ⁊ in aliquo aliqd ꝓ que ꝯſtat caſus oēs de ħ lo quētes eē ab iſto caſu diſſimiles. ¶ Alcio iſta qō ē de terminata ꝑ ꝑte dñi archiepi ꝑ Hoſt. extra ō vſur. c. in ci uitate. Et in ſum. de vſuris. §. in aliis ät caſib᷒. in v. qd de his qui ouēs. ⁊c. ⁊ in ver. qd de his q emerūt ⁊c. Et idem tenuit Inno. Uicē. ⁊ Goſ. in d. c. ī ciuitate ſi bñ intelligāt ⁊ Ber. in c. nauigāti. de vſu. q oēs tenēt q̄ talis ꝯtract᷒ rō ne incertitudinis ē licit᷒ ⁊ rōne incertitudinis tollit̄ ꝓſum ptio vſurarū nec ē obmitēdū q̄ pſona archiepi nō ſuē cō tractū alicuius illiciti eē ſuſpectā vtpote q ſenerari ñ ꝯſue uit ſȝ bona ſua fere oīa in pios vſus erogauit ⁊ ad ꝯſtruē das eccſas ⁊ capellas ar. eoꝝ q̄ no. C. de vſu .l. cū allegas. ⁊ ff. de ac. emp .l. iulian᷒. §. ibidē papinian᷒. Corroborat ēt ꝯtractū ipmmet ⁊ ab oī ſuſpitiōe illiciti reddit alienum ipi᷒ regni imo fere toti᷒ mūdi ꝯſuetudo ſm̄ q̄ꝫ tales ꝯtra ctus ꝯtinue celebrant̄. ar. ff. de ꝯtrahē. emp. ⁊ vēdi .l. ſi in ēptōe. §. j. cōmu. ꝓdi .l. venditor. §. ſi ꝯſtat. cū ſimi. Ex ꝓdi ctis itaq̄ꝫ p̄r euident̄ appet ꝯtractū iudicādū eē licitū ⁊ ab batē ⁊ mōachos eē ad eius obſeruantiam compellēdos.

De cōceſ. preb. ⁊ de app. ⁊ de reſcrip. CCVIII

¶ Quā ex tpe oīb᷒ diſtinctis nodoſa ēt dubitatio cōge ſcit. vt. C. ō fur .l. apud antiquos. §. ⁊ ſic igit̄. Et cū hic de duab᷒ ꝓuiſionib᷒ diuerſis tpib᷒ factis vna Petro balſe bre canonico celſonaꝝ ꝑ adminiſtratores in tpalib᷒ ⁊ ſpi ritualib᷒ vacāte monaſterio auctē apoſtolica ꝯſtitutos. Altera vō fcā ꝑ dñȝ papā Bernardo de ſauonellis aga tur cuiuſcūq̄ꝫ ꝓuiſiōis tpa deſcribent̄ vt q̄s iuſtitiā hēat declaret̄. ¶ Sciēdū eſt igit̄ q̄ reuerend᷒ p̄r do. P. ti. ſcī Marcellini ꝑſbiter car. auctē aplica ſibi oraculo viue vo cis fcā mādauit epō vrgell. q̄ aliquos viros idoneos or dinaret in mona. celſonaꝝ qui in deō monaſterio in ſpūa lib᷒ ⁊ tpalib᷒ adminiſtrarēt ⁊ iſta līa manauit ō curia āno dñi. M. ccc xix. vj. kālē. Decēbris. Inſtitutio vō vicarioꝝ ſeu admiſtratoꝝ fcā ꝑ epm auctoritate ꝯmiſſiōis ꝓdcē fcā fuit āno ab incarnatōe dñi. M. ccc xix. idus Ianuarij. Et q̄ duo erāt vicarij. ſ. Bartholome᷒ maior ſirmari᷒ ꝯmiſſ Bernardo ō bruſano collegē ſuo q̄ poſſit ō ſacriſtia ꝓdi cta ꝓuidere ſicē ſibi meli᷒ vr̄ ⁊ hoc fuit āno dñi. M. ccc xxj. v. kalēdas ſeptēbris. Et hmōi ꝯmiſſiōis vrtute dict᷒ Ber nar. ꝓuidit de dcā ſacriſtia ꝓfato Petro de balſebre āno dñi. M. ccc xxj. in kalēdis ſeptēbris ⁊ ꝑ ꝓcur. ei᷒ ſeu nego cioꝝ geſ. fecit induci ī poſſeſſionē eodē āno. vj. mēſis octo bris. Poſt q̄ oīa excepta miſſione ī poſſeſſionē Bernar. de ſauonel. aſſerēs dictā ſacriſtiā vacare ⁊ de iure alij nō dēre nec aliū eē ꝑter dñm papā q poſſet de hmōi bñficio ꝓuidere ꝓ eo q̄ ipm mōaſteriū vacabat ꝓpoſito ad queȝ ipſi᷒ ſacriſtie collatio ptinebat de ipa ſacriſtia ſibi obtinuit ꝑ dñȝ papā ꝓuideri adiectis in grā his vbis ſi vt ꝓmittit̄ vacat ⁊ de iure alij nō debet̄ ⁊c. obtinuit ēt executoriā in q̄ mādabat̄ eū ī corpalē poſſeſſionē hui᷒ bñficij īduci. ad lectis executoris his vbis veris exiſtētib᷒ ſupradictis ⁊c. ⁊ hec oīa fcā ſūt ſub āno dñi. M. ccc xxj. viij. idus ſeptēbris. ⁊ ſic ꝑ nouē dies poſt gratiā iā factā Petro de balſebre. ¶ Poſtq̄ꝫ ipſe Bernardus de ſauonel. pſonalr̄ fecit ſe mitti in poſſeſſiōe ſacriſtie ꝓdicte. ix. kalēdas nouēbris eo dē āno poſſeſſore. ſ. Petro de balſebre vel ei᷒ ꝓcure aliq̄ liter nō vocato. Ex hoc fcō ſic ꝑ tpa diſtincta ⁊ qō ex actis colli. ſurgit qō q̄s ꝓdcōꝝ duoꝝ Ber. vel Pe. ī dcā ſacri ſtia ius hēat. Et dicēdū eſt pmo q̄ dict᷒ Ber. nullū hȝ ius ex manifeſta obreptiōe. Aſſeruit enī dictā ſacriſtiā vacare qō dȝ ītelligi de facto ⁊ de iure. q̄ nō pōt dici vacare niſi vtroq̄ꝫ mō vacet. vt. ff. ō acti. emp. ⁊ vē .l. ij. §. vacua. Et ꝓ bat bñ hoc Io. mo. extra de ꝓbē. c. ſi tibi abſenti. li. vj. ⁊ ꝓ bat̄ extra de ꝯceſ. ꝓbē. c. cū nr̄is. ⁊ c. ſras. Sȝ ex dictis ſu peri᷒ ⁊ tēpoꝝ diſtributōib᷒ appet q̄ tpe quo Bernardus de ſauonel. grāȝ īpetrauit ſacriſtia nō vacabat de iure nec de fcō vel ſaltē libera nō erat ꝑ. c. ſi tibi abſēti. ⁊ ſic grā ei᷒ nulla tāq̄ꝫ ſubreptitia māifeſte. Nec his obuiat qō Ber. dicat ſe ignoraſſe collationē factā Petro ꝑ. c. grā. extra de reſcrip. li. vj. q̄ aliud ē tacere veꝝ incognitū ō quo loq̄t̄. c. ꝓdictū grā: Et aliud temerarie aſſerere falſuȝ ſicut ħ fuit: vt. ff. de acti. emp. ⁊ vē .l. iulia. §. j. ⁊ extra de reſcrip. c. ſi ꝓ ponēte. ⁊ ibi no. Suggeſſit ēt aliud falſuȝ dicēs q̄ nullus erat q poſſet de dcā ſacriſtia diſponere ꝑter papā qō fal ſum erat. q̄ erāt vicarij auctē aplica dati vt ex facto ſupra narrato pȝ. Et q̄ dicti adminiſtratores potuerūt dictā ſacri ſtiā ꝯferre appet q̄ oēs vicarij dati ꝑ ſedē aplicā pñt ⁊ de bēt oēȝ curā gerere. quā ageret ꝓlat᷒ ſi viueret. vt. vij. q. j. circa fi. q poſſit ei᷒ curā oēȝ agere ⁊c. ⁊ eadē cā. ⁊ q. c. quā uis triſte. ibi. n. ſi nullo tpe ⁊c. ex quo tex. appet q̄ talis ſim pl̄r dat᷒ ītelligit̄ ī ſpūalib᷒ ⁊ tpalib᷒ dat᷒ ⁊ pōt oīa facere q̄ poſſet facere ꝓlat᷒. q̄ q oē dicit nihil excipit. ff. ō vſuf. eaꝝ reꝝ q̄ vſu ꝯſu .l. j. ⁊ de ſuppel. leg .l. vl. Et hec fuit ſnīa Io. q hoc notauit. lxj. di. obitū ī fi. glo. q̄ incipit ꝑ hoc. c. ⁊c. ⁊ ē hodie exꝓſſuȝ. extra ō ſupplē. neg. ꝓla. c. eccſe cathedrali. li. vj. vbi dicit q̄ talis adminiſtrator nō pōt bñficia ꝯferre ſi fuerit ab alio q̄ꝫ a romano pōtifice deputat᷒ ergo ſi ab eo pōt. nec mirū q̄ ⁊ ꝓcurator ceſaris pōt hēditatē adire qō nō pōt alteri᷒ ꝓcurator de p̄rio ꝓbat̄. ff. de offi. ꝓcu. ceſa. l. j. §. vlti. ¶ De ſcdo ꝓbat̄. ff. de acq. hē .l. paulus. Rñdit ꝑ ꝓcu. q̄ nō ob. extra de elec. is cui ꝓcurator. q̄ iſtud ar. nō ſeq̄t̄ cui ꝓcuratio plena ī tpalib᷒ ⁊ ſpūalib᷒ ē ꝯmiſſa ħ pōt ergo nullus alter q̄ ex affirmatiua non ꝯcludit̄ ꝓpria negatiua ſicut nec ecōtra: vt. ff. ō teſta. mānu .l. ſtatia. ¶ Pre terea pōt ⁊ alr̄ rñderi vt dicat̄ ſic. q hȝ plenā ⁊ liberā ptā tē ī ſpūalib᷒ ⁊ tpalib᷒ a papa ħ pōt. ſȝ oīa a papa ſimpl̄r cō ſtitut᷒ hāc hēre vr̄. ergo ħ pōt mior ꝓbat̄ ꝑ ſalle. c. eccſe ca thedrali. ⁊ ibi no. ꝑ Archi. ⁊ ꝑ hoc. ff. ō offi. ꝓſec. vr .l. j. §. in initio. ¶ Preterea hic exꝓſſe data fuit ptās adminiſtrandi in ſpūalib᷒ ⁊ tpalib᷒ vt ex tenore ꝯmiſſiōis appet ergo obie ctus ceſſat. Sȝ ad hoc opponit̄ ꝑ Ber. de ſauonel. q̄ car dinalis hāc ptātē nō habuit. ſ. ꝯmittēdi in ſpūalib᷒ ⁊ tpali bus. Ad hoc rñdet̄ q̄ imo habuit iuris diſpōne vt ꝓbatū eſt ſupra alr̄ ꝓuiſio pape ſi artaret̄ ad tpalia tm̄ fuiſſet im ꝑfecta qō ē nō ſentiēdū ne ꝑnceps ꝑhic plen᷒ videat̄ imꝑ

fecte aliqđ ſenſiſſe ꝯtra.l.C.ad ſille.l.cū ſilleianū. Et ꝉ hoc
eſt ſtādū ĩpetratōi quā cardi.ipſo ſcō ꝯmittēdo fecit.vt ex
tra de poſtu.ꝑla.c.j. Et dato ꝙ dcā gr̃a ex ꝑdictis ſi debe
ret ceſeri ſubreptícia qḋ tñ veꝝ nō eſt. Uigilāri tñ ſtudio
auēdēda ſunt vba pape ꝗ in gr̃a ſua dixit ſi vt ꝓmittit va-
cat. Hác aūt ꝯdōem ꝯſtat ſalſam fuiſſe de p̃nti ꝑ ꝓuiſiōes
ſcām Petro de balſebec ēt ſic dato ꝙ nō fuiſſet fra° ꝉ im
petrāte nō tñ fuit volūtas in ꝯcedēte eā ꝯcedere niſi vaca
ret. Sꝫ tñ hec ēēt ꝓ p̃nti ſalſa ergo ꝛ impoſſibilis. ꝛ ſic gr̃a
nō eſt aliquē effectū ſortita. vt.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.teſta.l.
cū in ſcḋo ð hẽ.inſti.l.in ſcō talis.§.vl.ſi cer.pe.l.cū ad p̃ns.
⁋ Uidso dati ſunt boni ꝛ ſufficiētes articuli ꝯtinētes cō-
tra dcm̃. B.eā ꝑ dcm̃. P.ꝗ̃ ꝑ alios canōicos celſonaꝝ ꝑ
quos nihil rōnabile obijcit niſi qꝛ dici ꝯſueuit appeſonē
lapſu tp̃is eē deſertā.ſꝫ ad hoc rñdet ꝙ ab hac deſertiōe
excuſat infirmitas auditoris vt.ff.q.ex cau.ma.l.ſed ꝛ ſi ꝑ
ꝓtorē. Et exꝑſſe habet in auc.vt ſpōſal.lar.§.hoc quoqꝫ
ſancim°.colla.ix.ꝛ infirmitas ꝓcuratoris.vt.C.q petā tu-
to.l.cū a mīrib° ꝛ de ap.ꝓſeo. ⁋ Ex predictis itaqꝫ appet
ꝙ in ſacriſtia de qua agit. P.de balſebec plenū ius habꝫ
Ber.āt nullū ad qḋ multū facit.qꝛ paſſus ē imo fecit ſe
intrudi in ſacriſtiā ꝑdictā poſſeſſore nō amoto nec voca-
to cōtra id qḋ hẽt extra de ꝓbē.c.lꝫ li.vj.ꝛ no.ꝑ Hoſt.ex
tra de elec.c.ꝑ ingſitiōem.l ſi.ꝛ ꝑ Cōpo.extra de re ſ.in.c.
caplm ſancte crucis ſ gl.magna.in.§.itē qrit verū execu-
tor ad ꝓuidēdū dat° ꝛc.ac ꝑ hoc dict° Petrus ſm formā
libelli in petitorio ꝛ poſſeſſorio obtinere dꝫ ꝛ dcō Ber.
perpetuū imponi dꝫ ſilētiū ꝛ in euētū quo remiſſio pete-
retur dꝫ ꝯcedi de iure vt ex ſuperioribus ſatis patet.

De cau.poſ.ꝛ ð reſti.ſpo.

ccIX

⁋ In cā hoſpitalis ſci Egidij vlix boneſi.ad hūdū me-
lius vitatē. Eſt p̃io vidēdū vtꝝ ꝓbatū ſit ꝙ frēs ꝛ abbas
ð alcobatia vnꝗ̃ dcī hoſpitalis poſſiōnē hūerūt quoquo
mō qꝛ ſi vnꝗ̃ poſſeſſores fuerūt nō expediret gd vltra q̄-
rere.qꝛ ꝉ hoc reſtitutorio iudicio indubitāter deberēt ſuc
cūbere cū in eo ꝑncipalr̃ regrat ꝙ ꝗ poſſederit ꝛ poſſi-
dēs ſpoliatus fuerit.vt no.extra ð offi.dele.c.ꝯſultatōib°
⁋ Scḋo ꝉ caſu quo appet ipſos de alcobacia poſſeſſionē
hūiſſe vtꝝ canonice eā hūerūt an vitioſe. ⁋ Tertio ſi non
canōice hūerūt eſto ꝙ fuerit put aſſerūt ſpoliati vtꝝ in hoc
reſtitutorio iudicio ſunt actores abbas ꝛ frēs de alcoba-
cia dcī hoſpitalis ſancti Egidij ꝗ nūꝗ̃ poſſiōnē hūerint ꝑ
aliq̄ q̄ ꝓbata ſint ſic ꝓbat ſiue declarat. Circa qḋ attēdē
dū eſt ꝙ dictā poſſiōnē dcī abbas ꝛ ꝯuētus ſolū ex hoc aſ
ſerūt ſe hūiſſe qꝛ dicūt ꝙ rex tāꝗ̃ executor vltie volūtatis
illius ep̃i vlix boneſ.qui dictū hoſpitale cōſtruxit ꝛ dota-
uit exiſtēs in eccſa eiuſdē hoſpitalis fecit ſibi tradi claues
eiuſdē ꝑ illū ꝗ tūc tp̃is erat ꝓceptor q̄s ſic rceptas aſſigna
uit ꝛ tradidit dcō abbati ð alcobacia. ꝛ ille abbas eiuſdē
claues poſtmodū aſſignauit dcō ꝓceptori dcm̃ hoſpita-
le cōmēdauit dōec de eo aliter ꝓuideret. Si ergo toſlat
ꝙ ꝑ hūc modū nō videat ei° acqſita poſſeſſio claꝝ rema-
net ꝙ in h poſſeſſorio iudicio eſt cōtra eos ſnia ꝓferēda.
Hoc āt ſic colligit apte. Nā certū ē ēt in ṽa traditiōe poſ
ſeſſionis alicuius rei ꝙ eā nēo tradere ſeu in aliū trāſfer-
re pōt ꝗ ipſaꝫ nō hꝫ. Uñ illud magiſtrale dr̄.nemo dat ꝙ
nō hꝫ.lꝫ dct qñqꝫ q̄le nō hꝫ. Sꝫ in hoc caſu ꝓceptor ille
ꝗ p̃io claues regi dr̄ tradidiſſe ꝛ eaſdē poſtmodū ab ab-
bate recipiſſe poſſeſſioēē hoſpitalis ſolus ñ hēbat vt ſtatiꝫ
oñdet.ergo ꝯcludit ꝙ ꝑ hmōi clauiū dationē nec in regē
p̃io nec abbatē.ſcḋo pōt dici fuiſſe trāſlata poſſio. Pri
mū ꝑ ſe pꝫ ꝛ nihilomin° notoriū ē in iure.ff.de acq.re.do.
l.traditio.ꝛ ð re.iu.l.nemo plus iuris.ꝛ extra eo.ti.nēo ꝑ
cū ſi.li.vj. Scḋm.ſ.ꝙ dict° ꝓceptor dcō tp̃e poſſeſſiōem ñ
hēret ſol° ſaltē pꝫ qꝛ ꝓbatū ē ꝑ teſtes mltos ꝓductos ſuper
xvj.articulo dato ꝓ pte ꝓceptoris qualr̃ dcō tp̃e vna cū ꝓ
ceptore erāt ꝉ poſſiōne dcī hoſpitalis multi ſacerdotes ꝛ
paupes inibi iſtituti ꝑpetuo nec aliqs dicat ꝙ lꝫ in poſſio
ne eēnt ñ ꝑpea legt ꝙ poſſiderēt cū aliḋ ſit poſſidere aliḋ
ṽo ꝉ poſſeſſione eē:vt.ff.de acq.poſ.l.ſiqs aūt qm̃ ꝉ dubio
qcūqꝫ rē aliquā tenuit ꝛ ꝉ poſſeſſione ei° ē itelligit poſſide
re niſi ꝯtrariū doceat vt no. Inn.extra de priui.c.cū olim.
ij.in glo.ꝛ male.l ſi.ꝛ no.vij.q.j.pōtifices ꝉ gl.ſi. Uñ mani-
feſte ꝯcludit ꝙ traditio illaꝝ clauiū q̄ dr̄ fuiſſe fcā ꝑ dīm
ꝓceptorē nō fecit ſtatū poſſeſſionis mutare ad qḋ euident
facit qḋ not.ff.ð acq.poſ.l.q̄uis.§.j.ꝉ glo.ſꝫ h q̄ñ ꝛc.in ſi.
Et hoc ēt alibi ꝯfirmat Inn.dū dicit ꝙ ꝑ deſectū abbatis
nō admittit poſſeſſio ſꝫ ꝯſenſu ꝯuēt°.vt extra ð reli.do.c.
cū dilect°.ꝉ glo.qꝛ nō potuit ꝛc.qḋ aūt h nō iteruenerit cō
ſenſus ꝯuent°.ſ.illoꝝ ꝗ ibi erāt iā ꝑpetuo iſtituti imo ꝯtra
dictio ꝛ clamor pꝫ ꝑ depoſitionē multoꝝ de teſtib° ꝓdu-
ctis ꝓ pte ꝓceptoris ſup articulo.xxv.ſup q̄b° depoſuerūt di-
cti teſtes.eſt ēt attēdēdū iter cetera ꝙ non claues hoſpita-
lis fuerit ꝉ dictis actib° tradite ſꝫ claues q̄rūdā lampadū ꝛ
armarioꝝ eccle. Et hec ſufficiūt circa p̃mū articulū ꝑ q̄ ſa-
tis vr̄ tota qḋ termiari. ⁋ Circa ſm articulū.ſ.in caſu in q̄
poſſꝫ dici ꝑ ꝓdictos actus.ſ.ꝑ traditionē clauiū eē aliquā
poſſeſſionē trāſlatā ꝉ illos de alcobacia dr̄ ꝑ pte ꝓceptoris
factā eē trāſlationē hmōi vitioſe rōnib° iſraſcriptis. P̃io
qꝛ ꝯtra volūtatē fundatoris non ſolū ꝑ Ulix bonē.ep̃m ſꝫ
ēt ꝑ ſūmū pontificē ex certa ſcīa ꝯfirmatā. Nā vt ꝑ ꝓdicta
appet ꝙ ille dñs Dñic° ep̃s vlix bonē.fundauit ꝛ dotauit
dictū hoſpitale ita ꝙ ibi eēt vn° ꝓceptor ꝛ dotē ꝓſbiteri ſe-
culares ꝛ certi paupes ꝛ ille ꝗ eēt ꝓceptor nihil agere poſ
ſet ſine ꝯſilio ꝓſbiteroꝝ ꝛ paupeꝝ ꝛ hec hēnt ſpālr̃ in p̃io
ſcḋo ꝛ ſexto articulo. Pꝫ ergo ꝙ ꝑ itroductionē hmōi re-
ligioſoꝝ de alcobacia enarrat dicti fundatoris voluntas.
Nec ob.qḋ ꝉ ꝯtrariū allegat de q̄dā clā nr̄a ē intētio ꝛc.
qm̃ non ꝓbat ꝛ dato ſine ꝑiudicio ꝙ eēt ꝓbata adhuc ni-
hil ꝓdictis noceret. Aut enī dict° ep̃s dicta vba dixiſſet tā
ꝗ̃ dicti hoſpitalis fundator aut tanꝗ̃ ep̃s. Si tā fundator
certū ē ꝙ facere nequiſſet. Nō enī poſt fundationē ꝛ dota
tionē potuiſſet ipſe ſtatū hoſpitalis hmōi mutare qꝛ poſtꝗ̃
dictū hoſpitale fuit ad hoſpitalitatis vſuꝫ ꝛ ꝓuiſionē pau
peꝝ deſtinatū deſijt eē ꝉ ptāte fundatoris ꝛ cepit ad ordia
tionē ep̃i ptinere.vt.x.q.j.c.decretū.ꝛ.c.nouerint. Et acce
dit qḋ legit ꝛ no.extra de relig.do.c.ad hoc. Si aūt tanꝗ̃
ep̃s tūc hoc min° potuiſſet facere. Lꝫ enī poſſit alſs ep̃s ec-
cleſiā ſibi ſubiectā in q̄ ſunt iſtituti clerici ſeclares ad ſtatū
regularē deducere iteruenientib° multis de q̄bus.ſ.dicet
ꝓſertim capli ſui ꝯſenſu nō tñ pōt ordiare hec poſt ei° obi
tū faciēdū ita ꝙ ſucceſſor ei° hoc facere teneat ar.extra de
elec.c.innotuit.ꝛ de app.c.ex iſinuatiōe.ꝛ qḋ no.C.de legi.
l.digna. Certū ē aūt ꝙ ſucceſſor ei° hmōi mutationi minie
ꝯſenſit imo ꝯtradixit exꝑſſe vt pꝫ ꝑ ꝓdicta. Itē dato ꝙ ꝓ-
dicta ceſſarēt nō caruit vitio imutatio ꝛ dicta poſſeſſionis
trāſlatio talis. P̃io qꝛ fuit fcā ꝑ illos q̄b° ſm data ꝑ pteꝫ
abbatis hoc erat iniūctū.ſ.ꝙ executores imo multi de exe
cutorib° reſtiterūt ſꝫ fuit fcā ꝑ regē ꝗ non fuit executor ſꝫ
exortator vel cōpulſor iter quos erat magna dr̄ia vt colli
extra ð ꝯceſ.ꝓbē.c.ſi caplo.ꝛ.c.ſi ſoli.li.vj.ꝛ ꝉ multis alijs
locis. ⁋ Scḋo qꝛ dato ꝙ oēs executores vna cuꝫ rege in
cōi ꝯcordia mutationē hmōi facere voluiſſent hoc ꝑ ſe ſa
cere nequiſſent ceſſantib° ꝯſenſib° ep̃i ꝛ capli ꝗ nōdū ꝯſen
ſerūt imo ꝯtradictio exꝑſſe ꝓbat ar.ad hoc qḋ no.extra ð
his q̄ vi metuſue eā ſi.c.cū dilect°.ꝛ extra ð eccle.edifi.c.
ad audictiā.ij. Tertio qꝛ dato ꝙ dicti executores dictā im
mutationē facere potuiſſent ſine ꝯſenſu ep̃i ſaltē dicti ab-
bas ꝛ fratres poſſeſſionē dicti hoſpitalis licite ꝛ ſine vitio
aſſequi nequerūt ſine auctoritate ep̃i.vt extra de inſti.c.ex
frequētib°. Et no.ꝑ Hoſt.extra ð ꝯceſ.ꝓb.c.ꝓpoſuit. Ex
q̄bus relinquit ꝙ frēs ꝓdicti vl̄ nullā ſunt reputādi poſ
ſeſſiōem hūiſſe dcī hoſpitalis vl̄ vitioſam. Et ſic ꝯcludit
quo ad articulū tertiū ꝙ reſtōem tal poſſeſſiōis cū ptinē-
tijs ſuis de iure petere nequeūt put no. Inn.extra ð reſt.
ſpo.c.in litis.in gl.C.de rei vē.ver.itē hoc intelligo vtꝝ
ꝛc.ꝛ in eadē gl.circa mediū.ibi tñ ad hoc vt poſſit petere
reſtitutiōem ꝛc. Et ſi ꝓdcā nō ſufficiūt ad victoriā cōſe-
quēdam

quedā oñdā p aīs rōnes q̄ p̄ceptor dicti hoſpitalis d; ab illoꝝ de alcobacia petitiōe abſolui. Prius epilogū faciēdo. qr cūs nr̄a eſt itētio ⁊c. de qua datus ē p eos q̄rt⁹ articulus nullo mō pbatur. Circa q̄ attēdat q̄ dupl'r p̄t dari articulus. Uno mō de fcō. Alio mō de ſcripto. vt extra ō elec. c. cū inter. R. articulus at iſte dat⁹ fuit ō fcō qō epps qr dicit iter ceteras cl'as q̄s appoſuit in ſuo teſtō p̄dicto vlt' bone. eſ̄s fundator hoſpitalis hanc appoſuit nr̄a at eſt itētio ⁊c. ſup h at nulli teſtes pñt deponere niſi q ordinationi interfuiſſent ⁊ teſtōrē ēt cognouiſſent. vt. ff. ō q̄ ſtio. l. vn⁹. §. teſtes. C. de teſti. l. teſtiū. de iure deli. l. vlt. §. j. ⁊ de eroga. mili. āno. l. pe. nullus aūt talis teſtis ē p̄duct⁹ excepto quodā Egidio q ēt ō vitate nō depoſuit ſ; de credulitate dūtaxat. qcqd ergo ceteri dñt ſe vidiſſe ſcripturā ⁊c. dñt ñ iurati quare ⁊c. vt extra de teſti. c. de teſtib⁹. Et pbare alicuius rei ſe vidiſſe ſcripturā nō eſt ſufficiēs pbatio ēt ſi de h dat⁹ fuiſſet articulus q tñ nō fuit. vt. C. de fide inſtru. l. ſicut iniquū. ⁊ ibi no. imo neceſſe probaſ eē ſcripturā caſu amiſſā. vt. C. de teſta. l. publicati. ⁊ in p̄al. l. teſtiū. C. de teſti. ⁊ de fide inſtru. l. vlt. ⁊ ō priuile. c. cū olī; j. ⁊ ibi no. p Inno. l. j. gl. Iſta at nō pbata mācet ordinatio hoſpitalis fcā p fundatorē ꝯfirmatio fcā p alteꝝ ei⁹ ſucceſſorē. ⁊ ꝯfirmatio fcā p dñm Bonifaciū pap. viij. ex certa ſcia ad quā tollēdā obijcit ps monaſterij de alcobacia obreptiōem. qr dicit hāc cl'am pape fuiſſe tacitā. cū; itaq; obreptio crimē ſit vt. ff. ad. l. cor. de fal. l. ſiqs obrepſerit. ⁊ de his q no. infa. l. debuerit. D; ergo h cl'a plene pbari vt ex ea iuſtificeſ imo vīnceſ obreptōis obiect⁹ q̄ cū ñ fuerit vt oñſum eſt ſupra deficit ex toto itētio mōaſterij de alcobacia ēt i poſſeſio. Cū ex p̄ductis appeat nullū ius hre ſ; totū ē penes ꝯuētū ſci Egidij. vt extra de diuor. c. ſignificaſti ⁊ no. p Inno. extra de filijs p̄ſby. veniēs. ij. qr p̄; cl'am ēt ſi pbata eēt rex ñ erat executor ſ; hēbat dūtaxat ꝯſulere ⁊ ꝯpellere ſuadētis vel ēt ꝯſulētis officiū nō ſuauit ſ; ipe idē ē execut⁹ ⁊ inter hec ē magna dr̄ia. vt. ff. de admi. tu. l. qdā decedēs. ⁊ l. tiā ⁊ meuiū in p̄nci. extra de elec. c. cū in veteri. de arbi. c. cū olim. ⁊ ne ſede va. c. vnico li. vj. ſ; ſic nihil valuit qō fecit. qr alij cōmiſſum ali⁹ vſurpauit ꝯ legē. C. de exe. ⁊ exac. ānona. l. ij. li. xij. ⁊ de teſta. l. cōſulta. Nō ob. ꝯſenſus alioꝝ executoꝝ quī allegaſ. qr hūc euacuat regis reuerētia q timorē pbabilē repñtat. Cōſueuit. n. dici q̄ rogamia maioꝝ mīorib⁹ ſunt p̄cepta qō doc. elicitt ex. c. ſalonitane. lxiiij. di. in v̄bo p̄ceptor vt. ff. ō fidei cō. lib. l. cū p̄o. §. appꝫ de fur. l. pe. ⁊ quaꝝ reꝝ act. nō daſ l. j. §. que bonorāde. ⁊ qō ibi no. xxiij. q. viij. ꝯuēior. ⁊ ibi no. Tertio nō fuit ſuata forma q̄ debuiſſet ſuari. qr nullū ꝯſiliū regis interuēit ſ; rex ab executōe incipiēs imature nimis nulla deliberatōe p̄cedēte de quo vide. ij. q. vj. añ. rioꝝ vt. n. Archi. no. ibi deliberatio hoiē; refrenat ⁊ a malo iudicio retrahit q̄ eſt ps ꝯſilij claues tradidit vnō fecit ꝯtra. l. j. C. de execu. rei iudi. ꝯſiliū. n. q̄rit ſcrutator ⁊ deliberat ⁊ in hoc differt embolia que ē bona ꝯſiliatio ab euſtoria que ē bona ꝯiecturatio. qm̄ p̄ma cū qōe collatiōe tpe ⁊ deliberatiōe fit. Scda p̄o ſine tpe. ⁊ probat Ariſtotiles. vj. ethi. vij. c. ⁊ pbaſ. C. de diuor. l. dubiū ⁊ in p̄alle. c. cū i veteri. Quarto cl'a nō dicit q̄ executores hec faciāt ſ; fieri faciāt qō d; intelligi ſm ius cōe. ſ. p eſ̄m in cuius ⁊ maiores eccl'e dñium ipm hoſpitale tráſiuerat. vt extra ō p̄uile. c. cū olī; ij. ⁊ h clare pbaſ. extra de offi. dele. c. ſupeo. Quinto p adeptiōem poſſionis p mona. de alcobacia que impedit q̄ hoſpitale poſſidebaſ p alios q̄s p ſolū; tradētes claues. q̄ aūt h adeptionē poſſionis impediat pbaſ. ff. de acq. poſ. l. qd meo. §. vlt. q̄ alij p̄o poſſiderēt vel ꝯpoſſiderēt pbatū eſt in p̄mis allegatōib⁹ ⁊ pbaſ ſic ois qui h; iuo in re ⁊ rōe illi⁹ iuris actualr̄ ē in re dr̄ ipam naliter poſſidere vt appꝫ in vſufructuario. ff. vti poſ. l. vlt. in fi. ⁊ creditore. ff. de acq. poſ. l. j. §. p ſuū corporalr̄. Iſti aūt erāt hmōi q erāt ppetui ibi dēbant ppetuo habitare ⁊ de bonis nutriri. ⁊ hoc exp̄ſſe no. Inno. extra de dona. inter dilectos. in gl. hec ſubiectio ⁊c. in ver. vl' dic q̄ hñ erat lici tū collegiū ⁊c. Sexto ⁊ vltio attēdaſ q̄ interdicta que de locis ſacris vl' religioſis pponūſ veluti pprietatis cām cōtinēt vt. ff. de interdic. l. ij. §. q̄dā interdicta. ⁊ his p̄ſunctoꝛie tactis manifeſte apparet p̄ceptorem ſancti Egidij debere a monaſterij de alcobacia petitione abſolui.

De here. ⁊ de ſortile. ⁊ de teſtibus.

CCX

Regſtaris h; traditio q̄ i oi crīe vt ꝯdēnatio ſeq poſſit debēt eē pbōnes luce clariores: vt. C. de pba. l. ſciāt. ⁊ de ꝯcur. l. q ſniā;. ⁊ ſi h in aliquo crīe multoſoꝛti⁹ i crīe hrſis vbi ſimi' ⁊ qs crīalr̄ ꝯdēnaſ ⁊ ciuilr̄ puniſ ⁊ ei⁹ poſteritas ppetua notaſ īfamia ſola eis vita q̄dā leuitatē relicta ⁊ in quo breuiter ꝯcurrere videnſ oia cognitionū genera de q̄bus legiſ. ff. de var. ⁊ extraor. cog. l. cognitionū genera cū vbi maius pīculū v̄taſ vbi vtiqꝫ cauti⁹ ſit agendū: vt. ff. de carbo. l. j. §. ſ; ſiqs. C. de app. l. addictos ſupplicio. eſ̄ō hoc ſpālr̄ crīe dictū ē q̄ ex ſuſpitōe q̄uis vehemēti nō d; qs ō tāto crīe ꝯdēnari. vt extra de p̄ſump. c. lr̄as. ⁊. ff. de pēis. l. abſētē. ⁊ hoc pp pēnes graues q̄ ſequunſ vt. ſ. dictū ē ⁊ pbaſ extra de hrti. c. vergētis. ⁊ eo. ti. c. qcūqꝫ. §. hrtici. li. vj. ⁊ ſ; q leui argumēto a fide catholica deuiat hrtic⁹ ſit cēſendus: vt. C. de hr̄. ⁊ mani. l. ij. tñ deuiationē ſtalē plene pbari op; p iudicia ⁊ cū doc. dicūt illa iudicia de hoc p teſtes plene pbari: vt. C. fami. her. l. vlt. vbi no. in glo. ſignata ſup v̄bo iudicio. His igiſ ſic poratis ad ppoſitū materiā accedam⁹ ad cui⁹ v̄itatē hñdā diuidaſ cā i duas ptes ſ; in rē q̄ dr̄ ꝯmiſſa ⁊ pbōnē q̄ dr̄ fcā. Circa p̄mū eēt examindū vtrū ea q̄ ſponunſ do. Jo. de partimacho ſunt heretica vel hereſim ſapiāt manifeſte. Circa primū ē attēdēdū q̄ auguſtin⁹ diffiniuit hrticū eē q falſas vel nouas opiniōes gignit vl' ſequiſ. vt. xxiiij. q. iij. hrtic⁹. Et ſm hoc dicūt doc. q̄ hrſis h; p̄ncipiū ⁊ ꝯplemētū p̄ncipiū qdē ē error in rōne. ſ; ꝯplemētū ē ptinacia i volūtate. vt. xxiiij. q. iij. dixit apl'us. ⁊ dr̄ hrſis q̄ſi diuiſio ab vnitate fidei: vt. ff. de excu. tu. l. ſi duas. §. j. vel dr̄ hrſis q̄ſi electio ab eligo eligis cū qs nō ſecutus doctrinā xp̄i vel apl'oꝝ vel rōane eccl'e eligit ſibi aliquā nouā ⁊ falſā credulitatē ꝯtra quos dicit apl'us ad galathas ſi angelus vobis ō celo aliud euāgelizauerit anathēa ſit. S; iſtud ipōiſ dño Jo. de partimacho. ergo ⁊c. Nunc ergo vidēdū ē an hrſim ſapiāt māifeſte ⁊ vl' q̄ ſortilegia ſimplicia vel ēt pocula amatoria vel pp ꝯſciaꝫ hoſtiā nō ꝯſecratā ſumere hereſim nō ſapiāt manifeſte vt appꝫ ex criminū diſtinctōe ⁊ penaꝝ ipoſitiōe. vt de primo appꝫ extra de ſortile. i rubro ⁊ nigro q̄ rubrica ſepata poniſ a rbica de hrti. c. accuſatus. §. ſane. de hrti. li. vj. De ſcdo hr̄ extra de celeb. miſ. c. de hoie. De tertio hr̄. ff. ō pēis. l. ſiqs. §. q abortiuos. Imagines p̄o facere ab amorē mulieꝝ puocādū magis vl' ſupſtitioſū q̄s hrticū l; hoc ſin dubitāter ſm Augu. li. x. de ciuitate dei. ad demones ptineat ludificatores aiaꝝ ſibi ſubditaꝝ. Sic ēt tradidit ſanctus Tho. de acq. in ſa ſe. xlvj. di. i ti. de ſupſtitiōib⁹ obſeruātiaꝝ. q. ij. demōia īuocare eis nepharias p̄ces emittere ēt funeſta ſacrificia offerre hiſqꝫ celebrātib⁹ eoꝝ rñſa expoſcere viderēſ hrſim ſape māifeſtā. vt. xxvj. q. iiij. igiſ gen⁹ diuinatiōis. S; circa hoc tres ꝯſideratōes occurrūt. Prima ē cū act⁹ mortales indicenſ ex fine intētō. ⁊ iō ſcribiſ q̄ voluntas ⁊ ppoſitū diſtinguūt maleficia: vt. ff. ad. l. cor. de ſicca. l. diuus. ⁊. ff. de fur. l. veꝝ mltū refert inuocare demonia ⁊ eoꝝ reſpōſa expoſcere ad ſciendū futura. ⁊ hoc hereſim ſapiat manifeſte. qr creature attribuiſ qō eſt propriū creatoris. Iuxta illud yſaie. xlj. c. ānūciate q̄ futura ſunt i futurum ⁊ ſcim⁹ qr dij eſtis vos. an p̄o demones inuocēſ ad tēptādū pudicitiā mulieris. ⁊ tūc qr inuocaſ diabolus ad id qō ē ei⁹ ppriū. ſ. tēptari. Nā ſaluator eū tēptatorē vocauit. tūc ſ; h facere ſit turpe ⁊ fedū ⁊ mortale pctm̄ nō cenſeaſ tñ hrſi; ſape manifeſtā ⁊ h dubitatio pcedū per modū impij ñ adoratōis. ſi. n. adorares hrticū eēt vl' hrſi; ſapet mani feſte. ⁊ hoc nō eſt pp pſonā ſ; propter vitium ergo vbi erit maius vitiū ſicut i adoratōe diaboli maius

eriſ petiſi. vt extra de here. accuſat⁹. §. i. ⁊ ibi no. p Jo. mo.
¶ Scḋa ꝯſideratio ē nunqḋ dato ꝙ hec nō fuit ſormaliꝛ
hḗrica ſ; hḗſim ſapiētia pp ſimplicitatē militarē tali crimi-
ni detrahit: vt. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. j. de iure deli. l. vlt. §.
vl. ⁊ de his q ſibi i teſta. aſcribūt. l. pe. ¶ Tertia ꝯſideratio
eſt cū ex decurſu oīum actoꝝ factoꝝ in cā iſta appeat do.
Jo. de partimacho captū ⁊ īfatuatū fuiſſe amore cuiuſdā
mulieris ad finē libidinis exercēde feciſſe qḋ fecit an cri-
mini detrahat cū qſi furioſus ⁊ demēs fecerit. Scriptū ē
eni; ꝙ nihil furore amoris eſt vehemēti⁹ ꝙ̄ retinere phi-
loſophie monētis ⁊ in exiliētē ꝯcupiſcētiā refrenātis. vt ī
auē. qui. mo. na. eſſi. legi. §. illud quoq; meli⁹. Et philoſo
phus dicit. vij. ethicoꝝ in. ij. c. Coire .n. ⁊ ꝯcupiſcētie ve-
nereoꝝ ⁊ qdā taliū māifeſte ⁊ corp⁹ trāſmutāt qbuſdā āt
⁊ īſanias faciūt ⁊c. In qcūq; āt crīe furioſo pcit ad. l. cor.
ḋ ſicca. l. iſane ⁊ furioſus ēt i crīe leſe maie. vt. ff. ad. l. iuli.
ma. l. famoſi. Et h̄ ſufficiāt circa rē īpoſitā. ¶ Nūc vidē
dū ē ḋ ꝓbatōe ſcā ⁊ iſta ē duplex vna ē p ꝓpriā volūtatē
vel ꝯfeſſiōem dicti Jo. de ptimacho alia eſt p teſtes. De
prima gdē me expedio. qꝛ. illa. ſ. ꝯfeſſio dñi Jo. de ptima
cho ei nihil nocet quātū ad id de quo querit vt ex inſpe
ctiōe ei⁹ appet. Alia vō diuidit in duas qꝛ qdā eſt de cō-
feſſiōe q̄ dr̄ per eū eē ſcā. quedā vō de multiplici ſedita
te q̄ p eū dr̄ eē ꝯmiſſa. ¶ Circa pmū deponūt duo frēs p̄
dicatores quos ex inſpectiōe depoſitionū coꝝ appet ſepe
⁊ in pluribꝰ officiū teſtis excedere. qꝛ dū interrogant de
vbis in ꝯfeſſiōe emiſſis qſi officiū iudicis aſſumētes ḋ ef-
fectu vboꝝ deponūt ꝯtra legē. C. de erog. mili. ãno. l. per
hāc. xxx. q. v. iudicātē. iij. q. ix. puta. ⁊ ſimplex. ⁊ not. plene
Inno. ⁊ Hoſti. extra de teſt. c. cū cām. Dicūt ēt in multis
viſimilia qſi in mēoria retinētes ⁊ īter vba ſubtiles oſias
facientes q̄ humana memoria viſimiliꝛ retinere nō pt ꝯtra
l. ff. de teſti. l. ob carmē. §. vlt. ⁊ loquit ſepe eūdē e medita
tū ſmonē ū legibꝰ amica ſimplicitate vtētes ſ; magis aſtu
te ⁊ malicioſe deponētes ꝯtra. l. ff. de teſti. l. iij. §. j. ⁊ i auc.
de teſti. §. ſi vō aſtu. col. vij. ⁊ i mltis ſunt ſibi inuicē diſcor
des ⁊ in ſerie ſui teſtioniʒ ꝯtradicūt ꝯtra ius extra ḋ ꝓba.
c. l; cām. Sunt ēt inqſitores ſocij ⁊ quaſi pſecutores ne-
gocij ⁊ inimici dñi Joā. de ptimacho ⁊ nimia affectiōe vt
dicūt ad ordinē ſuū ⁊ inqſitionis officiū ducti qbus nō eſt
credēdū. vt. ff. de teſti. l. iij. in pri. ⁊. §. j. ⁊ l. ob carmē. §. vlt.
⁊ aliqs coꝝ puta Jo. ḋ hordineris adulator ⁊ del dñi Jo.
de ptimacho ꝓditor vt appet ex lr̄is quas ipſe miſit dño
Jo. de partimacho ⁊ que ꝓducte ſunt in iudicio. ⁊ ꝓ hoc
ff. ḋ lib. ho. exhibe. l. iij. §. ſi qs volētē. ⁊ qꝛ hmōi vitia que
ipſoꝝ depoſitionibꝰ aſcribunt melius ex oculoꝝ inſpe-
ctione ꝑpendunt ꝙ̄ auribꝰ pcipiant vl̄ ſcriptura aliqua
ꝯuocant dat vobis reuerēdis pribꝰ qternus depoſitio-
nu; in cuius margine p̄dicta vitia ⁊ alia p ordinē ſicut ca
dūt inuenietis p ordinē eē ſcripta. ¶ Circa ſcḋam depo-
ſitionē vnꝰ qnōdā iudeꝰ nūc chriſtianus factus cuius te-
ſtimonio inqſtā pro eo dicit vtit dñs Jo. de ptimacho. in-
quātū vō ꝯtra eū dicit in aliquo nō obſtāte rōne vtilitatq;
vite ⁊ facinoꝝ ſuoꝝ tā añ baptiſmū ꝙ̄ poſt ⁊ qꝛ vnicꝰ ē cu
ius ēt in cā ciuili dcō nō ſtaret. vt. C. de teſti. l. iuſiuran. ⁊
qꝛ inimicus vt in fine dicti ſui māifeſte fatet. ⁊ qꝛ in mul-
tis nolat Alanū britonē tāꝙ̄ ꝯteſtē q quaſi in oībꝰ dic ſe
nō fuiſſe pñtem. De depoſitionibus vō Alani britonis ⁊
Hugonis hiſto domicelli nō ē expediēs loq qꝛ ꝯtra dñm
Jo. de ptimacho nihil deponūt ſ; magis ꝓ eo. Circa in-
famiā nō eſt attēdēdū. qꝛ oriū habuit vt teſtes ipſi dicūt
a qdā muliere eiꝰ inimica ⁊ a quodā Jo. eiꝰ inimico q̄ in
famia curāda nō eſt. vt extra de accu. c. cū oporteat. ⁊. c. in
qſitionis. l ver. ⁊ an fides ⁊c. cū multis ſimilibꝰ. Et ex his
ſalua correctiōe ſanctitatis dñi nr̄i ⁊ reuerēdaꝝ p̄nitatuʒ
vr̄aꝝ cui allegātes ſe allegatiōes ⁊ de ā ſubmittūt vr̄ poſſe
ꝯcludi dñm Joā. de ptimacho ab hr̄ſi ⁊ que hr̄ſim ſapiūt
pie ⁊ miſericorditer abſoluēdū. ⁊ ſic abſolutus fuit p dñs
Ebrudinē. archiepm auditorē ꝯtradictaꝝ ⁊ dñm epm ſcī
Pauli nūc cardinales auditores in cā illa deputatos per
dominum noſtrum Joannem papam. xxij.

De conſue. ⁊ de priuileg.

⁊ ḋ ſig. ⁊ ḋ ſepul.

¶ Ad ꝓpoſitū fratrū ſcī Antōij dioceſis vienē. ⁊ ius coꝝ
ꝯprobādū eo ꝙ ex ꝯſuetudīe ⁊ vſu vr̄ ſumpſiſſe pricipiū
vtile vr̄ de ipſiꝰ rōnabilitate tractare vt p hoc eiꝰ effectꝰ ⁊
maioris extēſiōis ⁊ fauorabilioris īterp̄tationis appeat: vt
C. q̄ ſit lō. ꝯſue. l. j. ⁊. ff. de legi. ⁊ ſena. ꝯſul. l. ꝙ nō rōne. Ad
rōnē aūt hmōi clariꝰ īntelligēdā ē aduertēdū ꝙ ſicē i ſecula
ribꝰ i vrbe rōana legit duos fuiſſe p̄tores vnū q pegrinis
p̄erat. alteꝝ vō q rōanis iuſticiā exhibebat: vt. ff. ḋ ori. iur.
l. ij. §. ⁊ cū placuiſſet. ⁊ de iudi. l. ij. §. j. ſic i ſpūalibꝰ dignū ⁊
rōni ꝯſonū fuit vbicūq; ē ipſa vrbs. i. romana curia diuer
ſos eē ſup itēdētes curie aiaꝝ quoſdā icolis vt parochiā
ſūt ⁊ religioſi qtū ex diſpēſatiōe apſice ſedis pmittit. quoſ
dā vō pegrinis ſiue curialibus vt ſunt frēs ſcī Antonij vt
ſatis clare ꝓbat. de offi. ordi. c. qm̄ in pleriſq;. ⁊ de tēp. or.
c. cū ſm. Rōnabiliter ergo romana eccſa voluit ⁊ in vſuʒ
deduxit ꝙ eēnt in curia ſcī Antonij qui pro paupibꝰ cu-
rialibꝰ hoſpitale hērent cōfeſſiones curialiū audirēt ⁊ ec-
cleſiaſtica ſacra miniſtrarēt ⁊ ſepulturis coꝝ intereē de-
berēt. ¶ Viſa ergo rōne adinuētiōis hmōi vidēda ē rō
emolumēti eis p hmōi ꝯſuetudinē attributi q̄re. ſ. vt oi-
midie ſ; diuerſos caſus occurrētes vt circa h̄ duo ꝯſide-
rari pñt. ſ. ipſi antoniāi q iſtud emolumētū pcipiūt ⁊ hoc
qdē vr̄ digniſſimū vt illi ꝯſequant ſtipēdiū qui p tpe re-
piunt ſuū cōmodare obſequiū. vt. xij. q. ij. caritatē. Et qui
vocant ad onus repelli nō debeāt a mercede. vt extra de
p̄bē. c. cū ſm apſm. ⁊ vtriuſq; iuris regula ē vt cū ꝯmoda
ſequi debeāt quē ſequūtur incōmoda ⁊ ecōtra vt. ff. ḋ re.
iur. l. ſm naturaʒ. C. de cadu. tol. l. vnica. §. p ſcḋo. ⁊. ff. de
adi. ⁊ trāſſe. leg. l. ab hīnc. §. ab heredibꝰ. ⁊ de ali. ⁊ cib. leg. l.
caio. ⁊ huic ſnīe alludēs decretalis loquēs de onere mini
ſtrādoꝝ eccleſiaſticoꝝ ſacroꝝ ac p hoc pcipatiōe coꝝ q̄ relin
quunt i morte dicit dignū eē vt ſint ſocij ꝯſolationū q fue
rūt ⁊ paſſionū ſ; apſm. vt extra de ſepul. c. j. ⁊ cū eadē qtū
ad curiales onera ſubeāt q̄ parochiani qtū ad ciues cū p
eadēq; militia ſit dignū eſt vtrūq; officiū eiſdē priuilegijs
gloriari: vt. C. de pala. ſacra. largi. ⁊ reꝝ priua. l. iubemꝰ. li.
xij. ⁊. ff. de bo. poſ. ex teſta. mili. l. j. ⁊ pochiani ſiue religioſi
q de eiꝰ icremēto curie. i. ex curialibꝰ decedētibꝰ multa p-
cipiūt nec debēt ex eis velle rōnabiliꝛ tātū pcipe qtū ex in
colis. qm̄ nō tantū circa eos laborāt. qꝛ eis eccleſiaſtica ſacra
nō miniſtrāt nec coꝝ paupibꝰ hoſpitalitatē p̄ſtāt nō igitur
egre ferāt ſi tā labor quā pecūia recipiat diuiſionē: vt. ff. ḋ
ānu. leg. l. ſcio amico. i p̄n. ⁊ q minꝰ laborat minꝰ māducet.
ar. ff. ḋ nora. l. ſi ex duobꝰ. §. vl. ⁊ de dā. ifec. l. q̄uis alienꝰ.
in. ij. rñſo. ⁊ ibi no. hoc enī incremētū nō ē alluuiōe lateter
accreſcēs ſ; apparēter adueniēs ⁊ vt in plimis nūeꝝ inco
laꝝ excedēs. Nō igit aſſumit naturā primi qſi acceſſoriuʒ
ſ; p ſe exiſtit: vt. ff. de acq. re. do. l. adeo. §. p̄terea. de vſuf. l.
ſi fundi. §. huic. cū ibi no. Viſa nāq; rōnabilitate ꝯſuetudi
ne q̄ tāte fuit auctis vt multo tpe nō fuerit neceſſe eā i ſcri
ptis redigere: vt. ff. ḋ legi. ⁊ ſena. ꝯſul. l. imo tāte ⁊ inſti. de
iure natu. gē. ⁊ ciui. §. ex nō ſcripto. Et tādē pp labilē mēo
riā ⁊ locoꝝ mutationē fuit corā cōmiſſario p felicis recor
datiōis dñm Cle. v. dato lītime ꝓbata ⁊ p ipm dñm papā
ex certa ſcīa ꝯfirmata ⁊ suppletꝰ oīs defectꝰ ſi qs eēt de apli
ce plenitudine ptātis ⁊ datꝰ ꝯſeruator eiuſdē qcūq; eēt ca
merariꝰ dñi pape de eiꝰ efficacia dubitare ſacrilegij inſtar
eſt: vt. C. de cri. ſacrile. l. ij. veꝝ q eius efficaciā attētare nō
audēt eiꝰ amplitudinē frauduleter līmare conāt dicētes
ꝙ hmōi ꝯſuetudo reuerēdos p̄res dños Cardi. ⁊ coꝝ fa-
miliares nequaꝙ̄ amplectit ⁊ ꝙ de pānis ſericis ⁊ cēs q
cū funeribꝰ portant ⁊ vadūt. ⁊ hmōi portio nō debet. ⁊ ſic
qtū ad ambitū ꝯſuetudis iā i ſcriptis redacte ⁊ apſico nu
mine roborate eſt qḋ de pſonis ⁊ rebꝰ. ¶ De pſonis er
go ē p̄ris vidēdū ⁊ ꝙ dñi Car. hmōi ꝯſuetudie icludant
ꝓbat idētitas rōnis ꝓprietas locutiōis īterp̄tatio obſerua
tionis.

tionis.¶ Circa primū q̄ dr̄ vbicūq3 ē eadē rō eſt idē ius:
vt.ff.ad.l.aq̄l.l.illud.ff.de fonte.l.vnica.ꝛ.C.de cōſti.pe.l.
fi.ſ3 in Car.ē eadē rō q̄ i alijs curialib⁹ ergo ꝛc̄.mioꝛ ꝑpo
ſitio ꝓbat̄ ſic.curia vt curia eſt vnū coꝛp⁹ repn̄tatū ex mul
toꝝ maioꝝ aggregatōe collectū:vt.ff.de fideiuſ.l.moꝛtuo.
ibi ſicut municipiū ꝛ curia ꝛ q̄b⁹ ex cau.ma.l.ergo.i fi.ꝺ q̄
coꝛpe loq̄t.l.ff.de vſuca.l.rep̄ mixtura.ꝛ de iudi.l.ꝓpone
bat̄.Vnū aūt ꝛ idē coꝛp⁹ nō pōt diuerſo iure cēſeri:vt.ff.
de vſuc.l.cū q edes.extra ꝺ deci.cū i tua.ꝛ.xij.q.ij.cogno
uim⁹.nec eos eripit excellētia ſtat⁹:vt.ff.de ꝓcu.l.mioꝛ.§.
vlti.ꝛ.l.ꝯſularis.ꝛ de teſta.tu.l.tutoꝛ icert⁹.§.vlt.eis enī vt
ꝓbatu3 ē exhibita ſunt p tp̄a eccl'aſtica ſacra ꝛ iſti ſunt illi
p̄cipui q ad paupes curiales deflectentes pietatis affectū
hn̄t dicere ſm̄ euāgelicā veritatē q vos recipit me recipit
qđ vni ex minimis iſtis feciſtis mihi feciſtis.Et coꝛpib⁹ re
cte diſpoſitis q tāgit ptē q̄ntūcūq3 minimā vr̄ tāgere ip̄3 to
tū.Vn̄ q aurē hoīs tāgit totū hoīe3 tetigiſſe vr̄ vt.ff.ꝺ fur.
l.vulgaris.Si igit̄ ꝛ i ſacroꝝ ꝑticipatiōe ꝛ in hoſpitalitate
cōicāt eos ꝯſuetudīs rō ꝯp̄hēdit ergo ꝛ ipſos ꝯplectit̄ cō
ſuetudo. ¶ Circa ſcđa3 ē attēdēdū ꝙ i p̄uilio atteſtāte
ꝛ approbāte ꝯſuetudinē iā dictā de duob⁹ vbis fit mētio
ſcil3 de curialib⁹ ꝛ curiā ſequētib⁹.Dubiū āt nō vr̄ qn in
ter oēs alios.d.Car.dici debeāt curiales.Ad qđ intelligē
dū ad mēoꝛiā reducit̄ ꝙ Romulus rōanū populū.in.xxx.
partes diuiſit q̄s.l.dicit eū curias appellaſſe ꝓꝑea ꝙ reipu
blice curas p ſn̄las ptiū eap̄ expediebat.Si ergo curia di
cta ē a cura illi potiſſime curiales dici dn̄t p quoꝝ curā ꝛ
ꝯſilia reſpublica expedit̄ tales aūt ſunt cardiales ergo ꝛc̄.
vt hec legunt̄ p oꝛdinē.ff.de ori.iur.l.ij.circa p̄n.ꝛ ad idē
accedit ꝙ decuriōes anthomathice curiales appellant̄ in
iure:vt.C.de decur.l.ad ſubeunda.ꝛ ibi not.ꝛ.l.curiales.
Nec ab hmōi vocabuli ꝓꝑietate eos excludit excellētia
ſtat⁹.qm̄ nec excellētia ſpialis culminis principē eximit ab
oꝛdie ſenatoꝝ:vt.C.de digni.l.ius ꝛ oꝛdinē ſenatoꝝ i quo
noſipſos ꝯnūeram⁹ ꝛc̄.li.xij.nec ꝛ nūero ꝯmilitonū:vt.ff.ꝺ
mili.teſt.l.j.in p̄n.imo certe cū eoꝝ reuerētia loquēdo dici
pn̄t ēt rōanā curiā ſeq.q2 q̄cūq3 de iuriſditiōe curie ſūt vt
curia ē dicunt̄ curiā ipſa3 ſeq:vt.ff.de ver.ſig.l.q neq3 ſe
quūtur dn̄i ergo cardinales ſunt hmōi ergo ꝛc. Nec ob.
ſi dicat̄ ꝙ magis ꝯſtruūt q̄3 ſequūtur q2 equi q demon
ſtrāt q̄drigam ſunt de numero ꝯſtruēte q̄drigā.vt.ff.ꝺ le.
ij.l.peculiū.§.q̄drige ꝛ pr̄ſamilias.Vn̄ tota agnatio aſſu
mit oꝛdinē ſub appellatōe familie ꝯtinet̄.vt.ff.de vb.ſig.l.
familie.¶ Circa tertiū ē ſciēdū ꝙ tota pluries q̄ōe ꝺ fu
nere dn̄oꝝ cardialiū q̄ter vl' q̄nquies ē in ꝯtradictoꝛio iu
dicio terminatū allegata p̄fata ꝯſuetudine ꝛ ꝯ̄dictōe ſecu
ta pro ipſis antonianis ꝛ eis ſm̄ allegatā ꝯſuetudinē debi
ta poꝛtione aſſignata ꝛ ſic ſufficit rep̄ ſic ſepe iudicataru3
auctoꝛitas.ff.ad ſillei.l.in.§.hoc aūt ſenat⁹.Et pro hoc fa
cit qđ dici ſolet p̄ſes ꝓuincie ꝛ ꝓbatis his que frequēter
in code3 genere ꝯtrouerſiaꝝ ſuata ſunt cā cognita ſtatuit
vt.C.que ſit lōga ꝯſue.l.j.ꝛ de edifi.priuat̄.l.an in totum.
Et ſi hec va ſunt in dn̄is cardinalib⁹ nulli dubiū ē.ſ3 mul
tofoꝛtius dicēdū eſt vitatē hr̄e in eoꝝ familiarib⁹ q ꝓꝑie
dicunt̄ curiā ſeq. Sunt.n.ſecurioꝛis vite q de alimentis
pēdēt.vt.ff.de trāſac.l.cū hi.§.ſ3 ad pſonatū.Cōcluden
dū ergo vr̄ ꝙ huic ſnīe vboꝝ ſignificatio ñ repugnet. ꝛ rō
ꝯſuetudinis cōgruat ipſos reuerēdos pr̄es hmōi ꝯſuetu
dine ꝯp̄hēdi p̄ſertim cū hmōi qđ locū hēat eo tp̄e quo
iam eē curie vtiles deſierūt ſicut dr̄ de ea q̄ ſibi p̄t eliget̄
ſepulturā.Et ſubdit̄ rō in tex.cū electio iſta ad eū potius
ſtatū ꝑtingat in quo mulier ſoluit̄ a lege viri ꝛc. vt extra
de ſepul.c.de muliere.ꝛ ar.C.de dona.ante nup.l.qđ ſpō
ſe.ꝛ de dona.inter vi.ꝛ vx.l.ſi eū ſeruū.§.vl.ꝛ.l.ſeq.ꝛ.ff.ꝺ
hr̄.inſti.l.iij.§.xp̄s.Expedito igit̄ de pſonis vnū tm̄ vbu3
dicā de reb⁹ ꝛ ꝙ pāni ſerici veniāt dubiū nō vr̄ qm̄ ve
ſtis puta ſtamē vel ciliciū qđ poꝛtabat̄ cū funere ipenſa
funeris dicebat̄ vt.ff.de relig.ꝛ ſump.fu.l.ꝛ ſiqs.§.impē
ſa.ꝛ.l.funeris.Si ergo mutato moꝛe hodie pānus aure⁹
deferat̄ d3 funeralibus ānumerari ſic̄ in iure dr̄ ꝙ olim
ſuppellectili ānumerabant̄ vaſa fictilia ꝛ lignea hodie vo
ꝑꝑ impitia3 impitoꝝ vl' ꝑitoꝝ elationē argētea ānumerāt̄.
vt.ff.de ſuppelle.leg.l.iij.in fi. Parua.n.res vel magna i
iure diſcretiōem nō facit vt.ff.de ꝯiūgē.cū emanci.liber.
l.j.§.illud nō intereſt.vt in poſſioneȝ legat.l.q̄uis minia.
ſi cui pluſq̄3 p.l.fal.l.j.§.cū dr̄ ꝛ de dā.infec.l. ſi ꝓꝑieta
rius.Et ꝙ de iſtis oīb⁹ pānis ꝛ eqs poꝛtio debeat̄ ē cāus
extra de ſepul.c.in nr̄a.vbi ponit̄ ſpāle in hoſpitalarijs in
equis ꝛ alijs ꝑꝑ ſubſidiū terre ſcē.ergo i alijs relinquet̄ in
oppoſitū ius cōe.ꝛ ē exp̄ſſum.extra ꝺ v.ſi.c.cū inter nos.
Cetera ſuppleat icōmēſurabilis ꝓfunditas ſedētis i thro
no ꝛ venerādus cetus dn̄oꝝ cardinaliū aſſiſtētiu3 eide3.

De verb.ſigni.extraoꝛ.de

libe.ꝛ poſt. CCXII

¶ Quidā i ſuo teſtō ſic dixit.In oībus bōis meis q̄cūq3
ſint ꝛ vbicūq3 ſint iſtituo mihi hr̄dē vl'e3 vētrē vxoꝛis mee
ꝛ ſi ꝑtus dicte vxoꝛis mee ad lucē nō vēiret vel ſi ad luce3
venerit ꝛ deceſſerit īfra pupillarē etatē vel poſtea qn̄cūq3
ſine libero vel liberis ltimis de ſenatis ſubſtituo ſibi i p̄di
ctis oīb⁹ bonis meis talē ꝛ ſuos mō q̄rit̄ ſi poſt ſcm̄ teſtm̄
dictus teſtōꝛ pl'es liberos hūerit de eadē vxoꝛe vtrū dictū
teſtm̄ ſit ruptū.Et vr̄ ꝙ nō q2 dicēdo iſtituo mihi heredē
vl'em vētrē vxoꝛis mee vr̄ mētionē feciſſe de oīb⁹ poſthu
mis.ff.de lib.ꝛ poſt.l.pl3.ꝛ.l.ſeq.ꝛ ſic vt vr̄ ſtat p̄dicta ſub
ſtitutio cū dictū teſtm̄ nō ſit ruptū dicēdū ꝙ dubiū nō ē ꝙ
inſtituēdo vētrē vxoꝛis vr̄ iſtituiſſe poſthumū:vt.ff.de in
iuſto rup.ꝛ irri.teſta.l.poſthumi ꝑ virilē.§.vl.iſtitutio aūt
poſthumi iuris interp̄tatōe etiā plures poſthumos cōpre
hēdit.q2 ſic eſt in oīb⁹ actibus fauoꝛabilib⁹:vt.ff.de teſta.
tu.l.ſiqs ita dederit.§.j.ꝛ de le.j.l.q filiab⁹.§.j.de here.in
ſti.l.clemēs pſon⁹ vt vr̄ caſus.C.de fideicō.libe.l.cū inter
veteres.ꝛ probatur in ꝑalle.l.placet.ff.de lib.ꝛ poſthu.

De condi.apposi.ꝛ de ſe-

cun.nup. CCXIII

¶ Ad q̄ōe3 q̄ q̄rit̄ vtrū legatū vxoꝛi ſub his vbis relictū.
Itē lego tali vxoꝛi mee victū ꝛ veſtitū quādiu vixerit.in ꝛ
ſup bōis meis ꝛ i meo hoſpitio ſtare voluerit ꝛc̄.ad ſcđas
nuptias conuolanti ꝛ marito ſecundo cohabitanti debea
tur nec ne dicendum eſt ꝙ non per.l.ff.de leg.iij.l.qui cō
cubinam.§.vxoꝛi.in.ij.reſponſo.ꝛ ibi eſt caſus.

De condit.appo.extraoꝛ.

de bo.q̄ lib. CCXIIII

¶ Fcm̄ tale ē.In inſtr̄o cuiuſdā emācipatōis fcē p patrē
de filio ſunt poſita vba iſta retēto ei pr̄i vſufructu i oībus
bōis ꝛ reb⁹ ꝑ dictū.G.filiū emācipatū quoquo mō de ce
tero acq̄rēdis quē vſumfructū remittere nō itēdit q̄b⁹ oī
bus ſic pactis i p̄ntia dcōꝝ dn̄oꝝ ꝛ iudicis ꝓ tribunali ſe
dētiū ad iſtātiā ꝛ reqſitionē dcōꝝ pr̄is ꝛ filij p̄dicte emāci
patōi ꝛ oīb⁹ ꝛ ſingulis ſupradictis auctē ſuā iterpoſuerūt
ꝑiter ꝛ decretū ꝛ ea oīa ꝛ ſingula decreuerūt ltime fcā eē.
Quare q̄rit̄ vtrū dicta retētio i emācipatōe fcā de iure te
neat nec ne.vr̄ i q̄ōne ꝓpoſita de iure dicēdū ꝙ retētio fcā
ꝑ patrē de vſufructu q̄rēdoꝝ ꝑ filiū poſt emācipationē p̄
ſertim ꝯcepta ꝑ ea vba ꝑ q̄ ꝯcepta ꝓponit̄ nō teneat. Cer
tū ē enī de iure cōi ꝙ pr̄ nihil iuris h3 in q̄ſitis ꝑ filiū poſt
emācipationē:vt.ff.de v.ob.l.ſi fili⁹.de ſtip.ſer.l.vl.Et ꝑꝑ
hoc fuit eq̄tas collatōis inuēta vt emācipat⁹ ſuis ꝯferat q̄
cūq3 pr̄i q̄ſiſſet ſi i ei⁹ ptāte māſiſſet.vt.ff.de colla.bo.l.cu3
emācipati.§.ſi duo.Et in remūerationē hui⁹ p̄ſtite liberta
tis debet̄ p̄miū pr̄i ꝑ filiū:vt.C.de offi.p̄to.l.j.q enī prius
poterat habere peculiū fact⁹ ſui iuris incipit habere patri
moniū:vt.C.de inoffi.teſta.l.vlti.ꝛ.ff.de ver.ſigni.l.pater.
Et ob h̄ iuſtinian⁹ tali pr̄i ꝑꝑ hmōi p̄ſtite libertatis p̄miū
ꝯtribuit medietatē vſufructus q̄ſitoꝝ ex aduēticia cā du
rāte patria ptāte.vt.C.de bo.que lib.l.cū op3.§.pe.ꝛ inſti.
per quas pſo.nobis acqui.§.j.¶ Expedito ergo iure cōi
ſequit̄ videre de vtute retētōis. Circa qđ notādū ꝙ ſiqs

ꝟba diligēter attēdat vr ꝙ pr nō intendit nouū ius q̄rere. ſȝ ſibi ꝯpetere credebat nō remittere ſicut de ꝯfirmāte ꝛ nouāte dr.vt.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.ꝛ qꝛ extra ꝺ ꝯfir.vtil. vel inuti.c.cū dilecta ꝛ de ꝑui.le.c.qꝛ intētiōis. Cuȝ ergo nullū ius ſibi ꝯpeteret in ingrēdis vt ꝓbatū ē.ſ.talis retētio nihil opaꝛ.ſȝ cēſenda ē poti⁹ iutilis ꝛ inanis.ꝑ.ll.ff. de eui.l.minor.§.vl.de vſufru.l.ſub ꝯditōe.ꝛ de ꝯtrahē. emp.ꝛ vē.l.pacta.§.vlt.alſ eſt.l.que incipit.l.ꝯuētionis.ꝛ de le.j.l.ſiqs legauerit fundū.ꝛ vr in tali retentione ꝛ patiētia fuiſſe qdā error iuris q alſ ēt obligationem ipedit. vt.ff.de le.j.l.vidēdū de op.lib.l.cerdonem.de fideiuſ.l. ſiquis poſtq̄ cum multis ſimi.

De ver.ſig.ꝛ de fil.preſb.

ꝛ de ꝑuil.ꝛ ꝺ eta.ꝛ qli.or.ꝛ ꝺ excep. CCXV

¶ Pūcta breuia in cā piſana ꝑ magro.A.de ceſſia.ſunt infraſcripta dimiſſa ꝓlixitate facti vobis.B.auditori ꝑacta ꝛ narrata vtriuſq̄ ꝑtis ad ꝯcluſiōem ſic breuiter ꝓponitur. ¶ Ex actis ꝯſtat ꝓbēdā de qua agiꝛ fuiſſe ꝛ eē ſacerdotalē ꝛ.B.de arminio fuiſſe tpe ꝓuiſiōis quā ſibi ꝺ ea factā ꝓtēdit eē minorē ānis.ꝛ ꝑ ꝯñs nō capacē.vt extra de ꝓbē.ei cui.ff.de excu.tuto.l.excuſanꝛ.in.ij.rñſo.§.numerū aūt libertoꝝ.ꝛ de vacatiōe ꝛ excu.mu.l.ij.§.qui ad numera.A.vero ꝯſtat fuiſſe ꝛ eē etatis legitime ac ꝑ ꝯñs ceſſantib⁹ obiectis de qb⁹.j.diceꝛ debere cōpetitori ꝓferri.vt.ff.de decu.l.gnālr.§.j.in.ij.rñſo. Nūc reſtat rñdere ad obiectus q fiunt magro.A.ꝛ qꝛ vnus ſit ex gr̄a a dño nr̄o papa ꝑ.B.impetrata.Alij vō fiūt ꝯtra ꝑſonā ipſius A.ꝓmo expediem⁹ ꝓmū. ¶ Circa qḋ ē cū ſūma diligentia attēdēda forme gr̄e vltis facte.B.per dñm papā in q̄ narrata gr̄a quā dñs papa eidē fecerat in eccl̄a piſana ſic ſubdit.cūq̄ in eadē eccl̄a nulla tūc ibi vacāte ꝓbēda fuiſſes aucte dictaꝝ lr̄aꝝ receptus in canonicū ꝛ in fratrē demū inibi q̄dā ꝓbēda vacaret ꝑ obitū cuiuſdā.J.canonici piſani q̄ tibi alſ de iure dictaꝝ lr̄aꝝ vigore debeꝛ nec ꝺ illa alicui alteri ē ꝓuiſum ꝛc.ꝛ.j.tuis ſupplicatōib⁹ inclinati tecū ꝙ ꝓbēdā eādē dūmō de iure nulli alteri aucte nr̄arū lr̄aꝝ deberet liber recipe ꝛ licite retineres valeas ꝛ tenearis ꝛ.j.de ſpāli dono gr̄e diſpēſam⁹ ꝛc. Hāc āt gr̄aȝ ꝯſtat obreptitiā fuiſſe.narrauit.n.impetrās ꝙ hec ꝓbēda alſ ceſſāte defcū etaꝗ ꝟtute dictaꝝ lr̄aꝝ ſibi debebaꝛ. nec narrauit ſe i ſuis lr̄is hēre aliq̄ clām āñferri.narrās aūt ſuā ipetratōȝ ſimplicē abſq̄ ꝓrogatiua cl̄e ꝛ dicēs aliquā ꝓbēdā actu vacātē nulli alij ꝺ iure deberi dicit nullū aliū eū i data ꝓcedere.qꝛ ſi ali⁹ i data ꝓcederet alij deberet de iure.iuxta regulā iuris q prior ē tpe potior ē i iur:vt.ff.ꝺ reg.iur.l.quotiēs vtriuſq̄.ꝛ extra eo.ti.q prior. Hoc āt patēter falſuȝ ē qꝛ magr.A.eū i data ꝓcedebat ergo ꝛc. Sȝ ad hoc rñdet ꝑs aduerſa duplr. Prio qꝛ lȝ magr.A.hr̄et potiorē datā tñ.B.hēbat clauſulā āñferri.ꝛ ceſſante defectu etatis ei debebaꝛ ac ꝑ hoc veꝝ dixit cuȝ dixit nulli alij de iure deberi ſȝ ad hoc rñdeꝛ ꝙ lȝ hoc eēt veꝝ vt virtute clauſule ꝓferreret tñ hoc ñ aſſeruit pape.ꝛ iō ex gr̄a pape aſſerta q̄ ſine ꝓrogatiua clauſule aſſerebaꝛ ex illa ꝓpoſitōe nulli alij de iure deberi nullus poterat ali⁹ reſultare itellectus niſi ꝙ nullus ali⁹ ꝓcedebat i data vl ſi ꝓcedebat erat inhabilis. Hoc aūt falſuȝ erat vt.ſ.dictū ē ergo ꝛc.qꝛ gr̄e q̄ ꝯcedunꝛ ex eo ꝙ ſit vel nō ſit vitiū obreptōis nō fugiūt. ſȝ ex eo ꝙ aſſeriꝛ vel nō aſſeriꝛ:vt.ff.de pecu.l.e.cū dñs de excu.tu.l.idēq̄ vlpian⁹. Et hoc ꝓ tāto qꝛ nō pōt papa ꝛ ſi locū dei teneat i terris diuīare de occultis.vt extra ꝺ elec. bñſi.c.j.xxij.q.ij.hñs.ff.māda.l.ſi fideiuſſor. Scḋo rñdet ꝑs aduerſa ꝛ diciꝛ ꝙ nō ob.ꝙ ali⁹ ꝓcedebat.B.i data.adhuc tñ iſta ꝓbēda ſibi debeꝛ ꝑ ꝟba appoſita in diſpēſatōe pape ſecū hīta q̄ talia ſunt tecū ꝙ ꝓbēdā eādem dūmō de iure aucte lr̄aꝝ nr̄aꝝ nulli alij deberet libere recipe ꝛ tenere valeas ꝛ infra de ſpāli dono gr̄e diſpenſam⁹ꝛ ſic vr voluiſſe ꝓferre eū oib⁹ ꝓterq̄ aucte ſua expectātib⁹. ¶ Sȝ ad hoc rñdeꝛ ꝙ hoc fecit ſecut⁹ falſaȝ aſſertionē ſupplicātis q vt dñſuȝ eſt i effectu dixit nullū aliū aucte pape alteri⁹ ſpectare.ſȝ ſupplicauit ſolū tolli etatis defectū i eo caſu quo alſ dixit.B.dictā ꝓbēdā aſſeq debere ꝛ iō qꝛ ꝺfect⁹ etatis poterat ei obſtare reſpectu ſequētiū i data nō aūt reſpectu ꝓcedētiū q obiectu defect⁹ etatis nō idigēt.qꝛ prioritas tpis eis ſufficit ad excludēdū.B.ēt ſi eēt etatis ꝑfecte ceſſante ꝓrogatiua clauſule anteferri de q̄ mētionē nō fecit adhuc voluit papa ſecū diſpēſare i ꝓiudiciū ſeq̄ntiū eū i data ſȝ cū ipſa hr̄et gr̄aȝ a dño Jo.nulli poterāt eū in data ſeq niſi a dño Jo.ꝛ iō ſuppouēs do.Jo.papa ſicut ꝛ ipſe ſupplicās aſſerebat ꝙ nullus eū i data ꝓcedebat.ſed ſolus defect⁹ etatis ei obſtabat appoſuit ꝟba illa dūmodo nulli alij de iure debeaꝛ aucte lr̄aꝝ nr̄aꝝ ad artādū diſpēſationē ne i alicui⁹ ꝓiudiciū cedat ꝓcedētib⁹ eū tāq̄ hñtib⁹ eū ꝓiudicare ſuppōit ſequētib⁹ vō nolle ꝓiudicari diſponit ꝛ ſic cl̄a ad artationē diſpēſatōis appoſita eā ampliare nō dȝ:vt.ff.ad treb.l.deducta.§.pe.de vul.ꝛ pup.ſub.l.ex ſcō.j.ꝛ de adi.ꝛ trāſſe.le.legata inutilr.nec ꝑ h tolliꝛ vitiū obreptōis de quo.ſ.dictū eſt. Nūc vō ad obiect⁹ q ꝑſonā dicti.A.reſpiciūt deſcēdam⁹ ꝛ qꝛ vn⁹ ē cōis ꝑſone ꝛ forme illū ꝓus expediri dȝ dr.n.ꝑ partē alterā gr̄am ſcāȝ per dñm Clemētē papā.v.magro.A.fuiſſe ꝛ eſſe obrepticiaȝ pro eo ꝙ de diſpēſatiōe ſecū habita ſeu ſibi ſcām nullam mētionē fecit ꝛ ꝙ in eo ēt poſt diſpēſatōem remanet q̄dā nebula eū efficiēs de qua neceſſe ē fieri mētionē.vt extra de filijs ꝓſbiteroꝝ.c.ij.li.vj.ſȝ h non obſtat qꝛ refert largiꝛ vtꝝ agam⁹ de executōe act⁹ circa quē diſpēſatio emanauit an alterius prio caſu nō ē neceſſe ꝺ aliqua diſpēſatiōe mētionē fieri qꝛ q̄tū ad id diſpēſatio ius regnātōis ei tribuit.vt.ff.de nata.reſti.l.ij.in fi.ꝛ.l.q̄ris.ꝛ.l.vlti.ꝛ ꝺ in ius vo.l.ſȝ ſi in hac lege.§.patronū i ꝟ.aliud ſi natalib⁹. Alioqn ſi ille cū quo diſpēſatū ē ad ordinē vl bñficia hēret iterū ꝺ diſpēſatōe mētionē facere diceremꝰ nugatorie diſpēſationē iterari qꝛ vna eēt exp̄ſſa alia tacita ꝑ ꝯceſſiōem bñficij ſciēter ſcā ꝑ illū q poſſet diſpēſare ar.ff.de re iudi.l. qdā ꝯſulebat.ꝺ bo.po.l.ſuus.C.qui admit.ad bo.po.ꝑñt i.bonoꝝ ꝛ ꝓ hoc optie.C.de nup.impialis.§.j.ibi nā oiuȝ macula penitus deleta.ꝛ no.per Inno.extra ꝺ filijs ꝓſbi. c.veniēs. Et iſte ē caſus nr̄. ¶ Scḋo vō caſu neceſſe eſt de diſpēſatione fieri mētionē vt ſi ille q impetrauit diſpēſatiōeȝ ſuꝑ defectu nataliū impetret mō diſpēſatiōeȝ ſuꝑ pluralitate bñficioꝝ q̄ nullo mō ꝑt dici ꝓrio diſpēſatōis effect⁹ ita loquūtur iura i ꝯtrariū allegata ꝓſertiȝ.c. extra de filijs ꝓſbiteroꝝ.c.ij.li.vj. ¶ Deinde dr ꝙ diſpēſatio ꝑducta ñ hīlitat eū ad ꝓbēda.qꝛ diſpēſatō vtpote odioſa ñ trahiꝛ ad eccl̄aȝ cathedralē ꝛ ꝓſti metropolitanā ꝛ ꝓmatē ſȝ ad iſtō rñdeꝛ ꝙ i h attēdēda ē forma diſpēſatōis.qꝛ q̄dā ē arida ꝛ arta vt cū diſpēſaꝛ cū aliq̄ illegitio ꝙ poſſit bñficia eccl̄aſtica obtinē ꝛ tūc ꝑ excellētiā cathedralis ꝛ mlto forti⁹ metropolitana.vel ꝑlas ſm multoꝝ opionē ſub diſpēſatōe non veniūt ar.extra de ꝓbē.c.q̄uis.li.vj.ꝛ.xij.di. nos ꝯſuetudinē.ꝛ no.ꝑ Jo.mo.extra de fil.ꝓſbi.c.ij.li.vj. ¶ Quedā ex lr̄ōe ꝯcedētis ē fauorabilis ꝛ ampla ſicut nr̄a in q̄ diſpēſans diſpēſat i oi eo qḋ ē citra dignitatē.diſpēſat enī prio ꝙ poſſit ad oēs ordines ꝓmoueri ꝑ qḋ vr diſpēſaſſe ꝙ poſſit bñficia eccl̄aſtica ſimplicia obtinere ne mēdicet i obprobriū ordinis clicalis.extra de ꝓbē.c.cū ſȝ de eta.ꝛ qua.c.accepimus.ꝛ.C.de decur.l.neminē.de fil. ꝓſbi.c.ꝓpoſuit.ꝛ no.ꝑ Inno.eo.ti.c.vl.deide ſubdit in diſpēſatōe ꝛ bñficia eccl̄aſtic aobtinere ꝛc.ſub cui⁹ vocabuli ꝟtute ꝯꝓhēdunꝛ oia bñficia maiora.vt extra de ꝟ.ſig.c. tua nobis.dūmō nō ſit dignitas ꝑſonat⁹ vel cura.vt extra de ꝓbē.c.vl. Et i hac rōne moti doc.dicūt ꝙ epi ꝑñt diſpēſare cū illegitio ꝙ poſſit eē canōic⁹ i eccl̄a cathedrali vt innuit Ho.i ſum.de fil.ꝓſbi.§.vlt.iuxta fi.ꝟ.circa h notādū ꝛc.ꝛ exp̄ſſe Archi.extra de fil.ꝓſbi.c.j.li.vj.i fi.glo.nō pōt eps ꝛc.ꝛ ſubdit i diſpēſatōe ēt ſi illoꝝ aliqs curā hēat aiarū ꝛc.ſi igiꝛ pōt hr̄e curatū i quo regriꝛ ois itegritas nataliū etaꝗ ꝛ ſcie.vt extra de eta.ꝛ q̄.c.cuȝ ſit ars artiū. Quis dicet talē a ſimplici cuiuſcūq̄ eccl̄e canōicatu repelli vbi h nō ſit regſitū.vt extra de ele.c.ex eo. Certe nullus niſi q

vellet

vellet dicere ꝙ i eodē genere licēt maioꝛa minoꝛibꝰ denega
tio ꝯtra iura. C. de offi. diuer. iudi. l. vl. ff. de reg. iur. l. non
dꝫ. ⁊ extra de eta. ⁊ qua. accepimꝰ. ⁊ .lxxxiiij. di. geſta. Non
ob. extra de trāſla. c. vl. ꝑꝑ rōnē q̄ ibi ponit̄ i tex. vꝫ ꝑꝑ ma
ioꝛē vtilitatē q̄ erat i ꝓmotōe ad archiepatū q̄ꝫ i trāſlatiōe
ad epatū. Preterea ibi diſpēſatio nō tollebat ipedimētūꝫ
trāſlatōis ex fauoꝛe ꝓueniēs. ſ. primi vinculi quo epꝯ erat
ſue eccl'e mrimōialr alligatus. q2 adhuc poſt diſpēſationē
poſſet ad archiepatū traſire. Itēꝫ is cū quo diſpēſatū erat
epꝯ remācbat i diſpēſatōe de q̄ loqmur agimꝰ de tollēdo
defectū irregularitatis ꝯtracte ꝑter oēm culpā irreglaris:
vt. C. ꝺ natu. lib. l. lege. Nō aūt ē par rō fauoꝛē diſſoluere
vt i pꝛio caſu ⁊ odiū abolere vt i ſcꝺo. Et hoc plenꝰ dedu
cit ⁊ ꝓbat Archi. de fil. p̄ſbi. c. j. i glo. ff. de lib. ⁊ poſt. ⁊c. ⁊
qꝺ dicūt doc. ꝓſertim Hoſt. i. c. poſtulaſti: extra ꝺ reſcrip.
ꝙ nō lꝫ arguere in diſpēſatiōibꝰ de maioꝛi ad minꝰ. Vꝫ
eſt i diuerſis generibꝰ hic aūt vtrūqꝫ ē i eodē genere. ſ. bñ/
ficij dignitate ⁊ ꝑſonatu carētis. ⁊ hāc ſniāꝫ mēs diſpēſan
tis admittit ⁊ v̄boꝝ ſignificatio repellit igit̄ ē ſequēda: vt
ff. de leg. j. l. ab oībꝰ. circa p̄n. Et hec vr̄ fuiſſe ītētio Spe.
⁊ Ho. ſiqꝯ iura ꝑ eos allata diligēter aduertat de hoc no.
in Spec. i ti. de leg. i tractatu diſpōnū. §. poſtrēo. ⁊ Ho. in
ſum. de fil. p̄ſbi. §. ſiqꝯ poſſit. in. v̄. qd ſi ſit cū tali diſpēſatū
⁊c. ⁊ ambo vtunt̄ eiſdē v̄bis. ⁊ ſi itelligant̄ ꝑfecte r̄ndere
poſſumꝰ ad qōnē quā q̄runt maniſeſte dr̄ ꝙ talis cū quo
ſic diſpenſatū eſt poterit hr̄e canonicatū ⁊ p̄bēdā in eccl'a
cathedrali ⁊ allegant duas decre. in quarū vna. ſ. extra de
p̄ben. pro illoꝝ ſub gr̄a venit eccl'a cathedralis. ſ. xanctoñ.
In alia. ſ. de etate ⁊ quali. accepimꝰ venit metropo: q2 hꝛa
carē: ⁊ ſic apparet de intētione iſtoꝝ doctoꝝ fuiſſe ꝙ virtu
te talis diſpēſatiōis qꝯ poſſit tam in cathedrali q̄ꝫ in metro
politana eccl'a bñficiūꝫ obtinere ⁊ tñ non loquunt̄ de tan
ta plena ⁊ tā exuberāte diſpēſatōe ſicut ē nr̄a. q2 ibi i qōe
quā ponūt nō erat diſpēſatū i curato. āplius h̄ maniſeſte
ꝓbat̄ ſic nōne in ampliori gr̄a totā ꝓuinciā cōplectēte ſu
per bñficijs que dꝫ ābitioſa reſtrigi ꝯpꝛehēdit oēm eccle
ſiam cathedralē imo ēt metropolitanā vtiqꝫ ꝑꝑ intētionēꝫ
ꝯcedētis vberioꝛē gr̄am ipartiri. vt extra de p̄ben. c. q̄uis
§. vlt. li. vj. ergo multofoꝛtiꝰ in magis ampla. ſꝫ gr̄a diſpē/
ſatiōis ſuꝑ defectu nataliū ē hmōi q2 reddit quē abilē nō
ſolū i ciuitate vna ⁊ vna ꝓuīcia. ſꝫ in toto mundo. vt. ff. de
poſtu. l. pe. ⁊. xj. q. iij. ſiqꝯ a ꝓpꝛio. Et hāc r̄nſionē maniſe/
ſte ꝓbat decre. extra q fil. ſunt l'e. c. ꝑ venerabilē. vbi diſpē
ſatio ſcā ſuꝑ defectu nataliū ad oꝛdines quaſi maiꝰ trahit̄
ad ſucceſſiōem tpaliū q̄ſi ad minus ⁊ tñ illa oīno in gener̄
ſunt diuerſa. Deinde opponit̄ ꝙ ꝑ lr̄am dñi Io. pape ꝓ/
ductā ꝑ magiſtrū A. appꝫt ꝙ gr̄am hūit in eccl'a tudertia.
Vñ cū ñ appeat q̄ fuerit p̄oꝛ ꝑ tudertinā dic̄ pars aduer
ſa tanq̄ꝫ ꝑ primā poſt diſpēſatōem niſi per. A. allud ꝓbet̄
appꝫt effectū diſpēſatiōis extictū. ¶ Sꝫ ad iſtud r̄ndet̄
dupliciter. Vno mō q2 ex ipſa lr̄a ex qua arguit ꝑs aduer
ſa appꝫt gr̄aꝝ oꝛdo. Cōtinet̄. n. ibi ꝙ in piſana eccl'a expe
ctauerat ꝑ octo annos ⁊ in tudertia ꝑ q̄ttuoꝛ. ⁊ ſic piſana
fuit pꝛia vñ ceſſat oppoſitio. Alia mō r̄ndet̄ ſic ꝙ ꝑ vnicū
bñficiū nō erat effectꝰ diſpēſatiōis extictus q̄ ad plura bñ
ficia extēdebat̄. ſunt. n. v̄ba pluralis nūeri q̄ ſaltē dualita/
tē reqrit nec eoꝝ ꝓpꝛia ſignificatio ſaluat̄ in vno. vt. ff. de
manu. teſta. l. libertas q̄ in vltimū. §. vl. de v̄. ſig. inter illaꝫ
§. fi. ⁊ de teſti. l. vbi numerꝰ. Et hoc demōſtrāt exp̄ſſe v̄ba
que in diſpēſatiōe ſequūt̄ ēt ſi illoꝝ aliqꝺ curā hēat aiaꝝ
⁊c. ꝙ ſignū ꝑtitiuū nō ſaluat in vno. Deinde opponit̄ ꝙ
A. fuit factꝰ clericꝰ a nō ſuo epo ac ꝑ h̄ oꝛdinis executōēꝫ
nō habuit quē defectū tacuit in impetratōe. Ad h̄ r̄ndet̄
duplr̄ ꝙ ꝑ aliqua ꝓducta nō appꝫt ꝙ. A. oꝛdinatus fuerit
a nō ſuo epo imo ꝑs aduerſa ſimplr̄ eſt ꝯfeſſa eū clericūꝫ
⁊ iō oppoſitito locū nō hꝫ. Scꝺo ꝙ dato ꝙ eēt oꝛdinatus
a nō ſuo epo ꝑ auctēꝫ tñ oꝛdinātis niſi aliud ꝓbaret̄ p̄ſu/
meret̄ oꝛdiatꝰ volūtate ꝓpꝛij epi vt no. Inno. de clericis
ꝑegrinis. c. j. Ad vltimū qꝺ articulos q arguūt negligētiā
magiſtri. A. dēre admitti. R̄ndet̄ nō eſſe veꝝ eo ꝙ oñꝰ di

cti articuli ſunt impꝑtinētes qꝺ ſic declarat̄ dato ꝙ añ va/
catiōem hmōi p̄bēde de qua agit̄. A. in faciēdo ſibi ꝓui/
deri de p̄bēda fuiſſet negligēs cū tñ papa fecit eū canoni
cū piſanū ſtatim cū iſta p̄bēda vacauit eo ꝙ nullus alius
apoſtolicꝰ erat ꝙ ex actis appꝫat cui dēri poſſet icipl't iſta
p̄bēda dēri. A. q2 negligētia eū ab effectu gr̄e ñ excludit
lꝫ faciat de p̄oꝛe poſterioꝛē. vt extra de p̄bē. c. ſi clericus.
Igit̄ in ipſa vacatiōe cū. B. ꝑꝑ defectū etatis ad hāc p̄/
bēdaꝫ nō eſſet idoneꝰ ſolus. A. apoſtolicus fuit cū inci/
pit de iure deberi diſpēſatio. Ita ſuꝑ etatis defectu quā
impetrauit. B. dicēs hāc p̄bēdā nulli de iure debitā fal/
ſitatēꝫ maniſeſtā ꝯtinuit vt oñſum ē ſupꝛa ſuꝑ pꝛio articu
lo. ergo ad. B. nihil ꝑtinet de negligentia loq q2 ⁊ ſi inter
ueniſſet nō ꝑ h̄. B. admiſſibil' fieret nec. A. excluderet̄ q
tꝑe quo hec p̄bēda vacare cepit a tꝑe ꝓuiſiōis ſibi ſcē de
ea ſe ſolū ad ipam aptū inuenit idoneū. ¶ Deīde oppōit
ꝑs aduerſa ſpālr̄ ꝺ negligentia adhibito circa acceptatōꝫ
p̄bende q̄ vacauit ꝑ moꝛtēꝫ dñi Ja. de peruſio ⁊ ad au/
gendū obiectū dic̄ ꝙ lr̄a collatōis ſcē ꝑ dñꝫ albanēꝫ. ſedis
aplice legatū. C. ꝺ cuchmaco auctē ſedis aplice ñ excuſat
A. imo magꝭ accuſat qm̄ ex iſpectōe eiꝰ appꝫt ꝙ. C. ñ erat
idoneꝰ ꝑꝑ plalitatē bñficioꝝ q̄ obtinebat. ſꝫ iſtud nō obſtat
duplici rōne. Vna q̄ colligit̄ ex iaꝫ dictis. ſ. ꝙ nulla neglīa
pōt. a. obſtare ꝑ p̄alle. c. ſi clicꝰ. extra de p̄bē. ſꝫ q2 ꝯſtat hāc
p̄bēdā de q̄ nūc obijcit̄ vacaſſe añ moꝛtē. Ja. ꝺ laſrācbis
de q̄ nūc agit̄ aut ergo tenuit collatio de eo ſcā ꝑ legatū ⁊
ceſſat obiectꝰ. Aut nō tenuit ⁊ tūc illa ē debita. B. ⁊ fuit
ēt tꝑe quo ipetrauit gratiā ſuꝑ diſpēſatiōēꝫ etatis. Et ꝑ h̄
appꝫt ꝙ illa diſpēſatio fuit obꝛepticia. q2 dicit illā ſacerdo
talē ſibi debitā ceſſante etatis defectu ⁊ tñ nō erat veꝝ ſm
iſtū obiectū imo ſibi debebat̄ illa q̄ vacauit ꝑ moꝛtē Jaco
bi de panico q̄ ſacerdotalis nō erat ⁊ cuiꝰ collatio ſꝫ obie/
ctionē nō tenebat ⁊ h̄ q2 eā añ ferri quā hꝫ. B. in pꝛia ſua
gr̄a de canōicatu faciebat eū p̄ferri. ¶ Deīde opponit ꝑs
aduerſa ⁊ dat articl'os ꝙ qdā ꝓcuratoꝛ. A. ad hoc mādā/
tū hñs acceptauit añ vacationē p̄bēde de q̄ nūc agit̄ p̄bē/
dā q̄ vacauit ꝑ moꝛtē Jacobi de malpe. ⁊ illā q̄ vacauit ꝑ
moꝛtē Jo. accurſim. Sꝫ illud nō obſtat ⁊ articuli oēs ſuꝑ
hoc dati ſunt ipꝑtinētes q2 foꝛma mādati i articulis data ē
ꝙ magr̄. A. fecit ꝓcur̄em ſuū ad acceptādū p̄bēdā ſi vaca
uerit vel ꝓxio vacaturā. Nūc aūt ita ē ꝙ poſt datā māda
ti ꝙ allſat ꝑs aduerſa pꝛio vacauit p̄bēda nec ꝑ moꝛtē. Ja.
de caualcātibꝰ. In illa ergo fuit finitū mādatū ꝓcur̄is qui
hēbat de ꝓxio vacaturo. Articuli ergo dati in acceptatōe
ſcā ꝑ talē ꝓcur̄em de q̄cūqꝫ alia p̄bēda q̄ poſt illā dñi Ja.
de caualcā. vacauerit ſunt impꝑtinētes. q2 ſunt vltra fines
mādati. l. ſiqꝯ ꝓ eo. ⁊. C. ꝺ ꝓcu. l. maritꝰ. Illud ēt ē vigilā/
ti ſtudio attendendū ꝙ magr̄. A. añ gratiā ipetratā ꝑ. B.
ſuꝑ defectu etatis acceptauerat p̄bēdā ſacerdotalē de q̄
agit̄ ⁊ ſic erat iā ſibi affecta. Et ꝑ hoc ēt reddit̄ diſpēſatio
B. obꝛepticia q̄ exñte vitioſa ꝯſtat ꝙ nullū ius hꝫ ⁊ ꝙ ar/
ticuli oēs ꝑ eū dati p̄ſertiꝫ ꝯtinentes obiectꝰ neglīe ⁊ acce
ptatōis de alia vel alijs p̄bēdis facte repelli debēt vtpote
dati ꝑ eū cuiꝰ ꝓbabilr̄ nō itereſt: vt no. Inno. extra ꝺ re iu.
cū bertoldꝰ. circa fi. ¶ Ex p̄dictis pꝫ ꝙ obiectionū turba
ceſſante dꝫ magr̄. A. i cā p̄dcā victoꝛiā repoꝛtare. ⁊ debe/
tis vos reuerende pr̄ pro eo ferre iuſticia exigente ſniāꝫ ⁊c.

De reſcrip. ⁊ appel. ⁊ de ſepul. ꝺ excep. ⁊ ꝺ v̄. ſig. CCXVI

¶ Circa primū articulū. An obitꝰ i menſe facultatibꝰ ꝯpu
tent̄ dicendū vr̄ ꝙ ſi tales obitꝰ ſeu p̄ſtatōes ex mera p̄ſtā
tiū volūtate dependeāt i facultatibꝰ eccl'e ꝯputādi ñ ſunt
ar. ff. de ānu. le. l. ſcio amico. §. medico. ⁊ de offi. ꝓcōſul. ⁊
leg. l. ſolent. §. vl. i fi. Si v̄o ſint tales ꝙ ab iuitis exigi poſ
ſint i facultatibꝰ eccl'e ꝯputādi ſunt. q2 ꝓ eis petendis ꝯpe
tit actio ⁊ exceptio: vt. ff. de acq. re. do. l. ſtatus. ⁊. l. rem in
bonis fami. her. l. inter cohr̄des. §. j. ⁊ hñ. ff. de ver. ſig. l. ꝑ
pe modū. Vꝫ q2 eccl'am menſaꝫ cōem cui ſunt certi red
ditus deputati lꝫ ſint in facultatibꝰ eccl'e non tñ ſequit̄ ꝙ

cõis mẽſe.q: de pſtatiões certũ vſus reſpiciũt.vt.ff.de tri
butoria.l.pcuratoris.§.ſʒ pſeno.ſic ⁊ legatũ ciuitati ĩcer-
tuʒ vſuʒ erogãdũ in bonis ciuitatis eſt vt.ff.de leg.j.l.ſiqs
a filio.§.etiã ⁊.l.ſi bſo.§.intra.⁊.l.ciuitatib⁹.⁊ ad trebel.l.
oib⁹.⁊ tñ nõ ĩʒ ciuitati in aliũ vſuʒ erogare ſi mõ in illũ va
lẽt erogari.vt.ff.de vſufruc.l.legatũ.⁊.l.qdam pdia.ff.de
admi.re.ad ciui.pti.l.j.⁊.l.legatũ.Cũ ergo iſtoꝝ obitũ p-
ceptio ex fortuna dpẽdeat vʒ pro numero pñtiũ i anniuer
ſario.ff.de ↄdi.⁊ demõ.l.ↄditionũ.⁊ de manu.teſt.l.ticia.
nõ vr̃ ↄputari in facultatib⁹ eccl̃e in fauorẽ impetrãtiũ.eſt
enĩʒ dẽat eẽ qdã ↄmẽſuratio facultatũ eccl̃e ad numeruʒ
ponẽdoꝝ.vt in auc.vt determia.ſit nũe.cleri.in princi.⁊ p
totũ.⁊ extra de vi.⁊ bone.cle.c.qm̃ vt ait.⁊ de inſti.c.j.⁊.c.
auc̃te ſi ſpt eẽ ↄmẽſuratio p reſpectũ ad aliqd incertũ d fu
turo,⁊ iõ p incertitudinẽ de talib⁹ ex ↄdõne pẽdẽtib⁹ fal
cidia regſr nõ detrahit ſʒ detractõi alio remedio ↄuidet
vt.ff.ad.l.fal.l.in legẽ falcidiã nõ hẽt.l.titia.nec in faculta
tib⁹ eſt q qri põt vt.ff.que in frau.cre.l.qui aũt.in pal.q in
frau.patro.l.j.§.vtrũ aũt.Tales aũt obit⁹ videnẽ poſſe q̃
ri ex aſſiſtẽtia in anniuerſario.vt.ff.de au.⁊ ar.le.l.qnt⁹.§.
argẽto ⁊ meli⁹.ff.de re in.l.que legata ⁊.C.de ↄſti.inſer.l.
ſi vxoreʒ.¶ Ad ſcdm quo querit an receptio aliquoruʒ
fcã poſt gr̃am iniuſtã reddat appellatõem cõtra iſtã impe
trãtẽ interpoſitã vr̃ dicẽdũ q nõ ar.ff.de le.ij.l.luci⁹.§.te-
ſtator ſm intellectũ Azo.⁊.C.de excu.mu.l.voluntarie.de
bis qui ſpõte munera ſubeũt per totũ.Hoc.n.potuit ↄtin
gere p errorẽ qui defenſionẽ nõ excludit.vt.ff.ad muni.l.
libertus.§.error.⁊ ẽt p gr̃am.vt.ff.ad treb.l.ſuo inuito.§.
cũ ptor.⁊ de adul.l.denũciaſſe.§.ſi.nõ ob.extra de pbẽ.c.
pro illoꝝ q: ibi p ↄpriã receptõem vltra numeꝝ pdide-
rãt exceptõem numeri.h vo p receptõem pluriũ nõ pdi-
derãt exceptõem inopie imo magis aucta ẽ.Nñ iſti no-
uo dici poterit vbũ euãgelij accipe qd tuum ẽ ⁊ vade an
oculus tuus nequã eſt.q: ego bonus ſum. Et pro hoc.C.
ne vxor p mari.l.iui.ff.de ope.liber.l.opis.⁊.C.de pac.l.ſi
certis ãnis.cũ ſimi.¶ Ad tertiũ quo qrit an mortes aliq
ruʒ poſſit ĩpetrãde adiuuare vr̃ dicẽdũ q cũ lr̃a gr̃e fuerit
obreptitia ac p hoc ipſo iure nulla.vt extra de reſ.ad au-
dietiã.⁊ ibi no.nõ põt ↄualeſcere ſecus ſi eẽt ãnullãda vt
no.extra de elec.c.dudũ ad audiẽtiã.⁊ in.c.rothomagen.
§.nos aũt.⁊ in talibus tpe date ẽ inſpiciẽdum.vt extra de
reſcrip.eã te ⁊ no.p Jnno.in eo.ti.c.poſtulaſti.Sec⁹ ſicut
dcm̃ ẽ ſupra vbi exceptio eẽt neceſſaria.vt.ff.de mu.⁊ ho.
l.cura deficiẽtiũ.⁊ eſt caſus.ff.d vaca.⁊ excu.mu.l.his ho
noribus.§.auc̃.ſʒ ſecus eſſet in excuſatiõe ſupueniẽte.q: il
la nõ excuſat a munere publico auc̃te ⁊ vtilitate vt l eo.ti.
l.ſextũdecimũ.§.j.⁊ de excu.tu.l.excuſant.§.numerum.
¶ Ad aliã qõem qua querit an ſit neceſſe declaratio iu
dicis m tpib⁹ ipſo iure go fuat illeſus dicẽdũ q nõ vt ſu-
per h q p ſe fiat iudiciũ.vt.ff.de ↄdi.inſti.l.que ſub ↄdi-
tiõe.§.vlti.ſʒ vtit iuris bñficio ⁊ ſi excipiat de lapſu fata-
liũ replicabit de eẽ curſuʒ fataliũ impediẽte.vt arg.ff.de
inoffi.te.l.põpo.§.ſi fili⁹ de bo.poſ.ↄtab.l.ſi pteritus.⁊ ar.
coꝝ que no.ff.g.ex cau.ma.l.necnõ.§.exemplo.ſʒ aliquã-
tulũ cõtra videat.C.in qui.cau.ſer.pro pre.acci.liber.l.j.

De fide inſtru.⁊ d ver.ſig.

ccXVII

¶ Sup eo qd querit an illi inueſtiti p vba in inſtro ap-
poſita.ſ.noie donatõis inueſtiuit leonẽ ⁊c.videant ↄtrarij
fuiſſe pñtes videt breuiter q nõ q: quotiẽs de alicui⁹ rei
ſubſtãtia eſt alicuius pſone pñtia neceſſaria dʒ ad liqduʒ
probari.vt.ff.de publi.l.quocũqʒ.§.q: pupillo.vt vide-
tur tex.C.de ſtatu.⁊ ima.l.ij.⁊ no.C.de fide inſtrumen.⁊
iure aſte fiſcalis.l.j.li.x.⁊ no.C.ſigs igno.rẽ mis.l.ſi ↄtra.
Sʒ pñti caſu ego ↄtrariũ credo ⁊ hoc ex vboꝝ ↄprietate
ſic eni dr̃ ineſtiuit p qd denotant qdã act⁹ a pñte in pñteʒ
collatus vt baculũ porrigere ⁊ ſilia vt i ↄſuctudie feudoꝝ
qd ſit iueſtitura.c.j.iueſtitura.n.nõ dicit titulũ ſʒ ẽ aliud a
titulo q: titulus ẽ modificatio poſſeſſiõis vt põt colligi.C

de rei vẽ.l.nẽo.ff.de vſur.l.celſus.de peti.hẽ.l.nec nullã.
⁊ in q.cau.ceſſat lõ.tẽp.pſcrip.l.hẽdinaẽ.nec ẽ poſſeſſiõis
trãſlatio.vt extra de dõa.c.p tuas.⁊ ibi not.ergo ẽ aliqd p
ſe q: ẽ actus a pñte pñti collat⁹ pcedẽtis ↄtract⁹ indicatiu⁹
ad apphẽſionẽ poſſeſſiõis viã ſine alia traditiõe vel noua
ↄceſſiõe appiẽs.Et hec fuiſſe dr̃ opio dñi Azo.vt no.dñs
Jnno.extra de ↄſue.c.ex lr̃is. Et hoc ẽ̃ʒ appet q: i iſtro dr̃
noie ve ⁊ irreuocabilis donatiõis ecce tit.ſ.dicit vſumfru
ctũ rex dõatoꝝ retinuiſt ecce trãſlationẽ poſſeſſiõis:vt.C.d
dõa.l.qſqs.legit ergo ne illud vbũ inueſtiuit ſit ſupuacuũ
qd denotet eũ actũ quẽ ſupi⁹ dixi ar.ff.de leg.j.l.ſi qñ.⁊ de
vſur.l.ſtipulat⁹. ¶ Preterea ſicut de eẽ ſtipſonis ẽ ſtipu
lãtis ⁊ ↄmitẽtis pñtia:vt.ff.de v.ob.l.j.ſic de eẽ inueſtitura
re ẽ inueſtiẽtis ⁊ iueſtiti pñtia alz qcqd fieret iter abñtes
puta miſſio ãnuli p iueſtitura nõ iduceret iueſtiturã ſʒ ſi-
gnũ tm̃ iueſtiture.vt extra de his q fiũt a maio.par.cap.c.
ex ore.Qua ergo rõne in ſtipſone pſumit vtriuſqʒ pñtia:
vt.C.de ↄtrahẽ.⁊ ↄmit.ſtip.l.optimã.⁊ no.c.tit.l.j.ergo ſic
erit iueſtitura.Et ẽ rõ vtriuſqʒ q: ptiũ pñtia ⁊ vboꝝ ẽ qdã
grad⁹ materialis rẽ in debito ⁊ efficiẽti eẽ ↄſtituẽs ⁊ iõ ad
eſſe pſumit.vt de ver.ob.l.ſciẽdũ iſti.de fideiuſ.§.vi.⁊ de
inuti.ſtip.§.itẽ vboꝝ.Uiſo q iueſtitura fiat tm̃ a pñte pñ-
ti colligit ex ↄiũctõe duoꝝ capſoꝝ.extra de re iu.c.cũ oliʒ.
⁊ d his q fiũt a maio.par.cap.ex ore.ſtãdũ ẽ ergo ↄpetati
vbi iueſtiuit niſi aliõ diceret ⁊ i vbis ambiguis ſumẽda
eſt interpſtatio vt reo valeat potiusvt.ff.de lega.ij.titia.§.
lucius.⁊ de ver.ob.l.quotiẽs.⁊ de rebus dub.l.quotiẽs.

De priuileg.⁊ de probat.

ccXVIII

¶ Gr̃a dño regi frãcie fuit ꝑor l data gr̃a fcã comiti dro
cẽ.Jn ceteris vo q ſecuta ſunt puta noiatõe collatõe ⁊c.ñ
appet qs fuerit prior.Utrũ Jo.de aluagoria i cuius locũ
ſubrogat⁹ ẽ dñs Uincẽ.an aduerſari⁹ ⁊ dñs Uincẽ.poſſi-
det ⁊ ab eo petit p libellũ pbẽda rothomagẽ.⁊ ↄfitet ad-
uerſari⁹ q ipſe poſſedit p multos annos ⁊ adhuc poſſidet
aliã pbẽdã i eadẽ eccl̃a ſciẽs eã ad ſe nõ ptinet.Nõ qrit
qs i hac eã dẽat obtinere de iure vtrũ dñs Uincẽ.q ẽ re⁹
⁊ q ſufficit ab aduerſarij petitõe abſolui.an aduerſari⁹ q
ↄuiſiõe petit ſuã canõicã ↄnũciari ⁊ dñm Uin.ad pbẽde
dimiſſionẽ ⁊ reſtõnẽ ↄdẽnari.Et breuit ẽ dõʒ dñʒ Uicẽ.
dẽre i hac eã victoriã reportat ⁊ ab aduerſarij petitõe ab
ſolui ⁊ hoc plurib⁹ rõnib⁹.Pria q: ſi prioritatẽ initij iure
vtriuſqʒ ptis iſpiciam⁹ q fuit i gratijs ↄceſſis regi ⁊ comiti
qd vr̃ iſpiciẽdũ vt a primordio tituli poſterior formet euẽ
tus:vt.C.de ipo.lucra.deſcrip.l.j.ff.de leg.ij.l.cũ filius.§.
hſs.C.ad mace.l.ſi fili⁹.⁊.ff.de fideiuſ.l.tutor.Pria fuit
gr̃a regis i tpe ergo potior in iure dʒ eẽ dicit regla iuris q
prior.⁊.C.q po.i pig.ha.l.ij.pſertim meũ de nulla notabi-
li neglia regia vel noiati p eũ appeat.vt extra de reſcrip.c.
tibi q gratiã.¶ Scdo nõ licuit aduerſario Jo.d aluago-
ria ⁊ nũc dñi Uincẽ.ſed i iſta pbẽda de q nũc agit ⁊ quã
dicit oi tpe ſibi debitã fuiſſe iniuria ĩſerebat pp h aliã oc-
cupare:vt.C.d iure deli.l.ſi de bõis.ff.de fideiuſ.l.excep.
⁊ hẽt ex pſſe.xcij.di.ſig epi.Et cũ hoc fecerit merito dici dʒ
cecidiſſe ab oi iure ſi qd ei ↄpetebat iſta de qua nũc agit.
Cũ.n.nõ liceat alicui duas pbẽdas i eadẽ eccl̃a obtinere
vt extra d ↄceſ.pbẽ.c.lr̃as.d ↄſue.c.j.li.vj.recipiẽdo vnã
alteri renũciare vr̃:vt ar.ff.de diuor.⁊ repu.l.vlti.ẽt ſi reci
piat licite q: act⁹ licit⁹ porius vacationẽ induceret.h idẽ ſa
cit ẽt ſi illicite cõmittat.ar.in auc̃.de reſti.⁊ ea que parit
§.j.de dona.inter vi.⁊ vx.l.iij.§.j.⁊ extra de pbẽ.cũ q.⁊ ibi
no.p Jo.an.¶ Preterea tenẽdo iſtã quã tʒ nũc ſciẽter i
debite iniuriã facit ſequẽtib⁹ in ordie vñ vr̃ incidere i mẽ
tẽ ⁊ rõem.c. ſibñficia.extra de pbẽ.li.vj.¶ Tertio tñ dñs
Uincẽtius q dõ.Jo.d aluagoria in cuius locũ dñs Ui-
centius fuit ſubrogatus ius habuit a ſede apl̃ica mediãte
noiatione regis ⁊ aduerſarius ei⁹ ab eadẽ ſede ita ſe hẽre
ptẽdit mediãte noiatione comitis.Cũ ergo dõ.Uincẽti⁹
poſſideat ex hac poſſione h ↄmodũ hʒ vt nũq euincatur

ab eo

ab eo poſſeſſio niſi euincere volēs de ſui ꝓprietate edo-
cent.vt extra de ꝓbē.c.ſi a ſede apl'ica li.vj.Sz ꝯ aduerſa
rius dn̄i Uincētij de nulla ꝓritate oſtēdit.ergo dz do.Ui
centius abſolui de iure quo poſſeſſores vincunt vt.ff.ſi
vſufruc.pet.l.vſufrui.ois nāqz q̄ prioritate indiget cā ꝓ-
bare dz vt.C.de rei vē.l.quotiēs.de ꝓba.l.matrē.ꝛ ꝯ do
na.ante nup.l.de reb⁹.ſic itaqz appet ex pricipiis ꝯſidera-
tione ex alteri⁹ ꝓbēde nō ꝯpatientis ſe cū illicita iſta detē
tiōe ꝛ ex pn̄ti do.Uincētij poſſione ꝛ ex pte actoris ceſ-
ſante ꝓritatē ꝓbatiōe dēre dn̄m Uincē.ab oblata ꝯ eū pe
titiōe abſolui ꝛ actorē eidē in expenſis legitimis ꝯdēnari.

De verbo.ſigni.

CCXIX

¶ Spēm tale ē.Dn̄s rex frācie dimiſit oīa mobilia ſua in
certos pios vſus erogāda p executores ſuos. Modo q̄-
rit' vtrū petitio pene incurſe p tales ſpectat ad regē qui ē
hēs an ꝯputetur inter mobilia ꝛ ſpectat ad executores.
Hec qō vr̄ pendere ex illa qōe an noīa ꝯputent' inter mo
bilia vel imobilia ꝛ qꝛ gloſatores nr̄i variāt rogam⁹ vos
q̄ ſcribatis nobis qd ſit dicēdū.¶ Itē eſt attēdēdū q̄ cū
maxima ꝛ exceſſiua q̄titas ꝯputet' ſm aliquos iter mobi-
lia an ꝯ poſſit facere ad qōnez.Nā pena aſcēdit ad cētūz
milia florenos. Rn̄deo ad qōem ꝛ dico q̄ mobiliū ꝛ imo
biliuz appellatio cadit in his dūtaxat que circūſcribunt'.
Idcirco.n.aliqd dr̄ imobile.qꝛ a loco nō mouet' vel qꝛ ſi
moueat' fictitie tn̄ ſp ꝓ rei imobilis ceſet.mobile vo ali-
qd dr̄.qꝛ aptū ē ſui nā de loco ad locū moueri. Si ergo ꝓ
ma ꝓpoſitio va ē q̄ eſt q̄ mobile ꝛ imobile l vbis dūtaxat
ſunt quo loco circūſcribunt'.ꝛ hec colligi pn̄t.ff.ꝯ fruc.l.
ſi neceſſe:ꝛ ꝯ diuer.ꝛ tēp.ꝓſcrip.l.lōge.ꝛ de v̄.ſi.l.mouē-
tiū ꝯ acq.re.do.l.titia.ſz noīa nō ſunt hm̄oi qꝛ nō circūſcri
bunt' loco vtpote incorporalia. vt.C.de ꝓſcrip.long.tēp.
l.vlti.ꝛ arg.ff.de iudi.ſi fideicōmiſſum.ꝛ ad treb.l.j.§.ſi
hēs.Qui ergo dīt noīa inter mobilia ꝯputari veri⁹ dīt in
q̄tū iprimūt vt qcqd nō ē mobile dicat' imobile ſz inq̄tuz
imobilia appellant' q̄ certū locū hn̄t a quo moueri nō pn̄t
eo mō iſta noīa imobilia dici nō pn̄t.qꝛ certū locū nō hn̄t
ꝛ hoc reſpectu ē dare tertiū gen⁹ q̄ neutri extremoꝝ cedit
ſm.l.ff.de ver.ſig.l.ſi ita qs. Et iō ſiqs leges recte attēdat
actōes ꝛ noīa cuidā tertio generi āñũerare pōt:vt.ff.de re
iu.l.a diuo.§.j.ꝛ.C.qn̄ ꝛ q.q̄r.ꝓ debet'.l.ij.§.mobiles aūt
res. Sz qcqd de iſta ſubtilitate ſit ego nō credo in legatu
mobiliū noīa icludi.qꝛ i ſermōib⁹ exaudiētib⁹ nō tā v̄boꝝ
ꝓprietas ē attēdēda q̄ vſus ꝛ norma loquēdi. Nō nūq̄
enī hoīes abuſiue loquunt':vt.ff.de le.iij.l.nō aīr.ꝛ co.ti.l.
liberoꝝ.§.q̄ tn̄ caſſius.ꝛ ibi no.i glo.regis de v̄.ſig.l.anni-
culus.de teſta.mān.l.ſi ita.de ſun.iſtruc.ꝛ iſtru.le.l.cū de-
lenidis.§.aſinā.ꝛ extra de ſpō.c.ex lr̄is.Cū igit' i cōi ſmōe
hoīes mobilia ſua appellēt ſuppellectilē ſuā alteri generi
nō aſcriptā:vt.ff.ꝯ ſuppel.leg.l.ſuppellectili.vident' noīa
de qb⁹ apud legiſtas dubiū ē an mobilia vel imobilia cen
ſeant' debere itelligi mobiliū legato icludi.qꝛ talia ad ſcīm
magis q̄ ad iua ſunt referēda.ar.ff.de ꝯdi.ꝛ de.l.qb⁹ die-
bus.§.oīs.de v̄.ob.l.ſtipulatio iſta.§.hec quoqz ſtiplatio.
Hec ſub correctiōe ſanctitatis veſtre perſtrinxi.videat ve
ſtra oībus rōnabilis ꝑſpicacitas ingenij quid tenendū ſit.

De conſue.ꝛ de cleri.non reſiden.

CCXX

¶ Suppoſita ꝯſuetudie iurata ꝛ p legatū ſedis apl'ice cō
firmata i eccl'a ſci Andree hūoī.q̄ canōicus de nouo ele
ctus ad canōicatū ꝛ ꝓbēdā eccl'e ꝓdicte iſra primū q̄drie-
niū non ꝑcipit aliquos fruct⁹ groſſos nec hz vocē caplārē
nec diſtributōes q̄ dant' i āniuerſarijs defunctoꝝ ꝛ ſic pe
nitus nihil.ſz ipſi fruct⁹ groſſi accreſcūt ipſi eccl'e vel alte-
ri cui hoc ꝯpetit ꝯ ꝯſuetudine. Diſtributōes vo accreſcūt
canonicis ꝛ ſocijs ipſius eccl'e choꝝ quottidie frequētan
tibus.Titius cleric⁹ elect⁹ ē ꝯcorditer in canonicū ꝛ i fra
trē dcē eccl'e ꝛ ad canonicatū ꝛ ꝓbēdā vacātes p mortem
ſempronij.Titius ille frequētās choꝝ eccl'e ꝓdicte ꝛ iſra
primū q̄driēniū deſeruiēs petit portiōem illā q̄ ſibi de-
bet' vtute dcē ꝯſtitutōis nouelle q̄ incipit ſuſcepti regimi
nis ꝛ eſt dn̄i Jo.pape.xxij.petit ēt vocē capitularē. Item
petit diſtributōes que dant' in āniuerſarijs defunctoꝝ nō
obſtāte ꝯſuetudine ꝓmiſſa quā dicit reuocatā ſaltē quo
ad ꝓdcā p dcām ꝯſtōnem.caplm̄ dicte eccl'e ꝯtradicit q̄ri
tur qd iuris. Itē q̄rit' vt.ū portio ꝓbēde ſm taxatōem an
tiquē decie abſqz pn̄tijs infra primū q̄driēniū exiſtētibus
in ſtudio debeat' ꝓſuppoſita rōnabilitate ac pro robor' cō
ſuetudinis.extra quē nihil pōt certū iudicari eo q̄ ſm di-
uerſitatē locoꝝ ꝛ tēpoꝝ ꝯſuetudinis rō variat'. vt.xij.diſ.
ſic ſcā.ꝛ.c.nouit.ꝛ illa.ꝛ extra de ſepul.c.certificari. Et iō
notauit Hoſti.in ſum.ꝛ ꝯſuetudine.§.qd ſit ꝯſuetudo.cir
ca pri.q̄ an ſit rōnabilis vl̄ nō iudicio ꝯmittit' arbitrio nec
pōt certa regula dari ſicut in mora ꝛ alijs multis.vt.ff. de
vſur.l.mora in pri.ꝛ de impēſis in re dot.fac.l.pe.in fi.di-
co p nouā ꝯſtitutōem ſuſcepti regiminis catenꝰ dūtaxat
ꝯſuetudini eē detractū q̄tenus ipſa v̄ba ꝯſtōnis ſonāt ille
ſa i ceteris ꝯſuetudine remanēte.vt de ediſi.priua.l.cū ꝓ-
ponebat'.ff.ꝯ adi.ꝛ trāſſe.lega.l.alūne.§.q filias ſicut ē ēt
in iure ſcripto qō nō mutat' q̄re ſtare ꝓhibet'.vt.C.de te
ſta.l.ſancim⁹.de appel.l.ꝑcipim⁹.ꝛ in auc.de admi.offi.
in ſacris appel.ad fi.ꝛ multofortⁱ⁹ in ꝯſuetudine ꝯ locuz
hz.vt extra de ꝯſti.c.l3 romana.li.vj.Unde ſi titius hēbat
portionē ꝓbēde ſm taxatōez decie ſatꝫ ē ſibi ius ſuū ſꝫ cō
ſuetudinē ſuari ar.ff.ad treb.l.ex aſſe.Ab illicitꝫ igit' per-
titionib⁹ abſtinēdo faciet ꝯſulti⁹.vt.C.de reſcin.vē.nō id
circo cum igitur per ꝯſtitutionem ſuſcepti regiminis ver-
bis eius attētis nō videat' ſublata nec reuocata conſuetu
do quo ad pn̄tias ꝛ vocē capitularem non aſſignandas
in illis ſtabit conſuetudo.Et credo q̄ illā pꝛē que debet'
canonico ex bn̄ficio ꝯſtōnis ſuſcepti regimis ſuſcipe pote
rit exiñs in ſtudio de licētia epi q l3 hoc ſit ſibi ꝯceſſuz ꝓp
obſequiū eccl'e ipēdēdū ſic ē in oīb⁹ fructib⁹ eccl'aſticis ꝛ
tn̄ debēt' tali abſn̄ti.vt extra de cle.nō reſi.c.relatū.ꝛ.c.tue.
Nec pōt cēſeri oīo ab eccl'a abſens q ſtudioꝝ cā abeſt:vt
ff.de leg.iij.l.q̄ſitūz.in prin.ꝛ de ſun.inſtru.ꝛ inſtruc.leg.l.
ſcie.§.pāphile. Nec oīno eccl'e dicit' nō ſeruire q ꝓficien
do in ſtudio litteraꝝ parat ſe vt ipſi imo ꝛ vniuerſali eccle
ſie poſſit exiſtere fructuoſus.arg.ff.de ſtatu libe.l.iij.§.ſti-
chus omnus.ar.extra de magiſtris.c.j.de elec.c.cūz ex eo.
lib.vj.iuncta decretali.extra de cleri.non reſi.c.de cetero.

De iudi.ꝛ de probationi.

extra.de.ꝯ actōib⁹.

CCXXI

¶ Ad qōnē q̄ q̄rit' an p hoc q̄ qs deſinit poſſidere cuius
noīe ꝑſonali actōe poterat ꝯueniri liberet' a ꝑſonali. Rn̄de
tur diſtiguēdo aut i oblōne ē q̄titas p ſpē. Pmo caſu nō
liberat' debitor:vt.C.ſi cer.pe.l.incēdiū.Et ē rō qꝛ ē debi
tor generis ꝛ gen⁹ ꝑire nō pōt:vt.ff.ad.l.fal.l.i rōne.§.icer
te. In ſcdo caſu liberat' mora vel culpa ceſſante vt.ff.ꝯ v̄.
ob.l.ſi ex legati cā.ꝛ de leg.j.l.cū reus.§.vlt. In tertio caſu.
idē vt liberet' a q̄titate p interitū ſpēi cui⁹ reſpectu q̄titas
debebat':vt.ff.de nora.l.ſi ad libertatē.§.j.ꝛ ſi cui pluſq̄.
p.l.falci.l.j.§.vl.cū.l.ſeq.Nꝛ qꝛ ſub ſcdo mēbro cadit ca
ſus de quo hic q̄rit' ibi ē aliquātulū lati⁹ dicēdū ꝛ ibi ē cō
ſiderādū vtꝝ oblō oriat' ex ꝯtractu ex cui⁹ natura ꝯtrahēs
teneat' de dolo ꝛ lata culpa tn̄ vt depoſito regr vl de do
lo lata culpa ꝛ leui ꝛ leuiſſima vt in ꝯmodato gr̄a ꝯmoda
tarij tn̄ celebrato.vt hoc hr̄.ff.de reg.iur.l.ꝯtract⁹.ff.ꝯmo
da.l.ſi vt certo.§.nūc vidēdū. Nam ſm naturā cuiuſcūqz
ꝯtract⁹ p hoc q̄ obligat⁹ ꝑſonali rē ad quā obligat⁹ ē ꝑdat
nūc liberat' nūc nō.Sed cū ꝯtractus locatōis ꝛ ꝯductōis
vtriuſqz gr̄e celebret' i eo venit dolus lata culpa ꝛ leuis.
Si itaqz ſine iſtoꝝ aliquo ꝯductor deſiſſet rē hr̄e nō eſſet
dubiū eū liberatū eē. Si aūt iſtoꝝ aliqō iteruēit nō ē libe
rat⁹:vt.ff.loca.ꝛ ꝯduc.l.videam⁹.§.q vnū.ꝛ eo.tit.l.ſi cui.
§.q ſuū. Remāet ergo ſolū qō i onere ꝓbādi ꝛ l3 ſup hoc
ſit diuerſimode ſcriptū hec tn̄ vr̄ vitas q̄ cōductor ad rei

reſtitutiōem pſonali ↄuēt⁹ hēat pbare rei amiſſiōem quā
pbata locator hēret pbare dolū vel culpā in ↄductore. vt
ff. de le. ij. l. cū ite. §. ſpēs ⁊ ē caſus. ff. loca. ⁊ ↄdu. l. ſi go do
mū alſs icipit. l. ſi go fundū. §. impator put loquit̄ Carpio.
C. de pig. ac. l. ſi creditor ſʒ melius ⁊ clari⁹ ponit̄ ordo p
bādi per glo. inſti. q. mo. re. cōtrahit̄ obli. §. vlt. Ex qbus
appet ꝙ nec ſufficiēter excipit nec ſufficiēter pōit ↄductor
qui ex locato ad reꝝ ↄſtitutiōem ↄuenit̄ dicit ſe nō poſſi
dere nec dolo deſiſſe poſſidere qꝛ de culpa ad quā ſeu d
qua tenebat̄ mētionē nō fecit. ¶ Preterea nihil pbat de
rei amiſſiōe cui⁹ on⁹ ei incūbit vt oñſum ē ſupra ⁊ in h diſ
fert a reali vbi ſufficit cōuēto dicere ſe nō poſſidere niſi
actor pbet ↄtrariū. vt. ff. de rei vē. l. vlt. ⁊ in aut. de trien. ⁊
ſemiſ. §. ſtudiū vo maliuolētie gl. vero que ē. ff. de edē. l.
ſi go ex argētarijs. §. phibet. Fcā relatōe ad textū illū. ad p
poſitū nō accedit. ⁊ ibi loq̄t de argētario volēte ſibi rōeꝫ
edi pp̄ caſuꝫ. Nā allegat̄ ibi caſus actionem ↄſequēdam.
queſtio aūt noſtra querit de ſe defendenti.

De ſtatu regularium.

ccXXII

¶ Dicēdū ē ꝙ ſic. Et hoc oñdit̄ triplici rōne breuiſſima.
Pria ē qꝛ i illo titulo ſter dictū. c. ne i agro nō ē niſi vnū
aliud capl'm qđ icipit antēdētes. qđ de monialib⁹ loq̄t nō
pōt trahi ad canōicos reglares. Cū igit̄ i rubrica dicat̄ d
ſtatu mōa. ⁊ canōicoꝝ reglariū arguēdo a rubrica ſicut ar
guit. l. ff. ſi cer. pet. l. j. opꝫ. c. ne i agro. Et de canōicis regla.
itelligi aſs illa vba ⁊ canōicoꝝ reglariū cēnt ſupflua in ru
brica qđ nō ē ſentiēdū: vt. ff. d le. j. l. ſi qñ. ⁊ extra de maio.
⁊ obe. c. ſolite. ¶ Scda rō ē qꝛ ⁊ ſi i viuēdo regule infer
riāt̄ lariori q̄tū tñ ad phibitōes canōicas a ſcōꝝ mōacho
rū ↄſortio nō putant̄ eē ſeiuncti. vt extra de ſta. mona. c. ꝙ
dei timorē. circa fi. ⁊ vr̄ ſatis iſta dubitatio tolli. extra d po
ſtul. c. ex pte. ¶ Tertia rō ē qꝛ añ. c. ne i agro erat aliud. c.
extra de ele. c. nullus. qđ phibebat oēꝫ religioſuꝫ eligi ad
abbaciā vel ſlaturā ſue vel alteri⁹ religionis niſi ſit exp̄ſſe
pſeſſus. ¶ Ad declarationē aūt illi⁹. c. fact̄ fuit. §. ſane. g
extēdit ⁊ declarat illud. c. in duob⁹ vt ꝙ dicebat illud. c. in
electōe h dicat iſte. §. i q̄cūqꝫ ↄmiſſiōe vel pmiſſiōe. ⁊ ꝙ di
cebat illud. c. d abbacia vel ſlatura hoc dicat iſte. §. i prio
ratu ⁊ admiſtratōe q̄cūqꝫ ſicut igit̄ nullus. c. monachos ⁊
reglares canōicos ſub eadē phibitōe icludebat ſic. ⁊. §. ſa
ne g ad ei⁹ iterptatione fact⁹ eſt. vt i auc. de natu. libe. ante
dota inſtru. natu. in fi. ⁊ ibi no. ⁊. C. de inoffi. do. l. vnica.

De cōceſſione prebende

⁊ d ↄdi. appo. ⁊ d v. ſig. ccXXIII

¶ Fcm̄ tale ē dño Cle. papa gntus ad ſupplicationē dñi
Guil. epi monacē. ↄceſſit q̄tuor ecclās pochiales ad eiuſ
dē collationē ſpectātes q̄s idē eps duceret eligēdas q̄ruꝫ
olo fruct⁹. c. librāꝝ iuxta tarationē decīe ānis ſingulis nō
excederēt mēſe dicti epi aplica auctē i ppetuū cedētib⁹ vl'
decedētib⁹ caꝝ ecclāꝝ rectorib⁹ ↄceſſit anneruit ⁊ vniuit.
decernēs ex tunc irritū ⁊ inane ⁊ ↄceſſit dicto dño epo ex
ſpāli grā vt dictas ecclās cedētib⁹ vel decedētib⁹ vt pmit
tit̄ caꝝ rectorib⁹ poſſit idē eps dicta aplica auctē ad man⁹
ſuas recipe tenere ⁊ poſſidere pacifice ⁊ fruct⁹ caꝝ ⁊ pcipe
⁊ hr̄e puiſo ꝙ eadē eccl'e debitis obſequijs ñ frauderent̄
nec aiaꝝ cura i eis negligeret̄. ¶ Itē virtute dicti reſcripti
aplici idē eps volēs vti grā ſua ⁊ ptāte ſdcā aplica auctē
elegit ⁊ acceptauit q̄tuor ecclās infraſcriptas ad ei⁹ colla
tionē libere ptinentes quaꝝ valoꝝ ſummā dictaꝝ c. libra
rū anni reddit⁹ iuxta taxatiōem decime nō excedit vꝫ ec
cleſias de beriacho ſancti Bādilij ſci Ipoliti de grāditi
no. ⁊ eaſdē ecclās q̄ primū eas ⁊ eaꝝ quālibet vacare ↄti
geret ppetuo iuxta dicti reſcripti ↄtinētiā cū eaꝝ iurib⁹ ⁊
ptinentib⁹ vniēdas ⁊ applicādas ex nūc put ex tūc ⁊ ex tūc
put ex nūc menſe ſue epali auctē ſdicta vniuit ⁊ ppetuo
applicauit abſqꝫ alia electōe ⁊ acceptatione vtiliter ⁊ rea
liter vniri ⁊ applicari ⁊ ſdictā vnionē ⁊ applicatōem exe
cutōi mādari voluit. Idē dñs eps incōtinēti cū ſimul vel
diuiſiꝫ eaſdē ecclās vacare ↄtigerit nolens tñ ꝙ añ dictā
vacatiōem rectorib⁹ ipaꝝ ecclāꝝ qui ſupſtites erāt in ipis
eccleſijs ſuiſqꝫ cederēt vel decederēt aliqđ p̄ſtus pp̄ pre
miſſa ſiudiciū generaret̄ ⁊ eaſdē vniones idē eps reuo
cauit in p̄ſītia canonicoꝝ tūc pñtiū in ciuitate munacen. ⁊
pñtis coꝝ publicauit eaſdē. Poſt h mortuo dño Cle. pa
pa. v. dño nr̄ Jo. papa. xxij. grās fecit ſub certj formis cer
tis clericis ſpāles de bñficijs eccl'aſticis ad collatiōeꝫ epi
ſdicti vl' pñtatiōem vel q̄uis aliā diſpōneꝫ ptinētibus ſi
qđ in ciuitate vl' dioc. munā. tūc vacabat ⁊ ſi nullū bñficiū
vacabat p dictis clīcis ſimilia bñficia de primo ibidē va
catura donationi aplice reſuauit cū clā añferri decernen
tes inhibētes ⁊c. ⁊ cū olb⁹ nō obſtāt. ⁊ clis oportunis. no
uiſſime āt dcā eccl'a curata ſci Bādilij p mortē ſui recto
ris vacauit ⁊ vicari⁹ dicti epi noīe eiuſdē epi. intimata ſi
bi morte dicti rectoris p pcuratorem dci epi ac reſcripto
aplico dicte vnionis nec nō inſtro ſdictis corā eo plectis
auctē aplica ⁊ vtute ↄtēptoꝝ in reſcripto ⁊ inſtro ſdictis
ac vicari⁹ dicti dñi epi dictā eccl'am cū olb⁹ iurib⁹ ⁊ pti
nētijs ſuis ad manū dicti epi accepit ⁊ eā mēſe dicti epi i
quātū de iure poterat vniuit ⁊ de ſcō dcāꝫ ecclāꝫ ⁊ eius
poſſeſſiōem corporalē. vtute dicte vnionis ⁊ eādē vnionē
noīe dicti epi exequēdo mādauit appxhēdi ⁊ fuit p dcm̄
pcuratoreꝫ noīe dicti epi ⁊ mādato vicarij pacifice app̄
benſa. nūc vo dicti clerici dicūt vtute ſuaꝝ grāꝝ in dcā ec
cleſia ſe ius habere ⁊ vnione hac electōe hmōi nō obſtāti
bus ſe eſſe potiores dcō epo in executōe ⁊ aſſecutiōe ſic
vacātis eccl'e ſupradicte marie cū tpe grāꝝ eis factū poſ
ſeſſiōem dicte eccl'e realr̄ ideꝫ eps nō fuiſſet aſſecut⁹. nec
rector dicte eccl'e ſic vacātis lꝫ antea vnite vt dcm̄ ē ⁊ ele
cte nec rector deceſſiſſet nec ceſſiſſet nec plenū hēret effe
ctū vnio ſupradicta imo dcō epo ⁊ ei⁹ vnioni virtute ſua
rū grāꝝ ⁊ clē añferri i aſſecutōe dicte eccl'e ſicut in alijs i
petratoribus a dño Clemēte grāꝫ obtinētib⁹ ſferūt̄ d in
re pte epi h negāte ⁊ in ↄ̄riū aſſerēte dictā eccl'am ſic vni
tā vtute dcē vnionis cōſolidataꝫ ēt ppriatā menſe dicti
dñi epi ⁊ p dictā vnionē ſtatiꝫ imutatā fuiſſe eiuſdē eccl'e
naturā adeo ꝙ lꝫ pri⁹ eēt rectoria ⁊ eccl'aſticū bñficiū p ſe
ſubſiſtens p ipſam vnionē tñ deſijt eſſe talis ⁊ ſtatim fuit
facta pars mēſe ſdicte lꝫ ipſius vnionis effectus ↄſidera
to exitu quo ad emolumēta exinde prouenientia collatus
fuit in tps q̄ nullū potuit dicto rectori tūc viuēti ſiudiciū
generari p illa verba i reſcripto ↄtēta. ſ. ſine ſiudicio ⁊c. ⁊
ſic dcā eccl'a vt rectoria vl' eccl'aſticū bñficiū p ſe ſubſiſtēs
nō vacauit nec vacare potuit de iure nec i ea ius aliquod
morte dicti rectoris ſupueniēte dictis clericis vtute grārū
poſſe ↄpetere lꝫ tāqꝫ p vnionē ſtatim plene aſſectā ⁊ mēſe
epali ↄſolidatā ad dictū dñꝫ epꝫ dēre ↄpetere pleno iure.
¶ Et ex dicto thēate ſpālr̄ q̄rit̄ an dicta vnio teneat ⁊ va
leat ac valuerit d iure. ¶ Scdo q̄rit̄ gd iuris d qōne ſub
orta ex dicto thēate iter epꝫ ⁊ clīcos ſupradictos. Ad qō
nes ſdictas q̄ꝝ vna alterā ſiuppōit multis ſorte videret̄
dicēdū ꝙ ipetrās clic⁹ potior ē epo i hac pte ⁊ hoc ea rōne
qꝛ vnio collata vr̄ i tpe mortis vel ceſſiōis rectoris. dē eni
ꝙ ↄſert̄ i tpe mortis vel alteri⁹ q̄ ei⁹ cui dꝫ ↄmodū appli
cari vr̄ ↄditionē hēre. vt. ff. de ↄdi. ⁊ de. l. a teſtōre. ⁊ ibi not.
ſi ſic añ ↄditōis exiſtētiā nō hēbat eps ius aliqđ ſaltē in re
ſpectās ergo poterit epo dici. lꝫ ↄditiōe pēdēte ſupuenit
fortior illo pp̄ ſrogatiuā clauſule añferri: vt. C. q po. i pig.
ha. l. lꝫ. ergo debebit clic⁹ ipetrās epo antepōi. vt extra de
ſbē. c. q̄dā. ⁊. c. auctē. de ↄceſ. ſbē. li. vj. ⁊ de reſcrip. c. ſi p
te. ⁊ ar. ff. q po. i pig. l. q balneū. §. j. ⁊ potior. l. ¶ Sꝫ i ↄtra
riū magis vr̄ p declaratōe cui⁹ ē attēdēdū ꝙ vnio ſiue grā
vniōis nō fuit ex pte epi pſonalis lꝫ realis mēſaꝫ ei⁹ reſpi
ciēs nō pſonā vt ex iſpectōe ei⁹ appet. ar. ff. de neg. geſt. l.
q aliena. §. vnio. de iſti. l. pcuris. §. ſi pſeo. ſi de pſona facta
non ē mētio vt appeat ipetrās: vt. ff. de pac. l. iuriſgē. §. pa
ctoꝝ. ac p hoc grā ē ppetua. nō ipetrātis morte finiēda: vt
ff. de cēſi. l. iij. ⁊. §. quāqꝫ. de fal. l. pſ. ⁊. C. de excu. mu. l. ſer
dicoꝝ

dicto℞.⁊ ibi no.li.r.ac p hoc appet ꝙ illa vba cedētib⁹ vel decedētib⁹ ꝓpe ꝯditionē nō faciūt ſ; magis dicē adijciūt quā dic dicit exitur.l.qꝛ certū ē rectores aut ceſſuros aut morituros ⁊ non ē viſile mēſaʒ epalē eā deſinere.ar.ff.de ſan.dot.l.j.⁊ extra de reſcrip.c.ſi gſoſe.niſi forte p caſuʒ ⁊ aduerſaʒ fortunā cui⁹ ꝯſideratio hr̄i nō dʒ:vt.ff.q ⁊ a qb⁹ mā.liberi nō fiūt.l.iul.⁊ p hoc vr̄ ꝙ vel ſit dies vel ſit cō ditio hr̄a ſe ad eē tm̄ q̄ ꝓpe naturā ꝯditōis vnio hʒ:vt.ff. de nouat.l.ſi pupillus.§.j.⁊ de ꝯdi.⁊ demō.nā ⁊ ſi cū moriar.Et p h̄ appet ꝙ argumēta que de ꝯditiōe loquuntur magis pro iſta pte faciūt ꝙ̄ ꝯtra.❡ Scḋo h̄ idē ꝓbaṫ ſic. que tacite ineſt actui expſſe actū ꝯditionalē nō reddit. vt ff.de lega.j.l.iij.⁊ de ꝯdi.⁊ demō.que ꝯditiones extrīſec⁹. ſ; iſta cōditio cedētib⁹ vel decedētib⁹ tacite inerat.vt extra de dona.c.ꝯſultatiōib⁹.ergo ⁊c.vt magis videaṫ papa demōſtraſſe quo tpe ſit iſta vnio ſortitura de ſcō.ff.ḋ collą.bo.l.ſtor in prin.❡ Tertio mēte pape expſſe indicant illa vba libere ad man⁹ ſuas accipe tenere ⁊ poſſidere pacifice ⁊fruct⁹ co℞ pcipere ⁊ hēre ⁊c.que oia vba nō videtur noui iuris collatiua.ſ; iā collaṫ executiua ar.ff.ḋ dot. ꝓle.l.cū qs vxoꝛi.⁊ oia fecuiſſant.vt.ff.de acq.po.l.iij.§.vl. ⁊.l.ſiqs aūt.⁊ de lega.ticia.§.j.⁊.C.de pig.l.iij. ꝑſupponūt tm̄ iꝰ efficacis vnionis ⁊ ex talib⁹ vbis arguit.l.C.ḋ pac.inter ēp.⁊ vē.l.ij.⁊.iiij.⁊ no.ff.de dona.l.j.in ver. Itē cū ipſe ⁊ ſic manifeſte pʒ ꝙ illa vba efficaciaʒ vnionis nō ſuſpenderūt.ſ; realē fructuū pceptiōem diſtulerūt.ar.C.qn̄ dies le.ce.l.ex his vbis.⁊.C.co.ti.ſi vnio.§.j.⁊ ad trebel.l.ſeius ſaturninus.⁊ pro hoc bn̄ facit.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo.l. cū h̄ ſtatus.§.fi.aūt.❡ Quarto poſito ꝙ vnio fuiſſet ex ꝯditione pēdēs i morte rectoris ſimul extitit cōditio vnionis ⁊ impetrātis ſ; ex ꝓrogatiua ꝓoritatis tpis in ꝯceſſiōe vnionis ꝯditio pⁱus extitiſſe vr̄ ⁊ effectū ſuuʒ induxiſſe. ar.ff.de execu.tu.l.ſi ꝯo q tres.⁊ de bo.poſ.ꝯtrata.l.j.§.ſ; ⁊ ſi pſ.⁊.C.de ſecū.nup.l.hac edictali.§.oīb⁹. ⁊ extra ḋ reſ. c.duob⁹.⁊ hoc facit ēt fauoꝛ.qꝛ vna gr̄a.ſ.epī fauorabilis in fauore eccl̄e ipetrata altera ꝑiūdicialis vt extra de ꝑbē.c. ꝯuis.⁊ al̄a ſicut.⁊ ex hoc lʒ videaṫ ſimul ꝯditio vtriuſqʒ exiſtere tn̄ ꝓoꝛā.fauorabilis ꝓuilegiū hʒ ꝑſumpte ꝑexiſtēte.vt.ff.de le.j.l.poſt mortē in.iij.rn̄ſo.❡ Preterea exiſtia cōditionis reſpectu diuerſo℞ diuerſos opareṫ effect⁹. vt.ff. ḋ ſolu.l.i muneratiōib⁹.⁊.ff.ad.l.fal.l.ſi pupill⁹.qꝛ reſpcū vnionis opaṫ trāſlatōeʒ ꝓpetatis i mēſaʒ.vt.ff.ḋ acq.poſ. l.q abn̄ti.§.j.⁊ ḋ ſol.l.ſub ꝯditōe.ꝯtrā vō ad ipetrātē opaṫ qḋ icipit bn̄ficiū eē illi debitū aū ꝓuiſionē factā de illo.vt extra de ꝯceſ.ꝑbē.c.viti.li.vj.in ꝯcurſu vō ſui ⁊ ſibi debiti ſuū ꝑfert:vt.ff.de pe.l.depoſuit.in.j.⁊.ij.rn̄ſo.⁊.l.ex ſcō.§. plane.⁊ ibi no.❡ Quinto ſi qd iuris ꝯpetit ipetranti h̄ hʒ ex vtute clauſule aūferri.ſ; illa i nullo ꝑiudicat dn̄o epo. ergo ⁊c.pꝛia de ſe pʒ.ſcḋa ꝓbaṫ qꝛ cl̄a illa nō extēdit vim ſuā niſi ad ſibi ſiſes.ar.ff.de vi.tri.⁊ oleo leg.l.vi.§.ſi.non ad maiores.vt extra de reſcri.c.ſedes aplica.⁊ no.extra de ꝓcu.c.q ad agēdū.li.vj.ſ; gr̄a ſcā ipetrātī mēſe ē omnio diſſimilis.⁊ maioꝛ gr̄a finita ipetrāti.eſt eni illa ppetua hec tpalis illa fauorabilis h̄ odioſa.illa eccl̄as p modū ꝓprietatis applicās hoc p modū bn̄ficij īter q̄ oia ꝯſtat eē magnā differētiā.vt extra de eo q mit.i poſ.cā rei ſeruā.c.eū q.li.vj. Ex qb⁹ appet ꝙ nō claudiṫ ſub generalitate clauſule oīb⁹ alijs aūferri quo vō extite qḋ ē ſopitū.❡ Preterea ꝓ intentiōe dn̄i epī ꝯſiderādū ē ꝙ ad vnionē de aliq̄ eccl̄a aliculi mēſe vel loco faciēda nō ē neceſſariū eccl̄aʒ ipſaʒ que vniṫ vacare cū ⁊ eā non vacāte fieri ſoleat ⁊ poſſit.vt.xvj. q.j.c.⁊ tpis q̄litas.extra de ꝯceſ.ꝑben.c.ſicut.⁊ no.de hoc ne ſe.va.c.j.⁊ hoc iō.qꝛ vnio hm̄ōi ſuit de eccl̄a ipſa vt de ꝓprietate q̄dā.nō aūt vt de bn̄ficio ꝓ quo facit extra ḋ dolo ⁊ ꝯtu.eū q.li.vj.qꝛ rei ſit nō pſone.Nā cū ſcā ē realis dicit nō pſonalis.vt extra ḋ iſti.c.cū venīſſent.⁊ magis rei cui ſit ꝙ̄ pſone dr̄ eē ⁊ p eā ius q̄ri.ar.ff.de re.co℞ q ſub tu.vl cu.ſunt.l.ſi pecuniā.§.ſiqs.adeo ꝙ iniuria q̄ ex hoc emerget mēſe fieri diceret:vt.C.de via pub.l.ſi.de neg.geſ.l.q aliena.§.ſi.pſone vō vt bn̄ficiū nō vacās ꝯcedi nō poſſet: vt extra de ꝯcel.ꝑbē.c.j.⁊.ij.⁊ expſſe.extra de dona.c.ꝯſultatōib⁹.⁊ ſi ſic ē nō ē q ipediuerit quo min⁹ vnio ſupradicta ſtatim quo ad ſui eēntiā ⁊ trāſlationē ꝓprietatis i menſaʒ electōe epī ſecuta tenuerit ⁊ ſortita fuerit effectū quāq̄ ꝯſecꝰ ipſius vniōis hoc ē poſſeſſiōis apphēſio ⁊ fruēdi facultas.ꝓ quo extra de reſti.ſpo.c.ſepe.l tpꝰ mortis vel ceſſionis rectoris dilata cēſeanṫ ne inde lʒ ipi rectores abſqʒ culpa ꝑgrauenṫ ⁊ forſan doleāt diligētes incremēto fructuū operā dediſſe ⁊ ſuā ⁊ ſibi diligētiā ⁊ dānoſaʒ intelligant.C.de allu.⁊ pallu.l.ſi.⁊ hoc mō diſpoſuit decre.talē vnioneʒ eſſe faciendaʒ.vt in ꝑalle.c.ꝯſultatōib⁹. extra de do.q decre.niſi nimia ſubtilitate vtamur ſufficere dʒ ad deciſiōem pn̄tis q̄ōnis.nec mireṫ qs actū aliqū ſtatiʒ tenere ⁊ petitionē ſeu emolumenti ꝯſecutiōem ex eo in tp̄a differri intelligi debeat. Nā h̄ in ſtipulationibus ei delegatis ꝯtingit q̄ lʒ tpꝰ quo ad hui⁹ petitiōeʒ ⁊ pſecutioneʒ eis i ſit nō min⁹ ex re ipſa pure ſeu pura cenſenṫ.vt.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo.l.cū hic ſtatus.§.ſine ⁊ de v̄.ob.l.iterdū.⁊ de ꝯdi.⁊ demon.l.j.§.ſi.ad treb.l.ſci⁹ ſaturnin⁹.⁊.C. qn̄ dies leg.ce.l.ex his.⁊ expſſe in vnione.⁊ in dcā decre. ꝯſultatōib⁹.Verba igiṫ in vnione de qua ſmo eſt appoſita.ſ.cedētib⁹ vl decedētib⁹ magis demōſtrāt tpꝰ effectus vnionis h̄ ē fruendis facultatis ꝙ̄ ꝯditiōem adijciāt vni ſibi vt alibi pʒ.ff.de ꝯdi.⁊ de.l.in ꝯditionib⁹.§.j. ⁊.l.hꝰ me⁹ i pel.⁊ hoc ēt ex alijs vbis in eadē vnione inſertis ſatqʒ euidēter appet ibi ad man⁹ ſuas recipe tenere ⁊ poſſidere. ⁊ fruct⁹ pcipere ⁊c.q̄ſi pp ſolū vnionis emolumētū ꝙ i iſtis ꝯſiſtit tpꝰ diſtulerit nō āt eſſentiā ⁊ pfectōem vnionis eiuſdē ⁊ ꝓprietatis eccl̄a℞ trāſlatōem i mēſaʒ ad qḋ eē ſūt vbuʒ pn̄tis tpis vnim⁹ ⁊c.quo vſus eſt papa ſi aūt dixit vniri mādam⁹. Itē cū ipetrās vēdicet bn̄ficiū ptinēs ad collationē vl pn̄tationeʒ ſeu diſpōem aliam epiſcopi quomō pōt dicere hāc eccl̄aʒ ad collatōem vl diſpoſitioneʒ epī ptinere cum de ipſa iā papa diſpoſuiſſet ꝓuidendo de ea indigētie menſe epalis certo nullo mō. Nūqd ē viſimile ꝙ dn̄s Jo.papa ꝓuiſiōe dn̄i Cle.pape gſoſe ⁊ fauorabiliṫ ſcē mēſe epī voluerit p ſuā clauſulā aūſerri derogaṫ ⁊ ad tales ꝓuiſiōes eā referre certe minie.⁊ ꝓ hoc extra de reſcrip.c.ſi pp.li.vj.❡ Vltio cl̄a ipſa hʒ ꝙ ipetrās expectātib⁹ bn̄ficia ꝑferaṫ qḋ ꝑfecto intelligēdū ē de expectātib⁹ bn̄ficia vt bn̄ficia ꝯferēda co℞ pſonis. In caſu āt nr̄o nō ē pſona aliq̄ q̄ eccl̄a de q̄ agiṫ vt beneficiū ſibi ꝯferēdū expectet cū vt iā dictū ē circa pⁱn.vnio ſuit rei nō pſone ⁊ tāq̄ de ꝓprietate nō tāq̄ ḋ bn̄ficiu ⁊ ſic appet ꝙ cl̄a ꝑdcā quo ad talia nō opaṫ qcq̄. ❡ Ex qb⁹ ꝯcludiṫ ipetrātē poſſe ⁊ debere excludi. Et p hoc habeṫ reſpōſio ad q̄ſita ꝑdicta.

De ſucceſ.ab inteſta.⁊ de reſti.ſpo. ccXXIIII

❡ Iſte ſunt allegatiōes ſcē i cā comitat⁹ ſci Seuerini ſup iure pꝛiogeniture ⁊ agebaṫ de cā dcā i ciuitate auinionē. corā inclito pꝛicipe dn̄o Roberto Jeruſalē ⁊ cecilie rege aſſiſtētib⁹ eidē aliqb⁹ dn̄is cardi.ſolēnib⁹ iure ciuili doctorib⁹.Et pⁱmo ꝑmittiṫ q̄dā ꝯſtō regni ad ſcm̄ faciēs regni regis ꝯſtōne caueṫ.ꝓ hec vba dilucida ꝯſtōne ſancim⁹ ſeuda tenēti filios ⁊ nepotes ⁊ ex eis ꝓnepotes trinepotes ⁊ vſqʒ in infinitū ex deſcēdēti linea deſcēdētes cuiuſcūqʒ ſexus ſint libere ⁊ abſolute poſſint ſuccedere ſuata tn̄ ſexus ꝑrogatiua mulieri maſculus ꝑferat nec nō maioris etatis īter eos q viuūt i regno ſpālr iuē frācho℞ ꝯtigit ꝙ comes qdā hn̄s ex pꝛiogenito nepotē mioꝛē ⁊ filiū etate maioreʒ moriṫ.mō ē i q̄ōne qs admittaṫ ad bono℞ feudaliū ſucceſſionē huic comiti nūqd nepos ex pꝛiogenito lʒ etate mioꝛ vel ſcḋogēit⁹ lʒ etate maioꝛ ꝓuiſo ꝙ recolēde mēoꝛie dn̄s rex Karolus ſcḋs oꝛdīauit p ſuas patētes lr̄as ex volūtate dcī comitis viuēte dcō pꝛiogēito ꝙ ꝑmogēit⁹ ipe ⁊ hr̄des ipi⁹ ꝑmogēiti ſuccedāt eidē comiti i comitatu barōijs certis ⁊ qbuſlibʒ bōis feudalib⁹ que ad eū comiteʒ ꝑuenerūt ex ſucceſſiōe materna cui i ꝑdicto comiti ꝯceſſum etiā ſuit p eandeʒ regiā maieſtateʒ ꝙ ad bona feudalia p eū acqſi

tu nouiſ rõnabilr eſſet ſucceſſurus. Prouiſo etiã q dñs
rex Robertus p ſuas patētes lras declarauit q ſi ɔtinge-
ret dcm̄ pmogenitũ pmori comiti memorato ordie nature
turbato q ipſius priogeniti liberi ſic ſuccedãt comiti ſu-
pradicto ſicut ſoret priogenit⁹ ipſe ſi dcõ comiti ſupuiue-
ret ſucceſſurus ⁊ allegatũ fuit p parte dñi Ja. ſcõgeniti
dñi comitis p honorabilẽ virũ dñm. G. de ſcõ geminiano
vtriuſq̧ iuris doctorẽ in romana curia aduocatũ defen-
ſorẽ dicti dñi Jacobi vt ſequiſ. Prĩo ſup poſſeſſio ppo-
nebat cũ de mãdato dñi ducis calabrie filij dñi regis Ro
berti pceſſiſſet q dñs pfatus Jacobus comitatus marcii
ſi ⁊ baroniaꝝ ſci Seuerini ⁊ Selenti poſſeſſiões gbuſdã
eius nũcijs aſſignaret quã vt aſſe. idẽ dñs Jaco. debebat
pp qd mãdatũ pfat⁹ dñs Ja. pdictis nũcijs aſſignauit poſ
ſeſſionẽ vt dr comitat⁹ ⁊ baroniaꝝ ſupi⁹ expſſaꝝ quã poſ-
ſeſſiõem petebat p pte dñi Jacobi añ oĩa reuocari eo q
pacta exceptõis ppietatis cũm tãgẽtis nõ eſt ipſa poſſeſ
ſionis reſtitutio retardãda ⁊ p h. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. qd dr
ſentire gl. eo. ti. l. iij. §. ſi. in glo. que incipit. l. fructus perpeti
C. loca. ⁊ ɔduc. l. ſiqs ɔditionis titulo tũc mõſtrabaſ vio-
lẽtiã comiti piter p iudicẽ ſicut ẽt p puatũ ad qd allegabat
opi. dñi Jnno. extra de reſti. ſpo. c. ex ɔqueſtiõe. ⁊ c. ɔque
rẽte. ⁊ qd no. Azo. in ſum. C. vnde vi. in. j. col. in ſi. ⁊ tũc ar
guebat ⁊ ſi mãdeſ colono vel alteri vt fructuũ pceptio i-
pediaſ lz vti poſſidetis interdictũ videaſ cõpetere tñ ſm
opinionẽ dñi Jnno. deiectus vr ⁊ ɔpetit interdictũ vnde
vi pro recuperãda poſſeſſiõe vt. ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. qui-
nec ⁊ §. itẽ ſi nõ viſufructus exquo ɔcludebat reſtitutiõez
añ oĩa faciẽdã eidẽ dño Jacobo cõmitat⁹. ⁊ baroniaꝝ ſu-
perius expſſaꝝ ſubiũcto q cũ ſit min⁹ iuſte fcã ſequeſtra-
tio añ dcã p ea q idẽ dñs Jacob⁹ ñ eſt pſona ſuſpecta ⁊
eſt parat⁹ dare fideiuſſoriã idoneã cautõem de ſtãdo iu-
ri qd dz ipm ſequeſtruz reuocari p. l. ſi fideiuſſor. §. ſi. ff. q
ſatiſda. cog. eo maxie q nec dubitaſ de ſcãdalo nec erat
de caſib⁹ in gbus ſequeſtratio eſt pmiſſa vt no. C. de phi.
ſeqſtratio pec. l. j. tñ cũ ɔteſtatõe q pmiſſis nec priuilegio
reſtituẽde poſſeſſiõis nõ intendebat per infra dicẽda ſue
pti gnãri pindiciũ ppietatis mãm e ingreſſus dicens q
dñs Ja. dño Thomaſio nepoti ex pmogenito puati comi
tis in dcõ comitatu. ⁊ baronijs ſit oĩmode pferendus qd
oñdebat hoc mõ ɔſiderauit eniz dictaꝝ priũ ſucceſſiõem.
⁊ ſtatiõem ius cõe pſo demũ ius ɔſtitutõis regni. Ter-
tio efficatiã puilegioꝝ eiuſdẽ comitis ɔceſſoꝝ taz per bõe
memorie quõdã dñm regẽ karolũ ſm q p dñz regẽ Ro
bertũ ⁊ pmo qñtũ ad ius cõe ɔſiderat q in ſucceſſiõe aſcẽ-
dẽtiũ filij. ⁊ ex filio nepotes ad ſucceſſiõem aſcẽdẽtiũ ſeu
parẽtũ coꝝ pariter admittunſ. Eſt dñs tñ q filij in capita
ex filio nepotes in ſtirpẽ. vt in corpe in auc. de hr. que ab
inteſta. deferũ. §. j. coll. ix. C. de ſuis ⁊ leg. hr. l. nepotes aſſe
ſu ti. de ſucceſ. trãſuerſaliũ. ⁊ de iure antiquo Codicis ſo
roꝛ in ſcõ gradu fratrũ filijs pferebaſ illa rõe pcẽſa q ſo
roꝛ fratri defuncto attinebat in ſcõ gradu. ⁊ defuncti fra
tris filij defuncto de cui⁹ hrditate agiſ ſunt in gradu ter-
tio ɔſtituti vt. C. de legi. hr. l. ɔſanguinitatis quã rõnẽ. l. ſi
ſine miniſterio ⁊ ſue prĩs ãminiculo dicebat aſſumere vt
ex infra dicẽdis dicebat velle oñdere lz. d. l. ɔſanguinitaẜ
eẽt p iura autẽticoꝝ correcta vt in auc. ceſſante ⁊ autẽ. poſt
frẽs ſignatas in. d. l. C. de legi. hr. ⁊ in auc. vt fratrum fil. p
totũ ti. Cõſiderat ſcõ iura ɔſtitutionũ regis declarata in
ɔſtitutõib⁹ regni in ɔſtitutõe q̃ incipit vt de ſucceſſionib⁹
comitũ. ⁊ baronũ qua cauetur q in ſeudis filij ⁊ nepotes
poſſint ſuccedere ſuata ſexus prerogatiua ⁊ maioritate eta
tis. Cũ ergo inter liberos ⁊ nepotes comitis quõdã. T. d
cuius ſucceſſiõe agiſ nũc. d. Jaco. etatis ſit maioꝛ. ⁊ i gra
du primioꝛ aſſumpta rõne in. d. l. ɔſanguinitatis. ⁊ ipi⁹ cõ
ſtitutiõis idẽ dñs Ja. in pdictis pfato comiti. T. nepoti p
ferẽd⁹ erat ex ɔiũctis duab⁹ rõnib⁹ memoratis maiorita-
tis etatis vz. ⁊ primitatis in gradu dicti comitis de cuius
ſucceſſiõe tractaſ. ¶ Cõſiderabat tertio formã lraꝝ re-
gis karoli circa qs dicebat q idez rex pfato quõdã cõiti

T. ɔceſſit licẽtiã ac ẽt pſtitit ɔſẽſũ regis mẽorati refutã
quõdã do. M. priogẽito ei⁹ hrdib⁹ ei⁹ geniſori comitis. T.
ſupradicti quo ad eũ. ⁊ hrdes ſuos ptinẽtẽ comitat⁹ baro-
nie. ⁊ alia bona feudalia dicti dñi. T. comitis ad ipz ex an-
tiq̃ ſucceſſiõe ſpectãtia cũ ad eũ de iuř debeãt ptinere ſua
to ſucceſſiõis ordie. ⁊ cuiuſlibz iurib⁹ ſemp ſaluis. ¶ Cir
ca qd aſt arguebat aut eni dict⁹ dñs. M. ⁊ ei⁹ hrdes i dcis
comitatu. ⁊ baronijs ⁊ alijs bõis feudalib⁹ ſupradictis nõ
debebat de iure ſuccedere. ⁊ p obreptionẽ ſeu falſaz expo
ſitionẽ idẽ dñs rex ɔceſſit aut ex ignorãtia ſi p obreptionẽ
datã itelligi regi karolo q idẽ dñs. M. ⁊ eius hrdes debe
bãt i pmiſſis ſuccedere cũ nõ eẽt de iure veꝝ vt oñſuz eſt
ſupra nõ vz reſcriptũ: vt. ff. de falſis. l. ſiqs obrepſerit. ⁊ de
his q ñ nõ dño ma. l. ſi. Si p ignorãtiã tũc nõ vz reſcriptũ
qꝛ i eo prĩs dz eẽ ɔſenſus nihil eni tã ɔtriũ ẽ ɔſenſui q̃ er-
roꝛ q ipiũ detegit. ff. d iuriſ. om. iu. l. ſi p errorẽ. Nõ ergo
obſtat dictũ priuilẽm cũ eni in priuilegio p modũ cãe in co
poniſ cũ dr q ad dictũ dñm. M. ⁊ ei⁹ hrdẽ ſpectabat d iu-
re ſucceſſio i dubio de antigori iure rõano itelligẽdũ ẽ vt
ff. de iuſti. ⁊ iur. l. j. §. j. ⁊ meli⁹ facie. ff. fini. regũ. l. ſi. Sz con
ſtat q illo iure ad dictũ dñm. M. ⁊ ei⁹ hrdes pfatoꝝ comi-
tatuũ ⁊ baroniaꝝ ñ ſpectat ſucceſſio ergo vel p obreptõez
vel p pricipis ignorãtiã obtinuit priuilẽm ſeu lras ſupradi-
ctas cũ nõ nec de iuř nouo ɔſtõnũ ad dicti dñi. M. hrdes
eo pmortuo dicti quõdã comitis prĩs ſui ɔceſſio comita-
tus baroniaꝝ ⁊ alioꝝ bonoꝝ feudaliũ pfatoꝝ ẽt q̃ nõ noui
ter acqſiuit. quĩmo ⁊ dicte lre ſucceſſiõis ius cuiuſlibet al-
teri⁹ ſuauerũt. ſed cũ ſm vba dicte ɔſtõnis maioꝛ etate mi
nori deat añferri ſucceſſiõib⁹ feudalib⁹ cui⁹ ſucceſſiõis ius
ſuit ex dictis lris reſuatũ ergo dicti priuilegij auctẽ exclu
di nõ põt imo iuuari dz dñs Jaco. ſupradictis. ¶ Circa
priuilẽm vo dñi regis Roberti taſt arguebat q nõ obeſſet
do. Ja. ſupradicto. Jn eodẽ eni priuilio ɔtineſ q p eo q
idem dñs. M. reipublice vtilis exiſtebat ac pp reipublice
vtilitatẽ necnõ qꝛ ⁊ ei⁹ liberi gradũ igrediunſ ipſi⁹. ⁊ pſo
nã ei⁹ qd ẽ ordie ſucceſſionis pſtabãt. ſi vo turbato ordine
dicto quõdã comiti Tho. do. M. pcederet ei⁹ liberi i pſta-
tis baronijs comitatu. ⁊ bonis alijs ſuccedãt ſucceſſionis
ſuato ordie iter eos vt ſoret dict⁹ quõdã do. M. ſi viueret
dicto quõdã. T. comiti ſucceſſur⁹ tunc arguebat ex dictis
rõnibus ſic aut eni pcãtu dicte publice vtilitatis ẽ dubiũ
nũgd voluerit alij ius auferre aut ẽ certũ q voluit ius au
ferre. Si ẽ dubiũ nõ ẽ viſile q p reſcriptũ velit alicui ius
auferre vt. ff. ne qd i lo. pu. l. ij. §. ſiqs a pricipe. ſi vo ẽ cer-
tũ q voluerit alicui ius auferre lz gdã dicãt q pp publicã
vtilitatẽ pnceps hoc poſſit p. l. ff. de rei vẽ. itẽ ſi vberatũ. ⁊
de euic. l. luci⁹. dicebat tñ ipſe q doctores cõiter intelligũt
q i dictis leg. dñoꝝ pdioꝝ delictũ pceſſerat pp qd coꝝ p-
dia eis tollebanſ ⁊ aſſignebanſ militib⁹. lz eni pnceps ſit
dñs oĩuz. Nec ẽ quo ad ɔtectionẽ nõ añt q i mei codicis
vẽdicatõe mihi eſſet rõnabilr pferẽdus vt. C. de q̃dri. pre
ſcrip. l. l. bñ a zenone. ſubiũgebat ⁊ aliud q priogeniture ẽ
ius priuilẽm pſonale nec põt ad hrdẽ trãſmitti vt. ff. de re.
iur. l. lz in oĩb⁹ q̃uis fallat. C. q po. i pig. ha. l. aſſiduis. §. ſi.
Preterea nõ obſtat vbũ iudicam⁹. qꝛ neceſſitatẽ nõ ipor-
tat ar. C. de legi. ⁊ ɔſti. l. digna. nec vbũ declaram⁹. qꝛ q de
clarat nihil noui inducit. ff. de acq. re. do. l. adeo. §. cũ qs. ⁊
ff. ſi ſui. vẽ. l. ſicut. §. ſz ſi qriſ. ⁊ his breuiter ſuit ɔtẽt⁹. Al-
legauit ſcõ p eadẽ pte dñs. R. plãterij legũ doctoꝛ i rõa
na curia aduocat⁹ ⁊ prĩo ſic fili⁹. n. q̃ ad auũ nepos locũ pa
tris nõ repñtat qd oñdiſ. qꝛ ſi aliqs hñs filiũ ⁊ ex eo nepo
tẽ ſi filiũ exheredet ⁊ extraneũ ſub ɔditione inſtituat ſi pẽ
dẽte ɔditione poſt mortẽ eius de cui⁹ hrditate moriaſ fi
lius nepos volẽs rumpe teſtm̃ q̃ſi pterit⁹ nõ audiſ qd eẽt
ſi prĩs ſui pſonã repñtaret aut locũ. ff. de ini. u. rup. ⁊ irri.
teſta. l. ſiqs filio exhrẽdato. in pri. allegabat ẽt q vni pr̃ filio
ſubſtituit ſi viuo prẽ filius pcedebat apud hoſtes ſubſti-
tuti filio ex ſubſtõnis iurib⁹ nõ ſuccedunt. vt. ff. de vul. ⁊
pupil. ſub. l. lex cornelia. ſic in caſu pponito vbi dict⁹ dñs
M. viuo dcõ. T. quõdã comite prẽ ſuo deceſſit primoge-
niture

nitᷣe ius ad eius filiū non trāſeat ſicut nec in ꝑalle.l.lex
cornelia.ius defuncti filij in vita pr̄is ad ſubſtitutos ſuc-
ceſſio ꝑtinebat. ¶ Preterea vbi libertꝰ filiꝰ moriť ſupſti-
te patroni filio ⁊ nepote in illo iureꝑſonatꝰ nepotē exclu
dit.ff.de bonis liber.l.ſi libertꝰ.§.j.ſic ⁊ in cāu nr̄e q̄ōnis.
vbi de iure p̄mogeniture tractať filiꝰ tp̄e mortis eiꝰ ꝺ cuiꝰ
h̄reditate agiť p̄mogēitꝰ marie nepotē excludit. Preterea
regni ꝯſtō i feudi ſucceſſiōe facit ordinē vt in eo ſuccedāt
filij ⁊ nepotes ſexus ⁊ etatis ꝯſideratōe ꝑhabita. Primo
ergo ſ̄m dictā ꝯſideratōem admittenť filij ⁊ in eoꝝ defe-
ctū ſ̄m eādē ꝯſideratiōem nepotes vt ē videre in ꝯo q pa
trē ⁊ filiū h̄redes inſtituit p̄io pr̄ ⁊ in eiꝰ defectū vr̄ ſiūs i
ſtitutus.vt no.ff.de lib.⁊ poſt.l.gallus in prin. Preterea
vbicūq3 ceſſat rō legis ceſſat lex ipſa.Cōſtat.n.ꝙ ſ̄m anti
quā legē añ ꝯſtōnem regni nō erat.etatis dr̄ia in feudorū
ſucceſſionibꝰ introducta ſ3 ſexus tm̄mō vt in.x.colla.de
natu.ſucceſ.feu.c.j.⁊ de grad.ſucceſ.in feu.c.j.§.filia.ius
tm̄ ꝯſtitutōis ꝯſiderauit cām ꝑlatōis.in ſucceſſiōe feudi ꝑ
mogenitur̄a.ex quo ergo cā ſeu rō legis ceſſat ⁊ lex.vt.ff.ꝺ
iurepa.l.adigere.§.quis.ſ3 in ꝑſonā3 dicti comitis Tho
me nepotis ceſſat ꝑmogenitura.q3 dn̄s ꝑdictꝰ quo ad eū
ꝑmogenitꝰ ē ⁊ etate maior.ergo ceſſet in ꝑſonā ipſiꝰ ne-
potis ius ꝑlationis in ſucceſſiōe ꝑfata ⁊ nō ipſe dn̄o Jaco
bo ſ3 eidē do.Jacobꝰ ꝑferať in ſucceſſiōe ꝑmiſſa. Pre-
terea vbi feudū alicui ꝯcediť ⁊ ipiꝰ liberis maſculini ſexꝰ
⁊ eis deficiētibꝰ feminini ſexus ſi ſupſtite tm̄ filia moriať
nati ex filio alio a dicti feudi ꝑfato mō ꝯceſſi ſucceſſiōem
eā repellūt vt in.x.col.de eo q ſibi ⁊ h̄redibꝰ ſuis maſculis
⁊ feminis inueſti.accepit.c.j.circa prin.ſic in ꝓpoſito l3 in
filij maſculi locū ſuccederet.rōne tm̄ defectus ſui ſexus a
ſucceſſiōe repelliť.ſic in cāu q̄ōnis nr̄e dictꝰ comes.T.rō
ne defectꝰ minoris etatis ſue l3 etate ⁊ natu maiori ſucceſ
ſerit vincať ⁊ ſuccūbat in ſucceſſiōe ꝑfatoꝝ bonoꝝ a dcō
dn̄o Jacobo ꝑꝑ v̄ba ꝯſtōis regni que ꝑfert in feudoꝝ ſuc
ceſſiōe inter liberos etate maiorē.Cū idē dn̄s Jacobꝰ in
ter dcī quōdā comitis.T.oēs liberos tp̄e ſue mortis ſu-
ꝑſtites etate ſit maior.Tāgebat ēt vltra h̄ mā3 poſſeſſorij
ꝙ facienda ſit reſtitutio dcō dn̄o Jacobo ꝑfatoꝝ bonorū
ad.q.allegabat.C.de dōa.in.vij.⁊ vxo.l.ſi maritꝰ aſſerēs
ꝯcludendo ſuꝑ h̄ fore ſatis ꝑ dn̄m.G.allegatū. Et his
breuiter fuit ꝯtētus. ¶ Allegauit tertio in eadē ꝑte do.
R.rauſulus.Et p̄io ſic.regni ꝯſtitutio ſepe ſtatuit ꝙ ꝑ-
mogenitꝰ ſecūdo genito ꝑferať nullā de ꝑmogenita filia i
iure ꝑlatōis faciēs mētionē.Et tūc arguebat ſic caſus nō
exꝑſſus a lege teſtatoř vł ꝯtrahētibꝰ pro amiſſo habeť.ff.
ſolu.ma.l.ſi dos de libe.⁊ poſt.l.cōmodiſſime.cum ergo
caſus iſte nō ſit expreſſus ⁊ habeatur ꝓpterea pro amiſſo
nō ſuccedet nepos rōne primegēiture ſeu maioris etatis.
S3 dn̄s Jac.q tp̄e mortis eiꝰ quōdā dicti comitis.T.iter
eiꝰ maſculini ſexus liberos de cuiꝰ bōis agiť iueniť maior
etate.Accidit ēt ad ꝑmiſſa.q3 ſi legis lator aliud de primo
genito filio voluiſſet exꝑſſiſſet.C.de cadu.tol.l.vni.§.ſui aūt
ad deficiētes.ibi nā ſi ꝯtrariū ⁊c̄.Preterea iura corrigen-
tia ⁊ odioſa ſunt reſtringēda ⁊ nō ampliāda niſi in caſu in
quo loquunť exꝑſſe:vt.ff.de lib.⁊ poſt.l.cū qdā. Cū ergo
ꝯſtō de p̄mogenito filio nō loquať q̄ ius cōe corrigēs eſt ⁊
odioſa.q3 nature dr̄ia3 itroducēs ꝯtra.l.maximū vitiū.C.
de lib.ꝑte.vel exh̄.ergo ꝺ ſolo filio p̄mogenito itelligēda
eſt nō de p̄mogeniti filio.Cū igiť dictus dn̄s Jac.ſit p̄mo-
genitꝰ tp̄e mortis dicti comitis.T.de cuiꝰ bōis agiť exclu-
dit dictū nepotē l3 ſit p̄mogeniti filiꝰ cū ad eū ꝑmiſſa rōne
ſe dicta ꝯſtō nō extēdat.Preterea vbi p̄mogenitꝰ filius ex
aliq̄ rōne inhabilitatis vel macule a ſucceſſiōe ipediť nec
eiꝰ filiꝰ ad ſucceſſionē admittiť:vt.C.de q̄ſtio.l.diuo mar-
co.q3 qȯ obſtat pr̄i obſtat ⁊ filio:vt.ff.de reg.iur.l.i his.§.
nō debeo.⁊ l.aliud.§.fi.tūc arguiť paria ſunt inhabilē eē
⁊ nullo mō eē:vt.ff.ꝙ cuiuſ.vniuer.no.l.j.§.fi.Sicut ergo
vbi eēt inhabilis filiꝰ ex eo nepos a ſucceſſione repelliť ita
⁊ cū p̄mogenitꝰ tp̄e mortis eiꝰ de cuiꝰ h̄reditate agiť nō ē in
reꝝ natura nepos ex eo repellať a ſucceſſione ꝑfata. Pre-

terea maius h3 feudatariꝰ in feudo q̄ dn̄s a quo feudū te
neť.q3 feudatariꝰ h3 vtile dn̄iu3:vt.ff.ſi ager vectiga.l.fi.⁊
no.ff.de rei vē.in glo.rubrice.dn̄s aūt feudi h3 tm̄ directū
dn̄iu3:vt in ꝑalle.iuribꝰ.S3 ꝯſtat ꝙ q h3 vtilē actionē p̄e
ferť h̄n̄ti directā:vt.ff.de ꝓcur.l.in cāe.§.fi.⁊ de ſuꝑfi.l.j.
in prin.tūc arguiť h̄n̄s maius ius vt feudatariꝰ non pōt de
feudo diſponere ſine dn̄i licētia:vt in.x.colł.de ꝓhi.feu.ꝑ
Frede.c.ipialis.⁊ ꝑ hoc q3 dn̄s feudū qȯ aliꝰ t3 eo viuente
nō pōt alij iure ꝯcedere niſi illo ꝯſentiēte:vt in.x.colł.qui
ſucce.tenēā.c.ſiqs inueſtitꝰ.§.nā ſiqs ergo nec dn̄s rex po
tuit dictū priuilm̄ ſine ꝯſenſu dicti quōdā comitis.T.ꝯce
dere. ¶ Preterea q̄ñcūq3 aliqs ex aliquo fcō tāgiť vacā
dus ē is q tāgiť vt ꝯſentiat ⁊ niſi de eiꝰ ꝯſenſu fiat non v3:
vt.C.de pac.l.fi. Cū ergo i ꝯceſſione dictoꝝ priuilegioꝝ ⁊
ꝑcipue dn̄i regis Roberti vocatꝰ nō fuerit dictus comes.
T.nec ꝑfatꝰ dn̄s Jaco.ergo priuilia ipſa de iure nō valēt.
Preterea q̄ñ cā adijciť aut adijciť a ꝯtrahēte aut a teſtan
te aut a lege aut a ꝑncipe. Si a teſtāte vel ꝯtrahēte tūc cā
ꝑſumať ipulſiua:vt.ff.de do.l.iij.§.fi.ꝺ ꝯdi.⁊ de.l.cū tale.
§.falſa.Et q3 h̄ duo mēbra nō faciūt ad ꝓpoſitū ipſe omit
tebat ea.Si vō a lege vel ꝑncipe cā finalis ꝑſumiť ea ceſ-
ſante ceſſet effectꝰ ad qȯ adducebat.ff.de iurepa.l.adige-
re.§.quis l3 meliꝰ facit ad cām adiectā a ꝑncipe.C.de do
na.iter vi.⁊ vxo.l.fi.alr̄ ē ſub r̄brica de do.inter regē ⁊ regi
nā.l.j.cū ergo cā adiecta i p̄uilio dn̄i regis Roberti ceſ-
ſet illa v3 dicti quōdā do.B.liberi eiꝰ gradū adingrediū-
tur vt i dictis lr̄is ꝯtineť q̄ cā ceſſat vt nō vera.q3 ꝑdictus
do.B.quōdā ꝑfato quōdā comiti.T.i p̄io gradu attine
bat ⁊ eidē eiꝰ liberi i ſcd̄o ergo q̄ſi ceſſet dcā cā dictū priui
legiū vitieť.Preterea q̄ñcūq3 duo reſcripta ꝯcedūť vnu3
p̄io ⁊ ſ̄m poſterius niſi ſ̄m de p̄io faciat mētionē non v3
ſ̄m.extra de reſcrip.c.j.ſ3 cū primū dictū reſcriptū dn̄i re-
gis Roberti mētionē nō facit ꝺ dictis duabꝰ clauſulis an-
nexis i priuilio ꝑfati dn̄i regis Karoli ſcd̄i illis v3 ſucceſ-
ſionis ordie ſ̄uato ⁊ iure cuiuſlibet ſemꝑ ſaluo.ergo ſi v3
priuilm̄ dn̄i regis Roberti ꝑdicti.Preterea l3 in dcō pri
uilegio ꝑfati dn̄i regis Roberti apponāť illa duo v̄ba iu-
dicamꝰ ⁊ declaramꝰ de natura dicti v̄bi iudicamꝰ nō eſt vt
neceſſitatē iponat:vt in ꝑalle.l.digna vox. Nec verbū de-
claramus nouū ius tribuit regulr̄ l3 iterdū tribuit:vt in.l.
lege.ff.de ver.ſigni.ſed illud qȯ eſt ſeu cōpetit manifeſtat
vt in ꝑalle.l.ſicut.ff.ſi ſerui.ven.§.ſed ſi q̄riť.⁊ de rei vē.l.
ex diuerſo.Preterea ius qȯ non cōpetit nō trāſmittiť ad
heredes etiā liberos.C.de cadu.tol.l.vnica.§.pro ſeruo.
ſed cū dicta ſucceſſio non cōpeteret ꝑfato quōdā do.B.
tp̄e mortis ſue.ergo illā ſucceſſionē iure primogēiture ad
filios non trāſmiſit.⁊ ſic fecit finē. ¶ In ꝯtrariū vero pro
parte thomaſij nepotis dn̄s Joā.de lauduno iuris ciuilis
ꝓfeſſor dcī nepotis circa ꝑmiſſa defenſionē aſſumēs alle
gata p̄io ꝑ ꝑte3 ꝯtrariā enarrās.Demū alijs r̄n̄dēdo dcī
nepotis intētionē ſubſcriptis legibꝰ ⁊ rōnibꝰ ꝯprobauit.
Et p̄io circa reſtōnem poſſeſſionis q̄ petebať fieri eide3
do.Jacobo q̄ſi ꝑ violētiā de ea iniuſte deiecto ꝓut dictꝰ
dn̄s.G.allegabat.R̄n̄dit duplr̄ vno mō ꝑ diſtictōem di-
cebat ꝙ magna dr̄ia eſt nūqd violētia fiat a iudice vel a ꝑ
uato.Nā ſi a iudice qui nō cognitione h̄ita ſ3 extraord i-
nē bona alicui fecit auferri ⁊ ea ad quē de iure ꝑtinebant
ſeu cui debebanť tradi vł ſolui nūq̄ eoꝝ reſtō ſeu reuoca
tio peti vł fieri ꝑt.vt.ff.qȯ me.cau.l.fi.§.vlti.⁊ clariꝰ not.
vij.q.j.§.illȯ aūt.in gl.ar.qȯ ſi ꝯcedo in fi.gl.Et poſito ꝙ
ita fuerit in cā p̄ntis q̄ōis.Nā dn̄s nr̄ dux calabrie dn̄i re
gis Roberti p̄mogenitꝰ ⁊ vicariꝰ gn̄alis vt ꝑ ꝑtem aduer
ſam poniť mādauit dn̄o Jacobo vt dictorum comitatus
baronia, ⁊ alioꝝ bonoꝝ feudaliū ꝑfatoꝝ poſſeſſiōe3 duo-
bus ſuis nūcijs aſſignaret que facto ꝓcuratoribus dicti
comitis thomaſij nepotis veluti notorie ⁊ māifeſte potio-
ra iura h̄n̄tis i ſucceſſiōe ꝑfata tradi ⁊ aſſignari mādauit ⁊
fecit ꝑdictoꝝ bonoꝝ feudaliū poſſeſſionē dari.Vñ nō ē fa
ciēda reſtō rōne ꝑmiſſa.q3 ad eū dicti comitatꝰ baronie ⁊
bona ꝑuenerūt ad quē ꝺ iure ꝑtinebāt vt ex.ſ.dicēdis ap-

parebit bñ facit ad hoc extra de ordi.cog.c.cũ dilectus.§.
vcq.ꝛ qđ ibi no.vbi aũt a priuato violẽtia fieret eſſet poſ/
ſeſſionis reſtõ faciẽda nec retardãda cẽt ꝓtextu exceptiõis
ꝓprietatis obiecta ẽt ſi vellet de ꝓprietatis iure imediate
docere.Et ita itelligiť qđ no.ff.ð vi ꝛ vi ar.l.j.ꝛ eo.t.l.iij.
§.ſi.ꝛ C.loca.ꝛ ꝯduc.l.ſi ꝯductiõis.ff.ð doli except.l.de
lo.lꝫ glo.ꝯtrariũ notet ꝙ glo.ꝯſueuit lucrãdũ repꝫberi.ff.ð
iudi.l.ſi de vi.Soluebat ꝛ aliť ad ꝓmiſſa.nã aut exceptio
ꝓprietatis eſt notoria ꝛ manifeſta ſicut ẽ p dicto comite
thomaſio nepote tñ ex iure cõi.aũ declaratiõibꝰ regiis vt
ex.j.dicẽdis patebit ꝛ tũc impediť poſſeſſionis reſtõ nec
fieri dꝫ rõne ꝓmiſſa.hoc ꝓbať p Inno.extra ð filijs ꝓſbi.
c.veniẽs.vbi dt exceptio exigeret ꝓbatioñ ꝛ examinatio
nẽ aliã aũ oĩa faciẽda cẽt reſtõ ſpoliato.ꝛ ſic intelligunť
iura i ꝯtrariũ allegata tũc oñdebať ꝙ ꝓmiſſis allegatõibꝰ
nõ obſtãtibꝰ dictꝰ comes Thomaſius nepos iure cõi dꝫ i
ꝓfatis comitatu ꝛ baronijs ac bonis alijs ſuccedere. Et
quõd i comiti memorato nõ obſtãte ꝙ ẽ minor etate dicto
dño Jacobo.filius.n.cũ pſe ſic cenſeť eadẽ eſſe pſona vt
vbi vnꝰ ſtat vel eſt alter ſtare vł eẽ videať.vt.C.de agri.ꝛ
cẽſi.l.cũ ſatis li.xj.ꝛ vnꝰ vox alteriꝰ eẽ cẽſeť vt inſti.ð inuti.
ſti.§.ei q.Et ꝓpea nõ ꝯſiderato dicto comite vt eo aũt ſic
defectiuo rõne etatis ſꝫ vt pſe eiꝰ ꝓmogenito ꝛ ad dictaꝫ
ſucceſſiõem habili in ſucceſſiõe ipa dcõ dño Jacobo ꝓfe
rať qđ pulchre mõſtrať ſi emãcipatus emancipato de iu
re cõi nõ ꝯfert ſuo ꝯferre teneť de iure.ſuppone ergo ꝙ
emãciparꝰ ad ſucceſſiõem veniẽs cũ fratre in ꝑtãte ꝯſtitu
to ꝛ cũ alijs filijs alteriꝰ fratris defuncti in ꝑtãte ſiť ꝯſtitu
ti quoꝫ filioꝫ vnꝰ in ꝑtãte ꝛ alius emãcipatus erat. Que
riť nũqd dictꝰ emãciparꝰ huic ẽt emancipato nepoti ſuo
ꝯferat.lex dicit ꝙ ſic nõ ꝯſiderato defectu emãcipatiõis q
eſt in ipſo nepote.ſꝫ ꝯſiderato ꝙ pris ſui ꝯſtitui in ꝑtãte p
ſonã repñtat cuiꝰ gra ſibi ꝯferť.vt hec ꝓbanť.ff.ð colla.
bo.l.j.§.portiões.ꝛ eo.ti.l.ſi nepotes.ff.de ꝯiũgẽ.cũ emã.
lib.l.j.§.ſi filius.circa ſi.cũ ſimi. ¶ Preterea ad idẽ ar/
guit ꝙ dictus comes nepos admittať ad dictam ſucceſſio
nẽ nõ ex pſona ſua ſꝫ ꝓmogeniti pris ſui. Ubi.n.ad ſuc/
ceſſiõem defuncti fratris ꝯcurrũt frẽs vterini ꝛ ꝯſangui/
nei ex vna pte ꝛ ꝯſanguinei tñ vł vterini tñ ex alia ꝯſan/
guinei ꝛ vterini ꝯſanguineis tñ vł vterinis ꝓꝑferunť.
vt.C.cõmu.de ſucceſ.auć.itaqꝫ.ꝛ C.de leg.hẽd.auć.poſt
fratres ex vtroqꝫ parẽte.in auć.de ꝯſang.ꝛ vteri.fra.l.pri.
cũ ſimi. Modo pone ꝙ qdã habẽs frẽm ꝯſanguineũ tñ
vel vterinũ tñ ꝛ nepotes ex defuncto fratre ꝯſanguineo
ꝛ vterino ab inteſtato ſine liberis ẽ defunctus. Mõ qriť
quis admittať ad defuncti ſucceſſiõem ſi ꝯſiderenꝰ de/
functi fratris ꝯſanguinei ꝛ vterini liberos vt ſeipſos cum
nec ꝯſanguinei ſint nec vterini defuncto de cuiꝰ ſucceſſio
ne agiť nõ excluderẽt cõſanguineũ tñ vł vterinũ tñ ei ð
cuius hẽditate agiť ſꝫ ꝓp oĩmodã repñtationeꝫ pſone pa
tris pͥmum ius obtinẽt dictũ ꝯſanguineũ tñ vł vterinum
tñ excludũt rõnabilr ꝛ de iure.vt in auc.de hẽdi.que ab
inteſta.deferũ.§.ſi igiť defunctus coll.ix.ꝛ p hoc tollunť
oĩa ꝯtraria p que dicebať ꝙ ex vbis dicte cõſtitutiõis dͥ
ctus comes Thomaſius nepos etate minor excludebať
a dño Jacobo etate maioř cũ ſi ex pſona ſua ad dictã ſuc
ceſſiõem veniat ſꝫ ex pſona dcĩ ꝓmogeniti pris ſui. ¶ Et
ad hoc facit ẽt pulchrũ augumentuꝫ vbi ſponſus ſponſe
alienũ dabat ãnulũ ꝙ donatio tenebat ſi demũ mřimonio
durãte in loco dicti ãnuli alieni ꝓpriũ dõauit ãnulũ vxo
ri lꝫ de ſe nõ teneat qꝛ cũ inter viꝫ ꝛ vxorẽ ſit iterdicta do
natio tñ qꝛ in locũ nõ ꝓhibite donatiõis donatiõem de ſe
fecit ꝓhibitaꝫ tꝫ hec donatio ꝓp repñtatiõem.vt.ff.ð dõa.i
ter vi.ꝛ vx.l.ſi donate.§.ſi ſponſus.cũ toto illo generali ꝙ
ille qui in loco alterius poniť cũ in cuius loco poniť per
oĩa repñtat.vt.ff.ꝙ cuiuſqꝫ vniuerſi.no.l.itẽ eoꝝ.§.ſi de/
curiones.C.de iudi.l.optiſſimi cũ ſi.ad coroborandũ ꝓdi
cta ſatis hñ facit.C.de natura.li.l.ſi. ¶ Preterea ius iſtõ
ꝓmogẽituř egparo iuri accreſcẽdi ſꝫ video ꝙ ius accreſcẽ
di ẽt nõdũ ꝯpetẽs.qꝛ cohẽde viuẽte ſi cohẽs deceſſerit ſibi

cohẽde ſupſtite ad hẽdes ſuos ius accreſcẽdi trãſmittit
vt.ff.de ſuis ꝛ legi.hẽ.l.ſi pluribꝰ. Itẽ eciã i iure deliberã
di.vt.C.de iure delib.l.cũ antiquioribꝰ.in prin. Nec ob.qđ
dicebať ꝙ nõ delatũ nec ꝗſitũ ius nõ trãſmitiť.C.de cad.
tol.l.vnica.§.p ſcđo.qꝛ loqť i his ꝙ nõ erãt debita nec ꝗſita
ꝛ poterãt ſimplici volũtate eiꝰ de cuiꝰ hẽditate agebať tol
li cũ ambulatoria ſit vltia volũtas vſqꝫ ad extremũ vite exi
tũ.vt.ff.de dõa.iter vi.ꝛ vxo.l.cũ hic ſtatꝰ.§.ait oratio.de
leg.iij.l.ſi qs in ꝓn.teſtl.ꝛ l.iij.ꝛ l.ex pte.ff.de adi.ꝛ transfe.
leg.l.j.cũ ſi.ſuis. Hoc aũt ius pͥogeniture ſic ẽ pͥogẽito
debitũ ex bñficio dicte ꝯſtõnis ꝙ ꝛ ſi pris hẽs ſi ſit bꝫ nihi
lominꝰ feudũ iure pͥogeniture.ar.ho.ff.de op.lib.l.ſi ope
rũ actũ.ff.de ver.ob.l.lege qđcũqꝫ.§.ſi qs ita.Et p hoc nõ
ob.ꝓalle.l.vnica.C.de his qui.ante ap.tab.ꝛ determinatio
qõnis notate ibi i glo.Ad qđ poſſet ẽt riſderi mazie ad di
ctã qõnẽ p glo.no.cui ꝯgruit.ff.de vul.ꝛ pup.ſub.l.q libe
ris.§.hec vba.ꝛ eo.ti.l.ſꝫ ſi plures.in ꝓn.cũ ſi.nã ẽ dñia nã
qñ aliqd debeať ꝯditiõalr i ſpe alicui ex vltia volũtate an
ex ꝯtractu ſeu ꝓuiſione ꝓncipis.nã vbi debeť ex vltia vo
lũtate aũ ꝯditiõis euẽtũ moriẽte eo cui dẽtur nõ trãſmittit
ff.de leg.j.l.ſi ita legatũ.§.illi ſi volet.ꝛ ita loquunť iura in
ꝯtrariũ allata ꝙ oĩa loquunť de ſubſtõne nõ trãſmittẽda.
Nã qlibꝫ ſubſtõ ex teſtõ ꝯpetit ꝛ ꝯditiõalis eſt inſtõ.vt in
ꝓalle.l.q liberis.§.ſi.ꝛ ꝓpea nõ trãſit ad hẽdẽ. Ubi aũt ex
ꝯtractu aliqd ſub ꝯditiõe debeť ẽt aũ ꝯditiõis euẽtũ mo
riẽs cui debeť ad hẽdes trãſmittit vt inſti.de ver.ob.§.ex
ꝯditiõali.ff.de acti.ꝛ ob.l.is cui.Idẽ vbi hẽ aliqđ ius ꝯdi
tionale ex bñficio legis vel principis. Nã maius ius qͥrit
vt in.l.bñficiũ.ff.de ꝯſti.ꝓn. Et nõ pificať fcñ legis facto
ꝯtrahẽtiũ.vt in.l.ſi.C.ð fideiuſ.ꝛ qđ plus ẽ nõ vt hẽditate
pͥogenitꝰ hꝫ feudũ ſꝫ ex bñficio ꝯſtõnis ꝙ ipm alijs ꝓfert
ꝛ forme ꝯceſſiõis ſeu dõatiõis vł infeudatiõis regis p quã
feudũ ꝯcediť alicui comiti vel baroni ꝛ pͥogenito ſuo ꝛ
ſic ex fcõ iſtiꝰ ꝯceſſiõis ſeu donatiõis ꝙ donatio ꝯtractꝰ eſt
vt.ff.qđ me.cã.l.ſi donatiõis.ꝛ de ꝓſcrip.xxx.an.l.ſi qs em
ptiõis.cũ ſi.Et ꝙ ex dcã forma ꝯceſſiõis pͥogenitꝰ ius ꝗ
rať ꝓbať.ff.de lib.ꝛ poſt.l.gallus.in ꝓn.glo.ꝙ incipit.l.nõ
dicit illa vba ꝛ ar.ho.C.de dona.ꝙ ſub mõ.l.quotiẽs in ſi.
v.ſed cũ.ꝛ qđ ibi no.ſi bñ attendať. Nec ob.ꝙ dicebať p
pte aduerſaꝫ.qꝛ ius pͥogeniture erat ius pſonale.ꝛ ꝓpea
nõ trãſmittebať:vt in ꝓalle.l.in oĩbꝰ. Nã priuilegia pſona
lia trãſeũt in filios hẽdes:vt.ff.ſol.ma.l.ẽt.C.de ꝓmil.no.
l.j.ff.de reg.iur.l.ſciẽdũ.imo ꝙ fortius ẽ priuilẽm ꝗcꝗ
mere pſonale trãſit ad filiũ.C.ð excuſ.mu.l.ſordidoꝫ.li.x.
ꝛ ibi no.l.aũt in oĩbꝰ de hẽdibꝰ extraneis ꝛ nõ filio loqť.vt
ibi no. Non ob.qđ dicebať i ꝯtrariũ ꝯtra dcã priuilegia ꝛ
pͥlo ꝯtra priuilegia dñi regis karoli ſcđi.l.ꝙ aut fuis ꝯceſ
ſuꝫ p obreptiõeꝫ aut p ignorãtiã regis ꝛc̃.qꝛ nõ p obreptio
nẽ ſꝫ ſm vitatẽ.nec ad petitionẽ dicti quõdã dñi.D.pͥo
geniti ſꝫ ꝓfati quõdã.T.comitis nec p errorẽ.qꝛ ciꝰ diſpõ
in dcõ priuilio erat ꝯſona iuri quo ad dictũ dñm.D.ciꝰ
hẽdes.imo ꝛ ſi erraſſet qđ negať oĩno fortiſã nõ obeſſet.
nã error ꝓncipis facit ius:vt.ff.ð ſup.le.l.iij.§.ſi.nec mi.
qꝛ ꝓp pͥcipẽ ꝛ ſup facto fingiť:vt no.C.de teſta.l.oĩu ꝙ
ius ꝯtrariũ ẽ ius cõe.ff.qui.ex cau.ma.l.deniqꝫ.ff.de cap.
ꝛ poſtli.reuer.l.i bello.§.fcẽ. Nec ob.ꝙ dicebať ꝯ priuilꝫ
do.regis Roberti vꝫ ꝙ cã ꝯtẽta in declaratione priuilegij
illa.ſ.cũ parẽtis gradũ adingrediant liberi ꝛ pſonã eoꝝ
ſucceſſorio repñtẽt ꝛc̃.non ſit vã ſeu non ſubſiſtat cũ dicꝰ
comes.T.nepos ſit in tertio gradu ꝛ dictꝰ quõdã do.D.
dicti nepotis pr̃ dicti quõdã comitis.T.pͥogenitꝰ filius
attinebat i gradu ſcđo.vñ ꝗſi ꝓp ceſſationẽ dcẽ cã ceſſet
ꝛ non valeat dicta declaratio regia.nã ſalua gra dicẽtis ꝙ
vitatẽ non hꝫ.nã caſus eſt.l.ꝛ lra mãifeſta ꝙ filiꝰ pris eius
gradũ ꝛ locũ igrediť:vt i auć.vt fra.filij.in ꝓn.coll.ix.non
ob.ꝙ publica vtilitate dř ꝙ non poſſet ꝓp eã alij ius tolle
re.qꝛ ꝙ hoc poſſit dicũt dcẽ leges.itẽꝫ ſi vberatũ.ꝛ l.inci.
nec de delicto eiꝰ vbi tolliť.l.vbi facit mẽtionẽ nec eſt vep
ꝙ non poſſit tolli ꝓp publicã vtilitatẽ vt pꝫ.C.cõmu.dele.
auć.res ꝙ ſubiacẽt.ff.de relig.ꝛ ſump.fu.l.ſi qs ſepulchrũ
ꝛ.l.ſi

⁊.ff.ꝺ ſer.vẽdi.l.certũ.⁊.l.ſi loc⁹.§.ſi.⁊ lʒ poſſet dici q̄ꝫ p
ptem alterã nõ diceret ꝙ in dictis legib⁹ itẽ ſi vberani. ⁊
l.lucius modico dato ibi illud fuit ſcm̃ qꝺ fieri potuit q̄ſi
ſecus vbi nihil ar.l.vẽditor.§.ſi ꝯſtet.ff.ꝯmu.ꝑdio.tñ ſeꝫ
appet ꝙ nedũ modicũ imo multũ datũ fuit. ꝓpterea q꞉ li-
cẽtia regis dimitẽdi feuda nouit acqſita inter liberos ſe
cũdogenitos qꝺ fieri non poterat ꝯſtitutionũ iuꝛ ꝑdicto.
nec ob.qꝺ dicebaꝛ ꝺ dcã.l.digna vox de ṽbo iudicem⁹.
nã ibi idcirco neceſſitateꝫ non inducat q꞉ pari dirigebaꝛ
cui imperi non poteſt.vt.ff.de arbi.l.nã ⁊ magiſtratus.ff.
ad treb.l.ille a quo.§.tempeſtiuũ.vbi ãt ad eũ cui mãdari
poteſt dcã ṽba diriguntꝛ neceſſitatẽ inducũt vt ẽ videre
ff.de le.ij.l.peto.⁊ eo.ti.l.cũ pꝛ.§.rogo.⁊.l.cũ qdã.cũ ſimi.
nec ob.l.ſiqs exhẽdato.q꞉ auus q filiũ exhẽdauit ⁊ nepo-
tẽ ꝑterijt mortuus fuit ſupſtite filio exhẽdato ⁊ nepote ꝑ-
terito quẽ nepotẽ ꝑcedebat filius.⁊ idcirco nepotẽ ñ erat
neceſſe exhẽdare. Non ob.l.cornelia.ff.de vulga. ⁊ pup.
ſubſti.l.in ꝯtrariũ allegata.q꞉ ibi fuit ꝑmortuus fili⁹ pꝛi.⁊
ꝓpterea ſubſtituti filio capto ab hoſtibus ñ admittuntꝛ q꞉
filius mortuus ẽ apud hoſtes q in ciuitate nulla bona re
liqt ⁊ ꝓpterea ñ hʒ hẽdes vt ibidẽ lra dicit cũ eo iure fili⁹
in ptãte ñ hẽbat hẽdẽ ſʒ oĩa peculij pꝛi occupabat vt.ff.ꝺ
caſtrẽ.pecu.l.ij. Nec ob.l.ſi libertus.ff.de bo.libe.in ꝯtra
riũ allegata.q꞉ de ſucceſſione libertoꝝ loquiꝛ quo cãu ne
pos cũ patruo ñ ſuccedit ſecus in ſucceſſione ingenuoꝝ
vt in auẽ.de here.que ab inteſt.§.i.colla.ix.⁊ ita ſoluit gl.
ꝯtrariũ de dcã.l.ſi libertus.qu ꝺ ſignat pro ꝯtraria.C.ſi in
fraudẽ patro.l.ij.nec ob.qꝺ hꝛ.ff.ꝺ legi.tuto.l.iij.§.ij.vbi
nepos a patruo excludiꝛ q꞉ ibi de tutela loqꝛ que nedũ in
ſpe ꝯnectẽs nec in re tranſmittiꝛ ſicut ꝑlature nec admini
ſtratiõeꝫ ſeu ꝯmiſſiones certe.vt no.ff.de tute.l.tutela ple
rũqꝫ.vꝛ ſolue vt mõ ꝑrimo dicebaꝛ. nec ob.c.i.x.colla.ꝺ
eo qui ſibi vꝛ hẽdib⁹ ſuis ⁊c.q꞉ in ꝯceſſiõe feudi dicebaꝛ
expſſe ꝙ ita demũ admitterentꝛ femine ad ſucceſſiõeꝫ feu
di vbi maſculi oẽs deficerent.maſculi ãt ibi ſuperãt ⁊ ꝓ-
pterea repellebantꝛ femine lʒ ex maſculis nate eſſent non
ob.ꝙ ꝯſtitutio nolando filios ⁊ nepotes videaꝛ ſuccedẽ-
di ordinẽ feciſſe vt pꝛio filij maiores natu ⁊ eis ꝺficiẽtib⁹
nepotes maiores natu admitterentꝛ ad ſucceſſioneꝫ feudi
pꝛio.nec ſiliꝛ obſtat qꝺ dicebaꝛ ex aduerſo ꝙ i dcõ nepo-
te ceſſat rõ ꝯſtõnis maioritatis etatis⁹ dʒ ⁊ ꝓpterea ceſſare
in eo bñficiũ ꝯſtõnis ipſius vt in ꝑalle.l.adigere.§.q̄uis.
¶ Nã ad iſta oĩa breuiter rñdeꝛ ꝙ lʒ dict⁹ nepos nõ ex
pſona ſua ſʒ ex pſona ꝑmogeniti patris ſui cui⁹ pſona re-
pſentat admittiꝛ.nõ obſtãtib⁹ ſue pſone defectib⁹ vt ſu
pra ſatis clare ꝓbatũ ẽ ⁊ maxĩe per.l.i.§.ſi fili⁹.ff.ꝺ ꝯiug.
cũ emã.liber.ſupius allegata in quo pꝛiogenito ipſius ne
potis genitore ceſſat ꝑdicta in ꝯtrarium allegata. ¶ Nec
ob.ꝙ dicebaꝛ de caſu nõ expſſo.q꞉ pro omiſſo dʒ hẽri.nã
veꝝ ẽ niſi obmiſſus ſit ſilio expſſe.vt.ff.de don.ob cau.l.ſi
extrane⁹.⁊ no.in ꝑal.l.ſi cũ dotẽ.in pꝛin.in magna gl.caſus
enĩʒ ꝑmogeniti nedũ ſimilis eſt expſſo. Immo quaſi ideꝫ
ꝑꝑ oĩmodaꝫ repñtationẽ pꝛis ꝑmogeniti nõ in pſona dicti
comitis Thomaſij nepoꝝ vt iaꝫ ꝓbatũ eſt.vꝛ pt dici ꝙ q̄ſi
in idẽ redit ꝙ dict⁹ nepos nõ ex pſona ſua ſʒ dci ꝑmoge-
niti pꝛis ſui dictũ dñm Iaco.excludit a ſucceſſiõe ꝑdicta
de quo genitore ipſius nepotis caſus exprimiꝛ in ꝯſtitu-
tiõe ꝑmiſſa.⁊ eodẽ mõ rñdeꝛ ad aliud qꝺ dicebaꝛ ꝙ dcã
ꝯſtitutio odioſa nõ extendeꝛ ad pꝛiogenitũ filiũ.q꞉ nõ p
viã extẽſionis ſʒ interꝑtatõis oĩmode q̄ſi repñtatõis pꝛis
in filiũ ad ꝑdictã ſucceſſiõem admittiꝛ nepos ſupradict⁹
lʒ.n.in odioſis ſit ꝓhibita interꝑtatio vt pʒ in legũ ꝯſtitu
tionib⁹.ff.ad munici.l.⁊ de interꝑtatõe veꝝ ẽ expſſiua ſed
nõ declaratiua.ff.ꝺ mune.⁊ ho.l.vt gradatiꝫ.§.⁊ ſi leges
⁊ de ver.obli.l.qcqd nõ obſtat qꝺ dicebaꝛ ꝙ vbi pꝛ eſſet i
habilis filius repelleretꝛ.⁊ vbi nullo mõ eſt pꝛ pꝛiogenit⁹
ipſi⁹ fili⁹ repellaꝛ.per parificatiõem.l.i.§.ſi.ꝙ cuiuſqꝫ vni
uer.no.q꞉ illud nõ ẽ de ſe veꝝ vt pʒ.C.de liber.⁊ eoꝝ li-
ber.l.ij.ff.de ſena.l.emãcipatũ.⁊ ibi no.⁊.ff.de interdic.⁊
releg.l.iij.in ꝑn. Predicta aũt ṽa eẽnt vbi pꝛi inhabili p ſi

liũ forſitã aliqd qreretꝛ cui⁹ ꝯtrariũ ſtatuiꝛ vbi nihil pꝛi q̄-
ritꝛ:vt.ff.de re.diui.l.diui frẽs.⁊ ibi glo.no.⁊.ff.ꝺ bo.lib.l.
qriꝛ.qꝺ dictũ argumentũ inhabilitatis pꝛis qꝺ inhabiliter
filiũ hʒ locũ i natis poſt inhabilitatẽ:vt no.l.d.l.in ꝯtrariũ
allata.C.de falſis.l.diuo marcho.⁊ alijs ꝑdictis iurib⁹ atta
mẽ dict⁹ comes T. nat⁹ fuit añ mortẽ quõdã. M. nec ob.
ꝙ in ꝑſatis priuilegijs dicti quõdã. T. comitis ꝯſenſus de
buit interuenire vt ꝑ ptẽ alterã allegaꝛ q꞉ qꝺ hꝛ.ff.ꝺ pac.l.
ſi.in ꝯtrariũ allata i pacto loqꝛ ſec⁹ i ſtipſone vt ibidẽ no.
¶ Sʒ rñdeo ad legẽ q magis ad ꝓpoſitũ facit lʒ p partẽ
alterã nõ fuerit allata.ff.de adop.l.ita diuus.cũ eo qꝺ ibi
no. Rñdeꝛ ꝙ ibi loqꝛ q̄ñ p reſcriptũ ꝯfirmaꝛ qꝺ iure non
tenuit.vbi aũt priuilm iuri cõi ꝯgruit nõ ẽ neceſſe ꝙ ptes
vocentꝛ ſeu ꝯſentiãt q꞉ nõ tãguntꝛ dcã aũt priuilia ⁊ maxĩe
priuilm dñi regis Roberti iuri cõi ꝯgruũt vt ſupi⁹ ẽ ꝓba-
tũ. Et p hoc etiã rñdeꝛ ad aliud qꝺ dicebaꝛ ꝙ maius ius
hʒ feudatari⁹ q̄ꝫ dñs feudi.q꞉ feudatari⁹ hʒ vtile dñiuꝫ qꝺ
ꝑferꝛ directo ⁊ tñ ñ põt ſine ꝯſenſu ſupioris dñi.ergo nec
ſupior dñs ſine ꝯſenſu feudatarij.q꞉ illꝺ veꝝ ẽ vbi de ge-
nerãdo ꝑiudicio agiꝛ vꝫ de hñdo nouo feudatario ad qꝺ
qs ꝯpelli non põt inuit⁹ ar.ei⁹ qꝺ hꝛ.C.de noua.l.i.⁊ ar.ff.
ꝓ ſocio.l.q admittiꝛ.in caſu aũt nr̃o priuilia ſunt ſm iura
cõia vt dictũ ẽ.ã.q̄nimo ⁊ vbi eẽt reſcriptũ qꝺ iterꝑtaretꝛ
caſuꝫ dubiũ ñ ꝯditõalr iterꝑtationẽ faceret deberet parte
pñte fieri:vt.C.de legi.⁊ ꝯſti.l.ſi.vbi aũt nõ ꝯditõalr vt in
caſu nr̃e q̃õnis ẽt abñte pte ꝯcedi põt facit tñ ius inter eas
pſonas tñ qb⁹ priuilm ẽ ꝯceſſuꝫ vt pulchre no.in glo.C.ꝺ
legi.l.ij.in glo.q icipit imo ſtatim. Non ob.ꝙ ſm reſcriptũ
dʒ de pꝛio facere mẽtionẽ.extra de reſcrip.c.i.hoc enĩ fa-
tuũ ẽ dicere cũ in ſcꝺo priuilio qꝺ fecit rex Robert⁹ nedũ
de pꝛio mẽtionẽ facit ſʒ de ṽbo ad ṽbũ i ipſo icludiꝛ.vbi
ergo totũ icludiꝛ de q̄libet ei⁹ pte ſit mẽtio:vt.ff.de le.iij.
l.ſi chorus.in pꝛin.⁊ ſic finẽ poſuit i dictis ſuis. ¶ Allega
uit ſcꝺo ꝓ pte nepotis pꝛ legũ ⁊ q ad iuriũ medullã ptin-
git dñs Oidra.de põte de laude q̃õnis ſic materiã tãgen-
do.ꝯſiderauit enĩ pꝛio circa ius pꝛiogeniture legẽ diuinã
⁊ ius nature demũ iura cõia ciuilia ⁊ poſt hec regalia pri-
uilegia ꝓbauit aſſerẽs non debere dici priuilia ſʒ declarã
tia ius cõe cũ eẽt inq̄tũ ius dicti quõdã do. M. tangebaꝛ
magis cõi iure q̄ꝫ ſpãli ⁊ g̃toſo fundata. Etiã pꝛio iure di-
uino dicebat pꝛiogenitũ i indiuiſibilib⁹ ac comitatib⁹ ⁊ re-
gnis ſcꝺogenitis de iure legis moſaice dẽre ꝑferri.naꝫ ge
neſi vt legiꝛ Iacob abſtulit ius pꝛiogẽiture Eſau Iſaach
cõi coꝝ pꝛe viuẽte. Vñ dicit Eſau de Iacob pꝛiogenita
mea añ tulit ⁊ ꝓpea pcipiꝛ ⁊ clare mõſtraꝛ ꝙ q꞉ viuẽte pꝛe
ꝯpetũt ea cedere vẽdere donare ⁊ i aliũ trãſferre põt fili⁹
pꝛiogenit⁹.vt.vij.q.i.c.q̄ꝫ piculoſuꝫ. Et no.de hoc plene p
Ho.extra de vo.⁊ vo.redẽ.c.lʒ.ex quo ꝯcludebat ꝙ ſi vẽ-
dere donare ⁊ cedere põt ius pꝛiogeniture qꝺ diuia lege
ꝑmittiꝛ.ergo ſatis ꝯſtat ꝙ ad heredẽ trãſmittit maxĩe filiũ
ar.ff.de acq.re.do.l.q̄dã nec odioſuꝫ ius eẽ cẽſetꝛ ꝯſidera
bat eẽ ius nature ad qꝺ deueniebat hoc mõ aſſignãdo rõ-
nẽ q̃re pꝛ plus diligit filiũ q̄ꝫ fili⁹ diligit patrẽ ⁊ adiecit rõ-
nẽ eẽ nature.q꞉ pꝛ in filio ptẽ ſui retinet ſeu hʒ.tũc arguit
ſic ex modico falſitatis tota oꝛo falſa reddiꝛ.vt de reb.du.
l.ſi is q ducẽta.§.verũ.q̄ꝫ enĩꝫ dñs. M. dci comitis. T. pꝛ
mortu⁹ ſit cũ eiuſdẽ dñi. M. ps i eodẽ. T. comite ei⁹ filio p
ſeuerat nec põt videri vꝛ dici mortu⁹ cũ ei⁹ pars viuat nec
ſpiri põt ex inde dcõ dño Iac.ſuccedẽdi rõ i ꝑmiſſis ar.
ff.de vſufru.l.ſi cui vſuſruct⁹ inſule.⁊ de ꝯhẽ.emp.⁊ vẽ.l.
domũ.§.ſi vo quãtacũqꝫ. Tangebat demũ iura cõia hoc
mõ qꝺ iuris ẽ de toto quo ad totũ idẽ de pte quo ad ptẽ
⁊ ecõtra.ff.de rei vẽ.l.que de tota. Sʒ ꝯſtat ꝙ vbi tractaꝛ
de admitẽdis ad ptẽ in ſucceſſiõe cũ patru⁹ pꝛis pſonaꝫ
repñtat nõ in capita ſed in ſtirpẽ ex pſona pꝛis ſuccedunt
vt in ꝑal.auc.ceſſante.⁊ auc.poſt frẽs.⁊ in auẽ.de hꝛ.que
ab inteſta.deferũ.§.i.ergo veluti pꝛis pſonã repñtãtes vt
de iure ꝑlationis in totũ rõne pꝛiogeniture agiꝛ patruus
in totũ excludãt ſicut ei⁹ pꝛ pꝛiogenitus cũ patruõ iuꝛ fo-
ret pꝛiogeniture indubitabilr excluſurus. ¶ Preterea

tangebat mĩm ſucceſſiõis dicti comitis .T. nepotis inda-
gando nũqd ad ſucceſſiõem p̃dictã veniat ex pſona ſua p̃
mogeniti pr̃is ſui qd̃ indubitabile reputabat dicẽs q̃ non
ex pſona ſua ſ; ſui pr̃is p̃logeniti d; admitti. Et ad hec
adducebat. ff. de colla. bo. l. dedit dotẽ auus. et eo. titu. l. ſi
nepotes. et. ff. de bo. inſti. l. ſ; ſi in cõditiõe. §. nepotes. In q̃
bus dr̃ q̃ auus p̃p filij pſona d; nepoti dotẽ dare ſicut et
filie cũ filie pſonã repñtat. et in d. l. ſi nepotes dicit̃ q̃ nepo
tibus cõfert ſicut fratri quaſi oẽs auus eſſent. ſ. pater eoꝝ
exquo p̃cipit̃ q̃ ex pſona pr̃is nõ eoꝝ veniũt ad qd̃ fac. ff.
de re mil. l. miles agrũ. nam tãta eſt filij et pr̃is identitas
q̃ a pr̃e in filiũ videat̃ eẽ quaſi qdã cõtinuatio dñij et ĩ vi
uo pr̃e videnĩ filij quodãmõ dñi reꝝ et iuriũ pr̃noꝝ imo
nec diſtinguit̃ pr̃ a filio niſi nõis p quã diſtinguit̃ gẽitor
ab eo q̃ ẽ genit⁹. vt. ff. de lib. et poſth. l. in ſuis. et veniet hic
nepos ad ius qd̃ nõdũ erat pr̃i q̃ſitũ in actu ſ; ſolũ in hitu
ſicut de q̃rela inofficioſi teſti q̃ naſcit̃ in aditione h̃ditatꝭ.
vt. ff. de inoffi. te. l. papinian⁹. §. ſi cõditioni. et tñ fili⁹ exh̃e
datus decedẽs añ aditã h̃ditatẽ trãſmittit eã ad filiũ ſuũ
ſ; nõdũ natã nec ꝑparatã. vt. C. de inoffi. te. l. ſi q̃ filiũ. In
l. ſi q̃ filiũ añ filij obitũ ſpes q̃rele ſibi orta erat. q2 pr̃ filij
exh̃edati teſtãtis erat defunctus et pẽdebat termin⁹ h̃edi
inſtituto ad h̃ditatẽ adeũdã ſtatutus ſibi a iure a morte
teſtatoris. vt in l. ſancim⁹ in fi. C. de inoffi. teſta. iõ ſpes illa
orta filio dcõ pẽdẽte deliberatõe leg. tranſmittit̃ legis be
neficio. et ſic nil. tũc h; in caſu nr̃o de filio p̃mogenito q̃ l bo
nis patris eo viuẽte ius nullũ hẽbat nullãq; ſpem ortã õ
p̃iti que eſtimari poſſit. et ſic q̃ nõ hñit trãſmittere ñ põ
tuit. Arguebat vlteri⁹ vbi pr̃ vni ex filijs libertũ aſſignauit
q̃ dcõ filio viuẽte eo mortuo nõ diſtinguit̃ quo tpe ſup
ſtitib⁹ liberis et ex eis alijs derelictis frẽs ei⁹ cui fcã ẽ aſſi
gnatio nũq̃ ius hẽnt in dcõ liberto q̃diu is cui fcã eſt li
berti aſſignatio vl ex eo aliq̃s ſupuiuit. vt p;. ff. de aſſigna.
liber. a parẽ. l. iij. §. ſi. cũ duab⁹ ll. ſe. hic aũt p̃mogenito fcã
eſt feudi aſſignatio que nõ eſt minoris efficacie q̃ illa q̃ fit
per hoiem. vt. ff. de iurepa. l. ſi libertus minorẽ. ¶ Pre-
terea dicebat̃ q̃ ius cõpetẽs ex bñficio legis nõ trãſeat ad
h̃edes anteq̃ deferat̃ realr̃ ipſe rñdebat q̃ ñ cõcedebat et
hoc pulchre lege demõſtrabat is qui in adopti. dat̃ habs
q̃rtã ex bñficio cõſtõnis diui pij ſeu leg. vt l. i. ſi arrogator
ff. de adop. mõ q̃rta l. nũqd fili⁹ in adoptionẽ vel arroga-
tionẽ dat⁹ ſi nãlis patris bonoꝝ poſſeſſiones petat q̃rtã ſi
bi debitã coh̃edibus cõferat ſ; eã in ſpe hẽat nec ſit realr̃
aſſecutus añq̃ ad ipſam q̃õem legiſlator rñdeat dicit dcã
q̃rte ius patre arrogãte ſupſtite ad h̃edem tranſmittere ar
rogatũ. vt. ff. de colla. bo. l. i. §. ſi impuberi. ſic in ꝓpoſito
cũ ius p̃logeniture ex cõſtitutõis bñficio p̃mogenito deat̃
eſſe viuẽte eo de cuius p̃logenitura agit̃ p̃logenit⁹ mo
riẽs ad poſteros h̃edes ius p̃mogẽiture trãſmittit et ꝑpea
ſoluebat qd̃ dicebat̃ nõ delatũ nõ q̃ſitũ ius ad poſteros
nõ trãſmittat̃ veꝝ eſt vbi ſperat̃ deferri ex volũtate teſtã
tis cuius cõtraria volũtate tolli põt. et ꝑpea nõ debitũ; nec
quaſi cenſet̃. vbi aũt ex cõſtõnis bñficio ius debet̃ cũ vo
lũtate eius a quo debet̃ tolli ñ poſſit vt in feudo qd̃ ẽ p̃
mogenito debitũ iuſte dicit̃ q̃ ad poſteros tranſmittat̃ q̃ſi
eo ſuũ et reſpectu teſtãtis alienũ. vt. ff. de inoffi. teſta. l. pa
pinianus. §. ſi q̃ impuberes. ¶ Rñdebat et alr̃ dicens q̃
iura que impediũt trãſmiſſiõem mortuo aliquo eo viuen
te de cuius ſucceſſiõe agit̃. nũc hẽbẽt locũ in his que de
bent̃ alicui vt heredi nõ aũt in his q̃e debent̃ alicui nõ
vt heredi ſ; vt filio. ff. de ſenato. l. emãcipatũ. §. vlti. A cõ
trario tñ ſumpto argumẽto ibi ſ; ſi poſt amiſerit dignita
tẽ añ cõceptiõem zc. quaſi diceret ſecus ſi poſt cõceptiõem.
et per h̃ qd̃ ibi notat̃ de in ius vocã. l. adoptionũ. §. vl. Et
de interdic. et releg. l. ij. tũc aũt eſt hoc feudũ qd̃ debet̃ fi
lio et ñ heredi. ar. ꝓ hoc. C. de lati. liber. tollen. l. vnica. §. ſ;
et ſi ſub cõditione. Et de pri. ſacro ſcri. l. ſi q̃ in ſacri. Dice
bat. n. cõſtõem regni inquãtũ loquit̃ de ꝓrogatiua etatis
et ſexus itelligi ceteris parib⁹. h̃ aũt ẽ ꝓrogatiua ꝓlatõis. ex
pſona patris in cui⁹ locũ ſuccedit. Nã ex pſone ei⁹ ẽ po-
ſiet. vt. ff. qui po. i pig. ha. l. q̃ p̃ior. §. ſi titius. et que res in
pigno. vel hypo. obli. nõ poſ. l. ariſto. Ex pſona nẽpe pr̃is
ſepe q2 iter cõpoſitores p̃uilẽm ꝓlatõis ſortit̃. vt. C. de ad
uo. diuer. iu. l. nẽim filios. et l. petitionẽ. §. filij. et l. iubem⁹.
§. et ſi filius. Poſt hoc ad argumẽta i cõtrariũ rñdebat ad
illud qd̃ dicebat̃ q̃ pſonalia bñficia debẽt cũ pſona finiri
vt in iã alleg. l. in oĩb⁹ cãis. circa qd̃ ipſe dicebat q̃ audiue
rat a magr̃o ſuo dño Dyno q̃ aut pſona eſt cã imediata et
ꝓxĩa bñficij pſonalis. Aut nõ ẽ ꝓxĩa et imediata cã bñficij
pſonalis ſ; leſio vel alia cã vt i ꝓpoſito etas ſeu p̃logeni-
tura. ¶ Primo caſu bñficiũ cũ pſona extinguit̃. Et ita itel-
ligit̃ l. in oĩb⁹. et l. p̃uilẽm. eo. ti. Ubi aũt nõ ẽ cã imediata
ſ; alia cã tũc cũ pſona nõ extingit̃ ſ; trãſit ad h̃edẽ. vt in l.
nõ ſolũ. ff. de mio. et eo. ti. l. mior. §. ſi. et l. ſeq. et. C. ad vell. l.
h̃edes. cũ ergo p̃dicti p̃uilegij nõ fuerit cã ꝓxĩa et imedia
ta pſona dicti quõdã dñi. B. ſ; vt p̃logeniti qd̃ ꝓbat̃ exẽ
plo põt eni q2 pietatꝭ grã geminã affectionẽ hẽre. vnã cõe;
quã hõ hoi d; cũ iter oẽs hoies nã quãdã cognationẽ cõ
ſtituerit. vt. ff. de iuſti. et iur. l. vt vim põt et aliã hẽe q̃ vocat̃
pietas et hec ẽ iter patrẽ et filiũ. et ſic ẽ gemĩa q2 hõ et q2 pr̃
vt. ff. de libe. ho. exhi. l. iij. §. ſ; cũ q2 retineat. ad qd̃ facit. ff.
de adop. l. ſi pr̃. §. q̃ duos. et eo. ti. l. nec eni;. §. eoꝝ. cã ergo
p̃uilegij in cã nõ q2 dñs. B. ſ; q2 p̃logenit⁹ dicti quõdã
T. comitis dictũ p̃logeniture p̃uilẽm. q2 non ẽ ꝑp pſonã
p̃ncipalr̃ ſ; ꝑp cã; p̃logẽiture iõ trãſeat ad h̃edẽ. ¶ Nec
ob. q̃ de poſſeſſoriis dicebat̃ de reſtõne poſſeſſiõis facien-
da rõne violẽtie. nõ obſtãte obiectu exceptionis ꝓprieta
tis q2. tunc illud verum eſt quando ꝓprietatis exceptio
eſt ꝓbanda. vbi autem eſt iam ꝓbata ſ; Inno. q̃ exceptio
ꝓprietatis ĩpediat reſtõnẽ poſſeſſiõis vt ẽ videre in mulie
re q̃ petebat ſe i poſſeſſionẽ matrimonij viro reſtitui cõtra
quã ſi ꝓbata iã exceptio opponat̃ obiect⁹ exceptiõis ipſi⁹
repellit mulierẽ p̃dictã. vt extra de diuor. c. ſignificaſti. vt
in ꝓpoſito cũ ſit dicti comitis et nepotis iã ꝓbata intentio
circa ꝓprietatẽ iã iure diuino q̃ iure naturali q̃ etiã iure
cõi ciuili nõ ẽ dicte poſſeſſionis reſtõ faciẽda nec dicebat
dcã p̃uilẽia regalia iura ſpũalia cõtinere. ſ; declaratõe; po-
tius iuriũ cõium i cãe q̃õnis nr̃e. et his breuiter fuit cõtẽt⁹.
¶ Tertio et vltio ꝓ hac pte allegauit dñs Armãdus de
narceſio auditor ſacri palatij q̃ dict⁹ nepos dicto dño Ja.
debebat p̃ferri. et hoc mõ qd̃ p̃ns cõtrahẽtes põt. l. ff. de pac.
l. nõ ĩpoſſibile. ſ; cõſtat q̃ ꝓhẽtis cõuẽtio hoc põt: vt inſti. de
ver. ob. §. ex cõditiõali. ſic i ꝓpoſito cũ ius p̃logeniture ex
bñficio legis ſeu cõſtõnis cõpetat q̃ illud ad poſteros trãſ
mittat̃. ¶ Preterea retẽta pr̃a eq̃patiõe q̃ idẽ opet̃ ꝓui
ſio l. q̃ hois. arguit ſic. Ubi ab hoie ſibi ꝓuidet̃ in dubio
vr̃ ſibi et ſuis ꝓuidere: vt. ff. de ꝓba. l. ſi. et l. ſi pactũ ita hic
vbi a bñficio cõſtõnis ſeu legis ꝓuidet̃ ſibi et ſuis h̃edib⁹
videat̃ eſſe ꝓuiſum. et ad corroborationẽ p̃dicti argumẽti
adducebat. l. quã eẽ dicebat quaſi caſu; i terminis q̃õnis
p̃ñtis vbi pron⁹ rõne iuriſpronat⁹ in iudicio cõtra libertũ;
egit ſ; pron⁹ deceſſerit tñ trãſmittit et iuſpronat⁹ et iudiciũ
ad filios et ſi h̃edes nõ ſint. vt. ff. de op. lib. l. ſi opaꝝ actũ in
iudicio. ¶ Preterea p̃ſuppoſita pr̃a equipatõe vbi duo
bus manumittẽtib⁹ ope p̃mittunt̃ vno mortuo derelicto fi-
lio et ſupſtite alio manumittẽte mortui fili⁹ petet opas ſicut
pr̃. vt. ff. de op. lib. l. a duob⁹. et ꝑpea legato p̃dio cũ villico
cõtubernali ei⁹ et filij et nepotes ẽt itelligũt̃ legati. nã filio
rũ appellõne oẽs q̃ ex nobis cõdeſcẽdũt cõtinent̃ et ꝑpea ẽt
nepotes eni dulciori noie poſſum⁹ nr̃os nepotes q̃ appel-
latõe filij nolare: vt. ff. de v. ſig. l. liberoꝝ. ¶ Preterea qñ
alicui⁹ rei deficiẽtis ſupſunt reliq̃e non vẽdicat ſibi locũ q̃
ſouet ex iuris ordine alõs ſucceſſur⁹ vt ẽ videre i materia tu
telaꝝ nã deficiẽte teſtamẽtaria lr̃ima de iure ſuccedit et in
defectu lr̃ime datiua vẽdicat ſibi locũ vbi aũt dati⁹ teſtõ
remouet̃. vel ſi a tutela ſe excuſat. q2 ſupſunt reliq̃e nõ ſuc-
cedit lr̃ima tutela ſ; locũ ſibi vẽdicat tutela datiua. vt. ff. de
teſta. tute. l. ſi q̃ ſub cõditõe. §. et ſi ſemel adiũcto qd̃ no. C. de
teſta. tute. l. i. vbi rõ aſſignat̃ in caſu p̃miſſo illa. i. q̃ remãſe
rũt reliq̃e ſic i ꝓpoſito cũ dicti dñi quõdã. B. ſupſint reli-
quie

quie eo ꝙ ei⁹ pſona repſuet̃ i dictã comiſſ. Et nõ ergo vi-
dicet ſibi locũ i ſucceſſione pmiſſa dño Jac. memoratus.
¶ Preterea ex tenore puilegij dñi regis Roberti appet
in dubio pmiſſe qõnis ſniam ſeu iudicatũ. cũ ergo dicta
ſnia i ſe erroꝛẽ nõ hẽat manifeſtũ nec ſit ↄtra ↄſtõnes aut
leges vel per pmiſſa ſupi⁹ ẽ mõſtratũ nec fuerit appellatũ
ab ea ſ; iam trãſiuerat in rem iudi. nõ eſt quodãmõ ꝙ p
pte dicti dñi Jaco. ↄtra dcm̃ puilegiũ ꝑ poſſit opponi. ⁊ p
hoc. ff. que ſen. ſine appel. re. l. j. in pri. ⁊ C. quoꝝ ap. nõ re.
l. j. ff. de re iudi. l. cũ plati. ff. de tuto. ⁊ cu. dato ab his. l.
ſcye egreſſe. cũ ſimi. allegabat ẽt dcm̃ ar. de aſſignatiõe li-
bertoꝝ pro quo pter dictas leges in dcõ argumẽto alle-
gatas allegabat legẽ aſſignare. ff. de aſſigna. liber. ⁊ ſic ſcẽ
ſnĩe. Et ſic pro iſta pte ſniatũ fuit p dcm̃ dñm regẽ Ro-
bertũ excluſa a dcã ſucceſſiõe dcõ dño Ja. in ciuitate aui
nione. Cardinales qui aſtabãt eidẽ dño regi fuerũt dño
B. ſancte Marie in agno. dño Ja. gaytan⁹ ſci Theodo-
ri diacon⁹ cardi. pdictas aũt allegationes recollegit pre-
dictus dño Joannes de lauduno quas poſtea correxit
dictus dño Oldra. de laude.

De verbo. ſig. ⁊ de ſepul.

ccXXV

¶ Grauamia que fratribus ordinũ mẽdicãtiũ iferunt̃ ↄ ↄſtitutões ſup cathedrã ⁊ puilegia eis ↄceſſa ⁊ iura cõia.
¶ Pᵒmo. n. ex eo ꝙ li; in ipſa ↄſtõne dicat̃ expreſſe ꝙ frẽs dictoꝝ ordinũ liberã hñt ſepulturã ⁊ oẽs ad eã recipe valeãt q in eoꝝ eccleſijs ſeu locis elegerit ſepeliri ⁊ in puilegijs ipſis a ſede apłica cõceſſis expreſſe dicat̃ in hec vba. Sepulturã quoq; in locis cimiterijs ⁊ eccleſijs veſtris eõ eedim⁹ ⁊ eã liberã eẽ cenſemus vt eoꝝ deuotioni ⁊ extreme volũtati q ſe illic ſepeliri deliberauerit nullus obſiſtat. Et dcã ↄſtitutio ſup cathedrã expſſe caſſet oẽs ↄſuetudines ↄuẽtiones ⁊ pacta que obuiarẽt hmõi fratꝝ libere ſepulture. Ipſi tñ plati rectores ſeu curati. in pluribꝰ locis nõ pmittũt ipſos frẽs ire libere ad aſſumẽdũ corpora defunctoꝝ qui apud eos elegerũt dũ viuerẽt ſepeliri d ipſoꝝ domibꝰ ad ſuas eccłas deferre q̃nimo faciũt ⁊ ↄpellunt d ſcõ ipſa corpora pmitꝰ ad ipſoꝝ cathedrales vel pochiales eccłas deferri vbi aliqñ faciũt miſſam ſolẽnẽ cantari ⁊ populũ ⁊ frẽs diuti⁹ expectare ⁊ oblatões oẽs recipiunt q̃nq; q̃rtã canonicã excedẽtes. ⁊ ẽt aliqñ pãnos ⁊ lectos qui ſupra funus ſunt ⁊ cũ funere ibidẽ ſunt delati accipiũt ⁊ ſic corpus nudatũ fribus derelinquũt ⁊ vltra extoꝛquere nitunt̃ a dictis frib⁹ de olb⁹ obuẽtionib⁹ quas poſtea ſuſcipiunt tam de funeralib⁹ q̃ de q̃buſcũq; relictis quartam partez. ¶ Scdõ li; ſedes apłica ſtatuerit i hec vba decernim⁹ ⁊ oẽs eccłe dictoꝝ fratꝝ vbi ↄuentus exiſtũt ↄuẽtuales vocent̃ ⁊ inter honorabiles ↄgregationes hẽant̃ ⁊ tã de iure q̃ ẽt de ↄſuetudine poſſint dci fratres ire ad aſſumẽdũ corpora illoꝝ qui apud eos elegerint ſepeliri pceſſionalr ⁊ cũ cruce. tñ in nõnullis ptib⁹ plati rectores ſeu curati phibẽt dictis frib⁹ ne vadãt ad aſſumẽdũ ipſa corpora pceſſionalr ⁊ cũ cruce. ¶ Tertio li; dcã decre. ſup cathedrã expſſe inuat ꝙ de relictis fratrib⁹ per illos q apud eos elegerint ſepeliri quartã dare ſacerdotibus ⁊ eccłaꝝ rectorib⁹ teneant̃ fratres pdicti ⁊ tã ex textu q̃ ex gl. Jo. an. ibidẽ poſita ⁊ doctoꝝ ſentẽtijs pateat manifeſte ꝙ de relictis ipſis frib⁹ per illos q apud eos ñ ſepeliunt̃ plati ⁊ rectores d talib⁹ relictꝫ q̃rtã exigere moliũt̃. ¶ Quarto li; dcã decretalis ſup cathedrã expſſe loquat̃ ſolũ de relictis ipſis fratrib⁹ q̃bus ↄpetit ad ſepulturã recipe vt ſic act⁹ nulli ſingulari ↄuenicẽs ſ; collegio. Nñ tã; ex vbis q̃ ex mẽte ⁊ rõne dicte decretalis pateat ꝙ ſolum de relictis pro ſepultura frib⁹ i cõi ad quos ſpectat ad ſepulturã recipe quartã debeat̃ ipſi tñ plati rectores ſeu curati ↄ dictã decretalẽ ⁊ doctoꝝ ſnias nitũt̃ quarta exiger̃ d relictꝫ bõafide ñ p ſepultura ſ; rõe parẽtele vł amicitie aut recepti bñficij cuiuſlibet ſingłaris friſ. Nec obſtãt dĩcta frib⁹ vba dcẽ decretał vbi dĩ d q̃buſcũq; relictꝫ ipſis frib⁹ diſtincte vł indiſtincte ad quoſcũq; certos ⁊ determinatos vſus. q; hec vba res legatas ⁊ modos legãdi reſpiciũt nõ aũt pſonas legatarioꝝ ampliãt vt p iura pbat̃ nec etiã obſtat ꝙ dicti plati ⁊ rectores dicũt ꝙ relictũ ſingulis frib⁹ acq̃rit̃ ↄuẽtui. q; nõ pſona. i. ↄuẽt⁹ q fungit̃ vice pſone ẽ cã q̃re q̃rta debeat̃. S; cã eſt ſepultura vt p; ex tex. dicte decretalis. Et iõ dcã oplo nõ pcedit. ¶ Quinto li; dicta decretalis ſup cathedrã expſſe dicat de relictis nec nõ datis vel q̃litercũq; donatis i morte ſeu mortis articło in ſfirmitate donãtis de q̃ deceſſit ↄ tñ ex ipſo tex. q̃ ex glo. ibi poſita q icipit i egritudie ⁊c. expſſe pateat ꝙ d relictis ante infirmitatẽ de q̃ deceſſit q ſepulturã elegit q̃rta nõ debet ab ipſis tñ frib⁹ de ipſis q̃rtã exiger̃ moliũt̃. ¶ Sexto li; dcã decretalis expſſe dicat ne pochiani eccłe ⁊ ipſoꝝ curati ſiue rectores debitis bñficijs defraudent̃ ſtatuim⁹ ⁊ ordinam⁹ ⁊c. Et ſic cã q̃re ſtatuit̃ frẽs dare q̃rtã d relictis ipſis vt ibi dĩ ſit ne rectores ſiue curati defraudent̃ debitis bñficijs. Ex quo ſeq̃t̃ ꝙ vbi defunct⁹ q elegit apõ frẽs ſepeliri relinq̃t ipſis rectorib⁹ ſiue curatis tm̃ q aſcẽdit ad canõicã portionẽ q̃ de toto iudicio detrahẽda ẽ. vt extra d ſepul. c. j. ⁊ c. cũ ſit qõ. ⁊ c. relatũ cũ dicti plati rectores ſeu curati q̃ntũcũq; ſit eis p teſtõres relictũ nullaten⁹ cõputato vel cõpẽſato ꝙ eis relictũ eſt volũt itegrã q̃rtã de olb⁹ relictis frib⁹ ſibi ſolui qđ ẽ expſſe ↄtra rõnẽ ⁊ mẽtẽ ipſi⁹ decretalis ⁊ ↄtra glo. ibi poſitã. ¶ Septio li; dcã decretalis nõ dicat de olb⁹ obuẽtõib⁹ ſimplr ⁊ abſolute ſ; determiate. ſ. tñ de funeralib⁹ q̃ de q̃buſcũq; relictis ⁊ nõ niſi de his q̃ defunct⁹ ordinauit q̃rta debeat̃ vt expſſe p;. extra d ſepul. c. j. in tex. ⁊ glo. ⁊ c. ſeq. ⁊ c. de his. ⁊ c. cũ ſup. ⁊ capi. in fra. ⁊ ex dicta decretali ſup cathedrã. q̃ li; dicat in pncipio de olb⁹ obuẽtiõib⁹ poſtea determiat de q̃buſcũq; ⁊ quocũq; mõ ⁊ q̃ñcũq; relictis. ſ. in vltia volũtate vt p; cuilib; intuẽti. ⁊ Jo. an. notat ibidẽ. ipſi tñ plati ⁊ rectores ↄ mẽtẽ ⁊ vba dicte decretalis nitunt̃ extorq̃re q̃rtã a dictis frib⁹ etiã de his q̃ nõ ſunt p teſtõrẽ ordinata. Et ẽt de his q̃ ppinq ⁊ amici q veniũt ad honorãdũ defunctũ de burſa ſua offerũt ſup altare vel ad miſſas priuatas. ¶ Octauo li; de iure mortuaria a funeralib⁹ diſtinguant̃ vt no. p Jnno. ⁊ Ho. extra de excel. pla. c. tãta. in glo. ſignata ſup vbo poſt interdicti violationẽ. Hinc ẽ ꝙ ſm ip; Jnno. q̃rta mortuarioꝝ ſicut nec deciaꝝ non debet̃ de iure cõi ſicut ipſe no. extra de offi. or. cõquerẽte. in glo. ſignata ſup vbo honorent̃. Et dicte decretalis vba loquant̃ tm̃ de funeralib⁹. Jpſi plati tñ ⁊ rectores ipſa; decretalẽ extẽdẽtes ad mortuaria pperã ⁊ indebite ab ipſis frib⁹ q̃rtã ptẽ de mortuarijs exigere moliũt̃. ¶ Nono li; dcã decretalis apte dicat ꝙ frẽs pdicti q̃rtã ptẽ iã de funeralib⁹ ꝙ de q̃buſcũq; relictis parochialib⁹ rectoribus ⁊ ſacerdotib⁹ eccłaꝝ ſeu curatis largiri itegre teneant̃ ⁊ ifra ab eis aũt vltra portionẽ hmõi nil exigere valeãt nec ampli⁹ dicti frẽs ipendere ſint aſtricti. Ex q̃b⁹ vbis clare p; ꝙ dicti rectores ⁊ curati dictã q̃rtã ſolũ ab ipſis frib⁹ debẽt exigere ⁊ ab eis recipe. Jpſi tñ plati ⁊ rectores ⁊ curati i aliq̃b⁹ ptib⁹ vt grauẽt defunctoꝝ hẽdes q apud frẽs ſepeliri elegerũt ⁊ vt p ↄñs alij retrahant̃ ne apud frẽs pdictos eligant ſepeliri ẽt añq̃ corpa ipſoꝝ qui apud frẽs ipſos ſepeliri elegerũt tradi pmittant eccłaſtice ſepulture ↄtra dictã decretalẽ cõpellũt ↄ eos hẽdes ad ſoluẽdũ integralr q̃rtã pdictã vel ad ſatiſfaciẽdũ de ipſa ſoluẽda eis infra certũ tpꝰ ⁊ ↄpellũt ipſos hẽdes ad exhibẽdũ publice eis teſtamẽta itegre defunctoꝝ. ¶ Decimo cũ in puilegijs dictis frib⁹ p apłicã ſedẽ ↄceſſis dicat̃ i hec vba Diſtricti⁹ inhibem⁹ ne de his q̃ in ornamẽtis vel p eis aut libris ſeu fabricis luminarib⁹ quoq; āniuerſarijs ſeptio vł geſimo trigeſimo ſeu alijs ad ppetuũ cultũ diuinũ eccleſijs vel locis vrĩs i vltia volũtate legant̃ canõica portio ab aliq̃b⁹ deducat̃ dũmõ i fraudẽ hmõi legata nõ fiãt. Et dicta priuilia nõ tollant̃ p dictã ↄſtõnẽ cũ nõ ſint ↄtraria his q̃ in ipſa ↄſtõne ſtatuunt̃ cũ ibidẽ ſolũmõ ſtatuat̃ de relictis ipſis frib⁹ ad vſus eoꝝ. relicta aũt ad cultũ diuinũ ipſis frib⁹ ad vſum eoꝝ relicta nullaten⁹ dici pñt. Et iõ de ipſis

quarta aliq̄ nō detrabiē. Ipſi tñ ꝑlati ⁊ rectores de hmōi
relictis ad cultū diuinū ab ipſis fribus ſeu hrdib⁹ decedē
tiū quartā exigere ↄtra dcā ꝓuilegia ⁊ iura ⁊ dicte decre
talis ſnīaꝫ moliūt. ¶ Undecio ↄtra vba expſſa ⁊ mentē
dcē ↄſtitutiōis ⁊ cōtra oīa iura in aliqbus ptib⁹ marie in
ptib⁹ ſaxonie nōnulli ꝑlati ⁊ rectores eccliaꝝ de his q̄ ipſis
frib⁹ iter viuos amore dei dant donant ſeu offerunt ⁊ d̄
elemoſinis ēt hoſtiatiꝫ mendicatis quartā ab ipſis fribus
auferūt ⁊ extorquēt. ¶ Duodecio lꝫ decretalis. extra de
ſepul. dicat qd̄ pr̄ impuberes filios pōt ſi ↄſuetudo terre
id hēat quo voluerit ſepelire. nōnulli tñ ꝑlati ⁊ ecclīaꝝ re
ctores in diuerſis ptib⁹ mūdi ⁊ marie in ciuitate auionēꝫ.
in qua cōſuetudo habet ꝙ parētes poſſint ꝓ filijs impu
berib⁹ quo voluerit eligere ſepulturā de fcō ꝓhibēt ⁊ in
terdicūt ne impuberes pro qbus parentes elegerūt apud
frēs ipſos ſepulturā apud eos ſeu eoꝝ eccleſias tumulent
ipſoꝝ impubeꝝ corpora violēter ſeu de fcō arripiūt ⁊ i eo
rū eccleſijs pochialib⁹ faciūt ſepeliri. ¶ Terciodecio licꝫ
ſm ꝙ no. ꝑ Cōpoſt. extra de ↄſue. c. vlti. ſufficere vr̄ ꝙ ta
lis ↄſuetudo a iure approbata fuerit ꝑ x. vel. xx. ānos. ſer
uata ⁊ obtēta. Nōnulli tñ ꝑlati ⁊ ecclīaꝝ rectores frēs vo
lētes ꝓbare ↄſuetudineꝫ longi tpis eos ab hmōi ꝓbatiōe
repellūt ⁊ repelli faciūt aſſerentes ꝙ ↄſuetudo ꝑſcripta ꝑ
tñ tp̄s cuius memoria nō exiſtit aut ſaltē longiſſimi tpis ē
ꝓbanda. Et ſic ꝑ hmōi vias dcōs frēs a ſepultura impu
berū excludere conant̄. ¶ Quartodecio nōnulli ꝑlati alij
quādo ſic artāt numeꝝ fratrū ꝑñtatoꝝ eiſdē ⁊ nōnulli alij
tot caſus de facto retinēt in qbus ptātem abſoluendi ſibi
i pſis ſolūmō reſeruāt in abſoluēdis in caſib⁹ hmōi reſer
uatis per eos excōicatōis ſnīam pmulgāt ꝙ ptās ⁊ aucto
ritas dictis frib⁹ ꝑ ſedē aplicam attributa euacuat̄ aut ni
miū eneruat̄. Querit̄ mō quid iuris. ¶ Circa pmū vr̄ ꝑ
frib⁹ ſentiēdū ꝙ vbū liberā notat quādā ꝓrogatiuā abſo
lutā ⁊ dñium ſupactū cui addit̄. vt. ff. de pcu. l. pcurator
cui gnālr libera. de iureiu. l. iuſiurādū qd̄ ex ↄuētiōe. §. ſi.
⁊ extra de elec. c. cū nobis olim in fi. Cōſtat aūt ꝙ non hꝫ
dñium ſupactū. qꝛ quotienſcūqꝫ illud exercere vult ſemꝑ
aliqualr̄ impedit̄. Oīs nāqꝫ ꝓhibitio ſiue ꝑpetua ſiue ad
tēpus ↄtradicit libertati ſimplr̄ ↄſiderate vt. ff. d̄ ſta. ho. l.
libertas. Itē populus liber dr̄ ꝙ nullius alterius ptāti ſu
biectus ē. vt. ff. de cap. ⁊ poſtli. reuer. l. nō dubito. §. ꝑplſs
aūt liber. Sic ⁊ illa ſola ſepultura dr̄ libera que nulli⁹ eſt
ptāti ſubiecta. Sꝫ ſi neceſſe hēret ad alterū locū declinat̄
vr̄ aliqualr̄ alteri⁹ dictōi ſuppoſitus. ergo ⁊c. Preterea ꝙ
directe ad debitū locū nō ꝑuenit leui⁹ ⁊ magis tenue ꝑue
nit. vt. ff. de ſer. vrba. ꝑdi. l. ſeruitutes. §. ſtillicidiuꝫ. Conſtat
aūt hoc libere ſepulture detrahere. ↄſtat. n. ꝙ plus frēs cō
ſequētur ⁊ in cōmodo tpali ⁊ in expeditōe velociori ſi dr̄
recte ad coꝝ domos funera portarent q̄ ſi alicubi alij de
ponant̄ ergo ⁊c. vt. ff. ad l. fal. l. qui quadraginta. §. ſi. Pre
terea vbū libere oēm ↄditionē ⁊ morā excludit. vt extra d̄
ꝑbē. c. extirpāde. §. vlti. eo. ti. c. ſi bñficia. li. vj. ⁊ de offi. or.
c. ordinarij. §. ꝙ ſi forte. Et ibi de hoc ꝑ Io. an. ⁊ Archi. ⁊
de homi. c. pro hūani. li. vj. ⁊ ſm hoc talis ↄſuetudo repu
ta ↄtradicēs aliqualr̄ detrahēs libere ſepulture vr̄ ſubla
ta ꝑ. §. vlt. dicte decre. ſup cathedram. Spoliantes vō fu
nus antēq̄ ad domos coꝝ deportent̄ debēt talr̄ ablata fra
tribus reſtituere ⁊ in eis quartā ꝑdere ad ſimilitudinē hr̄
dis res hrditarias detrahētis q in eis ꝑdit quartā trebel
lianicā ⁊ iure inſtōnis debitā quā erat alias detracturus.
vt. ff. ad l. fal. l. paulus rn̄dit ⁊ de his qui. vt indi. l. reſcri
ptū. Ultio certū ē ꝙ iſtud fun⁹ arcet̄ in itinere. ergo ꝓhi
bet̄ libera ſepultura iuxta text. l. dicētis prohiberi inferre
i ſepulchrū vr̄ ſiue i locū iſerī ꝓhibeat̄ ſiue i itinerē arceat̄
vt. ff. d̄ mortuo inferē. l. ij. §. ꝓhiberi. ¶ Circa ſcōꝫ vr̄ di
cēdū ꝙ liceat frib⁹ ēt ꝓceſſiōalr̄ ire ꝑ aſſumēdis funerib⁹
Et hoc pꝛo ſic. cui ↄcedit̄ finis ↄceſſa vident̄ ea ꝑ q̄ ꝑue
nit̄ ad finē: vt. ff. de pcur. l. ad rē. ⁊ l. ad legatū. Et cui ↄce
dit̄ hauſtus ex fonte ↄcedit̄ ſimilr̄ iter ad ipꝫ: vt. ff. de ſer.
ruſti. ꝑdi. l. iij. §. vl. ⁊ cui relictū ē horreū ad qd̄ ꝑ domū nō
legatā trāſitus erat relict⁹ vr̄ trāſitus ꝑ domū: vt. ff. de ſer.
vr. ꝑdi. l. olim ꝑbo. Itē ſi legatus ſit fundi vſuſruct⁹ legatū
vr̄ iter ꝑ aliū fundū ex quo aliūde ad fundū cui⁹ vſuſruct⁹
eſt legat⁹ iri nō pōt iō legat⁹ vr̄ ēt ſi teſtōr ꝓhibuerit: vt. ff.
vſufru. quēad. ca. l. j. §. vſuſruct⁹. ⁊ de vſufru. l. dñs eſto.
Et ſi dicat̄ nō lꝫ inuito rectore pochiā ei⁹ trāſire ſicut nec
inuito dño lꝫ ꝑdia ei⁹ igredi: vt. ff. d̄ ſerui. ruſti. ꝑdi. l. diu⁹.
Rūdet̄ ꝙ imo lꝫ ꝑꝑ finē ↄceſſuꝫ q apte alr̄ hēri non pōt. ⁊
aut alſs lꝫ domū alienā inuito dño intrare ⁊ pauimēta frā
gere ꝑ cloaca purgāda: vt. ff. de cloa. l. j. §. ꝙ ait ꝑtor. ⁊ pro
hoc. ff. de cādē. legēda. l. j. ⁊ ij. Et ꝑ eo qd̄ ē itererē ſi fun⁹
qd̄ ē fratrū ꝑ eos exportet̄ vr̄ ꝓceſſiōalr̄ fociet̄ certe nullū
niſi oculus inuidie eos moueat qb⁹ dicēdū eſt aut oculus
tuus neq̄ eſt ⁊c. Imo ēt aliqd incōmodū portare debēt vt
frēs maximū dānū vitēt: vt. ff. ne qd i lo. pu. l. j. §. ſunt q pu
tant. Preſtat ēt his arg. ꝙ lꝫ de ciuitate nō liceat ad villā
trāſire marmora vel colūnas trāſuehi tñ ad villā de villa
ꝑ mediā ciuitatē lꝫ ac ſi. l. dicat apte trāſuectionē eſſe illici
tā rōne rei q̄ trāſſert̄ ⁊ loci a quo non aūt rōne loci ꝑ quē:
vt. C. de hrdi. ꝑua. l. ſiqs opus hac. Ultio vr̄ cāus ꝙ his q
ſepeliēdi ius hīt ius ↄpetat ēt ꝑ alienos vicos ⁊ territoria
funera ipſa deferēdi: vt. ff. de ſepul. vio. l. iij. §. nō ꝑpetuo.
Et ſi dicāt rectores plꝫ ꝙ portēt lꝫ nō ꝓceſſionalr̄ nec cuꝫ
cruce. Rūdet̄ ꝙ ſi eis deportatio ↄceſſa vr̄. vr̄ ↄceſſa ꝙ ta
lia ↄſueuerūt deferri: vt. ff. de aq̄ plu. ar. l. ſi pri⁹. §. placuit.
de edi. edic. l. ꝙ ſi noliſ. §. ſiq aſſiduus. de euic. l. ſi fundus. ⁊
de pig. acti. l. ſi pignore. §. ſi. ſed ſm laudabilē vſuꝫ funera
ↄſueuerūt ſic ꝓceſſionalr̄ deferri. ergo ⁊c. ¶ Circa tertiū
indubitātr̄ vr̄ dicēdū ꝙ de relictis ab his q apud eos nō
eligūt ſepulturā nulla q̄rta debeat̄. Pꝛio qꝛ ceſſat rō ↄſtō
nis. ſ. electio ſepulture ⁊c. vt. ff. de iureiu. l. adigere. §. quā
uis. de adulte. l. ſi poſtulauerit. ⁊ de pac. l. qd dictū. Prete
rea illa ē regula ꝙ ille ſolū ad collationē alteri faciēdā vr̄
get ꝑ cui⁹ ↄcurſuꝫ alteri iniuria irrogat̄: vt. ff. de leg. ꝑſtā.
ↄtratab. bo. poſ. pe. l. filiū. §. ⁊ ſi ſit ↄña. ⁊ de col. do. l. ſi fue
rit filia. Sꝫ frēs nullā iniuriā irrogāt rectoribus. qꝛ apud
eos nō ē ſepultura electa. ergo ⁊c. Etiā ſicut dicit Io. mo.
fortunat⁹ eēt curat⁹ ſi hēt ſubditū q ſummā cētū marcaꝝ
legaſſet. vñ h interpretatio eēt admodū captioſa ſicut dr̄ de
vaſculario ⁊ fabro argētario q vxori mūdū muliebrē reli
quit. credit enī ſolū mūdus ad vſuꝫ vxoris deputat⁹ qꝛ ſi
totus i legatū cederet eēt captioſuꝫ: vt. ff. d̄ aur. ⁊ arg. le. l.
ſi vxori. in ꝑn. Et hec erat ēt cōis opi. añ hāc ↄſtōnē. ſ. ꝙ d̄
legatis relictis alijs eccleſijs nulla q̄rta debeat̄ ſed de reli
ctis ſolū illi eccle apō quā eligit ſepeliri. vt extra de ſepul.
c. j. ⁊ ibi no. ꝑ glo. ⁊ c. in nr̄a. ⁊ ibi no. ꝑ Inn. ⁊ Ho. ¶ Cir
ca q̄rtū vr̄ dicēdū ꝙ de relictis frib⁹ affectōe ſanguis ami
citie vr̄ meriti dēat dari q̄rta ↄſideratio ꝙ qcqd q̄rit frater
q̄rit ↄuētui. vt extra d̄ offi. or. c. q̄ꝛto. ⁊ no. ꝑ Inno. plene ex
tra de priuile. cū olim. Attēdi ergo dꝫ cui q̄rit̄ nō cui relin
quit̄: vt. ff. de iureiu. l. q ↄtra. de bo. lib. l. l ſeruitute. §. ſi pſo
ni. ⁊ l. q̄rit̄ vñ ſcriptū ē ꝙ capacitas ſui ex dñi cui q̄rit̄ ca
pacitate cognoſcit̄: vt. ff. de leg. j. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. regula.
de ſui. leg. l. ⁊ ſi marie. ⁊ huic vr̄ aſſentire tex. c. ſup cathe
drā. vbi dicit diſtincte vel indiſtincte ad certos vr̄ determi
natos vſus de qb⁹ quarta ſiue canōica portio dari ⁊c. Sꝫ
incōtrariū vr̄ veri⁹. ad qd̄ itelligēdū ⁊ ſciēdū ē ꝙ qdā act⁹
ſunt q ita ↄueniūt ſinglis vt ſinguli ita ꝙ nullo mō vniuer
ſitati vt audire diuina ⁊ ꝑcipe ſacra. vt extra de ſen. exc. c.
ſi ſnīa. li. vj. qdā ſunt actus q ita ↄueniūt vniuerſitati ꝙ nō
ſingulis vt ſinguli ſunt vt creatio ſindici ⁊ ſilia: vt. ff. d̄ mu
ne. ⁊ hono. l. vl. §. deſenſores. C. d̄ decur. l. ij. li. x. ⁊ extra de
elec. c. in geneſi. Recipe vō ad ſepulturā i religioſis ſingu
larib⁹ vt ſingularib⁹ nō ↄuenit ergo nec quartā q̄ ꝑꝑ rece
ptionē ad ſepulturā ē inducta i eis locū hēbit ſicut iterdi
ctū ꝓditū ad tollēdū ipedimētū nauigii i flumine nō naui
gabili locū nō hꝫ qꝛ hic act⁹ ꝑꝑ quē flumini tali nō ↄuenit
vt. ff. de flu. ⁊ ne qd in flu. publi. l. j. §. nō tñ. vñ quarta vr̄
frib⁹ relicta reſpicere vt collegio: vt. ff. de reb. du. l. cuib⁹.
nō vt ſingularib⁹. vt in eo. ti. l. cū ſenatus. Talem enim eſſe
naturā

nām imutāt relictoꝝ ⁊ faciāt ſm̄ ipſaꝝ varietatē legatū ipſi aſcribi nūc paganico peculio nūc caſtrēſi. vt. ff. de caſtrē. pecu. l. ſi forte. ⁊ l. ſi vxor. ⁊ l. caſtrēſe. ⁊ ſic legatū ob talē cām relictū nō cē vꝫ lucrū ſꝫ debitū. ⁊ iō in ſocietatē lucri ⁊ queſt⁹ nō venit. vt. ff. pro ſocio. l. nec adiecit. ⁊ l. ſe. ⁊ iſtis ſub liberalitatis appellatiōe debitū nature ꝓſoluit. vt. C. de impo. lucra. deſcrip. l. j. ⁊. ff. mā. l. ſi vo nō remunerādi §. idē papi. ⁊ ō hꝫ peti. l. ſꝫ ⁊ ſi lege. §. ꝯſuluit. Nec ob. qd dcm̄ eſt qrit ꝯuētui vl monaſterio. qꝛ incapacitas fratrum ſeu monaſterij nō eſt cā quarte. qꝛ nūc ꝑcederēt argumenta. ſꝫ ſepulture q cū in ſingulari fratre locū nō hꝫ legatū ſibi relictū in aliquo nō minuit nec defalcat ſicut vꝫ in pre dato tutore q ſi a tutela ſe excuſat legato ſibi in teſtō ꝑuat ⁊ iō filius in eius ptāte manēs legatū capit ſibi in eodem teſtō ꝓpria affectōe relictū. vt. ff. de teſta. tute. l. qui tutelā. in. ij. rñſo. ⁊ de excuſa. tuto. l. tutor petitus. §. j. nec ob. vba ꝯſtōnis ſupra poſita. qꝛ res legatas ⁊ modū legandi reſpiciūt nō āt amplificāt legatarioꝝ ꝑſonas. qꝛ ſemꝑ referūt ad relicta fratrib⁹ vt collegio. ar. ff. de ali. ⁊ cib. leg. l. a filio. §. vlt. ⁊ de leg. iij. l. qſitū. §. j. in. iij. rñſo. Et calūnioſa ē argumētatio ꝑ quā trāſit de quali ad qd vt. ff. de leg. ij. l. debitor. §. ſuo. ⁊ ibi no. ℭ Circa qntū vꝫ dicēdū ꝙ qrta nō habeat locū niſi de relictis frīb⁹ apud quos eligit ſepulturam in ea infirmitate de qua decedit relinquēs. Sicut. n. dicūt vba ꝯſtōnis in infirmitate donātis vel dātis ō qua deceſſerit ⁊c. ⁊ vꝫ hoc cē exꝑſſum. ff. de adimē. ⁊ trāſferē. le. l. aliūe. §. vlt. cū glo. ibi ſignata. Sꝫ adhuc vꝫ dicēdū ꝙ ō donatis in vita ⁊ ſi vtat quoꝝ dn̄ium ſtatī trāſiuit in donatarios quarta nō debeat eo ꝙ ꝯſtitutio nō iubet quartā dari niſi de relictis cui⁹ vbi ſignificatio ea ſola ꝯplectit q poſt mortē hn̄t effectū. vt. ff. de tab. exhi. l. j. §. vlt. ⁊ not. in inſti. qui. ex cau. manu. l. ſꝫ. §. vlti. ⁊ de dona. ī infirmitate. Nā a vbis ꝯſtitutiōis nō eſt recedēdū vt. ff. de exerci. ac. l. j. §. ſi his qui nauē. ⁊ de lega. iij. l. ille aut ille. §. cū in vbis. Et hoc exꝑſſe indicāt vba ꝯſtōnis dū. ſ. dicit ſeu qd ī morte vel in infirmitate hmōi ⁊c. vbi ꝓhibet ne frēs ꝓcurēt ſibi dari vl donari in ſanitate qd erat in donātiū infirmitate donādū ſi. n. vtriꝗ act⁹. ſ. donatio in ſanitate ⁊ l in firmitate eodē mō ſubijcerent qrte ſupuacua fuiſſet ꝓhibitio talis fraudis ⁊ eſt exꝑſſum. extra de ſepul. c. de his. de legatis vo relictis in vltia volūtate ꝯdita ab eo q īfirmus exiſtit ⁊ ex ea infirmitate nō morit vꝫ qrta deberi. qꝛ illa vba in infirmitate de qua deceſſerit ⁊c. apponūt ſolā data vl donata ō relictis vo iubet ſimplr qrtā dari nedū ꝙ ois volūtas quodāmō vꝫ reſpectu tpis eo tpe ꝯdi. quo ꝯdēs decedit. vt. ff. de manu. vindic. l. lege fania. ⁊ ō teſtame. l. tutorib⁹ ita datis. ⁊ no. C. de teſta. tute. l. ſi a pre. Et eſt rō qꝛ teſtm̄ in morte ꝯfirmat. vt. ff. de teſta. l. j. ⁊ extra de cele. miſ. c. cū marthe. ℭ Circa ſextā vꝫ dicēdū ꝙ ſi teſtator exꝑſſe in teſtō dixiſſet ꝙ illud qd relinquebat ꝓrochiali eccle relinquebat ꝓ canonica portiōe ⁊ relictū illud ad qrtā ſufficiat ꝙ alteri quarte locus nō ſit ad ſilitudinē eius cui teſtōr dedit in vita qntū ad falcidiā ſufficit. qꝛ āmodo aliā falcidiā nō petet. vt. ff. ad. l. fal. l. cū quo de peculio. §. vl. ⁊ pſis a filio emācipato ꝑteriti cui ꝯtra tabulas denegat ſi fili⁹ viu⁹ in eū qntū ſatis eſt ꝯtulit. vt. ff. ſi a parē. qs fuerit manu. l. j. §. ſi parēs. Secus ſi nō eēt exꝑſſe dcm̄. vt inſti. de inoffi. teſt. §. vlt. ⁊. C. de inoffi. teſta. l. ſi qñ §. ſi. ⁊ ibi no. ℭ Circa ſeptimā vꝫ ſimplr ꝓ frībus ſentiēdū. iure. n. āntiquo de relictis in vltima volūtate ⁊ donantis in infirmitate de qua qs decedit debebat canonica nō aūt de oblōnib⁹ q ſiūt in āniuerſario nec in. vij. vel. xx. vel xxx. die de his aūt q in ſepultura ſiūt. vt extra de ſepul. c. j. ⁊. c. cū ſup. ⁊. c. in nr̄a. ⁊ ibi no. in glo. ſignata ſup vbo oblationib⁹ ⁊c. ergo cū nihil ſit circa hoc ꝑ hāc qōnē imutatū. ergo ⁊c. vt in auc. de admiſtra. offi. in ſacris appel. §. vl. C. de ediſi. priua. l. ꝑponebat. de teſta. l. ſancim⁹. de appel. c. ꝑcipimus. ⁊. ff. de adimē. ⁊ trāſſe leg. l. aliūe. §. qui filias. ℭ Octaua qſtio plane vꝫ ex verbis ꝯſtōnis. ℭ Circa nonā vꝫ dicēdū ꝙ quartā debeāt curati recipe de manibus frātrū. ar. ff. de leg. iij. l. ſi ego ſuū. §. ſi ego terrā. ad treb. l. filius frīb⁹. ⁊ ſolo ꝯrij de. l. fundi trebaciani. ff. de vſufru. l. ad legē. ſi ita qs. ff. de vſufruc. ⁊ ibi no. Et hāc ſniaꝫ apte tꝫ Jnno. extra de ſepul. c. de his. ī glo. q icipit ⁊ dicūt quidā ⁊c. ℭ Circa decimā multi ꝯtra frēs ſentirēt exquo debēt ex virtute alicui⁹ diſpōnis extreme ꝑ gnālia nimis ⁊ effuſa vba poſita in. §. hmōi qꝗ ſtatuo vbi dicit de qbuſcūꝗ ⁊ qñocūꝗ relictis diſtincte vel indiſtincte ad quoſcūꝗ certos vel determiatos vſus de qb⁹ ēt qrta ſiue canōica dari ſiue exigi nō ꝯſueuit vel nō dꝫ de iure ⁊c. vt. ff. de vſufru. ⁊ eaꝝ reꝝ q vſu ꝯſumunt. l. j. ⁊ de penu leg. l. vl. ⁊ ad. l. fal. l. ꝑcaleo. §. ānua. ℭ Ad vndecimā qōnē pꝫ rñſio ex his q dcā ſunt circa. v. q. in q ꝓbatū ē ꝙ de datis īter viuos ⁊ in ſanitate quoꝝ dn̄iuꝫ ſtatim trāſit qrta nō debet imo certe ex hoc appet nimia auaritia curatoꝝ ſicut vꝫ extra ō deci. c. j. qui excedūt ſuos terminos ſe ad panicularia ꝯuertētes. ꝯtra. l. ff. de bo. dā. l. diuus. Et iō ſorte nō multū abſonum eēt ſi ꝑ piā īterꝑtationē ꝯ nō ſuis terminis excederentur. vt. C. de his q vi metuſue cau. ſi. l. ij. ⁊ ō edic. diui adri. tol. l. ſi. ℭ Circa duodecimā vꝫ ſimplr ꝓ frīb⁹ ſentiēdū ꝙ cū ꝯceſſa ſit eis libera ſepultura paſſim ⁊ ſine ꝑſonaꝝ delectu oēs qbuſcūꝗ ꝯceſſuꝫ ē aīo eligere ſepulturā poterūt tā ſe ꝙ alios quoꝝ ſepultura ī eoꝝ electiōe ē apud eos eligere ſepulturā ſicut q pn̄t libere poſtulare pn̄t ꝓ ſe ⁊ alijs: vt ff. de poſtul. l. j. §. j. ⁊ colligit ꝑ decurſuꝫ totius. l. Nec ob. vba ꝯſtōnis q dū dicunt apud eos elegerint ſepeliri ⁊c. qꝛ electio ſepulture filij īpuberis fcā ꝑ patreꝫ ex q ꝯſuetudo ꝑſupponit mihi fcā ꝑ ipſm filiū ſicut pupillaris ſubſtō fcā ꝑ patreꝫ vꝫ filij teſtm̄: vt. ff. de inoffi. teſta. l. papi. §. ſed nec īpubeꝝ. ⁊. ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. pſis ⁊ filij. Et iō dictū eſt in teſtō pſis ⁊ filij vnicā falcidiā obſuari: vt. ff. ad. l. fal. l. ī rōne. §. qd vulgo. ⁊ ꝓ hoc. C. de iure delib. l. ſi īfanti. Et ꝙ lex dicit vox pſis vox filij ⁊ ecōtra: vt inſti. de inuti. ſtip. §. ei vo. ⁊. C. de īpu. ⁊ alijs ſub. l. vlti. Exquo talis ꝯſuetudo in terra ē ⁊ ſuādā ē quo ad alios. vt extra de ſepul. c. de vxore. ⁊ quo ad frēs ſuabit. ar. x. di. ſi in adiutoriū. Et cū hec ꝯſuetudo ſit rōnabilis ⁊ a iure exꝑſſe approbata vꝫ ſufficere eā approbatā ſpacio decēnij: vt. C. q ſit lō. ꝯſue. in rubrica. ⁊. l. ij. ff. q ⁊ a q. ma. lib. nō ſi. l. ſi fideicōmiſſa. §. ariſt. ⁊ no. Cōpo. extra de ꝯſue. c. cū tanto. ⁊ Archi. eo. ti. c. vlt. li. vj. Ex his rūdet ad tertiādecimā qōnē. ℭ Circa quartādecimā qōnē q qrit de ꝯplendā eccl̄aꝫ de q ſi qrta detrahat vſus ipedit ⁊c. an deāt ſolui vꝫ dicēdū ꝙ non exēplo pecunie alicui legate ꝓ ſuo emēdo. Nō. n. de hoc legato falcidia detrahit ſi ꝑ hoc ſui emptio ipediat: vt. ff. ō fidei cō. lib. l. decē. ⁊ ad. l. fal. l. ſi ſeru⁹. Videat ergo ad idē fauor ſit extēdēdus ad vſuꝫ piū an ſtādū ſit vbis ꝯſtōnis dicētis diſtincte vel idiſtincte ad quoſcūꝗ certos vel determiatos vſus ⁊c. Et ad ꝑdicta ēt facit. ot q ad vſus certos ſunt relicta nō debēt minui. vt ī cle. qꝛ ꝯtingit poſt prin. de relig. do. Jn ꝯtrariū ē tex. ꝑalleg. ꝯſtōnis dudū. de ſepul. vbi vꝫ de oīb⁹ ⁊c. ⁊ hec not. glo. ſup vbo de iuri. ⁊ ſi papa caſuꝫ ꝑmiſſuꝫ voluiſſet exꝑſſiſſet. extra de deci. ad audientiā. ℭ Ad id aūt qd qrit an de legatis relictis frīb⁹ i teſtis ꝯditis tpe quo vigebat ꝯſtō īter cūctas deāt dari qrta ſm̄ c. ſup cathedrā. an deāt obſuari ꝯſtō īter cūctas. rūdet ꝙ ſi vltia volūtas ꝯfirmata fuit morte ꝯdētis cū vigebat ꝯſtitutio īter cūctas tūc illa ꝯſtō ſeruet. vt in auc. vt cū ō appe. cog. in prin. ⁊ in auc. ꝯſtitutio hec interꝑtat ꝯſtōnē ⁊c. C. ō teſta. l. iubemus. de legi. ⁊ ꝯſti. l. leges ⁊ ꝯſtōnes. ⁊ ibi not. Si vero deceſſit teſtator poſt. c. ſuper cathedrā. ⁊ ſic ante ꝙ voluntas irreuocabiliter ſortiret effectū tunc ſeruet. c. ſuper cathedram. ar. optimum. C. de vſuris. l. penultima.

De donat. ⁊ de reb. eccle. alie. vel nō. CCXXVI

ℭ Quidā epūs cui⁹ mēſe epālis redditus ſūmā qtuor miliū libraꝝ āno quolibet nō excedūt pēſiōis. cccc. libraꝝ donationē ⁊ ꝯceſſionē fecit cuidā nobili ꝑ lrām ſuo ſigillo ſigillatā ⁊ ꝑ capl̄ꝫ eccle ſue poſt lapſuꝫ. v. mēſiū ⁊ plus ꝯfir

matā ſub mō ⁊ ſorma inſeri⁹ deſignatis. Nobili tali. Gre-
go. ep̄s ⁊c̄. nobilitatis vr̄e merita attēdētes ac ēt plura gra
ta ⁊ vtilia ſuitia p̄ vos nobis ⁊ eccl̄e nr̄e īpenſa. Et q: ſpe
ram⁹ p̄ vos eccl̄e p̄ſtare ī poſtez multa ɔmoda ⁊ vtilitates
īpēdi. Jdcirco de grā ſpāli dam⁹ ⁊ aſſignam⁹ vobis ad vi-
tā veſtrā. viij. milia ſoli. annuatim hñdos ⁊ pcipiēdos ſup
tota pte nr̄a reddituū nr̄i cp̄at⁹ quos p̄ indiuiſo hēmus ⁊
recipim⁹ cū capl̄o noſtre eccl̄e. ſ. tertiā ptem in feſto oīum
ſanctoꝝ ⁊ aliā tertiā ptē in feſto natiuitatis dñi. ⁊ reſiduaꝫ
tertiā ptē in feſto paſche. Jta tñ q̄ vos reddit⁹ predictos
mō aliquo vendere nō poſitis. ſꝫ dcā. viij. milia ſol. ānua-
tim recipiatis ab emptorib⁹ ſeu collectorib⁹ reddituū no
ſtroꝝ q̄ nūc ſunt ⁊ pro tp̄e fuerūt. Per p̄ntes mādam⁹ q̄-
tenus vobis vl̄ cui volueritis rñdeāt ānuatiꝫ de. viij. M.
ſol. p̄dictis terminis añdictis nullo a nobis mandato alio
expectato. Nos .n. ſolutionē quā vobis fecerint de pecu-
nia ſupradcā gratā hr̄e pmittim⁹ ⁊ acceptā. Predictā āt
donatōem ſeu aſſignatōem vobis tali pacto mō ɔditione
⁊ forma facim⁹ q̄ vos teneamini q̄diu vobis fuerit vita
cōes nos ⁊ bōa nr̄a ⁊ eccl̄am nr̄am ⁊ eius bona defendeṙ
⁊ iuuare corā q̄buſcūq; ⁊ ɔtrā quaſcūq; p̄ſonas q̄ñ ⁊ quo
tiēs p̄ nos ſeu p̄ pcuratorē nr̄m vl̄ per lr̄am ſeu nūciū fue
ritis req̄ſiti ita q̄ aliqua rōe nō poſſitis vos excuſare a de
fenſiōe nr̄a ⁊ eccl̄e añdictis. Quā aſſignatōem dict⁹ nobi
lis gratā accipiēs ſub dictis ɔditionib⁹ ⁊ mō pmiſit face
re ⁊ ɔplere ſupius expſſis vt in tenore dcē lr̄e ɔtineṫ. Te-
nor āt ɔfirmatōis facte p̄ capl̄m ſeq̄tur in hūc modū. No-
uerint vniuerſi p̄ntem paginā inſpecturi q̄ cū reuerēdus
in xp̄o pr̄ ⁊ dñs dñs. G. dei grā maioricē. ep̄s dederit cō
ceſſerit ⁊ aſſignauerit in bñficio p̄ſonali tali nobili ad vitā
eiuſdē nobilis certā pecunie q̄titatē ſup redditibus ſuis
annis ſingulis p̄ certos terminos exoluēdā. Et idē nobilis
pmiſit in fide ſua ip̄m dñm ep̄m ⁊ ei⁹ bona ⁊ eccl̄am ſuā
⁊ bona eccl̄e corā q̄buſcūq; ⁊ ɔtra quoſcūq; defendere ⁊
iuuare put hec ⁊ alia lr̄a dicti dñi ep̄i inde ɔfecta latius
ſunt ɔtēta. Jdcirco nos tales canonici dicte eccl̄e p̄ntes
⁊ capl̄m faciētes q̄ fuerūt octo ɔſiderātes ac ſpē ⁊ fiduciā
obtinētes q̄ p̄fatus nobilis erat defenſor multū vtilis ec-
cleſie memorate ⁊ q̄ ſui nobilitate ⁊ potentia ipſa eccl̄a ⁊
eius iura defendi poterūt ⁊ iuuari cū fuerit opportunum
ɔſideratione ēt p̄camina excellētiſſimi p̄ncipis de his nos
p̄ ſuas lr̄as affectuoſe rogātis cū dict⁹ nobilis ſit ei⁹ ɔſan
guine⁹ multū carus p̄fatā donatōem ɔceſſiōem ⁊ aſſigna-
tioneꝫ deliberatiōe hita ⁊ his ſup hoc capl̄o ɔgregato p̄-
ut iuſte ⁊ debite eidē nobili p̄ p̄fatū dñm ep̄m fcā ē ⁊ cō-
ceſſa q̄tū ad nos ptinere dinoſciṫ laudam⁹ ⁊ ɔfirmamus
⁊ approbam⁹ ⁊ ex certa ſciā eidē noſtrū aſſenſum p̄bem⁹
⁊ p̄ntis nr̄e ɔfirmatōis p̄ſocinio cōim⁹ ⁊c. actū ⁊c. ¶ Cū
igiṫ ipſa penſionis ɔceſſio recte ɔceſſe nimie q̄titatis gra-
uis nō modicū videaṫ ⁊ valde eccl̄e onerosa. Queriṫ an
de iure talis penſiōis cōceſſio mortuo ep̄o qui ɔceſſit nūc
valeat ⁊ teneat ac ex ipſa ɔceſſiōe ſucceſſor dci ep̄i ī aliq̄
obligeṫ. ⁊ an ſi obtētu talis penſionis aliq̄b⁹ ānis dcō no
bili p̄dicta q̄titas fuerit a pcuratorib⁹ dicti ep̄i mortui p̄
ſoluta poſſit dici ɔceſſiōe vl̄ quaſi dicte q̄titatis ſpoliatuꝫ
fuiſſe ſi nūc p̄ ep̄m ſucceſſorē cōcedētis epiſcopi dcā pe-
cunie q̄titas nō tradaṫ ⁊ vr̄ aliq̄b⁹ q̄ dcā pēſionis cōſtitu
tio teneat ⁊ valeat iurib⁹ ⁊ rōnib⁹ infraſcriptis. ¶ Prio
ſi nole eccl̄e ⁊ pro vtilitate eccl̄e ɔtrari pecunia īde rece-
pta ɔuerſa in vtilitatē eccl̄e ip̄ius ſucceſſor meus ɔtractui
ſtare teneṫ. extra de ſol. c. j. Succeſſor .n. ad id teneṫ qd̄ p̄
deceſſor facere dꝫ. xij. q. j. q: Joānes. ⁊ xvj. q. vj. c. illud. ⁊
xij. q. ij. alienatiōes. ⁊ c. quicūq; ſuffragio. ad idē. x. q. ij. h
ius porrectū. §. his creditor. xxxv. di. c. eccl̄e p̄ncipes in fi.
extra de pen. c. j. Et quaſi hr̄s eſt ipſius. vt. xxiij. q. vij. cō
uētiōꝫ. ⁊ xij. q. ij. c. vl. Sꝫ dcā ɔceſſio fcā fuit nobili vtilita
te eccl̄e exigēte ⁊ bñ merito. ergo ſucceſſor ipſius ɔcedētꝫ
eandē teneṫ ipſam obſeruare ⁊ ipſi ſtare ar. iuriū p̄dicto-
rum. ¶ Scdō q: donatio lītime facta p̄ ſucceſſorē nō dꝫ
reuocari. vt. C. de reuo. do. l. ij. ⁊ l. gnālr in prin. C. ō dōs.

que ſub mō. l. pfecta. xxij. q. ij. nō. n. Sed dcā donatio fuit
fcā lītime vt appet p̄ terminos q̄ōnis. ergo ⁊c̄. Preterea cō
ceſſio fuit vā ſꝫ ob cām. ſ. ob merita p̄ſone ⁊ pp̄ ſuitia q̄ di
ctus nobilis exhibuit eccl̄e ⁊ q̄ pōt exhibere ⁊ parat⁹ ex-
ſtit ⁊ ſe offert paratū ⁊ ſic nō ē reuocāda ⁊ p̄ hoc. ff. ō do.
l. a q̄b⁹. vbi diciṫ officiū magnū q̄dā mercede remūerari.
iōq; vr̄ dōationē ſequētꝫ tp̄is irritā eē ⁊c̄. ¶ Tertio no-
toriū ē q̄ ep̄s dicte eccl̄e cū capl̄o eiuſdē ɔſueuerūt certos
reddit⁹ dare clicis ad vitā eoꝝ in bñficiū p̄ſonale q̄ ɔſuetu
do a iure approbaṫ ⁊ ī ppetuis dōatōib⁹ ſiue ɔceſſionib⁹.
extra de do: e. cetez. cū ibi no. multo ergo forti⁹ ī rē tp̄alib⁹
ſiue p̄ſonalib⁹ donationib⁹ ɔcediṫ. Quia ēt alās de iure cōi
ep̄s ſine ɔſenſu ſui capli faceṙ pōt. vt. xxij. q. ij. q̄cūq;. extra
de his q̄ fiūt a p̄la. ſine ɔſen. cap. ɔtinebaṫ. ⁊ c. tua nup. do
natio enī ad vitā nō ppetua ſꝫ tp̄alis cēſeṫ iōq; p̄mittiṫ: vt
C. de ſacroſan. eccle. iubem⁹. §. ſane. cōcordat qd̄ legiṫ. xij.
q. ij. hoc ius. ⁊ c. ppetua. ⁊ ad hoc facit qd̄ no. Ho. in ſum.
ti. de feu. §. ppetuū. vbi dr̄ q̄ feudū nō ē ppetuū qd̄ nō trā
ſit ad h̄rdes. Et qd̄ dcā ɔceſſio ſiue dōatio dcō nobilis fa
cta valeat ⁊ teneat legiṫ clare in. d. c. ɔtinebaṫ. ⁊ idem not.
Ho. in ti. de dona. §. eq̄dē. v. itē ppetua. ⁊ p̄baṫ extra ō do
na. c. p̄ tuas. ⁊ c. paſto. ⁊ p̄ Ho. ī ſum. de reb. eccle. nō alie.
§. q̄ ſit forma. v. ſꝫ ſm̄ Jo. in fi. ¶ Quarto iuṙ caueṫ q̄ bñ
ficiū ɔceſſūꝫ militātib⁹ ī ſacro palatio vt notarijs cubicula
rijs rectorib⁹ grāmaticis ⁊ alijs ībutis artib⁹ liberalib⁹ ſeu
alijs maiorib⁹ lōge ſeu vtiliorib⁹ durat nō ſolū q̄diu mili-
tauerint ſeu officiū ſuū exercuerint īmo ēt q̄diu vixerint:
vt. C. ō excu. mu. l. mariſꝫ. ⁊ l. et lege. lꝫ hoc nō ſit neceſſe
allare. q: dict⁹ nobilis nō ſolū ſuiuit eccl̄e ſꝫ ēt parat⁹ ſuit
ſuire toto tp̄e vite ſue qd̄ vltra q̄rim⁹ de hoc tex. exiſtūt ex
preſſi. C. de iure do. l. ancille. extra de vo. ⁊ vo. redēp. c. ex
multa. xvj. q. j. poſſeſſiōes. ⁊ ea. cā. q. vj. illud. xij. q. ij. q̄cūq;
⁊ hēs ar. a ɔtrio ſenſu qd̄ ē fortiſſimū in iure. extra de reb.
eccle. nō alie. c. monaſterioꝝ. ī ɔcilio vienē. ⁊ legiṫ ī glo. ibi
poſita ſup v̄bo poſſeſſiōes. q̄ talis ē de hoc dic. vt. xvj. q. j.
poſſeſſiōes. ergo nō ē dubiū q̄n poſſeſſiones ⁊ alij reddit⁹
tp̄ales ad mēſaꝫ alicui⁹ p̄lati ſpectātes clicis vel laicis bñ
meritis ad certū tp̄s vel ad vitam poſſint ɔferri. vt in. d. c.
poſſeſſiōes. ⁊. xij. q. ij. q̄cūq;. xvj. q. vj. illud. extra ō p̄ca. c. ſi.
in fi. quos vel q̄s ſucceſſor nō poterit reuocare vt dictū ē
ſupra. ¶ Quint⁹ caſus iuris ē q̄ q̄ñ ſit ɔceſſio rei eccl̄aſti
ce p̄ bñficio p̄ſonali ſeu ad vitā ſufficit ſcia capli dūtū nō
ɔtradicat ⁊ talis ɔceſſio obtinet roboris firmitatē. extra de
his q̄ fiūt a p̄la. ſine ɔſen. cap. c. ij. ⁊ p̄ Hoſt. in ſum. eo. ti. §.
in q̄b⁹ ɔſiliū. v. illud aūt cui⁹ v̄ba ſunt. Jllud āt nō ē obmit
tēdū q̄ vbi p̄latus ɔcedit alicui bñficiū ad tp̄s nō ppetuū
ſufficit q̄ capl̄m ſciat ⁊ non ɔtradicat ⁊c̄. multo ergo forti⁹
hic dꝫ valere vbi ſciuit ⁊ expſſe approbauit. pe. de ſampſo
ne idē itelligit ī ſalle. c. ij. de his q̄ fiūt a p̄la. ſine ɔſen. cap.
Et ponit talē caſū ī tp̄ali ɔceſſiōe p̄lati taciturnitas capli p̄
ɔſenſu habeṫ. ⁊ p̄ hoc ēt facit generalis ɔſuetudo p̄uīcie
terracen. ⁊ triū vicinaꝝ p̄uinciaꝝ que eſt q̄ ep̄i ɔcedūt q̄
bus expediēs vr̄ in bñficiū p̄ſonale certos redditus ſue
menſe ⁊ in tali ɔceſſione ſufficit ɔſenſus capituli vl̄ ēt ta-
citurnitas ſine ɔditione vt eſt videre in oīb⁹ eccleſijs ca-
thedralib⁹ vbi ep̄i ɔferūt indifferēter illis q̄bus expedire
cognoſcūt aliquos reddit⁹ in bñficio p̄ſonali q̄ ɔſuetudo
eſt in talibus ɔceſſionibus attēdēda. nā ɔſuetudo iuriſdi
tionē dat ⁊ liberā tribuit adminiſtratiōeꝫ. vt extra ō dōa.
certū. ¶ Sꝫ ſalua reuerētia ſic dicētiū ɔtrariū ſentire ⁊
dicere vr̄ verius. q: lꝫ ep̄i tā in morte q̄ in vita p̄nt aliqua
ſeruitorib⁹ ſuis ⁊ bñ meritis iuxta ſuitij meritūꝫ elargiri.
vt. xvj. q. j. poſſeſſiōes. ⁊. q. vj. c. illud. ⁊ extra de teſta. c. ad
hoc. ⁊ c. relatū. §. lꝫ ſicut ⁊ ceteri q̄ ſunt alienare p̄hibiti.
vt. ff. ſi qd̄ ī fraudē patro. l. vni⁹. de admi. tuto. l. cū plures
§. vlti. ⁊ de tute. ⁊ rati. diſtra. l. j. §. ſꝫ nōnullos. Jn caſu tñ
in quo q̄riṫ nō credo donatōem in ſucceſſoꝝ p̄iudiciū te-
nere p̄ncipalr̄ rōnib⁹ infraſcriptis. Prio q: regula eſt q̄
p̄lati res ſiue iura p̄lature dōare nō p̄nt eo q̄ ſunt pcura
tores nō dñi. vt. xij. q. j. c. ſi. ⁊. q. ij. ſine exceptione. ⁊. q. ij. c.
caſellas

caſellas.extra de do.c.fraternitatē ſicut tutores. Tūc de/
mū dant domū cū bñ adminiſtrāt nō cū pupillū ſpoliant.
vt.ff.pro emp.l.qui fundū.§.ſi tutor.de fur.l.interdū.§.q
tutelā.ꝛ de admi.tu.l.tutor q tutelā gerit.lʒ liberā admi/
niſtratiōem dicant̄ hēre epi. vt extra de elec.c.cuʒ nobis
olim in ſi.nō ſub libera donatiōe nō ꝯtinet̄.vt.ff.de pec.l.
cōtra iuris ciuilis.§.vlt.ꝺ ſolu.l.ſi io.§.ſi.de offi.pcu.ceſ.
l.j.ꝛ que res pigno.obli.poſ.l.ij.lʒ ergo poſſint dōare ob
certā cām puta pp meritū illud meritū nō ē in occaſioneʒ
ſumēdū.ar.ff.ad.l.iul.maie.l.famoſi.§.hoc tñ crimē.ſʒ ve
re ꝓcedere oʒ.vt.C.de ſacroſan.eccle.l.iubemus.ij.circa
pnn.ibi ſciētes nulla ſibi occaſiōe vel.ſpe ad viciſſitudinē
bñficij colorati vel gſe reuerēde donādi vel certe volēti/
bus emere aliēnādi aliq̄ facultatē pmiſſaʒ ꝛc.ꝛ in talibꝰ
ſui natura ꝓhibitis ſʒ in caſu pmiſſo nō ſtatim ſimplici aſ
ſertōi exercētis actū ꝓhibitū vł dicētj ſubeſſe cām q̄ pmiſ
ſionem inducit.vt.ff.de ꝓba.l.qui teſtā. ꝛ de le.aij.l.cum
gs decedēs.§.tītij.Vñ doc.dicūt ꝙ donatio nō dr̄ cele/
brata vt in bñmeritū ꝯ̄uis donās donatariū bñmeritū ap
pellauerit.qꝛ vitatē ſpectamꝰ nō qd̄ gs finxit.vt.ff.ꝺ caſt.
pecu.l.ſi forte.ꝛ no.C.de dona.l.ſi donationē. Cū igit̄ in
iſta donatiōe nō appareāt donatarij merita ꝓceſſiſſe ꝯſtat
māifeſte eam nullius exiſtere firmitatis.℄ Scdo vbi do
natio eēt pmiſſa ex pte cāe adhuc tñ nō tʒ eo ꝙ effuſa ni/
mis fuit. Circa qd̄ duo ſunt ꝯſiderāda.pmo.ſ.ꝙ ois actꝰ
ex cā pmiſſus oʒ ꝯmēſurari cāe in q̄ntitate ꝛ tpe.vñ ſi me
rita donatarij ſunt cāe ꝯcedēde donatōis in ſtato vt oſñ/
ſum ē ſupra.oʒ donatio ꝯmēſurari meritis.vt extra de te
ſtamē.c.relatū.§.lʒ.ff.de.re.cop.qui ſub tuto.vel cu. ſunt
l.magis.§.itē ꝓter.ibi ne pp eo alienū poſſeſſio magna di/
ſtrahat̄ ꝛc.ꝛ ſic oʒ eſſe in q̄ntitate mēſura ſilr ꝛ in tpe. Vñ
finita cā pmiſſiōis finita ē pmiſſio ꝛ actus pmiſſus.vt.ff.ꝺ
ope.li.l.plane.ꝛ ad.l.iul.ꝺ adul.ꝙ dicit.§.ſi. ꝛ de excu.tu.
l.geometri.in ſi. Scdo qꝛ iura in caſu meritoꝝ donatōeʒ
pminētia ſemꝑ dñt ꝙ lʒ aliquis donare. Hec aūt dictio ali
qua artat ſignificatōem oīonis ad reʒ modicaʒ.vt.ff.ꝺ cō
trahē.emp.ꝛ vē.l.hāc.l.ꝛ ar.ff.de bo.dā.l.diuus. Cū igit̄
hec donatio nō ſit mēſurata q̄ntitate meritoꝝ que vł nulla
vel modica ꝓceſſerunt ꝛ ipſa ēt de ſe ſit magna manifeſte
cōcludit̄ ipſaʒ nullius eē momēti.qꝛ ēt exceſſus tal̄ arg.
fraudis in donatiōe adducit vt.ff.de trāſac.cū hi.§.mo/
dus.ꝛ.ff.que in frau.cre.l.oēs.§.luciꝰ.ꝛ.C.mādati.l.p di
uerſas.ꝛ no.C.vt lite pē.l.j.i ſi. ℄ Tertio donatio iſta ma
gna ē q̄ntitate ergo neceſſariū fuit ſupioris ꝺcretū. vt.xvij.
q.iiij.in vēditionibꝰ. Nec ob.ſi dicat̄ ꝙ tpalis ē.qꝛ nihilo
minus ex quo ē de magna q̄ntitate decretū regrebat.ar.ff.
de impē.in re.do.factis.l.iij.§ nos generalr̄.C.de dona.l.
ſancimꝰ.in ſi.ꝛ no.per Jnno.ꝛ Hoſti.extra de his q̄ ſi.a
ꝓla.ſine cō.ca.c.ij.iō cū nō interuenerit ipſo iure nulla fu
it.vt.C.de ſacroſan.eccle.l.iubemꝰ.ꝛ auc.hoc ius.ꝛ.ff.de
trāſac.cū hi.§.ſi ꝓtor.ꝛ de reb.coꝝ q ſub tuto.ꝛ cura.ſunt
l.magis puto.§.manet actio.ꝛ.C.co.ti.l.ij.ꝛ.l.ꝓdioꝝ. Nō
obſtāt rōnes in ꝯriū allegate.qꝛ oēs deficiūt in minori vł
maiori ꝓpoſitione. ℄ Pria.n.rō deficit in ꝓpoſitiōne mi
nori.qꝛ donatio nō fuit ſcā ob vtilitatē eccle imo in dānū
regulare.n.ē ꝙ donare ē pdere vt.ff.de dona.l.filius.in
ſi.j.rñſi ꝛ ad maced.l.filius. ℄ Scda rō ſilr deficit i pra
poſitiōe miori.qꝛ nō fuit ſcā lilme vt oñſum eſt.ſ. ℄ Ter
tia rō deficit.ſ.in ꝓpoſitione minori.qꝛ de ꝯſuetudine nō
appet ꝙ cū facti ſit oʒ ꝓbari ab īducēte.vt extra ꝺ ꝯſti.c.j.
li.vj.ꝛ.C.q̄ ſit lon.ꝯſue.l.j.ꝛ ibi not. Et dico ꝙ ꝓbaret̄ de
modicis ꝛ nō ē eadē rō magne rei ꝛ exigue.vt i auc.de in
ſtru.cau.ꝛ fide.§.opʒ ūn in his.coll.vj.ꝛ de ipē.in re.do.
fac.l.oīno.ꝛ de dōa.īter vi.ꝛ vxo.l.vlt.Jmo ēt deficit ar.in
maiori ꝓpōne hito reſpectu ad thēā nrm.qꝛ nō poſſet cō
ſuetudie itroduci ꝙ ꝓlatꝰ ſine ſolēnitate decreti poſſʒ ma
gne rei dōatōeʒ facere.qꝛ talis ꝯſuetudo eēt eccliis onero
ſa.qꝛ nō teneret.vt extra de ꝯſue.c.j. Et iō i tex.c.ceteꝝ.ex
tra de dōa.nō ſimplr̄ dicit ꝯſuetudinē attēdēdā ſʒ rei dōa
te q̄ntitatē ꝯſiderādā. ℄ Quarta rō ſimplr̄ in ſui ꝓncipio

deficit i miori.qꝛ leges adducte i ꝓncipio ar.ad ꝓbatiōnē
maioris loquunt̄ de bñficio cuiꝰ ꝯceſſio tenuit a principio
qd̄ decet eē mūſuꝝ ꝛ ois malitie ꝛ diuinatōis extraneū.vt
in auc.ꝯſtō q̄ dig.ꝛ epi.l.ib.a pa.po.§.illud. Hec aūt ꝯceſ
ſio tenuit a ꝓncipio vt oñſuʒ ē.ſ.q̄re ꝛc. Jn ſui vo fine de
ficit.qꝛ iura q̄ ibi adducunt̄ loquunt̄ de ꝯceſſiōe rei modi
ce ꝛ meritis ꝯmēſurate q̄ merita ve ꝓcedūt q̄ tria hic defi/
ciūt.qꝛ res ē magna nec merita ꝓbant̄ ꝓcedere ꝛ dato ꝙ
ꝓcederēt aliq̄ ē exceſſus donatiōis ad ipſa vt in pria rōne
ꝓbatū fuit. Et eodē mō rñdet̄ ad q̄ntā rōnē vʒ ꝙ i cāu no
ſtro res dōata magna fuit q̄re ꝛc.vt not. Jnno.ꝛ Ho.in.c.
qd̄ i ꝯriū allegat̄.extra ꝺ his q̄ ſiūt a ꝓla.ſine ꝯſen.cap.c.ij.
De poſſeſſione vo quā nobilis ꝓdictꝰ nūq̄ habuit talis ꝓce
ꝓtōis nō ē neceſſe tractare duplici rōne. ℄ Pria qꝛ huic
tali poſſeſſiōi ius nō aſſiſtit imo reſiſtit.ꝛ iō cū poſſeſſio iu/
ris debeat hēre adminiculū eo ꝙ ex iure pſm iuuat̄:vt.ff.ꝺ
acq.poſ.l.poſſeſſio quoq̄.in ſi.j.rñſi.ꝛ no.eo.ti.l.j.in prin.
vbi deſcribit̄ gd̄ ſit poſſeſſio appet ꝙ ol tpe fuit iprobā.ꝛ
nēinē his caſibꝰ tuet̄ ꝓtor vt ꝯtra legē faciat:vt.ff.de publi
ca.l.cū ſpōſus.§.ſi res. ℄ Scda qꝛ cū hodie ꝯſtat de peti
torio de poſſeſſorio etiā recuperāde poſſeſſionis inaniter
diſputat̄.qꝛ ꝓprietas ſemꝑ trahit ad ſe poſſeſſionē:vt.ff.
de rei vē.l.officiū.ꝛ.C.vnde vi.l.inuaſor.ꝛ habet̄ expſſuʒ.
extra de cā poſ.ꝛ ꝓprie.c.cū dilectus.de diuor.c.ſignifica
ſti.ꝛ clare p Jnno.extra de filijs ꝓſbi.c.ꝯſtitutꝰ appet itaq̄
ex ꝓdictis ceſſantibꝰ obiectionibꝰ ꝯceſſionē ꝓdictā iniuſtaʒ
fuiſſe attentata de facto reuocationi ſubiacere de iure.

De reſti.ſpol.ꝛ de cā poſ.

ꝛ ꝺ ſen.ꝛ re iudi.ꝛ de exceptiōibꝰ.ꝛ de v̄.ſig.ꝛ de reſcrip.

CCXXVII

℄ De toto thēāte qōnis illud ſolū i ſcō ꝯſiſtēs ad memo/
riā reducit̄ ꝙ cuʒ dñs.G.de cardelijs ꝓpoſitꝰ terracbon̄.
dicēs ſe ſpoliatū ipſa ꝓpoſitura p archiepm terracbon̄.cō
tra euʒ vt dicebat aplica auc̄te ꝓperā tñ ꝛ indebite virtute
ꝯſtōnis execrabilis ꝓcedētē egiſſet petitorio ꝛ poſſeſſorio
ꝯtra Raymū.de auiniōe cui eadē auc̄te ꝛ p ipʒ archiepʒ
de ipſa ꝓpoſitura dicebat̄ eē ꝓuiſuʒ ſe intruſerat in eadē
vtens iuris bñficio ſuſpēdit petitoriū ꝛ petit in poſſeſſorio
dēre ꝯcludi ꝛ ſniam ferri ſm.l.de vi ꝛ vi ar.l.cū fundū.§.
vlt.ꝛ extra de cā poſ.ꝛ ꝓprie.c.paſto.ꝛ eo.ti.cā bñficiali in
ꝯcilio viene. Pars āt aduerſa. R.de auiniōe petit articu
los ſuos admitti q p maiori pte petitoriū tāgūt. Mō ē in
qōne q̄ hap ptiū meliꝰ dicat. Et vr̄ ꝙ itētio dicti do.G.iu/
ris eq̄tate inuet̄ ꝛ hoc duabꝰ reglis i iure ſatʒ no. ℄ Pria
ē ꝙ añ oia reſtituēda ē poſſeſſio ſpoliato.nec p obiectū aliq̄
ꝓprietatē tāgētē ꝓbādū tñ regulr̄ reſtō retardat̄:vt.C.ꝺ
dona.īter vi.ꝛ vxo.l.ſi maritꝰ ſi p vim vel alio mō.l.j.ad.l.
iul.de vi.pub.vel priua.l.ſi gs ad ſe fundū.ꝛ ꝺ agri.ꝛ cēſi.
l.oēs.ꝛ.l.ſi coloni.ꝛ extra de reſti.ſpo.c.i litis. ℄ Scda re
gula eſt ꝙ ſicut ſit ſpoliatio p priuatū ſic ꝛ fieri dr̄ p iudicē
nō ſuato ritu debito ꝓcedētē ꝛ poſſeſſionē alicui auferen
tē:vt.C.ſi p vim vel alio mō.l.vl.ꝛ vñ vi.l.meminerint.ꝛ ē
caſus extra de reſti.ſpo.ꝯquerēte.ꝛ.vj.q.j.pñtiū. ℄ Nūc
reſtat ꝓbare ꝙ archiepo terracbonē.nō ſuauit ritū. Hoc
aūt ſic declarat̄ i reſcripto aplico ꝙ.R.de auiniōe ꝓdictꝰ
obrepticie ipetrauit ad archiepm terracbon̄.dicens ꝓfatū
dñm.G.tenuiſſe.ꝛ tenere ꝯtra ꝯſtōnē execrabilis ſuꝛen.ſ.
abbaciā ꝛ ꝓſuppoſiturā terracbon̄.curatas. Jnter cetera
ꝯtinent̄ hec v̄ba. Fraternitati tue de q̄ plenā i dño fiduciā
gerimꝰ p aplica ſcripta ꝯmittimꝰ ꝛ mādamꝰ q̄tenꝰ ſi qd̄ de
pmiſſis ꝓponit̄ vitate fulcit̄ ꝓpoſiturā ꝓdictā ſic vacantē
eidē. R.auc̄te nrā ꝯferas ꝛ aſſignes ꝛc. Cōſtat āt ꝙ p hec
v̄ba ꝯmittit̄ ꝛ dat̄ cāe cognitio.vt extra de reſcrip.c.ab ex
cōicato.ꝛ.c.ij.ꝛ.c.olim ex litis. Hic aūt nulla fuit cāe cogni
tio obſuata. Nec eni añ ꝓlatā ſnīaʒ ſi ſnia dici pōt aliq̄ ci
tatio fuit ſcā de deō dño.G.ꝛ tñ citatio ē ꝓncipiū ois iudi
ciarie cognitōis:vt inſti.de pena te.liti.§.vl.nec aliq̄ eiꝰ de
fenſio audita nec ēt fuit intētio dñi archiepi cū cāe cogni/
tiōe vt appet i rñſione eiꝰ quā fecit ad reqſitionē dñi.G.i

qua dixit ſe merū executorē eē ꝛ tñ hoc falſuȝ erat imo vt oñſuȝ ē ſupra erat ſibi cāe cognitio ꝯmiſſa ꝛ ſic ñ erat merus executor. vt. C. de execu. rei iudi. l. ſi vt ꝓponis. ꝛ l. executorē. ꝛ extra de offi. ꝛ pot. iudi. dele. c. paſto. §. qꝛ vo. ꝛ ibi no. p gl. or. ꝛ. ij. q. j. deus oipotens. ꝛ per Inno. extra ḋ cohab. cle. ꝛ mul. c. tua in gl. fama ꝓcedit ꝛc. nec fuit debite citatus cū dicť. R. fuit in poſſione miſſus. Et ſi ḋ hoc dať aliqd in articulis ptis attēdēdū ē ꝙ appellatio i iudiciū pducta ꝑtendebat ſaltē miſſionē imo vius intruſionē que fcā fuit appet. n. ex poſitiōib⁹ ptis aduerſe ꝙ miſſio vł imo veri⁹ intruſio fcā fuit. vi. die menſis Junij ꝛ ex data appellatiōis appet eā interpoſitā fuiſſe. v. die eiuſdē menſis ꝛ ex hoc ſolū eēt reſtituēdus dict⁹ do. G. Et hic ē caſus. extra de iureiu. c. veniēteṡ. Circa qḋ eſt ꝯſiderādū ꝙ de graui agebať. qꝛ ſi dñs G. incidiſſet in ꝯſtōnem execrabilis nō ſolū pdidiſſet ꝑpoſiturā ſȝ abbatiā ꝛ fact⁹ eēt ꝑpetuo inhabilis ad habēda. Et iḋ nō eſt mirꝫ ſi dñs papa voluit ꝛ velle debuit cū cāe cognitione pcedi vt. C. de appel. l. qui ſniam. ꝛ. ff. ad carbo. l. j. §. ſȝ ꝛ ſiqs. Si ergo tali cognitiōe q ꝯmittebať omiſſa archiepō terracbō. pceſſit ꝙ egit iurib⁹ non ſubſiſtit ꝛ ſpoliatione ꝛ intruſione nequaꝗ̄ excuſat. vt extra de reſcrip. c. cū dilcta de offi. dele. c. venerabili. ff. de bo. poſ. ꝯtra tabu. l. non putauit. §. non que uis ꝛ no. ff. de acqui. poſ. l. iuſte. ꝛ per Inn. extra de iurepa. c. ꝯſultationib⁹. Cū igiť ꝯſtet de poſſione dñi. G. circa ꝑpoſiturā pdictā p data ēt ptis aduerſe ꝛ de collatiōe eidē fcā p dñm Clemētē papā. v. ꝛ per ſupiora ḋ ſpoliatione appareat reſtat ſm primā regulam ꝙ in poſſorio debeat ꝯcludi ꝛ pro dcō dño. G. diffinitiue pronunciari. ¶ Nūc reſtat rñdere ad aliquos obiectus quos ps aduerſa facit. Et pmo dicit ꝙ dñs archiepō poterat pcedeť ſine oi cāe cognitiōe ſm ea que no. Inno. extra de cōceſ. ꝑben. c. ꝓpoſuit. ¶ Ad iſtud rñdeť dupliciter. Uno mō qꝛ illud loqť de mero executore qui dať ad exequēdum gr̄am iam fcām. Nos aūt loqmur de non mero executore ſȝ de eo cui cāe cognitio demādať ꝛ q nō dať ad gr̄am iā factā ſȝ faciēdā. ꝛ iḋ materie ſe inuicē non ꝯtingūt. vt. C. ſi ꝯtra ius vel vti. pub. l. ꝛ ſi nō cognitio. Alia eſt ſolutio ꝙ ꝛ ſi merus executor poſſit ad collatiōem pcedere pte non vocata tñ ad miſſiōem in poſſionem nō pcederet niſi pte vocata. vt extra de ꝑbē. c. l. ȝ li. vj. imo ꝛ ſi poſſidēs hēat aliquē titulū lȝ minus iuſtū coloratū. Tñ executor dat⁹ ad puidēdū nō puidebit de tali bñficio niſi ꝑmiſſa cāe cognitione ꝛ vocato poſſidēte eiuſqȝ defenſionib⁹ auditis ꝛ impugnatōib⁹ ſi quas facere voluerit ꝯtra impetrantē alſ ſi hūc ordinē ñ ſeruat caſſať ſua collatio ar. ff. de re iudi. l. a diuo pio. §. ſi ſup reb⁹. ꝛ extra de ꝯceſ. ꝑbē. c. ſfaa ꝛ. c. cum noſtris. Et ita dicit Cōpo. dñm Inno. diffiniuiſſe vt ipſe no. extra de reſcrip. c. capłm ſancte crucis in glo. magna. l. §. itē querit. vtrū executor ad puidēdū datus ꝛc. Nūcȝ aūt ſiue poſſeſſor colorē hēat poſſidēdi ſiue nō amouebiť a ſua poſſione ſine cāe cognitōe. vt. xvj. q. iiij. volum⁹. hic aūt nec añ collationē nec poſt añ admiſſiōem ſiue intruſionē aliq̄ precesſit cāe cognitio vt oñſum eſt. ḋ. Nec iuuat miſſiōem citatio que fcā dr̄ ad domū ꝑpoſiture. qm̄ eā ꝑcedebat appellatio q appellātē a citātis iuriſdictōe eximerat. vt extra de appel. c. directe ꝛ. c. paſto. ¶ Scḋo obiicit ps aduerſa ſic nō minoris efficatie eſt ſnia iuris ꝙ̄ hois. Sȝ ſnia hois obſtat agēti poſſeſſorio vt dr̄ notāter. vij. q. j. pñtiū ergo ꝛ iuris. Sȝ ḃ ſm ſe obſtat ſnia iuris. ſ. ꝯſtitutionis execrabilis ergo ꝛc. Sȝ ad hoc rñdeť ꝙ ꝯcediť nō eſſe minoris efficacie ſniam iuris ꝙ̄ hois cū pbatū erit aliquē ſniam iuris incurriſſe vt no. Inno. extra de teſti. c. teſtimoniū. ꝛ de teſti. cogē. c. j. Sȝ in hoc eſt dñia. qꝛ ſnia iuris expectat pbatōes poſt ſe p quas declareť aliquē incidiſſe in eā. ꝛ iḋ ſup ḃ cāe cognitio adhibeať. alſ ſicut dič Jo. mo. ex ſola maiori ꝓpoſitione ꝯcludereť ſicut ipſe notat. extra de ſen. excō. c. ſtatuim⁹ li. vj. Snia āt hois ñ expectat pbatiōes poſt ſe. qm̄ ipſe eā ꝑcedūt. Et iḋ cū ſnia iuris ꝙ̄tū ad nos pēdeat ex pbādis lȝ in ſe ñ pēdeat nō ipſe dūt reſtōeȝ ſpoliati. Snia āt hois cū ex pbādiȝ ñ pēdeat ſȝ iuſte appeat ex pbatis ipedit reſtōnē ꝙ̄ iā pbata nō pbāda ipediūt. vt extra de diuor. c. ſignificaſti. ꝛ no. p Inn. extra de filijs ꝑbi. c. ꝯſtitut⁹. Et hoc mō dȝ itelligi qḋ no. iij. q. j. in ſum. ¶ Tertio obiicit ps aduerſa ꝙ ſnia lata ſuper ꝓprietate bñficij tollit ꝛ abdicat ēt poſſeſſionē ſicut renunciatio ipſi⁹ bñficij. vt extra de reſti. ſpo. c. ſolicite. Et iḋ dič ꝙ ſicut exceptio renūciatiōis obſtaret ēt agēti poſſeſſorio vt no. p Inno. extra de renū. ſup hoc. ſic ꝛ ſnia ſup bñficia lata. Sȝ i caſu nřo dicit ſniaȝ latā eē p. c. execrabilis. ergo ꝛc. ¶ Sed ad iſtud rñdeť dupłr. pmo qꝛ verꝫ nō ē ꝙ ſnia lata tollat poſſeſſionē executōe nō fcā. qꝛ ſnia eſt act⁹ iuris ciuilis poſſeſſio aūt facti ē. Res aūt facti ifirmari iure ciuili nō pñt. vt. ff. de acq. poſ. l. j. §. ſi vir. l. ꝛ q. ex cau. ma. l. denicꝫ. Nec ob. eqꝑatio ſnia ꝛ renūciatōis. qm̄ nō ē vera. qꝛ ſnia nō ꝑſuppōit aluȝ ei⁹ ꝯtra quē ferť. imo ferť ēt ꝯtra inuitū: vt. ff. de v. ob. l. inter ſtipulātē. §. de peculio. l. ſūma cū rōne. §. ſi. renūciatio aūt ꝑſuppōit aluȝ renūciātis: vt. ff. de edil. edic. l. qriť. §. vlt. C. de iureiurā. l. ſiqs iuſiurādū. ꝛ vij. q. j. ꝙ̄ ꝑiculoſuȝ. Inter act⁹ aūt inherētes alo ꝛ ꝯſenſu ꝛ eos q in inuitos exerceň ꝙ̄tū ad eoꝝ efficaciā ꝛ opationē velocitatē ꝯſtat dñiaȝ eē vt colligi pōt ex ꝯiūctōe ſoꝝ legū: vt. C. de pig. acti. l. j. ꝛ. l. nō ē mirꝫ. Et hui⁹ dñie rō pōt eē. qꝛ q renūciauit bñficio p actū renūciatōis vr̄ hře reȝ p derelicta ꝛ ſic poſſeſſionē amittit: vt. ff. de acq. poſ. l. ſiquis vi. §. dñia qḋ nō ē in priuato p ſniaȝ. ¶ Quarto obiicit ps aduerſa ꝙ iā de ꝟitate petitoꝝ appet p lr̄as ꝛ pceſſuȝ exhibitos corā archiepō terracbon̄. ꝛ nūc coram vobis dño cardinali pductos p quos appere dicit ꝙ ꝑſuppoſit⁹ terracbon̄. archiepali ſede vacāte iuriſditionē archiepalē exercet ac p ḃ cēſeri dȝ ꝑpoſitura ipa curata. ¶ Sȝ ad hoc rñdeť dupłr. pmo qꝛ illa pducta corā archiepō terracbo. fidē non faciūt qꝛ nec recognita ſunt nec apparēt publica manu ſcripta nec alſ talia q fidē facere debeāt. Et ſi ibi. i. corā archiepō talia nō apparuerūt nec recognita fuerūt fidē facere non potuerūt nec debuerūt multo forti⁹ nec corā ꝑñitate vr̄a corā q ſolū pducunť trāſcripta pductoꝝ ibidē ſic nullā fidē faciūt: vt. ff. de fide iſtru. l. j. ꝛ i auč. vt ſpōlar. §. ex hoc inſup. col. ix. ꝛ extra ḋ fide iſtru. c. j. ¶ Scḋo qꝛ dato ꝙ illa pducta fidē facerēt adhuc tñ nō arguerēt ꝑpoſiturā eē curatā q pducta ipſa dūt ꝛ qcqd egit ꝓpoſitus archiepali ſede vacāte fecit vt vice gerēs archiepi ꝛ ḃ nō facit ꝑpoſiturā curatā eē qḋ oñdiť ſic. Certū ē ꝙ icorporalia ꝛ ea q iuris ſunt ab hr̄ditate iacēte ñ recedūt. qm̄ ſunt difficile ſepabilia: vt. ff. p ſoc. l. iij. ꝛ de pecu. l. qs ergo caſus. Hinc ē ꝙ dñiuȝ i hr̄ditate iacēte manet ſȝ poſſeſſio nequaꝗ̄: vt. ff. de acq. poſ. l. cū hr̄des. ꝛ. ff. ſiqs teſt. lib. inſ. fue. l. j. §. ſceuola. Sed iuriſditio ē hmōi ergo a vacāte dignitate nō recedit. Sȝ interim exercitiū ei⁹ penes ꝑpoſuā in hac pte vices eius gerētē ē. ſicut aliqñ ꝯtingit ꝙ penes vnū ē vſuſruct⁹. i. ius vtēdi fruēdi ꝛ penes aliū ē facultas fructuū ꝑcipiēdoꝝ: vt. ff. de iure do. ſi vſuſru. ſo. ma. l. vſufru. ꝛ extra de lo. ꝛ ꝯdu. c. vr̄a. Eſt eni ſepar⁹ fruct⁹ ab vſuſ. vt. ff. de quic. l. vxore. Sic ꝛ aliqñ ꝯtingit aliquē eē hr̄dē ꝛ aliū ꝯmodū hr̄ditatis hr̄e vt ꝯtingit i filiofamilias herede ſcripto ab extraneo q adiēs hr̄s remanet ꝛ tñ ꝯmodū immediate trāſit ad patrē primū ꝛ hať. ff. de leg. j. l. cū filio. Secūdū pbať. ff. de acq. hr̄. l. pl3. ꝛ ſic ē in vicegerēte. qꝛ exercitiū ē apud eū. Sȝ ius apud dignitatē cui⁹ vices gerit: vt. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iuriſdi. l. j. §. q mādata eā. ꝛ l. ꝛ ſi ꝑtor. ꝛ ar. ho. ff. de his q not. iſa. l. furti. §. ſiqs alieno. ꝛ optie de ꝑbē. c. mādato. l. j. rūſo. li. vj. Et qcqd facit vices gerēs vel vicari⁹ alteri⁹ hoc ipſm nō reſpicit ſȝ tm̄ attribuiť ei cu ius vices gerunť: vt. ff. de leg. j. l. fili⁹. ꝛ. l. vicari⁹ alieni muneris. ꝛ bñ pōt hoc colligi p no. p Inno. extra ḋ reſcrip. c. eā ꝛc. cui⁹ ar. ꝛ demōſtratio māiſeſtū ē. qꝛ ꝓhibitū ē ne qs hēat duo bñficia curata ititulata. vt extra ḋ ꝑbē. c. ḋ mlta. ꝛ m̄ vnū ititulatū ꝛ alteꝝ ꝯmēdatū hře ꝑt. vt extra ḋ ele. c. dudū rothomagē. ꝛ. xxj. q. j. q pleo ꝛ hoc ñ pōt eē alia rōe niſi qꝛ cura p ꝯmēdatariū ipaiř alieno noie exerceť: vt no.

Gar. extra

Bar. extra de ele. c. nčo. ꝛ hoc appet litr̄ l viſitatore duo cathedrali eccle vacanti a ſede aplica q admiſtratioñe hꝫ ſpūalitū oīa pōt ꝑter aliēatioñe imobiliū. vt extra ð ele. c. is cui. ꝛ de ſupplē. neg. pla. c. eccle cathedrali. li. vj. ꝛ tū qꝛ tpālis talis cura finit creato epō nčo hūc dicit hēre curaꝫ talē qꝛ ꝑ hoc aliqð bñficiū eius curatū vacare dicat̃ aſs emergeret iniqtas. ſ. ꝙ talis viſitatoris officiū eſſet ei dā- noſum ꝯtra iura. ff. de fur. l. ſi ſuus cōis. ꝛ extra ð elec. c. cuꝫ nō deceat li. vj. ꝛ hāc vitatē. ſ. ꝙ dñs papa in ꝯdendo decre. execrabilis. intellexerat de cura ꝑpetua rōne ꝑpetui bñficij exercitata mani feſte demōſtrāt tria. ¶ Prio qꝛ in ꝯſtitutōe dr̃ rōne bñficioꝝ huius ꝛc. bñficia āt regłr ſunt ꝑpetua. vt extra de cle. egro. c. ex pte ꝛ maxie curata qꝛ ſꝫ filios tpales hñt. vt. ff. de adop. l. ꝗſitū. ꝛ iō ſm Inno. tpa- litas ꝯdicit cure vt ipſe no. extra de ꝓbē. c. cū nō ignotes ꝛ clarius eo. ti. c. de multa. ad fi. magne glo. vbi dicit hec vba nūq̄ ąt aliquē reputam⁹ hac cōſtitutiōe teneri niſi ꝑ petuaꝫ hēat dignitatē ꝛc. Scðo ꝉ idē demōſtrat finis cō ſtitutiōis dū dicit ꝯſtitutōem hñe locū in eccleſijs curatis quarū cura ñ. ꝑ vicarios ꝑpetuos exercet̃ quaſi expſſe di cat tpale exercitiū cure nō dr̃ abdicare curā ab eo cui ſuā natura incūbit nec attribuere illā ei q ipſam tpaliter exer- cet ꝛ pro hoc facit optime extra de offi. vica. c. que de ec- cleſijs in ꝯcilio viene. ¶ Tertio declaratio ſcā ꝑ dñm no ſtrū ſup dcā ꝯſtitutiōe q̄ declaratū eſt archipſbiteros bi- turicē. dioceſis qui ex officio viſitant ꝛ iuriſditionem hñt quoꝝ tñ offīm expirat mortuo archiepō q eos dedit ꝛ tū declaratū eſt eos in ꝯſtōnem non includi ꝛ ſicut ēt ſupra dictū eſt non ſolū iſtud exercitiū eſt tpale imo exercet̃ al- terius noie nō noie ꝓpoſiture qð ſic ꝓbat̃ qꝛ qd exercitiū pſone regrit accedēs alteri pſone dr̃ accedere ꝛ nō rei vt ē videre in vſufructu qui ad eſſe ſui ſcīm pſone requirit. vt. ff. de acqui. re. do. l. hr̄dita. ꝛ de ſtip. ſer. l. vſufructus ſine pſona. ꝛ ideo dicit̃ pſone accreſcere cū vacat. vt. ff. ð vſufru. accre. l. pe. Secus in iure accreſcēdi reſpectu ꝓo- ritatis. vt. ff. de ſuis ꝛ legi. hr̄di. l. ſi ex pluribꝰ. Cura āt eſt hmōi. ſ. ſcīm pſone regrens vt ethimologia nois demon- ſtrat. Dr̄ n. cura. qſi vrens cor vt not. Archy. extra de fil. ꝓſbi. c. is qui defectū li. vj. ergo cura ipſa accedēs nō dicit̃ accedere ꝓpoſiture ſꝫ magis pſone ꝓpoſiti. Et ēt ſi ꝓpoſi ture aliqualr̄ accederet cū accedat ꝑ modū cuiuſdā inū- datiōis tpalis nō ibidē alueū faciētis eius cui accedit na turā nō ſmutat nec ipſius accedētis natura aliqualr̄ ſmu tatur nec a dño ꝓore accedit. vt. ff. de acq. re. do. l. adeo. §. inſula in fi. ꝛ de flu. l. j. §. ſi foſſa. Nec eſt hoc exercitiū ali- qualiter attribuēdū ꝓpoſiture vt ex ea dicat̃ ꝯpetere licꝫ aliqualr̄ ꝑꝑ eā. vt. ff. de ꝯiūgē. cū emā. li. l. j. §. nūc videamꝰ ibi nec ꝙ nepotibꝰ ꝯfert̃ a patruo emancipato ꝛc. ꝛ. ff. de pecu. l. eo tpe. §. vlti. ꝛ no. ff. de acq. poſ. l. qui abñti. §. fi. ꝛ de loco pub. fruē. l. j. ꝛ qꝛ ꝓpoſiturus nihil eē ſeat̃ rōne ꝓ- poſiture hēre ſꝫ ſit ſicut vnꝰ ſimplex miniſter appet qꝛ nul lū ſibi cōmodū applicat̃ ſꝫ de qbus reddit archiepō rō- nē ꝛ reliqua reſtituit. ꝛ iō dr̃ hñe pūtē ꝛ momētaneā curā ab oī lucro dānoqꝫ vacuā. qꝛ nihil aliud ē q̄ ſimplicē mi niſteriū eē vt. ff. de ali. ꝛ cib. le. l. filio. §. mr̄. Simplr̄ āt mi- niſter ꝑpriū nihil dr̃ hēre in ea re cui nudū miniſteriū ad- hibet. vt. ff. ad. l. fal. l. cū dotē. Et iō ſibi regłr actio nō dat̃ vt. ff. ad treb. l. lucīꝰ. §. mevia. ꝛ no. ff. ð leg. ij. ſiqs titio. fin ge in ſcō ꝙ ꝓpoſitus vacāte ſede grauet aliquē ad quem appellabit̃ de ſcō. Certe appellat̃ ad eū ad quē appella- ret archiepō viuēte qð mōſtrāt vnitatē ꝯſiſtorij. vt extra de ꝯſue. c. nō putamus. Et tñ ſi noie ꝓpoſiture exerceret appellari nō pōt archiepm vel caplm ſede vacāte vt. ff. de ap. l. impatores. ꝛ extra de ap. c. dilecti filij. ꝛ no. ꝑ Hoſti. extra de ꝓbē. c. referēte. Preterea ſi diceremꝰ ꝓpoſituraꝫ eſſe curatum eadem rōne ꝛ ſacriſtia ꝛ omnes alij ſubſe- quēter ad quos in defectū ꝓpoſiti huius iuriſditiōis exer citiū trāſmiſit. ſꝫ hoc eēt abſurdū. ergo ꝛc. ar. ff. ſo. ma. l. di uortia. circa prin. de leg. iij. l. fideicōmiſſarius. ¶ Ultimo opponit ps aduerſa ꝙ lře dñi pape determinant. q. eo ꝙ narratio tali facto quale l articulis ptis aduerſe dat̃ papa mādat ſi qð de ꝓmiſſis ꝑponit̃ vitate fulcit̃ dicto. R. ð di cta ꝓpoſitura ꝯuideri ꝛ ſic nō eē aliqd vlteriꝰ qrēdū cū la ta videat̃ ſnīa ꝑ papā. Sꝫ ad hoc rńdet̃ ꝙ falſuꝫ ſuggeſtū fuit pape. Dictū enīꝫ fuit pape ꝙ puniebat clicos nō inter eſſentes diuinis fructꝰ bñficioꝝ ſuoꝝ eccłaſticoꝝ ꝑuētuū ſubtrahēdo ꝛ tñ hoc falſuꝫ ē. qꝛ ſubtrahere fructꝰ bñficio rū alicui ē ſuſpēdere illū a bñficio. ſuſpēdere aūt nullū po teſt. qꝛ ꝯſtō dicit ꝙ poſſit clico nō interēnti diuinis officijs ſubtrahere diſtributionē illiꝰ diei aliquā ptē prouidētiliꝰ ſm ꝙ ꝓpoſito viſuꝫ fuerit vt dicit ꝯſtō ꝑ ptē aduerſaꝫ pro- ducta ꝛ tñ hoc nō ē ſuſpēdere a ꝑceptōe fructuū qꝛ ꝑ illaꝫ ſnīaꝫ inhabilitat̃ pſona nec fructꝰ faciat suos ēt ſi eos cape ret. Per hāc aūt ſubtractionē nulla inhabilitas ſꝫ aliquid de ſcō minꝰ ꝓſtat̃ ꝛ ſatis modicū qð ꝛ ſub noie quote non cedit ꝛ ꝑ ꝯñs nō ꝟificat ptē demōſtrās aliqð totū ſic ſunt illa vba fructꝰ ſuoꝝ bñficioꝝ ꝛc. ar. ff. ſiqs pmiſſa cau. teſt. l. ꝯſuis. Nā ꝑprie ꝛ ſingula cementa ꝛ lapides domꝰ non ſunt ptes domꝰ: vt. ff. de acq. poſ. l. q vniuerſas. ꝛ ð vſuc. l. eū q edes. Et ſicut dictū ē ſupra illud qð ſubtrahit̃ modi cū ē ꝛ ad pēniculariā tēdēs magis facti q̄ iuris eē vr̃. ꝛ ſic ēt camerarij cardinaliū qñqꝫ ſubtrahūt alicui prādiū vel cenā ꝛ tñ ꝯſtat eos curā nō hñe ꝛ ad hoc bñ facit. ff. de re mili. l. q ꝯmeatꝰ. §. arma. ꝛ de bo. dā. l. diuꝰ. Tūc falſuꝫ dī- xit ꝛ tacuit veꝝ cū dixit ꝙ ſede terracbon. vacante excōica bat ſuſpendebat ꝛ ingrebat ꝛ alias iuriſditionē eccłaſticā exercebat tacuit enī ꝙ tanq̄ vices alteriꝰ gerēs hec oīa fa- ciebat ꝛ iō pōt ꝯcludi ꝙ circūſpecta religiōe ꝓncipis hēat locū illud legale. Si enim docuerit vel falſo vel non ita ſe hñe q̄ miſſa ſunt nihil nobis cognitū eſſe videbit̃ q̄ qſi alr̄ ſe hñtibꝰ receptis reſcripſimꝰ vt hec legūt̃. ff. ð app. l. j. §. j. ¶ Ex ꝓdictis itaqꝫ pꝫ viā poſſeſſoriū planā eē vt in ea de beat dñs. G. victoriā reportare ꝛ idem ſimilr̄ debere fieri de iure ſi de petitorio ageret̃ de quo nō agitur in ꝓſenti.

De religioſis do. ꝛ exceſſibus pla. CCXXVIII

¶ Qð frēs ꝓdicatores ciuitatis caſtrenſis poſſint de iure qttuor ꝛ plres habere cāpanas ꝓbat̃ rōnibꝰ infraſcriptis. ¶ Prio ex regula q̄ dici ꝯſueuit oīa videri ꝯceſſa niſi ꝓ- hent̃ ꝓhibita: vt. C. ð relig. ꝛ ſump. fu. l. ſtatuas. ꝛ. ff. qbꝰ ex cau. ma. l. necnō. §. ꝙ eis. de ꝓba. l. ab ea pte. ¶ Scðo ex alia regula q̄ dici ꝯſueuit lꝫ vnicuiqꝫ l ſuo facere qð vult dūmō nihil l alienū immittat. ff. ſi ſui. ven. l. ſicuti. §. ariſto. ēt ſi ꝑ hoc aliꝰ ledat̃ dūmō doloſe nō faciat: vt de oā. infec. l. fluminū. §. vlt. ꝛ duabꝰ ll. ſequē. de aq̄ plu. ar. l. j. §. idē ait. ꝛ. §. deniqꝫ marcellus. ¶ Tertio qꝛ res trāſit de pſona in pſonā cū ſuis iuribꝰ ꝯditiōibꝰ ꝛ libertatibꝰ: vt. ff. de ſer. re. ꝓdi. l. via ꝯſtitui. §. qcūqꝫ. ꝛ ſi ſui. vē. l. j. §. vl. ꝛ l. ſeq. ar. ff. ð fideicō. lib. l. gnālr. §. quotiēs ſꝫ huic eccle ſcī Uincētij q̄ mō ē fratrū ꝓdicatoꝝ debebat̃ ius hñdi cāpanas plres. qꝛ parochialis erat. ergo mutatōe dñij nō erat illud ius amiſ ſuꝫ: vt. ff. de cēſi. l. etatē. ꝛ. C. de vaca. ꝛ excu. mu. l. ſordido rū. ¶ Quarto ex pſeuerātia cāe. cā enī rei ceſſans rei finē imponit ꝛ pſeuerās eā ampliat ꝛ extēdit: vt. ff. de op. lib. l. plane. de adul. l. adulteriū. de iurepa. l. adigere. §. ꝯſuis. ſꝫ cā pluralitatis cāpanaꝝ donec eccła fuit termanibꝰ ſecula riū fuit honor ſcī decus cultus diuini ꝛ ꝯuocatio ꝑpli. Sꝫ iſte tres cāe adhuc ſubſunt ergo ꝛ ius ſiue priuilegiū cam panaꝝ manere oꝫ vt impleat̃ qð in iure ſcribit̃. cū enī par ſimiliſqꝫ iuſticia ſit iuſtū ꝛ ꝯpetēs videbit̃ eiuſdē vtrūqꝫ offīm ꝓuilegijs gloriari vt. C. de pala. ſacri. lar. ꝛ re. ꝓua. l. vlti. li. xij. imo certe claſſicus ꝛ ſonꝰ campanaꝝ neceſſariꝰ eſt ad ꝯuocādū ꝑplm ſiue ꝑpli multitudinē ad audiēdū verbū dei. iuxta illud numeri. xij. fac tibi tubas argēteas ꝛ ductibiles qbus ꝯuocare poſſis multitudinē ꝛ. j. Cūqꝫ increpueris tubis ꝯgregabit̃ ad te oīs turba ꝛc. ¶ Sed ꝯtra iſta dicit ps aduerſa ꝙ nō lꝫ eis hñe tot cāpanas qn- imo niſi vnā. ꝛ allegat ꝓ ſe extra de ꝓuile. c. patētibꝰ. ꝛ de exceſ. ꝓla. c. nimis iniqua. vbi ꝯcedit̃ eis hñe cāpanā ꝛ ſic

arguit igiť vnā dūtaxat. Sȝ h̄ nō obuiat. q̄r. c. patētib⁹ lo-
quiť de oratorijs in grāgijs vel priuatis domib⁹ ꝯſtitutiſ
de qb⁹ loquiť in auč. vt in priuatis domib⁹ ſacra mini-
ſteria nō fiāt in rubro ⁊ nigro ⁊ de qb⁹ ꝓcuratio dari nō
dȝ. extra de cēſi. c. vlti. de monaſterijs aūt nō dȝītelligi vbi
ſunt ſolēnes eccľe ⁊ ꝯuētus vt de ꝯſe. di. j. ſigs aūc. ⁊ ꝙ in
ter iſta ſit pateſ dr̄ia legiť. xviij. q. ij. qdā monachoꝝ ⁊ ibi
no. Nō ob. c. nimis iniqua vbi legiť in ſingulari de cāpa
na. q̄r narrat grauamē qḋ inferebať ꝑdicatorib⁹ ⁊ minori-
bus vȝ ꝙ ꝑlati nō ꝑmittebāt eis cāpanā ⁊ illud grauamē
tolliť. Nūis ergo dicit ꝙ. l. in eoꝝ fauorē ꝑdita qua ꝓhibe
tur eis inferri grauamē in cāpana videať ꝯcedere graua
mē in cāpanis inferri. Certe qui hoc dicit mēte legiſlato
ris diuertit argu. ff. ad treb. l. deducta. §. vlti. ⁊ extra ḋ v.
ſigni. trāſmiſſa. Nec. n. oratio ꝓ eis poſita eſt nō ꝯtra ipos
vt. ff. ad. l. fal. in rōne. §. ſi ⁊ ſi aū. ſi. n. ad. c. nimis iniqua ꝑ
ceſſiſſet ꝓhibitio nec cāpanas hērēt. tūc ꝑminēdo eis hēre
campanā ſorte ſtaret ꝓhibitio in alijs. ſȝ cū h̄ nulla repe-
riať ꝓhibitio ꝑcedere ſȝ tollať grauamē qḋ inferebať cir
ca vnā cāpanā ꝙ vȝ ſit ꝓhibitio de pluralitate. q̄r ſm hoc
vnū ꝯrioꝝ īducet reliquū vȝ ꝯceſſio ꝓhibitōēȝ qḋ eē n̄ dȝ
vt. ff. ḋ adi. ⁊ trāſſe. leg. l. legata inutilr̄. de ꝯdi. ⁊ de. l. cū ta-
le. §. vi. ⁊ ſicut ꝓhibitio nō īducit ei⁹ ꝯriū vȝ iuſſuȝ affirma
tiuū: vt. ff. de teſta. manu. l. titia ita ꝯceſſio nō dȝ ꝓhibitōēȝ
īducere cū loquimur de his q̄ alś ſui natura ꝓhibita n̄ ſunt
vt legiť ⁊ no. extra de trāſla. epi. vel ele. c. inter corpalia. nec
ēt multū a ꝟbi ꝓprietate recedit ꝙ ꝓhibēdo grauamē cir
ca cāpane oppoſitionē īferri ēt de ꝑlalitate cāpanaꝝ intel-
lexiſſe videať: vt. ff. ḋ leg. ij. l. ſi plurib⁹. de le. iij. l. ſi pſes. ⁊
de pig. acti. l. ſi neceſſarios. §. ſi ānua. nec eni ſemꝑ ſingula
ritas ꝑlalitatē excludit: vt. ff. de v. ſig. l. i. vſu ꝙ ſal. tut. auč.
l. j. §. hoc edictū. ſigna enim taxatiua vt tm̄ dūtaxat nō ſunt
ꝟſqꝫquaqꝫ ſubaudiēda i ofone. Nā hoc nō ē bona illatio
ta hēs vnū oculū ergo vnū tm̄: vt. ff. de leg. ij. l. vi. §. j. ⁊ ibi
no. Et vna via ducit romā ergo vna tm̄. ⁊ actio edita de
mōſtrat ſpēȝ future litis ſȝ nō ſola vt hec ꝓbeuť. ff. ḋ edē.
l. j. circa prin. Et aliud ē dicere epm̄ ⁊ aliud ē dicere epm̄
ſolum. vt extra de teſta. c. ſignificaſti. ⁊ hmōi ſniē vr̄ fuiſſe
Inno. in ꝑalle. c. patētib⁹. vbi vr̄ innuere ꝙ illud. c. itelligiť
in eccl'ijs exēptis ⁊ dicit ſpāle i ꝑdicatorib⁹ ⁊ minorib⁹ in-
nuēs. c. nimis iniq̄ de cāpanaꝝ ꝑlalitate dēre itelligi. Et in
hac ſnīa ē Goſ. qcqd ſup hoc ſcripſerit Ho. cui⁹ dictū nō
magis viget q̄ rō quā adducit ⁊ q̄ ſupi⁹ ē ſoluta. Scḋo op-
ponit ꝑs aduerſa ꝙ hoc nō lȝ ꝑdicatorib⁹ ex ordie īſtitutis
ex generali ꝯſuetudine. ſȝ ad iſtud rn̄deť ꝑ interemptōem
q̄r nec ordo ꝓhibet nec ꝯſuetudo repugnat imo ꝯcordat
ꝑſert vbi ſanctoꝝ corpa regeſcūt ⁊ ex deuotiōe ꝯcurrit po
puli multitudo ſicut in eccľa beati Dñici in ciuitate bo-
nonie in eccľa beati Petri martiris in Mediolano in ſcō
Maximino vbi regeſcit corpus beate marie Magdale-
ne ⁊ in alijs multis locis ſi ergo illa exēpla ſunt digniora
imitatiōe q̄ ſunt excellētiora pietate. vt. ix. di. ſana ſequen-
da ſunt exempla illaꝝ eccľaꝝ ⁊ monaſterioꝝ in quibus ꝑꝑ
ſanctoꝝ pſītiam maioꝝ honoꝝ ſctis exhibeť. Nec epō ca-
ſtrē. ꝯtūcūqꝫ magnus nō dedigneť in bono imitari q̄tū-
cūqꝫ minores ſtult⁹ enim eſt q in eo ſe ꝑmuȝ exiſtimat vt
bona que viderit diſcere ꝯtēnat. vt h̄ habeť. xxij. de ꝯſtāti
nopolitana. ¶ Tertio obijcit ꝑs aduerſa ꝙ hic ſit īmiſſio
ſonitus ad alienū. ⁊ ſic vr̄ ꝯtra. §. ariſto. ff. ſi ſui. vē. l. ſicuti
ſupius allegata. ſȝ iſtḋ q̄riť de īmiſſiōe corporalis vtputa
fragmētoꝝ aque ⁊ fumi vt pȝ ꝑ exēpla ibi poſita que tria
ꝯſtat eē corporalia de ꝑmis duob⁹ pȝ de tertio. ſ. ḋ fumo
no. inſti. de re. co. ⁊ incor. in prin. ⁊. ff. de re. diui. l. j. §. his.
¶ Quarto obijcit ꝑs aduerſa ꝙ ſtrepitus ⁊ ſonus cāpa-
naꝝ impediū diuinū cultū. ſȝ ad iſtud rn̄deť ꝙ nō impedit
niſi velit eē nimiū delicati ad qḋ nō admittunť ſiue adiri
nō debēt vt. ff. de pigno. acti. l. ſi fuus de ver. obli. cōtinu⁹
§. cū ita. Et aliquod eē incōmodū dȝ pati pro vtilitate vi-
cinoꝝ. vt. ff. ne qd in flu. publi. fiat. l. j. §. ſunt qui putāt. ꝑ-
ſertiȝ cū eoꝝ ꝑdeceſſores longiſſimo tpe ſic paſſi fuerint.

Nā pōt eis dici ꝟbū legis qḋ eis maloꝝ ſuoꝝ exēpla ꝑiu
dicant. vt. C. ḋ coaria l. ſi coaralis. li. xij. ¶ Quinto obij
cit ꝑs aduerſa ꝙ monaſteriū ſcōꝝ ſit eccľa cathedralis. Sȝ
ad hoc rn̄deť ꝙ ſupueniēs dignitas lȝ aliqū ſoluat a ꝑſta
tione opaꝝ quaꝝ exhibitio dignitati n̄ ꝯuenit vt. ff. de op.
lib. l. interdū. ⁊ l. opis. Nūq̄ tm̄ in altero obligatōem au-
get vel ab vſu iuris ſui impedit ſine graui ignominia di-
gnitatis vt. C. de ſui. ⁊ aqua l. nō modus. ff. de offi. ꝑſi. l. il
licitas. §. ne potētiores. Aliogn ſequereť abſurdum. ſ. q̄-
tum vnus in altum tollať tm̄ alter decreſcat imo magis
penitus deperear ꝯtra. l. C. de nup. l. ſi libertam. ¶ Sex-
to obijcit ꝑs aduerſa ꝙ imitatiōe ꝑſone imitať ⁊ ꝑuiliuȝ.
Sȝ ad iſtud rn̄deť ꝙ hoc hȝ locū i priuilio qḋ reſpicit rē
ꝑꝑ ꝑſonā tm̄ vt. C. de inoffi. teſt. l. vi. ⁊ de acq. hē. l. paulus.
⁊ de coll. bo. l. j. §. nec caſtrēſe. Illud aūt qḋ ꝯpetit rei rōne
ipſi⁹ rei nō tolliť imitatiōe ꝑſone vt i iurib⁹ ſupra ꝯ fribus
allatis. Et ꝓbať. C. ad velle. l. hēdes. ff. de in lieg. reſti. l. nō
ſolū. ⁊ de reg. iur. l. in oib⁹. in. v. miſo. Tale aūt ē illud de q̄
q̄riť ⁊c̄. ¶ Septio obijcit ꝑs aduerſa de ꝑſcrip. ¶ Sed
ad hoc rn̄deť ꝙ nō fuit poſitū nec ꝓbatū nec frēs nūq̄ ꝓ-
hibiti fuerūt cāpanas ponere ⁊ ab eo tpe dūtaxat incipiet
currere ꝑſcriptio: vt. ff. de ſerui. vr. ꝑdi. l. hec aūt iura quē
admo. ſer. amit. l. ſigs alia. §. ſi. ⁊ extra de ver. ſig. c. abbate.
circa ꝑn. ⁊ ibi no. Ex his ergo manifeſte colligiť ꝑdicato-
rib⁹ cāpanas q̄s poſuerūt de iure ponere licuiſſe qb⁹ etiaȝ
ceſſantib⁹ appet ꝯceſſuȝ epi nullū fuiſſe vtpote exercitū i
notorie exēptos ⁊ nullo iuris ordie ſuato. In qb⁹ qdē no
torie exēptis locū nō hȝ. c. cū ꝑſone. extra de priui. li. vj. ar.
ei⁹ qḋ not. Inno. extra de v. ſig. ex pte. ad ſi. magne glo. Et
eſto ꝙ locū haberet ſatiſfactū fuit dn̄o epō ꝑ ꝓductionē ⁊
oſtēſionē priuilegij exēptiōis dicti ordinis facta corā epō
cōpetēti vt pȝ per publicū inſtrumentū in cā productum.

De cōceſ. prebē. ⁊ de pro

ba. ⁊ de libel. obla. ⁊ de excep. ⁊ replica. ⁊ de reſcrip. ⁊ de
ver. ſigni. ccXXIX

¶ Hec ſunt dubia q̄ fiūt in cā de Troia ꝯ articulos dn̄i
epi mirapicē. ¶ In pmo opponiť ꝯtra decimū articulū q
īcipit. Itē ꝙ dict⁹ Ademari⁹ ⁊c̄. lȝ i eo dicať ꝙ dict⁹ Ade-
mari⁹ acceptauit eccľaȝ de piſagnello ⁊ de ea fecit ſibi pui
deri nō tm̄ dicit ꝑ quē. ⁊ ſi dicať ꝙ ꝑ ſub executorē ſcīū nō
noiat eū cū pſes ſub executores habuerit. ¶ Scḋo oppo
niť ꝯtra declarationē datā ꝓ pte ipſi⁹ dn̄i epi ſup. xxiiij. ar
ticulo q̄ declaratio īcipit. In primis declarādo ⁊c̄. ꝙ cū i
ipſa declaratiōe deť ꝙ dn̄s Guil. epūs tholoſan⁹ dictā ec-
cleſiā ꝯtulit ſucceſſiue duob⁹. ¶ Pmo dn̄o. R. ſcabōeril.
¶ Scḋo dn̄o. G. de mōte alto. ⁊ nō deť mors dicti dn̄i.
R. nec alia vacatio adhuc ꝑſumiť viuere. ⁊ rector ē ⁊ ſic
nō potuit vacare ꝑ mortē dicti dn̄i Guil. ¶ Tertio oppo
niť ꝯtra. ix. articulū q incipit. Itē ꝙ dn̄s. G. ⁊c̄. ꝙ lȝ i eo di
cať ꝙ dict⁹. G. diem clauſit extremū quodqꝫ poſt ei⁹ mor-
tē dicta eccľa vacauit nō dať in eo locus ⁊ iḋ q̄r poſſibile
fuit ꝙ mortuus fuit in curia quo caſu acceptatio Adema
rij nō teneret pȝ ꝙ ipſe articulus nō ꝯcludit neceſſario cō
tra ipm̄ Ademariū qḋ facere dȝ cū ſit īpugnatiu⁹. ¶ Quar
to opponiť ꝯtra articulū. xviij. que incipit. Itē ꝙ fructus
⁊c̄. ſcā ꝑuas ꝑſuppoſitione ꝙ articulus cū ſit impugnatiu⁹
dȝ neceſſario ꝯcludere ꝯtra dn̄m Ademariū. Nā lȝ dicat
ꝙ ꝓuēt⁹ ipſius eccleſie de pinſagnello tpe morij dcī. G.
⁊ acceptatōis ſeu collationis dcī Ademarij ſūmā. lxxx li-
braꝝ turon̄. ꝓuoꝝ nō excedūt iuxta taxationē decime ſi ex
cedūt qḋqꝫ ꝓ ipſis fructib⁹ ꝑſolutū fuit ⁊ ꝑſolui ꝯſueuit
pro decima ad valorē nō excedētē ſummā eādē nō tm̄ da
tur hoc de tpe grē ſcē dcō Ademario ⁊ ſic cū ſit poſſibile
ꝙ tpe dcē grē dcā eccľa erat maioris valoris nō cadebat
ſub grā lȝ tpe vacatōis ⁊ acceptatōis eēt minoris nō con-
cludit neceſſario. ¶ Quinto opponiť ꝯtra. xix. ⁊. xx. arti-
culos ꝙ cū in eis deť ꝙ. G. de querio virtute grē a ſede
aplica ſibi facte fuit ꝓuiſum qḋqꝫ adhuc eē vt verus re-
ctor detinet ⁊ poſſidet nō pōt dn̄o epō ipm̄ Ademarium
nec alium

nec alia veꝝ rectorē dare ꝛ p ꝯſo articulū dicti dñi .G. epī cedāt. ¶ Ad primū obiectū qui fit ꝯtra decimū articulū in quo dr̄ ꝙ nō daꝛ p quē executorē vel ſub executorē di ctus Ademari⁹ ſibi fecerit ꝓuideri. Rñdeꝛ primo ꝙ ḋ effi catia acceptatōis vł ꝓuiſionis illi⁹ nō agiꝛ ꝛ vt ſup eſt ꝓ nūcieꝛ eccłam acceptatā ꝛ de qua dr̄ eē ꝓuiſum ꝑtinere ad Ademariū q̄ꝛ tūc forte amplior expſſio ꝛ p expſſionez legitiatio regrereꝛ ſꝫ ſolū adhuc effectū daꝛ vt p ḃ Ade marij gr̄e ꝯſumptio oñdaꝛ ſup quo cū ꝓnūciari non dēat nec aliqḋ ius adiudicari Ademario nec tāta expſſio exi giꝛ nec indagatio requiriꝛ arg. ff. de agno. lib. a parē. l. ſi ᵹᵒ a liberis. §. ſi vel parēs. ꝛ ad carbo. l. ij. §. cāe. in ṽ. ſū matim. ergo ꝛc. ¶ Scḋo rñdeꝛ ꝙ cū pacto appareat qui fuerit executores gr̄e Ademarij ſufficiēs expſſio ē fcā ex relatione ad vnū lꝫ incertū de certis tñ. vt. ff. de re. du. l. q̄ dā relegar⁹. §. incertis. ꝑſertim vbi nō refert q̄ntū ad id de quo q̄riꝛ ᵹᵒ executor vł ſub executor ꝓuideat cū nihil ex ea petaꝛ. Sꝫ ḃ executōe gr̄e ꝑꝑ quā agiꝛ arg. ff. ad velle. l. q̄uis. §. ſi mulier in ver. plane. Sꝫ mihi ꝑponas ibi ni hil intereſt. n. ꝛc. ꝛ de libe. ꝛ poſth. l. gallus. §. ſi ei⁹. ibi ni hil refert vtꝝ ex iure antiquo an ex. l. velleia excludaꝛ ꝛc. vt. ff. de euic. l. ſi emācipatū. ¶ Tertio rñdeꝛ ꝙ dato ꝙ ḃ ꝓuiſiōe nō ſufficiēter dareꝛ qḋ tñ veꝝ nō eſt. De accepta tione tñ ſufficiēter daꝛ que ſola gr̄am cōſumit vt. ff. ḃ op. le. l. apud offidiū de leg. ij. l. ſtatu liberoꝝ. §. vlti. ꝛ de le. iij. l. fideicōmiſſa. §. ſic fideicōmiſſum. ibi ēt primā volūtatē exigit ꝛc. ¶ Ad ſcḋm obiectū qui fit ꝯtra declarationez datā ſup. xiiij. articulo vbi dr̄ dari ꝙ epūs tholoſanus ſuc ceſſiue ꝯtulit duob⁹ ꝛ nō daꝛ niſi de morte vltimi primus adhuc ꝑſumiꝛ viuere. rñdeꝛ ꝙ ſi videaꝛ ꝙ octau⁹ articu lus ꝛ ſequentes plene daꝛ de morte oīum. q̄ꝛ daꝛ ꝙ dñs G. de boſonacho fuit verus rector eccłe de pinſagnello ꝙ p ei⁹ mortē vltio dcā eccła vacauit ḃ aūt eē non potuit niſi alijs ꝑdefunctis vel canonice ꝓuatis vt. vij. q. j. cos ꝛ extra de ꝯceſ. ꝑbē. c. j. ꝛ de accu. c. ad petitionē ꝛ qui dat diuortiū dat ꝛ m̄rimoniū vt. ff. de diuor. ꝛ repu. l. iulian⁹. reꝝ amo. l. ſi ꝯcubina in ff. ij. rñſi. ꝛ opēe. ff. ḃ bo. liber. l. in ſuitutez in. ff. ij. rñſū. ꝛ opēe de acqui. hē. l. neqꝫ. §. vlt. ꝛ. l. il lud. Aliās ſi oīb⁹ ꝛ ſingulis ꝑdeceſſoribus dēret expſſe dari per ꝯſo ꝛ ꝓbari ꝛ ſic neceſſe eēt ꝑuenire vſqꝫ ad pri mū qḋ eēt nō ſolū difficile ſꝫ impoſſibile vt no. in gl. ff. ad municipa. l. aſſumptio. §. filius. ¶ Ad tertiū obiectū qui ꝯtra nonū articulū fit in quo dr̄ ꝙ nō daꝛ loc⁹ vacationis vnde potuit vacare in curia ꝛ ſic ꝓuiſio nō tenuiſſet. Rñ deꝛ ꝙ mortu⁹ ꝑſumiꝛ in eccła in qua domiciliū hēbat ſicͭ miles in loco i quo ſtipēdia mereꝛ. ff. ad muni. l. mūiceps §. vlt. ꝛ de foro ꝯpe. c. poſtulaſti ꝛ no. aꝑte Inno. extra de ꝓuile. c. ex ore ꝑſertim cū oīs abſētia ab eccła in qua ᵹᵒ re ſidere teneꝛ dicaꝛ doloſa vt no. Inno. extra de cler. ñ reſi. c. ex tue. in. j. glo. ꝛ dolus in aliquo nō ꝑſumiꝛ niſi ꝓbeꝛ. vt. ff. de ꝓba. l. quotiēs. §. q dolo. Preterea ſufficiꝛ dare vacatōem acceptatōem ꝛ ꝓuiſionē. ꝙ aūt non tenuerit per modū replicationis venit qḋ nō incūbit obijciēti. Sicut ſiqs obijceret homicidiū cū debitis circūſtātijs nō hꝫ ibi addere ꝛ nō ad ſui defenſionē. q̄ꝛ ḃ in modū replicatiōis venit vt. C. ad. l. cor. de ſic. l. j. ꝛ de iniur. ſi nō ꝯuitij. Et ſi qs obijceret adulteriū cū certa muliere ꝯmiſſum cū debi tis circūſtātijs qs exigeret ad legitimatiōem obiectus in articulo qḋ ḃ ꝯmiſit ſciēs vxorē nō eſſe tñ ꝯſtat ſi credidiſ ſet eā vxorē non imunis eēt a crīe adulterij. xxxiiij. q. ij. in electū. ꝛ. ff. de adul. l. pe. ꝛ ꝑſertiꝫ vbi īpugnat ſcīn ſuū pro priū ad qḋ qs facile ñ admittiꝛ ar. ff. de le. j. l. ſi pluriū. §. j. ¶ Ad q̄rtū obiectū q fit ꝯ. xvij. articulū i quo obiectu dr̄ ꝙ ñ daꝛ in articulo ꝙ eccła de pinſagnello eēt infra ſūmā tpe gr̄e aduerſario ꝯceſſe ſꝫ ſolū tpe vacatiōis acceptatio nis vel ꝓuiſionis ꝛc. Rñdeꝛ ꝙ hoc ſufficit ꝙ cū cła quā dixerit acceptādā ſit ꝯditionalis. vt. ff. de op. le. l. cū ita. ꝛ qui ꝛ a q. ma. lib. nō ſi. l. iij. ꝛ extra de ꝯceſ. ꝑbē. c. cū ei quē i ꝯcilio vieñ. ꝛ decretū ꝛ oīa ꝑdicta pēdeāt ex ꝯditiōe. vt ex tra de ꝯceſ. ꝑbē. c. q̄ꝛ cūctis. ꝛ tota gr̄a ſit p ṽba futuri tem

poris īſpici dꝫ ſolū tpe̅ ꝯditionis extātis. vt. ff. de le. ꝑſt. cō traab. ho. poſ. pe. l. ītcruenit. ꝛ de ꝯdi. ꝛ de. cū q. Et ē q̄ſi caſus i ꝓpoſito in auč. de nup. §. q̄ꝛ vo hacten⁹. colla. iiij. ¶ Ad q̄ntū obiectū q fit ꝯtra. xix. ꝛ. xx. articulū i qb⁹ dr̄ ꝙ de eccła ḃ pinſagnello fuit ꝓuiſuꝫ Guil. de q̄rio ꝛ adhuc eā tꝫ ꝛ poſſidet vt ver⁹ rector ꝛc. ꝛ p hoc ꝯcludiꝛ ꝙ ali⁹ ve rus rector eē nō potuit ꝛc. Rñdeꝛ ꝛ dr̄ ꝙ iſtud bñ ſegꝛ ſi iſte ē ver⁹ rector iſti⁹ eccłe ergo alius nō ē. q̄ꝛ ſicut nō duo pñt eē dñi eiuſdē rei iſolidū: vt. ff. ḃ caſtrē. pec. l. hēditate. §. pōt ꝛ ꝯmodati. l. ſi vt certo. §. ſi duob⁹. ita nec eiuſdē ec cleſie q ꝯſueuit per vnū regi rectorē reſpectu eiuſdē iuris nō pñt duo eē rectores ſꝫ hoc ē poſſibile vnuꝫ eē hodie ꝛ aliū cras. Vñ ſi iſta i nullo ſunt oppoſita. ſ. ꝙ Ademarius acceptauit eaꝫ ꝛ fecit de ea ſibi ꝓuideri ac p hoc gr̄a eius fuit ꝯſumpta ꝛ poſtea ēt añ vacationē eccłe de troia. G. ḃ q̄rio ſibi fecit ꝓuideri de ipſa forte primā hñte ecclāꝫ pro derelicta: vt. ff. ḃ nova. l. quēadmo. §. j. ꝛ ꝓ derelicto. l. j. vł aliquo alio mō p renūciatōez deſinētē ius hr̄e. ꝛ ſic diuer ſitas tpis tollit ꝯtrariū: vt. C. de fur. l. apud antiquos. Vel pōt rñderi ꝙ illa ṽba vt verus rector ꝛc. nolēt ſilitudinē ꝛ apparētiā nō ṽitatis eētiā ſicut dicim⁹ ꝙ ꝓ tutor ē q vt tu tor gerit ꝛ tñ nō ē: vt. ff. ꝓ tutore. l. j. ꝛ in trāſlatōe greci qḋ habeꝛ. ff. mādati. l. creditor. §. ſi. ibi vt dñs epūs ꝛc. Ex qui bus appꝫ breuiter ꝙ reiectis obiectib⁹ q ꝯtra articlos ſūt ipſi articuli debēt de iure admitti. ſicut dr̄ vbicūqꝫ ē eadē ratio ꝛc. dic vt in rubrica frēs ſcti Antonij hñt miniſtrare ſacra ibi dū dicit vt. ḃ. prime vbicūqꝫ eſt eadem ratio ꝛc.

De priuile. ꝛ de ver. ſigni.

CCXXX

¶ Vrban⁹ epūs ſu⁹ ſuoꝝ dei dilectis filijs gn̄ali ꝛ ceteris frib⁹ ꝑſbiteris ordis ſcē Marie ḃ carmelo ſalutē ꝛ apłicā bñdictiōez vobis ad hoc tota mēte ſolicitis ꝛ eterno regni p vite religioſe ſtudiū debitū placeatis q ſalutē ꝑitura cre dim⁹ benigno ꝯcedere fauore debem⁹. Hic ē ꝙ nos vr̄is ſupplicatōib⁹ īnuēties ꝑñtiū vobis auctē ꝯcedim⁹. vt con fratrū ꝛ familiariū vr̄oꝝ ac alioꝝ fideliū cū deuotionis ad vos recurrētiū de ſuoꝝ licētia ꝑlatoꝝ ꝯfeſſiones audire ꝛ eis p ꝯmiſſis pn̄iam ſalutarē iniūgere valeatis. Nulli ſcīte talia ſint ꝑꝑ q ſedes apłica ſit merito ꝯſulēda. Nulli ergo bolum ꝛc. Siffredus dei gr̄a ſcē Coloniē. eccłe archiepūs ꝛc. dilectis ſibi in xp̄o priori ꝓuinciali ac frib⁹ p alamaniā ordis ſcē Marie de mōte carmelo ſalutē. Vris iuſtis pe titōib⁹ grato ꝯcurrētes aſſenſu vt ꝓuilegijs ꝛ gratijs a ſe de apłica vobis īdultis qb⁹ noſtrū ꝯſenſuꝫ beniuolū adhi bem⁹ i nr̄a dioceſi vti valeatis libere vobis ꝑñtib⁹ īdulge mus i cui⁹ rei teſtioniū ꝛ firmitatē ꝑpetuā ſigillū nr̄m ꝑñti bus duxim⁹ apponēdū ꝛc. ¶ H. dei gr̄a ſcē Coloniē. ec cleſie vniuerſis abbatib⁹ ꝑpoſitis decanis plebāis ꝛ eccła rū rectorib⁹ Coloniē. dioceſis ſalutē i dñō cū vos frēs or dinis ſcē Marie de mōte carmelu viros a ſede apłica ap probatos ṽtute ſuoꝝ ꝓuilegioꝝ ꝛ p noſtre gr̄e ſingularis aſſenſuꝫ admiſerim⁹ ꝛ p ꝑñtes admittim⁹ ad recipiēdū cō feſſiōes xp̄i fideliū iuxta ſua ꝓuilia ꝛ ꝓponēdū eiſdē fide lib⁹ ṽbū dei vr̄aꝫ deuotōez hortamur i dñō vt eoſdē vr̄os ob reuerētiā ſedis apłice ꝛ ad ꝑmiſſa ſic religioſus appro bati ordinis admittatis ꝛ moleſtatores ipſoꝝ q̄ntū i vobis fuerit efficaciter ꝯpeſcatis aſt in ꝑmiſſis faciētes vt apud nos vr̄a deuotio ꝯmēdeꝛ. ꝛ frēs deīceps ꝑꝑ ꝑdcā ad nos recurrere nō cogāꝛ oēs nihilomin⁹ indulgētias ac gr̄as eiſdē a venerabilib⁹ frib⁹ archiepīs vel epīs catholicis cō ceſſas ꝑñtiū teſtioniū ꝯfirmam⁹. In quoꝝ teſtioniū ꝛc. Ex ꝑdictis ꝓuilegijs q̄runꝛ plura. ¶ Et primo q̄riꝛ vtrū ex ṽtute primi ꝓuilegij Vrbāi pape qḋ loqꝛ de licētia ꝑla toꝝ neceſſaria ſit licētia curatoꝝ habita licētia epōꝝ ſic ꝙ vtroꝛūqꝫ licētia reqraꝛ. ¶ Scḋo q̄riꝛ vtꝝ gr̄a epī abſolu te ꝛ ſine termīo fcā poſt. vj. vel. vij. ānos ſeu plus vł min⁹ poſſit ad libitū reuocari p dictū archiepm. ¶ Tertio q̄riꝛ vtrū epūs poſſit īterꝑtari ſuā gr̄aꝫ i ṽtᵃ ꝓuilegiū ordinis abſolute factā ꝯtra iura ꝛ ſignificatiōez ṽboꝝ ꝯtētoꝝ tā in

pꝛiuilegio q̄ in gr̄a p ip̄ꝫ cōceſſa. ¶ Quarto q̄rit̄ vtꝝ inter
pretatio ſupꝛadicta ꝯſideratis pꝛiuilegio ⁊ gratijs ſupꝛadi
ctis p̄latoꝝ dicat̄ rōnabilis vel irrationabilis aut q̄lis ſm
iura ⁊ rectā rōnem iudicari. ¶ Quinto q̄rit̄ vtrū curati
adinuicē colligati ad nō licētiādū ſuos ſubditos vt poſ
ſint ꝯfiteri frib⁹ iuxta pꝛiuilegium aplicū ipſoꝝ ſupꝛadictū
poſſint a ꝯtēptu ſedis aplice excuſari p̄cipue ſi talem ꝯſi
derat̄ōem vallauerint fidei iuſo vel pꝛomiſſione vł pena.
¶ Sc̄do querit̄ an ante declaratōem ſcām p p̄latū cō
feſſi religioſis p̄fatis decepti fuerint vel rite abſoluti.
¶ Septimo querit̄ an bñ dicat ep̄s i declaratiōe aſſerēs
q̄ virtute gn̄alis licētie ab ipſo frib⁹ date ⁊ nōdū reuoca
te idē frēs nō potuerit ſine plebanoꝝ licētia ꝯfeſſiōes p̄o
chianoꝝ coꝝ audire ⁊ abſoluere. ¶ Octauo ⁊ vltio q̄rit̄
que pena ē plebanoꝝ ⁊ curatoꝝ q̄ modo p̄miſſo inter ſe
cōfederati ſunt cōtra frēs ⁊ publicauerant dc̄os frēs ſine
coꝝ licētia nō potuiſſe cōfeſſiones audire nec abſoluere.
¶ Ad p̄mā q̄ōnem vł dicēdū q̄ hīta inīa ep̄i curati inia
ſupuacua regrat̄ ⁊ h̄ pbat̄ rōnib⁹ infraſcriptis. P̄ria eſt
ea que requirunt̄ in deſtructōe cuiuſlibet actus eadē in
cōtrariū ſumpta in ꝯſtructōe ſunt neceſſaria ⁊ ecōtra. vt
ff. de adi. ⁊ trāſſe. le. l. legata. inutilr. §. vl. ⁊ de h̄ ul. ru. p̄d.
l. ita. ⁊ ibi no. Sꝫ in deſtructōe act⁹ deſtructi vt deſtruat̄
ſufficit ad iran illi⁹ qui in ea re maius impiū hꝫ. vt. ff. de
iudi. l. iudiciū ibi vł ēt eo qui in eadē iuriſditōe mai⁹ ipe
riū hꝫ ⁊c. ¶ Sc̄da rō eſt vbi agit̄ de re in ſe hn̄te piculū
nō opꝫ multoꝝ erigi auctoritatē vł ꝯſenſuꝫ ar. ff. de of. iſe.
l. j. ſꝫ ſufficit ſupioris auctoritas ⁊ in hoc inferioris ꝯſen
ſus minime regrit̄. ſecus in nuptijs filij. q2 ibi tam patris
q̄ aui ꝯſenſus eſt neceſſarius q2 ibi nō tantū piculū ver
tit̄. vt. ff. de ritu nup. l. oratione ⁊ ibi no. ſed in audiendis
confeſſionibus ⁊ in iniungendis penitētijs ſūmū pericu
lū vertit̄. vt extra de etate ⁊ q̄li. c. cū ſit ars artiū ⁊ de ap. c.
oblate ergo i laxāda facltate audiēdaꝝ ꝯfeſſionū ⁊ iniūgē
daꝝ pnīaꝝ ſolius ſupioris auctoritas vel ꝯſenſus ſufficit.
¶ Tertia rō ē q2 pꝛiuilm pape dicit̄ de ſuoꝝ licētia p̄latoꝝ
⁊c. P̄clat⁹ aūt antonomatice ē ſolus ep̄s. vt. xj. q. j. de p̄ſo
na. ergo ⁊c. ¶ Quarta rō eſt q2 oēs de dioceſi pñt ꝯfiteri
archip̄ſbītero cathedralis eccle eo q2 ē vicari⁹ ep̄i vt extra
de offi. archip̄ſbi. c. vl. ſi ergo ſibi vt ep̄o multofoꝛti⁹ ⁊ cui
cūqꝫ ꝯmiſerit. ¶ Quinto ⁊ vltio vł expſſuꝫ. extra de peni.
⁊ remiſ. c. ſi ep̄s. li. vj. ⁊ ibi no. p Arch. i vlti. gl. ⁊ p Jo. an.
ibidē. in. j. glo. ¶ Ad ſc̄daꝫ q̄ōnē vł dicēdū q̄ ep̄s talē li
cētiā ꝯceſſaꝫ ſine cā reuocare nō poſſit rōnib⁹ īfraſcriptis.
P̄ria rō eſt q2 iuuari nō decipi bñficijs nos opꝫ: vt. ff. cō
mo. l. incōmodato. ergo ⁊c. §. ſicut. Sc̄da ē rō q2 nēo pōt
mutare ꝯſiliū i alteri⁹ iniuriā: vt. ff. de reg. iur. l. nēo. Tertia
rō ē cū pꝛiuilm pape dicat de ſuoꝝ licētia p̄latoꝝ vł q̄ ſe
mel data licētia ſufficit ſicut de illo q̄ ꝯſenſit mortuū iſerri
in locū ſuū lꝫ añ illationē peniteat nihilomin⁹ tñ inſerri po
terit ⁊ p illationē hmōi fiet loc⁹ religioſus: vt iſti. de re. di.
§. aliena. ⁊ ibi no. de hoc. ff. quoꝝ lega. l. j. §. pdeſt. ⁊ de aq̄
plu. arcē. l. in diē. ⁊ vł expſſuꝫ. ff. de leg. iij. l. fideicōmiſſa. §.
ſic fideicōmiſſuꝫ vbi ꝯſenſus adhibit⁹ legato relicto certe
p̄ſone ſi hr̄s voluerit reuocari non pōt. ⁊ p hoc facit. ff. de
leg. ij. l. ſtatu liberꝫ. §. ſi. vlti. Hāc ſniaꝫ coꝛroborat. extra de
filijs p̄ſbi. c. ex tua. ⁊ q̄ ꝯſueuerūt doc. q̄rere ⁊ determia
re an ep̄s poſſit reuocare licētiā quā dedit clico de ſtudē
do p ſeptēniū ⁊ dñt q̄ nō ſine cā vt no. p oēs. extra de ele. c.
cū ex eo. li. vj. Et ſi nō pōt tolli vł q̄ nō poſſit etiā īterp̄tari
eadē interp̄tatōe p quā ad diminutionē gr̄e veniat̄ ne lex
circūſcribi videat̄: vt. C. de iur. cal. l. ij. §. h etiā. huic legi ⁊
cū a p̄ncipio licētiā expſſe ꝯceſſerit ⁊ ſpōte lꝫ ei ad deterio
ra trāſire ⁊ ſe ad indeuotionē trāſferre ⁊ ad p̄ioꝛa penite
re vt hr̄ in tex. i auē. de hr̄. ⁊ fal. §. nō aūt dabim⁹. col. j. nec
lꝫ ei q̄buſdā excogitatis actib⁹ ſuū p̄poſitū defraudare tā
q̄ indeuotiōe q̄buſdā q̄ſi ītimis velamētis p̄tegeret vt. C.
de dōa. l. ſiq̄s argēti. §. lꝫ ⁊ ſi q̄d i oīb⁹. Et p hoc facit q̄
dici ꝯſueuit q̄ iudex ſicut nō pōt ſuā ſniaꝫ imutare ſic nec
interp̄tari ea interp̄tatiōe p quā ad coꝛrectionē deueniat

vt plene no. ff. de app. l. ab executoꝛe. Et cū oēs alie q̄ſtio
nes ex iſtis dependeant de eis ſupuacuū eſſet pertractare.

De donatione ⁊ de teſta.

⁊ de ver. ſigni. ⁊ de pac. extraoꝝ. de impube. ⁊ alijs ſubſti.

CCXXXI

¶ Cteius de quo querit̄ aliqualis notitia hēat̄. P̄rio
vidēdū eſt an diuiſio ſeu hr̄editamētū q̄ ſeu quā bo. me.
dñs Ja. rex aragonū pater fecit inter Pe. ⁊ Jac. filios ſu
os p̄ntes volētes ⁊ ꝯſentientes ⁊ ſibi inuicē ⁊ eidē p̄ri in
ſtātes fuerit act⁹ ſui nā mutabilis ⁊ h̄ p tāto. q2 ſi imuta
bilis fuiſſet nō licuiſſet poſtea dño Jac. regi p̄ri circa ip̄m
actū imutatiōem aliquā in teſtō facere vel ſubſtitutōeꝫ in
ducere. vt. C. de trāſac. l. q̄uis de reuo. don. l. pfecta. ff. de
manu. teſta. l. impatoꝛ. p̄ſertiꝫ. q2 in iure alij q̄ſito nō lꝫ alij
in alterius p̄iudiciū volūtatē mutare. vt. ff. de iure do. l. ⁊
lꝫ. ⁊ l. ſtipulatio de dote de pac. do. l. cū dos ſo. ma. l. ſi. de
pac. l. vlt. ⁊ de bo. poſ. ꝯtra ta. l. ſi poſt moꝛtē. §. pe. ⁊ de re.
iur. l. nemo cū fini. Si aūt fuiſſet mutabilis ſecus. vt. ff. de
p̄ca. l. cū p̄cario. de ver. ob. l. cū qui certaꝫ. §. vlti. ⁊ de acti.
emp. ⁊ vē. l. ſi ſterilis. §. ſi. Et vt h̄ euidētius clareat q̄rēdū
eſt qualr act⁹ iſte cognominet̄. Et circa hoc vł dicēdū q̄
vocet̄ oꝛdinatio fcā a p̄re ſupꝛemi iudicij diſpōnem ꝑue
niēs de qua loq̄t̄. C. de inoffi. te. l. parētib⁹. ⁊. ff. fami. her.
l. ſi filius. §. papinian⁹. Et hoc q̄dem q2 diſpōnis ſupꝛeme
natura mutabilis eſt ſicut ⁊ teſtm̄ ē mutabile vſqꝫ ad ſu
p̄remū vite exitū. vt. ff. de adi. ⁊ trāſſe. leg. l. iiij. ⁊ hoc ē ca
ſus. C. de pac. l. vlt. §. pe. ibi dū dicit ſi donec vixerit in ea
dē p̄mãſerit volūtate ⁊c. Siq̄s aūt vellet dicere dictā oꝛ
dinatōem fuiſſe donatiōem collatā a p̄re in filios adhuc
vł q̄ nō tenuerit impediēte p̄ria pꝛte. ſꝫ alieno egerit au
xilio i. ꝯfirmatōe p moꝛtē. vt. C. de dona. l. ſiue emācipatꝫ
⁊ de inoffi. dona. l. ij. nec in h̄ p ius nouū aliquis imutatio
fcā ſit vt no. C. de inoffi. teſta. auē. vñ ſiue pareās cā ē opus
fateri fuiſſe mutabilem ⁊ potuiſſe oneri ſubſtitutionis
ſubijci vt. ff. de leg. ij. l. ſeq̄ns q̄. quicq̄d glo. dicere vi
deat̄ in. l. ſi mulier. ff. de le. iij. niſi foꝛte q̄s non improbabi
liter diceret hoc locū hr̄e in donatiōib⁹ cōib⁹ ſecus aūtꝫ
in regalib⁹. q2 cū q̄libet rex de ſcō teneat locū ipatoꝛis i re
gno ſuo tales donatōes legib⁹ non ſubijciunt̄ nec q̄tū ad
inſinuationē. nec ēt q̄tū ad p̄ſonaꝝ capacitatē: vt. C. de do
na. l. ſancim⁹. ⁊ de dona. iter vi. ⁊ vxo. l. donatōes q̄s diu⁹.
Si aūt q̄s dicere vellet q̄ act⁹ iſte mutabilis fuit reſpectu
faciētis nō coꝛ iter quos fact⁹ ē ⁊ q̄ iter ſe illū fecerūt puta
frēs maxime pp iuramētū q̄ ſibi inuicē p̄ſtiterūt nō vł rō
nabile dictū. q2 q̄cūqꝫ iter ip̄os egerūt reſpectu act⁹ ſui na
tura mutabilis ꝯditionē tacitā habuiſſe vł ſi act⁹ ille imu
tabilr pſeueret ar. ff. de ſolu. l. cū q̄s in pꝛin. C. ſi fu⁹ expoꝛ.
ve. l. ij. ff. de coll. bo. l. iij. §. emācipat⁹ fili⁹ ⁊ iuramēta ēt ta
citas ⁊ itellectas ꝯditōes admittūt: vt. ff. q̄ ſatiſ. cog. l. vl. C.
de nō nu. pe. l. ſi. ff. ad muñici. l. ipatoꝛes. in p̄n. ⁊ no. extra de
iureiur. c. quēad. Et ad hoꝛ oīum coꝛroboratiōeꝫ accedit
q̄ i oꝛdinatiōe ꝯtinet̄. ſ. q̄ dict⁹ Jac. rex ⁊ p̄r dñiuꝫ oīum
plene i vita retinuit lꝫ nō videret̄ p hoc potuiſſe celebrat̄
actū cui⁹ effect⁹ ꝯfert̄ poſt moꝛtē ſicut nec ⁊ ecōtra: vt. ff. de
leg. ij. l. p̄ri. §. fundū. ¶ Sc̄do p̄ſuppoſito actū de q̄ ſupꝛa
dictū ē eē mutabileꝫ ac p̄ ꝯñs tenuiſſe ſubſtōnē factā p d.
Ja. p̄reꝫ. Supeſt videre an ꝯditio ſubſtōnis exiſtat an vo
deficiat p ſuperexiſtentiā vni⁹ nepotis nati ex filio naturali ⁊
ltimo nō tñ p̄mogēito dñi Ja. regis maioꝛicaꝝ cui ſubſtō
fcā ē. Et abſqꝫ dubio vł dicēdū q̄ ꝯditio ſubſtōnis nō exi
ſtat. q2 ſubſtō locū nō hꝫ nec eni do. Ja. rex maioꝛicaꝝ ſi
ne filijs deceſſit nec filij ei⁹ ſine filijs cū vn⁹ ex filijs eius fi
lios hēat: vt. ff. de ver. ſig. l. nō ē ſine liberis vt. C. de cōdi.
inſer. l. j. Nec dicat aliq̄s v̄ba ſubſtōnis inq̄tū de filijs lo
quit̄ ſolū ad p̄mogenitū referri imo etiā alios vocaſſe vł.
Et in hoc pendēs fuit ꝯſiliū teſtōꝛis filios fr̄is p̄mogeniti i
gradu remotioꝛi p̄ferētis. ⁊ hoc ē caſus. ff. de hr̄. inſti. l. luci⁹.
At per hoc ꝯcludit̄ q̄tū ad nūc ñ extare ꝯdōnem ſubſtitu
tionis. vt. ff. de leg. j. l. filiuſſa. §. cū erit. ⁊ hoc verba ipſius
ſubſtōnis

ſubſtituēdis pariter oſtēdāt dum dixit in ſubſtōne teſtōr.
Et ſi forte pdictus infans Jo.filiꝰ nō vl filij ciꝰ maſculi le
gitimi vel deſcēdētes ab eo ꝛc. Si.n.de ſolo pmogenito
intellexiſſet neq̄q̄ filioꝝ maſculi mētionē feciſſet que ī
vno regulr' verificari nō pt.vt.ff.de ver.ſig.l.inter filiā.§.vlt.
ꝛ dē ma.teſta.l.libertas.§.ſi.cū vnꝰ dūtaxat poſſit eē pmo
genitus.vt extra de ver.ſig.c.Joſeph.Vn̄ iſtud ſentire ē
mēti ꝛ vbis ſubſtōnis ꝯtradicere.Et ex his pz ſolutio ad
l.hſdes.ff.ad treb.§.cū ita.qꝛ ibi equitate ſuggerēte ꝯdi-
tio duobus appoſita in duas ꝯditiōes ſcinditur ar.ff.de
ꝯdi.ꝛ demō.l.cui fundus.ꝛ in pſonam alterius ſine libe-
ris decedētis ꝯditio extitit. Nec aūt ꝯditio in nulliꝰ pſo-
nā extitit nec exiſtit in pſonā qdem dn̄i Pe.quia relictis
filijs deceſſit ꝛ de ea impertinēs eſt tractare.Jn pſona vero
dn̄i Jaco.nō extitit nec exiſtit. Fuit.n.alternatiua ſi ipſe vl
filij ſine filijs decederēt que vba exprimūt vnā ꝯditiōez
habētē duas ptes.vt.ff.de cōdi. ꝛ demō.l. hec ſcriptura.
Pria qdē ps nō extitit.qꝛ dicꝰ dn̄s Jaco.filios habuit.
Similiter nec ſcda.qꝛ nō eſt veꝝ filios eius ꝯplexiue ſine
filijs deceſſiſſe qꝛ vnus ex eis habuit filios. Nec pōt dici
eādē ꝯditionē pro pte extiſtere ꝛ pro pte nō.vt.ff.ad.l. fal.
l.qui q̄dragīta circa mediū.l.ergo.§.cū ita nihil facit ad p
poſitū qꝛ vt oñſum ē.ſ.ibi ꝯditio extitit in vno hic in nul-
lo.Preterea ibi res in fideicōmiſſuz deducte erāt diui-
ſibiles.hic aūt regnū tā de iure cōi q̄ ex diſpoſitiōe teſtāt
erat indiuiſibile de iure cōi pbaſ de pbi.feu.alie.p Fe.
§.pterea ducatus in.x.col. De diſpoſitiōe teſtōris pbaſ.
qꝛ dn̄s Jac.rex aragonū in teſtō diſpoſuit ſemp regnē de
bere eē integralr' eiuſdē dn̄i ꝛ dn̄ij ꝛ diuiſibiliū ꝛ indiuiſi
biliū nō ē eadē rō nec de vno ad alterū bōa argumētatio
vt.ff.de reg.iur.l.cū amplius ꝛ que in frau.petro.l.j.§.q̄
uis fauiana.℗ Tertio vidēdū ē an pacta poſtea inita in-
ter dn̄m Jaco.regē magoricaꝝ ex vna pte ꝛ Jaco.regem
aragonū ex altera p quē regnū magoricaꝝ ē ſuppoſitum
ſeruituti efficaciter tenuerūt.ꝛ dicēdū ē q̄ non ꝛ vl caſus
extra de maio.ꝛ obe.c.dilecti.ꝛ de iureiu.c.itellecto ꝛ ar.
co.ti.c.ſicut nr̄is.ꝛ hec pncipalr' ꝯpēdioſe dicta ſufficiant.

De conditōibus apposi.

ꝛ de teſta.ꝛ d ver.ſig.extraor.ꝛ de legatis. ꝛ de ꝯdi.inſer.

ccXXXII

℗ Quidā teſtōr d rema ſo.l.magi.B.d oleto fecit teſtm̄
ſuū ꝛ pſes codicillos i teſtō ſuo iſtituit ſi hſdē Jo.nepotē
ſuū nolēs q̄ illi Jo.ſuccederet ples ab eo pcreata ex filia.
P.broſani ſz alia ples.P.hn̄.Vn̄ ſi ipſe Jo.decederet
ſine ple q̄ncūqz ltima a muliere alia pcreata ſubſtituit ei-
dē certas pſonas.ꝛ i his caſibus legauit eccle Nemanēſi
p āniuerſario ppetuo faciēdo ibidē i die obitꝰ ſui annua-
tim.xx.ſol.turonēſi puoꝝ.Jn codicillis vo hāc clām appo
ſuit vt ſeq̄ſ.Addēs i penā hſdibꝰ meis q̄ niſi īfra ānū cō-
pleuerint meā vltimā volūtatē ꝛ pſoluerit legata mea oīa
lego i modū codicilloꝝ i illo caſu do.Ja.ppoſito nemanē.
terrā meā i tali loco poſitā ꝛc.Cōtingit vo poſtea q̄ oīa le
gata ſoluta fuerūt īfra annū vt teſtōr ordīauit excepto illo
āniuerſario ꝛ hoc q̄riſ an dcā terra ſit pēa ꝯmiſſa ꝛ dicta
terra ſit dcō ppoſito applicāda.℗ Viſis pdictis vl de iu
re poſſe dici penā i codicillis adiectā ſi legata ſi ſoluerēt
īfra ānū nō eē ꝯmiſſaz.qꝛ legatū annuū p āniuerſario reli
ctū ē ſub iſtis vbis.ꝛ i his caſibꝰ ꝛc.℗ Pro cuiꝰ itellectu
eſt attēdēdū q̄ ſubſtō facta Jo.ē vna ſcriptura duas ptes
hn̄s qꝛ p extātiā alteriꝰ duoꝝ caſuū ei pōt via apiri.ſ.ſi de-
cedat Jo.ſine aliq̄ ple vel ſi decedat cū ple ſuſcepta ex fi
lia.P.beroſani.vt.ff.d ꝯdi.ꝛ de.l.hec ſcriptura.ꝛ iō recte
ſubiūxit teſtōr i his caſibꝰ ꝛc.p pnomē his qd ē demōſtra
tiuū ꝛ pñtiū repetitiuū:vt.ff.de leg.j.l.ſi huꝰ legatꝰ.§.ſi ita
ſcriptū.ꝛ.§.ſi ei cui.ꝛ de leg.iij.l.ſi tibi pure.ꝛ ſic vl hoc le
gatū pēdere ex eiſdē ꝯditōibus ex qbꝰ ſubſtō pēdet.Ante
ergo eaꝝ extātiā nulla mora nullaqꝫ petitio ac p ꝯñs nulla
pena eē dz:vt.ff.de v.ob.l.ſi pupillus.ſi cer.pe.l.lecta.ꝛ d
libe.acti.leg.l.nō ſolū.ij.§.illud vidēdū. ℗ Scda rō ē qꝛ

ſolo legati annui certā diē hz a legerat.ff.q̄n dies leg.ce.l.
nec ſemel ergo gnālis dicj appoſitio ſcā legatis non inclu
dit hoc legatū.ꝛ hoc ē caſus.ff.de pol.pacle.l.cū vulgari.
℗ Tertia rō eſt qꝛ legatū annuū ēt alijs ꝯditionibꝰ extrī
ſecis ceſſantibꝰ pro pmo āno cenſeſ puꝝ ꝛ pro ſequētibꝰ
cenſeſ ꝯditionale ꝛ in cuiuſlibet anni principio capiēt p-
ſone ſpectaſ.vt.ff.de ānu.lega.l.ſi in ſingulos ꝛ l.cū in an
nos.ſigo ergo ſentiēs rōnem dicet ſequētiū annoꝝ ſeu ſe
quētibꝰ annis penā cōmiti cū nōdū ſit veꝝ ꝯditiōem ve-
niſſe imo nec vl creditori inuito ſolui potuiſſe.vt.ff. de v.
obli.l.ſtipulatio iſta.§.incertā. Rurſum qui ꝯrariū ſenti-
ret neceſſario aut in iuri ꝯrariū incidit aut in impoſſibile
ſi dicit hoc legatū eē finibile puta per deſtructionē templi
ſicut habeſ.ff.de le.iij.l.pl.§.tuſculanꝰ.qꝛ tūc neceſſe ē di
cere q̄ nō ꝯpelliſ ad ſolutionē legati ꝯditionē habētis ꝛ
ſui natura finibilis.qꝛ nec eſt certū pro certis annis inde-
bitū iri.Si aūt ꝯſideret eū ppetuū ꝛ nō finibile.ergo ſolu
tio hſdi erit impoſſibilis ꝛ pena ſemp ꝯmitteret ꝯtra id q̄
habeſ.ff.de ſtatu libe.l.ſtatu liberationem.℗ Vltio ſolu
tioni iniūcte p teſtōrez dico nō currit niſi cuz ipſa ſolutio
peti poterit ꝛ ſic attēdiſ a quo ꝛ quis petere poſſit ēt ſi te
ſtator ꝯrariū iuſſiſſet ſz hoc pp ꝯditionū ōpēdētiā vtrūqꝫ
deficit ergo ꝛc.vt hec habenſ.ff.de cōdi.ꝛ de.l.ſi in diez
ꝛ de ſtatu liber.l.ij.§.ſigo hſdi.ꝛ i legalibꝰ vtiqꝫ pſcriptio
nibꝰ idē ſeruaſ que negligētiaz pſupponūt.ſ.vt a pricipio
cuiuſlibet anni incipiat preſcriptio.vt.C.de preſcrip.xxx.
vel.xl.an.l.cum notiſſimi.§.penul.

De reſcrip.ꝛ de preben.ꝛ

de regu.iur. ccXXXIII

℗ Credo de iure impetrātē in forma gſe ſpālis ꝛ cano-
nicū effectū hñtem añ purificatas ꝯditiones gſam paupis
in pbēda poſtea vacāte pferēdū de iure. Qm̄ in ptāte il-
lius ex cuius fcō ius cauſabaſ erat añ purificatas ꝯditio-
nes obligationes impedire.vt.ff.qui po.in pig.ha.l. qui
Bal.in.ſi.rñſo.ꝛ.l.potior in prin.ꝛ hoc eſt caſus.extra de
reſ.ſi p te.li.vj.Neꝝ qꝛ ꝯ hos plures ſnie late ſunt i pala
tio apl̄ico huic adherere nō audeo.Vn̄ plene de materia
qōnis in.c.ſi ſoli.p Jo.an.de ꝯceſ.pben.ſz melius ꝛ clariꝰ
in cle.co.ti.c.vno.vn̄ vi.p totū Guil.durāti i.c.de reſcrip.
in verſu ſi duo i eadē eccla Jo.an.ibi vl ſentire ꝯrariū vt
ibi hſ in glo.ꝛ ꝯcordat cū dn̄o Oldra.albi.℗ Scdo attē
dēdū ē q̄ p appellōnē capli citati quoꝝ intereſt ꝛ quos cā
ꝯtingit.vt extra de elec.c.ſtatuimꝰ.qd ē itelligēdū de ſciē-
tibꝰ.qꝛ nulliū regulr' edictū citatoriū vel decretū ligat igno
rātes:vt.ff.de decre.decu.l.vi.ꝛ de his q no.īfa.l.genere.
de acti.ꝛ ob.l.ex maleficijs.§.j.ꝛ.C.de re mili.l.ſup ſeruis
li.xij.ꝛ no.Cōpo.extra de elec.c.ſtatuimꝰ.in.j.glo.magna
in.§.ſz nūqd fit eis piudiciū ꝛc. Vn̄ ſi parceuallus tā p ſe
q̄ p aliū fuerit ignorās nō piudicaret ſibi ſnia lata ꝯtra ca
pitulū a quo cām nō hz ſz a ſede aplica ar.ff.de mili.teſt.l.
q̄rebat.§.vl.ꝛ no.Cōpo.extra de reſcri.cū te.Sz cū craſſa
ꝛ ſupina ignorātia ſcie ꝯpareſ:vt.ff.de iur.ꝛ fac.igno.l.re
gula.ꝛ de v.ſig.l.magna.ꝛ extra d ele.excō.mini.c.aplice.
ꝛ de ordi.ab epi.q renū.epiſ.c.j.difficile eſt credere parce
uallū q ad reſidētiā tenebaſ de iure cōi toto tpe ignoraſſe
cām agi iter caplm ꝛ Ludouicū.℗ Tertio attēdēdū ē q̄
ꝯmiſſuz fuit archiepo terrachoñ:q̄ de bñficio vacāte per
renunciationē parceualli deberet pſone idonee puidere.
Perſona aūt idonea non cenſeſ hñs ſufficiēs bñficiū niſi
illud renūciet.vt extra de pbē.c.is cui.li.vj.Vn̄ cuz petrꝰ
hñet ppetuā vicariā in eccla ſancti Petri magūtinē.nō vi
deſ fuiſſe idonea ad illud bñficiū ꝛ pſertim in eadē eccla
obtinēdū.qꝛ non dz dici bñficio carere cui de ppetue vi-
carie fructibus eſt puiſuz.vt extra de reſcrip.c.poſtulaſti.
omnibus itaqꝫ circūſpectis de petri victoria non confido.

De feudis ꝛ de ver.ſigni.

ccXXXIIII

℗ Feū tale eſt.Quidā miles tā ipſa q̄ eiꝰ pdeceſſores

tenuerũt p.xxx.an.⁊ vltra ⁊ ſic tenere recognouerũt in feu
dũ frãcbũ ⁊ nobile cũ ſacro fidelitatis certa bõa a quodã
barõe cui idẽ miles fecit homagiũ frãcbũ ⁊ ꝓſtitit fidelita
tis iuſ;. Deinũ guerra goſconie ꝑ dñm regẽ frãcie īdicta
dictus barro vaſallus regis ꝓ ipſa guerra fecit expẽſas.
modo idẽ barro indixit dicto militi certã ꝓſtatõem pecu
niarẽ ſibi ſoluẽdã per ipſm milit: pro dictis expenſis rõne
feudi ꝓdicti cũ idẽ requiſiuiſſet prius dictũ militẽ vt iret
cũ eo ad exercitũ ꝓdictum. ℭ Nũc querimur an dictus
miles qui ad dcm̃ exercitũ iuit per ſe vel aliũ ꝑ regis mã
datũ ⁊ regi obtemperare volens nihilominus teneat̃ ad
ſoluẽdũ ꝓſtatõem ꝓdictam ſibi impoſitã cũ ab ipſa īdictõe
⁊ impoſitione idẽ miles duxerat appellandũ. ℭ Circa h
primo videndũ eſt de iuſtitia inquiſitiõis ⁊ requiſitionis factẽ ꝑ
baronẽ qua requiſiuit militẽ vt eũ ad exercitũ ſequeret̃. Et
vr̃ dicẽdũ q iuſta fuit requiſitio vt ꝓbat̃ in.x.colla.ꝺ ca.
coma.c.ſilr in ofidiſijs.⁊ de ꝓhi.feu.alie.ꝑ Frede.c.imperia
lẽ.§.ſilr ẽt ſtatuim⁹.⁊ pro hoc.ff.ꝺ ope.lib.l.ſuo victu.⁊.l.
q niſi.§.ſi.⁊ ſi iuſta fuit requiſitio vr̃ q ipſe barro.tanq̃ in-
dex potuerit impoſitiõem facere quã fecit argu.ꝓ hoc in
auẽ.de q̃ſtore.§.ſi vo ſoriſtã.⁊ ibi not.colla.vj. Sꝫ in ↄtra
riũ vr̃ veri⁹. ℭ Pro cuius intelligẽtia eſt ſciẽdũ q ſicẽ ce-
teri ↄtractus ex ↄuẽtione legẽ accipiũt.vt.ff. depoſi.l.j.§.
ſi cõuenit.⁊ ẽ tãta virt⁹ pactoꝝ appoſitoꝝ in actu q vnũ
actũ transferũt ad eius oppoſitũ.vt.ff.de dona.cã mor.l.
vbi ita donat̃.ſic ẽ ⁊ in feudis admittũt.n.pacta extranea
⁊ nãe feudi regulr̃ ſi inſra.vt in col.x.qd ſit inueſtitura.§.j.
c.ꝓterea.⁊ de eo qui ſibi ⁊ hẽdib⁹ſuis maſculis ⁊ feminis
feudũ accepit.c.j.⁊ ꝺ inueſtitura quã accipit ticius a ſem-
pronio.§.j. Ego ↄſiderabã pncipalr̃ ẽ lex qua hoc datum
fuit.⁊ qdẽ datũ fuit h feudũ frãcbũ ⁊ nobile. Cui⁹ aũt vi
bĩ frãcbũ vulgaris eſt interꝓtatio ad quã recurri dꝫ in ta-
libus.vt.ff.de ver.ſig.l.auiculus.§.j.⁊ de teſta.ma.l.ſi ita
fuerit libert⁹.de flumi.l.j.de le.iij.l.nõ alr̃.§.j. ⁊.l.nimiũ ẽ
vt intelligat̃ frãcbũ.i.liberũ qꝺ cũ ſit indiffinite ꝓlatũ ſtet
liget̃ oĩ libertate liberꝝ ⁊ ab omni ſuitute liberatũ ⁊ abſo-
lutũ ar.ff.cõia ꝓdio.l.ſiqs duos in pãn.⁊.l.in tradẽdis in
pãn.⁊ ibi no. Patet igit̃ q nullũ onus põt imponi niſi de
quo in ipſa feudi donatõe expſſum fuerit. vt.ff.de v.ob.
l.qcqd aſtrigẽde. Sicut nec a liberto ope exigunt̃ niſi q̃ ĩ-
plicite vel explicite in mãumiſſiõe vel ſtatiꝫ p⁹ ipoſite ſunt
de op.lib.l.vt iuſiurãdi.⁊ de libe.cau.l.vlt. Nec ergo da-
tio ipſi⁹ feudi repugnãtiã ↄtĩcat ac ꝑ h vitiũ nullitatꝫ ↄhat.
vt.ff.ꝺ re.iur.l.vbi repugnãtia.de v.ob.l.ſi titi⁹.⁊ de ↄdi.
inſti.l.ſi titi⁹.dicẽdũ ẽ hũc vaſallũ teneri ad ea q̃ ĩ ſacro fi-
delitatis ↄtinent̃.vt.x.col.ꝺ noua fidelitatis for.c.j.⁊ extra
de iureiur.c.ego. N.⁊.xxij.q.v.de forma. Inter hec ãt nõ
eſt aliquẽ ad exercitũ ſeq. Preterea cũ vaſallus vaſalli ñ
ſit vaſallus dñi ci⁹cui⁹ ẽ vaſallus ar.ff.de le.iij.l.pr̃.§.duo
bus.⁊ de ali.⁊ cib.leg.l.alimẽta.§.j.de v.ſig.l.modeſtin⁹.
⁊.l.lꝫ iter geſta.§.j.ff.ꝓ ſocio.l.nã ⁊ ſocij.⁊ de reg.iur.l.ↄſi
lij.§.j. Nõ vr̃ aliq̃ ſufficiẽs rõ q̃ aſtringit̃ vaſallus vaſalli
ſuire dño ꝓncipali vt talis ⁊ vt tali. Sicut nec ex fundo in
eo q dꝫ aq̃ductũ poſſum aquã ducere ꝓ eo fundo cui aq̃
duct⁹ſuitutẽ debeo: vt.ff.de ſui.ruſti.ꝓdi.l.q ex meo.⁊ ꝺ
aq̃ quoti.⁊ eſti.l.j.§.illud labeo i ſi.⁊ ꝓ hoc optie.ff.ꝺ op.
lib.l.ſi liberto arã. Et in caſu ĩ quo tenet̃ forte teneret̃ ad
expẽſas barõis vt ĩ eo.ti.l.ope enĩ vel ſaltẽ i hoc dẽrẽt lon
ge breueſq̧ excuſatões anẽdi vt ĩ eo.ti.l.qꝺ niſi.§.vlt.ff.ꝺ
ãnu.leg.l.meuia.§.ſi.⁊.xxiij.q.j.pudẽda.⁊ ſm hoc habuiſ
ſet vaſallus iuſtã cãꝫ nõ eũdi qꝛ nõ offerebat̃ ſibi debitũ:
vt.ff.de acti.emp.⁊ vẽ.l.iulianus.§.offerri.⁊.l.q pẽdẽtẽ.⁊
ꝓ hoc expſſe.ff.mãda.l.ſi vo nõ remunerãdi.§.ſi. Prete-
rea ĩ facto ꝓponit̃ q iſte miles vaſallus ex gnãli mãdato
regis tãq̃ ipſe ad exercitũ iuit.habuit ergo pere maiori iu
dici vocãti ⁊ ĩterim fuiſſet ab altero excuſat⁹: vt.ff.ꝺ re iu.
l.ↄ pupillũ.§.vl.⁊ ad mũici.l.libertus.§.ꝓſcriptio.⁊ no.ex
tra ꝺ ap.c.cũ pati eſſem⁹. Nec vno ⁊ eodẽ tpe duplici one
re oneret̃ ↄtra.ll.ff.ſo.ma.l.ſi cũ dotẽ.§.ſi pr̃.de dote ꝓe
le.l.q dotẽ.⁊ de leg.ij.l.q titia.§.q ĩ vita.⁊ ꝓ hoc.ff.ad.l.ro

diã.de iac.l.nauis honuſte.§.j. ℭ Scꝺo videndũ ẽ ꝺ iuſti-
cia taxatõis ſiue pecũiarie impoſitõis. Et in hac dubitãt̃
vr̃ dicẽdũ q iniuſta fuit.qꝛ nõ potuit ẽẽ iudex ĩ cã ꝓpria
vt.C.ne qs in cã ſua iudicet vel ius ſibi dicat ĩ rubro ⁊ ni-
gro.⁊.ff.de arb.l.pe.nec hoc ex ſingloꝝ affectõib⁹ dꝫ eſtia
ri ar.ff.de in litẽ iur.l.videam⁹.§.iurare.⁊ ad.l.fal.l.ꝓdia.
Sꝫ hec ſunt ꝑ ſubtilitatẽ iudicis ↄpetẽtis dirimẽda vt.C.
de ſen.q̃ ꝓ eo q ĩtereſt ꝓferũt̃.l.j.in medio legis.⁊ ꝓ hoc
hũ facit ĩ auẽ.de q̃ſtore.§.ſi vo aliq. Et regulr̃ cũ eſt ↄtro-
uerſia inter dñm ⁊ vaſallũ nõ cognoſcit ipſe dñs ſꝫ alter vt
plene no.extra de iudi.c.certũ. Ex his appet iniuſtã fuiſſe
requiſitionẽ ⁊ iniuſtiorẽ fuiſſe ĩpoſitionẽ ex ꝑſona iponẽtis
qui iudex in hoc eſſe non poterat ⁊ ex parte noſtra.qꝛ nul
la cauſa cognita facta fuit euidenter peccauit.

De reſcrip.⁊ ꝺ ver.ſigni.

CCXXXV

ℭ Factũ ẽ tale. G.de ſcõ bononico mõach⁹ caſedei ĩpetra
uit officium vel bñficiũ ꝓmũ vacãs ad collationẽ abba-
tis vel ↄuẽt⁹caſedei cõiter vel diuiſim cui⁹reddit⁹ ⁊ ꝓuẽ-
tus ãnui ſũmã cẽtũ libraꝝ ſm taxationẽ decie antiq̃ nõ ex
cedãt.mõ ſic ẽ q vacauit cameraria eiuſdẽ mõaſterij cui⁹
qdẽ camerarie corp⁹ hꝫ ĩ cẽſib⁹ ãnuis ⁊ pẽſiõib⁹ realib⁹ ⁊
ꝑpetuis circa.c.libras ꝓ qb⁹nihil ſoluit in decia nec hacte
nus ſoluet̃ ↄſueuit.hꝫ nihilomin⁹ tres eccl̃as ſeu tria loca
a cameraria ꝓdicta depẽdẽtia ⁊ ĩ diuerſis dioceſib⁹ ↄſtitu
ta q̃ qdẽ loca ſigillatim ⁊ ad pẽ ſoluũt ĩ decimã.ſ.eccl̃a ru
pis ſauine dioceſis claramõtẽ.c.ſol.turoñ.⁊ eccl̃a capelle
Geneſta eiuſdẽ dioceſis q̃ttuor libras turoñ. Eccl̃a vero
decromagos dioceſis didaſontis.xxx.ſol.turoñ. Et ſic iſta
tria loca ſimul ſumpta cũ cameraria ſm antiquã decimaꝫ
ꝓ.c.libris turoñ.ſunt taxata. Mõ ĩpetrãs ꝓdict⁹ aſſerẽs ĩ
ſua gratia ꝓdictã camerariã cadẽ ſub grã a eã acceptauit.
ℭ Opponit̃ q nõ cadit qꝛ vr̃ excedere ſũmã ſuã q̃rit̃ qd
iuris. In hac q̃õe dicẽdũ q cameraria de q̃ q̃rit̃ ſub grã
nõ cadat mouet talis rõ. Nõ ẽ dubiũ q ꝑ taxationẽ deci
me ĩ eccl̃ijs pochialib⁹ camerarie adiũctis factã nõ põt ca
meraria eſtimata dici.qꝛ eſſet ibi fallacia ſm qd ad ſimplr̃
vt ſunt alb⁹ dẽtes ergo alb⁹ quã ↄtĩtiã tollit.l.ff.de euic.l.ſi
dictũ.§.in ſtiplone. ℭ Hoc ꝓſuppoſito ſic arguit̃.taxatio
antiq̃ decie ẽ hic loco cuiuſdã mẽſure.ſꝫ ĩ hac cameraria
illa mẽſura nõ repit̃ ergo cũ ſit de ꝓterito in grã nõ indu
dit̃: vt.ff.de here.inſti.l.ij.in.iij.ꝛñ. Aut ſi dicam⁹ in gratiã
poſſe includi lꝫ nõ ſit taxata ꝓ decia ſpectabit̃ ver⁹ valor
camerarie ex quo certã taxationẽ nõ hꝫ: vt.ff.de edil.edic.
l.ſi plures.⁊ arg.ff.de ↄdi.⁊ demõ.l.in teſtõ.⁊ de his q no.
inſa.l.liberoꝝ.§.j.ſꝫ ſm vitatẽ excedit ſũmã.c.libraꝝ ⁊c.⁊
q̃tũ ad iudicãdũ de taxatiõe decie capelle iuncte retinẽt
cãm ſuã.l.nãm ⁊ q̃litateꝫ.vt.ff.de vſu.l.reꝝ mixtura in ſi.
Quãtũ vo ad eſtiationẽ verã ↄputant̃ cũ cameraria.qꝛ ꝑ
adiũctõem ceperũt ẽẽ ꝑs illi⁹ vt.ff.ꝺ rei ven.l.in rẽ actio.
§.itẽ queciq̧.oẽ aũt totũ eſtimat̃ vt quoddã totũ ex pti-
bus collectũ nõ aũt eſtimant̃ ſingule ptes ĩmo nec habito
reſpectu ad ptes q̃tũ q̃libet ꝑs per ſe ↄſiderato valeret.vt
C.ↄmu.di.l.j.ff.ſa.her.l.meui⁹.§.ſi.ꝺ le.ij.meui⁹.§.ĩ ſũdo.

De decimis ⁊ de ſolutõi.

CCXXXVI

ℭ Circa ꝓpoſitã q̃õnem eſt atẽdẽdũ q q̃dã obligatio-
nes ſunt pure q̃tũ ad vba ſꝫ diẽ hñt ⁊ dilatiõem capiunt
q̃tũ ad vim effectũ ꝓſtatiõis ⁊ hmõi ſunt oẽs ꝓſtationes
faciẽde ex reb⁹nõdũ natꝭ. Habet.n.tpꝰ ꝓſtatões cũ naſce
rent̃.vt.ff.de ver.ob.l.inter ſtipulãtẽ.§.ſacrã.⁊.l.iterdũ.
Decima ergo que preſtãda eſt ex agnis ⁊ edulis tpꝰ dꝫ
cũ naſceret̃.vt.ff.de ↄtrahẽ.emp.⁊ vẽdi.l.ſi debitor.§.j.⁊
de vi.tri.⁊ oleo lega.l.cũ certus.⁊ lꝫ minuta ꝓſtatio nõ ni-
mia ĩportet incõmoda reſpectu creditoris.vt.ff.fami.her.
l.plane.⁊ de vſu.l.tutor.§.luci⁹.tñ in hoc caſu ſicut minu
tatiꝫ decie dꝫ ꝓſolui nec põt dicere ſacerdos q differat̃
vſq̧ ad ſcm̃ Joã.ſꝫ põt ruſticus ꝺ decẽ natis in quolibꝫ
menſe

vnū dare. Iniquū n. eſſet agricolā ſacerdotis pcuratorē fieri ɔpelli paſcere agnos p .iiij. v. vl. vj. menſes. ar. ff. ad treb. l. poſtulāte. §. vlt. de leg. iij. l. fideicōmiſſa §. ſi rē ⁊. C. de ero. mili. anno. l. nulli militariū li. xij. ⁊ hoc vr̄ ſenſiſſe Hoſti. in ſum. de deci. §. ⁊ qualr̄ in ver. ſunt aūt pſonales reddēde ⁊c. ⁊ hoc ēt demonſtrat ħ ipm qđ pſtādū eſt qđ eſt decimū aīal natū ſi illud ab alijs cognoſcat̄ ſiue bonū ſiue malū ſit vt legit̄ leuitici. c. vlti. Si vero illud nō cognoſcat̄ ab alijs tūc ceſſat ille rigor ar. ff. de vſufru. l. ſi vſufructuarius. §. ſi in varijs. ⁊ de ɔdi. inde. l. ſi pene. §. ij. ⁊ ſi cer. peta. l. nā ⁊ ſi fur. §. fi. ⁊ pſtabit̄ mediocre neqꝫ deterius neqꝫ optimū ſicut i alijs ſpēbus debitis. vt. ff. de le. j. l. legato gnālr̄ relicto. ⁊ de edil. edic. l. ſi qđ argētū. §. j. ⁊ cō mu. de le. l. vlti. §. ſꝫ ſiqs. ⁊ no. ff. manda. l. ſi fideicōmiſſarius. Si n. ita pſtaret̄ puato indignū ē id dare de eo qđ dedignat̄ hō. vt. xlix. di. c. vlt. in fi. Sꝫ qꝛ ex hīs vr̄ inſurgere quedā abſurditas. ſ. qꝫ pſtari poterit agnus vl̄ edulus vnius diei q nullū cōmodū afferret recipiēti ſatis vr̄ de iure qꝫ edulus ⁊ agniculus eē debeat apud matrē aliquo tpe ne ſolutio ex nimis pmatura pſtatiōe piret. ⁊ pro hoc optime. ff. de ſolu. l. ſi ſtu us in fi. co. ti. l. ſi ſoluturus. ⁊ ff. de ver. ob. l. ſtipulatio iſta. §. inter cetera. ⁊ ibi de hoc i glo. ſi vera habeat̄ dꝫ. n. dicere glo. ſicut accidit in pmitijs agnoꝝ ⁊ nō agnoꝝ ſic̄ cōuertētur ⁊ male ⁊ ar. ff. de ali. ⁊ ciba. leg. ſolent. §. j. ⁊ eqtas poſita. C. de pa. po. l. nec filiū in fi. Legēs aūt. ff. de le. ij. l. ſi ita relictū. §. pegaſus. ⁊ de vſu l. fideicōmiſſi. §. cū polidius ⁊ de ſtatu liber. l. iij. §. ſtichus ānu. de ānuis lega. l. cū qui alīs incipit iabolenꝰ ⁊ eaꝝ materias omitto. qꝛ ad ppoſitū eam facere non credo.

De conſue. ⁊ de feu. ⁊ de

teſta. ⁊ de reg. in integ. ⁊ de ɔfir. vti. vel inuti. extraor. Res inter alīs acta ⁊c. ccXXXVII

¶ Perlectis ⁊ diligēter attētis oībꝰ ſcripturis mihi exhibitis quattuor ex eis videnť inſurgere qōnes. Prima eſt an pſtatū de re feudali in vaſallo ſcm̄ teneat cū feudū ipm ſit dignitas puta marchionatꝰ. ⁊ lꝫ regłr cuilibet ciui romano libera ptās ſit de rebus ſuis diſponēdi vſqꝫ ad dodrātem. vt. ff. ad l. fal. l. j. in pein. ⁊ in. ij. rñſo. de ver. ſigni. l. ſepe. ⁊ in auc. de nup. §. diſponat. Aliqua tñ ſunt ab huius regula excepta de qbus neqt teſtōr diſponere ſꝫ relinquūtur iuri cōi ſicut ſunt lucra hmōi ſtuāda ſoboli primi mrīmonij in qbus diſpoſitio nihil vꝫ vt in auc. de nup. §. veniēt colla. iiij. ⁊ de nō eligē. ſcdo nubē. §. pſpetimꝰ. vn̄ ſumpta eſt auc. hoc lucrū. C. de ſecū. nup. l. femle. Hinc ē ēt qꝫ aliqua reperiunť que teſtōris diſpōnem nō ſequentis ad ſcriptos hrdes nō trāſeūt iꝫ liberis vľ generi reſeruanť ſicut ius pronatus ⁊ ſtipulatio incertaꝝ opaꝝ a liberto vt. C. de latina liber. tol. l. j. §. iꝫ ſi ſub ɔdiuōe. ⁊. ff. de op. lib. l. ſi opaꝝ. Et huius nature videnť ee feuda eo qꝫ dñs in donatiōe nō ſolū cogitauit de pſona eius cui dabat. Sꝫ de genere ⁊ poſteris in h getā ⁊ paccatā familiā i obſeqū ſibi eligēs ar. ff. de ali. ⁊ ci. leg. l. cū vnꝰ. circa pn. ⁊ expſſuꝫ eſt in. x. col. de natu. ſucceſ. feudi. c. vnico ⁊ qualr̄ olim poterat feu. alie. c. j. §. donare aūt. Hinc ē qꝫ diuiſio in baronijs locū ñ hꝫ ne p diuiſiōeꝫ minuatiꝫ diuiſo obſeqo dñs ſtuitio debito fraudet ar. ff. de ali. ⁊ cib. leg. l. ſolēt in prin. fa. her. l. plane ⁊ l. qdā. ⁊ cōmu. diui. l. cōi diui. in. ij. rñſo. ⁊ de iurepa. l. cornelia pia. ⁊ eſt expſſum in. x. col. de phi. feu. alie. p ſrede. §. pterea ducatꝰ. ⁊ extra de pben. c. maioribꝰ Et in hoc caſu ius pmogeniture locū hꝫ de quo logť geneſis. xxj. ⁊. xxv. ⁊ ad Hebreos. xij. c. ⁊. vij. q. j. q̄ piculoſuꝫ ⁊ extra de voto ⁊ vo. idēpti. c. lꝫ. ⁊ ibi plene no. p Hoſtie. Hec p a iure pmogeniture in feudis ex qbus agiť p ɔſuetudinē pponiť eē receſſum ſuatā ſciētibꝰ imperatoribꝰ. qꝛ eoꝝ ſcia requiriť ad inducēdū ɔſuetudinē legi ɔtrariā q poſſent legē tollere. vt. ff. de legi. ⁊ ſenatuſcōſul. l. de qbꝰ ⁊ no. p Immo. extra de ɔſue. c. cū tāto. Et ſcđ ſunt feuda diuiſibilia inter ɔſortes vtute tal pſcripte ɔſuetudinis ar. ff. de ɔtrahē. emp. ⁊ vē. ſi i emptōe. §. olum. ⁊ de mune. ⁊ ho. l. munep. §. iuxta in vſi. ſꝫ ⁊ ea q ⁊c. ɔmu. p dio. l. venditor §. ſi ɔſtat. ⁊ ar. ff. de aqua plu. arcen. l. j. in fi. ⁊. l. in ſumma de aqua quoti. ⁊ eſti. l. hoc iure. §. ductus aque. Et per hoc vellēt aliq dicere qꝫ ⁊ pſegare liceret qſi in pſegatis ſit qda diuiſio a teſtōre ɔcedēda: vt. ff. fa. her. l. ſi filia. §. ſi pf. ⁊ C. de inoffi. teſt. l. parētibꝰ. ⁊ fa. her. ſi cogitatiōe vt ſic cū ſit eadē rō i vtroqꝫ ⁊ vtrūqꝫ eodē. l. diuiſiōis vocabulo ɔprehēdat̄ ɔſuetudo ēt a iure cōi exorbitās iducta i vno ē i alterō ſibi locū vēdicet ar. ff. de no. op. nū. l. de pupillo. §. ſiqs riuos de fonte. l. vnica. vt i poſ. le. l. is cui. §. ɔſtō. ⁊ no. ff. de reg. iur. l. ea q pp neceſſitatē. ⁊. C. de ſac. ſan. ecc. l. illud. ⁊ p Bar. extra de elec. c. cupiētes. in glo. q incipit ſꝫ poſito qꝫ p ſupiorē ⁊c. ſꝫ ɔtriū hꝰ veꝝ eſt manet eni l. niſi qtenꝰ repiť eidē. l. alia ɔſuetudie derogatū: vt. C. de edifi. priua. l. cū dubitať. ff. de adi. ⁊ trāſfe. leg. l. alūne. §. q filios. C. de teſta. l. ſancimꝰ. de app. pcipimꝰ. circa fi. Nec ē veꝝ qꝫ eadē ſit rō in vtroqꝫ imo lōge diuerſa qꝛ i pſegato vnꝰ nō icluduť voluntas alterꝰ ſꝫ i diuiſiōe voluntaria ſecus. ⁊ iō dr ibi eē qdā pmutatio: vt. ff. de le. ij. l. cū pf. §. hrditatē ij. Hinc ē etiā qꝫ pro euictōe pſegatoꝝ regulr̄ nō agiť: vt. C. cōmu. vtriuſqꝫ iudicij. l. ſi frēs. ff. fam. her. ⁊ ibi plene no. Manet igiť ad huc l. ⁊ legis rō ɔhibēs pſegatū i feudo ⁊ ſic pſegatū non tenuit vtpote ſcm̄ de re nō deducibili i iegatū: vt. ff. de le. j. apō iulianū. §. vi. ⁊ l. cetera. in. ij. rñſo. ¶ Scdo qđ ē dato qꝫ pſegatū nō tenuit. an p hoc qꝫ hrdes Antonij paſſi ſunt ipꝫ caſtrū pſegatū poſſidere vt pſegatū ſibi pīudicauerint ⁊ vř qꝫ ſic. C. de teſta. l. nō dubiū. §. vl. de fideicō. l. j. ⁊. ij. ⁊. l. ſi vitate ad. l. fal. auē. ſꝫ cū teſtōr. ⁊. ff. quoꝝ lega. l. j. §. qꝫ ait. Sꝫ hec oīa iura loquūť cū ē defectꝰ i ſolēnitate voluntatis vel cū volūtate ipſa tꝫ ſꝫ pōt pp exceſſuꝫ dodrātis legis bñficio defalcari. Hic aūt logť de re oīno nō legabili. Et inter hec multū refert: vt. ff. de publi. l. cū ſpōſus. §. ſi res talis ſit de leg. j. l. cetera. circa pn. ⁊ no. l. eo. ti. l. ſi res. ⁊ de regła catoniana. l. j. ſꝫ ne diceret̄ qꝫ qtū ad ſupiorē diſꝫ hec vēdicāt ſibi locū. qtū vo ad ɔſentiētē nō. vt. ff. de ſui. ruſti. pđ. l. p fundūꝫ. ¶ Supeſt qrere tertiū an dato qꝫ talis ɔſenſus pīudicet poſſint ɔſentiētes iuuari bñficio reſtōnis i itegrū cū ſint miores. Et vř qꝫ non qſi nō ſint leſi ſꝫ fecerūt qđ debuerūt: vt. ff. de fideicō. lib. l. in teſtō ſꝫ ibi ē caſus ſpālis. vt ibi no. Et iō ɔtrariū magis vř. ſ. qꝫ reſtō ɔpetat: vt. C. de in integ. reſti. mi. l. j. de inoffi. teſt. l. parētibꝰ. ⁊. C. ſi aduer. ſol. l. vl. ⁊ no. ad. l. fal. l. error. ⁊. ff. de ɔdi. inde. l. iterdū. ¶ Quarto ⁊ vltio qriť de iueſtitura fcā do. An. p do. H. impatorē vltimū vtrū pīudicet i aliquo iuri pdictoꝝ minoꝝ. ⁊ abſqꝫ dubio dicēdū ē qꝫ nō ptlo ex gnāli regła q ē qꝫ priuilia ſeu pncipū bñficia ius alienū nō exhauriūt: vt. C. de pci. impa. offe. l. quotiēs. ff. de mili. teſta. l. cū filiꝰ. ne qđ i lo. pu. l. j. §. merito. ⁊. l. ſiqs a pncipe. ad treb. l. ſi cū ab herede. ⁊. C. de emā. §. nec auus. xxij. q. ij. pmū. extra de offi. ⁊ ptā iudi. de leg. c. ſup eo. ⁊ de offi. or. c. lꝫ. cū multis fi. Et ſi pſertim ius alienū ſibi icognitū ar. ff. de pecu. leg. l. cū dño. in pn. de teſta. tu. l. ſiqs ita dederit. §. ſiqs liberis. ⁊. C. de mili. teſta. ſicuti certi. ¶ Scdo ex forma ipſiꝰ inueſtiture q ē forma in cōi. ⁊ iō nihil noui iuris tribuit. vt extra de ɔceſ. pben. c. qꝛ diuerſitatē. de re iudi. l. cū iter vos. de fide iſtru. l. iter dilectos. ⁊ de ɔfirma. vti. vel inuti. c. j. ⁊. c. cuꝫ dilecta. ⁊ p hoc facit qđ no. C. de ɔfir. tu. l. ij. Et ē magis inouatio iueſtiture q̄ ɔceſſio noui iuris: vt extra de priui. c. qꝛ ītētiōis. ⁊ ar. ff. de acq. re. do. l. adeo. §. cū qs. ⁊ de teſt. l. hrdes pal. l. §. ſꝫ ſi nota. de rei vē. l. ex diuerſo. §. j. ⁊ ſi ſui. vē. l. ſicuti. §. ſꝫ ſi qrať. ¶ Tertio qꝛ hoc expſſe dixit impator i ſi. iueſtiture dū dixit ſaluo iure ipiꝰ ⁊ qrūlibet alioꝝ q vba ſunt pſeruatiua iuris alteri ɔpetētis: vt. ff. de teſta. tu. l. idē fiet. circa pn. ibi vt ſine vllo litis pīudicio ⁊c. ſ. de aq̄ quoti. ⁊ eſti. l. pe. ⁊ de lib. exhi. l. iij. §. pe. vt ar. ff. q. mo. pig. vľ hip. l. ſi debitor. §. ſi i vēditōe. extra de elec. c. qꝛ diligētia. ⁊. xxiij. di. cū lōge.

De donatio. ⁊ de iureiur.

ccXXXVIII

¶ Cū mulier donatrix poſt dōatōeꝫ habuit ⁊ hodie hēat

filios vł dõatio reuocata ꝛ ſm doc.ipo iure pp ſubintelle cũ ꝯditõis tacite ſubintellecte:vt.C.đ reuo.dõa.l.ſi vnq̃. Et ex recte ꝯſuetudine talis ꝯditio.l.ſi donãs liberos nõ habuerit in tali donatione intelligił qm̃ nõ eſt veriſimile ꝙ alienã ſucceſſiõem ꝓprie anponat.vt.C.de fideicõ.l.cum acutiſſimi.de ꝯdi.inſti.l.gnalr.§.vlt.ff.de ꝯdi.ꝛ demõ.l.cũ anuo.ꝛ de pac.l.tale pactũ.§.vlt. Nã cũ iurm nõ augeat obligatõe ſ; ei intra ſuos limites manẽti addat religionis vinculũ ar.ff.ad ſe.treb.l.iiiᵘ in fi.ſic ſimplex donatio illã ꝯditionẽ tacitã h; .l.ſi liberos donãs nõ ſuſcepit ſic ꝛ iuramẽtũ tali ꝯditioni accedẽs vt.C.de nõ nu.pec.l.vl.ꝛ extra de iureiu.c.quẽadmodũ cũ ibi no.ꝛ.ff.q ſa.cog.l.vl.ꝛ de ope.lib.l.ſi liberᵘ iurauerit.donatõe igił hita ꝓ ſi ſcã põt iure cõi ſoror cum fratre fratri ab inteſtato ſuccedere.

De offi.delegati.

CCXXXIX

¶ Bone memorie dñs Clemẽs papa.v.dedit reuerendo in xp̃o p̃ri dño.R.ſcẽ Marie noue diacono cardinali ꝯſeruatorẽ ꝛ iudic: ep̃m tholoſanũ ita ꝙ ex tunc eẽt ppetua iuriſditio quo ad oĩa ipſius negocia ẽt nõ cepta poſtmodũ do.papa Jo.xxij.eccſam tholoſanã in metropolitanã erexit. Mõ querił vtrũ in negocijs dñi cardinalis vt ꝯſeruator ꝛ iudex ꝓcedere poſſit archiep̃s tholoſanᵘ vel per erectionẽ hmõi ꝯmiſſa iuriſditio expirauerit. ¶ Et ẽ dicẽdũ ꝙ p̃t ꝓcedere nec iuriſditio expirauit. Primo qꝛ an etus ẽ honor nõ ꝯditio mutata.vt.ff.de ꝯdi.ꝛ demõ.l.falſa ꝛ de exc.tu.l.cũ ex oſone.nec deſinit eẽ ep̃s tholoſanus ſ; nũ in eo mutał.vt.ff.de hẽ.inſti.l.ſuus alienᵘ.§.q fideicõmiſſari⁹ de colla.do.l.ſi fuerit.ꝛ de bo.poſ.ſm tab.l.ij. ꝛ vł ipſe ſibiip̃i ſuccedere.vt.ff.q potio.in pig.ha.l.ſi ꝓor in pri.Et aliquali cã mutata vł ipſe ſibiip̃i ſubſtitui.vt.ff.de vulg.ꝛ pu.ſub.l.ſ; ſi plures.§.nẽo ꝛ.l.vlt. Cũ igił ſcripũ fuerit dignitati ꝛ illa eadẽ maneat ſ; creuerit.vt.ff.de fur.l.inficiãdo.§.in fraudẽ. Uel eſt ibi ſucceſſio vel ſubſtitutio vt dcm̃ eſt.ĩ.nõ vł dubitãdũ quin iuriſditio remãſerit.ꝛ pro hoc.C.de digni.l.maior.li.xij.ꝛ đ p̃micerio ꝛ ſecũdicerio.l.j.ꝛ de excu.mu.l.eos.ꝛ arg.ff.de hẽ.inſti.l.talẽ.ꝛ in auc.vt iudi.ſine quoq; ſuffrag.§.illud tñ decreuimus colla.ij.

De penis extraoꝛ.đ vſuf.

accreſcendo. CCXL

¶ Sup eo quo q̃rił an ſi i caſtro cuiᵘ vſufructᵘ ꝑtinet ad C.ꝛ ꝓprietas ad.G.eueniãt ꝯmiſſa ex eo capite ꝙ emphiteote nõ ſoluãt canõdes iſta triẽniũ vel alienẽt ſine ꝯſenſu dñi vel recognitões p vaſallos facte nõ fuerũt iſta tp̃s ptineant talia ꝯmiſſa ad ꝓprietariũ an ad vſufructuariũ vſufructu finito. ¶ Breuiter ẽ dicẽdũ ꝙ ad ꝓprietap rõnibᵘ q̃ ſequunł.ꝛ p̃io ẽ ꝯſiderãdũ ꝙ iſta ꝯmiſſa ꝯſiſtũt in rebᵘ imobilibᵘ ꝛ ſolo adherẽtibᵘ ꝛ talia imobilia nõ ſunt in fructu.Fructᵘ.n.ẽ q ex rebᵘ ipſis imobilibᵘ vł mobilibᵘ aut ſe mouẽtibᵘ ꝓuenit ꝛ capił.ſ; res imobiles quo ad dñiũ nõ ſunt i fructu:vt.ff.de vſufru.l.ij.ꝛ.l.itẽ ſi fundi.in p̃n.ꝛ ar.ff.de vſufru.l.i pecudũ. Scdo ẽ ꝯſiderãdũ ꝙ iſtud ꝯmiſſu; de quo q̃rił ꝓuenit extra rẽ ꝛ p modũ ſepatũ occaſione tñ rei venit hoc ẽ maioris dñij ꝛ directi.ꝛ iſtud icremẽtũ fit rei dñio ꝛ nõ pſone.qꝛ ſine ſcõ ꝛ ꝓuiſiõe pſone obuenit. Et iõ recte ꝯparał tale icremẽtũ icremẽto alluuionis ſiue iſule q̃ oĩa incremẽta ſaltẽ i ꝓprietatẽ ptinẽt ad ꝓprietariũ indiſtincte:vt.ff.de vſufru.l.itẽ ſi fundi.§.j.ꝛ.ij. Tertio ẽ ꝯſiderãdũ ꝙ iſtud icremẽtũ ipſo iure ꝓuenit.qꝛ ipſo iure talis ꝯmittunł.ff.de publi.l.ꝯmiſſa.ꝛ de iure fi.l.j.§.an hõs ꝛ i nullo iteruenit i acqrẽdo cura ꝓuiſio vel diligẽtia vſufructuarij ꝛ iõ iſtis gaudere nõ d;. Secᵘ ſi p ſuã induſtriã q̃rerẽł vt ar.ff.ad.l.fal.l.iij.ꝛ l eo caſu itelligił.ff.de vſufru.l.in vſufru.legato.§.j.illa.n.lex q̃ multũ obſtare vł iſtis modis iã dictis liter ceteros repellił.ſ.qꝛ ibi logł i domo cuiᵘ dñiu; p iniãj hoc ẽ p ſcõm decretũ q̃rił ar.ff.đ do.l.ſec.l.finita.§.iulianᵘ. Hic vo q̃rił ipſo iure ꝛ ẽ magna dñia vt ex p̃miſſis appet.ꝛ no.p Jnno.extra de reſti.ſpo.c.accepta in fi.ꝛ đ ꝯceſ.p̃hẽ.c.nullus. ¶ Jtẽ ibi ẽ res diſtincta ꝛ ſeparata oĩno q̃ nõ ſe h; p modũ acceſſiõis.hec vero dñiu; vtile accedit directe ꝛ ſub eo ẽ.ꝛ iõ tale icremẽtũ fit rei ibi aũt pſone ꝛ pſonalr. Vñ p ſile appet i rectore eccłe q ſi p ſuã iduſtriã aliq̃ q̃rat nõ p̃textu vel iuitu eccłe ſua ſunt alr ſine occaſiõe eccłe ad eccłaz ptinẽt.vt extra de teſta.regſiti.ꝛ no.p Jnno.eo.ti.ſi heredes.ꝛ facit ad hoc de epiſ.ꝛ cleri.auẽ.licẽtiã.ꝛ tñ rector eccłe vſufructuariᵘ eſt ꝛ vſufructuario p oĩa cõparał:vt no.extra de ꝓbẽ.c.ex hĩs. ¶ Preterea hoc ẽ exp̃ſſu; i iure qꝛ ſi mariᵘ vxore inuita ſuã manumitat oẽ qõ ꝓuenit extra eã; vſufructᵘ h; reſtituere mulieri.ff.ſol.ma.l.ſi vo negociũ.in p̃n.ꝛ.§.itẽ q̃rqd ꝛ ad idẽ facit.ff.de acq.hẽ.l.a dño in p̃n.ꝛ.§.ſi.ꝛ.ff.de iure do.l.cũ i fundo.§.j. Cũ igił iſtud ex cã dñij maioris vẽiat ꝓprietario applicał. Preterea ẽ exp̃ſſu; qꝛ qõ penalr ex pſona ſui q̃rił ꝓprietario applicał.ff.de iniur.l.itẽ apud labeonẽ.§.pe.eſt ẽt exp̃ſſu; in.x.coll.ſi de feudi iueſtitura ꝯtẽtio fuerit.§.ſigs mãſo.v.ſ; ſi dño.ibi cũ dicit iure feudi ꝛc.q̃ſi dicat nõ hẽbit i incremẽto aliud ius q̃ illud qõ hẽbat i feudo. Nec ob.ſi opponał de x.coll.h finił lex ſederici.§.ſi vaſallus.qꝛ ibi loqł i his q̃ fructuariᵘ facit ꝛ acqrit ſua ꝓpria iduſtria ꝛ ſua ꝓpria pecũia. Hic vo ſic aliquo ex illis.Et eſt ẽt exp̃ſſu; ꝙ ſi pp culpã vaſalli feudũ ꝯmittał qõ tenẽł ab eccła ꝯmittił eccłe non rectori q h; fructᵘ extra de pẽis ſelicis.§.ſi q̃.li.vj. ¶ Preterea vł p̃io ꝙ talia ꝯmiſſa ꝓprietariũ ſequanł.qꝛ veniũt ex ꝯtractu vel pp ꝯtractũ cũ dño celebratũ:vt.ff.de v̄.ob.l.filiᵘ.de ſtip.ſer.l.vl.ꝛ de reg.iur.l.q̃ legata.Secᵘ eẽt i legato ſub ꝯditõe relicto.ff.q̃n di.le.ce.ſi vſufructu.§.vlti.ꝛ de pig.l.ſi legati.ꝛ eſt rõ diuerſitatis.qꝛ i ꝯtractu ſcm̃ ꝯtrahẽtis vertił. Jn legato vo non vertił ſcm̃ legatarij:vt no.C.de ꝯdi.inſer.l.ſi vxorẽ.ꝛ in ſili iſti.de v̄.ob.§.ex ꝯditõali. ¶ Ex his ergo legibᵘ ꝛ rõne diuerſitatis eoꝝ appet ꝙ ei d; res q̃ri ex cuiᵘ ſcõ acqſitio ꝓcedit.ſ; in ꝓpoſito ex ſcõ ꝓprietarij q̃rił.ergo ꝛc.ꝛ p hoc p; ſolo ad.l.vſufructu legato.ff.de vſufru.qꝛ ibi ſtipſo dãni infecti ex ſcõ fructuarij ꝓcedebat.ꝛ pro hoc hñ facit qõ dẽ ꝙ ſtipſo vſurap iterpoſita p hẽdẽ reſtituere grauata nõ vẽit i reſtõne ſ; iterpoſita p reſtõnẽ. Sic etiã p vſuris currẽtibᵘ añ reſtõnẽ q̃ tñ tpe reſtõnis p hẽdẽ pcepte nõ ſunt:vt.ff.ad treb.l.poſtulãte.§.vl.ꝛ ibi no.i gl. q̃ icipił.de vſura ꝛc. ¶ Scdo tale ius q̃rił regulr i accedẽte augmẽto q̃le qs hẽbat i p̃ori:vt.ff.đ publi.l.ſi ego.§.ꝙ tñ p alluuionẽ.de pac.do.l.inter ſocerũ.§.cũ inter.ꝛ de iure do.l.ſi vñ.ſ; hoc põt cenſeri augmẽtũ rei.qꝛ pp eã venit arg.ff.de ꝯiũgẽ.cũ emã.lib.l.j.§.nũc videamᵘ.ꝛ pp legẽ ꝯtractᵘ celebrati cũ ꝓprietario.ergo eiᵘ ꝯditõe; ſequeł ꝛ ei finalr hoc debeł augmẽtũ q legẽ appoſuit vel appoſuiſſe intelligił arg.ff.de iurepa.l.diuᵘ in fi.primi rñſi.ꝛ đ in ius vocã.l.ſ; ſi hac.§.ꝯſtituta. ¶ Tertio ius ꝯmiſſiõis hmõi ꝓuenit ex ꝓrogatiua dñij reſpectu emphiteote vel vaſalli.ergo ſi fructuario querатur qui durãte vſufructu quodãmõ dñm repñtat arg.ff.de ver.ob.l.liber hõ.q̃rał ei q̃tũ ad vſumfructũ eo tñ finito veniet in reſtõne; ꝓprietario faciẽdã vt.ff.de edil.edic.l.ſi bonẽ.§.ſigs ſuã de pigno.act.l.ſi pignore in prin.de iure do.l.quotiẽs.ꝛ.l.ſi ſolum.ꝛ p hoc facit ſolutio duap legu; q̃ ſimul ꝯtradicere videnł.ff.de pigno.l.inter colonũ.§.quicqd.ꝛ eo.ti.ſi ſundus in prin.ꝛ ibi not. Jtẽ nihil q̃rił fructuario niſi ꝙ ẽ in fructu.vt.ff.de vſufruc.l.itẽ ſi fundi in prin.ꝛ.§.huius tractatus.ſ; iſta in fructu dici ñ p̃nt.multo.n.magis theſaurus in agro inuẽtus d; dici fructus fundi ar.ff.de ꝯtrahẽ.emp.ꝛ vẽ.l.in lege ꝛ tñ nõ cedit loco fructuarij vt.ff.ſolu.ma.l.diuortio.§.ſi fundũ ꝛ đ acq.re.do.l.ſi is.§.ꝙ ſi ſuus. ergo ꝛc.ſola nempe fructus reſpiciẽtia fructuario q̃rił ceteris ꝓprietario.vt.ff.de fur.l.inter omnes.§.ſeruus.

De iureiurando.

CCXLI

¶ Fcm̃ tale eſt.p̃ſfami.hñs duos filios ꝛ ex vno filiorum duos

duos nepotes vtriuſq; filioꝝ in ſui p̄ſētia iurare fecit ꝙ poſt
mortē ipſius vſq; ad .x. ānos nō diuiderēt hr̄ditatē p̄rnaꝫ
poſt lapſum vō decēnij ſi vellēt poſſent diuidere quādocūq;.
Et ꝑ hoc iuſm̄ ꝓcurare voluit idēnitati hr̄ditatis ne diui
ſa vꝫ dilaberet̄. Mortuus ē pt̄ vn⁹ filioꝝ vꝫ pr̄ nepotum
factus ē monachus ⁊ ꝓfeſſus. alter filioꝝ de nouo incepit
hr̄e guerras rōne quaꝝ hr̄ditas pro indiuiſo poſſeſſa ꝑ ra
pinas ⁊ per incēdia quotidie deuaſtat̄ ⁊ magis deuaſta-
ri in poſteꝝ dubiū nō exiſtit. Nepotes petūt hr̄ditatē di-
uidi nolētes ꝑtē ſuā rōne patrui nūc deuaſtari. Patruus
ꝯſentit dū tn̄ nō obſtet ꝓſtitū iuſꝫ querit̄ qd iuris. ℭ Ad
qōnem iſtā dicēdū ē ꝙ dicti nepotes petere pn̄t diuiſioꝫ
fieri ⁊ ē diuiſio ad eoꝝ reqſitiōem faciēda nō obſtante ꝙ
dict⁹ p̄ſſa. ordinaſſet de ꝯſenſu filioꝝ ꝓdictoꝝ ꝙ dcā hr̄-
ditas nō diuideret̄ vſq; ad .x. ānos. ea qdē rōne qꝛ nemo
cogit̄ ſtare in cōione. vt. C. ꝯmu. diui. l. fi. ⁊ ff. de ꝯdi. ī de.
l. ſi vo ſorte. §. ſi cētū. ⁊ facit ad hoc. C. de ꝓdijs mino. l. int̄
oēs. ⁊ ff. ſa. her. l. luci⁹ ⁊ titia. nec ob. qd dr̄ de iuſo qd in-
teruenit ⁊ ꝓſtitū fuerit ꝑ dcōs filios p̄miſſa. ad cui⁹ reqſitio
nē dcm̄ iuſꝫ ꝓſtiterāt rōnib⁹ infraſcriptis. ℭ Pmo qꝛ di
ctū iuſm̄ fuit mere ꝑſonale q̄ntū ad ꝑſonas iurātiū ꝙ ſolas
ꝑſonas iurātes affecit ita ꝙ nō trāſiu ad ꝑſonas nepotum
niſi quo ad obſeruātiā obligatiōis ꝓueniētis ex ipſo iuſo.
vt extra de arbi. c. per tuas circa fi. ibi dū dicit qui a iuſo
ſuo ſeipm̄ ꝑſonalr̄ nō eccl̄am poterat obligare. ⁊ facit ad
hoc ar. extra de iureiur. c. vitas. Scd̄o qꝛ dcm̄ iuſm̄ fuit
ex certa cā ꝓſtitū. ſ. ne dcā hr̄ditas diſſiparet̄. Et iſta fuit
cā q̄ mouit dcm̄ p̄rem fami. ad inducēdū dcōs filios ſu-
os ad ꝓſtandū dcm̄ iuſm̄ q̄ cā hodie ceſſat ⁊ ei⁹ effect⁹. i-
mo cā ꝯria ⁊ eius effect⁹ ſupuenit. ſ. ꝙ ipſe patruus dcōꝝ
nepotū guerras ſuſcitauit in tātū ꝙ inimici ipſius ꝑꝑ guer
ras hmōi dictā hr̄ditatē multiplr̄ diſſipauerūt ⁊ diſſipant
oī die. ⁊ ſic iuſm̄ intelligit̄ eē ꝓſtitū ſi eadē cā ꝑꝑ quā ꝓſti
tū fuit ſeu eius res in eodē ſtatu ꝑſeueraret i quo erat hn̄
fuit iuratū. qꝛ nō eſt viſile dictū patrē fa. dcām cōionē per
dcm̄ tp̄s voluiſſe durare ſi ſciuiſſet vl̄ cogitaſſet ꝙ dicta
cōio fuiſſet cā diſſipatōis vel ꝯſumptiōis vt ꝓmitit̄ dicte
hr̄ditatꝫ. vt. xxij. q. iſ. c. ne qs arbitret̄. circa fi. ⁊ ad hoc. ff.
de ſolu. l. cū qs. ℭ Tertio qd plus ex quo in dcō themate
ꝓponit̄ ꝙ dicti nepotes petūt diuidi dcām hr̄ditatē ⁊ eo
rū patru⁹ q ꝓſtitit dcm̄ iuſm̄ vult ⁊ ꝯſentit ꝙ diuidat̄ ipſi
nepotes ⁊ patruus pn̄t ſibi ad inuicē remittere iuſa qua
remiſſiōe fcā abſq; metu ꝑiurij pn̄t poſtea diuidere hr̄di-
tatē ꝓdictā cū dcm̄ iuſm̄ tm̄ in fauorē ⁊ ꝯmodū iurātium
fuerit introductū. vt extra de ſpōſa. c. ꝓterea ⁊ de vſu. c.
cōſuluit. ⁊ facit ad hoc qd no. Inno. extra d ap. c. ꝓterea.

De cōdi. appe. ⁊ de pen.

⁊ d teſt. extra de. de fidei. ⁊ d iur̄ deli. CCXLII

ℭ Tota pn̄s qd dimiſſis ſupuacuis narratōib⁹ vt̄it cir-
ca comitatū guardiani cuius. ſ. eē dēat vtꝝ dn̄e Mathee
comitiſſe armaniaca an dn̄aꝝ Margarite ⁊ Cōſtante ſo-
rorū ei⁹ ⁊ qꝛ due ꝓncipalr̄ ſcripture ad hmōi deciſiōem
articuli inducunt̄. ſ. teſtm̄ dn̄i gaſconis quōdā vicecomi
tis Bearni. Et ordinatio illuſtris quōdā regis frācie. ſi-
gs cas recte reſpiciat ſine ꝯcertatione dicet ceſſantibus
obiectib⁹ comitatū guardiani pertinere ad dn̄am Ma-
theam eo ꝙ tā teſtm̄ q̄ ordinatio regia ipſm̄ ſibi apte aſcri
būt. vn̄ locū hꝫ. ff. de le. iij. l. ille aut ille. §. cum in verbis.
Cōuertam⁹ ergo ſmonē ad obiecta q ſūt. Et pmo dr̄ eā
priuatā eē a totali ſucceſſione vſq; ad vltimā excluſiōe niſi
in vita teſtōris getaret totā terrā marchiā dn̄e ꝯſtantie qd
ſi non fecerit priuatio locū hꝫ. Sꝫ ad iſtud rn̄det̄ ꝙ inui-
ta teſtōris dn̄a mathea volūtate teſtatoris ignorauit. Et id
ſi non paruit ipōnis ē: vt. ff. ad ſill. l. ſi qs in graui. §. vlt. ⁊ d
leg. ij. l. vl. §. vl. In oīb⁹ eni q̄ in faciēdo ⁊ non faciēdo ꝯſi
ſtūt regulr̄ ſola ſcīa obligat: vt. C. q mili. non pn̄t ſup ſuis.
ff. de trāſac. l. vlti. ff. de his q not. infa. l. genero. ⁊ ff. loca. ⁊
ꝯduc. l. ſi ignorās. cum multis ſimi. Sed hic opponit̄ ꝙ ſi
dn̄a Mathea excuſata ſit donec ignorauerit. poſt morteꝫ
tn̄ dn̄i gaſconis apto teſtō debuit parere iuſſui teſtōris ge
tādo ar. ff. de ſtatu lib. l. ij. §. ſi qs hr̄di. Sꝫ ad hoc rn̄det̄ ꝙ
⁊ ſi parere debuerit ar. ff. de arbi. l. celſus. §. j. ⁊ extra d do
lo ⁊ ꝯtu. c. cū dilecti. Obediētia tn̄ talis diez certā nō hēbat
infra quā fieri deberet. ⁊ id mora cōis deſiderabat̄ ꝑ iter
pellationē: vt. ff. de vſur. l. mora. Nō ob. dictus. §. ſi qs hr̄-
de qꝛ ibi a toto pͤcipio dici appoſitio fuit vtilis curſuꝫ tn̄
ſuū icipiēs ſolū poſt aditā hr̄ditatē qꝛ euꝫ añ eā nō ſit hr̄s
añ eā hr̄ditari nō pōt. Hinc ē ꝙ cōis ꝯditio iplēda in ꝑſo
nā hr̄dis ad curſuꝫ tp̄is ꝯditōis iplēde hr̄ditatis additio-
nē expectat: vt. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. q hr̄di. §. vl. ⁊ l. ſi i diē.
⁊ ar. ff. de iure do. l. tali. ℭ Rn̄det̄ ⁊ alr̄ ꝙ alie dn̄e ⁊ cohr̄
des dn̄e mathee ēt i penā priuatōis icideruūt ⁊ añ icideruūt
q̄ dici poſſit dictā dn̄aꝫ matheā ex hoc capite incidiſſe ꝓ
eo ꝙ igreſſe ſunt poſſeſſionē hr̄ditarie portiōis añq̄ ipleta
ſunt ea que pri⁹ ex diſpōne teſtātis debāt ipleri. Vn̄ dici
pōt ꝙ illi nō dat̄ pene petitio qꝛ i eā icideruūt: vt. ff. de reg.
iur. l. cui⁹ pōt. §. alij. ⁊ de leg. ij. l. cū pr̄. §. libert⁹. ad trebel. ſi
ꝑſon⁹. §. q fideicōmiſſariā. Et neuter ea lege ſe pōt petere
vindicari quā ambo ꝯtēpſerunt. vt ſolu. ma. l. viro de vxo
re. ⁊ ſi qs omiſſa cā teſti. l. qdā titiū. ⁊ §. ſi nō ſolus. ℭ Rn̄
det̄ ⁊ alr̄ ꝙ ſi dn̄a mathea icidiſſet i penā alicui⁹ priuatōis
illud quo ꝓuata fuit applicari debuiſſet dn̄e ꝯſtātie i cui⁹
fauorē fact⁹ erat iuſſus de getādo: vt. ff. de litig. l. vl. in fi. ⁊
de iure pa. l. diuus veſpeſian⁹. §. vl. ⁊ q̄ eidē erat imediate
ſubſtituta. vt i auc̄. d hr̄di. ⁊ falci. §. inordinatū. ℭ Sꝫ hic
ſuboꝛit̄ qd an dcā dn̄a mathea icidiſſet i penā in ꝓiudiciū
ſubſtitutaꝝ ſibi. Et vr̄ dicēdū ꝙ ſic qꝛ cū ſubſtō facte dn̄e
ꝯſtātie fuerit fideicōmiſſaria nō vr̄ talis pena i fideicōmiſ
ſo deducta eē qꝛ ei magis q̄ alteri nō tā ex ordiatōe teſtōr
is q̄ ex legis diſpōne debet̄ ar. ff. de inoffi. teſta. l. papinia
nus. §. ſi qs ipubes ⁊ meli⁹. ff. d adop. l. ſi arrogator. §. j. Et
qꝛ vba fideicōmiſſarie ſubſtōnis hāc penā vtpote futurā
inducere nō videnſ ſm̄ ea q̄ no. C. d fideicō. l. cū vir. ⁊ qꝛ
facilis ē talis remiſſio pene nec vr̄ in fraudē fideicōmiſſe
fcā: vt. ff. ſi qd i frau. pa. l. j. §. ſed ſi puta qrelā. Et hec rn̄ſio
nes ſufficiāt q̄ntū ad penā ſpālē dn̄e mathee ⁊ gn̄āles oiuꝫ
cohr̄dū inq̄ntū ipſa poſſet icludi. ℭ Scd̄o obijcit̄ ꝙ cōdi
tio ſubſtōnis facte dn̄e mathee de donatiōib⁹. Cōſtātia ⁊
margarita extitit ꝑ hoc ꝙ dn̄s Gaſco vicecomes fereſſe-
gnelli fili⁹ dicte dn̄e mathee habuit pteꝫ terre cathalonie
cuius loco hodie poſſidet vice ꝑmutatōis terrā quā hꝫ in
carcaſello. ſꝫ ad iſtud rn̄det̄ multiplr̄. Pmo qꝛ ad ipm̄ vi-
cecomitē nō ꝑuenit tota terra cathalonie. Cōditio autē vt
ipleta dicat̄ ipleri dꝫ i totū ⁊ nō in pte: vt. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l.
q duob⁹. ⁊ l. cuꝫ fundus. ℭ Rn̄det̄ ⁊ alr̄ qꝛ qd ꝑuenit ad
vicecomitē ꝑuenit ex cā onerosa non lucratiua. Vn̄ cū añ
adſit q̄ abeſt ꝯditio ipleta nō vr̄ ar. ff. de le. j. l. hmōi. §. qui
ſuū. ⁊ l. ciuitatib⁹. §. fi. ℭ Rn̄det̄ ⁊ alr̄. ⁊ ſi oīa bona catha
lonie ad vicecomitē ꝑueniſſent nō ꝑ hoc diceret̄ ipleta cō
ditio q̄ ipleri debat i ꝑſonā dn̄e mathee. ff. de leg. j. l. ſi ſu⁹
legat⁹. §. de ꝯdi. ⁊ demō. l. q hr̄di. in ꝓn. ⁊ ar. ff. vt leg. vel ſi
deicōmiſſoꝝ noīe caueat̄. l. nec ſi forte. ℭ Tertio obijcit̄
ꝙ ex alio capite ꝯditio ſubſtōnis ipleri vr̄ ex ea vꝫ pte qꝛ
ꝑ dn̄aꝫ matheā ſtetit quo min⁹ ad eā bona cathalonie ꝑ-
uenirēt ⁊ hoc ideo ꝙ non petijt poſt bona poſt mortē dn̄e
Boil. ℭ Sed ad iſtud rn̄det̄ ꝙ nō dr̄ ꝑ aliquē ſtare quo
min⁹ aliqd hēat niſi oblatū nō recipiat vel ſaltē i cōi mora
ꝑ iterpellationē ꝯſtituat̄. ⁊ hoc no. lex dū dicit vt ꝙ mittat̄
legatari⁹ i poſſeſſionē bonoꝝ ſi ꝓ re legata nō caueat̄ non
exigit ꝓtor vt ꝑ hr̄dē ſtet quominꝰ caueat̄ qꝛ ſi hoc exige-
ret interpellatio reqreret̄ ac ſi apte dicat ꝙ illa verba ꝑ ali
quē ſtare iterpellationē reqrūt vt hec legunt̄. ff. vt in poſ.
leg. l. j. §. nō exigit. ⁊ ff. qooꝝ bo. l. vl. Regulare eni dr̄ ꝙ is
q futur⁹ ē alteri obligat⁹ in ꝯditōis euētū nō teneat̄ ꝯditio
nē iplere: vt. ff. de ꝯtrahē. emp. ⁊ vē l. labeo. Sꝫ oblatū nō
tenet̄ reſpuere. ⁊ hoc mō itelligit̄. ff. eo. ti. l. labeo. ℭ Rn̄
det̄ ⁊ alr̄ ꝙ dicte dn̄e mathee iputari nō dꝫ ſi bona catha
lonie non petijt qꝛ notoriū erat facti. ⁊ ē ꝙ rex aragonie di
cebat totā terrā cathalonie ꝑꝑ ſcm̄. G. ſibi eē ꝯmiſſaꝫ ⁊ id

in tali re notoria in q̃ tūc pp regio potētiā ſole ꝓceſ locū vi
debant' hēc nō debuit dña mathea ad ꝓceſ ꝯpelli q̃ ſepe
difficile exitū hñt.vt.ff.de bo.lib.l.q maioꝛ.§.j.⁊ ad treb.l.
ij.§.tractari.in.v̄.an h̄ iputat' mīſ ⁊c̄. ¶ Rñdet' ⁊ dr̄ q̄ fi
deicōmiſſaria ſubſtō fcā dñe.M.non tenuit in lītime q̃ de
bet' ſine oī onere.vt.C.de inoffi.teſta.l.qm̄ i priorib⁹. Cū
igit' ꝯditio ſit i totā iplēda vt dcm̄ ē.ſ.nec dña mathea po
terit oīa petere pp lītimā in q̃ nō tenebat grauamē ēt in ca
ſu in quo fuiſſet obligata petere nō dꝫ ei ad culpā aſcribi
ſi pte non petit q̄ ꝯditionē nō ipleuiſſet. Nec iputari dꝫ ſi
nō petiit totū qđ petere nō potuiſſet.vt.ff.de inoffi.teſt.l.j.
C.de reſcin.vē.l.nō idcirco. Sꝫ ꝯ hāc rñſionē inſtat' plib⁹
modis. Et pmo ſic qꝛ in lītima dñe Guil.deducta in fidei
cōmiſſo tñ remanebat in bonis cathalonie qđ equalebat
oneri iniūcta.i.ꝓcio guardiani. Nū cū onus eēt extrinſecū
nō dꝫ minui on⁹ p diminutionē emolumēti.vt.ff.de inuis
leg.l.liberto.§.j.de leg.j.ſi inde ſtich⁹.de le.ij.cū pr̄.§.coꝛ.
¶ Sꝫ ad iſtud rñdet' q̄ leges ille loquūt' ⁊ q̄rāt an dimi
nuto emolumēto diminuat' i vl modi vel ꝯditōis appoſi
tū quo caſu locū hñt leges ꝓdicte.⁊.ff.ad.l.fal.l.marītū.§.
viti.⁊ l.penales.§.ſi.⁊.ff.ad treb.l.fcā.§.ſi titius.⁊ ibi not.
Nos āt loquimur an diminuto eo qđ ē debitū cā ꝯditōis
implēde diminuat' vl' ꝑimatur onus ex ꝯditione depen
dēs. Et vtiqꝫ ꝑhimit' qꝛ neceſſe eſt inſolidū ꝯditioni pa
reri vt ꝓbatū eſt ſupra ⁊ ꝓbat'.ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.plauti⁹
ibi qꝛ inſolidū paret' ⁊c. Sꝫ ad hoc inſtat' ⁊ dr̄ q̄ illa v̄ba
in teſtō appoſita ⁊ in hoc caſu poſtq̄ dicta mathea bona
dicte.G.ex vi ſubſtōnis habuerit ⁊c.ꝯditionē non faciūt
qꝛ nō appoſita inſunt.vt.ff.de le.j.l.iij.⁊ qñ dies leg.ce.l.
ſi dies.§.vlti.⁊ l.ſi titio.§.j. Dicūt ēt q̄ magis demōſtra
tionē faciūt q̄ ꝯditiōem.ar.ff.de le.j.l.ſi tici⁹.§.vlti.ſꝫ cer
te hec nō obuiant. Et pmo primū ñ obuiat qꝛ legatū q̄ re
linquit' a legatario vl' fideicōmiſſario hꝫ tacitā ꝯditionē
ſi ad eā res legata pueniat.ſꝫ hñ hꝫ illā ſi legatū agnoue
rit.vt.ff.de le.ij.impatoꝛ. ⁊ de leg.iij.ſi legatari⁹.⁊ l.cū qs
decedēs in pri.⁊ h̄ mō dꝫ intelligi.ff.de le.j.l.fideicōmiſ
ſum. Scđo ſm nō obuiat qꝛ inſpecta vitate ſubſcripta v̄
ba que ad dcām dñam Matheā dcā bōa ex vi ſubſtōnis
puenerint ⁊c.ꝯditionē faciūt qđ denotat ꝯiunctio ſi.vt.ff.
de ꝯdi.incer.l.q ꝓmiſit.⁊ de ver.ob.l.qđcūqꝫ.§.nō ſoluꝫ
⁊ v̄bū futuri tpis puenerit.vt.ff.de le.j.l.ſtichū q me⁹ erit
⁊ de au.⁊ ar.le.l.ſcribit qntus muti⁹ circa ſi.nō ob.l.ſi ti
tius.§.vlt.ff.de le.ij.v̄ba ibi poſita ſi recte ꝯſiderent' non
ſunt v̄ba ꝯditionis.ſꝫ magis taxatiōis legati.vt.ff.d̄ vino
tri.⁊ oleo le.l.cū cert⁹.vel ſunt v̄ba purū legatū inducētia
⁊ dubiū litis euētū inducētia ⁊ iđ ceſſione liberat' hñs.vt
ff.de le.j.l.ſi ſic.§.vlt.⁊.C.de liti.auc.nūc ſi hñs. Verba āt
de qbus ſmo currit nō ſunt circa rem qua dña Mathea
grauat'.ſꝫ circa aliā p modū ꝯditionis adiectā ⁊ ſic nō pñt
onus taxare nec eū paꝝ efficere. ¶ Scđo circa pncipalē
rōnem qua dicebat' oportere in totū ꝯditionē impleri op
ponit' q̄ ꝯditio illa ſi dcā bona ad dictā Matheā ex vi ſb
ſtitutionis puenīūt vr' eē impoſſibilis de iure ꝯptū ad legi
timā pſonā.l.qm̄ in priorib⁹.C.de inoffi.teſt.ſꝫ impoſſibil'
habet' pro ñ oppoſita ⁊ vitiat' nō vitiat.vt inſti.de hē.iſti.
§.impoſſibilis.ſꝫ ad hoc ſm opi.cōem pꝫ rñſio qꝛ ꝯditio
h̄ appoſita erat onerare pſone.i.dñe Mathee que coge
batur ſoluere guardianū nō aūt onerare.de qua loq̄t'.d.
§.impoſſibilis.cū ſimi.ſic' vr' ꝓbari hec diſtinctio.C.de his
que pene noīe.l.vnica.inſti.de le.§.vlti.ſꝫ qdā dicūt.§.il
lū loqui nō de impoſſibili.ſꝫ de neceſſario. Sꝫ hoc nihil
ē. Vn.n.mutatis v̄bis eādē tenēt ſniam qꝛ ſm reꝝ mate
riā vl' iuris diſpōnem hꝫ neceſſe nō exiſtere eadē ē īpoſſi
bile exiſtere. Et iđ impoſſibilis ⁊ neceſſe q̄ptū ad hoc ſunt
idē. Et iđ alij dixerūt q̄ aut incipit diſpō a ꝓcedēti diſpo
ſitione. Pmo caſu pp impoſſibilitatē ꝯditiōis nō vitiatur
diſpō ſequēs. Scđo caſu ſic ſicut in ſtipulatōe diſtinguit'
ff.de ver.ob.l.ſi hō mortu⁹.⁊ l.in illa.⁊ l.hoc iure. Et ſi h̄
opi.vera eēt adhuc videret' ſeq ꝓpoſitū dñe Mathee vꝫ
q̄ ſpectaret' ꝯditionis exitus ⁊ nō eēt ei⁹ oppō vitiata. Sꝫ

ad hoc inſtat' ⁊ arguit' imo ſequeret' oppoſitū ei⁹ qꝛ hec
ordiatio a ꝓcedēti diſpōne īcipit cū dixit teſtōꝛ q̄ volebat
bona dicte Guil.ſine liberis decedētis puenire ad dñam
matheā ⁊ ſubiūxit ⁊ ſi dcā bōa pueniāt ⁊c̄.ſꝫ certe hoc nō
eſt a ꝓcedēti diſpōne īcipe q̄ attēdit' act⁹ñ ꝓcedēti diſpō
ne inchoari qñ ſeqnēs ꝓmiſſio vel diſpō a ꝓcedētis cor
boratōe recedat vt metu ſcđe pareat' prioꝛi.vt.ff.de v̄.ob.
l.ita ſtipulat⁹.⁊ de pe.leg.l.j.ad.l.fal.l.j.§.itē ſi ita.⁊ qñ di.
leg.ce.l.ſi pend.⁊ hoc ēt colligit' in.d.§.ſi.in inſti.de leg.in
exēplo qđ ibi ponit' veluti ſiqs ita dicat titi⁹ heres eſto ⁊c̄.
¶ Tertio obijcit' ad rñſionē pncipalē qua dicebat' nō eē
iputādū dñe mathee ſi bona dñe.§.vielme non petiit.qꝛ
ea oīa ⁊ tota petere nō potuit pp deductionē lītime qꝛ hoc
nō ꝓcedit de iure eo q̄ dña.§.vielma inuētariū non fecit
⁊ ſic priuata fuit iuris diſpōne deductōe q̄rte.vt i auc̄.de
her.⁊ fal.§.ſi v̄o nō fecerit. Sꝫ ad iſtud ē facilis rñſio ſm
opionē cōeꝫ.qꝛ omiſſio inuētarij nō priuat filiū deductōe
lītime.qꝛ nec inobediētia ꝯtra teſtōrē ⁊ legē ꝯmiſſa eū pri
uaret.vt in corpe de her.⁊ fal.§.ſiqs aūt non ampli⁹.⁊ no.
in.d.§.ſi v̄o non ſteterit.⁊.C.de iure deli.l.vl.§.ſiqs aūt te
merario ꝓpoſito. Et cū relinquunt' fideicōmiſſa vniuerſa
non vr' q̄ hrēs ſubijciat' legi inuētarij eo q̄ inuētariū indu
ctū fuit ne p ſubtractionē hēditariaꝝ reꝝ falcidia īducere
tur.vt in.§.hinc nobis.qđ in fideicōmiſſario vñ locuꝫ non
hꝫ qꝛ ſemp loc⁹ ē trebellianice deductōi ſiue multū ſit ſiue
modicū ſit i bonis. Vñ cū ceſſat rō legis ceſſat ēt lex.vt.ff.
de iurepa.l.adigere.§.quis.cū ſi. ¶ Contra teſtm̄ vnū tā
tū opponit' q̄ ipſꝫ non teneat q̄ſi pp ꝑplexitatē imo ꝯtrarie
tatē i ſe hñs.qꝛ i vna pte teſti ſubſtituit mathee conſtantiā
ſororē ſuam ſub certa forma.⁊.§.vielme ſiir ſub certa for
ma.⁊ nūc in illo.c.itē volo ⁊ ꝓcipio mathee filie mee ꝓdcē
q̄ ipſa in vita mea qetet ⁊ abſoluat ⁊c̄.oēs ꝓdictas ſubſtō
nes mutaſſe vr' ⁊ aliā formā dediſſe.⁊ tñ ſtatim ſubiunxit.
Itē volo ⁊ ꝓcipio vt oēs ſubſtōnes ꝓdicte ⁊ qlibꝫ earūdē
in ſuo robore ꝑſeuerēt ne vna p aliā tollat' vel alīs corrige
tur ⁊c̄.ex qb⁹ vr' ꝑplexitas ⁊ ꝯtrarietas imo īpoſſibilitas re
ſultare. Vñ vr' hēc locū regla iuris vbi repugnātia.d̄ reg.
iur.cū ſi. Eſt ēt alia ſuſpectio i teſtō ipſo qꝛ i ſubſtōne fcā
mathee voluit q̄ ꝯſtantia in vita ſua teneret vicecomitatū
guardiani cū ptinētijs ſuis ⁊c̄.⁊ faceret fruct⁹ ſuos ⁊ tñ in
fra.c. Itē volo ⁊ ꝓcipio mathee filie mee ⁊c̄.iuſſit eā i euē
tū ſubſtōnis guielme reſtituere guardianū exceptis fructi
bus p eādē matheā ꝑceptis quos tñ ſupra aſſignauerat
Conſtātie. Vñ hec vehemēti ſuſpitione ñ carēt. Et hec
de teſtō ⁊ in his que circa illud ſunt ad preſens ſufficiāt.
¶ De donatione aūt regia ñ vr' multū expediēs diffun
dere ſmonē qꝛ ei⁹ robore ꝑſuppoſito ceſſant fere oīa ſu
pioꝛa. Et ſolū vtit' diſputatio de illis in ſubſtitutione dñe
Mathee appoſitis ſi ad ea dcā bona peruenerint aut p
cā ſteterit quo minus peruenirent ⁊c.de quoꝝ effectu in
utilis repetitio non patitur vt amplius decurrat.

De condi.appo. ⁊ d̄ ver. ſignifi.

CCXLIII

¶ Fcm̄ tale ē rectores ciuitatis thaurini p dño.P.dño
illi⁹ ciuitatis de volūtate ꝯſiliarioꝝ credētie ipſius ciuitatꝭ
ꝯceſſe.tūc.B.ciui thaurinē.ſuo ꝓprio noīe ⁊ hēdū ſuoꝝ
recipiēti curā adminiſtrationē pontis padi ⁊ bonoꝝ ⁊ iu
riū ad ipſm pontē ptinētiū cū eīs illa dū placuerit domino
P.ſupradicto.poſtq̄ ꝯceſſionem idē.d.P.ꝓdicto.B.
eā ꝯfirmauit ac ipſam ꝯceſſionē ⁊ ꝯfirmationē ratas hēe ⁊
tenere voluit ⁊ eis ñ ꝯtrafacere vl' venire imo ꝓdcā iura
pontis dicto.B.⁊ ei⁹ hēdib⁹ ⁊ cām ab eo habētibus de
fendere ⁊ manutenere p ſolēnē ſtipulationem ⁊ ſub obli
gatione oīum bonoꝝ ſuoꝝ eidē.B.ꝓmiſit vt pꝫ p publi
cū inſtꝛm. Itē ⁊ nliqñ mādabat poſt oīa ꝓdcā dict⁹ dñs.
P.vicarijs ſuis ⁊ iudicib⁹ thaurinē.p patētes lras eius
ſigillo munitas q̄ p penaꝝ impoſitiones ⁊ alijs remedijs
cogerēt quoſcūqꝫ ne ipſm.B.ꝑturbarent vel inqetarent
ꝯtra formā ꝯceſſionis ⁊ ꝯfirmationis ꝓdictoꝝ. Predicto
vero.B.

ſo.B.poſſidēte bōa ꝛ iura pōt ꝺ qb⁹ ſupradictū ē dict⁹ dño.P.p̄dicta bōa ꝛ iura ꝛ adminiſtratiōe dicti pōt cui dā alteri ꝯceſſit ꝛ ipm̄.B.a poſſione vel quaſi iuriū ꝛ bo noꝝ pōtis p̄dicti amoueri fecit. Mō q̄rit̄ an dictus dñs P.de p̄dictis bonis ꝛ iurib⁹ potuerit de iure ꝯceſſiones facere ſeu alios ꝯtract⁹ in ire qb⁹ interuenientib⁹ ille cum quo ſcōo ꝯtrit hr̄e poſſit ꝛ poſſidere bona ꝛ iura ꝛ an dictus.B.de ſua poſſione vl̄ quaſi ſic vt p̄mittit̄ ꝺ iure de buerit amoueri. Et an ſcōa ꝯceſſio ſicut de ſcō pceſſit ita de ſcō dēat p dñm.P.reuocari ꝛ ipſi.B.in bonis ꝛ iurib⁹ p̄dictis reſtitui. ℭ Uiſo p̄ſato themate ꝛ q̄ōne ex eo elicita ꝛ examinatis inſtr̄is ꝛ lr̄is de qb⁹ in themate fit mē tio ꝛ allegationib⁹ priū diligēti meditatione pēſatis aliqb⁹ videret̄ dicēdū ꝙ illa vba ſi placuerit dño.P.ꝛc̄.in ꝯtu ciuitatis appoſita ꝯditionē quādā hēant pp vbū futuri tē poris qḋ regit̄ ꝯditionē facit.vt.ff.de le.ſ.l.ſtichū q meus erat ꝛ de au.ꝛ ar.le.l.ſcribit̄ gnūs mui⁹.ꝛ ē exp̄ſſum ex tra de ꝯdi.appo.c.ſup eo.ꝛ.c.p tuas ꝛ p̄ſeruātiā quādā in ꝯditione.l.in dñi.P.placito exigūt arg.ff.de ꝯdi.ꝛ de. l.illis libertis ꝯtra nām ꝯditionū quas ſufficit regit̄ ſemel extare vt.C.qñ di.le.ce.l.cū vxori.ꝛ.C.ꝺ inſti.ꝛ ſubſti.ſub ꝯdi.fac.l.ſiqs hr̄dē.Et hoc facit monoſillabe dū que nō re vl̄ ꝯditionē actu p̄ſeuerātē.vt.ff.de ꝯdi.ꝛ demō.l.ſi ita qs legauerit de leg.iij.l.qui ꝯcubinā.§.vxori. ꝛ de in ius vocā.l.ij.ibi pontificē dū ſaciſſa.Nec his obſtare vr̄ ꝯfir matio ꝯtract⁹ ſcā p dñm.P.q̄ꝛ ſcā ē ſub eiſdē pactꝫ ꝛ cō ditionib⁹ ꝛc̄.Nā oſonis cōpēdio vident̄ in ꝯfirmatōe re petita q̄cūqꝫ erāt in actu cōfirmata ar.ff.ad treb.l.cui⁹.ex tra de fide inſtru.c.inter dilectos.de cōfir.vti.vel inuti.c. ex dilecta.ꝛ de p̄ui.c.q̄ꝛ.intētiōis.nec ē viſimile dñꝫ.P. l pnicie iuris ſui ſe alligare voluiſſe ad nō poſſe velle cō trariū.vt.ff.de pecu.le.l.ſi pecul.§.ſicut aūt. ꝛ de no.op. nūc.l.j.§.vlt.ꝛ p hoc bñ facit.ff.de fideicō.lib.l.cū fidei. ℭ Sꝫ his obſtātib⁹ ꝛ pro hoc pte ſubtiliter allegatꝫ ego cōtrariū credo de iure dicēdū ꝛ hoc triplici rōne.Pria ē vnus ꝛ idē ſmo ex mēte p̄ferētiū nūc hanc nūc illā ſignifi catōem aſſumit.Nā lex dicit ꝙ penā a cōditione volūtas teſtātis ſepat.vt.ff.de his q̄ pene noīe.l.ij.ꝛ de v.ſig.l.alie nationis.§.ofo.Mens aūt colligit̄ ex nā rei cui⁹ vba inſe runtur.Nā ſtipulatio hr̄e licere cū p ſe ſtat cōtinet ſcm̄ p mitētis ꝛ pſonaꝝ ad ſe veniētiū.vt.ff.de ver.ob.l.ſtipula tio iſta.ꝛ tñ cū l vēditiōe p̄ferunt̄ cōtinet ēt ſcm̄ extraneū cōtrahētiū ex mēte ſumpta ex nā cōtractus.vt.ff.ꝺ ac.ep. ꝛ vē.l.emptorē.§.q aūt hr̄e licere.ꝛ ibi no. Cū ergo vba hec dū placuerit ꝛc̄.ſint dubia an pſeuerātiā exigāt ꝛ ſm hoc cōtractus erit tpalis ex volūtate pendēs. an ſufficiat ſemel extare ꝛ ſm hoc erit ppetu⁹ ꝛ in tali dubio hec vba hr̄e vel cā ſignificatiōem accipiāt que nature contractus cōuenerit ſꝫ de natura talis cōtractus dꝫ eſſe ppetuus. vt C.de vendēdis reb⁹ ciuitatis l.ij.li.xj. ergo ꝛc̄. Scōa rō ſumit̄ ex ppietate vbi placuerit qḋ eſt futurū ſubiūctiui modi qḋqꝫ formatū ē a p̄terito indicatiui modi ex quo ſe mel placuit cōditio infallibilit̄ extitit a mutationē aliquā ñ admittit.vt.ff.de v.ob.l.ſiqs ſtipulat⁹ ſit ſtichū.ꝛ ar.ff. de le.iij.l.fideicōmiſſa.§.ſic fideicōmiſ.cū ſimi. Tertia rō ſu mit̄ ex pmiſſione quā fecit dñs.P.dū pmiſit ſic ſub ob ligatione bonoꝝ ſuoꝝ nō cōtrafacere vel venire que ppe tuitatē quādā notāt.vt.ff.iudic.ſol.l.nouiſſimi qb⁹ obli gat̄ nō ſolū ne cōtrafaciāt ſꝫ ēt vt erat ne p aliū ꝯfiat.vt.ff. de ver.ob.l.in illo.ff.loca.ꝛ cōdi.l.in lege. ꝛ abſonū ē di cere ꝙ vrtus illoꝝ vboꝝ dū placuerint ſi pſeruātiaꝫ pla citi notēt intelligant̄ ꝺ repetita.Sicut.n.rediculū ē nolen teꝫ hr̄dem eē exhr̄dare.vt.ff.de hr̄.inſti.l.iaꝫ dubitari.ita deriſoria ꝛ nugatoria eēt iſta pmiſſio pmitto nō cōtraue nire niſi mihi placeat cōtrauenire.Pro nō dictis.n.ē quo ad dari niſi velis cogi non poteris.vt.ff.de act. ꝛ oblig.l. ſub hac.ꝛ de ver.obli.l.a ticio.§.vl.ꝛ de cōtrahē.ēp.ꝛ vē. l.hec vēditio cū multis ſimi.Abſit igit̄ repetitio tal̄ nuga tionis.vt.ff.de leg.ſ.l.ſiqs a filio.Uiſo vr̄ caſus legis in q̄ōne p̄cedēti.C.de loca.p̄diorum ciuiliū.l.vlti.li.xj.

ℭ Ad obiect⁹ q fuit p ep̄m lincbonē.ꝯtra articulos datos p pte decani ꝛ capli lincbone.Rñdet̄ p ordinē vt infra ſe quit̄.ℭ Et prio ad primū oppoſitū ꝙ prim⁹ articulus nō pcedit q̄ꝛ iuris ē īductiu⁹.Prio l eo ꝙ dicit ꝙ ſunt ꝛ fue rūt liberi ꝛc̄.hoc enim iudicare ad nullū ſenſuꝫ ptinet q̄re ꝛc̄.vt no.Inno.extra de teſti.c.cū cām.ſcōo in eo qḋ dicit de vſu ꝯſuetudīe ꝛ obſeruātia ꝛc̄.ꝯſuetudo eni ius ē non ſcriptū.vt inſti.de iure natu.gē.ꝛ ciui.§.ex non ſcripto.v. ꝯſtat aūt.Ad hoc rñdet̄ ꝙ l cāis l qb⁹ pcedit̄ ſumarie ꝛ ꝺ plano ꝛ icipit̄ ab articulis nulla p̄cedēte petitione ſicut ꝺ ſcm̄ fuit articuli duplici fungunt̄ officio tenēt eni locū pe titionis ſicut ē videre l caſib⁹ ex non ſcripto pcedi vt l auc. vt clici apō pprios ep̄os.§.i.col.vj.ꝛ vt iudices ſine quo quo ſuffra.§.neceſſitatē.ꝛ.C.vbi in rē acti.l.ii. Si ſic dꝫ in cis idē ſicut l petitionib⁹ obſeruari.vt.ff.de nota.l.electio. §.ſi ia inſti.de acti.§.fuerat.ff.de dona.l.q id qḋ.cū ſi.ſꝫ in petitionib⁹ vba mētē petētis exprimētia ēt ſi iuris ſint ad mittunt̄.vt.ff.de rei vē.l.in rē actio ꝛ pbat̄ expſſe q̄ntū ad moduꝫ ꝯcipiēdi libellū.extra de elec.c.q̄relā.ꝛ no.p Jo. mo.ꝛ p Archi.extra de elec.c.vt circa.li.vj.ꝛc̄.Tenēt ēt lo cū facti pbādi ꝛ ſm hoc ar.pcedit.ℭ Scōo rñdet̄ ꝙ aut dat̄ in articulis ſimplex ꝛ meꝝ ius nullo corpis ſenſu pce pibile ꝛ pcedit tūc obiect⁹ aut dat̄ ſenſu corpis pcepibi le ꝛ nihilominus īnectit̄ ꝯclo iuris q̄ de neceſſitate ex tali facto reſultat ꝛ tūc pcedit articulus vtputa ſi diceret̄ pōit ꝙ poſſedit talē rē mobilē tali titulo bona fide ꝛ triēnij ſpa cio incōcuſſe ꝛ lō ē dñs.nēo dubitat talē articulū admittē dū eē.nihil eni aliḋ hoc ē q̄ꝫ q̄lificare ſcm̄ pbōni ſubiacēs ar.C.ſi ꝯtra ius vel vtili.publi.l.abſqꝫ p̄ſcriptōe ibi ſine in iuris narratōe ꝛc̄.ff.ꝺ iureiur.l.vi.§.ſinaūt aliqd.ꝛ ibi no. ꝛ ſic fuit l ppoſito.dat̄ eni ſcm̄ obſeruātie tāti tpis cuius ꝯtrarij mēoria nō exiſtit quo pbato de neceſſitate ſeqt̄ cō cluſio libertatis vt lr̄a dicet̄ q̄re nō obſtat prim⁹ obiect⁹. ℭ Ad ſm obiectū quo dr̄ ꝙ iniq̄ū ſit mētio de ꝯſuetudi ne articulus ē iuris.Rñdet̄ ꝙ ꝯſuetudo pōt dicere tria.ſ. actū frequētatū habitū gnātū.ꝛ ius ex vtroqꝫ collectū.De prio loqt̄ .C.de ep̄ali audi.l.iij.ꝛ de iure fiſci.l.facultas.in fi.li.x.De ſcōo loqt̄ inſti.de re.di.§.pauonū.Et talis ꝯſue tudo ſic habituata fit q̄ſi q̄dā nā.de hoc loqt̄ .ff.ad mace. l.j.in pn̄.ꝛ.ff.de lib.ꝛ poſt.ſiqs poſthumos.de tertio loqt̄ inſti.ꝺ iure natu.gē.ꝛ ciui.§.ꝯſtat.ꝛ hec ſunt q̄ no.p Hu. in diſ.mos ē.Cū ergo ſmōes exaudiēdi ſint ſm ppoſitaꝫ materiā vt act⁹ nō reddat̄ inutilis.vt.ff.lo.ꝛ ꝯdu.l.ſi vno. ꝛ ſa.her.l.hinc puto.§.i.C.de do.añ nup.ſi cū añ. Articu lus aūt ad ſcm̄ ſemp refert̄ ergo vbi l articulo de ꝯſuetu dine fit mētio nō ad ꝯſuetudinē q̄ ē ius ſꝫ ad ꝯſuetudinē q̄ eſt ſcm̄ fiet relatio.ar.ff.de v.ob.l.ſtiplo.ꝛ de pecu.l.nec fu⁹.ꝛ de ꝯdi.ꝛ demō.l.qb⁹.§.dñs.ꝛ hoc mō accipit̄ .ff.de leg.ꝛ ſena.ꝯſul.l.de qb⁹ ibi dū dicit ꝙ morib⁹ ꝛ ꝯſuetudīe introductū ē ꝛc̄.ponit̄ eni ibi ꝯſuetudo p facti obſeruātia ius introducēte nō p iure nō p ſcripto morib⁹ introducto ē ſic fit i eo.xi.l.cū de ꝯſuetudīe. ℭ Tertio opponebat̄ ꝙ articulus nō pcedebat eo ꝙ libertas de q̄ loqt̄ ē imp̄ſcri ptibilis eo ꝙ ipoſſibilis.nēo eni l ſeipſo obediētiā pōt pre ſcribere.vt extra de p̄ſcrip.l.cū non liceat.ꝛ.c.cū ex officij. Ad iſtud rñdet̄ ꝙ falſuꝫ ē libertatē poſſideri non poſſe.vt C.de p̄ſcrip.q̄ p liber.vel ꝯtra in rubro ꝛ l nigro.vt.ff.de acq.poſ.l.iij.§.ſi fu⁹.Ad id qḋ dr̄ ꝙ non preſcribit̄ obediē tia in ſeipſo.rñdet̄ veꝝ eē ſꝫ magis dr̄ hec alteri p̄ſcribi.ſ. dño pape.ꝛ hoc ē qḋ dicit Ho.dū dicit ꝙ ſubdit⁹ noīe p prio ꝯtra ep̄m p̄ſcribere nō potuit ſꝫ noīe nō ſubditi hoc facere potuit vt ipſe no.vt extra de cēſi.c.cū venerabilis.i glo.ſup vbo cā correctōis.ꝛ in.c.cū ex officij.i gl.ſup vbo ꝯtēptores ad fi.ꝛ in.c.auditis.i fi.ſup vbo tpale ius.ꝛ hoc mō itelligit̄ l.c.cū ex officij.extra de p̄ſcrip.ꝛc̄.ℭ Quarto opponebat̄ ꝙ articulus nō pcedit eo ꝙ libertas alia rōne ip̄eſcriptibilis ē q̄ꝛ illud dūtaxat pōt p̄ſcribi ꝙ poſſet pa

cto ꝓcedi ſ3 epūs nō poſſet l totū a ſe ſubditā eccl'a3 exime
re. vt extra de dōa. c. aplice. ⁊ C. ꝺ bo. lib. l. vl. ergo ⁊c. Ad
iſtud rńdet ꝙ a pria ꝓpō non ē va. Aliqd enī pōt ꝑſcribi
qꝺ nō pōt pacto ꝓcedi. Nā iure cōi qs ſuitutē paciſcēdo
nō ꝗrit. vt. ff. de ſui. ruſti. ꝑdi. ſi vnus ⁊ tn̄ iure cōi ſuitutē
ꝑſcribit. vt. ff. de ſui. vr. ꝑdi. l. ſi iter me ⁊ ꝛc. ⁊ ibi no. ⁊ in l.
ſeq. Et ē rō qꝛ ius ꝑſcriptū ē gdā ꝯſenſus ſicut i pacto. vt
ff. de v. ſig. l. aliēatōis ⁊ ē diutina ꝑſeuerātia l ꝯſenſu q̄ ſup
addit ad ꝯſenſu3 ſimplr. vt. C. de ſena. ꝯſul. velle l. mulier
ꝑfecte etatis ⁊ de plus peti. l. vna. ⁊ ꝑſcriptio addit ad pri
uilegiū. vt. C. ꝺ ſun. ꝑimo. l. vl. li. xi. ⁊ no. ff. de diuer. ⁊ tpa
li. ꝑſcrip. l. ſi gſcp̄. Itē ſcda ꝓpō nō vr va. ſ. ꝙ epūs nō poſ
ſit a ſe l toto vnā eccl'a3 eximere. vt extra de relig. do. c. cō
ſtitut⁹. ⁊ hoc t3 Jo. xxv. q. i. in ſūma. ⁊ ad ꝯraria rńdet ꝙ
nequaꝙ̄ ibi dr ꝙ non poſſit eximere ſ3 ꝙ eximēdo ſimplr
nō vr i totū eximere. ¶ Quinto opponebat ꝙ articuli de
ꝯſuetudie nō dant ſufficiēter. qꝛ nō dant de ſnīa illius q
poſſet legē ſiue ꝯſuetudinē iducere qꝺ ē neceſſariū i idu-
ctiōe ꝯſuetudis. Ad iſtud rńdet ꝙ illud locū h3 in va cō
ſuetudie q̄ ē lex nō ſcripta ⁊ iducit ꝓpie ab vniuerſitate
⁊ ſi a ſupiore ꝑ act⁹ tn̄ inferioꝝ vel ēt ipſi⁹ vniu erſitatis vt
ſit tn̄ lex ſingloꝝ nō i ꝑſcriptōe ꝓpie reſpicit ꝑuatos. ſ. ꝑ
ſcribētē ⁊ cū ꝯtra quē ꝑſcribit ꝙ ꝯdic nāc ꝯſuetudis ſić ⁊
nature legis. vt. ff. de leg. ⁊ ſena. ꝯſul. l. iura nō ſingulas ꝑ-
ſonas. Non ob. ſi dicat adhuc i ꝑſcriptione vr necria ſcia
ei⁹ cui ꝗrit. vt. C. de acq. poſ. l. i. qꝛ id fallit qñ iferior q̄ñ ex
ꝗdā cā peculiari ſupiori ſuo ꝑſcribēs ꝗrit. vt. ff. ꝑ ſol. l. ij.
de acq. poſ. l. i. ꝭ. itē acqrim⁹. de vſuc. l. labeo ꝓ emptore. l.
q fundū. ꝭ. vlti. ⁊ l. ij. ꝭ. celſus. Cū igit oēs eccle mūdi ro-
māe ſubſint eccle ⁊ i eas h3 plenitudinē ptātis. vt. ij. q. vi.
q̄ ſcit ſe. ⁊ ix. q. iiij. nūc vo. Patet ꝑ hoc ꝙ qcqd poſſident
iferiores eccle q̄ñ i peculio hñt ſepatū ꝗdāmō a rōnibus
dñicis dñi pmiſſa quo caſu nō ē necria dñi ſcia ſpālis re-
rū nec expꝛſſa ꝯceſſio. ſ3 ſufficit nō adimi. vt. ff. ꝺ pecul. l. de
poſiti. ꝭ. vl. ⁊ l. ꝙ tuberonis. ꝭ. ſunt ꝗdā. Itē obiect⁹ poſſ3
hře locū i ꝯſuetudie vl ꝑſcriptōe ꝑ quā ꝑſcribēti ius ꝗrit
⁊ ei ꝯtra quē ꝑſcribit aliud diminuit. ſ3 ſic nō ē h qꝛ l3 in
ferior negligēs pdat. pape tn̄ nihil acqrit qm̄ añ ꝑſcriptio
nē huius eccl'a poſitiue erat ſibi imediate ſubiecta. vt not.
Jo. mo. extra de elec. c. ſi eo tpe. li. vi. ⁊ Guil. i ſpe. de ꝑſcri
ptōib⁹. ꝭ. illud ēt ⁊ nulli d3 in dubiū venire qn talis articu
lus ſup tāti tpis ꝑſcriptiōe fundat⁹ dēat aptus ex materia
iudicari. ſup hoc enī fundamētū ē. c. extra de priuile. cū ꝑ-
ſone. li. vi. i tertio caſu vbi loqt de allegāte ꝑſcriptionē tm̄
ne dū qꝛ ſufficiēter dat de ſcia in vſu actuali imediate ſu-
perioritatis eccle romane. l tertio aūt articulo dato ꝑ deca
nū ⁊ c. ¶ Sexto opponebat ꝙ illa vba in articulo poſita
ſunt habiti ⁊ reputati ⁊c. ſunt ipꝛin tia. qꝛ ius non ꝯferūt.
ar. ff. de mortuo inferē. l. lōga. Ad iſtud rńdet ꝙ l3 ius nō
ꝯferāt ꝯſtituūt tn̄ in q̄dā q̄ñ poſſeſſione ſicut nec qs ſit fili⁹
eo ꝙ a parētib⁹ fili⁹ reputet tn̄ l q̄dā q̄ñ poſſeſſiōe filiatio-
nis ꝯſtituit ar. ff. de agno. libe. a parē. l. i. ꝭ. iulian⁹. de qōni
bus. l. i. ꝭ. ad qōnē. ⁊ C. de ꝓba. l. nō epiſo. ⁊ l. nō nudis. ⁊
vtrobiq3 no. ⁊ hec ſufficiāt ad ſuſtinēdū primū gen⁹ articu
loꝝ qꝺ durat vſq3 ad. x. articulū excluſiue. ¶ Circa autē3
ſcm gen⁹ qꝺ tēdit ad ꝓbādū iuriſditionē capli in iferiores
opponebat ꝙ illud gen⁹ nō ꝓcedit eo ꝙ talis ꝯſuetudo ſi
ue ꝑſcriptio turpis ē ⁊ apit viā3 maleficij q̄re ⁊c. ad iſtud
rńdet ſalua reuerētia dicētis ꝙ imo ē honeſta ⁊ a iure ex-
preſſe approbata. vt extra de offi. or. c. irrefragabili. ꝭ. exc-
ſſus. ⁊ de foro ꝯpe. cū ꝯtingat. Et idē dico ꝺ ꝓpria ꝯſuetu
dine ſiue ꝑſcriptōe q̄ reſpicit exēptionē capituli per. c. cū3
ꝑſone. ⁊ qꝛ ꝯſtat exēptionē priuilegio poſſe ꝯcedi. vt extra
de priuile. c. ſi papa. qꝺ nō poſſit ſi turpitudinē ꝯtineret vl
viam maleficijs aperiret. vt. C. de priuile. ſchola. l. iij. li. xij.
¶ Scdo opponebat ꝙ preſcriptio de qua in articulis fit
mētio h3 appoſitū ius eōe quare ꝑſcribēs nō videt habe
re bonā fidē ar. ff. de agri. ⁊ cēſi. l. quēadmodū. Ad iſtud
rńdet ꝙ exquo papa ſtatuit tale ius ſic poſſe ꝑſcribi non
pōt ꝑſcribēs dici hře malā fidē cū auctoritate pape q ſu-

per h tale ius cōſtituit poſſideat ⁊ ꝑſcribat cui⁹ ſunt oia.
vt. ix. q. iij. cūcta ꝑ mūdū. ⁊ c. per pncipalē. ⁊ C. de q̄drien.
ꝑſcrip. l. bñ a zenone. ⁊ xxiij. q. iiij. c. qui peccat. ⁊ ſic ſoluit
Hoſti. hūc obiectū extra de ecſi. c. ſignificauit. in gl. ſup v
bo auctoritate ꝑſulis. Preterea cū qs poſſidet rem longo
tpe ꝑſumit ꝙ bona fide. vt no. Inno. extra ꝺ in integ. reſt.
c. cū veniſſent. in gl. magna ꝑſertī3 in ꝑſcriptione tāti tpis
cuius ꝯtrarij memoria ñ exiſtit qua pēdēte multi ſunt va
riati ſucceſſore qui bonā fidē habuerūt ꝑꝑ iuſtā ignoran
tie cām. ff. pro ſocio. l. vlt. ⁊ de reg. iur. l. q in alteri⁹. ⁊ extra
de iurepa. c. cura ⁊ ibi no. ⁊ que vicē legis obtinet ⁊ ꝯſti-
tuti loco hētur. vt. ff. de aq plu. arcē. l. i. ꝭ. vlt. ⁊ l. in ſum. ⁊
de aqua quot. ⁊ eſtiua. l. hoc iure. ꝭ. duct⁹ aq. ⁊ C. ꝺ aque
ductu. l. vſum ⁊ extra de ꝑſcrip. c. ep̄m li. vi. ¶ Tertio op
ponebat cōiter ꝯtra oēs articulos ꝙ articuli decani ⁊ ca-
pituli ñ fuerūt dati iuxta terminū. Ad iſtud rńdet ꝑ. ſcm̄
ꝙ terminus cui⁹ lapſus allegabat pemptorius ñ fuit ⁊ iſta
ēt allegatio termini de lapſu ſcā fuit corā dño nřo papa l
ꝯſiſtorio ⁊ ipſe eā quaſi tacite reprobādo mādauit ad vl-
teriora ꝓcedi arg. ff. de neg. geſt. l. finalt. ꝭ. ſi quocūq3 mo-
do. ⁊ de ꝯpēla. l. qꝺ debet cū ſi. ¶ Quarto opponebat
ꝙ cū ꝯſuetudo ex frequētib⁹ actib⁹ inducat ñ dant act⁹
ꝯſuetudinē inducētes. ſ3 ex ꝯſuetudine ꝓcedētes. ¶ Ad
iſtud rńdet ꝙ in ꝑſcriptiōe tāti tpis cuius ꝯtrarij memo-
ria holum nō exiſtit. nō debēt queri act⁹ ꝯſuetudinē idu
cētes qꝛ impoſſibile eſt hos inuenire. nihil. n. aliud ē q̄re-
re act⁹ cōſuetudinē inducētes q̄3 querere act⁹ in qbus vl
ex gb⁹ ꝯſuetudo ipſa ſumpſit exordiū. ſ3 h dare ē ipoſſibi
le exquo ꝯtrarij memoria nō exiſtit. ergo fruſtra q̄rit ꝙ in
ueniri nō ꝓbet. vt i inſti. de inutil. ſtipu. ꝭ. i. ⁊ ff. ꝺ vſo tri.
⁊ oleo leg. l. qdā hēdē. ꝭ. ſi. In huius ergo ꝑſcriptōe ꓑbā
da ſufficit dat nullā extare ſenſu3 viſus qui viderit vl au
diuerit videntē vel audiētē ꝯtrarium obſeruari ⁊ ꝙ ē cōis
olum opio ⁊ ꝑſertim eoꝝ qui circa talia arbitrant. vt. ff. ꝺ
ꝓba. l. ſi arbiter ⁊ de aq plu. ar. l. in ſum. ꝭ. idēq3 labeo. ⁊
no. ꝑ Inno. extra de v. ſig. c. qd ꝑ nouelle. ⁊ c. veniēs. ⁊ re-
cte ſic ſunt formati articuli decani ⁊ capituli. vñ ꝺ eoꝝ ad
miſſiōe nō expedit dubitari. ¶ Quito ⁊ vltio opponeba
tur ꝙ articuli ꝑmi fuerūt obſcuri ⁊ dati loco declaratio-
nū nō ſunt declaratiōes. ſ3 nouoꝝ factoꝝ dationes. ¶ Ad
iſtud rńdet ꝙ imo ſunt declaratiōes qꝛ cū ſemꝑ ſpālia ge-
neralibus inſint. vt. ff. de reg. iur. l. ſemꝑ ſpālia ꝯſtat ꝙ qui
ſpēs in genere ꝯprehēſas enumerat genus declarat. vt. ff.
de fun. inſtru. ⁊ inſtru. leg. l. q̄ſiui. ꝭ. pe. ⁊ ibi no. ꝑ ſate. n. de
claratiōes nō fuerūt niſi ꝗdā exemploꝝ poſitiones i gb⁹
ꝯſuetudo exitit obſeruata ꝯſtat aūt ꝙ q exēplū ponit re-
gulā declarat ⁊ apit. vt. ff. de col. bo. l. ꝑtor. ꝭ. quotiēs. alr
incipit. l. iulianus ibi qꝺ dico exēplu manifeſtius fiat ⁊c. ⁊
ff. de ꝑſcrip. ver. l. i. ⁊ ad. l. aqli. l. itē iulian⁹ circa ſi. ¶ Ex ꝑ
dictis itaq3 appet articuloꝝ materiā ꝓbabilē formā ꝺebi-
tā ⁊ eos inferre ꝯcluſionē intētā. ⁊ ꝑ hoc ceſſantib⁹ obie-
ctib⁹ eos admittēdos eē de iure. ¶ Nūc aūt oñdit arti-
culos datos noie dñi ep̄i ligonē. ꝯtra decanū ⁊ capl'm li-
gonē. eē plurib⁹ rōnib⁹ repellēdos qꝺ vt clari⁹ fiat breui
ter eſt ſciēdū ꝙ ꝓ pte ei⁹ dñi ep̄i trib⁹ tpib⁹ dati ſunt arti
culi in pñti cauſa. Pmo in ꝯſiſtorio corā dño papa quoꝝ
initiū eſt. Hec ſunt grauamina pr ſanctiſſime ⁊c. Scdo
corā duobus dñis cardinalib⁹ duob⁹ auditoribus cauſe
datis quoꝝ pncipiū eſt. Poſitiones ⁊ articulos infraſcri-
ptos ⁊c. Tertio ſub colore declarationū iam datoꝝ poſt
tn̄ ꝑemptoriū terminū ꝑfixū ad ponendum ⁊ articulādu3
dati ſunt articuli ſcm̄ nouā penit⁹ ꝯtinētes mixti iter decla
ratiōes ipſas ⁊ icipiūt. Sup iſtōne vo abbatū ⁊c. Et ꝺcide
incipiūt. Sequunt alia ſcā ⁊c. ¶ Circa ꝑdictos articlos
pmo datos ē attēdēdū ꝙ i exhibitiōe ipſoꝝ ꝓteſtatꝰ ē pars
ep̄i ꝙ de ꝯtētis i eis parata erat facere officiū dñi nři pape
extraiudiciū iformare ⁊ ꝙ nō intēdebat partē facere ꝯtra
q̄cūꝙ̄ ex q̄ ꝓteſtatōe excludit ep̄us a iure petēdi ꝙ ipſi arti
culi neceſſario admittant. cū i tali informatōe q̄ extraiudi
cialr fieret ⁊ ſic abſq3 pte. vt extra de v. ſig. c. forus. ⁊ et C.
de aſſer.

de aſſer.tol.l.vlt.ꝑiudiciū decā.⁊.c.nō fieret.⁊ ꝯdēnatio
ſeu ſnīa ſequi nō poſſet.ar.extra de maio.⁊ obe.c.inter q̄s
tuor de cā poſ.⁊ ꝓprie.c.j.⁊ qd̄ no.C.de libe.cā.l.iubemꝰ
ff.de bo.poſ.l.iij.§.ſi cā.⁊ qd̄ no.Inno.extra de ap.c.inter-
poſita.ſuꝑ vbo ꝓbaturū.Idē quoqȝ articuli peccant ma
nifeſte in forma cū ſint nimis generales ⁊ ꝯfuſi ⁊ aliq̄ iu-
ris ⁊ aliqui calūnioſi ⁊ maxie octauꝰ articulus ⁊ ſequētes
vſqȝ ad.x.ſunt calūnioſi vt ꝓducta iā in ꝯſiſtoriu corā do
mino nr̄o papa ⁊ ſacro collegio dn̄oꝝ cardinaliū corā qbꝰ
fuerūt reprobati ⁊ in curia regia frācie agitate appet. ſed
aduertāt q̄ aduertere bn̄t ꝙ ex ipſis ꝑmis articulis ꝯclu-
dit̄ ꝯtra dn̄m ep̄m ligonēȝ.Ponit̄ in.iij.⁊.xiiij.articulis
ꝙ canonici ⁊.c.ligonē.excōicatōis ſnīam incurrerūt qd̄ cō
tra caplm̄ nō ꝓcedit cū nō poſſit caplm̄ excōicari.⁊ in eo
dē.xiiij.arg.ponit̄ ꝙ ciuitas.⁊ oēs eccle ciuitatis ligonē.
fuerūt ſuppoſite eccaſticu īterdicto iā ſunt qnqȝ āni.⁊ ſic
ponit̄ generale fuiſſe interdictū.⁊ in.xv.articulo ſubijcit̄
ꝙ alijs interdicti ſnīam obſeruātibꝰ canonici ligonē.eam
nō ſeruauerūt ⁊ ob hoc irregularitatis laqueū incurrunt.
In.vij.⁊.viij.articulis ponit̄ ꝙ ipſe ep̄s miſſaȝ ſolēnē ce-
lebrare fecit in eccl̄a ligonē.dcō durāte interdicto.imo ēt
idē ep̄s miſſam celebrauit in eccl̄a ſ̄dicta dcō durāte in
terdicto ꝓut ipſe ep̄s corā dn̄o Papa ⁊ dn̄is cardialibꝰ ⁊
ꝓcuratori decani ⁊ capli in ꝯſiſtorio publice eſt ꝯfeſſus.lȝ
diceret ꝑſatus ep̄s ad ſui excuſatōem.tn̄c ꝙ dicti interdi-
cti ſnīam dū ibidē celebrauit ad cautelā relaxauit.qd̄ fie-
ri de iure nō potuit.vt extra ð ſen.excō.c.p̄nti li.vj.exquo
manifeſte infert̄ ſi veꝝ ē qd̄ ponit̄ in dictis articulis epȝ
p̄fatū violaſſe interdictū ⁊ irregularitatē ⁊ excōicatiōis
ſnīam incurriſſe.vt extra de poſtu.c.j.⁊ ar.cop̄ q̄ ibi not.
⁊ in hoc ſuā turpitudinē ⁊ ꝯfuſiōem alleḡ.q̄re nō ē audiē
dus vt.C.de reuocā.dona.l.cū ꝓſitearis.⁊ ibi pleniꝰ dice
tur.Circa articulos ſcd̄o datos nōnda ē ꝓteſtatio q̄ ꝑmit
tit̄ in eis ꝑ cā.n.aut repugnātia inducit̄.⁊ ſic locuȝ hȝ qd̄
legit̄.ff.de re.iu.l.vbi repugnātia.Aut ob inductōe cu-
iuſcūqȝ effectꝰ articuli excludunt̄ maxie illis vbis attētis
⁊ directe vel indirecte ⁊c.q̄ ꝯtinent̄ in ipſis articulis circa
ꝑncipiū ⁊ ꝑ ꝯñs ſuꝑ eis ꝓbatio nō eſt admitēda cū ea fa
cta nihil ꝓdeſſet ei ar.C.de ꝓba.l.ad ꝓbatiōem.⁊ extra ð
offi.⁊ po.iudi.dele.c.cū ꝯtigat.⁊ breuiter ꝑcurrēdo gene-
ra articuloꝝ ipſoꝝ ibidē articuli rōnabilr̄ impugnantur.
¶ Primū nāqȝ genꝰ de ꝯfirmatōe electionū ep̄s lingo-
nē.ſeu electoꝝ in ep̄m lingonē.per archiep̄m lingonē.eſt
impertinēs.q̄n̄ ſiq̄s duobꝰ ſubeſt n̄ eſt ꝓhibitū ꝙ ꝯtra iu s
q̄rat libertatē ipſu ſub alterꝰ iuriſditōe manēte.ar.ad hoc
ſi ſui.ven.l.loci corpꝰ.§.ꝯpetit ⁊ quēadmodū ſuiꝰ amit-
tat̄.l.aquā ibi dn̄ dicit.nec ꝑ ceteros qui deduxerunt ⁊c.
p̄nt.n.dicere decanꝰ ⁊ capitulū.Dn̄e ep̄e quoad vos ha
bemus libertatē.ar.ff.de ſui.vr.p̄re.l.ſi edes mee in prin.
quo.n.iure ſubditꝰ ep̄s ⁊ archidiacono ꝯ archidiaconū
q̄rere libertatē pōt eo ſub iuriſditiōe ep̄i manente vtiqȝ
nullu q̄ȝ nō ꝑt ſe iuuare ep̄s ꝯtra decanū ⁊ caplm̄ de iuſ
ti.ſ.archiep̄i lugdunē.ſuppoſito ꝙ eidē archiep̄o ſubij-
ciat̄.ar.ff.q̄ po.i pi.ha.l.claudiꝰ felix.¶ Scd̄m genꝰ quo
dr̄ ꝙ decanꝰ ⁊ caplm̄ vocant̄ ad ꝯcilia ꝓuincialia nū ꝓce
dit ꝙ ep̄s nō facit ſolū ꝯciliū nec cū vocat ſȝ forte ad mā-
datū archiep̄i vt eiꝰ executor citat oēs de dioceſi q̄ tenēt̄
vt de iure vl̄ de ꝯſuetudine ibidē ꝯpareāt ſi ſua credant
intereē.Itē ꝙ poſt ea dr̄ ꝙ citauit vt ſupior ⁊c.nō dȝ reci
pi q̄ȝ in eo ꝙ dicit ēt ⁊c.q̄ ē dictio iplicatiua ē articulus i-
plicitus ⁊ capcioſus ⁊ ꝑ ꝯñs nō admitēdꝰ.Itē ꝙ dr̄ i eo
dē articulo ꝙ ipſi mittūt ad ꝯcilia ⁊ ipſis interſunt nō ꝓce
dit cū ſcm̄ certū nō det̄ ſuꝑ quo teſtes ꝓducendi depone
re poſſint.ſ.ꝙ decanꝰ ⁊ caplm̄ hoc faciant vt ſubditi ep̄i.
Itē ꝙ dr̄ i articulo ꝙ i ꝓcuratorio illoꝝ q̄ mittebāt ꝯtinēt̄
potuerūt.n.mittet̄ illū ad declarādū iuriſditōeȝ archiep̄i
⁊ ſi ibidē interfuerūt nō vr̄ ꝙ habuerūt ptātem ꝯtractādi
nec decanū.⁊.c.obligandi vt nō exemptos.Itē ēt ꝙ dicit̄
ꝙ interfuerūt ꝯcilijs ē imptinēs q̄ȝ h̄ non denotat ſubie-
ctionem epiſcopo.pōt.n.ꝯtingere vel rōne populi deca-
no.⁊.c.ſubiecti.vel q̄ȝ metropolitanꝰ hoc ius ſibi retinuit
ſuo vſui.¶ Terciū quoqȝ genꝰ quo ponit̄ de collatiōe di
gnitatū eccle lingonē.eſt iptinēs certū ē eni ꝙ collatio ipſa
q̄ ꝑtēdit̄ ꝓut ſit nō ꝯpetit nec ſit de iure cōi cū ſm̄ hoc fie
ri deret cū ꝯſenſu capli lugdunē.vt extra de elec.cū eccl̄a
vulterana.⁊ ibi no.ꝑ Cōpo.extra de his q̄ ſiūt a ꝑlato ſine
ꝯſen.capli.c.nouit.⁊.c.ea noſcit̄.exquo legit̄ ꝙ illa collatio
ꝯpetit ⁊ ſit aut ꝯſuetudie aut priuilegio ſȝ neutrū iſtoꝝ ar
guit neceſſario ſubiectionē ſicut ſi canonicꝰ de ꝯſuetudie
ꝯferret ꝑbēdā.vt extra de ꝑbē.c.vlt.li.vj.vel rex ꝯferret ex
priuilegio.put no.Cōpo.extra ð elec.c.ſicut.Nō ob.hoc
ꝙ hr̄et iuriſditionē in eū cui ꝯferret ꝑterea hoc nihil facit
ad caplm̄ ꝓut ex libertate ipſiꝰ vt corpis agit̄.actꝰ eniȝ qui
ſiūt circa ſinglares ꝓut ſiūt collatōes dignitatū ⁊ alioꝝ bñ
ficioꝝ nō afficiūt eos vt ſunt vnū corpus ⁊ vnū collegiū:vt
ff.de re.di.l.inter ſtū.§.vniuerſitatis.⁊ ð in ius vo.l.ſȝ ſi hoc
lege.§.q̄ māumitit̄.⁊ ꝙ cuiuſqȝ vniuerſitatis noīe.l.ſicut.
⁊ ꝓ hoc bñ facit.extra de ſen.excōi.c.ſi ſnīa.li.vj.⁊ ſi hoc ē
veꝝ q̄ māifeſte ꝙ itētio decani ⁊ capli quo ad iuriſditiōeȝ
quā ſe hr̄et ꝑtēdūt i ſingulares canōicos ē fundata ⁊ ſuffi
ciēter ꝓbata ꝑ data dicti ep̄i ꝯfitētis i hoc ꝓceſſu habito ⁊
in primis articulis corā dn̄o papa ⁊ dn̄is cardinalibꝰ audi
toribꝰ datis i eā ipſos decanū ⁊ capl̄ȝ ꝯferre ꝑbēdas eccle
lingonē.Et ē veꝝ.l.ꝙ decanus ⁊ caplm̄ ꝯferūt ꝑbēdas et
multa alia bñficia eccl̄aſtica in eccl̄a ꝑdicta exquo ēt legit̄
ꝙ nō ob.articulus circa hoc datus ꝙ hn̄t curā ⁊ reputant̄
hr̄e.Non ob.ēt ꝙ hec vba ⁊ ſilia ꝑȝ aſſertiōnē ꝑtis ep̄i par
tim ſunt iuris dū dicit hr̄e curā.⁊ ptim ſunt iptinētia dum
dicit ⁊ reputant̄ hr̄e.q̄ȝ vt allegauit ꝓ ep̄i ꝯtra decanū ⁊
caplm̄ talis reputatio nihil iuris tribuit ſeu infert.ſilr̄ non
ob.articulꝰ q̄ dat̄ ꝙ hi qbꝰ dignitates ꝯferunt̄ ep̄o obediē
tiā ꝓmittūt ⁊c.q̄ȝ nō in articulo ꝙ ꝑꝑ hoc.⁊ q̄ȝ de tp̄e ipti-
nēti ꝑacto ⁊ iō talis neceſſario non icludit̄.¶ Quartū ēt
genꝰ articuloꝝ quo ponit̄ ꝙ ab archidiacono ad ep̄m ap-
pellat̄ oīno ē iptinēs cū ſi hoc ꝯtigat euenit rōe ſubditorū
archidiaconi nec h̄ aliq̄d facit ad libertatē vel ſubiectōeȝ
capli vl̄ alioꝝ ſingulariū.⁊ inſuꝑ ꝯtigit actꝰ q̄ de hoc dat̄
eſt de.xiij.ānis.¶ Quintū ſilr̄ genꝰ de collatōe ordinū nō
ꝓcedit inq̄ntū eiȝ dr̄ ꝙ canonici ordies ab ep̄o recipiūt ⁊ ē
iptinēs.nā eſto ꝙ exēpti ordines recipiūt ab ep̄o i cuiꝰ dio
ceſi ſunt nō ob.hoc exēptiōi ſeu libertati ſiue ꝑiudicat.im-
mo ordiariū eſt ꝙ ab ep̄o recipiant̄ ſi abſqȝ prauitate vo-
luerit ipſos ipēdere.vt extra de ꝑſcrip.c.veniēs.§.criſma.
⁊ ibi no.ꝑ Ho.Inq̄ntū vu i eodē genere articuloꝝ dat̄ de
licētia ordis recipiēdi dat̄ inſufficiēter cū nō det̄ niſi vnꝰ
actꝰ.⁊ is ponit̄ de tp̄e huiꝰ ep̄i.nec dat̄ ꝙ ille ordines rece
perit ⁊ ſic non ponit̄ actꝰ ꝯſumatꝰ ⁊ pfectꝰ.ꝓ quo bñ facit
qd̄ no.Inno.extra de reſti.ſpo.c.olim.iij.de eo q̄ excōica-
uit ſȝ non ꝓbat̄ ꝙ excōicatōi ſit ꝑitū.Nec ob.ꝙ dr̄ ꝙ tāq̄
ab ordiario ⁊c.q̄ȝ hec vba iuris ſunt nec teſtis ſuꝑ hoc de
ponere poſſet aliquo corpis ſenſu ꝑterea ſi ille voluntarie
lr̄aȝ recipit a dicto ep̄o vel ſuo vicario nō ꝑꝑ hoc facit ſibi
ꝑiudiciū i alijs actibꝰ nec alijs ꝑiudicat̄ ar.C.ð excu.tu.l.
volūtarie.⁊ de his q̄ ſpōte mune.ſuſci.l.ij.li.x.ð epiſ.⁊ cle.
auc.ꝑſbiteros circa medi.arg.C.res inter alios acta in ru
bro ⁊ nigro.Itē nō ob.qd̄ ibidē ſubiūgit̄.ſ.ꝙ a ncīne alio
q̄ a dicto ep̄o ⁊c.q̄ȝ illa ē ſimplr̄ negatiua q̄ ꝑ reꝝ naturaȝ
non pōt ꝓbari:vt.C.de proba.l.actor.¶ Sextū ēt genus
quo ponit̄ de ſinodis celebratis i eccl̄a lingonē.⁊ ſtatutis
ꝑceptis fcis ꝑ ep̄os quo ad ſinodos ipſas ē euidēter ipti
nēs.Poſito enī ꝙ caplm̄ nō ſubſit ep̄o nō ꝓhibet̄ ep̄s ſi-
nodū in eccl̄a cathedrali ſpōſa ſua celebrare ⁊ i ea ſtatuta
facere ꝓ correctōe ⁊ directōe ſibi ſubditoꝝ.abſurdū nāqȝ
eēt ꝙ talē actū ꝓhiberet̄ ep̄s i eccl̄a cathedrali cuiꝰ ſpon-
ſus ē celebrare ⁊ extraneū q̄rere.⁊ patēter hec ſtant ſimul
nec ꝑ talē actū in tali loco celebratū libertati capli deroga
tur.Quo vo ad ſtatuta ⁊ ꝑcepta q̄ dicunt̄ ibi ꝑ epȝ fuiſſe
fcā ⁊ recepta ꝑ decanū ⁊ caplm̄ vt dr̄ ⁊c.nū ē admitēdus
talis articulus q̄ȝ ē nimis gnālis cū nō declaret̄ q̄ ſint illa
⁊ ſuꝑ qbꝰ.ꝓ quo facit qd̄ not.Archi.extra de excep.c.pia.

& alia iura q̄ dicunt ꝙ nimia gn̄alitas obscuritatē pariat vt ff. de iniur. l. ꝙ sena. ꝯsul. §. ꝙ aūt ꝑtor ait. de lierro. actio. l. certū. in pein. ℭ Itē iste articulus ē īplicitus pp dictionē ē īplicatiuā. Itē non ob. id qḋ in. d. c. df. s. ꝙ cathedrā tn̄ &c. qz nō dicit ꝙ ad iudicādū teneat eā qḋ reqrit ad hoc vt ꝓcedat dict⁹ articulus. xviij. q. ij. c. luminoso cū sua glo sa assignata sup vbo cathedras. ℭ Illud ēt gen⁹ articulorū quo ponit ꝙ ep̄s monuit seu fecit moneri decā capl̄m &c. p suas patētes l̄ras vt si hūt aliqḋ ꝑuilegiū &c. nō ꝓcedit qz illa vba in articulo posita nō ponūt dispositiue sed materialr tm̄ ꝯsunt alternatiua & incerta sumpta de. c. cū ꝑsone. extra de priuil. li. vj. ℭ Itē illud gen⁹ articulorū quo df ꝙ canonici & singulares & alij ibi nominati ꝯtulerunt & ꝯferunt in expēsis in singulares ꝑsonas &c. nō ꝓcedit qz ē implicitus pp dictionē implicatiuā ēt & idō est capciosus & nō admittēd⁹. ℭ Octauū insup gen⁹ articulorū quo agit de penitētijs & ꝯfessionib⁹ factis eisdē nō ꝓcedit. nō. n. sola pēitētiarꝝ ꝯstitutio seu deputatio eēt ꝑtinēs nisi & ꝓbaret ꝯfessiōes eē fcās eisdē de casib⁹ reseruatis. ar. eorꝝ q̄ no. p Inno. extra de testi. ꝑpo. c. olim. iij. Hoc ēt ꝓbari nō posset nisi ꝓbaret ipsos penitētiarios secretum cōfessiōis eis facte violasse & sic eo ipso eorꝝ turpitudo & mortale peccatū detegeret & p ꝯñs eorꝝ testimoniū repelleret. ar. ad hoc. C. de reuo. do. l. cū ꝑticurio. ff. de infin. l. afe. extra de pe. & remis. c. ois. §. fi. & de testi. c. testimoniū ꝑterea nō dant act⁹ sufficiētes in hoc genere. & act⁹ vn⁹ q sufficiēter dat⁹ eē vl̄ ē de tpe istius epi. & ēt posset dici ꝙ nō obstat qz si aliqs canonicus vl̄ alr exemptus voluntarie se submittat iurisdictiōi epi quo ad vnū actū nō seqt ꝙ pp hoc sibi faciat ꝑiudiciū quo ad alios act⁹ vt dcm̄ ē s. in reprobatōe gnīi generis articulorꝝ. Preterea nō bñ sequit aliqs ꝯfitet alicui ꝑsbitero ergo ille ꝑsbiter hz iurisdictiōem i eū. qz si sic sequeret vnū absurdū. s. ꝙ si hoies vni⁹ dñi ꝯfiterent oēs vni ꝑsbitero ꝙ ille dñs priuaret sine suo fcō iurisdictiōe sua qḋ eē nō dz. arg. ff. de reg. iur. l. id qḋ nostrū. Itē si agereti ex hoc iurisdictiōem agerēt eā potius quo ad forū pniale q̄ iudiciale. ℭ Circa illud genus articulorꝝ quo agit de iurisdictiōe epi in singulares canonicos & clericos chori &c. qḋ īcipit in. xxxv. articulo hec vtr̄ s̄ sunt attēdēda vz illa vba solū & in solidū posita ī dicto. xxxv. articulo & sequēti que sm̄ allegatōem ptis epi in articulis nō admittunt. Itē qz iuris sunt inquātū dicit ptinuerit &c. sm̄ allegata ꝓ pte dicti dñi epi & sunt nimis gn̄alis ꝑsertim quo ad exercitiū iurisdictiōis in canonicos cū nec in articulis nec in declarationibus articulorꝝ ex pte epi datis dent aliq actus de canonicis. & bñ facit dñs ep̄s de nō dādo actus qz eos nō hz nec habuit ipse nec sui ꝑdecessores epi lingonē. quo ēt ad capellanos chori &c. nō dant aliqui act⁹ in articulis nisi qdā qui interuenisse dicunt ab octo ānis citra tpe imediati ꝑdecessoris ꝓcedētis epi qui bonā fidē cognoscēs decām iurisdictiōem ꝯpetere decano & c. vrgēte ꝯscia est ꝯfessus ꝓut in articulis ꝑdictorꝝ decani & capli ponit & ē verꝝ. In declaratōib⁹ vo epi nō dant actus nisi de tpe hui⁹ epi q multas iniurias decano & c. & singularib⁹ ꝑsonis ipōrꝝ in plurib⁹ irrogauit. & ꝓpter hoc & multa alia mota ē ꝑñs qḋ inter ptes ꝑdictas s̄ decā iurisdictōe. Itē dicti act⁹ sunt impertinētes nec ꝯcludūt quo ad ꝑsonas capellanorꝝ & clericorꝝ &c. qz nec df in eis ꝙ tpe vacationis & citatōis & correctōis & punitionis de qbus fit mētio in dictis declarationibus essent dicti capellani & clerici de choro eccl̄e lingonē. & sic ip̄m gen⁹ articulorū totalr ē repellēdū. Itē circa. xlvj. articulū q est vltim⁹ s̄n articulos denotatos in singulis attēdēda sunt illa vba nisi fierēt &c. que aduocati dicūt nō esse admittenda. sunt ēt attendēda illa vba in fine articuli ipsi⁹ & pluriū aliorꝝ q̄ sunt nimis generalia nec declarant. Itē quo ad articulū qui loquit de Garuo ꝑsbitero an daf declaratio habita circa hoc. ex ipsa. n. sequit turpitudo & ꝯfusio epi. vt supra in. xiiij. articulo de pslo dato dictū est articulum ad ipsus sup hoc repellēdū. qz allegāo turpitudinē suam nō est audiendus. vt. C. de reuo. do. l. cū ꝑticurio. de reuoc. his que in fraud. credi. fiunt. l. filios. & de transac. l. trāsactiōe finita. & extra de dōa. c. iter dilectos. & hec quo ad articulos fcōs datos pro pte epi sufficiāt q̄tū ad p̄ns. ℭ Circa articulos tertio tpe datos vltra īptinētiā & insufficiētiā q̄ colligi p̄nt ex eis & in eis allegat ꝙ non sunt admittēdi ꝓ eo ꝙ post terminū perēptoriū ad dandū articulos ꝑsixū exhibiti fuerūt qḋ sufficit ad repellendū eosdez. vt extra de testi. in integ. c. corā. & no. per Compo. extra de elec. c. qḋ sicut.

De dona. & d̄ dote post diuor. restituēda. & de iureiurā. extraor. de rei vxo. acti. & de rei ven. CCXLV

ℭ Quidā p̄ſfamilias hēbat vnicā filiā cui dotē ꝓmiserat in pecunia qñ maritauit illā ꝓcedēte tpe marito dicte filie dōauit oia bona sua. postea tradidit illa bōa in solutū decō ei⁹ genero ꝓ dote ꝯuēta & ꝓmissa mōtuo p̄ſfamilias & ei⁹ genero illa filia hēdib⁹ quōdā ei⁹ mariti recognouit ꝙ ꝑcario hēbat ab ipso oia bona sua. vltio decā filia ꝯdito testō decessit ī quo testō fecit sibi hēdes & ꝑ codicillos & ꝑ dōationē ēt iter viuos de bōis suis disposuit asserēs ꝙ hēdes dicti quōdā mariti sui ī dictis ei⁹ bonis & iurib⁹ nihil poterāt hēre vel petere. nec illud ē omittēdū ꝙ dict⁹ p̄ſfamilias qñ decessit oia bona sua & iura reliqd ī testō suo dicte filie sue paucis exceptis ꝙ testm̄ fcm̄ fuit p̄nte decō genero suo. ℭ Ex isto themate primū dubiū exalandū occurrit. s. vtrū dōatio fcā a decō p̄ſfamilias. s. B. ī generꝝ suū. s. I. tenuerit vel non & absqz dubio dicēdū ē ꝙ non qz filiā suā. B. noie ī ptāte hēbat exquo s̄ exeptōe a sacris p̄ris nō appet vt isti. de sena. ꝯsul. tertu. §. j. & ibi no. & sic alterꝝ ꝯiugū per ptātē ꝯiungebat ergo dōatio ꝓhibita: vt. ff. de dōa. iter vi. & vxo. l. iij. §. q ī eiusdē. & ibi no. & ē tex. clarior ī eo. ti. l. cū s̄ status. §. ofo non ob. in eo. ti. l. iij. §. socrui. & C. eo. ti. si te in vacuā. qz ille. ll. loquunt de socru & nurij vl̄ socru & genero que qdē alterꝝ ꝯiugū ꝑ ptātē nō ꝯiungit eo ꝙ semꝑ liberos ī ptāte nō hñt vt istit. de adop. §. femie. & ff. de bo. pos. ꝯtratab. l. illud. §. ad testamēta. ℭ Scḋo ē q̄rēdū nūquid decā donatio sit ꝯfirmata morte dōatoris & absqz dubio dicēdū ē ꝙ non qz qñ socer donat genero necesse ē vt morte ꝯfirmet dōatio ꝙ tā socer q̄ filia ꝑmoriat huic genero: vt ff. de dōa. iter vi. & vxo. l. mortis sue cāe. & C. eo. ti. l. si vt ꝓponis. & no. ī ꝑalle. l. cū s̄ status. §. ofo. Hic aūt ecōtra contingit qz gener ꝑdecessit aū vxorē & sic nō solū nō est donatio ꝯfirmata. sz totalr resoluta: vt. C. de dōa. iter vi. & vxo. l. marito ī vxorē. ℭ Scḋa rō ꝯfirmationē impediēs ē pnia donatoris: vt. ff. de dona. iter vi. & vxo. l. cū s̄ status. §. pnia que pnia colligit ex eo ꝙ res dōatas deduxit ī titulū aliū cas. s. dādo in solutū pro dote dicte. B. filie sue predicte. ℭ Circa qḋ ē notādū ꝙ qz tali donationi lex nō assistit. sz resistit facilior ē modus inducēdi reuocationē & īpediēdi ꝯfirmationē q̄ ī alijs. vñ obl̄o rei legate nō tollit legatū. vt instit. de leg. §. si rē. v. idē rescripserūt. & C. de leg. l. iij. & tū īpedit ꝯfirmationē donatiōis talis: vt. C. de dona. iter vi. & vxo. l. si marit⁹. §. ij. & ff. eo. ti. l. cū s̄ status. §. si marit⁹. & est rō qua ꝑdicti qz tali donatiōi lex resistit vt colligit hec rō ex solone duarꝝ legū q̄ simul ꝯtradicere vident. ff. de leg. iij. l. vxori. §. vxori. & de lega. j. l. talis scriptura. & ibi no. Si ergo legat qḋ difficili⁹ reuocat q̄ dōatio hmōi vt ē dist̄oz per volūtariā alienationē reuocaret. vt. ff. de le. iij. l. fidei cōm ss̄a. §. si rē. ergo multofortī⁹ donatio de qua q̄rit reuocata dicet. nō ob. si dicat ꝙ s̄ locū hūt si alienatio fiat ī extraneū secus si in ip̄m eūdē. qz hec rn̄sio repugnat legi dicēti idē iuris eē si fiat in ip̄m eundē ac si fieret in extraneū. vt. ff. de iure fisci. l. vl. in fi. j. rn̄si. & ff. de in diez adiec. l. idē qḋ dcm̄ ē. §. j. & de acq. pos. l. siqs ēt. ℭ Tertio hobito ꝓ ꝯstāti qz & ita ē ꝙ donatio ꝑdicta virib⁹ nō subsistat superest videre an ꝯsiderato instro donatōis insolutū possit hēs maritari seip̄m liberare reddēdo estimationē q̄ res estimate fuerūt an hēdes dicti. B. filie donatoris idē ius hñtis in repetiōe dotis ꝙ hēret ipsa. B. si viueret possint res

ſint res ipſas repetere.pſt qꝛ revera imuēti dos prio fuit in pecūia ɔſtituta p ꝓmiſſionē ⁊ deide ſcā ē ɔmutatio pecūie in res p maritū nōie mulieris receptas vt ex iſto appet.⁊ ſic res ipſe dotales ſcē ſunt ⁊ reſtōni ſubiacētvt.ff.de iure do.l.in ɔſtante.⁊.l.ſeq.⁊ de pac.do.l.ſi mulier.in.iij.rñſo. Scōa rō hoc idē pbās.l.ꝙ dos ꝗtū ad mulierez p qua daꝛ vꝛ eē titulus lucratiu⁹.vt.ff.que in frau.cre.l.vlt.§.j.l.ver.ꝫ ſi neuter ſciuit ⁊c.lꝫ ꝗtū ad maritum dicaꝛ titulus onerosus vt ibidē.⁊.ff.de ac ⁊ obli.l.ex ꝓmiſſiōe dotis. ⁊ C.de ſpo.ſi.de ſcri.l.j.ibi nec iuris optimi ē ⁊c.li.x.ꝓinde ergo ē ac ſi marit⁹ nōie vxoris ſue res illas dōatiōis titulo recepiſſet quo caſu ɔſtat ꝙ vxorī eēt dñium acqſitū.vt.ff.de dona.l.qūmihi donatū.⁊ ibi plene no.⁊.C.de his ꝗ a non dño manumit.l.ij.⁊ pro hoc appet ſolutio ad oīa ea iura que loquūtur de rebus extiātis in dotē datis qꝛ ibi res ipſe nō danꝛ nōie mulieris.ſꝫ magis eſtimatio dari vꝛ vt.ff.de iure do.l.plerūqꝫ cū ſimilib⁹. ¶ Ad cuius intelligētiā ēt eſt notādū ꝙ dos ⁊ augmētū dotis parib⁹ paſſibus ambulāt ꝗtū ad ɔſtituēdi facultatē ⁊ pactoꝝ ſubintellectā repetitiōem.vt.C.de dōa.añ nup.l.vl.⁊.ff.ð tuto.⁊ cura.da.ab his.l.nō tm̄.⁊ de pac.do.l.inter ſocer.§.cuꝫ inter. Sicut ergo pater maritās filiā ſuā ⁊ ſimplr ꝓmittēs aliqd in dotē p dote ꝓmittere vꝛ.vt.ff.de iure do.ꝙ aūt ita ⁊ poſt mr̄imoniū ɔſtitutū aliqd ſimplr ꝓmittēs vel tradēs in augmentū dotis tradere vꝛ vt ſit par eadēqꝫ rō dotis a ꝑncipio ɔſtituēde ⁊ ex poſt ſcō augēde vt dcm̄ eſt ſupra. Et hoc potiſſime qñ marit⁹ recipit filie nōie ſicꝫ hꝫ ſcm̄ fuit ⁊ iō lex dicit ꝙ tale datū filie nōie lꝫ in donatōe ð dote illa nulla mētio hēaꝛ mr̄imōio ſoluto ſpetiꝛ p actionē de dote.vt.ff.de iure do.l.tali.§.vl.⁊ de ɔdi.⁊ demō.l.titio.§.titio genero ⁊ ꝙ ſani capitis diceret pꝛem ꝙ vnicā filiā ꝑdilexit.⁊ cui reꝝ ſuaꝝ eſtiatiōes non erāt cogite.vt C.de reſcin.vē.l.ſi qͣ res lōge maioris eſtiationis tradentē ⁊ nōie filie alteri emolumētū hui⁹ maioris eſtimatiōis acquiri voluiſſe ꝙ filie cuius ɔtemplatōe hec facta ſunt certe nēo.vt.ff.de le.iij.l.fideicōmiſſa.§.interdū.⁊ expſſe.ff.de le.j.l.ſuo legato.§.ſi teſtōr.⁊ ar.ff.de vſufru.eaꝝ reꝝ que vſu cōſu.l.trib⁹ in ſi.vñ leges que loquūꝛ de rebus eſtimatis datis in dotē hebēt locū in marito res ipſas ſuo ꝓprio nōie recipiēte qō tn̄ hoc ſi fuit ſꝫ ɔtrarie leges iſte ad ꝓpoſitū nō accedūt nō ob.ſi dicaꝛ ꝙ in inſtro ſunt hec vba ad habēdū ⁊ tenēdū ⁊ ad poſſidēdū ⁊ qꝛ qd ſibi ⁊ ſuis liberis ſeu hꝛdib⁹ ⁊ ſucceſſorib⁹ ⁊c.p que vba diceret aliqs cogitatū de hꝛdib⁹ dicti. J.generis ſui ⁊ p ɔñs ð ꝑpetua trāſlatiōe in ipſꝫ qꝛ illa vba debēt referri ad liberos dicte. B.filie ſue de qua añ illa vba hita erat mētio ſmediata.vt.ff.de poſtu.l.j.§.de indi.⁊ de iuriſdi.om.iudi.l.ſi idē cū eodē.vꝛ ſaltē ad ɔmunes liberos ⁊ hoc cāu adhuc pactū illō vires nō hēret morte viri diſſoluto mr̄imonio. vt.ff.de pac.dota.l.ij.illud ēt nō omino ꝙ dato ſine ꝑiudicio ꝙ res iſte de qbus agiꝛ date fuiſſent eſtimate vꝫ eſtimatiōe ⁊ marito ſuo ꝓprio nōie recipiēte tn̄ qꝛ id ꝙ daꝛ ɔtemplatiōe mulieris ab ipſa muliere ꝓfectū vꝛ.vt.ff.de col.bo.l.dedit dotē au⁹ ⁊ de vul.⁊ pu.ſubſti.l.ſꝫ ſi plures.§.in arrogato.⁊.ff.de iure do.l.ꝓfectitia in.iij.rñſo ſicut ſi ipſa dediſſet ⁊ in eſtiatiōis mō decepta fuiſſet vir ſeu hꝛedes viri tenēꝛ ſaltē reddere eſtiatiōem iuſtā nō tn̄ ɔuētā ſic ⁊ hꝫ vt.ff.de iure do.l.ſi res eſtiata.§.ſi mulier ſibi olim ꝗ ſi in eſtiatōis mō ⁊c.ſꝫ de hoc nihil ad pſens qꝛ vt oſtēſum ē ſupra res ipſe debēꝛ.nec curo de lege quotiēs.C.ð iure do.que pria facie vꝛ p iſta pte multū facere dū dicit iure eſtiate ſunt ⁊c.qꝛ legē illā nō credo debere intelligi de eſtiatiōe iniuſta ſꝫ voluiſſe diſtinguere inter verā ⁊ ſictā de quo ēt loqꝛ lex ſi iter virū poſita in eo.ti.⁊ in dubio ꝓſumereꝛ vera.vt.ff.loca.⁊ ɔdu.l.cū fund⁹.nec multū ēt curo de.l.res que ex dotali.ff.de iure do.propter intellectū gl.ibi datū ⁊ pp id qō no.in.x.colū.qui ſeu.dare pſit.§.ij.lꝫ ɔtra illas gl.videaꝛ tx.op ꝑ ſuo.ff.ſo.ma.l.ſi cū dotē.§.vl.⁊ iō circa hoc tenēdū videreꝛ qō dꝛ ð re empta de pecunia pupilli.ſ.ꝙ in ei⁹ arbitrio ſit verū ſuaſit vel non

vt.C.arbitriū tutel.l.iij.⁊ no.de ſuo da.pig.mānumiſſ.l.vl.⁊ no.ff.q po.l pig.ha.l.idē in ꝑn.⁊ hec opio ꝗ ⁊ vitas ē mul ſi facerēt p pte nr̄a. ¶ Non ob.reuocatōi donatōis de ꝗ facta ē ſupra mētio iuſm qꝛ iudicio ſeculari l quo hec qō agiꝛ tale iuſm nō ē obligatoriūvt.C.de legi.⁊ ɔſti.l.non dubiū.ff.de pac.l.iuriſgētiū.§.⁊ gnāſr.⁊ de le.j.l.ſi qs ingꝛnos.§.vl.⁊ i foro canonico iuſm ē pſonale ex pte iurātis ⁊ hꝛdē non afficit.vt.C.de iureiur.pp calū.de.auč.principales.⁊ no.Jmmo.extra de iureiur.c.ꝗtatis. Preterea iuſm hꝫ illā ɔditionē de nō reuocādo donationē niſi donatari⁹ velit ſicut ē ſtiplo penalis appoſita ſup opa lrā certū diez faciēdo ɔditionē hꝫ hāc niſi de volūtate ſtipulatoris dies fuerit progataꝛvt.ff.de v.ob.l.cū ſtipulat⁹ſim mihi ꝑculo ⁊ p hoc.ff.de dā.inſec.l.dies cautiōi.§.hoc aūt iudiciū.⁊ ꝫ talib⁹ ɔditionib⁹ loqꝛ glo.extra de iureiur.c.quēadmodū. Cū ergo dict⁹. J.gener ɔſenſerit donatiōi l ſolutū ſibi ſcē ⁊ p ɔñs reuocatōi donatiōis ꝗ ſeqbaꝛ ex illa nullā pōt videri iniuriā accepiſſe ꝙ ſemel voluit.vt.ff.de aq̄ plu.ar.l.j.dič.cū ſilib⁹ nec pōt dici ſcā trāſgreſſio facti pp iuſtā ɔditionē.vt.ff.q ſatiſ.cog.l.vlt. ¶ Ex ꝑdictis itaqꝫ manifeſte ɔcludiꝛ donationē de qua ꝗriꝛ reuocatā ⁊ res i inſtro donationis i ſolutū ɔtētas heredib⁹ dicte. B.filie pr̄iſfamil.tanqꝫ ſuas ⁊ ad eos ſpectātes de iure libere dimittendas.

De electiōe ⁊ de ver.ſig.

CCXLVI

¶ Nō eſt an elect⁹ pariſiē.añ ɔſenſuꝫ electōi ꝑſtitū ſtatim poſt depoſitionē ad altare iuxta ɔſuetudinē plebi ſcō ſigno crucis nō ſolēniter benedicēs icidat i penā.c.auaritie receſſus.li.vj. ¶ Circa qō ē atēdēdū ſine notādū ꝙ.c.auaritie nullū actū reprobat niſi alias reprobatū.ſcꝫ penā auget ſeu magis accelerat.olim eniꝫ ꝓhibitū erat electis ante ɔfirmationē admiſtrare ⁊ ſi admiſtrabāt primi debebant: vt extra de elec.noſti.⁊.c.qualr poſt obitū.⁊ de ꝑbē.cū iā dudū.⁊ ēt de iure ciuili non licebat alicui ad dignitatē vocato admiſtrare niſi receptis codicillis ꝙ volūtatē ſupioris ꝗſi p modū cuiuſdā ɔfirmatiōis notabātvt iſti.ꝙ.mo.ius pa.po.ſol.§.filiuſfamilias.in auč.ɔſtō que de digni.⁊ epa.liber.a pa.po.§.j.⁊.C.de diuer.offi.⁊ appa.iudi.l.probatorias.li.xij.⁊ i auč.de defen.ciui.§.iteriꝫ. Lꝫ qꝛ iura ꝑdicta iubebāt talē admiſtrātē priuari i quoꝝ obſuatiōe ſupiores exhibebāt ſe ſepi⁹ negligētes ſupuenit.c.auaritie qō volēs eoꝝ negligētiā iuris executiōe ſuppleri.ſicꝫ ⁊ i.c.lꝫ canon.extra ð elec.inſſit eos fore ipſo iure priuatos ⁊ qꝛ etiā electi circa adminiſtrationē ɔmittebāt fraudē de nōie ad nomē qꝛ non tāqꝫ electi ſꝫ tāqꝫ ꝓcuřes vel iconomi adminiſtrabāt interdū.voluit.c.auaritie iſtā fraudē tollere ⁊ tales fraudētes eidē pene ſubijcere.vt i auč.vt nulli iudi.liceat hꝛe loci ſeruatores.§.j.col.ix.⁊.C.de natu.lib.l.lege in ſi.⁊ de priui.ſchola.l.j.⁊.ff.de tu.⁊ cur.da.ab his.l.ſcire opꝫ.§.j. Sic ergo cū.c.auaritie.ſcm̄ ſit ad ſupplemētū ⁊ interꝑtationē viriū antiquoꝝ in his dūtaxat caſib⁹ locū hꝫ in qb⁹ ⁊ iura antiq̄.vt in auč.de natu.lib.añ dota.inſtrā natu.in ſi. Cū igiꝛ iura antiq̄ ⁊ ēt.c.auaritie.de adminiſtratōe loquanꝛ.ſolū ſupeſt videre an ſignādo adminiſtrare videaꝛ. Et vꝛ dicēdū ꝙ non qꝛ adminiſtrare facti eſt:vt.ff.de admi.tu.l.j.circa ꝑncipiū.⁊ ar.ff.de edil.edi.l.bouē.§.j.⁊.ff.ð v.ſig.l.fugitiu⁹ ⁊ meli⁹ in auč.vt hꝛ ꝙ obli.ſe hꝛe ꝑbi.res minoꝝ.§.vl.⁊ dicit quoddā miſteriū extrinſec⁹ exercitū circa diſpoſitā materiā.vt legitur ad hebreos.c.ij.ibi nōne oēs ſunt adminiſtratorij ſpūs i miſteriū miſſi ⁊c. Hic aūt in miniſteriū ꝓprie ſm iura non vꝛ expediri vbo ſcriptura.vel ſigno.ſ.reali alicui⁹ rei ɔtractu vō vel ficto:vt.ff.ð fur.l.ſi qs vxori.§.neqꝫ vbo.⁊ ſic ſolū ſignū adminiſtrationē de ꝗ ꝗriꝛ nō inducit. ¶ Scōa rō ē ꝙ ſit legis auctē imo ꝑceptio ſpūiritū ē:vt.C.de adul.l.grach⁹.de pen.l.ſancim⁹. Sꝫ i lege ꝑceptū ē ſacerdotib⁹ ſup populū nomē dñi inuocaꝛ qō ſit p bn̄dictionē. Nā ſcriptū ē in libro nūeri.vj.c.i ſi. Locut⁹ eſt dñs ad Moyſen dicēs loqre aaron ſic. Bn̄dicetis ſilijs iſrael ⁊ dicetis ei⁹. Benedicat tibi dñs ⁊ cuſtodiat te

ec. ſup quo vbo gl. dicit ſacerdotū ⁊ nomē dñi inuocare. dei ē aūt qͦd petit̄ pficere. De tali bñdictōe intelligit Auguſtin⁹ in lib. qōnum veteris ⁊ noui teſti cui⁹ dictū canonizatū ē .j. q. j. dictū ē a dño. ⁊ leuitici .ix. c. circa finem vbi manifeſte inuit̄ ꝙ nō ſolū in miſſaꝝ ſolēnijs pōt ſacerdos bñdicere. ſ꜡ ēt poſtea qñcūq꜡. Nā dicit ꝙ Aaron poſt oblatū ſacrificiū extēdēs manū ad populū bñdixit ei. ⁊ infra ſubijcit. Ingreſſi aūt ſunt Moyſes ⁊ Aaron tabernaculū teſtimōi. ⁊ deīceps bñdixerūt poplo. Cū ergo talis bñdictio nō ſolū ſit pmiſſa imo ſacerdotib⁹ iuſſa manifeſtu꜡ ē ipſam eē impunitā. ℭ Tertia rō ē q̄dā ſunt actus epales tm̄ ideſt tm̄ epo ꝯueniētes ſicut publicas pnias iniungere in frōte criſmare ⁊ ſilia. vt extra ď excecſ. pla. c. accedētib⁹. ⁊ .lxviij. di. Quis cōſecr. ⁊ .c. cōſecr. ⁊ talis ē ſolēnis bñdictio eū dr̄ ſit nomē dñi bñdictū ec. vt. xxvj. q. vj. miſtrat̄. ℭ Alij vo ſunt act⁹ pmiſcui ꝯueniētes epo ⁊ ſacerdoti ſicut bñdictio nō ſolemnis. vt. xcj. di. ecce ego dico. de ꝯſe. di. j. cū ad celebrādas. Si ergo nō ſolēnis bñdictio ē act⁹ pmiſcuus fact⁹ a ſacerdote benigniorē interptatōem recipiet vt factus videat̄ ab eo tanꝗ̄ a ſimplici ſacerdote nō tanꝗ̄ ab electo adminiſtratōi ſe illicite imiſcente. vt. ff. de ſer. cor. l. ſiq̄s ſuū in. §. j. rñſo. ff. pro ſocio l. merito ⁊ de ritu nup. l. in libere. ⁊ extra de reg. iur. c. eſtote miſericordes. ℭ Quarta rō ē q꜡ iura loquētia de pēa imponēda adminiſtratori vident̄ locū hr̄e in adminiſtrāte poſt ꝯſenſu꜡ ſ꜡ añ ꝯſenſu꜡ pdicta iura nō loquūt̄. ergo ad hunc caſum ſe ñ extēdūt q꜡ p ꝯſenſu꜡ eligētiū ⁊ electi q̄ſi ꝯiugale mrīmoniū ſpūale ē ꝯtrā. extra de elec. c. cū inter canonicos ⁊ de trāſla. c. inter corpalia ⁊ iō adminiſtrāti impōit̄ pena ſuſ tionis a iure q̄ſito qͦd ꝓprie querit̄ in ꝯſenſu ſ꜡ de adminiſtrāte añ ꝯſenſu꜡ pdcā iura nō loquūt̄ ergo ad hūc caſu꜡ nequaꝗ̄ trahent̄. arg. ff. ſolu. ma. l. ſi vo. §. ď viro. ⁊ ſi a parētib⁹ q̄s ſeu. manu. l. pe. pſertim in penis vt. ff. de pe. l. interptatōe. ⁊ .l. ſi pſes. nec ēt ē nouū ꝙ q̄s plus puniat̄ poſt ius q̄ſitū ꝗ̄ añ ſic. n. videm⁹ i legatario occupāte rē legatā q꜡ ſic poſt adita hr̄ditate꜡ ⁊ ſic poſt vere ius q̄ſitū iure. vt ff. de le. j. l. ſi tibi hō. §. cū ſuus pdit legatū. vt. C. de le. l. nō dubiū. Et tñ ſi occupat añ aditā ñ pdit legatū ſ꜡ ſola poſſeſſio ab eo reuocat̄ p interdictū quoꝝ legatoꝝ. vt. ff. quoꝝ lega. l. j. §. redigunt̄ igit̄ ad hr̄des ⁊ ibi no. in. d. l. nō dubiū. Et ſi diceret̄ ꝙ tale ſignū vr̄ inducere ꝯſenſu꜡ rñdet̄ ꝙ oppoſitū ē veꝝ q꜡ op꜡ actū talē eē ꝙ ſoli epo ꝯueniat. vt ff. de acq. hr̄. l. pro hr̄de in pūn. Iſte āt nō eſt hmōi imo ſi eēt illicit⁹ magis ꝯtrariū añ oñdet̄ vt in eo. ti. l. ſiq̄s extraneus in pn̄. ⁊ ex his vr̄ poſſe cōcludi bñdictiōem ſiue ſignatiōem de qua q̄rit̄ nihil obeſſe dño. Stephano de lorreto decano carnoteñ. i epm pariſieñ. electo ⁊ ſic ſn̄atū fuit p dñm Io. papā. xxij. pñtibus dñis. B. tuſculaneñ. ⁊ .G. peneſtrino epis cardinalibus ⁊ ꝯſentientibus ⁊ qui dictū c. auaritie compilarunt.

Qui filij ſint legi. ⁊ de pri uile. vl rel. ⁊ de ſtudio. CCXLVII

ℭ Fcm̄ tale ē q̄dā rex ad ſupplicatiōem cuiuſdā nobilis legitimauit duos filios ipſi⁹ nobilis natos ex dānato coitu v꜡ ꝙ dict⁹ nobilis hēbat vxorē ⁊ mr̄ pueroꝝ hēbat viꝝ. Forma vo diſpēſatōis talis ē. Nos rex ⁊c. dignū ſore decernim⁹ ⁊ ꝯſentaneū rōni ꝙ q̄ñ regi⁹ fauor ſupplicatōe requirit̄ liberaliter largiat̄. Hinc ē ꝙ accedens ad pñtiam nr̄am talis nobilis humiliter ſupplicauit ꝙ cū ſit in facultatib⁹ opulētus nullūq꜡ ſibi ſentiat in bōis ſuis legitimu꜡ ſucceſſorē ab ipſo ex recta linea deſcēdētē. talē ⁊ talē filios ſuos ⁊ talis dñe ex adulterio ⁊ dānato coitu genitos legitimare ⁊ legitimis actib⁹ reſtituere ꝙ eis illicita ꝓcreatio abſtulerat de benignitate regia dignaremur. nos igit̄ ipſi⁹ ſupplicatōib⁹ benignius iclinati pdictos talē ⁊ talē filios ſuos de plenitudine ptātis nr̄e de ſpāli gr̄a legitimamus. Itaq꜡ ad oīa lrīma iura ſucceſſiōis ex teſtō ⁊ quolib꜡ alio mō dclarās honoreſq꜡ publicos ⁊ priuatos ⁊ alia ṗq꜡ legitimi de legitimo thoro ⁊ mrīmonio nati vlteri⁹ admittant̄ obiectōe natiuitatis illicite i poſteꝝ q̄ſcūq꜡ lege aliqua nō obſtāte data ⁊c. ℭ Mō q̄rit̄ an iſti filij nati ex dicto bino dānato coitu poſſint petere lrīmā ſeu ſupplemētū lrīme in bōis pr̄is pdicti ⁊ an filij lrīmi nāſcs poſt pdictā lrīmatioñē ꝯcepti ⁊ nati excludāt dcōs filios natos ex pdicto bino dānato coitu a petitiōe pdicte lrīme ⁊ a q̄cūq꜡ alia ſucceſſione pr̄na dcā legitimatiōe nō obſtāte. ℭ Et opponit̄ ꝯtra lrīmationē ꝙ nō t꜡ rōnib⁹ iſraſcriptis. Prio q꜡ i lrīmatiōe ꝯtinet̄ ꝙ dict⁹ nobilis ſupplicauit fieri dictā lrīmationē cū nullū hr̄et lrīmū ex ſe deſcēdētē ſucceſſorē ⁊ q꜡ dict⁹ nobilis poſtea habuit filios de lrīmo mrīmonio d꜡ hr̄i p nulla. ℭ Scdo ꝙ dcā lrīmatio nō ꝯtinet expſſe facti veritatē cū nō exprimat̄ ibi expſſe ꝙ pr̄ hr̄et vxorē ⁊ mr̄ viꝝ ſicq꜡ ſubreptitia vr̄. ℭ Tertio opponit̄ ꝙ dcā lrīmatio nō v꜡ cum ibi nō fiat expſſe mētio nō obſtāte tali lege q̄ ipſos ꝓhib꜡ ſuccedere ⁊ qͦd nō ſufficit l꜡ ibi generalr̄ dicat̄ lege aliq̄ ñ obſtāte. ℭ Quarto opponit̄ ꝙ l꜡ lrīmatio teneret tñ pdicti lrīmi nō poſſent ſuccedere in re feudali. ℭ Ad primū dubiū. ſ. ꝙ ſuſceptio ꝓlis lrīme non ſit cā ſufficiēs q̄ tollat vel extinguat lrīmationē ſi a pncipio tenuit. Vr̄ ꝙ ſi a principio lrīme actū ē non d꜡ ex poſteriori euētu tolli vel reuocari. vt. C. de ꝯſir. tu. l. ſi vt pponis. ⁊ de admini. tu. l. ſanccimus. ⁊ nō ē nouū vt q̄ vtilr̄ ꝯſtituta ſunt durēt l꜡ ille cāſus extiterit a quo initiū capē nō potuerint. vt. ff. de reg. iur. l. in ambiguis. §. non ē nouū. ⁊ ad .l. fal. l. vbis. §. ſi. ⁊ pcipue in talib⁹ priuilegijs q̄ decet eē māſura. vt i auč. ꝯſtō q̄ digni. ⁊ epa. libe. a pa. po. §. illud. coll. vj. Et p hoc qͦd no. co. ti. §. generalr̄. ⁊ C. ď aduo. diuer. iud. l. cū aduocatis. ⁊ diſpēſatio manet l꜡ cā diſpēſatōis ſit ſublata. vt extra ď fil. pſb. c. ex tua. ⁊ ar. extra de reſcrip. c. q̄uis. li. vj. ⁊ C. ď natu. lib. l. diui. ⁊ .l. cū q̄s. ℭ In ꝯtrariū vr̄ ex ꝯiectura ⁊ mēte tñ ipetrātij lrīmatōis ꝗ̄ ꝯcedētis cādē ar. C. de fideicō. l. cū papinian⁹. de lſti. ⁊ ſub. ſub ꝯdi. fac. l. generalr̄. §. vl. ff. de pac. l. tale pactū. §. ſi. de ṽ. ob. l. cū q̄. §. ⁊c ⁊ titiū. Et vr̄ q̄ſi caſus. C. de reuo. dona. l. ſi nūꝗ̄. ⁊ ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. ex ſcō i pūn. ⁊ ar. de deci. c. dilecti filij. ⁊ c. ſuggeſtū. ℭ Ad ſcm̄ vr̄ dicēdū ꝙ lrīmatio non ſit ſubreptitia q꜡ hñ expreſſum fuit qͦd ꝓles ſuſcepta ē ex adulterio qͦd ē ꝓprie acceſſus ad alteri⁹ thoꝝ vel vxoꝝ. vt. ff. ad. l. iul. de adul. l. inter liberos. §. lex iulia. de ṽ. ſig. l. iter ſtupꝝ. ℭ In ꝯtrariū vr̄ ꝙ i tali dānato coitu vel ꝯplex⁹ duplex ꝓhibitio ꝯcurrebat. ſ. ex pte. D. viri hñtis vxorē de q̄ duplicitate ipedimēti non fuerit fcā mētio i ipetratōe lrīmatiōis q̄ ſi fcā fuiſſet nō ſic facile fuiſſet ꝯceſſa q꜡ funiculus duplex difficili⁹ rumpit̄ ꝗ̄ ſimplex. vt. C. de adop. l. viri. §. ſi vo pr̄ in auč. de ꝯſang. ⁊ vte. fra. §. pe. col. vj. ⁊ ff. de ſui. vrb. pdi. l. ſi domus. ⁊ p hoc ſaciūt. li. ff. de no. op. nū. l. q꜡ i re pñti. de adul. l. vim paſſa꜡. §. duos. ⁊ de rap. vir. l. j. circa pūn. ibi ⁊ op꜡ acerbi⁹ adulterij crimē ex hac adiectōe pāiri ⁊c. ℭ Impetratio ergo obreptitia ē ⁊ nō t꜡. vt. ff. ď pecu. leg. l. cū dño. in pn̄. de reb⁹ eo. q ſub tu. vel cur. ſunt. l. magis puto. §. pe. ad car. l. iij. §. ipuberi. de fideicō. lib. l. cū vo. §. ſubuētū. ⁊ de excu. tu. l. idem vlpian⁹. ⁊ extra de pbē. c. nō pōt. cū ſi. ℭ Ad tertiū dubiū vr̄ dicēdū ꝙ ſufficiat dicere legē aliq̄ nō obſtāte q꜡ cū ꝯcedēs pſumat̄ hr̄e legū mēoriā. vt. C. de teſta. l. oīu꜡ ſufficit in genere oē꜡ legē tollere. ⁊ pinde ē ac ſi ſinglr̄ enūeraſſet. vt. ff. de leg. iij. l. ſi chor⁹. in pn̄. de vſu. ⁊ ha. l. ſi ita. C. de pſcrip. xxx. vel. xl. āno. l. ij. ff. ď admi. tut. l. ſi duo. ⁊ hmōi ſnīe fuit glo. C. de natu. lib. l. j. In ꝯtrariū vr̄. ff. de leg. iij. l. ſiq̄s in pn̄. teſti. C. de teſta. auč. hoc iter liberos. extra de capel. mo. c. ex pte ⁊ hmōi ſnīe fuit glo. i auč. qb⁹ mo. natu. effi. legi. §. vl. ⁊ de hoc multa recitant̄ p Archi. extra de ꝯſti. c. j. li. vj. Et i cāu de quo q̄rit̄ opinio vr̄ ꝓcedē ꝙ tales naturales ſicut ſunt hi de qb⁹ q̄rit̄ ſunt ꝓhibiti hr̄e pncipiū legioꝝ vt i auč. qui. mo. natu. effi. ſui in. d. §. vl. ſ꜡ i eodē corpe iter ceteros modos lrīmādi ē p reſcriptū: vt in. §. ſiq̄s ergo cū igit̄ in fine illi⁹ auč. ꝓhibeant̄ a pncipio illi⁹ legis ꝓhibiti vident̄ lrīmari p reſcriptū p qͦd vr̄ ꝙ in reſcripto ſit neceſſe expreſſa꜡ fieri mentione꜡ de lege ꝓhibēte reſcriptū. ℭ Ad q̄rtū ⁊ vltimū quo q̄rit̄ an talis lrīmat⁹ poſſit ſuccedere in

dere in feudū vł dicēdū ꝙ ſic iure cōi romano vbi legiſla
tio eſt.vt in auč.qui.mo.na.ef.legi.§.ſiqͣ ergo.De ꝯſue
tudine vo redacta in ſcriptis.in feudū nō ſuccedit legiti
mus.vt in .x.col.ſi de feudis ꝯtrouerſia ſu.fuerit.c.nāles.ꝛ
ſic in ſūma olbⁱ vndiqꝫ collectis crederē legitimationē im
pugnari poſſe ꝛ filijs vere legitimis non obeſſe.

De cōſuetudine ꝛ de teſt.

extrauo.ad treb.ꝛ de fideicō. CCXLVIII

¶ Preſuppoſita ꝯſuetudie ciuitatis piſieñ q̄ dſ ꝙ ma
rito p̄moriēte dimidia pᵒs lucri p maritū acquiſiti durāte
m̄rimonio applicat̄ vxori ſupſtiti. Itē ſuppoſito ꝙ d mo
re dicte ciuitatis piſieñ ſuat̄ in teſtis cōdēdis forma cir
ca alia ſolēnitate legali. ¶ Fcm̄ tale ē. Titiᵒ oriūdus ꝛ do
miciliū habēs alibi vbi dcā ꝯſuetudo de dimidia lucri ap
plicāda vxori ſupſtiti nō vēdicat ſibi locū ꝯxit m̄rimoniū
cū Berta in loco originis ꝛ ꝯtracto m̄rimonio in dcō lo
co originis remāſit p multos ānos cū dcā Berta. Deide
cū dcā vxore cā negociationis acceſſit ad ciuitatē piſieñſem
vbi morā traxit retinēdo domiciliū i loco originis in aio
diſponēdo ſe ad redeūdū ad ip̄m locū originis.qui titius
ꝯdidit teſtm̄ in ciuitate pariſiē.ſm̄ morē dcē ciuitatis ꝛ di
cte vxori ſue aliqua legata reliquit adijciēs ꝙ cū illis dcā
vxor eēt ꝯtēta. Scētū vo filiū ſuū quē ex dcā Berta ſuſce
perat hr̄dē ſibi in dcō teſtō ꝯſtituit. Et ſi dictᵒ filiᵒ dece
deret ſine hr̄de ex ſe de lgīo m̄rimonio ꝓcreato voluit ꝛ
p̄cepit ꝙ medietas hr̄ditatis ad meū fr̄ēm ipſiᵒ teſtōris
deueniret pleno iure.de alia vo medietate emerent̄ certi
redditus aſſignādi cuidā ſacerdoti q celebraret miſſas p
aīa ſua ꝑpetuo ꝛ reſiduū dcē dimidie ptis voluit ꝛ p̄ce
pit paupibᵒ erogari.deide reuerſus ē in locū originis ꝛ
mortuᵒ ē ſupſtitibᵒ vxore ꝛ filio.qui filiᵒ poſt aliqđ tp̄s ſine
liberis ꝛ teſtō defunctᵒ ē ꝛ dcā berta eiᵒ mr̄ hr̄ditatē ipſaꝫ
adiuit ꝛ fratri teſtōris ꝛ alijs reſtituere recuſat.ꝯfeſſa tn̄ ē
pn̄te dcō ſubſtituto ꝙ vult ꝛ ꝯſentit ꝙ teſtm̄ dicti Titij vi
ri ſui teneat ꝛ adimpleat̄. ¶ Ex his pᵒlo q̄rit̄ an ꝯſuetu
do p̄dcā ſup dimidia lucri applicāda vxori ſupſtiti i caſu
pn̄ti vēdicet ſibi locū. ¶ Scđo vtrū pp ſolēnitatē legalē
nō ſuatā vxor poſſit impugnare teſtm̄ viri ſui i quo teſtō
fuit ſuatus mos loci vbi ꝯditū extitit teſtm̄ ꝛ qđ teſtm̄ ēt
vt dcm̄ ē in ſcđ dcā Berta approbauit. ¶ Tertio vtrū
dcā ſubſtō venerit ꝛ locū hꝫ. ¶ Quarto vtrū Berta in
reſtōne dci fideicōmiſſi poſſit retinere ptē debitā filio iur
nāe ꝛ trebellianice ꝛ an p ipſa vba dcā Berta videat̄ p̄
hibita detrahere trebellianicā. ¶ Quinto vtrū illa q̄ ob
uenerūt ex dcā hr̄ditate medio tp̄e venerūt in reſtōem q̄
in ſubſtōne dſ ꝙ deueniāt pleno iure. ¶ Sexto vtrū de
portiōe ſeu capellania ꝛ erogādis paupibᵒ ſit trebellia
nica detrahēda. ¶ Septio ꝛ vltio de via ꝯpetēti ſubſti
tuto ꝯtra dcāꝫ Bertā reſtituere recuſantē ꝛ q̄ erit tutior.
¶ Ad p̄mā qōem vł dicēdū ꝙ ꝯſuetudo piſiē.eēt attēdē
da eo ꝙ ibi teſtm̄ ꝯdit̄ ſicut ꝛ ibi ꝯtractᵒ celebrat̄.vt.ff.d
euic.l.ſi fundus de vſu.l.j.ꝛ ibi dſ teſtm̄ naſci vbi ꝯditur.
vt.C.de teſta.l.cū antiquas.circa prin.ibi vł codicillus na
ſcit̄. Et talꝫ locᵒ vł p̄cipue attēdēdᵒ.vt.C.de muni.ꝛ origi
narijs.l.vi.ꝛ.ff.de mu.ꝛ ho.ꝛ q origine ſm̄ vnū intellectū
ꝛ ad muni.l.aſſumptio.in pri.ꝛ.§.filiᵒ hoc ē ꝙ tex.dič dū
dicit ꝙ pactū inter ſe gētis aut ciuitatꝫ ꝯſuetudine vł lege
firmatū nulla ciuis aut pegrini libidine violet̄.vt.iiij.diſt.
c.que cōtra.ꝛ.C.d emāci.libe.l.j. Sꝫ ꝯtrariū credo q̄ cō
ſuetudo localis ē ꝛ nō ligat niſi ſubditos.vt.C.q ſit lōga
ꝯſue.l.ij.ff.cōmu.p̄dio.l.venditor.§.ſi ꝯſtat.ꝛ.C.de naui.
l.ij.ꝛ exp̄ſſe.xij.di.illđ.ſicut nec leges ligāt niſi ſubditos.
vt.C.de ſum.tri.ꝛ fide catho.l.j.in pri.de nouo codi.ꝯfir.
in fine ꝯſtōnis.ff.ad treb.l.oībᵒ.ꝛ.C.de colo.paleſt.l.j.ꝛ
q̄dā iuriſdictōe nō vł pariſius teſtm̄ ꝯditū eo ꝙ ꝯdēs erat
ibi tp̄alis ꝛ mente alienᵒ.vt.ff.de cap.ꝛ poſtlimi.reuer.l.
nihil de hr̄.inſti.l.ex ſcō.§.rep.ꝛ.§.cū fundus.de leg.iij.l.
q̄ſitum.§.vlti.ꝛ.l.ſi ita legatū.ꝛ de pig.l.debitoꝛ.de pecu.
l.id veſtimentū.ꝛ de iudi.l.heres abſens.§.j. ¶ Ad ſcam

qōnem videt̄ dicendum ꝙ ſufficit teſtando ſeruataꝫ eſſe
ſolēnitatē quā exigit ꝯſuetudo p̄ric vbi fuit ꝯditū teſtm̄ p
iura p pria pte p̄ric qōnis allata. Et p hoc hī facit.C.quē
admo.teſta.api.l.ij. ¶ Sꝫ magis i ꝯtrariū credo ꝙ non te
neat̄ vt ciues rōani oēs habitātes i vrbe ſꝫ hi dēmū q ac
ceperūt vſuꝫ toge romāne.vt.ff.d iure fiſ.l.ſꝫ ſi accepte in
fi.ꝛ vł caſus.C.de teſta.l.ſi nō ſpāli ꝛ ꝯſuetudo circa ſolē
nitatē teſtādi nō vł approbari niſi i ruſticis ꝛ locis i qbus
raro inueniunt̄ hoīes lr̄ati vt in co.ti.l.vi.ꝛ ar.ff.de le.iij.l.
nolo ibi neqꝫ ex regionis vſū fuit ꝛc. ¶ Ad tertiā qōnē di
cēdū ē ꝙ cū iā ſit dictū teſtm̄ ñ tenere ſupuacuū eſt q̄rere
de fideicōmiſſaria ſubſtōne ibidē ſcripta.vt.C.de fideicō
miſ.l.cā quā.ꝛ.l.ex teſtō.ff.de his q̄ in teſta.delē.prīc.ꝛ p
hoc.ff.de vul.ꝛ pup.ſub.l.ij.§.q̄ſ. Nec his obuiat iuris
ꝯceſſio de q̄ in ſcđa qōne hr̄ mētio.vt.ff.de leg.iij.l.cuꝫ qs
decedēs.in prin. ¶ Ad q̄rtā qōnē dicēdū vł ꝙ p illa vba
pleno iure nō ē ꝓhibita detractio trebellianice.q2 illa vba
nō ampliāt reſtōnem.l.eoꝝ q̄ reſtituūt plenā ꝛ itegrā dnij
trāſlationē vt.C.de epiſ.ꝛ cle.l.raptores.§.bona auč.vt.ff.
q ꝛ a qbᵒ mān.libe.nō fi.l.gnālr.§.j.ꝛ de bo.libe.l.q ex cā.
extra de re iudi.c.cū iter vos.de foro ꝯpe.c.ꝯq̄ſtᵒ. Et talis
ꝓhibitio nō dꝫ fieri p ꝯiecturas ſed p exp̄ſſuꝫ.vt i auč.de
hr̄.ꝛ fal.§.ſi vo exp̄ſſuꝫ qđ ē palā ꝛ nō vbis obſcuris ꝛ ge
neralibᵒ hoc facere.vt.ff.de v.ob.l.q2qđ aſtringende.ꝛ ad
hoc ē qđ an trebellianica poſſit p teſtōres ꝓhiberi gloſato
re tenēte in.d.§.ſi vo exp̄ſſuꝫ ꝙ ſic ſꝫ tn̄ ꝯtrariū no.C.ad.l.
fal.l.ſi vt alleges. ¶ Ad q̄ntā qōnē dicēdū ē ꝙ cū illa vba
pleno iure q̄ntitatē reſtituēdoꝝ non augeāt ꝛ ſupiori qōne
ꝓria oñſuꝫ ē medio tp̄e recepta in reſtōne non veniūt ſed
imputant̄ i q̄rtā trebellianicā ꝛ q̄tenᵒ eā excedūt i reſtōnē
non veniūt iure cōi.vt.ff.ad treb.l.mulier.§.ſi hr̄s.in.ij.rñ
ſo.ꝛ ſi dicat̄ ꝙ lex iubemᵒ.C.ad treb.dicit trebellianicā ex
ipſis rebᵒ hr̄ditarijs deduci ꝛ non p iputationē reddituū.
Rñdet̄ ꝙ lex illa i ſuis caſibᵒ ꝛ pſonis hꝫ locū.ſ.in liberis
pimi gradᵒ rogatis reſtituere fr̄i vel deſcēdētibᵒ vt appꝫ
in.j.ꝛ.ij.rñſo dicte legis in.§.vlti.i qbᵒ caſibᵒ caſus nr̄ non
claudit̄. ¶ Ad ſextā qōnem an de relicto vlꝫ ad pias cās
poſſit trebellianica deduci credēdū ē ꝙ ſic. Non ob.ꝙ dſ
in auč.de eccle.titu.§.ſinaūt hr̄des.col.ix.ꝛ ne ſup hoc ſer
mo inutilr̄ diffundat̄ videant̄ no.p Archi.extra d teſta.c.
ſi pr̄.in magna glo.ſignata ſup vbo de iure nāe debite ꝛc.
¶ Ad ſeptimā ꝛ vltimā qōnē ē dicēdū ꝙ pp reſtitutionē
fideicōmiſſi vniuerſalis lꝫ ad eundeꝫ inſtitutus reſtituere
grauatus iudicis officio cōpellat̄:vt.ff.ad treb.ſi res alie
na.§.j.ex quo tamē adiuit reſtituere ꝯpellit̄ per actionē ex
teſtō.vt.ff.ad treb.l.debitor.circa prin.ꝛ ibi no.in glo.par
ua ſignata ſuper verbo neqꝫ fideicōmiſſis quaſi minus re
ſtituerunt ꝛc.vt.ff.de fideicōmiſ.here.peti.l.vlti.ꝛ ibi no.

De ſucceſ.ab inte.ꝛ d ſol.

ꝛ de priuile. CCXLIX

¶ Querit̄ vtrū mortuo ep̄o ſucceſſor eiᵒ debeat hr̄e bōa
eiuſdē ꝛ inde ſolui debeāt priᵒ debita ad q̄ p̄deceſſor erat
obligatᵒ rōne ſue eccl'e marie ſi non fuerint ſoluta tp̄e quo
debuerūt ſolui. ¶ Itē vtrū p̄paramēta vaſa libri hmōi q̄
ep̄s mortuᵒ habuerat ab hr̄dibᵒ p̄deceſſoris p declaratio
nē pape cū onere tn̄ debitoꝝ q̄ valorē p̄dictoꝝ fere excede
bāt ꝛ hoc habuit p ſua ꝓuiſiōe vſqꝫ nouos fructᵒ ptineāt
ad ſucceſſorē ep̄i mortui q a p̄dictis hr̄dibᵒ rōne ꝛ mō pre
dictis habuit bōa p̄dicta. ¶ Itē ſi ſit ſtatutū i eccl'a ꝙ ep̄s
poſſit teſtari vſqꝫ ad certā ſūmā de bonis eccl'e poſſit dictᵒ
ep̄s p priuileḡm pape teſtādo excedere dictā ſūmā ſi in p̄ſa
to priuilegio de ſtatuto dicto mētio nulla fiat. ¶ Itē vtrū
ꝯceſſa p papā ſubuētione ep̄o a ſuis ſubditis exigēdis p
ſuis expēſis ſcis i curia ꝛ alibi rōne ſue eccl'e mortuo ep̄o
poſſit exigi ab heredibᵒ ſuis cū añ eiᵒ mortē ſubditi p̄dicti
ꝯcordauerint i re certa ꝛ termini ſolonis fuerint aſſignati
ꝛ iā añ mortē ep̄i aliq ſoluerint certā ptē. ¶ Circa primā
qōnē vł dicēdū ꝙ ſucceſſor ep̄i in ep̄atu ad ſoluēda debi
ta ob eccl'e neceſſitatē vel vtilitatē ꝯtracta efficaciter tenet̄

tur. vt extra de ſolu. c. j. eſt. n. q̄ſi bñ'ſ ipſius. vt. xxiij. q. iiij. ↄuenire. ⁊ xij. q. ij. c. ſi. ⁊ ſucceſſor id facere tenet̄ q̄ p̄deceſſor debuit. xij. q. v. q2 Jo. ⁊ xvj. q. vj. illud nec ē dubiū q̄n de iure bona intelligāt̄ ere alieno deducto. vt. ff. d̄ v. ſigni. l. ſubſignatū. §. bona de iure do. l. mulier ⁊ de leg. ij. cū aūt pe. ſ3 hoc nō videnť opponere hr̄des poſſe in bonis pagamicis ſiue p̄uati q̄m eo alienū tali rōne ↄctū ip̄o nō ſequit̄ ſ3 ep̄opalia bōa dīutarat. vt. ff. de mili. teſta. l. ſi certar. §. vlt. niſi forte eēnt ꝓ tali debito pſonalr̄ ⁊ realr̄ obligati quo caſu poſſit retentōe vti arg. ff. de ↄdi. inde. l. ſi ñ ſorte. §. ſi cētū. q2 intereſt magis nō ſoluere q̄ ſolutū repetere. vt. ff. de ↄpēſa. l. iij. de libe. lega. l. ſi debitor. ſi iā dies ſoluēdi debiti veniſſet aľs nō. vt. ff. mā. l. ſi mādauero tibi §. j. ¶ Ad ſc̄dam q̄ōem vr̄ dicēdū q̄ ſi debita vere equalētia vaſis ⁊ reb' de qb' in q̄ōe fit mētio de ſuo ꝑprio ſoluit ep̄s ⁊ de ſuo ꝑprio vſq3 ad nouos fruct' ſeip̄m pauit ⁊ onera eccľe ſuſtinuit nec illud poſtea ab eccľa recupauit vaſa ⁊ res ſint hr̄dū q̄ſi de ꝑprio empta. videnť nāq3 ip̄a ei in ſolutū data pro hmōi onerib' ſupportādis q̄ cuida3 emptōi equpollet. vt. ff. pro ſo. l. j. ⁊ iij. de pigno. l. eleganter in prin. ⁊ no. C. de ſen. ⁊ interlo. om. iudi. l. libera nec e tenebatur ſe ep̄s de ſuo paſcere. vt. ff. man. l. idēq3 in fundo idē labeo ⁊ de tuto. ⁊ cu. da. ab his. l. j. §. ſi pupillus. ⁊ no. plene Jnno. extra de teſta. c. cū in officijs. ¶ Ad tertiam q̄ōem vr̄ dicēdū q̄ ſtatutū de quo nō eſt fc̄ā mētio nō īpediat p̄uilegiū q2 vſq3 ad q̄ñtitatē de qua ſtatutū loqt̄ ↄcordāt p̄uilegiū ⁊ ſtatutū inquātū nō excedit̄ q̄ñtitas illa ſtatutū expſſe vľ tacite vltra teſtari p̄hibēs ↄcordat cū iure cōi vt xij. q. ij. caritatē. De ſtatuto āt q̄ ↄcordat cū iure cōi nō vr̄ neceſſe in p̄uilegio fieri mētionē eo q̄ p̄uilegiū ↄcedēs ſciēdo ius cōe ſcit ⁊ ſtatutū ar. bonū. ff. de ſepul. vi. l. iij. §. diuus. ⁊ extra de reſ. c. j. ⁊ ibi no. p Jnno. ⁊ Hoſt. ¶ Ad quartā q̄ōnem vr̄ dicēdū q̄ ſi ep̄s de ſuo ꝑprio fecit expēſas in curia ⁊ alibi que on' eccľe reſpiciebāt ⁊ talem ſubuentionem poſſit heres recipere ⁊ habere. vt ar. ff. ſolu. matrimo. l. vſufructū in ver. non infringere ⁊c. alias nō q2 ſi haberent eccleſie reſtituere debent.

De ſolu. ⁊ conſti. extraor. de ↄdi. inde. CCL

¶ Ffcm̄ tale eſt. Bonifacius papa octau' fecit quādam ↄſtōnem ſup certis reb' inter abbatē ciſterciē. ⁊ abbatē clareuallis in qua ordinatiōe precepit q̄ abbas ciſtercienſis daret abbati clareuallis in ↄtinēti. x. milia libras turonē. puo. ⁊ nihilomin'. ccc. libras ānis ſingulis in feſto natalis ꝑpetuo tp̄e cui' ordinatōis in regno frācie currebat debilis moneta ⁊ talis q̄ vnus turonē. groſſus valebat tres ſoldos de qua debili moneta abbas ciſterciēſis ſoluit abbati clareuallis dictā ſummā decē milia librar. ¶ Subſequēter ordīatōe regia fc̄ā ē bōa moneta in regno q̄ currit cōiter de qua. xiij. denarij valēt vnū turonē. groſſu3. nō eni3 fuit p̄ma moneta debilis reprobata. ſ3 pro eo valore intrīſeco ī quo erat ī curſu ſuo remāſit ita q̄ tres denarij de illa debili moneta currebāt pro vno den'ario monete fortis. ⁊ ſtatuit rex q̄ ſi aliquis tp̄e quo currebat debilis moneta obligauerat ſe ad reddit' ſoluēdū ꝑpetuos durāte tp̄e debilis monete q̄ teneret̄ ſoluere bonā monetā. dicta ordīatio pape fuit fc̄ā Anno dñi. M. ccc. ij. exquo tp̄e abbas ciſterciēſis ↄtinue ſoluit abbati clareuallis de bōa moneta p̄dictā ānua3 pēſionē. ¶ Ex p̄dicto fc̄ō q̄rit̄ prio vtr̄ dict' abbas ciſterciēſis de iure ſcripto dēat ſoluet̄ p̄dictā ānua3 penſione3 de bona moneta. vľ vtr̄ liberet̄ ſoluēdo debilē monetā ſeu ei' eſtimatōem. ¶ Sc̄do q̄rit̄ ſi de iure cōi ſufficiat ſoluet̄ debilē monetā vtr̄ ſtatutū regiū de quo fit mētio in themate vēdicet ſibi locū inter p̄dictos religioſos ita q̄ teneant̄ ad ip̄i' obſeruātiā ſuppoſito q̄ res ſup qb' ↄceſſit ordīatio pape ⁊ ꝓ qb' dc̄ā ānua pēſio in regno ſoluit̄ ſunt ⁊ ear alique ſp̄ūales ⁊ ear alique tēporales. ¶ Tertio petit̄ ↄſiliū ſi ius ſit q̄ abbas ciſterciē. habebat ius in predictis qui ſoluit. xviij. ānis dictā ānua3 pēſionē in bona moneta ī termino inſtāti denegat ſoluere bonā monetā ⁊ offerat ſe ſolutur debilē vtrū abbas clareuallis poſſit hr̄e recurſu3 ↄtra illū dictū abbatē ciſterciē. ꝑ aliqd̄ iterdictū poſſeſſoriū ⁊ ſp̄ālr̄ ꝑ bñficiū canonis reintegrādā. ¶ Ad primā q̄ōnē rñdet̄ q̄ ſolo fieri d3 de illa pecunia vili q̄ currebat tp̄e ordīatōis vel de noua habito reſpectu ad valorē illi' vile p̄monete: vt. ff. de leg. iij. l. vxorē. § xeſtō. agit̄ eni de bonitate intrīſeca: vt. ff. ſi cer. pe. l. cū q̄dā. ⁊ ibi no. ⁊ ē caſus. extra de cēſi. c. cū canonicis. ⁊ in cāu ecōtra eo. ti. c. cū olim. exquo pōt argui ad caſu3 ꝑpoſitū ar. de ſo. l. pe. ⁊ de hoc no. Ho. extra de iureiur. c. quāto. ⁊ azo in libro brocardico de mēſura ⁊ moneta. ¶ Ad ſc̄ō3 rñdet̄ q̄ q̄ñtū ad id de quo q̄rit̄ ſtatutū regiū nihil facit. non huic eni oblōnē augere ſ3 de q̄li moneta ſolo dēret fieri demōſtrare: vt. ff. de leg. j. l. q̄dā ⁊ ſi voluiſſet nō potuiſſet. vt xcvj. di. bñ q̄dē. ⁊ extra de ↄſti. q̄ in ecclar. ⁊ c. eccľe ſancte Marie. cū ſi. ¶ Ad tertiū rñdet̄ q̄ ↄſiliū pōt adhiberi aut ꝑ repetitionē indebiti q2 ↄſtat vtroq3 iure indebitū. no. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. cum qs aut ꝑ ↄpēſationē: vt. ff. de neg. geſt. l. iij. §. pupillo. cū ſi. ¶ Ad quartā rñdet̄ q̄ ī hoc cāu nullū iterdictū locū h3 q2 vt dicit Jnn. extra de reſti. ſpo. c. in lr̄is nēo poſſidet actionē niſi is cui vere ↄpetit. ¶ Preterea ſimul ↄſtabūt de petitorio ⁊ poſſeſſorio quare ⁊c. vt extra de cau. poſ. ⁊ ꝑprie. c. cū dilect'. ⁊ de diuor. ⁊ repu. c. ſignificaſti. ⁊ no. per Jnno. extra de filijs p̄ſbi. c. ↄſtitutus.

De ſen. ⁊ re iudi. ⁊ de his q̄ fiūt a p̄la. ſine ↄſen. capli. CCLI

¶ Nos regim' archiep̄s p̄ūtis nr̄e īnīe ſeriē oīb' declaramus q̄ l3. P. de rocha dudū familiaris ⁊ domeſtic' nr̄ honorib' ⁊ bñficijs ꝑ nos fuit decorat' credētes ip̄m ꝓmotū ⁊ trāſlatū in honorē nobis eē hmōi honorib' ⁊ bñficijs intrīs p̄ſumptōe pēſata ↄtin' obligatū. ipſe tñ ꝓ gr̄a ↄtūelias ꝓ familiaritate ↄtēpoū nobis reddet̄ ꝑcurauit ⁊ iuxta vulgare ꝓuerbiū illā nobis retributōe3 īpēdit quā mus vipa ſeu ſerpēs ī gremio ⁊ ignis in ſinu ſuis ↄſueuerūt hoſpitibus exhibere. ſtimulat' nāq3 ſp̄ū inuidie ⁊ iniq̄tate ꝑpria laqueat' mortē nr̄a3 ꝑ intollerabiles modos extitit machinat' nec hoc ꝑꝑ hoīs vite ↄnexitatē ⁊ viuēdi vſu3 ſine nr̄o māifeſto ꝑiculo fieri poſſet nec ſine toti' nr̄e familie derogatōe ⁊ īfamia ac ꝑiculo q̄ð nobis deo ꝑ ꝑſonas honeſtiſſimas reuelāte ſubito dictū. P. cora3 nobis fecim' euocari ⁊ inuētis ī latere ſuo magicis caracteribus ⁊ diuerſis. necnō ī mala ſua deteſtabilibus formis plūbeis ⁊ pilis mixtis reb' fediſſimis ⁊ ſordib' iniq̄tatis nec non ⁊ alijs turpib' ⁊ fetidis q̄ tūc ipſe gattor ſtercora dixit eē īterrogat' in multor familie nr̄e p̄ñtie q̄ ipſe ↄtra alios ordini ſuo deteſtabile ⁊ multiplr̄ inhoneſtū fuerat opat' ↄtra ordīs ſui ſtatu3 ⁊ pudicitiā clericalē ↄfiteri publice nō erubuit nec expauit. Tādē nos certificari pri' de magicis artib' ſupradictis tā ꝑ ↄiecturas ꝓbabiles q̄ ꝑ rei euidētiā ſuiq3 ↄfeſſionē fc̄ā3 in iudicio corā nobis. P. p̄dictū p̄ſentē habere volentes ipſu3 citari fecimus vt tertio ꝑemptorio termino cōpareat in iudicio corā nobis apud cathazoiū locū ſtatutū ⁊ ordīatū ꝑ nos ſup iuſticia miniſtrāda ⁊ ↄſenſu ⁊ volūtate venerabilis frīs ep̄i cathacēſis nobis nō valentib' ⁊ iuſta cā in nr̄a regina eccľa intereē nec reſidere receptur' ꝓ meritis ꝓut iuſticia ſuaderet oī iuſte defenſiōis materia ei ↄceſſa. Jpſe tñ ſui ↄſcius timens merito penā grauē ordinariā ⁊ debitā ſibi īferri ꝑ ſe vel ꝓcurēm ↄparere minīme ꝓcurauit ēt expectat' de eq̄tate ī oiē ſequētē ad ſui ↄtumaciā cōuincēdā. Propter q̄ð volentes tā putridū mēbrū ⁊ ſordidū eiicere a domo dei. xp̄i noīe īuocato de ꝑitor ↄſilio ex tā manifeſtis cāis nobiſq3 ī forma iuris notorijs vt ē dictū ſniālr̄ ī his ſcriptis decernim' ⁊ p̄nūciam' p̄latū. P. magis ⁊ magicis artib' inſiſtētē ⁊ tā de nece q̄ veneō vt ſupra exprimit̄ neq̄ter machinat' eſt ex ꝓbabilib' ↄiecturis merito ſuſpectū hūtes eūdē iudicam' ⁊ decernim' dictū. P. ꝓpetue infamie ſubiacere ip̄mq3 p̄uam' oīb' bñficijs canonicatib' ⁊ p̄bēdis qb' in nr̄a eccľa regina ⁊ alijs q̄buſcūq3 ecleſijs

cleſijs decorat̄ ab officio quolibet ſuſpēdētes eūdē ac p̄nūciātes eū l̄ ꝓmiſſis proſus inhabilē ⁊ indignū. Lata ⁊c̄.

¶ Modo querit̄ vtrū iſta ſnīa de iure teneat. Rūdeo niſi aliud appereret qd̄ ſnīaꝫ iuſtificaret hec ſnīa multipl'r īpugnat̄. Primo rōe loci in quo lata ē. Lata.n. fuit extra ciuitatē ⁊ dioceſim reginā vn̄ nulla ē qꝛ extra limites iuriſdictōis ſnīam ꝓferentis. vt.ff.iuſti.⁊ iur.l.pe. extra de offi.leg.c.nouit.⁊ ibi no.p Inno. nō obſtāte ꝙ archiepūs aſſeruit ſe nō poſſe ex iuſta cā in regia eccl'a licere nec reſidere ac p h vel let dicē h ſibi licuiſſe facere l aliēa ciuitate.p.c.extra d foro ꝯpe. q̄uis l ꝯcilio Viēnēſi. qꝛ ſi ſuauit formā aſſertōis ibi traditā qꝛ ſi dꝫ dicere de reſidētia l eccl'a ſꝫ ꝙ negt iuriſdictionē l eccl'a ſua p ſe vl' p aliū exercere ⁊c. h āt n̄ dixit nec cū vitate potuiſſꝫ dicē qꝛ p ſe potuiſſꝫ ſi voluiſſet. ē.n. ciuitas regia ſub dn̄io regis vbi ceſſat ꝓbabilis ſuſpitio timoris: vt.C. de his q p metū iudi.nō ap.l.i.ff.ꝙ me.cā.l.vl.in pn̄. ⁊ l auc. de mād. ꝓn. §. ꝓſocinia. Preterea p vicariū ſemp actual'r exercebat vn̄ cū nō ſuauerit formā ei' aſſertio fidē nō facit.ff.ad muni.l.ꝯſtōnib'.ff.mā.l.ſiqs p eo.⁊ ar.ff.de polli.l.ſubreptitia l ſi.de iti.act.priua.l.iij.§.hoc īterdictū. de trāſac.l.cū hi.§.ſi ꝑtor. ¶ Scd̄o īpugnat̄ ſnīa ſupradicta rōne modi qꝛ ſnīaꝫ hāc ꝓſerētiꝫ tā grauē ignominioſaꝫ infamātē tulit ſine ſui capl'i ꝯſilio vl' aſſenſu ergo nulla ar. C. de ſen.⁊ interlo.om.iu.l.cū ſnīaꝫ. extra d his q̄ ſiūt a ꝓla. ſine cō.c.nouit.xv.q.iij.ep̄s nullus lꝫ l hoc ꝯſuetudo l cōtrariū ſit nup ꝓſcriptibilis. vt extra de ꝯſue.c.non eſt.li.vj. ¶ Tertio īpugnat̄ ⁊ iniq̄ ꝯuincit̄ ex ꝓbatōis defectu qꝛ nō appet de criminib' aliqb' niſi p aſſertionem archiepi. ſic in ſnīa aſſertētis cui' vbis ſtādū nō eſt niſi q̄ten' legitimis ꝯſtiterit documētis. vt.C. d arb.l.ne l arbitris.§.ſinaūt ff.fini.re.l.eos.⁊ qd̄ ibi no. extra d teſti.c.a nobis d ꝓba.c. qm̄ ꝯ falſaꝫ.iij.q.vj.ſtatuēdum.⁊.vj.q.ij.ſi tm̄.⁊.c.placuit.

De donat.⁊ de ver.ſigni.

CCLII

¶ Ad qōem qua q̄rit̄ vtrū in gnāli donatōe alicui' caſtri vel loci in donatariū mer̄ impiū trāſferat̄. Dicūt aliq ꝙ ſic primo p legē.ff.de offi.ꝓſe.vr.l.j.§.cū vrbē ⁊ marie cū dr̄ general'r dicēdo. do tibi oē ius ⁊c. vt in tali caſu noſtro fuit. vt.ff.de ver.ob.l.ꝯtinuus.§.cū ita.⁊.ff.de au.⁊ ar.le.l. pediculis.§.labeo. ¶ Itē ꝯceſſio alicui' loci ſcā large interꝓtari dꝫ ꝑꝑ ꝑſonā ꝯcedētis.ff.de ꝯſti.ꝓn.l.ſi. Itē ꝑꝑ ꝑſonā cui ꝯcedit̄ q̄nq̄ extēdit̄ ꝯceſſio.C. de obla.voto.l.j. ⁊ ar.ff.de au.⁊ ar.le.l.ticia.§.ſi.⁊.ff.d ānu.leg.l.cū erat.ff. d iudi.l.hſs.§.ſi.⁊.l.ſꝫ ⁊ ſi ſuſcepit.⁊.l.ſi longi'.⁊ fac̄ optīe ad hoc.ff.de acq.re.do.l.qdā.ff.de fundo do.l.j.ff.d offi. ꝓſe.vr.l.j.§.cū vrbē. ¶ Alij ſunt q diſtiguūt ſic. aut loquimur in pncipe ꝯcedēte ⁊ tūc trāſit in alio inferiore n̄ ita indiſtincte qꝛ q̄tū ad pncipē ē trāſibile.ff.de fur.l.falſus.§.q alieno.C. de ꝓci.impe.of.l.j.⁊ ar.ff.de dona.l.ſi filiuſfamilias.circa ſi.ff.de iudi.l.ſi longius. In alio aūt q recipit ab alio inferiore q̄ pncipe diſtinguim' qꝛ aut ꝯſert caſtꝝ cōtractu oneroſo.⁊ tūc nō trāſfert mer̄ impiū niſi ꝓciū eſſet tm̄ ꝙ eqpolleret mero impio. vt ar.ff.de iure do.l.cū l fundo.§.vxor.ff.de reg.iur.l.j. In donatōib' aūt ⁊ ſic ex titulo lucratiuo qꝛ ibi ſit latiſſima interꝓtatio vr̄ trāſire merū impiū. vt.ff.de vſu.l.j. ¶ Alij diſtigūt vtrū pncepſ fecerit talē donatōem motu ꝓprio ⁊ mera liberalitate. ⁊ tunc mer̄ impiū transfert̄ pro quo bn̄ facit extra de ꝓbē.ſi motu ꝓprio li.vj. aut facit donatiōem ad ꝓces ⁊ reqſitionem alicuius.⁊ tūc ꝙ nō trāſferat̄. ſꝫ quid in dubio ꝓſumetur nil rn̄det. Alij ꝙ ſemp transfert̄ niſi per donationem excipiatur. ad qd̄ preſtat op.ar. extra de iurepa.c.ex l'ris. ⁊ qd̄ ibi no. Inno.⁊.ff.d ꝯtrah'.emp.⁊ ven.l.alienatio ⁊ d his no.per Hoſti.in ſum. de offi.dele.§.que delegari pn̄t verſu. vr̄ tamē ⁊ de iurepa.§.qual'r trāſferat̄.ver.venditioqꝫ ¶ Alij vō dicūt ꝯtrariū. Et primo dicūt ꝙ nō ē trāſibile. vt ff.de offi.ei' cui mā.ē iuriſ.l.j.de pig.l.in gnāli.⁊ in li.feu. de capi.q curiā vēdi.c.j.⁊ ar.ff.de le.iij.l.fertilē.⁊ ar.C. de bo.li.l.ſi. Itē vba gnālia hn̄t declarari p ꝓcedētia aut ſub ſequētia. Iſti.ad.l.aqi.§.pe.ff.de v.ob.l.ticia.§.idē rn̄dit.ff. de fun.inſtru.l.ſcie.§.caio.ff.de leg.j.l.ſi ſu'plurīū.§.ſi.de leg.iij.l.nūmi. Et ſic gnālia cl'a ſequēs ad ꝓcedētia refert̄ ff.de ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.fiſtulas.§.frumēta. Itē ꝯiungit ⁊ ꝑificat illa īter q̄ poſita ē.ff.d fun.īſtru.⁊ īſtru.leg.l.ſcie.§. caio. ergo cl'a ſequēs ius ſiſe īducit.ff.de leg.iij.l.qſqs.⁊.l. nūmis. Itē ſi apponant̄ illa vba l donatōe qcqd hēo ⁊ l tali caſtro vel loco ⁊c̄. apponi vr̄ ex ſuphabūdāti ⁊ ſic ꝙ ſꝫ ꝓcedētia intelligant̄.ff.mā.l.q mutuā.⁊ p hoc vr̄ caſus in ſiſi rōne.ff.de ſui.vr.ꝓdi.l.q duo. Itē l generali ꝯceſſione nō venit illud ꝙ nō eēt qs l ſpē ꝯceſſur'. vt extra de iureiu.c. veniēs.⁊ de offi.vica.c.cū in generali.li.vj.⁊ pleniſſime.extra de reg.iur.in generali p Dy.⁊ alios doc.⁊ de hoc per Hoſt.l lectura.extra de iurepa.c.ex l'ris. Ideo cōiter dr̄ p legiſtas ꝙ mer̄ impiū adeo inheret oſſib' pncipis ꝙ nullo mō pōt a ſe abdicare.⁊ de hoc no.p Spe.l ti.de iuriſ.om. iud.in.v.q̄ aūt meri ipſij ſunt. Mihi aūt Oldrado veri' videret̄ ad qōnē ꝓpoſitā rn̄dēdū mer̄ ⁊ mixtū impiū trāſmiſiſſe ꝑꝑ ꝑſonā donātis q pncepſ ē cui' munificētia ⁊ liberalitas freno nō ſubiacet: vt.C. de do.īter vi.⁊ vxo.l.donatiōes q̄s diu' īpator.C. de dōa.l.ſancim'.§.exceptis.ar.ff. de dōa.fili'.⁊ de iudi.l.ſi lōgi'.§.vl.⁊ de hoc pulchre ſcribit̄.l.cū p abſurdū ꝑqꝫ temerariū ſic hāc nr̄aꝫ liberalitatē pietatis q̄q̄ aſtuta īterꝓtatōe nō ad augmētū ſꝫ dīminutionē ꝯuertere: vt.C. de agētibus l reb'.l.hac ſaluberrima.li. xij. ꝑꝑ ꝑſonā donatarij q̄ ē eccl'a arg. de ſacroſan.eccle.l.vt īter diuinā: vt.ff.de aur.⁊ arg.leg.l.ticia.§.ſeia.⁊.ff.de reli. ⁊ ſump.fune.l.cū ꝑſone. Et ꝑꝑ ꝯſideratōeꝫ vtriuſqꝫ ſimul qꝛ nō multū differt ſacerdotiū ab impio. nec ſup hoc accuſet̄ pncepſ cui ꝑlima dedit de' hēre ⁊ multoꝝ dn̄ꝫ eē ⁊ ſacile ⁊ marie ſanctiſſimis eccl'iſ qb' optia mēſura ē reꝝ donataꝝ imēſitas.l auc. de nō alie.aut ꝑmu.reb' eccle.§.ſi minus.coll.ij.⁊ l auc.ꝯſtō q̄ de digni.⁊ ep̄a.lib.a pa.po.§.illud.coll.vj.⁊ ꝑꝑ cāꝫ donādi qꝛ p remiſſiōe pctōꝝ ⁊ ſic ad pios vſus.ar.C. de ſacroſan.eccle.l.ſancim'.⁊.l.illud.⁊.C. de do.ſancim'.§.exceptis.extra de teſta.ſi pr̄.li.vj. In hoc nāqꝫ caſu dici pōt ꝙ ſub liberalitatis appellatione debitū nature ꝑſoluit̄: vt.C. de īpo.lucra.deſcrip.l.j.circa ꝓn.li.x. Et ad hoc dicēdū adducit̄ ꝙ mer̄ īpiū ⁊ mixtū vident̄ adherere adminiſtratōi quā qs rōne territorij hꝫ: vt.C. vbi ⁊ apud quos l ite.reſti.l.vl.⁊ de fundis limitrop.l.qcūqꝫ. vt pote ei adiacēs ſeu ei coherēs: vt.ff.de acti.emp.⁊ vēdi.l. creditor.§.vl. de le.iij.l.ꝓdijs.§.balneas.⁊.§.q domū.⁊.§. ſi. de fun.īſtruc.⁊ īſtru.leg.l.ſcie.§.tirāne. Et hꝫ ſilitudinē ſuitutū q̄ debent̄ a re vel debēt̄ rei ipſaꝫ rē comitant̄ quocūqꝫ alienent̄: vt.ff.de ſerui.ruſti.ꝓdio.l.viā ꝯſtitui.§.quicūqꝫ.ſi ſerui.vēdi.l.teſtatrix.l pri.⁊.§.j.⁊ quēadmo.ſerui. vrba.ꝓdi.l.ſi edes.§.j.⁊ de vſuc.l.ſi aliena.§.j. ¶ Et princepſ ꝯcedendo caſtrū ⁊ territoriū videt̄ ꝯcedere quādā vniuerſitatē ꝓdioꝝ inter ſines poſitoꝝ: vt.ff.de ver.ſigni.l. pupillus.§.territoriū. Cuꝫ aūt ꝯcedit̄ vniuerſitas oīa etiā incorporalia veniūt. vt.ff.de v.ſigni.l.pncepſ. Et id dicit Inno. ꝙ villa ⁊ caſtra ſunt q̄dā nōia vniuerſitatē quādaꝫ deſignātia que in ſe ꝯtinēt iuriſdictiōem honorē.⁊ diſtrictū ⁊ ius ꝑſonat' vt extra d iurepa.c.ex l'ris.⁊ ibi no.p eū. Unde ēt in ſpē nō trāſibilia cū iſta vniuerſitate trāſferūt̄. vt.ff.de ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.in modicis.⁊ de acq.re.do.l. q̄dā ⁊ extra de re iu.c.cū berto. ¶ Mouēt ēt multū vba donatōis vbi dicit cū oī iure eccl'aſtico mūdano ⁊ ibi vbi dicit ꝙ nō retinet aliqd̄ ius regale vel vicinale ⁊c.⁊ ibi circa ſi. dicit. Inſup volumus ⁊ ſtatuim' ꝙ ſi forte ⁊c. q̄ oīa vba manifeſte oñdūt oīa ēt regi vt regi ꝯpetentia voluiſſe transferre.ar.ff.de pe.le.l.vlti. de vſufruc.eaꝝ re.que vſu ꝯſu.l.j.⁊ extra. de ma.⁊ obe.ſolite. Et pro hoc bn̄ facit.C. de bonis vacā.⁊ icor.ſi qn̄ lib.x. ¶ Ultio pro hac pte vr̄ caſus.ff.de offi.ꝓfec.vr.l.j.§.cū vrba.⁊.lxiij.diſt: ego Lodouicus.⁊.c.tibi dn̄o.⁊.xcvj.di. Cōſtātinus vbi impator ſub ſimilib' vbis ēt donauit deō Silueſtro vrbē ⁊ q̄ſdā alias regiones in qbus hodie notorie vtit̄ eccl'a romana vtute ipſius donatōis mero ⁊ mixto impio vt extra qui fil.

fiunt legi.c.p venerabilé ꝛ p iſta ṽba diligẽter ꝯſiderata ad oía ꝯtraria facilis pȝ ſolutio.ꝛ in hac opinióe fuit Hoſtié. in ſum.de iurepa.§.qualr transfert in fi.ꝛ tetigit.extra de offi.ꝛ pot.iudi.dele.§.que delegari circa fi.

De verb.ſigni.ꝛ de ferijs

ꝛ ð foro ꝯpe.ꝛ de dõa. ccLIII

¶ Facti tale é dña.S.de certis habẽs duas filias.M.ꝛ B.donauit.M.inter viuos recipiẽti ꝛ bñ merite bõa q̄dã que hẽbat in diocesi Tholoſana excedẽtia ſummã legitimã ꝗngẽtoꝝ florenoꝝ retẽtu ſibi vſufructu ad vitam ſuã ꝯſtituẽdo ſe noíe dicte.M.poſſidere ꝛ interiȝ de euictione teneri.Acto in ipſa donatóe poſt ſolitas renũciationes q̄ tot ptib⁹ ſic fcã quoꝝ q̄libȝ ſummã legitimã ñ excedat cui donatói iudex ordinari⁹ loci vbi donatio fcã fuit ñ iudex ipoꝝ ꝯtrahẽtiũ nec rõe reꝝ nec pſonaꝝ aucte ſuã iudiciariã auctẽȝ interpoſuit ꝛ ꝯſenſuȝ. Hec fcã fuerunt die nõ iuridica ſȝ ſolẽni ob honoꝛé dei ꝛ i domo priuata. Et deide reuolutis tpib⁹ dcã dña penitẽs.ſ.donatióis p̄dicte nitẽs eã reuocare in ſolidũ vel in pte ꝛ q2 nõ fuit legitime inſinuata.ꝛ q2 decretuȝ iudiciale die feriata ſolẽni fuit interpoſitũ dõauit inter viuos bona ipa pri⁹ donata.B.filie eius recipiẽti ꝛ vt bñ merite ꝛ cõdigne retẽto ſibi vſufructu ad vitã ꝯſtituẽdo ſe noíe ipi⁹.B.interim poſſidere ꝛ de euictóe teneri.Acto in ipſa donatióe poſt multas ꝛ ſollicitas renũciatóes q̄ tãtis ptib⁹ cẽſeat fcã quaꝝ quelibȝ ſummã legitimã nõ excedat ſuitq3 iurata dõatio ipſa ꝛ coꝛde iudice oꝛdiario loci vbi fcã fuit non tñ ipoꝝ ꝯtrahẽtiũ rõe pſonaꝝ vl reꝝ ſȝ eius iuriſditóe ſciẽter ꝓrogauit de iuridica fcã publicata ꝛ legitie inſinuata loco tñ priuato electo pro publico ꝛ idoneu ad id p ipm iudicem ob honeſtaté.magnificẽtiã ꝛ fragilitaté dicte donatricis.

¶ Deinde ipam.B.in coꝛpoꝛalé poſſiones aliquoꝝ bonoꝝ induxit dcã donatrix ꝛ p illã in coꝛpoꝛalé poſſionem ſeu quaſi aliuꝝ bonoꝝ donatoꝝ q̄ ibidé ad oculum videbant ꝛ videri poterãt inductã eẽ voluit ipam.B.pñtẽ ꝛ recipiẽté dcõ tñ vſufructu retẽto. Moꝛtua dicta dña.ſ. donatrice q̄rit que donationũ p̄dictaꝝ ſit validioꝛ.ꝛ vtrũ ſcða primã caſſet ꝛ infringat de iure ꝛ de fcõ inſolidã vel in pte. ¶ Videt illud p̄us q̄rẽdũ é an donatio neceſſitaté inſinuatióis efficiat p p illa ṽba q̄ tot intelligant donationes quot ſunt ſumme ꝛc.Ad qð é dicẽdũ q̄ nõ q2 ad hoc vt ceſſat inſinuatióis neceſſitas reqrit diuerſitas i tpe vt.C.de dõa.l.ſancim⁹ §.ſi qs aũt p diuerſa.C.ð ſacroſan.eccle.l.illud in fi.ꝛ pro h optie.ff.de nauti.fenu.l.nihil.§.q̄ in ſingulis.fuit.n.donatióe impetus q̄.l.p inſinuatióis neceſſitaté voluit refrenare.vt.C.de inoffi.dona.l.pẽ ꝛ cũ ſtat talé donatióem ppetuã ꝛ ad vtriuſq3.ſ.donãtis ꝛ donatarij hẽdé trãſiturã.ꝛ iõ oĩno inſinuãda é vt.d.l.ſancimus.§.vlti.Alioqn p̄ualerẽt ṽba rei ꝛ fictio ṽitati ꝯtra.l.ff.de caſtren.pecu.l.ſi forte.ꝛ de lib.ꝛ poſthu.l.ſi filio.

¶ Scðo eſt vidẽdũ an iudex corã quo pñs donatio fcã fuit fuerit ꝯpetẽs ad faciendũ inſinuationé.ꝛ vr̃ q̄ ſic p.l.C.de dona.data in fi.ꝛ.l.in hac p̄ſertim q2 rõne ꝯtractus ibidé celebrati.vt.C.de ꝯtrahé.ẽp.ꝛ vé.l.j.ſoꝛtit⁹ é iuriſdictioné ſup ꝯtrahẽtes.vt.ff.de iudi.l.hñs abñs.§.j. ¶ Tertio videndũ é an inſinuatio potuerit fieri de ſolẽni. Et vr̃ q̄ ſic q2 cũ nõ repiat q̄ talis inſinuatio regrat cãe cognitioné põt quolibȝ die expediri.vt.ff.qs oꝛdo i bo.poſ.ſer.l.ij.§.dies.ꝛ hoc hñ admittit nã hmõi act⁹ q̄ é voluntarie iuriſditóis.vt.C.de ferijs.l.act⁹ ꝛ no.Hoſti.in ſum.de ferijs.§.qd in eis in ver.ſȝ que ptinẽt.Et eadé rõne vr̃ q̄ i domo potuerit fieri.vt.ff.de interro.ac.l.voluit p̄toꝛ.§.j.ꝛ de manumiſ.vindi.l.nõ é oĩno. ¶ Vltiu vidẽdũ é qd ſit inſinuatio.Et dicũt qdã q̄ é p ſupioꝛé auctoꝛitatis p̄ſtatio.ꝛ hãc deſcriptóem vr̃ innuere gl.ꝛ tenere in auc.vt ñ fiãt pignoꝛatióes.§.illud col.v. Alij dicũt q̄ é ſcriptura fcã in pñtia publicaꝝ pſonaꝝ.ꝛ in actis.Vñ ſupuacuũ é aliõ teſtimoniũ q̄rere vt.C.de dõa.l.in dõationib⁹. Vñ dicũt q̄ ad hoc vt donatio dicat ſolẽniter inſinuata ſufficit q̄ deea fcã ſit ſcriptura ꝛ apud iudicem ꝯpetenteȝ publicata.ꝛ hãc opi.tȝ Azo.i ſum.de dõa.§.pe.ꝛ Hoſt.i ſum.de dõa.§.q̄ donatóes ſcripturã regrãt. Veri⁹ tñ vr̃ q̄ q̄ntũ ad hoc vt inſinuatio dici poſſit q̄ inſinuatio é p̄ſcriptẽtia donatóis in ſcripturã redacte apud ꝯpetẽté iudicé fcã publicatio ꝛ eius aucte i publica monumẽta ſeu acta vel geſta fcã redactio vt ppetua ꝛ facilioꝛ ſit ꝓbatio ṽitatis colligunt.C.de dona.l.ſi hac iũcto.§.i auc.vt fra.filij.§.illud.col.ix.ꝛ de defen.ciui.§.nõ hñte.col.iij.ꝛ vt nulli iud.§.ex hoc peruenit. Nec eſt nouũ q̄ act⁹ ẽt apud vnũ celebrat⁹ p ſua viſia pfectióe apud aliũ publicet.C.ð emã.lib.l.iubem⁹.ꝛ ð adop.l.ij.ꝛ ar.de his q̄ ve.eta.ipe.l.ij. Fuit enĩ talis inſinuatio inuẽta vt i tpe medio qð é iter donationé ꝛ iſinuationé poſſit donãs deliberare an ſibi donationé p inſinuationé ꝯſumari expediat.vt i auc.de app.ꝛ itra q̄ tpa circa pn. Et q2 iterãs talis actus.ſ.donatióis ꝛ inſinuatóis oſtẽdit mentis pſeuerãtiã: vt.C.de plus peti.l.vnica.ꝛ tollit ſuſpitioné deceptionis.ar.C.ad velle.l.ſi mulier pfecte etatis.ꝛ caret falſis ꝓbatióib⁹ que poſſunt p ſcripturas publicas clã tamẽ factas cogitari:vt.C.de dona.l.data.vnde cũ prima donatio nõ ſit tali mõ inſinuata eam ſufficiẽter inſinuatã non reputo ꝛ per ꝯſequẽs non credo eam nec tenere nec valere.

De reſcrip.ꝛ de cõſuetu.

ꝛ ð excep.ꝛ ð ṽ.ſig. ccLIIII

¶ Quia tota ps decani ꝛ capli Carnocẽ.ius eccle ſue defendẽtiũ ꝛ ecõtra epi Carno.eos vt aſſerit idebite impugnãtis circa duo p̄ncipalr verſat intẽtio.ſ.circa exẽptioné ꝛ libertaté quã caplm carnocẽ.p̄tẽdit dicẽs ſe nulli niſi romano ſubeẽ põtifici.ꝛ circa iuriſditioné oẽm meꝝ ꝛ mixtũ ipiũ q̄ ſibi idẽ caplm ꝯpetere p̄tẽdit i ſingulares canõicos clicos choꝛi ꝛ alios multos de qb⁹ i articulis fit mẽtio. Id circo circa articulos ꝛ hos duos fines tendẽtes diſputatori⁹ ſmo decurrat.Et pmo oẽs articuli q̄ tẽdũt ad ꝓbandã exẽptioné ſiue libertateȝ decani ꝛ capli q̄ ſunt a pmo vſq3 ad.xxij.īpugnant ꝛ ſubſtinent.vt.j.ſequit. ¶ Pmo qdeȝ vr̃ ipſos articulos peccare rõne materie q̄ſi ꝯtra obedientiã p̄ſcribi nõ liceat vt extra de p̄ſcrip.c.cũ nõ liceat.nec in ſcipſa qs poſſit obediẽtiã poſſidere ꝛ q̄ non poſſidet non p̄ſcribit: vt.ff.de vſuca.l.ſiue ad hoc rñdet q̄ ꝯtra obediẽtiã ſimplr nõ p̄ſcribit ita q̄ p eam fiat p̄ſcribẽté nulli ſore ſubiectũ remãeret eẽ acephalus qð eẽ nõ põt.vt.xciij.di.nulla.extra de cẽſi.c.olí.ꝛ.xj.q.j.magnũ.Eſſet enĩ ſicut locuſta q̄ regé nõ hȝ ſm Salomoné.vt no.xvj.q.j.qui vere. Cõtra obediẽtiã aũt hmõi nulli debitã é p̄ſcribi poſſe.vt extra de priui.c.cũ pſone.li.vj.Et qð vr̃ q̄ nõ põt poſſideri ergo ꝛc. Rñdet q̄ hec ꝓpõ ſimplr itellecta veritaté nõ hȝ ſȝ opȝ diſtingui q2 aut p̄ſcriptio adducit ad q̄rẽdũ reȝ aut ius i re.ꝛ hoc mõ ṽa eſt ꝓpõ.Aut extinguẽdã ius alterius.vel q̄rẽdũ defenſioné ꝯtra ius alteri cõpetẽs.vt ꝯtra actioné pſonalé.ꝛ hoc caſu nõ eſt neceſſe q̄ p̄ſcribẽs poſſideat vel quaſi ipſaȝ actioné q2 nemo eã vere poſſidet niſi cui vere cõpetit.vt not.Inno.extra de reſti.ſpoli.c.in lit̃is. q̄ aũt ſubinfert q̄ obedientiã nẽo poſſidet in ſcipo ꝯcedo inq̄ntũ obediẽtia hȝ reſpectũ ad duas pſonas p̄cipiẽté.ſ.ꝛ parẽté ꝛ ad duos act⁹.ſ.p̄ceptũ ꝛ executióem. Hec.n.i eodẽ nõ ſtant q2 nẽo impat ſibi ipſi.vt.ff ð arbi.l.pe.ad tre.l.ille a quo.§.tempeſtiuũ.Et h reſpcũ q̄ p̄ſcribit exẽptióeȝ nõ vr̃ in ſcipo p̄ſcribere obediẽtiã. Sȝ alius vtẽs in eo iperio dȝ in eo p̄ſcribet.vt extra de p̄ſcrip.c.cũ ex offícij. Inq̄ntũ ṽo exẽptio hȝ effectũ negatiuũ quo mediante qs dicit ſe libeꝝ ab obediẽtia hmõi p̄lati puta epi vr̃ ipe p̄ſcribere nõ qdé obediẽtiaȝ ſȝ libertateȝ. vt.C.de p̄ſcrip. que pro libe.vel ꝯtra in rub.ꝛ nigro.ꝛ.ff.de acq.poſſ.l.iij.§.ſi vir⁹.Cũ igit in ꝯgerie articuloꝝ appeat ſufficiẽter datũ i vſu romanoꝝ pontificũ appet ceſſare obiectũ ꝛ bonã mãm eẽ. ¶ Scðo vr̃ ipm p̄ncipalé articulũ peccare in foꝛma duplr q2 é implicitus p p ꝯiũctióem ẽt que eſt in p̄ncipio articuli ibi ẽt de ꝯſuetudine ꝛc. Scðo q2 articul⁹ ꝯſuetudinis vr̃ eẽ itrīs ꝛ ſic inadmiſſibilis. Sȝ ad h rñdetur

det q implicatio eſt duplex qdā ꝯtradictōis ⁊ qdā ī diuer ſitatis. ¶ Pꝛia viciat poſitiones ⁊ articulū q2 qd ꝑ rerū naturā eſt impoſſibile veꝝ eſſe eſt impoſſibile ꝓbari vl poni poſſe. vt. ff. de inter. ac. l. ꝯfeſſionib⁹ in pꝛi. ⁊ §. j. ⁊ l. bis ca- ſus. §. fi. ſʒ ꝯtradictoria ſimul eſſe vra nō pūt. vt. ff. de v. ſi. l. hec vba. ergo. ⁊c. ¶ Scḋa ñ viciat nec impedit quō mi nus ad explicatū rñdeat ⁊ ꝓbet. ar. ff. ad. l. cor. de fal. l. fili⁹ emācipat⁹. Implicito ſiue tacito niſi alr̄ declaret ꝑ ſumēs babito. vt. ff. de bis qb⁹ vt indig. l. bis qacuā. Preſentis cuꝫ articuli dant diuiſim ſicut hic ſcri⁹ fuit. Tūc. n. tanq̄ diuiſa vnū altera⁹ cohēſiōe ñ ruit ar. ff. de d. a. infec. l. ſi in- ſtitua. §. ſi ex hoc edicto. in ver. ſʒ ſi plures ptes. ⁊ de mio. l. cū. §. j. ⁊ d trāſ. l. ſi ex falſis. ¶ Ad ſm̄ rñdet q ꝯſuetudo duplex ē. Una que eſt ius nō ſcriptū ⁊ iſta dat ꝑ modum cuiuſdā ꝯcluſiōis iuris nati ex obſeruātia longi vl lōgiſ- ſimi tpis. ⁊ hoc mō ius ē ⁊ articulus talis nō admitteret. vt no. Inno. extra d cā poſſionis. c. cuꝫ eccla. Alio mō dr ꝯſuetudo qdā facti obſeruātia ſicut ē in auib⁹ ꝯſuetudo volādi ⁊ reuolādi. vt inſti. de reꝝ di. §. pauonū. Et ꝯſuetu do pſiſa. vl in loquēdo vt. ff. de le. j. l. ſi ſeruus plariū. §. vl. q̄ in vēdēdo. vt. ff. de opti. leg. l. ij. in fi. vt de alimē. ⁊ cib. le. l. alimēta. §. j. Et ꝯſuetudo queꝫ hꝫ ꝓcōſul. vt ꝑ certā ptē pꝛuīcie igrediat. vt. ff. d offi. ꝓcō. ⁊ le. l. iiij. §. pe. Et iſta ñ ē ius ſʒ ſcm̄ ⁊ ſic in ꝓpoſito ⁊ iō d ea ꝓcedit articulus. Non eniꝫ ſimplr dat articulus d ꝯſuetudie ſʒ ꝯtinet i ſe articu lus oia que neceſſaria ſunt ad taleꝫ ꝯſuetu dineꝫ inducen dā puta obſeruātiaꝫ tāti tpis cui⁹ memoꝛia ñ exiſtit quiete pacifice ſcientib⁹ ⁊ pacientib⁹ aduerſarijs. Cōſtat aūt hec facti eſſe ⁊ ꝓbari poſſe ergo ⁊ poni ⁊ i articulo deduci. vt in auc. d his q ingre. ad ap. §. pe. Et ſic ñ deducit hic i ar ticulū ꝯſuetudo velut qdā ꝯcluſio reſultās ex fcō ſʒ ma- gis vt quoddā ſcm̄ qd dr lōgo tpe obſeruatuꝫ ꝯcluſiōem ſiue talis obſeruātie effectū iuris diſpoſitiōi relinquens. ¶ Tertio opponit q illa vba in articulo oppoſita q ꝓ ta libus ſe geſſerūt ⁊ ſunt habiti ⁊ reputati ⁊c. ſunt impꝛtinē- tia q2 nō ſeqt ſic reputat. ergo ita eſt. Ad hoc rñdet q re putatio eſt duplex vna vbalis alia realis. Uerbalis q̄ ex ſola denūciatiōe fit lʒ aliqñ multū opet. vt inſti. de adop. §. vl. C. de lati. liber. tol. l. vnica. §. ſimiliq3 mō. ⁊ i auc. vt lice. ma. auie. §. ſʒ hoc ſentire. Regulr̄ tñ paꝝ opat vt. ff. ad mu nici. l. ſpatores. §. pe. ⁊ mādati. l. ſi vo nō remunerādi. §. cū qdā. Paꝝ enī ꝓſunt vboꝝ ſolia. j. q. j. marchiona ⁊ baſili- des. Realis vo multū opat: vt. ff. d leg. iij. l. ſuis vrbāis in ꝑn. ⁊ in. ij. rñſo. ⁊ de iure fiſ. l. accepto. ⁊ ad mace. l. ſi patrē. Et hec lʒ nō ſemꝑ rē i vo eē ꝯſtituat: vt. ff. de mūe. ⁊ ho. l. modeſtin⁹. de doli excep. l. apud celſuꝫ. §. ſiqs non tutor. ⁊ ꝓ tuto. l. ſi is q ꝓ tutore. Cōſtituit tñ in q̄dā q̄ſi poſſeſſiōe talis iuris: vt. ff. de agno. lib. a pare. l. j. §. iulian⁹. ⁊ C. d pro ba. l. nō epſis. ⁊ l. nō nudis. vbi no. Et arguit ſciam aduer ſarij q ē neceſſaria i reſcrip. incoꝛpaliū. vt. C. de ſui. ⁊ aq. l. ſi aquā. ⁊ talē q̄ſi poſſeſſionē reddit ſtimā q ē aduerſarioꝝ ſilētio roboꝛata: vt. C. de acq. poſ. l. nēo. ⁊ ſic apparent vba illa articuli de reputatōe ⁊c. ad ꝓpoſitū multū accedere ⁊ ꝑtinētia eē. ¶ Quarto oppōit q articulus q dat q roma nus pōtifex ⁊ ſedes aplica fuerūt ⁊ eſſe ꝯſueuerūt ⁊c. q eſt terti⁹ i ordie nō ꝓcedit tāq̄ obſcur⁹ eo q nō dat qs roma nus pōtifex fuerit nec quis correxit nec ꝑ quē viſitauerit. Sʒ ad hoc rñdet pꝛio q act⁹ q i articulo deſcribunt attri buunt dignitati ſūmi pōtificat⁹ nō pſone: vt. ff. d ānu. leg. l. ānua. §. titiā. ⁊ extra de offi. ⁊ po. iud. dele. c. qm̄ abbas. ⁊ no. Inno. extra de ſen. excō. c. ſi vo. Cū ergo dignitas cer- ta ſit cert⁹ ē articulus. Fruſtra. n. pſona qrit cū qd ītēdat iā habet: vt. ff. quēad. teſta. api. l. ſi duob⁹. in. ij. rñſo. de v. obli. l. cū ſu⁹. ⁊ ibi no. Scḋo q cū articulus dicat q dictis tpib⁹ ⁊ ꝑ dicta tpa roman⁹ pontifex ⁊c. ⁊ illud ꝓnotet tpis ꝯtinuitatē ⁊ act⁹ ꝑfectionē: vt. ff. de v. ſig. l. vrbana familia. §. ꝓnotare. ⁊ de bonis coꝝ q mor. ſibi ꝯſci. l. iij. §. ſic aūt. ⁊ d adul. l. ij. in ꝑn. vr̄ articulus dare de oī ſūmo pōtifice q fuit ꝑ tpe annoꝝ. lx. cui⁹ ꝯtrarij mēoꝛia nō exiſtit. Iſti aūt de ſe certi ſunt. vel ad min⁹ ex eis multi ergo articulus certus.

Tertio vr̄ nō referre qs fecerit ſʒ ſufficit dici ſcm̄: vt. ff. de peti. her̄. l. ſed veniūt. §. petitā. ⁊ de admi. tu. l. qdā decedēs. §. vl. ⁊ ſeq. ⁊ no. Io. mo. ⁊ Io. an. extra d excep. c. pia. li. vj. Et ꝓ hoc hꝫ facit. ff. ad velle. l. quis. §. plane ſi mihi ꝓpo nas ſʒ ſic ē in ꝓpoſito ergo ⁊c. Nec naq3 gnālitas parit ob ſcuritatē qñ nō ē vniformis ꝯditio ſcluſoꝝ i generalitate: vt. C. de trāſac. l. vt rñſuꝫ. Uel nō itelligit ꝯcept⁹ loquētis q diuerſimode ītellect⁹ nāc ꝯtrahit vitiū nāc nō: vt. ff. d iu- re fiſ. l. ſta fidei. Hic aūt neutrū hoꝝ ē ergo ⁊c. Nō aūt dr q nō dat q correctio fuerit ſubſecuta ex ꝓmiſis dictis ap paret ſolo q2 nō refert q̄ vel qualis ſecuta fuerit. nec ēt ad viſitationē q̄ allegat ⁊ q̄ ad ꝓpoſitū ſufficit neceſſaria eſt correctio. Poſſibile. n. eſt q nihil inuētū fuit correctiōe di gnū qd nihil de viſitatōe vel viſitātis iure diminuit ſicut dr de tutore q in nullo auctoritatē pupillo ꝑſtitit q. n. phi bet ita pſimoniū pupilli eē ꝯpoſitū vt nihil agere neceſſe ſit in quo tutoris auctoritas interponi dēat. vt. ff. de admi. tu. l. q tutor. Et ille q hꝫ poſſionē iuriſditionis exercende poſſionē nō pdit. vt no. Inno. extra de capel. mo. c. ij. ⁊ gl. oꝛdi. extra de ver. ſig. abbate ⁊ ſic ceſſat obiect⁹. ¶ Quin to opponit q talis ꝯſuetudo inducit peccatū moꝛtale. er- go impꝛeſcriptibilis. Ad hoc rñdet q ꝯcedit q ſi pecca- tū moꝛtale induceret impꝛeſcriptibilis eēt vt extra d ꝯſue. c. vlt. ⁊ in auc. vt nulli iudi. §. j. ⁊. ff. de re. iu. l. nec ex ꝑtoris ſʒ qd dr q hoc inducit peccatuꝫ moꝛtale. Hec opi. negat q2 ſi ſic eēt nec ēt ꝑ ꝑuilegiū poſſet ꝯcedi. vt. C. d ꝑui. ſcho la. l. ij. li. xij. Sʒ ꝯſtat ꝑ ꝑuilegiuꝫ poſſet ꝯcedi vt. C. de ꝑui. ſcola. l. ij. li. xij. ergo ⁊c. nec oꝫ circa hūc obiectū multū imo rari qm̄ tollit expꝛſſe ꝑ. c. cū pſone. extra de ꝑui. li. vj. ⁊ per aliē. c. cū ex officij. extra de ꝑſcrip. Circa qd ē notāda re- gula quā pōit Inno. extra de iudi. c. nouit de foro ꝯpe. c. cū ꝯtingat in fi. que ē q qcqd ꝑ ꝑuilegio ꝯcedi pōt ꝯſue- tudine introduci ſciēte illo qui poſſet ꝑuilegium ꝯcedere puta romāo pōtifice. Et hoc mō tollit ꝯtrariū qd allega- bat. c. diſt. c. ꝯtra moꝛē. ⁊ xciij. di. illud ⁊ hūc intellectū po nit Inno. extra de ꝑſcrip. c. ſi diligēti. Hic aūt dat ſufficiē ter de ſcis romanoꝝ pontificū eo q dat de viſitatiōe coꝝ ſiue de coꝝ mādato ſcā in ipſos decanū ⁊ caplm̄ tanq̄ in exēptos ⁊ ſibi imediate ſubiectos. ¶ Sexto opponit q abſonū ē caput ſubeē mēbris exēptū q2 nō oꝫ vna ⁊ cadē res diuerſo iure cenſeri. Ad hoc rñdet ñ ē abſonū ex duo bus quoꝝ vnū ſe hꝫ vt caput. ⁊ aliō vt mēbꝛa vnū eē exē ptū alio ñ exēpto. vt extra d ꝑui. c. ex ore. §. vlt. Ad formā aūt argumēti rñdet q triplex ē vnitas. vna ē augmētatio nis vt hō ⁊ lapis. alia ē cohēſiōis vt dom⁹ ⁊ nauis i qbus plura ſimul coherētia vnū coꝛp⁹ ꝯſtituūt tīa vnitas ē ag gregatōis vt popul⁹ ⁊ collegiū i qb⁹ plura coꝛpa diſtincta vnū coꝛp⁹ repñtatū ꝯſtituūt vt. ff. d vſuc. l. reꝝ mixtura. d fideiuſſorib⁹ l. moꝛtuo. In pꝛio genere vnitas ⁊ vitatē hꝫ ar gumētū: vt. ff. d excep. rei iud. l. iudicāte. de lib. cau. l. duo- bus. Itē i ſcḋo genere: vt. ff. de vſuca. l. cū q edes. In ter- tio vo genere de quo agim⁹ in ꝑn. argū vitatē nō hꝫ: vt pre alle. l. reꝝ mixtura. §. vl. Nec ē abſonū patrē i ptāte ꝯſiſte- re nepote emācipato ⁊ a ſacris aui ⁊ pris exēpto: vt. ff. de adop. l. libeꝝ. Ecōtra fili⁹ emācipat⁹ vel ſaltē i adop. vʒ al- teri dat⁹ ⁊ nepos i ſupioris pris naturalis ptāte retinet: vt ff. de bo. poſ. ꝯtratab. l. j. §. q hēbat. ⁊ de ꝯiungē. cū emā. li- ber. l. j. ⁊ ꝑ totū titu. ¶ Septio opponit q illud gen⁹ arti- culoꝝ q ad eūdē finē dat i quo dr q Arch. ſenonēſis fuit ꝓhibit⁹ viſitare ⁊ q ſnīa excōicatōis lata ꝑp hoc i decanū ⁊ caplm̄ fuit hita ꝓ nulla ⁊c. īptinēs ē q2 nō dat q pꝛio ar chiepꝰ viſitauit ciuitatē ⁊ dioceſes ſuas ſm̄ c. romana. ex tra de cēſi. li. vj. ⁊ qd no. ibidē. Rñdet ad hoc q adiectio cāe i articulo poſite tollit obiectū. dicit enī q hita fuit pro nulla tāq̄ lata ab incōpetēti ⁊ in nō ſubditos. Unū ⁊ ſi arti culus de ſe eſſet vagus ⁊ nō neceſſario ꝯcludēs tñ adiecta cā ꝯtrahit ⁊ ꝯcernit ꝓpſm ipꝫ ⁊ ꝑtinētē facit. Determinat enim ꝑ cām ſicut ꝑ ꝯſna q2 vt. ff. de acq. poſ. l. ſi is q eis. de calū. l. iij. §. hec actio. ⁊ de le. ij. cū pr̄. §. dulciſſimis. ¶ Uni cuiq3 eqm̄ de exēptōe decani ⁊ capli nūc agam⁹ de iuriſ

dictõe decani ⁊ capli in ſingulares canõicos cboꝛi aduocatos ⁊c. de quo tractauit.xxij.articulus ⁊ ſequẽtes ⁊ p fundamẽto oĩuʒ iſtoꝝ articuloꝝ pmittit̃ ꝙ apud iuriſtas notũ eſt.ſ.eos admiſſibiles eẽ ex materia. Nemo eni ſentiẽs negaruẽ iuriſdictionẽ pſcriptibilẽ eẽ ⁊ ꝯſuetudie poſſe qri. vt extra de offi.oz.c.irrefragabili.⁊ de foro ꝯpe.c.cũ pingat.ix.q.iij.ꝯq̃ſtus.de emã.libe.l.j.de diuer.offi.⁊ appi.in di.l.viros.li.xij.⁊ ibi no.Jpugnant aũt ipſi articuli ⁊ defendunt.vt.j.ſeqt.Primo dr ꝙ oẽs ipſi articuli ſunt ĩptinẽtes qꝛ ad hoc vt ptinẽtes ſint opꝫ ꝙ nõ ſolũ includãt ſʒ excludãt hoc eſt ꝙ nõ ſolũ iuriſditionẽ attribuãt caplo ſʒ ab ea excludãt epm.hoc aũt nõ faciũt qꝛ nõ ẽ abſonũ i eadẽ pſonã plures iuriſditionẽ hre ergo ⁊c. Ad illud rñdet duplr vno mõ ꝙ iſti articuli iuris diſpõne nõ ſolũ includũt ſed epm excludũt p hoc qd dr decanũ ⁊ caplm viſos eẽ p tãti tpis decurſuʒ iuriſditiõe que de iure cõi ad epm ptinet. Priori.n.adimit qd alij deſtinat.ff.de le.j.l.ꝙ in vep.§.ſi qs poſt teſtm̃. Et hoc ẽ caſus extra de pſcrip.c.cũ oliʒ ⁊.c.auditis.⁊ ibi no.expſſe iſta oppoſitio in articulo fcã i quo ſepe repetunt̃ illa vba ſolos ⁊ inſolidũ q̃ vba hĩs ð qbus ſermo fit ſicut ſunt decan⁹ ⁊ caplm integrũ ius attribuũt ⁊ oẽm aliũ excludũt. Primũ inſurgit ex vbo iſolidũ qd rẽ reſpicit.vt.ff.de duo.reis.l.ij. Scdm qꝛ incozpalis actiue ⁊ paſſiue penes plures inſolidũ ſunt.vt.ff.de re.iu.l.q̃ in ptes ⁊ de v.ob.l.ſtipulatões nõ diuidunt.Anectit vbum ſolos qd excludit oẽʒ alteꝝ a pticipio ei⁹ actus de quo fit ſmo.vt.ff.de dã.infec.l.ſi finita.§.iuli.in fi. de reb⁹ auctoiudi.poſſi.l.cũ vn⁹ in pri.⁊.C.de legi.⁊ ꝯſti.l.vlt. ſʒ pp iſtã vltimã ſolutiõeʒ opponit̃. Scdo ꝯtra formã articuli ⁊ dr ꝙ articulus ñ dʒ admitti qꝛ illa vba ſolus ⁊ inſolidũ ſunt negatiua in effectu ⁊ p ꝯñs improbabilia.p.c.cũ eccla ſutrina.extra de cã poſ.⁊ ppie. Sʒ ad iſtud rñdet ꝙ dubiũ nõ exiſtit talẽ articulũ admittẽdũ eſſe.alr ſup ĩpoſſibili pbari ꝯdiuũ nõ eſſet caplm.extra de ꝯſue.nõ eſt li.vj.vbi mentio fit de ꝯſuetudie q̃dã.allegat epo ꝙ nõ teneat̃ reqrere ꝯſiliũ capituli ꝙ vtiqꝫ nẽo ſan⁹ pbauit.vt.ff.de cuic.l.ſi ita qs.in fi.⁊ hoc expſſe pbat halle.c.cũ eccla ſutrina. vbi admiſſi fuerũt canonici eccle cathedꝛalis ad pbãduʒ ꝙ ad eos tm̃ epi electio ptinet ſʒ in pbatõe fcã magis credat̃ teſtib⁹ capellanoꝝ deponẽtib⁹ affirmatiue q̃ teſtib⁹ canonicoꝝ q vident̃ aſtruere negatiuã. Non ergo ibi eſt qd de admittẽda pbatiõe faciẽda ſʒ de iam fcã ꝓrogatiua in quo caſu oẽs ꝯcoꝛdãt ꝙ plus credit̃ duob⁹ deponẽtib⁹ affirmatiue q̃ multis deponẽtib⁹ negatiue.vt no.ff.ð arbi.l.diẽ pferre.§.ſi plures.⁊ p Jnn.extra de v.ſig.c. venieñs. ¶ Ad formã vo argumẽti qd pſupponit negatiuã ꝓbari nõ poſſet rñdet ꝙ illa locũ hʒ in mera va ⁊ ſimplici negatiua nõ in ea cui⁹ vitas reſultat ex pbatõe act⁹ affirmatiui vt ſi pbo ſolũ ticiũ in tali re iudicaſſe.Ex hoc ſeqt̃ ꝙ nulli⁹ alter cũ eo.vt in auc.de hẽ.⁊ falci.§.ſi vo qdã ẽt abſunt ⁊.ff.de iti.actuqꝫ pua.l.j.§.hoc interdicto.⁊ dcã teſtiũ ſup hmõi deponẽtiũ intelligent̃ ſm ꝙ no.viij.q.iij.ſtald⁹. ¶ Tertio opponit̃ ꝙ in articulis ñ dant̃ niſi act⁹ recẽtes vel pẽdẽtes ſiue de recẽti tpe ⁊ ſi ꝯſuetudo cãet̃ ex actib⁹ antiqs vr ꝙ articuli ſufficiẽtes nõ ſint. Sʒ ad h rñdet ꝙ qdã ſunt act⁹ añcedẽtes qdã ꝯcurrẽtes. Act⁹ añcedẽtes ſunt a qb⁹ pſcriptio tãti tpis cui⁹ ꝯtrarij memoria nõ exiſtit ſumpſit exoꝛdiũ.⁊ in talibus nõ ẽ neceſſe dare pncipiũ qꝛ ſi pncipi inchoate ꝯſuetudinis extaret memoria ergo ⁊ ei⁹ ꝯtrarij qꝛ q recoꝛdat̃ rẽ aliquã inchoatã eẽ recoꝛdat̃ eã nõ fuiſſe. Principiũ.n.limes ẽ trãſitus de nõ eẽ in eẽ.vel.di.fratrũ. Hoc ãt ꝯtradicit pſcriptõeʒ tãti tpis.⁊ idẽ forte de actib⁹ ꝯcurrẽtib⁹.i.ex quoꝝ ꝯtinuatione pſcriptio ipſa pficit̃ qꝛ ſicut pncipij memoꝛia ñ habet̃.ita nec finis ideſt quo tpe pfecta fuerit. Nõ.n.ẽt dicere tali tpe moꝛtui ſunt oẽs q viderũt vl̃ audierũt ꝯtrariũ ei⁹ ꝙ in pſcriptõe dicitur qꝛ ſi ſic diceret teſtimonium eius eſſet inſufficiens niſi eos vidiſſet vel audiuiſſet. vt C.de teſti.l.teſtium.⁊ de eroga.mili.annone.l.penul. Si aũt ſic diceret.ſ.ſe vidiſſe videntem vel audiuiſſe audien

tẽ deſtrueret pſcriptionẽ.vt.ff.de pba.l.ſi arbiter.⁊ de aq pln.ar.l.j.§ ſũma.§.idẽ labeo.⁊ no.p Jnno.extra de ver.ſig. qd p pouale. Oẽs ergo act⁹ q i tali pſcriptõe vel ꝯſuetudi ꝯe dant̃ tãq̃ act⁹ ꝯſequẽtes eã ⁊ atteſtãtes vitatẽ ipi⁹ ſicut exercitiũ virtutis poſt habituʒ.habitũ nõ iducit ſed pbat. ¶ Quarto opponit̃ ꝙ dat̃ i articulis ꝙ epo ſiue ei⁹ curia citauit multos q tñ remiſſi fuerũt ad decanũ ⁊ caplm. Argui̇t ergo ſic citatio ẽ act⁹ interrũpẽs pſcriptionẽ.vt.C.de pſcrip.xxx.an.l.ſicut i rẽ.⁊.l.ſicut notiſſimi. Sʒ hoc multotiẽs īteruenit ergo pſcriptio fuit īterrupta. Ad hoc rñdet duplr.vno mõ ꝙ citatiões q̃ i articulis dicunt̃ interueniſſe emanaſſe dicunt̃ ab incõpetẽte iudice qd appꝫ qꝛ articuli dicũt ꝙ remittebant̃ ad decanũ ⁊ caplm tãq̃ ad ꝯpetẽtẽ iudicẽ. Talis aũt citatio nõ interrũpit.vt.C.ne de ſtatu defunctoꝝ.l.ſi pr̃.⁊ ibi no. Scdo rñdet ſic citatio īterdũ vicit ſup re pſcriptibili iudiciuʒ. Jnterdũ vero rei pſcriptibilis vſuʒ. Pmo mõ īterrũpit pſcriptionẽ ſic ꝓcedit arg.vt ſi īter epm ⁊ caplʒ coꝛã papa vel delegato ei⁹ vel coꝛã metropolitano fuiſſet qd de iuriſditõe ⁊ citatio ſup hoc emanaſſet bñ īterrupiſſet.vt pbãt leges i argumẽto adducte. Scdo mõ nõ īterrũpit vt i ꝓpoſito. Nõ eni epo citauit ſup iuriſditõe ſeu citauit volẽdo vti iuriſditõe quo caſu cũ fit īpedit⁹ ꝙ p remiſſionẽ apparuit īterruptio nõ ẽ fcã. Cũ.n. īpedimẽtũ vſui preſtitũ ſit eã inchoãde vel ꝯtinuãde pſcriptiõis.vt.ff.quẽad.ſer.amit.l.ſi qs aliã.§.vl.ð ſeruit.vt.ꝓdi.l. hoc aũt.vt extra de v.ſig.c.abbate.nõ põt eẽ eã īterruptionis qꝛ nõ põt eẽ eã duoꝝ ꝯtrarioꝝ eã imediata.vt.ff.ð ſol.l.q hoĩeʒ.§.vl.⁊ de ꝯdi.inde.l.cũ hĩs.§.vl. ¶ Quinto opponit̃ ꝙ articuli ꝯtinẽt cert⁹ act⁹ ⁊ certas pſonas ergo vlterius extẽdi nõ pñt qꝛ i iuris pſcriptõe q̃rẽdo nõ fit extẽſio ad alios act⁹ ⁊ pſonas niſi ad eos dũtaxat ad quos ſeu ad q̃s vſus ſeu poſſeſſio dãs eã pſcriptiõi extẽdit̃.vt.ff.ð iti.actuqꝫ priua.l.j.§.iulianus.⁊ extra de offi.archi.c.dilecti. Sed ad iſtud rñdet ꝙ iuriſditio eſt vnũ totũ ſaltẽ iure ad cui⁹ toti⁹ poſſiõnẽ q̃rẽdã nõ eſt neceſſe ſingulos act⁹ iuriſditiõis exerceri vt in ſingulas pſonas ſʒ aliquos in aliquas ſufficit exerceri alr tñ q̃rẽdi poſſionẽ toti⁹ ar.ff.ad treb.l.reſtituta. Sicut ẽt eſt i re corpoꝛali ad cui⁹ poſſionis acqſitiõem nõ eſt neceſſe ꝙ qs ſingulas glebas circũambulet vt.ff.ð acq.poſ.l.iij.§. .⁊ hec fuit ſnĩa Jnn.extra ð capel.mo.c.dilect⁹ ⁊ accedit ꝙ p eũdẽ no.extra de reſti.ſpo.c.in lĩis. Redũ qꝛ oſt̃ ſufficiẽtes act⁹ meri ⁊ mixti impij ⁊ ſimplicis iuriſditõis. Perſone aũt ñ enumerant̃ oẽs ſʒ multe qꝛ oẽs enumerate fuiſſet impoſſibile.ſuffic̃ ergo ſatiſſeciſſe cũ poſſibili.vt.ff.de vſuf.l.vſufructus.§.ſi in varijs. ⁊ de ꝯdi.inde.l.ſi pene.§.j.⁊ de re iu.l.a diuo pio.§.ſi emptoꝛ ibi certoꝝ lõge res abibit ⁊c. ¶ Sexto opponit̃ ꝙ nõ dãtur epi noĩatiʒ. Ad iſtd rñdet vt.ſ.rñſum ẽ ⁊ in obiecto ſcõ de ſummis põtificib⁹ ⁊c. ¶ Septio opponit̃ ꝙ p acta appꝫ ꝙ eccla Carnocẽ.pluries vacauit ergo pſcriptio ñ eſt completa qꝛ de pſcriptione ſubducit̃ tempus vacationis eccle.vt extra de preſcrip.c.j.⁊.c.de q̃rta. ¶ Ad illud rñdetur ꝙ poſita preſcriptione neceſſe eſt excipientem de vacatõe eccle docere tanto tpe vacuiſſe ꝙ facta ſubductione vacationũ pſcriptio remãeat incõpleta.vt extra de pſcrip.c.auditis.hoc aũt nõ appꝫ p acta nec datũ ẽ. Nec ẽt dari põt i hac pſcriptiõe tãti tpis cui⁹ ꝯtrarij mẽoꝛia nõ exiſtit qꝛ ſi demãdant̃.xxx.vel.l.ãnis pp vacationẽ non pp hoc ſeqt̃ ꝯtrariũ ei⁹ ꝙ i pſcriptõe deducit̃ vʒ extare mẽoꝛiã. Deductio igit̃ hʒ locũ i pſcriptiõe certo tpe mẽſurata nõ in hac qꝛ ſi de infinito aliqd demas ẽ nihilomin⁹ qd remanet īfinitũ. ¶ Octauo opponit̃ ꝙ p ptẽ capli ẽ ꝯſueſſã canonicos carnocẽ.mittere ad ꝯcilia ꝓuincialia qd dicũt eẽ ſignũ ſubiectõis. Ad iſtud rñdet̃ ꝙ mittũt pp ppſm nõ exẽptũ.vt extra ð priui.c.ex ore.⁊ ẽ caſus eo.ti.c.vt aplice.li.vj.ſicut abbates hñtes ppſm tenent̃ ire ad ſinodũ nõ habẽtes nõ.xviij.q.ij.abbates.⁊.xviij.di.epo.⁊ extra de maioꝛi.⁊ obe.c.qd ſup hĩs. ¶ Nono dr ꝙ epo eligit̃ a canõicis hʒ ergo iuriſditionẽ ſup eos.vt extra de offi.oꝛ.c.cũ ab eccliaꝝ. Rñdet hoc eẽ veꝝ de iure cõi niſi priuilegio ꝯſuetudo vel

do vel pſcriptio aliud íducát de hoc aūt ē tota qō. De articulis aūt datis p pte epi attēdēdū ē q in pncipio pteſtatus eſt eps q p exhibitionē poſitionū ⁊ articulop ac petitionū vł als nō intēdit i iudiciū aliqd deducere vt ſuper his pnūciet aliqd directe vł indirecte ſ; ſolū intencio dñi epi coadiuuet ⁊ vt nō pnūciet vł declaret decanū ⁊ capitulū carnocē. fuiſſe ⁊ eē ímediate ſedi aplice ſubiectos per quā pteſtatōes que declarat oia ſequētia. vt. ff. ō pac. l. iuriſgētiū. §. qō ſere. ⁊ de acq. hř. l. q aliena. §. vlti. appet qō quicqd ē in petitōe epi vł in articulis q directe vł idirecte nō infringat exemptōem decani ⁊ capituli totū ē imptinēs ⁊ o; repelli. ⁊ iō ab articulo. xl. vſq; ad finē oēs repelli debēt. vt ex eop inſpectōe appet ⁊ itep ⁊ inqñ ō exēptōe decani ⁊ capituli agiſ. cū i hoc glib; ſit actor ⁊ reus nō pōt eps tāq̄ actor aliqd obtineſ ſ; tāq̄ re⁹ ſit vt p eādē pteſtatōem appet in qua diē nihil velle ō iure ſuo iudicari. Et ſi capſm in exēptōis pbatiōe deficeret nihil vltra poſſet pnūciari niſi q nō appareret p pbata eos eſſe exēptos. vt. ff. de libe. cau. l. diui frēs. ⁊ de iureiur. l. ſ; ⁊ ſi poſſeſſori in pri. ⁊. §. i. de pba. l. circa. ⁊ ibi no. ⁊ not. C. vti poſ. l. vnica. Ad corroboratōe; pdictop allegauit alł aduocatus p pte capli i modū q ſeqſ. vltra allegatōes datas p decanū ⁊ capl; eccle carnocē. dūt ⁊ pponūt dicti decanus ⁊ capl; q ſequunſ ptra obiect⁹ ifraſcriptos. ad obiectū vbi pponiſ q noia romāop pōtificū nō exprimunſ ot nō eſſe neceſſe de iure. imo iura videnſ expſſa q nō ſit neceſſe. extra ō puil. c. cū oli;. eſſem⁹ vbi abbas allegauit ſe imediate ſubiectū eē romāe eccle ⁊ ſe exēptū a iuriſditōe dioceſani epi ⁊ fuit admiſſus ad pbādū nulla expſſiōe fcā romāop pōtificū. ⁊ eo. ti. c. cū oli;. pp qōnē vbi vn⁹ noie prioris ſub noie dignitatis allegātis exēptionē fuit admiſſus ad pbādū illam ſine expſſiōe nois pprij nec ibidē exprimiſ nomē romāi pōtificis corā quo fuit allegatū q̄re appet q ſpecificatio noiu; nō reqriſ vbi dignitas pſcribit vł ea ptra quā pſcribiſ ar. ad hoc extra de reſcrip. c. ſi gſoſe. li. vj. ¶ Ad aliū obiectū quo dť q archieps nō noiaſ. Rńdeſ q dicta nois ſpecificatio nō fuit neceſſaria cū hic nō agaſ de iure archiepoli nec ipſe archieps vel alia litima pſona p eo iteruenat i cā argumēti rōnū ⁊ iuriū ſupra ptīe allegatop circa ſūmos pōtifices nō noiandos q hic repetita itelligant. Preterea vř q ſufficiat noiare dignitatē ſine pprio noie. vt not. Inno. extra de ſen. excō. c. ſi vo. ad fi. S; dato ſine piudicio q neceſſaria fuiſſet nois ſpecificatio ſicut nō fuit atn̄ pſtat de noie dato infra tps datū ad declarādū v; de dño Stephāo tūc archiepo Senoñ. vt expſſe ptineſ i declaratōe data p pte dñi epi in q appet q dict⁹ dñs. S. fuit imediate pdeceſſor ante dñ; Philippū q qdē dñs Philippus pfirmauit electionē moderni epi. ⁊ i articulo dato p pte capli daſ q p tpe dicte inhibitōis dict⁹ dñs modernus eps carnocē. erat ⁊ añ ⁊ poſt ita q fcā pcordia tēporū ⁊ pſonap in apto liqbit articulū vep eē ⁊ q ad pſonā archiepi eē ⁊ fuiſſe noiatū ⁊ ſpecificatū p dictā declarationē factā p pte dicti dñi epi. ¶ Preterea dico ſine piudicio q ēt ſi noium pprioр fuiſſet faciēda expſſio tn̄ ſufficiēter fcā appet ifra terminū datū ad declarādū eē ex datis p pte dicti dñi epi in quoddā articulo p pte ſua exhibitis in quo ſucceſſiue dat de q̄ttuor epis carnocē. icipiēdo a dño Simone carnocē. q fuit p ſedē aplicā pfirmat⁹ vſq; ad dñm. R. nūc ep; excluſiue. Cōſtat ēt ex lris p pte decāi ⁊ capli pductis ex qb⁹ appet de varijs ⁊ diuerſis epis ſucceſſiue declarātib⁹ articulos ſubſcriptos dato q expſſione noiu; nō indigeāt vt. S. ptīe pbatū ē. ¶ Preterea ad illū obiectū quo obijciſ q pſuetudo d; eē rōnabilis ſ; iſta nō pōt eē talis q dť q oēs vbicūq; exiſtētes vocare pñt q: ad hoc opponēdū nō debēt admitti q: dñs nř papa i pſiſtorio voluit ⁊ pcepit q dñs eps nō audireſ niſi inqñtū tāgere ip; ⁊ officiales ſuos. ⁊ eſto ſine piudicio q ad opponēdū dērēt admitti hoc nō ē irratiōabile q qs extra puinciā dioceſi; ⁊ ciuitatē poſſit vocari. imo hoc vř ex pmiſſiōe iuris licere vt pbaſ expſſe. C. de offi. pfec. vr. l. j. de epiſ. ⁊ cleri. l. omnes qui vbicūq;. §. ſ; ſi apparitos. extra de fo. pe. c. romana. §. ptrahētes. ⁊ q delinquētes rōe delicti in loco i quo delinquerit potiſſime ptra ecclām Carnocē. poſſit vocari corā eis appet. extra de v. ſig. c. ex pte. ⁊. c. cū olim. Nec ab ſonū ē rōe delicti quē fieri de ſoro ei⁹ in quē deliquit. extra de fo. pe. c. cū ſit gnāle. ¶ Preterea ad illud obiectū quo dť q romani pōtifices mandauerūt ⁊c. quare pp hoc articulus nō ſit admittēdus cū tale mādatū iuſditōis debeat p ſcripturā pbari. Rńdeſ q regulariter mādatū pōt fieri cū ſcriptura ſiue p nūciū ⁊ epiſtolā. vt. ff. mā. l. j. ⁊ hoc idē ſentire vř Archi. i pemio. vj. li. vbi eqparat reſcriptū gře ⁊ iuſditiōis. ⁊ tn̄ dicit vtrūq; poſſe pbari p ſcripturā; ⁊ teſtes. Nec ob. l. C. de mandatis princi. l. j. q: ibi loquitur in mandatis ſecretis principis que non vult alijs reuelari vel not. eſſe ergo talia fiunt per ſcripturam ⁊ nō in pñtia teſtiū. ⁊ hoc ē qō dicit tex. cū ſecreta i mādatis ⁊c. imo talia reuelāti pēa capitalis imponiſ. ff. de pe. l. ſi quid aliqd. §. trāſfuge. S; dato ſine piudicio q d; pbari p ſcripturā certe pp hoc nō poſſet dici q articulus non eēt admiſſibilis q: impoſſibile eſt q de eo mādato fcā fuerit ſcriptura. ⁊ ideo ſi tempore probationis ⁊ debito modo probabitur mandatū pderit ⁊ ptem releuabit. S; articulus de ſe admiſſibilis ē q: q ſcriptura interuenit h; ſe ad eſſe vł nō eē vt pdictū ē cū vtroq; mō potuerit fcm̄ fuiſſe mandatū reqriſ ſcriptura. vt in palle. l. j. ff. mādati. Preterea iura q pſueuerūt adduci quo ad pbādū mādatū reqritur ſcriptura loquūſ qñ ex vtute mādati vellet aliqs admitti. Preterea ad illō qō obijciſ q articuli ſint negatiui inqñtū dicūt q decan⁹ ⁊ capſm ſoli ⁊ iſolidū ⁊c. Breuiter rńdeſ q tales articuli ptinue trāſeūt ⁊ admitūſ i palacio aplico ⁊ ſic ſe hñt rit⁹ ⁊ ſtilus palacij aplici q de iure ſic ſunt fundi. vt extra de fal. c. q̄q̄ graui. ⁊ vř caſus extra de elec. cu; eccla vltranta. Preterea ad illud obiectū quo opponiſ q oēs articuli dati p pte decani ⁊ capli ſunt ipṫinētes. vt p; ex libello epi i quo iter cetera ptineſ q auctē puilegiop ⁊ matie pductop nō ſ; nec licuit decano ⁊ caplo illa facere q ptēdūt ac ēt priuilegia ipſa locū nō habuiſſe nec hře q̄tū ad ea q iudicialē reqrūt indaginē q qdē obiect⁹ vt dicūt vificari vř ex ptextu priuilegiop pductop p pte decani ⁊ capli q qdē vt dicūt nō ſunt ſufficiētia ad fundādā itētōe; pdictop decāi ⁊ capli. Ad qō rńdeſ q ſunt ptinētia ex forma libelli oblati p pte capli in quo iter cetera ptineſ ⁊ petiſ qcqd attētatū ē ⁊ fuit ptra priuilia ⁊ pſuetudies q ⁊ q̄s pt dūt fuiſſe iniuſte ⁊ idebite attētata. ergo hoc ex euētu depēdet q: ſi appebūt ſufficiētes eē pſuetudies ⁊ priuilia reportabit ps capli victoriā. ⁊ ſic articli ſunt admiſſibiles ⁊ pcedūt q: pcludūt libellū p eop pte oblatū q̄q̄ hoc pro pte epi i ſuo libello negeſ cui⁹ negatōi nō ſtaſ ſ; pbōnib⁹ vt. C. de edē. l. q accuſare. de pba. l. actor ⁊ valde bñ. C. de pbi. ſeqſtra. pecu. l. j. Similr alia rōne non pcedit obiect⁹ q: non oia priuilegia exhibuerūt ſ; ea ⁊ alia exhibere itēdūt infra terminū p vos reuerendū patrē eiſdē reſeruatū iuxta pciliū vienē. extra ō ver. ſigni. cle. ſepe. Preterea ad obiectū quo dť q oēs articuli q̄ten⁹ ptinēt pſcriptā pſuetudinē ptra epm ⁊ ei⁹ officiales cadūt q: oia videnſ ipoſſibile ptinere v; q qs i ſupiorē ſuū poſſit iuriſditionē pſcribere. Rńdeſ q de epo nulli danſ articuli ſed de officiali tantū ptra quē articuli bene pcedūt q: non intelligiſ ſcm̄ officialis niſi in caſib⁹ ⁊ in pſonis qui eidem epo ſubſunt. Cū ergo egrediſ ſic hic vt puat⁹ delinqt. ff. de offic. pſec. vr. l. vlt. ⁊ de iniurijs. l. nec magſatib⁹. idem poſſet dici de epo ⁊ ēt poſſet per pſuetudine; introduci que induciſ tacito pſenſu q: expſſo pſenſu maior pt ſe ſubijcere iuriſdictioni inferioris. ff. de iuriſdi. om. iudi. l. eſt receptū. Preterea ad illō qō obijciſ q articuli dati pro caplo q epo o; ſtare recordatōi capli vł maioris ptis vł q̄ttuor aut triū ex eis vbi eēt dubiū ſunt oīno reijciēdi pp tria. Pmo q: de his nūq̄ dubitauit eps nec dubitat. Scdo q: nō daſ tps ſufficiēs. Tertio q: ſi eps iurauit nō pp hoc ſic vniformiſ d; dcm̄ iuſm itelligi cū dūtaxat dēat referri ad rōnabiles

ꝯſuetudines. Ad que oīa rñdet. Et nõ ob. p̄ria rõ qꝛ licꝫ alicui⁹ arbitrio aliqd ꝯmittat nõ intelligit̃ ſic cõmiſſuꝫ ꝙ pro libito volũtatis dēat dicere ſic vl̃ nõ ſꝫ ſibi ꝯmiſſuꝫ intelligit̃ vt p̄bo viro. ff. de leg. iij. l. fideicõmiſſuꝫ. §. cū ꝗ̄. ar. ff. de v. obl. l. ꝯtinu⁹. §. cū ita. Nec ad opponēduꝫ cõtrariū dꝫ ep̄s admitti cuꝫ ꝑua ſupponat oīa ſibi fuiſſe ⁊ eē nota nõ ſolū in ep̄o ſꝫ ēt vt canonico. ⁊ ꝙ eiſdē tāꝗ̄ canonic⁹ viſus fuit ꝑꝑ qđ ꝓbabilē ignorātiā allere ñ pōt. extra de reſ. c. eā te. cū ſi. Jtē qꝛ ꝑuilium fuit ꝯceſſum i fauorē decani ⁊ capituli qꝛ viſimile ē ꝙ meli⁹ ſciūt ꝯſuetudīes eccle ꝗ̄ ep̄s iō fuit introductū ꝙ eoꝝ recordatōi ſtaretur. Mirādū ē in dño ep̄o qꝛ in ꝯſuetudinib⁹ ꝗ̄ faciūt ꝓ eo ſp̄ dicit ſe certū eē vt appꝫ in ſuis articulis. in alijs ꝗ̄ ſunt ꝯtra eū dicit ſe incertū eē. ¶ Tertia ēt rõ nõ ob. ſ. de tp̄e nõ ſufficiēti qꝛ v̄itatē in fcõ nõ ꝯtinet vt ex ipoꝝ ſingulorꝫ articuloꝝ datoꝝ ſup ſingulis ꝯſuetudinib⁹ inſpectiōe claſ liquet in qb⁹ oīb⁹ dat de tāto tp̄e cui⁹ memoria nõ exiſtit ⁊ dāt plures lfe a ſuis p̄deceſſorib⁹ ꝯceſſe de ꝯſuetudīe obſeruāda. Preterea dat articulus. Et ēt ꝯſtat ꝑ inſtrm publicū ſup hoc ꝯfectū ꝙ dict⁹ dñs ep̄s hac ꝯſuetudīe ꝓmiſit ꝑ ſuā ſacrm ſe ſuaturū ⁊ ſtare recordatōi capituli vl̃ maioris p̄tis aut ꝓbationi iuratorie triū vl̃ ꝗtuor ſine cõtradictiõe aliqua ⁊ recordatio fuit ſibi fcā in capitulo ⁊ ꝑ capl̃m ꝓut in inſtrō ſup hoc ꝯfecto ⁊ exhibito cõtinet. Et qbus appꝫ ꝙ exquo relaxatio iurī ſibi fcā nõ fuerit cõtra dictā recordatōem ſine metu ꝑiurij venire nõ pōt. extra de iureiur. c. i. ⁊ c. debitores ⁊ c. ii. c. ad nr̃am cū ſi. Simlr nõ p̄cedit obiect⁹ qꝛ ſi ꝯſuetudines ſint rõnabiles vel nõ impēdēti eſt ⁊ hoc pendente cõtrauenire non poteſt.

De ſententia ⁊ re iudi. ⁊ de appel. ⁊ de dolo ⁊ ꝯtu. extraordiarie de popularib⁹ acti.

CCLV

¶ Cõtra ꝓuiſiōem qnā. G. ſe dicit hre de eccla. Serraualle appellauerūt ep̄s Ceben. ⁊. R. ip̄i⁹ eccle rector ⁊ in appellatōe ſua inſeruerūt crimīa ⁊ defect⁹. ⁊ qꝛ peccauerūt in forma nõ curauerūt poſtmodū articulari de illis criminib⁹ ⁊ defectib⁹ nec ſup eis aliqualr agere ſꝫ abſq3 alijs ꝓbatōib⁹ fuit ꝯcluſum in cā ⁊ lata fuit ſnīa diffinitiua ꝓ dcõ. G. in curia romana a qua dicti ep̄s ⁊. R. appellauerūt. poſt que cā appellatōis durāte i ſcđa inſtātia duo p̄ochiani ip̄i⁹ eccle venerūt ad cām cū ſciuerūt appellatū eē ⁊ cām agi ꝗ tñ nec appellauerūt nec appellatōi adheſerūt ſꝫ in terminis aſſignatis dederūt ꝯtra dictū. G. poſitiões ⁊ ſufficiētes articulos alꝫ nõ datos. nec tactos ꝑ dictos appellātes ac ēt dederūt articulos ꝯtētos in dcā appellatōe ſup qb⁹ tñ nūꝗ̄ fuerat actū nec diffinitū inter dcõs appellātes ⁊ appellatū. ¶ Nūc opponit̃ dictis p̄ochianis exceptio rei iudicate ⁊ ꝙ nõ debēt admitti ad cām ꝓ eo ꝙ nõ appellauerūt a dcā diffinitiua infra. x. dies poſtꝗ̄ eam ſciuerūt eē latā. Querit̃ an obeſt hec exceptio ⁊ vr̃ ꝙ ſic. certū ē ꝙ ſi dci ꝑmi obijciētes ꝗ ſuccubuerūt ⁊ appellauerūt ⁊ nõ appellaſſent ꝑactū fuiſſet oīb⁹ ꝗ appellatū ſciuiſſent ꝑiudiciū ad ſilitudinē ſnīe late in populari actõe. vt ff. de popu. actio. l. iij. igit̃ ſi vn⁹ appellet ⁊ alter nõ cū nõ ſit eadē cā ipugnatōis vtriuſq3 ad oīno alia vni⁹ appellatio alteri non prodeſt. vt. C. ſi vn⁹ ex plurib⁹ appel. l. i. ⁊ de appel. l. ſi qui ſeꝑatim. §. viri. ¶ Preterea cum ipſa appellatio fuit inutilis in ipſis principalibus appellantibus ⁊ ideo fuerunt ab ipſi⁹ ꝓſecutione repulſi non poteſt eē vtilis in aliquo acceſſorio. vt. ff. de re. iur. cum principalis. ⁊. C. de vſu. l. eos cum ſimi. Sꝫ in cāu nr̃o ꝯtrariū verius vr̃. nā dcā ſnīa nõ trāſiuit in rem iudicatam imo fuit ſuſpenſa ꝑ appellatōem ⁊ exceptio rei iudicate nõ poteſt hre locū ex illa ſnīa cui⁹ effectus per appellatōeꝫ ē ſuſpēſus vel extinct⁹. vt. ff. ad turpil. l. i. §. viri. de penis. l. ij. §. ſi. de iniu. rup. ⁊ irri. teſta. l. ſiquis ex heredato. §. hi autem oēs dicta vero exceptio tūc bene p̄cederet ſi dcā ſnīa diffinitiua nõ fuiſſet ꝑ appellatōem ſuſpēſa ⁊ alꝫ nõ. vt not. Cõpo. de elec. lib. vj. c. ſtatuim⁹ ſup v̄bo appellari. v. ſi vo nõ fuerit ⁊c. appellō eni ſic effectū ſnīe ſuſpēdit qđ veſtiū dñ depēdet exquo tp̄e icipiet vires ſortiri ēt ſi ſnīaꝫ obſeruari ꝯtigat. alio eni tp̄e fingit̃ ſnīa vires habuiſſe tñ lapſu fataliū ꝯfirmat̃. ⁊ alio tp̄e qñ expſſe ꝯfirmat̃: vt. ff. de his ꝗ no. infa. l. furti. §. i. Preterea regla iuris ē cui⁹ officiū officit ei⁹ factū ꝓficit: vt. ff. de pac. l. reſcriptū. §. vl. Sꝫ i populari actiõe fcm̄ ſingularis ꝑſone actionē i iudiciū deducētis ⁊ ſuccūbētis officit cuilibet de pp̄lo: vt. ff. de popu. actio. l. iij. ⁊ de iureiur. l. eū ꝗ. §. in popularib⁹ ergo ⁊ appellō ꝓdeſſe dꝫ cuilibet de pp̄lo qꝛ regula ē infallibilis quo ſuccūbēte alteri ꝑiudiciū generat̃ de eodē appellāte a ſnīe ꝑiudicio releuat̃: vt. C. de app. l. ſi actor. de ꝑcu. l. inuit⁹. ⁊. ff. qñ appel. ſit. l. i. §. vl. Preterea nullū dubiū ē ⁊ oēs fatent̃ ꝙ oēs quoꝝ īterest durāte cā p̄nt venire ad cām ⁊ admittunt̃ in ſtatu i quo cā inueniūt. vt ar. extra ne lite pē. aliqd innoue. c. ſi hi ꝯtra quos. li. vj. ⁊ no. expſſe ꝑ Cõpo. l. c. ſtatuimus. ſup v̄bo appellari i glo. ꝗ incipit qđ ſi capl̃m ⁊c. in. v. ſꝫ ad qđ admittet̃ ille cui⁹ īterest ⁊c. Et i caſu nr̃o ē ſilr. qꝛ cā pēdet iter appellātē ⁊ appellatū ꝗ̄ pēdēte veniūt dci p̄ochiani ꝗ petūt ſe admitti nullū dubiū vr̃ ſꝫ p̄dicta ꝙ dici p̄ochiani debeāt admitti. Nõ ob. ſi dicat̃ ꝙ p̄dicta locū hēbāt i p̄ia inſtātia anꝗ̄ in ea ſnīa lata eēt ſec⁹ aūt vbi ſnīa lata eſt ſꝫ fuerit appellatū. Nā certe talis oppoſitio nõ p̄cedit qm̄ ꝗ̄tū ad hoc ꝙ cā ſemꝑ dici dēat pēdere nõ refert vtrū adhuc nulla ſnīa lata ſit aut ſi ſit lata ⁊ fuerit ꝑ appellōnē ſuſpēſa. ⁊ hoc ſignāter dicit glo. C. vt lite pen. l. ij. in glo. ꝑ ſnīaꝫ diffinitiuā ⁊c. Jnde ē ꝙ oē qđ lꝫ in p̄ia inſtātia ante ſnīaꝫ lꝫ poſt ſnīaꝫ: vt. ff. de ꝯdi. inde. l. elegāter. iij. rñſo. ⁊ de trāſa. l. ⁊ poſt rē in ꝑn. de bo. lib. l. ꝗ cū mulier. §. accuſaſſe. ⁊. C. de tēp. app. l. ꝑ hāc. cū ſi. ⁊ not. ꝑ Jnno. extra de ꝯſti. c. vl̃ hinc ē ꝙ emptori ꝗ ꝓ re empta ꝯuēt⁹ ab extraneo p̄ia durāte inſtātia vēditori denūciare omiſit denūciās appellatõe pēdēte ſuat ſibi de euictõe īgreſſuꝫ: vt. ff. de euic. l. ſi rē. §. vl. ⁊ ibi no. ⁊ ſic durāte p̄ia īſtātia ſil ꝯuēiri p̄nt debitor ⁊ fideiuſſor: vt. ff. de duo. reis. l. iij. §. vl. ſic ⁊ ea inſtātia finita ꝑ ſnīaꝫ applōne ſuſpēſaꝫ potuerūt ꝯuēiri: vt. ff. m. a. l. creditor i ꝑn. ⁊ ꝑ lꝫ fac opt̃e. ff. vt leg. no. ca. l. poſtꝗ̄. §. ipſe. Cõſtat aūt ꝙ durāte cā appellōnis nõ pōt dici cā finita ſꝫ duraret: vt. ff. de bo. lib. l. ꝗ cū maior. §. accuſaſſe. in. ſ. rñſo. Et iō i cā appellōnis pōt corrigi error facti i p̄ia iſtātia ꝯmiſſus ſcm̄ bn̄ficiū legis: vt. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. error facti. ⁊ no. Jnno. extra de ꝯfeſ. c. vl. ergo potuerūt vēire dicti p̄ochiani etiā in ſcđa inſtātia cā appellōnis durāte ꝗ̄uꝭ nõ appellauerint nec appellōni adheſerint. ¶ Preterea appellō ē ꝗdā medicina inuēta ꝯtra morbū ſnīe iniꝗ vt. ff. de app. l. i. Opꝫ aūt medicinā ꝯmēſurari morbo. vt i auč. ꝗ mo. na. eff. ſui. §. ſiqs ergo. ⁊ extra de iura. calū. c. ceterū. Nõ aūt eēt hõa ꝯmēſuratio ſi ſnīa oīb⁹ ꝑiudicaret. appellatio vō vni tm̄ ꝓdeſſet cū ꝯtrarioꝝ ꝗ̄tū vnū vni nocet alteri dꝫ ꝓdeſſe: vt. ff. de leg. iij. l. nā nec id qdē. ⁊ ibi no. Nõ ob. ꝙ ſup̄a dictū ē ꝙ vni⁹ appellō nõ ꝓdeſt alteri vbi non eſt eadē cā ipugnatõis ⁊c. qꝛ illa iura loquunt̃ i pluribus ſenēcijs lꝫ ſit vna ꝓnūciatio ꝗ ſit ꝯtra plures tñ tot cēſent̃ ſnīe quot ſunt ꝯdēnati ꝗ̄tū ad effectū: vt. C. ſi plures vna ſen. fuerūt ꝯdēna. l. i. ⁊ l. ij. hic aūt vnica ē ſnīa lꝫ totū pp̄lꝫ excludēs: ⁊ iō vnica appellōne ſuſpēdat̃ totū negociū ꝗ̄tū ad totū pp̄lm ⁊ quēlibet de pp̄lo: vt. ff. de no. op. nun. l. qꝛ in repūti. ⁊ ad ſena. ꝯſul. turpi. in ſenat⁹. circa ꝑn. ¶ Ad ſcm̄ rñdet̃ ꝙ appellō nõ fuit inutilis ꝗ̄tū ad deuolutioneꝫ ſed ꝗ̄tū ad obiectuū ꝓſecutionē. Jtē appellō iterpoſita a ſnīa lata i curia ſuſpēdit effectū ſnīe ꝗ̄uꝭ iuſte: vt. ff. de his ꝗ no. infa. l. furti. §. i. ⁊ ſic dcā appellō rē integrā ꝯſeruauit ⁊ ꝑ ꝯñs admittunt̃ dicti p̄ochiani ꝗ̄ſi re integra exiſtēte: vt. ſꝫ dcm̄ ē. Et ꝗ̄uꝭ ꝑs aduerſa alleget Cõpo. l. c. ſtatuim⁹. ſup v̄bo appellari ⁊ ſup v̄bo itereſt ad repellēdū dictos p̄ochianos ꝑ p̄dictā exceptionē rei iudicate. certe tñ nihil ibi no. ꝯtra admiſſionē illoꝝ p̄ochianoꝝ qꝛ Cõpo. ibi loqt̃ qñ ſnīa trāſiuit i rē iudicatā. vt. ſ. dictū eſt. ⁊ videat̃ hn̄diriſſe Cõpo. ſup dictis v̄bis qꝛ expſſe faciūt ꝓ admiſſiõe dcõꝝ p̄ochianoꝝ. qđ aūt dictis p̄ochianis nõ obſit ꝙ nõ appellauerunt

uerūt a dcā ſnīa ⁊ nihilominꝰ debēt admitti ad cāꝫ.⁊ ꝙ di
ctā appellōnē īterpoſitā p dcōs appellātes pñt ꝓſeq appꝫ
apte in hēde in legatarijs ⁊ in emptore ⁊ vēditore ⁊ in de
bitore ⁊ in creditore. Nā ſi hēs ꝯtra quē fuit lata ſnīa ab
ipſa appellauerit nedū illa ſnīa intelligit̄ ſuſpenſa quo ad
ipm̄ hēdē ſ; ēt quo ad legatarios qui nō appellauerūt ⁊
ipſi legatarij dcām appellatōem ab hēde interpoſitam ꝓ
ſequi potuerūt vt.ff.de appel.l.a ſnīa.§.idem reſcripſit. ⁊
idē ē in venditore ⁊ emptore ⁊ in debitore ⁊ creditore. vt
co.ti.l.ab executore.§.alio.⁊ ar.ff.ad.l.iul.ō adul.l.ꝯſtāte
in fi.ſeqꝛ ergo ex pdictis ſine obſtaculo aliquo ꝙ articuli
p dcōs ꝓcobianos dati pſertim q nō deſcēdūt ex aliqua
appellatōe ⁊ quos nullus de dictis appellātibus dederit
ſunt admittēdi ⁊ ſup eos remiſſio ꝓcedēda.beatꝰ Hilariꝰ
loquēs de iſta eccīa dicit ſic. ꝓpriū eſt eccīe vt tunc vincat
cū lēdit̄ .tūc intelligat cū arguit̄ tūc ſecura ſit cum deſerit̄
tunc obtineat cum ſuperata videtur.

De reſcri.vel priuilegijs.

⁊ de ꝯſangui.⁊ affi.⁊ de excep.⁊ de clande.diſpen.

CCLVI

¶ Clemēs eps̄ ſeruus ſuoꝝ dei ⁊c.dilecto filio.S.comiti
⁊c.⁊ dilecte i Chriſto filie nobili mulieri.B.comitiſſe ⁊c.
Sedis aplice circūſpecta benignitas ꝯceſſa ſibi deſuper
vtit̄ ptāte ꝓut emergētia negocioꝝ q̄litate pēſata id i deo
ꝯſpicit ſalubriter expedire. Petitio ſi qdem veſtra nobis
exhibita ꝯtinꝫ ꝙ vos mr̄imōiū iuicē p vba ō pñti in facie
eccīe publice ꝯtrxiſtis. Veꝝ qꝛ quōdā.C. vxor tua fili.S.
tali ⁊ meliꝰ tibi filia.B.q̄rto gdu fuit ꝯſanguinitatꝫ ꝯiūcta
fuit nobis ex pte vr̄a hūilr ſupplicatū.vt cū ex ſepatōe vr̄a
ſi fieret grauia ſilr timebat̄ i vtriuſqꝫ veſtrū ꝯſanguineos
ſcādala ſuboriri. Tuqꝫ.B.tpe mr̄imonij pdicti īpedimē
tū hmōi penitꝰ ignorares ꝓuidere vobis i hac pte de opor
tuna diſpēſatōis grā dignaremur. Nos igit̄ q ſalutē ⁊ pa
cē q̄rimꝰ ſingulorꝫ vr̄e ſup hoc ꝓuidere ſaluti dictiſqꝫ ſalu
briter ſcādalis obuiare volētes vr̄is ſupplicatōibꝰ inclina
ti vobiſcū ⁊ īpedimēto nō obſtāte pdicto in mr̄imonio ſic
ꝯtracto remanere licite valeatis auc̄te aplica diſpēſamus.
nulli ergo ⁊c. ¶ Nō cū i pdicta diſpēſatōe fuerit ſugge
ſtū ꝙ ex ſepatiōe dcoꝝ.S.⁊.B.grauia viſimilr i vtriuſqꝫ
ipſoꝝ ꝯſanguineos timebant̄ ſcādala ſuboriri. Querit̄ an
ſi poſſit de ꝯtrario ꝯſtare dicta diſpēſatio ex hoc ſit ſubre
pticia intātū ꝙ nō hēat robous firmitatē. Itē ſi dcā diſpē
ſatio poſſit viciari ex dicta ſubreptōe an.ſ.q vult ſuſtinere
diſpēſationē teneat̄ ꝓbare dcā ſcādala timeri ſuboriri an
aliꝰ q īpugnat diſpēſationē teneat̄ ꝓbare ꝯtrariū. Itē fuit
ſuggeſtū i dcā diſpēſatōe ꝙ dicta.B.tpe ꝯtracti mr̄imōij
īpedimētū hmōi penitꝰ ignorabat. Querit̄ an ſi ꝓbet̄ ſcia.
B.dicto tpe diſpenſatio ſilr ex hoc ſolo ſit ſubrepticia in
tātū ꝙ ſit inualida.ex hoc ſolo fuit ēt ſuggeſtū ꝙ publice i
facie eccīe p vba de pñti mr̄imoniū ꝯtraxerūt. Querit̄ an
poſſet dici ſcm̄ eē publice ſi ſine miſſione bānoꝝ ſit factū ⁊
an ex hoc poſſit diſpenſatio vitiari. ¶ Ad primū vr̄ ꝙ pp
talē falſaꝫ cāꝫ motiuā ſeu īpulſiuā ad diſpēſandū non de
beat ipſa diſpēſatio vitiari ſicut dr̄ ꝙ falſa cā legatū nō vi
tiat.vt.ff.de ꝯdi.⁊ demō.in.v.qd aūt iuris ē.⁊.l.cū tale.§.
falſaꝫ.⁊ inſti.de le.§.lōge magis.⁊ ſm multos falſa cā ma
numittēdi mānumiſſionē nō īpedit.vt inſti.ex q.cau.mānu.
lib.vel nō.§.ſemel.⁊.ff.de manu.vindi.l.iuſta.§.vlt.⁊ hoc
vr̄ ꝓbare tex.extra ō ꝯſan.⁊ affi.qꝛ circa. ¶ Sꝫ in ꝯtrariū
me adducit ꝙ cū diſpēſatio debeat fieri cū cā.vt.j.q.vi.§.
diſpēſatōes.⁊.c.talia.⁊.c.exigūt. Nō ē veriſile dnꝫ papā
ſic iura cōia fuiſſe tranſgreſſuꝝ vt ſine cā rōnabili diſpēſa
ret.vt.C.de inoffi.teſt.l.ſi qñ.⁊ extra de elec.c.eccīa vr̄a.ij.
hoc aūt eſt ꝙ vbi talis ē cā qua nō ſubſiſtēte ꝯcedēs non
eēt alr ꝯceſſurus vt ibi falſa cā ꝯceſſiōem viciat vt in ꝑal.
l.cū tale.§.falſaꝫ.ſ; ſic ē in ꝓpoſito ergo ⁊c. Et ꝓbat̄ h̄ p
tex.legis.ff.de nata.reſti.l.j.in talibꝰ nēpe diſpēſationū im
petratōibꝰ.eo ꝙ in ipſis ſit iuris cōis relaxatio nihil oꝫ fal
ſuꝫ exprimi vl̄ veꝝ taceri.vt.ff.de in ius vocā.l.libertꝰ ad

uerſus pſonā.de elec.c.dudū.⁊ ō ...
enīꝫ reſcripta q̄ ſunt ſm ius cōe ex hmōi exp̄ſſiōe vl̄ ſup
preſſiōe viciant̄.vt extra de reſ.c.ſup l̄ris.⁊ ar.ff.de pecu.
lega.l.cū dnſ circa ꝓn.ergo multo fortiꝰ diſpēſatōes in q
bus ꝓiudiciū vertit̄ ⁊ ius cōe relarat̄.vt.ff.de mili.teſt.l.
eiꝰ militis.§.j.⁊ pro hoc extra de ꝑbē.c.non pōt lib.vi.de
offi.or.c.ex pte.⁊ de ſen.excō.cū pro cā. ¶ Ad ſcdm vr̄ ꝙ
īpugnāti diſpēſatōem onꝰ ꝓbatiōis incūbat vtpote pte
actoris ſeu accuſatoris aſſumēti iuxta regulā gnālem. vt
ff.de ꝓba.l.ij.⁊.C.de proba.l.actor.⁊ pro hoc.C.de accu.
ſinguli.⁊.C.de curioſis ⁊ ſtatio.l.j.li.xij.⁊ hoc vr̄ innuere
lex.C.ſi ꝯtra ius vel vtī.pub.l.ꝓuiri.ibi dū dicit̄ pcū argui
falſitatē ⁊c. Hoc tn̄ dicit Spe.id fieri ex volūtate alr̄ īpe
trās oꝫ ꝓbare.⁊ h̄ no.in ti.de excep.§.nūc videndū.v.lꝫ ꝙ
impetrās facit qd no. Inno.extra de ꝓuile.c.ex pte. Vide
tur ergo in diſpēſatōibꝰ ꝯtrariū.ſ.ꝙ in diſpēſatiōem īpe
trās hēat cām diſpēſatōis ꝓbare verā eē.vt.C.de his q
veniā eta.impe.l.ij. Et nō obuiat his que dcā ſunt hic ⁊ i
ſupiori articulo.c.qꝛ circa extra de ꝯſangui.⁊ affi.qꝛ ibi ñ
dr̄ diſpēſatōem valere ſ; ꝙ diſſimulari pōt vt remaneant
ꝯiuges i copula ſic ꝯtracta ex qua diſſimulatōe magis diſ
pēſatuꝫ vr̄ q̄ ex diſpēſatōe ꝑambula.ar.C.de nup.ſi vt ꝓ
ponis.⁊.ff.ō ſpō.l.in ſpōſalibꝰ.§.j.⁊ no.p Inno.in.d.c. qꝛ
circa. ¶ Ad tertiuꝫ ex pdictis pꝫ rñſio vꝫ ꝙ ex ſcia.B.q̄
dcā eſt ignorare diſpēſatio ſubrepticia reddat̄ eo ꝙ ſcia ⁊
ignorātia ſunt de neceſſarijs accidētibꝰ diſpēſatiōis ipſius
imo.vīꝰ defectus ſup quo diſpenſat̄.vt.C.de inceſ.nup.l.
qui ꝯtra.⁊.ff.de adul.l.ſi adulteꝝ cum inceſtu.§.j.⁊.§.ij.
¶ Ad q̄rtū ⁊ vltimū vr̄ ꝙ lꝫ emiſſio bannoꝝ ſit de ſcripti
iuris neceſſitate.vt extra de clāde.de.c.cū inhibitio.tn̄ ⁊ ſi
ne eis dici pōt mr̄imoniū in facie eccīe ꝯctū ſi ſolēnis hñſi
cio in eccīa ⁊ alie ſolēnitates interuenerūt.de qbus legit̄.
xxx.q.v.alr̄.⁊.c.nullus ⁊.c.nr̄ates.⁊.c.ſequentibus. Eſt
eni facies hois publica qua hō ab hoie diſtinguit̄ ⁊ ad ſi
militudinē celeſtis pulchritudinis figurat̄.vt.C.de pen.ſi
qs in metallū. Si ergo mr̄imoniū in eccīa publice celebra
tur interuenietibꝰ ſolēnitatibꝰ ſubſcriptis dicet̄ in facie ec
cleſie celebrati ſicut patrimoniū dr̄ in eadē facie ꝑmanere
ſi palā ⁊ ſufficialr̄ tale maneat quale priusꝰ.vt.ff.ō admi.
tuto.l.tres tutores.§.vlt.ibi ſed eadē faciē patrimonij ⁊c.

De cōceſ.preb.⁊ ō reſcri.

ꝑmutatiōe.⁊ de rebꝰ eccīe nō alie.⁊ de reſcrip.⁊ de ꝓuile.

CCLVII

¶ Scm̄ tale ē dnſ Nico.papa q̄rtꝰ ꝯceſſit olim bone mēo
rie dnō.G.quōdā Minatē.epꝫ grāꝫ vni di vnā eccleſiā
mēſe ſue ſub hac forma. ¶ Nicolaꝰ eps̄ ſuꝰ ſuoꝝ dei ⁊c.
Poſtq̄ dicto.G.vnione p eū nō ſcā viaꝫ vniuerſe carnis
īgreſſo do.G.epō Minatē.q nūc ex ptāte pdeceſſori ſuo
ꝯceſſa ⁊ auc̄te ordinaria vniuit mēſe ſue ex cāis l̄timis in
vnione ꝯtēus pochialē eccīaꝫ ſcī Medardi de Benaſſa
to Minatē.dioce.ad eiꝰ collationē libere p re ptinētē i cu
ius pochia hñda dat ⁊ meliꝰ vinū habūdat ⁊ ꝯſtituit pcu
ratorē ad apphēdēdū poſſiōnē eccīe mēorate ⁊ dputauit
certū executorē ad ponēdū dictū ꝓcureꝫ in poſſeſſionē p
dictā ⁊ dicta poſſeſſio q̄ſi apphēſa extitit p dictū ꝓcurem
epi ⁊ p ipꝫ ꝓcureꝫ. Aliꝰ ad ipſiꝰ poſſeſſiōis cuſtodiā depu
tatꝰ q ſubſtitutꝰ fuit p multos annos noīe dicti epi in eccīa
mēorata ⁊ dictꝰ eps̄ poſt dictā vnionē pſonalr̄ apphendit
poſſeſſionē dicte eccīe ⁊ i ea fuit plies tāq̄ i ſua ⁊ eā fecit
tāq̄ ſibi annexā ꝓprijs in ſumptibꝰ repari ⁊ dictā vnionē
clero ⁊ pplo dicte eccīe publicauit q̄ oīa ſcā fuerūt p dcm̄
epꝫ abſqꝫ ꝓiudicio magrī Frācīſci Andree rectoris dicte
eccīe tūc in remotis vꝫ in Calabria ſeu ptibꝰ circūuicinis
abſqꝫ licētia ⁊ diſpēſatiōe dicti epi agētis ⁊ eo nō vocato
qꝛ de eiꝰ vita vel morte cū p qnqꝫ vel plies annos abſuiſſet
nō hēbat̄ p dictū epm̄.nec cōiter p alios i curia ſua ⁊ dio
ce.certitudo potiſſime qꝛ et erat oriūdꝰ de ptibꝰ remotis.ſ.
de dioce.Ciſtaricē.⁊ frequēter dictū fuerat eum mortuū
fuiſſe. Procurator tn̄ dicti magrī Frācīſci gnālis ⁊ illi q p

ipſo regebāt vnionē poſſeſſionis apphēſionē ꝛ alia ſupra dicta ſciuerūt ꝛ nūq̄ ƺtradixerūt.nec idē rector ēt ƺtradixit cū p̄dcā ad ei⁹ notitiā puenissent quimo p̄tēdit ꝙ multū placebāt eidē ſubſequēter idē ep̄s ex certa ſcia do. Clemētis pape.v.obtinuit ƺfirmatiōem vnionis p̄dicte ſub hac forma. ¶ Clemēs ep̄s ſeruus ſuoꝝ dei ꝛc. Et poſt h̄ dict⁹ ep̄s iterato apprehēdit poſſionē dicte eccle p̄nte ēt ꝛ ſciēte dcō magr̄o Fran.q p̄dcā dicebat ſibi placere ꝛ p̄uidebat ꝛ hec nota erat publica ꝛ manifeſta in eccl'a ꝛ ciuitate Minatē.ꝛ in.d.eccl'a de Benaſſato ꝛ plurib⁹ aliis locis ꝛ dcā eccl'a dicebať publice ꝛ reputabať eē ō mēſa ep̄i memorati ꝛ ad eā tāq̄ ad ſuā ꝛ ſibi ānexā frequēter idē ep̄s declinabat.demū ſollicitat⁹ idē magr̄ Frācīſc⁹ ꝙ dictā ecclam ꝛ archidiaconatū quē obtinebat ī dcā eccl'a Minatē.ꝑmutaret cū dcō do. Ja.de via cū archidiaconatu Forouilien.ƺſtituit ꝓcuratorē q̄ndā ad faciēdā ꝑmutationē p̄dictā auctē ap̄lica. Sȝ informat⁹ ꝙ ex dcā ꝑmutatiōe fuiſſet ſc̄m p̄iudiciū dcō ep̄o ꝛ eccl'e Minatē.reuocauit dcm̄ ꝓcuratorē ꝓulq̄ ꝑmutatio fcā fuiſſet ꝛ ſpōte ꝓmiſit ꝛ iurauit ꝙ ꝑmutatiōem nō faceret ſupradictā. Cuȝ aūt poſt p̄miſſa ad romanā curiā pſonaľr acceſſiſſet. ꝛ de dcā ꝑmutatiōe multū ſollicit⁹ fuiſſȝ ꝛ eā facere nollet dubitās ꝑdere archidiaconatū Forouilien.ſi p̄dcā eccl'a ō Benaſſato euinceret ꝑ dcm̄ dn̄m ep̄m a dcō dn̄o Jac.ſupradcō. dict⁹ do. Jaco.dn̄o trāſferri volēs ƺuenit ſolēniter ꝛ cuȝ publico inſtr̄o cū dcō magr̄o Frācīſco ꝙ idē magr̄ Franciſcus ī nullo teneret ſibi nec regreſſuȝ hr̄e poſſȝ ƺtra cū nec ad archidiaconatuȝ Forouilien.ſi ƺtingeret ip̄m dn̄m Jacobū obtētu vnionis ꝛ ƺfirmatiōis p̄dictaꝝ nō poſſe effectualr̄ aſſequi ecclam de Benaſſato p̄dictā qb⁹ pactȝ ƺceſſit inter eos dcā ꝑmutatio auctē ap̄lica de p̄dictȝ nulla hita mētiōe ꝛ ꝑ reuerēdū pr̄em dn̄m Jac.ep̄m Peneſtrinū ignorātē p̄dcā fuit auctē ap̄lica ex cā ꝑmutatiōis collata dcā eccl'a ō Benaſſato eidē dn̄o Ja.ꝛ mādatuȝ qd poneret in poſſioneȝ eiuſdē ꝛ hoc factū fuit inſcio dicto ep̄o ꝛ nō vocato nec citato. Porro cū iſta ad audiētiaȝ dicti ep̄i ꝛ vicarioꝝ ſuoꝝ ꝑueniſſent appellauerūt licite a p̄dictis qꝛ ſupradcā oīa ſuppreſſa fuerāt ꝛ expſſum ꝙ dcā eccl'a erat ꝓbat⁹ qd tn̄ nō eſt ſȝ eccl'a ꝓchialis ꝛ curata. ep̄s aūt tp̄e quo p̄dcā acta fuerūt ꝛ ip̄e poſt de mandato ap̄lico pro negocio tēplarioꝝ in Frācia exn̄te procurator eiuſdē ep̄i ad dcāȝ ecclaȝ de Benaſſato veniēs ꝛ nulluȝ in ea ꝑ dicto magr̄o Franciſco q obierat.nec ꝑ dcō dn̄o Jacobo inueniēs intrauit pacifice ꝛ q̄ete nemine ƺdicente ex cāis p̄dictis in ecclam ſupradictā ꝑ iur dicti ep̄i ad ƺtinuādi ꝛ retinēdi ius ꝛ poſſionē ei⁹.ꝛ ex tūc extitit ī eadē ſicut in eccl'a ānexa mēſe ep̄i memorati cuȝ ſupradicta ad noticiā dn̄i pape q dcām ƺfirmatiōem fecerat. ꝛ p̄dicti dn̄i Peneſtrini qui auctē ap̄lica eidē dn̄o Jaco.p̄dictam ecclam ƺtulerat ꝑueniſſent.ꝛ ex p̄te dcī dn̄i Jacobi reqſiti ꝙ in p̄dictis ꝓuiderent eidē r̄nderūt ꝙ nō erat nec fuerat intētio eoꝝ ꝙ in aliquo derogaret ꝑ p̄dcā ep̄o p̄dicto ꝛ eccl'a minatē. Ex qb⁹ q̄rit vtrū dicta gr̄a ſubreptitia aliqd ius tribuat p̄dcō dn̄o Jacobo ī eccl'a p̄dcā. ¶ Super p̄dictoꝝ examiatiōe p̄io ƺſiderādū occurrit nūqd gr̄a dn̄i Nicolai de vnione faciēda fuerit realis reſpiciens.ſ. ecclam Minaten.an pſonalis reſpiciēs pſonā dn̄i.g.Ipetrātis ꝛ certe ƺſiderata forma ƺceſſiōis ipſi⁹ dicēda ē realis. Voluit.n.dn̄s pape ſubuenire defectui quē eccl'a Minatē.patiť in vino arg.expreſſum de aq̄ quo.l.§. p̄mittiť. ꝛ de cēſib⁹.l.iii.§.vlti.de re.iur.in oibus ꝛ no.plene.C.de excu.mu.l.ſordidoꝝ.lib.x. In talib⁹ quippe plurimū nō ƺſideratiōis attēdiť.vt.ff.de leg.iii.l.cū pr̄.§.dulciſſim⁹.ꝛ de le.iii.l.nomē debitoris.§.ſi.ꝛ magis eccl'e quā pſone vr̄ eſſe ƺceſſuȝ.vt.ff.ō ānu.le.ānua.§.a ticio.ō ƺdi.ꝛ de.l.filio de reb.du.l.ciuib⁹.ꝛ.C.ō iur deli.cū aliqs. Et vbi dubiū eēt an pſonalis eēt reale recurriť ꝑ interp̄tatiōe ad ƺcedentē.vt ff.de reg.iur. Merſi⁹ ꝛ de vul.ꝛ pup.ſub.ex fcō.ꝛ extra ō iudi.c.cū veniſſent.xi.q.i.§.ex his oib⁹ ꝙ ſi nō poſſit ƺcedētis hēri copia reale intelligiť niſi ƺtrariū doceať.vt.ff.ō cōdi.prin.bn̄ficiū ar.ff.de ꝓba.ſi pactū.extra de emp.ꝛ vē.c. cū dilecti.de p̄ſcrip.c.ad audiētiā.xvi.q.iii.placuit.ꝛ no.ī ſpec.ti.de inſtru.edi.§.nūc aūt vidēdū.nā vim ƺſtōnis h̄ȝ. xix.di.ī ſūma.extra ō re iudi.ī cāis. Hec aūt īterp̄tatio dn̄i Nicolai hr̄i nō p̄ōt ſȝ ſucceſſoris do. Clemētis q idē cēſetur cū eo:vt.ff.ō iudi.vna eni ē dignitas ſicť vn⁹ ꝓcōſulať vt.ff.ō offi.ꝓcōſu.l.māumiſſe.q vnionē ipſaȝ ex certa ſcia ƺfirmauit incōſequēdo mētē p̄deceſſoris.arg.extra de reſcrip.c.ſtās.ꝛ ar.ff.de leg.i.l.ſiqs a filio.§.ſiqs pleo.cuȝ ibi no.nec huic obuiat qd de pſona dn̄i.G.nūc ep̄i Minatē. dr̄ ꝛ ipſȝ alloquiť. Pleruq̄ȝ eni pſona pacto īſeriť ꝛ nō vt pſonale pactū fiat ſȝ vt demōſtreť cū quo factū eſt:vt.ff.de pac.iuriſgētiū.§.pactoꝝ.hoc ergo p̄ſuppoſito exquo ƺſtat facultatē exequēde gr̄e p̄dicte ad ſucceſſorē tranſire.vt in p̄alle.iurib⁹.ꝛ.ff.de reg.iur.p̄uilia. Reſtat videre nunqd vnio q ꝑ ſucceſſorē fcā valuerit ex auctē lr̄aꝝ ap̄licaꝝ vl̄ ꝙ nō valuit. Voluit nāq̄ȝ papa vnionē fieri dēte rectore eccleſie vniēde cedēte vl̄ decedēte. Sȝ in ƺtrariū facit ꝙ papa nō vr̄ dixiſſe eo cedēte vel decedēte eo ꝙ hm̄ōi caſum voluerit expectari.ſȝ noluit ꝑ hm̄ōi caſuū expſſionē p̄iudicio occurrere rectoris qſcūq̄ȝ ergo alr̄ occurrať voluntati ſcribētis ſatiſfit.vt expſſe ꝓbať.ff.ad treb.mulier.i.ꝛ.ii.riſo.ꝛ.ff.de ƺdi.ꝛ demō.auia.§.pr̄.ꝛ de leg.i.hm̄ōi.§.ſi cui ita. Sȝ h̄ in vnione fcā ſatis ſuccurſuȝ ē p̄iudicio rectoris q erat rector ipſius tp̄is vnionis ꝑ illa vba ī vnione poſita abſq̄ȝ rectoris q eā tȝ in p̄nti p̄iudicio ꝛc.q vba ſunt p̄ſeruatiua iuris ſui:vt.ff.de libe.exhi.l.iii.§.pe.ꝛ.ff.de aq̄ quoti.ꝛ eſti.l.pe.ꝛ.ff.de teſta.tu.idē fiet in.li.rn̄ſo.ꝛ.ff.de bo.liber.ſi pr̄ exhr̄dato. Effect⁹ nempe vnionis ƺſiderato eius collat⁹ ē in tp̄e quo nullū poterit rectori p̄iudiciū gn̄ari ꝑ illa vba in vnione appoſita ſine p̄iudicio ꝛc.ꝛ ſic ē ſeruata volūtas dn̄i pape gr̄am ƺcedētis ꝛ illoꝝ vboꝝ cedente vel decedēte ſignificatio nō ē leſa qꝛ in alteꝝ illoꝝ tēpoꝝ ſiue caſuū exiſtit vnionis effect⁹.vt ꝓbať.ff.de dona.īter vi.ꝛ vxo.qꝛ ī hoc.ꝛ de pac.dota.l.hebius.§.vl.ſm̄ itellectū.alr̄ ſcipit.l.ſi iter.ꝛ.ff.de leg.ii.ſi ita.§.qſqs.ꝛ de hr̄ inſti.in p̄cipim.ꝛ hoc ē ꝙ lex patēter dicit. Prohibet eni ſuū in fuga exn̄tē vēdi ꝛ tn̄ ſi effect⁹ vēditiōis ƺfertť ī tp̄e quo capt⁹ vl̄ habitus erat tȝ vēditio ꝛ nō tp̄s quo aliqd fit ſȝ magis id qd ƺfert attēdiť vt hec ꝓbenť.C.ad.l.fauī.de plagi.l.ſi fuga.ꝛ.ff.de ƺtrahē.emp.ꝛ vē.l.ꝙ ſepe.§.ſiqs amico. Dico ergo ꝙ ꝑ illa vba cedente vel decedēte videreť papa ꝓhibuiſſe p̄ri⁹ fieri ſatis eſt ſuata volūtas ꝛ in id tp̄s vnio eſſe ectualr̄ ē collata nedū qꝛ leges q dicūt ꝙ ſi ali exn̄tē ƺditionē ſit p̄ter vel ƺtra volūtatē ƺditionē apponētis loquiť de ƺditiōe q hȝ ſe ad eē ꝛ nō eē. Illa vō q hȝ ſe ad eē tātū ad naturā pure diſpōnis vel ſaltē ī dictvt.ff.de noua.ſi pupillus.§.q ſub ƺditiōe.ꝛ de ƺdi.inde.nā ſi cū moriar.ꝛ.l.qſi ſub ea hoc aūt ē hm̄ōi qꝛ certū ē ꝙ rector moriet:vt.ff.de ƺdi.ꝛ demō.l.i.ꝛ moriť viuēte eccl'a Minatē.q nō moriť vt.ff.de fun.do.l.ii.ꝛ extra de reſcrip.c.ſi gr̄oſe.li.vi.xii.q.ii.liberti ſicut ꝛ ip̄iū ſemꝑ ē.vt ī auť.quo opor.epiſ.ꝛ eecle.ad ordi.ꝓ.§.vl. Dico tn̄ ſine p̄iudicio ꝙ ſi vnio non tenuiſſet ex vtute lr̄aꝝ ap̄licaꝝ tenuit ex ordinaria p̄tāte ex q ƺceſſuȝ ē ep̄o vnire eccl'as ſibi ſubiectas.vt extra ō exceſ.p̄la.c.ſicut vnire maxie meliora ꝓſpiciēdo ꝛ meliorē ƺditionē eccl'e efficiēdo.vt hic fecit.xii.q.ii.ſine exceptiōe. Ex iuſta cā ꝛ eni ex p̄tāte ſui officii p̄ōt duas baptiſmales eccleſias in vnā redigere.ac terrā vni⁹ eccl'e ad aliā vertere. xvi.q.i.§.ſicut duo.extra de eccle.edi.ad audiētiā.ſic īteligiť qd legiť ꝛ not.extra de reb.eccle.nō alie.c.i. Poſtq̄ aūt p̄tātē hȝ ī reb⁹ eccl'e vt diſpēſet ſm̄ neceſſitatē hn̄tibus p̄ſertim ſibi ac ei⁹ eccl'e ꝛ fribus īdigētib⁹.x.q.ii.ep̄s. Nō dȝ ī dubiū reuocari qn dictā vnionē maxie ex dictis cāis tā vigētibus facere potuerit ſicut pr̄ fami.duaꝝ vel pluriū domoꝝ dn̄s p̄ōt eas vnire cū talia nr̄a deſtinatiōe nō natura ƺſtituanť vt.ff.de leg.i.l.qd ī rep.§.ſiquis poſt.ꝛ onercis īponere vel ſuitutes.ff.cōia p̄di.ſiqs duas.ꝛ pēſiones ānuas eccliis īponere vel ēt viuēte rectore.extra de reſti.ſpo.cū veniſſent.cū ſit lcim⁹ admiſtrator ſubiecte ſibi parochie.

chie. Quãobrẽ ei⁹ noie agere ipſamq3 defendere põt.ex/
tra de ſucceſ.ab iteſt.c.ſi.vbi de hoc p Ho.gnſmo pochia
lẽ eccſa3 ⁊ res ei⁹ aliſ donare ⁊ ↄcedere põt ex cã.iij.q.ij.ſi
epo.⁊.c.ſeq.⁊ no.p dñm Ho.extra de pbẽ.vacã.⁊.c.expo
ſuiſtis.⁊ pbaſ extra de dona.ↄſulta.adeo ẽt q põt gerere
vicẽ duop ↄcedentis ⁊ auctorizãtis. Nã ſi talis poſtea ve
lit ſuã iterponere auctẽ põt ⁊ erit idẽ epo ⁊ iudex.ſic eſt ſi
mile.extra ꝺ elec.c.cũ iter vniuerſas.in ſi.⁊.c.cũ iter cano
nicos.§.poſt hec.nec p alienatiões hmõi ledunſ eccſe cũ
fuerint ad ↄuiſionẽ ipſap ſicut dicta vnio fcã fuit ad reue
landũ penuriã matricis eccſe minatẽ.cui⁹ rõ tãq̃ pcipua
iuuebaſ ⁊ tãq̃ publica q pſerſ puate vt extra ꝺ poſtula.
bone.j.vbi de hoc. Preſertiz cũ priuata vtilitas includiſ
in publica ⁊ maiori vt hic fuit. Prouidẽdo.n.matrici ec/
cleſie puidebaſ eccſe maiori vl minori ⁊ pticulari q vnie/
baſ cũ ps ⁊ mẽbrũ exiſtit eccſe cathedral.ar.C.ꝺ pmipil.
l.vtilitas.li.xij.⁊ fac ad hoc qꝺ no.vij.q.j.ſcias in gl. Epo
eni3 ſi ex talib⁹ cauſis vniẽdo nõ abuſor ſ3 edificator exi/
ſtit puidẽdo ſue cathedrali eccſe q̃ plurimũ indigẽti.xij.
q.ij.aup pſecto talia ad epale offm̃ ſpectãt.x.q.j.regende
⁊.c.ſeq.xij.q.j.pcipim⁹.⁊.c.ſeq.ſicut no.p Inno.⁊ Hoſti.
⁊ eop ſequaces.extra de reb⁹ eccle.ñ alie.in.c.oudũ ſup
vbo deſenſor. In canonib⁹ ẽt apſop ſcribiſ q epo in po/
teſtate ſua res eccſe hẽat ⁊ q eas ſi indiget in neceſſitates
ſuas ↄuertat ita q nihil oĩmode deeſſe valeat ⁊ idẽ ſtatu/
tũ fuit in ↄcilio dñi Martini pape.⁊.xvj.q.iij.ↄcilij. Bra
caren.⁊ idẽ cẽt in canonibus ↄſtitutũ.j.q.ij.epo.xij.q.j.ex
his aũt.⁊.c.ſeq. Cũ.n.facultas eccſe minaten.nõ ſufficiat
ad ſui ipi⁹ ↄſeruatõem nec ſui iuris deſenſiõ e3 vt tangiſ
in vnione pdcã i cui⁹ deſenſiõe publica vtilitas ẽt vſaſ.
vt pria diſtin.ius publicũ cũ gl. Dubiũ ñ vr qn dcã vnio
rõe pceſſit ordiaria ptãte. Nã poſſiones nõ ſolũ eccſap
pochialiũ vep ẽt mõaſteriop in qb⁹ius epale min⁹ reſidet
alienãſ epop auctẽ.xvij.q.iiij.in vẽditõib⁹.xij.q.ij.abba/
tib⁹.liqt q epo q;ex cãis pdictis ordinario iure poterit di/
ctã eccſa3 vnire eã mẽſe ſue humãi⁹ potuit applicare ma
iori charitate fuata q icipit a ſeipſo. Qñ pzio ſibi ⁊ ſuis ⁊
poſtmodũ debuit puidere alij.xix.di.ſi romanop.lxxxvj.
di.nõ ſatis.⁊.C.ꝺ fui.l.pſes.xxiij.q.vj.ſi nõ l3.de pe.di.ij.
charitas ẽ cũ.c.ſeq. Sic enim d3 alios ↄfouere epo q ſe ⁊
eccſa3 ſuã nõ negligat.vt extra de ſmu.eccle.qm̃.li.vj.po/
tiſſime dictis cãis iuſtiſſimis iteruenĩẽtibus q pup zelũ de
notãt vniẽtis ⁊ videm⁹ q pp multas iuſtaſq3 cãs dignitas
metropolitica attribuiſ non hñti ⁊ ſic due ciuitates metro
politice vniunſ qb⁹ pſidet vn⁹ archiepo.C.ꝺ metropo.be/
rito.l.pp multas.li.xj.ſicut vniunſ puincie nõnunq̃ ex cã
qb⁹ pſidet vn⁹ rector nõ diuiſis ſ3 p vnã ↄtinuationẽ mili/
tãs vniuerſis.vt i auc.vt iudi.ſine quoquo ſuffra.§.illud
tñ.⁊.§.hoc aũt ipm iudex.⁊ iã vnit ⁊ diuidit mutãdo rerũ
naturã.ff.finiũ regũ.l.ij.⁊.iij.dũmodo faciat ſine preiudi/
cio vnientis rectoris.vt.extra ꝺ eccle.edi.c.ad audiẽtiã.ij.
ſicut hic ↄprie fcm̃ fuit ⁊ pbaſ hoc expſſe in.d.c.extra de
dona.c.ↄſultatõib⁹.cui caſui multũ inhereo in qõne pñti.
Nec video q neceſſe fuerit vocari rectorẽ eccſe q vnieba
tur q: pñs nõ potuiſſet ↄtradicere cũ effectu.ar.ff.ꝺ fidei/
cõ.lib.l.ergo.§.illud videam⁹.⁊ de re.iu.q põt inuitis nec
eni qcq̃ cũ ei⁹ piudicio agebaſ. Et iõ eo inuito ⁊ ignorãte
fieri potuit.vt.ff.cõia pdi.qui p certũ.⁊ de aq̃ quoti.⁊ eſti.
hoc iure.§.his q.⁊.l.lucio.⁊ de aq̃ plu.ar.l.i ↄcedẽdo ſum
pto ar.a ↄtrario ſenſu vt ibidẽ no.illud ẽt nõ omitto q ⁊ ſi
vnio nõ tenuiſſet pp abſẽtiã ſacerdotis videreſ ↄualuiſſe
ſubſecuto ↄſenſu ar.ff.de pig.ſi fundus.§.j.⁊ de offi.pcõ.
l.iij.§.vl.⁊ de fui.ruſti.pdi.p fundũ. Nec i vniõe forte ne
ceſſari⁹ eſt ↄſenſus capli q: epo i vnione meliorẽ facit ↄdi
tionẽ ſuã ⁊ eccſe ſicut df de alimẽtario q trãſgrediẽdo po
teſt meliorẽ ↄditionẽ ſuam facere ſine pretoris auctoritate
acgrẽdo.vt.ff.de acq.re.do.pupill⁹.⁊ iſti.ꝺ aucto.tu.l pri.
Cetep dcã vnio recte pceſſit tã iur ordiario q̃ auctẽ apo
ſtolica. Sili.n.mõ ⁊ forma meli⁹ potuit fieri put ↄtextus
vniõis oñdit q fieri potuit adeo q ẽt circũſcripta ↄfirma

tione videbaſ valẽ nã ptãs ordiarij nõ impediuit delega
tã nec ecõtra cũ vtraq3 via pcediſ ſicut videmus pſorem
ordinariũ q ſupioris exeqſ iuriſditionem cõmiſſam.ff.de
offi.eius cui mã.eſt iuriſditio.l.⁊ ſi pretor. q̃uis ſecus ſit
qñ ordiari⁹ pcedit nõ vt ordiari⁹ ſ3 vt purus delegat⁹ ni/
hil pprĩũ imitãdo ſ3 mãdatũ ſupioris exequẽdo.ff.e.ti.l.j.
§.q mãdatũ. Hic aũt vtraq3 ptãs icludebaſ q fieri potuit
cũ tenderet ad eũ finẽ.ſ.vt vnio tẽret q̃uis duab⁹ diuer/
ſis vijs. Nec credẽd⁹ ẽ vniẽs gen⁹ ordiarie iuriſditõis eli
giſſe ad impugnãdã vnionẽ ſ3 magis vtroq3 genere valu
iſſe pp fortuitos caſus ⁊c.vt.ff.de teſta.milita.ſi miles.nec
diuerſis vijs vtẽs pbibeſ.vt.ff.de hf.peti.l.luci⁹.C.de in
offi.teſt.l.cũ q niſi tẽderet ad diuerſa.ff.de bo.lib.l.ſi pro/
nus ex miore cũ ſimi. Teſtõr ẽt pt facere ſcripturã validã
in qua pcedit duplici via tã iure teſti q̃ iure codicilop.ff.
de vul.⁊ pu.ſub.cohfdi.§.cũ filie vbi vr hoc expſſu3 quẽ
admodũ ſolem⁹ faceſ cũ aliqd agẽdũ intẽdim⁹ ⁊ quotiẽs
incertũ ẽ q actio poti⁹ cõpetebat nobis. Nã duas actio/
nes dicam⁹ q̃uis altera ſit ſufficiẽs ad obtinẽdũ q nos cõ
tingit.ff.quop lega.l.j.§.q aũt.C.de codicillis.l.vl.q locũ
habuit marie in hoc caſu qñ diuerſis vijs ⁊ diuerſis iuri
bus ↄpetẽtib⁹ vtpote auctẽ aplica ⁊ ordiaria vtebaſ.ff.ꝺ
puatis delic.l.nũq̃ de actio.⁊ obli.l.q fuũ.facit ẽt qꝺ not.
vj.q.j.imitare.⁊ illꝺ ſcire plati debẽt ⁊c.xj.q.iij.pcipue.⁊
ẽ hoc ſatis expſſu3.extra de pb.c.niſi eẽnt.⁊ de pſump.li
teras. Reſcriptũ ẽt q impetrãdi dat facultatẽ p pſidẽ qui
alſs erat ordinari⁹ extra ordinẽ exeqſ.ff.de reli.⁊ pſump.
fu.ſiqs ſepulchp i pn. Ex qb⁹ mãiſeſte app3 q tã ex vtute
lrãp aplicap q̃ ordiaria ptãte.⁊ ex vtraq3 ſimul iũcta po/
tuit de iur pcedere ipſa vnio.⁊ ſic nõ vr neceſſaria ↄceſſio
aplica nec ei⁹ ↄfirmatio ad faciẽdã vnionẽ pdictã cũ ſuffi/
cere videaſ ptãs ordiaria a iur ſemel ↄceſſa.ff.ꝺ ↄdi.iſti.
q ſub ↄditõe.§.ſi.C.de theſau.l.j.li.x.nõ tñ pdictis ſuper/
uenĩẽtibus viciaſ cũ habũdãs cautela nõ viciet rẽ agen/
dã.C.de teſtis teſtm̃ nõnũq̃ enim q de iure cõi liez faceſ
nihilominus impetratur a papa.extra de procura.c.q: in
cãis.⁊ dato q ſi aliqs defect⁹ fuiſſet in vnione pdicta deſe
ctus ille vr eſſe ſupplet⁹ p ↄfirmationẽ aplicã ex certa ſcia
ſubſecutã q facit valere id qꝺ patiebaſ defectũ.vt extra ꝺ
accu.c.ad petitionẽ.ſicut adoptio nõ iure fcã p ↄfirmatio/
nẽ pncipis roboraſ.ff.ꝺ adop.additio.ſic ⁊ donatio inua/
lida p pncipẽ ↄfirmaſ.C.de dona.iter vi.⁊ vxo.l.donatio.
⁊ pprie ↄfirmatio facit illud qꝺ erat inualidũ valere.extra
de trãſac.c.ij.no.ẽt.xj.di.qs neſciat ſic ⁊ hrditates q.l.xij.
tabulap ↄfirmanſ dicunſ obuenire ex ipſa.l.ff.de v.ſig.l.
lege.nã q ↄfirmat dat i auc.de deſen.ciui.§.iteri3.ff.ꝺ hr.
iſti.l.aſſe.oĩa eni nrã merito facim⁹ qb⁹ auctẽ nrã3 imparti
mur.C.de vete.iure enuc.l.j.§.oĩa eni ⁊ facit p hoc extra
de ↄfir.vti.vel inuti.c.venerabilis.ſic ⁊ ſnĩa q alſs non tene
bat ↄfirmaſ p papã.iij.q.vj.hoc quippe.qꝺ aũt fuerit ↄfir
matio ex certa ſcia appet q: ↄtineſ i ipſa q ex certa ſcia ex
titit ↄfirmata nõ ergo locut⁹ ẽ ↄiecturis.de v.ob.qcqd.⁊.l.
ↄtinu⁹.§.cũ ita.⁊ ſic nõ l3 dicere ipſa3 ↄfirmationẽ ex cer/
ta ſcia nõ pceſſiſſe.extra de pbẽ.ſi motu pprio.li.vj. Ois
eni ſolẽnitas p hmõi ↄfirmationẽ ſuppleſ.extra de trãſla.
c.j.de fide iſtru.iter dilectos.§.cetep.adeo q eqparãdũ ẽ
priuilm ↄfirmationũ ex certa ſcia nõ expſſo tenore priuile
gij q ↄfirmaſ ⁊ illꝺ qꝺ expſſo tenoſ ↄfirmaſ. Nã vtraq3
ↄfirmatio ſupplet ſolẽnitatis defectũ.vt i.d.c.venerabilis.
⁊ vr notari p Ho.co.ti.c.vlt.⁊ p eũdẽ.extra de offi.dele.c.
paſtoralis.in.j.col.⁊ eo.c.ſup vbo donec. Quãobrẽ de ↄ
firmatõe hmõi ⁊ ei⁹ iurib⁹ nõ ẽ ampli⁹ diſputãdũ cũ dicat
ex certa ſcia ſe feciſſe. Nã vlteri⁹ dubitare inſtar ſacrilegij
obtineret.C.de cri.ſacri.diſputari.xvij.q.iiij.§.q aũt.nã in
iuriã facit iudicio reuerendiſſime ſinodi q ſemel iudicata
ac rõne diſpoſita reuoluere conaſ.C.de ſum.tri.l.nemo.
Talis nãq3 ↄfirmatio ex certa ſcia fcã ab eo ẽ precedẽtis
facti firma collatio ſiue collata firmatio ius firmũ tribuẽs
⁊ oẽ3 defectũ ſupplẽs extra de ↄceſ.prebẽ.pppoſuit.⁊.c.ex
pte aſcẽſus.⁊.c.ſeq.de elec.illa.⁊ no.plene p Hoſti.i ſum.

de ꝯfir.vti.vel inuti.§.qd ſit.in verſ. ſallit cui⁹ qdē vnionis effect⁹ eſt vt vires attribuat rei ꝯfirmate ſi aliqd in curia vł impitia omiſſum fuerat ꝛ nō ſolēniter ſcꝫ ſolemne. vt in dictis iurib⁹.ꝛ.ff.de pac.l.vlti. Et inutile vel īfirmū efficax ꝛ valle reddat vt.ij.q.j.c.ſi.extra de ꝯceſ.pbē.c.cōſtitutus ꝛ.d.c.ex pte aſcē ſuo.adeo ꝙ vbi pncipis ꝯfirmatio intercedat robur accedit legitimū ꝛ imitat nāṁ rei ſuper qua accedit ſi inefficax fuerat.C.de rei vx.ac.l.j.circa pn.ꝛ trāſactiōem pſonalē realē fac qͦ ē multū notādū in caſu iſto.extra de trāſac.c.venies niſi aliō expmat extra de pbē.c.niſi eēnt.§.pe.ꝛ ſi.facit ēt.C.cōia de le.l.j.ꝙ autē talis nā ſit dcē ꝯfirmatōis ex certa ſcia ē cōis opinio doc. que tangit in iurib⁹ allatis ꝛ ſpālr p dños Inno.ꝛ Hoſt. de ꝯſti.cū acceſſiſſent ſup vbo ꝯfirmatio de tran ſac.c.j.in glo.vbi ēt no.illud qͦ antea nō valebat incipit valere poſt ꝯfirmatōem pdictā ſicut ꝯtingit ꝙ papa ꝯfirmat ex certa ſcia ſtatuta laycoꝝ ſuper eccleſiaſticis ſcā ꝙ antea erāt nulla ipſo iure ꝛc.extra de ꝯſti.c.cū eccla.lxxxvj.di.bū qdē ō p dictis ibi ēt no.ſup dcō.c.venies ꝛ de ꝯfir.vti.vł inuti.venerabilis de fide inſtru.īter dilectos ꝛ de relig.do.ꝯſtitutos ꝛ plene no.Hoſt.de vigore dicte ꝯfirmatōis i ſumma titu.de ꝯfirma.§.qd ſit effect⁹ in verſu ꝛ no.in vſa effect⁹ aūt.fondata igiē vtute ꝛ efficatia vnionis.ꝛ ꝯfirmatōis huiuſmōi liquet ecclam ſolidatā eē ꝓprietati mēſe epalis eccleſie Minatē.ꝛ p vnionē pdictaꝫ fuiſſe mutatā ei⁹ ſtatuꝫ ꝛ nām adeo ꝙ lꝫ pus eēt rectoria ꝛ eccleſiaſticū bñficiū p ſe ſubſiſtēs. Per vnionē tñ pdictā deſijt eē talis ꝛ ſcā fuerit pe mēſe pdicte lꝫ vnionis effect⁹ ꝯſiderato exitu quo ad emolumēta exinde ꝓueniētia collat⁹ fuit in tpe quo nullū potuit rectori piudiciū gnāri p vba illa vnione appoſita ſine piudicio rectoris ꝛc.qͦ fieri potuit vt extra de dona. c.ꝯſulatiōib⁹ de reſti.ſpo.c.cū veniſſent ꝛ ſic p ꝯñs eccla ipa vt rectoria vł eccleſiaſticū bñficiū p ſubſiſtēs vacare nequiūt nec pmutari potuit vel ꝯferre iuꝛ cōi ad hoc ō ꝯſti. c.cū acceſſiſſent de deſpō.ipu.c.ad diſſoluēdū cū ſi.ꝙ aūt dcā eccla motata nā ꝓpria ſecuta fuerit tāq̄ꝫ minor nām mēſe eccle Minatē.tāq̄ꝫ maioris ꝛ eidē ſubiecta ſit ꝛ affecta ita ꝙ aſſumēs ei⁹ naturā deſinat eē qͦ erat pus.qͦqꝫ ꝯſuetudinē ꝛ pullegiū ac ſtatū mēſe ſequiꝛ poſt vnionē pdicā ꝓbaꝛ extra de ſtatu mona.c.recolētes.§.vlt.qͦ eniꝫ alteri aggregaꝛ eiuſdē dꝫ imitari naturā vt ibi ꝛ ne ſede vacāte.c.j.xvj.q.j.ꝛ tpis qͣlitas ꝛ.c.ſeq.ad idē.ff.ſi qͦ cau. l.ſi cū.§.iniuriaꝝ de edē.quedā.§.nihil intereſt.viij.diſt.q ꝯtra extra de vo.ꝛ vo.redēp.magne.§.cū igiꝛ po.n.ſic dꝫ ſuo vniuerſo ꝯgruere ꝛ ab eo nō diſcrepare nec ab ei⁹ nā diſcedere vt ibidē.ꝛ.xij.di.nō dꝫ.Erat.n.ꝯnexa dicte mēſe p vnionē pdictā ergo qꝛ erat ei⁹ natore extra de ꝯſtit. trāſlato.ſeqōes eē tāq̄ꝫ magis dignū extra de cele.miſ.c. cū marthe.§.qͣſiuiſti de ꝯſe.eccle.vł alta.qͦ in dubijs de arbi.c.p tuas.xiij.q.ij.nō eſtimem⁹.ff.de rei vē.qͦe religioſis ꝛ optie.ff.de vſuc.cū q hēdes de duob⁹ reis.l.vlti.i ſi. extra de offi.dele.pterea de cēſi.eccleſijs de pul.qꝛ circa de offi.Archidiacōi.c.vlti.de ap.c.vna.viij.di.quo iuꝛ.j. q.iij.ſi qͦ obiecerit.j.q.j.ſicut tpo.xxij.q.ij.ſi qͦ pueri⁹.xij. q.ij.cognoſcim⁹ ꝛ ſic dcā eccla nō vacuit nec potuit vacare nec aſr nec vacuit mēſa ꝛ eccla.Minatē.quoꝝ ē pꝰ vnica vtpote interueniēte vnione ꝯiectura ꝛ ꝯfuſiōe ō minori re ad maiorē factis ſic videm⁹ de brachio p rep nonē ꝛ ꝯfuſiōem ſtatue iniūcto ꝛ vnito ꝙ in tātū adhereat nature ipi⁹ ſtatue ꝙ ēt ſeparatū nō redit ad pore dñm.ff. de rei ven.l.in rē actio.§.itē quecūqꝫ p trāſlatiōem.n.ſcꝫ interueniēte vnione pdicta applicata fuit ſicut videm⁹ ꝙ vbi oñium rei q de ſui natura erat venalis ꝛ obligabilis tranſferꝛ in minorē cui⁹ res ſinglr vēdi.ſeu obligari nō pt eoipſo in puncto incipit venditio obligari poſſe quare ſtatim naturā imitaꝛ.ff.de reb⁹ eoꝝ.l.j.§.ſi mior.Nā pueatio ꝯditionis vnius rei alteri⁹ ꝯditōis opaꝛ igreſſum.xxij.q.j. cum renūciatur. Nec dubitandum eſt quin natura dicte eccleſie motata foerit p vnionē ꝛ ꝯfirmatōem que rite vt pallegatū eſt pceſſerūt aucte aplica q tāq̄ꝫ pnceps rerum

mutat naturā vt inſti.de actio.§.fuerat.in.d.l.j.de rei vxo. acti.cū ſit dñs oium ſp ſiuū.xxij.di.ocs.xix.di.in memoria. xxj.di.l nouo.xxij.di.§.j.xxiiij.q.j.loqꝛ cū ſi.ꝛ de nihilo aliqd facit.xvj.q.j.§.ſi.extra ō his q fiūt a pla.ſine ꝯſen.ca.c. cū aplica.illud aūt ꝯſtat plus eē ꝙ de nihilo aliqd fiat q̄ꝫ ō aliquo aliud de ꝯſe.di.ij.re vª gnimo ſi dici poſſet dictaꝫ ecclaꝫ p reſignationē vacauiſſe ſeqreꝛ ꝙ eo ipſo ex tūc cōmoditas ꝛ pceptio fructuū q l vita rectoris penes ipſuꝫ reſiderēt mēſaꝫ ſeqreꝛ adeo ꝙ fruct⁹ q exñte rectore erat formalis ipſo cedēte vel decedēte ē fact⁹ cauſalis.ff.ō vſufr. l.iij.§.ne tñ loquor de titulo ſiue ꝓprietate eccle ꝓut accipiꝛ p dñio qꝛ indubitatū ē ꝙ illud nō vacauit nec vacare potuit p ſcꝫ rectoris imo rectorē habuit epꝫ cui⁹ mēſe iā q̄tū ad ꝓpetatē accreuerat q ꝓprietas aū ꝛ poſt ab vnione citra fuit ꝯtinuata ſicut moriente vel alter deſinēte aliq vſufructuario reſpectu ꝓpetarij dicūt iure ꝛ iō nō rector q̄uis pri⁹ ſꝫ viſitator tñ debuit reputari.extra de preben.c. extirpāde.ꝛ.c.expoſuiſti.cū ibi notatis.nec ſm pmū ſtatuꝫ ſuū ſed ſm naturā ꝛ ſtatū mēſe cui accreuerat cēſeri dꝫ.extra de ſtatu mona.c.recolētes.ne ſede vacā.c.j.cū ibi no.ꝛ ar.extra de pbē.c.ſup eo.li.vj.ꝛ hētur expſſe.ff.de publi.ſi ego.§.ꝙ tñ.ꝛ de pac.do.īter ſoceꝝ.§.cū iter.Nā p vnionē ꝛ ꝯfirmationē hmōi ſtatim fuit ius acqſitū mēſe in dcā eccleſia ſic vnita ꝛ in re ſine piudicio tñ ꝯmoditatis fructuū quādiu rector eā teneret q vnio ꝛ ꝯfirmatio trāſtulerūt eccleſiā vnitā in ius ꝛ vniuerſitatē mēſe pdicte ipſo ſcō ſicut ius crediti ipſo ſcō ꝯfundiꝛ p additionē hēditatis factā a creditore lꝫ poſſeſſiōis traditio ſeu adeptio nō ītereēiſſet ad hoc.extra de reſti.ſpo.c.cū veniſſent.C.de ſacroſan.eccle.l.ſi.ar.ff.de ſepatiōib⁹.l.j.§.ꝯfuſus.ꝙ aūt dicta eccleſia affecta eēt mēſe adeo p vnionē pdictā ꝙ nulla aliēatio fieri poſſet inuito epo q̄uis viuēte dcō rectore ipſaꝫ vēdicare nō poſſet ꝓbaꝛ notabiꝛr.ff.ō ſepatiōib⁹.l.creditorib⁹.j. rñſo.ꝛ de ꝯdi.cā data cā nō ſecu.l.ꝙ ſtuus.§.dōec ꝛ appet in re ſuppoſita reſtōni faciēde l diē q lꝫ ante diē p fideicōmiſſuꝫ peti nō poſſit alienari tñ nō pōt interim ꝓrogari:vt C.cōia de le.l.vlti.§.ſꝫ qꝛ vſa maieſtas.ꝛ noteꝛ tex.q ibi poniꝛ ſꝫ ſciat hoc qͦ alienū ē ꝛc.ꝛ rō q ibi poniꝛ qꝛ ſatis abſurdū ꝛ irratōabile ꝛc.qꝛ hñ faciūt ad qōnē iſtā ad hoc.ff. de adop.leg.l.cū ita.§.q̄ſitū. His breuiter ſic decurſis reſultat ſolo qōnis vtrū ille q ex dcā pmotatōe aſſecut⁹ fuit dictā ecclaꝫ quā dicit eē prioratū nulla fcā mētiōe de conceſſione vnione ꝯfirmatōe aplica ꝛ poſſeſſione p ipm epm apphēſa ius hēat i eadē eē dicēdū ꝙ nō. Prio qꝛ dcā eccleſia i curia nō vacauit ꝛ p ꝯñs i ea nō potuit pmutari vł ꝯferri. Scdo qꝛ reſcriptū aplicā ſup dicta pmutatōe obtētū fuit ſubrepticiū expſſa falſitate vel ſaltim veritate tacita impetratū. Tertio qꝛ dicta reſignatio nō bona fide ſꝫ fraudulēter pceſſit de ſcō fraudādo ius mēſe pdicte ꝙ aūt dicta eccla i curia nō vacauerit p reſignatione dicti rectoris ꝯſtat qꝛ vt.ſ.plene ꝓbatū ē erat mēſe vſui antea deputata ad hoc qͦ legiꝛ ꝛ no.extra de reſcrip.c.ſi pp.li.vj.nec intētionis dñi pape fuit ius pimere vnionis ergo ipſa vnio inconcuſſa ſicut pri⁹ pmanebit ad hoc qͦ legiꝛ ꝛ no.de ver. ſig.c.dilecto filio.lxxxv.di.c.j.in ſi.ꝛ.ff.ne qd i lo.pub.ſiat. l.ij.§.merito.Ho.eni papa nūq̄ꝫ itēdit dare lras piudiciales alteri niſi expſſe agaꝛ ad hoc qͦ no.p Archi.de reſcri. c.cū aliqb⁹.ꝛ.c.q̄uis.ꝛ de pbē.c.ſi poſtq̄ꝫ.ſup vbo nequit. li.vj.faciꝛ ēt extra de ꝯſti.c.cū acceſſiſſent.ꝛ de deſpō.ipu. c.ad diſſoluēdū.q̄uis eni dict⁹ rector q̄diu ipe vellet tenere ecclaꝫ nō debuerit eijci.extra de dona.c.ꝯſulationib⁹. affecta fuit p dictā vnionē mēſe epali ſic ꝙ nulla vacatio ex tūc potuit dici nec locū hūit l eadē vt ibi ꝛ.c.cū vēiſſent. de reſti.ſpo. Dñs eni papa p ꝯceſſionē ꝛ ꝯfirmationē affecit dictā ecclaꝫ mēſe adeo ꝙ eā dediſſe vł.extra de dōa.c. vl.ar.ff.de ꝯhē.emp.ꝛ vē.l.q tabernas.C.de iudi.l.aptiſſimi.ff.de teſta.tu.l.iij.ꝛ de le.ij.vnū ex familia.§.ſi de falcidia.Nō cū indefinite ipſaꝫ dedit ꝯcedēdo.ꝙ vnā eccleſiā vnire valeat mēſe pinde ē ac ſi ēt ipſaꝫ dediſſet:vt.ff.ō le. ij.ſi chor⁹.qꝛ idefinita egpollet vli.ff.de vſufru.leg.vxorimee.

mer. Hinc ē q̄ re ī genere legata ipſius rei electio vł eē le gata q̄ electiōe ſecuta ſtatim eligēs efficit̄ dn̄s rei electe vt hic fuit. ff. q̄ r a q. nāu. libe. ſi ſtat. l. optio. r ō le. j. ſi fuꝰ. §. cū hoc. r de adop. leg. l. ij. r. l. mācipiorū. Uñ ps q̄ tale bñ ficiū affectū mēſe cuꝰ rector. i. epūs viuebat pmutari nō potuit aīq̄ ēt parū operent̄ priuilla ꝯceſſionis r ꝯfirmationis aplica ſi nulla de eis habita mentiōe vnitū bñficiū pmutari poſſit cū alio vel ī aliū trāſferri inuito epo vō rectore pdicto ar. ff. de leg. j. ſi qū. extra de priui. q̄ intētōis pfecto nō defendēdus vł dictꝰ ambiēs pmutare volēs q̄ vniētio rectoris eccl'az aſſeq̄ voluit. vj. q. j. nō ſuit. ſicut eni nō dēmꝰ eē ſoliciti de hēditate vniētis. ff. de vul. r pup. ſub. l. ij. §. interdū ſic nec pati dēmꝰ nos in locū rectorū vniētiū adhiberi. extra de ꝯceſ. pbē. c. j. r. ij. in prin. r. c. poſt electionē. r facit extra de pbē. c. bñficia. li. vj. r. C. ō pac. l. vl. r ſi dicat̄ q̄ ſaltim tenuit reſignatio r vacatio vſufructꝰ q̄ reſideret penes rectorē quaſi p hoc q̄ iſte pmutās vtere t̄ r ille rector vti videret̄ maxie hīto pcio vel alio bñficio equalēte non ob. q̄ vſufructꝰ ſic formalis reſideat penes eū a tpe vniōis pdicte q̄ in aliū ius quoquomō trāſferri nequit vēdēdo cedendo nec etiā pmutādo q̄uis ꝯmoditas r pceptio fructuū vēdi r alienari poſſit viuēte vſufructuario r iure vſufructꝰ penes eū manēte prout clare legit̄ r no. ff. de picu. r ꝯmo. rei vē. l. neceſſario. §. vl. r ſic īntelligit̄. ff. de vſufru. ar boribꝰ. §. vſufructuariꝰ. r. l. nō vtit̄. r. l. ſi ls cū ſi. Cū eni vł ctꝰ rector añ vnionē vſumfructū ſolū formalē non cauſalē hz vt ps p ea q̄ legunt̄. extra de pecu. cle. c. vl. ff. de vſufru. l. iij. §. ne tñ ſup vbo reuerti multoſonꝰ ſuit reſtrictus poſt vnionē r ꝯfirmationē quo vſufructuariꝰ ius vſufructꝰ vēdat vel alienet nō in ſic volētē aegrere trāſferat̄ ſz ppcietati ꝯſolidat̄ eoipſo vt expſſe legit̄. ff. ō iure do. ſi vſufructꝰ r. ff. ſo. ma. l. vſufructu legit̄. r no. Inſti. de vſufru. §. itē finit̄ in verſu. nā ex ꝯtrario q̄ pp liquet pdictos pmutare volētes nihil egiſſe q̄tū ad ſtatū vſumfructū eccl'e mēorate q̄ vt pactū ē eā nequerūt vacātē facere nec ēt pceptiōez ſeu ꝯmoditatē fructuū qſi hoc nō agebāt. C. ō dona. añ nup. pollicitatiōe. extra de offi. deleg. c. cū ſup abbatia pfecto vacatio eccl'a nō vł q̄ aliā ptinet ſic iſta erat affecta mēſe epali ſicut dicimꝰ ſi eē vacuā poſſeſſionē q̄ ab alio poſſidet̄ corpore vel aīo vel ēt detinet̄. C. de acq. poſ. l. ſi in vacuā. ar. ff. de ver. obli. ſtipl'o iſta. §. j. r plene no. C. vñ vł ꝯquerebat̄. Preterea illō ius qō penes rectorē reſiderat ſic fuit affectū ſaltē ſpe pptietas mēſe qō ēt exñte rectore dn̄a credebat̄ ſicut dicimꝰ in hēditate pſna. ff. de lib. r poſt. in ſuis in ſti. de here. q̄ ab inteſta. de. §. finaūt in ſi. adeo q̄ deſinente rectore in momēto illud ius tn̄ momētaneū oſtendit̄ ad menſam pertinere quēadmodū dicimus de vſufructu rei ſeruo vel filioſa. legato ſub cōditione vt in libertatis ſtatū pducent̄. C. de bo. lib. l. vlt. nec per momētū vacauit. ff. de acq. here. placet quinimo vbi deſijt rector eſſe r ius vſufructus ei ꝯpetere ſtatim tenuit cū menſa abſq̄ aliquo interuallo ar. optimū. ff. de excu. tu. ſi is qui tres in prin. ſicut ēt dicit̄ de herede neceſſario inter cuius additionē r teſtatoris mortē nullū eſt mediū: vt. ff. de le. j. ſi poſt mortē. in. iij. riſu r. l. q̄titū. §. j. in verſu neceſſario aūt īntātū q̄ rector r ꝯnētio de pmutādo vł aīs nō potuit officere mēſe pdicte C. cōmunia de le. aūt. res in li. feudorū de inueſtitura de re aliena fcā. §. qd ergo. ff. de aq̄ plu. arcē. in ꝯcedēdo r. l. ſe. cū ibi no. ar. extra de pbē. niſi eſſent in ſi. r de trāſac. de cetero in ſi. Cū igit̄ nulla vacatio fuerit p ꝯſis nulla collatō ſicut nec rumpit̄ gradꝰ qui nullus ē. ff. de iniuſ. rup. r irri. teſta. l. nā r ſi in ſi. j. rñſi ar. j. q. vij. daibertū pro tāto cautū ē q̄ vbicūq̄ alicui ſcribit̄ p ſedē aplicam vt ab aliquo bñficij qō obtinet reſignatiōe recepta ipſm alteri ꝯferat illud adimplere nō pt ſi beneficia hmōi p reſignatiōem nō vacēt ſicut nec dcā eccl'a vacauit in curia vt dcm̄ ē. ſ. extra de reſcrip. c. ſuſceptū. li. vj. r facit de pbē. c. q̄uis. r. c. cuz ī illis ſuit quoq̄ ſubreptitiū reſcriptū ſup dcā reſignatiōe exquo pmutatio ſequebat̄ obtētū r hoc duplr vz p ſuppreſſiōem veritatis r expſſiōem falſitatis. Tacuit. n. ipetrās

dcām eccl'am mēſe epali vnitā r vnionē fuiſſe a ſede apoſtolica cōfirmatā dictūq̄ epm vtute pmiſſorū poſſiōnē dicte eccl'e fuiſſe aſſecutū quorū taciturnitas obreptiōez inducit extra de ꝯceſ. pbē. c. cū nr̄is de ſen. r re iu. cū inter monaſteriū. Nā talis ſubreptio nullū reddit reſcriptū q̄ ī reſcriptis hmōi ſup bñficijs obtētj ſubreptio ea vitiat extra de reſcrip. c. ſup l'ris cū materia ſua nec cuiq̄ venit in dubiū q̄ ſi dn̄s papa ſciuiſſet pdictā. ſ. reſignationem hmōi nequaq̄ admiſiſſet q̄ iniquū fuiſſet qō nō dz eē bñficiuz pricipis. ff. ō vul. r pu. ſub. l. ex fcō circa pri. nec ē viſimile papā ſub tali gnāli pmutatiōe ꝯceſſiſſe qō ſpālr nō fuiſſet viſilr ꝯceſſurus extra de re. iu. in gnāli. ff. de pecu. q̄ pecu lij facit ad pdcā extra ō reſ. c. cetez. r. c. ex tenor̄ cū ibi no. p Ber. r Mo. pleniz vbi p talē ſuppreſſiōez bñficiale reſcriptuz obtinetur extra de reſ. c. caplm ſancte crucis. r. c. abbatē. r. c. j. q̄nimo. de toto ꝯceſſu habito vtute primi reſcripti opz vt fiat mētio. in. ij. reſcrip. alr non valeret ſicut eſt ī ppoſito. nā ī dicto reſcripto reſignatorio nulla fit mētio de puilegio gr̄oſo r ſcdo ꝯfirmatorio virtute quorū dicta ꝯceſſa vnio q̄re nō vz dictū vltimū reſignatoriū extra de reſcrip. cū ordinē ō fide pſby. ex tua dato q̄ reſcriptū eēt alſs iure ꝯſentaneū. C. ſi ꝯtra ius vł vti. pub. r ſi legibꝰ C. de ſacroſan. ec. puilegia ſic nec vz ſilr p obreptiōem obtēta. ff. de fideicō. lib. cū vo. §. hoc ſignatꝰ r q̄cq̄d vtute litterarū bñficialiū p ſubreptiōez obtētarū fit caret effectu. extra de offi. vica. c. tua r de reſ. c. ad audiētiaz r de ſen. exc. cū p eā. r fac ad hoc. xxxv. q. ix. c. veniā. ff. de iudi. l. ſi ptor §. marcellus. de reb. eorū qui ſub tut. vł cur. ſunt magis. §. manet actio ad carbo. l. iij. §. puberi. q̄ aūt dictū reſcriptū reſignatoriū r qōcūq̄ aliud ſup bñficialibꝰ obtētū p ſubreptiōem hmōi nullū ſit ipſo iure nec valeat ꝯceſſus ex eo hitꝰ vł ſubſecutꝰ pbat̄ per plura iura. extra ō reſcrip. c. ad aures ibi dū vł l'ras in qbꝰ actor nomē ſuū ſupprimit dignitatis vires nolumꝰ obtinet̄ rc. r. c. ſi. ꝯſtitutꝰ circa ſi. ibi q̄cq̄d factū ē occaſiōe l'rarū ipſarū irritū decernatz. c. ſi. c. ad audiētiā. ij. in ſi. r. c. dilectꝰ filiꝰ abbas ī ſi. r ꝯcordat extra ō pri. c. cū oliz. ij. §. nos igit̄ q̄ decre. mīm vł facet̄ ad caſuz de quo q̄rit̄ ī pñti p ea r q̄ ēt no. Inn. r eius ſequaces q̄ aliq̄ l'ra pindicialis nō dz trāſire in curia romana ſine audiētia r q̄ l'fe dicunt̄ ſubreptitie q̄ ſunt ſine ꝯſcia aduerſarij pñtis in curia ipetrate ad idē de ſi. pſbi. c. ſi is cui de uſſi. leg. collatio de pbē. nō pōt circa prin. r. c. ſi motu. pprio. lib. vj. cū vł veluti ſubreptitiā vires nolumꝰ ubtinere ſane q̄ ꝯceſſus p tales l'ras ſubreptitias habitꝰ nullus ſit ipſo iure pbat̄ p ea q̄ legunt̄ r not. in. d. c. ad audiētiā. r alijs caplis p Inno. r Hoſt. r Cōpo. ſup. d. c. ſup l'ris. r hoc maxie ſm Cōpo. qſi p l'ras ſubreptitias ꝯceſſuz ē iuris ordine nō ſuato ſicut ſuit in caſu nr̄o r ſicut fiūt cōiter executores dati ad ꝓuidēdū r. ā cū p hmōi l'ras detur titulus r l'fe loco tituli hēant̄ ſine quo titulo ī bñficijs ius haberi nō pōt. extra de inſti. ex frequētibꝰ. ar. ff. ō acq. here. ſuus apparet r p ꝯñs titulz eē ſubreptitiū r iniuſtū ex l'fe ſubreptitia ſubſecutū. r ſic ipetrātez in bñficio nullū ius hre. ar. ff. de re. eo. q̄ ſub tu. vel cur. ſunt. l. j. §. j. r. l. magis. §. vl. r de ī ius vo. l. adoptiuū. §. pñonū. r ex q. ca. in poſ. ea. l. fulciniꝰ. §. ſiq̄s bona poſſederit. ſic videmꝰ q̄ deficiēte titulo cēſuali q̄dē pſſio dn̄o pindicare nō ſolet. C. de dona. cē ſua. r. l. ſi functōes. nec aliena ī cēſuz deducta. ideo magis deficiente titulo acqrunt̄. ff. de acq. re. do. l. q̄ſq̄ nec reſcriptū qō interpeladi facultatē ciuilē actionē iducit lz extra ordinē p pſidē q̄ aīs erat ordiariꝰ exequat̄. ff. ō reli. r ſump. fune. ſiq̄s ſepulchrū. pfecto nō vł fuiſſe mādatorus ītētio vt vnio q̄ tā ſolēniter eiꝰ auctē excitat̄ p reſcriptū ſz in epi pindicium ſubuertat̄. vt extra de reſcrip. mādatū ad ſi. de pbē. c. iter cetera. de ꝯceſ. pbē. ppoſuit. de iurepa. cū dilectꝰ. vbi de hoc. r de elec. q̄ pp. p Inno. Plus ēt circūſpecta ꝯfirmatiōe nō refert vtrū dcā vnio fcā fuerit auctē do. Clementis qui ſm reſcriptum reſignatorū conceſſit an dn̄i Nicolai pdeceſſoris ꝯcedētis ſui primū reſcriptuz vtute cuius vnio fuit facta. extra de reſ. c. l'ris aplis. ff. de iudi. l.

motiuo Abſurdū eſt nāqꝫ ſi ꝑmiſcuis actib⁹ rep turbenť
officia ⁊ alij creditū vľ ꝯceſſum alijs ſubtrabat.C.ď teſtis
ꝯſulta diuulia circa pri.nec cuiqꝫ ſuū ius detrahi debꝫ de
his qui ſui vľ alieni iuris ſunt.§.dñoꝝ.Hinc eſt ꝙ ꝑ tales
ſubreptitias nō dať iuriſditio ſꝫ qcqd ꝑ eas agiť in irritū
reuoceť vt.d.c.tua nobis cui⁹ rō ē qꝛ ꝓcedēs virtute eaꝝ
nō eſt iudex ꝯpetēs.xi.q.i.c.vlti.C.ſi a nō ꝯpe.iudi.l.vlti.
adeo ꝙ recitari ꝑt altera pte abſēte vt dcā decre.cū olim ⁊
no.cōiť in.d.c.ad audiētiā ⁊.c.ſup lřis nec miꝛ cū geſta
ab eo q iđaꝫ nō aſſumpſerat ptātem irriteť.C.de nume-
rarijs ⁊ actu.l.actuarios li.xij.extra ď elec.qualr poſt obi-
tū de bř.c.fraternitatis.xij.q.ij.alienatōes.Sicut impedi
mētū qđ obeſt ordināti ꝑiudicat ordinatis.lxxxj.di.tātis.
Daniel ꝑſertim in hoc caſu de quo agiť vbi dicti ꝑmuta
re volētes malā hēbāt fidē ſcientēs vt in fcō ꝓponiť di-
ctā vnionē pceſſiſſe.ar.ad h.i.q.i.ſi q a ſimoniacis.i.q.vij.
diabenū. Cū igiť nulla ptās virtute dicti reſcripti fuerit
attributa ꝯſtat ꝙ qcqd ex eo vľ ob id ꝓſecutus ē nulli⁹ eſt
momēti.C.de legi.nō dubiū ⁊ dcō.c.qualr poſt obiectū
in ſi. Preterea eſto ꝙ lře ſup dcā ꝑmutatōe obtēte ſi cen
ſerenť mere gřoſe adhuc locū hērent ꝑdicta ſunt.n.nulle
ipſo iure ⁊ pceſſus hit⁹ ꝑ eaſdē cū ſubreptitio cōtingat
iuriſditōem que ē fundamētū iudicij ſicut no.Archi.in
ꝑalle.c.ſi is cui extra de ſi.ꝑl.crica mediū glo.ꝙ āt i hoc
caſu vbi eſt ſubreptio i iuriſditōe ſint lře nulle ipſo iure ⁊
pceſſus hit⁹ ꝑ eaſdē ꝓbat idē Archi.ꝑ dictā decre.tua.ď
offi.vica.⁊ ꝑ decre.graue de offi.ordi.⁊ ꝑ decre.cū olim ď
offi.dele.cū caꝑ ſimilib⁹. Ubi.n.deeſt iuriſditio ⁊ ipi⁹ iu
riſditiōis ꝓſecutio vt i dcā decre.tua. vbi de hoc ⁊.ff.de
iur.om.iudi.l.vlt.⁊.C.q pro ſua iuriſditōe.l.i.xxxv.q.i.ve
niā ⁊.c.ſnia. Expſſit inſup impetrās falſū vꝫ dictā ecclaꝫ
que ſimplex curata dicte mēſe epali vnita fuerit aſſerens
ꝑoratū. Nā ſicut vi ſupꝑſſio ſic falſitatis ſuggeſtio reſcri-
pta viciat vt in ꝑalle.iurib⁹. Mutatio.n.nois viciat reſcri
ptū adeo ꝙ nulla fides ē ei adhibēda extra de reſ.ſignifi-
caſte cū gl.⁊.c.ſe.de falſarijs ꝗ graue.ff.de le.i.l.iiij.§.ꝙ ſi
q ꝑſertiꝫ cū ſunt fraudulose ſicut fuit hic argumentato
ſumpto a ꝯtrario.C.de mutatōe nois.l.i. Certū ē.n.ꝙ aliď
ē prioratꝰ aliud ſimplex bñficiū ꝑoratꝰ nāqꝫ dignitas ē ex
tra de ꝑb.niſi cēnť de ſtatu mōa.circa ſi.qđ ď bñficio ſim
plici nō memini me legiſſe ⁊ facit ꝑ hoc extra de reſcrip.
ſtatutū.li.vj.que vo ſit drīa inter iſta inuiť extra de ꝑben.
cū de bñficio.li.vj.ꝑterea reſcripta ſtricti iuris ſunt ⁊ ea ſo
lū intelligunť i eis de qb⁹ loquūtur. Nā cū de dcā eccla
dictū reſcriptū nō faciat mētionē vt de eccla ſꝫ vt de ꝑora
tu nō extēdam⁹ illđ ad ipſam ecclam.ar.ff.de v.ob.qcqd
de reg.iur.l.nerati⁹ ⁊.l.ꝑuilegia ⁊ de legib⁹ ꝙ nō eſt rōne
⁊ ad municipales.l.i.extra de offi.dele.cū olim de reſcri.
ſignificabit ad inſtar ꝯpromiſſi in quo nō veniūt niſi ea de
qbus actū ē vt venirēt.ff.de arbi.l.nō diſtiguem⁹.§.arbiť
lꝫ.n.error ꝓprij nois nō ſemꝑ viciet rē agēdā. Error tñ ap
pellatiui nois q̄le ē ꝑoratus ⁊ eccla viciat ipm reſcriptū
ff.de le.i.ſi q̄s in fundi.⁊ de le.iij.l.ꝑſon⁹.§.libert⁹.⁊ de v.
ob.ſi in noīe.⁊ de reb⁹ du.l.pe.⁊ de au.⁊ ar.leg.l.pedicuľ
§.argēto.⁊ ſic ſeꝑatoꝝ ſeꝑata ſit rō.ff.ď calū.l.vlti. Cū igiť
impetrās aſſeruit ꝑoratū qđ nō erat ſꝫ bñficiū ſimplex dꝫ
carere penit⁹ impetratio. Talia.n.potuerūt mouere papā
ad ꝯcedēdā reſignatōem ⁊ ꝓuiſionē ꝑoratꝰ q̄ ſi mouiſſent
eū ſi pochiaľ eccla dicte mēſe vnita fuiſſet expreſſata arg.
extra de ꝑbē.cui de nō ſacerdotali.li.vj. Videm⁹ ēt ꝙ de
cretū per falſi ſuggeſtionē obtentū irritať.C.de peti.bō.ſi
putas. Et q̄ſcūqꝫ appet vitiū in ꝯtrū nō ſtať decreto ſed
vitiati.vt.ff.de leg.ꝓſtā.ꝯtrariab.ho.poſ.pet.l.filiū.§.ſiquis
ꝯtrab. Alteri⁹ poſito ꝙ dcē lře nō cēſerenť bñficiales nec
gratioſe ſicut ſunt adhuc nullū ius aſſeq potuit ipetrator
cū nō fuerint motu ꝓprio ꝯcedētis ſꝫ ad inſtātiā ꝑmutaꝛ
volētis ꝯceſſe. Nā dcā vitatis ſupꝑſſio ⁊ falſitatis expreſ-
ſio aut pceſſerunt ꝑ fraudē vľ malitiā ſicut crediť vt dr
ſcīn eē.qꝛ q rector erat tpe vniōis ⁊ ꝯfirmatiōis predicte
ſciebat vt in inſtro ꝓponiť ⁊ alteri dꝫ indicaſſe. Conſtat

ipſos ꝓpter ipſoꝝ aduerſitatis penā nullā debere aſſequi
ꝯmodū ex lřis ſic obtētis:vt in.d.c.ſup lřis §.nos igiť fac
co.ti.cū ex eo.⁊.c.cū dilecta.⁊.c.ex tenore.ď dolo ⁊ ꝯtu.ex
lřis.ff.de ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.ꝙ ſepe.§.vl.de edil.edic.ꝙ ſi
nolit.§.q mācipia ⁊ ē expſſuꝫ de ſuggeſtione falſitatis de
reſcri.ex iſinuatōe.⁊.c.ſi ꝓponēte.⁊ de ꝯſti.cū acceſſiſſent.
ff.de in.reſti.l.i.C.ſi minor ſe ma.dixerit.l.ſi is q. Si aūt ꝑ
ſimplicitatē vel ignorātiā hui⁹ vitatis ſubreptio ⁊ falſitatis
ſuggeſtio ꝓceſſerūt adhuc nō tenerēt cū talis vitas ſubre-
pta ⁊ talis falſitas expſſa fuerint qb⁹ tacitis vel expſſis vt
ſupra dictū ē nullatenꝰ lřas habuiſſent:vt i.d.c.ſup lřis.§.
ſi vo. Nec melioris ꝯditiōis eē dꝫ ſtulť⁹ vel fatu⁹ q̄ pitus
ff.ꝙ vi aut clā fu⁹.extra de ꝑben.cū q.li.vj. Nā cū de hoc
exceptū fuerit ⁊ ꝑ hoc appellatū nō ꝓſint lře ꝑ talē modū
obtēte.extra de reſcrip.ad aures.⁊.c.poſtulaſti.⁊.c.cetej.
de trāſac.ex lřis.de fide iſtru.iter dilectos.de re iudi.iter
mōaſteriū.ď cohabi.cle.⁊ mulie.ſup eo.de fil.ꝑſ.ad pñiā.
⁊.c.ex tua.⁊.c.veniēs.de ꝯceſ.ꝑbē.cū nřis.⁊ facit ad ꝑdcā
qđ no.ꝑ Ho.in ſum.de reſcrip.§.q pñt obijci.v.ſꝫ qūo in
telligem⁹ vitatē tacitā eē.vbi iter alios caſus ponit hūc de
q̄ qriť vꝫ ſi de priuilegijs ꝯceſſis mētio nō hēaľ i ſcđo.vt
extra de reſcrip.veniēs.⁊ de priuile.ex pte.ij. Et iđ cū epſs
hēt priuilēm iuris corpe clauſum itēꝫ nō ē itētiōis dñi nři
pape ſubſequētē ordinationē priori ordinatiōi ꝑ eūdē vel
ei⁹ ꝑdeceſſorē facte niſi de hoc expſſaꝫ faciat mētionē de
rogare. Cū itaqꝫ auctē dñi pape ⁊ eius ꝑdeceſſoris dicta
vnio fuiſſet ordinata ei nō itelligeť derogaſſe cū de ea nul
lā fecerit mētionē.extra de reſcrip.mādatū.⁊.c.lřis.⁊.c.ab
batē ⁊ expſſe.de re iudi.cū olim. Plane reſcripta iterpřā-
da ſunt ſcđm itētionē ꝯcedētis.extra de offi.or.ſꝫ.de deci.et
multiplici. Sꝫ iure teſtāte nō ē itentiōis pape ꝑ reſcriptū
ſuū vbi nō exprimiť alicui graue ⁊ enorme iferre ꝑiudiciū
C.de ꝑci.ſpa.offe.l.quotiens. Preſertim ordinarijs vt ex
tra de offi.or.graue.de maio.⁊ obe.cū inferior.de deci.ex
multiplici.⁊.c.tua.vbi de hoc ꝑ Inno.⁊ alios.de reli.do.
c.ij.de eccle.edi.c.ij.ď reſcrip.q̄uis.li.vj.xx.q.ij.reſcripta.
Ergo iſerť ꝙ dicto epo nullū ē ꝑ hoc ꝑiudiciū generatū
nec illatū qđ tñ inferreť ſi dcā rite fcā vnio ꝑ reſcriptū hu
ius retractareť ⁊ dcā eccla ď vna ꝑſona ad aliā trāſferreť
qꝛ ſic ei⁹ ꝓprietas inutilis redderet qđ eē nō dꝫ arg.ff.de
vſufru.vſufruct⁹. Seqreť enī aliud incōueniēs qꝛ aplica
ꝯceſſio ⁊ ſubſecuta ꝯfirmatio vnionis illuſorie redderenť
qđ ē vitādū.ff.de iudi.cū ꝑtor.§.marcellus.ne qd i lo.pu.
l.vl. Preterea i dcō reſcripto reſignatorio nulla fuit facta
mētio de poſſeſſiōe dicte eccle ꝑ epꝫ aꝑꝑhēſa q̄uis eēt ſa
cti ⁊ ſic nō vꝫ ꝑ obreptionē.vt extra de ꝯceſ.ꝑbē.cū nřis.
⁊.c.lřas.ff.de fideicō.lib.cū vo.§.ſubuētū.⁊ de reb.coꝝ q
ſub tu.vel cur.ſunt.l.magis.§.manet actio.extra de ꝑca.c.
cū i nři: Quinīmo ignorāte illā facti poſſeſſionē de q̄ non
fit mētio ꝑ ipetrātē reſcriptū nō tꝫ talis ꝓuiſio.vt.d.c.lřas
cū ibi no.ꝑ Inno.⁊ Hoſt.⁊ vř expſſuꝫ.extra de priuile.c.
dudū.arg.ff.de nata.reſti.l.i. Cū igiť epſs poſſeſſionē hēt
vt ꝑſupponiť in fcō de q̄ nulla fuit habita mētio in reſcri
pto reſignatorio virib⁹ nō ſubſiſtit ꝑ iura ꝑdicta. Nec eſt
incōueniēs ꝙ epſs ⁊ rector poſſiderēt ecclaꝫ de qua agiť.
Duo enī pñt iure licito eādē reꝫ diuerſis reſpectib⁹ poſſi
dere.ff.de vi ⁊ vi ar.l.ij.§.deijciť ⁊ vti poſſidetis ſi duo ď
ꝑcario.l.⁊ hꝫ eū. Etiā duo naturalr ⁊ in ſolidū diuerſis ta
mē reſpectib⁹ poſſidere poſſunt.ff.vti poſſi.l.vlt. Unde li-
quet nullū ius hře in dicta eccla ꝑ ꝑmutationeꝫ predictā.
Et fac ad hoc qđ no.Jo.mo.extra de ſi.ꝑſ.c.ij.li.vj. Fra⁹
inſup que interuenit ex pte ꝑmutare volētiū ꝑdictū aſſeq
volētes excludit qꝛ nō dꝫ ex ei⁹ fraude vľ dolo ꝑmiū re-
portare.ff.de neg.geſ.ſine hřditaria nec fraus ⁊ dolus de
hēt ꝑſocinari eidē extra de reſcrip.ex tenoř ⁊.c.ſedes apli
ca ⁊.C.ſi ꝯtra ius vel vti.pub.⁊ ſi legib⁹.xxv.q.ij.⁊ ſi legi-
bus.volebāt.n.fraudare mēſaꝫ cui ſciebant ecclam fuiſſe
vnitā ⁊ ſi ſciebat tā rector q̄ dñs aſſeq volens quē rector
certificauerat. Nec vř celatū.ff.de actio.emp.⁊ vē.l.i.§.ſi.
Fuit āt ꝑmutatio hmōi fraudulenta qꝛ fra⁹ interuenit ſuꝑ

re in

re in qua nihil sup erat agendu3. Na3 pfecta erat vnio l3 fuisset ei⁹ dilat⁹ effect⁹ q̄diu idē rector ipsa3 t3 vñ qūo desierit ipsa3 tenere pmutare volēs vel alś statim tenuit ea3 effectualr primū vnionis decretū.ff.de execu.tu.l.is q tres sicut etiā i legato relicto suo extranei post mortē dñi q2 si dño bñs existat iussus ē liber a dño qd̄ legatū q̄rit hēdita-ti.Sinaūt dño su⁹ hēs su⁹ existat tūc q2 i vnū ɔcurrit ɔcessio die legati ⁊ libertati su⁹ tm̄ q̄rit sibi ⁊ nō alij sicut hoc eodē momēto rector desinit eē vt in pūcto absq3 tpis dele tu purificat̄.imo veri⁹ purificatū declarat̄ ius ɔpetēs mē se vt pbat̄.ff.de le.j.si post mortē.⁊ d acq.re.do.l.adeo.§.cū qd.Quinimo retro purificatū fingit̄.ff.q po.i pig.ha.l.potior.l.ij.rñ.⁊ de pi.⁊ cōmo.rei vē.l.q si pēdēte.Eodēq3 tpe ɔcurrūt act⁹ rectoris ⁊ ius mēse ar.exp̄ssu3.ff.d noua.si,sticbus.§.sigs ita i fi.Adeo q vacatio locū nō habuit ēt p momētū vt.§.plene tractatū ē.⁊.C.d bo.lib.l.fi.i fi.§.vlt. Nec post dictā vnionē stat⁹ eccle trāsferri i aliū vł mutari potuit q2 semp i eodē statu vniōis pmāsit.Cū eni ad vsu3 mēse vnita fuisset q̄diu spabat̄ vt rector eē desineret nulla stat⁹ ei⁹ mutatio eē potuit vt exp̄sse pbat̄.ff.de ɔdi.cau.da.l.q su⁹.§.dōec p̄terea si talis pmutatio teneret posset fraudari mēsa in infinitū si pmutādo de vno i aliū p plres man⁹ ambularet.ff.de mino.s3 vbi q eē nō d3.C.de sacro san.eccle.vt iter diuinū.Alias eni iā frustra ipa vnio ⁊ ei⁹ ɔfirmatio fcā eē videret̄ qd̄ eē nō d3 cū v̄ba ei⁹ nō dēant ludibrio fieri neq3 d̄bito frustrari effectu:vt.C.cōia de le.l.ij.in fi.⁊ no.p Archi.extra de elec.ɔmissa.§.porro.lib.vj. Nō eni caruit dolo rector q de dcā eccla p resignatione3 hmōi voluit mēsa3 fraudare.ff.sigs omis.cā te.iulian⁹.v̄.s3 si varia eo eni ipso qd̄ sciebat mēse dictā eccla3 fore eē vnitā ⁊ ipsa3 alienare volebat itelligēd⁹ ē fraudādē mēse ɔsiliū habuisse.ff.q in frau.cre.oēs.§.luci⁹.Ex q̄litate gdā facti p̄sumit̄ fra⁹.ff.d pba.q testm̄.i fi.marie q2 idē rector dictā vnione3 solueret pcessisse cui assensisse vł taci e ⁊ si nō ɔsensisset exp̄sse ar.eo⁊ q legunt̄ ⁊ no.ff.d aq̄ plu.ar.l.labeo ait.⁊.C.de trāsa.cū dōatōis.in fi.Permutatōes eni būficio⁊ hmōi pure debent fieri absq3 dolo ⁊ fraude gb⁹ iteruenientib⁹ vt hic fuit q2 sciebat vnionē pmutātes manifestū ē iudiciū fraudis ⁊ doli ɔtra ipsos pp q ɔcludit̄ māifeste q pmutās nullū hēat ius i eccla supra dicta.vt extra de re⁊ pmu.q̄suā.⁊ eo.ti.c.j.li.vj.⁊ Oldra.hec est allatio.

De probatio. ⁊ de priuile.

CCLVIII

¶ Innocēti⁹ epūs su⁹ suo⁊ di ⁊c.Venerabilib⁹ frib⁹.G. Terracbonā.archiepo Vrgellē.Vicen.Gerūdē.Eleonē.epis Salutē ⁊ aplicā būdictionē Riuipulē.mōasteriū iuris ē ppri bti Petri ad defensionē romāe spectat eccle. Quicūq3 ergo beatū Petrū diligūt mōasteria q ad ei⁹ ius spectāt debent a prauo⁊ hoīu3 incursib⁹ defensare.Ea pp fraternitati vr̄e p aplica scripta mādam⁹ q̄ten⁹.Riuipulē. mōasteriū cū bōis ⁊ possessiōibus manu teneatis. Et sigs pochiano⁊ vr̄m loco ipso⁊ aut aligd de ptinētijs eius infestare attētauerit canōicā d eo iusticiā faciatis q si iusticiā de malefactorib⁹ neglexeritis facere piculū ordis ⁊ officij incurretis.Datū Pisis.iij.Jdus Junij. ¶ Querit̄ vtrū p dictū priuilm dictū mōasteriū Riuipulē.debeat reputari fuisse ⁊ eē exēptū.Qd̄ gdē ve⁊ esse vr̄ vt p v̄ba in dicto priuilegio ɔtēta vel dicat̄ exēptionē induci vel ante eā inductā pbari.Na3 existere ius bti Petri est exēptōe hre. vt habet̄ extra de p̄uile.c.recepim⁹.⁊ eo.ti.li.vj.c.si papa. ibi aut iuris bti Petri existere ⁊c.S3 i suprascripto priuilegio papa vr̄ exp̄sse asserere monasteriū p̄dictū esse iuris pprij bti Petri ergo ⁊c.Et marie q2 assertiōi sūmi pōtificis credēdū est vt habet̄ in clemē.de pba.c.litteris.⁊ hoc exp̄sse videt̄ tenuisse Jnno.quotiens papa asseuerādo dicit ecclesiā aliquā esse exp̄ssam prout no.in p̄alle.c.recepimus.extra de priuile.circa prin.Jdē no.Ho.ibidē. Ecōtra aūt videt̄ q p dictū priuilegiū inducta nō videat̄ exēptio nec inducta probet̄. Ad qd̄ melius est declarādū q summus pontifex q̄tū ad p̄ns ptinet de exēptōe alicuius loci tripl̄r pōt loqui.Vno mō narratiue.Scd̄o mō assertiue seu asseueratiue qui mod⁹ sonat in plus. Tertio mō dispositiue seu ɔcessiue.Per primū aūt modū loquendi v3 p simplicē narrationē certū ē q nec exemptio inducit̄ nec inducta pbat̄ vt in p̄al.c.si papa in prin. Nam regl̄r narratiue seu enūciatiue locutiōes modicu3 opant̄ vt.C. cōia vtriusq3 iudi.l.scriptura ⁊ de test.l.v̄ba ⁊ adhuc exp̄ssius.ff.de hī.insti.l.ex scd̄ ēt agitat̄ fm̄ lr̄am affirmatiuā ⁊ de ɔdi.⁊ demō.l.cū tale.§.fi.⁊ d leg.iij.l.luci⁹.§.sempronie.Jdē vr̄ eē dicēdū salua semp v̄itate ēt scd̄o mō loquēdi v3 assertiue vt vr̄ fuisse in p̄uilegio.s̄.scripto nisi assertio hmōi fiat p modū determinate traditū in p̄alle.c.si papa.§.si aūt v3 sup hmōi exemptōe sniando cū de ipi⁹ exēptōis negocio ageret̄.Nā tūc in casu p̄missio sic notabil̄r ⁊ nō sine cā determiato si papa asserat ecclam fore exēpta3 hā debit reputari exēpta alś aūt ñ vr̄ velle text⁹ suprascriptus nullā faciēs dēam q̄tū ad hoc interdicto modos loquēdi nisi cū exemptōis negocio ageret̄ qd̄ nō appet fuisse in casu p̄uilegij.s̄.de rescrip.Nō.n.ibi disceptabatur vtrū illud mōasteriū eēt exemptū vł nō s3 solū defensiōis p̄sidiū q̄rebat̄.Qd̄ vt meli⁹ hrēt suggestū fuit ⁊ forsan falso qd̄ erat iuris beati Petri que suggestio p̄sumit̄ puenisse a pte p̄uilegiū impetrāte ar.eo⁊ q notant̄.ff.d ɔhen.emp.⁊ vē.l.cū manusata in.j.rñso nisi papa diceret q proprio motu hoc faceret vt de p̄hē.li.vj.c.si motu pprio in fi.⁊ hoc ēt pbat̄ vr̄.iij.q.vj.c.hoc gppe ibi ipse.n.ē metropollitan⁹ ⁊c.vbi ē filio assertio pape ⁊ tñ nō necessario tenet̄ qd̄ sic fuerit nisi al̄r pbaret̄ q2 nō oīa vox iudicis ⁊c. vt ibi no.⁊ hr̄.C.d sen.⁊ interlo.oīu3 iudi.l.ex stipulatōe. Vñ exposuit ibi Archi.v̄bū illud est idest eē dr̄ ⁊ accedit ad hoc.ff.de le.ij.l.luci⁹.§.qsqs vbi p assertiua v̄ba testātis ēt cū cāe appositiōe nō pbat̄ debitū eo q eē debitum fuit assertū nec tāq3 debitū pōt peti nisi aliud doceat̄ sed petit̄ iure legati in dispositiōe locutōis vt.C.de pba.l.nō nudis asseueratōib⁹. Nec obstāt no.p Jnno.⁊ Hostiē.in p̄alle.c.recepim⁹ ibi.papa asseuerāte ⁊c.q2 pōt intelligi ⁊ saluari dicta opinio in casu magis determinato posito in p̄alle.c.si papa.v3 cū de exemptōis negocio ageret̄ vt sic recipiat illud dcm̄ determinatōem fcām i p̄alle.c.si papa ar.ff.de legi.l.nō est nouū. ¶ Jtē nō obstat finis p̄dicti.c. si papa vbi declarat̄ q alijs exceptionū modis p ip̄m.c. si papa nō intelligit̄ derogatu3 q2 hoc d3 referri ad alios oīno exceptionū modos qui nullo mō sunt determiati in p̄allato.c.si papa. Jlle mod⁹ pbādi exemptiōe3 p locutionē assertiuā in eo.c.ē determinatū exp̄sse vt solū hēat locū qñ de exēptōis negocio agebat̄ vt dcm̄ ē.s̄.ergo ⁊c. Jte3 nō ob.c.lr̄is supi⁹ allegatū q2 illud.c.ad h vt credat̄ narratōi seu assertiōi pape dicet̄ regrere duo saluo semp v̄iori intellectu ipi⁹ v3 q hmōi narratio seu assertio respiciat narrātis factū ⁊ q sup eo ei⁹ fundat̄ intētio q nō est i narratione seu assertioni q fit in p̄uilegio.s̄.scripto. Vñ ve⁊ est q dñs Jo.an.vr̄ sup.c.s̄.scripto scripsisse q ēt credat̄ summo pōtifici suo mō tñ in his que nō respiciūt suū fcm̄ S3 talis opinio videt̄ cōtradicere textui manifeste cui v3 textui ē magis credēdū q3 glo.vt accedat qd̄ no.ff.de offi.p̄si.l.s3 l3.Quedā alia sunt aliquotiēs circa hāc māteriam allegata ad que q2 modicū vident̄ accedere ad ppositu3 ⁊ cā breuitatis nō dat̄ rñsio. ¶ Sup tertio v̄o mō loquēdi v3 dispositiuo ⁊ ɔcessiuo exēptōis nō est opus instare q2 tūc nulla qd̄ ē qn tūc exemptio cēseat̄ inducta in p̄alle.c.si papa ⁊ accedit aūt.de nup.§.disponat cū si. ¶ Scd̄o q̄rit̄ an supposito q p dictū p̄uilegiū nō censeat̄ inducta vł pbata exēptio saltē videat̄ eē p̄stita lr̄a cā p̄scribēdi ⁊ vr̄ q nō.Prio q2 papa dcō monasterio p dcm̄ p̄uilegiu3 nihil ɔcedere voluit marie ad exemptionē ptinēs q gdē satis appet q2 nec ad monasteriū nec ad abbatē seu ɔuētu3 v̄ba sua direxerit s3 alijs scripsit nō pro ipius monasterij exēptiōe s3 solu3 pro eius defensiōe ɔtra oppressiones malignātiu3.Et in talib⁹ multu3 ɔsiderat̄ scribētis vł aligd

faciēq̄ ſi. tio ad qḋ accedit qḋ nō. Inn. i ſolutiōe cuiuſdā ↄ̄trietatis extra de fide inſtru. c. ſup his in fi. ¶ Preterea abſq̄ bōa fide de iur canonico aliqua pſcriptio ñ pcedit vt de pſcriptio. c. vigilāti ⁊ c. vlti. Sꝫ hic pſuppoſitis his que ſupiꝰ dcā ſunt hi q pſcribere debuiſſent non poſſent allegare bonā fidē niſi cām ab ignorātia iuris que i vſucapionibꝰ nō pcedit vt. ff. de vſuca. l. nūq̄ in prin. Uel vt ſi vellent ſe excuſare a lōgīquitate tpis ⁊ male fide alterata in bono fnu ea q̄ no. extra de iurepa. c. cura. Sꝫ tūc ex quo hoc vtute dicti pulegij nō hñiſſent nō poſſet talis allegatio pindicare ſaltē quo ad interim dño pāriarche q hꝫ itētionē ſuā fundatā de iure cōi iuxta ea que habentur i. c. cū pſone in fi. extra de puile. lib. vj. ¶ Preterea pro defenſiōe iuris eccle Terrachonē. ⁊ dñi pāriarche dr vnum datū fuit exceptōibꝰ datis ↄ̄tra pulegiū. ſ. ſcriptū qḋ vꝫ oēm ↄ̄trouerſiam tollere vꝫ q in dioceſi Uicē. ⁊ in valle Riuipulē. ab antiquo fuerūt ⁊ ſunt duo mōaſteria quoꝝ vnū qḋq̄ vocat mōaſteriū Riuipulē. vnū ḡtū ad ppriū titulū monaſterij ſci Jo. ⁊ ē ordinis ſancti Auguſtini ⁊ reputat ſuiſſe antiquū mōaſteriū aliḋ vo mōaſteriū d̄ quo ad pñs agit appellat ḡtū ad ppriū titulū mōaſteriū ſancte Marie de Riuipulē. ⁊ ē ordinis ſancti Bñdicti. in pulegio aūt. ſ. dicto nō fit mētio de ſpāli titulo monaſterij illꝰ de quo ſcribit nec cuiꝰ ordinis eſt. Dr ergo ſic q eſto q eēt p id ↄ̄tinuā locutiōem exēptio plena ↄ̄ceſſa nullū tn̄ ſpſoꝝ monaſterioꝝ pp incertitudinē deret reputari exēptū ex. ff. de māu. teſt. l. cū ex pluribꝰ. ff. de adi. leg. l. iiij. §. ſi duobꝰ. ⁊ de rebꝰ du. l. ſi fuerit ⁊ de teſta. tute. l. duo ſunt titij. Et ſi pdcā ḡtuis in ſcō ↄ̄ſiſtūt negata fuerit parata ē ps dñi pāriarche eadē plene pbare. Et q abbas dicti monaſterij ſci Jo. Riuipulē. ē pſens in curia leuiter poterit dñs noſter ſcire de pdictis olbꝰ vitatem. ¶ Ultio dr pro defenſiōe iuris dcē eccle Terrachon. ⁊ dci dñi pāriarche q in caſu in quo ſibi nō ſufficerēt ſuprafcripta attēdat q abbas ⁊ ↄ̄uētꝰ dci monaſterij ſancte Marie de Riuipul. de quo monaſterio ad pſens agit eſto q ex dcō pulegio valeāt ſe tueri ſaltē quo ad habitā eām pſcribēdi nō pōt hoc extēdi i ad aliqḋ mēbrū eiuſdē monaſterij cū de mēbris in dcō pulegio nulla mētio hēat vt extra de puile. c. ex dic. §. vlti. cū ſimi. ⁊ ſic notorie ē fuatū ⁊ fuat i quolibꝫ mēbro eiuſdē mōaſterij ⁊ in alijs dioceſibus ↄ̄ſtituto ⁊c.

De cōſti. ⁊ d̄ elec. ⁊ d̄ iure iurādo ⁊ de v. ſig. ccLIX

¶ Impugnat electio electi Rutbē. mō de nouo ex cāis ſequētibꝰ. Et pmo rōe cuiuſdā ſtatuti longiſſimo tpe facti vt dicit p caplm Rutbē. qḋ tūc erat ↄ̄tinēti vt dr q quotieſcūq̄ caplm gnāle extra duo capla gnālia q ↄ̄ſueuerūt fieri in anno diuerſis tpibꝰ in eccla Rutbē. mādari ↄ̄tigerit ex aliqua rōnabili neceſſaria ⁊ hōeſta cā q vocent abſentes p līas ⁊ nūcios ſpāles cā pricipalis vacationis līis exp̄ſſa ⁊ ſi alr fuerint vocati pro nō vocatis habeāt ⁊ venire nullatenꝰ teneant. Et ſi qḋ in illo caplo actū fuerit taliter ↄ̄tēptꝫ canonicis vl coꝝ altero p nullo penitꝰ hēat. Qḋ ſtatutū in genero cā canonici recipiunt in. c. iurāt vt dr iurādo ſuare ſtatuta generalr capli vt ē moris. Cū ergo in electiōe iſta nō fuerit vocati dcs abſētes ⁊ ſic ↄ̄tēpta ↄ̄tra ſtatutū ſcm̄ fuit ſi qḋ ē ↄ̄tra iuſm ergo nulla fuit electio vl ad minꝰ ānullāda p illos q nō ratificauerūt electionē. ¶ Ad pmiſſa rūdet q dcā electio tenuit ⁊ tꝫ ⁊ fcē ac canonice fcā fuit pluries q̄ diſputata extitit ⁊ diſcuſſa fuerūt dubio p dños Cardiales ⁊ alios dños doc. q pro iſta pte ↄ̄cluſerūt. Nec obſtāt aū dcā q voluntarie nō zelo iuſticie p aliquos ſuggerunt ſeu ēt pponunt. Pmo q non ſunt va vt ponant. Scbo q dictū ſtatutū i forma publica ſeu ſcriptura auē. ſeu ſub ſigillo auctētico nō oñditur nec noie capli oñdit nec allat. Sicq̄ nō eſt fides adhibēda alicui cedule ſeu cartapello ↄ̄tinēti dcm̄ ſtatutū allegatū ⁊ ppoſitū. Tertio q dcm̄ ſtatutū īter cetera ſtatuta capli Rutbē. nō inuenit nec i archiuis nec thecis ſiue armarijs ipſiꝰ capli potuit repiri. Quarto q certa ſtatuta in ſcriptura ſeu ſcriptis redacta iurant ſeruari p canonicos Rutbē. ⁊ ſolū ad illa dictū iuſm pſtitū p eoſdē de ſuādis ſtatutis extēdit inter q̄ dictū ſtatutū nō ē nec inter alia vt dictū ē. Quinto dicēdū ē q lꝫ dictū ſtatutū appet veꝝ in forma publica vel auctētica nō noceret rōnibus q̄ ſequunt. Pmo q illud ſtatutū gnālr logt nō faciēdo mentionē de electiōe ⁊ ē iur cautū q in ⁊ ſub tali generalitate ēt nō ſub ītelligunt illa de qbꝰ veriſile nō pſumit q ordinās ſi eſſet īterrogatꝰ de illa ſpālitate nō ↄ̄ſentiret. ff. de pig. l. obligatione generali. ⁊ extra de offi. vica. c. ij. li. vj. ⁊ extra de procur. q ad agēdū. cū ibi no. Sꝫ nō eſt veriſile q ſub iſto ſtatuto ſi qḋ ē ītelligerēt ſtatuētes ſcm̄ electōis qḋ multa ſpālia regrit. ergo ⁊c. Scbo q illud ſtatutū nūq̄ fuit obſeruatū imo p factū ↄ̄trariū in diſſuetudinē abijt q multe fuerūt facte electōes ex tūc i qbꝰ abſētes extra ↄ̄uinciā nō fuerūt vocati nec regſiti ⁊ ſic illi ſtatuto fuit renūciatū ⁊ tacite fuit mutatū p ſcm̄ ↄ̄trariū qḋ potuit fieri p caplꝫ vt ar. extra de cōſti. cū acceſſiſſent. in fi. cū ſi. Et q nō refert ad aliqḋ ex ↄ̄polliētibꝰ fiat vt. ff. ſi cer. pe. l. lecta. cū ſi. ⁊ extra de his que fiūt a maio. par. cap. ex dic. cū ibi no. ⁊ talia q̄ in diſſuetudinē abierūt nō pſtāt īpedimētū vt. iiij. di. circa pñn. extra d̄ reg. iur. c. nō pſtat. li. vj. Tertio q canonici q fuerūt i eccla Rutbē. p. v. x. xx. ⁊ pleſ an nōnūq̄ alſ ſciuerūt illud ſtatutū ſi qḋ fuit nec audierūt nec fuerūt certificati p ſuos canonicos antiquos nec lꝫ pluries regſiuerint vt eis oīa ſtatuta oſtēderent videre illḋ potuerūt ⁊ ſic p eos nō ſtetit nec ſtat ergo eis īputari nō dꝫ. extra de reg. iur. īputari. lib. vj. ¶ Itē pbo q ſtatutū pmiſſū nō obſtet ēt rōnibꝰ īfraſcriptis vbicūq̄ regrit certi actꝰ ſpecificatio ñ trāſit ille caſus ſub regula generali. extra de reſcrip. ſedes de pcura. q ad agēdū. li. vj. ⁊ ibi no. p Jo. an. co. ⁊ i. nō pōt in cle. Sꝫ facti electōis i cathedralibꝰ ⁊ reglaribꝰ regrūt certā ſpecificationē q iura nō cōicāt fcā cap alijs eccl̄ijs vel bñficijs. extra de elec. cū i cūctis. q ad patrē logt de eis ſaltē de epō vt §. j. ⁊ §. dici ⁊ ad pcē d̄ alijs vt. §. īferiora. ⁊. §. ſi. ad hoc eo. ti. ne p defectu. ⁊ c. q pp eo. ti. ⁊ c. cupiētes. ⁊ c. quia. ⁊ c. ↄ̄uida. ⁊ c. ḡq̄ eo. ti. li. vj. de ↄ̄ceſ. pbē. dilectꝰ in iſtis olbꝰ nō ↄ̄miſcent eccle pdicte factis aliaꝝ electionū ergo ſtatutū ſcm̄ generalr vel īdeterminate ad electionē epī nō extēdit. ¶ Itē tria ſunt genera graduū i eccla ⁊ vnū cū alio nō ↄ̄miſcet. In pmo gradu eſt papatꝰ q apet dr. xj. di. non vos. Scbs ē dignitas epalis q̄ nō ē ſolū dignitas ſed culmē de pbē. venerabilis. ⁊ c. cū olim. q dr alibi locꝰ gubernaculoꝝ. xl. di. aū ois īter quos hñt pꝛogatiuā vnū Cardi. de offi. leg. li. vj. Et tertius gradus ſimplex dignitas. ſ. oēs alie īferiores. extra de elec. cum i cūctis. §. īferiora cū alijs multis. Sꝫ vbi qs logt de vno de iſtis ad aliū nō extēdit regulr de ſen. excō. q piculoſū. de pbēn. c. ij. li. vj. vbi de hoc p Archi. ⁊ Jo. mo. ergo cū i dicto ſtatuto nō fuerit fcā mētio de electiōe epī nō extēdat ad eā p generalia vba vl indefinita. Itē ſtatutū pdictū ignorabat p canōicos vſq̄ nūc q̄re pōt dici q ea q̄ nō apparēt d̄ ↄ̄ſe. di. j. nō ſunt ſolēnitates. ff. de ↄ̄trahē. emp. l. in lege. ⁊ l. rapulia polla. ⁊ no. de reſcrip. cū ↄ̄tingat in gl. ſꝫ qs ar. de fide iſtru. accepimꝰ. ⁊ c. ↄ̄tingit. d̄ priui. dilectis. §. porro. xcvj. di. bñ qdē. Ergo in nullo caſu nō dicā q i electiōe epī nō potuit ligare canonicos vel aſtringere ad ſuādā. Pro hoc ē caſus q ḡtuis ſtatuto pncipis ligent ēt ignorātes poſt duos mēſes a tpe publicatōis vtlegit ⁊ no. de poſtul. pla. c. j. de ↄ̄ſti. cognoſcētes. ⁊ p Jo. an. ſup data. li. vj. de ↄ̄ceſ. pbē. q cūctis per Archi. eo. li. Tū ſtatutū ordinarij non ligat ignorantes de ↄ̄ſti. aiaꝝ. li. vj. q mſimoniū accu. nō poſ. cū ita. Modo aūt caplm ḡtū ad ſtatutū faciēdū loco ordinarij ē q ſtatutū ē ḡtū tāgit ſcm̄ coꝝ vt legit ⁊ not. p Inno. ⁊ Cōpo. de ↄ̄ſti. cū oēs. de v. ſig. ↄ̄ſtōnē p Archi. ⁊ Jo. an. li. vj. Ergo cū pdictū ſtatutū ignorauerūt vſq̄ ad hec tpa eos nō ligat. imo ex pdictis glo. nō īprobabilr poſſꝫ dici q ipſi ſine epō hoc minie ſtatuere potuerūt. Cū ſtatutū ipm tāgeret totā ecclāꝫ ⁊ ſic ſine epō fieri non debat de ↄ̄ſti. cū oēs. de vet. ſigni. c.

ſigni.c.ꝯſtitueſ li.vi. Preterea ſtatutum ſuris niſi ꝑ vigo-
rē niſi moribꝰ vtētium approbeſ .iiij.di.§.leges ⁊.c.deniqȝ
qꝛ per diſſuetudinē tolliſ de treuga ⁊ pace.c.j.cū ibi no.
⁊ no.p Jnno.de ꝯſuetudine in rubrica ⁊ p Cōpo.c.j. ⁊ p
Archi.de ſtatu mona.piculoſa li.vj.multofortiꝰ ſtatutū ca
pitulare qḋ tolliſ faciēdo ꝯtra vnico actu ꝓut allegatū ē
vt legiſ ⁊ no.de ꝯſti.cū acceſſiſſent ⁊.c.cū.M.de ꝓbē.pro
illoꝝ.⁊.c. quaſi poſſet illḋ ſuari niſi ſcireſ certe male ad h
de ele.excō.mini.aplice cū ibi no. Jtē q de facili poterit
introduci ꝯſuetudo q canonici nō voceſ extra ꝓuīciā ꝑe
ꝓberi ꝯſuetudo talis ꝯcordat aliqbꝰ iuribꝰ vt decre.coraꝫ
cū ibi no.p Ber.⁊.c.in geneſi.de elec.ſaltē ad hoc q poſ-
ſit valere ꝯſuetudo ⁊ ꝯcordat opi. Jo.vij.q.j.ſcm ē l pal.
de re iudi.cū olim in fi. Jtē ꝯſuetudo talis approbaſ ð iu
re ēt q nullus abſens voceſ de ꝓbē.cū in eccliſis vbi h eſt
expſſum.li.vj. Jtē ē vtilis eccle vt faciliꝰ ⁊ citiꝰ ei ꝓuidea
tur qꝛ vacatio ē piculoſa ⁊ dāpnoſa de elec.cū inter vniuer
ſos ⁊.c.ne pro defectu ⁊.c.qꝛ pp in prin.⁊.c.ſtatuimꝰ li.vj.
⁊.c.vt circa.c.q̄ ſit ⁊.c.cupiētes. Sȝ talis ꝯſuetudo ēt de
iure canonico introduciſ ſpacio ēt.x.ānoꝝ.extra de ꝯſue.
cū in tuis cū ibi no.⁊ p Jo.an.⁊ Archi.lib.vj.⁊ no.xij.diſt.
c.ꝯſuetudo p Jo.de ꝯſue.c.fi.p Cōpoſt. Sȝ iſta ꝯſuetu-
do.ſ.q nō voceſ niſi illi de ꝓuīcia ſuata eſt p tpa multa
ampliꝰ ēt p.x.ānos ergo bn̄ valebit. Preterea q̄uis de ꝯ
cibꝰ alijs addere ⁊ ſtatuere ac ꝯditiōes apponeſ cuiqȝ li-
ceat ꝓut vult qꝛ ꝯtractꝰ ſunt ⁊ ꝯtractꝰ ex ꝯuētione legē ac
cipiūt ð reg.iur.ꝯtractꝰ li.vj. Et iō circa illos caſus ſtatueſ
potuerūt q nō valerēt niſi eēnt oēs pñtes ⁊ ſimilia ꝯtra il-
la iura q̄ dicūt q pn̄t facere pñtes.x.q.ij.hoc ius.⁊ no.per
Jnno.Jo.and.⁊ Archi.de teſti.pſentiū.li.vj.in vbo ipoꝝ
tn̄ ad iura de electōe loquētia ſicut ē decretalis ꝯcilij ge-
neralis qꝛ papa nō pōt aliqḋ addeſ qꝛ nullus ꝑt excepto
papa ꝯtra ꝯciliū diſpēſare de ma.⁊ obe.cū inferior.xxj.di.
inferior de ꝓbē.dilectꝰ.ij.de tpibꝰ ordi.dilectꝰ ⁊ ibi not.p
Jnno.⁊ Ber.⁊ ē ſatis expſſum de elec.ne romani in cle.
vbi ponunſ.vij.que nō pn̄t fieri p inferioꝛes.ſ.modificari
corrigi mutari detrahi addi diſpēſari renunciari nullū de
iſtis pōt fieri ꝯtra ꝯſtōem papalē. Nō hic ꝑteriti illiꝰ ſta
tuti ſi addereſ ad decretalē qꝛ pp vbi ē electio ānullāda
ſ.p ꝯtēptū vt in eo.ti.q ſic ⁊.c.venerabilē ⁊.c.eccla. Nū ꝑ
dicti ſtatuti eēt nulla ergo ſtatutū ꝑdictū q̄tū ad electiōes
epi faciēdā n̄ valebit oportebit igiſ intelligere ad hoc vt
res q̄ agiſ magis valeat q̄ ꝑeat de v.ſigni.abbate q reſtrin
gamꝰ ſtatutū ꝑdictū pſuppoſito nō in ꝯceſſo q valeret ad
ꝯtractꝰ alios ⁊ ad ſcā capli nō ad electōem faciēdā ð epo
in eccla memorata. Cōfirmaſ hoc bene ex his que notat
Archi.in additiōe ſcā p eū ad gl. Jnno.de ꝯdi.appo.c.j.
vbi dicit q collatio bñficioꝝ ordinis ⁊ monachaꝰ nō ſo-
lū pēdet ex ſolo ꝯſenſu ꝯferētis ⁊ recipien io. ſȝ ex offō ⁊
ptāte ſpūali quā hȝ ꝯferēs rō ordinis ⁊ dignitatis. Alij cō
tractꝰ ⁊ ſolo ꝯſenſu ꝯtrahētiū ſequūtur ſuū effectū faciūt
no.p Jo.mo.de iurepa.c.j.li.vj.q dicit q in bñficialibus
hȝ locū qḋ eſt licitū approbātes ⁊ qḋ ē licitū reprobantes
de ꝓbē.dilectꝰ.ij.⁊.c.dilectio de reg.iur.c.vtile q̄ſi dicant
q in bñficialibꝰ n̄ lȝ cuiqȝ apponē qḋ vult ſȝ hoc pēdet ex
ordinatōe iuris. Cū ergo ius nō ordinauerit q electio ſit
nulla ſcā nō vocatis abſētibꝰ rō poterit hoc p caplm ordi-
nari. Cōfirmanſ ēt ꝑdicta ex his que no. Pau.de luza.
doctor.Bononie de ele.romana in ꝓn.ſup vbo ꝯſtitutis
vbi dicit q epus nō pōt ſtatuere ꝯtra decre.qꝛ pp qḋ aliqȝ
electōe obſeruareſ vl aliqḋ ibi adiūgereſ cū eēt diſpēſaſ
ꝯtra ꝯciliū p iura ſupiꝰ allegata. Jtē ſtatutū ꝑdictū loqſ
de celebrādo caplo gn̄ali in eccla Ruthē.que deā duo
ſi videanſ vl ꝯſideranſ iura de electōe loquētia nūqȝ vo
care vocationē p electōe caplm generale ſȝ vocationē p
electiōe facienda de elec.cum inter vniuerſos ⁊.c.q ſicut
⁊.c.bone.j.⁊.ij.⁊.c.ne pro defectu ⁊.c.qꝛ propter ⁊.c.con
gregato cum multis ſimilibus. Et tamen q̄ iura volunt
loqui de capitulo gn̄ali vel capitulis generalibꝰ bn̄ expꝛi
mūt ð deci.c.fi.ð ſtatu.mo.l ſingulis.⁊.c.ea q̄ ð exceſ.ꝓle.

frequēs in fi.in clemētinis ergo ſtatutū ſcḋm loquēs de ca
pitulo celebrato ad electionē nullatenꝰ extēdiſ. Preterea
nos poſſumꝰ interꝓtari ⁊ intelligere dictū ſtatutū ſi nō eēt ēt
derogatū ei p diſſuetudinē vt ꝯcordaret cum iure cōi. Vi
deamꝰ pp q̄s cās vocanſ abſētes nō inueniunſ in toto iuſ
canōico niſi q̄tuor caſus. Vnꝰ caſus ē in electōibꝰ. Scḋs
in collatōibꝰ ꝓbēdaꝝ vbi ptinet ad caplm. Terciꝰ ē in rece
ptōe canonicoꝝ iſti duo cāus hn̄ſ de ꝓbē.cū in eccleſijs.
Quartꝰ eſt in ceſſatōibꝰ a diuinis de offi.ordi.q̄uis.li.vj. Jn
primis tribꝰ caſibꝰ nō ē nullū qḋ fit abſētibꝰ nō vocatis ſed
appellādū ē eis īſtātibꝰ ⁊ hȝ locū i vocādo ⁊ de q̄ſi remo-
to loco vocādi ⁊ ꝯſuetudo vt ꝑdicta decre.cū in eccleſijs.
in fi.de elec.q ſicut.⁊.c.coraꝫ.⁊.c.in geneſi.in fi. Sȝ i ceſſa
tiōe nō faciēda ſi nō voceſ abſētes ē nullū ⁊ nō hȝ locū i
non vocādo ois ꝯſuetudo ſi bn̄ videaſ decre.de offi.or.ſi
canōici.⁊.c.q̄uis.li.vj.ergo interꝓtabimur ſtatutū ſcḋm ius
cōe de ꝯſue.cū dilectꝰ vt res magis valeat q̄ ꝑeat de ver.
ſig.abbate vt nō intelligamꝰ de vocatione pp electionē vel
alios duos caſus ſed pp q̄rtū ſi ꝯſuetudo de ceſſando ibi
habeſ. Vel pōt intelligi alr vt diſtinguamꝰ inter ea q̄ fiūt de
neceſſitate vt electōes ⁊ ſimilia ⁊ ea q̄ fiūt volūtarie in qbꝰ
agiſ de his q̄ ad ſingulos ptinēt.extra de ꝯſti.cum oēs.vt
ibi diſtinguūt oēs doc.in primis nō ē nullū in ſecūdis eēt
nullū qꝛ opȝ q oēs ꝯſentiāt.vt ibi no. Ad hoc de reg.iur.
in re cōi.⁊.c.q oēs.li.vj. Nec ob.ſi canōici Ruthē.iurent
obſuare eccle ſtatuta qꝛ intelligitur de licitis poſſibilibꝰ ⁊
libertati eccle nō obuiātibꝰ de iureiur.ꝯtingit.li.vj. Jllud
aūt nō ē licitū nec poſſibile de iure. Et illud poſſumꝰ licite
qḋ de iuſ poſſumꝰ.xxij.q.ij.faciat hō qḋ pōt. Jtē nō iura-
mēta ſȝ plurīa ſunt q̄ ꝯ eccliaſticā libertatē attētanſ de his
q̄ fiūt a maio.par.cap.cū in cūctis.de iureiur.ſicut noſtris.
Nec iuſm licite pōt ſuari qḋ ꝯ canōica ſtatuta illicitis pa
ctionibꝰ infirmaſ de foro ꝯpe.ſi diligēti. ¶ Opponiſ etiā
ꝯtra electionē ꝑdictā celebratā i deā eccla Ruthē.q con
ſuetū erat olim denūciare mortē epi eccle Bituricē.añqȝ
eligerēt ⁊ qꝛ hoc ſcm nō fuit iō ē electio nulla. Sȝ ſatis il-
lud pȝ īprudēter oppoſitū ſalua gr̄a dicendū q talis ꝯſue
tudo reprobaſ expſſe de elec.cū terra vbi reprobaſ hoc i
pſiarcha ⁊ tn̄ pſiarcha eſt loco archiepoꝝ in electōibꝰ ꝯfir
mādis ſuoꝝ ſuffraganeoꝝ de priui.antiqȝ facit ad hoc q̄-
uis nō ita ꝓpꝛie de elec.cū inter vniuerſos.in fi.c.q ſicut.in
ꝓn.nec ēt ꝑdicta opponunſ p ecclāꝫ Bituricē.q̄ tāgeret
ſi veꝝ eēt ſȝ p canōicos Ruthē.q̄re pȝ q extra iura cōia ⁊
ꝯtra vitatē volūt ſuā ecclāꝫ ſupponere ſuitutī ꝯtra iuſm p
eos ꝑſtitū temere veniēdo de accu.veniēs in ꝓn.q̄re ſunt
ſuis bñficijs q̄ in eccleſijs vel ab eccleſia obtinent ſpolian
di de poſtu.c.j.⁊ fi.§.clericus nec circa iſtud multū imo-
ror vel inſiſto qꝛ non continet veritatem.

De rebus eccle. non alie.

⁊ de exceſ.ꝓla. CCLX

¶ Nō vnio ſcā p epȝ ſimul de decē porcōnalibꝰ ecclijs de
cē dignitatibꝰ eccle cathedralis de ꝯſenſu capli i q̄ narraſ
interueniſſe tractatū ſȝ alr non appet ⁊ q̄ ꝓponiſ ſcā pp in-
opiā dignitatū q̄ tn̄ ſcḋm vitatē inopes ſiue tenues nō erāt
ſȝ eas habētes poterāt viuere ꝯpetēter nō teneat vſ poſſe
oſtēdi ſic de iure cōi. Quelibet eccla ꝓpriū dȝ hr̄e rectorē
q reſideat i eadē.vt extra de cleri.nō reſi.c.qꝛ nōnulli.xxj.
q.j.ꝑcipimꝰ ergo vnio duaꝝ ecclāꝝ ſimul ē ꝯtra ius cōe ⁊
nō ē licita epo niſi ex cā tenuitatis.vt extra de eta.⁊ q̄li.cū
ſe.⁊.x.q.iij.vnio ⁊ eadē cā reqriſ i annexiōe eccle ad ꝓbē
dā vel dignitatē eccle cathedralis.vt extra de ꝓben.expo
ſuiſti. Sȝ hic cā inopie vl tenuitatis ve nō ſubfuit lȝ vnio
nē faciēs cā eē ⁊c̄. Pretēdente ergo deficiēte cā faciente
vnionē licitā vnio ipſo non tenuit ar.ff.qui.ex cau.in poſ.
ea.l.ſulcinꝰ.§.ſiqs poſſederit.⁊ de fideicō.liber.cū vo.§.
ſubuētū ſicut videmꝰ i minore cuiꝰ ꝑdiū pōt alienari interue
niente decreto ex cā eris alieni. Pone ergo q ꝑtor decre
uerit ꝑdiū alienādū ꝑtēdēs ſubeē es alienū q tn̄ vere nō
ſuberat certe alienatio nō tȝ ⁊ ꝑdiū de bonis minoris nō

erit.vt.ff.de rebus eoꝝ q sub tu.vel cu.sunt.l.magis puto §.pe.⁊ iō in talib⁹ dēmus aſpicere qđ in vo ē nō qđ gs ſi bi ſinxit vt.ff.de caſtrē.pecu.l.ſi ſorte. Preſertim in hebē tib⁹ obuiū ius cōe ar.ff.de pba.q teſtiū ⁊ de le.iij.cum gs decedēs.§.ſi. Nec nāqꝫ res idest vnio cōmiſſa ep̄o vt ex⁊ tra de exceſ.pla.ſicut vnire curāda ē nō negligēda ſꝫ per effectū appet rē neglectā vł dolose geſtā ergo nō tꝫ vt.ff.ō trāſ.cū hi.§.ſi ſtor.⁊.§.ſi cū lis. ❡ Scđa rō ē q2 iſte act⁹ ꝓſumit fuiſſe fraudulēt⁹ pp ſcm̄ ſit eſſuſuꝫ numeꝝ vnio⁊ nū ar.ff.que in frau.cre.oēs.§.luci⁹ de varijs ⁊ extraordi. cogni.l.de vſu.⁊ no. Cōpo.in ſimili.extra de ꝯſti.cū.M. Ferrariē.in.j.gl.ver.ſiē ꝗriſ an ſit licitū ſi ſic viciaſ factuꝫ ⁊ auctoritas ꝓſtata vt.ff.de manu.teſta.l.q filiū. ❡ Tertia rō eſt q2 nō lꝫ regłr ep̄o rē vni⁹ eccleſie dare alteri eccle ſine grādi cā vt extra de reb.ec.nō alie.c.j. Hoc.n.ſolum principio ē.vt.ff.de euic.l.luci⁹.C.ō ꝗdri.ꝑſcrip.l.bñ a ze none.⁊.ix.q.iij.nēo ⁊.c.p pncipalē ⁊ no.de reli.do.ꝯſtitu⁊ tus ſic itaqꝫ nō licuit rectoriā de hac eccła auſerre ⁊ ad al terā trāſferre niſi grādi cā ſobſiſtēte cuius ꝯtrariū ꝓſup⁊ poniſ. ❡ Quarta rō ē q2 ꝓſupponiſ q talis ⁊ ſic effuſa vnio cedit ad euerſionē q̄ſi totalis collatōis ep̄alis q2 pau ci valde ⁊ modici valoris remanēt eccłe de qb⁹ poſſit ſibi ſuiētes remunerare ⁊ p hoc min⁹ amabiſ ⁊ min⁹ timebiſ vt.ff.de v.ob.cito turpē min⁹ exercere poterit opa carita⁊ tis inter que illis pelo gs teneſ obnoxi⁹ ⁊ qbus ſeruitia re cipit vt.ff.de peti.hē.ſꝫ ⁊ ſi lege.§.cōſuluit de dona.aqui⁊ lin⁹.⁊ extra de teſti.cū in officijs.Et cū dictis eccleſijs cu⁊ ra īmineat alaꝝ nō ſic idonei repirenſ vicarij pp tenuita⁊ tē redditū ſicut repirenſ rectores ſi in facultatib⁹ aliq̄⁊ liter abūdarēt vt extra de ꝓbē.extirpāde. Sicut ⁊ pp ma⁊ iorē dotē ditiori viro mulier nubit vt in auc.de eque.do. §.q2 vo iā legē colla.viij. Et talia talē euerſionē inducen⁊ tia nō tenēt.ff.ad tre.l.iti⁹.⁊ ar.ff.de offi.ꝓſi.l.vl.⁊ de le.j. l.legato gnāliter relicto in ſi.j.reſpō. Non ob.q dño ep̄o tot ꝯſert eccłas nūc ſic ſicut añ vnionē q2 veꝝ ē q ꝯſert tot vicarias quot pri⁹ rectorias. Et in hoc multū honori ſuo detractū ē q q̄to gs ꝑeſt melionb⁹ tāto maior ipē ⁊ hone ſtior ē vt in auc.de defen.ciui.§.nos igitur colla.iij.

De proba.⁊ de reb.eccle.

ccLXI

❡ In vnione regriſ ſolēnitas ⁊ cā.ſ.euidētis neceſſitatis vel vtilitatis de ꝓbē.expoſuiſti ⁊ de reb.ec.nō alie.c. du⁊ dū li.vj.⁊ defect⁹ alteri⁹ reddit eā nullā vt in ꝓal.c.dudū ſic in alienatōe.xij.q.ij.ſine exceptōe ⁊c.lꝫ glo.ibidē i ſū⁊ ma ſapiat ꝯtrariū quā reprobat Archi.de reb⁹ec.nō alie. c.ij.li.vj. Ep̄o aūt incūbit ꝓbatio hui⁹ cāe pelo q2 dic.v. q.vj.c.actor. Scđo q2 ꝓlat⁹ cuius ꝯfeſſiōi nō ſtatur.xij.q. ij.ꝗtuor in ſi.⁊ no.Archi.x.q.ij.§.hoc ius in vbo ꝓbat ō reli.do.c.ꝯſtitut⁹.in gl.hic vł in ſi. Tertio q2 aſſerit cāꝫ cuſ dētē de ver.ſig.ꝯſtōem in prin.li.vj. Quarto q2 iudici nō eſt euidēs.ij.q.j.de⁹ oīpotens ⁊.c.ꝑcedēti. Quīto q2 pre⁊ ſumptio transſert on⁹ ꝓbādi vt eccłaſtica bñficia.c.vnico Ex talib⁹ aūt moltimoda ꝓſumptio inſurgit de tēp.or.ō eo in.j.gl.ō ꝓb.c.dilect⁹ in ſi.gl.poſite ſup vbo approbātes.

De reb⁹ ecc.⁊ de his que

fiunt a prelato ⁊ de his que fiunt a maiori parte capituli.

ccLXII

❡ In q̄ōne que poniſ ſup vnione fcā p ep̄m ⁊ capłm de decē eccleſijs decē dignitatib⁹ dico ſaluo meliori iudicio q dcā vnio nō tꝫ nec ſuari dꝫ p ſucceſſorē qđ pbo iurib⁹ ⁊ rōib⁹ euidēter. Pmo ꝯſtat q vbi plura regrunſ ad eē ⁊ ad ſubſtātiā alicui⁹ rei ſi vnū deficiat deficit qđ ē actū ħ pꝫ i vniōe ō reb⁹ec.ſi alie.dudū li.vj.⁊ in bapti ſmo.j.q.j. detrahe.ō baptiſmo.c.j.ñ vt apponēs. Hoc pꝫ i teſtō.C.ō teſti.l.ſi vnus ħ idē pꝫ ō trāſactōe ſup alimētij fcā.ff.ō trā. cū hi.§.ſi ſtor ⁊ ibi no.qđ i dñij trāſlatōe vbi regriſ titul⁹ ⁊ traditio. Vñ alteꝝ ñ ſufficit vt.l.ij.§.nā.C.de rei ven. ⁊ in acq̄ſitione poſ.C.de acq.po.l.ſꝫ ⁊ ē caſus.extra de teſti

olim in ſi. Nūc ita ē q ađ eē ⁊ ſubſtātiā vniōis q̄ ſit de ec cleſijs pochialib⁹ multa de iure regrunſ ⁊ inter illa regriſ q ſubſit cā lꝫima neceſſitatis vel vtilitatis ⁊ q illa cā ſit eui dēs vt legiſ ⁊ ꝓbaſ expſſe de ꝓbē.expoſuiſti.§.ſi euidēs. neceſſitas vł vtilitas. Si igiſ talis cā nō ſubſuit nō tꝫ vnio cū vnū de ſubſtātialib⁹ deficiat ſicut non ſubſuiſſe vł q lꝫ vnio ꝑtēdat paupatē dignitatū qb⁹ fcā eſt vnio tñ vł q ita nō ē in fcō q2 hītes dignitates ꝓdictas de antiqs redditi⁊ bus ꝯſueuerūt hñ ⁊ honeſte añ vnionē ꝓdictā ſicut patet vł euidēter ⁊ ſic cā vniōis nō ē va. Et ſi cā deficit non vꝫ cauſatū q2 ceſſante cā ⁊c.ff.de dōa.l.ij.§.ſi.⁊.l.ſeq.extra ō appel.cū ceſſante.⁊ de voto magne i ſi.⁊ ibi no.ar.xvj.q.j. generalr.cū ſi. ❡ Preterea dato q cā vniōis foret vēnō ꝓdeſt q2 lꝫ ep̄s poſſit vnire vnā vł duas eccłas nō tñ oēs ecclas q2 ſic collatōes ⁊ iura ſue mēſe ep̄ali euacuaret ꝓ⁊ digalitate q̄dā q2 ſic ſibi ꝑmitiſ faceſ vnionē vt cui ꝯſert vel tribuit ꝯpetēs ſobſidiū ꝯferat ⁊ cui tollaꝫ dāna grauis nō inſligat vt legiſ.xij.q.j.bone rei.⁊ extra de dōa.aplice. Immo lꝫ ab initio cā fuiſſet lꝫima exquo tñ ex poſt facto p diuerſas vniōes eneruaſ ius pochialiū eccłaꝝ ⁊ ep̄al' men ſe ceſſari dꝫ ab initio qđ lꝫ lꝫime fuit fcm̄ ⁊ illud reuocari ar.in eo qđ legiſ ⁊ no.de deci.ſuggeſtū.C.ō ꝑci.ſpa.offe. l.quotiens.ver.q totius negocij cognitionem tollit ⁊ vi⁊ res principalis negocij exhaorit ⁊c. Sed ſic quelibꝫ vnio p ſe nō grauet oēs tñ ſimul ꝯſiderate grauāt ⁊ ideo oēs re uocāde.vt no. Ho.i diuerſis donatōib⁹ in.c.allato aplice. facit.ff.de iurepa.ſi libert⁹.§.ſigs pſeq.⁊ ar.ff.ex qui.cau. maio.l.necnō.§.ſigs ſepius.⁊ hñ dico q2 lꝫ poſſit vnire ali quas nō tñ oēs ſicut dicim⁹ i ſili q lꝫ ep̄s cū ſuo capło ſibi poſſit reſeruare fruct⁹ vni⁹ eccłe vacātis vel duaꝝ ex cā.vt legiſ ⁊ no.extra vt eccle.bñſi.vt nſm in ſi.nō tñ pōt de fru ctib⁹ oiuꝫ de dioceſi ſine auctē dñi pape.vt pꝫ de ver.ſig. tua.⁊ de reſcrip.ſi pp tua.l.vj.vbi de hoc not.p oēs. Nūc aūt i fcō daſ q oēs eccłe de dioceſi ſpectātes ad collatōeꝫ epiſcopi ſunt vnite.⁊ ſic īmenſitas reprobatur facit de do⁊ na.ceterum ⁊ precipue non dꝫ valere vnio talis q2 ex hoc pplus illaꝝ pochialiū eccłaꝝ vł grauiſ ſcādalizar⁹ ⁊ pp ſcā dalū nōdū ſcm̄ ep̄s dꝫ ceſſare.ſꝫ ēt gſa dñi pape.vt de ꝓ⁊ bē.cū teneamur de ꝓſcrip.nihil de renū.niſi cū pridē.§.p graui quoqꝫ ſcādalo.de reg.iur.q ſcādalizauerit.⁊ ibi no. lxiij.di.c.vi. ❡ Preterea dicte vniōes ſimul ꝯſiderate nō ſunt ꝑfecte ſingularib⁹ ꝑſonis ſꝫ totū capło.ſ.decē dignita tib⁹ de reb⁹ dubijs ciuibus.ff.de ꝯdi.⁊ demō.municipib⁹ melius.extra de pcu.ꝯſtitutus. Nūc ita ē q lꝫ vbi ſit vnio alteri q̄ꝫ capło ipꝫ capłꝫ det ꝯſiliū ⁊ ꝯſenſuꝫ.vt no. Ho.de ꝓbē.dilecto.⁊ ē expſſuꝫ i cle.ſi vna.de reb.eccle.non alie. vbi tñ ſit vnio ipſimet capło nō ſufficit ꝯſenſus capli in re ſua vel i fcō ꝓprio.ar.ff.de ſocio.tut.l.j.⁊.l.pupillus. Sꝫ ſupioris.ſ.pape ꝯſenſus ⁊ auctas regriſ nec ſufficeret me tropolitani q2 nō eſt de caſibus reſuatis metropolitano q̄ ad ſubditos ſuffraganei de offi.or.paſtoralis.⁊ qđ ibi no. ⁊ ibi tꝫ ⁊ not.Io.an.in.d.cle.ſi vna ſop vbo mēſe ſue i ſi. ❡ Preſea dato q oīa alia lꝫime īteruēniſſent tñ hic deſiē vnū vꝫ q rectores eccłaꝝ vnitaꝝ nō fuerūt vocati nec in ħ ꝯſenſerūt qđ tñ regriſ vbi fuit vnio fcā capło vt colligiſ a ꝯtrario ſenſu cle.allata ſi vna.j.rñſo.⁊ p Ho.in ium.ti.de reb.eccle.non alie.§.ex qbus.v.ſi. ❡ Sꝫ ꝓdictis obſtare vł qđ vł in lſtis vnionū q cū oīoꝫ iorū ſolēnitate fcē fue rūt vniōes ſꝫ nō obſtat q2 illud nō ꝓbat ſolēnitatē niſi ſin gula capła exprimanſ q2 iſtīm nō dꝫ ꝯtinere vba iuris ſꝫ vba facti iuxta ea q̄ no. Inno.de ꝓba.q̄m ꝯtra falſam ſup vbo iſtoꝝ.⁊ Ho.de v.ſig.c.nihil ſicut dicimus i decreto electōis q lꝫ ꝯtineret i genere q lꝫime fuerit celebrata ele⁊ ctio nō ſufficeret niſi ſingulī actus electōis ⁊ forme expri⁊ merenſ i eo iuxta ea q̄ no.de elec.ſ.notuit ſicut ēt dicimus q lꝫ iſtīm dicat q fuit lꝫime appellatū hoc nō ꝓbat ſolēni tatē extrinſecā.ſ.q iſta decē dies niſi alr ꝓbeſ no.Cōpo. extra de elec.cū dilectus.in ſi.⁊ p modernos i eo.c.q2 cir⁊ ca ꝓ qbus facit de pub.l.ꝗcūqꝫ.§.ſi. Preterea dato q oīs cā lꝫima ſubfuiſſet ⁊ oīno iuris ſolēnitas obſeruata ñ ſuf⁊

ficit

ficit pp aliud viciū q̄ dicunt̄ scē vniones p pecuniā datā vniēti ⁊ sic p simoniacā prauitatē que in spūalib⁹ viciat id de quo agit̄ vt p₃ de re℞ pmu.c.vlt.in fi.ibi irritū decernatis ⁊c.⁊ de pac.cū pridē.⁊.q.ij.ꝗ pia.⁊ qd no.ī renū.su per hoc ⁊ p hoc vtilitas q̄ debuit inspici cōis reddita fuit ad puatā burſalē cōtra iura ī offi.ordi. irrefragabili.§.in ter ⁊ p hoc q̄siuit vniēs que sua sunt nō que Jesu xp̄i de cēsi.cū aplis ⁊.c.pcuratiōes.℄ Ex p̄missis igit̄ ꝯcludit̄ q̄ nō tenuit vnio ⁊ dato q̄ tenuisset exquo vergit in graue p̄iudiciū eccl̄ie eius d₃ retractari.ar.c.alle.suggestū de decimis ⁊ sic successor epi ꝯtra p̄iudiciū h₃ duplicē viā. Unaʒ v₃ retractare vnionē ex cā grauaminis dato q̄ ab initio tenuisset. S₃ hoc d₃ facere cū suo caplo nisi sine cā recusset ꝯsentire sicut cū caplo d₃ fieri vnio vt sic ois res p q̄scūq₃ cās ꝯtrahit̄ p eadē dissoluat̄ de reg.iur.ois res. Et vnde pcessit datio pcedit ⁊ puatio in auc.de defen.ciui.§.ñ ha bēti coll.iij.ar.ff.de reg.iur.nihil tā nāle. Uel si vellit acci piat viam iudicij.l.vocatio vocādis p̄missa cāe cognitiōe pnūciet ocām vnionē dissoluēdā ⁊ hāc pnūciatiōem pōt facere sine suo capitulo ꝯsentiēte s₃ in causis supradictis pōt solus sine caplo iurisditiōem exercere.ar.de ꝯsuc.non est lib.vj.vl̄ ēt sine caplo ꝯsentiēte pnunciet vnionē tanquā nullā scām ex cā nō vera nec iusta debita solēnitate vt ē dcm̄ aū tn̄ an̄q̄ sic dissoluat vnionē successor vl̄ pnūciet dissoluēdā vt nullā ñ occupet eccl̄as vnitas nec ꝯfert ne ius sibi ī scō dicē videat̄ ar.de bñfi.cū fm leges li.vj.

De confeſſis ⁊ de procu.

ccLXIII

℄ Dñs egidi⁹ dedit scdam positiōem hui⁹ tenoris. Jte₃ q̄ dcō tpe ⁊ an̄ ⁊ post q̄libet dicta℞ eccla℞ habuit ⁊ hēre cōsueuit nōnullos portionarios q̄oq₃ ipsi portionarij ex fructib⁹ reddītib⁹ ⁊ puētib⁹ dicta℞ eccla℞ perpetuā ⁊ pci pere ꝯsueuerūt certas ⁊ ppetuas portiones ac positiōe in iudicio exhibita auditor dedit terminū procuratori dicti Nicolai ad rñdēdū positionib⁹ in quo termino idē pcuratos huic positioni rñdit.depēdet ⁊ declarat subsequenter. Egidi⁹ declarādo positionē p̄dictā. Et p declaratōe ipsi⁹ expssit p nola ⁊ cognomia quos portionarios ppetuos q̄libet eccla℞ p̄dicta℞ inter ceteros habuit ⁊ inter ipsos notauit in q̄lib₃ eccla Nicolaū deinde veniēte ipso Nicolao p̄ncipali ad cām ⁊ copia pcessus eidē decreta p audi torē ⁊ termio ipsi p̄fixo ad rñdēdū positionib⁹. Egidij q̄ hoc nō erat rñsum ⁊ erat de iure rñdēdū effluxis iā post dation p̄dicta℞ positiōis ⁊ declaratōis sex mēsib⁹ cū dimidio in termino rñdit sic ad scdam positionē credit ⁊c. Nūc q̄rit̄ v℞ idē pncipalis ꝯfessus videat̄ q̄cqd ꝯtinet̄ in positiōe nō solū put pmo fuit posita s₃ ēt put fuit postea declaratū ⁊ oñdit̄ q̄ ēt ad declaratiōes rñdisse vr̄ seu ad positiōem put fuit declaratū. ℄ Circa qd duo an̄ oia p̄mittunt̄. Primū est q̄ dcā positio declaratōe nō indigebit quo ad tps cū in ea insertū eēt. S₃ quo ad psonas portionario℞ quas p̄ebat̄ q̄lib₃ eccla℞ illo tpe hūisse egebat pp defectū tn̄ expssiōis noium ⁊ cognominū eo℞ ābigua ⁊ obscura fuit vt.ff.de solu.l.cū stichū ⁊ de v̄.obli.l. vbi aūt in pain.de iure fisci.l.ita fides.de test.l.hīdea palā §.siq̄s post testm̄.⁊.C.e.l.hac ꝯsultissima. Explanatiōe vo seu declaratōe nolu₃ ⁊ cognominū scā eadē positio certa ⁊ clara reddita fuit vt eisdē iurib⁹ p₃. Scdm est q̄ p explanatōem ⁊ declaratōem hmōi nō intelligit̄ qd nouū po ni s₃ certitudinalr certificatū qd pri⁹ in positione illa pposita erat ⁊ fuit explicatū demōstratōe noium ⁊ cognominū qd p̄us implicitū erat h̄ ē de qb⁹ fuissent illo tpe portionarij sentiti ī p̄alle.§.siq̄s post test.⁊ ī acq.re.do.l.adeo §.cū qs. Et hac ꝯsideratōe v₃ q̄ p explicationes seu declaratiōnē ñ intelligit̄ qd nouū fieri exclusus a iure ab inducēdo scm̄ nouū ñ eēt exclusus a declarādo seu interptādo antiquū scm̄ vt p₃ ī iudice q ⁊ suā neq̄at reuocar̄ sniā₃ vt.C.ī sen.⁊ iterlo.om.iu.l.p⁹ sniā₃ ⁊ sen.resci.ñ po.l.j.eē si interptari nō p̄hibet̄. Et i testiōe testm̄ ꝯdēte vt ī p̄al.l. hīdea palā.§.siq̄s. Hinc ēt inoleuit ex q̄tidiano iudicio℞ vsu vt exclusus a dādo nouos articulos nō cēset̄ ab hoc exclusus a declarādo datos. Et aduertēdū ē diligēter q̄ explicatio seu declaratio siue interp̄tatio alicui⁹ ambigue seu obscure ī aliq̄ scriptura dispōnis adeo ipi dispō ē ipli cita vt dudū post scā cēseat̄ retro facta ī eadē scriptura ⁊ sub eodē tpe pcessisse: vt.ff.de hī.insti.l.asse toto.de ꝯdi.in sti.l.istio.⁊ de ꝯdi.⁊ demō.l.si ita scrip.⁊ p hoc.ff.de ꝯtra tab.l.q liberis.§.testō.v̄.plane. Scdo qd ⁊ ī legib⁹ ⁊ interptat̄ ⁊ interp̄tānib⁹ sancitū est p qb⁹ quasi se inuicē hēant dictū ē. ℄ Tertia ꝯsōne nō adiecim⁹ aliqd de qb⁹ cū olb⁹ manifestū sit oportere ea q̄ adiecta sunt p interp̄tationē in his valere in qb⁹ ēt interp̄tatis legib⁹ sit loc⁹ in auē.de filijs an̄ do.instru.natis coll.iij. ℄ His p̄missis fm ea fateri necesse ē q̄ declarās ē iplicitū ⁊ ēt declaratio qd satis denotat p̄alle.l.si ita scripsero dū ibidē p declaratiōe generale seu obscu℞ dī explicari ⁊ ī p̄alle.l.hīdea palā dū ibidē o₃ explicari ⁊ hoc mō ēt dī qd explicitū in an̄ gesto: vt.ff.pro socio.l.actōe.§.morte vl̄ q̄ declarās ē ꝯnexū seu vnitū ipi declarato aut qd ē depēdēs ab eodē seu qd ꝯnā eidē declarato sicut ⁊ vnū iudiciū depēdet ab alio.ff.de neg.ge.l. siq̄s ꝯtracto.ff.de v̄.ob.l.stipl̄ones nō diuidunt̄ ad idē.ff. re℞ amo.l.si mulier.§.fi. Siue igit̄ declarās dicat iplicitū declarato qd magis pprie vr̄ ⁊ tūc cū ad declaratū rñsum est ⁊ ad declarās iplicitū cēset̄ eē rñsu₃.ar.ff.ī pac.l.iuris gētiū.§.p̄tor.⁊.§.dolo malo.⁊ ī edē.l.siq̄s.§.aū p̄tor.⁊.§. p̄hibet.⁊ de no.op.nū.l.p̄tor.§.j.⁊.l.j.l p̄n.⁊ qd ibi no.⁊ p hoc ēt hñ facit: vt.ff.de manu.test.l.siq̄s ita.§.scripserit.⁊.l. rogo.⁊ si ex noxa.cā aga.l.fi.⁊ de iurciar.l.si duo p̄roui.§. siq̄s iurauerit.⁊.l.seq.in qb⁹ ēt iurib⁹ p₃ q̄ iplicitū ad idē₃ tps refert̄ ad qd explicitū ⁊ q̄ eiusdē tpis vtrūq₃ eē cēset̄ siue ēt declarās asserat̄ ꝯnexū seu vnitū declaratio ⁊ rñso dato ad vnū ⁊ ad reliquū dicet̄ rñsum arg.ff.de diuer.rescrip.l.j.⁊ de natu.lib.auē.nē siq̄s.⁊.ff.de oā.infec.l.si finita.§.ex hoc edicto.extra de ꝯsti.c.trāslato. Siue ēt declarās affirmet̄ eē ꝯnā est declarato seu ab ipso depēdēs adhuc rñso dato ad declaratū seu ad depēdēs ⁊ ꝯnā rñsu₃ necessario eē dicet̄ ar.ff.de acq.hī.l.siq̄s hīs.C.ī lati.lib.tol.l. vnica.§.s₃ ⁊ siq̄s.extra de ꝯsti.nā ꝯcupiscētiā ⁊ no.expsse. viij.di.c.quo iure sup v̄bo noli dicere.p hoc ēt facit.ff.de admi.tu.l.tres tutores.§.exigi ⁊ iudicatū solui.l.iam tn̄.§. in hoc. Neq₃ ptās iuris q̄ declarās ē declarato iplicitū vl̄ ꝯnexū aut ipsi ꝯnā seu ab eo depēdēs iducet ī rñdēdo diuisionē voluntatis.ff.de his qui.vt idig.l.cū q.§.p p̃te imo opabit̄ vt rñso dato ad vnū videat̄ eē rñsu₃ ad reliquū ⁊ p hoc ēt facit.ff.de doli excep.l.apud celsu₃.§.apud iuliānū.⁊ qd no.C.de exhi.reis.l.si rea. Ex his ꝯsideratiōibus moti doctores scripserūt q̄ negata positōe aliq̄ nō tenetur negās ad depēdētē rñdere ne v₃ depēdētē confitēdo sibi ipsi ꝯtrari⁹ eēt vt p₃ in multis exēplis positis p.G.i specu lo ī ti.de positōib⁹ ⁊ facit qd no.C.de iura.cal.l.ij.qd ⁊ in practica incōcusse suat̄. Et familiariter loquēdo ꝯsideret vnusq̄sq₃ declaratiōe supradicta ī iudicio exhibita auditor dixisset positionē talē repellim⁹ q₂ nimis generalis ē ⁊ obscura vel admittim⁹ q₂ ptinēs ē ⁊ clara nō ab hoc appellōni loc⁹ fuisset. Ulteri⁹ multū ē attēdēdū q̄ post recusatōe₃ de rñdēdo scā₃ eo p̄textu q̄ positio erat gnālis ⁊ obscura secuta ē declaratio ⁊ inde post sex mēses fuit acto℞ oium copia decreta ipsi p̄ncipali ⁊ post fuit eidē scm̄ p̄ceptū de rñdēdo positōib⁹ qb⁹ nō erat rñsu₃ ⁊ q̄ post ista rñdit. Nā ex his appet q̄ iudex ⁊ ps inxta ꝯtrouersiā p̄habitā sensenrūt q̄ positōi declarate rñderet̄ cū absq₃ declaratōe p̄missa positio ipsa iptinēs eēt. Uñ nō ē verisile q̄ iussus iudicis emanauit sup iptinēti nec cāri pōt p̄ncipalis ignorātia cū tps ꝯpetēs hūerit ad hñdū copiā pcessus añ rñsionē p ip₃ factā exquo sibi copia pcessus decreta fuit. Et si quo quomō ignorātiā allegare posset ne pp ꝯfessionē de piurio notaret̄ quo ad hoc tn̄ qn ꝯfessio videat̄ ꝯtēta in positiōe ⁊ declaratōe ipa ad effectū vt ex ꝯfessiōe ipa a sua petitiōe ⁊ intētōe repellat̄ ignorātiā nullo mō allegare pōt.

Tā pp pcuratoris ſui ſciſi ꝛ ſciam q pſonā dñi repſētet ꝛ ei p̄iudicat vt.ff.de pcu.l.ſꝫ ꝛ hc pſone.§.defendēt ꝛ de tribu.l.pcuratoꝛ ꝛ de excep.do.l.ſi pcurator. Tum pp copiā ſibi datā que ēt in eo ſciam facit pſumi aut ignorātiā affectatā que nō excuſat vt ō clāde.deſpō.c.cū inhibitio. Neqꝫ nouū ē q eedē pbatōes ad vnū effectū ſufficiant ꝛ ad aliū nō vt pꝫ extra de teſti.c.veniēs. Pꝫ ēt in pbationib⁹ ſup aliquo ſcō delictū includēte. Nā ſi ciuilr actū ſit pñt ſufficere ꝛ tñ ſi criminalr actū ſit cū tūc clarioꝛes ꝛ plenioꝛes reqrat⁹ nō ſufficiūt. Hoc idē ɔtīgere in ɔfeſſiōe ꝛ negatiōe fcā p pcuratorē dño ignorāte. Ponat.n.q pcurator ɔfitendo ꝛ negādo ē manifeſte ſibiipi ɔtrari⁹ hec q dē ɔfeſſio ꝛ negatō ꝛ ɔtrarietas ex ipſis ſurgēs dño ignorāti nō p̄iudicabūt quo ad hoc vt ipi dño piuriū impingatur p̄iudicabit tñ quo ad hoc vt dñs a ſua intētiōe repellat. H quoqꝫ dicēdū eēt in dño ꝛ pcuratore. Finge.n.q pcurator vnā poſitionē ɔfeſſus ē vl ɔfeſſatā negauit certe ꝛ ſi dñs de piurio pp ignorātiā notari nequeat tñ ɔfeſſio vel negatio accipiet q dño obeſſet cōtra intētiōeꝫ ſuā ſꝫ nō quo ad piuriū ignorāte dño inducēdū ɔfeſſio vl negatio fcā p pcuratorē fcā eē p dñm cenſeat. Illud nō vr indubiū reuocādū vtꝝ in declaratōe ſcdē poſitiōis videat tps in ipſa poſitiōe poſitū repetitū vl poſt p eā ab ipſo nō diſceſſum. manifeſtū eſt.n.q poſitio de iure ō poterat repelli aut ad ipſam rñſio recuſari ſꝫ ſoluꝫ erat ābigua ꝛ obſcura ob defectū expſſionis nomiū ꝛ cognominū poſitionarioꝝ nō ergo opus fuit in declaratōe de tpe facere mētionē cū p declaratōem agat vt id dūtaxat q ābiguū ē tollat nō vt certū ꝛ nō ābiguū clarificet. Stat igit tps i poſitione pꝛio adiectū nec p declaratōem ſubſecutā vr ab eo diſceſſum imo poti⁹ repetitū vt inſti.ad.l.aql.§.illō palā ē.ff.de teſta.tuto.l.ſi nēo.ij.§.hoc edictū.ꝛ de v.ob.l.tīa ēt ſi diuerſis tpib⁹ id pmulget per qō dicat repetitio inducta vt pꝫ.ff.de ɔtrah.cū emā.li.l.nihil in hac pte. Et vr cāus in auc.de filijs añ dota.inſtra.§.vlti.coll.iij. ꝛ ar. ad hoc.ff.de iur.ꝛ fac.igno.l.regla. Alioqn hoc ē ſi a tpe i poſitione ipſa poſito diſceſſum videret qō ſequeret abſurdū q declaratio ad poſitionē faciēdā fcā poſitiōe ipāꝫ corrūperet ſicqꝫ ɔtrariū oparet effectū qō ñ ē dicendū vt ff.de adi.leg.l.legata.ꝛ de ɔdi.ꝛ demō.l.cū tale.§.falſam. ꝛ de hꝛ.inſti.l.ex fcō ēt. Sicut.n.his legib⁹ platū ad minuēdū argumētū nō inducit ſic ꝛ platū ad augēdū diminutiōem nō inducit ar.ff.de le.j.l.ſi hu⁹ legat⁹.§.ſi ei ꝛ.l.ſi cui hui oēs. Cōſtat āt q declaratio nominū ꝛ cognominū nō fit vt de tpe diminuat nec hoc ē natura eius ſꝫ magis vt ſaltē debite circūſtantie augeant ergo ꝛc.

De iudeis ꝛ ſarracenis.

CCLXIIII

¶ Illa vr pbabilioꝛ ſnīa q pꝛīceps abſqꝫ līma cā pacificos iudeos ſarracenos ꝛ alios paganos de terris ſuis nō poſſit expellere. Et pꝛio qꝛ iuris nālis ē ꝛ diuini q qcūqꝫ vult pꝛīceps ſibi iuſte fieri ꝛ faciat alijs maxime ſuis ſuis aut tributarijs. Mathei.vij.c.diſt.j.c.humanū nec alijs faciat qō nolet ſibi fieri extra de malo.ꝛ obe.dilecti. Sꝫ ipſe nollet ō rgno expelli. ergo ſi alios ō rgno expellat. Tenet ēt diliget iudeos ꝛ ſarracenos lꝫtū ſunt ſue nāe pꝛīceps nedū i aīa ſꝫ ēt in corpore vt ē expſſuꝫ de pe.diſ.ij.caritas in.v.nō illi.ꝛ.v.ſeq.ibi qūo nos i coꝝ pcis ꝛ piculis cogitam⁹ ꝛ ſic nobis ſubuēiri optam⁹ ꝛ ita eis ſbuēiem⁹ ꝛ īfra. Quapp cariſſime ita tota dilectōe ſatage vt bonū qō tibi ɔferri vis velis vt pꝛio. Expellere ergo tales abſqꝫ rōne ɔtra pcepta charitatis apte ē. Dilectio enī pximi malū expulſiōis vel aliud nō opat.ad romāos.xiij.ꝛ charitas nō agit pperā.j.ad coꝛ.xiij.ꝛ recta volūtas iniquū nō agit i ꝑalle.c.charitas. Et tale ius diuinū ꝛ naturale indiſpēſabile eſt qꝛ impmutabile inſti.de iure naturali.§.ſꝫ naturalia di.vj.§.his ita. Etiā per papā qꝛ eius pmutatio neceſſario peccatuꝫ implicat ſac qō no.de iureiur.ꝛ ſi chriſtus in glo.quedā ꝛ naturā bonā imutat qō eſt impoſſibile di. xlij.§.j.di.ius naturale. Hinc ē ēt q ex iſto iur ꝛ charitate in neceſſitate eis ſubuenire ꝛ elemoſinaꝫ facere tenemur. xlij.di.qeſcam⁹.xvj.q.j.ſi cupis.lxxxvj.di.non ſatis. Scdo hoſti capto debet miſicordia pſeruiꝫ vbi pacis pturbatio nō timet multo forti⁹ talis miſicordia faciēda ē de ſuo tributario ne expellat.xxiij.q.j.c.noli. Pꝛinceps enī iubent timētib⁹ ꝛ obſequētib⁹ ipediī dilectōꝫ nihil facē cupiditate nocēdi ſꝫ ois caritate ɔſulēdi nihil inanit nihil ſbūanit. xxiij.q.j.pdeſt. Et qō agēdū ē nō ex furore ſꝫ ex charitate agēdū ē.xij.q.ij.fraternitas. Tertio eadē rōne q nō debem⁹ iudeos ꝛ paganos ꝛ ſarracenos pacificos reb⁹ ſuis ſpoliare eadē rōne nec coꝝ hītaculis ꝛ terra natiua piuare hec p hanc p no.xxiij.q.vij.c.ſi de reb⁹ i gl.p hoc. Et qō poſſidēt iuregē.poſſidēt ſiue res ſiue loca ſiue iuriſditōes ꝛ ſic iuſte ꝛ iuſticia ſoꝛi nō poſſ.xiiij.q.iiij.qd dicā.extra de ṽb.ſig.ius dctū ē. Sicut hoc clare tꝫ Inno.extra de vo.ꝛ vo.redēp.q ſup his ꝛ facit.xxiij.q.v.ſi ppea ibi vindicantiſſime. Et qō nō poſſint niſi p ſuitores expelli facit hūs ſenſu ɔrio.xxiij.q.vij.ſi q aſa ē ſub caplo ſi de reb⁹. Et innocētia marie regā ē nemini malū iferre.xxiij.q.v.c.nō ē.vj.q.j.ſapiēs oī xpiane ineſt religioni lenitas ꝛ māſuetudo.ꝛ crudelitas ei ɔria ē ſignāter.xxiij.q.v.vnū ſolū. Itē tertio ſura iſtoꝝ agarenoꝝ agar ꝛ fili⁹ ei⁹ Iſmael pr agarenoꝝ induxerūt iō expulſi ſunt a ſara.gene.xvj.q ꝛ ipſa pſeqbat dñāꝫ ſuā ꝛ ipſe fratrē ſuū yſaac de q vtraqꝫ pſecutōe clare logr Aug.xxiij.q.iiij.ſi eccla.ꝛ.xxij.q.iiij.recurrat.vbi ſup hus Iſmael erexit ceruicē ꝛ voluit ſeducere fratrē ſuū iudeus qꝛ cogebat yſaac adorare ludbcas imagines qs faciebat vt ibi dicit gl.q incipit Iſmael ergo vbi agareni humiliter ɔuerſant ꝛ nō decipiūt ſimplices xpianos colere ſuū ludbcū machometū nō ppea expellēdi ſunt ſꝫ recipiēdi ſicut dicit angelus agar.xxiij.q.iiij.qū qō hñ facit. ¶ Iteꝫ qrto pagani ꝛ iudei iter oues xpi ɔputant creatōe gubernatione ꝛ redēptōe ex pte xpi. Vñ dñs in euā Io.x.c.alias oues hēo q nō ſunt ex hoc ouili.i.eccle. Vñ ꝛ papa ſup eos ptē hꝫ ſicut ſup oues ſuas qs ei iter alia ɔmiſit xps Io.vlt. paſce oues meas non diſtinguēs iter has ꝛ illas.extra de maio.ꝛ obe.ſolite.§.pe.ꝛ ſic tꝫ Inn.p.c.qō ſup his.eo.ti. Cū ergo papa eos paſcere dēat ꝛ ṽbo ꝛ exēplo ꝛ humanitate nō rebelles non ergo dꝫ eos ipugnare nec pmittere vt ledant.extra de natis ex lib.vē.c.vna.vbi ō hoc. Quinto infideles nō terrorib⁹ non aſpitatib⁹ nō violētijs ſunt trahēdi ad fidē neqꝫ expulſiōib⁹ ſꝫ blādinijs ꝛ mūerib⁹ vt integra ſit forma iuſticie ꝛ libertas arbitrij.xlv.di.q ſincera qō hñ facit ꝛ ea di.c.de iude.ꝛ.xxiij.q.iiij.c.vlti.qō optīe facit vbi ēt infidelis vocat pxim⁹. Dꝫ aūt hō diligere pximū ſicut ſeipſ vt quē poterit hoieꝫ hñficētie ɔſolatōe vel informatiōe doctrine vel diſcipline cohertiōe adducat ad colēdū deū. Et ſi ſic iudei iuſte vbilibet expellerent ꝛ ſic deficiet iā in eis ṽbū. Iſaie ꝛ Pauli nō adimpleret q coꝝ reliqe ſalue fient.ad Roma.ix.c.ꝛ facit qō nō.xxviij.q.j.iudeoꝝ in glo.j.ꝛ fidei nr̄e teſtioniū nō pberēt ſicut pbat Euſebi⁹ li.iij.eccleſiaſtice hyſtorie.c.vij.pulchre dicens pp hec iudaica gēs p culpa pfide ō regno ſuo pulſa ē ꝛ diſpa p terras vt ei⁹ fidei cul⁹ inimici ſunt vbiqꝫ teſtes fieri cogerent pditio qppe tēplo ſacrificio ipſo quoqꝫ regno i paucis veteribus ſacris nomē genuſqꝫ cuſtodirēt vt pmixti gētib⁹ ſine diſcretiōe diſparerēt ꝛ teſtimoniū veritatis admittāt velut Cayn pfug⁹ a facie dñi.ꝛ Augu.in ſmonib⁹ epiphanie iō iudeos nō occidit.i.de terris nō penitus pdidit ne obliuiſcant legis ipſius quā ppea legendo reminiſcāt vt ſibi ſumāt iudiciū ꝛ nobis pbeāt teſtioniū veritatis. Scdo facit ṽbū apli dicētis dñi qualr ō ſuis ſuis obediētib⁹ ſe hēre debeāt ad ephe.vi.c.ibi ꝛ vos dñi eadē facite illis.i.ſuis remittētes minas ſciētes qꝛ ꝛ illoꝝ ꝛ vr̄ dñs ē in celis ꝛ pſonaꝝ acceptio nō ē apud deū ꝛ ad coloceſes vi.c.in pn. dñi qō iuſtū ē ꝛ equū ſuis pſtate ſciētes q ꝛ vos dñm habetis i celis. Vñ ſicut infideles ſarraceni vl alij iter nos habitātes a nobis ſunt p ſuis ſcelerib⁹ puniēdi.extra de rap.in archiepātu ſic ſine cā nō ſunt expellendi vel puniendi.

lxj.di.

lvj.di.ſatis puerſum.extra de ꝯſti.c.ij. Itē ſicut nō ſunt in fideles de ſuis poſſionib⁹ expellēdi. ita nec eis ſunt auſerēda ſicut ēt nec ſunt de ſuis antiqs habitatōib⁹ expellēdi xxvj.di.deinde extra ð iudeis iudei.ij.§.j.ibi a poſſiōib⁹ ſuis ꝛ.c.ſic iudei ꝛ.c.ꝛ ſi iudeos in prin.ibi pietas xpiana recepiet ꝛ ſuſtineat cohabitatōem illoꝝ ergo nō expellat. Itē filij iſrael nō eiecerūt Gebuſeos ð Ieruſalē Iudi.j. xj.q.iij.nolite ergo ꝛc. Sepelo caſus videnť expſſi.C.de ſacriſi.paganoꝝ.l.xpianis vbi dr̄ ꝙ talib⁹ gete degētibus nullā debemus facere moleſtiā.ꝛ.xxiij.q.viij.diſpar.ibi ꝙ xpianos pſequūtur ergo a ꝯtrario ſenſu ſi nō pſequūtur nō ſit eis moleſtia neqꝫ guerra ſic arguit gl.ibi ꝛ facit.xvj. q.iij.porro ibi ceteꝝ vt paganoꝝ ꝛ incredulop furor in cā eſt ꝛc.ergo a ꝯtrario ſenſu ꝛc.ꝛ qđ ibi no. Preterea ſcriptū ē celū celi dn̄o terrā aūt dedit filijs hominū vbilibꝫ āt habitare licitū ē cuicūqꝫ ēt ſuo dn̄ō tributū ſoluat debitū dn̄o rōne dn̄ij.extra de cēſi.olo.xj.q.j.magnū ergo nulli negādū eſt ꝙ ius hūane ſocietatis ꝯcedat ergo.ho.xxiij.q. j.c.notādū facit.v.di.ad eius vo. Itē cā expulſiōis amoreoꝝ cananeoꝝ ꝛ coꝝ ab coꝝ terris ꝑ filios Iſrael peccata coꝝ fuerūt maxie idolatria q̄ ē cōtra legē nāe q̄ clamat vnū deū ad Roma.j.ibi inuiſibilia dei ꝛc. Sꝫ iudei ꝛ ſarraceni nō ſunt idolatre ſꝫ alij infideles neqꝫ tales publici hoſtes pꝛīcipiū regētiū xpianoꝝ ergo nō debēt expelli.ar. expſſuꝫ.xxiij.q.v.§.hic notādū ꝛ Ioſue.v.ꝛ.vij.ꝛ deutro. vij.gene.xv. Hec ſufficiāt canōiſte ꝛ theologo groſſo egētib⁹ vo vos ſubtilia argumēta legalia ꝛ canōica adiūgetꝭ.

C Hacten⁹ oldradi ꝯſilia ſupioꝛib⁹ ānis in vrbe Rōa i preſſa. Sequūtur mō ꝯſilia hucuſqꝫ nō impreſſa ꝛ pene paucos admodū maxio in ꝑcio hita q̄ tādē multo labore ꝛ induſtria collecta ſunt ex varijs pleriqꝫ codicib⁹ antiqſſimis reuerēdiſſimoꝝ dn̄oꝝ cardinaliū ac reuerēdoꝝ patꝝ necnō venerabilium viroꝝ ſacri palatij cāꝝ aplici auditoruꝫ ꝛ aduocatoꝝ nōnulla vo nō lōge ab hos dies Aluiꝛone repta quibus in hūc vſqꝫ diē grauiſſime caruimus poſt decem illa que pꝛimo loco ſunt impreſſa ordine ſuo in finem vſqꝫ ſubſequuntur.

De priuilegijs vel de reſ.

CCLXV

C Ioānes epūs ſeruus ſuoꝝ dei ꝛc. Venerabili fratri gācelino epō Albanē.epō Albanē.ſalutē ꝛ aplicaꝫ bn̄dictionēꝫ laudabilia pbitatis ꝛ virtutū merita ſupꝫ qb⁹ dilect⁹ filius Petrus de remis cleric⁹ Caturicē.dioce.apō nos fidedignoꝝ teſtionio ꝯmēdaſ nos inducūt vt pſonā ſuam dignis fauorib⁹ ꝛ gratijs pſequamur hic eſt ꝙ nos volētes dcm̄ Petrū pmiſſoꝝ meritoꝝ ſuoꝝ intuitu fauore pſeq grōſe ipi⁹ ſupplicatōib⁹ inclinati fraternitati tue ꝑ aplica ſcripta ꝯmittim⁹ ꝛ mādam⁹ q̄ten⁹ eūdē petrū ſi ad h ꝑ diligētē examiatōeꝫ tuā ipm̄ idoneuꝫ eē reperis ꝛ aliqs de ſcriptoꝝ pniarie nr̄e nūero deeſt ad pn̄s aliogn quāpꝛimū defuerit auctē nr̄a ipoꝝ ſcriptoꝝ ꝯſortio ſtudeas aggregare ipmqꝫ in ſcriptorē dcē penitētiarie cui⁹ curā geris ꝛ ad officiū ipi⁹ ſcriptorie eiuſqꝫ exercitiū recipias ꝛ recipi facias vt ē moris. Data auiniōe.vj.nonas iunij Pōtificat⁹ nr̄i āno.xvj. C Significat reuerēde pr̄nitati veſtre Petr⁹ de remis cleric⁹ Caturicē.dioce.ꝙ pridie ſanctiſſimus pr̄ ꝛ dn̄s noſter papa volens eūdē Petruꝫ pſequi grōſe reuerētie vr̄e ꝑ ſuas cōmiſit lr̄as ꝛ mādauit vt dcō P.repto idōeo ſi de penitētiarie ſcriptoꝝ nūero.ſ.eiuſdē cuius curā reuerēda pr̄nitas vr̄a gerit deeēt aliogn q̄pꝛimū defuerit ipm̄.P.auctē aplica ipſoꝝ ſcriptoꝝ aggregare ꝯſortio ſociaretis ac in ſcriptorē dicte pniarie ꝛ ipi⁹ officiū ac ei⁹ exercitiū faceretis recipi ꝛ admitti. Quare ſuplicat humilr̄ id .P.V.R.P.qtūs eūdē.P. dictoruꝫ ſcriptoꝝ numero aggregetis ad dcm̄ offm̄ iuxta ipaꝝ aplicarū ꝯtinentiā litteraruꝫ ꝛ ad eius exercitium recipi ꝛ admitti facere de ſolita ipſius paternitatis benignitate dignemini.cū de dicto numero deficiāt ſubſequētes vel aliqui coꝝ.videlicet Reginaldus de agēno Michael pacifici ſanctius de vrbe Petrus capuīj ac ſeruus dei loco quoꝝ nullus extitit ſubrogat⁹. Sanctiſſim⁹ pr̄ ꝛ dn̄s nr̄ cōmiſit ēt ꝛ mādauit.r.p.dn̄o gancelio epō albanē.ſūmo penitentiario ſuo ꝑ magr̄o.p.de remis clico caturicē.dioce. recipiēdo i ſcriptorē pniarie ſue ſub forma q̄ ſequiť. Io. epūs ꝛc.tibi ꝯmittim⁹ ꝛ mādam⁹ q̄ten⁹ ſi eūdē.p.ꝑ diligētē exaiatiōnē tuā ſufficiētē eē repis ꝛ aliqs de ſcriptoꝝ nr̄oꝝ penitentiarie numero deeſt ad preſens vel q̄pꝛimum defuerit eundem auctoritate noſtra in ſcriptorem dicte penitētiarie ꝛ i eius exercitiū recipi facias ꝛ admittas dati ꝛc. fuit qdē ꝛ ē in ipſo pniarie officio nūer⁹ cert⁹ ꝛ determiat⁹ vꝫ.xij.ꝛ nolenť q tpe nūeri ꝯſtituti in dcō ſcriptoꝝ officio ꝯſiſtebāt de qb⁹ tres vel q̄tuor ſunt viā vniuerſe carnis i greſſi. Vnꝫ ē tn̄ ꝙ dict⁹ dn̄s nr̄ vltra nūeꝝ pſes ad dcm̄ officiū recipi fecit qb⁹ ꝓuideť ſicut vni ex alijs lr̄a dictū numeꝝ ꝯſtituto. C Nō q̄riť vtꝝ dictus.p.admitti dēat ꝛ recipi cū de dicto nūero vacēt tres vel q̄tuor vel dictus.p. expectare debeat dōec oēs alij ſupra nūeꝝ extītes pꝛimi⁹ ſint defuncti vel recepti. Et ꝙ dictus.p.recipi vel admitti dēat loco illius vel alicui⁹ illoꝝ q erāt de duodenario nūero appet pꝛio ex forma grē aplice eidē.p.facte ꝑ cui⁹ vba vocat⁹ eſt ad officiū antedictū ſi vacat vel q̄pꝛimū vacare ꝯtingerit ar.ff.q ꝛ a q.mān.lib.nō ſiāt.l.ſi optio.ꝛ extra de ꝯceſ.pbē.c.j.in ꝯcil.vienē. C Scdo ex vtilitate cuiuſlibet collegij ē ſemꝑ ordinē plenū eē.vt.ff.ð decu.l.gnālr̄.§.ſpurios. Et notādū ē ꝙ cū vnū ſcā ſubduxerint ſtatim ꝓxim⁹ in ei⁹ ꝯmoda pcipiēda ſuccedit oī obiectōe ceſſante:vt.C. de agētib⁹ i rebus.l.j.li.xij. C Tertio vr̄ ꝙ vbi i locū deficiētiū faciēdā ē ſupplemētū faciēdā ē ex nouis ſicut appꝫ in vſufructuario gregis q in locū deficiētiū capitū dꝫ ſupplere ex agnatis.i.ex nouis natis vt.ff.de vſufru.l.vet⁹ fuit qđ cū duabus.li.ſeq.has qdē ꝓpōnes oēs ꝯcedūt ſꝫ dicūt nōnulli hui⁹ ſubrogationē i locū deficiētis īter nūeꝝ dēre fieri ex ſupadditis ad nūeꝝ ꝛ nullū ex expectātib⁹ dēre ad officiū hui⁹ admitti vſqꝫquo ad numeꝝ ſit deuētū ꝑ ſubrogatorē ſupadditoꝝ ſeruato ordine ſupadditōis ſue.ꝛ ꝓ eis facere vr̄.C.de ſacroſan.eccle.l.non pleꝛ.ꝛ de offi.diuer. iudi.l.iubem⁹.ꝛ.C.de pꝛi.ſacroꝝ ſcrini.l.ꝯpim⁹.li.xij.ſed hoc nō obuiat pꝛius dictis. Ad qđ intelligēdū ſciēdū eſt ꝙ ex ſupadditōe ſcā ꝑ dn̄m nr̄m papā nūerus ſtatut⁹ naturā ſuam nō mutat nec adiectionē recipit ſicut agri limitati ex aluuiōe nō mutāt limites ſuos ꝛ lacus ꝛ ſtagna lꝫ interdū creſcāt tn̄ ſuos termios retinent nec in eis ius alluuiones agnoſciť:vt.ff.de acq.reꝝ do.l.in agris.ꝛ.l.lacus ꝛ ſtagna. ſicqꝫ ſupadditi ꝑ papā coꝝ qlibet vocatus vr̄ ad nouū ius officij de quo agiť ꝙ icipit cū creato ꝛ deſinit cū defuncto vt extra ð pbē.c.dilecto.nec ad deficiētis officiū admittiť vt no.cōiter ꝑ doc.ꝛ iō qꝛ ſupadditi vocati ſunt ad nouuꝫ ius officij huius cū nō ſuccedūt i locū alicuius deficiētis de nūero ſicut dr̄ de teſtōe q nūero ſuo ꝯpleto aliuꝫ ſine pte iſtituit.vr̄ eni talē ſupra ſolēnē aſſis numeꝝ additū ad aliud ius nouū.i.i aliū aſſeꝫ vocaſſe vt iſti.de here.iſti.§.ſi pleꝛ ſꝫ nō ē ius accreſcēdi īter ſupadditū ꝛ eos q īter numeꝝ ſunt:vt.ff.de bō.iſti.l.itē ꝙ ſaluū. Ad leges in ꝯtrariū adductas rn̄deť ꝙ aut pꝛio nūeri ꝑcedit ſupadditiones q̄ reſpectu nūeri exceſſuꝫ q̄dāmō dicit ꝛ hūt locū q̄ ſupra dcā ſunt.aut ecōtra ſup exceſſus ꝑcedit nūeꝝ ſeu legē nūerū ſtatuētē vel dādū inouātē ꝛ hūt locū ꝯtraria vbigſs ponē exēplū qđ poniť in ſalle.l.nō pleꝛ.C.ð ſacroſan.eccle. Finge igiť ꝙ añ legē illā erāt in eccl̄a Cōſtātinopolitanā. M.ꝛ qngēti decani q erat eſſu ſuo nūerus ſupuenit lex q̄ ſtatuit ꝙ nō plures eēnt q̄ noningēti certe nullus recipiet dōec deueniať ad nūeꝝ noningētoꝝ nec deficiētib⁹ vr̄ exiſtētib⁹ ſingulis decreſcere poſſit vetita ꝯglomeratio.vt in d.l.ꝯpimus.alr̄ ſi i locū cuiuſlibet deficiētis accederet aliter ſemꝑ ſtaret exceſſus nūerus iuxta illud legale accedētibus ſingulis creſcit nūerus:vt.ff.de gradibus iuriſcōſultus.§.ſunt ex lateribus.in ꝓpoſito aūt nō ſic ē alio nāqꝫ ð ſupadditis defuncto ad ius eius nullus vocabiť qꝛ deſinit cū defuncto ꝑ ſallegatū.c.dilecto.ꝛ ſic raro manēte ha·

bituali nūero ğ nō mutat̄ ꝑ ſupadditionē tm̄ ad ip̄ꝫ actua
liter veniēs vt ſupra mō ſcriptū eſt.inſup qȝ ſilis q̄ſti olīo
extitit i palatio aplico vētilata ⁊ terminata ꝑ tres diſſiniti-
uas ſniās auditoꝝ ⁊ ꝓ dn̄o Galiardo nigri ğ īpetrauit ca
nonicatū ſub expectatiōe ꝑbēde i eccl̄a ꝯuenāꝫ i qua erat
cert⁹ numer⁹ canonicoꝝ iurat⁹ ⁊ auc̄te aplica ꝯfirmatus
vꝫ.xiiij.cāonicoꝝ deīde ꝑ dn̄m papā ex certa ſcīa nō obſtā
te dic nūero ſunt in eadē eccl̄a vltra ꝑdictū numeꝝ aliqui
canonici creati ⁊ mandat̄ ꝙ eiſdē ꝓuideat̄ ſicut vni inter
ꝑdictū numeꝝ exiſti dcō ſtatuto in ſuo robore duraturo
nouiter poſt impetratōem hmōi ꝑdictū dn̄o G. mortuus
eſt.P.vn⁹ de canonicis inter numeꝝ exiſtib⁹ dict⁹ dn̄o.G.
futurā ꝑbēdā ibi exceptās acceptauit ꝑbēdā ſic vacātē iu
xta tenorē gr̄e ſue.Mō q̄rebat̄ an deberet obtinere tn̄ ſu
per addītiꝫ canonicis ꝯ̄patiꝫ adhuc ſint vltra numeꝝ.xiij.
⁊ ſic dicebat̄ ꝙ vn⁹ de ſupadditis cadebat inter nūeruꝫ
⁊ ip̄m implet̄ dꝫ vl̄ quid iuris.Quare ex ꝑdictis iurib⁹ ⁊
rōnib⁹ vr̄ ꝙ dict⁹.P.de remis ad dcm̄ oſſm̄ recipi dēat
⁊ admitti iuxta formā gr̄e aplice ſibi fcē ⁊c.ſuppleat ꝓuida
⁊ circūſpecta religio cuiuſlibet meli⁹ ſentiētis.

De cōcc.preb.vel de pri.
CCLXVI

¶ Id xp̄i nole amē.Nō aūt per reuocatōem nup fcāꝫ ꝑ
dn̄m papā vt pꝫ in ſua ꝯſtōne que icipit eccacordie reſer
uatiōes ⁊ canonicoꝝ ⁊ alioꝝ bn̄ficiatoꝝ receptiōes fcē ex
vigore ꝓuilegij Burdegalēſi eccl̄e ꝯceſſe reuocate nō vi
deant̄ ꝓbat̄ rōnib⁹ infraſcriptis.¶ Primo qꝛ dcā reuo-
catio eſt gn̄alis que n̄ derogat ſp̄ali de reſcrip.abbateꝫ ō
reg.iur.generi.ff.de le.iij.l.vxorē.§.feliciſſimo.q.§.bn̄fac
marie cū priuilegiuꝫ Burdegalē.eccl̄e ꝯceſſuꝫ fci fit ⁊ i
fcō ꝯſiſtat ⁊ ſic ꝑ generalē ꝯſtōeꝫ nō vr̄ reuocari vt i.c.j.ō
ꝯſti.li.vj.¶ Scdo qꝛ ad intētionē pape ꝯcedēt ꝓuilegiū
Burdegalē.eccl̄e eſt recurrēdū de ꝑbē.cū cām ⁊ no.de
ver.ſig.dilecto ad idē.ff.de re.iur.l.nerati⁹ ſꝫ intentio dn̄i
pape Bn̄dicti n̄ ē ꝙ expectātes a Burdegalē.archiep̄o
vt ē dcm̄ in ſua reuocatōe includant̄ qꝛ alio iure ſunt ex-
pectātes q̄ꝫ ꝑ lr̄as aplicas.arg.ff.de adop.l.arrogatio ⁊ in
cle.de re iudi.c.paſtoralis ver.rurſuꝫ nō eſt.¶ Tertio qꝛ
ꝑ gn̄alem reuocationē nō intendit papa ſpoliare eccl̄am
Burdegalē.ſua poſſiones ꝯferēdi canonicatū ſub ex-
pectatōe ꝑbende extra de ꝓui.dudū ſpoliat̄ āt ſi expectā-
tes ꝑ ip̄am ſuis expectatōib⁹ ꝑuarent̄ extra de elec.c.cuꝫ
eccl̄a vulterana.nō.n.dꝫ ꝓuilegiū pncipis in iniuriaꝫ alte
rius ꝯuerti.ff.ne qd in loco pub.in.l.ij.§.ſi qs a principe.
¶ Quarto qꝛ ꝑdicta reuocatio reſpicit ⁊ afficit ꝑſonalr̄
expectātes per romāos pōtifices.nō.n.reuocat ꝓuilegia
realr̄ ꝯceſſa Burdegalē.eccl̄e qꝛ reuocatio ꝓuilegij ꝑſo
nal̄ nō extēdit̄ ad ꝓuil̄m eccl̄e realr̄ ꝯceſſum de priui.ne
aliqui lib.vj.Siſr̄ reuocatio indulgentie ꝑſonis ꝯceſſe n̄
extendit̄ ad idulgentiaꝫ eccl̄e realr̄ ꝯceſſaꝫ vt legit̄ ⁊ no.
de reſcrip.c.vl.li.vj.⁊ ibi no.Iteꝫ qꝛ n̄ tāt⁹ fauor debet̄ ꝑ-
ſonis ſicut eccleſijs de elec.cū nobis oliꝫ.Ad hoc ēt bn̄ fa
cit qȝ no.de ꝯſir.vtl.c.ad nr̄am.Vn̄ anaclet⁹ papa dici ꝓ
uilegia eccl̄aſtica itemerata vl̄ inuiolata cūctis decernim⁹
manere tp̄ib⁹.⁊ leo papa ait ꝓuilegia eccl̄aꝝ ⁊ mōaſterioꝝ
ſanctoꝝ patruꝫ auctoritate inſtituta nulla poſſint nouita
te mutari ⁊ hec legit̄.xxv.q.ij.c.j.⁊.iij.⁊.c.ſeq.vſqꝫ ad.c.i
periali.¶ Quīto qꝛ ſi pnceps ꝯcedit qbuſdaꝫ ꝓuincijs
ius Italicū vꝫ ꝙ tributa n̄ ſoluant̄ vt legit̄ ⁊ no.ff.ō cēſi.
l.j.⁊ vl.tn̄ poſtea mādādo oib⁹ ⁊ generalr̄ ꝙ ſoluant tri-
buta nō videt̄ per hoc reuocare ꝓuilegia dictis ꝓuincijs
ꝯceſſa ⁊ dictū mādatū de dictis tributis ſoluēdis ad ꝑdi
ctas prouincias priuilegiatas extendi nō debet.C.ſine cē-
ſu vel reliquis.l.ſi.⁊ ibi no.in.j.gl.¶ Preterea reuocatō
gr̄aꝝ dꝫ intelligi ſm̄ curſuꝫ ſolitū alioꝝ romanoꝝ ponti-
ficū ⁊ ſic iſtū caſum Burdegalē.eccl̄e i excogitatū a pa-
pa non dꝫ icludere.ff.de dā.īfec.l.dn̄i īfecti.in pain.⁊ de
ꝯ̄hē.emp.l.fiſtulas.§.j.⁊ ō an.leg.l.ſeio medico qꝛ nō vr̄ ꝑ
reuocatonē ꝑdicta priuil̄m Burdegalē.eccl̄e reuocatuꝫ

de quo cogitatū nō docet̄.ff.de trāſac.l.cū aqliana ⁊ talis
reuocatio gn̄alis ad caſuꝫ cui ſp̄alr̄ ē ꝓuiſuꝫ trahi nō dꝫ.
ff.de v̄.ob.l.doli.⁊.ff.de penis.l.ſanctio legū ⁊ marie vbi
ceſſat rō q̄ mouit papā reuocātē ad ꝑdictā reuocationē fa
ciēdā.ſ.eccacordie cupiditatis ⁊c.q̄ in eccl̄a Burdegalē.
ſibi locū nō vēdicat ⁊ ſic ceſſat̄ dꝫ ꝓhibitio.ij.q.vij.ꝙ ꝓ re
medio ⁊ de iureiur.⁊ ſi ep̄s rurſus eccl̄a Burdegalē.pri
uilegiata nō dꝫ ſub gn̄alib⁹ tractatib⁹ ꝯꝑhēdi.ff.de offi.ci⁹
cui mā.ē iur.l.j.ij.rn̄ſo.qꝛ de ſp̄ali dicunt̄ ⁊c.ff.ō iureiu.l.
lic̄ apud.§.hoc edictū. ¶ Preterea dn̄s Clemēs erat na
turalr̄ obligatus eccl̄e Burdegalē.ꝓp bn̄ficia ab eo rece
pta vt ipſe narrat i ꝓuilegijs dicte eccl̄e ꝯceſſis vt ꝓbat̄.ff.
de peti.hē.l.ſꝫ ſi lege.§.ꝯſuluit.Vn̄ vr̄ poti⁹ ſoluiſſe debi-
tum q̄ꝫ donaſſe ⁊ tale debitū naturale repeti ſolutū nō pōt
vt no.in.l.creditorib⁹.ff.de v̄.ſig.pōt enī ꝑlat⁹ bn̄ meritos
remunerare fraude ceſſante.xij.q.ij.eccl̄aſticis.⁊.c.ſeq.ēt
de imobilib⁹ vt no.i.l.iubem⁹.ij.C.ō ſacroſan.eccle.l.diu⁹
libertus.ff.ſi qd in frau.pa.⁊ talia nō ſunt ꝑ ſucceſſores re
uocāda vt plene hē.xvj.q.vij.c.illud. Hoc mihi Boniſa
cio de mutina decretoꝝ minis doctori videt̄ ſalua ſemꝑ
ſaniori ſnīa. In reuocatōe dr̄ pn̄tis ꝯſtōnis edicio oēs reſer
uatōes ⁊ ꝯſtōnes ſup canonicatib⁹ ⁊c.⁊ etiā collatōes ſeu
etiā ꝓuiſiōes ſup canonicatib⁹ ⁊c.in qb⁹ nō ſit i re l ſ ad rē
ius q̄ſitū a qbuſcūqꝫ ꝑdeceſſorib⁹ nr̄is romāis pōtificibus
fcās ⁊ ꝯceſſas qbuſcūqꝫ ꝑſonis ⁊c.ꝑ eoſidē ꝑdeceſſoꝝ li
teras ⁊c.ſꝫ nulli vēit i dubiū qn gr̄e facte ꝑ archiep̄ꝫ Bur
degalē.clericis de qb⁹ q̄rit̄ an ſint reuocate ſi facte ſunt ꝑ
archiep̄ꝫ nō ꝑ aliquē ꝑdeceſſorē dn̄i pape lꝫ auc̄te aplica
nec ꝑ lr̄as eoꝛidē ꝑdeceſſoꝝ ſꝫ ipſius archiep̄i. Et qȝ in
ſint ꝓbāt vba poſita i priuil̄io ſeu ꝯceſſiōe facta archiep̄is
Burdegalē.vbi poſt alia dr̄ volentes eos illa gr̄a onerari
ꝑ̄ quā ſe reddere valeāt alijs gr̄oſos ⁊c.ex qb⁹ clare appꝫ
ꝙ dictus papa facit gr̄aꝫ archiep̄is dādo eis ꝑtātē ꝓuidē
di ⁊ archiep̄i faciūt gr̄aꝫ alijs q̄ duo differūt multū ſi bene
attēdat̄.extra de ꝑben.c.dudū.⁊.c.q̄uis nup.⁊ optīe facit
qȝ no.Io.mo.extra de ꝑbē.in ſi.li.vj.vbi dicit ꝙ ois ptās
delegata miorē ſeipſa nō delegat.¶ Itē generale ſtatu-
tū reuocatōis nō ꝑiudicat ſp̄ali ſtatuto ꝯceſſiōis fcē ꝑ ſe.
re.dn̄m Clemētē papā gratū archiep̄is bur.vt poſſit auc̄te
ſua ꝓuidere.extra de reſcrip.c.paſtoralis.⁊ no.eo.tit.c.qꝛ
qm̄ generi ꝑ ſpēꝫ derogat̄ vt ibi ⁊ de ꝯſti.c.j.li.vj.¶ Itē
ꝑ ꝯſtōnē generalē nō reuocat̄ priuil̄m ſp̄ale ar.extra ō re
ſcrip.c.cū ordinē qꝛ nec ꝑ aliud priuil̄m nō faciēs mētōeꝫ
de prio.extra de ꝑſcrip.c.veniēs.⁊ no.i.d.c.j.⁊.xxv.q.ij.in
ſum.ergo nec eoꝝ effect⁹ ꝑriarcha gradē.l.dn̄o Dy.ꝗ nūc
eſt archiep̄o Iannēſis adherēdo illis allegatōibus.vr̄ enī
mihi ep̄o hrinēſi ꝙ dcm̄ ꝓuil̄m nō ſit reuocatū ꝑ dictā cō-
ſtitutionē reuocatoriā ep̄i Biṫrič. Nō vbo nō expſſit ga
mēte nō vr̄ cogitaſſe ꝑ ea que legunt̄ ⁊ no.extra de bap.⁊
ei⁹ effectu maiores.§.pe.extra de ſpōſ.c.tua. Igit̄ cū dict⁹
bn̄dict⁹ in ꝯſtōne ſua nullā mētionē fecerit de expectātib⁹
vtut ꝓuilegioꝝ ſꝫ ſuoꝝ ꝑdeceſſoꝝ dūtaxat de alijs nō vr̄
ſtelleriſſe qm̄ ſi voluiſſet expreſſiſſet.vt extra de deci.c.ad
audiētiā.qm̄ talis expſſio modicū de ꝑgameno occupaſſꝫ
ꝑut Io.an.no.extra de re iudi.c.inter.extra de appel.c.ſup
eo.Itē nō expſſa neglecta eē vident̄ vt extra de reſcrip.c.
cū ordinē ſꝫ ipſe non expſſit igit̄ vr̄ in ſuo eē ſicut priꝰ di
miſiſſe qm̄ vnum exprimēdo de alio denegaſſe vr̄ vt.xxv.
di.c.q̄lis.de ꝑſump.c.nole igit̄ cuꝫ expſſit vt ꝑmitt̄ gr̄as
ſuoꝝ ꝑdeceſſoꝝ gr̄as alioꝝ quoꝛūcūqꝫ i aliquo tāgere nō
vr̄ qm̄ ꝯtra eum q legē apti⁹ dicere potuerit ē iterpretatio fa
ciēda.vt extra de reg.iur.vt.c.ꝯtra eū.li.vj.igit̄ cū ipſe nō
expſſerit ipſe mēte cogitaſſe nō vr̄ qm̄ ex dictis rō eſt aſſu
mēda dicēdis.vt extra de v̄b.ſig.itelligētia.⁊.c.ꝑterea.cū
ibi no.itē de modico non ē curādū vt de ꝯſe.di.ij.reuera.
ſꝫ gr̄e priuilegiate ſunt modice igit̄ de ipſis cogitaſſe non
vr̄ nec ip̄ꝫ archiep̄ꝫ h vnico lumine voluiſſet priuaſſe ar.
de ſen.excō.c.j.§.ſi.in cle.qm̄ melius ē aliq̄s gr̄as expectā
tiū priuilegiatoꝝ remācre q̄ꝫ oēs vnico v̄bo voluiſſe reuo
caſſe ar.extra de ele.c.eccl̄a vr̄a. ¶ Preterea hec reuoca
tio eſt

tio ē odioſa cū tollat ius alteri⁹ ⁊ abſorbeat. nō eſt igiť odia tāda ſʒ in ſuis terminis ꝑut ſonāt vba in ipſis poſita tenē da extra de priuile. porro qm̄ odia reſtringi ⁊ fauores cō uenit ampliari de pe. di. i. oēs pene de cle. ſtatutā ⁊ ō reg. iur. odia li. vj. Sancti⁹ igiť eſt ſic intelligi ꝙ ꝗ oīa gr̄e ſuo rū ꝑdeceſſoꝝ ⁊ alioꝝ tollerenť qm̄ in odioſo id qđ minus eſt accipe debem⁹ de reg. iur. odia: facit oppic de reſcrip. ſi ꝑꝑ tua li. vj. ❡ Itē priuilegia cū ſint facti ⁊ i ſcđ ꝯſtitāt nūꝙ ꝑ gnālem ꝯſtitutōem tollunť extra de ꝯſti. lʒ lib. vj. igiť nō eſt dicēdū ꝗ gr̄a ꝑuilegiatoꝝ ſint ſubmote nec re uocate qm̄ qm̄ papa ꝑ ſuā ꝯſtōem ꝑuilegia vř eſſect⁹ ꝑui legiatoꝝ tollere ⁊ reuocare intēdit ſemꝑ in vna ꝯſtitutōe. de hoc facit mētionē als nō tollerenť vt pʒ extra de ſepul. ſuꝑ cathedrā. §. nos eteniʒ de ꝑuile. ⁊ exceſ. ꝑuil. religioſi de penis cupiētes in cle. ⁊ de elec. c. fundamēta. §. ꝯtēpto res li. vj. cū igiť in ꝯſtōne nullā fecerit mentionē de priui legijs ergo in ſuo eē remanere videnť qm̄ ꝗ nō mutatur ſtare nō ꝓhibeť ꝑ ea que leganť ⁊ no. in. d. c. eccła vr̄a ⁊ c. ſtatutū. ❡ Itē ꝑuilegia ecclaꝝ ⁊ ꝑuilegiatoꝝ eſſect⁹ ē ⁊ eſſe dʒ ꝑpetu⁹ vt. xxv. q. ij. priuilegia in. j. ⁊ ij. igiť ꝑ gene ralē ꝯſtitutōem ab ipſo editā tollere nō videť exquo ſi de clarauit ꝑ. d. c. cū ordinē de reſcrip. qm̄ ſi ꝑuilegiū ſrm nō tollit ꝑmū vt extra de ꝑſcrip. c. veniēs. Non igiť ꝯſtitutio exquo mētionē nō facit vt ſupra pʒ ſicut dicim⁹ ꝗ ſrm re ſcriptū nō tollit primū exquo de prio nō facit mentionem extra de reſcrip. c. ceteꝝ. ⁊ c. pleriꝗ; cū ſi. Itē ſeparatoꝝ ſepata dʒ eē rō in. xviij. q. ij. c. in nullo. extra de ꝯſecra. ec. vel alta. c. ſi ecclam li. vj. extra de decimis. c. religioſi i cle. Si gr̄e romanoꝝ pontificū ſunt ſepate a gratijs ꝑuilegia torū ergo gr̄as ꝑuilegiatoꝝ tollere nō vř nec tollit facit ex tra de cleri. c. nup. Nec ob. ꝗ pñs ꝯſtitutio vnū gen⁹ expe ctātiū ꝑ lr̄as facultatū dūtaxat excepit ergo oēs alios ex ꝑectātes excludere vř nō ē veꝝ ſʒ q꞉ ſibi hoc placuit. Itē aliud nō factū ē ⁊ de his q̄ ex volūtate ꝓcedūt ñ ē reddē da rō ꝑ ea que no. extra de reſcrip. ſi qn̄ iō cū nō expſſerit de alijs in ſuo eē remanēt. Nec ob. ſi dicať ꝗ eſt eadē rō in iſtis expectātib⁹ ſicut in alijs. ergo idē ius extra de ꝯſti. c. trāſlato nō eſt veꝝ qm̄ ꝑ expectātes ꝑ lr̄as aplicas vni uerſal is eccła ledebať. ⁊ ꝑꝑ hoc fuit fcā reuocatio ꝑ gr̄aʒ ꝑuilegij in vna ſola ꝑuīcia ꝑꝑ qđ ñ ꝓcedit arg. ꝑ. c. nuptia rū. xxvij. q. ij. Nec ob. ſi dicať ꝗ ſtatuit in maiori mītoſor tius in minori extra qui ſi. ſint legi. c. ꝑ venerabilem. §. i. ō ſen. excōi. c. cū illoꝝ circa mediū veꝝ ē niſi minus ſit oīno ſepatuʒ a maiori vt cū ſtatutū in maiori nō ꝯprehendit ꝗ minus eſt de ꝑui. c. ꝑ exēptiōes. §. ij. ⁊ de ſen. excō. c. ſi ſnīa lib. vj. Nec ob. ſi dicať ꝗ papa tollēdo ꝗ maius ē ⁊ id ꝗ min⁹ eſt tollere vř ſʒ mai⁹ eſt tollere gr̄as ſuoꝝ ꝑdeceſſoꝝ ꝙ inferioꝝ vt ꝧ ergo ⁊c. veꝝ eſt niſi id qđ min⁹ eſt a ma iore ſit ꝑuilegiatū vt ꝧ q꞉ nō tolliť ꝑuileg ū per ꝯſtōem ni ſi de ipſo faciat mentioneʒ vt ſupra pʒ. ergo tollendo id ꝗ maius eſt nō vř tollere id ꝗ min⁹ eſt in ceteris defect⁹ allegantis ſuppleat diligentia ſtudentis ⁊ ſi aliqđ eſt ꝗ de rū ñ ꝯtineat īperitie nō imputeť ſʒ carentie libroꝝ in pñti ⁊ diſſolutōi tpis ac vacationis diutine. P. Galhard⁹ de redaco decretoꝝ doctor iuxta thema ꝓpoſitū aſſiſtēs ⁊ cō ſentiēs allegationib⁹ ſuprascriptis ex eo ꝗ argumētis ⁊ iu rib⁹ fulciunť dicas eas ꝓcedere rōnib⁹ infraſcriptis. prio per. c. vltra extra de ꝯceſ. ꝑbē. §. ſane. lib. vj. q꞉ ibi reuoca toria bonifacij ſe extēdit tā ſuꝑ gratijs impetratis ꝙ ſuꝑ ca nonicatib⁹ ꝑbē. ⁊ dignitatib⁹ ꝑochialibus ⁊ alijs eccleſijs ſeu bñficijs qbuſcūꝗ; a ſuis ꝑdeceſſorib⁹ īpetratis ñ āt dić ad alias inferiorib⁹ īpetratis ⁊ ſic ad īferiores ꝯcedētes ta les gr̄as ꝑtextu ꝑuilegij papalē reuocatoriā nō extēdā cū in reuocatōe nulla mētio hēať de gratijs ab inferioribus ꝑtextu ꝑuilegij īpetratis rō ſubeſt talis ꝯſtō ⁊ ſtatutū ſcī ſunt ⁊ iō i ſcđ ꝯſiſtūt extra de ꝯſti. c. lʒ li. vj. ⁊ iō illa papa ñ intendit tollere niſi ꝙtū exprimat vt no. Archi. in. d. c. lʒ. ⁊ ita dicenduʒ eſt in ꝑuilegio ſpāli vt i caſu nr̄o ꝗ papa ipʒ priuilegiū ñ tollat nec tollere intendat ꝑ ſuā reuocatoriaʒ hoc ꝯſſe no. Archi. extra de reſcrip. c. ſi ꝑꝑ tua. li. vj. i glo.

ꝯſuetudo ⁊ Ber. extra ō ꝑſcrip. c. veniēs. in glo. ſic pʒ q꞉ vba generalia ꝙñcūꝗ; generalr̄ plata a ꝑncipe ñ ſunt effi cacia ad tollendū certū actū ⁊ determinatū ſpālr̄. extra de offi. dele. c. ex parte. ij. ⁊ qđ no. ꝑ Archi. i roſario. ij. q. vij. la tor ſic i pñti ꝙñcūꝗ; papa ꝓnūciauerit generalr̄ ſuā reuo catoriā nō intēdit tollere certū actū ⁊ ſpālr̄ determinatū. ſ. ꝯceſſionē collationē ⁊ gratiā factā ꝑtextu priuilegij ꝯceſſi archiepō Burdegalē. qten⁹ iſta exceptio ꝯtra reuocatoriā admittať vt i iurib⁹ allegatis. Ego Bernardus de nouo dāuo canonic⁹ volnacē. dñi pape capellan⁹ ⁊ ipſi⁹ ſacri pa lacij cāꝝ primi gradus auditor adhero ꝯclōni allegationū ꝑdictaꝝ vʒ ꝗ ꝑ ꝯſtōnē ꝑdictā reuocatoriā nō ſit dictū pri uilegiū reuocatum ⁊ in teſtimoniū ꝑmiſſoꝝ me ſubſcripſi.

De priuilegijs.

ccLXVII

❡ Nō dño epō ꝯſuetudines ſeu priuilegia hactenus vt priori prioratu⁹ i cathedralē ꝯpetētia mō ꝯpetat ſic vř nulla iuris rō ſeu eqtatis benignitas patiť vt q̄ ꝓ honore ⁊ ſalu bri vtilitate alicui⁹ introducta ſunt ad īterꝑtatōis duritiā ꝑ ducanť. ff. de leg. l. nulla. cū ſuis ſi. ⁊ l. ꝗ fauore cū ergo in fauorē ⁊ honore prioratu⁹ ⁊ totius territorij erect⁹ fuerit in eccłaʒ cathedralē duritiā īterꝑtatōis ꝗ ſuas dimittat ꝯſue tudines q̄s q̄ſi pro quodā ꝯſtituto ꝑꝑ diuturnitatē tpis ꝑ debať hře ſentire nō dʒ. ad hoc. ff. ō eq̄ plu. arcē. l. ij. in ſi. ibi q̄ lōga ſunt obſuata ꝯſuetudine velut ꝓ iure ꝯſtituto. ſeu īterpoſito ē hñdū. Quis. n. poſſʒ dici ꝗ vbi ꝑori vt ꝑori ⁊ ei⁹ ſola ꝯtēplatōe ꝑſone iura ānulloꝝ aureoꝝ data eſſent epālis dignitatis ꝗ tunc priuilegia amitterēt q̄ vt prior hē bat vt alibi libertin⁹ tñ q꞉ iſta iura ꝑoratū erectū reſpiciūt nō admitteť iſta priuilegia dato ꝗ prioratu⁹ ad gradū trā ſiuerit dignitatis. ff. de excuſ. tut. l. cū ex orōne. in ſi. cū glo. ſua. Itē vbi ſit trāſlatio an priuilegia trāſferanť vel amit tanť dr̄ ſic aut illa priuilegia magis ꝯcernūt rē ꝙ ꝑſonā ⁊ tūc priuilegia nō ꝑdunť niſi expſſe actū fuerit de ꝑdendo funeraria actio priuilegiata ē ſic trāſlatio i ſtipſone retinē tur funeraria priuilegia ſi mō abijciendi priuilegij cā non fuerit ſtipulat⁹. ff. de priuile. cre. l. ij. §. pñi. ſʒ vbi tantū pſo nā ꝯcernerēt tūc priuilegia minie trāſferūť ſic ꝯcor. l. alle. ſupius. ⁊ l. ꝑo. ff. de re iudi. in ſi. ibi q꞉ cāe magis ꝙ pſone bñficiū ꝑſtať. ff. de leg. ij. l. cū pſon⁹. cū ibi alleg. vbi tātū ō priuilegio ꝑſonali. cū igiť hec priuilia magis ꝯcernāt rē. ſ. ipʒ prioratū ꝙ ꝑſonā prioris trāſlatōe ⁊ exeptōe fcā nulla ten⁹ amitterent illa enī q̄ firma ſunt ⁊ q̄ſi originalia ſi i pe titionē hēditatis trāſfundanť nō ꝑdunť vt pʒ i furti actio ne ⁊ de ꝑuo corrupto q̄ cū pena trāſferunť i petitōe hēdi tatis q꞉ q̄ſi naturalr̄ inherebāt ſʒ inficiatio l. agl. q̄ nō ſic ſi ta eſt cū. l. agl. nō trāſfundiť i peti. hř. ſic nō ob. §. cū ꝑdicti mus. de peti. hř. l. itē veniūt ꝯcor. cū. l. certi ꝯditio. §. ꝯpetis ⁊. l. alleg. in dicto. ff. cuʒ ꝑdicim⁹. q꞉ hoc huic prioratui q̄ſi naturalr̄ ⁊ ex iure ꝯſtituto vt. ſ. dictū eſt iura talia ꝯpete bāt. ❡ Item ſi inſpiciať origo ꝑoratus debent durař iſte ꝯſtōnes ⁊ ꝑuilegia ſi inſpiciať accidens q꞉ cū factus ē epā tus. tunc ñ vř ꝯcordare iura ſuꝑ ꝧ aut accidens ex toto aſ ſumit ipm actū ⁊ tūc ñ curať de origine aut ñ. ſʒ remanent adhuc plura tūc ñ aſpiciť accidēs ſʒ origo cū igiť durent plura iura prioratus ⁊ ꝑſona epi ⁊ monachoꝝ dicam⁹ ꝗ accidēs originē ñ aſſumat. ſit ꝯcor. ff. de offeſ. ſi cadeʒ. ff. de poſtu. l. j. §. beſtias. cū ibi allatis. ff. de orig. iur. l. ij. §. de inde. ex acti. ſuꝑ vbo ex accidenti. ⁊. ff. de tutel. l. qb⁹ iūcta l. ff. ō decur. l. ſi. vbi memoria prioꝝ remanet dignitatis. ⁊ hoc maxie vbi ſe pñt ꝯpari accidens ⁊ origo vt. l. alle. qui habent de tutelis cū magis ꝯſiderāda eſt origo in talibus quā talis titulus īmutatus. C. ad macedo. l. iij. i ſi. ❡ Itē epatus Claremontis in epatos duos diuiſus eſt vbi er go aliqua dignitas ſeu officiuʒ diuidunť tunc quelibʒ ꝑs ꝑuilegia retinet que ſola dignitas ñ ſoluʒ officiū antea ob tinebat. C. ō aduo. diuer. iud. l. binos. ſic igiť ꝑo ſci Flori. hēat ꝑuilegia q̄ hēbat circa talia epō Claremōtis. Itē ſic in territorio ſci Flori fuit creat⁹ epō omiſſo noīe ꝑorat⁹ ſic

in certo territorio fuit creat⁹ comes cū omiſſiõe noīs vica rij vꝫ ānonaꝝ ⁊ capitatoriū dꝛ ꝙ ſic ſꝫ nõne hꝫ poteſtatē ꝙ an tea hēbat in milites dꝛ ꝙ ſic ergo idē in iſto ep̄atu creato ſit dicēdū qꝛ iura realia ⁊ pſonalia habeat ſicut añ ī auč. vt iud. ſine quoquo ſuffra. §. illud tñ ⁊. §. ſe. ibi ⁊ habituros. ēt poteſtatem in milite p hoc qꝛ iura realia remanēt extincto edificio. ff. de ſer. vr. pdi. l. ſeruitutes. §. ſi ſublatū cū ibi not. ¶ Itē ħ hñt vba tex. ꝙ adiectu alteri⁹ dignitatis pire nõ patimur ſꝫ pſperioris fortune iudicio ad honoris ornamē ta pdeſſet ⁊ vetera puilegia cõſeruent. C. de pri. ſacro. ſcrini. l. iubem⁹. li. xij. in fi. ¶ Itē agētes. n. in reb⁹ ad gra dū dignitatꝫ puehent. pſtinis oudū puilegijs ſaluo. C. de agē. in reb⁹. l. pncepe. lib. xij. ⁊ iteꝝ qui. n. ſupiorib⁹ dignita tibus creuerit nihilomin⁹ huius loci puilegia pſto ſibi fu iſſe letent finita ēt pma dignitate. C. ð excuſ. mu. l. eos eo. li. cū ibi no. l. iij. C. de digni. ⁊ iteꝝ tex. cū. n. par eadē ſit rō inter ep̄m Claremõtis ⁊ iſtū pari vtant puilegio. C. ð pſe. ſacr. lar. l. fi. eo. li. allegat tex. p quā. n. temerariū ē hāc nſe pietatis libertatē ꝙꝙ aſtutata interpretatiõe nõ in augmē tū añrioꝝ puilegioꝝ ſꝫ in diminutiõe ɔuertet. C. ð pn. agē. in reb⁹. Itē vbi qs virtutē āpliat ſibi debitā p qð vꝛ q̄ſi p̄ mo mutata illā pdere nõ tñ ex ampliatiõe hmōi eam pdit ff. de ſer. vr. pdi. l. ſi cui vn⁹. n. ⁊ idē act⁹ eām augmētū ⁊ ad diminutiõis ſportare nõ dꝫ. ff. de ſol. l. q hoiēꝫ cū alijs mul tis. ⁊ l. cū tale in fi. in caſu nřo honoꝝ. n. act⁹ ē prioratui cre etus in eccl'am cathedralē nõ tñ ei⁹ ɔditio immutata fuit ⁊ ſic cū nõ mutet realr nec ſtatutū ei⁹ pſtinū ɔuenit immutari ⁊ ſic vba textus ɔpõe iaceāt que pro ɔtrario fuerūt ɔtra dñm ep̄m. allāta. Et ſi dicat quare exquo creſcit ep̄s cur nõ creſcit ɔuentus ⁊ cap̄lm m vtatū. ar. C. de nup. l. fi. vbi vxor creſcit pp dignitatē mariti rō qꝛ maior pĺō eſt plato in monachos ꝙ marito in vxorē qð pꝫ. C. de ɔdi. inſer. l. ſi vxor. cū. l. ſic ibi alle. ff. de ope. lib. qꝛ quo ad duo hñt poteſ tem marit⁹ in vxorē. ſ. quo ad debituꝫ carnis ſm quo ad opandū ſꝫ quo ad alia ē ſocia ſꝫ plat⁹ quo ad oīa hꝫ poteſ tem in monachos nec ſunt ſocij nec ſunt ſui. C. de epiſ. ⁊ cle. auc. cā ſuus aūt neſcire dꝫ qd faciat dñs ſu⁹ ɔut xp̄s in euāgelio teſtat. Itē ꝙ nõ extiguant iura iſta extincto ⁊ trāſfuſo poratu ſic ħ expedit ep̄o trāſfundi aliqua ⁊ aliq̄ nõ: ſicut alibi ſtipulatori expedit trāſfundi ⁊ extingui aliq̄ ⁊ aliqua nõ ſtipulator hꝫ reū ⁊ fideiuſſorē obligatū extin guit obligatiõem pncipalē accipiēdo bona rei nõne extin guet acceſſoria. ſ. fideiuſſoria certe nõ qꝛ expedit credito ri. ſic igit ħ aliq̄ que expediūt trāſfundunt ⁊ nõ alia. ff. ð fideiuſ. hſo a debitore. §. antepe. Itē ſicut ħ maior digni tas aſſumit minorē poratū ſic principalis debitor ſuccedē do fideiuſſori ſuo aſſumit fideiuſſoriā minorē obligatiõem ſed nõne ſi intereſſit alicui⁹ nõ aſſumi vt creditoris illa mi nor fideiuſſoria tenuiſſet dꝛ ꝙ ſic. ff. de ſepa. l. debitor ſic igit cū intereſſit ep̄i nõ abſolui iura porat⁹ ex toto in ep̄atu iura porat⁹ quo ad hoc remanebūt. Itē ſicut ħ de ɔuētu ſit cap̄lm in honorē ſic officiat⁹ q hñ fuiuit ad honorem efficit cleric⁹ nūꝙ his actionib⁹ que ɔtra eū ⁊ ei⁹ ɔpetebat pſtimoniū liberabit. Nõ igit iſti monachi ad hoc ꝙ ligati erāt vt ɔuētus liberent dato ꝙ eſt cap̄lm creatū ſic. C. de epiſ. ⁊ cle. l. qſqs emerſis in fi. ſubiectos eniꝫ cē eos ſuo p̄ lato decreta ſanciūt vt ibi in fi. Itē ꝙuis nouatio ſit vni⁹ actionis in alia trāſfuſio. ff. de no. l. j. cū nec iure antiquo nec nouo forti⁹ trāſfundit ⁊ illud qð plus erat in actione pſtina effectualr trāſfuſa. imo in hoc remanet vt effectus nec quo ad hoc ē nouata. vt. ff. p ſocio. l. duo. ⁊. l. ſiqs a ſo cio cū. l. ſeq. Igit illud qð plus erat in prioratu quam ſit nūc anēto. c. trāſfuſuꝫ nõ fuerit nec nouatū qm̄ remāeret illō ſaluū. cū igit nõ trāſfundat dicit tex. ꝙ in ħ transferet iure pſtino peti pt. ff. de vſu. l. ſtipulatio in fi. vbi vba iſta ſunt poſita. Itē ꝙ ɔſuetudo vicinaꝝ dio. attēdat dicūt iu ra ꝙ p vitate hñda recurrit ad vicios. C. ð nup. l. ſi vicinis ⁊ cū in onerosis vicinis ⁊ eis pſiudicialib⁹ ad eos recur rit. vt. C. ð epi. audi. l. xp̄ianos primos ⁊c. ⁊ q̄ not. ff. ad. l. agl. l. ſi fu⁹ fuū. §. ſiqs iſulā. C. ð naufra. l. quotiēs. C. ð lce.

nup. l. cū ſollis in fi. ff. loca. l. iti ⁊. ff. ad ſilicia. l. vi. §. eo. ⁊ §. ſi in illa. ergo ī honore eoꝝ ad eoꝝ ɔſuetudinē recurret nec erit in hoc caſu ɔpõe extēſio ɔſuetudis qꝛ ſi dicāt iſti monachi in cap̄lo nřo cū curam⁹ de tali ɔſuetudie qꝛ nūꝙ habuit ſicut dicit ille q dicit ꝙ ī agro ſuo eo inuito nūꝙ lapides fuerūt ceſſi tñ qꝛ in territorio illo erat ɔſuetudo ꝙ data pecunia cederent patiet hāc ɔſuetudinē iſte talis ſic ergo mõachi iſti qꝛ ī territorio clare erat ɔſuetudo ſub eu ius erāt territorio nunc diuiſi iſta vtant ɔſuetudine ɔpõe non extēſa. ff. cõmunia pdi. l. vēditor. §. ſi cõſtat ad hoc. ff. de leg. j. l. ſi fu⁹ plurīū. §. fi. vbi ad vicinas ɔſuetudies ē re curſus ꝙ dato ꝙ ī ſcō ɔcordato dicat ꝙ vſqꝫ ad litē mota ſeu ɔtrouerſiā fuerit ī poſſeſſiõe ⁊ ſic mõachi ɔſtent poſ ſeſſionē ꝙ dato ꝙ ſubſequat ⁊ ā pmitūt vel ⁊c. ꝙ iſta vba dato ꝙ p ſe diceret ep̄s nõ ſapiūt ſpoliationē eſt tex. ff. vti poſ. l. ſi duo. §. iterdictū hoc ſufficit vbi qs facit mihi ɔtro uerſiā poſſeſſionis ꝙ ɔhibet me vti poſſeſſione mea nõ ſa piūt ſpoliationē ſꝫ magis retētionē ad hoc vbi non ſpoliat qui vim facit nec pmittit poſſidētē libera poſſeſſione gau dere. ff. vnde vi alb de vi ⁊ vi ar. l. vim facit cū ibi alleg. ad hoc. l. diffamari vbi ſi iura habeāt ſup hoc mõ faciēda ta lem vbalē ɔtradictionē dicerēt ⁊ allegarēt ⁊ oīno ad eiū ſinē dicta ſunt vt. C. in qui. cau. colo. cen. lib. xj. ⁊ l. queād. ſerui. amit. l. egl. ⁊ l. hæruꝫ ⁊ ſic in attentatis non pſiudicent dño epiſcopo ſed eum iuuant dño Oldradus de laude.

De priuile. ⁊ ð decimis ⁊ de v. ſig. CCLXVIII

¶ Nõ eſt verū p priuilm ɔceſſuꝫ aliqb⁹ religioſis ſub his vbis vobis auc̄te pñtiū indulgem⁹ vt ad pſtationē decim de qbuſcūqꝫ poſſeſſiōib⁹ ⁊ alijs bonis vřis q̄ nūc ī pñtiaꝫ hētis ⁊ iuſtis modis acqſiueritis ī futurū minie teneamini ⁊c. ipſi religioſi a pſtatiõe declaꝝ in q̄rū pceptiõis poſſeſſio ne erāt tpe ɔceſſiõis hui⁹ puilegij eccl'a cathedralis ⁊ alie iferiores eccl'e pochiales q̄ꝝ iteñtionē decā pceptiõe ius cõe fundabat ⁊ fundat ſicut liberi ⁊ imūes effecti. Et allegat ꝙ ſic multiplici rōe. ¶ Primo rõne gnālitatis vboꝝ ſup qb⁹ priuilm emanauit pdictū ibi de qbuſcūqꝫ poſſeſſiōib⁹ ⁊c. Cū eni vba ſint gnālia generalr de oīb⁹ poſſeſſionib⁹ ⁊ bonis nulla dñia iter ipſa habita ſunt itelligēda imo cū ibi ſit ſignū vle. ſ. qbuſcūqꝫ plus hꝫ opari ⁊ plus iducere ꝙ ſi p ſignū indefinitū dñaret ɔceſſio dicti priuilegij ſcā fuiſſꝫ vt ex dñia legati oīs marmoris ⁊ oīs lane ⁊ marmoris ⁊ la ne ſimplr ⁊ indefinite colligi põt. ¶ Scdo qꝛ puilegia ſic ſunt iterpꝛtāda vt aliqd ɔferāt illis qb⁹ ſunt ɔceſſa nec ī ip ſis ē maligna ſꝫ benigna ⁊ pleniſſima iterpꝛtatio faciēda ac ſi ſec⁹ diceret eoꝝ ɔtrariū fieret ⁊ ſeqret. ¶ Tertio ħ pro bari dꝛ expſſa iuris diſpõne. extra de priuil. c. accidētib⁹. ¶ Quarto allegat p hec pte do. Jo. pape. xxij. in caſu vt aſſerit ſilis determīatio. ¶ Quinto allegat ſcādalū ꝙ ex inde vt dꝛ oriret ſi ɔtriū diceret. ¶ Sexto obſeruantia q̄ ɔpõit vigere ī ſilib⁹ caſib⁹ ī alijs puīcijs. ¶ Sꝫ ī ɔtriū ar guit ſic certū ē ꝙ cū pꝛiceps alicui puilꝫ aliqð ɔcedit ipſꝫ ſic tpate ⁊ ciuilr ē itelligēdū vt inq̄ñ fieri põt ſine alteri⁹ iniuria ⁊ iuris pſiudicio alieni pſertim ſi p ipſaꝫ iuris iter pretationē aliq̄ vtilitas cui ɔcedit afferri poſſit itelligatur ɔceſſuꝫ: vt. ff. de admi. tu. l. ipuberi. ⁊ ad trebel. ſed cuꝫ ab hēde. C. de emā. lib. l. nec auus. ff. ne qd ī lo. pub. l. ij. §. me rito. ⁊ extra de vſupal. c. ex tuaꝝ. ⁊ ð reſcrip. c. ꝙuis. li. vj. ⁊ nõ ſolū huius itellect⁹ principis ɔcedētis ad tp̄s ɔceſſiõis porrigit ſꝫ ad qðcūqꝫ tp̄s futuꝝ ⁊ iō dato ꝙ priuilm a ſui pncipio ſit equū ſi ex poſt ſcō tendat ad iniquū ceſſat ipſm priuilm: vt. ff. de vul. ⁊ pup. ſub. l. ex ſcō. ⁊ extra de deci. c. ſuggeſtū. ⁊ ibi ē caſus ſꝫ certū eſt ꝙ ſupra dictū priuilegiū pſatis religioſis ɔceſſuꝫ in pſiudiciū alienū vꝫ ecclaꝝ pdi ctaꝝ ⁊ a principio vt ex poſt facto tendit ⁊ iuris iterpꝛtatõe in decimis p ipſas eccl'as nõ poſſeſſis ꝙꝙ debitis eiſdem opari ⁊ vtilitatē afferre põt cū multe decime poſſint eiſdē eccleſijs eē debite ꝙꝙ nõ poſſideāt per ipſas put ēt not. Jnno. de puil. oudū. Igit ipſm puilegiū ad decias tpe cõ ceſſionis

ceſſionis eiuſdē p̄dictas ecclās poſſeſſes nō porrigeretur
ſic.n.ꝗpaliter ⁊ ciuilr intelligeret ⁊ min⁹ iniquitatis hēbit
ar.ff.de reg.iur.l.quotiēs nihil ⁊ ius alienū nō abſorbe-
bitur i totū p ipm vt.C.de p̄ci.impa.offe.l.quotiēs ⁊ vide
h expſſuꝫ in p̄al.decre.dudū ⁊ de deci.c.ij.li.vj. ¶ Pre-
terea manifeſtū ē ꝙ p̄uilegiū inꝗtū tāgit ius ꝯcedentis la
tiſſime ſit interpretādū cuꝫ inꝗtū tangit ius tertij ē reſtri-
gēdū ꝑut no. Inno.de dona.c.cū dilect⁹.⁊ de deci.c.tua
⁊ de treūa.c.vlti.⁊ ꝓ hoc facit p̄allegatū.c.ex tuaꝝ. Sꝫ cō
ſtat qȯ p̄uilegiū de quo agit̄ ius tertij.ſ.ecclāꝝ.p̄.dictaruꝫ
tāgit ergo ē reſtrīgēdū vt ſic ad decīs nō poſſeſſas nō re-
ferat̄. Tertio pro hac pte arguit̄ ſic ꝯſtat qȯ p̄dicti religio
ſi tpe ꝯceſſiōis dicti p̄uilegij ad p̄ſtatiōem deciāꝝ de oīb⁹
poſſionib⁹ ſuis faciēdā eccleſijs memoratis duplici iure
erāt ſtricti vꝫ iure ꝓprietatis ſeu dñij ⁊ iure poſſionis exi
ſtētiū tūc penes eaſdē ecclās.tūc arguit̄ ſic.cū go duplici
iure ſiue vinculo diuiſim p ſe ſufficiēti alicui ē obligatus
eſto ꝙ p̄uilegiū recipiēs vnū ipſoꝝ impetret̄ remanet aliō
vt.ff.de ſui.vr.p̄.l.ſi domus ⁊ optīe de ſtatuli.l.ſu⁹ ſi hē-
di ⁊ in p̄alle.c.ex tuaꝝ ⁊ ꝓ hoc ē.ff. de ini.actuqꝫ pri.l.j.§.
hoc aūt interdictū. Dato igit̄ ꝙ dcm̄ p̄uilegium ius dñij
reſpiciat ſi tm̄ ius poſſionis de qua in p̄uilegio mētio ē ſu
ꝑ ſcā reſpcū cui⁹ nihil eē hēat cū poſſione ꝓprietatis vt
ff.de acq.poſ.l.gnālr.§.nihil ſit ⁊ p ꝯñs dicti religioſi ex iu
re ⁊ vīculo poſſionis remanſerūt obligati ⁊ p hoc hñ ſat̄
extra de p̄bē.c.cū nřis.nec.n.intētiōis pricipis ē p ſuū pri
uilegiuꝫ ius poſſionis cui ꝗ̄ interuertere ſeu auferre vt
C.ſi p vim vl̄ alio mō.l.ij.⁊ vl̄.expſſum in dictis decre.d
priuile.c.dudū ⁊ de deci.c.ij.li.vj.⁊ not.hoc ē.C.de loc.
p̄di.ciui.l.ſi. Quarto ꝓ hac eadē pte arguit̄ ſic.certū ꝙ eſt
qñ lex ꝓuidet expſſum in caſu in quo minor ſubeſt rō vr̄
tacite ꝓuidiſſe in caſu in quo maior vt.C.de reuoca.do.l.
his ſolis idē ⁊ ſi eadē rō ſubeſt qꝛ licꝫ vba legis deficiant
mēs tñ ñ deficit ſꝫ locū hꝫ vt.ff.q pet.tu.l.credēdū ⁊.C.de
excu.tu.l.ſꝫ ⁊.ff.ad tertul.l.ij.§.nō ſolū.⁊ de iur.om.iudi.
l.ſiqs id.⁊ iō ꝙ legis vbis omiſſuꝫ eſt nō amitet̄ religio-
ne iudicātis vt.ff.de teſti.l.qſitū.ſcio. ¶ Itē certū ē ꝙ in
caſu i quo p̄uilegiū ꝯcedit̄ de decimis noualiū nō ſoluen
dis ꝓuiſum eſt expſſe p vba dicte decre.dudū de p̄uil.⁊
p̄allega.decre.ij.de decimis.li.vj.ꝙ h priuilegiū nō ꝯpre
hēdit decias p tertiū tūc poſſeſſas. ¶ Ulteri⁹ certe ē ꝙ ſi
minor ſꝫ maior rō ſubeſt vt per p̄uilegiū nō videant̄ ꝯceſ
ſe decīe aliquaꝝ poſſionū nō noualiū ab alijs poſſeſſe ꝗ̄
ipſoꝝ noualiū ꝑꝑ maius p̄iudiciū vt extra de decimis.c.
ex pte ergo de p̄rio ad vltimū ⁊c. ¶ Ampli⁹ pro hac pte
ꝯſiderandū ē ſore viſiſe ꝙ in p̄allegata decre.dudū por ⁊
ꝯuētus de bucello allegarēt poſſionē decimaꝝ cātum ex
aliquo iure ſpāli cū in iure cōi ipſe decime fuiſſent debite
eccl̄e mřici vel ſaltē eccl̄e cathedrali vt notoria iura dicūt
Ita ꝯſiderādū eſt ꝙ illa poſſeſſio ē validior ⁊ efficatior ꝗ̄
aliquo titulo ꝗ̄ illa que nullo vl̄ min⁹ efficaci iuuat̄ vt ꝓ
bet̄ extra de pba.c.lꝫ. ¶ Tū vlteri⁹ eſt aduertēdū ꝙ titu-
lus iuris cōis eſt validior ⁊ efficatior titulo p̄uilegij vel
aliquo alio ſpāli titulo ꝙ ex hoc appet qꝛ ſpālia facili⁹ tol
lunt̄ ꝗ̄ iura cōe vt pbat̄.ff.de mili.teſta.l.ei⁹ q.§.militia ⁊
de excuſ.tu.l.adminiſtrātes.§.vlti.⁊.l.pp.§.ſi.⁊.l.ſꝫ ⁊ mili
tes.§.j.⁊ no.ff.de acq.hē..l.ſiqs extrane⁹ ⁊ de iure ēphi.
l.ij.⁊ ad velle.l.antique.hic ē ꝙ pro quo facit ius cōe ñ eſt
neceſſari⁹ titulus in p̄ſcribēdo ꝯtra p̄uilegiū ſꝫ ecōtra ſic
vt pbat̄ extra de ꝯfirma.vtl.c.cū dilecta ⁊ ibi no.per Jnn.
his ꝯſideratis ⁊ ſuppoſitis arguit̄ ſic ſi id de quo minus
ineſſe vr̄ ⁊ ineſt ⁊ id de quo magis vt extra ō ele.c.cū i cū
ctis.⁊.C.ō ne.ge.l.j.ſꝫ min⁹ vr̄ ineē ꝙ poſſio nullo vl̄ mi-
nus efficaci titulo ꝗ̄ ſit titul⁹ iuris cōis fulcita vires p̄uilij
de decimis ñ ſoluēdis ꝯceſſi īpediat ⁊ tñ īpedit vt in p̄al.
de.dudū igit̄ magis īpediet vires tal̄ p̄uilegij poſſio titu
lo iuris cōis roborata ſꝫ ſic ē i ꝓpoſito ergo ⁊c. ¶ Nūc
ad rōes i ꝯtrariū ꝓ pte noualiū adductas breuiter rñdet̄.
Et p̄rio ad primā ⁊ ſcōaꝫ dr̄ ꝙ non ꝓcedūt p ea ꝗ in ſcōa
rōne ⁊ tertia ꝓ hac pte allegatis dicta ſunt nam in legatis
alijs de p̄iudicio ſeu iniuria tertij nō agebat̄ ſꝫ teſtator de
ſuis ꝓprijs bonis dūtaxat diſponebat abſqꝫ iniuria cuiuſ-
cūqꝫ ⁊ vlteri⁹ ſepe ꝯpertū eſt de vbis ꝗ̄tūcūqꝫ generalib⁹
⁊ vniuerſalib⁹ ꝗdā excipi ⁊ in ipſis modificationē fieri.vt
ff.de leg.iij.l.ſi mihi meuia.§.ſi.⁊.ff.de ſui.l.ſi cui⁹.⁊ de ri
tu nup.l.quāꝗ̄.⁊ no.C.ſine cēn.vel reli.l.j.⁊ facit p̄alle.de
cre.ij.de deci.li.vj.⁊ potiſſime hoc ꝓcedit in priuilegijs ⁊
reſcriptis ꝗ inꝗtū fieri poſſent ſunt iuri cōi ⁊ equitati ꝯfir
māda.vt extra de ꝯſue.cuꝫ dilect⁹.⁊.C.de noxa.l.ij.imo ꝙ
plus ē ipſe p̄uilegia ⁊ reſcripta ſunt egenti ꝯfirmāda lꝫ co
rū vba nō patiant̄.vt no.xxiij.q.j.c.paret⁹. Itꝫ qñ ē ergo
eadē rō ⁊ ꝯditio oluꝫ pticulariū ſub genere ꝯprehēſoꝝ vr̄
ꝙ idefinita locutio eqpolleat vli.vt no.Dy.de reg.iur.c.j.
ꝯſtat aūt ꝙ eadē imo maior rō ē in alijs poſſeſſis ꝗ̄ i noua
lib⁹ ꝑꝑ maius p̄iudiciū vt ſupra ꝓbatū eſt vbū indefinitū
eqpollet vli ⁊ ſignū vl̄e adiectū vbo poſſeſſiōib⁹ reſtringit̄
nō min⁹ ſꝫ magis ꝗ̄ ſi vbo noualib⁹ adiectū fuiſſet. Inſup
ꝙ hui⁹ generalitas ſit i caſu ꝓpoſito reſtringēda no.expſſe
Jo.an.de reg.iur.c.in generali.li.vj. Ad decre.accidētib⁹
rñdet̄ ꝙ ibi dr̄ ꝙ tpe quo priuilēi extitit ꝯceſſuꝫ decime p
alios poſſiderent̄ ſꝫ ſolū ibi dicit ⁊ ad hoc tñm nō ad alle
gatōeꝫ monachoꝝ ſe ibi retulit papa ꝙ ſi tēplarij ꝯtra ſua
p̄uilegia eis īdulta ⁊ ſic poſt ipſas decias ꝑ.xl.ānis ſolue
rūt ꝯpellant̄ ad ſolonē ipſaꝫ cū iſto tpe ſoluēdo p̄uilegijs
renūciaſſe videant̄.ꝓ hoc aūt nō legē nec ex tex.illo ꝓbat̄
ꝙ tpe īpetratōis eoꝝdē priuilegioꝝ ꝑſoluerent̄ decīe mo
nachis de terris illis. ¶ Ad lraꝫ ſeu decretū do.Jo.pape.
xxij.rñdet̄ ꝙ ibi nō dr̄ ꝙ eꝑō clonicē.⁊ rectores illi cēnt in
poſſeſſiōe pcipiēdi decias de poſſeſſiōib⁹ illis vl̄ tpe priui
legij ꝯceſſi ⁊ ſic ad ꝓpoſitū nihil faciat nec ē p̄ſumēduꝫ ꝙ
papa ibi voluerit tollere ius cōe ſeu iuri cōi ꝙ hr̄ in p̄alle.
decre.dudū.⁊.c.ij.de deci.li.vj.derogare cū de ipſis non
fecerit mētionē aut ſi hoc voluiſſet ꝗ certas pſonas nō fa
ceret ius quo ad alios:vt.ff.de leg.l.ius ſingulare. ¶ Ad
ꝗntā rōnē rñdet̄ ꝙ nō ꝯſtat ꝙ in ſcō ꝯuincat vimtē ⁊ dato
ꝙ ꝯſtaret nō obeēt qꝛ patiētia aliquoꝝ de vna ꝓuicia er-
ga certas pſonas de vna ꝓuincia ius ſuū gſoſe vl̄ negligē
ter ꝑſeq obmitētiū nō p̄iudicat nec ꝑficit alijs de alia ꝓ
uincia qꝛ nec ꝯſenſerūt nec boluꝫ alteri⁹ ꝓuincie legib⁹ ⁊
morib⁹ aſtringunt̄.⁊ ꝓ hoc facit qȯ dicit tex.ꝓbatis his ꝗ
in oppido ⁊c.de edi.priuatis.l.an in totū ⁊ ꝗ ſit lon.ꝯſue.
l.j.⁊ qȯ no.ff.de priuile.cre.ex ea cā.⁊ p Jnno.de ꝯſue.in
ſūma ⁊ ꝙ talis ꝯſuetudo foret eccl̄ijs oneroſa ad qȯ facit
qȯ no. Jnno.de offi.archi.c.dilecto. ¶ Ad vltimū de ſcā
dalo rñdet̄ ꝙ ꝯmoniales priuilegiū de quo agit̄ īpetraue
rūt ⁊ ipm ꝯtra iura extēdere velint qꝛ ſcādalū nihil aliud
ſit ꝗ̄ dictū vel factū minus rectū prebēs occaſionē ruine.
Iſtud ſcādalū eſt ex pte monialiū actū ⁊ ipſis alienū vſur
pare volētib⁹ nō aūt archiepō ⁊ rectorib⁹ ius ecclāꝝ ſuarū
ꝑ viā iuris defēdētib⁹ imputādū nec enī iura patiunt̄ vt
vni⁹ inopia p alteri⁹ iniuriaꝝ releuet̄ nec ꝙ ex pietate in ali
quib⁹ miſerabilib⁹ pſonis ꝯcedit̄ ad iniuriaꝫ parochialiū
eccleſiaꝝ redundet.vt.xxij.q.ij.c.j.⁊ extra ō eccle.edi.c.ij.

De teſta.⁊ de ſucceſ.ab in

teſta.de v̄.ſig.⁊ ō ꝯdi.appo.extraor.de liti.⁊ ſubſti.⁊ reſti.
ſub ꝯdi.factis. CCLXIX

¶ Thema ſiue tenor facti. Deide p̄dict⁹ dñs de ſamſano
in terra ſua ⁊ bonis ⁊ iurib⁹ ſuis ⁊ noīb⁹ ⁊ actōib⁹ oībus ⁊
in oībus bonis ſuis ꝗcūqꝫ ꝗliacūqꝫ ⁊ ꝗ̄tacūqꝫ ⁊ vbicūqꝫ
ſint fecit ⁊ īſtituit ſibi heredē ſuū vlēꝫ ⁊ generalē. Jo.filiū
ſuū ac hr̄dē maſculū ipſius Jo.filij ſui de ſuo corpe legi-
time ꝓcreatū vl̄ ē ꝓcreādū ore ſuo ꝓprio pferēdo ſi vo
dictū Jo.filiū ſuū ⁊ ipſius teſtōris hr̄dē vlēꝫ ab ipo ſupi⁹
īſtitutū mori ꝯtingeret abſqꝫ filio ſeu hr̄de maſculo ō ſuo
corpe ex lītimo mřimonio ꝓcreato vꝫ nullo filio hr̄de ma-
ſculo ſibi ſupſtite remanēte ⁊ eidē filie tm̄ cēnt ſupſtites ⁊
hr̄des illā ⁊ illas voluit ⁊ p̄cepit idꝫ teſtōr de bonis ſuis
honorifice maritari ⁊ in eū euētū ſubſtituit dcō Jo.filio ⁊
hr̄di ſuo vl̄ filiū dicte Guil.filie ſue vxoris p̄dicti dñi de

muro vꝫ filiū dicte Guil.q eēt poſt p̄mogenitū filiū eiuſdē
natus ⁊ nō eēt dn̄s de muro.Jta vꝫ ꝙ fili⁹ dicte Guil.ha
beret ⁊ reciperet nomē ⁊ arma baronie de ſamiāo.Si vo
dcā Guil.filia ſua filiū maſculū ⁊ hr̄dē maſculū nō hēret
de ſuo corpore ex l̄timo m̄rimonio pcreatū in eū euētum
ſubſtituit dcō Jo.filio ⁊ hr̄di vniuerſali filiū poſt p̄moge
nitū ſtephane filie ſue vxoris p̄dicti dn̄i de rino q nō eſſet
hr̄s p̄dicti dn̄i de rino ita ꝙ hēret ⁊ recipet nomē dn̄ium
⁊ arma baronie ꝺ ſamiano.vba gn̄alia in fi.teſti ſunt iſta.
Hoc ē aūt vltimuꝫ teſtm̄ ſuū ⁊ vltima ei⁹ voluntas ⁊ or
dinatio ſua ꝙ ⁊ q̄ꝫ valere.Jdem teſtōr p̄cepit iure vꝫ teſti
nuncupatiui ⁊ ſi iure teſti nuncupatiui non valeat voluit
ꝙ valeat iure codicilloꝝ vel ep̄le aut iure donationis cā
mortis vl̄ ēt inter viuos vl̄ ad pias cās aut iure ordinatio
nis vl̄ diſtributōis facte īter liberos apte ⁊ iure cuiuſlibꝫ
vltime volūtatis min⁹ ēt ſolēnis ⁊ cū eo iure quo melius
valere poterit quoq̄uo dict⁹ Jo.hr̄s nō hꝫ filium ex ſuo
corpe pcreatuꝫ nec ē in ſpe habēdi habuīt tn̄ filiuꝫ ⁊ de
ceſſit exquo filio defuncto hꝫ dict⁹ Jo. nepotes ac ēt ex il
lis nepotib⁹ hꝫ p nepotes dcā Guil.filia dcī teſtōris mor
tua ē relicto p̄mogenito dn̄o de muro ⁊ ſcd̄ogenito.Nūc
dubitat̄ vtrū dcā ſubſtō euaneſcat pp̄ agnationē nepotū
marie ſi eos faciat hr̄des dict⁹ Jo.an oīno locuꝫ hēat dcā
ſubſtō pp̄ vba ip̄ius ſubſtōis que dicūt de ſuo corpe ⁊c.
Et mihi Ja.de mediolano in romana curia aduocato ꝙ
nepotes ⁊ pnepotes Jo.filij hr̄dis inſtituti ſm̄ rei vitatē
nō ſunt hr̄des teſtōris patris dicti Jo.exp̄ſſa ei⁹ vocatiōe
lꝫ poſſet dici ꝙ ſubſtitū excludāt ex volūtate p̄ſumpta ⁊
ꝯiūcturata qꝛ in ſubſtōib⁹ ⁊ fideicōmiſſis de facili admit
tit̄ ꝯiectura vt in.l.cū pponebat̄.ff.delega.ij. ⁊ in.l.hr̄des
§.j.ff.ad treb.⁊ in.l.luci⁹ ⁊ ibi not.ff.de hr̄.inſti.⁊ in.l.fili⁹
§.cū gs.ff.de le.j.cū ſimi.Nā ſm̄ vboꝝ ſignificatiōeꝫ ī fa
uorabilib⁹ filij appellatiōe ꝯtinent̄ nepotes ⁊ pnepotes
⁊ oēs liberi intelligunt̄ vt.l.filij de ver.ſig.nā filioꝝ appel
latiōe oēs qui ex nobis deſcēdūt ꝯtinent̄ nec dulciori no
mine poſſum⁹ nepotes nr̄os q̄ꝫ filij noīe appellare etenīꝫ
īccirco filios filia ſue cōcipim⁹ atqꝫ edim⁹ vt ex ple eoꝝ ea
rūne nobis diuturnitatis memoriā in euū relinquam⁹ vt
in.l.liberoꝝ ad ſi.ff.eo.ti. Nā ꝯiectura pietatis vr̄ ſubſtō
deſeciſſe tacite ita ꝙ min⁹ ſcriptū q̄ꝫ dcm̄ fuerat reperiat̄
agnatōe nepotū ⁊ pnepotū.l.cū au⁹.ff.de ꝯdi. ⁊ de.⁊.C.ꝺ ī
ſti.⁊ ſub.l.gn̄alr.§.fi.⁊.C.ꝺ fideicō.l.cū acutiſſimis cū ſi.

De feudis ⁊ de penis.

ccLXX

¶ Jn q̄ōne pp̄oſita vr̄ ꝙ dict⁹ Guiguardus de clariaco
quōdā do.clariac⁹ de turpe potuerit licte ⁊ de iure ſibi
hr̄dē vlem inſtituere dn̄m Armariū de pictauia comiteꝫ
Valen.ꝯſanguineū germanū dicti do.Guiguardi ex p̄te
m̄ris in caſtrū clariaci ⁊ de turpe ⁊ in qbuſdā alijs bonis
ſuis nā lꝫ idē do.Guiguard⁹ vaſallus dn̄i dalphini rōne
dicti caſtri de rupe nō poſſet de iure feudū dcī caſtri de
rupe ſine licētia dicti dn̄i Dalphi.in totū vl̄ in p̄te vēdet̄
ſiue impignorare vel quocūq̄ꝫ mō diſtrahere ſeu alienat̄
vel pro aīa iudicare vt in.c.imp̄ialē decet ſolertiā ꝺ phi.
feu.alie.p lotariū in.c.lotarius.als imp̄ialis tn̄ intelligēdū
ē vt vr̄ hr̄e dēre intelligi de iure de hr̄de p̄ſus extraneo
hr̄de inſtituto nō āt de hr̄de inſtituto q ē ꝯiūcta p̄ſona te
ſtatoris feudatarij ſicut erat dict⁹ dn̄s Arma.qui erat cō
ſanguine⁹ german⁹ p̄facti dn̄i Guiguardi q̄re dato ꝙ p
hiberet̄ inſtō hr̄dis p̄ſus extranei ſine pmiſſu ⁊ licētia
dn̄i ⁊ ſic intellexit gl.in p̄facto.c.imp̄ialē decet ſolertiā in
gl.q̄ incipit ſi āt alienauit nō tn̄ phibet̄ inſtō ꝯiunctaꝝ p
ſonaꝝ que vr̄ poſſe fieri de iure ſine pmiſſiōe illi⁹ dn̄i ad
quē feudū ſpectare dignoſcit̄.vt.C.de fideicō.l. volūtas
p̄ris.ff.de le.iij.l.pr̄.§.iul.⁊.§.qndeciꝫ.⁊.§.idē q̄ſiuit.⁊.ff.
ſi qd in frau.pa.l.j.§.j.in fi.⁊ eo.ti.l.minus.⁊.C.de ipo.lu
cra.deſcrip.l.j.j.reſpōſo. Nā licꝫ ille qui hr̄dem inſtituit
in feudo vl̄ feudū legat ſine pmiſſiōe dn̄i dicatur alienat̄
vt.C.de ſecū.nup.l.ſiqd.§.certū.⁊.ff.de le.ij.l.peto.§.frē.

Tū ⁊ ſi aliqs ē phibit⁹ a iure alienare ⁊ hr̄dē iſtituat in re
phibita alienari nō hꝫ locū pena phibitōis alienatōis fe
cit a iure.ff.ꝺ alie.iu.mu.cā fac.l.ex hoc edicto.§.alienare
ītelligit̄.⁊.ff.de fun.do.in.l.j.⁊ in auc̄.de litig.j.rn̄ſo.⁊.§.j.
cuꝫ ſi.ſic in pp̄oſito vr̄ dicēdū ꝙ lꝫ dn̄s guiguar.nō potue
rit caſtrū de rup.ſine pmiſſione do.dalphini alienare ſine
pena ꝯmiſſiōis feudi ⁊ alienatio ſit nulla.vt in.c.imp̄ialē.⁊
in.c.lotari⁹.⁊ hr̄dē iſtituēdo dicat̄ alienare.vt in.l.peto.§.
frē.⁊ in.l.ſiqs.§.certū qꝛ alienatio ē oīs actus p quē dn̄iuꝫ
trāſfert̄ ⁊ p hr̄dis iſtōnē trāſfert̄ dn̄iuꝫ addita tn̄ hr̄ditate
p hr̄dē iſtitutū.vt in.l.cū hr̄des.ff.de acq.poſ.⁊ in.l.j.§.ſce
uola.ff.ſiqs teſt.lib.eē iuſ.fu.⁊ l.l.cū pr̄.§.ſurdo ⁊ muto.ff.
de leg.ij.tn̄ heredē iſtituēdo in dcō feudo vel legādo ip̄ꝫ
feudū ſine pmiſſione do.dalphini q̄uis dicat̄ alienare nō
erit loc⁹ dictaꝝ legū pene.ſ.c.lotari⁹ ⁊ ip̄ialē nec pōt dici d̄
ctū feudū ꝯmiſſuꝫ p dcās.ll.lotari⁹ ⁊ ip̄ialē rōne dicte iſtō
nis facte per dictū do.guiguardū de dicto do.Armario ⁊
pcēdū eſt ei q̄ntū ad penā ꝯmiſſiōis ſicut nō hꝫ locū edictū
de alie.iu.mu.cā fac.in eo q hr̄dē iſtituit vel legat q̄uis d̄
cat̄ alienare ⁊ parcit̄ ei qꝛ deeſt dolus.vt in.d.l.ex hoc edi
cto.§.alienare.⁊ in.d.l.j.ff.de fun.do.⁊ in p̄alleg.l.pr̄.§.iu
lian⁹.⁊.§.qndecim.⁊.§.idē q̄ ſit cū ſi.¶ Preterea nō pōt
negari qn do.guiguar.habuerit vtile dn̄iuꝫ in dcō caſtro
ꝺ rupe q̄uis rōe dcī caſtri fuerit feudatari⁹ dcī do.dalphi.
⁊ ꝙ edicit ꝯpetebat ⁊ ꝯpetijſſet vltimis actio ī rem aduer
ſus quēuis poſſeſſorē ⁊ ēt aduerſus do.dalphi.q̄ actio in
rem ꝯpetit ei q aut iuregētiū aut iure ciuili dn̄iuꝫ acq̄ſiuit
vt in.l.in rē actio.j.rn̄ſo.ff.de rei vē.⁊ ꝙ dico ꝙ eidē ꝯpete
bat ⁊ ꝯpetijſſet vtilis actio ī rē vr̄ poſſe dici de iure ad exē
plū eoꝝ q ī perpetuū feudū fruēdū ꝯduxerūt a mūicipib⁹
q q̄uis nō efficiant̄ dn̄i directo tn̄ ꝯpetit eis vtilis actio in
rē aduerſus quēuis poſſeſſorē ⁊ ēt aduerſus ipſos muni
cipes ⁊ tales ꝯductores ppetui dicunt̄ hr̄e vtile dn̄iuꝫ:vt
in.l.j.§.q in ppetuū.ff.ſi ager vec.vel emphi.petat̄ ſicut ⁊
in ſupficiario dr̄ cui dant̄ vtiles actōes rōne vtilis dn̄ij:vt
in.l.tutor.§.etiā.⁊.ff.de pig.actio.Et ītelligo vtiles actōes
in rē:vt in.l.ſupficiario.⁊ in.l.p̄tor.ff.de rei vē.⁊.l.princi
lis.§.pe.ff.de op.no.nū.⁊ in.l.j.§.ꝙ ait.ff.de ſup.⁊ ſic ēt di
co i feudatario q hꝫ vtile dn̄iū ī feudo.vt no.glo.in.l.ij.C.
vbi ī rē actio ī glo.q̄ incipit vt ꝯmodatari⁹ ergo vtile dn̄iū
qꝺ habuit do.guiguar.in.d.feu.potuit tranſferre do.gui
guar.in do.Armariū ip̄ꝫ hr̄dē inſtituēdo ſine lnia do.dal
phini qꝛ cū aliqs legat rē alienā ⁊ legās hꝫ ī ea aliqꝺ ius ⁊
tunc id ſolū vr̄ legare.ſ.ius qꝺ hꝫ in ea:vt in.l.ſi dom⁹.§.ſi
fundus.ff.de leg.j.⁊ eo.ti.l.ſi cui.§.fi.⁊.l.nō q̄cūq̄ꝫ.§.j.⁊.l.
ſenatus.§.fi.⁊ in.l.j.in fi.ff.de lib.leg.⁊ in.l.tabernas.ff.de
ꝯhē.emp.⁊ vē.⁊ legit̄ ⁊ no.l.c.paſtoralis.extra de dōa.⁊ ꝺ
vr̄ ſpe.tenere ī emphiteoticario q nō hꝫ melioratōes ſuas
alienare ſine ꝯſenſu dn̄i.C.ꝺ iure emphi.l.iij.⁊ extra de lo
cato.c.potuit ⁊ ꝙ poſſit emphiteota legare ēt extraneē p̄ſo
ne dn̄o irreq̄ſito no.ī ſpec.ꝺ locato.i.§.ſub hoc titulo in.v.
xij.q̄ro vtrū emphiteota.¶ Ad ſm̄ dr̄ ꝙ dictū caſtrū ꝺ ru
pe erat feudū iurabile ⁊ in redibile ⁊ ꝙ dn̄s Armari⁹ fuit
inobediēs ⁊ difficultatē adhibuit ī reddēdo dictū caſtruꝫ
⁊ iō ius ſi qꝺ habuerit ex teſtō do.guiguar.pdidit.Vide
tur dicēdū ꝙ do.Armari⁹ nō pdidit ſuū ius q̄ſitū in dicto
caſtro de rupe ex teſtō do.guiguar.ex eo ꝙ nō reddidit d̄
ctū caſtrū do.dalphi.in pꝛima req̄ſitōe ip̄ſius vel ſcd̄a vel
tertia ſeu alias qꝛ do.Arma.ſucceſſit in iure alieno ⁊ ideo
iuſtā cām hēbat ignorandi vtrū dictū caſtrū eſſet redibile
vel nō vt in reḡla qui in alteri⁹ de reg.iur.ff. ⁊ in reḡla cū
qs eo.ti.li.vj.que regule intelligunt̄ in eo qui ſe defendit
ſicut faciebat p̄dictus do.Arma.nō aūt in eo q agit vt in
dcā regula q in alterius ⁊ no.p Jo.mo.in dcā reḡla cum
qs.⁊ iō anq̄ꝫ do.arma.fuerit certificatus ita ꝙ plenā ⁊ in
dubitatā noticiā hūerit ꝙ dcm̄ caſtꝝ erat iurabile ⁊ redi
bile ad volūtatē dcī do.dalphi.n̄ tenebat̄ reſtituē dcm̄ ca
ſtrū nec tenebat̄ credē cuilibꝫ referēti ꝙ dcm̄ caſtꝝ erat iu
rabile ⁊ redibile.extra ꝺ ſi.c.p tuas.ij.qꝛ hō n̄ dꝫ eē nimis
credul⁹ ⁊ iputat̄ ei vt qdā putāt q credulus fuit vt i.l.j.§.
dolum

dolũ in fi.ff.ḋ eo ꝑ quē ſcm̄ erit quo minꝰ qs in iudicio ſi/
ſtat.ꝛ.l.iij.§.ſʒ ſi.ff.ḋ in rem vſo ꝛ in.l.fi.i. prin.C.ḋ accu.
cū ſi.ꝛ ſic nō pōt dici rōnabilr do.Arma.fuiſſe inobediētē
ꝛ adhibuiſſe difficultatē in reſtituēdo dcm̄ caſtꝝ qꝛ ꝗ̄ ci
to certificatꝰ fuit ꝙ dcm̄ caſtꝝ erat iurabile ꝛ redibile ime
diate dcm̄ caſtꝝ reſtituit ꝛ reſtitui mandauit.merito ergo
iuſta ignorātie cā quā habuit do.Arma.in ſuccedēdo in
iure alieno ipm̄ excuſauit ꝛ excuſat vt in regla ꝑdicta vnī
uſqꝫ iuris ꝛ pp̄ h̄ dr̄ ꝙ hr̄s ēphiteoſe q ceſſauit ſoluere ec
cleſie canonē ꝑ biēniū vel ꝑuato ꝑ triēniū excuſari pōt ꝛ
dꝫ ꝑterea ignorātie ꝑ vba dicte regule.Et qꝛ tp̄s nō ſolet
currere ignorāti vt in.l.j.§.dies ꝛ.§.ſi aduerſus qm̄ appel.
ſit ꝛ i.l.annus.ff.de calūp.ꝛ in.l.cū ſer.ff.ḋ edil.edic.ꝛ no.
glo.ac.in.d.§.ſi aduerſus in glo.ſʒ in quo caſu.C.de iure
emphi.in.l.ij.ad fi.ꝛ ꝑ Sp.in dcā regla cū qs ꝛ plenꝰ in
ſpe.de locato.§.nūc aliq̄ ver.xviij. Et ꝓ hoc facit qḋ le/
ges voluerūt ſciam ꝛ nō ignorantiā obligari vt in.l.gnāli
C.de tabula.li.xj.ꝛ in.l.ſi dcm̄.§.pe.ff.de euic.ꝛ in.l.pecu
nia.§.j.ff.de vſur.ꝛ in.l.ſemp.§.h̄ īterdicto.ff.ꝙ vi aut clā
ꝛ ſiqs oīno vellet dicere ꝙ de rigore iuris potuit cadere ī
penā tn̄ de eqtate reſtituēdꝰ ē ex clā gnāli ſi q̄ mihi iu ſta
cā ꝛc.vt in ꝑdcā.l.ſemp.§.hoc interdicto ꝛ no.in gl.ꝑalle.
Preterea ille vr̄ ꝓprie inobediens eē ꝛ difficultatē adhi
bere ꝛ morā facere in reſtituēdo q litigare maluit ſupple ī
iuſte potiꝰ ꝗ̄ reſtituere.ff.de ver.ob.l.nemo.§.ſi poſt mo
rā in fi.ꝛ ibi no.ꝛ co.xi.l.q rome.§.qui frēs ꝛ.ff.de admi.
tuto.l.tutor q poſt.§.tutor datꝰ.ꝛ ille non vr̄ inobediens
eē nec difficultatē adhibere nec morā facere qui iuſte liti
gare maluit a ꝯtrario ſenſu.l.ꝑdicta.ꝛ de peti.hē.l.illō nec
vr̄ aliquā morā feciſſe ille q iuſte ad iudiciū ꝓuocauit vt
in.l.ſiqs ſolutōi in fi.j.rñſo.ff.de vſu.ꝛ.l.q ſine dolo.ff.de
reg.iur.ꝛ.l.j.§.ſiqs parꝰ.ff.ꝙ vi aut clā.Ergo nō vr̄ ḋ iure
poſſe dici ꝙ do.Armariꝰ fuerit inobediens nec ꝙ diffi/
cultatē adhibuerit in reſtituēdo caſtrū de rupe cū ſp̄ in ꝗ̄
libet reqſitiōe eidē ſcā ex pte do.Dalphi.ſup reſtōne dci
caſtri de rupe diceret ꝛ rñderet ꝙ parꝰ erat ſtare iuri ꝛ fa
cere oīa ad que tenebat̃ de iure quotiēſcūqꝫ certificatus
eēt ꝙ dcm̄ caſtꝝ eēt iurabile ꝛ redibile ad volūtatē dicti
do.Dalphini.ꝛ anꝗ̄ certificatus fuerit ꝙ dcm̄ caſtꝝ eſſet
iurabile ꝛ redibile ad volūtatē dicti do. Dalphini videt̃
ꝙ do.armarius habuerit iuſtā cām nō reſtituēdi dcm̄ ca
ſtrū de rupe ꝛ ꝙ nō fuerit in mora nec inobediens nec dif
ficultatē adhibuerit reſtōni dicti caſtri.nō.n.oē ꝙ differē
di cā oportūa rōe ſit ānumerādū ē more.qd.n.ſi debitor ami
cos requirat vl̄ expediēdi debiti vl̄ fideiuſſoribus rogan/
dis vl̄ exceptio aliq̄ alleget̃ mora fcā non videt̃ ſi mō id
ipm̄ nō fraodedi cā ſimulet̃ vt in.l.ſciēdū cuꝫ ſe.ff.ḋ vſu.
ꝛ nō dicit lex ꝙ nō ſubuenit̃ ēt in ſumptibꝰ illis q rōnēꝫ li
tigādi nō habuerūt nec q ignauiā.i.ſtultitiā ꝑdidit ſʒ illis
q iuſtā cām litigādi habuerūt ſubuenit̃.ff.de le.ij.l.q ſoli
dū.§.ēt ꝛ.ff.de iur.ꝛ fac.igno.l.regla.§.ꝙ iperitia ꝛ no.ex
tra de dolo.c.finē.ꝛ.ij.q.j.c.in ꝑns.ꝛ pro ſentē.quod not.
Inno.q dixit ꝙ ꝯtradictores ſci ꝛ nō iuris ligant̃ h̄ ſen
tēs vt no.i.c.pro illoꝝ in gl.hec ſnīa circa fi.extra de ꝑbē.
ꝛ idē no.Archi.eo.ti.ſi cui gratioſe in gl.hac clā. ¶ Ad
tertiū cū dicit̃ ꝙ dñs armariꝰ recipiēdo poſſionē dicti ca
ſtri de rupe ſine licētia do.Dalphini vr̄ ꝑdidiſſe oē ius ſi
bi ꝗ̄ſituꝫ in dcō caſtro ex dcō teſtō do.Guiguardi dicen/
dū eſt ꝙ nullū ius ꝑdidit i apꝑhēſiōe poſſionis dicti ca/
ſtri de rupe qꝛ hoc fecit de volūtate dicti do. Guiguardi
teſtōris ꝛ ipō viuēte ꝙ videt̃ de iure fieri potuiſſe rōne
vtil̃ dñij vt.ſ.dcm̄ ē quod ꝯpetebat dcō do. Guiguardo
in dcō caſtro cōe feudi ar.de pig.acti.l.vlt.ꝛ.C.de pig.l.
creditores ꝛ qꝛ rōe iuris ꝙ dictus do.Guiguar.hēbat vr̄
potiꝰ poſſioneꝫ dci caſtri recepiſſe qꝫ iniuriā do.feciſſe
Dalphino.ff.ꝓ ſocio.l.merito ꝛ.ff.de iniu.l.itē apod.§.ſi
rōeꝫ neqꝫ.n.alienat q dūtaxat dimittit poſſionē.l.itē ſi reo
§.ꝑtātē.ff.de alie.iu.mu.cā fac.cū ſi.Ex qbꝰ oībꝰ ſupredi
ctis ꝯcludit̃ euidēter ꝙ do.Dalphinꝰ dꝫ do.Lodouicuꝫ
inueſtire ḋ dcō feudo ꝛ fidelitatē recipe a dcō do.Lodo

uico ꝛ qꝛ tn̄ tardauit in reſtōne dci caſtri videt̃ iniuſticiā
feciſſe qꝛ illa ē iuſticia q ius ſuū cuilibet ita tribuit vt non
diſtrahat̃ ab illiꝰ ꝑſone iuſtiore petitiōe ꝗ̄ſi dicat nullus ē
q iuſtiorē hꝫ petitionē ꝗ̄ do.Lodo.ꝛ iō ꝑferēdus eſt ꝛ ꝙ
vſqꝫ ad iſta tpa male fcm̄ ē ꝛ iniuſte dꝫ iuſte facere qꝛ cole
re iuſticiā ſūmū bonū ē vt legit̃ i canōe.xij.q.ij.cū deuotiſſi
mā ꝛ legit̃ ꝛ no.i.c.ex ore.extra de priuile.Et ꝑdictas alle
gatiōes ego Iac.de canicia de mediolano i romane curia
aduocatꝰ credo vās eē ꝛ de iure ꝓcedere ꝛ in teſtimoniū
ꝑmiſſoꝝ ſigillū meū ꝓpriū appoſui. ¶ Predictas rōnes
vidimꝰ nos Bonifaciꝰ ep̄s mutine.dei grā ꝛ dicimꝰ ꝙ ꝓ/
babilr dici pōt ꝙ dñs guiguar.teſtādo potuit feudū cū re
bus certis i dñm comitē trāſferre ſine lnīa do.dalphini qꝛ
vtile dñiū habuit i feudo.vt no.C.vbi in rē acti.l.ij.ꝙ ius
relinqre potuit cū vniuerſitate.ff.ḋ acq.re.do.l.quedā.de
ꝑbē.emp.in modicio.ꝛ no.Inno.ꝛ Ho.de ꝓba.in.c.in ꝓ
uincia ꝛ ac.C.de epiſ.ꝛ cle.l.qſqs.ff.de v.ob.l.ꝯtinuꝰ.§.ſi
ab eo.Nō ob.in li.feu.de ſuc.feu.c.legit̃ in ꝑn.in ti.qualr
olim poſſeſſio feudi alie.c.j.v.obare aūt rē.qꝛ ꝯſuetudies
feudoꝝ nō ligāt extra locū vbi ſtatute vel ſuate ſunt vt ex
preſſe notꝫ Ho.in ſum.ḋ imu.eccle.§.inqͥrā.v.ſi vo pīnū
ſʒ ſtādū ē tūc legi ſcripte ſm̄ cū ꝛ ſm̄ legē ſcriptā rē in qua
hēo vtile dñiuꝫ poſſoꝫ i teſtō relinqre.ff.de leg.j.ſi ſiboomꝰ
in fi.cū ſi.Et tu iſta dis amice lex ipialis ꝓhibet feudū pro
aīa iudicari.vt in.l.ipialē.in ꝑn.ſolu.ſm Ho.illud vbū ꝓ
aīa iudicare ibi poſitū nō fuit i antiq̄ ſʒ falſo adiectū ꝙ pꝫ
qꝛ de trībꝰ fcā fuit a ꝑncipio legis qrelā.ſ.vēditōe pignora
tiōe ꝛ de colluſiōe fcā ſub noīe libelli ꝛ nihil fuit dictū de
iudicio aīe.Et ſic ad iſta tria rñdet ipator in.§.hac edicta/
li ꝛ ibi fuit vitioſe adiectū aīa iudicare ꝑter ꝯſciētiā princi
pis cuiꝰ rñſio ad interrogatiōeꝫ refert̃.C.de trāſac.vt rñſuꝫ
vel alr ſm̄ eū ē quoddā feudū qḋ nō trāſit ad hēdes ꝛ ad
tp̄s dat̃ vt pꝫ in li.feu.q.mo.feu.amit.§.iteꝫ ſiqs.ꝛ de feu.
guar.ꝛ caſtal.c.j.vel i quo qs tenet̃ i ꝓpria ꝑſona ſuire ꝛ
in tali feudo nō pōt teſtari qꝛ iter artifices ꝛc.vt.ff.ḋ ſol.l.
iter artifices.ꝛ de offi.dele.c.ſi.ꝛ de iſto loqt̃ decretꝰ.nuꝑ
de dōa.iter vi.ꝛ vxo.ꝛ lex ipialis ꝛ alia iura ꝯtraria.Eſt ꝛ
aliud pīnū ſeu antiquū ꝛ reale ꝙ trāſit ad hēdes ꝛ in quo
qs pōt ſuire ꝑ aliū qḋ ē cōiter ꝛ tūc teſtari pōt vt.ſ.dcm̄ ē
vl̄ alr ſm̄ ipꝫ Ho.illud vbū ꝓ aīa iudicare nō vetat teſtm̄
rite ꝯditū ſed excludit qodā fraudē quā excogitabat va
ſallus hoc mō ꝯſitebat̃ vaſallus ſe multa dāna eccle intu
liſſe ꝛ in recōpēſationē dicebat.Ego do qcqd hēo retento
mihi vſufructu ꝛ iudico hic aīam meā ꝛc. Nō enī vt ipſe
Hoſt.dicit ꝑlati eccleꝝ q fuerūt ꝑnces ꝛ potuerūt ꝑdictaꝫ
ꝯſtōnē edi petijſſent ꝯtra ſe.ſ.ꝙ qs nō poſſit ꝓ aīa ſua iudi
care ꝛ relinqre.Nō ob.glo.q ē in.l.ipialē.ſup vbo aliena/
re qꝛ loqt̃ qn̄ ſolū i feudo hēdē iſtituit vt ibi pꝫ vl̄ qn̄ nul/
los agnatos hēbat vel in feudo tpali q ad hēdes nō trāſit
vel dicā eā male dicere ꝛ ꝯfirmat̃ hoc qꝛ emphiteota qui
non pōt alienare ſine ꝯſenſu dñi locare potuit vt de iure
emphi.l.ij.tn̄ hēdē iſtituere pōt qꝛ alienare nō vr̄.l.ex hoc
edicto.§.alienare.de alie.iu.mu.cā fac.ſm Guil.in ſpe.ḋ
loca.§.nunc aliq̄.v.xxiij.Nec vr̄ do.comes morā feciſſe ſi
dixit ſe velle cū amicis deliberare ꝛ ſe iformare quid hēret
agere qꝛ lex dicit ꝙ nō eē ꝙ differēdi cā oportūa rōne ſit mo
re ānumerādū ē qd enī ſi ad amicos adhibēdos vel expe
diēdi debiti vel fideiuſſorib' rogādis vel exceptio aliqua
alleget̃ mora fcā nō vr̄ vt hoc textualr habet̃.ff.de vſur.l.
ſciēdū pp̄ qḋ inducie deliberatorie ad deliberādū cū ami
cis ꝯceduntur a iure.iij.q.iij.de iudi.ꝛ no.C.ḋ dila.l.j.extra
eo.ti.c.ij.facit.ff.de ſui.vt.ꝑdi.qdā hiberꝰ tp̄e enī idigemꝰ
vt aliqd maturiꝰ agamꝰ.l.di.pōderet intereſt nr̄a ne ꝑcipite
mur ꝗ̄diu iuſte deliberemꝰ ꝛ iſtud modicū tp̄s in quo qs
deliberat vel ſe informat ꝛ ſe ꝑpat nō enūerāt neqꝫ ponde
rāt iura vl̄.l.ab hoſtibꝰ.§.ſʒ ꝙ ſimplr.ff.ex q.cau.ma.hinc
eſt ꝙ tp̄s datū a iudice ad appellonē ꝓſequēdā nō cōpu/
tat̃ in āno ꝓſequende appellonis qꝛ illud tp̄s ēt dat̃ ad
ꝑparādū ꝛ itinerādū.vt not.de app.ſepe i glo.pe.ꝛ marie
ꝙ ſuccedit i locū alteriꝰ ꝛ ſic habuit do.comes iuſtā igno/

rite cāſ; vt i regſa vtriuſq; iuris. Nō dicit glo. q̄ ſi emphi-
teota nō ſoluit canonē infra tp̄s q̄ ignorauit iuſte q̄z ſucceſ
ſit alteri nō cadit i penā vel ſi puri⁹ vis dicere q̄ cadat ſal-
tē iuuat̄ p reſtōnē i īegrū ex cā generali ſi q̄ iuſta ꝯē. ꝛ no.
in. d. l. ij. C. de iure emphi. nō enī vr̄ oīno doloſe vel moro
ſe reſiſtere dñ̄ dicebat q̄ parat⁹ erat iſta re ꝛ facere oīa q̄ ð
iur̄ teneret̄. ff. q̄ vi aut clā. l. iij. §. ſi ego parat⁹. ꝯtradictores
enī facti ꝛ nō iuris ligant̄ ſnīe. vt not. Inno. l. c. p illoꝝ de
p̄bē. ꝛ ꝯtrouerſia extraiudicialis parit ꝛ īterdictū vti poſſi.
nō aūt iudicialis. vt no. Inn. de pba. in p̄nīa. de reſti. ſpo.
audita q̄z nō vr̄ iniuriā facere vt. l. iniuriaꝝ. ff. ð iniur. ꝛ de
elec. cū eccl̄a vulterana talē ꝯmiſſionē facit papa. de re iudi.
ad aplice. li. vj. porro nō vr̄ do. comes peccaſſe ſi poſſeſſio-
nē caſtri de rupe recipit do. dalphi. irrequiſito q̄z hoc fecit ð
volūtate do. guiguar. teſtōris. C. ð pig. credi. Itē rōne ſim-
plicis dñij qð ſimplr̄ ꝯpetit i caſtro rōne feudi potuit poſ-
ſeſſionē recipe ꝛ ſic rōne iuris ſui vr̄ poti⁹ recipiſſe q̄̄ in in
iuriā do. dalphi. feciſſe. ff. p ſocio merito. ff. de iniur. Itē
apud. §. ſi cōem. Cōcludit̄ ergo q̄ do. dalphi. nō dʒ moleſ
tiā facere dño comiti ex cāis p̄dictis ſʒ ip̄ʒ inueſtire ð di-
cto caſtro ꝛ fidelitatē recipe ab eodē. Nec ob. lapſus tpis
do. comiti q̄z p eū non ſtetit in li. feu. quo tpe miles inueſti
turā petere dʒ. c. j. ꝛ ſine dubio ꝓut no. in titulo p quos in
ueſti. c. nulla. q̄ do. dalphi. q̄ recuſauit inueſtiturā facet̄ ꝛ fi
delitatē recipe priuat⁹ ē ꝓprietate feudi dʒ ꝯſciaʒ facet̄ q̄z
oñ tardauit i traditōe ꝛ reſtōne caſtri p̄dicti ꝛ iuriū ſuoꝝ.

De hereticis.

CCLXXI

¶ Queſtio talis ē. Aliqs dixit q̄ credebat q̄ q̄ſaliqs vi-
xit in ſclō vſq; in ſeniū ꝛ tūc ip̄e aſſumit ſibi vulnam mīis
ſue ꝛ vult penitet̄ pctā ſua q̄ nō poterat. Querit̄ nūqd ſ
ſit hr̄eticū. Et vr̄ q̄ ſic q̄z dñs pollicet̄ p Prophe. pctōr in
quacūq; die ꝯuerſus fuerit ꝛ ingemuerit oīum iniquitatū
ei⁹ nō recordabor ampli⁹. Ezech. xviij. c. l. di. c. ponderet
ꝛ vſi. ꝛ dñs. §. ꝛ nō ſolū errāt q̄ hec nō credūt ſʒ ēt radici-
tus claues eccl̄e deſpicere videnť ð qb⁹ dr̄. Quecūq; ſol-
ueritis in terra erūt ſoluta ꝛ in celis. Alioqn hec ſnīa aut
dñi nō eſt aut vera ē vt in eo. c. pōderet vſi. ꝛ dñs. Et ali-
bi dr̄ cū ꝯuerſus ingemueris tūc ſaluus eris. xxvj. q. vj. c.
ſi q. ꝛ vbi poſt pctā ſecuta ē pnīa ibi dat̄ ei miſericordia
. l. di. c. q̄z i ſi. ꝛ nulli homini claudēda ē miſericordia. xxiij.
q. iiij. c. duo iſta nola ad idē. xlij. di. c. qeſcamus cū ſi. ꝛ id
poſt pniam ꝛ miſericordiā nō dʒ deſpici in eo q̄ fuit q̄z id
incipit eē q̄ nō fuit. l. di. ferrū ꝛ ad idē de peni. di. j. c. q̄̄tiſl
bet. ꝛ. c. q̄̄obrē neq; .n. eccl̄a vnq̄̄ claudit gremiū. redeūti-
bus vt. C. de ſum. tri. ꝛ ſi. ca. l. iter claras ꝛ. C. ð hr̄ti. l. ma-
nicheos ꝛ. extra ð hr̄tic. c. ſup eo. li. vj. ſcriptū ē. n. i pſalmo
Cor cōtritū ꝛ humiliatuʒ de⁹ nō deſpicies. ¶ Scða qð
nūqd ille q̄ dixit q̄ nullo mō credit q̄ rome vl̄ alibi gratia
pctā dimittant̄. Itē q̄ credit q̄ pctā nō dimittat niſi ſolus
de⁹ poſſit dici hr̄tic⁹. Et vr̄ q̄ ſic q̄z dñs dixit in eo ip̄e inqt
Petrus ꝛ ſup hāc petrā edificabo eccl̄am meā ꝛ porte
inferi non ꝓualebūt aduerſus eā ꝛ tibi dabo claues regni
celoꝝ. Petrus ergo ligādi ſoluēdiq; ptātem ꝓus accepit
a dño vt legit̄. xxj. di. c. i nouo ꝛ. c. q̄̄uis ꝛ. xxij. di. c. ſa. ſan.
ee. ꝛ talis dicēdo talia vba conat̄ auferre Romane eccl̄e
ſic ꝓuilegiū ab ip̄o ſummo capite oīum eccl̄aꝝ traditaʒ ꝛ
talis ſine dubio in hereſiʒ labit̄. xxij. di. c. j. dicēdo. n. talia
vba aīr ſcripturā intelligit q̄̄ ꝯſenſus ſpūs ſancti flagitat
a quo ſcriptura ē talis hr̄tic⁹ pt̄ appellari. xxiiij. q. iij. c. he-
reſis ꝛ. §. ſunt ꝛ alie ꝛ traditas eccl̄e claues deſpicere vr̄
cū ſcriptū ſit q̄cunq; ſolueritis ſup terrā ſoluta erūt ꝛ i ce
lis. Aliogn hec ſnīa aut dñi nō ē aut va ē vt in p̄al. c. pon-
deret vſi. ꝛ dñs. Et ꝓprie hr̄tic⁹ ē ille q̄ hmōi vba emēda
re nō vult ſʒ poti⁹ defenſare p̄ſiſtit. xxiiij. q. iij. c. qui i eccl̄a.
ꝛ ſi par⁹ fuerit ſe corrigere ꝛ emēdare ꝛ nō defendet̄ vba
p̄dicta ptinaci aīoſitate nō ē inter hr̄ticos ꝯputādus eadē
cā. ꝛ. q. in. c. dicit̄ Apoſto. vniuerſi. n. q̄ de ſacro corporis ꝛ
ſanguinis dñi nr̄i yeſu Chriſti vl̄ de baptiſmate ſiue pec-
catoꝝ ꝯfeſſiōem vl̄ remiſſione vel religs eccl̄iaſticis facis
taliter ſentire aut docere nō metuūt q̄̄ ſacra ſancta rōana
eccl̄a p̄dicat ꝛ obſeruat hr̄tic⁹ ē habēdus vt extra ð hr̄ti. c.
ad abolēdā. xxiiij. d. c. hereſis illud ergo q̄ romana eccl̄a
ſeruat ꝛ mādat ab alijs obſeruari gnāl̄r ē obſeruandū. xj.
di. c. qs neſciat. Cū igit̄ romana eccl̄a predicat ꝛ obſeruat
q̄ rome p̄ſit dimitti peccata ꝛ q̄ papa poſſit dimittere pec
cata ꝛ ipſe aīr ſentiat ꝛ credat vt ē dictum in themate he-
reticus eſt habend⁹ per iura p̄allegata. Et ſi de hoc cōſti-
terit ſi cleric⁹ eſt vel cuiuſlibet religionis obūbratione fu-
ſcata totius eccl̄aſtici ordinis p̄rogatiua nudandus eſt ꝛ
omni officio ꝛ bñficio eccleſiaſtico ſpoliandus ꝛ arbitrio
ſecularis ptātis relinquēd⁹ aiaduerſione debita punien-
dus niſi ꝯtinuo poſt dep̄rehēſiōem erroris ad fidei ca-
tholice vītatē ſpōte recurrēt ꝛ errorē ſuū ad arbitriū ep̄i
regionis publice ꝯſenſerit abiurare ꝛ ſatiſfactōeʒ ꝯgruā
exhibere. Laicus aūt niſi ꝓut dictū ē abiurata hr̄ſi ꝛ ſatiſ-
factōe debita ꝯfeſtim ad fidē ꝯfugerit orthodoxā ſecularis
iudicis arbitrio relinquat̄ debitā recepturus p q̄litate faci-
noris vltionē ꝛ q̄ poſt abiuratā hereſim dep̄hēſus fuerit i
hr̄ſim abiuratā recidiſſe ſeculari iudicio ſine vlla penitus
audiētia relinquēdus eſt ꝛ bōa ſua ipſo iure ſunt ꝯfiſcata
vt habet̄ in p̄alle. c. ad abolēdā. §. p̄ſti. ꝛ. §. laic⁹. ꝛ. §. illos
quoq; ꝛ eo. ti. c. ſup eo. ꝛ. c. cū ſm̄. ll. li. vj. Sʒ ꝯfiſcatōis hu-
ius executio fieri nō dʒ p p̄ncipes vl alios dñs tpales ni-
ſi p ep̄ʒ loci vel aliā pſonā eccl̄aſticā q̄ ſup hoc hēat ptātē
ſnīe ſup eodē crie fuerit ꝓmulgata: vt in. d. c. cū ſm̄. §. cōfi
ſcatōis ꝛ q̄z dr̄ q̄ pſes teſtes ſingulr̄ depoſuerūt p famā ꝛ
cōeʒ ꝛ vulgarē ꝓbat̄ q̄ talis eſt publice diffamat⁹ p eo q̄
familiaritatē ꝯtinuā habuit cuʒ hr̄ticis ꝛ ipſos defenſauit
dicēdo q̄ hr̄ticis fcā erat iniuria ꝛ plura alia dʒ ſe ad arbi
triū ep̄i purgare ꝛ ſi nō purgauerit ſe ad arbitriū ep̄i ſiue
q̄z abiurare nō vult ſiue q̄z in purgatōe deficit vere hereti
cus eſt ꝓcedēdus ſm̄ Hoſt. ꝛ hoc no. extra de pur. ca. c. in
ter. §. j. ꝛ Archi. de hereticis. c. accuſatus. li. vj. in glo. ex di
ctis teſtiū. Et ſufficiāt p̄dicta q̄̄tū ad p̄ſentes queſtiones.

De foro cōpe. ꝛ de feud.

CCLXXII

¶ Reuerēde pr̄ in cā comitat⁹ Loſen. q̄ vertit̄ iter eccl̄az
leodicē. ex pte vna ꝛ d. Theode. ꝛ do. Heheyſlergis filiū
ſororis Lodouici quōdā comitis Loſen. ex altera pte fuit
factū vnū fundamētū i ꝯſiſtorio corā do. papa. ꝛ alias idē
dictū ē corā do. hiſpano. q̄ ſi iter dñʒ ꝛ vaſallū ꝯtrouerſia
ꝛ lis oriť de feudo. q̄ p pares curie a dño ſub debito fide-
litatis ꝯtextus hmōi qð ē terminādū ꝛ iſtud fundamētū ē ꝛ
hmōi ꝓpō ē veꝝ ꝛ notoriū. i. vera ꝛ notoria i iure vt ꝓbat̄
de ꝓhibita feu. alie. per. c. Preterea ſi inter duos. v. ſi iter
dñm ꝛ vaſallū ꝛ in libro feudoꝝ de ꝯtrouerſia feudi corā
plurib⁹ terminādā. c. ſi iter dñm ꝛ iſti ꝓpōni nō ꝯtradico i
aliq̄ ſʒ iſta nō ē qð nr̄a ſed nr̄a qð ē inter eccl̄aʒ leodicē. ex
pte vna ꝛ dictū dñm Theode. q̄ ſe dicit hr̄deʒ do. Lodo.
quōdā comitis Loſen. filiū ſororis dci dñi Lodo. quōdā
comitis ex altera ſup dicto comitatu Loſen. q̄ certiſſime ē
de feudo eccl̄e leodicē. vbi dēat hmōi qð terminari vʒ vtꝝ
dict⁹ comitat⁹ ꝑtineat ad dictū dñʒ Theode. rōne ſucceſ-
ſionis q̄z dicit ſe hr̄dē dicti dñi Lodo. quōdā comitis Lo
ſen. ꝛ videt̄ q̄ hmōi qð non poſſit nec dēat terminari p pa
res curie eccl̄e leodicē. ꝛ hoc videt̄ ꝓbari in. d. c. preterea
in. v. ſi vero cū ibi eni ſpālr̄ loquat̄ tex. de dño ꝛ vaſallo ꝛ
q̄ñ qð ē de feudo iter dñm ꝛ vaſallū q̄ hmōi qð dēat ter-
minari p pares curie voluiſſe videt̄ q̄ i olb⁹ alijs caſib⁹ ve-
teres leges debeāt ſuari. ſ. q̄ aīr iudex de hmōi q̄ōne; co-
gnoſcat ꝛ q̄ ð vno ꝯcedit̄ i alijs legatū eē videat̄. vt. l. mo-
nitus. C. de ꝓcur. l. q̄ labeo. ff. de ꝯpenſa. l. cū ita in ſi. ff. de
ꝯdi. ꝛ demō. cū ſi. q̄ eni non mutat̄ q̄re ſtare ꝓhibet̄. vt. l.
ſancim⁹. C. ð teſta. nā qcqd. l. noua ſpālr̄ nō vr̄ expſſuʒ aliā
regulis vet. p legū ꝛ ꝯſtōnū vr̄ relictū: vt in. l. p̄cipim⁹ i ſi.
C. ð app. ꝛ in. c. ꝯſtō. ð elec. li. vj. ꝛ qcqd aſtrigēde oblōnis
cauſa dicit̄ illud niſi palaʒ vbis exp̄imat̄ omiſſum intel-
ligitur. l.

ligit̃ .l.quicq̃d reſtrigēde .§.xñſo.ff.de ṽ.ob.cū caſus iſte ĩ ꝯſuetudinib⁹ feudoꝝ nō ſit ꝯprehēſus merito lege ſcripta ſtarem⁹ aduocat⁹ vel poterit vt in li.feu.de cognitiōe feudi.c.cū oberr⁹ de duo ꝛ ſic caſus omiſſus in ꝯſuetudinibus feudoꝝ nō ꝯprehēſus p omiſſo dꝫ hēri vt in .l.commodiſſime.ff.de li.ꝛ poſt.ꝛ in .l.ſi cū dotē .§.reſpō.ff.ſo.matri. Cū ergo .ll.ꝛ ꝯſuetudines feudoꝝ dꝫ iuriſdictiōem ſib⁹ curie eccle leodicē.dīcatas qñ qd eēt de feudo eccle inter eccleſiaꝫ ꝛ vaſallū nō aūt dei iuriſdictiōem ſib⁹ qñ ē qd de feudo eccle inter eccleſiam leodicē.ꝛ dcm̄ do. Theodericū nō vaſallū eccle leodiē.q ſe dīc hēdē extraneū dei do. Lodouici qꝫ ōdā comitis.ꝯtēt eē dēmus caſib⁹ in legib⁹ feudalib⁹ ꝛ ꝯſuetudinib⁹ ꝯprehēſis ar .l.ſi ſtipulatio ſcā fuerit.ff.de ṽ.ob.ꝙ āt nō ſit vaſallus eccle leodi.pbat̃ manifeſte.qꝛ ille ꝓprie dr̃ vaſallus qui inueſtit⁹ ē p feudū ō plebe aliq̃ vl̃ plebis pte a pūcipe vl̃ aliquo pēāe vtputa capitaneo ꝛ hīs vt in li.feu.qs dicat̃ dux marchio comes ſiue capitane⁹ vl̃ valuaſſor no.p Jo.an.extra de elec.li.vj.l c.fundamēto.§.vt igit̃ ſub vbo marcho in gl.que incipit l lib.feu. Sꝫ do.theoder nūq̄ fuit inueſtit⁹ p feudū ō plebe vl̃ pte plegis in eccla leodiē.nec de dcō comitatu nec de feudo comitat⁹ loſen.igit̃ nō pōt dici vaſallus nec maioꝛ nec minoꝛ nec ēt capitane⁹ p.c.ꝑalle. Preterea feudū acq̇rit̃ multis modis. Acq̇rit̃ .n.inueſtitura ꝑſcriptione ꝛ ſucceſſiōe. Inueſtitura .n.acq̇rit̃ feudū cū aliqs tradit poſſeſſiōem rei imobilis alicui noīe feudi corpalr̃.ꝛ tūc ꝓprie dr̃ inueſtitura qñ baſta vl̃ aliqd corporeū qdlibꝫ porrigit̃ a dño dicēte ſe facer̃ inueſtiturā vt in ꝯſtōne feudi qd ſit inueſtitura in prin.ꝛ ſine inueſtitura nēo pōt feudū acquirere nec pōt nec dꝫ fieri hmōi inueſtitura nec ꝯſiſtit niſi l reb⁹ ſoli vl̃ ſolo coherētib⁹ aut in illis q̇ imobilia ꝯputāt̃ veluti cū de camera aut de cāna feudū datur vt in ꝯſtitu. feudoꝝ ꝛ de feudi cognitiōe.c.ſciēdū ē. Acquirit̃ ēt feudū eo ꝙ habet̃ pro inueſtitura vtputa cuꝫ dñs dixerit alicui corā curia vade in poſſionem illi⁹ feudi ꝛ ipm̄ teneas pro feudo lꝫ nō interceſſerit inueſtitura cū pinde habet̃ ac ſi interceſſiſſet vt in li.feudo.de ꝯſuetudie recti feudi.c.ſciendū eſt. Acq̇rit̃ ēt ꝛ alio mō eo ꝙ feudū habet̃ ꝓ inueſtitura puta ꝑſcriptiōe vt ſi aliqs poſſideat feuduꝫ aliqd p .xxx. annos vl̃ feodū ꝛ ſuiciū dño exhibuit ꝙuis de eo nunq̄ fuerit inueſtit⁹ ꝑſcriptiōe aūt .xxx. ānoꝝ ſe tueri pōt vt in cōſtitutiōe feudi ſi ō feudo ꝯtrouerſia fuerit.c.ſiqs p .xxx. annos. Acq̇rit̃ ēt feudū p ſucceſſiōem ꝛ nō ex teſtō ſꝫ potius ab inteſtato ꝛ nō vꝫ aliqua ordīatio defuncti de feudo facta ſiue legatū vt in ꝯſtōne feudi de ſucceſ.feu.c.ſeqt̃ .ergo cū dr̃ nulla ordīatiōe defuncti in ſe manēte vel valēte. Et qualr̃ olim feuduꝫ poterat alienari.§.donari aūt ꝛ nā ſucceſſionū feudi ē talis ꝙ in feudo pr̃ non ſuccedit filio vt in ꝯſti.feudi.de nā ſucceſſiōis feudi.c.j.deſcēdētes vero ſic ꝛ pꝛo quē fili⁹ ſuccedit prī in feudo nō ꝛ filia. Itē nepos ex filia ꝛ nō nepꝛis ꝛ ſic vſq̧ in infinitū vt in ꝯſtōnib⁹ feudoꝝ.c.femine.§.j.ꝛ.§.filis no.de gradib⁹ ſuccedētib⁹ in feudū.c.ſi p ſucceſſiōem vbi dr̃ ꝙ femineus ſexus vl̃ ex femineo ſeu deſcēdēs ad ſucceſſionē feudi aſpirare ſi ſit ꝛ qui feudare poſ.§.h aūt notādū ē vbi dr̃ ꝙ lꝫ filie ꝛ maſculi pꝛib⁹ ſuccedāt ſm leges tñ a ſucceſſiōe feudi remouent̃ ꝛ ēt filij eoꝝ niſi ſpālr̃ dcm̄ fuerit vt ad eos ptineat ꝛ qd ſupra dcm̄ ē ꝙ ſuccedit fili⁹ prī in feudū h ſit hēre locū de minorib⁹ feudis ſec⁹ aūt in maiorib⁹ feudis puta ō ducatu marchionatu ꝛ comitatu. In illis aūt nō ſuccedit hēs vt in li.feu.de feudo marchie.c.de marchia. refert̃ tñ Hoſt.in ſum.de feu.§.qualr̃ feudū ꝯfirmat̃ ver.ō ſucceſ. ꝛ de ꝯſuetudie Impij nō ſuccedit niſi fili⁹ deſcēdēs i feudo. Immo feudū dꝫ reuerti ad imꝑatorē ꝛ ipſe ꝯferre cui vult ꝛ ſic refert ſe vidiſſe iudicari in alamania p pceres vbiq̧ fuit. Sꝫ pdcā oīa ceſſant i pſona dñi Theode.ergo nō ſit dici vaſallus ꝑmo .n.ceſſat inueſtitura qꝛ nūq̄ fuit inueſtitus p feudū ō dcō comitatu p epm̄ leodiē.ꝛ ſic nō pōt dici vaſallus rōe inueſtitur̃.ſcdō nō ſit dici vaſallus p inueſtituram qꝛ nūq̄ p epm̄ leodiē.fuit dcm̄ do. Theode.ꝙ ingrederet̃

poſſeſſionē dicti comitat⁹ ꝛ ſi ius aliqd habuiſſet in comitatu ipm̄ ius pdidiſſet accipiēdo poſſeſſionē comitat⁹ auctoritate ꝓpria: vt .l.ſiqs in tantū .C.vnde vi .l.creditores.ff. ad .l.iuliā de vi ꝑuata .l.extat edictuꝫ.ff.ꝙ me.cā.tertio mō non pōt dici vaſallus nec acq̇ſiuiſſe comitatū ꝑſcriptiōe qꝛ non poſſedit comitatū p .xxx. ānos nec p ipm̄ ipe exhibuit ſuiciū dño epo tāq̄ ipꝫ comitatū hēt i feudū.qrto nō pōt dici vaſallus ſucceſſiōe nec acq̇ſiuiſſe dcm̄ comitatū p ſucceſſionē rōnib⁹ infraſcriptis. Pmo qꝛ p do. Lodo.quōdā comitē nō potuit diſpōni de dicto comitatu p teſtm̄ in pſonā dicti dñi Theode.ſeu alteri⁹. Scdō qꝛ dict⁹ do. Theode.ē fili⁹ cuiuſdā ſororis dicti dñi Lodo.ꝛ filij ꝛ filie filiaꝝ remouent̃ a ſucceſſione feudi ꝛ i ſucceſſione feudi nō pñt aſpirare p iura ꝑalleg. Tertio qꝛ poſito ꝙ ꝑdicta ceſſarēt hēs nullo mō ſuccedit i comitatu ergo nō pōt dici ꝙ q̇ſtio iſti⁹ comitat⁹ q̇ ē de feudo eccle leodicē.dꝫ terminari p pares curie eccle leodicē.ꝛ ſic ipꝛinēter date ſunt exceptiōes ꝯtra ꝯmiſſionē do.hiſpani.inq̄tuꝫ opponit̃ ꝙ ꝯmiſſio vna fuit ſubreptitia qꝛ in ītetꝑtatiōe ipſius ꝯmiſſiōis tacitū fuit ꝙ cognitio ꝛ diſcuſſio dictis qōnis ꝛ ꝯtrouerſie erat examināda ꝛ decidēda p pares curie eccle leodicē.pro quo facit decreta.examiata.extra de iudi.ꝛ.ff.ſi mēſor fal.mo. dix .l.j.ṽ.ſi aūt ex locato.ꝛ meli⁹.ff.de ſta .l.j.§.labeo.ꝛ per ꝑdicta tollit̃ fundamētū decre.ex pte.ꝛ.§.ꝑdicti.ṽ.ſi no.ꝛ. alleg.in .l.impiale ꝫ decet ſolerciā.q̇ allegabat̃ p aduo.do. Theode. Dꝫ igit̃ qd termiari p iudicē ordinariū electoꝝ boluꝫ ꝛ q hꝫ iuriſdictionē ordinariā auctē aplica ꝛ impiali qꝛ ſm Aplm̄ oēs homies debēt eē ſubditi ꝑncipi tāq̄ precellēti ꝛ ducib⁹ ab eo miſſis cui in btō Petro ꝛ in pſonā dicti bti Petri oues xp̄i ſunt ꝯmiſſe nō diſtinguēdo inter has oues ꝛ alas vt in .c.ſolite.extra de maio.ꝛ obe.ꝛ no .l.j. ſi .C.ſi ꝯtra ius vel vti.pub. Supradictas aūt allegatiōes ꝛ rōnes ad deſtruendū allegatiōes dicti dñi Theode. Ego Jaco.de curtiis de mediolano volebā facere ꝛ allegare i ꝯſiſtorio corā papa ſꝫ īpedit⁹ fui pp qōnē magri Poncij. ꝛ qꝛ Papa imediate dixit ſatis ē volum⁹ deliberare. Sꝫ vos pr̄ reuerēde g eſtis ſono ꝛ lumē iuris ſupplebitis defectū aduocatoꝝ eccle leodicē.ipſaꝫ eccleſiaꝫ iuuabitis q̇ eſt cultrix iuſticie ꝛ q̇ nō patit̃ aliqd ꝯtra iuſticiā in ſe fieri vl̃ in altero vt hr̃ in lib.feu.de alie.feu.c.ſi clientulus voluerit.

De pactis ꝛ ō ver.ſig.ꝛ ō feu.ꝛ ō re iu.vl̃ de iudi. ccLXXIII

Itē damus ꝛ ꝯcedib⁹ ꝛ indulgem⁹ vobis ꝙ ſi ſup aliq̄ poſſeſſiōe vel honore vel villa vel caſtro ſitis in termio caſtri vel ville ſeu in dñicatura nr̄a orta ē vel fuerit qd inter nos ex vna pte ꝛ vos vl̃ aliquē vr̄m ex altera.nos i cā illa iudicē ꝯſtituem⁹ nō ſuſpectū. Si vero qd orta ē vel fuerit ſup poſſeſſiōe ſita in termio caſtri vel ville vr̄e vel alicui⁹ vr̄m ꝙ caſtrū vel q̇ villa p nobis i feudū teneat̃ nos in cā illa vnū iudicē ponam⁹ ꝛ vos epe vel abbas prioꝛ ſeu aliq̄ alia pſona eccl'aſtica cū q̄ eām ꝑdictā habuerim⁹ ponatis aliū iudicē q quē de cā ipſa cognoſcāt infra dictā dioce.ꝛ eā debeāt de iure terminare ꝙ ꝑcedit ē tenoꝛ priuilegij regis ꝯceſſi eccle Elnē.ꝛ oīb⁹ pſonis eccl'aſticis dioc. Elnē. hñtib⁹ iuriſdictionē. Qd talis ē in ciuitate elnē.q̇ nō tenet̃ i feudū a rege lꝫ ſit īfra ſuā dñicaturā cui eccle rex p mittere ſolet fidelitatē ꝛ ei⁹ epo nō ē diu epo ꝛ caplm hñt oīmodā iuriſdictionē altā ꝛ baſſam merū ꝛ mixtū ipiū excepto ſolū fractiōe pacis ꝛ treuge ꝛ fatigatiōe bonum dictoꝝ epi ꝛ capli ꝛ fideiuſſorib⁹ ꝛ obſſidib⁹ ſoluꝫ ſi epo ꝛ caplm requiſiti p regē vel ſuos negligāt facere iuſticiā rex faciet in his duob⁹ ꝛ hoc dr̃ de hac fatiga. Nūc q̇rit̃ ſi hoies elnē. delinquāt in pſonā vicarij regis. Vtrū ſpectet punitio ad regē vel epꝫ ꝛ caplm qd dicit rex eē crimē leſe maieſt.ꝛ ſi de hoc ſit dubiū qro an rex ſup hoc iudicē dꝫ dare ſꝫ pꝛimū mēbrū ꝑuilegij vel rex vnū ꝛ epo ꝛ caplꝫ alteꝝ iudicē dare debeāt iuxta mēbrū ꝑuilegij. Mihi Jaco.de mediolano vr̄ ꝙ pūitio de q̇ q̇rit̃ ſpectat ad epꝫ ꝛ caplꝫ q⁹ ꝑſupponit̃ ꝙ i ciuitate Elnē.epo ꝛ caplꝫ hñt merū ꝛ mixtū ipiū

exceptis duob⁹ caſib⁹. ⁊ iſte caſus nõ ē de exceptatis. ergo regula remãſet regula q̃ ↄfirmat̃ ꝑ exceptionē. l. gnãli capi te. §. vxori. ff. d vſufruc. ⁊ inſtru. lega. l. q̃ſitũ. §. idē r̃ndit do mo iſtructa. ⁊ ibi no. ff. de ſun. iſtruc. ⁊ iſtru. leg. ⁊ l aut. de monachis. §. aũt cum ↄcor. Preterea rex nullo mõ põt co gnoſcere ẽt ſi ſup hoc iuriſdictionē hẽt i ciuitate Eluē. q: cã crialis ⁊ qui iuriſdictõi p̃eſt neq3 ſibi neq3 ſuis in cã cri minali ius dicere d3 neq3 vxor vl' liberis ſuis neq3 liberti nus vel ceteris quos ſecũ h3. ff. de iu. om. iudi. l. q iuriſdi ctioni cũ ſi. Preterea h non põt hẽe locũ. c. ꝑdicta q: c. ꝑ dicta hẽt locũ qñ qd ē ſup aliqua poſſione vel honore vl' villa vel caſtro ſuis in tertio ⁊c. Et h nõ eſt qd ſuper pre dictis. S3 qd de oib⁹ ciuitatis Eluē. delinquētib⁹ in ꝑſo nam vicarij regis quoꝝ hoium punitio ꝑtinet ⁊ ꝑtinet d3 ẽt in caſu ꝓpoſito ad epm ⁊ caplm ꝑmo ꝑꝑ rõnes iam di ctas. Scdo ꝑꝑ mer ⁊ mixtũ impiũ q ꝑſupponit̃ hẽe epo ⁊ caplm in ciuitate Eluē. ꝑ qd aiaduertit̃ in facinoroſos hoies. vt. ff. de iuriſ. om. iudi. l. impiũ ē. ⁊ de offi. ꝓſi. l. illi/ cita. §. vniuerſas cũ ſimi. Tertio rõe ꝑſone que ſubeſt q̃ tũ ad merũ ⁊ mixtũ impiũ epo ⁊ caplo in hoies ſuos mer ⁊ mixtũ impiũ exercere põt ad exemplũ ꝓſidis ꝓuincie q in ſue ꝓuicie hoies tñ impiũ hẽt. ff. de offi. preſi. l. ꝓſes. ¶ Quarto rõe loci. rõe delicti in loco epi ⁊ capli ↄmiſſi. rõe delicti ꝑſit dici ſui hoies ⁊ in ipſos hẽe ⁊ h3 mer ⁊ mi xtũ impiũ ⁊ exercitiu3 ipſius. vt in. d. l. preſes. ⁊. C. vbi de cri. agi op3. l. i. ⁊ in aut. qua in ꝓuicia. ⁊. C. vbi ſe. vl' cla. l. i. cũ ſi. l3 ſteterit ꝑ malicia ⁊ ꝓpter impedimẽta partis ↄtra quã lata fuit ſnia q nõ fuit lata vl' eẽ dubitatio iudicis ſo/ lũ l hoc verũ ſnia Jac. de gapo ſit nulla q: lata fuit poſt la/ pſu3 triēnij infra terminũ tpe ↄteſta. litis vel ꝑ iudicē ⁊ vl' mihi Jac. de caticis de mediolano in romana curia aduo cato q de qõne iſta ſit caſus q v3 dcã ſnia. ff. de excu. tu. l. ſi cũ ipſe iſtitueret. ⁊ ꝑ iſtã. l. determinauit do. By. iſtã qõ nē i. d. l. cũ ſi ipſe ⁊ ad hoc ↄcordat. l. petēde. C. de tẽpo. in integ. reſti. ⁊. ff. de mino. l. iter vtile. ⁊. C. de inoffi. teſt. l. ↄtra maiores ad ſi. ibi ꝑſcriptio ex prioris iudicii mora qnquē nalis tpis nõ naſcit̃ q̃ officere ſi ceſſantib⁹ nõ potuit. ⁊. C. de annu. excep. l. i. ad ſi. ↄcor. Cã autē excuſatio tutoris d3 tractari ⁊ terminari ifra q̃tuor mẽſes ↄtinuos ex die noia tiõis ⁊ ſciẽ: vt in. l. qnq̃ginta. ff. d excu. tu. ⁊ poſt q̃tuor mẽ ſes nõ audit̃ vt in eo. ti. l. ſcire op3. §. ↄũs. ⁊ ifra tps debitũ ⁊ ↄſtitutũ tutor ꝓpoſuit excuſatiões mora ↄtradictoꝝ ipe/ dit⁹ eſt quo min⁹ decreto liberaret̃ ifra q̃tuor mẽſes excu ſationē recte ꝓbabit ⁊ liberabit̃. vt in. d. l. ſi cũ ipſe in glo. ſua. Preterea ꝑdicta ſnia q̃ fuit lata poſt triēniu3 vl' q te neat q: vl' lata ↄtra ius litigatoꝝ id v3 ⁊ t3. l. ꝑſes. ⁊ l. cũ ꝓ latis. ff. de re iu. ⁊. l. j. §. itē cũ ↄtra ſacras. ff. q̃ ſen. ſine app. reſcin. ⁊ in. l. ij. C. qñ ꝓuocare nõ ē neceſſe cũ ↄcordãtib⁹.

De reſtitu. ſpoli. ⁊ de teſti.

CCLXXIIII

¶ In cã q̃ vertit̃ ſup dioceſano iure eccle Richañ. inter dñm epm Tricaſtrinen. agētē ex pte vna ⁊ do. Vaſionē. epm defendētē ex altera vl' q vos dñi arbitri dcãtis ꝓ/ nũciare dictã eccſam iure dioceſano ſpectare ad do. Va ſionē. ⁊ dcõ do. Tricaſtrino ſup dcã eccla ꝑpetuũ ſilētiu3 imponet̃. nã certũ ē q do. Vaſionē. ꝓbet ꝑ magim Ber trãdũ tholoſanũ nõriũ de variaco. Jo. gaudeberti Guil. Gerardi Pet. daloſſis iuriſpitũ q caſtꝝ ⁊ totũ territoriu3 Variaci ⁊ oia eius teniamẽta fuerunt ⁊ ſunt infra dioc. ⁊ de dioc. vaſionē. ⁊ q dcã eccla fuerit ⁊ ſit infra territoriũ ⁊ de territorio. Variaci ꝓbat̃ ꝑ decñ magim. Bertrãdu3 ⁊ Arnoldũ Gerardi Petrũlancãdi magim Põtiũ mira pedei Egonē Raymundi Petru3 Cay Bertrãdi de/ ſtati ⁊ Guil. arnoldi. Et ſic de iure cõi in oib⁹ ep̃alib⁹ ſu beſt epo Vaſionē. q: ſi oia monaſteria ⁊ alia loca religio ſa ⁊ oẽs eccle ꝑtinẽt ad epm loci de iure cõi. xvj. q. v. c. ſi/ gs epoꝝ ⁊ eadem cã. ij. q. vij. c. oẽs baſilice. ⁊. xviij. q. ij. c. monaſteria ⁊ extra de relig. do. c. de ſenodochijs. ⁊. c. ↄſti tut⁹. ⁊. c. cu3 venerabilē cu3 ↄcor. Nec ob. q do. tricaſtrin⁹ ꝓbat ꝑ Põtiũ miſidis q vidit toto tpe vite ſue. l. xxx. an/ noꝝ q dcã eccla fuit ⁊ ↄſueuit eē de dioc. tricaſtrinē. ⁊ d hoc fuit ⁊ ē fama ⁊ h3 cõteſtes do. Ja. de gigardi ⁊ Ray mũdũ gerardi ſ3 illi duo Raymũd⁹ ⁊ Jo. nõ reddũt ſuf ficiētē cãm dictoꝝ ſuoꝝ. ⁊ qd ꝓbat ẽt ꝑ famã q dcã eccla ē in. ⁊ de dioc. tricaſtrinē. ꝑ magim Frãciſcũ baiuli do. An dreã egidij magim Bertrãdũ ſancti am acij Gerardu3 Bernardi ⁊ Bernardũ blacocij q: per plures teſtes vt ſupradictũ ē ꝓbat̃ pro pte do. vaſionē. ⁊ q̃tũ ad vitãe3 ⁊ q̃tũ ad famã q dcã eccla fuit ⁊ ē i. ⁊ de dioc. vaſionē. ⁊ q infra territoriũ variaci ⁊ q territoriũ variaci ē in. ⁊ d dioc. vaſionē. q̃ ſit ꝓbatũ ꝑ do. tricaſt. ⁊ qñ teſtes ꝓducunt̃ a di uerſis ptib⁹ qui deponũt nõ ſolũ diuerſa ſ3 aduerſa ⁊ cõ traria penit⁹ tũc ſtãdē ē ⁊ ſtat̃ ⁊ credit̃ maiori numero ſi teſtes ꝑ vtrãq3 ptē ꝓducti eiuſdē honeſtatis ⁊ extiſtõis fuerit. ff. de teſti. l. iij. §. j. ff. de pac. l. maiore3 ⁊ meli⁹. extra de teſti. c. in noſtra pñtia. Si vo teſtes ex vtraq3 pte depo nentes ↄtraria oĩno eẽnt pares ſerẽda ē ſnia ꝓ reo extra d ꝓba. c. ex litt. ⁊ d fid iſtru. c. int dilectos l ſi. ⁊ vos do. ar bitri ↄfirmat̃ dẽrĩ moui aioꝝ vroꝝ ex argumẽtj ⁊ teſtionijs ⁊ que rei aptiora ⁊ ꝓximora repieritis ⁊ an ſincerã fidē te ſtimonioꝝ ⁊ ad teſtimonia gbus potius ius vitatis aſſiſtit reſpicere debetis ⁊ q magis ex oibus dictis teſtiũ ↄuenit negocio de quo agit̃. nã iſta magis ↄueniũt negocio ⁊ ma gis ſunt aptiora ⁊ ꝓximiora rei de q̃ agit̃ q dcã eccla fuit ⁊ ſit in. ⁊ de dioce. vaſionē. vt ꝓbatũ ē ꝑ plꝰs teſtes ex quo ꝓbatũ ē q totũ territoriũ variaci fuit ⁊ ē in. ⁊ de dioce. va/ ſionē. ⁊ qd dcã eccla fuit ⁊ ē ifra territoriũ variaci. ff. de te ſti. l. ob carmē. §. ſi teſtes. ⁊ in. d. c. in nra pñtia. ⁊ eo. ti. c. ꝓ/ terea ad ſi. cũ ↄcor. Nec ob. qd vl' ꝑ pte do. Tricaſtrinē. q petit̃ reſtõ poſſeſſiõis dicte eccle ⁊ iuriũ ep̃aliũ quoꝝ ſe ſpoliatũ aſſerit ⁊ q prio ⁊ liter oia iſtituẽd⁹ ē q: qñ ē ꝑſum ptio ↄ actorē ⁊ ei⁹ cõe ꝓ reo poſſeſſione ſicut ē in caſu nro vt ſupra oſtẽſu3 ⁊ ꝓbatũ eſt ẽt ꝓbata ſpoliatõe nõ d3 fieri reſtõ ꝓbato petitorio ꝓ reo. vt extra de cã poſ. ⁊ ꝓpric. c. cũ eccla. ⁊. c. cũ dilectus. ⁊. ff. de rei vẽ. l. officiũ. ⁊ idē eſt in quocũq3 caſu vbicũq3 ſcm̃ ē notoriũ ꝓ reo. extra d diuor. c. ſignificaſti. Na3 ꝓprietas ꝓbata ꝓ reo defendit ipm in poſſeſſiõe. ff. de ſupſi. l. i. ⁊. ff. depoſiti. l. bona fides. in ſi. ff. de excep. doli. l. dolo facit. Nã in caſu iſti do. Tricaſtrinē. nullo mõ deberet reſtitui ad poſſeſſionē dicte eccle q̃ eſt i dio. vaſionē. vt. ſ. oſtẽſu3 eſt. ne eccſam d3 reſtitui ad iura ep̃alia niſi euidẽter doceret q poſſeſſionē dicte eccle ⁊ iu/ riũ ep̃aliũ ꝑdictoꝝ licite aſſecut⁹ fuiſſet q: eã ⁊ ea occupat̃ ſe finalr ꝑſumit̃ cũ dcã eccla ſit ↄſtituta in dioce. vaſionē. vt ſupra dictũ ē ⁊ in caſu iſto manifeſtũ ē q niſi aliud oſtē/ dat̃ vel ꝑ ↄpoſitionē vel ꝑ ꝑſcriptionē vel ꝑ priuilegiũ qd oſtẽſu3 nõ ē ꝑ do. Tricaſtrinē. q dcã eccla de iure cõi ꝑti net ⁊ ꝑtinere d3 ad do. vaſionē. ꝑ iura allata. ſ. in pria pte ꝓ do. vaſionē. ⁊ vl' caſus in. c. ad declas. extra d reſti. ſpo. li. vj. ↄſideratis vbis ⁊ rõne ipſi⁹ decre. Et ꝓ hoc facit de cretalis. c. ipm. extra de ꝑſcrip. li. vj. Preterea nõne teſtes ꝑ vtrãq3 ptē fuerũt ꝓducti ad ꝓbãdũ ꝓprietatē dicte ec/ cleſie aſs publicati ⁊ ſup ꝓprietate imtãtũ ꝓceſſum eſt iter dcãs ptes q plene poterat de ꝓprietate liq̃re certũ ē q ſic q: corã vobis dñis arbitris non ſunt facte noue ꝓbatões alie q̃ eẽnt facte añq̃ ꝑ do. Tricaſtrinē. oblata eẽt petitio corã vobis ſup reſtõne dicte eccle ⁊ iuriũ ep̃aliũ ſ3 qñ ſup ꝓprietate vel petitorio imtãtũ ē ꝓceſſu3 vt plene poſſit de ꝓprietate liq̃re inſimul vtraq3 qd poſſeſſiõis ⁊ ꝓprietatj d3 terminari vna ⁊ eadē ſnia ⁊ l3 i ꝓnũciatiõe pmo ſit poſſeſſio ꝑmittẽda i executõe tñ d3 ꝓprietas ꝑualere: vt in. d. c. cu3 dilect⁹. ⁊ extra de teſti. c. ſignificauerũt ad ſi. ſemꝑ eni pro prietas tãq̃ dignior trahit ad ſe poſſeſſionē vt ſeq̃t̃ dñiu3 q: iuſtior ē petitio ꝓprietatis q̃ poſſeſſionis: vt in. d. l. bõa fides ar. ff. de pig. act. l. ſi rē alienã. ⁊. xvj. q. iij. c. ꝑſcriptionũ. ver. q ſi mala. ⁊ no. in. d. c. cũ dilect⁹ in vlt. gl. ergo vos dñi arbitri debetis vna ⁊ eadē ſnia terminare petitoriũ ⁊ poſ ſeſſoriũ ſ3 in executõe debetis ꝓprietatē ꝓferre q̃ ꝓpetua eſt ⁊ fuit de iure cõi do. vaſionē epi vt. ſ. oñſum ⁊ ꝓbatu3 eſt.

cā. ¶ Preterea ex quo ꝺ iure cōi ꝺcā eccl'a ꝑtinet ad ꝺo. vaſionē. niſi ꝺo. Tricaſtri. oſtēdat ꝑ ꝑuilegiū ꝯpoſitiōem vł ꝑſcriptōem ꝙ ꝺcā eccl'a pertineat ad ipm ꝙ nō oſtēdit aut nullū aut reprobū hʒ titulū ⁊ hn̄ti reprobū titulū ꝺe quo ꝯſtat nulla ꝺāna ē reſtō no. Inn. in. c. ꝯſtitut' extra ꝺ filijs ꝑſbi. ⁊ nullū ⁊ inutile eq̄pollēt in iure. ff. q ſatiſda. cogā. l. quotiēs. ⁊. ff. ꝺe pig. act. l. eleg̃ter ibi q reprobos. ff. ꝺe v. ſig. l. Paulus cū ſi. Cetera ſuppleat diſcretio iudicantiū.

¶ Hec que ſequūtur Cōſilia i vno ꝺſtaūat ac ſingulari codice ſunt inuenta. que ⁊ ſi longo iam vetuſtate multis ſint ignota. ea tamē ſunt eiuſmodi vt omniū ꝯſenſu quī ꝺe hac re iudicari poſſunt. Oldradi eſſe non dubitetur.

De appel. ⁊ de p̄bēdis.

CCLXXV

¶ Queſtio ē ſi appellet' in caſu. c. ſi bn̄ficia extra ꝺe p̄b. li. vj. an ꝺeuolutio ad curiā locū hēat ex bn̄ficio. c. ſtatuimus extra ꝺe elec. eo. li. Et vł ꝙ nō q̄tuor rōib'. Primo ſic. c. ſtatuim' hʒ locū vbi ꝑt hēe locū obiect' in formā vł ꝑſonā qḋ appʒ q2 ꝺe hīs ibi mētionē nō fac' vt. C. ꝺe ꝑdijs ſacri. ſiue ꝺe ec. nō alie. l. vlti. ꝺe admi. tu. ita aūt circa ꝑn. ⁊ ꝺe flaminib'. l. j. §. nūc aūt ꝺē. ſʒ regreſſus ad ꝑmum bn̄ficiū ex mēte capli ſi bn̄ficia exceptōem hui' nō admiſit vt pʒ q2 dicit libere reuertat' qḋ ē dicere ſine obiectu exceptōis vt ꝑbat' ꝺe offi. ordi. c. ordinarij. §. j. ⁊ ibi no. li. vj. ⁊ in. d. c. ſi bn̄ficia. ergo. c. ſtatuim' locū nō hʒ. Scḋo ꝑbat' c. ſtatuim' nō hʒ locū inter eos q ſunt ſortiti vltimū electōis poſtulatōis vł ꝑuiſiōis effectū ꝑ pacificā poſſeſſionē adeptā qḋ appʒ q2 ām̄odo nō ꝑt electio poſtulatio vel ꝑuiſio ꝑpria impugnari. h. n. tria nola ſunt ꝺeſignātia ius tacens que ꝺeſinūt cū ꝑ aſſecutōem vltimi finis ius illud incipit nō iacere ſicut ꝺi' ꝺe ſuo hꝺitario q ꝑ adiectionē hꝺitatis ꝑdit nomē hꝺitarij vt. ff. ꝺe acq. re. ꝺo. l. per hꝺitariū. ⁊ ibi no. ꝺe acq. hꝺ. hꝺs ꝑ filiū. ⁊ ibi ſiſr nō. ꝺe acq. poſ. l. iij. §. veteres. ⁊ ibi melius no. Tertio. c. ſtatuim' hʒ locū cū forma vł ꝑſona pōt ꝑ modū exceptōis impugnari. hʒ. n. locū cū ſupēſt aliq̄d quod poſſit appellatōe ſuſpēdi alś ſi eēt ꝑprie appellatio ꝺe qua ibi loquit' ſʒ potius ꝑuocatio ſimplex vt extra ꝺe appel. cū ſic romana. ⁊ hoc bn̄ ꝺeclarat. c. vt circa qḋ ꝺui' ex illo. Cōſtat āt ꝙ cū nihil ſupſit fieri exceptio locū nō hʒ ſʒ accuſatio magis vt extra ꝺe accu. ſuꝑ his. ⁊ no. ꝑ ꝯpo. extra ꝺe elec. ꝙ ſiē circa ſi. magne glo. ⁊ ꝑ Inno. extra ꝺe cā poſ. ⁊ ꝑprie. cū olīʒ. ⁊ ꝺe ꝺolo ⁊ ꝯtu. cū olīʒ ergo ⁊c. Quarto h ꝑbat rō coeq̄litāʒ ⁊ ꝯiūctiʒ poſitoꝝ. ꝺic'. n. ꝺcm̄. c. electōeʒ poſtulatōʒ ⁊c. ꝯſtat āt intellexiſſe loquētē ꝺe his electōib' ⁊ poſtulatōibus q̄ fiūt ꝑ hoīeʒ qm̄ hec a lege nō ꝑdcūt ergo cū ꝺe ꝑuiſione ſubiūgit idē intellexiſſe dicem' ar. ff. ꝺe reb. ꝺu. l. j. ꝺ ꝯdi. ⁊ ꝺemon. l. libertis ⁊ l. ſeyo. §. cayo. ¶ Nūc reſtat rn̄dere ad ſeptē que in ꝯtrariū allegant'. ſ. ad v̄itatē vocationis nouitatē ꝑuiſiōis identitatē rōnis icurſuʒ abuſiōis ꝑprietateʒ reuerſiōis iniq̄tatē fictiōis ⁊ reprobatōem ꝯditionis. ¶ Circa primū ſic ꝑcedūt aduerſarij. quotiēs ſunt ꝯtraria ſeu ſe nō ꝯpatiētia obiectio vni' inducit abdicationeʒ alterius. v. ff. ꝺe ꝺiuoꝛ. ⁊ repu. l. vlti. C. ꝺe poſtula. q̄ſqs ⁊ q mili. nō poſ. l. is q̄dē circa ꝑn. li. xxij. Rn̄deo ꝙ illud ē veꝝ q̄n q's eligit alterū ex ſe ſimul nō ꝯpatiētibus ex certa ſcīa. ſecus aūt ſi ꝑ errorē quo caſu nō eſt ꝑprie electio. vt. ff. ꝺe inoffi. teſt. mſ ꝺecedēs ꝺe peti. hꝺ. l. itē. ⁊ ꝺ bo. lib. Paulus rn̄dit pſon'. ſʒ h ſuit ſic ꝙ euēt' euictōis ſcḋe ꝑbēde ꝺemōſtrabit ergo ⁊c. vt. ff. ꝺe bo. lib. ſi vo. §. ſi pſon' ⁊ ꝺe inoffi. teſt. nihil ꝑponit'. §. ſi cū filius. ¶ Circa ſcḋm ſic ꝑcedūt. vbicūqs appellat' ꝑp nouā ꝑuiſionem hʒ locū. c. ſtatuimus. ſʒ h appellat' ꝑp nouā ꝑuiſiōeʒ. ſ. legis ſʒ nō hoīs ergo ⁊c. ꝑma pʒ. ſcḋaʒ ꝑbāt. ſicut lex ipſa iure aliquē ꝑuat vt. ff. ꝺe pu. ⁊ vectiga. l. cōmiſſa. ⁊ in auc. ꝺe inceſt. nup. §. j. ⁊ ſic. ⁊ ipſo iure reſtituit. vt. ff. ad treb. ⁊ ebitrix. §. vlti. ¶ Ad iſtō rn̄det' ꝑ interēptiōem minoris. q2 cū nō fuerit ibi vera vacatio vt i ſuꝑiori rōne dictū ē non pōt dici noui iuris acq̄ſitio ſed antiq ſemꝑ cōtinuati ꝺecoctio vel ſaltē ꝯtinuatōis fictio ar. ff. ꝺe lib. ⁊ poſt. filio. ⁊. d. l. ꝺe hītrix mulier. §. ſi. ⁊ ibi no. ad treb. l. ſi p̄roni. §. actōes. ⁊. l. ſi hꝺs inſtitut' ꝺe peculio peculiū. §. ſi hꝺs ꝺe iure ꝺo. ſi iō. §. vlt. ꝺe ſpēſis in reb. ꝺot. fac. l. qḋ ꝺi' ꝺe iure fiſci ꝺeferre. §. vl. ⁊. l. un' ſi ex noꝛ. cā aga. l. ij. in ſi. ⁊ q̄b' mo. pig. vel hypo. ſol. volūtate. §. ſi. Ad cuius corroborationē accedit qḋ no. Archi. in. d. c. ſi bn̄ficia. vbi dicit ꝙ pōt redire ad ſuū bn̄ficiū ꝑpria auc̄te ꝙ nō poſſet ſi ſuū eē ꝺeſiſſet vt in. x. col. ꝺe feu. ſine culpa nō amit. c. j. ¶ Circa tertiū ſic ꝑcedūt vbi eſt eadē rō ⁊ idē ius ſʒ ē eadē rō i hac ꝑuiſiōe legis ſicut in ꝑuiſiōe hoīs ergo ⁊c. ¶ Ad iſtud rn̄det' ꝑ interēptionē minoris qm̄ ꝑuiſio hoīs ē noui iuris collatiua. hic āt nouū ius nō ē par rō hn̄ti ⁊ hn̄di: vt. ff. ꝺe mīe. ⁊ bono. re' ꝺepoſitu. l. j. §. caſuʒ. ꝺe his q ſunt ſui vł alie. iur. ꝑſe. ⁊ ibi no. ⁊ extra ꝺe accuſ. c. ſuꝑ his. ¶ Circa q̄rtū ſic ꝑcedūt illud eſt abſurdū q̄ poſito ſeq̄' abſurdū: vt. ff. ſo. ma. ꝺiuortio. ꝺ leg. iij. oſſidi' ſed ſi ꝯriū ei' qḋ ꝺn̄t teneret' ſeq̄ret' abſurdū ergo ⁊c. abſurditatē vo adducūt talē. Pone ꝙ relinquēs primā p̄bēdā ⁊ accipiēs ſcḋa euicta nō curat reuerti ad primā is cui medio tpe eēt p̄ria collata noua collatōe indigeret alś ſalua ꝯſcīa beneficiū retinere nō pōt. vt extra ꝺe ſup. negli. ꝑla. līas. ⁊ ibi no. ꝑ Inno. ¶ Ad hoc pōt dupl'r rn̄deri vno mō ꝯcedēdo totū argumētū ⁊ dicēdo nū eſſe abſurdū nouā collationē fieri ſʒ ꝙ hoc ſit abſurdū iure ꝑbat' vel alr̄ dicēdo ꝙ nō regrit' ꝑp ea noua collatio ſi is q̄ eā dimiſit in redeūdo nō vtat' iure ſuo ſʒ ſi vellet tāq̄ ad ſuuʒ redire poſſet: vt. ff. ꝺe caſtrē. pecu. l. ꝑponebat'. ⁊ ꝺe leg. j. ſuū filij. ¶ Circa q̄ntū ſic ꝑcedūt nō ē ꝑprie ad aliqḋ reuerſio niſi ad omiſſuʒ: vt. ff. ꝺe vſufr. leg. q fruct'. ⁊. l. filios. C. ꝺe reuo. ꝺona. ſi nūq̄. ⁊ ꝺe iur. ⁊ ar. bo. ſpēs. cū ſi. Sʒ tex. c. ſi bn̄ficia dic' reuertat' ergo indicat ꝙ erat omiſſum. ¶ Ad hoc rn̄det' ſicut duplex eſt exit' ſic duplex eſt reddit'. ſ. iuris ⁊ facti. vn̄ ⁊ ꝺe redditu facti ꝺʒ intelligi ſicut ſepe ꝺi' aliq̄d reuocari q̄tenꝰ ꝺe ſcḋo exiuit. vt extra ꝺe reb. eccle. nō alie. c. ſiq̄s ꝑſbiteroꝝ. ꝺe elec. noſti. ⁊ ibi no. ⁊ i. x. col. ꝺ ꝑhi. feu. alie. ꝑ ſede. ſpialē circa ꝑn. ¶ Circa ſextū ſic ꝑcedūt. Ois fictio ē ꝯtrarij v̄itatis aſſumptio ſicut appet ex ꝺecurſu oīuʒ fictionū ⁊ colligi pōt ex no. C. ꝺ ꝑba. ſiue poſſideris. ꝙ aūt hʒ ꝯtrariā v̄itatē nō ſubſiſtit vt. C. ꝺ lati. liber. tollē. l. iſta relicta ergo fictiōe q̄ fingit' antiquū ius ꝯtinuatū inhereām' v̄itati ſʒ quā ē nouū ius ⁊ ſic. c. ſtatuim' locū hʒ vt. viij. ꝺi. v̄itate. ⁊. ff. ꝑ emptore. l. ij. §. ſi ſub ꝯdi. ꝺ ſurreiur. l. iii. §. pe. ibi marcellus ait veritatē eſſe q̄rēdā ⁊c. ¶ Ad hoc rn̄det' ꝙ h nō ē aliq̄ fictio ſʒ ipſa v̄a ꝯtinuatio antiq iuris vt oſtēſuʒ ē ſupra in primo argumēto ⁊ ſcḋo ⁊ dato ꝙ eēt fictio ē tn̄ ſūme iniq̄tati innitēs vt. ff. ꝺe vaca. ⁊ excu. mu. l. j. ne. ſ. legi obediēs i aliqḋ ꝺānū icurrat vt arg. ff. ꝺe bo. poſ. ꝯtatab. l. ſʒ ⁊ ſi ꝺeceſſerit. ⁊ ibi no. in. j. glo. ⁊ hoc dicit tex. c. ſi bn̄ficia ne talis ignorātia eis cuʒ ſint ſine culpa ꝑiudicialis exiſtat ⁊c. ¶ Circa ſeptimū ſic ꝑcedit' nulla ꝯditio pōt eē i electōe vł ꝑuiſiōe. vt extra ꝺe ele. ſtatuim'. li. vj. Nec i renūciatōe vt no. Inno. extra ꝺ reſcrip. in nr̄a ſi ſic i iſta renūciatōe ꝑmi bn̄ficij nulla ꝯditio ſuit. ſ. pura ergo ⁊c. ¶ Ad hoc rn̄det' ꝙ nulla pōt eē ꝯditio veꝝ eſt ab hoīe appoſita vel itellecta q2 aīus ei' ꝺʒ eſſe pur' ⁊ nō curu' ſʒ a lege ſubītellecta ceſſante cū hoīs itellectu h nō ē ꝑhibita ſicut nec i mr̄imōio carnali. vt extra ꝺe iureiur. q̄uēadmodū. ⁊ ibi no. ⁊. C. ꝺe nō nu. pecu. l. vl. hec enī hoīs animū curuū vł vitioſuʒ nō reddit q2 nec eā intelligit ⁊ talis ē hic. ¶ Vltio ſic dicūt ⁊ arguūt. iura ſepe arguūt ꝺe mr̄imonio carnali ad ſpirituale. vt extra ꝺe trāſla. inter corꝑalia ſʒ iuſ poſtliminij ꝙ fictio ē nō recuꝑat' vxor vt. ff. ꝺe capti. ⁊ poſtli. reuer. in bello. § medio tpe in ſi. ⁊c. cū. d. §. nō vt ꝑſ ergo nec p̄bēdari' p̄bēdā. ¶ Ad hoc rn̄det' ꝙ hec fictio neceſſaria nō eſt vt ſupra oſſum eſt ergo arg. ſi ꝯcludit. vł ēt ſi fictio neceſſaria eēt poſſes alr̄ rn̄dere ꝙ poſtliminiū locū hʒ in reb' ꝑprie q̄ ſiunt in alicui' ꝺn̄io vel ꝑtāte qḋ vł que ſuit vel fuerunt captiuitate ſolute: vt

ſ.de ca.⁊ poſtli.reuer.nō dubito circa p̄l.ibi ⁊ dn̄iū rerꝝ ſuaꝝ ⁊c.vxor v̄o nō ē in dn̄io vl̄ p̄tāte viri vt.C.de ꝯdi.in ſer.ſi vxor ⁊ ibi no.iō dicit poſtliminiū ibi locū nō hꝫ ſꝫ bn̄ficiū quodāmō ē in dn̄io bn̄ficioꝝ vt.ff.de ſta.ho.q̄ ſuref. ⁊ extra de ꝓba.ex lr̄is quare ibi fictio ſi neceſſaria eēt locū hr̄e poſſꝫ.Et ſic ceſſātib⁹ obiectib⁹ ſtāt rōes ⁊ māifeſte ꝯcludit.c.ſtatuim⁹ locū i cāu de quo q̄rit̄ n̄ hr̄e ⁊ h̄ ē.l.c.

De officio delegati.

CCLXXVI

¶ Bōe mēorie do.Clemēs Papa.v.dedit reuerēdo i xp̄o p̄ri do.R.ſctē Marie noue do.Car.ꝯſeruatorē ⁊ iudicē ep̄m tholoſanū ita ꝙ extūc eēt ꝑpetua iuriſditio q̄ ad oīa ip̄i⁹ negocia ēt nō accepta.Poſtmodū ſctiſſim⁹ i xp̄o p̄r do.Ja.papa.xxij.eccl̄iā tholoſanā metropolitanā erexit.Mō querit̄ vtrū in negocij dci do.Car.vt ꝯſeruator ⁊ iudex ꝓcedere poſſit Archiep̄s tholoſan⁹ vl̄ ꝑ erectiōeꝫ hmōi cōmiſſa iuriſditio expirauit.Et ē dicēdū ꝙ ꝓcedet̄ ꝑt nec iur̄ditō expirauit.Prīo q꜡ auct⁹ ē honor n̄ ꝯdō muta.vt.ff.de ꝯdi.⁊ demō.falſa.⁊ ꝺ excu.tu.l.cū ex oratōe.nec ꝺſinit eē ep̄s tholoſan⁹.ſꝫ nomē i eo variat̄.vt.ff.ꝺ hr̄.inſti.ſu⁹alien⁹.§.q̄ fideicōmiſſaria.ꝺ colla.do.ſi fuerit.⁊ ꝺ bo.poſ.ſm tab.l.ij.Et vr̄ ip̄e ſibiip̄i ſuccedere vt.ff.q̄ poti.in pig.hēant̄.l.ſi por i p̄ri.⁊ aliqnali cā mutata vr̄ ip̄e ſibiip̄i ſubſtitui vt.ff.de vul.⁊ pu.ſub.l.ſꝫ ſi plures.§.nēo.⁊.l.vl.cū igit̄ ſcriptū fuerit dignitati ⁊ illa eadē moueat lꝫ creuerit vt.ff.de fur.l.inficiādo.§.infans vel ē ibi ſucceſſio vel ſubſtō vt dcm̄ ē ſupra n̄ vr̄ dubitādū qn iuriſditio remāſerit.⁊ ꝑ h̄.C.ꝺ dig.l.maior.li.xij.⁊ de ꝑmicer.⁊ ſecūdicerio l.j.⁊ ꝺ excu.mu.l.eos ⁊ ar.ff.ꝺ hr̄.inſti.l.talē.⁊ i auc.vt iud.ſine quoquo ſuffra.§.illud tn̄ decernimus colla.ij.

De ſolu.⁊ de ſentē.excōi.

CCLXXVII

¶ Qō abbas mōaſterij ſci Stephani Januē.eſto ꝙ itra terminū ꝑ do.Car.ſibi ꝑfixū certā pecunie q̄ntitatē frī.G.mōacho nō ꝑſoluit iuxta ip̄i⁹ do.Car.ꝑceptū nō ſit denūciād⁹ excōicat⁹.oñdit̄ breuiter ſic.Cōſtat ꝙ nēo ē excōicatiōe ligād⁹ niſi q̄ facere ꝯtēnit qō facere tenet̄ vt.xj.q.iij.c.nēo ep̄oꝝ.⁊.c.ep̄i.⁊ ibi no.ꝑceptū igit̄ do.Car.iuris i hac ꝑte miſtri vt iuri ſit ꝯſonū ⁊ poſſibile ⁊ ꝑ ꝯn̄s errorē ⁊ abſurditatē nō ꝯtineat debuit ⁊ dꝫ ſic i̇telligi ſi ip̄ſi potuit pareri.alr̄.n.is q̄ n̄ ꝯtēneret̄ diceret̄ excōicatiōe fuiſſe ligat⁹ qō nō ē dicēdū do.Car.i aīo geſſiſſe vt pꝫ in caſu quo abbas ſuo ꝑcepto ꝑere nō ꝯtēneret ipꝫ abbatē excōicatōe ligaret ⁊ ꝑ hoc qō no.ꝑ Jnn.extra de offi.dele.c.p.⁊.g.Sꝫ ex his q̄ iter dictū t̄minū ⁊ poſt ꝓpoſito geſta ⁊ oblata ſūt ꝓ ꝑte dicti abbatis ⁊ alr̄ ſunt notoria reſultat abbatē ip̄m nō fuiſſe ꝯtūacē i parēdo ꝑcepto p̄dicto ergo nō ꝑt eū dici excōicatū eē itra terminū ſi q̄dē ꝑ Abb.eūdē ꝓpoſitū ⁊ iuꝛo aſſertū fuit corā do.Car.ſibi fore ipoſſibile ꝑere ꝑcepto p̄dicto ⁊ hoc ꝑꝑ inopiā ⁊ facultatū defectū.māifeſtū ē aūt ſi hec cā ſi vera ē ſufficiēs ad excuſandū ipꝫ ꝯtēptu ꝑꝑ quē fuiſſet excōicatōe notād⁹ vt extra de ſolu.c.odoard⁹.de reſti.ſpo.c.oliꝫ.ff.ꝺ libe.l.nā is.⁊ de fur.l.itaqꝫ ꝙ v̄o cā hui⁹ dcat̄ hr̄i ꝓ v̄a appet ex duob⁹ ſaltē ſiml̄ iūctis ex iuramētū p̄ſtatōe ⁊ ex guerraꝝ i ꝑtib⁹ Januē.notoritate.Jn h̄ eni articl̄o i quo agit̄ an abbas ꝑere ꝯtēpſerit vel nō iur̄m ip̄i⁹ abbatis vr̄ ſufficiēs ꝓbō marie ꝯcurrēte ⁊ aſſiſtēte notorietate p̄dcā.⁊ ꝑ hoc bn̄ facit.ff.ꝺ excu.tu.l.ſcire opꝫ.§.ſufficit ſm non leuis auctis doc.itellectū ab eo nāqꝫ cui ꝓbare incūbit ſe pauperē eē non exigit̄ plēa ꝓbō cū ſi.hoc ipoſſibile quodāmō foret vtpote iplicās negatiuā.vn̄ ſufficiet vox ⁊ fama vicinoꝝ ⁊ ſic itelligūt doc.vocatū ad munus tutele poſſe ꝓbat̄ paupꝑtatē quo ſibi tribuit excuſatōꝫ vt.ff.ꝺ excuſ.tu.l.paupꝑtas.ar.ad hoc.ff.ꝺ flu.l.j.§.j.⁊ alibi dr̄ ꝙ iur̄m ꝓ ſūmaria cognitōe hr̄ vt no.Jnn.extra de do.⁊ ꝯtu.c.ꝯtigit.ꝑ quo facit.ff.ad exhi.l.theſaur⁹ guerre v̄o q̄ vt ꝑmiſſuꝫ ē notorie ſunt h̄ faciūt vt n̄ videat̄ eē ꝙ poſſideat̄ ꝙ ꝑ hoſtiū potētiā poſſideri nō pōt:vt.ff.ꝺ re.aucto.

iud.poſ.l.cū vn⁹.§.fi.¶ Circa h̄ ēt attēdēda ē ꝑſone iurātis ꝯditio q̄ ē religioſus ſacerdos ⁊ abbas.Vn̄ nō ē viſiſe ꝙ imēdr ſit ſue ſalutj marie ob nō magnā pecūie q̄ntitatē.Jnſuꝑ itra terminū p̄dictū abbas ꝑpat⁹ vt ſuā obediētiā i parēdo ꝑcepto ſibi fcō iuxta poſſibilitatē oñderet obtulit mādato p̄dcō electionē ꝺ oīb⁹ debitorib⁹ mōaſterij ⁊ ſeparatū ipꝫ ꝯſtituē ꝓcurꝫ cū plēo mādato ad exigēdū ab eiſdē vſqꝫ ad q̄ntitatē ſibi decretā.qs ergo ifelicitatē hmōi abbatis pecūiā ſoluere nequeūtis ꝯtūacie aſcribet ⁊ acerbitatē mōachi poſt nos q̄ttuordeciꝫ ad vexationē abbatis vēiētj ⁊ nihil nouū nihil ſeudū opponētj ⁊ dictā oblationē recuſantis ſuſtinebit ⁊ non repellet eū ⁊ qn̄qꝫ auꝝ mutuās reꝫ imobilē ꝓ ipſo auro iſolutū recipe cogat̄ vt i auc.de fideiuſ.§.qō aūt.⁊ hoc idē i multis iurib⁹ ſic poſſum⁹ repire ꝙ aliud ꝓ alio ſoluit̄ inuito vt in.c.fi.no.¶ Circa qō iſtud ēt eſt attēdēdū ꝙ ⁊ ſi do.Car.i ſuo ꝑcepto ꝺ pecūia ſoluēda fecerit mentionē non credit̄ ꝙ de pecunia ꝑciſe itellexerit vbi abbas pecuniā non hēat marie cū nouerit ꝙ nūeratio toti⁹ debiti non ē i expedito:vt.ff.de fideiuſ.l.ſi dubitet̄.ſꝫ magis credit̄ ꝙ de pecūia ad taxādū q̄ntū dēret̄ hūerit mētionē abbacie itaqꝫ itra terminū negātē ⁊ ꝑ iur̄m ſe nō hr̄e vn̄ in ꝓ̄ptu ſolueret monach⁹ aut debuit p̄riū ꝓbare aut recipe noīa debitoꝝ.ſic eni fit executio iudicati:vt.ff.de re iudi.l.a diuo pio.§.ſi ſuꝑ reb⁹.ſiqs ergo negationē dci abbatis iuꝛo firmatā de ipotētia ſoluēdi ⁊ oblationē de noībus debitoꝝ ac guerras notorias ⁊ ꝯditionē ꝑſone ip̄ſius abbatis diligēter ꝯſideret fatebit̄ cām ꝑ eū ꝓpoſitā facultatū.ſ.defectuū ſufficiēter ꝓbatā ⁊ ipꝫ de ꝯtēptu nō poſſe notari ⁊ ꝑ ꝯn̄s eū excōicatū denūciādū non eē vel ſaltē tot argumētis ꝓ abbate faciētib⁹ onus ꝓbādi ꝯtrariū in monachū eē trāſlatū ar.ad hoc.ff.de re mili.l.nō oēs.§.a barbarijs.⁊ quod ibi no.poſt terminū aūt oblata ē ꝓbatio ſufficiēs ꝙ itra eūdē terminuꝫ reuera ſufficiunt defect⁹ facultatuꝫ ⁊ ipotētia ſoluēdi q̄ q̄dē oblatio nullo modo repelli poteſt ſꝫ admitti dꝫ de iure ſicut repelli non poteſt ꝓbatio ꝙ intra terminuꝫ ſoluiſſet.ꝑ hāc eni ꝓbationē q̄ offert̄ detegit̄ eundē abbatē in ſoluendo ꝯtumacē non fuiſſe ⁊ ip̄ſum excōicationeꝫ non incurriſſe ⁊ denūciāduꝫ non eſſe.

De accu.⁊ de teſ.⁊ ꝺ vac.

CCLXXVIII

¶ Lꝫ q̄ntū ad clauſtrales alius ſit effect⁹ inq̄ſitiōis ſp̄alis ꝯtra aliquē fcē ꝑcedēte ifamia ⁊ alius gn̄alis q̄ ſit i capite ⁊ in mēbris vbi ſola reformatio moꝝ ⁊ regulariū ſtatutoꝝ intendit̄ vt extra de ꝓceſ.ꝑhē.c.ex ꝑte extra ꝺ accu.c.oliꝫ ⁊ ibi no.ꝑ Hoſt.tn̄ q̄ntū ad abbatē idem vr̄ q꜡ ꝑ vtrāqꝫ ab adminiſtratōe remouet̄ ſi remouēd⁹ inueniat̄ vt extra ꝺ re iudi.c.cū.J.⁊.A.⁊ iō in.c.olim extra de accu.mandat̄ fieri copie dictoꝝ teſtiū abbatis ſꝫ monachis n̄.⁊ ideo vr̄ iniuria fieri abbati ſi his ꝯtra eū de eiſdē delictj inq̄rit̄ ⁊ ad eūdē effectū vt.ff.nau.cau.ſta.l.lꝫ.§.vlti.Preſertiꝫ cū ſp̄alius dicat̄ fieri ꝯtra abbatē n̄ informatū nec papa ſcribat de eo vt de infamato vt extra de accu.c.cū oporteat.⁊ ibi no.ꝑ Jnno.⁊ Hoſti.¶ Suꝑ ſcdo in quo dr̄ ꝙ admittūt̄ ꝯſpiratores ⁊c.Dicēdū ꝙ in gn̄ali inq̄ſitione q̄ mādat̄ fieri i capite ⁊ i mēbris cū ſola correctio itēdat̄ ⁊ domeſtica n̄ facile poſſit ꝓbari niſi ꝑ domeſticos.vt.C.de diuor.⁊ repu.l.ꝯſenſu.⁊ extra de teſt.c.veniēs tales admittunt̄.⁊ eſt caſus extra de re iu.c.cū.J.⁊.A.ſꝫ abbati ꝯtra quē ꝯſpirauerūt n̄ oberūt vt ibidē dr̄ ⁊ no.ꝑ Jnno.⁊ Hoſtien.ibi.¶ Suꝑ tertio vr̄ ꝙ excōicat⁹ cui⁹ excōicatio n̄ ꝑtēdit̄ nulla ſemꝑ eēt de rigore iuris ad excōicatorē mittēd⁹ vt extra de offi.ordi.c.ad reprimēdā ⁊ de offi.dele.c.prudētiaꝫ.§.ſexta.ꝓ teſtimonio tn̄ ferendo ⁊ cū alſ vitas patere n̄ ꝑteſtes ad cautelā abſoluunt̄ de ꝯſuetudine eccl̄e Romane vt extra de teſti.c.veniēs in fi.⁊ ibi no.Hoſti.¶ Super q̄rto vr̄ ꝙ vbi ꝓcedit̄ ex mero officio n̄ eſt litis ꝯteſtatio neceſſaria vbi v̄o ad alicuius inſtātiaꝫ ſic vt extra de purga.cano.c.cuꝫ dilectus.⁊ ibi no.ꝑ Hoſt.de teſti.c.cuꝫ oliꝫ ⁊ ibi ſilr̄ no.ꝑ Ho.de teſti.c.cuꝫ oliꝫ.⁊ ibi ſilr̄ not.ꝑ Ho.⁊ melius

melius.extra de teſti.c.cū clamor.⁊ ī ꝑalle.c.cū.i.⁊.a.de
re iudi.¶ Sup vltio vr ꝙ inqſitio gn̄alis ī capite ⁊ in mē
bris dēat fieri ī eo loco dūtaxat vbi morāt hi ð quoꝝ vita
agit vt.xliij.di.de petro.⁊.ij.q.i.de⁹ oīpotēs.⁊.xxiij.q.i.pu
dēda.⁊ no.ī ſpe.alle.c.cū.i.⁊.a.extra de iu.⁊c.¶ Ad pri
mū qð q̄ritur de robore donatōis celebratū p hēticū ar/
noldi in monaſteriū ſcē clare dicēdū ē ꝙ donatio fuit ⁊ ē
cū pfectiōe pfecta q̄tū ad obligatōem que ex ſolo ꝯſenſu
hoc cāu ēt ciuilis nālis ⁊ efficax ad agēdū orit vt ī inſti.
de dona.§.pficiunt.⁊.C.eo.ti.l.ſiqs argētū.§.pe.⁊.§.fin.⁊
q̄tū ad dn̄ij trāſlatiōem ⁊ iure cōi ⁊ iure ſpāli.iure cōi qꝛ
donās donatarij ſe ꝯſtituit noīe poſſidere vt.ff.ð acq.poſ.
l.qð meo.de rei ven.l.qdā mulier. ⁊ p dedicatiōem ſui ⁊
ſuoꝝ p quā dn̄ium reꝝ dedicat ipſo iur trāſit ī mōaſteriū
vt.C.de ſacroſan.ec.auc.ingreſſu.extra de pba.c.in pſitia.
Eſt qdā ſpēs vlis ſucceſſiōis p quā ēt ſine apprehenſiōe
corporali q̄rit dn̄iū vt.ff.de adop.l.ſi pf.⁊ inſti.de acqſi.
per arroga.§.vlti.ff.de acq.poſ.l.cū hrdes ad treb.l.facta
⁊.l.reſtituta imo vr ꝙ in poſſeſſoria trāſeat ēt n̄ apprehēſa
qð ē mirabile vt.ff.de pca.l.ſi adoptauero.ex iure vō ſpā
li qꝛ in ecclam trāſit dn̄ium reꝝ donataꝝ ipō iure ſine tra/
ditiōe vt.C.de ſacroſan.ec.vt iter dn̄iū.¶ Ad ſcðm quo
q̄rit An ſi abbatiſſa ⁊ ꝯuēt⁹ cām īgratitudinis ꝯmiſiſſent
poſſit ab eis dōatio reuocare.Eſt dicēdū ꝙ lꝫ regl̄r poſſit
donatio reuocari p ingratitudinē vt.C.de dōa.l.vlt.⁊ ex
tra de dōa.c.vlti.tn̄ ī caſu nr̄o hoc nō vr ſibi vēdicat locū
qꝛ ſcm̄ eoꝝ nō pt in dānū eccle redūdare.vj.q.iij.placuit
ij.⁊.e.cā.q.vj.ſi eꝑꝫ extra ð exce.c.cū venerabilis.¶ Ad
tertiā qōem qua q̄rit vtꝝ dōatio iurō firmata reuocata ſit
p ſu ſceptiōem noue plis.Dicēdū ē ꝙ ſic vt.C.ð reuo.do.
l.ſi vnq̄.Sꝫ decretiſte vident dicere ꝙ h veꝝ ē iure fori
nō iure poli.xvij.q.iiij.qcūqꝫ.ij.Nec in hoc vr ſaeꝫ mltū
opari qm̄ tacitā ꝯditionē hꝫ qua exīte n̄ ē viſile dōatorē
donatuꝝ fuiſſe nec iuratuꝝ vt.C.ð nō nu.pecu.l.vl.C.de
ſatiſdādo.l.ſi.⁊ extra ð iureiur.c.quēadmodū ⁊ ibi plene
no.Nō ē āt viſile ꝙ donās pſertiꝫ oīa donaſſet ſi ð ple ſu
tura cogitaſſet vt.C.de fideicō.l.cū acutiſſimi.⁊.ff.de ꝯdi.
⁊ demō.l.cū au⁹.Et lꝫ ſuſcepta ſoboles poſſit eē cā reuo/
cāde dōatōis hic ītelligo de ltima ſobole vt.ff.ð op.lib.l.
q libertin⁹.§.pe.ibi ex lege āt nati liberi pſunt vt.C.ð iſti.
⁊ ſbſti.ſub ꝯdi.ſac.l.gn̄alr.§.pe.⁊ ibi no.¶ Ad q̄rtā qōeꝫ
q̄ q̄rit vtꝝ iudex delegat⁹ poſſit īuocare brachij ſecularis
auxiliū dixerūt Inn.⁊ Hoſti.ꝙ ſic vt no.Inn.extra ð offi.
dele.c.ſignificaſti.⁊ Hoſti.in eo.ti.c.i.⁊ p hoc.xxiij.q.v.
adminiſtratores.⁊ his opinionib⁹ adherērē dꝫ Archi.vi/
deat notare ꝯriū ⁊ dicere ita curiā romanā obſeruare ex
tra de hr.c.vt offm̄ li.vj.¶ Ad q̄ntā ⁊ vltimā qōeꝫ qua q̄
rit ſi dānū dcō Hērico illatū p iudicē ſecularē cām igra
titudinis īduxerit ī donatario ad cui⁹ petitōem ſcm̄ ē.Di
cēdū ē ꝙ n̄ qꝛ iuris execútio n̄ hꝫ iniuriā vt.ff.de iniurijs
l.iniuriaꝝ.§.is q.⁊ ar.ff.de in ius vocā.l.libert⁹.⁊.C.ð ob
ſequ.js pſonis a liberis pſtādis.l.ſi manumiſſor. Ex his
pꝫ ſolutio ad ea que mihi in oblata cedula continentur.

De libelli oblatione.

ccLXXIX

¶ In ꝑpoſitōe maiori que īpugnare articulos facit quā
poſtea ad ſingla gn̄a articuloꝝ ꝯtrahit put ſuo ꝑpoſito ex
pedire credit quqꝫ ꝯtinent.Primū ē ꝙ articuli n̄ debent
eē iuris.Scðꝫ ē ꝙ n̄ debēt eē negatiui.Tertiū ē ꝙ dn̄t cō
tinere tale ſcm̄ qð aliquo ſenſu corpis valeat ꝯphēdi.
Quartū ē ꝙ ꝯtieāt ſcm̄ loco ⁊ tpe mēſuratū.Quito ꝙ ſint
tales ꝙ ſup eis deponēs iō aſſumat offm̄ iudicantis ⁊ ex
his quqꝫ vr eoꝝ aliquo aſſumit īpugnatiōes q̄s ſac.dicēs
ꝙ oēs articuli peccāt ī aliquo iſtoꝝ.ð ītellectu ergo maio
ris ꝑpoſitōis aliqd vidēdū ē deīde q̄tū ad vitatē hūdam
ſufficiat de miori.¶ Ad pmū ergo cū dr ꝙ articuli iuris
n̄ admittūt.Dico ꝙ duplex ē articulus iuris vn⁹ q fit ſup
eo ꝙ ius expſſe exponit affirmatiue vel negatiue ⁊ hoc ca
ſu articulus nō admittit qꝛ h ius eſt certum ⁊ determina

tū vt ſiqs vellet dare articulū ꝙ pr̄ifamilias ciui romāo lꝫ
de reb⁹ ſuis teſtari fruſtra laboraret.qꝛ legis falcidie capi
te pmo ita cautū ē q ciues romāi ſunt vti qſqꝫ legauerit ita
ius iſto.ff.ad.l.fal.l.i.in pn̄.⁊ de v̄.ſig.l.ſepe vel ſiqs daret
articulū ꝙ nō lꝫ miori.xiiij.ānis teſtari qꝛ ⁊ hoc ī iur certū
eſt:vt.ff.de teſt.l.quo etate.C.qn̄ puo.nō ē neceſſe.l.ij.⁊ q
teſta.face.poſ.l.ſi frater.⁊ ē rō certitudo:vt.ff.de iur.⁊ fac.
igno.l.ij.⁊ qꝛ ēt ꝯtraria pbō nō valeret:vt.ff.ð aur.⁊ arg.
le.l.ornamētoꝝ.⁊ no.C.de iureiu.pp calū.da.l.ij.⁊ de ꝯfeſ
ſis.l.iſta.Alius q fit ſup ſcō recipiēte ſuū eē ⁊ p ꝯn̄s effica
ciā a iuris diſpōne ⁊ iſte hn̄ admittit vt ſi dicat pono ꝙ ti
tius vēdidit.Sēpronio talē rē vl ꝙ titi⁹ ꝯdidit teſtm̄.vl ꝙ
titi⁹ tali tpe erat ſacerdos.iſti.n.articuli ꝯtinēt ſcm̄ a iur vt
ſic fiat certo mō īductū vt pbat.ff.ð ꝯtrahē.emp.⁊ vē.l.i.
de teſta.l.i.⁊.ij. Et ꝙ iſti articuli pbōni ſubiaceāt ⁊ p ꝯn̄s
ſint admittēdi pbat.ff.de iureiur.l.ſi duo pſoni.§.ſꝫ ſiqs
iurauit.⁊.l.ſi.¶ Ad ſcðm cū dr ꝙ nō debēt eē negatiui h
dꝫ ītelligi de ea negatōe q̄ pbari non pōt:vt.C.de pba.l.
actor.Si vō ꝯtinerēt negationē q̄ pbari poſſet hn̄ admit/
terent qꝛ qcqd pōt pbari pōt ī articulū deduci.vt ī auc.ð
his q īgredi.ad app.§.vl.ſꝫ hoc pōt.vt extra ð renū.c.ſup
hec ī auc.de hr.⁊ fal.§.ſi vō.⁊ qdā abſunt.ff.de iti.actuqꝫ
pua.l.i.§.hoc iterdicto.⁊ ibi no.⁊ extra de cā poſ.⁊ ꝑpe.c.
cū eccla ſutrina ergo ⁊c.¶ Tertiū cū dr ꝙ dꝫ ꝯtinere tale
ſcm̄ ꝙ aliquo ſenſu corpis valeat apphēdi ītelligēdū ē ipꝫ
poſſe aliquo ſenſu corpis apphēdi cū nihil ipm̄ īmediate
ꝯphēdit vel aliud ꝯphēdit p qð vl ad qð illud de neceſſi
tate ſeqt.vt ſiqs ponat titiū tali tpe fuiſſe vl eē furioſuꝫ vl
fortē vel alr virtuoſuꝫ.hec.n.ſenſu corpis nō apphēdunt
ſꝫ ex actib⁹ quos qs facit ⁊ q pn̄t ſenſu corpis apphēdi tal
indicat:vt.ff.de tu.⁊ cu.da.ab his.l.is q.de ꝯdi.iſti.l.qdā
in fuo.C.de his q ve.eta.ipetra.l.ij.ibi teſtionio vite bone
ſtioris edoceāt ⁊c.extra de preſump.c.ex ſtudijs.⁊.c.lr̄is.
¶ Quartū ꝙ dr ꝙ opꝫ ꝙ ꝯtineāt ſcm̄ loco ⁊ tpe mēſura/
tū.ſi ītelligat de loco ⁊ tpe tacite ꝯcomitātib⁹ quēlibꝫ actū
vt dicit.c.abbacie.vtiqꝫ veꝝ ē qꝛ nullū factū de mōdo pōt
ab his duob⁹ abſolui.ſi aūt ītelligat ꝙ ī oī articlo dēat po
ni loc⁹ ⁊ dies celebrati ꝯct⁹ de quo mētio fit ī articlo falſuꝫ
eſt qꝛ hoc eēt dare materiā falſo fabricādi:vt.ff.ð edē.l.i.
§.diē ⁊ ēt articulātē ī ciuili ad āpli⁹ artar q̄ criali vbi ſuffi
cit mēſeꝫ appōere:vt.ff.de accu.l.liberoꝝ ⁊ nō dꝫ plus in
articlo pōi q̄ neceſſe ſit p teſtē deponi.ſꝫ dictū teſtis lꝫ ⁊ ſi
nō recordet de die.vt no.Inno.extra de accu.c.qualr.er/
go ⁊c.Dicit ēt pars aduerſa ꝙ articuli debēt eē certi ⁊ nō
gn̄ales.dico ꝙ certitudo dꝫ eē alia ⁊ alia ſꝫ ꝑpoſitā mate
riā ſicut dici ꝯſueuit ꝙ ſtipſo ex īcertitudie vitiat:vt.ff.de
v̄.ob.l.ita ſtiplat⁹.in pn̄.⁊.l.triticū.⁊ de iur do.l.cū poſt.§.
gener.⁊ tn̄ nō ē ibi necr̄ia adiectio loci niſi ī caſu cū qs ſti
pulat īſulā fabricari:vt.ff.de v̄.ob.l.q īſulā.⁊ de eo ꝙ cer.
lo.dari ꝑpōit.l.iij.§.ſiqs īſulā.deīde alia certitudo reqrit
in.c.vt circa.vbi agit de obiectib⁹ īfamātib⁹ ⁊ alia vbi qs
agat de iur ſuo ⁊ actōe ciuili vt ī ꝑpoſito vt colligit.extra
de pcur.c.tue.ī quo caſu loc⁹ tps ⁊ cetere negocij circūſtā
tie exaiatōi teſtiū relinquunt nec ē neceſſe hec oīa ī articu/
lis pōi vt pbat.extra de teſti.c.cāꝫ q̄.⁊ de pba.c.lꝫ.Siqs
igit vigilāter ꝯſideret nō īueniet aliquē de articulis datis
p dn̄ꝫ eꝑꝫ Carpetracē.ī aliquo iſtoꝝ peccare. Et vt aliq̄ ī
ſpē pcurram⁹ de īpugnatōe pria q̄ fit circa ſextū articulū q
dicit ꝙ redditū fuerit ius p ecclaꝫ Carpetracē.⁊c.tn̄ dat
p quē q̄re dr ꝙ articulus nō pcedit.¶ Ad iſtð rn̄det ꝙ
īmo dat ī declaratōe qꝛ dr p eꝑꝫ Carpetracē.⁊ ſufficit no
mē exprimi dignitatis ī actib⁹ q dignitati aſcribūt nō pſo/
ne:vt.ff.ð ꝯdi.⁊ demō.l.noīatiꝫ.⁊ meli⁹ qꝛ ibi ponunt exē
pla.ff.de teſta.⁊ māu.l.noīatim.⁊ de ſtip.ſuo.l.ſi ſu⁹ cōis
ex re.§.ſi.⁊.l.ſu⁹ hereditari⁹.⁊ extra de offi.⁊ ptā.iudi.de
leg.c.quoniā abbas.⁊ arg.eoꝝ que no.ff.de pac.l.tale pa/
ctū.§.penul.⁊ vr tetigiſſe Inno.extra de ſen.excō.c.cū de
ſideres.nedū qꝛ in declaratōe ſcā ad nouū articulū nomē
eꝑi ē expſſū ⁊ exhrdatio q̄ pp ſui odiū noīatiꝫ fieri dꝫ noīa
tiꝫ ſcā intellr ēt ſi nomē filij n̄ exꝑmat ſꝫ ſolū grad⁹ pmus

vt ſi dicat ceteri filij exhredes ſumpto ſec⁹ aūt ſi grad⁹ cer-
tus nō exprimeret vt ſi dicat ceteri liberi exhredes ſumpto
vt.ff.de lib.ꝑte.vl' exhr.l.titi⁹ i pri.ꝛ ibi no.ꝛ inſti.de exhr.li
bero.in pri. Nō ergo dici ꝑt ſufficiēte expſſiōem factā ſi
ꝛē gradu ēpali expſſo cū quo gradu nulli⁹ ali⁹ ꝯcurrit. Nō
ob.qḋ adducit ꝑs aduerſa no.p Inn.in.c.ſi diligēti ad fi.
qꝛ ibi loqr in allatiōe tituli ꝛ i cāu quo titul⁹ eſt neceſſari⁹
qꝛ tūc ſicut ipſe dicit ficticiū vr dicere ſe emiſſe ꝛ ſi dicer a
quo vt.C.de fur.ꝛ ſuo corrup.l.ciuile.ſꝫ h ſi dat articul⁹
de titulo ſꝫ de vſu in quo ſufficit vſum p quēcūqꝫ exerci-
tiū dūmō noīe eccle vt.ff.quēadmodū ſerui.amit.l.vſu cū l.
ſeq.vſqꝫ ad l.vl.de itiner actuqꝫ pua.l.j.§.is cui colon⁹.ꝛ
iō nō reqrit illa ſpecificatio. Preterea hic dat articul⁹ de
vſu tāti tpis cui⁹ ꝯtrarij mēoria nō exiſtit i quo caſu ſm In
no.l ti.nō eſt neceſſe dicere a quo qꝛ ibi tāti tpis imo magis
cui⁹ ſpaciū eſt p ſufficiēti ti.vt.ff.de aq̄ plu.ar.l.j.§.vl.ꝛ l.ſ
ſum.in pri.ꝛ de aq̄ quoti.ꝛ eſti.l.h iure.§.duct⁹ aque.ꝛ.C.
de fundis limitofis.l.ij.li.xj.dic etiā ꝑs aduerſa q ſi teſtis
dicerer redditū eē ius qḋ h eēt iudicare vel dic ſi ius p
iuſticia poneret ſꝫ ſi ponat ius p ol eo q ꝓcedit a iudice
iudicialr decernēte etiā ſi nūq̄ decernat vt.ff.de iuſt.ꝛ iu.
l.pe.ſimplex ſcm̄ eſt ꝛ nō ius ſicut dr vidi talē ſedere eq-
tare vl' audiui talē cātare ꝛ hmōi alioqn nō poſſet pbari
lo c⁹ vbi ꝯſueuerūt ſedere maiores de neceſſitate ſit decā
q ibi ius reddebat ſꝫ hoc eſt falſum ergo ꝛ pmū vt l.d.l.
pe.de iuſti.ꝛ iur.ꝛ de iudi.l.ſi loc⁹ deīde dic ꝑs aduerſa
q illa vba p tpa ſuprascripta ſunt obſcura cū in pmo arti-
culo plura tpa darent. Rn̄deo nō ſunt obſcura qꝛ cū nō ſit
tempoꝝ in eo ſcā diſtictio ad oīa ſupradcā tpa fit relatio
ꝛ oīum breuiter vt ſcā repetitio vt.ff.de le.iij.l.ſi pluro gra
dus.de le.ij.l.ſi ita relictū in pri.ꝛ de hr.inſti.l.cū i teſtō.§.j.
de aq̄ quoti.ꝛ eſti.l.j.§.ait pror int hredes.C.de lib.ꝑte.vl'
exhreda.l.j.ꝛ extra de reſcri.c.oliz ex lris.deīde dicit ꝑs ad
uerſa q nō dat i articulo inter quos fuit redditū ius. Ad h
rn̄der q nec neceſſe fuit ad talia īdiuidua deſcēdē alioqn
neceſſe eēt eadē rōe in articulo ponere q̄le fuit illud vtrū
fuerit ſnīa diffinitiua vl' interlocutoria vtꝝ in ſcriptꝭ vl' ſine
ſup quare ꝛ vtꝝ fuerit act⁹ volūtarie vl' ꝯtētioſe iuriſdictō
nis de qbus ꝛ ſi poſſit a teſtib⁹ qri pſertim cū ſuſpecti ſunt
ar.eoꝝ que no.C.de teſti.l.teſtiū facultatē.nā fatuū ē dicere
q h debeāt i articulo poni.alioqn rei ſinerexecrabilis circuī
tus deduceret ꝛ p ſui īpoſſibilitate caderet vt.C.de ſen.
que pro eo qḋ intereſt.l.ſia ꝛ i infinitū obiret qꝛ prim⁹ q
buſqꝫ copulati ꝓcedūt vt.ff.de fun.inſtru.ꝛ inſtru.le.l.cū
delaniōis.§.aſinā ver.ſiqs argētū quē allat ꝑs aduerſa q
nō dant act⁹ p quos iuriſditio exercet ꝛc.falſuꝫ ē qꝛ nulli
act⁹ magis iuriſdictōi ꝯueniūt q̄ ius dicere ꝛ reddere iter
ꝯtētes ꝛ ocliquētes vt.ff.de iuriſ.om.iu.l.j.ꝛ.l.vlti. Et ſi
dicat nō dant in ſpē in h doſe ꝛ i illo rn̄ſum ē ſupra qꝛ nō ē
neceſſe ſꝫ h qrit teſtib⁹ ꝛ pſertim nō ē neceſſaria ſpecifica
tio generis vel indiuiduatio ſpēi qn̄ quelibet ſpēs illi⁹ ge-
neris hꝫ effectū ꝓpoſitiōis arg.ff.ad velle.l.q̄uis.§.plane
ſi mihi ꝓponas ꝛ de lib.ꝛ poſthu.l.gallus.§.ſi ei⁹ q filiū.ꝛ
hoc no.Jo.mo.ꝛ Jo.an.extra de excep.c.pia.

De ſimonia.

CCLXXX

¶ Queritur vtrū qs pōt vexatōez ſuā ꝛ ius ſuū licite redi-
mere.ꝛ ſi qd dederit pōt illud repetere. Et vr q ſic.C.de
ꝯdi.ob tur.cāz.l.qḋ vītādi.ō hac materia no.p Jo.j.q.j.c.
nullus ep̄s.ꝛ.j.q.iij.c.q̄ſitū.vbi tꝫ expſſe q is q vexat inde
bite vexatōez ſuā iuſte ꝛ licite redimere pōt ꝛ iꝫ ex ꝑte re-
cipiētꝭ ſimōia ꝯtrahat nō tn̄ ex ꝑte dātis ſicut fuit i giezi.
ꝛ hr in.d.c.q̄ſitū.vbi ep̄i ꝯpellebāt mōachos redimere al-
taria hoc eſt ecclās ꝛ occīas vt ibi i tex.exprimit ꝛ ē caſus
extra de ſimo.c.dilect⁹ fili⁹.R.ꝑpoſit⁹ vbi Ber.tꝫ idē qḋ
Jo.l ꝑalle.c.nullus ep̄s.ꝛ.c.q̄ſitū.ꝛ hāc ſnīaꝫ ſeqt Inno.
extra de ſimo.c.ad aures.ꝛ.d.c.dilect⁹ fili⁹.R.ꝑpoſit⁹.vbi
ꝑcipit Archi.q reſtituat qḋ accepit.exquo appet q ꝑpoſi
tus q p redimenda vexatiōe ſua dedit ſimoniā talr dādo

nō ꝯmiſit.ſi enī ſimoniā ꝯmiſiſſet nō ꝑciperet ſibi reſtitui q
dedit.vt ibi doc.ſentiūt.ꝛ ex hoc hr ſilr q id pōt repeti q
in tali caſu dat ꝛ hoc ē tex no. Archi.i lectura doc.i ꝑalleg.c.
nullus ep̄s.ꝛ.c.q̄ſitū. Et ē notādū q in pari cā turpitudis
potior ē agētꝭ ꝯditio.ff.ō ꝯdi.ob tur.cāz.l.auūculo niſi ob
cāz ei reſtitueret:vt.ff.ō ꝯdi.ob tur.cāz.c.vēlco.ſꝫ Hoſt.ꝛ
Bal.ꝛ ar.ad h.extra ō mag.c.ꝓhibeas.ꝛ ō ſeu.c.ex iſinua.

De prebendis.

CCLXXXI

¶ Nō priorat⁹ ſcī Bādilij ꝓpe ne māſuꝫ nō vēiat i gr̄a.
A.de ſurchia lꝫ in.d.gr̄a de decanatu ꝛ ꝑpoſitura mētio
fiat i gener pōt dici q ſic. Certū ē q i dicto prioratu ē ꝯgre-
gatio.xij.mōachoꝝ priore ꝯputato ꝛ ſic pōt īduci q dr ex-
tra de ſta.mo.c.ne i agro.§.ruſus i cle.ꝛ de vi.ꝛ ho.cle.c.
qm̄ vt ait. Preterea q talis prioritas eccl̄a collegiata cen-
ſeat lꝫ ad volūtatē abbatis ꝯferat ꝓbat extra de ele.c.ſa.
ſancta.cū ibi no.p Inn.Ho.ꝛ Ber.extra de iurepa.c.no-
bis.ꝛ.c.poſtulaſti. Preterea q ꝑſidēte s tablib⁹ ꝑoratib⁹
ſint ꝑlati ꝛ excōicēt de iure ꝓbat extra de elec.c.ſcriptū ē
de maio.ꝛ obe.c.cū i eccliis.de iudi.c.decernim⁹.ꝛ ar.ex-
tra de offi.or.c.cū ab ecclaꝝ ꝑlatis.ꝛ.xxiiij.q.iij.corripiant
hinc ē q tales priores lꝫ p electionē nō aſſumant pn̄t eſſe
iudices delegati vt dicit ꝯſtō noua iuris antiq declaratiua
extra de reſcri.c.ꝛ ſi ꝑcipalis in ꝯſi.viene. Cū igit in gr̄a
de q̄ agit de decanatu ꝛ ꝑpoſitura mētio fiat i gener ꝑnci
palis dignitas nō vēiat cū tales gr̄e ſint ābitioſe ꝛ iō reſtri
gēde.extra de ꝓbē.c.q̄uis.j.ꝛ eo.ti.c.ſi plurib⁹.in.ij.rn̄ſo.
li.vj. Nō ob.iura q̄ ꝑs aduerſa p ſe alleſat.extra de eta.ꝛ q̄
li.c.j.ꝛ de v̄.ſig.c.q̄uis.q̄ vident expſſe dicere q nomē de
canat⁹ vel ꝑpoſitura ē nomē ſp̄ale dignitatis ꝛ ſic dicit ꝑs
aduerſa q ē expſſe i caſu illi⁹.c.cū in illis v̄o.§.illis.extra
de ꝓbē.li.vj.qꝛ vr poſſe rn̄deri vno mō q nomē decanat⁹
ꝛ ꝑpoſitura gn̄ale ē ꝛ ꝯtinet ſub ſe alia q̄ licrdū nō ſunt di
gnitates vt ꝓbat.extra de v̄.ſig.c.q̄uis.de ele.cū i cūctis.
§.iferiora.j.q.iij.ſaluator.§.noīe v̄o ꝓcuratis.vn̄ cū i gr̄a ptꝭ
aduerſe dicat ꝑoratū ꝛc.q̄re ꝛc.vt.ff.de fun.iſtru.ꝛ iſtru.
leg.l.cū delaniōis.§.cui fundū.ꝛ.§.ſepe.ff.ō ſuppel.leg.l.
legata.ꝛ pōt induci p eādē viā.c.ſedes aplica.extra de re-
ſcrip.ſic igit nō veniet dignitas i gr̄a ptis aduerſe. Prete
rea ſuppoſito ſine ꝑiudicio q dignitas vēiret vtute gr̄e de
qua agit tn̄ priorat⁹ ſupradict⁹ nō veniret cū ſit ꝯuētualis
ꝛ etiā collegiata cēſeat vt ſupradictū eſt.nā certū ē q iter
dignitatē ſimplicē ꝛ dignitatē collegiatā lꝫ ad caꝫ qs non
aſſumat p electionē ꝯferri non pōt.vt no.expreſſe Archi.
ꝛ Jo.an.in.d.c.deliberatione.ꝛ pro hoc facit.ff.de le.iij.l.
ſi cui lanaꝫ.ꝛ.l.nūmis.ergo ꝑdictus prioratus venire non
dꝫ ar.extra de reſcrip.c.ſedes aplica.maxie cū odia reſtri-
gi ꝛ fauores āpliari deceat extra de reg.iur.c.odia lib.vj.
Nec ob.c.cū illis.§.illis v̄o extra de ꝓbē.li.vj.vbi dr de ꝑ
latura ꝑſonatib⁹ vl' dignitatib⁹ ꝛc.qꝛ nō dicit ibi tex.ō ec
cleſiis collegiatꝭ q̄re ꝛc. Cū inter iſta ponat expſſa dr̄a in
d.c.deliberatōe circa ꝑn.ſm Archi.ꝛ Jo.And.q̄re ꝛc.er
go ar.a ꝯtrario ſenſu lre.nō hꝫ locū.d.c.cū in illis.vt.ff.de
leg.iij.l.ſi hōs me⁹.l.q̄ſitū.§.fortaſſe.ꝛ.l.ſu⁹ legatus.§.ſi in
ſuo.ꝛ de aur.ꝛ arg.leg.l.j.q̄re ꝛc. Cū igit ābitioſa q̄ odio
ſa reſtrigēda ſunt vt.ſ̄.dcm̄ ē eccl̄a collegiata ſub v̄bis ge
neralib⁹ gr̄e āndicte nō veniet vt extra de elec.c.ſtatutum
li.vj. Cōſtat āt q iſte priorat⁹ ꝯuētualis ē ex eo q ibi.xij.
monachi vt.ſ̄.dictū ē morari ꝯſueuerūt. Cōuētuales aūt
ꝑorat⁹ a nō ꝯuētualib⁹ diſtinguūt vt extra de ſta.mo.c.ne i
agro.§.certū. Nec vꝫ ſi dicat nō ſufficit qḋ ē niſi ea q̄ ſunt
ꝯuētualitatꝭ exerceāt ꝛ p ꝯuētu hēant ꝛ ſic cōiter habiti
fuerūt ꝛ ēt reputati ꝛ ſic ꝯcludēdū ex aliis q̄ no.extra ō ex
ceſ.ꝑla.c.dilecta in xp̄o filia.nec ſunt vnū corp⁹ ita q capi
tulū appellet ꝛc.vt.ff.de vſu.l.cū de in reꝫ vſo. Preterea
videt de iure ꝓbari q ꝯuētualis ꝑorat⁹ cēſeat ꝑſonat⁹ vl'
dignitas qꝛ cuꝫ cāe au ēte aplica vel legatoꝝ ei⁹ ꝯmitti non
poſſint niſi dignitates vl' ꝑſonat⁹ hn̄tib⁹.vt extra ō reſcri.c.
ſtatutū.j.rn̄ſo.vel canōicis cathedraliū ecclaꝝ vt ibidē.vl'
officialib⁹

officialib⁹ gnālib⁹ epoꝝ. vt extra de reſcrip. c. ꝛ ſi pncipalis in ꝯſilio Vien. ꝛ poti ꝯuētuali hui⁹ eāc poſſint cōmitti vt l d. c. ꝛ ſi pncipalis. ergo ſeqtur ꝑ locū admiſſio ꝙ ꝯuētualis poti nō ſit canonic⁹ cathedralis. nec officialis ꝛc. inq̄tū prius cēſeri dēat habere dignitatē vel pſonatum ꝛ per cōſequens in grauā aduerſarij non veniet ꝛc.

De reſcrip. ꝛ ꝺ cōceſ. pꝛebē. ccLXXXII

℃ Caſus ē talis. Aliqs impetrauit in forma paupeꝝ ex executori ſibi dat⁹ ad puidēdū inqſito de ꝯuerſatiōe ꝛc. ſua ōere ut eū habilē ad bñficiū eccláſticū obtinēdū. reſeruat inbi ber ꝛ decretū interponit de bñficio ſi qd vacat alś. vacatu ro morte ſolito. hoc ſcd vacāt plura bñficia de iure lꝫ ſi ꝺ ſcd curam ſpectātia ad pſentatonē ſeu collationē plati ꝺ cu ius bñficijs ipſi impetrāti puidēdū ē vtpo e qꝛ tenentes ipſa bñficia fuerūt ad ea inſtituti cū eēnt vix. xij. ānoꝝ ꝛ alii minores ānis vł ſi fuerint ltre etatꝫ nō fuerūt infra tp̄s in rio ad ſacerdotiū pmoti ꝛ ſic tā pmi q̄ ſcdi tenuerūt ipſa bñficia duob⁹ ꝛ plurib⁹ ānis ꝛ p negligentiā pſoni ꝛ loci dioceſani dictoꝝ bñficioꝝ collatio ē ꝑ ꝯſiliū lateraū. ad ſedē aplicaꝫ deuoluta ꝛ hoc ē notoriū i locis vbi bñficia ipſa ꝯſiſtūt ꝛ i locis vicinis. Impetrās pdict⁹ tacet nec aliquod hoꝝ bñficioꝝ ſic de iuꝛ vacātiū acceptat nec ſibi ſa cā puideri. ſꝫ poſtmodū aliqs illoꝝ q ſic reddidimus occupauerāt de ſcd talia bñficia deceſſit. ꝛ tūc impetrās facit ſibi de ipſo bñficio tāq̄ vacāte p mortē talis dci bñficij rectoris q ſic illō occupauerat de ſcd vt dcm̄ ē puideri. ordinarius vīſitās eccl̄ias ſuas inuenit tale bñficiū tāto tp̄e vacauiſſe ꝙ ci⁹ collatio ē ad ſedē aplicaꝫ deuoluta ꝛ ꝙ pp h̄ ſi potuit dici vacare p mortē occupātis ipm. ꝛ iō de eo ſi ſit puideri ipetrāti. Ipetrās dicit ꝙ tenebaꝛ bñficiū acceptaꝛ niſi de iure ꝛ de ſcd vacās ꝛ ēt executor ſu⁹ ñ potuū ꝺ illo puideri. Querit gd iuris. ſ. an deō ipetrāti ꝯpetat ius vł nō. Plura ex hoc themate q̄ri pñt. ℃ Primū an talia bñficia de q̄b⁹ fit mētio i themate pñt acceptari ꝛ p executorē ꝯferri cū vacauerīt de iure ꝛ ñ de ſcd. Et vł ꝙ ſi q̄ſi illō ſolū dicaꝛ vacare qd vtroqꝫ mō vacat ꝺ iuꝛ. ſ. ꝛ de ſcd. vt ff. de ac. ep. ꝛ vē. l. ij. §. j. ꝛ l. rō i pn. ꝛ. §. j. qd ſit vilitatem bñficiū ipetrareꝛ aliq̄ pbēda i ſpē tāq̄ vacās niſi. n. vacet ꝺ iure ꝛ de ſcd lr̄a reddiꝛ obreptitia ꝛ p falſi ſuggeſtionē obtētā vt extra de ꝯceſ. pbē. c. cū nr̄is. ꝛ c. lras. ꝛ ibi no. Goſ. in ſum. de ꝯceſ. pbē. ſup rub. ꝛ recitat Arch. extra ꝺ pbē. c. lꝫ epo. Si āt ſit lr̄a gnālis vt forma paupeꝝ tūc poterit acceptari vacās de iure lꝫ nō de ſcd ſicut eccl̄a dr̄ vacaꝛ q̄ ſpōſus nō hꝫ vt extra de trāſla. c. iter corpalia. ꝛ. ff. ꝙ cuiuſqꝫ vniuerſi. nole. l. j. §. ꝛ qdē ꝛ ꝺ ꝯdi. ꝛ demō. l. hec ꝯditio cū ſimi. Et iō executor aplic⁹ de tali bñficio poterit puidere vt no. Cōpo. extra de reſcrip. c. capſm ſcē crucis i gl. magna in. l. j. §. Itē q̄riꝛ an executor ꝛc. ℃ Scdm̄ queri pōt an ptās executoris expiret lapſu ſemeſtris tp̄is p. c. nulla, extra de ꝯceſ. pbē. Et dicedū ē ꝙ nō qꝛ illud. c. nulla loqꝛ in ordina. executor aūt aplic⁹ fingiꝛ vice pape vt. C. de offi. vica. ꝛ pfec. l. j. de iudicijs. l. aptiſſimi de vete. iuꝛ. enu. l. ij. ibi ola merito ipōi facim⁹ ꝛc. ꝛ hoc expſſe tꝫ Cōpo. i pal. c. capſm in gl. magna ibi. ℃ Itē tertio queriꝛ nūgd executor ad puidēdū datus poſſit puidere de bñficio cui⁹ collatio ē p negligētiaꝫ ad ſedē aplicaꝫ deuoluta. Et dicēdū eſt ꝙ ſic. de hoc. n. tāgebaꝛ p Inno. extra de offi. ꝛ ptāte iudi. dele. c. ſup eo. hodie vō ē caſus extra de pbē. c. ſi ꝺ bñficio i ꝯſilio Vieñ. ℃ Quartum pt queri an impetrāti in forma paupeꝝ ad acceptādū tale bñficiū cuius vacatio p ponit eē notoria currat menſis. ꝛ vł dicēdū ꝙ ſic vt. ff. de iur. ꝛ fac. igno. l. regſa. §. j. qd vi aut clā. l. ſemp. §. hoc iterdictū ꝛ videꝛ cāus extra de ꝯceſ. pbē. c. cū ei quē in ꝯſilio Vien. ꝛ ibi lꝫ ſi ſit illius iprobādū ppoſitū q liter execraꝛ vt. ff. de ali. iudi. mutā. cā ſcā. l. itē ſi reo. §. j. ſꝫ hoc nō excuſat eū a curſu menſis huius paꝝ nāqꝫ ſibi pIudicaꝛ eo ꝙ gſa ei ſalua remanet ꝛc. alia bñficia acceptāda. vñ fec⁹ eēt i. c. ſi clic⁹. extra ꝺ pb. vbi reqriꝛ negligētia hic āt ſuffic vs

cuſſiōis ſcia vā vł pſumpta ſicꝫ clare no. Jo. and. i pal. c. cū ei quē in ſi. in ꝯſi. Vieñ. ꝛ ex his vł paup impetrās excluſus a bñficio de quo queritur ſaluo iudicio meliori.

De foro cōpe. ꝛ ꝺ appel. ccLXXXIII

℃ Circa pñs thēā q̄tuor examanda occurrūt. Prio de ſine ē agēdū eo ꝙ i pteritis ē prim⁹ in itētiōe. Scdo de mō electo. Tertio de ipedimēto q illi mō p interiectā appellonē initiꝛ. Quarto qs mod⁹ ſit vtilis olb⁹ diligēti meditatione pēſatis. ℃ Circa primū ſciēdū ē ꝙ finis de iure cōi dꝫ eē victoria ſicut. n. fructib⁹ augeꝛ hr̄ditas pcepcis ēt hr̄ditate iacēte: vt. C. de peti. hr̄. l. ij. ꝛ. ff. de peti. hr̄. l. itē veniūt. §. fructus. ſic ꝛ dignitas q̄ ēt locū pſone obtinet vt ar. ff. de leg. ij. l. ſi vō eadē res ꝛ mihi. §. j. ꝺ noua. l. nouatio. ꝺ acq. re. do. l. i eo. §. vi. ꝛ. l. ſeq. e. l. hr̄ditas. de offi. pcō. ꝛ. l memīniſſe. extra ꝺ iſti. c. cū veniſſent. ꝛ ad hoc faciūt q̄ not. Inn. extra de cā poſ. ꝛ ppe. c. cū ſup. e ex his reſultat eqtas. c. qꝛ ſepe. extra de ele. li. vj. ꝛ iterpratōis ipſi⁹ extra eo. ti. c. ſtatutū. i ꝯſi. vieñ. ſalua ꝯſuetudie ſinglariū dignitatū vt ibi i ſi. dꝛ q̄ i talib⁹ ē huāda vt ar. ff. ꝺ admi. tu. l. ſine hr̄de. §. luci⁹ e qꝛ hic articulus plan⁹ ē nō multū iſiſto. ℃ Circa ſm de mō electo vł ꝙ pōt ſuſtineri de iuꝛ. dicūt nāqꝫ mihi ꝙ epſ pōt cognoſceꝛ de iurib⁹ eccle ſue. ar. xxiij. q. iiij. Ego Gulielmus ſari⁹ ſicut ipator de iurib⁹ ipſi: vt. ff. ꝺ his q̄ i teſtō delen. l. prie. ꝛ ꝗ ſua ſunt. vt. C. ꝺ q̄dri. pſcri. l. bñ a zenōe tū dēs ꝯcordare videnꝛ ꝙ eāꝫ talē poſſit epſ cognoſcēdā delegare ſicut pcurator ceſaris cognoſcit ꝺ iurib⁹ fiſcalib⁹ ꝛ econtra: vt. C. ſi aduer. fiſcū. l. ij. ꝛ vbi cāe fiſca. l. ad fiſcū. ꝛ pbatur hñ. extra de fo. ꝯpe. c. ſiqs ꝯtra clericū. ꝛ. xj. q. j. ſi clic⁹. pſeriꝫ i notorijs ſicꝫ hoc totū eni negociū notoriū dici pōt qꝛ ius epi notoriū ꝛ pp ius cōe cui inhereꝫ arg. C. de picu. m. ꝛ cur. l. pe. ꝛ ar. extra de priui. c. cū pſone. de reſti. ſpo. c. ad decias. ꝛ de pſcrip. c. epſ. li. vj. Preceptio vō ē notoria notorietate iuris. qꝛ p ꝯfeſſionē ar. ff. ꝺ re iudi. l. poſt rē iudicatā. extra de coha. cle. ꝛ mul. c. nr̄a. ꝛ de v. ſig. c. cū olim. Et ꝙ i notorijs poſſit epſ nedū delegare ſꝫ ipſemet cognoſcere pbaꝛ. ij. q. vij. ſiqs erga. ꝛ ibi no. ꝛ p Inn. extra de v. ſig. c. ex pte. ℃ Circa tertiū vł dicēdū ꝙ appellationes nō ipediāt pceſſuꝫ pria qdē q̄ fuit magis puocatio aut aliqd grauamē quā appellō nō ipediū qꝛ nō pbat aliquē vſu rei ſue p viā licitā vt ar. C. de bi. vē. pig. ipe. nō poſſe. l. j. extra de his q̄ ſi. a ma. par. ca. ꝛ ibi no. p Inn. de ele. c. cū iter canōicos. ꝛ ibi no. p Inn. i. c. dudū rothomagē. Scda appellatio nō vł ipedire pceſſuꝫ p⁹lo vna rōne gnāli ad totā appellonē qꝛ cū hoc crimē ſit notoriū vł iterpoſita ad defendēdū notorios exloſos i crie ꝫ iura. extra ꝺ ap. c. pueīt. ꝛ. c. ꝯſuluit. Scda rōne qꝛ oēs cāe in ea ppoſite ſunt friuole. pria qdē qꝛ initiꝛ puocatōi pcedēti q̄ ad ppoſitū nihil facit vt dcm̄ ē ſupra. Scda qꝛ exceptio nō ē ꝫ poſita ſufficiēter qꝛ nō ē aſſta i cāu quo ꝫ epſ ꝛ ci⁹ iura excediꝛ ꝛ tales ꝯſuetudies ſiue pſcriptōes ius alteri⁹ vſurpaꝛ eaten⁹ attribuunꝛ pſcribēti quotiēs vſurpaū pbaꝛ: vt. ff. ꝺ iti. actuqꝫ pua. l. j. §. iulian⁹. ꝛ no. Inn. extra de deci. c. cū i ma. ꝺ offi. archi. c. dilecto. ꝛ forte talis ꝯſuetudo non eēt pbabilis ne ſub ptextu priuilegioꝝ flagitioſoꝝ creſcat auctas. vt. C. de puile. ſco. l. ij. li. xij. Cetere cāe appent falſe ex iſpectōe lr̄e derogatorie q̄ vł deciſionē ꝛ cognitōeꝫ ꝯmittere hꝫ ius vt ar. ff. de ꝯfir. tu. l. tutores ꝛ pſuo. C. de inoffi. teſt. l. ſi q̄ſi. extra de ꝯſue. c. cū dilect⁹. ꝛ de reſcri. c. cāꝫ. q̄ iter pmōſtratē. Suſpitio ēt q̄ vitio allegaꝛ nō fuit iuſta cā appellādi ſꝫ recuſandi. vt extra de app. cū ſpāli. ꝛ ibi no. p Inn. ℃ Circa q̄rtū vł dicēdū ꝙ ꝯpēſatio vtilis ſit vſqꝫ ad ꝯcurrētes q̄ntitates que hꝫ locū ſm gl. etiā ſi ab vna pte debeaꝛ frumentū vł vinū ab altera pecunia vt. ff. ſo. mat. l. diuortio. §. ob donatōes. C. reꝝ amo. l. j. ꝛ ibi tangiꝛ p glo. ꝛ de ꝯpenſa. l. neqꝫ. ꝛ ibi no. expſſe i ſi. magne glo. Vel poſſet pcedi ēt p viā notorij ꝯtra pceptores dūmō nulla ſe poſſint exceptōe tueri ꝛ neceſſe habebūt ad ſuā defenſionē allegare ius archidiaconoꝝ ꝛ ſic p ꝯñs epſ vel delegaꝛ⁹ ab eo iudex eēt ꝛ

nitoꝛ huiꝰ iuris. Uel pōt iudex ꝑ audiētiā īpetrari. ſʒ ac via locꝰ erit ꝯuētiōi iudicū ⁊ locoꝝ ⁊ forte ī medio facultā interponēdaꝝ appellationū occorret his ſic ali- alr decurſis electionē ꝑciſam me omitto circūſpectio ꝑi ⁊ ꝯſilij ſui qui tāꝗ̄ in iure ꝑitiſſimi ⁊ in facti circū- tijs plene inſtructi eligāt qđ magis crediderint expedi- ſʒ nullo mō ꝯſulo ꝙ ad ꝑñs tangať mā exēptiōis cano coꝝ ⁊ capituli ſʒ expectet cauſaꝝ ſimiliū in curia depē- ētiū exitꝰ eaꝝ. nāqꝫ exitꝰ multū aperiet vtriqꝫ pti de inti- nis qōnis. Ad realē aūt actionē nullo mō pōt hec cā ter mina. nec ad feudū qꝛ archidiaconatꝰ nō pñt in feudū da ī nec ꝑ eis homagiū ꝑſtari vt extra đ re. iur. c. vl. ⁊ ibi no. Jnn. lʒ ꝑſtari poſſit ⁊ dēat facřʒ obediētie ⁊ fidelitatꝫ vt extra đ ma. ⁊ obe. c. legebať. ⁊ đ exceſ. ꝑl. c. grauē. ⁊ ibi no.

De cōſue. ⁊ de trāſla. pre- la. ⁊ de vbo. ſi. CCLXXXIIII

¶ Jn quodā monaſterio ē introductūʒ de ꝯſuetudie ꝙ ſi obtinens ꝑoratū vnū trāſferať ad aliū ꝑ ꝓuiſionē abba tis vl̄ alꝰ. puta ꝑ impetratiōem vl̄ ꝑ mutationē talr trāſla tus portat ſecū oīa bona mobilia ⁊ actiōes rōe primi bñfi cij ꝯpetētꝫ relicto ibi tm̄ ꝙ pōt ſufficere ꝑ oneribꝰ vſqꝫ ad nouos fructꝰ. Querif vtꝝ talis ꝯſuetudo ſit ꝑſcriptibilis q̄rit ſi ſufficiūt. x. āni. vel ſi regranť. xl. cū ti. vl̄ ſine ti. vl̄ tm̄ tꝑs de cuiꝰ ꝯtrario memoria hoīuʒ nō exiſtit. Ego Uldr. nō video quare ꝯſuetudo de qua querif nō ſit ꝑſcripti- bilis qꝛ nec turpitudinē inducit nec aliēatōem. nec trāſla ti ſtatui ꝯtradicit turpitudinēʒ qđē nō ꝯtinet qꝛ nō īducit ꝙ ſi aut cōtra ius naturale aut cōtra bonos mores de qbꝰ hētur. ff. de v. ſig. l. ꝓbrū. de ꝯdi. inſtitut. l. filiꝰ. ⁊ l. ꝯditio nes. extra de ꝯſue. c. vlt. ī auc. vt nolli iudices ⁊c. circa ꝑn. ff. de le. j. l. ſi qs inglinos. §. pe. in ſi. ⁊ de pac. do. l. ꝯueniť. Alienatōem nō inducit qm̄ oēs ꝑoratꝰ de qbꝰ ꝯſuetudo iꝑa loqť ⁊ ꝑponif eē ſuata eidē capi. vel abbati ſubſunt. vn̄ nulla ꝑ h̄ fit alienatio extra familiā vt. ff. đ le. iij. l. pſ. §. qndeciʒ. C. de fideicō. l. volūtas. ⁊ ꝑ h̄ bñ facit. ff. de le. j. l. cetera. §. ſʒ videamꝰ. vn̄ in duabꝰ eiuſdē dñi ſtationibꝰ ñ ꝓhibeť qn altera eiꝰ ꝙ alteri debeť ꝯpēſatōēʒ obijciat niſi ꝑꝑ. vitādā ꝯfuſionē dūtaxat vt. C. đ ꝯpēſa. l. j. ⁊. ff. đ tribu. l. ꝓcuratorꝫ. §. ſi plures. ⁊. §. ſi duaſ. ſtatui trāſlati ñ ꝯdiē qꝛ ñ ſecū portat vt ꝑꝑū hēat ſʒ vt ī ſcđi ꝑoratꝰ vtilitatē ꝯuertat ¶ Ad ſcđaʒ qōnē vř dicēdū ꝙ hec ꝯſuetudo ꝑſcribi po- tuerit ſpacio. xl. ānoꝝ. vt extra de ꝯſue. c. vl. de cā poſ. ⁊ ꝓ- pric. c. cū eccl̄a. ⁊. xvj. q. iij. q̄s actiōes. Nō ob. c. ꝗ̄m. extra de ꝑſcrip. li. vj. qꝛ iſtud loqť ī ꝑſcriptiōe q̄ īter ꝑuatos ꝓce dit ⁊ ꝑ quā ꝑſcribenti ius q̄rif ꝯtra quē ꝑſcriptio currit ⁊ eſt nāqꝫ ꝑſcriptio acq̄ſitōis modꝰ vt ī inſti. de vſu ⁊ habi. §. ſi. ⁊. ff. de vſucap. l. vſucapio. h̄ aūt loqmur de quodā iure ꝑ qđ tm̄ dē ꝯtra quēcūqꝫ q̄rif q̄ſitū ei hoc ē ꝓpriū ꝯſuetu dinis nollus enī prioꝛ pōt ſibi dicere ꝯtra alicuiꝰ ius q̄ſitū qn ⁊ eodē mō alteri ſit q̄ſitū. vn̄ vniformiter ē oibꝰ queſitū ꝓut fortuna dabit ⁊ quēqꝫ trāſferri ꝯtiget. ¶ Ad id āt ꝙ q̄rif vtꝝ ī caſo iſto ꝯſuetudo vēdicet ſibi locū. Uř dicēdū ꝙ nō qm̄ loqť de trāſlato. Trāſlatio āt fit de ꝑeriſtēte ad extāns: vt. ff. de adi. ⁊ trāſſe. le. l. trāſlatio. ⁊ de acq. poſ. l. iij. §. illud. h̄ aūt cū priori ſci Bernar. de ꝑoratu aliquo alio ꝓ uideť iā ꝑ dñi pape reintegrationē primꝰ prioratꝰ eē deſie rat ergo nō fuit trāſlatio. ⁊ ꝑ hoc bñ facit. ff. de ꝯpēſa. l. po ſtea ꝙ placuit. ⁊ hoc exꝑſſe īdicāt vba ordinatōis dñi nři Pape ar. ff. qoi. mo. pig. vel hypo. ſoluiť. l. volūtate. de in di. mutā. cā fac. l. qꝛ redhibito. ⁊ de lib. ⁊ poſt. l. filio. cū ſi. ⁊ ꝙ ꝯſuetudo ī hoc caſo locū nō hēat facit. extra de ꝯſoc. cū in tua. li. vj. De abbate vo caſadei vř dicēdū ꝙ ad iſta bo na de qbꝰ q̄rif nō veniat v̄tute ꝯſuetudis ꝯuocātis ad bo na mortuoꝝ ſiue decedētiū qꝛ lʒ tranſlatus q̄ſi ad primā mortuꝰ cēſeať. vt. xxj. q. ij. ſi qđ iā trāſlatus. verba enī ꝯſue tudinis ſunt īelligēda de morte naturali ar. C. đ his q ve. eta. ipetra. l. vl. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. ſi. de leg. ij. l. cū pſ. §. he reditatē. i. ⁊ l. ſi ita qs. §. vlt. de iure fiſci. l. ſtatius florus. §. vlt. ⁊ de ver. ob. l. ex ea pte. §. in inſulā. ⁊ Jo. tradit regulā ꝙ nūqꝫ mors ciuilis eq̄pollet naturali niſi vbi hoc repe- rif ī iure expreſſum. ſic ipſe notauit. xxvj. q. j. c. placuit ⁊c.

De cōſue. ⁊ de libel. obla. ⁊ de conceſ. preben. ⁊ de condi. appo. ⁊ de appel. CCLXXXV

¶ Allegatōes ī cā Aſfrodiſij Biterē. ⁊c. dabať ī ſcđa in ſtātia ꝑ pte abbatis talis articulis ꝯtra magrꝫ Bernardū ītē pōit ⁊ ꝓbať ītēdit do. ꝓcuratoꝛ ꝙ ī dcā eccl̄a ſci Aſfro diſij ē ⁊ fuit ꝯſuetudo ⁊ obſeruātia obtēta ⁊ obſuata iaʒ ſunt. xl. ⁊ l. āni. ⁊ vltra ⁊ citra publice ⁊ notorie ⁊ pacifice ⁊ gete ēt ſciētibꝰ ꝑatiētibꝰ eꝑo canōicis. ⁊. c. eccl̄e biterē ꝙ quotiēs ī dcā eccl̄a ꝯtigit vel ꝯtigat aliquā vacare ꝑbēdā locꝰ optatꝰ exiſtat niſi abbas dcē eccl̄e īpediret ⁊ ei ꝯtradi- ceret ꝯtra hoc oppōebať ⁊ rñdebať vt ſeqť. ¶ Circa ho neſtatē vel īꝓbitatē ꝯſuetudis ex pte materie ⁊ an ſit in- troducibilis vel nō. Uideať ꝙ ſcriptū fuit circa qntū arti culū in pria ⁊ ſtātia datū ꝑ talis ē. Jtē pōit ⁊ ꝓbare ītēdit dictꝰ ꝓcuratoꝛ ꝙ ī dcā eccl̄a ē ⁊ fuit ꝯſuetudo ⁊ obſuātia obtēta ⁊ obſuata iā ſunt. x. xx. xxx. xl. āni ⁊ vltra ⁊ citra. ſ. ꝙ quotiēſcūqꝫ in dcā eccl̄a vacat aliq̄ ꝑbēda ꝑ mortē alicuꝰ canōici dcē eccl̄e vel ceſſionē ꝙ abbas dcē eccl̄e q ē ꝓ tpe poſſit ⁊ ei lʒ dictā ꝑbēdā vacātē alicui de canōicis antiqs ꝑbēdatis dicte eccl̄e volētibꝰ ꝑbēdas ſuas mutare ꝯferre qđqꝫ dictꝰ dñs abbas q nūc ē ⁊ ꝑdeceſſores ſui qui ꝓ tpe fuerūt ꝑ dictū tꝑs fuerūt ī poſſeſſiōe iuxta dictā ꝯſuetudi nē libere ꝯferēdi ſi voluerit dictas ꝑbēdas vni quē male ret ex ꝑbēdatꝫ antiqs canōicis volētibꝰ ſuas ꝑbēdas q̄ſi- cūqꝫ modicas ꝑmutare nō obſtāte ꝙ ibi ſint aliq ēt auctē aplice expectātes. ¶ Cōtra iſtum articulū opponif ꝙ iſta ꝯſuetudo ē reꝓba ⁊ auctari ſedis aplice ꝯtradicēs. ⁊ ꝙ peccat ī forma qꝛ nō ſunt dati actꝰ ꝯſuetudinē īducētes. ⁊ ꝙ ꝯtinet obiectū. ⁊ ꝯſtat appellatū a ꝓuiſiōe ⁊ appellō nō appet. ¶ Sʒ ad hoc ꝑ ordinē rñdeť ſic ⁊ pmo ad ꝑmū ꝙ ꝯſuetudo nō ē reꝓba ſʒ honeſta multū ⁊ iuri cōi ꝯuēies qm̄ eiꝰ effectus ē ꝙ antiqores tpe meliores poſſit hre ꝑbē das ⁊ h̄ vtiqꝫ iuri cōi ꝯuēit. nō. n. decet vt īpiti magis ſint noui antiqs. ⁊ rudes ꝑferanť emeritis vt. lxj. di. qđ ꝓderit ⁊. c. ſeq. ⁊. lxxiiij. di. eꝑoꝝ. ff. de albo ſcribē. l. j. l. iij. rñſo. C. de aduo. diuer. iud. l. ꝑ hāc. ⁊ l. nemo. de pri. ſacroꝝ ſcri. l. vnicuiqꝫ ⁊ de tyronibꝰ. l. vl. ⁊ hec īnitiť eidē eqtati ſicut ⁊ ꝯſuetudo optādi q̄ ē a lege approbata ⁊ ꝯtra expectantes auctē aplica. vt extra de ꝯſue. cū ī tua. li. vj. īmo adeo iuri cōi ē ꝯſona ꝙ nō regrit ꝑſcriptionē. xl. ānoꝝ lʒ ſufficit tꝑs. x. ānoꝝ. vt no. xij. di. cōſuetudo. ⁊ no. ꝑ Jnn. Ho. ⁊ Cōpo. extra de cōſue. c. vlt. ⁊ ꝑ Jo. an. ī. d. c. cū ī tua. li. vj. Si igiť cōſuetudo optādi nō ē ex pte mãe reꝓba ergo nec iſta q̄ q̄ſi ad aliqđ ꝓximioꝛ ē iuri cōi. ꝑ ꝯſuetudinē nāqꝫ optādi ſꝑ antiqores ꝑferunť nouis coꝝ nō attēta v̄tute ⁊ hoc nō vř iuri cōi ī aliquo cōtradicere. Scriptū eſt. n. in iure ſi. n. ex honorādū. i. honorādū eſt aut tꝑs ⁊ ex eo ordo ſumēdꝰ ⁊c. vt in auc. de monachis. l. ordinatōem col. j. ⁊. lxxvij. diſ. c. monachꝰ nouiciꝰ. Sʒ cōſuetudo de qua eſt ſmo ñ ē ne ceſſitate ꝑfert antiquos nouis ſʒ cōmittit arbitrio abbatis q pōderare poterit v̄tutes antiquoꝝ ⁊ nouoꝝ ⁊ ſʒ hoc cō ferre vl̄ ñ cōferre. Jnquātū ergo hec cōſuetudo excludit aplicū a ꝑbēda pinguiori vltis vacāte ⁊ ꝑfert antiqorem. Cōcordat ꝑ oia cū rōnabilitate cōſuetudinis optādi. Jn- q̄ſitū vo nō ex neceſſitate nec ſemꝑ ſed ſi videať abbati ad quē ꝑtinet collatio ꝑbendaꝝ magis ꝯformis ē iuri cōi qđ dicit nō ſꝑ ex tpe ordinē ſumendū ⁊ minꝰ ꝯtradicit aplice auctati. Si ergo hec ꝯſuetudo eſt laudabilis ⁊ honeſta ⁊ papa mādat laudabiles ꝯſuetudines eccl̄e obſeruari vt appet ex forma lre ergo iſta cū ſit laudabilis ⁊ iuri cōi cō- formis obſeruabiť vt extra de ꝯſue. c. cū oliʒ. Sʒ ꝯtra hec inſtať ⁊ dř hec ꝯſuetudo nō eſt cōſuetudo ſʒ magis ius cōe. Rñdeť ꝙ nō eſt veꝝ ꝙ ſit ius cōe ꝙ ꝑlatꝰ puta abbas ſecularꝫ eccl̄e poſſit ſoliū ⁊ inſolidū cōferre ꝑbendas. ⁊ da to ꝙ de iure cōi hoc poſſit hoc nō ꝑt in ꝑiudiciuʒ expetā tio ꝙ inducit cōſuetudo iuri cōi multū cōformis ⁊ ideʒ eq

tan

tuni intenes ficti ꝛ conſuetudo optādi ergo eſt ſuanda vt
ff.de legi.ꝛ ſenatuſcon.l.de qb⁹ in ſcđo rñ ſo.ibi ꝛ ſi qua in
re hec deſecerit nūc ꝙ primū ꝛ ꝯſa ei ē ꝛc. Nec cōtradi-
cit ſedi aplice qꝛ nō excludit nec differt gr̃az aplicaꝫ a cano
nicatu vl' ꝑbenda ſꝫ ſtatiꝫ ad vtrūqꝫ admittit ſꝫ excludit a
cani.pinguo.qđ ꝛ conſuetudo optādi ꝑ oia facit.Inuenuꝫ
itaqꝫ relinqͥt de rōnabilitate hui⁹ cōſuetudinis dubitare.
¶ Ad ſcđm cū dr̃ ꝙ peccat in forma qꝛ nō ſunt dati act⁹ ꝛc.
falſuꝫ eſt vt pꝫ in articulis hui⁹ generis ꝛ ꝑſertiꝫ in.vj.arti-
culo q incipit. Itē ꝙ del oñi abba.qui nūc ē ꝛc.nullū.n.
ius nulla rō exigit ꝙ in articulo exprimant certe ꝑſone q-
bus ꝯuelerūt ſꝫ relinquūt teſtib⁹ vt extra de teſti.c.cū cāꝫ
que ibi de cauſis vꝫ ꝑſonis ꝛ loco ꝛc.aliogn neceſſe eēt in
articulis ponere qcqđ hērent teſtes dicere qđ īpoſſibile
eēt abſonū ꝛ abſurdū. ¶ Ad tertiū cū dr̃ ꝙ ꝯtinet obiectū
falſuꝫ ē imo ē ꝓpriū ius ipi⁹ eccle vt.ff.de iuſti.ꝛ iur.l.oēs
ꝑpli.ꝛ no.ꝑ Inno.extra de ꝓuile.c.accedētib⁹. Uerū mō
opponit ſic dato ꝙ ꝯſuetudo ſit in eccla talis vt allegat' nō
pōt obſtare aplico qn ꝯſuetudo introducit quoddā ius ex
voluntate alteri⁹ puta abbatis pēdēs vt articuli dicūt ꝛ ꝑ
ꝯñs ꝯditionale eūt cui⁹ ꝯditōis exiſtētia aplic⁹ purā gr̃aꝫ
habēs ſupueniēs eū vicit ſꝫ poſtea ꝯditio exiſtat ꝛ extra de
reſcrip.c.ſi pro te li.vj. Ad hec rñdet' ſic ꝙ duplex ē ꝯdi-
tio. Una que ab initio ſuſpēdit altera q reſoluit in primo
poſſit obiect⁹ ꝓcedere qꝛ illa ſic ſuſpēdit vt a toto ꝑn.ꝛ aū
eius exītū i nulla obligatio ſit ꝯtracta ſꝫ tm̄mō ſpes ē in
debitū iri vt.ff.de v.ſig.l.cedere diē.de ꝯdi.ꝛ demō.l.le-
gata ſub ꝯditiōe relicta.ꝛ.l.q hſdi.§.vlti.ꝛ de cōdi.inde.
l.ſub cōditiōe. In ſcđa vo que reſoluit nō ꝓcedit qm̄ hec
ꝑſupponit ius pur̄ ꝑextiſtere ſꝫ reſolubile.q̄re reſolutiōe
nō ſcā manet a toto ꝑn.pur̄ fuiſſe.ꝛ h ē clarus caſus.ff.de
caſtrē.pe.l.ꝓponebat'.ꝛ de le.ij.l.ſuū filij in pri.ꝛ colligit'
ſane hec diſtictio ex tex.ff.de l cō ē adiec.l.ij.ꝑ ēptore.l.ij.
§.ſabin⁹.ꝛ.§.ſi in diē ꝛ de cōtrahē.ēp.ꝛ vē.l.iij. Sigo er-
go articulos recte inſpiciat nō dicūt optionē in eccla locū
hēre ſi abbati placeat ſꝫ locuꝫ hēre niſi abbas īpediat ꝛ ei
cōtradicat. Nūc ergo īpedimētū ꝑ abbatē ꝑſitū vl' cōtra
dictōem ꝑ eū ſcđꝫ ius optādi pur̄ ē ſic ius agēdi actōe de
dote mr̃imonio ſoluto pure ē penes ꝑſem lꝫ poſſit rōne
ꝯtradictōe filij impediri vt.ff.ſolu.ma.l.ij.§.volūtate.
ꝛ.l.dotē ꝛ abbas optionē nō impediēs nec ei ꝯtradicēs nō
pōt dici nouū ius dare nec cōpetēs purificare.ſed magis
ſuo iure vtētes nō impedire vt.ff.de manu.vidi.l.ſi pr̄.§.
ſi. Nec requirit' ad cōſequendū optionis effectū abbatis
volūtas aſiſtens.ſꝫ ſufficit ꝙ nō appeat volūtas reſiſtens vt
ff.de tribu.l.j.§.ſciam ꝛ ꝑ ei⁹ voluntateꝫ nō īcipit ſꝫ ꝑ ei⁹ ī-
pedimētū ꝛ ꝯtradictioneꝫ deſinit vt inſti.de hē.ab inte.§.ꝑ
cōtrariū. ¶ Nūc ergo quā deſinat ꝑ cōtradictioneꝫ pur̄
eſt ius.vt.ff.de rei ven.l.ſi iđ.ꝛ ſa.her.l.ꝛ poſt liteꝫ.§.rea q
ſub cōditiōe. Cū itaqꝫ reſcriptū aplicū mādabit laudabi-
les cōſuetudīes eccle obſeruari ꝛ iſta cōſuetudo ē hmōi
obſeruari debebit niſi appet ꝙ ei⁹ obſeruātiā abbatis cō
tradictio īpediret. ¶ Sed contra iſta inſtat' ꝛ dr̃ ergo iſti
articuli ſunt contrarij qnto articulo dato in p'ia inſtātia l
quo dr̃ conſuetudinē eē i eccla ꝙ quotiēſcūqꝫ vacat aliq̄
ꝑbēda ꝑ mortē vl' ceſſionē alicui⁹ canonici ꝙ abbas dicte
eccle ſic poſſit ꝛ ei lꝫ dictā ꝑbēdā ſic vacātē conferre ali-
cui de canonicis antiqs volētib⁹ ſuas ꝑbēdas ꝑmutat'.ꝛ
l eo articulo dr̃ ꝙ abbas fuit in poſſiōne ꝑbēdas ſic va-
cātes iuxta dictā conſuetudinē libere conferēdi ſi volue-
rit dcās ꝑbēdas vni ex antiqs canonicis quē maleret q ar
ticulus vr̄ effectū iſti⁹ actus totū attribuere volūtati abba
tis ꝛ ſic vr̄ i effectu contradicere nouis articulis ꝓut ſunt
ſupi⁹ intellecti. ¶ Ad iſtđ rñdet' ſicut dic papa extra de
offi.ꝛ potr.iudi.deleg.c.ſup qōnuꝫ articulis circa p'ici.ꝙ
iſti nō ſunt contrarij illi articulo ſꝫ iſti illū exponūt.imo ve
rius hic ſupplet' ꝙ i illo fuerat ꝑtermiſſuꝫ qm̄ iſti articuli
explicite ꝯſiderāt duplicē volūtatem abbatis.vnam que
reſpicit totā optionē ꝛ iſta nō reqrit' vꝫ ius optādi locū ha-
beat ſꝫ ſufficit nolle ꝛ nō impedire ꝛ iđ nō ſuſpēdit ius op-
tādi ſꝫ auferre ipm̄ poſſit ꝑ ꝯtradictiōem ꝛ hoc apte dicit
lex dū dicit ꝙ legatū ab herede relictū ſi noluerit heres ſi
vꝫ vt.ff.de leg.j.l.ſi natus.§.legat⁹.ꝛ tū relictum ſic ſi hēs
me⁹ voluerit hñ tꝫ primū ē de ꝯditiōale ꝯditionē ſuſpēdē
te.ſm vo dr̃ q̄ſi ꝯditōale.qꝛ ꝯditionē hꝫ reſcindēs ꝛ hic ē
caſus.ff.de leg.iij.l.fideicōmiſſa.§.ſic aūt fideicōmiſſum.
igit' qđ in primis articulis obſcure dictū erat de volūtate
abbatis vel his apti⁹ declarat' ob cāꝫ q nō reſpicit optiōeꝫ
ſꝫ ea ꝑſuppoſita.ſ.ꝙ ei loc⁹ ſit eo ꝙ abbas nō ꝯtradicit re-
ſpicit ꝑſonas optare volētes vt inter ꝯpetitores ꝛ ad eādē
ꝑbēdā optādā ꝯcurrētes det liberā ꝑtātē abbati ꝑferēdi
ex antiqs quā velit iuxta illud vt ſi ꝓcs ſint genere ꝛ mori-
bus petitores is potior exiſtit' quē ſibi ꝯſulēs mulier ap-
probauerit: vt.C.de nup.l.vidue.ꝛ i tali ꝑelectōe qñqꝫ ac-
cedit ſupioris auctas vt ibidē dr̃.ꝛ in.l.ſ ꝯuētōe.ꝛ hic ſilr
nō ꝯtradicit primis articulis.vult' eni ꝛ i hoc q̄dā abbatis
libertas i eligēdo quē voluerit ex antiquis ſꝫ neceſſe hēat
vnū eligere exquo optionē nō īpediuit ꝑ ꝯriā volūtateꝫ q
p'ia attēdit' vt in.d.§.ſic aūt.ibi ꝛ ꝑmā volūtatē exigit.ſ.vt
āpli⁹ nolle nō poſſit nō vt deberi icipiat vt ibi pꝫ i tex.ꝛ ꝙ
circa hoc dicat' eē q̄dā libertas ꝓbat'.ff.de le.ij.l.cū q̄dā.
ꝛ.l.vnū ex familia.§.ſi de falcidia.ꝛ no.extra de ꝑbē.c.īter
cetera. Et ex his māifeſte appet ꝙ nulla ē ꝯtrarietas inter
p'ios articulos ꝛ ſcđos.ſꝫ ſcđi p'ios declarāt ꝛ ſupplēt ſꝫ
dato ſine ꝑiudicio ꝙ eēnt ꝯtrarij hoc ē a iure ꝑmiſſuꝫ ꝙ in
cā appellonis poſſint dari articuli ꝯtrarij primis ꝑ moduꝫ
correctiōis.vt no.ff.de app.l.creditor.§.luſius.ꝛ no. Inno.
extra de ꝯfeſ.c.vl.qꝛ cū ꝑꝑ appellonē iudicatū extinguētē
negociū finitū dici nō poſſe: vt.ff.ad turpil.l.j.§.vlti.locus
eſt correctioni erroris ſm legē.C.de iur.ꝛ fac.igno.l.error
facti.ꝛ ad iſtum effectū dati ſunt articuli in ſcđa inſtātia vt
apparet in ꝓteſtatione in fine articulorꝫ poſita que diligē
ter legat'. Apparet itaqꝫ in oēm euentū articulis admittē-
dis.cetera ſuppleant debentes conſulere ꝛ etiā iudicare.

De elec. ꝛ cōfeſ. ꝛ de ſen.

exc.vl' ſuſpē.alſ de cle.excō. ccLXXXVI

¶ In electiōis negocio de caſtolis exocrie.dioce.facte de
dño. R. mōacho eiuſdē monaſterij.vr̄ in dubiū reuocari.
Utrū illa electio valeat īpugnari ex eo ꝙ ꝓ del electi i iu
dicio dediſſe vr̄ excipiēdo ꝯtra oppoſitores q ſe condixeꝛ
oppōere ꝯtra dictū electū ꝙ del oppoſitores exītes mōa
chi fuerūt ꝛ ſunt publici fornicatores q qdē monachi fue
rūt vna cū alijs mōachis eiuſdē mōaſterij qn̄ fuit dcā ele
ctio celebrata exquo vr̄ ꝯtra dictā electionē argui.ſ.qꝛ ſuſ
pēſi ab officio ſūt ab actu electiōis excluſi ſꝫ qlibꝫ notori⁹
fornicator ē hmōi ergo del mōachi q dr̄r fuiſſe fornicato-
res notorij erāt tpe dcē electōis ab oi ipſi⁹ electōis partici
pio repellēdi qđ cū ſcm̄ nō fuerit vr̄ poſſe ꝯcludi ꝙ dicta
electio reputari dēat vitioſa vtpote attentata cū ꝑſonis ad
dictā electionē nullaten⁹ admittēdis. ¶ In ꝯtrariū vo al-
legat' ꝛ dr̃ ꝙ oib⁹ hñ ꝯſideratis q ꝯſiderāda veniunt circa
hec nō vr̄ ꝙ ex hoc valeat dcā electio īpugnari quorꝫ cōſi-
derādorꝫ q̄dā i iure q̄dā i ſcā ꝯſiſtūt. In iure qdē ē primo
vidēdū.vtrū ois notori⁹ fornicator abſolute ſit reputādus
ſuſpēſus ꝛ quo ad ſe ꝛ ad alios. Scđo vtꝝ ois ſuſpenſus
ſit ſimplr ab electionū actib⁹ repellēdus. Tertio vtꝝ exce
ptōes date ꝯtra oppoſitores nectrio ꝯcludāt pbē dātē vide
ri ꝯſiteri ꝙ tpe dcē electōis celebrate del oppoſitores erāt
notorij fornicatores. Quarto vtꝝ eſto ꝙ videat' ꝓ del ele
cti ſic ꝯceſſa fuiſſe dēat nocere ꝯfeſſio ſupadicta alijs mo
nachis del monaſterij q dictā electionē fecerūt ꝛ hoc con
feſſi non ſunt. Quīto ꝛ vltio vtꝝ ſi dēat dici ois electio vi-
tioſa l q̄ ſunt admiſſi ſciēter fornicatores notorij ſicut in q̄
ſunt admiſſi notorie excōicati vel notorie laici. ¶ Et q̄tū
ad primū.ſ.vtꝝ ois notori⁹ fornicator.vl' notorie laici ꝛ ſic
eo ipſo ſuſpenſus.ꝛ quo ad ſe ꝛ quo ad alios ſm opi.ma
gnorꝫ doctorꝫ in iure.qcqđ dicāt alij.vr̄ dicēdū ꝙ non niſi
p'ius moneat' ꝛ ſic moniti⁹ in crie ꝑſeuerat niſi ſolūmō quo
ad ſe hoc qdē no.ꝛ tꝫ Hug.xxxij.di.c.nullus.i glo. Idē ē

p ſnīaȝ circa mediū.⁊.c.ſter.ī glo.poſtq̄ ille admonit⁹ ⁊c. Hoc idē tȝ Jo.de deo.vt no Archi.lxxxj.di.c.ſi q̄ ſunt in gl.dicit Jo.ð deo tenēdū q̄ non ē ſuſpēſus quo ad alios niſi ꝑus fuerit monit⁹ ⁊c. Hoc idē no.Laurē.vt dicit Archi.ī ꝑallegato.c.nullus.xxxij.di.q̄ ēt dicit q̄ ſnīa tenētiuȝ q̄ notori⁹ fornicator ſit eo ipſo ſuſpēſus quo ad ſe ⁊ alios anteq̄ ſit monitus nimiū dura eſt ⁊ ꝓpea ipoȝ magis aſpnere vr̄ ⁊ aliorū opi.ſeculari ꝑut ēt vr̄ īnui in ꝑallegato.c.ſi q̄ ſunt.cuȝ.n.hoc dicere ſit penale merito reſtrigendum eſt iuxta.l.ff.de lib.⁊ poſthu.cuȝ qdā.⁊ de pen.l.interꝑtatōe. ⁊ qm̄ ꝑdictorū opinio teneat̄ nulla remanet qō qr̄ de monitione aliqua n̄ appet. ¶ Quātuȝ ad ſcōm ſalua vitate.vr̄ q̄ ſm do.Hoſti.ſit dr̄ia facienda inter ſuſpenſum ab hoīe ⁊ ſuſpenſuȝ a canone vt ī ſuſpenſo ab hoīe dicat̄ q̄ actiue ⁊ paſſiue ſit ſibi electio interdicta.ſȝ ſi a canone eſſȝ ſuſpēſus vt in iſto caſus ſec⁹ ⁊ hoc ē q̄ notari vr̄.extra de ꝯſue. c.cū dilect⁹ in gl.ſuſpēſus nō pōt ⁊c.ibi ⁊ hoc intellige ð ſuſpēſo ab hoīe ſec⁹ ſi a canone ⁊c.⁊ extra de elec.c.ne ꝓ dſectu ī gl.vlti. ¶ Quātū ad tertiū.ſ.vtrū ꝑ dcās exceptiones videat̄ po ea dōs neceſſario fateri ⁊c. Vr̄ dicēdum ſi bn̄ inſpiciant̄ oīa vba dcāꝝ exceptionū q̄ nō. Cuȝ.n.dr̄ q̄ talis monach⁹ fuit ⁊ eſt notori⁹ ⁊ public⁹ fornicator nō cōcludit̄ neceſſario ſic dȝ ꝯcludet̄ q̄libȝ ꝓbatōis ſpēs vt colligit̄.extra de ꝓba.c.in pñtia cū ſi.q̄ dicit̄ exceptiōem dās. Dico q̄ talis fuerit tpe electōis vȝ notori⁹ fornicator. Nā illud vbū ē qō ē tpia pñtis ⁊ fuit qō eſt tpis ꝓteriti ſalvat̄ ī aliquo tpe tūc eſto q̄ nō fuerit notori⁹ fornicator ille de quo dat̄ tpe dcē electōis. Nec ob.ſi dicat̄ q̄ in exceptiōe ſubiūgit̄ fornicatio ⁊ ꝯcubinat⁹ tpis ꝓcedētis electiōeȝ qr̄ nō vr̄ cū de actib⁹ illis dat̄ q̄ fuerit tūc notorie fornicat⁹. vl̄ q̄ notorie tenuerit ꝯcubinā ſȝ ħ ꝓ tpe latuit poſt dictaȝ electionē vō pſeuerādo ī crie hoc cepit patere ⁊ deduci ī publicū ⁊ ſic extinde dict⁹ ⁊ eē public⁹ ⁊ notori⁹ fornicator tpe dcē electōis.⁊ maxīe qr̄ ſi qd dcā locutio hēat ābiguitas intelligi dȝ ſm intētiōeȝ ⁊ declaratōem loquētis vt.ff. de iudi.l.ſigs intētiōe. Nec ob.ſilr̄ q̄ in fine dcē exceptionis ſubiūgit̄ q̄ ē ð ꝑdictis grauit̄ diffamat⁹ qr̄ illud reſpicit ſolū tps quo dcā exceptio fuit data. ¶ Quātū ad q̄rtū vr̄ dicēdū q̄ cū electio de qua agit̄ fcā fuerit ꝑ monachos dcī monaſterij nō āt ꝑ electū cui⁹ noīe dcā exceptio data fuiſſe dr̄ neceſſariū vr̄ q̄ ipſi poſſint electionē hui⁹ pſeq̄ ⁊ ipſam petere ꝯfirmari vt appet ꝑ ea q̄ no.extra de elec.c. dudū cū ſi.⁊ ipſi n̄ ꝯfitean̄ q̄ illi de qb⁹ agit̄ fuerit tpe electiōis notorij fornicatores nō vr̄ q̄ qcqd ſit datū ꝑ parte electi dēat obeſſe electiōi ꝑ eos canonice celebrate ⁊ maxime qm̄ de corū ignorātia cōſtat ſicut ꝯſtat poterit ꝑ corū ꝓpriū ſacrm iuxta no.ꝑ Jnno.extra de elec.c.illa ī vlt.col.v. ſi āt capſm vl̄ maior ps ⁊c.⁊ ꝑ Hoſt.ibidē.⁊ ꝑ Cōpo.extra de ꝯſue.c.cū dilect⁹ in gl.magna v.qō aūt dixi qō electio cū excōicato ⁊c. Nec ob.ſi dicat̄ iā ſi vnus elect⁹ cōficat̄ ſe excōicatū vl̄ talē q̄ ineligibilis ſiat caſſabit̄ ei⁹ electio. Quicqd dicāt in ꝯtrariū eligentes quia aliud eſt aliquem electū ꝯfiteri aliquid ꝯtra ſe ꝑ qō videat̄ inhabilis ⁊ incapax.aliud eſt ipm ꝯfiteri aliqd per qō nullum vitiū nullāq̄ȝ inhabilitatem cōtraxerat ſȝ qō ſolum eligentium actū reſpiciat. ¶ Quātū ad q̄ntuȝ ⁊ vltimū ſupra tactū vr̄ ſalua vitate q̄ nō ſic actū electiōis ſficiat admiſſio aliquorū q̄ ſūt fornicatores notorij.ēt ex certa ſcia fcā ſicut admiſſio notorie excōicatorū ſeu notorie laicorū ⁊ ꝑ ꝯñs notorie ī electōe vocē nō hñtū. Et rō īter alīs patētes colligit̄ ex his q̄ circa ꝑmū dubiū ſunt notata. Nā hi q̄ ſciēter admittūt excōicatos notorie ſeu notorie laicos ⁊ ꝑ ꝯñs notorie ⁊ īdubitāter nullā vocē hñtes nulla pñt ſe excuſatōe iuuare qn peccāt ⁊ faciāt ꝯtra iura tales ſecū admittēdo.⁊ ꝓpea non eſt mirū ſi tal̄ electio dicat̄ vitioſa. Sȝ q̄ admittūt notorios fornicatores eſto ſine ꝓiudicio q̄ oēs electores ħ ſuiſſent ꝯſcii nō pñt dici ī hoc peccaſſe cū eni vt ſupra dictū ē ſit opio rōnabilis ⁊ egor cā odij reſtrigēdi ⁊ pene minuēde q̄ notori⁹ fornicator añ monitionē vitād⁹ nō ſit q̄ culpa ꝑt eos admittēb⁹ ipingi ⁊ adhe rēub⁹ opionib⁹ ꝑdictorū tantorū virorū ī iure certe nulla liciū nāq̄ȝ eis vr̄ ex quo opiones ſunt illā opionē tenere quā velint ſicut dr̄ ī opiniōib⁹ diuerſis ſcōꝝ.vt no. Jnn.extra ð ꝯſti.c.ne iniuris.⁊ Ho. ⁊ Cōpo.ibidē.⁊ vr̄ caſus.extra de frigi.⁊ male.c.fraternitatis.ibi q̄diu iſte articulus dubitabilis erat ⁊c.⁊ ibi no.ꝑ Jnno. ¶ Preterea ad ꝑdictorū ꝯfirmationē attēdat̄ ꝓteſtatio q̄ fuit fcā añ dicte electōis actū ꝯtra oēs excōicatos ſuſpēſos ⁊c.q̄ eni rōne dr̄ ꝓteſtatio ipſa ſufficiēs cū dubitat̄ vtrū aliqs excōicat⁹ ſit vel nō vt notāt oēs doc.eadē rōne ⁊ maiori dȝ dici ſufficiēs ⁊ electores excuſans qn̄ dubitat̄ vtrū aliqs ſit ſuſpēſus vel non ſicut ī quolibet notorio fornicatore añ monitionē ⁊ pſeuerationē ſecutā ꝑp aducſaȝ opiones doc.vt ſupi⁹ ē ꝓbatū. ¶ Attēdat̄ inſuꝑ q̄ ī ꝓceſſu eē liqde ꝓbari poterit ſi fuerit oportunū q̄ ꝓncipalis oppoſitor adeo erat potēs q̄ nec ipſe nec ꝯplices ſui ſine magno ſcādalo ⁊ ꝑiculo ꝑſonarū potuiſſent expelli.nec ēt ſpāliter pōt fieri ꝓteſtatio ꝯtra ipſos vbi ſm oēs excuſat ꝓteſtatio ſupradicta. ¶ Preterea ſalua ſemꝑ veritate lȝ ī iure repiat̄ q̄ ſuſpēſus ab officio ⁊ bñficio ī electōe vocis ſuffragiū nō hȝ.q̄ tñ totā electionē ſficiat nō cauet̄ ⁊ ideo dēm⁹ eē ꝯtēti pēis lege ꝯꝑhēſis.ff.ð v.ob.l.ſtipſo fcā ⁊ qō nō ē ſcōꝝ patrū decreto ſtatutū nō ē ſupſtitioſis adīuētionib⁹ ꝓſumēdū.extra de trāſla.ꝑla.c.inter corꝑalia. Et cū habitus reſpectu eligētes iſte act⁹ ſit ſepabilis alter ꝑp alterū vitiū nō ꝯtrahit ar.C.de teſta.hac ꝯſultiſſima.§.ex ipſectio.⁊ q̄ ⁊ a q̄.lib.ma.ff.vel nō.l.ſigs hac.l.§.ſi. Nec eſt ſile de excōicato ſciēter admiſſo qm̄ ille tāq̄ ſfect⁹ totū actū inficit. vt extra de ꝓcur.ꝯſuli.⁊ ex ꝑncipio cū eo ī ꝑncipāte ꝯtrahit̄ macula q̄ certū nomē aſſumit. Si mior excōicatio qō in ſuſpēſo nō īuenit̄. Et iō q̄ntū ad īficiēdū nō ē bōa argumētatio de vno ad alterū. Nec ob.qō de ītereſſentia laici dr̄.extra de ele.c.maſſana.qr̄ laici ſunt ꝑpetuo ꝓhibiti ſuſpēſi aūt nō ſic ⁊ iō arg.nō ꝓcedit ꝑ notata.C.de legi.⁊ cōſti.l.nō dubiū. ¶ Preterea laici nullā vnq̄ habuerūt īteręndi ptātē.ſuſpēſi vō ſic ⁊ iō non ē bona argumētatio de vno ad alterū ar.ff.de acq.poſ.l.clā poſſidere circa prin.ibi nō eni obtinēde poſſeſſiōis ſȝ origo naſcēde ⁊c.⁊ ꝓbat̄ expſſe hec rñſio.extra de elec.c.qō circa religioſorū.in ꝯñ.vienē. ¶ Preterea nēo dubitat longe aliud eē carere habitu ⁊ actu vt laic⁹ q̄ntū ad electionē aliud hr̄e habitū ſed exercitiū legatū vt ſuſpēſus vt ꝓbatur.ff.de aucto.tu.l.⁊ ſi plurib⁹.⁊ ibi no. Et hoc ꝓbat Augu.clare ī epl̄a ad ꝑmutaniū ſic dicēs. Aliud eſt ꝑrſus nō hr̄e.aliud eſt ꝑniciose hr̄e aliud ſalubriter ⁊ ponunt̄ hec ī canōe.j.q.j.c.qō qdē. ⁊ ſi videat̄ bn̄ illa deductio quā ibi Auguſtinus facit manifeſte videbitur hec ſolutio ibi eſſe probata ⁊ hec eſt.

De ſepulturis.

CCLXXXVII

¶ Qōnes ꝓpoſite tale ſunt.prīo vtrū frēs ꝑdicatores minores ꝑ decre.nouit̄ ꝯditū q̄ incipit ſuꝑ cathedrā poſitam in titu.de ſepul.ī cle.teneāt̄ ſoluere ſacerdotib⁹ parochialibus q̄rtā piē de his que relinquunt̄ eis ab illis q̄ penes eccl̄as ipoꝝ n̄ tumulant̄ vl̄ de his q̄ relinquūt̄ frib⁹ ſingularib⁹ cā ꝯſanguinitatꝫ affinitatꝫ ſeu amicitie vl̄ donatōis aut bñficij recepti ab ipſis ſingularibus frib⁹ ſuis alīs intuitu ipoꝝ ſingulariū ꝑſonarū ꝑ illos q̄ ī eccleſija vl̄ cimiterijs fratrū ꝑdicatorū elegerit ſepeliri. Lȝ aūt extēt inſtrā bo.me. Reuerēdi.p.⁊.d. Mathei de aquas ſparta portuēſis epī cardinalis in qua atteſtat̄ declaratōem dubij qōnis ꝓmiſſe quo ad vtrūq̄ȝ articulū audiuiſſe a fe.rēo bōifacio papa.viij.q̄ dictā prīo ꝯdidit decre.cui⁹ īfe vba talia ſunt. Frēs dictorū ordinū nō tenent̄ ſoluere q̄rtā de his q̄ relinquūtur eis ab illis q̄ penes eorū eccl̄as nō humant̄.nec ð his que deuotiōis amicitie vl̄ ꝯfeſſiōis cā ſingularib⁹ fratrib⁹ relinquūt̄ ſiue apō fratrū ꝑdicatorū eccl̄as ſiue alibi tumulent̄ corꝑa defunctorū ſicut nobis ꝯſtat ex viuaci memoria ⁊ ex ore ſctiſſimi pr̄is nr̄i ꝑdicti nos recolim⁹ audiuiſſe q̄rtā vȝ ī his duob⁹ articulis iā dcōs frēs nō debere ſoluere nec debere huculq̄ȝ hec ſunt vba Cardinalis ⁊ lȝ ipſius

ipſius Ro. pōtificis declaratiōem ⁊ interp̄tatiōem i talib' articulis ⁊ ſimilib' ſeq oportear. cū ei' interp̄tatio ⁊ declaratio ius faciat ⁊ ſit ab oīb' obſeruāda. C. de legi. l. ſi. ⁊ fin. extra. de ſen. excōi. inter alia de v. ſig. l. bis q̄ in tex. ⁊ in gl. xi. q. i. ex his ⁊ aſſertiōi dci dñi Cardialis ſtādū ſit ſm Inno. extra de p̄uil. cū olī; eēm' in gl. ꝓſiue Inno. poſita ſup ver. aſſertiōes. ⁊ de appel. c. cū parati ⁊ de elec. inomiſ tevij. di. nobiliſſimus in fi. ⁊ notat in ſuo apparatu Hoſti. in. c. cū a nobis de teſti. ēt dñs Io. mōachi Cardialis q in dictis ſuis vl ſcript; multū fauit curatis in apparatu ſuo quē fecit ſup dcā decre. ſup cathedrā. §. hmōi in ver. q̄rtā dicit in h̄ vba. ſ; nūq̄d iſta q̄rta debebit curatis de relict; frib' ēt ſi legātes apud dcōs frēs nō elegerit ſepulturam. Dic q nō ſic extra de ſepul. c. i. q ſm ius dat electio ſepulture in vltia volūtate decuit vt dcā electio ita fieret ſine iniuria curati ⁊ ob hoc canōica portio q̄ q̄nq3 erat tertia q̄nq3 q̄rta q̄nq3 dimidia ſ; limitat ⁊ taxat vt ſit q̄rta ⁊ ſi curatus i qōe ꝓpoſita de oīb' relictis h̄ret q̄rtā eēt fortunatus ſi h̄ret ſubditū q. c. milia marchaꝝ legaſſet ſtē legatarius integrū d; facere legatū. ⁊ iō defalcatiōem ei' de nego niſi vt in iure exp̄ſſum ē. ff. de re. iur. l. i. ꝓſerti; ne vltime volūtates ānullent q̄ pro lege ſunt ſuande vt i auc. de nup. §. diſponat ⁊ vt diſponat ⁊ vt vltia volūtas ꝑſus ſit libera. C. de ſacroſan. ec. l. i. hoc dicit dñs Io. monachi. ꝑdictus. ℂ Oſtēdit tñ maniſeſte p doctoꝝ ſnias approbatas ⁊ iura q i dictis duob' ꝑmiſſe qōnis articulis frēs dcōꝝ ordinū ꝓrochialib' quartā ꝑdictā ſoluere nō tenēt qō ꝓbat ꝑmo p do. Inno. lucernā iuris q extra de ſepul. in. c. relatū exponēs tex. ip̄i' capli vbi dr oīu; reꝝ q̄s p ſalute aie ſue debuerit diſponere medietatē eccle ad quaz dignoſcit ꝑtinere relinquat ſ vbo ad vbū ſic dicit. ecce ſi cōſanguineis vl amicis vl paupib' aliqd p aia ſua reliq̄rit nullā ptē h̄bit eccla q ꝑſonis ſinglr relinqt. ſ. de vb. ſig. ex pte ⁊ n̄ p eccla. ℂ Hēt. n. locū hec canonica portio tm̄ in relictis eccle vbi ſepelit vl ad quā trāſit vl ſe ꝯuertēdo vl alio mō vt h ⁊. ſ. c. pri. ⁊. ſ. eo. c. de his vbi de h no. ⁊ h iō ne aie ecclas ſue ꝓſerat ⁊. ſ. iuxta fines. Itē nō vr q de relictis vel pro aia ſua puta paupib' vel alijs eccleſijs vbi nō ſepelit nec alia recipit ſacra debeat ꝓrochialis eccla aliquā portionē h̄re niſi forte relinquat eccle illi vbi ſepelit ſic. n. ꝯſtat q q̄cūq3 illi relinquat q portionē h̄bit eccla ſ. de teſt. req̄ſiſti. ⁊ h ⁊. c. de his. ⁊ h ē rō pp eccaſticis ſacramētis ⁊c. hucuſq3 vba Inno. ⁊ Ber. in. c. i. ſ ſepul. idē ſentit qō do. Inno. ſic dicēs ſup ver. iudicij. ſed qō religt eccle illi i qua elegit ſepulturā ⁊ n̄ alijs locis religioſis. ſ. c. in nſa. ⁊ Roſ. in ſuo libello iuris canonici de ſepul. §. ſ; nūq̄d ꝑdictā ſeqt ſniam dicens q illa eccla vbi in vita ſua audiuit diuina ⁊ habuit pabulū ſiue recepit eccaſtica ſacramēta toti' illi' iudicij qō religt illi eccle i cui' cimiterio eligit ſepulturā d; h̄re canonicā portionē ⁊ ē rō ꝑdictoꝝ q cū eccle ꝓrochiali fiat iniuria de corpe q alibi ſepelit ſit ſibi recōpēſatio q illa eccla i qua ſepelit det q̄rtā oium reꝝ quas ei teſtōr p aia ſua legauit. ⁊ ꝑdictā Inn. ⁊ Roſ. ſniam cōiter tenēt doc. ⁊ gloſ. antiq ⁊ moderni ⁊ Archi. bononie i appatu ſuo extra de ſepul. cū go lib. vi. in glo. q̄ ponit in v canonicā portionē. ⁊ ꝓbat ip̄am ſniam aptis rōnibus eē verā ⁊ eā dic eē tenēdā. ⁊ reprobat opi. Hoſti. q quo ad ꝑmū articulū dicte qōnis diſcrepat a ſnia do. Io. ⁊ alioꝝ dicēs q nō ſolū de his q̄ occaſiōe ſepulture relinquūt ſ; ⁊ de oīb' relict; alijs eccliis ſeu ēt pijs locis eccle ꝓrochialis ſuā pcipit portiōem. ℂ Quātū aūt ad ſm articulū ꝯcordat. i. d. c. relatū i appatu ſuo dicēs ſic i v. diſponere. ſ. eccliis ꝯſereñ. ſec' ſi ꝯſanguineis vl amicis vt paupibus ⁊ p aia reliquant. ſ talib'. n. ñ deducit canonica portio cū ꝑſonis ſit ſinglr relictu;. ſ. de vb. ſig. ex pte. iij. §. i. v. de his. ſ. de teſta. requiſiſti. §. illud. h dicit Hoſt. i appatu ⁊ in ſumma ſua de ſepul. §. ⁊ de quib' dicit q quarta debet de legatis ſeu relictis p aia in infirmitate ſ qua obijt vel eā mortis p aia dūtū obtētu ſeu ob donationē eccle vel pij loci relicta fuerit ſec' ſi obtētu ꝑſone cuiuſ eccaſti-

ce dūtū i fraudē nō fiat de teſt. c. officij. ⁊. c. requiſiti. ⁊ de v. ſig. ex pte. iij. hec dicit Ho. i ſum. ſua. ⁊ hoc idē no. de teſt. c. ſi. ſup. v. pijs locis i apparatu ſuo. ℂ Ex ꝑdictis aūt ſententijs doctoꝝ ⁊ iurib' allegatis p eos maniſeſte colligit q de relictis ſinglarib' ꝑſonis ⁊ eccaſticis quoculib; locoꝝ obtētu ſuaꝝ ꝑſonaꝝ q̄rta aliq̄ exigi nō pōt ſiue teſtōr apud eoꝝ ecclas elegerit ſepeliri ⁊ ſepult' fuerit ſiue nō ⁊ i hoc oēs ꝯcordāt. De relictis āt eccliis ſeu ēt pijs locis ſ; verā ⁊ ꝓbatā ſniaz Inn. ⁊ alioꝝ ita demū pōt ab eis q̄rta exigi ⁊ peti p ſacerdotes pochiales ſiue curatos ſi relinquētes apō ipſas ecclas ſiue loca elegerit ſepeliri ſi aūt nō fuerūt in ip̄is eccliis ſeu locis p ſacerdotes ſepulti q̄rta de talib' relictis ipſis eccliis ſeu locis ſacerdotes pochiales nō pōt exigi vel reqri ⁊ maxie ſi loca ſint exēpta. Vñ do. Inno. extra de ſepul. c. i nſa. dicit in hoc vba. ſ. Et nos dicim' q de legatis locis exēptis nullā portionē h̄bit eccla pochialis niſi ibi eligat ſepulturā. extra de teſt. c. officij. ⁊. c. requiſiti. ⁊ ſ. de ſepul. c. i. ⁊. c. de his. ⁊. c. i nſa. ⁊ ē rō q ea q̄ relinquit eccle tm̄ p ſepultura relinq̄re vr ⁊ iō de illis pochialis eccleſia ſuā pcipit portionē ſ; ea q̄ ſunt ſic ſepatim hoſpitali exēpto relicta. nō vr p ſepultura relicta ſ; aie p aia q̄re ſ illis nihil ē deducēdū. ⁊ idē qō dicū ē ſ hoſpitali. dicim' ſi go eligat ſepulturaz i alia dioce. ſi vo is de quo agit apō hoſpitalarios nō ex electiōe nec aie de iure ſ; de fcō ſepli' ⁊ tūc ſ relictis nec totū nec ptē redderet pochiali eccle ſ; corp' tm̄ ⁊ oblatiōes oēs q̄ occaſiōe ſepulture fcē eſſent. ſ. eo. c. ex pte. ⁊ hoc Inn. ⁊ ibi Ho. recitat i. d. c. nſa i appatu ſuo i gl. i. v. religt. Et ꝑdictā do. Inno. ſniaz ſeq vr ꝑſtatus do. Bonifacius. viij. i. d. decre. ſup cathedrā. §. hmōi. vbi ſtatuit q frēs ꝑdictoꝝ ordinu; poſſint recipe oēs illos q in eoꝝ locis ⁊ eccliis elegerit ſepeliri. ſ; ne pochiales eccle ⁊ eaꝝ rectores q miniſtrare h̄nt eccaſtica ſacra debitis ⁊ neceſſarijs bñficijs defraudent dicit q frēs dcōꝝ ordinū de obuētōib' oīb' tā de funeralib' q̄ de q̄buſcūq3 relictis diſtincte vel idiſtincte ad quoſcūq3 certos ſeu determiatos vſus de q̄b' ēt q̄rta ſeu canōica portio dari ſeu exigi nō cōſueuit vel nō d; de iure nec nō de datis vel q̄lrcūq3 dōatis in morte ſeu mortis articlo aut ifirmitate donātis vl dātis de q̄ deceſſerit q̄ūocūq3 directe vel idirecte frib' ip̄is vel alijs q̄rtā ptē pochialib' ſacerdotib' largiri itegre teneant q̄ vba tā de funeralib' q̄ de q̄buſcūq3 ⁊c. relictis frib' ip̄is ſ; ꝑcedētia neceſſe ē itelligi tā de relict; frib' i cōi q illos receperūt ad ſepulturā. qō p; ex plib'. Pmo q cū in. d. decre. exp̄ſſa ex q̄ dr frēs aſtrigi dare quartā de funeralib' ⁊ alijs relictis ip̄is frib' ē v; ne pochiales eccle ⁊ eaꝝ rectores debitis ⁊ necrijs bñficijs defraudent. nā ſi frēs de relictis ſibi factis p illos q apud eoꝝ ecclas ſepeliunt aut ſ relictis ſinglarib' frib' ob ētu alicuius donatōis vel ꝯuitij ſeu attinētie nihil dāt pochiali eccle ſeu rectori curato nō defraudabit ip̄a pochialis eccla ſeu eius rector debito neceſſario bñficio. q vt. ſ. dictū ē ⁊ ꝓbatū illud debitū ⁊ neceſſariū bñficiū ē recōpēſatio quā facit ⁊ facere tenet eccleſia in qua eligit ſepeliri pochiali eccle ſeu rectori dādo ſibi quartā oiu; obueniētiū tā funeraliū q̄ oium q̄ ipſe teſtator ipſi eccle i qua ſepelit religt. Vñ cū illud debitū ⁊ necriū bñficiū recipiat aliūde ⁊ ſic ceſſat ipſa cā effect' decre. nō d; extēdi ad caſus i q̄b' cā nō repit ad rē. extra de app. cū ceſſante. i. q. vij. qō p remedio. ff. de acq. poſ. l. ſi quis āmō. ff. ſ re mili. l. milites. Et ex hac ēt rōne mot' do. Io. monachi i ſcō appatu quē fecit ſup dcā decre. ſup cathedrā dicit exp̄ſſe q ſm ꝑdictū decre. frēs ꝑdictoꝝ ordinū n̄ tenent dare quartā de relictis eis p eos q apud ip̄os frēs nō elegerūt ſepulturā. Iō ex eo q vba poſita i dcā decr. ſup cathedrā vbi dr copulatiue q frēs tā de funeralib' q̄ de alijs relictis dare quartā ptē pochialib' ſacerdotib' tenent. demōſtrāt exp̄ſſe q loqt de relictis p eos quos receperūt ad ſepulturā ex electiōe i eaꝝ cimiterijs vl eccliis Funeralia āt dici nō pñt niſi q̄ rōne ſepulture deueniūt. extra de ſepul. cū liberꝝ circa fi. ⁊. c. i nſa. v. eiſdē. Itē q vba in tex. ꝑdcō poſita cū pl'r dicit fratribus q̄ determināt oia

p̄miſſa.ſ.relictis necnō datis ⁊c.intelligi neceſſe ē de lega
tis ſeu relictis in cōi loco in quo qs ſepelit᷑ ⁊ n̄ de legato
alicui fratri diuiſim ſiue ſinglr̄ ſcd̄ qꝛ pluralis locutio non
infert ſuā ſingularitatē niſi ex tali allegatōe fieret ꝯtra ius
cōe vl̄ iuri alioꝝ p̄iudicaret᷑ ſicut ꝓbat᷑ exp̄ſſe p̄ ſiſe extra
de ſepul.c.vt p̄uilegiū circa fi.in tex.⁊ gl.Cōſtat āt ꝙ ꝯtra
oīa iura foret ſi diceret᷑ ꝙ delegatis factis ſingularib⁹ pſo-
nis ſiue obuētu ſingulariū pſonaꝝ ſacerdotes ꝓchiales
poſſent exigere q̄rtā vt.ſ.ꝓbatū ē.Et iō n̄ ē credēdū dn̄m
papā iura ⁊ ſtatuta ſup̄ his vno v̄bo voluiſſe ſubuertere
vt extra de elec.c.eccl'a nr̄a iuxta fi.⁊.C.de inoffi.teſta.l.ſi
qn̄ ⁊ p̄ſūptū eē dꝫ iura iurib⁹ ꝯcordare ⁊ iuriū correctōēꝫ
euitare.l.vnica.C.de inoffi.do.Et v̄ba reſcripti ⁊ legis pti
cularis ſunt ad ius cōe trahēda.extra de reſcrip.cāꝫ.q̄.ff.
de mu.⁊ ho.l.vt gradatiꝫ.§.ſꝫ ſi lege cū n̄.fieret ēt enorme
p̄iudiciū teſtātib⁹ quoꝝ volūtates debent eē libere.C.de
ſacroſan.ec.l.j.⁊ ꝙ.l.ſunt h᷑uāde in auc.de nup.§.diſpōat
Et legatarij⁹ quoꝝ legata integraliter ſunt ſoluēda ⁊ n̄ de-
falcāda niſi vbi in iura inuenit᷑ exp̄ſſum.vt.ſ.dcm̄ ē. Ini-
q̄ſſimū ēt foret dicere ꝙ legatū ſcm̄ p̄ p̄rem filioꝝ vl̄ p̄ aliū ꝓ
pinquū ꝯſanguineo ꝓ tunica forte vl̄ alijs ad vitā fris ne-
ceſſarijs vl̄ pp̄ bn̄ficiū fratri bn̄merito d̄falcaret᷑ ⁊ ſubtra
hēde elemoſinā frib⁹paupib⁹ ⁊ p̄ ꝯn̄s eis necādi occaſio
p̄beret᷑ qꝛ q alimoniaꝝ relicta ſubtrahit necat᷑ vt.ff.d̄ lib.
agno.l.necare.⁊ ab eccl'a iniurie ꝓcedere viderent᷑:vn̄ de
bēt iura naſci qd̄ eē n̄ dꝫ.C.vn̄ vi.l.meminerit.Igit᷑ dicta
v̄ba frib⁹ip̄is artāda ⁊ reſtringēda ſunt ad relicta frib⁹ in
cōi ſiue ꝯuētui fratꝝ ⁊ nullaten⁹ ad relicta pſona ſingula-
rib⁹ extēdēda.nā v̄ba legis ſiue hmōi bn̄ficij dati curati i
telligēda ſunt ſine cuiuſqꝫ iniuria ⁊ ſic ꝙ n̄ derogēt iurib⁹
alioꝝ extra de p̄ui.paſtoralis.⁊ in.d.c.vt p̄uilegia.i fi. ⁊ de
offi.or.⁊ de offi.dele.ſup eo.⁊.C.de emā.lib.l.nec auus ⁊
l.ij.§.ſiqs a p̄ncipe.ff.ne quid in lo.pub.v̄bū in ipſis qd̄ ē
relatiuū hoc declarat cū.n.ſ.locut⁹ fuerit de frib⁹ i quoꝝ
locis ⁊ eccleſijs teſtātes eligūt ſepulturā ⁊ qbus ꝯpetit ad
ſepulturā recip̄e ⁊ q funeralia recipiūt ⁊c. ⁊ hmōi loca ⁊
eccl'e vſus eoꝝ nō dicāt᷑ fratrū ſingulariū ſꝫ frib⁹ in cōi.ff.
de in ius vo.l.ſꝫ ſi hac.§.q māumittit᷑.Et recip̄e ad ſepul
turā ⁊ funeralia nō ſpectat ad ſinglārēs frēs ſꝫ ad ꝯuētū ſi
ue ad p̄latū noīe ꝯuēt⁹ ⁊ fratrū pꝫ p̄ verbū ip̄is qd̄ refert᷑
monaſterio ſeu loco fratrū.Nec ob.ſi dicat᷑ qd̄ vis ⁊ pro-
prietas eoꝝ que relicta ſunt ſingulari fratri ꝓfeſſo trāſit i
monaſteriū ſeu ꝯuētū.⁊ ſic vr̄ ꝙ monaſteriū ſeu ꝯuēt⁹ cui
acqrit᷑ quartā p̄dictā dat᷑ teāt᷑ qꝛ ꝓcedat i rligioſis q nec i
cōi nec i ſpāli ꝓpriū hr̄e pn̄t vt ſunt frēs miores q nihil ſi
bi i ſpāli vl̄ eoꝝ mōaſterio aut ordini acqrere pn̄t vt d᷑ ex
p̄ſſe in cle.exiuit.§.porro d̄ v̄.ſig.⁊.§.ad hoc cū frēs ⁊ nihil
omin⁹ad legata ſeu relicta eis ſcā ſoluēda hr̄des teſtamē
toꝝ executores ꝯpellūt᷑ vt dcā cle.exiuit.§.ad hec qꝛ frib⁹
cū nō refert cuiuſqꝫ id ꝙ iuris ē.ſ.proprietas acquiratur.
Nā cū ipſi frēs capiāt vſumfructū reꝝ eis neceſſariaꝝ tā
ad vite ſuſtētationē q̄ ad officioꝝ ſui ſtat⁹ executōēꝫ vt.d.
cle.exiuit.§.porro.⁊ de legatis ſeu relictis eis i ſinglāri fa-
ctis ē ipſis i hmōi neceſſarijs ꝓuidēdū quoꝝ ſūt capaces
cū poti⁹ i ſcō q̄ i iure ꝯſiſtāt.vt.ff.de capi.dimi.l.legatū.in
tex.⁊ gl.⁊ lꝫ eis ad hoc actio i iudicio nō ꝯpetat ex officio
eoꝝ p̄lati ſm̄ defuncti volūtatē hoc faciūt adipleri ar.C.d̄
lib.cau.§.cū affirmes.⁊ extra de teſta.c.qꝛ nos.⁊.c indicā
te.⁊.c.ſi hr̄s.⁊.c.tua.⁊ ad hoc vide qd̄ no. Inno.⁊ Ho.ex
tra de ꝓba.i p̄ntia ⁊ cū loq̄ret᷑ de legatis ſinglārib⁹pſonis
nō dꝫ dari q̄rta ſm̄ Inn.⁊ Ho.ſi ex eo qꝛ talia relicta ſeu
legata nō ſunt ſcā ituitu ſeu monaſterij ſeu loci i quo ſepe
lit᷑ legās ſꝫ intuitu ipſaꝝ ſinglāriū pſonaꝝ vt.ſ.ꝓbatū ē.⁊
pꝫ p̄ id qd̄ exp̄ſſe no.Ho.in ſum.de ſepul.§.⁊ de qb⁹ ⁊ ita
ſubſit i relictis factis frib⁹ſinglārib⁹dictoꝝ ordinū ſicut in
relictis alijs pſonis ſingularib⁹ſeq̄t᷑ ꝙ de talib⁹legatis ſeu
relictis frib⁹ ſinglārib⁹ factis q̄ debēt itegrālr̄ i vtilitatē ip
ſoꝝ fratrū ꝯuerti non ē q̄rta aliquo detrahēda ⁊ ꝙ bn̄ficiū
datū curatis vt q̄rtā hēant de relictis eccl'e vel ꝯuētui fra-
trū p̄ eos q ibi eligūt ſepeliri.non dꝫ ad relicta ſcā frib⁹ſin

gularib⁹ ⁊ i eoꝝ grauamē extēdi.d.l.nec au⁹.Nec ob.p̄di
ctis v̄bis v̄ba i.d.decre.ſup cathedrā poſita.cū dicit᷑ frēs
dictoꝝ ordinū de qbuſcūqꝫ ⁊ qn̄ocūqꝫ relictis diſtincte ad
quoſcūqꝫ certos vel determiatos vſus de qb⁹ ēt q̄rta ſeu
canōica portio dari ſeu exigi nō ꝯſueuit vel nō dꝫ de iure
⁊c. Ex qb⁹ v̄bis arguit᷑ ꝙ vr̄ ſenſiſſe ꝙ de relictis ſinglāri
bus frib⁹de qb⁹alſ n̄ dꝫ an̄ ipſaꝫ decre.dari quartā auc̄te
ipſius decre.ſacerdotib⁹ ꝓchialib⁹ꝓſoluāt.Et v̄e nō ob.
Nā i p̄dictis v̄bis nō ē determiata ſuia ſꝫ vbi.j.ſubiūgit᷑
frib⁹ ipſis vel alijs ꝓ eiſdē quartā ꝑtē ꝓchialib⁹ſacerdo
tib⁹largiri itegre teneant᷑ ⁊ v̄ba fribus ipſis ⁊c.vt.ſ.plene
ꝓbatū ē nō iſerūt ſuā ſingularitatē nec diuiſim ſꝫ ꝯiūctim
accipiunt᷑.Si.n.voluiſſet itelligi de relictis factis ſinglāri
bus frib⁹exp̄ſſiſſet determiaſſet ⁊ poſuiſſet poſt v̄bū frib⁹
ipſis vel alicui eoꝝ aut i ſpāli vel cōi vel ſilia ſicut exp̄ſſit ⁊
determiauit v̄bū relictis dicēdo diſtincte ſeu idiſtincte ad
quoſcūqꝫ certos ſeu determiatos vſus ſint ſcā.Nā idiſti-
cte ⁊ indiſtincte directe ⁊ idirecte pōt fribus in cōi relinq̄.
Cū ergo nō exp̄ſſit ad relicta fribus ſinglārbus ipſa v̄ba
nō debēt extēdi.ar.c.ad audiētiā.extra de deci.⁊ d̄ trāſla.
p̄la.c.ij.§.ſꝫ nec illud.⁊ de v̄.ſig.cū ꝑtibus ibi cū aūt i p̄ui-
legijs de regno vel ꝓuīcia nil exp̄ſſe dicat᷑:vt.C.de cadu.
tol.l.j.§.ſi vo.Quare aūt ſubiūgit᷑ de qbus quarta ſiue ca
nonica portio exigi nō ꝯſueuit vel nō debet᷑ de iure.pꝫ qꝛ
ſi fratribus in cōi ante ipſaꝫ decre.fuiſſet per illos q apud
eos elegiſſent ſepeliri aliqd relictū non pro ſepultura ſeu
occaſione ſepulture ſꝫ alſ ꝓ anima ſeu alia iuſta cā de tali
relicto nulla quarta de iure debebat exigi vt.ſ.ꝓbatū eſt
per id qd̄ exp̄ſſe notat᷑ ⁊ determinat Innoc.in.d.c.in nr̄a.

De ſepulturis.

CCLXXXVIII

¶ Scd̄a qd̄ ē pone ꝙ ciuitates aliq̄ ē eaꝝ dioceſis pp̄ de
lictū dn̄i vl̄ rectoris ciuitatū vel dioceſis.in p̄ēaꝫ ppli ſunt
gnāli iterdicto eccl'aſtico ſubiecte.quo durāte ſepe ꝯtigit
ꝙ ꝓchiāi dcōꝝ locoꝝ ſua ꝯdūt i vltimis teſtā i qbus apd̄
dcōꝝ ordinū frēs eligūt ſepeliri ⁊ eiſdē fribus i cōi multa
ꝓ aiaꝝ ipſoꝝ teſtātiū remedio relinquūt eiſqꝫ defunctis a
parētibus ipſoꝝ alijſqꝫ ſeclāribus pſonis de ſcō ⁊ ēt ꝯtra
ꝓhibitiōēꝫ ⁊ volūtatē fratrū dcōꝝ ordinū apud eos in ec-
cleſijs vel cimiterijs ſuis tumulant᷑ ⁊ deinde hr̄des ſeu ꝓ
pinq̄ ipſoꝝ defunctoꝝ diuerſas oblatōēs faciūt dictis fri-
bus vt orēt ꝓ aiabus ipſoꝝ defunctoꝝ nūc q̄rit᷑ vtrū p̄fati
frēs de hmōi relictis ⁊ oblatiōibus quartā ꝑtē dare ſacer
dotibus ꝓchialibus teneant᷑. Et dicēdū eſt abſqꝫ dubio
ꝙ nō tenent᷑.Nā certū eſt ꝙ parochiani p̄dicti tp̄e talis in
terdicti nō poſſunt in ꝓchialibus aut aliqbus alijs eccle-
ſijs ſeu cimiterijs interdictis ſeu non interdictis ſepeliri
aut qn̄olibꝫ eligere ſepulturā niſi vbi ex p̄uilegio hoc re-
ꝑit᷑ eē ꝯceſſum vt h̄ ꝓbant᷑.extra d̄ p̄uile.vt p̄uilegia. ⁊ ibi
plene no.in apparatu dn̄oꝝ Inno.⁊ Hoſti.in ver.regulariū
⁊.j.eo.ti.cū ⁊ plātare.§.ꝙ ſi tēplarij.⁊ extra de peni. ⁊ re-
miſ.qd̄ in te.qd̄qꝫ oēs q tp̄e interdicti in eccleſijs vl̄ cimi-
terijs defunctoꝝ corpa ſcienter p̄ſumūt ſepeliri i ipſo ſcō
ſniam excō.incurrūt a qua nō ſunt abſoluēdi niſi p̄us ad
arbitriū dioceſani.Epi eis qb⁹ p̄ p̄miſſa fuerit iniuria ir-
rogata ſatiſfactōēꝫ exhibuerit ꝯpetēter vt exp̄ſſe hr̄ extra d̄
ſepul.eos in cle.Et p̄ hoc pꝫ qd̄ frēs dictoꝝ ordinū nō de
bēt nec poſſent corpa taliū defunctoꝝ in eoꝝ eccleſijs vl̄ ci
miterijs ſepelire nec pro ſepultura nec occaſiōe ſepultur᷑
eoꝝ aliqd recip̄e ne forſitan videant᷑ ſepulturā illicite a di
ctis ſecularib⁹ attētā per ſubſequētem hmōi receptiōem
ꝯprobaſſe ar.i.q.i.c.ꝯſtat i tex.⁊ glo.q̄uis liceat ipſis frib⁹
ꝓ talibus defunctis ſi i p̄nia deceſſerint recip̄e mortuaria
vt.ſ.orēt ꝓ alab⁹ eoꝝ cū pro eis orādū ſit.xj.q.iij.qd̄qꝫ ⁊c.
relicta ip̄is frib⁹ i teſtis hmōi defunctoꝝ vt hec habent᷑ ⁊
plene notāt᷑ i apparatu dn̄i Inn.⁊ Hoſti.extra de exceſ.p̄la.
in.c.tāta in gl.que ſignat᷑ in v̄.poſt iterdicti violatōēs.cuꝫ
ergo tūc demū frēs p̄dicti ſm̄ dic.decre.ſup cathedrā.ad
quartā ſeu canonicā portionē ꝓſoluēdā rectorib⁹ eccl'aꝝ
ꝓchialiuꝫ

prochialiū teneanť cū ꝑ electõem ſepulture lilme ſcꝫ i eo
rū eccleſijs ſeu locis ſepeliūt corpa prochianoꝝ q̄ de iure
ſi nō elegiſſent ſepeliri apud eos forēt in ipſis prochialib⁹
eccliijs tumulāda vt in ſdic. decre. dꝭ ⁊ ſupradicti docto-
res Inno. Ber. Roffr. Guido. ⁊ Jo. mo. notāt hoc fiat i
ꝯpēſatiõem iniurie q̄ prochialib⁹ eccliijs fit ꝙ in eis hmōi
corpa ñ tumulanť ne rectores eaꝝ debitꝫ ⁊ neceſſarijs offi
cijs defraudenť ⁊ ſdicti prochiani ñ poterāt eligeř ſepul
turā nec ſepeliri de iure i eccliijs dictoꝝ fratrū nec ſacerdo
ti prochialiū nec aliqb⁹ alijs vt ſupradictū ē. ⁊ ſi appet ſiu
dicū ſcḋm qḋ de iure nō ſortiť effectū. extra ď iurepa. c. qḋ
ſiit. ⁊ c. illud in tex. ⁊ gl. extra de reg. iur. c. ñ ſſtat li. vj. ⁊ ď
ꝯcel. ſbē. l. c. ne captāde li. vj. ⁊ no. de elec. l. c. audiꝫ i glo.
ſi. nec relicta ⁊ oblata ꝑ mortuario a ſrib⁹ iuſte recepta ꝑ
electõe ſepulture ⁊ ď ſepultura que nulli⁹ ē momēti poſſe
quōlibꝫ defalcari. ff. de leg. j. l. ſi fu⁹. §. ſi fu⁹ alien⁹. ⁊ l. ſi
fundū ſub ꝯditiõe. ff. ſi ſtatu liber. ⁊. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. ß
ꝯditio. xxvj. di. dcm̄ i ſi. ⁊ in caſu ſdicto ceſſꝫ cā q̄ ē dāda
prochiali ſacerdoti q̄rta in recōpēſatõem iniurie q̄ ſibi fit.
q̄re. his q i ſua dēret ſepeliri eccła i alia eligit ſepeliri qꝛ
vt dcm̄ ē nec ſua i nec i aliēa eccła ſi qūolibꝫ ſepeliri ⁊ ꝑ
ꝯñs ceſſet effect⁹ vt ſupradictū. ē ꝯcludiť ꝙ de relictꝫ ſdi
ctis ⁊ oblatõib⁹ frēs ſdicti aliq̄ꝑ pté dare prochialib⁹ ſacer
dotib⁹ ñ teneanť. Et ſi dicať ꝙ frēs ſdicti de ſcō tales ſe-
pelitit pſonas q̄s ſepelire nō licꝫ ⁊ ꝑ funere funeralia mul
ta recipiūt. Rñdeť ꝙ ſi hoc eēt qḋ abſit ipi ꝑ tali exceſſu
tenerenť ſatiſfacere illis quoꝝ violāt interdictū vt in. ď. c.
eos q extra de ſepul. l. cle. ⁊ qꝛ i hoc cāu nō dareť q̄rta ali
qua ſacerdoti prochiali qꝛ tūc ſola q̄rta ſeu canonica por-
tio dāda ē curato q̄ñ in cāu ꝯceſſo qs alienū ſepelit pro-
chianū. Uñ vo in cāu ꝓhibito nullo mō eidē ꝯpetiť peti-
tio vel exactio q̄rte ſeu canonice portiõis. extra de ſepul.
ex pte. j. l gl. ⁊ l. c. cū libeꝝ. ⁊ in. c. in nr̄a. §. ſi. Uñ Inn. l. c. i
nr̄a ſic dic. ſi vo his de quo agiť apud hoſpitalarios ñ de
iure ſꝫ de ſcō ſepult⁹ ē. ſic de relictis eis nec totū nec pté
reddēt prochiali eccłe ſꝫ eoꝝ vñ oblatões dēs q̄ occaſiõe
ſepulture ſcē eſſent. ď. c. ex pte. j. ⁊ hoc Inn. ex qb⁹ ēt pꝫ ꝙ
ſi frēs ꝯ ius ſepeliſſent i ſuis eccliijs vł cimiterijs prochia
nū alienū nullo īterdicto eccłiaſtico ſubiectū q de iure de-
buiſſet ⁊ potuiſſet i prochiali eccła ſepeliri ꝙ de relictꝫ ſeu
ałs oblatis ipis frib⁹ ñ ꝑ ſepultura vł occaſiõe ſepulture
ipi frēs nullā pté ſacerdoti prochiali reddere tenēť ſꝫ te-
nēt corp⁹ ⁊ oblatões dēs q̄s occaſiõe ſepulture recepiſſent.
Et multomagis dicēdū ē eo ñ teneri de illicite receptꝫ ꝑ
ipſos occaſiõe funeris de ſcō ſſumpti dare aliquā portio-
nē ſacerdoti prochiali cui nullo mō ꝯpetit ſepelire pſonā
interdictā ⁊ cui nulla fit iniuria ex tali ſepultura de ſcō ꝑ-
ſumpta ⁊ funeraliū receptõe illicita ⁊ ꝑ ꝯñs nō ꝯpetit ſibi
actio ad q̄rtā cū male accepta ſeu oblata nō veniāt diui-
dēda. ff. fa. her. l. certe. §. ſꝫ ⁊ ſi qd cū ſi. ſꝫ poti⁹ illi ſcā ē in-
iuria ꝑ tali ſepultura ⁊ ſceptõe illicita ēſtimēda vt dcm̄ ē.

De ſepul. ⁊ de verb. ſigni.

CCLXXXIX

¶ Mihi Gildado de põte de laude legū pfeſſori ⁊ ad-
uocato i roma. curia ad ſdcās allatões vł addēdū qḋ ſe
quiť vꝫ q̄rtā ad ꝑmā qōeꝫ ⁊ ad vba. ſ. frib⁹ ipis i. d. decre.
ſup cathedrā poſita. nā debēt itelligi ꝯpletiue ñ ďt ď lega
to alicui fratri ſingulari relicto vt ꝓbať. ff. de re. dub. l. ci-
uib⁹ ⁊ l. cū ſenat⁹. Itē relictū eccłe i qua qs eligit ſepultu
rā in dubio ꝑꝑ ſepulturā relictū vł. ff. ď excu. tu. l. nēſeni⁹
⁊ l. ſe. Et iō cū ad ſepulturā recipe ſit act⁹ nulli ſinglari cō
ueniēs ſꝫ collis relictū ſingulari pſone ꝑꝑ attinētiā i ſingla-
rē effectõeꝫ vł receptū bñficiū ñ ſubiciť legi canõice por
tionis ar. ex ꝯſſuꝫ i eo. ti. l. tutor petiť. §. j. ff. de caſtrē. pecu.
l. ſi forte ⁊ l. caſtrēſe. C. de ipo. lucra. de ſcripti. l. j. in prin. ⁊
ſi. rñ. nec obſtāt vba de qbuſcūqꝫ relictis diſtiicte vł indi-
ſtincte ad quoſcunqꝫ certos ⁊ determinatos vſus qꝛ hec
vba res legatas reſpiciūt ⁊ modū legādi nō pſonas legata
rioꝝ āpliāt ſꝫ eas iuri cōi dimittūt. ⁊ ħ ē caſus. ff. de ali. ⁊
cib. leg. l. a filio. §. ſi. nō ob. ꝙ relictū ſinglari pſone q̄riť cō-
uētui. nō eni pſona. i. ꝯuētus q ſingularē pſonā pñtat. ff. ď
fideiuſ. l. mortuo ē cā canõice portionis ſꝫ cā ē ſepulture.
Si. n. pſonas. i. ꝯuētus eēt cā deductionis puta qꝛ ſtatutū
eēt ꝙ vltra certū modū cape nō poſſet ſcq̄reť ar. ff. de bo.
lib. l. q̄riť. ⁊ de le. j. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. regła. ſꝫ vbi capacitas
ei tibi q̄riť nō ē in cā ſꝫ aliud vt in ꝓpoſito argumētū acq
ſitionis ceſſat: vt. ff. ď leg. ij. l. debitor. §. ſi. ⁊ in prin. ⁊ l. ſeq.
⁊ ꝑꝑ ſupius allegata cū ſdictis additionibus dictis ſolo-
nibus ⁊ determinatõi q̄ñā conſentio ⁊ eas veras credo

De appel. ⁊ de ver. ſigni.

CCXC

¶ Cōtra articulos datos ꝑ pte dñe Joāne electe i ſacri-
ſtiā mōaſterij Romācēū. nihil oppoiť i forma ipoꝝ. ſꝫ ſo
lū oppōiť ꝙ ex appellone nō deſcēdūt vel nō ſunt in ipſa
appellone expſſi ⁊ iō dr̄r admitti nō dēre. Sꝫ ad hec rñ-
deť ꝙ dña ioāna nō appellauit ſꝫ vēit vt electa ius ſuū ꝓ-
ſequēs ⁊ iō nō artať ad formā. c. vt circa qḋ in appellone
loquiť: vt. ff. ſol. ma. l. ſi vo negociū de viro ⁊ ſi aparēte qs
fuerit mātr. l. pł q filiū. ¶ Sꝫ ad iſtud replicať ꝙ ſi nō ap
pellauerit dña ioāna adheſit tñ appelloni dñe agnetꝫ ⁊ ſic
ꝯſtō vt circa locū hꝫ ⁊ ad ꝓbādū ꝙ adheſerit iducūť duo
primū qꝛ ſimul cū dña agnete ꝓcurſem ꝯſtituit. ſꝫ ad illud
rñdeť ꝙ vnitas iſti ꝓcuratorij nō arguit adheſionē ar. C.
ſi cer. pet. l. eo qḋ a multis ⁊ expſſe. ff. de euic. l. cū pleſ. Et
hoc arguiť ⁊ oñdiť eē veꝝ tali rõe. dꝫ qḋ adheret ſſuppo
nit ſcedere vel eē id cui adheret. vt extra de eccle. edi. ad
audiētiā. ff. ď pecu. leg. l. j. ⁊. ij. ⁊ de penu leg. Nā ꝙ ligde.
⁊ de vſu fruc. l. ij. ⁊ no. ff. de fui. vr. ſdi. ſi fulm. §. j. ⁊ vl. ⁊ ď
fui. ſd. labeo ſꝫ hoc ꝓcuratoriū i iudicio ꝓductū ſcḋm fuit
anno dñi. M. cccxij. die. xviij. menſis nouēbris hora circa
tertiā. ⁊ eadē die circa veſpas fuit appello īterpoſita ⁊ ſic
ſceſſit ꝯſtō ꝓcurſis appellonē nō ergo pōt inducere adhe
ſionē appelloni q̄ nōdū erat nec i ipſa ꝯſtõe ꝓcurſis fit mē
tio de appellone aliq̄ niſi de appellone iudiciali īterponē-
da ab īterlocutoria vł diffinitiua ⁊ ſic appet ꝙ ꝯſtō ꝓcurſis
nō pōt i caſu de quo q̄riť adheſionē appelloni inducere.
¶ Scḋm qḋ iducit ad ꝓbādū adheſionē ē ꝙ magr̄ Frā
ciſc⁹ de pōtecunio ꝓcurator dcē Jo. dedit articulū i quo
dixit dñam agnetē appellaſſe ⁊ ꝙ litme. j. decēniū ⁊ ꝙ apli
petiti fuerūt. Sꝫ ad hoc rñdeť ꝙ articuli iſti adheſionē in
caſu de quo q̄riť nō iducūt qḋ ſic oñdiť ille ꝓprie dꝫ ad-
herere appelloni q ex vtute ipſi⁹ appellonis vult ꝯſeq ſue
ītētõis effectū: vt. ff. de inoffi. teſt. l. pe. §. vl. ⁊ l. ſi. ⁊ tūc ꝓpe
dꝫ adherēs qꝛ ſit cū ipſo appellāte vn⁹ ſpūs q̄tū ad hoc vt
cū ipſe appellās ꝑ appellonē ſuā vult ꝯſeq ītētū ſuū ar. ff.
de teſta. mān. ſi qs locuplex. ⁊ de le. iij. qſqs. ⁊. C. cõia dele.
l. j. ibi ſi eni teſtōr vē. ſicut ⁊ adherēs ex vtute ipſi⁹ appello
nis hoc idē ītēdit ⁊ ſic ē vē vn⁹ ſpūs cū illo qꝛ idē ⁊ ꝓinde
ītēdūt ſicut dꝫ qui adhere deo vn⁹ ſpūs ē cū eo. extra de
ſum. tri. ⁊ fi. ca. firmiter. ⁊. ff ď rei vē. l. itē. §. itē q̄cūqꝫ in ſi. §.
ibi qḋ nō idē ſcboātib⁹ corpib⁹. ⁊. §. ⁊. j. qꝛ tota ſtatuta vno
ſpū ⁊ ibi i eo. ti. q̄ religioſis. Sꝫ hic dña Joāna ex virtute
appellonis nihil vult ꝯſeq qḋ appet qꝛ libellū dedit i quo
de appellone nullā mētionē facit cū ergo ſnia dēat petitio
ne eē ꝯformis: vt. ff. cōi. diui. vt fund⁹ ⁊ de neg. geſt. pōpo
ni⁹. ij. ⁊ extra de ſimo. lꝫ beli ꝯſtat ꝙ i ſnia ferēda ſup libel
lo dñe Joāne nullus hēbiť ad appellonē reſpect⁹. ⁊ ideo
nō pōt dici adheſio appelloni ſcā. qꝛ alio iure vēit ⁊ petit
q̄ꝫ ꝑ appellonē iuxta illud legale ei q alio iure venit q̄ꝫ qḋ
ꝓmiſit nō nocet id qḋ pdit ſꝫ ꝓdeſt id qḋ hꝫ: vt. ff. ď bo. li.
§. ſi fili⁹ in ſi. primi rñſi ⁊ tūc datio articuloꝝ de appellone
pōt adheſionē iduceř q̄ñ ex articulis pōt ſeq ſnia puta qꝛ
articli locū petitiõis hñt vt i his i qb⁹ ꝓcediť ſūmarie ſine
ſtrepitu ⁊ figura iudicij. vt no. i auč. de tri. ⁊ ſemi. §. ſtudiū
in ſi. gl. j. legalē iuſticiā rē. qḋ ħ nō fuit qꝛ hñ fuit libellus
oblat⁹ vñ illi articuli nihil aliḋ opanť niſi ꝙ adducūť ſup
criminib⁹ ⁊ defectib⁹ obiectis alteri⁹. ſ. appellantis ad hoc
opionē teſtimōiū ⁊ credulitatē adducūt. qꝛ ob hoc aſſeriť

appellaſſe. Rñdet᷑ ꝛ aīt ad hūc obiectū vȝ ꝙ tūc colorē hēret dñe qꝺ articuli adheſionē īducerēt qñ dati eēnt ꝑ principalē ꝑſonā q̄ electōem ſuā ꝓſequit᷑ ſȝ vbi ꝓcurator dat eos q ad hoc mādatū ñ hȝ ñ ꝑiudicat dño qꝛ fac̄ ꝑter mādatū imo ꝯtra mādatū hȝ in mādatis obijcere crīa ꝛ defect⁹ vȝ i ſcripture ꝛ exprimunt᷑ ſinglr i ꝓcuratorio ergo ex intētiōe ꝯſtōnis que i hoc potiſſime ē attendēda. vt extra de ꝓcur. pcettio. adept⁹ vī ꝛ ois act⁹ ꝑ quē ꝑcludat᷑ via ꝑſecutor. criminū ꝛ obiectuū exꝑſſoꝝ i ꝓcuratorio qꝛ ñ eſt viſiſſe ꝙ qs eligat viā ad impugnādū ſua iudicia vt. ff. de mili. teſt. ſi miles. ſȝ adheſio eſt hmōi ergo ⁊c. Et cū adherētes ꝛ appellātes ñ ad īparia iudicēt᷑ ꝑ. c. vt circa ſic ad appellādū ab electōe reqrit᷑ ſpāle mādatū cū debita forma. vt extra ꝺ elec. ꝓcurator. ſic ꝛ ad adherēdū eadē rōe ar. ff. vt i poſ. l. is cui. §. ꝯſtitutio. Nec obuiat qꝺ dici poſſet ꝙ ꝓcurator fact⁹ ē dñs litis ꝑ ꝯſtōnez qꝛ verꝫ ē ꝙ fac⁹ ē dñs inſtātie ꝛ coꝝ que ſub mandato ꝯprehendunt᷑ coꝝ āt que ſunt ꝑter mādatū vl ꝯtra ſicut adheſio hoc caſu dñs fact⁹ nō eſt nec coꝝ poſſibilitatez hȝ qꝛ mandatū ſuū extēdere nō ꝑt ſȝ ſolū hȝ q emiſſa. forma ꝑſcripſit. vt. C. ꝺ ꝓcu. marit⁹ ꝛ. ff. mādati ſi qo ꝑ ea ꝛ de offi. ꝛ po. iu. dele. cū olī. Ex ꝑdictis itaqꝫ appet ꝙ ñ obſtātib⁹ illis obiectib⁹ articuli dati ꝑ pte deē dñe Joāne electe admitti dñt Oldra.

¶ Hec que ſequūtur conſilia ꝛ qꝺ pꝛio loco ante ponit᷑ Auinione ſunt repta. tāto plus gratie ſecū afferentes quo longius a conſuetudine noſtra demigrarunt.

De excep. et ꝺ fide inſtru. ꝛ de ꝯfeſ. ꝛ de penis. CCXCI

¶ Hec ſunt rōnes ꝑ quas oñdit᷑ inſtrm ꝓductuȝ corā nobis dño iudice ꝑ ptē aduerſaȝ ꝯtra religioſaȝ dñaȝ agnetē de rupe canardi electā i abbatiſſaȝ monaſterij btē Marie xātoñ. deē dñe electe nō obeſſe nec oppoſitrices i aliq̄ releuare ſeu iuuare imo ꝛ nō obſtāte inſtro ꝑdcꝺ rñdēdū ē poſitionib⁹ ꝑ pte electe datis. ¶ Imprimis ſciēdū ē ꝙ pro pte opponētiū dāt᷑ articuli ꝯtinētes crīa ſeu obiectus ꝛ inter cetera illꝺ qꝺ ꝑs aduerſa nitit᷑ ꝓbare ꝑ deū iſtrm vȝ qño deā domi. āgnes exiſtēs monialis mōaſterij beate Marie xātoñ. recepit ꝑoratū de noya ad monaſteriū beate Marie de regſa lemoniceñ. ſpecialē exquo obiectu volūt ꝯcludere iſam eē ꝛ fuiſſe ineligibilē ꝑ. c. extra de ꝑbē. cū ſingula. §. ꝓhibem⁹ in ñ. li. vj. ille tñ articulus ꝛ oēs alij ꝯtinētes crīa ſeu obiect⁹ cadūt qꝛ nō deſcēdūt ex hōa appellatōe cū ꝑ ipſas oppoſitrices ab electōe deē dñe agnetis nō ſit ſufficiēter appellatū vt pȝ ꝑ ꝯfeſſiōem pꝫ aduerſe nec i appellatiōe ſuis obſeruata forma ꝯſtōnis vt circa. nec obiect⁹ exꝑſſi ſeu ſpecificati fuerīt vt dēbant. Ita ꝙ hodie ꝯſtat iſas oppoſitrices eē excluſas a ſuis articulis ꝛ ꝓbatiōe iſoꝝ ꝑs tñ aduerſa p⁹ articulos datos ꝓduxit inſtrm de quo qrit᷑ ꝯtinēs ꝙ añ tps electiōis de qua agit᷑ deā do. agnes dicēs ſe monialē monaſterij beate Marie xantoñ. ꝛ ꝑoriſſaȝ ꝑorat⁹ de noya appellabat ne ꝓcederet᷑ ad electionē de abbatiſſa i monaſterio de regſa ipſa ñ vocata ſeu ipſa ꝯcita eo qꝛ rōe ꝑorat⁹ ſui ꝑdicti vocari ꝛ mitti dēbat ꝛ vocē i ipſa electōe hēbat ꝛ ꝑdeceſſores ſue habuerūt vt dicebāt nec ꝯtinebat᷑ ibi ꝙ ꝯtēta i illa appelſone iurauerit ꝛ i eadē carta ꝯtinet᷑ alia appellatio q̄ īterpoſita dr̄ ꝑ eādē do. agnetē ꝯtra electōem iaȝ factā de dña ſeguina in abbatiſſam dci mōaſterij de regſa ꝛ ſub alia data q̄ ſupꝛapoſita ꝛ in illa appellatōe ſcꝺa nō dicit ſe monialem ꝑdicti monaſterij beate Marie xantoñ. ſȝ monialē ſancti Benedicti ꝛ ꝯtēta in illa ſcꝺa appelſone iurat ſe credere eē va ꝛ ea poſſe ꝓbar᷑ exiſtēs ergo ꝛ ex ꝯfeſſionib⁹ q̄ ꝑ ꝑmiſſa iſaȝ ꝑtēdūt feciſſe volūt directe ꝓbar᷑ iſaȝ recipiſſe ꝑoratū alti⁹ monaſterij ꝛ ſic fuiſſe ꝛ eē i eligibilez. Reſtat ergo videt᷑ an ꝓdeſt iſis ꝛ ꝯſtat ꝙ ñ. Prio qꝛ exquo obiect⁹ cadit ꝛ ei⁹ ꝓbatꝺ ſic i actōe ꝛ excepcōe lepꝛ ꝓpoſitōis que cadūt nec releuāt ꝓponētē. ff. ſi agrimēſor fal. modū dix. l. j. §. iꝺ aūt. ff. de ſiu. l. j. §. labeo ꝛ ē exꝑſſuȝ in deā ꝯſtōne vt circa. vbi dr̄ pratē ſibi nouerit īterdictā qꝛ intelligit᷑ ipſo iure ꝛ iſtud certū ē ꝙ opponēs q ab obiectib⁹ cecidit iſos nō pōt ꝓbare nec ꝓbato allegare qcqd ſit de officio iudicis. Iuxta illud qꝺ no. ꝑ Inno. extra de iudi. c. exhibita ne vna via ꝯcedat᷑ ſibi qꝺ alꝰ ꝓhibitū eſt. ff. de bo. lib. l. qrit᷑. ꝛ no. extra de elec. cupiētes. ſup. v. ꝯcludētes. Sȝ qd loqmur de ꝓbato qꝛ re va nihil ē ꝓbatū qꝺ do. agneti noceat qꝛ ꝯfeſſio q̄ ꝑ pte aduerſa ꝑtēdit᷑ alꝰ ꝓhibet᷑ ſcā fuiſſe extra iudiciū abſētib⁹ illis q̄ ſibi iuuare volūt ꝛ ad aliū ſinē ꝑ vba enūciatiua nō diſpoſitiua emiſſa ꝑꝑ aliqd. nō enī ꝯtēdebat. d. dña agnes de hoc vtꝝ eēt pꝛioriſſa vel monialis. Sȝ de hoc an hēt vocē i electōe abbatiſſe de regula. Verba vo enūciatiua emiſſa ꝑꝑ aliqd i teſtō militis nō inducūt ꝯfeſſionē. vt. C. ꝺ teſta. mili. ex his vbis. extra de pꝛiuil. ſi pape. li. vj. Cōfeſſio ēt ſcā extra iudiciū abſēte aduerſario ſibi nō ꝓdeſt nec ad obligādū nec ad ꝓbādū maxie qñ ſcā ē īter alꝰ ꝑſonas. ff. de ꝯfeſ. l. certū. §. ſi qo abſēs. maxie vbi ſcā ē ſine eā. Iuxta ea q̄ legūt᷑ ꝛ notant᷑. ff. de ꝓba. cū de īdebito. §. ſinaūt pꝛio. certe qñ ſit ꝯfeſſio īter alꝰ ꝑſonas ēt cū eā nō ꝓdeſt abſēti. vt exꝑſ. no. ff. de le. ij. l. lucius. §. qſqo vbi teſtōꝛ ꝯſitebat᷑ patruo abſente penes ſe ab iſo patruo certā pecuniā penes ſe depoſitā ꝛ tñ ꝑ ipſam ꝯfeſſionē nō ꝓbat᷑ pecuniā depoſitā fuiſſe incōuēcibilr per legē. ff. de le. iij. l. cū qs. §. codi. a ꝯtrario ſenſu vbi iuſiurād. facit ꝙ talis ꝯfeſſio valeat ad ꝓbāduȝ ꝛ ita ſi iuſm non eēt ad ꝓbādū nō valeret ꝛ nō gaudeat ꝑs aduerſa qꝛ in iſtro ꝑdicto ꝓducto nō appet adhibitū fuiſſe iuſm ſup aliq̄ cōfeſſiōe q̄ noceat vt luce clari⁹ videbit᷑ i ſequētib⁹. Nec vȝ qꝺ dicūt ꝑs aduerſa ꝯfeſſionē emiſſaȝ extra iudiciū iducere ꝓbōnē. vt extra ꝺ exceſ. ꝑla. c. q̄ ſit graue. qꝛ illꝺ ē ſpāle in clicis ꝑꝑ ſcādalū qꝺ nō ſolū ex ꝯfeſſiōe ſit alꝰ ipſi ſȝ clero ex clici qlitatibꝫ ꝙ fuerat obſcuꝝ vt ibi dicit exꝑſſe Ho. imo q bñ aduertit. c. illud facit ꝯtra. Cōſtat enī ꝙ ſi clic⁹ ē fornicator cū peccet mortalr de iure deponēd⁹ eſt. l. di. q ſemel ſȝ ſi in. c. q̄ ſit graue. ꝑ illā ꝯfeſſionē fuiſſet ꝓbata fornicatio depoſit⁹ fuiſſet ꝛ tñ ibi deponit᷑ ſȝ ſuſpēdit᷑ ꝑꝑ ſcādalū ꝛ ſic innuit ibi glo. Ber. ¶ Itē nō vȝ ſi argūit᷑ de iuramēto adhibito i ꝯfeſſiōe qꝛ ſicut dictū ē in deā carta ꝯtinet᷑ duo iſtra diuerſaꝝ dataꝝ. Et ꝑmū iſtrm vbi dr̄ ꝯfteri ſe monialē moñ. btē Marie xātoñ. ꝛ pꝛioriſſaȝ ꝑdicti pꝛiorat⁹ de noya inſimul fuiſſe nō ꝯtinet iuſm ꝛ ſic illa ꝯfeſſio remāet nō iurata ꝛ talis nō vȝ vt ꝑallegatū ē. In ſcꝺo vo iſtro qꝺ ꝯtinet iuſm nō dicit ſe monialē mōaſterij btē marie xātoñ. ſȝ monialē ordis ſci Bñdicti ꝛ pꝛioriſſam dicti pꝛiorat⁹ de noya ꝛ eē i poſſeſſionē gra ſedis aplice mediāte mō videatis ꝙ incōueniēs ē. nō enī ꝑꝑ hoc dicit ſe hēre locū i duob⁹ moñ. Cū moñ. de reguli ſit ordis ſci bñdicti ⁊c. ¶ Preterea ad hoc ꝙ recipiēs pꝛiorat⁹ alteri⁹ moñ. ſit ineligibilis duo reqrunt᷑ vt ꝙ recipiat ꝛ ꝙ ꝑorat⁹ illi ꝯſueuerūt ꝑ mōachas illius moñ. gubernari vt exꝑſſe ꝓbat᷑ in d. §. ꝓuidere circa pꝛin. lȝ aūt deā dña agnes dicat ſe recepiſſe dictū pꝛioratū de noya. nō tñ dicit nec ꝓbatū ē ꝙ conſueuerunt ꝑ moniales dicti monaſterij de regula gubernari ſic ergo ꝓbatū nō ē crimē q̄re qñ duo reqrunt᷑ ad ꝯmiſſionē alicui⁹ crīs altero nō exñte crimē nō ē. ff. de fur. l. int᷑ oēs. §. recte. ꝛ. ff. ꝺ ꝯdi. iſti. l. ſi hēdi pꝛiꝰ. ꝛ de trāſ. l. cū hi. §. ſi ꝑter nec ſeqt᷑ ꝙ aliqs hñs vocē i electōe ꝑꝑ hoc hēat locū in moñ. qꝛ multi de ꝯſuetudine hñt vocē i electōe q de eccla ſeu de moñ. nō ſunt vt bñ ꝓbat᷑. extra de eā poſ. ꝛ ꝑpꝛie. cū eccla. ꝛ dña agnes ex ꝯſuetudine ſe dicebat vocez hēre i electōe tāq̄ ꝑoriſſaȝ. ¶ Preterea q bñ aduertit oīa vba deē dñe agnetis ꝯtēta in dictis duob⁹ inſtris nūq̄ pōt ibi colligi ꝯfeſſio alicui⁹ certi nā iſa dici ſe monialē huius monaſterij ꝛ pꝛioriſſam de noya alteri⁹ monaſterij hoc qꝺ eſt dicere ſe pꝛioriſſam īportat ita ſicut hoc qꝺ ē ſe dicere dñm iuxta ea que no. extra de teſti. cū cām ꝛ crimē nūq̄ ē in iure ſȝ i ſcꝺ. Immo tale ius dic̄ ad qꝺ nūq̄ ꝑt venirī ꝑ illud crimē qꝺ ꝯtra iſam ꝓbare intēdit monialis. n. vni⁹ monaſterij recipiēs ꝑoratū alteri⁹ mon. ñ ſit ꝑoriſſa de iur

qꝛ ꝯtra

q̄ꝛ ꝯtra ꝓhibitōem iuris recipit arg.C.de agri.ꝛ cēſi.quē/admo.li.xj.ꝛ.C.de legi.ſi dubiū.niſi foret auc̄te ſedis apli ce q̄ſi ergo monialis vni⁹ monaſterij dicit ſe ꝑoriſſaꝫ ꝑora tus alteri⁹ tacite dicit ꝛ neceſſario ꝓſupponit titulū illū ꝑ quē peruenit ad illud ius videlꝫ diſpēſatiōe ſedis aplice q̄ ē ſola via veniēdi ad ius ꝑoriſſe ſicͤ ꝗ ꝯcedit hauſtū aque in fonte ꝗ eſt in medio agri ſui tacite ꝯcedit viā ſine q̄ nō ꝓt veniri ad hauſtū.ff.de ſui.vr.ꝓdio. Jteꝫ ſic.§.ꝗ hꝫ po/ſteri⁹.n.ꝓſuppōit ſoū ꝑus vt.ff.ḋ vul.ꝛ pu.ſub.l.ij.§.q̄ſiqs ꝛ.§.ꝑus.ff.de acq.hē.l.ſiqs mihi bona.§.viſum.ḋſo.ſꝫ q̄d ſi mādauerit.vbi mandādo poſteri⁹ mādat id qḋ eſt ꝑus. ꝯſtat āt q̄ ꝯſſō illa cū ſingſa que ſe refert ad aliā ꝯſſōēꝫ extra de relig.do.ne nimia.ſi poſuit ius ſꝫ ſcḿ.que.n.eſt ius q̄ꝛ qḋ de iure ſcḿ ē penā ſi meret.C.ad l.iul.de adul.gra chos.nec vꝫ ſi opponat q̄ ꝯtinet i ꝓdicto inſtr̄o ipſam cō/feſſam fuiſſe ſcḿ cū dicit q̄ adepta fuerat poſſionem ipi⁹ gr̄a ſedis aplice mediāte. Ecce ps adūerſa vult ſepare di/ctā orōnes vnā ꝛ accipe qḋ eſt ꝓ ſe vꝫ ꝯfeſſiōēꝫ quod eēt in poſſionem dicti ꝑorat⁹ ſꝫ deīde qḋ ē ꝯtra ſe ꝛ ꝓ dcā dn̄a agnete excuſat vꝫ ex gr̄a ſedis aplice ſꝫ ñ ꝓt iuxta not.C.de excep.ſi quidem.vbi dr̄ q̄ ſi ego ꝯfitear me tibi debere dotē ſꝫ tu feciſti pactū de ñ petēdo.q̄ꝛ ſunt due enūciatio nes ſtabit ꝯfeſſioni que eſt ꝯtra me ꝛ hēo ꝓbare pactū de ñ petēdo ſcḿ.ſꝫ ſi ꝯfitear me ꝓmiſiſſe dotē ſi nauis ex aſia veniſſet ñ poſſet ſepari eadē orō vt poſſit dicere actor tu ꝯfeſſus fuiſti te ꝓmiſiſſe ꝛ ita ſtabit me ꝯfeſſioni niſi ꝓbes ꝯditionē fuiſſe adiectā. Sic ergo nec hic q̄ꝛ mſromagis ē orō poſſideo ex gratia ſedis aplice ſicut ſi ego cōfiteor ꝓ/miſi tibi fūdū vtiliſſimū tu potuiſti dicere accipio qḋ eſt ꝓ me q̄ꝛ ꝓmiſiſti fūdū doce ergo q̄ vtiliſſimū hic nihil eēt di/ctū q̄ſi.n.in ipſa oratōe ponit illḋ ſeu illa determiatio que i ipſo ſuo ortu ipedit illud ſeu volūtatē illi⁹ q̄ tu vis ſepa re nō poteris tūc facere ſepatōēꝫ q̄ q̄libꝫ facit.ff.de acti.ꝛ ob.l.obligationū ſubſtātia.§.ꝯditio de vul.ꝛ pu.ſub.ſꝫ ſi plures.§.filio impuberi.ibi an poſſit ꝯſtōneꝫ ſepare ꝛ ibi ſuoāta ē hr̄dita.a.pſo ſi pūt ſe plus iuuat oppoſitrices ex ꝯfeſſiōe dn̄e agnetꝫ.hita cū alio q̄ꝫ faceret ille ali⁹ imo hñ min⁹ iuxta no.ꝑ Jnno.extra de accu.ſup his.vbi dicͭ q̄ ſi/qs opponat ꝑiuriū alicui ex pacto cū quodda termio in/certo vt vbiqſa opponat meuio q̄ ipſe meui⁹ iurauerit ſol uere dece ſeyo.ſ.certū terminū.ſ.quē vt iurauit nō ſoluit nō ſufficiet ſibi ꝓbat q̄ ita iurauerit imo ēt hēbit ꝓbare ne gociationē vꝫ q̄ ñ ſoluerit vbi āt ſeyuſmet cui iurauit ſibi oppōeret ſufficeret ſibi ꝓbat q̄ ñ ſoluerit. Cū ergo hic op ponat de ꝯfeſſiōe emiſſa in fauorē alꝰ ipſemet meui⁹ hēet ꝓbare q̄ ſoluiſſet cū alio min⁹ ꝓderit opponēti q̄ꝫ illi alij ꝓ deſſet. Sꝫ illi alij nihil ꝓdeſſet vꝫ decano ꝯtra quē appel latio interpoſuiſſe ꝓtendit q̄ꝛ ipſe negauit rn̄dēdo decē ap pellationi ſic ex negatis ñ poſſet ſe iuuare vt extra de reſ.c.ex pte decani extra de eēſi.c.cū olꝫ reſſat ꝛc. ¶ Preterea opponētes crīa vicē hn̄t accuſatoꝝ vt in aue.ḋ ſan.epi.§.ſiqs aūt.ꝛ ꝑꝑ hoc dicit orō q̄ obſeruare dꝫ formā legis li/belloꝝ vt no.extra de purgatōe canonica.c.accepim⁹. Cū ergo crīa reqrāt ꝓbationes luce meridiana clariores.C.ḋ ꝓba.ſciāt cūcti oporteres poſito q̄ iſte obiect⁹ noceret q̄ eēt plene ꝛ clare ꝓbatus nō ꝓſomptiue q̄ꝛ ex ꝓſumptione nēo dn̄at de crīe vt.ff.de pe.abſentē.ꝛ re vā dato q̄ ꝓdi ctū inſtr̄m ꝓbaret cū tp̄s ꝯtētū i inſtr̄o ꝓceſſerit tp̄s electio nis nec ꝑꝑ hoc ꝓbaret ḋ tp̄e electōis qḋ eēt nec ē iuxta eā q̄ no.extra de cler.excō.c.ꝓpoſuit.nō ꝓſumptiue vꝫ q̄ꝛ di/ceret qḋ fuit tūc ꝓſomit nōe ſꝫ iſtḋ ñ ſufficeret i cāu nr̄o crīminoſo decē dn̄e agneti molāſ ꝑiculoſo vt ipſa repellet ex tali ꝓſumptiōe nec in talib⁹ nocet conat⁹ niſi ſequat ef fect⁹. Vñ dato q̄ dn̄a agnes fuiſſet ꝯfeſſa ſe hr̄e locum in moñ.de regſa ꝛ vocē in electōe tñ ſuit ſibi negatū nec fuit vt alꝰ admiſſa ſꝫ repulſa vñ non ꝓbat eā locū habuiſſe in monaſterio ꝓdicto cū potuerit erraſſe ꝛ in penis vitandis ſufficit ꝓſertiꝫ mulieribus error q̄cunqꝫ vt probatur.ff.q̄ cuiuſqꝫ vniu er.no.l.j.in ñ.ꝛ ad.l.cor.de falci.qui falſam.ꝛ no.C.de epiſ.ꝛ cle.ſiqs nō dicā.ff.ad.l.cor.de ſiccar.l.j.

in ñ.ꝛ negatio legitimi ꝯtradictoris facit rē dubiā ꝓterea dato q̄ dictū inſtr̄m ꝓbaret non tñ probaret plene q̄ꝛ dn̄a agnes ꝯtra ꝯtēta in eo pōt hr̄e excuſatōes marie cū nō ha buit terminū peremptoriū ad dicēdū ꝯtra inſtr̄m. Nec talis terminus pōt ſibi dari ad inſtantiā ipaꝝ que ſunt excluſe.pro ꝓmiſ.facit extra de accu.c.cū dilectus. Ex quibus ꝯclu/dit dictū inſtr̄m nō obeſſe dicte dn̄e electe imo eo non ob ſtante eſt ꝑ ptē aduerſam poſitionib⁹ ipſius reſpōdendū.

De cōfeſſione ꝛ ḋ excep.

ccXcII

¶ An negatio electōis ſcē Marie rātoñ.ad replēdā ele/ctionē q̄ dr̄ ſcā de.d.agnete de rupe canardi dat⁹ eſt ſuffi/ciēs obiect⁹ ad ānullādū electionē de ea factā.ſ.q̄ tp̄e ele/ctōis q̄ de ea dr̄ attētata dcā dn̄a agnes erat prioriſſa prio rat⁹ de noya lemoniceñ.dioceſis ꝗ priorat⁹ ē mēbrū moñ.de regſa ꝛ i eodē moñ.erat monialis vocē hñs in electiōe abbatiſſe q̄ñ vocabat moñ.antedictū. ¶ Et de hoc ne inſi ſtat vbis dati ſūt ſufficiētiſſimi articli.ſ.cēteſim⁹ ſcḋs vſqꝫ ad cēteſimū nonū incluſiue ꝛ ad ꝓbādū dcōs dcōs articlos induxit ps ipugnātiū electionē quādā appellōnē īterpoſi tā ꝑ.d.agnetē ꝯtra quādā electionē q̄ fiebat moñ.de regu la in q̄ ipſa aſſerit ſe prioriſſaꝫ dicti ꝑorat⁹ ꝛ petebat ſe ad electionē admitti tāq̄ꝫ hñs vocē i electōe ꝛ nō dēre ꝓcedi ea ꝯtēta ꝛ hoc fuit Anno.M.cccxj.die Junij ꝛ i illa dū ſe prioriſſaꝫ nūcupabat in nulla pte dicit gr̄a ſedis aplice me diāte ꝛc̄. ꝓduxit ꝛ quādā aliā appellōnē quā interpoſuit ab electiōe iā ſcā ꝛ h̄ fuit īterpoſita.xvj.mēſis Junij ꝛ illā iurauit i forma debita.ſ.ꝓdicta oīa ꝛ ſingula vā eē inter q̄ expſſerat ſe dīu fuiſſe ꝛ eē adhuc prioriſſaꝫ canōice īſtitu/tā i prioratu noye īmediate ſpectāte ꝛ ab antiquo moñ.de regula lemoniceñ.ꝛ exn̄te de mēbris abbacie moñ.ꝓdicti ſeqꝫ tāq̄ꝫ prioriſſaꝫ poſſionē dicti ꝑorat⁹ ꝛ iuriū ipſi⁹ nactā fuiſſe rite ꝛ lrīme ꝛ adhuc eē i poſſione dicti ꝑorat⁹ gr̄a ſe dis aplice mediāte ꝛc̄.ꝛ poſtea ꝯſtituit ꝓcures tanq̄ꝫ prio/riſſa dicti ꝑorat⁹ ad ꝓſequēdā appellōnes ꝓdictas ꝛ ipaꝫ appellōnē ītimauit ꝛ īnouauit corā vicario ep̄i lemōiceñ.xvij.eiuſdē mēſis ꝛ poſtea.xviij.intimauit eā i moñ.de re/gſa oīb⁹ mōialib⁹ demū a ꝯfirmatōe ſecuta appellauit i do mo dicti dn̄i vicarij ſꝑ ſe prioriſſaꝫ appellās ꝛ hec oēs ap pellatōes ꝓducte ſunt ꝑ ꝓcureꝫ ipugnātiū allegatōēꝫ dn̄e agnetis cū ꝓteſtatōe q̄ illas ꝓducebat inq̄tū faciāt ꝓ ſe ꝛ ꝯtra ptē aduerſaꝫ ꝛ nō alr̄.mō ē i q̄ōne an aūdict⁹ obiect⁹ ſit efficax ꝛ lrīm⁹ ꝛ an ꝑ ꝓducta ſit ſufficienter ꝓbatū eo q̄ ſit efficax ꝛ lrīm⁹ euidēter ꝓbat q̄ꝛ i duob⁹ mōaſterijs vo/cē ꝛ locū tenere nō pōt.vt extra de reli.domi.ne nimia.de elec.ꝯſtōnē.ff.ḋ colle.illici.l.ij.ꝛ.C.ꝗ mil.nō pñt.l.hi q̄dē i ꝓn.li.xij.vbi magꝫ expſſuꝫ ꝛ ē tex.expſſus ꝗ hūc tex.lrīmū reddit.extra de ꝓbē.cū ſingſa.§.ꝓhibem⁹.li.vj.q̄ aūt ſit le gi le ꝓbat⁹ appet ꝑ inſtr̄a publica i q̄b⁹ ſe prioriſſaꝫ ꝯfitet ꝛ cū ſacr̄o cui abſqꝫ dubio ſtādū eſt:vt.C.de lib.ca.cui.ꝓcū de iſti.ꝛ ſub.ſub ꝯdi.ſac.l.ij.ꝛ de oī agro deſer.l.iora.ꝛ ibi no. ¶ Circa qḋ attēdēdū ē q̄ dn̄a.A.nō ſolū ꝯfeſſa eſt ſe prioriſſaꝫ nūcupādo ſed ēt ſe petēdo admitti ad eū actū q̄ nō cadit i aliā niſi i monialē moñ.in quo act⁹ ille celebrari dꝫ. Primū q̄dē ē nūcupatio ſufficiēs ꝛ ꝓbō ꝯtra eā ar.ff.de iure fiſ.ſꝫ ſi accepto.ff.ad mace.ſiqs patrēfamilias.C.ḋ ꝯtrahē.ꝛ ꝯmit.ſtipu.optimā.extra de cēſi.cū olim. Scḋm ſīlr̄ ē ſufficiēs ꝓbō.ſ.petēs ſe admitti ad eū actū ꝗ ñ cadit niſi i moniali:vt.ff.de acq.hr̄.l.ꝓ hr̄de.ꝛ l.fūā.§.ſiqs ſu⁹.ꝛ ſic obiect⁹ ē ex oī pte ꝛ lrīme ꝛ ſufficiēter ꝓbat⁹ ſꝫ hūc ob iectū nitit ps adūerſa diuerſimode tollere. ¶ Prio q̄ꝛ di/cit q̄ ꝯfeſſio illa fuit extra iudiciū ꝛ ſic nō obuiat ſꝫ h̄ rn̄ſio īnanis ꝛ fruſtratoria ē q̄ꝛ talis ꝯfeſſio iꝫ ex ea nō poſſit ſm̄ mſtos ꝯdēnatio ſeq̄ exceptio tñ oꝛit ꝛ ad ꝓuectionē dignī tatis ipedimētū.vt extra de ele.c.ꝑ inq̄ſitionē.ꝛ ibi ꝑ Jnn.ꝛ Cōpo.ꝛ de exceſ.ꝓla.q̄ꝫ ſit graue.vbi ēt ex tali ꝯfeſſione pēa ipōit. Et rō hui⁹ ē q̄ꝛ ex tali ꝯfeſſiōe ſaltē ps īcurrit in famiā facti ꝛ ſi id qḋ dicit vitatē nō hēet:vt.C.ḋ his ꝗ no.īfa.ea q̄ pf.ꝛ l.vbū q̄ q̄dē īfamia facti ſufficit ad repellēdū

a dignitate adipiſcẽda:vt.C.de dig.l.ij.li.xij.⁊.C.de inſa.l.vnica.li.x.Item ēt appet q̄ dcā ꝯfeſſio nō fuit fcā ſimplr extra iudiciū ſʒ ī iudicio qꝛ corā vicario epī lemonicen̄.vt.ſ. in ſerie facti dictū ē ⁊ ſic nō pōt extra iudiciū dici ſʒ ī iudicio:vt.ff.de iterro.acti.voluit ſtor.§.vl. ¶ Scdo dicūt in abſētia pſis ſʒ nec hoc eos iuuat qꝛ ī tali ꝯfeſſiōe ptis pñtia nō ē necīa eo q̄ qs nō pōt ea dicere aliā ꝯtradicere q̄ ſua voce dilucide ꝓteſtat⁹ ē:vt.C.de nō nu.pe.gnālr.⁊.ff.ō iureiurā.ſi duo pſoni ī ṗn.⁊ potiſſime qꝛ iſta ꝯfeſſio fcā ē corā iudice ⁊ corā notario publico q̄ tāq̄ pſona publica q̄tū ad acq̄ſitionē pſonas abſētiū repñtat:vt.ff.rē ra.ha.l.ij.⁊ ō acq.hē.l pluriū.⁊ ibi no.⁊ de curato bōis dādo ī rubro ꝓ hoc ſpālr q̄ nō ſit dña de loco vl̄ de pñtia ptis pōt īduci.l.ff.de cura.l.honores.§.fi. ¶ Tertio dicūt q̄ dcā vba in qb⁹ ſe prioriſſam appellat ſunt q̄ſi nuda ⁊ nulḡ nuda ⁊c. Sʒ nec hoc eos iuuat qꝛ ſic diſpoſitiue ſe prioriſſaʒ appellauit.Et ex hoc ꝯcludēdo ſe ad certū actū admitti petebat ergo nō pōt hic nud⁹ ſmo appellari ſed diſpoſitiu⁹ ⁊ iuris diſpōnē īducēs:vt.ff.ō pecu.le.l.vl.ꝑterea qꝛ vbi ſup ꝑterito vba enūciatiua certitudinē ꝯtinētia ꝓſumit vt ſint h̄.bñt vim diſpoſitiuaꝝ.ff.de con.l.ex hac ſcriptura.⁊ maxie vbi iſtīm interuēit.ff.de ſe.iij.l.cū qs decedēs.§.codi C.de ꝓba.auc.qd obtinet.Preterea qs dicet hūc eē nudū ſermonē q̄ ex iuſto veſtit⁹. Cū iuxta ſm doctores ſi de iuſtio pactoꝝ:vt.ff.de op.lib.⁊ de iureiur.⁊.ff.q̄ ⁊ a q̄.mān.lib.nō ſi.l.vl. ¶ Quarto qꝛ dicūt q̄ iſtā ꝑdicta recte initunt caſui.c.cū ſingſa pp illa vba ī ſcda appellōne appoſita dū ſibi dr̄ ⁊ adhuc ſuʒ ī poſſiōne dicti ꝓorat⁹ gr̄a ſedis aplice mediāte ⁊c.qꝛ illa vba eos ī aliquo nō iuuāt mltiplici rōe vna qꝛ vba illa ſunt ſimplr enūciatiua ⁊ act⁹ ꝑteriti rememoratiua ⁊ ſic non ꝓbāt:vt.C.arbitriū tutele.l.j.⁊ ibi no.cōtrariu ſqʒ indicij ſcriptura.ꝑterea ſicut no.Inno.l.c.q̄m cōtra falſaʒ.teſtiōniū notarij nō vʒ niſi ō his q̄ tūc agūt.Cōſtat aūt q̄ de gr̄a ſedis aplice nō agebat tūc ſʒ de amiſſiōe ad cū actū q̄ cadere nō poterat niſi ī moniali vt dictū ē.ſ. ergo teſtimoniū notarij ſufficiēs ē ad ꝓbādū petitionē admiſſiōis talis ex q̄ ſeqr̄ ꝓpoſitū ar.ff.de dōa.donatiōes in ṗn.⁊ ad.l.iul.de adul.q̄ſitū.j.⁊ vlt.rñſo.ꝑterea aduertēdū eſt q̄ ꝓcurator ꝓducēs inſtra ꝓducta ꝓducit ea inſtrū faceret ꝓ pte ſua ⁊ nō alr.vt dictū ē.ergo ex vtute ꝓteſtatōis ꝓducta nō ſunt niſi inſtrū ꝓ ꝓducēte faciūt:vt.ff.ō bo.li.ſi pr̄.C.ad.l.cor.ō falſis ſi falſos.ff.de aq̄ quoti.⁊ eſti.l.pe.cū ſi. ¶ Quīto qꝛ illa vba gr̄a ſedis aplice ⁊c.nō reſpiciūt iſtōnē ī prioratu ſʒ magꝭ poſſiōnē pñtē.⁊ iō dicit ⁊ adhuc ſim ī poſſione ꝓorat⁹ gr̄a ſedis aplice mediāte ⁊c.Et pōt h̄ eē gr̄a ī patiēdo nō ī admittēdo vl̄ titulū ꝯcedēdo ſicut dr̄ qꝛ multa ꝑ patiētiā tollerant ⁊c.extra de ꝓbē.cū iā oudū. ¶ Sexto qꝛ dicūt q̄ ō natura.A.nō appet qd habuit locū ī moñ.de reglā qꝛ certe hoc falſuʒ ē ⁊ ī iure ⁊ in ſcō. nō.n.dʒ ꝯſiderari loc⁹ ī.c.cū ſinglā ex corꝑali ſitu ſʒ ex aīo ⁊ exercitio eoꝝ q̄ nulli ꝯpetūt niſi hñti locū ī mōaſterio:vt ff.de cap.⁊ poſtli.reuer.nihil.de ſuppel.leg.quēadmodū. cū ergo dixerit ſe ad electionē admitti ⁊ iurauerit ſeqr̄ q̄ nō poſſit dicere ſe locū nō habuiſſe ī mōaſterio qꝛ fides eſt ꝯtra ſe hʒ:vt.ff.de iterro.acti.de etate.§.j. ¶ Alio aūt ꝑs aduerſa vult cā ve iuraſſe ⁊ ſic hr̄ ꝓpoſitū.aut vult dicere ſe iuraſſe veꝝ dū ī appellōne ſe prioriſſaʒ nūcupauit ⁊ tūc appet eā piurā ⁊ ſic īfamē.vj.q.j.infames.⁊.c.q̄cūqʒ.⁊ ſic ad dignitatē de q̄ agit̄ nō admittēda.C.de dig.l.ij.li.xij.⁊ extra de excel.ꝓla.c.inter dilectos. Nō ob.q̄ ſupuacue dr̄ q̄ ꝓbō ꝑ iſtrā oblata nō ē ſufficiēs qꝛ nō ꝓbāt eā prioriſſaʒ fuiſſe tpe electōis ſʒ pri⁹ ⁊ allegāt opiōnē Inn.extra ō ele.electō.mini.c.ꝓpoſuit.qꝛ aliud ē cuʒ qs agit̄ caſu quo pſſo ꝯplectit̄.vñ q̄ agit rei vendicatōe hʒ ſe dicere de pñti dñʒ eē:vt.ff.ō rei vē.l.ī rē actio.aliō cū qs ꝓbat qꝛ tūc ſufficit ꝓbare ꝑteritū ſicut ꝓbat̄ ſe dñʒ fuiſſe niſi ꝑ aduerſariū ꝯtrariū ꝓbaret̄.C.ō ꝓba.ſiue poſſidentis.⁊ hoc no.Archi.extra de elec.c.vt circa.li.vj.ī gl.hʒ ⁊c. ¶ Ex ꝑdictis itaqʒ appet obiectū eē ītimū ⁊ ſufficiēter ꝓbatū ⁊ ſic ñ ē ampli⁹ poſitionib⁹ vel reſpōſionib⁹ diſputādū ſʒ dicte dñe.A.

electe ſilentiū imponēdū eſt.⁊ hec eſt veritas.Oldradus.

De ſen.⁊ re iudi.⁊ de priuile.⁊ de v.ſig. ccXcIII

¶ Dẽꝝ aliqñ contra ius qd ꝑtendit ſibi ꝯpetere ordo ſci Antonij ꝯſueuit oppōi q̄ ꝑuilegiū dñi celeſtini ē ſubreptitiū ꝓ eo q̄ īformatio recepta ꝑ.d.Car. ⁊ ſnia declaratoria ꝯſuetudinis lata ꝑ cū qb⁹ dcm̄ ꝑuilegiuʒ innitit̄ fcā ⁊ lata fuerit pte de cui⁹ ꝑiodicio agitabat̄ nō citata.ī.ꝓcrhianis ⁊ religioſis nō citatꝭ.Sʒ ad hoc rñdet̄ q̄ nec citari debuerit cū.n.ageret̄ de q̄dā ꝯſuetudīe ex frequētib⁹ imo ꝯtinuatis actib⁹ introducta vtputa ex more curialiū ſeu curiā romanā ſequētiū que ñ poterat eē notoria non neceſſe fuerit ī tali īformatōe ptē aliq̄ vocari.vt extra de transla.epī vl̄ el.q̄to ⁊ ibi no.ꝑ Inn.de cohabi.cle.⁊ muli.veſtra ⁊.c.tua de filijs pſ.q̄m ī ſacris.de ap.cōſtitutis.ō elec.bone.magūtino.§.lʒ ⁊ vr̄ expſſum.extra ō ſpō.cū ī tua.⁊ no.ꝑ Inno.extra de accu.cū oʒ ī gl.vel ꝑ teſtes ⁊c.⁊ ꝑ Arch.extra de offi.⁊ po.iudi.dele.ſtatuim⁹ li.vj.rñdet̄ ⁊ alr q̄ cū ꝑ hūc obiectū īpingat̄ ī irritū ꝓceſſum ſi ī cōſuetudine q̄ aſſerebat̄ ꝓbata pp ea ex certa ſcia ſuppleuit oēm defectū qd ēt potuit vt.ff.de adop.l.adoptio ñ inſ fcā.de fideicō.lib.itaqʒ h̄ caſu extra de elec.illa quottidiana.⁊ de trāſlac.c.ij.Scdo cōſueuit apponi q̄ cardiales h̄ ꝑuilegio ſeu cōſuetudie ñ includūt̄ pp eoꝝ excellentiā qꝛ curiā ñ ſequūt̄ ſed cōſtituūt ſi ſunt ꝑs corporis ipi⁹ capitis. ¶ Ad iſtō rñdet̄ q̄ cōſuetudo lex ē ñ ſcripta vt iſti.de iur na.gē.⁊ ciuli.§.⁊ nō ſeleqāter.⁊ ꝑuilegiū lex ē ꝑuata vt.iij.di.ꝑuilegia ⁊ extra de ver.ſi.abbate.legis āt latio oēs pariter ꝯprehēdit vt.ff.de ꝑcu.l.minore in leg.§.ſi ꝓcōſularis ō teſta.tu.tutor incert⁹ in ſi.de tu.⁊ cu.da.ab his.l.ī ꝯfirmādo.C.ne liceat po.l.j.⁊ ob hoc vult dicere lex dū dic̄ iopes ⁊ locuplex ſructu ꝓuidētiſſime legis ſiliie ꝑfruant̄.C.de apochis publicis.l.j.li.x.Et ē rō qꝛ ꝓcedit ab eo q̄ ita iudicat magnuʒ ⁊ ꝑuū vt ī auc.de monachis in pri.⁊ extra de iud.nouit.Nō aūt dr̄ q̄ ñ ſequūt̄ curiā ſʒ ꝯſtituūt. Rñdeo qꝛ ꝯſtituendo ꝯſtituēdo ſequūt̄ ſicut ⁊ ciues ciuitatis ꝯſtituūt ⁊ ſeq dicunt̄ vt.ff.ō cap.⁊ poſtli.reuer.l.poſtlimi.§.captiu⁹ āt.⁊.l.in bello.§.manumittēdo ibi vt cuꝝ reo ſequerent̄ ⁊c.⁊ ibi q̄tuis nō ſequūt̄ reos vīas ⁊c.⁊ de ver.ſig.q̄ neqʒ ſequūt̄, Qō vo dr̄ q̄ ſūt ꝑs corꝑis dñi pape dico q̄ ñ tollit qn ſint curiales ꝑus curia dr̄ quodāā corp⁹ repñtatū ex curialibus ꝯſtitutū vt.ff.de fidei.mortuo.nā ⁊ iuris ē ꝑs capitis ⁊ tñ ē ēt ꝑs toti⁹ corꝑis vt.ff.de ſur.vulgarj. ¶ Preterea nos loqmur h̄ de actu q̄ exercet̄ exquo deſinūt eē cardiales ⁊ ꝑs corꝑis dñi pape ſicut dr̄ de vxore que ꝑt ſibi eligere libere ſepulturā ponit̄ in tex.rō cū electio iſta ad euʒ poti⁹ ſtatuū ꝑtineat in quo mulier ſoluit̄ a lege viri.vt extra de ſepul.de vxore.⁊ ar.ff.de ſtip.ſuo.l.vlt. ¶ Preterea qñ lex eē pēalis ſiue penā infligēs forte cardiales ī gn̄alī ſmone pp eoꝝ excellētiā nō īducerent̄ vel īcluderent̄ ar.ff.de iniu.itē apud labeonē.§.ait ꝑtor.⁊ ita loqt̄ dña Io.mo.extra de ſciſma.c.vnico.li.vj.h̄ aūt de pena iponenda nō agit̄ q̄re ⁊c. Et ꝑ hoc ꝑt rñderi ad ea q̄ ō familiarib⁹ cardialiū opponūt̄.Pōt ⁊ alia ſpālis dari rñſio vʒ q̄ tūc familiares o⁹ oꝝ ꝑuilegiū ſortiunt̄ cū ex ſubiectōe ꝑuili familiarib⁹ vſus familiariū dñis incōmodior redderet̄ ⁊ argu.ff.de iudi.ſi vo nō alo.§.legati.⁊ ſic loquūt̄ oīa iura que in ꝯtrariuʒ adducunt̄.hic āt nō ē ſic ergo ⁊c. ¶ Tertio ꝯſueuit opponi q̄ ſub noīe oblatōnʒ ñ ꝯtinent̄ illa q̄ ſibi offerunt̄ ad altare ⁊c. Rñdet̄ q̄ hoc falſuʒ ē dñs utiqʒ parēs ē inter oblatōes altaris qꝛ tūc oppoſitio vitatē hēt.x.q.j.ō his ⁊.c.antiquos.⁊ oblatōes ſimplr.qꝛ tūc lecti eg ⁊ oīa mobilia ⁊ imobilia que dant̄ eccle ſiue in eccla ſiue extra ꝯtinent̄ vt extra de v.ſi.c.cū Sauonē alā carpēſis ⁊ c.cū int̄ vos ⁊ ibi no.ꝑ Inn.ex his ⁊ alijs q̄ ſupi⁹ dcā ſīt ſic eiſ obiectōib⁹ vr̄ itēō ordis ſci Antonij plene ō iur̄ ſūdata.

De pactis ⁊ ō iureiuran. ccXCIIII

¶ Alit

[illegible]

cu[illegible] ex
[illegible] ar.c [illegible]
[illegible] ac. [illegible] ãnis [illegible]
[illegible] dubio pacta
nõ [illegible] imo [illegible] C. [illegible]
[illegible] §. [illegible] et de publica [illegible]
[illegible] §. [illegible] ad hec. [illegible] vt. [illegible] hé.
emp. & vẽ. [illegible] .l. in lege. & de damno [illegible] c.l. damni
infecti §. si [illegible] edes. & de le. [illegible] pi. [illegible]
cũ ex q [illegible] vis vẽ [illegible] diuersitas. vt. C. de [illegible] .l. [illegible] mfne.
ff. de le. ij. si duob⁹ [illegible] & l. si [illegible] & l. [illegible] in prĩ. & ibi
no. [illegible] difformitas q [illegible] vno simplex successio i
[illegible] vera m [illegible] conectio [illegible] vltro attendũt vt. C. de
secũ. [illegible] l. j. nõ par [illegible] hoc [illegible] viderí p̃sa
[illegible] inclusas ar. C. de bõis liber. [illegible] .li. pe. rñso.
[illegible] illud legale ei q alio iure vẽu eo qd an [illegible] nõ nocet
id [illegible] pdest [illegible] q h3 vt. ff. de bonis liber. si fili⁹ in
fi. [illegible] Nõ ob. iurm interpositũ q̃ nõ auget renun-
ciatõem vl̃ [illegible] ide extẽsiue s3 intẽ [illegible] uc vt ar. ff. ad treb.
titi⁹ in fi. & q no. de v. sig. a. l. ob. si pupillus. Preterea iur3
tacitã ɔdõne3 h3. si is cui iurat culpã nõ ɔmittat ar. ff. de
ver. ob. gdã cũ filiũ. & loca. & ɔduc. qro. §. inter locatore3.
Et ex alijs rõnibus per alios superius scriptis cum mo-
dico istarum suffragio. ego Oldradus.

De officio deleg. & de ap.

ccXCV

¶ Orta mã q̃õis sup canonicatu & p̃bẽda quos quõda3
Adã rigãdi in rothomagẽsi ecclã obtinebat inter Philip
pũ de maleduno i uitẽcẽ. collõi de eis auctẽ aplica sibi fa
ctẽ vt de vacãtib⁹ p mortẽ dcĩ Ade sedis aplice cappellãi
ex vna pte & dñm Theobaldũ hoc dicẽtẽ Ada3 nõ fuisse
capellanũ inficiãtẽ ex altera. Habit⁹ ẽ pcessus i p̃rib⁹ corã
executorib⁹ dcõ dño Philippo a sede aplica deputatis
gb⁹ scã narratiõe de vacatõe hm̃õi mãdatũ fuit sub his v̈
bis si p̃missa repitis v̈itate fulciri p̃dictos canonicatũ & p̃
bẽdã sic vacãtes cũ plenitudine iuris canonici &c. ɔferre
& assignar̃ curet &c. p quẽ pcessu3 plene appet de iure dñi
Philippi. ve℞ videns ps dñi Theobaldi q apta v̈itate cõ
uicit ad iuris apices & vana euagiata se ɔuertit & ĩpugnat
pcessu3 i p̃rib⁹ hĩtũ plurib⁹ rõib⁹ ad q̃s singlr̃ rñdebitur.
¶ Et p̃rio dicit q p̃rimus pcessus p dñm nouiomeñ. ha-
bitus fuit nullus. q̃r cũ eẽt sibi cause cognitio cõmissa pte
eidã non citata pcessit vt ex v̈bis rescripti appet & hoc dic̃
pars aduersa dñm nouiomeñ. ipso scõ recognouisse i re-
uocationẽ quã fecit hãc certe oppositiõem ɔcedit ps dñi
philippi & dicit q illi pcessui nõ innitit s3 pcessui secũdo
loco scõ p dictũ. d. nouiomeñ. & eius collegas seu eo℞ au-
ctoritate. Sed ɔtra secũdã similr̃ opponit ps aduersa & di
cit ipm nõ tenere q̃r p primũ fuerat dñs nouiomeñ. funct⁹
officio suo & q̃r delegatus erat non poterat se vlteri⁹ intro-
mittere l3 secus esset in ordinario. Ad hoc respõdet ps ad

[illegible]

vt. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] vel [illegible]. Et si [illegible]
no [illegible] nou [illegible]
mi [illegible] & sum [illegible]
ex caplo. extra de rescrip [illegible] li. vi. [illegible]
d [illegible] b⁹ m [illegible] is. p̃rio sic q. c. statut [illegible] 3 locut [illegible]
tis ad cãs nõ i executorib⁹ grã℞. Nõ [illegible] sic cap [illegible]
tũ. ẽ ad declarationẽ determi [illegible] tionẽ & [illegible] c [illegible]
nõnulli. in eo. ti. ergo nõ põt h̃re locũ nisi i casib⁹ i gb⁹ [illegible]
loq̃bat: vt i auc. de filijs aute nup. istru. natis i fi. S3 [illegible] d
loqt̃ solũ i iudicib⁹ ad lites datis ergo &c. Et fuit opi. Jo.
mo. & Archi. i. c. statutũ. & hãc opi. ɔtinua ɔsuctudo & iudi
cio℞ frequẽtissim⁹ ordo amplectit̃: vt. C. d vete. iure enuc.
l. j. §. & si q̃ [illegible] geo. Et si dicat̃ isti non sunt meri executores
gr̃e s3 hñt cãe [illegible] ẽ cognitionẽ ãnex [illegible] fri. S3 [illegible] ista conne
ctõe attẽdi d3 qd fauorabili⁹ ẽ: vt. ff. d tu [illegible] l. §. l. & no.
ff. q. ex cau. ma. l. nõ recte. & ẽ videre i acti [illegible] mixta q̃ magis
sequẽdo natura3 p̃sonalis eo q fauorabilior & durabilior
est q̃ realis. xxx. ãnis durat. C. de peti. hr̃. l. hr̃ditatis. & qd
p̃ncipali⁹ ẽ qd h3 se p modũ finis intẽti: vt. ff. de iniur. cũ q
nocẽtẽ. §. si iniuria hic ẽ q executor dat⁹ ad grãm nõ finit̃
morte ɔcedẽtis s3 ẽ ppetu⁹ sicut grã. vt extra de offi. & pot.
iudi. dele. si sup grã3. li. vj. rñdet̃ & alr̃ q cũ dñs papa sciẽ-
ter ɔmittẽdo nouiomeñ. & decano & cãtori p̃sic̃. de necessi
tate voluit i casu q oẽs cognoscere vellet alte℞ ad alte℞ se
alios accedere p quos vt̃ voluisse p̃si⁹ posse cognosci: vt
ff. de execu. tu. l. idẽ vlp. de re iudi. palã ɔsulebat d bo. pos.
furios. C. q admit. ad bo. pos. l. bono℞ ar. ff. de vsu. & habi. l.
plenũ. §. eq̃tij. & ad hoc accedit si papa ɔmittit cãm aliquã
cognoscẽdã mõacho nolans eum mõachũ dispẽsare vr̃ q
mõach⁹ possit eẽ iudex. vt extra de p̃uil. cũ olĩ pp q̃õnes
& ibi no. p Jnn. ¶ Tertio dicit ps aduersa q pcessus nõ
tenuit q̃r fact⁹ appellõne iterposita p pte dñi theobaldi in
curia pendente corã venerabili viro dño bertrãdo de scõ
genesio sacri palacij auditore. Ad istud rñdetur q illa ap
pellatio si q̃ fuit deserta ẽ & iõ fingit̃ nõ iterposita & valẽt
oĩa medio tpe scã ac si iterposita nõ fuisset vt. C. de tẽpo. &
repatõib⁹ appel. l. vlt. §. illud. & ff. de his q no. infa. fur §. j.
¶ Quarto oppõit q pcessus de quo q̃rit̃ fact⁹ fui iã cã
ex certa scia ɔmissa p dñ3 papã reuerẽdis p̃rib⁹ dñis pene
strino & de reblesio. Ad istud rñdet̃ p iterẽptionẽ q̃r nũq̃
aliq̃ ɔmissio ei⁹ vt iudicib⁹ vel auditorib⁹ scã fuit. & si de eo
se iuuare intẽdit ps altera pducat ipsam. & respõdebit eis.
¶ Ex p̃dictis itaq3 manifeste appet pcessu3 de quo q̃rit̃
de iure subsistere & inexpugnabilẽ esse & ex eo posse & de
bere ad cãe decisionẽ pcedi cetera suppleat imẽsa p̃sun-
ditas reuerẽdi p̃ris do. Cardi. ad cuius instructionẽ s̃mo
non fundit̃ sed vt valeat aliquãti sp stimulat̃ & pungitur.

De cõcessione prebende.

¶ De in[illegible] guilielmoni [illegible] pcessus gnā lin [illegible] acceptatōis ꝛ pui[illegible] de eccl'a de q̄ bus agit̄ pducta plene ꝛ euidēter [illegible] cat [illegible] tota qd ver tit̄ qꝛ dūs guilielmon⁹ dicit q̄ [illegible] thusalijs ꝛ scē libe rtate sunt vnū ꝛ idē bñficiū vel p vi[illegible] bñficio ex vnione ꝛ depēdētia vni⁹ ab altero [illegible] dū [illegible] im⁹ vo de rupe dicit ea eē duo distincta [illegible] cpata [illegible] puisuz p epm catur ceñ. de [illegible] te satie ad oñdendū q̄ sit ꝛ fuerit sp vnicū [illegible] sunt articuli sufficiētes ꝛ pbōnes scē de his [illegible] vz de vnitate rectoris. q̄ vn⁹ ꝛ [illegible] cāt semp vtrāqꝫ tenuit ꝛ possedit ꝛ rexit sicut vnicū [illegible] ciū qd est [illegible] im demonstratio vnitatis: vt in auc. vt in di. [illegible] me quoqꝫ suffra. §. illō tñ. ꝛ §. sequēti [illegible] ol [illegible] ff. arbo. fur. cesa [illegible] gemia. sicut ex ꝯtrario ꝯtraria re[illegible]ltat demonstratio vt ex diuersitate rectoꝝ diuersitas [illegible] puincijs qs re gūt [illegible] pio cēnt vna: vt. ff. de offi. asse. [illegible] si eādē. Et rō huius ē [illegible] cēnt ve due eccl'e duo bñficia ꝯstituētes vni nō fuissent ꝯmittēde psone qꝛ difficile ē q̄ vn⁹ duoꝝ vices sustineat: vt. ff. de pac. si pl'es. C. d assc. l. nēo. lxxxix. di. singula. xvj. q. i. p̄sbiteros. ꝛ x. q. ij. vnio. ꝛ n̄ solū pbata ē vnitas recto[illegible] pbata ē eā qꝛ eccl'a de tholsal. fcā fuit. s. p quosdā nobiles q guerrā hēbāt nō vt essent diuersitate subsistētie sꝫ sola ꝯmoditate: vt. C. de sac. san. ecc. iubem⁹ circa p̄n. ꝛ. ff. de leg. i. l. caius. §. i. ꝛ q̄ vna ꝛ eadē ꝑcuriō vt p vno bñficio ep̄o ē soluta qd n̄ fieret si cēnt duo nisi i casu sp̄ali pp paupertatē q̄ hic nō dat̄ imo dat̄ oppositū. vt extra de cē si. rōana. li. vj. q̄ vna tñ dat̄ decia sicut p vno dītarat bñficio qd nō fieret si cēnt duo diuersa qꝛ vnaq̄qꝫ dēret p se icēsū referri: vt. ff. d cēñ. forma. ꝛ pbatū ē q̄ oia q̄ pochiani ꝯsu:uerūt i pochijs ꝓprijs facere vt diuina audire oblatōēs facere dies solēnes celebrare vigilias facer̄ baptis. suscipe hec oia oēs pochiani ꝓmiscue faciūt mō i ista mō in alia sꝫ q̄ magis se offert oportunitas ꝛ hec oia idubitāter arguūt vnitatē. ar. ff. de vsu ꝛ habi. diu⁹ de dā. ifec. si finita. §. ex hoc edicto. l. qd cū claue. huic āt vnitati nihil obuiat vbi diuersitas ecclaꝝ aliquo spacio abinuicē distictarū. Sꝫ hoc de necessitate nō arguit diuersitatē i bñficijs sicut pñt eē due eccl'e spacijs distīcte ꝛ vna cathedra i vtraqꝫ cathedralis vt d metropoliberito. l. vnica. ꝛ ibi no. extra ne se. va. c. i. ¶ Scdo vr̄ p pte. d. Guilielmi q̄ a p̄ncipio pbata ē vnio duplr̄. Pmo qꝛ allata ē pbatū ē eas hitas p vna seu p vno bñficio p tps longissimū ꝛ cui⁹ ꝯtrarij mēoria nō existit hoc aūt hr̄ ꝑinde ac si vīa vnio pbata esset qꝛ ꝯstituti loco hr̄: vt. ff. de aq̄ q̄t oti. ꝛ esti. l. hoc. §. duct⁹ aq̄. d aq̄ plu. ar. l. i. §. vl. ꝛ in sum. i p̄n. ¶ Sꝫ huic oppōit̄ de eo qd no. Host. extra de vi. ꝛ ho. cle. qm̄ nōnulli. ꝛ in sum. de sup. neg. p̄la. in. i. col. vbi dicit q̄ q̄ticūqꝫ tpis diuturnitas nō iducit vnionē. Sꝫ r̄ndeo tps nō iducit vnionē sic nec oblōnez: vt. ff. de acti. ꝛ obli. oblōnū sere. §. plꝫ. C. de pac. si certis ānis. ꝛ. ff. d op. lib. l. opis nō ipositis. Sꝫ si allegat̄ solēniter fcā. ꝛ ad hui⁹ pbōnē tāti tpis obseruātia allegat̄ nō ad eā iducēdaꝫ sꝫ iductā pbādā sufficit: vt. ff. de vsur. cū de in rē v̄so. ꝛ ibi not. ꝛ no. ff. de hui. l. hominis rusticoꝝ prediorꝫ. C. cōi diui. si maioꝝ. ꝛ extra de p̄scrip. ep̄m. lib. vj. ¶ Scdo p ꝯfessionē ptis aduerse pducētis quādā vnionē factā vt dic̄ de istis duab⁹ eccl'is abiuicē q̄ āt dic̄ vnionē siue vnibis diuisionē ꝛ vnionē ipsaꝫ ꝯfitet̄ sicut q̄ dicit diuortiū p̄suppōit mr̄imōiū: vt. ff. d diuoꝝ. ꝛ repu. mulier. rei. amo. si ꝯcubina. in p̄n. ꝛ i auc. q. mo. na. effi. legi. col. vj. Cōfitet̄ ēt ps aduersa totā intētōem. dñi Guilelmōi qꝛ in p'rio suo articulo ꝛ in l'ra collatōis sue dicit q̄ eccl'a scē liberate de aqua agit̄ vr̄ vacasse vl'do p mortem dñi. B. de scō genesio ip̄i⁹ eccl'e rectoris ꝛ q̄ ptinet ad collatōem ep̄i caturceñ. ꝛ q. i. summā. ꝛ q̄ affecta fuit p gnāles pcessus ꝛ q̄ acceptata fuit ꝛ collata dño Guil. vtrāqꝫ tiue n̄ hēbis ecclam scē liberate si cū hr̄e malit vt ar. ff. de col. illic. l. i. §. vlt. ꝛ. C. q mili. nō pos. his gb⁹. li. xij. ꝛ i extrauagā. dñi nr̄i execrabilis. ¶ Ex p̄dictis itaqꝫ māifeste appet q̄ tā ex oī gnāli vnitate q̄ ex pbata depēdēda siue vnione q̄ ex ptis aduerse ꝯfessione [illegible] p̄dictarū ꝯs bñ iudicari [illegible] pro Guiliel[illegible] ꝯ [illegible] mole [illegible] p [illegible] m G[illegible] de rupe cetera [illegible] ff.

De testa. ꝛ de verb. signi.

ꝛ [illegible]

¶ [illegible] u ferrario ol[illegible] se [illegible] de [illegible] ducētas [illegible] ar [illegible] u m [illegible] nio generata ꝛ na[illegible] su[illegible] bo neta [illegible] ali[illegible] ip[illegible] i [illegible] mon[illegible] ē dcā d. stella intes[illegible] ta supst[illegible] ꝛ [illegible] d [illegible] filia [illegible] de [illegible] eēt in etate hēdi [illegible] ari [illegible] ē [illegible] i[illegible] in pdtre d[illegible] tā filiā su[illegible] i m [illegible] ouit Jo[illegible] asene ꝛ dedit ꝛ ꝯstituit [illegible] i dot[illegible] ī de bonis i[illegible] ꝑis qngētas libras ꝓcessu tpis [illegible] icet⁹ se[illegible] ueni[illegible] ad mortez suū ꝯdidit testm̄ i quo pau[illegible] de [illegible] tituit [illegible] u de bonete filie sue p pte [illegible] p o iure [illegible] pam bonete ptinēti ꝛ puner̄ pet[illegible] i f[illegible] ari[illegible] ui p iur nāe vl p q̄lcūqꝫ alio [illegible] ui [illegible] ueri[illegible] c[illegible] moni [illegible] cu. ꝛ vltra legauit [illegible] tē[illegible] milia [illegible] i[illegible] ꝛ mādauit eidē ferrari⁹ pr̄ q̄ dcā [illegible] neta [illegible] teneret se ppagata ꝛ ꝯtēta de toto [illegible] oc q̄ sibi legauerit [illegible] n̄ peteret aliu[illegible] bonis ꝛ de[illegible] is dci ferrarij p'ris [illegible] nisi legata solū [illegible] upra fecerat [illegible] ꝛ dcā boneta i ō veniret nec faceret aliqd [illegible] ra dict[illegible] ordinatōēs [illegible] uo testō ꝯdito mortu⁹ est dict⁹ ferrari[illegible] u[illegible] dcā boneta filia sua petēs sibi sol ui p hēdes dci p'ris sui dcōs mille solidos sibi legatos p dcm̄ p'rem suū ꝛ vltra petit q̄titatē dcē dotis ꝛ dcōs [illegible] milia sol. sibi legatos p dcm̄ p'rem suū ꝛ vltra petit [illegible] ui ꝛ dari dcās. ccxl. marchas argenti p dote dcē m'ris sue asserēs q̄ dcē. cc. q̄dragita marche argēti nō includ'[illegible] includi debēt in legato sibi p̄dicto fcō. ꝛ q̄ p v̄ba dci test[illegible] ipsa n̄ dꝫ excludi a petitōe ꝛ pceptōe dictaꝝ ducētaꝝ [illegible] gita marchaꝝ argēti pcurator vo pauperuꝫ seu [illegible] ville ppiniāi ꝯtra dictā bonetā asserēdo ꝓponit q̄ [illegible] neta dēret tātūmō hēre d bonis ꝛ hēditate dci p'ris [illegible] cia x. milia sol. dicte dotis sue ꝛ xxv. milia solid. sibi legatos i dcō testō ꝛ n̄ dꝫ hēre dcās ducētas q̄dragita marchas argēti dcē dotij dicte m'ris sue pp v̄ba p̄hibitoria apposita i testō dci p'ris sui vꝫ q̄ eēt ꝯtēta ꝛ q̄ nihil aliō posset petere ex p̄dictis q̄rit̄ q̄d iuris. ¶ Verūtñ p̄mittēdū ē q̄ nō q̄rit̄ de ltimo. s. an dcā boneta dꝫ hr̄e ltimaꝫ de bōis p'ris cū ipsa nō habuerit ltiaꝫ de bōis p'rnis cōputata ꝛ deducta dcā dote m'ris sue deductis legatis sibi factis p eū qꝛ eidē bonete vident̄ repugnare due ꝯstōēs perpinianē scripte i libro cōis ꝛ curie ville ppiniani que sic incipiunt. Itē statuim⁹ ac ēt ordinam⁹ ꝛc. ¶ Itē q̄rit̄ vtrū volūtas defuncti circa declaratōēꝫ testi possit pbari p duos testes. ¶ Itē p̄supposito q̄ possit pbari p duos testes. vtꝝ mr̄ admittat̄ ad testificādū i cāu isto. Et dicēdū q̄ bōeta posset petere dotē m'ris sue cui ab intestato successit nō obstātib⁹ v̄bis qbuscūqꝫ in supscriptō p'ris testō ꝑlatis ꝛ d rōnib⁹ ifrascriptis. ¶ Pmo certū ē q̄ filia p'ris creditricis erat sicut ꝛ mr̄ cui successerat. Sꝫ cū debitor creditori legat p̄sumit̄ aio ꝯpēsandi relictū: vt. ff. de le. ij. creditore d le. ij. luci⁹ ꝛ initit̄ satis de hr̄. antti. l. si n̄ ꝯpēsandi ergo de iure cōi vr̄ fundata intētio bonete. ¶ Scdo v̄ba testi huic intētis dispōni nō obstāt qꝛ pr̄ loqt̄ d filia vt filia sicut ad eaꝫ sermonē diriget qꝛ nō refert cū quo testōr de suꝑnis sui[illegible] is loqt̄. Sꝫ in genere volūtas ꝛ intētio dirigat̄: vt. ff. d le. ij. cū pat. §. dōatiōēs ꝛ l. miles in prin. ergo ei vr̄ de ca lo[illegible] quēs videt̄ eā excludere pp dotē ꝛ legata ab oī eo qd ei debat̄ vl deberi poterat vt filie ar. eoꝝ q̄ legunt̄. ff. d pac. auus. ꝛ l. si hēdi. §. nos āt i fi. ꝛ l. si tibi decē. §. si pactus ꝛ ibi plene no. Sꝫ ad dotē matris venit boneta nō vt ferrarij filia sꝫ vt extranea ergo ꝛc. ar. ff. ad treb. debitor citra fi. ꝛ de libero hoīe exhib. l. iij. §. si cū ge. ꝛ de his qbus vt indig. l. tutorē. Leges nāqꝫ iuris rō vl eqtas patit̄ eā exclusā sꝫ videri p̄ter oēm ei⁹ culpā ab eo q̄ alieno capit̄ iudicio

vt qui

vt ꝗ petat ra. vl' ex. §. hec at mē de his qui. vt indi. l. hēdē. ⁊ ad sil. ꝑꝑ veneni. §. nepris. ⁊ de testa. tu. l. ꝗ tutelaꝫ in sī. ꝑmi rñsi. ¶ Tertio legata filie relicta ṅ dotis nōie petitionē excluderēt minora fierēt ⁊ maiorē vtilitatē afferrent. ⁊ in dubio vo ꝑꝑ naturalē affectū ea interꝑtatio assumit ꝑ quā maiora legata reddant ⁊ ꝯtra ꝯfuctū ⁊ a iure attribuni sibi significatū vt. ff. ꝺ li. le. l. aureli⁹. §. titi⁹ testamēto. ¶ Quarto sub eadē rōe legauit pr̄ filie dotē ⁊. xxv. milia sol. ⁊ iussit eā ꝯtētā dote ⁊ legatis ergo ꝗ vn⁹ voluit eē in vno ⁊ ī altero vt extra de ꝯstitu. c. trāslato. Sꝫ dotē ꝗ̄ de dit nō vr̄ voluisse ꝯpēsare indebitā filie qꝛ ⁊ ṡ voluisset ṅ potuisset ar. C. de pac. ꝑmissiōe. ⁊ de pollicita. l. viii. ⁊. ff. ꝺ leg. iij. vxorē. §. pt. ⁊ qḋ ibi no. ff. de minori. l. iij. §. sꝫ ꝑterea. ergo ⁊ de altero idē sensisse vr̄ ṡ sic hr̄ ꝑpositū. ¶ Quinto ṡ vba testatoris diligēter atēdāt manifeste appet testatoreꝫ per legata voluisse filiā excludere ab eo dūtaxat qḋ sibi vt filie deberi poterat sic eī dixit per iura nature ⁊c. Que vba multa ꝑcedētiā significatā limitāt ⁊ restringūt vt. ff. ꝺ pe nu. l. nā qḋ liqde. §. vlt. ⁊ de v. ṡi. l. ṡ eū tibi fundū. ⁊ ibi no. Et ṡ dicat ꝗ testator subiūxerit illē vba vel alio quocūqꝫ mō ⁊c. que vba sunt āplissima ꝑcedētiā. Rñdet̄ vez est ꝗ ad ea dūtaxat que sunt eiusdē generis cū ꝑcedētib⁹. ff. de vino tritico ⁊ oleo lega. l. vlti. ꝑ socio ṡ adiiciat. ⁊ ꝺ le. iij. hīs me⁹ duo statue. ¶ Sexto ⁊ vlti. atēdat̄ ꝗ testator ꝑhibuit peti aliqḋ ꝑter legata ī bonis suis ꝗ āt perit sibi debitū petit qḋ ṅ ē ī bonis debitoris qꝛ bona intelligūt ere alieno deducto vt. ff. de iure dotis mulier hōs. de ver. ṡi. subsignatū. §. bona ⁊ de leg. ij. ṡiqs fuū. §. vlti. v. ī. seq. īmo magis ciuili appellatōe bonoꝝ vr̄ eē ī bonis creditoris vt ff. de reg. iu. l. ꝗ actionē ⁊ de ver. ṡi. bonoꝝ ī vlti. rñso. ⁊ fortē magis pōt dici ex bonis ħ dos cui⁹ ꝑprietas dꝫ eē filie ⁊ vsufruct⁹ p̄ris qḋ ī bonis vl' de bōis vt. ff. vi bono. rap. l. ij. §. ī hac actōe. ⁊ insti. e. §. vlti. ⁊ nulli dubiū ē ꝗ hāc dotē fuisset filia habitura quocūqꝫ extraneo hēde scripto ꝑ p̄rem. Sꝫ ea extra cēm bonoꝝ sunt quoꝝ que ꝗs hiturus ēēt alio hēde exñte ⁊ iō iniūcta restōne bonoꝝ ṅ veniūt vt ff. de le. ij. l. sequēs qḋ. ¶ Ad scḋam qōem videt̄ dicēdū ꝗ circa testm̄ triplex ꝑbatio occurrit. Aut. n. ꝗs vult ꝑbare scm̄ ⁊ tūc ṗt ꝑ duos testes ar. ff. de mili. test. diu⁹. ⁊. l. in cius. Aut sic scm̄ ⁊ tūc ꝑ septē. C. de fideicō. l. vlt. ⁊ sic no. C. de bono. pos. ṡm tab. l. ij. Aut sic sensuꝫ ꝑ aliquas ꝯiecturas puta ꝑlocutōes ⁊ alia hmōi de qb⁹ habet̄. ff. ex q. cau. in pos. eat̄ fulcini⁹. §. qḋ sit latitare. de doli exceptio. apud celsum in pri. ⁊ de le. i. ṡi hu⁹ pluriū. §. vlti. ⁊ tūc cū ħ absqꝫ dubio ꝑbari possit ⁊ dēat vt. ff. ꝺ here. insti. in tꝑe. §. quocūqꝫ. de ꝯdi. ⁊ demō. falsa. §. ṡi. de testa. tute. duo sunt tiiij. ⁊ de le. j. luci⁹ in ṡ. ij. rñsi. ⁊. l. qui ꝗ̄tā nec ī hoc sit certus numer⁹ taxat⁹ duo sufficiūt vt. ff. de testi. vbi min⁹. ⁊ no. ff. de testa. heredes pal. §. sꝫ ṡi notā. Aliqñ. n. est magna res ⁊ q̄ de sui natura iductionē magnā reqrit ⁊ paucis ꝑbat̄ sicut fama vl' infamia qꝛ lꝫ ex frequētib⁹ actib⁹ ⁊ vulgata opiniōe sine credulitate iducat̄ tñ ꝑ duos testes ꝑbat̄ vt extra ꝺ te. cū litteris. circa ꝑncipiū ⁊ no. ij. q. j. de⁹ oīpotēs. Sꝫ qñqꝫ āt ⁊ ꝑ duos testes ꝑbat tres affuisse cōdito instrumēto vt. C. de fide instru. ꝯparatōes. ⁊ in codicillis pōt declarari nomē scripti heredis. vt. ff. de hr̄. istit. asse. ⁊ de ꝯdi. isti. istitutio talis cū ṡi. ¶ Ex ꝑdictis rñdeo ad tertiā qōem. s. ꝗ ad hoc ꝑbādū mulier admittat̄ qꝛ ꝑhibita ṅ inuenit̄. vt. ff. de testi. l. j. ⁊. l. ex eo. ⁊ de test. q testō. §. mulier. Ad illud vo ꝗ q̄rit̄ ad qōem q̄ q̄rit̄ de fructib⁹ videt̄ dicēdū ꝗ fruct⁹ saltē a tꝑe mortis patris peti pñt nō quasi fruct⁹ sꝫ q̄si res dōtata vt. ff. de ali. ⁊. cibo. leg. cū vn⁹ §. j. ⁊ ꝑ hoc. ff. de iure do. l. vlt. Sꝫ in ꝯtriū monet suspitio vsurarij ꝯtract⁹ qꝛ de iure deberēt ī sortē ħ cāu alas ꝯputari. vt. ff. ꝺ sol. titia ⁊ qꝛ accedit ad morā solutōis pecunie vt no. ff. de ac. ēp. ⁊ vē. iul. §. ibidē po. ⁊. C. de vsu. cū allas. ī hac opiniōe vr̄ Inn. ⁊ expsli⁹ ħ extra de vsu. salubrit̄ ī ṡi.

De procu. ⁊ de dolo ⁊ cō tumacia. ccXcVIII

¶ Pro fundamēto eiuꝫ dicēdoꝫ ē sciēdū ꝗ artūg. tanq̄ intrusus fuit monit⁹ ex ꝑte dñi pape ⁊ eius spāli mādato ꝗ ecclaꝫ stabilie. in q̄ se intruserat dimitteret ⁊ dño Jo. de cabilione ꝑ aplicā sedē ꝑuiso libere relaxaret cui monitioni cū nō obediret ex mādato eiusdē dñi pape ꝑsonalr̄ ad curiā ē vocat⁹ ⁊ vtrāqꝫ ꝑcessus tā monitōis q̄ citatōis ꝯtinet pēas excōicatōis inhabilitatis ⁊c. vt ī dictis citatōe ⁊ monitiōe pleni⁹ ꝯtinet̄ mō cū petat̄ declarari q̄ in penas ꝑdictas iciderit. ⁊ ꝗ ꝯtra cū aggrauent̄ ꝑcessus ad hoc impediēdū ꝯparet corā ꝑṅitate vr̄a cui dictū negociū ē ꝯmissuꝫ dño Ambro. de Mediolāo dicti artūgi se ꝑcurēꝫ asserēs cū ꝑcurio corā ꝑṅitate vr̄a ꝑducto ⁊ nō offerēs se defensioni petit copiā actoꝝ. Querit̄ an admitti dēat. Et vr̄ ꝗ ṅ ex duob⁹ vꝫ ex cāe natura ⁊ ex mādati forma. Ex cāe natura q̄ talis ē vt ad eā ꝑcurator admitti nō dēat qꝛ artūgus ꝑsonalr̄ ē citat⁹ ergo ꝑ ꝑcurēꝫ admitti nō dꝫ vt. C. de ꝑcu. l. peccūarijs ī ṡi. ⁊ de cad. tol. l. j. §. ne āt hoc in. v. ṡi vo talis. extra de offi. ⁊ pot. iudi. dele. qm̄ aplica. §. his aūt. ⁊ ꝺ iudi. iure eē ambiguū ṅ vr̄ li. vj. ⁊ de dolo ⁊ ꝯtu. cū dilecti. circa mediū. ¶ Ex forma appet ꝗ nō ē sufficiēs qꝛ nō est negociū electōis ⁊ ꝯfirmatōis q̄s ꝑtēdit ad qḋ erat citat⁹ ⁊ vbi ꝗs nō pōt ꝑ se venire saltē ꝑcurēꝫ ad cāꝫ istructū mittere dꝫ ar. ff. de mlo. paꝑ. crnli. ⁊ ꝺ diuer. ⁊ tēpo. ꝑscri. l. ij. ⁊ in. d. c. cū dilecti. ꝑsertiꝫ ī cāis electio. vt extra de elec. in dēnitatib⁹. §. porro. in. ij. rñso. ꝑꝑ piculū qḋ ī eadē vacatōe vīat in eo. n. q̄ sit. ⁊. c. cupiētes. in ꝑn. ⁊ extra de ap. oblate. §. pe. īmo ēt ī alijs ē idē vbi ꝑparet̄ lōgū ipedimētū sic hic allegat̄ ar. ff. de iudi. ṡi lōgi⁹ in ꝑn. extra de app. ex pre. ⁊ ibi no. ꝑ Inn. ī gl. signata sup vbo vl' tui ⁊ clari⁹ ꝑ gl. or. ī. d. c. cū dilecti. in ṡi. glo. signate sup vbo rñsale. sane hic nō allat artūg⁹ ꝗ velit ꝑ seipꝫ cāꝫ agere īmo hꝫ ꝑ ꝑcurēꝫ sꝫ dicit ꝗ nō audet mittere istructū. hic āt expsse ꝯtradicit sibi qꝛ sic mittit istructū tñ ad ea q̄ ī ꝑcurio ꝯtinent̄ ita potuit ⁊ ad totā cām. vt extra de elec. c. bōe mēorie magūtino. §. pe. de app. ꝯstitutis. ⁊ in. d. c. oblate. ⁊ atēdat̄ ꝗ non solū dicit ꝗ nō audiet mittere īmo temerarie asserit qḋ nec missum tenere ꝯtra legē. C. ꝺ his ꝗ ꝑ me. iudi. nō app. l. j. ⁊. ff. qḋ me. cā. l. nō est verisimile. Et sic appet manifeste ꝗ talis ꝑcurator nō est ad aliqḋ admittēdus. Et ṡi dicat̄ manifeste ꝗ talis ꝑcurator nō est ad aliqḋ admittēdus. Et ṡi dicat̄ ꝗ admin⁹ ad excusandū ⁊ excusatū ꝑbādū dꝫ admitti. Rñdet̄ īmo nō dꝫ qꝛ ṡi formā mādati diligēter aduertas mãifeste dicit artūgus ꝗ ꝑ alias vias nō suspectas venire nō potuisset lꝫ nō sine dispēdiosis sumptib⁹ alias ⁊ nihil qdē facere debuit. Unde excusatio nulla est. ff. ṡiqs cau. l. ij. §. pen. ibi aut quid ṡi tempestas ⁊c. Repulso igit̄ ꝑcur. artūgi cōtumacia ⁊ intrusi in toto remanet paternitatis nostre officiuꝫ liberuꝫ vt possit ad ea que petuntur iuste procedere.

Ut lite pē. nihil inouetur. ccXCIX

¶ Quidā Hugo morseli nōie exñs rector cuiusdā ecclesie curate ꝑpositurā dignitatē ac curā aiaꝝ hñtē a dño nostro Joāne ipetrauit ⁊ statiꝫ cū fuit assecut⁹ possiōnē dcē ꝑpositure ecclam curatā quā prīs tenebat cū titlo ꝑmutauit ꝗ qdē titi⁹ post ipsaꝫ ꝑmutationē ꝑdictā ecclam curatā vsqꝫ ad tꝑs mōtis sue tenuit ⁊ possedit quo mortuo duo clerici dici a dño nr̄o Joāne gratiā obtinētes de bñficio cū cura vel siue cura vno ī gratia spāli alio ī forma cōi dicūt dictā ecclaꝫ curatā vacasse ꝑ mortē illi⁹ cū quo ꝑmutatio hui⁹ facta fuit ⁊ lite se vn⁹ ꝯtra aliū sup dcā eccla ī rōana curia litē moueret q̄ mota vel īcepta qdā Aymeric⁹ nōie asserēs dictā ecclaꝫ vacasse ꝑ collationē ⁊ executiōeꝫ āndicte ꝑpositure a dcō dño nostro Joāne ꝑdcāꝫ ecclaꝫ ipetrauit nec curauit facere mētionē de lite ꝑdicta ī supplicatōe sua sed tātūmō de possiōne facti q̄rit̄. An talis ipetratio valeat dicte litis depēdētia nō obstāte. Et ē dicēdū de iure ꝗ talis ipetratio vꝫ nō obstāte litis actirrnitate qꝛ nō ē circa qḋ papā retraxisset a gratia īmo ad eā ꝯcedēdā forti⁹ fuissꝫ induct⁹ eo ꝗ talis videt̄ eē ꝯfiucta ī collusionē ꝑtātis romā.

pōtificis q ſolus pōt talia bñficia reſeruata ꝯferre de facili
vt no.i ſiñ Ho.extra de p̄bē.i.c.relatū.⁊ eo.ti.i.c.dilectꝰ.⁊
Inn.extra de trāſac.ex lr̄is aliogn inuēta eēt via claudēdi
circa talia ptātē pape ꝯtra.l.ff.ð trāſa.cū bi.§.ſi cū lis.⁊ ad
carbo.l.j.§.ſ; ⁊ ſiqs.nuſq̄ em̄ ꝑꝑ litē īter duos pēdētē d;
tertiꝰ īpediri quo minꝰ ſuo iure vtat̄.vt.ff.de vſufru.cu/
iuſcūqꝫ.§.j.¶ Scd̄o electio pria que dr̄ eē inutilis nō p̄
ſtat īpedimētū electōi ſcd̄e vt extra de elec.c.reſcriptū; ad
finē.i.c.ꝯgregato. Et ad hoc ꝯcludit.d. Guid.de abaiſio
⁊ dn̄s.A.ꝙ qd̄ ſeu lis q̄ nulla ē nō d; alteri nocere ſi de ea
nō facit in impetratōe ſua mentionē vt expſſe no.extra de
ꝯceſ.p̄bē.in.c.j.ſuꝑ v̄bo impedire li.vj.Ad idē; facit.ff.q
ſatiſda cog.l.quotiēs ⁊ eo.ti.l.de die.§.j.⁊.§.ſi ſuus.⁊ de
edē.l.ij.in fi.p̄mi rn̄ſi.⁊ ad vell.l.q̄uis.§.ſi couenit ⁊ qd̄ cu
iuſcūqꝫ vniuerſitatis.l.j.§.pe.⁊ ſiqs in ius vocatꝰ nō ierit
l.j.¶ Tertio dico ꝙ qn̄cūqꝫ aliq duo litigāt de aliqua re
neuter litigatoꝝ impedit̄ nouū ius a tertio q̄rere. Nec.n.
illud ius nouū dici pōt vicio litigioſi affectū vtpote ī iudi
cio nō deductū vt pbat̄ extra de re iudi.abbate.lib.vj.⁊ h̄
no. Inn.⁊ meliꝰ Cōpo.extra ð ꝯſti.c.cū martinꝰ ferrariē.
in fi.⁊ de h̄ ē caſus expſſus.ff.de liti.l.j.ꝑ Hoſt.¶ Quar
to ⁊ vltio dico ꝙ qn̄ aliqs petit vel impetrat aliquā rē de-
ductā in iudicio īter aliquos ſuꝑ certo iure nō ob. tertio
petēti vl̄ impetrāti ſuꝑ alio iure meliori qd̄ gdē ius nōdū
extiterat deductū in iudicio vt.ff.de exce.rei iudi.l.ſi mr̄
§.eadē.⁊.l.⁊ an eadē.§.actōes ſiqs cau.l.q aūt nouo p̄uile
gio. Nec.n.pbibedꝰ ē aliqs lite pēdēte aliqd̄ ius ſeu re;
impetrare dū tn̄ fiat ſine p̄iudicio iuris alieni.vt not.Ho.
vt lite pē.nihil innouet̄.c.j.⁊ de appel.c.ſignificāte.Suf-
ficit.n.ꝙ n̄ interſit alicuiꝰ ar.ff.ſi ſui.vē.l.loci corpꝰ.§.i cō
feſſoria.⁊.l.ſe.§.ſ; ſi q̄rit̄. Nā qn̄ aliqs impetrat aliquā rē
ſeu ius qd̄ dn̄o nr̄o pape ꝯpetit ī nullo facit p̄iudiciū alijs
impetratio talis q2 ꝑmiſſum ē cuicūqꝫ rē ſuā facere melio
rē ſine p̄iudicio alioꝝ ⁊c.vt extra de p̄ſcri.audiuj.⁊ de offi.
ordi.c.dilectꝰ.§.pe.⁊.C.de ſui.⁊ aqua.l.p̄ſes.⁊.ff.ne qd ī
loco pub.l.ij.§.merito.⁊.l.ſiqs a principe. Nec ob.c.ij.vt
lit.pen.li.vj. Nec cle.j.eo.ti.q2 in vtroqꝫ illoꝝ pbibet̄ im-
petrare ius qd̄ vacare dicebat̄ ꝑ mortē vniꝰ ex litigatoribꝰ
Nec mirꝝ q2 illud erat in iudiciū deductu; qd̄ adhuc ꝑꝑ
ſupſtitē cām pſequētē durabat ⁊ ſic erat litigioſu; vt.ff.ð
rei vēdi.vtiqꝫ.⁊ de ſol.l.ſi ſuꝰ ⁊.C.de aſſer.tol.l. vlti.i fi.⁊
hoc mō ſoluerūt qdā ꝯtrarietatē que ſignat̄ inter decreta
les.extra de ī integ.reſti.cū veniſſent.ad fi.⁊ extra de arbi.
ex pte.⁊ ibi no.ꝑ Inno.in vlti.gl. Aut qs igit̄ lite pēdēte ī
petrat aliqd qd̄ cedit in p̄iudiciū iuris alteriꝰ litigatoris ⁊
nō t; impetratio vt extra vt lite pēdēte ꝑ totū ⁊ marie i.c.
vlti.⁊ de teſti.c.cām.que v̄tit̄ ð p̄ui.dudū.C.vt lite pēdē.
vl̄ poſt ꝓuoca.nemini liceat ſupplicare.l.ij.⁊ in auc.ī me-
dio litis.nō fieri ſacras iuſſiōes in pri.col.viij. Aut īpetrat
aliqd qd̄ quātū ad ius n̄ cedit in p̄iudiciū iuris alteriꝰ liti
gatoris.impetrat tn̄ ius iā ī iudiciū deductū ⁊ adhuc ma-
nēs ī iudicio ꝑꝑ ſupſtitē pſequētē ⁊ n̄ t; ne ſupſtiti proſe-
quēti nouꝰ aduerſariꝰ ſuſcitet̄ vt extra ne lite pendē.c.j.⁊
ij.lib.vj.⁊ q2 hoc eēt q̄ſi q̄dā ſniam ferre ſuꝑ iure ſupſtitꝫ
ꝯtra legē.C.ad.l.cor.de fal.vbi falſi ⁊ q2 impetrās vr̄ tale
ius litigioſum. Aut impetrat aliqs aliqd qd̄ nullo mō ce-
dit ī p̄iudiciū iuris litigatoris. Nec impetrat ius in iudi-
ciū deductū ſ; quoddā ius tertiū a iure ð quo litigat̄ dio
paratu ⁊ a tertio ⁊ hoc cāu t; impetratio. Nec ē dat̄ rōe;
q̄re dēat īpediri ⁊ h̄ cāu ſupiꝰ allata vendicant ſibi locu;

De priui.⁊ de verb.ſigni.

CCC

¶ Fcm̄ tale ē. Magro milite domꝰ de calacrana ⁊ eiꝰ fra-
tribꝰ ordis ciſterciē.a ſe.ap.ē indultū vt gaudeāt oībꝰ p̄ui
legijs īmunitatibꝰ ⁊ libertatibꝰ abba.ciſterciē.⁊ alijs abba
tibꝰ ⁊ frībꝰ ab eadē ſede ꝯceſ. Subſequēter magro ⁊ fra-
tribꝰ domꝰ de mōteſia ordis calacrane in ſui fundatōe a ſe
de aplica ē īdultū vt ipſi magr̄ ⁊ frēs ꝑpetuo gaudeāt om
nibꝰ priuilegijs ⁊ ſingulis īmunitatibꝰ ⁊ libertatibꝰ dictis
magro ⁊ frībꝰ de calacrana ⁊ ꝙ dicti magr̄ ⁊ frēs de mōte
ſia gaudeāt ⁊ gaudere ⁊ iuuare ſe poſſint oībꝰ ⁊ ſingulis
priuilegijs libertatibꝰ ⁊ īmunitatibꝰ dictis abb.ciſterciē.⁊
eiꝰ abbatibꝰ ⁊ frībꝰ ab eadē ſede ꝯceſ.ſicut gaudēt magr̄ ⁊
frēs de calacrana p̄dicti. Vr̄ mihi claꝝ ius ꝑ magro ⁊ fra
tribꝰ de mōteſia ꝙ gaudere debeāt p̄uilegijs libertatibꝰ ⁊
īmunitatibꝰ abbatū ⁊ frē; ordis ciſterciē. ¶ Et ad fundā
dū iſtā ꝯcl̄onē allegabo prīo circa materiā qōnis ⁊ poſtea
circa formā. Materia qōnis nr̄e ē de p̄uilegijs libertatibꝰ
⁊ īmunitatibꝰ iſtis magro ⁊ frībꝰ ꝯceſſis. ¶ Circa materiā
ꝯſiderāda ſunt mlt̄a. Cōſiderādus enī; ē multiplex fauor
circa p̄ncipis libertates bñficia ⁊ p̄uilegia ī genere ⁊ ꝯſide
rāda ſunt inſuꝑ aliq̄ circa p̄uilia iſtis pſonis ꝯceſſa ſpecifi
ce. ¶ Prīo nāqꝫ ē ꝯſiderāda ī bñficijs p̄ncipis largiſſima
īterp̄tatio ē faciēda.ff.de ꝯſti.p̄n.l.fi.ad muni.l.j.ff.de iure
īmu.l.iiij.C.de bo.va.l.ſi qn̄.li.x.extra de priuil.c.q2 circa.
de v̄.ſig.c.oli;.de dōa.c.cū dilectꝰ.ij.q.iij.c.ſi.i fi.xvj.q.j.c.
frater nr̄.xvj.q.ij.c.viſis.cū ſuis ſimi.⁊ id̄ alibi dicit tex.pul
cher.quē ꝑ abſurdū ꝑ quā temerariū ſit noſtra; libertatē
aſtuta īterp̄tatōe nō ad augmētū ſ; ad diminutionē ꝯuer-
tere.C.de agētibꝰ ī rebꝰ.l.hac ſaluberrima.l.⁊ ibi no.ī glo.
¶ Qd̄ priuilm̄ ē extēdēdū ⁊ nō ſolū quo ad res ē extēſio
īterp̄tāda ꝑ iura ſupiꝰ allata. Sed ēt quo ad pſonas q2 ad
vxores liberos ſuos colonos dōeſticos ⁊ ſubiectos.C.de
comi.ꝯſiſto.l.viros ð pri.ſacro.ſcri.l.i ſacris.§.ſi vo.li.xij.
⁊ nō ſolū ad deſcēdētes ſ; ēt aſcēdētes vt in.d.l.i ſacris.j.
rn̄ſo.⁊ ibi ī glo.C.de p̄uile.ſcho.l.quotiēs.de caſtrē.pec.l.
hi q.li.xij. ¶ Itē nedū ē extēdēdū p̄uilm̄ quo ad res ⁊ ꝑ-
ſonas ſ; quo ad tp̄s.priuilm̄ enī ꝯceſſu; alicui rōne officij
ſeu dignitatis nō ſolū durat durāte officio vel dignitate ſ;
etiā eo finito ⁊ depoſito ad eū extēdit̄.C.de excu.mu.l.eā
legē.li.x.C.de p̄fec.pre.⁊ magro.mili.l.j.⁊.ij.C.de magris
ſcri.l.j.⁊ ibi glo.p̄.comi.ꝯſiſto. Archi.l.j.de ſilētia decurio
nes.li.xij.cū multis ſi. Itē nedū ē extenſibile p̄uilm̄ ad res
pſonas ⁊ tp̄s ſ; ēt ad modū agēdi q2 p̄uilm̄ forte nō h; lo
cū nō in defendēdo ſ; ēt agēdo ⁊ aliū nō īpugnādo vt reꝰ
ſequat̄ forū actoꝝ.C.de cō.ꝯſiſto.l.ij.li.xij.C.de ſumma.l.
qcūqꝫ.li.xj.de agē.i re.l.ſi.in.h̄.li.xij.⁊ nō ſolū ē extēdēdū
p̄uilm̄ quo ad res pſonas tp̄s ⁊ modū agēdi ſ; ēt quo ad
oīa genera cāru; q2 quo ad ciuiles ⁊ quo ad criales.C.de
agēdis ī rebꝰ.l.eo.⁊ de re mili.l.cācellatores.circa fi.⁊ de
ſilētia.ne ad diuerſa cū ibi alleg.li.xij. ¶ Ex iſtis ergo ſatꝫ
conicit̄ ꝙ ī libertatibꝰ p̄ncipis circa bñficia ⁊ p̄uilia ꝯceſſ.
v̄ſat̄ magnꝰ fauor quo ad eius mlt̄iplicē extēſionē nō ſolū
v̄ſat̄ fauor quo ad ſui exceſſionē vt pbat̄ ſ; ēt quo ad ſui
īmutabilē durationē q2 l; iura etiā tolli poſſint ꝑ reſcriptū
p̄ncipis ex certa ſcia.ff.ð excu.tu.l.idē vlpianꝰ vel ex mera
liberalitate nullis petēte.C.de peti.bo.ſub.l.j.in fi.vel ſaltē
cū cl̄a nō obſtāte adiecta.C.ſi ꝯtra ius vel vti.pub.l.oēs.⁊
ibi no.ꝑ Cy.⁊ alios.C.de aq̄duc.l.oīs ſuitꝰ in prin.cū ſua
glo.li.xj.q̄tūcūqꝫ ſit ī ꝯſuetudīe roborata ſic ītelligit̄ gl.mi
rabilis poſita.C.de colla.dōa.l.j.li.x. Libertates cū multū
p̄uilegiate ſunt nec reſcripto tollunt̄.C.de metatis.l.ſi.i fi.
de ſilētia.l.decuriōes.i p̄n.li.xij. Nec ēt mera libertate.C.
de loca.p̄di.ciuili.l.p̄dia.li.xj.ð coartali.⁊ cōi cuſto.l.qſqs
li.xij.vbi loqt̄ de p̄uilio imo plus dicit ꝙ p̄uilm̄ nō pōt tol
li ꝑ impialē rn̄ſu; q̄cūqꝫ adiectōe ē valde mirabile ⁊ extra
neū.C.de diuer.p̄.vr.⁊ ruſt.l.ſi.li.xj.⁊ alibi dr̄ ꝙ nec prag-
matica ſanctio nec ſnīa eminētiſſime p̄fectur̄ nec aliꝰ qcūqꝫ
modꝰ excogitatus p̄t valere ad tollēdū id ꝙ ibi ſtatuit̄ ī p̄
uilegiū.C.de decur.l.ſi.§.vl.li.x. ¶ Ex p̄miſſis patēt mlt̄e
ſingulares p̄rogatiue p̄uilegioꝝ ī genere ⁊ id̄ ſunt fauores
eiſdē multiplices imponēdi ſ; ē ī ſcō nr̄o ſpecifice. Vltra
p̄miſſa ꝯſiderāda ſunt aliqua ſpālia que ꝯcluſiōe; p̄dictā
approbāt ⁊ inducūt. ¶ Cōſiderādū ē.n.ī ſcō nr̄o ꝙ agit̄
de p̄uilegiis religioni ⁊ religioſis pſonis ꝯceſſis ⁊ id̄ ſi ī p̄
uilegijs pſonis p̄uatis ⁊ pphanis ꝯceſſis ſit fauor adhibē
dus ꝑ ſupiꝰ allegata multo magis p̄uilegiis religioni ⁊ pſo
nis religioſis ꝯceſſis q2 ſumma ē rō q̄ pro religione fac̄.ff.
de religio.⁊ ſump.fune.l.ſunt pſone in fi. Et p̄ſertim iſtis
religioſis

religioſis q̄ ſūt milicie ad expugnatiões infideliū ꝛ dei offitiū aſcribunt. Dicit.n. impator bis nře bñiuolētie liberalitas debita ɔtribuēda ē q̄ nře quodāmō maieſtati aſſiſtere vident. C. de magiſ. ſacri. pal. l. vnica in pri. li. xij. multo igit magis iſti q̄ dcē maieſtati aſſiſtere vident exponētes vel pati ad exponēdū ſe ɔtinue morti ꝛ expugnatiōi īfideliū ꝓut dicit tex. q̄ p̄ſto ſemp ſunt actib⁹ quos ītētos ꝛ erudi tos itinep̄ plurimos ꝛ expeditionū difficultas exercet. C. de caſtrē. oium pala. peculio. l. vnica. li. xij. Si.n. īmunitatib⁹ ꝛ p̄uilegijs digni ſunt quos lateris impialis comitat⁹ illuſtrās. C. de ppoſi. librap̄. l. j. li. xij. multomagis hi q̄ celeſtis impatoris ēt ɔtinue cominant vt pulchre dicit tex. loquēs de p̄uilegijs eop̄ q̄ ad expugnatiōem infideliū ſe ɔuerūt. Sane iuſto iudicio celeſtis impatoris obſeqjs inherētes ſpāli dicit p̄rogatiua gaudere. ꝛ not. vbū iuſto iudicio q̄ ſic ē e debito. extra de iudicis. c. ad deliberādū indeciſo q̄ plene recitat Hoſt. ibidē in lectura ꝛ bñ pñt iſti dici celeſtis imperatoris obſeqjs inherere q̄ ꝓut pulchre dic text. nō ſunt illi q̄ vano gdē militis noīe lucra ſectāt ſ3 q̄ vtilitudinē officij ſolicitudinis debitis execont. C. de ɔcordā. fi. ꝛ co. l. per illicitū li. xij. ꝛ quos ſepe ſena picula ꝛ vite ſtrendū renūciatio ad memoriā gradū pduxit. C. de p̄nci. agē. in re. l. p̄ſeceps. p̄uilegia.n. data celeſtis p̄ncipis obſeqjs inherētib⁹ p̄uilegia vident p̄ncipalr ēē ppria maieſtatis vt pulchre dicit tex. de p̄ncipe terrene. C. de ppoſi. ſacro. ſcri. l. pe. li. xij. cū igit p̄uilegia iſtis ɔceſſa videant ēē ppa dei cui īſiſtūt obſeqjs valde vident fauorabiliter extēdēda q̄ nedū ex gr̄a ſ3 ex debito iuſtitie ſ3 ſedes aplica p̄uilegia talib⁹ impita ē vt ſupius ē pbatū ergo ꝛc. ꝛ hec dcā ſufficiāt circa materiā3 q̄ōis. ¶ Iā venio ad formā q̄ōis. q̄ bñ ɔſiderata. Vr mihi q̄ euidēter imo ſequit neceſſarie ɔcluſio ſupradicta. Ponit.n. ī forma q̄ōnis ppoſite q̄ iſti de mōteſia ſunt ſubiecti magro ꝛ frib⁹ de calacrana ꝛ de ordīe eorūdē ꝛ p̄ ɔn̄s pōt dici q̄ ad eos vt ſubiectos eēnt ēt tacite a iure dcā p̄uilegia diriuāda p. l. C. de comi. ɔſiſto. l. viros. de pri. ſacro. ſcri. l. i ſacris. §. ſi nō cū alijs ſupi⁹ allegatis. tū q̄ hic nō īngrim⁹ de p̄uilegijs p medīū alteri⁹ magiſtri de calacrana iſti magro ꝛ ɔfratrib⁹ de mōteſia vt ſubiectis a iure tacite dirināādis ſ3 de expſſe directe nō per obliquū eiſdē de mōteſia ɔceſſis interp̄tādi inde multoſorti⁹ ī hoc caſu fauorabilior ꝛ latior ē faciēda īterp̄tatio ꝛ intelligant oīa ꝛ ſingla p̄uilegia abbatis ciſterciē. eiuſdē īmediate ꝛ directe ɔceſſa. ¶ Preterea ponit in forma q̄ōnis q̄ indulgētia tā pēla ſcā illis ō calacrana q̄ ſcda ſcā illis de mōteſia fuit nedū generalis imo vniuerſalis ꝛ ſic ē vlr intelligēda ꝛ nihil vr exceptū generale nāq3 dcm̄ gnāle gnālr h3 intelligi. ff. de publi. l. de p̄cio. ff. de le. p̄ſl. l. i. §. generalr. ff. vi bono. rap. l. ij. §. hoies. ꝛ. ff. de iniu. ītē apud labeonē. §. generalr cū multis ſimilib⁹ ꝛ dicit text. hoīs.n. legatū v3 in genere orōnis ɔpēdio ſingulos hoies ɔtinet ff. de le. ij. l. iij. ei⁹. §. duop̄ ī fi. ꝛ multomagis vltra q̄ q̄ oē dic nihil excipit. ff. de penu. le. l. ſigs. de leg. iii. l. hēs. §. vl. q̄ quotiēs ſignificatio ſumit ex vniuerſo ſi aliqd ſit falſu3 ex de ɔtētis totā orōnē falſa3 facit tex. ꝛ gl. ff. de reb. dub. l. ſi his q̄ ducēta. §. vlti. ꝛ no. gl. de legit. tut. l. ſtimos. §. ī legis. ꝛ iō vr alibi q̄ō tūc ñ q̄rit an p̄allegata veniāt ī reſtōe fideicōmiſſi. Diſtinguit an p̄mo leganit ꝛ poſtea rogauit aut ecōtra vt no. gl. ff. ad treb. l. marcel. §. qdā ex diſp̄ibus ff. ad. l. fal. l. titia. C. de fideicōmiſſ. cū vir. ꝛ hoc vep̄ qñ fideicōmiſſum ē ſimplex vbi vo fideicōmiſſu3 ē ſcm̄ cū ſigno vli diſtributio vt oē vl q̄cqd tūc ſdiſticte tenēt oīa p̄allega. ſiue añ ſiue poſt q̄ q̄ oē dicit nihil excipit. ff. de le. ij. cū pr. §. fi. Dicūt ibi notāter doctores q̄ dña.n. eſt inter oē ꝛ totū q̄ totū deſignat corp⁹ īegrū ꝛ ex partibus integratum nō q̄ verificetur in partibus. Sed oē eſt nomē collectiuū ꝛ diſtributiuū q̄ō deſignat idiuidua vt verificetur ī eis ſicut no. glo. ff. in ꝓhemio in prin. vult dicere verbum deſignatiuū corporis integri nō verificat ex partibus ſed ex toto in egro vt grex pōt ēē meus l3 ſingulr oues non ſunt mee. ff. de rei ven. l. j. §. fi. ff. de le. ij. l. grege. ¶ Idem

ſigs poſſideret ſingulas res. ff. de vſufru. l. cū q̄ edes. ſ3 aliō in vbo vli diſtributio q̄ illud diſtribuit ī ſinglares ꝛ viſitat ī eis ꝛ ī vno ſinglari falſo totū vle falſum vt. ſ. ꝓbat. ꝛ ff. de fideicō. l. grege. §. auctore ꝛ iō legata ſimplr lana nō venit lana tincta ſ3 adiecto ſigno vli debet cuiuſcūq3 coloris. ff. de leg. iij. l. ſi cui lana. ff. de argē. leg. l. pediculis. §. ī hedo. ¶ Et ē attēdēdū q̄ ī caſu nro ī forma indulgētie ſcē iſtis de mōteſia nō ſolū fuit dñs papa vſus ſigno vli diſtributio dicēs oīa ſ3 appoſuit ſinglaria diſtributa dicēs oīa ꝛ ſingla ſicut ponit ī. c. vt circa. extra de elec. li. vj. ꝛ ſic apparuit īētionē ſuā magis larā ꝛ latā q̄ voluit oīa cōp̄hēdi ꝛ nihil excipi ar. illi⁹ q̄ō legit ꝛ no. extra de p̄bē. q̄nis ī fi. li. vj. Et p̄ſertī3 ī ſcō nro vbi ſigno vli adicit deſignatio certa ꝛ relatio ad certa q̄ vr oīa priuilia ɔceſſa tali ꝛc. ꝛ ſic vr pinde tm̄ ac ſi oīa priuilia ſpecifice ꝛ ſingulr deſignarent ꝛ ac ſi de ſingulis p̄uilegijs eēt ſcā ſinglaris ꝛ ſpecifica indulgētia. ff. de v. ob. l. titio. §. fi. ꝛ l. plib⁹ ī p̄n. ¶ Preterea ce. tū ē q̄ illi de calacrana hñt oīa priuilia libertates ꝛ īmunitates ordis ciſterciē. ꝛ ſic arguo ſic aut illi de calacrana ū hūerūt alia priuilia eiſdē ſpālr ɔceſſa. Aut ſic. ſi non tūc q̄ nulla alia hūerūt op3 ō neceſſitate q̄ oīa alia priuilia i3 aſo nō trāſirēt ad illos de mōteſia trāſſerant ſicut vr alibi q̄ ī legato vli nō veniūt debita. Nec ea q̄ ad mercē diſponūt. ff. de le. iij. ſi ea meuis. de le. ij. l. caius. de vſu fru. leg. l. generali. §. vxore. cū multis alijs. Vbi vo nulla ſunt ī p̄imonio legāte niſi talia tūc oīa veniūt. ff. de aur. ꝛ argē. leg. l. pediculis. §. rōne cū q̄rent. ꝛ ibi no. glo. ff. ō leg. iij. l. cū q̄reret. §. lana. ff. de vino tri. ꝛ oleo q3 le. l. fi. ꝛ ibi no. glo. Pro hoc facit bñ deciſio glo. ordiarie Ber. q̄ priuilm datū ſtudēti ſup fructib⁹ pcipiēdis ñ extēdit ad quotidianas diſtributiōes. Vbi vo nō ſunt alij fruct⁹ tūc ad eos extēdit priuilm ſicut notat Ber. extra de prebē. c. l3 ī3 fi. ¶ Si aūt illi de calacrana hūerūt alia priuilia tūc illa p̄uilia ciſterciē. eiſdē ɔceſſa vna cū alijs priuilegijs in vnū p̄imoniū ɔfuſa faciebāt vnū ſubiectū cū vt vtar vbo legis. ff. ō mūe. l. iij. §. j. ibi neq3 eni ꝛc. ꝛ verbis Inn. extra de his q̄ vi me. cā. c. fi. ī fi. ꝛ vbis Archi. de ɔceſ. c. j. li. vj. ɔſiderem⁹ vnā vniuerſitatē priuiliop̄ ſicut ē ī multis ꝛ varijs hēditatib⁹ vñciq3 q̄ſitis q̄ oēs ɔfuſe vnā ſtructū vnā hēditatē ꝛ vnū faciūt p̄imoniū. C. de inoffi. teſta. l. ſi. in fi. ff. ad treb. l. ſi p̄imoniū. §. cui titia. Nā facit de mili. teſta. l. q̄rebat. ꝛ. l. ſ3 ꝛ ſi. §. iulian⁹. cū ſua materia. ff. ad. l. fal. l. ſpator. §. q̄ō vulgo. in auc. de nō eligē. ſcdo nubē. §. j. ꝛ. §. añ nuptiali. ꝛ ibi no. ꝛ ſic cōia ī vnū ſtructū ɔfuſa ſimul cū vniuerſitate trāſire debent ar. ff. de acq. re. do. l. qdā ꝛ bñ facit. ff. ad treb. l. cogi. §. ſ3 ꝛ ſigs. ꝛ l. ſi ci⁹ §. vl. Et eſt rō q̄ iſta priuilia ciſterciē. vniuerſitati p̄uiliop̄ illop̄ de calacrana ſunt adiūcta. ff. de le. ij. l. cū fundus. ī fi. ꝛ oiu3 p̄uiliop̄ vn⁹ ei ɔfuſus vſus fuit ꝛ redit⁹. ff. ō le. iij. l. p̄diis. §. titio. ꝛ oīa priuilia ſub vno noīe p̄uiliop̄ vniuerſitatis hūerūt ꝛ poſſiderūt. ff. de le. ij. l. caius. §. tit⁹. ff. ō ſun. iſtruc. ꝛ iſtru. le. l. ſeie. §. tyrāne. ff. de le. iij. vxorē. §. legauerat totū ergo ſtructū vnicū ꝛ ɔfuſū per illos de calacrana ſub vnico noīe gnāli ꝛ ɔfuſo hebitū ꝛ poſſionē ad illos ō mōteſia trāſire ſcd p iura ſupradicta. ¶ Preterea hoc cōcludit incōuincibilr. Et mihi vr rō dyaletica ad modū ſillogiſmi ī barbara figura. Et arguo ſic oīa priuilia illis de calacrana ɔceſſa illis de mōteſia ɔcedunt ſ3 oīa p̄uilia ciſterciē. ſunt de calacra tūc ɔceſſa. ergo oīa p̄uilia ciſterciē. illis de mōteſia ɔcedunt maior ē va. ꝛ ꝓbat p ſcda3 īdulgētiā in ſcō ſupradicto. minor ēt ē va ꝛ ꝓbat ēt p īdulgētiā primā ī ſcō p̄dicto p̄ſuppoſitā ergo necrie ſeqt ɔcło q̄ ſit va. ¶ Iſte ſillogiſm⁹ pōt formari in iure in materia p̄uiliop̄ p iſtū modū oīa p̄uilegia agētib⁹ ī reb⁹ ɔceſſa ɔcedūt comitibus ɔſiſtorianē. C. de comi. ɔſiſto. l. ij. li. xij. ſ3 ēt p̄uilegia p̄timop̄ ſcriniop̄ ſunt ɔceſſa agētib⁹ ī reb⁹. C. de agē. ī reb. l. hac ſaluberrima ī p̄n. li. xij. ergo oīa p̄uilegia p̄riop̄ comitib⁹ ɔſiſto. ɔcedunt. Sic alibi comitib⁹ p̄uinciā regētibus vicariop̄ ɔcedunt. C. de comi. q̄ p̄uin. re. l. j. li. xij. S3 vicarij ducib⁹ ī oīb⁹ priuilegijs adeq̄nt. C. de comi. ꝛ archi. l. j. li. xij. ergo comites p̄uinciā regētes ī oīb⁹ p̄uilegijs ducib⁹

equant. Iſtū modū arguẽdi ꝛ ſilogiȝ ādi ponit gl. ordi. i. C. de pſeſ. qui i vrbe ꝯſtātinopo. l. j. in fi. li. xij. ℭ Cō cedēdo igit ex pmiſſis dico q pulegia abbatū ꝛ fratꝛ ci ſterciē. pdicta a tpe quo p aplicam ſedem illis de calacra na ꝯceſſa fuerūt ꝛ ad eos tranſlata nō poterūt dici puilia ſterciē. inq̄tū reſpiciebāt ꝛ reſpiciūt illos de calacrana ſȝ ebuerūt ꝛ debēt dici puilia ꝑpria illoꝝ de calacrana tāq̄ a eoꝝ ius ꝛ pimoniū ꝯfuſa. ff. ð acq. hē. l. paul⁹ rñdit. §. j. C. de inoff. teſta. l. ſi. in fi. ꝛ ſubſequēter a tpe quo puile gia illorum de calacrana per aplicam ſedem illis de mon teſia fuerint tranſlata ꝛ non poterunt dici priuilegia illo rum de calacrana nec abbatum ciſterciē. inq̄tuȝ illos de mōteſio reſpiciebāt ꝛ reſpiciūt ſȝ puilegia ꝑpa illoꝝ ð mō teſia tanqȝ in eoꝝ ius pimoniū cōfuſa vt ſic iſta puilegia inq̄tū ſingula monaſteria ſeu ſingulas dom⁹ reſpiciūt ſin guloꝝ ꝑpria puilegia reputēt ꝯfuſo tñ mō loquendi ſunt oib⁹ trib⁹ monaſterijs ſeu domib⁹ ꝛ eoꝝ frib⁹ iſolidū cōia vt ſic dicta tria monaſteria ſeu dom⁹ ꝛ eoꝝ frib⁹ quo ad p uilegia oia ꝯſequētur ad inſtar tex. legis alibi q facit puile gia trib⁹ dignitatib⁹ cōia vt oēs tres dignitates quo ad oia puilegia coequāt. C. ð comi. ꝛ Archi. l. j. li. xij. ꝛ ibi not. gl. ℭ Sic ali⁹ tex. legis cōicet puilegia alijs trib⁹ dignitatib⁹ ꝛ oes tres dignitates quo ad oia puilegia coequāt. C. ð p fec. p. co. magi. mili. l. j. li. xij. ꝛ C. de pri. ſacro. ſcri. l. j. li. xij.

De dolo ꝛ cõtu. ꝛ de ap.

ꝛ de recu. ꝛ de ſen. ꝛ re iud. ꝛ ð re. iu. CCCI

ℭ Breues allegatōes ꝛ rōes p pte magiſtri Joā. ð por to pcura. Naldi rubei ꝛ Joānis grati mercator. ad oſten dēdū q dñs Facin⁹ iudex dñi marſcalci nō poſſit nec de beat pcedere cōtra ipſos vl eoꝝ aliquē rōe pcepti qð ema naſſe dr a dño Egidio de cremona ei⁹ in officio pdeceſſo re eo q dicat ipm pceptū aliqualr fuiſſe ꝯtēptū. ℭ Hoc ſic pbat ſic nō pt dici ꝯtēpt⁹ niſi vbi adeſſe debuit obediē tia. ff. de re iudi. ꝯtūacia. §. cōtumaces. de pecul. eo tpe. ꝛ ð iudi. nō vi. Sȝ iſti duo mercatores de qb⁹ loqmur ipius pcepto obedire nō tenebant ergo ꝛc. Qð aūt nō tenerēt obedire iducebat pcedēs recuſatio ex cauſis legitimis qꝛ p recuſatiōem talē ei⁹ erat ligata iuriſdictio adeo q nō ſolū pcedere ñ debant ſȝ nec alij ꝯmittere poterāt vt extra de offi. dele. iudex ab ap. ſe. lib. vj. ℭ Qð aūt iſte cāe recuſa tionis eēnt lite ex ipaꝝ inſpectōe appꝫ imo nō ſolū lrie ſȝ iā notorie. ſ. q eā erat ꝑpria ipſi⁹ marſcalci qð appꝫ qꝛ ipſe ꝯſtituit dñm Jacobū de bononia pcuratorē ſuū in dcā cā qui libellū obtulit ꝛ oia acta i cā fecit vt pcurator dñi mar ſcalci pcura. aūt nēo ꝯſtitit i cā ꝑpria. vt. ff. ð pcu. l. j. Pro pria āt illa dr cui⁹ cōmodū ꝛ incōmodū ad aliquē ſpectat. vt. ff. qñ ap. ſit. l. j. §. i propria. ℭ Itē q dñs Egidi⁹ ex hoc poſſet recuſari appꝫ q aſſeſſor ei⁹ erat vt ex actis oñdit q officiū familiaritatē inducit vt. ff. ð iur. om. iud. l. q iuriſdi tionē. ꝛ de offi. pſi. ſenat⁹. ꝛ p ꝯñs iuſtaȝ recuſatōis cām vt extra de offi. dele. inſinuāte. nedū qꝛ deā recuſatōis eā ē liia vȝ qꝛ erat ei⁹ ꝯmēſalis quā ꝯſtat eē lriam vt extra vt li te nō ꝯteſta. accedēs. ij. ℭ Nō ob. ſi dicat q ordiari⁹ nō recuſat iure ciuili qꝛ iure canonico bñ recuſat vt extra ð foro ꝯpe. ſigs ꝯ clericū ꝛ fatuū eſt dicere q i curia marſcal ci q dat a dño papa ius ciuile ſuet ꝛ nō canonicū eū in ci uitatib⁹ tpali iuriſdictōi eccle ſubiectis ius ſuet canonicū ꝛ nō ciuile vt appꝫ in tuderto extra de iureiu. veniētes. ℭ Nō obeſt q dr recuſatōis cām agēdā fuiſſe corā ipſo marſcalco ꝛ ñ corā arbitris vt patebat recuſans qꝛ h vez nō eſt qñ eā ſuſpitiōis in officiali pcedit ex pſona ei⁹ cui⁹ ē officialis ſicut h erat ar. C. ſi quacūqȝ pdit⁹ ptāte. l. iſta in vlti. ꝛ pe. Bm. pbat expſſe. extra de offi. ꝛ po. iudi. dele. ſi a ſubdelegato. lib. vj. ℭ Deſendebat aūt eos appellatio q que pcedebat ꝛ eos exemerat appellatōe pēdēte a po teſtatis iudicio ptāte qñū ad pceptum ꝛ oia vt extra de ap. di lecto filijs decano. ℭ Nō ob. ſi dicat q pceptū ꝛ appel latio ſcā apparēt eadē die. ſ. xj. Februarij qꝛ aut appellatō pcedebat ꝛ tūc eo non ſuato ꝯtūacia nō ꝯtrahit p pdicte. c. dilectis filijs decano. Aut pceptū pcedebat appellōnez ꝛ tūc cuȝ appellatū ſit a repulſiōe lītimaꝝ exceptionū ꝛ ab oī grauamie qð ex actis colligi pōt ſȝ formā appellādi tradi tā p dñȝ Inn. extra de no. op. nū. ſignificātib⁹ ipm pceptū i appellōne icludit ꝛ ab eo appellatū. ℭ Nō obeſt vl q di ci poſſet app. renū. p hoc q oblato libello p dñm Jaco. de bono. pcu. dñi marſcalci eedē exceptōes ꝛ recuſatōis cāe obiecte fuerūt ſicut prius. obiecte eni fuerūt pmiſſa pteſta tiōe q nō itēdebat obijciēs app. renūciare ſȝ ei magis inſi ſtere q pteſtatio ius acqſitū ex appellōne ſeruat vt. ff. qui. mo. pig. vel hypo. ſol. ſi debitor. §. j. ꝛ ð reli. ꝛ ſump. fune. l. hac ſigs. §. pleriqȝ. ℭ Nec ob. q dici poſſet ſup ipſis lata eē ſnia p do. Egidiū a quo appellatū nō ſuit qꝛ nec neceſ ſe ſuit appellari eo q lata fuerit p iudicē q poſt appellōnē iaȝ iterpoſitā ꝛ pēdēte ſe de eā itromittere nō pōt. ſi ergo erat appellōnis remediū nulla ſuit ar. ff. de ſer. l. j. ꝛ ð app. ſi expſſaȝ. ℭ Uldo qcqd ſit certū ē q ꝯtra dictos mercato res nō pōt dict⁹ do. Facinus pcedere pp ꝯtēptū via extra ordiaria dādo defenſionē ſicut vl velle pcedere qꝛ h dc ta ē via ordinaria ꝛ libellus oblat⁹ p do. marſcalcū ꝛ pce ptū factū q lis ꝯteſtaret. Nā officiū iudicis extraordiariū circa illud locū nō hȝ qꝛ iaȝ ē in iudiciū ordinario iure de ductū. vt extra ð app. ſignificāte. Et eſt rō qꝛ vno ex dictis bñficijs electo non lȝ penitere ꝛ ad alteꝝ ꝯuolare: vt. ff. de codicil. l. vlti. de cur. fur. cuius bonis. Et not. Archi. ſuper reuocatiōe auctoꝝ. extra de app. nō ſolū. li. vj. ℭ In oēm ergo euentū debet circa talem contentū iudicis officiū cō queſcere in preſenti cetera ſuppleat equitas iudicantis.

Cõtra ſupꝛadictas allega

tiones. CCCII

ℭ He ſunt breues allegatōes ad oſtēdēdū māifeſte q di ct⁹ iudex marſcalci pōt ꝛ dȝ ꝯdēnat naldū rubei ꝛ Joānē grati i trecētis florēis auri ꝛ i expēſis factis ꝛ faciēdis i cā ſȝ pmiſſionē quā fecerāt. ℭ In pmis certū ē q pmiſerāt pñtare ſcolariū ex eā i iſto pmiſſiōis adiecta quotiēs req rerēt ſub pēa ibi appoſita ꝛ reqſiti ſunt vt repñtarent cū nō facerēt i penā iciderūt rōne ſue pmiſſiōis. C. ð ꝯtrahē. ꝛ ꝯmit. ſtip. l. magis. Nā ſatis ē eni dies ſupplicatōi iſerꝫ cū ibi dicat quotiēs fuerit reqſitū ꝛ cū hoc fuit ab eis req ſitū. ar. ff. de v. ob. l. cū fil⁹. ꝛ eo. ti. l. ſi ex legat agit enī h ex pmiſſiōe quā fecerūt de iſto pñtādo ex iuſta ꝛ pbabili cā ꝛ p pñte. ff. de acti. ꝛ ob. l. trāſiure. ℭ Nec ob. q dr q iſti mercatores nō tenebant obedire qꝛ iudicē recuſauerāt ꝛ ſic erat ligata ei⁹ iuriſdictio h qdē nō ē vez i ordiario. extra de fo. ꝯpe. ſigs ꝯtra clicū. ꝛ h no. Jo. an. i decre. iudex. ꝛ ibi glo. In ſūma āt illa decre. iudex planū ē q loqt i delegato ꝛ qꝛ ante ſuū hoc pceptū ſeu reqſitū quā recuſatio ꝑpone ret ea q docet q añ recuſauerit hoc pbet: vt. ff. de pba. ei q dicit ad hoc facit qð no. extra de ſen. excō. venerabilib⁹. in fi. li. vj. ℭ Itē huius recuſatio nō fuit lītime ꝑpoſita qꝛ obtulit ſe eā pbaturā corā arbitris q nō pōt qñ ordinari⁹ recuſat. vt extra de offi. dele. ſi ꝯtra vnū in fi. li. vj. ℭ Nec ob. q dr hoc non hȝ locū qñ eā ſuſpitōis pcedit ex pſona ei⁹ cui⁹ ē officialis q hoc ñ ipedit ſuſpitōis cognitōeȝ ordi narij i ſuū officialē ſȝ bñ impedit appellōnē ad ordinariū. Cui⁹ rō ē qꝛ iuriſdictio ordiaria fauorabilis ē pp qð addit ſupior i eā ſuſpitōis ſȝ ñ appellat ad eū qꝛ idē ē ꝯſiſtoriū. Et ſic nō ob. c. ſi a ſubdelegato. extra de offi. dele. li. vj. ꝛ ſi la. l. j. ſi qcūqȝ pdit⁹ ptāte. dicit ꝯtrariū qꝛ ibi dicit de ordia rio itur ad ordiariū ꝛ nūqȝ dicit ad arbitros. ℭ Itē poſito lītime ſine piudicio q ſm formā iuris alis ſine pmiſſiōe pñ tare nō tenerēt qð nō ē vez qꝛ tūc ex forma pmiſſiōis ipſ pñtare tenebant ad hoc vt vitas ingrat vt no. ff. q ſatiſda. cog. l. ij. §. ſigs ex his cū nō rōe pſone ſȝ alia rōe pncipalis nō tenet vt ē caſus. ff. ſigs cau. l. ſi eū in p²l. Ad hoc fac. ff. de tab. exhi. l. i. decū. §. ſȝ. l. ibi quia pena ꝯtumacie pſtat ab eo qui ñ exhibet. ℭ Itē in ipſa recuſatiōe quā dicitis iu dicē ſiſt appellās ſi appellauit eū iudicē approbauit ſi re cuſauit eū iudicē reprobauit ex eodē. n. actu nō pt appro

bare ꝛ

dare ⁊ reprobare. ff. de neg. gest. l. pōpo. de reg. iur. semel approbatū. ⁊ sic ē ꝯtrarius sibiipsi ⁊ repellēdus. C. de fur. l. j. ⁊ decre. allegata ꝑ aliā ptē si a subdelegato. li. vj. ð offi. de lega. ¶ Nā appellari n̄ pt nisi a iudice iurisditionē hñte ff. de ap. l. j. sȝ recusat' hȝ ligatā iurisditiōem vt. s. ostēsū ē. ¶ Restat ergo vt hic nō obediens crimē cōmitat idolatrie vltra penā ꝯmissam. lxxxj. di. si q̄ psbiteri. ¶ Jdē certū est q̄ posito q̄ illa recusatio valeret vel appellatio tñ n̄ valeret nisi ꝑ illa cā. in ceteris n. causis remanet iurisditio ordinaria illibata. Nā nō plus pōt valeē recusatio quā si foret absolutus in illa cā pp quā recusauit iudicē. nec obstaret exceptio rei iudicate in hac cā ergo ⁊c. ¶ Nā i illa cā pp quā recusauit iudicē agebat' de quadā ꝯtumacia n̄ restituēdi sm̄ suā ꝓmissiōem. ff. ð rei vē. l. q̄ restituere. hic vo cā agit' de quadā ꝯtumacia nō exhibēdi sȝ aliud ꝓmissuȝ ff. de app. creditor. §. nullus inter q̄ est magna dñia pp mutationeȝ ꝑsonaꝝ ⁊ cāe ⁊ quātitatis. ff. de excep. rei iudi. l. ei cadē. ⁊ eo. ti. si cū vno vbi casus hui' q̄ōis ibi aliā atq̄ aliā rē facit ⁊c. ¶ Nō ob. q̄ dr̄ q̄ hec ē cā marscalci ⁊ sic in sua cā ⁊c. certe nō ē ita q̄ pp hoc nō pt ordinari' recusari ob hoc q̄ talis pene exactio ad ipi' cōmodū ptinet q̄ nō hȝ hāc penā q̄ sit ꝑuat' homo sȝ pp officiū tm̄ sic. ij. q. vij. sigs ab epo. Nā ⁊ ꝓcurator fisci iudex ē inter fiscū ⁊ ꝑuatū. C. vbi cau. fisci. l. j. ⁊ impator iudex ē in cā fiscali. ff. ð his q̄ ei test. dele. l. ꝑte ⁊ tñ res fisci res imperatoris dicunt'. ff. ne qd in loco publ. l. ij. §. hoc interdictū. C. ð q̄dri. ꝑscrip. hñ a zenone. h. n. q̄ō nō tāgit do. B. de petragijs sȝ dñm. B. tāq̄ marscalcū. Et si dicat' q̄ fisc ꝑuilegiū n̄ hñt ꝑuati vt impator certe imo et hȝ fiscū ⁊ senatū. l. di. ꝯtumaces. xv. q. j. eccle. ¶ Nec ob. q̄ marscalcus fecit ꝓcuratorē q̄ vocat' fuit in cā appellōnis vñ habuerit necessario ꝑ suū ꝓcuratorē ostēdere iniustā eām vocatiōis n̄ ꝑ se. C. ð inin. l. pe. Ex q̄b' appet rñsio. l. q̄ iurisditiōem. ⁊. c. insinuate nā si nō pt recusari marscalc' q̄ pncipalis ē multomin' suus iudex q̄ sibi accedi ⁊ si dñs pōt cognoscere in homagio ꝯmēsualis ei'. Nā als non posset aliqs epus in cā aliq̄ vbi pp aliquos excessus aliqs pecunialiter ꝯdēnat' cognosceē q̄ pēa ipi epo applicat' ⁊ tm̄ iudex ē vt pdixi. ¶ Nā ⁊ antiq' cū bona dānatoꝝ fiebāt lucro iudicib' vigebat. l. illa q̄ iurisditiōem ⁊ cāȝ cognoscebāt ⁊ sibi applicabāt' pene. C. de bonis dāna. l. fi. Et pōt vere dici q̄ hoc nō ē ꝯpēdiū iudicis sm̄ in opus publicū hic pena infert' sic. C. de mō mul. l. molctaꝝ. ⁊ hoc no. d. g. in sum. de pen. in fi. hoc publicū opus ē vt soluat' officialib' q̄ ius reddūt ⁊ q̄ dñt recipe salariū de publico in auc. scrip. ¶ Et posito sine ꝑ iudicio q̄ ius nō esset sicut ē tñ hoc i ꝯsuetudine deductū est vt ꝯtinue vr̄ apparere q̄ ꝯsuetudo nō est necesse ꝓbari q̄m satis ⁊ apud nos ⁊ ꝑ oēs iuristas appet in ꝯsōnib' ꝓfoꝝ. ibi q̄s āplius q̄ nos cognoscit. Et pōt dici q̄ marscalcus nō tenet' iter suos suare nisi iura ciuilia q̄ iurisditiōeȝ hȝ tpalē ab impatore. xcvj. di. c. ꝯstātinus. ⁊ qui hȝ iurisditionē ab alio eius iurisditiōem sortiri dȝ. ff. sigs cau. l. si eū §. qui iniuriaꝝ. extra de rescrip. sup litis. ⁊ ad hoc ꝓbabiliꝝ dixi nō approbādo ⁊ q̄ vtēdū sit legibus i qoīȝ foro dūmō nō obuiēt canonib' ꝓbat'. xl. di. cum ad venerabiles. ¶ Nō ob. decre. dilectis filijs. q̄ nihil facit ad hoc sȝ dicē illud q̄ō iura alia cōia dicūt q̄ appellōne pendēte nihil dȝ inouari maxie ad exequēdā sniāȝ. hic aūt vt ꝓbaui. s. nec sup pncipali nec sup accessorio agit'. sȝ sup alia cā oīno q̄ sup alia ꝓmissiōe ⁊ sup alia ꝯtumacia adeo q̄ snia lata sup vno n̄ ob. exceptio rei iudi. in alio vt. s. ꝓbaui. Nec appellatio ē lita imo ex sui inspectiōe ē friuola q̄ appellat ex eo q̄ nō recipit' cā recusatiōis que male erat ꝓposita vt dixi s. ⁊ iō q̄ erat male q̄lificata nō fuit eius recusatio recepta Nam si agā pp dānū datū fi n̄ ꝓbaui in turba datum fuc. cūbo. ff. si fa. fur. fe. di. l. j. §. hui' actio. ff. de nora. act. l. j. de lictis. §. si de ꝯtractu. sic hic male afferebat se ꝓbatuꝝ iō n̄ fuit ei' recusatio recepta. ¶ Preterea innouata post appellationē ante sniam interpositam non veniunt reuocanda nisi in euētuȝ appellatōis vt si ꝓnūciet' bñ appellatuȝ

⁊ male ꝓcessuȝ sȝ ante euētū nō ē q̄ possit dicere cur ita fecis ⁊ hoc ꝓbat' in. vj. li. ð app. nō solū quo iure ergo ꝓprius mihi n̄ an̄ sniaȝ ꝓcedo non pōt dicere q̄ inhibitō sit post litē ꝯte. q̄ nō ē lis ꝯte. l. aliq̄ pte actor i cā appellōnis ⁊ q̄ dr̄ q̄ tunc appereret q̄ appello ꝓcedat ꝓcepuū vȝ ꝓceptū tñ q̄ illa appello nō remouet q̄n hoc ꝓceptū fieri possit ex alia ꝓmissiōe vt dixi. Sine appello sequit' ꝓceptū nō ēcludit ꝓceptū hoc q̄ nō ē apposita lēima cā grauaminis. vt extra ð appel. vt debitis. ⁊. c. cordi. ⁊ q̄ō dicit q̄ ille recusatōes fuerit ꝓposite cū ꝓtestatōe nihil vȝ q̄ q̄ō q̄s fecit facto ꝯtra suā ꝓtestationē ipsaȝ ꝓtestationē tollit suo fcō q̄ plus est suo fcō facere q̄ vbo dicere. ff. de leg. de q̄b'. ff. rē ra. ha. l. nō tñ. ⁊ maxie q̄n sup cā vel post cā iudex iterlogt' nec ab eo appellat' vt dȝ q̄ tūc vr̄ recessisse a sua ꝓtestatiōe. extra de do. ⁊ ꝯtu. c. put. ¶ Nā sicut de facili admittit' ꝓtestatio in iudicijs ita de facili tollit' ar. ff. de adul. l. q̄ō ait lex ⁊ hoc no. Ho. extra ð ꝯsti. cū opȝ. Mirabile ē dicere q̄ snia ēē nulla ipso iure q̄ lata sit ꝯtra me litigatoris nō expsse derogans i snia. ff. q̄ sen. sine app. re. l. j. §. j. C. q̄n ꝓuo. nō ē neces. l. ij. cū eni hic nō sit exꝑssus error i snia ipsa snia vȝ ⁊ trāsiuit i rē iudicatā ⁊ hoc siue sit diffinitiua vt dixi siue interlocutoria quo ad ptes. vt extra ð elec. bone. ⁊. c. dilecti. ⁊ isti. q̄b' nō ē ꝑmis. sa. test. §. ita ꝓdig'. De eo q̄ō dr̄ q̄ via ordiaria ē electa ⁊ cur nō ē ita q̄ hec debuit opponi an̄ lapsuȝ tpo defensiōis ⁊ post terminū nō audit'. extra ð exce. pastoralis. C. de ige. ma. diffamari. C. q̄ accos. nō pos. si ca. nā cū i plus ē extraor. q̄ ordi. hñ ꝯcurrit vnū cū alio vt no. do. Sp. ff. de no. op. nū. ⁊ ꝓiudicialis. ⁊ i plus ē hoc q̄ expedita ē hec ma. arg. isti. de acti. §. plus nō ē veꝝ q̄ nō lȝ pendere an̄ lit. ꝯte. ff. de iuris. om. iud. l. si ꝯuenerit. nā ⁊ nōnūq̄ variatē ꝓtor admisit. ff. ð col. bo. l. nūq̄. ⁊ ij. q. vj. sigs libellos sic ⁊ i libello vsq̄ ad litē ꝯte. C. ð edē. l. edita. maxie q̄n nō interest tua plus vna via quā alia expediri. ff. de interro. actio. l. de etate. §. vl. hec ē via i ordinaria ⁊ hoc casu dādo defensionē. C. de iure fisci. l. defensionis. ¶ Nec ob. auc. qui semel. C. q̄uo ⁊ q̄n iudex. q̄ loquit' q̄n actor est in cōtumacia. vt not. Odo. in l. edita. C. de eden. ⁊ do. Juno. de cau. pos. ⁊ ꝓprie. pastoralis. nā in cautiōe q̄ sit in iudicio ex suꝑhabūdanti ē libellus ⁊ lis ꝯtestata. ar. C. de test. l. nullū. cūȝ hec sint no. ⁊ notoria ipsi iudici. Jn quo casu q̄n taliter est notoriū nō admittit' recusatio vel appellatio. vt no. in li. vj. de offi. dele. c. j. ij. q. j. c. de manifesta. Nec etiam ordo iuris reqrit' vt q̄ sic itelligit bñ intelligit alioq̄n vnā acerbā videtur cōtēdere. xxviij. di. quicūq̄ cetera suppleat ⁊c. Oldra.

De ap. ⁊ de ſucce. ab inte.

·CCCLII·

¶ Breuis rñsio ad allegatiōes ꝓ pte dñi marscalci fcās. Et pmo ad id q̄ō dicit' q̄ h fcā fuit ex iusta ⁊ ꝓbabili cā ⁊ q̄ dicē hȝ ⁊c. Rñdet' q̄ hoc ē falsuȝ imo cā fuit in sui exordio iniusta iprobabilis ⁊ iuris cōis repugnātiā hñs. Dicit eni do. marscalc' q̄ succedit oīb' curialib' ab itestato decedētib' oīb' agnatis ⁊ cognatis exclusis q̄ō et i fisco ē falsuȝ q̄ imo vltio loco vocat': vt. C. de cad. tol. l. vnica. §. vl. ⁊ vñ vir ⁊ vxor. l. ista. ⁊ i auc. ð hē. ⁊ fal. inordiatū. ⁊ ad id q̄ō dr̄ q̄ diē hȝ ⁊c. Rñdet' q̄ aliā diē hȝ a lege appositā talis ꝑmissio de pstādo: vt. C. de fideicō. sancim' q̄ cū fuerit i agēdo ꝓuēta duplicari debēt īducie ⁊ actor l expēsis ꝯdēnari vt isti. de ppe. ⁊ tēp. acti. §. tpale ⁊ nihilomin' a petitiōe absolui. q̄ q̄ an̄ diē soluit male agit: vt. ff. q̄n dies vsufru. leg. ce. l. j. i fi. q̄ō itelligēdū ē tā de die apposita ab hoīe q̄ sub itellecta a lege: vt. ff. de pena. l. j. ¶ Ad id q̄ō dr̄ q̄ i ordiario nō ē ligata iurisditio ꝑ recusatiōeȝ ⁊c. Rñdet' imo ligata ē q̄tū ad cognitionē negocij ꝓncipalis. vt extra de app. cū spāli. ibi cā vo suspitiōis ⁊c. Fateor tñ q̄ nō ē ligata q̄tū ad coactionē arbitroꝝ ⁊ q̄tū ad ꝯmissionē negocij ꝓncipalis i euētū cā suspitiōis ꝓbō cui' ꝯtrariū obtinet i delegato. vt extra de appel. secundo requiris. §. vlti. ⁊ ibi no. ⁊ extra de foro cōpe. sigs ꝯtra clericū. ¶ Ad id q̄ō dr̄ q̄ cā suspitiōis non debuit agi coram arbitris ⁊c. Dico adhuc q̄ q̄n

ſuſpitio procedit in officiali ⁊ ex pſona dñi ipſe dñs nõ co
gnoſcit qꝛ ſic cognoſceret ꝺ cãc ſue ꝓprie ſuſpitionis ꝑ cõ
in aliũ deriuate qꝺ ẽ ꝯtra mẽtẽ legis aptiſſimi. ⁊. l. vlti. C. ꝺ
iudi. ⁊ ar. extra de offi. ⁊ po. iudi. dele. ſi a ſubdelegato li.
vj. ¶ Ad id qꝺ dr̃. l. j. ſi quacũq; ꝑdi. po. ⁊c. ꝑ hac ptꝛ al/
legata huic pti ꝯtradicit. Rñdeť ꝙ nõ eſt veꝝ imo apte ꝓ/
bat dicit. n. qꝺ vno iudice exñte ſuſpecto aliꝰ ordinariꝰ co
gnoſcit niſi ⁊ ipſe ſuſpectꝰ exiſtat ſic dico de ſuſpitiõe offi/
cialis cognoſcit dñs niſi ⁊ ipſe ſuſpectꝰ exiſtat. ¶ Ad id ꝙ
dr̃ recuſauit ⁊ appellauit appellãdo eũ iudicẽ approba/
uit ⁊c. Rñdeo hoc argu. nõ ſequiť vt. ff. de ap. ſi expſſuꝫ.
¶ Ad id qꝺ dr̃ poſito ꝙ illa recuſatio ⁊ appellatio vale/
ret nõ valeret niſi ꝑ illa cã ⁊c. Rñdeť imo ⁊ qꝺ ꝑ acceſſo
ria qualẽ ꝯſiſtat eẽ illã de qua agiť vt extra de ap. dilectis
filijs. ⁊ ar. ff. ſi qs cau. l. ij. circa pri. ⁊ de lib. leg. nõ ſolũ. §. j.
¶ Ad id qꝺ dr̃ ꝙ hec cã nõ eſt dñi marſcalci. Rñdeť fal
ſum eẽ ꝑ. l. q ſtipẽdia. C. ꝺ pcu. ⁊. ff. qñ ap. ſit. l. j. §. ipꝛopa.
¶ Ad id qꝺ dr̃ ꝙ pꝛiceps cognoſciť de cã fiſcali ⁊c. Rñ
deť ꝙ nõ minꝰ diligat ꝑuatos ꝙ̃ fiſcũ vt. C. de cadu. tol. l.
vnica. §. ſi. par affectio ſuſpitionis cã amouet. vt. ff. de ritu
nup. nõ ſolũ. §. de vno. ¶ Ad id qꝺ dr̃ ꝙ nõ põt eꝑs co/
gnoſcere de aliq̃ cã ad eꝑatũ ꝑtinẽte ⁊c. Rñdeť ꝙ de cã q̃
dꝫret imburſari nõ cognoſceret vt. l. q iuriſditiõem. ff. de
iur. om. iud. de cã aũt q̃ deberet dignitati applicari hñ co/
gnoſceret ar. ff. de poſthu. l. j. circa pri. ⁊ extra de pen. ro/
ma. Inn. q̃rte. C. ꝺ offi. ciꝰ q vicẽ alteriꝰ iudicis obtinet. l. j.
Hãc ãt penã nõ dicit do. marſcalcꝰ dẽre eẽ marſcalci ſine
officij ſꝫ ſuã ꝓpriã. ⁊ iõ ad eã petẽdã ꝓcuratorẽ ꝯſtituit ꝑ
qꝺ appꝫt ꝙ de ea vt de ꝓpria cognoſcere nõ dꝫat. Ad id
qꝺ dr̃ ꝙ marſcalcus nõ vtiť iure veri al's rñſum ẽ ⁊ appꝫt
falſuꝫ eẽ ꝑ. c. romana. §. dꝫ extra de ap. li. vj. ¶ Ad id qꝺ
dr̃ ꝙ inouata poſt appellõneꝫ nõ veniũt reuocanda niſi in
euẽtũ appellõnis ⁊c. Rñdeť ꝙ h̃ interuenit inhibitio q̃ re
uocationẽ attẽtatoꝝ inducit ẽt appellõnis exitu ñ expecta
to. vt extra ꝺ appel. nõ ſolũ li. vj. ¶ Ad id qꝺ dr̃ ꝙ ẽ renũ/
ciatũ appellatõi qꝛ poſt eã interpoſitã fuerũt ꝓpoſite recu
ſatões. Rñdeo ñ eſt veꝝ qꝛ appellõni ñ renũciat q iudiciũ
ſꝑ declinat ar. ff. de acq. hr̃. ſuit qõnis. ⁊ nõ ibꝫ qꝺ ꝑ Joã.
an. extra de app. ſi a iudice li. vj. ¶ Ad id qꝺ dr̃ ꝙ lata fu
it ſñia ⁊ nõ fuit appellatũ. Rñſum eſt. s. qꝛ cuꝫ ligata eſſet
iuriſditio ꝑ appellõnẽ ltia nõ fuit neceſſe ab ea ſñia appel
lare ꝙ̃ꝙ̃ ille tũc iudex eẽt ꝯpetẽs vt. C. ſi a nõ ꝯpe. iudi. l.
vlti. Nec h̃ cãu ad nullitatẽ ſñie reqriť ꝙ error ſit expſſus
in ſñia. ¶ Ex ꝑdictis ad omnes obiectus patet ſolutio ce
tera ſuppleat equitas iudicantis Oldradus.

De iureiurã. ⁊ de ver. ſig. ⁊ de con. ꝑbẽ. CCCIIII

¶ Infraſcripte allatiões ⁊ rões offerenť vobis venera/
bili pr̃i abbati mõtis albani iudici appellõnũ ſacri palatij
⁊ cãc infraſcripte auditori ad oñdẽdũ hñ ⁊ ltie ac iuſte ꝓ
nũciatũ fuiſſe ꝑ reuerẽdũ viꝝ dñm Bertrãdũ de medio
lano palatij aplici auditorẽ in cã q̃ vtitur inter do. Ber/
trãdũ ꝑpoſitũ claremonteñ. ex vna pte. ⁊ diſcretũ viꝝ do.
Rolãdũ andree ex altera ꝓ ipſo do. bertrãdo male appel
latũ ꝑ ipm Rolãdũ ⁊ hoc pať rõnibꝰ infraſcriptis ⁊ qꝛ to
tius huiꝰ cãe fundamẽtũ ẽ an teneat appellatio iterpoſita
ꝑ. d. do. Rolãdũ. De ipſius robore ꝑus ẽ agẽdũ qꝛ ea nõ
ſubſiſtẽte. tũc totũ edificiũ deſtruiť vt. ff. de aqua plu. ar. l.
ſꝫm interdũ. de excep. rei iudi. egi. ⁊ de leg. j. ſi fundus ſub
ꝯditiõe. §. q fundꝰ. Ipſam ãt appellõneꝫ inualidaꝫ eẽ cõ/
ſtat ex forma qꝛ ẽ inepte iurata debuit nẽpe appellãs poſt
obiectꝰ expſſus iurare ſe ꝑdicta oia ⁊ ſingula credere eſſe
vera ⁊ ſe poſſe ꝓbare ⁊ ſic debuit eſſe geminũ iuramẽtuꝫ
qꝺ cũ ñ fuerit ſꝫ vnũ tm̃ petm̃ fuit i forma appellatõis tra/
dita extra de elec. vt circa ⁊. c. is qui li. vi. ⁊ ſic nõ dꝫ appel
lans admitti ad ꝓſecutiõeꝫ obiectoꝝ qꝛ a tradi. a forma re
ceſſit vt. ff. mãdati. ſi qs ꝓ eo. de exerci. l. j. §. ſi is q nauem
ad mũici. ꝯſtõnibus. cũ ſi. Nõ ob. ꝙ ſꝫm ſe dr̃ dẽre itellig
repetitũ ⁊ ꝙ extranea ꝑſona a loquẽte nõ ſubintelligitur.

¶ Circa hoc nãq; notãdũ ẽ ꝙ aliq̃ ſunt q̃ recipiũt ſuũ eẽ
ex forma ꝓpria ⁊ coꝝ ꝓductõi attributa ⁊ i talibꝰ ſi forma
aliq̃lr imuteť actꝰ nõ ꝓduciť ſicut appꝫt in ſtipũone q req
rit ꝯgruẽtẽ formã rñſiõis ad iterrogationẽ ⁊ iõ ſi nõ fuat
ſtipũo nõ tꝫ: vt. ff. de v̓ ob. l. j. §. ſi qs ita iterroget. in. ij. rñſo.
vbi dr̃ ꝙ talis ſtipũo nec nãlẽ oblõnẽ ꝑit vt ẽ vidẽdũ i ac/
ceptilatõe q̃ ſi peccet i forma ei attributa vim acceptilatio
nis imo nec nudi pacti hꝫ ſecꝰ eẽt ſi peccaret i materia: vt
ff. de acceptila. l. an inutilis de pac. ſi vnꝰ ex argẽtarijs. §. ſi
acceptilatio. ⁊ de reſcin. vẽ. cũ emptor. ⁊ talis ẽ appellõ de
q̃ loqmur. ⁊ ẽ rõ huiꝰ qꝛ i huiꝰ actibꝰ forma rei ẽ eẽ rei ⁊ iõ
cũ mutať vel obmittiť acti. nõ ꝓduciť. ff. de v̓. ſig. ſi mulie
res. §. res abeẽ. de auro ⁊ arg. leg. l. ſcia. §. j. ⁊ ad exhibẽ. iu
lianꝰ. §. ſꝫ ſi qs. ¶ Quedã v̓o ſunt q̃ formã certã non hñt
⁊ i iſtis ſola ꝯſiderať intẽtio ⁊ ſic loquunť ꝯtraria. ⁊. C. de
teſta. qm̃ idignũ. ¶ Cõſtat ẽt eã eẽ inualidã qꝛ nõ appꝫt
eã aliquo mõ eſſe iuratã ſi qs eñi recte aduertat mẽtẽ ꝯſtõ
nis vt circa publicã ꝑſonã q̃ atteſtať appellõnẽ vicẽ teſtis
hꝫ ⁊ dicit lr̃a ibi q̃ ſuꝑ hoc teſtioniũ ꝑhibeat veritati ⁊c. te
ſtis aũt q abſcure depõit iterꝑtationẽ recipit ꝯtra ꝓducẽ/
tẽ. vt extra de ꝓba. i pñtia. Notariꝰ igiť i hac pte teſtioniũ
ꝑhibet: vt. C. q teſt. fa. poſ. hac ꝯſultiſſima. ⁊. ff. de dote ꝑle.
l. theopõ. hꝫ clare ⁊ ſinglr atteſtari appellõnẽ ⁊ iuramẽti i/
terpoſitionẽ al's ſi ſub cõi v̓bo ſimul vtrũq; ꝯfundat vt qꝛ
dicat ꝑdictis oibꝰ iterfui vt i nr̃a appellõne dixit ⁊ obſcu
re deponit: vt. ff. de iureiurã. ſi ita fidei. ⁊ iõ teſtioniũ eiꝰ in
ſufficiẽs debuit enim vnũ ab altero diſtinguere ar. ff. ad. l.
cor. de fal. l. filiꝰ emãcipatꝰ in ꝑn. qꝛ i. c. vt circa notabilr po
niť modꝰ exprimẽdi obiectũ ⁊ ſubſequẽter modꝰ ſiue for/
ma iuramẽti ⁊ iõ ſi ea q̃ ſit notabilr fuerit v̓bis generalibꝰ
exprimanť ⁊ ſpãlr nõ notenť videnť neglecta: vt. ff. de in/
iur. l. iteꝫ apud labeonẽ. §. ait ꝑtor dato ẽt ſine ꝑiudicio ꝙ
dcã appellõ ltima eẽt adhuc dictꝰ dñs Ro. i ſua iuriſditio
ne deficeret. Cõſtat nãq; ꝑ ꝓducta ꝑ ipſum ꝙ añꝙ̃ eccla
de biſano de q̃ agiť ꝯferreť eidẽ obtinebat duo beneficia
curata. ſ. ꝑpoſiturã claremõtẽ. ⁊ ſacriſtiã aghatẽ. quo cãu
collatio ſequẽtis hñficij curati nulla ẽ ipſo iure. vt extra ꝺ
offi. or. c. ordiarij. li. vj. ¶ Non ob. qꝺ dicit ps aduerſa de
diſpẽſatõe dñi bonifacij. Nã fuit ſubꝛeptitia dixit eñi ipe
trãs ꝙ do. Celeſtinꝰ diſpẽſauerat cũ eo vt ꝑter ꝑpoſiturã
cui maior archidiaconatꝰ erat ãnexꝰ poſſet vnũ aliud hñfi/
ciũ cũ cura vel ſine cura ⁊c. ⁊ ꝙ huiꝰ gr̃a fuerit reuocata ꝑ
do. bonifaciũ ⁊ cũ de diſpẽſatõe celeſtini nõ ꝯſtat nec dať
articulꝰ ⁊ ſic fuit diſpẽſatio ſubꝛepticia. Induxit nãq; do.
bonifa. ad recõcedẽdũ diſpẽſationẽ iã hitã quã nõ ẽ veri
ſile ſic facile ꝯceſſuꝝ ꝺ nouo: vt. ff. de aq̃ quoti. ⁊ eſti. l. j. §.
ij. ⁊ pe. ⁊. ff. de teſt. l. ſi teſtm̃. ⁊ ibi not. ⁊. c. ex lr̃is. de dolo ⁊
ꝯtu. ⁊ de reſcri. ſuꝑ lr̃is. fuit ſubꝛepticia ergo ⁊ ꝙ̃tũ ad oẽꝫ
effectũ nulla. extra de ꝑbẽ. c. ñ põt. li. vj. Itẽ ẽt dixit archi/
diaconatũ ãnexũ eẽ ꝑpoſiture ⁊ de iſta ꝯnexiõe nec appꝫt
nec datꝰ ẽ articulus ⁊ ſui natura dignitates ille diuerſe ſũt
⁊ nõ ꝯnexe. vt extra de eta. ⁊ q̃li. c. j. ⁊ ſic falſo ꝑ expſſaꝫ cõ
nexitatẽ vtpote licite factã iduxit papã ad faciliꝰ diſpẽſan
dũ. vt extra de ꝑbẽ. ſuꝑ eo. li. vj. Et dato ꝙ dcã diſpẽſatio
nõ fuiſſet ſubꝛepticia notãdũ ẽ ꝙ virtute eiꝰ obtinuit ſacri
ſtiã aghatẽ. cura aiaꝝ hñtẽ ⁊ ſic expirauit virtꝰ eius ẽt ſi te
nuiſſet de iure: vt. ff. de opti. leg. l. apud officiũ poſtea obti
nuit a dcõ dño Bõifacio aliã diſpẽſationẽ vt pꝫ ꝑ ꝑdcã
v̓tute cuiꝰ obtinuit ꝑoratũ ſci Juliani ex collõne eꝑi clare
mõtẽ. q̃ diſpẽſatio fuit ſilr ſubꝛepticia qꝛ ibi dixit ipetrãs
ſecũ ſuꝑ plalitate hñficioꝝ ꝑ ſedẽ aplicã diſpẽſatũ de qua
diſpẽſatõe nõ appꝫt nec ẽ datus articulus ⁊ ſic diſpẽſatio
nulla ꝙ̃tũ ad oẽꝫ effectũ: vt. ff. de natali. reſti. l. j. ⁊ ar. ff. de i
ius vo. l. libertꝰ aduerſus ibi nõ diſſimulare ⁊c. Itẽ dixit i
dcã diſpẽſatõe archidiaconatũ claremõtẽ. ãnexũ eẽ ꝑpoſi
ture de q̃ ꝯnexiõe nõ appꝫt nec dať articulus vt. s. dcm̃ ẽ.
¶ Itẽ dixit ꝙ fructꝰ anni dcẽ ꝑpoſiture nõ excedebãt ſꝫ
exiſtimationẽ decie valore. xxx. li. ꝑuoꝝ turonẽ. cũ notorie
ꝯtrariũ veꝝ ſit ⁊ ſic q̃libꝫ ex diſpẽſatõibꝰ laborat mľ iplici
vicio ſurreptiõis ⁊ ꝓ tãto ruũt oia q̃ pendẽt ex eis vt. ff. ꝺ
ſiniuſ. rup.

inluſ.rup.ꝛ irri.teſta.nā ꝛ ſi ſub ꝯditiōe ſibi rūpēdo ꝛc.C. de codicil.l.j.ꝛ.ff.ō pig.act.ſi.n.pec⁹ ꝛ ſic ex ṗdictis appꝫ ꝙ puiſio ſcā p.d.Archiepm narbonē.dn̄o.R.de eccīa In ſane nulla ē vꝫpote ſcā inhabili ꝛ ñ capaci pp viciū. ¶ Et dato qꝺ ſcd̄a diſpēſatio ſubreptitia nō fuiſſet ſortita ē effectū ſuū ex eo ꝙ vtute ei⁹ obtinuit dict⁹.R.ṗpoſitū ſcī Juliani vt dcm̄ eſt.ſ. ¶ Nec ob.qꝺ dr̄.ꝙ claremōtē.eṗo ꝓuidit ſibi de dcō ṗpoſitu auctē aplica. Nā de hmōi auctē nō ꝯſtat qꝺ ē neceſſe vt extra de offi.dele.cū l iure.ꝛ ſic remanet. Qꝺ ſꝫ dict⁹ do. Rolādus fuit elect⁹ detētator qꝺā eṗo claremōtē.ꝙ voluit ñ potuit ꝛ qꝺ potuit noluit vt.C.ſi qs alteri vl̄ ſibi.l.multū ꝛ extra de offi.dele.c.ſup abbacia.ꝛ ideo tāq̄ trāſgreſſor canonū ꝛ illicit⁹ detētator Inhabilis fact⁹ ē ad obtinēdū eccīam de biſana vt extra de ṗb. eū q in certa.decre.ordinarij.de offi.ordi.in.vj. ¶ Aut dicta vboꝝ enūciatiōe ſi attēte dicem⁹ ꝙ dict⁹ do.Ro.eccleſiā ſcī Juliani habuit de eṗo claremōtē.vt ab eṗo vt.ff.ō caſtrē.pecu.l.ſi forte.ꝛ ar.coꝝ que notā.C.de colla.l.ſi donatione.ꝛ tūc illa vba l collatiōe appoſita auctē aplica ꝛc. opabunt̄ ex vtute diſpēſatiōis aplice habilitātis do. Rol. vt.ff.de lega.ꝛ ſena.ꝯſul.l.in ābigua ꝛ ſic expirauit vtute diſpēſatiōis ſcd̄e. J ē ēt cū impetrauit diſpēſatiōem a do. Boni.aſſeruit ꝙ obtinebat ṗpoſiturā claremōtē. ꝛ qꝺdaꝫ alia ſimplicia bn̄ficia ꝛ tacuit de canonicatu narbonē.quē ex vbis appellatiōis p eū interpoſite appꝫ tūc ipm obtinuiſſe nec includit̄ ſub iſta gnālitate ꝛ qꝺdā alia bn̄ficia ſimplicia ꝛc.vt extra de ṗbē.ꝙuis.ſ.q̄q̄ li.vj. Et ſic appꝫ ꝙ ex hoc capite fuit dcā diſpēſatio ſubreptitia qꝛ tā nobile bn̄ficiū in eccīa archiepali ꝙ ēt de iure cōi reſidētiā ꝑſonalē reqrit tacuit quo exp̄ſſo cū eo papa ñ ſic facile diſpēſaſſet ꝛ ſic ſum⁹ l caſu.c.ñ pōt extra de ṗbē.li.vj.ff.de pecu.leg. l.cū dn̄s ſuū l pri. ¶ Nō ob.dn̄o.B.qꝺ dr̄ ipꝫ acceptaſſe eccīam de omilib⁹cui⁹ rectorē ṗs aduerſa articulat viuere cū ꝯſtat p vbā appellatiōis iterpoſite ab aduerſa pte ꝙ dict⁹.d.B.credebat ipꝫ rectorē mortuū fuiſſe ꝛ iō potuit dict⁹ do.B.ṗdictā eccīam rōnabilr̄ acceptare vt colligit̄ ex ſolutiōe duaꝝ legū q̄ ſibiipis ꝯdicere vident̄.ff.de dona.qꝺā.ſ.vlt.ꝛ.C.de capti.ꝛ poſtli.reuer.l.nec nos. potiſſime cū dn̄s.B.ſufficiēter articulet ꝙ fama publica erat rectorē eccīe de omilib⁹decepiſſe q̄ fama in hoc caſu excuſat ipm vt no.C.de rep.aūt.hodie quātiſcūqꝫ potiſſime circa mortē q̄ cū ſit nature ꝯſona ſola fama hr̄ loco pfecte ꝓbatiōis vt.C.ſolu.ma.ſi qꝺē.ꝛ.ff.de teſti.l.iij.ſ.eiuſdē q̄qꝫ pīcipio ꝛ ibi no.fama nēpe a dolo ꝛ calūnia excuſat vt.ff. de acq.hr̄.cū qꝺā.ſ.qꝺ aūt.ꝛ de tali credulitate ꝙ aliquis mortu⁹ ſit loqt̄ l.de hr̄.inſti.l.vlti.ꝛ exp̄ſſus.ff.qs ordo in bo.poſ.l.ij.circa pri.ibi fieri aut pōt ꝛc. ¶ Nō ob.ꝙ dicit de eccīa nunerba. Nā cū dict⁹.B.ṗdict⁹ impetrauit tpe dn̄i Bn̄dicti.ꝛ ſcd̄o Bernard⁹bo.cābon⁹ tpe dn̄i clemētis ꝛ tertio do.Philipp⁹ fili⁹ regis maioricaꝝ ab eodem dn̄o clemēte ad collationē do.archiepi narbonē.cū cla añ ferri appꝫ ꝙ ſum⁹in cāu.c.auctē Martini extra de ꝯceſ. ṗbē.li.vj.ꝛ ſic dcā eccīa de nunerba ex perſona filij regis maioricaꝝ ṗdicti debat̄ Bernardo cāboni. ¶ Nec ob. ꝙ dict⁹.b.ṗdict⁹nō expectauit ſnīam aliq̄ qꝛ in re tā ō iuſ notoria ſꝫ ꝛ dꝫ bonā fidē agnoſcere nec tenet̄ ſnīam expectare vt.ff.de admi.tu.l.quotiēs.ſ.deniqꝫ impator.ꝛ.C.e.ti.nō ē ignotū.ꝛ.l.ſi bonā.ꝛ.ff.de ac.emp.ꝛ ven.l.ēptorē in pri.ꝛ hoc ē ꝙ notabilr̄ lex dicit ſ moreā vr̄ feciſſe q litigare maluit q̄ reſtituere vt.ff.de v̄.ob.nēo.ſ.j. Et qs ſani capitis diceret maxie l foro canonico vbi de ꝯſcīa agit̄ aliquē ꝯtra ꝯſciam cōpelli litigare ꝛ ſnīam expectare ſ certe eēt cōtra iura.ff.ō doli.excep.l.ij.ſ.ꝛ gnālr̄.ꝛ.ff.depoſiti.ſi qs inficiat̄ l pri.ꝛ p hoc.ff.mā.l.gnt⁹. Et in hac ſnīa ē Arch. extra de ꝯceſ.ṗb.ne captāde li.vj.ꝛ cū ex poſt ſcō vitas apparuit eccīam de nunerba debitā bernardo cāboni.vt.ff. ō reb.du.qꝺā.ad qꝺ debuit expectare lrās q̄ expectata ñ ꝓfuiſſet expectato vt.ff.de acq.hr̄.cū hs.ſ.vl.ꝛ.ff.ad velleia.aliqñ.ſ.ſi. ¶ Nō ob.ꝙ alīat̄ ō ꝯfirmatiōe dn̄i Clem̄. ṗducta p ptez aduerſaꝫ. Prio qꝛ ē ſubreptitia vt ex ſupio

rib⁹ pꝫ. Scd̄o qꝛ vba ꝯfirmatiōis hoc hn̄t ꝙ papi intendit preiudicare habentibus efficax ius l dicto beneficio qualis erat dn̄s.B.cui per executionem erat ꝓuiſuꝫ de dicta eccīa ꝛ l poſſeſſionē iduct⁹ ꝛ ſic hēbat efficax ius de iuſ qꝛ hēbat actionē ꝛ exceptionē:vt.ff.de acq.re.do.ſtatuas.ꝛ.l.rē l bonis.ꝛ hoc ius dr̄ efficax qꝺ alibi optimū ius appellatur.ff.de pig.ſiducia.ſ.pſ.ꝛ ibi no.C.de vſu.l.j. ¶ Jllō ēt mirabilr̄ ānullat collationē eccīe de biſana factā do.R.ſ. qꝛ ſcā fuit lter mēſeꝫ dato dn̄o.B.ad acceptādū lter quā man⁹ordiarij ē ligata lꝫ termino nō appoſito ꝯtrariū veꝝ ſit p.c.qꝛ crēctio.extra de ꝯceſ.ṗbē.li.vj.ꝛ hui⁹ dn̄e tā ꝓbō q̄ rō ſumit̄ ex.l.dicēte ꝙ man⁹ hr̄dis grauati legato ſub die certa iniq ē ligata vt nō poſſit rē illā alienare vel hypotece ſubijcere ſec⁹ſi ſit ibi ꝯditio vel dies incerta:vt.C.cōia de le.l.vl.ſ.ſꝫ qꝛ.ꝛ.ſ.ſic aūt ſub ꝯditiōe.ꝛ alibi ſcribit̄ ꝙ pēdētib⁹.xx.dieb⁹ datis ad optādū l eccīa vbi ꝯſuetudo optandi viget lteriꝫ man⁹ ordiarie ſunt ligate ꝛ hoc facit ṗfixio termini.vt extra ō ꝯſue.c.cū l tua.ſ.vl.li.vj. ¶ Nec dicat aliqs ꝙ illud.c.loqt̄ de termio ſtatuto a iure qꝛ idem ē in termio ſtatuto ab hoie vt pbat̄.extra ō ṗbē.ſi tibi.li.vj. Et pbat̄ ſic cū legant̄ due ſpēs alternatiue prātē hꝫ legatari⁹ iure cōi eligere quā vult:vt.ff.de le.ij.ſi is cui.ꝛ.l.lucio.ꝛ ibi no.ꝛ tū ſi teſtātor liget duas ſpēs alternatiue data electio ne hr̄di die certa adiecta intra quā eligat lteriꝫ ceſſat eligēdi ptās q̄ iure cōi ꝛ ordinario ꝯpeteret legatario vt hec legant̄.ff.de le.ij.ſtatu liberoꝝ.ſ.ſtichū.ꝛ iō ſi ponit̄ in iure actio negocioꝝ geſtoꝝ ꝯtra curatoreꝫ adulti ꝓ generali redditiōe admiſtratiōis nō intētat̄ cura durāte:vt.ff.de admi.tu.l.act⁹.ꝛ.C.eo.ti.l.ij.ꝛ tū ꝯtra curatorē furioſi intētat̄ actio neg.geſ.durāte cura.ff.de tute.ꝛ rō diſtra.niſi finita. ſ.vl.ꝛ reddūt rōnē glo.qꝛ vna.ſ.cura adulti diē certuꝫ nō hꝫ qꝛ nō ſcit̄ qñ recipiſcat:vt.C.de vſu fruc.l.ambiguitatē ꝛ iō vna ṗuenit̄ p intētationē actiōis altera nō.vt no.l.d.l. niſi finita.ꝛ hec rō pōt redi indifferēter lter gratū hn̄tē diē certū ꝛ nō hn̄tē ꝛ ēt qppe abſurdū ꝙ vno puta deliberāte lter diem ſibi datā alter ṗcurreret:vt.C.q admit.ad bo.poſ. poſſint.l.vl.ꝛ ꝙ feſtinatiōe ius alteri⁹ lederet̄ cui cū ſit lter terminū datū nulla pōt neglia iputari:vt.ff.de acq.hr̄.cuꝫ fu⁹.ꝛ ad tertu.l.ij.ſ.ſꝫ ſi forte nec digna ē ṗmio tā ṗcepſ feſtinatio prioꝝ:vt.ff.de iur.ſiſ.edicto.ſ.cū aūt. ¶ Nō ob. ſi dicat̄ eadē rōe q̄ man⁹ ordiarij erat ligata p ṗfixionē termini l grā do.Philippi appoſiti eadē rōne erat ligata manus execut.q ꝓuiderūt dn̄o.B.Andree qꝛ non ē par ca: qꝺēqꝫ rō vni⁹ad alteꝝ eo ꝙ ordiari⁹ non hꝫ ſecū ꝯcurrentē volūtatē ſupioꝝ.executor aūt eā hꝫ vt colligit̄ hec dn̄a.ff. ad.l.fal.titia. Rn̄det̄ alr̄ ꝛ clari⁹ꝙ do.Ro.non pōt ſe iuuare ex pſona tertij.ſ.dn̄i philippi:vt.ff.de dona.vt mihi donare.ij.rn̄ſo.ꝛ.ff.ſa.her.l.his q ꝯſequēter.ſ.j.ꝛ ſi ſer.vē.l.loci.ſ.ꝯpetit.tunc enī tm̄ ex pſona tertij qs ſe iuuare pōt ꝛ opponere qñ p omiſſionē exceptiōis futuris ē oblig⁹ illi tertio:vt.ff.ad carbo.l.iij.ſ.cū ꝯſtaret.ꝛ de bo.lib.l.q̄din. alr̄s nō:vt.ff.ſi cui plus q̄ p.l.fal.l.hoc aūt.ſ.pe.ſꝫ ſ dicēs. h.non ē aliquo caſu futura obligat⁹dn̄o philippo ergo ex cui⁹pſona ſe iuuare non pōt. ¶ Preterea do.Philip.ad iſtā eccīaꝫ non ē vſus ſuo iure ꝛ iō qꝺ ſcm̄ eſt interim do. B.p executores ſuos validū ſuit:vt.ff.ſi cer.pet.l.ꝑuide. ꝛ ad.l.aq.l.iitij.ꝛ.l.ſeq. ¶ Nec dr̄ dn̄o.B.aliqꝺ accreſcere p omiſſionē dn̄i philippi ſꝫ magis dr̄ ei non decreſcere vt.C.de cad.tol.l.vlto ſ.ſi vo non dēs ibi ſi vo nēo ali⁹ꝛc. ¶ Non ob.l.ſi fili⁹.ſ.cū fili⁹.de bo.lib.ff.qꝛ ibi fili⁹ liberti actualr̄ petebat bonoꝝ poſſionē ꝛ iō pſonā tractat.vt in ſti.de ſucceſ.lib.ſ.ſꝫ nr̄a.ꝛ hoc idicat tex.ſ.cū fili⁹.dū dicit bonoꝝ poſſionē accipiat ꝛc. ¶ Sꝫ ſi filio petere retardāte pſon⁹peteret ꝛ poſtea fili⁹iure ſuo nō vteret̄ ſꝫ repudiaret bonoꝝ poſſ.ſſionē pſono debet̄:vt.ff.de inoffi teſta.ſi non mortis.ſ.vlti.ꝛ ſic eſt in themate meo q dn̄o philippo non vtente iure ſuo tꝫ ꝙ factum eſt p executorē dicti.B. ¶ Nō ob.extra de ṗbē.c.quodā li.vj.qꝛ illi ſupuenit reuocatio gr̄e celeſtini ip:dictis grām do.m.q̄ reuocatio ñ ſic tolit grāꝫ celeſtini ꝙ fingat eā a pricipio nō fuiſſe. ꝛ iō

reſuſcitaꝛ ꝙ impediebaꝛ ꝑ ipſam ⁊ hic ẽ caſus.ff.ð mili. ſta.l.milij codicilis.§.vlti.ſec⁹ ẽ qñ ꝗs ſponte iure ſuo ñ uꝛ vt i cãu nr̃o ⁊ pbaꝛ expſſe in tex.legis ð caſtrẽ.pecu. ꝓponebaꝛ ꝑ totã legẽ ⁊ de le.j.l.ſuũ filij in pñ. ⁊ ar.ff.ad reb.ſi pſoni.§.actões. Et q̃re plures in hac cã rñſiones q̃ im⁹ do. Phi.ſidẽ facit ꝑ ſuos patẽtes lr̃as in iudicio iaꝫ pductas ꝙ pcurator ſu⁹ ⁊ ipſe dictã ecclãm de biſeno ſcī uerũt vacare ⁊ ex certis cãis noluerũt eã acceptare cũ nõ poſſ; cadere ſub gr̃a ⁊ ſic inficiari nõ poſſum⁹ qn vitas cõ currerit cũ opiniõe dñi.B. ⁊ ſic potuit ⁊ debuit ſibi ꝑ exe cutores ſuos facere puideri. ⁊ hic eſt caſus expſſus.ff.de acq.hr̃.cũ qdã.§.qð dr̃ ibi totiens igiꝛ ei ſua p̃ſumptio ꝑ ficit quotiẽs ꝯcurrit cũ v̾itate ⁊c. ℭ Nõ ob.qð dr̃ ꝙ ec clesia de nunerba ñ poterat dẽri bernardo eã hõi qꝛ eccl̃a de nunerba ſpectat ad collationeꝫ archiep̃i nunerbonẽ. ⁊ neqꝫ in lr̃a.B.cãboni ñ ſit mẽtio de archiep̃o ſ; ſimplr ð bñficio ad cuiuſcũqꝫ ſeu ad quorũcũqꝫ collationẽ electio nẽ vel aliã quãcũqꝫ diſpoſitiõem ꝑtinenteꝫ ⁊c. Sub qb⁹ v̾bis dicũt archiep̃m nõ ꝯtineri ꝑꝑ excellentiaꝫ dignitatis qꝛ h̾ falſum eſt imo ꝯtineꝛ.vt.ff.de v̾.ſig.ſi familie ⁊ appel latiõe cõmilitonuꝫ impator ꝯtineꝛ.vt.ff.de mili.teſta.l.j. ⁊ ſub appellatõe ſenatoꝝ p̃nceps .n.ſubijciꝛ vt.C.de digni. Liue ſenatoꝝ li.xij.in ſcõ ſilr hec oppoſitio v̾itatẽ nõ h; qꝛ de intẽtiõe dñi pape appꝫ ꝙ ſi lr̃e groſe.B.cãboni dum dic nõ obſtante qbuſlib; ⁊c. ⁊ j.ſubijcit ſeu ſi ſe ven.fratri nr̃o archiep̃o narbonẽ ⁊c.ꝑ q̃ v̾ba appꝫ ꝙ intẽdebat ip̃ꝫ archiep̃m icludeꝛ ar.ff.de ſun.iſtru. ⁊ inſtru.leg.l.q̃ſitũ.§. idẽ rñdit de iſtructa de le.j.ſi ſu⁹ pluriũ.§.vl. ⁊ de teſt.hr̃ des palã.§.ſ; ſi notã. ℭ Nõ ob.qð dr̃ ꝙ gr̃a do. Philip pi ñ extẽdebaꝛ ad ecclãm de nunerba ſiue ꝙ dcã eccl̃a ſb ei⁹ gr̃a nõ cadebat qꝛ ei mãdabaꝛ puideri de bñficijs pſo nalib⁹ ⁊ dignitatibus i qbuſcũqꝫ eccleſijs cathedralib⁹ vel alijs ſ; eccl̃a de nunerba ñ ẽ in eccl̃a ſ; ẽ eccl̃a pochialis ꝑ ſe ſubſiſtẽs ⁊ ſic alſant oꝛiam lter p̃poſitiões i ⁊ de q̃ no.ꝑ Archi.extra de ꝯceſ.p̃bẽ.ne captãde.li.vj. nec ẽ ꝯſiderata gr̃a dñi Philippi. ℭ Nõ ob.n.qð ibi dr̃ bñficia eccl̃aſti ca cũ cura vꝉ ſine cura ẽt ſi dignitates vꝉ pſonat⁹ exiſtãt ad cuiuſcunqꝫ vel quoruncunqꝫ collationem electionem vel aliã diſpõeꝫ ſpectãtia ſi que inter agonẽ.vꝉ narbonẽ.ciui tates ⁊ dioc. ⁊ puicias ⁊c. ⁊ ſi vltra nõ eẽt i lr̃a ꝯſtat ꝙ oĩs eccl̃a ꝯtineret ibi ⁊ extra de p̃bẽ.c.q̃uis.§.vl.li.vj. Qð er go ſubiecit i qbuſcũqꝫ cathedralib⁹ vꝉ alijs vacãtis eccl̃ijs poſitũ ẽ ad dubiũ tollẽdũ ⁊ iõ ſignificatũ p̃cedẽtiũ ñ reſtri gaꝛ vt.ff.de aur. ⁊ ar.le.l.pediculis.§.labeo ⁊ de ꝯdi. ⁊ de mõ.l.ſ; in diẽ.§.ſuo ⁊ addita fuerũt ad addẽdũ magis q̃ꝫ adminuẽdũ. ⁊ iõ ꝯtrariũ hui⁹ opari nõ pñt ⁊ hic ẽ cãus ex p̃ſſus.ff.de ſun.inſtru. ⁊ iſtru.leg.l.ſi mãcipia i pñ. ℭ Ul timo nõ ob.ꝙ dr̃ do.B.poſſidere qꝛ vt ex ſupiorib⁹ p; i proba ẽ ei⁹ poſſio ⁊ iõ ꝯmodũ poſſionis nõ pbet vt.C.ð acq.poſ.l.iproba. Ex p̃dictis liqdiſſime p; reiectis oĩbus obiectib⁹ ius dñi.B.andree ꝑ pducta plene pbatũ ⁊ arti culos do. Rolãdi admittẽdos ñ eẽ qꝛ ipugnãꝛ ⁊ ex appel latõe nõ deſcẽdũt iõ admittendi ñ ſunt vt in.c.vt circa de elec.in.vj. Alij v̾o tales ſunt q pbati nõ releuarẽt pbãtem vt i ſupiorib⁹ plene pbatũ ẽ ergo admitẽdi ñ ſunt vt.C.ð pba.l.ad pba.ſupeſt ergo vt reiectis articulis p̃dicti dñi B.excludat in cã ⁊ eadẽ feraꝛ diffinitiua ſnĩa qꝛ pnũcieꝛ bñ iudicatũ ꝑ pte dñi.B. ⁊ male appellatũ ꝑ pte dñi dcĩ Ro. Cetera pſnitatꝫ veſtre ſuppleat plẽitudo ⁊c. Oldra.

De verbo.ſigni.

CCCV

ℭ Lꝫ allegatiões alĩs date ꝑ dño Bernardo andree ple ne ſufficiãt ad oñdenduꝫ liqdde ius dicti do.B. ⁊ ad rñ dẽdũ ad obiecta aduerſarioꝝ tñ qꝛ a certamine adhuc ñ deſiſtũt ad aliq̃ nouiter ſupaddita breuiter rñdeꝛ. ℭ Et ꝑo ad id ꝙ dicũt puiſioneꝫ factã deõ do.B.ꝑ executo. nõ valere gr̃am do. Philippi i qua erat datis mẽſis ⁊ de cretũ appoſitũ ꝑ qð decernebaꝛ irrituꝫ ⁊ inane qcqd ꝯtra ꝯc interim ꝯtigerit attentari. Rñdeꝛ ꝙ decretuꝫ illud ſiẽ ⁊ q̃libet act⁹ reſpiciẽs fauorẽ alteri⁹ infiſtã ꝯdõnẽ h; ſi ille in cuius fauorẽ ſit vel apponiꝛ vti voluerit iure ſuo ſicut appꝫ i iſtõne q̃ h; ꝯditionẽ ſi voluerit iſtitui⁹ etiã ſi nõ ap poniꝛ vt.ff.de hr̃.iſti.corneli⁹. ⁊ de ꝯdi.iſti.v̾ba ⁊ appꝫ in decreto legis mortue decernẽtis teſtm̃ i quo filiuſſa p̃teriꝫ tus ẽ ipſo iure nullũ vt.ff.de lib. ⁊ poſt.ſi filius. ⁊ tñ illud decretũ ꝯditionẽ h; ſi filius iure ſuo vti voluerit.vt.ff.de iniuſt.rup. ⁊ irri.teſta.ſilio ⁊ decretũ teſtõis alienatõeꝫ ꝓ hibẽtis ꝯditionẽ h; niſi hĩ in quoꝝ fauorẽ alienatio ẽ ꝓhi bita alienatõi ꝯſenſerit iure ſuo vti voluerit vt.ff.de leg.ij. fundũ ꝑ fideicõmiſſuꝫ quotiẽs.ſ; i caſu nr̃o dñs Philip. vti voluit iure ſuo q̃tũ ad eccl̃aꝫ de qua agiꝛ.ergo decreti ꝯditio deficit ⁊ ſic hr̃ ꝑinde ac ſi nullũ decretũ a principio fuiſſet appoſitũ vt.ff.ad.l.fal.i rõne in pñ. ⁊ l.nec itereſt. ⁊ facit.l.ff.ad treb.ſiliã frib⁹. ℭ Nec ob.qð dr̃ ꝙ hi q aliẽo bñficio admiſſi ſunt nõ curãt vtꝝ illi quoꝝ bñficio admiſſi ſunt iure ſuo vtanꝛ nec ne ꝑ.l.ff.de ꝯtrah.ſi poſt mortẽ. §.vl.ꝙ l; hi q alieno bñficio admittunꝛ ẽt ſi illi quoꝝ bñfi cio admittunꝛ iure ſuo nõ vtanꝛ ad bñficiũ admittãꝛ.ad mittũt tñ ſine aliquo puilẽgio vel p̃rogatiua q̃ p̃tendi poſſit ex illoꝝ pſona vt.ff.de le.p̃ſtã.ꝯtrah.bo.petita.l.nõnũq̃. ℭ Nõ ob.c.cũ dilect⁹.extra de iurepa.qꝛ ibi hic tenebaꝛ nõ ex pſona extranei ſ; ex ꝓprio iure dicẽs eccl̃a de bor uille pñciationẽ.illius cui⁹ legat⁹ ꝯtulerat nouiter voca uiſſe ⁊ ꝑ ſnĩaꝫ legati caſſatã fuiſſe qcqd factũ fuerat de.q̃. Uñ de iure alteri⁹ nõ excipit ſ; de ꝓprio ⁊ iſte ẽ ver⁹ itel lect⁹ lr̃e ⁊ hũc ibidẽ ſeqꝛ. Hoſt.potiſſime i glo.q̃ua ſignat ſup v̾bo pñtare. ℭ Nõ ob.c.quoddã.extra de p̃bẽ.qꝛ ibi vt dictũ ẽ in alijs allegatõib⁹ in pſona p̃mi facti expectãtis de manu celeſtini nõ iteruenit aliqd ꝑꝑ qð retro dici poſſit eũ vti voluiſſe iure ſuo ⁊ ꝑ ꝯñs expectãtẽ de mãu nicolai potuiſſe bñficiũ acceptare qð i themate nr̃o iteruenit hoc.n. ipſo qð põt potẽs itra mẽſeꝫ acceptare ſpõte nõ accepit retro acceptare voluiſſe vr̃.vt.ff.de le.j.ſuũ filij.§.j. ⁊ ad.l. aql.nã ⁊ ſicut. ⁊ de le.j.ſi tibi hõ.§.cũ ſeru⁹. ⁊ accedit opti me.ff.de ſol.q reo.j.ij. ⁊ .iij.rñſo. ℭ Ex p̃dictis ergo appꝫ ꝙ cũ do. Philip.iure ſuo i accepiẽdo vſus nõ fuerit ꝯdi tio decreto ſuo iſita deficit ⁊ retro acceptaꝛ voluiſſe vr̃ ⁊ ꝑ ꝯñs nec ipedimentũ p̃ſtitiſſe executori dñi.B.andree ne nudã nomẽ ipſi⁹ ſine re ipedimẽtũ p̃ſtitiſſe vr̃ ꝯtra.l.ff.ad terta.l.ij.§.liberi. ⁊ ꝑ hoc p; ſolũ ad oĩa obiecta. Ad id qð dr̃ de articlis nouiter datis ſup abbacia ſci Pauli vbi ad uerſarij dñiaꝫ faciũt inter in ⁊ de. ℭ Rñdeꝛ ꝙ forte ſalua opinione dicẽtiũ plus iportat in q̃ꝫ de vt colligi põt in iſti. vi.ho.rap.§.vl. ℭ Sꝫ dato ꝙ opi.locũ h; mãdaꝛ puideri in aliq̃ eccl̃aꝝ ciuitatis vel dioce.qꝛ tũc de q̃libet eccl̃a po terit puideri cathedrali dũtaxat excepta.vt extra ð p̃bẽ. q̃uis.li.vj.vt ibi hec oĩa not.ꝑ Archi. ⁊ ſic ſuli i caſu nr̃o. Et rõ põt eẽ qꝛ ea q̃ exprimunꝛ ꝑ noĩa pluriũ copulatus aliã ⁊ ampliorẽ naturã ⁊ ſignificationẽ aſſumũt q̃ꝫ ea q̃ ex primunꝛ ꝑ vnã dũtaxat certã ⁊ determinatã rẽ reſpiciẽs vt.ff.de leg.j.gregẽ.de vſur.ego de ſun.iſtruc. ⁊ iſtru.le.l. pe. ⁊ ibi no. Et ẽ rõ qꝛ hoc caſu appꝫ de maiori ⁊ amplio ri volũtate puidẽtis vt in p̃dicto.c.q̃uis.in viti.reſponſo. ℭ Appꝫ itaqꝫ ex p̃dictis repulſus articulis do.bo.po.ne pote impꝫtinẽtib⁹ ex toto fundatũ ius dñi.B. ⁊ ꝯcludi de bere in cã ⁊ ꝓ eo diffinitiuã ferri ſnĩam.hec iſtitit aduer ſaꝫ ꝯfirmationẽ dñi nr̃i qꝛ obreptiçia ẽ ſicut colligere l; ex ſubreptõibus in primis allegationibus datis. Oldradus.

De cõceſ.p̃bẽ. ⁊ de ver. ſignifi.

CCCVI

ℭ Quãuis pr̃ reuerẽde ꝑ plꝛs vias i antiqs allegatõib⁹ tacitis pleniſſime ꝯcludiꝛ ð iure dñi. R.ſup de biſeno ⁊ ñ de iur.B.petẽtis qꝛ tñ ꝑs aduerſa iter ceteras vias duas ipugnabiles p̃uidet ⁊ cognoſcit ⁊ tẽptat ꝑ q̃ſdã ſbtilitates ſupficiales ꝯſtãtiã illaꝝ viaꝝ ꝯcurrere l; agnoſcẽdo bonã ꝯſciaꝫ merito ſile dẽret ⁊ ꝯſiderare ꝙ ð difficili ꝑ tales ra nos fallatus nr̃e p̃ſunditatis ꝯſtãtia moueret appꝫ ſa iſſe ciendo v̾bis eos aliq̃ diceꝛ l; nõ eẽt neceſſe. ℭ Quis enĩ

ſane mẽtis

[illegible] adiunc
qc [illegible]
[illegible]
[illegible]
vbi [illegible] p [illegible] p non
[illegible] i.de fun [illegible] non 9petētē
[illegible] Nec firmat qd [illegible] ē p nō iudicē cō
[illegible] i scipiat eē iudex imo nec iterum posset bēn p verā
[illegible] .ff.de iud.l.ij vep. ꝛ no.ff.ō up.ſi cx ꝑſſiu.
[illegible] a [illegible] Philip.subsecuta nūqd facit illud va
lidū [illegible] pp ipedimētū [illegible] nullū fuit ꝫ tollat i
pedime[illegible] dic [illegible] id [illegible] facere posset. Accedas
ergo [illegible] op [illegible] ipedito nō ꝑpea fa
ctū [illegible] nisi [illegible] pueniat eā cū
[illegible] .extra [illegible] mat li.vj. Pro quo
fac.q [illegible] fir. ꝑterea. ff.de op [illegible] cx ꝑſſum de test.et
de leg.i [illegible] ci [illegible] § [illegible] u multi [illegible] fi. Si [illegible] nō supuenit no
[illegible] m [illegible] sc ꝫ dn̄i Phili.q ꝑuēisse nō ꝑtendit .d.
B [illegible] petat ꝛ vere [illegible] ē [illegible] acub⁹puris go ita fue
rit [illegible] effec [illegible] us q vbi [illegible] e faciēs nō hꝫ pñe
tē [illegible] di ex [illegible] pu [illegible] ꝯualescit actus ab initio
inuali [illegible] i de 9d [illegible] al [illegible] pcio añ euētū ꝯditionis
supueniret vt pbat .ff.de re. [illegible] no.l.j.ꝛ l.plꝫ.Et pbat clarā
sime.ff.de castre.l.ex castrēsi § [illegible] scipit ꝛ in sum.ꝛ eo.tide
hēdicatē.§.pt p q[illegible] p [illegible] nihil vꝫ obice⁹ g alo fuit
factū de [illegible] uc [illegible] re ꝓuisio [illegible] acceptatio bñfi
cij ē bñ act [illegible] u [illegible] sic adinio [illegible] vdīcatio nec recipit ꝯditionē
ff.de reg.iur.act⁹le [illegible] ꝛ ē ridiculū dicere q ꝓuisio fcā p
executorē [illegible] ex negligentia dn̄i Philippi ve
lle execul. pc [illegible] fu [illegible] cx alie [illegible] depēdeat arbitrio ꝛ ita fuit in
suspēso ꝛ illuso [illegible] e ñ dꝫ vt.ff.de iudi.ſi pretor.im
plus dicim⁹ q iudicia [illegible] ab actore sue nō hñtī ꝯuale
sc̄it dato q postea ius agēdi hēe incipiat qr ex [illegible] pe actoris
fuq [illegible] r vt.ff.ō iudi.ñ ꝑe videri.ꝛ l.nō quēadmodū
cū [illegible] possel.que agi [illegible] ꝫ i iudicio ꝛ oliꝫ dēat de
cerni p iudice vt.ff. [illegible] fu [illegible] edic [illegible] §.decretalis. Hodie
sufficit q agnoscat corā iudice vt.C.qui ad bo.pos.admi.
po.l ſi.de [illegible] .furio.l.viti.§.nos ita.ſi ergo agnoscat per
sequēte i gradu durāte tpe ꝑmi g nōdū renūciauit hꝫ p ſi
agnita nec ꝯualesci pp secutā negligētiā ꝑmi ff.ō bo.lib.
l.castrēsiū.§.cu filiꝰ.ꝛ ē ista qō expedita p gl. Archi.extra
de ꝑbē [illegible] .ſi clic⁹. Ibi.n.dr q ſi duo p papā fuerūt fci canō
nici ꝛ fcā eis gra de ꝑbēda vacatura p ordinē vꝫ vni post
alterū [illegible] do secūdus pōt petere ꝑmā ꝑbēdā ſi ꝑm⁹notabili
tā neglexerit. ¶ Pone ergo fm do.Archi.q añ ꝯpletam
negligētiaꝫ ꝑmi secūd⁹ sacū sibi ꝓuideri postmodū ꝑmus
ꝯplet negligētiā suā nec eā petit imo nōhilī negligit nūqd
pp secutā neglīgētiā ꝯualescit ꝓuisio scdo fcā dicit q ſi er
go certe nec pp secutā negligētiā.d. Phi.ꝯualescet ꝓui
ſio fcā.do.B.ꝛ iste casus frequēter allat .extra de ꝑbē.c.
quodā. Nec vꝫ euasio qua ipsi dicit q i.d.c.nō fuit secu
ta negligentia q hēbat clausulā añferri ꝯsiōem reuocato
riā subsequēter añ neglīgētiā ꝛ non aduertūt ipsi recte in
qaestione nra sumus in eodem casu. ¶ Non siquidem
ante negligentiaꝫ dn̄i Phi.fuit obtēta ꝯfirmatio ꝓuisiōis
fcē do.R.cū ela añferri oīb⁹ſi efficaciter in re ꝫ ad rē ius
hñtib⁹ postq̄ ꝯfirmatiōeꝫ do Phi.nihil petere potuit nec
eē negligēs q̄ ꝛc. ¶ Cōstat ꝑt articulos dn̄i.R.de ꝑbē
da narbonē.ꝛ abbatia sci Pauli datos dēre admitti qr ꝫ
nō appea: nec dicat gfaꝫ do.phili.exhaustā fuisse tpe gfe
fcē ipsi do.R.ipsiu tñ ꝓbatis clari⁹ appebit ipsam exhaustaꝫ
fuisse Nec ꝯstat q circa ſi opponūt p prē do.B. ¶ Et ꝑ
mo illō qō oppōit q ihibitio ꝛ decretū ꝑdictū hñt ꝯditiō
nē istā.s.ſi do.phi.voluerit eis vti sic ꝛ qbꝫ actus simoē
ꝯdiciōes vt hēdis istā ꝛ sic [illegible] qō ē nullū ſi filiꝰ ꝑce
ptiat in illo habet cōditionem ſi filius iure suo vti voluerit
q sic in decreto alienatōis a testatore prohibēre per.l.lex
cornelia.ff.de here.insti.ꝛ p.l.filio.ff.de iniusto rup.ꝛ irri.
testa.cū simul.nō obstātibꝰ rōnib⁹ infrascriptis. ¶ In pri
mis qr ille actus nō hebꝫ insitā ꝯditionē ſi voluerit ille in

cui⁹fauorē in tempo necessario sciret aliū actū ꝯditiōe
[illegible] illud [illegible] ꝯcedi
sciret [illegible] .de le [illegible] .de
dendo a [illegible] . Si [illegible] q de [illegible] ꝑ
do.Phi.intelligeret q [illegible] ali [illegible] do.Phi.non
valeret ſi do.Phi.vellet acceptare a [illegible] iu [illegible] q
ꝓuiſio fcā alteri valeret sub ꝯditiōe ſi.o [illegible]
tñ vnū ō ꝯtrarijs ꝯcedit [illegible] ꝯditiōe [illegible]
ff.de bē.ini [illegible] de eē nō pōt [illegible]
talē ꝯditionē recipiat vt [illegible] ꝫ.ergo ꝛc. ¶ Pre
terea ille actus i.refutatio [illegible] ullo mō re
spicit fauorē illi⁹ptra quē interponi [illegible] ſi po
tius odiū ꝛ ꝑſonaꝫ vbi apponit [illegible] ꝫ
qō not.C ipo.extra de rescrip.c.cum q [illegible] nō
respiciat ſꝫ odiū appet q de [illegible] gatio
dicit non hꝫ locū hic cuꝫ ꝛ [illegible] .execut [illegible] ꝯuallit
inhibitionē ꝛ decretū dn̄i P [illegible] .vt [illegible]
obe.c.ſigo venerit.ꝛ ille [illegible] .do.B.q [illegible] ter
dēte termio dato dn̄o Phi.ad accep[illegible]
qō cecidit a bñficio accepti ēt po [illegible] termini
ff.de iur.fis.l.edicto.§.cū añi.ꝛ.ff.de dona.l [illegible]
nec pōt dolo carere cū ꝯtra decretū ꝛ inhibitionē [illegible]
termium.ff.de reg.iur.l.nō pōt.Appet ergo q di [illegible] .B.q
ꝯtra inhibitionē ꝛ decretū pape fecit nō dꝫ ex dolo [illegible] ipso
hēat sue ꝑmū ꝯseq vt in ꝑallegato.§.cū añi.ꝛ ff.ō fur.§.
itaqꝫ fullo. ¶ Ité in d.l.filio exꝑsse dr ꝛ statuit [illegible] testa.vt
ille decimū testiū i quo ꝑterit filiꝰiā nat⁹sit nullū cō ipse ꝑte
rit⁹hoc dicere noluerit ac i casu nro.d. Papa noluit q gc
gfa fieret ifra mēseꝫ ꝯtra refutationē ꝛ inhibitionē suā cōs
nullā ille nō distīguēdo nec declarādo vellet vel nō vellet
do.Phi.ꝛ iō gnālr ē ipsꝫ decretū itelligēdū: vt.ff.de ali.
cib.le.l.4.§.generalr.ꝛ de leg.ꝑſ.ꝯtrtab.bo.pos.pe.l [illegible] .§.
generalr. ¶ Ité dcā l.filio ꝛ filiā iura loquunt ꝛ locū pūt
hēe vbi grad⁹ vl certū tpe nō apponit i actu cui renūciat
nō vcēdo ſꝫ vbi ē grad⁹ ꝛ certū tpe appositū vt i casu nro
lect⁹ ē sine dubio ꝛ q sequētis grad⁹ sunt nō admittunt qr
hereꝫ cū ꝑcedit vna ꝑsona q se gl accipe nō pōt vt ē tex.ex
pressus.ff.de bo.lib.l.ſi filiꝰ.§.cū filiꝰ.ꝑterij vbi seqret in
gradu itet tpe appositū petiō sicut fecit do.B.tūc enim
nihil agit nisi pcio ꝑcedēs exꝑsse renūciaverit vt.ff.ō acq.
hē.l.ſi.ſ.in.§.ꝛ.C.q admit.ad bo.pos.l.ſi.ꝛ ꝑcipue hoc ꝑce
dit i collatib⁹ bñficioꝝ i qb⁹inspicit tpe collatōis.vt
extra ō rescrip.c.ſi eo tpe.li.vj. ¶ Ad illud vo qō allegat
do.R.ꝑpositū nō posse allegare ius dn̄i Phi.cū sit tertia
ꝑsona.ꝛ cū ſꝫ alio sit plene rñsuꝫ vt ex alijs allegatōib⁹ ple
ne appet tñ ex habūdāti iteꝝ rñdetur qr illa allatio nihil fa
cit ad casuꝫ nostrū duab⁹rōnib⁹. Pria qr dn̄s.R.nō nuit
ex iure dn̄i Phi.nec ex ei⁹ꝑsona dicit se ius hēe ſꝫ ex inhi
bitiōe ꝛ decreto pape positis i fcō dn̄i Phi.ꝯuicit q acce
ptis.d.B.ꝛ collatio sibi fcā nō valuit.Nā sicut i.c.cū dī
lect⁹ de surrepcō.obtinuit ecclaꝫ ꝯtra.G.ex eo qr fcā fuerit
ipsi.G.collatio ꝯtra inhibitionē itcēdētis ꝓuidet.G.nepo
ti suo ꝛ nō ex eo q ille.G.ius hūisset vl hēet i ea sic ꝛ mul
tomagis i casu nro dꝫ obtinere.d.R.ꝯtra do.B.ex eo q
collatio fuit eidē.B.fcā ꝯtra refutatiōeꝫ inhibitionē ꝛ de
cretū do.Pape cui⁹ꝑtātē maiorē eē quā legati ptūē nēo
dubitat.Scdo nō ē qr iā ē ꝓbatū de iure do.Phi.qō ha
buit ad dictā ecclaꝫ tpe collatōis dn̄i.B.Vñ dico q ille
nō dēret admitti do.R.ꝯtra.B.ad ꝓbādū de iure tertij
cū ibi ꝓbatū sit iure tertij.s.do.Phi.vt i casu nro ꝛ sic pro
batū ē collationē do.B.nō valuisse cessat dcā allegatio.
multa enī ipediūt ꝓbōnē faciēdā q nō deficiūt nec tollunt
iā factā sicut tradit e no.l.c.vt circa.ō elec.li.vj.vbi oppo
nēs nō exꝑssa i appellōne nō admittit ad ꝓbādū ſꝫ a ꝓse
cutōe ꝓbatioꝝ nō deijcit vt ibi not. ¶ Preterea in l.filio
frēs hēdes istituti ꝛ q iuxta volūtatē testōis hñt bona filie
ꝑterito nō aduocat qm ipugnabāt ipsi volūtatē de alia
ipsos laudare necesse ē:vt.ff.de iure dot.cum in fundum.
¶ Ad illud vo q p dn̄ū.B.nitit allegare de ꝑpositōe ia
ꝛ de alias fcis cū rñsum ꝛ p doctores determinatū quid.

imponeret vtruqꝫ eo: ſpoſitionū ⁊ qd alia ⁊ qd mīn⁹ i
ſꝫ de iō ſductuo Phi.nichꝫ potuit nec nūqꝫ potuerit obti
nere abbaciā ſci Pauli virtute līrāꝝ ſuarum in qbus ⁊c.

De conceſ.preben.

CCCVII

¶ Nō qm̄ dies eſt appoſitus ligata ſic die pēdēte man⁹ ou
du[illegible] vltra iā dcā pbat ſic.dici appoſitio circa quelibet
actu cui addicit duo opat. ¶ Pmo ne vltra eā obiectū
ſiecat euagari vt.ff.de bf.inſti.l.ſi qs ita inſtituat ⁊ de bo.
auc.iudi.poſ.l.ſi ſu⁹ ⁊ de ſucceſ.edic.l.i.circa pein. ¶ Se
cūdo ne pēdēte die poſſit qs p ſcurrētem aliū ſupplātare
ff.de inoffi.teſt.l.filio.§.ptra tabulas de bo.liber.ſi fili⁹.§.
cū filius de bf.inſti.ſi ꝟo ſex.§.ſi.⁊.C.q admit.ad bo.poſ.
l.vl.ex ꝟtute ſcōi effect⁹ reſultātiſ ex appoſitōe diei. ¶ Vi
dēdū ē qꝫ pēdēte die nō poſſit ſpetrāi p ſcurrētē ordīariā
ſupplātari aſs dici appoſitō effectū ſuū pderet ⁊ p hoc bñ
fac.C.de appel.l.appellatiōe ⁊ extra de appel.oblate.nec
enī dignus ē pelo ſcepe feſtinatiōis prioris vt.ff.de iure
fiſ.edicto.§.añ alteri⁹ feſtinatōe ñ dꝫ alteri⁹ iura legi vt.ff.
de acq.hē.l.ſi ſu⁹.ſcipitē aūt feſtinatiōem illā dico qꝫ alte
rō nō negligēte ſcurrit.vt.ff.ad l.iul.de adul.ſi marit⁹.§.
ſi extrane⁹.⁊ ad tertul.l.iij.§.ſꝫ ſi ſorte.pēdēte aūt die ñ pōt
in negligētia dici cui dies adiecta eſt vt.ff.de ꝟ.ob.cū fili⁹
§.vl.quare ols a pēdēte veniēs dicet ſcipiri feſtinatōe ne
ſure ergo ⁊c.que ola ceſſant cū dies appoſita nō ē. ¶ Et
ſi dicat adhuc p hoc non reſpondet ad.c.qꝛ cōcteſ extra
de pceſ.pbē.li.vj.qꝛ adhuc remanet decretū ſup incerto i
terpoſitū. Rñdet imo ſufficiēs pōt colligi rñſio vt dicatur
ſic ſi demōſtratiuū ad oculū vl̄ intellectū vt.ff.de bf.inſti.
nēo dubitat. ¶ Jtē dico alia certa alia ſcerta cert⁹ ex ſcer
ta ſcert⁹ reſulta effect⁹ qm̄ pditiōi eqpollet.vt.ff.de ꝟ.obli.
cū q ſtercetera ⁊ de pdi.⁊ demō.dies icert⁹.ſ.cū ſi. ¶ Cū
ergo poſt diē certā appoſitā i reſcripto appoñt decretū
refert ad diē illā certā ⁊ effectū certū reſultātē ex ea.l.ad p
ximā relatōe ſcā vt.ff.ꝺ iuriſdi.om.iu.ſi idē ⁊ qꝛ.aſs nihil
oparet dici appoſitō ptra.l.ſi ſtipulat⁹.i.de vſur.⁊ ſic ñ eſt
decretū ſup certo ſꝫ incerto effectu reſultāte ex appoſitōe
dici certe. ¶ Ad id qō df de eccl̄a nnerba quā do.ber
nardus andree ſimpl̄r acceptauit. Rñdet qꝫ ſimplex acce
ptatio ei nō nocet quomin⁹ iteꝝ acceptare poſſit qm̄ prime
acceptatōi ieſt tacita pditio ſi ſibi ꝺbitū eēt. Vn̄ optio alle
ni ſui nō pſumit optōis legatū vt.ff.de op.le.l.ij.⁊ qō ſim
plici acceptatōi iſit illa pditio tacite ſi acceptāti ſit debitū
qō acceptat no. Cōpo.extra de reſ.c.capl̄m ſcē crucis i gl.
qꝛ quotiēs circa ſi.gl.iij. ¶ Sꝫ qd ſi ſcā ē reſeruatio ⁊c.
Archi.extra de pceſ.pbē.ne captāde in gl.hec ē forma ⁊c.
lib.vj. Et ſi dicat ñ debuit exquo eā acceptauerat dimitte
re eā ſine ſnīa. Rñdet imo qꝛ i iure certū erat dn̄m Phi.
ei pferri p.c.auctē martini iꝫ eēt poſſibile gſam dñi. Phi.
eē ipletā ſi eā dimiſit iure eōi deſeruiēs iculpabilis eſt.vt
ff.de bo.poſ.ptra.l.ſꝫ ⁊ ibi deceſſerit ⁊ ibi no. ⁊ cuꝫ do.
Bernardo andree iponat culpa i dimittēdo pp ipletōeꝫ
gſe dñi pbi.q eā iponit hꝫ pbare.ff.ꝺ le.ij.cū ita legat.§.
ſpes ⁊.C.de pignora.actio.creditor ⁊ maxie qꝛ aſſerit eā i
pletā.dña do.B.andree negat ergo ⁊c.vt.ff.de pba.l.ij.
⁊ l̄ exuberāte gſa ſi quā dixerit acceptādaꝫ ⁊c.ſufficit ali
qualr dubitare an pma ſit ſibi debita vel nō vt excuſet a
culpa in dimittēdo vel nō vt no. Jo.an.l.ꝺ.c.ne captāde ⁊
Cardi.ibidē ⁊ nō in pe dimiſit q ſcripturā ipetratōis do.
Phi.ſecū dimiſit vt.ff.de iure au.de ea.§.ex cauſe in fi.
Ec pdcis vltra aſs deā ⁊ data ſufficiūt ad duos obiect⁹ q
fuerit ſi parē ſolo. Cetera dñi And.ſuppleat pe.⁊c.Old.

De app.⁊ ꝺ ſen.⁊ re iudi.

⁊ de pcur. CCCVIII

¶ Quia vos pf reuerēde tm̄ cognoſcere hētis. Vtrū bñ
ſit appellatū p pte theoderici a ſnīa lata p do.B.q̄ pnū
ciauit ñ eē rñdēdū libello p ipm̄. T.obiecto ſeu ſup eo litis
pteſtationē fieri nō dēre ⁊ appellonē pmā p pte.T.a ſnīa
diffinitiua lata p dñs L.i.geraldi ſore de[illegible]
pellationē nō valuiſſe nec ne ſcm̄ pēnime[illegible] bis
q faciūt ad [illegible]ſiā cāe pncipalis ſub iuſt[illegible] cur[illegible] curo
dlui⁹ agitare qm̄ de hoc nō ē diſcrepatio ad pñs q̄ m ols
ſunt p Jo.de mithi.paupe clico ⁊ ſub pendio ſ[illegible] narrat
cū data eēt ſup canōicatu ⁊ pbēda eccle zeſle[illegible]
nē.dioce.lter pdictū. J.ex vna pte ⁊ q̄dā ſtephanū[illegible]
poſtea theodericū ex alia ru materia qōnis ⁊ ea eēt ad rō
nā curiā deuoluta dñs.B.roerdi cui pmo deā c[illegible]
ſuit p dcō.J.tulit diffinitiuā ſnīaꝫ a q̄ vt df extit appellatū
⁊ i cā appellonis dño L.i.geraldi datus auditor p[illegible]
eādē a q̄ fuit ſcōo appellatū p magrū.J.de[illegible] a pcu[illegible]
eidē ſuit termin⁹ pfix⁹ ad pſequēdū.⁊.die[illegible] ue[illegible] di
cit ps aduerſa nō acceptauit [illegible] ac ap[illegible] T.de
ſeruit nō pſequēdo c ālter ipe debitū ita [illegible] J.l a[illegible] it līas
executorias p audiētiā ex q[illegible] ꝟtute capl̄ꝫ zeſle c[illegible] ꝫ.J.
recepit pacifice ꝑtū i ſe ſuit a q executōe dict⁹.T.i cꝫ ap
pellauit ⁊ ad curi[illegible] veniēs corā abbate ſci flo[illegible]tij auditor
pceſſo libellū porrexit i quo narrauit duas ſnīas ptra ſe
las ⁊ pcluſit ⁊ petit eas pnūciari nullas ⁊ ſi[illegible] eſſent
dio appellonis ifringi tādē datis exceptis[illegible] replic[illegible]
hincinde ⁊ q̄dā informatiōe facti p[illegible] q[illegible] icbat
latas terminū pfixū do.J.auditor abba[illegible] ſ i flo[illegible]tij pdict⁹
exigēte iuſticia ſnīaꝫ tulerit q̄ pnūciauit ſup dcō libello li
tē ptēſtādā nō eē ⁊c. vt ſupra dictū ē ab iſta ſnīa appellatū
eſt ⁊ vobis reuerēdo pri hui⁹ appellonis cā pmiſſa ē[illegible]
eſt i qōne an bñ vel male appellatū ſit ⁊ ab[illegible] qꝫ dubio dicē
dū ē male appellatū eē qꝛ p pfixionē termini ab[illegible] ic data
ſnīa a dño li.traſiuerat i rē iudicatā.vt extra ꝺ app[illegible]
⁊ q tale tps nō ſeruat appelloni renūciare vr:vt.[illegible]
nō po.l.ſi ea q crimē.⁊ no.ff.de neg.geſt.l.ſi ego. ¶ [illegible]
teſtat rñdere ad aliquos obiectus q ſiūt. Et pmo ad [illegible]
df qꝫ termin⁹ pfixus magro.J.pcuri pmo aduerſe ad[illegible]
quēdū ipꝫ artare nō potuit. ¶ Rñdet dupl̄r ⁊ pmo[illegible]
magr.ſ.pſtitut⁹ erat pcurator ptra quoſcūqꝫ clericos[illegible]
cos ad agēdū ⁊ defendēdū ⁊ ſic cū ind ſſinite pſtit[illegible]
ſine enūeratiōe cāꝝ ad q̄s pſtituit ad oēs vr p[illegible]
exꝑſſe hētur.ff.ꝺ tutel.l.q hꝫ.§.vl.⁊ ar.ff.de ſui.vt
ſuituꝫ.⁊.C.q reſ pi.ob.po.l.vl.⁊ q vr pſtituit pſtitut⁹[illegible]
ad futura:vt.ff.de li.⁊ po.l.plꝫ.⁊ de penu leg.l.ei quod[illegible]
⁊ ar.ad.l.vl.q res pig.ob.po.⁊ maxime ad futuras pnexā
pñub⁹ ē cā appellonis ad pncipalē:vt.ff.de admi.tu.l.tuto
res q poſt finē.§.tutores.igit pcurator dat⁹ ſimpl̄r pro.T.
ad futuras ēt vr dat⁹ ad pſequēdū appellonē q̄ ē de gene
re futuraꝝ. ¶ Nō ob.l.C.de pcura.inuit⁹.⁊ extra co.ti.[illegible]
nō iniuſte.qꝛ debēt itelligi de pcure ad enūeratas cās p[illegible]
tuto i cui⁹ mādato nihil vltra enūeratiōnē vēit:vt.C.de p
cur.l.marit⁹. ¶ Rñdet ⁊ alr qꝛ cū.T.ſciret cāꝫ i cura a[illegible]
⁊ ſe citatū ad totā cām tā pncipalis q̄ appellonis min[illegible]
debuit pcureꝫ ad oēm cāꝫ pncipalē ⁊ appellonis ſufficiē
ter iſtructos p.c.ſtatuim⁹.extra ꝺ ele.li.qō ſi ñ fec ſibi ipu
tet vt.ff.ex q.cau.ma.l.ſꝫ ⁊ ſi p ptorē.§.i.⁊ cogitare debuit
hoc euēire poſſe ar.ff.loc.⁊ pduc.l.ſi qs domū.§.i. ¶ Ad
ſm qō oppōit qꝫ i ſnīa dicti abbatis nō ſit mētio de appel
latōe iterpoſita a pceſſone ſcā corā dño li. ¶ Rñdet qꝛ illa
appello in actis nō appet ⁊ iō nō fuit neceſſe de ea facere
mētionē:vt.ff.de ptrahē.emp.⁊ vē.l.i lege. ¶ Ad tertiū q
df qꝫ dña abbas ñ fecit mētionē de nullitate i ſnīa. Rñdet
imo fecit dicēdū enī litē ptēſtādā nō eē ſup libello q libel
lus ēt nullitatē pūnebat ſup ipſa nullitate pnūciaſſe vr:vt
ff de pen.l.ſi pſcs.⁊ de neg.geſt.l.pōponi⁹.ij. Et ſi dicat i
hoc ergo grauauit qꝛ ſaltem nullitatem admittere debuit.
¶ Rñdet imo nō debuit qꝛ hoc caſu cā nullitatis ē acceſ
ſoria ad appellonē:vt no.C.qn̄ puo.nō ē neceſſe.l.ꝫ.⁊ iō p
lapſuꝫ tpis appellone finita.finita ē nullitas i eo mō agēdi
ne plus oparet acceſſoriū q̄ pncipale ptra l.ff.de re iudi.
cū pncipalis.⁊.C.de vſur.l.cos. ¶ Rñdet ⁊ alr qꝫ cū libel
lus nullā hēret cāꝫ nullitatis admitti nō debuit qꝛ ſp pōnē
da ē in libello cā ſufficiēs.C.de edic.diui adri.tol.l.i.⁊ no.
p do.Jnno.extra de re iudi.cū bertold⁹ in vl.glo.in ſi.hb[illegible]
[illegible]

eãt nõ ꝯtinebat̃ aliq̃ cã niſi ex actis falſa ꝛ iõ rõne ꝓnũciã
tis lucꝫ nõ eẽ ꝯteſtãdã ſup libello ẽt ad nullitatẽ reſpectu
bito. ℂ Ad q̃rtũ ꝛ vltimũ qḋ oĩ ꝙ acta prioꝝ iudicii non
fuerũt corã abbate ꝓducta ꝛ ꝙ interlocutoꝛie ex nouis ꝓ
ductis iuſtificari ñ põt. Rñdet̃ ꝙ ſnĩa do. abbatis aut diffi
nitiua ẽ aut ſaltꝫ vim diffinitiue hñs qḋ appꝫ qꝛ ſponit ñ
nẽ ꝯtrouerſie: vt. ff. de re iudi. l. j. ꝛ ſic materiã diffinitiuaꝝ
bꝫ: vt. ff. de app. reci. l. ij. ꝛ de mio. l. intra vtile. ꝛ ibi no. qui
ſatiſ. cogã. l. ab arbitro. ꝛ ibi ſiſt notat̃ nedũ qꝛ ex ꝓductis
ptis aduerſe corã abbate appꝫ tota intẽtio ptis ñre. ſ. de ꝓ
batiõe duaꝝ ſnĩaꝝ ĩ ꝑfixiõe termini ad ꝓſequẽdã appella
tionẽ ꝺ qb⁹ fit mẽtio in actis informatõe data corã do. Ab
bate ab aduerſa pte cui ſtãdũ ẽ vt. C. de lib. cau. l. cũ ꝑcuꝫ
ꝛ. C. de om. agro. deſer. l. fura. lib. xij. ꝛ ibi no. Et ꝓ deo at
tendatis malitie qꝛ malitia manifeſta ptis aduerſe q̃ nũq̃ ĩ
iudicio titulũ ſue inſtõis ꝓduxit ꝛ iõ nõ dẽret ad aliquam
ꝯtradictõem admitti qꝛ ci⁹ nõ ĩtereſt ꝓbabili intereẽ vt. ff.
de bo. poſ. ſm tab. l. q liber. §. vi. ꝛ de appel. reci. l. j. ℂ Ex
ꝑdictis itaqꝫ manifeſte ꝯcludit̃ remotis friuolis ꝛ calũnio
ſis obiectĩ ꝑ vos reuerẽdũ pſem ꝓnũciari dẽre ꝑ dñm ab
batẽ bñ ꝛ iuſte fuiſſe ꝓnũciatũ ꝛ ꝓ pte dcĩ. ſ. male ꝛ ꝑperã
appellatum cetera ſuppleat. d. v.

De procuratoribus.

cccIX

ℂ Preſuppoſitis ꝙ appellatio dñi epĩ lintoñ. ꝺ qua agit̃
recepta nũ fuerit a iudice vel a pte nec ad appellatõem ꝓ
ſequẽdã termin⁹ ſtatut⁹ de qb⁹ caſib⁹ ſequit̃ iuris extra de
renũ. veniẽs ꝛ de appellatõib⁹ nicholao. ꝛ ſic remanem⁹ ĩ
terminis ca. extra de app. interpoſita. §. j. Eſt qḋ an cã po
tuerit duci in curia rõana ꝑ ꝓcuratorẽ ptis appellate ha
bẽtẽ ſufficiens mandatũ ĩ cauſis deuolutis de neceſſitate
bois vł iuris. Et dicẽdũ ẽ ꝙ ſic. ℂ Ad cui⁹ declaratõem
ſciẽdũ ẽ ꝙ q̃dã cãe ad romanã curiã deuolute ſunt. ꝛ ibi
dẽ de neceſſitate iuris retinent̃ ꝛ retractant̃ ſicũt cãe q̃
deuoluũt̃ ꝑ. c. ſtatuim⁹. ꝛ ꝑ. c. cupiẽtes. extra de elec. ꝛ ex
tra ꝺ renũ. veniẽs ꝛ alie tales ſiue ſiles. Alie vo ſunt q̃ ad
curiã romanã deuoluũt̃ ſꝫ ex bẽignitate ſedis aplice par
cẽt ptiũ laborib⁹ ꝛ expẽſis ad inſtãtias vtriuſqꝫ ptis ꝛ in
terdũ alteri⁹ remittũt̃ ad ptes vt. C. de ap. cũ poſt ſnĩam ꝛ
ſic aliꝺ nec largi⁹ dicere in cãis deuolutis ꝛ aliꝺ in cãis ꝺ
neceſſitate ĩ romana curia tractãdis qꝛ oẽs deuoluũtur ꝑ
appellatões ad curiã ſꝫ nõ oẽs de neceſſitate tractãt̃ ꝛ re
currẽt ibidẽ ſic oẽ legatũ ꝑ legatariũ ẽt nõ capacẽ agnitũ
deuoluit̃ ad ipm ſic nec oẽ retinet̃ ꝑ ipm ſꝫ interdũ ĩ aliũ
trãſfert̃. vt. ff. de leg. ij. cũ ci⁹ ad treb. cogi. §. bis ſolidũ de
leg. ꝑſtã. ꝯtrata. bo. poſ. peti. l. iiij. §. pe. ꝛ ſiqs aliquẽ teſtari
ꝓhibuerit. l. j. §. ſꝫ ſi legatũ. Interdũ aufert̃. ff. de bis q. vt
indi. l. j. ꝛ appꝫ inſtituto hẽde q ꝯmodat fidẽ ꝛ de reſtituẽ
do vo capaci ptẽ ei⁹ ĩ quo ꝯſtitut⁹ erat qꝛ ad eũ tota hẽdi
tas deuoluit̃ ſꝫ po ei aufert̃. vt. ff. de vulg. ꝛ pu. ſubſti. ex
ſcõ. Et ſic manifeſte appꝫ ꝙ vbũ deuoluti ꝯprehẽdit oẽs
cãs ad curiã romanã deuolutas ẽt illas q̃ nõ ſunt de ne
ceſſitate iuris ibidẽ tractãde ſꝫ ad ptes remittende qꝛ oẽs
deuolute ſunt ſꝫ deformis ſit deuolutõis effect⁹. Et ſic di
cat̃ ꝙ oẽs cãe ſub vbo deuolutis ꝯprehẽdũt̃. ĩ quo ergo il
lud vbũ deuolutis ĩ ꝓcuratorio poſitũ ipm mandatũ ltiat.
Rñdeo multũ ltiat qꝛ noue cãe nõ poſſent cũ tali ꝓcurato
rio ĩ romana curia inchoare qꝛ tales deuolute dici ñ pñt
qꝛ ad hoc vt aliq̃d deuoluat̃ oꝫ ꝙ ꝑextiſtat ſicut dicim⁹ ꝙ
nouatio ẽ ꝑoris obligatõis ſecũda trãſfuſio ac trãſlatio. ꝛ
iõ niſi ꝑextiſtat obligatõis ſubſtãtia nouatõ locũ ñ hꝫ vt. ff.
ꝺ noua. l. j. ꝛ l. quiẽs. §. ſꝫ ſi id ꝛ ĩ ſcḋo rñſo eiuſdẽ. ℂ Nã
ſi ponam⁹ nullas cãs ꝑcedere cũ tali ꝓcuratorio ꝑ ei⁹ pñ
tiaꝫ ĩ curia inchoari nõ pñt qꝛ deuolute dici nõ poſſunt cũ
nõ ꝑextiterint. Preterea. c. interpoſita. §. j. de appel. qḋ di
cit ſufficere appellãti mittere ꝓcur. ad impetrãdum ꝛ cõ
tradicẽdũ verũ eſt ſi voluiſſet hoc bñficio vti. ſꝫ nõ ẽ vſus
imo miſit ad agẽdũ cãm ſi eẽt deuoluta. ſed ꝯſtat ꝙ eſt de
bis vt ꝓbatũ eſt ꝛ habet̃. extra de ꝓcur. in noſtra ꝛ ſic cuꝫ

tali ꝓcuratore potuit cã agi potiſſime appellato nolẽte ꝛ
hoc ſpecialr petẽte in cuius fauorẽ dictũ eſt cãm debere
extra curiã mandari. vt plene no. extra de appel. c. j. lib. vj.

De priuileg. ꝛ de reſcrip.

cccX

ℂ Thẽa tale ẽ vacãte ꝑpoſitura briuecẽ. ꝑ canõicos eiuſ
dẽ eccĩe duo electi ĩ diſcordia extiterũt ſub ãno dñi. M.
ccclj. dictiſqꝫ electis in rõana curia litigãtib⁹ ſcã fuit gr̃a ꝑ
do. Bñdictũ papã. xj. Illuſtri regi frãcoꝝ de bñficijs ec
cleſiaſticis primi ãni de feſto natiuitatis dñi pxĩ. tũc vẽtu
ro in antea ad terminũ nũerãdũ q̃ vacare ꝯtigerit in regno
ſuo ſub ãno dñi. M. ccclij. iure ſi ꝙ eis ꝯpetebat ĩ dcã ꝑ
poſitura vigore electõis vel alr ĩ manib⁹ dñi pape q nũc ẽ
ſpõte ꝛ libere reſignauerit q qdẽ do. papa ꝑpoſiturã ꝑſa
tã cuidã tertio ꝯtulit. ℂ Nũc ꝑdict⁹ rex vigore ꝑdicte gr̃e
petit fruct⁹ ꝑdicte ꝑpoſiture iſti⁹ anni pñtis allegãdo ꝙ ꝑ
poſitura tpe ſue gr̃e vacauit qḋ pꝫ vt dicit qꝛ nulli⁹ electoꝝ
hẽbat ius ĩ eadẽ ꝓ eo ꝙ nullus obtinuit imo tertio ꝓuiſuꝫ
fuit de his q̃rit̃ an dict⁹ rex bñ ꝛ iuſte petat ꝛ an gr̃a ſcã ꝑ
modũ ꝑdictũ extẽdat ſe ad bñficia q̃ iã añ dictã gr̃aꝫ vaca
re icboauerãt vel an ĩtelligat̃ tm̃ de bñficijs q̃ icboauerũt
poſt dictã gr̃aꝫ vł q̃d iuris. ℂ Ad ꝑdictã q̃õnẽ dicẽdũ vł
ꝙ dict⁹ rex male petat ĩ hac pte ꝛ h in rõnib⁹ infraſcriptis.
ℂ Et pmo ſic ĩ gnãli ꝯceſſiõe ea ſola veniũt q̃ ẽ veriſile cõ
cedẽtẽ ſpãlr ꝯceſſuꝝ: vt. ff. de pecul. q peculij de pig. ob. ꝛ
de ꝯdi. idc. ſi ꝓcurator. §. celſus. ſꝫ cũ ꝯceſſi ꝑuilegij tpe de
fructib⁹ ꝑmi ãni ꝑcipiẽdis ꝑpoſitura ipſa eẽt litigioſa duo
bus ꝯtẽdẽtib⁹ ſe hẽre ius ĩ re nõ ẽ veriſile ꝙ rõan⁹ pontifex
fruct⁹ ei⁹ graui dãno aut piclo litigatoꝝ alicui ꝯceſſiſſet. ff.
ne q̃d ĩ lo. pu. l. ij. §. merito. ꝛ. C. de ꝑci. ipa. offe. l. ij. ꝛ vt lite
pẽdẽ. nulli li. ſuppli. l. ij. ſi ita ẽ ergo ꝛc̃. ℂ Scḋo ſiqs ꝑui
legij vba recte attẽdat futuꝝ tꝑs dũtaxat reſpiciũt vt appe
hãt ibi oẽs fruct⁹ reddit⁹ ꝛ ꝓuẽt⁹ primi anni bñficioꝝ eccĩa
ſticoꝝ q̃ ĩfra terminũ a feſto natiuitatis dñi pxĩe futuro in
antea nũerãdũ vacare ꝯtigeret ꝛc̃. Ita aũt ẽ ꝙ futura ꝑte
rita nõ includũt. Nã appellõ poſthumi nõ cõphẽdit filiũ
iã natũ: vt. ff. de v. ſig. nomẽ filiaꝝ in ꝑn. ꝛ no. ff. de teſta. tu.
ꝙ ſi nepotes in fi. ꝛ ꝓ hoc ẽ apte qḋ ſcribit̃ ꝙ ſtiplõ doluꝫ
malũ affuturꝫ ꝯphẽdit dolũ ſolũ poſt ſtiplõnẽ ꝯmittẽdũ ſi
aũt cũ q tpe ſtiplõnis ꝯmittit̃ vel ẽ ante ꝯmiſſus niſi eẽt ibi
vbaꝫ pñtis tpis abeſſe: vt. ff. iudi. ſol. l. nouiſſima. ſic ergo ẽ
in ꝓpoſito ꝙ vba illa priuilegij nõ icludũt bñficia q̃ iã va
cauerãt ſꝫ ſolũ ĩ poſteꝝ vacatura ſi ſic ergo ꝛc̃. Et hoc ar.
ꝯfirmat lex dũ dicit ꝙ teſtãt legãs vxori ĩ tꝑs liberoꝝ ꝺ fu
turis liberis ſenſiſſe vł nõ de his quos iã vxor habuit cuꝫ
teſtaret̃ marit⁹ ſic cũ papa ꝯcedit fruct⁹ bñficioꝝ q̃ vacare
ꝯtigeret de futuris vacaturis ſenſiſſe vł nõ de iã vacãtib⁹
vt hec ꝓbãt̃. ff. ꝺ ꝯdi. ꝛ demõ. ſolem⁹ vt. l. ſi vir. ℂ Tertio
aut ꝑpoſitura dẽbat̃ iure ꝛ de iure alicui ex litigãtib⁹ aut
nulli ſi dẽbat̃ alicui ñ vacabat eo ꝙ alter ius iã iure hẽbat
vt extra de ꝯceſ. ꝑbẽ. c. ſi. li. vj. nec ꝯtrouerſia q̃ ẽ ſup hẽdi
tate facit hẽditatẽ dici vacãtẽ qḋ appꝫ qꝛ legata nihilomĩ
nus debent̃ q̃ nõ dẽrent̃ ſi hẽditas eẽt vacãs vt ꝓbat̃. C.
de peti. hẽ. l. vi. ꝛ hoc caſu nõ vacauiſſet ĩtra tꝑs priuilegij
ſꝫ ĩcepiſſet vacare tpe renũciatõis dũtaxat ꝛ ſic nõ include
ret̃ ĩ ꝑuilio ar. ff. de poſtu. l. ꝓcuratores. ꝛ. C. ꝺ neg. geſt. q alie
nat qḋ libertas. Si vo dcã ꝑpoſitura nulli ex litigãtib⁹ de
bebat̃ tũc ĩcepit vacare ꝑpoſitura ĩ morte alterius prioris
ꝑpoſiti ꝛ ſic nõ fuit ĩtra dieẽ ex q̃ die ĩcipiebat ꝑuilm̃. ſ. a fe
ſto natiuitatis future dñi ĩ antea. Eſt enĩ ꝯſiderãdũ in pri
uilegio duplex tꝑs. ſ. tꝑs a quo qḋ ẽ natiuitatis dñi ꝛ tem
pus vſqꝫ ad qḋ vacare dicat̃ omne ergo bñficiũ qḋ nõ cõ
tingit vacare intra iſtas duas extremitates in priuilegio
nõ includit̃. ff. ꝓ ſo. l. j. in pri. ꝛ de acti. ꝛ obliga. l. obligatio
nũ fere in. ij. ꝛ. iij. rñſo. ꝛ ſic ſiue alter ex litigãtibus ius hẽ
ret nõ includit̃ bñficiũ in ꝑuilio qꝛ ñ vacabat ſiue nullus
hẽret ius ĩ ꝑuilegio nõ includit̃ qꝛ ñ ꝯtigit vacare ĩter ex
tremitates tẽpoꝝ limitatas vt dcm̃ ẽ. ℂ Nõ obuiat ſi di
cat̃ ꝙ effect⁹ vacatõis ꝑcedẽtis durauit tꝑs ꝑuilegij ꝑ qḋ

videnť in ꝑuilegio includi qꝫ eo caſu ſutuꝝ ꝯprebēdit ꝑte
ritū ⁊ pn̄s vt.ff.de v̄.ſig.erit ⁊ ꝺ iure codicilloꝝ policiana
qꝫ dr̄ in lege v̄bū erit tā pn̄s ꝙ̄ futuruȝ ſignificat ē veꝝ ex
interꝑtatiōe ⁊ mēte nō aūt ex ꝓpria ſignificatiōe v̄boꝝ vt
no.ff.de v̄.ſig.v̄bū oportebit ſȝ inherēdū ē ipis v̄bis ꝑui/
legij cū ipm ꝑuilegiū ſiue grā ambitioſe videať vt extra ꝺ
ꝑbē.cui de non ſacerdotali ⁊.c.ꝙuis pleniſſime li.vj. nec
mēs ēt ꝯcedētis aliud includit vt ꝓbatū eſt in p̄rio argu/
mento ⁊ ꝓbať.extra de reſcrip.ſi pp.Vn̄ dici ꝑt ꝙ ad ſola
vacatura inter tēp⁹ determiatū nō aūt ad iā vacātia ꝑuile/
giū extēdať cū ſignificatio v̄boꝝ nō repugnet huic ſnīe ⁊
volūtas cōcedētis cōgruat vt hec leguntur.ff.ꝺ le.j.ab oib⁹
in fi.i rn̄ſo.⁊ ꝓbať hn̄ h̄ ſnīa.ff.de lib. ⁊ poſth.titi⁹.§.luci⁹
ſiqs rōe illi⁹ textus diligēter aduertat ⁊.C.de poſthu.hř.
inſti.l.vl. ¶ Et ſi dicať renūciatio oñdit illos ius nō hr̄e.
Rn̄deo falſuȝ ē qꝫ trāſfigūt ⁊ r̄nūciāt ,qꝫ tn̄ ius hn̄t qꝫ exe
crant vt.C.de trāſac.l.ij.⁊.ff.de alie.iu.mutā.cau.fac.l.itē
ſi reo.§.pōt.Vn̄ veri⁹ dicere poſſum⁹ ꝙ renūciatio nō oñ
dit neutrū eoꝝ ius hūiſſe ſȝ n̄ patiť appere qs eoꝝ ius ha
buerit vt dr̄ de aiali mortifere vulnerato ⁊ eadē ruina op
preſſo i quo ꝯtra vulnerātē nō hȝ locū.l.aql.de ocioſo qꝫ
vt dicit nō ē paſſuȝ ruina.ff.de lege aql.l.j.§.ſi ſu⁹. ¶ Ex
ꝑdictis itaqꝫ ꝯcludo ꝑuilegium dn̄o regi cōceſſuȝ ad fru/
ctus ꝑpoſiture de qua dr̄ nō extēdi ⁊c. Oldradus.

De cā poſ. ⁊ de reſt. ſpoli. ⁊ ꝺ exce. ⁊ ꝺ reſti.

CCCXI

¶ Allegatiōes ⁊ rōes breues pro dn̄o Joāne de bādare
rectore eccl'e de ſimon.de ſupri.dulmē. dioceſis vȝ ꝙ ei
dari dēat remiſſio ſuꝑ articulis ꝑ eū exibitis in cā quā cō/
tra eū mouet do. Robertus ꝺ totigā corā reuerēdo viro.
S.ſacri palatij ⁊ ipi⁹ cā auditore. ¶ Et vt breuiter vēiať
ad fcm̄ attēdēdū ē qꝺ dict⁹ do. Robertus obtulis ꝯtra di
ctū do. Jo.libelluȝ in petitorio ⁊ poſſeſſorio dicēs ſe appel
laſſe a qbuſdā ꝓceſſibus, ⁊ ſentētijs ꝑuatōis ꝯtra eū latis
ſ.d.eccl'a ſimon.ꝺ ſupri.⁊ a pn̄tatōe ⁊ inſtōe fcā de ꝑſato
do. Jo.⁊ ſe ſpoliatū ab eodē eccl'a ſupradcā ⁊ ſuꝑ vtroqꝫ
ꝓceſſit vſqꝫ ad datione articuloꝝ incluſiue ⁊ poſtea ſuſpē
dit petitoriū nūc dict⁹ Jo.inſiſtit articulis ſuis ⁊ petit re/
miſſiōem fieri vt eos ꝓbare poſſit. ¶ Nūc ē in qōe an dā
da ſit ei remiſſio vl' n̄ ⁊ certe dicēdū ē remiſſionē dādā ſu
per oibus qꝫ cā poſſeſſorij ſui natura ⁊ ꝑ ſe nō eſt in curia
tractāda ſȝ ꝑꝑ acceſſionem ad alterā vt.C.de iudi.nulli. ⁊
not.C.ſi a nō ꝯpe.iu.l.iij.cū ergo ſic ſe hēant ꝙ vnū ꝑꝑ al/
terū neceſſe ē ꝙ aut vno vt p̄ricipali ſuſpēſo principaliter
ſuſpēſo vt reliquū ſit ſuſpēſuȝ vt.ff.de lib.le.nō ſolū.§.il/
lud.ij. Aut neutrū ſuſpēſuȝ ē ſȝ vtrūqꝫ ſuo marte decur/
rere vt.ff.de libe.⁊ poſthu.ſi ita ſcriptū.§.regl'a. Probat
⁊ hoc idē ſic ex ꝑſona actoꝝ vtrūqꝫ.ſ.petitoriū ⁊ poſſeſſo/
riū intētātis q̄ſitū ⁊ ius ſuꝑ vtroqꝫ articulare ⁊ probare vt
ff.de reg.iur.l.nō dȝ actio i litē ⁊.ff.ſi hui.vēdi.§.ariſto.ibi
agiqꝫ ſic poſſe ⁊c.⁊ cū acq̄ſitū ē ius reo nō ꝑt actor i ſui in
iuriā variare vt.ff.de reg.iur.l.nēo ꝑt mutare ꝯſiliū. Ju/
xta illud cū.n.ſemel bn̄ficio alioꝝ ad id bn̄ficiū fuit admiſ
ſus iā nō curat illi petāt nec ne bonoꝝ poſſeſſionē. vt.ff. de
bo.po.ꝯtrata.ſi poſt mortē.§.vl.⁊.ff.de bo.auc.iu.poſ.cū
vn⁹ibi alr̄ atqꝫ ſi creditor ⁊c. Potiſſime cū in cā aliq̄ ſm
ꝯſuetudinē curie nō fiat remiſſio niſi ſemel ⁊ iō rei itereſt
ſuꝑ petitorio.nūc ꝓbationes ꝓducere ⁊ eas ꝑmutať vt.ff.
ad.l.aql.l.iij.l.aqlia ſi deletū.⁊.C.ꝺ vſur. pupillarib⁹.l.vl.
ne ſit i calūnioſa ꝑtāte actoris ēt ſi i poſſeſſorio ſuccūbat po
ſtea i petitorio ꝓcedere ⁊ reū ꝑuare ꝑtāte probandi i peti/
torio in ꝑtibus vbi facilior de his v̄itas inueniť vt.ff.de
iuriſdi.om.iu.ſi idē cū eodē ibi ne in ꝑtāte calūnioſa ad/
uerſarij mei ſit ⁊c.vt.C.vbi de crimi.agi oportet.l. vltima
¶ Tertio hoc idē manifeſte appet ſiqs articulos exhibi/
tos ⁊ ſuꝑ qb⁹iaȝ ſūt teſtes tāqꝫ affuturi recepti icipiat poſt
ſuſpēſuȝ iā petitoriū qꝫ oēs iā fere petitoriū reſpiciūt.⁊ iō
ꝑs dn̄i Roberti ſuꝑ eis teſtes ꝓducēdo ſuſpēſiōi petitorij
renūciaſſe vř faciēdo ꝯtrariū actū ſuſpēſiōi:vt.ff.loc.⁊ cō/
du.l.cū i ꝑſes.§.locator.⁊ extra de app.ſollicitudinē.⁊ no.
extra de ꝯſti.cū.m.ferrarien̄. ¶ Et ſi dicať ꝙ ꝓducti ſunt
teſtes inꝙ̄tū petitoriū tāgūt ſolū ad colorādū poſſeſſioneȝ
agētis. Dico nō eē veꝝ vt.C.q legi.per.in iudicio hn̄t vel
nō.l.momētanee.⁊ dato ꝙ ad ſolā coloratōeȝ poſſeſſionis
ſint duo articuli qꝫ ſicut lȝ actori colorare ſic lȝ reo decolo
rare ꝑꝑ equalitatē:vt.C.de ꝓri.ſac.ſcri.ne i ſacris.⁊ ne qꝺ
vni dať alteri denegať ꝯtra.l.C.q po.in pig.ha.l.aſſiduis.
¶ Jtē ſuꝑ articulo illo q ꝯtinet ꝙ eo tꝑe quo dictus do.
Robertus ſe aſſerit ſpoliatuȝ dicta eccleſia ⁊ poſſeſſio dcē
eccl'e erat libera ⁊ vacua ⁊ qꝺ ꝓ vacua ⁊ libera publice ⁊
cōiter i illis ꝑtib⁹ hēbať ⁊ pn̄tabať abſqꝫ dubio debēāt ad
ſꝑia iudicari imo re⁹ i ꝓbādi facultate melioris ſit ꝯditōis
qm̄ iſtruct⁹ eē nō potuit q ꝑter ſpē i iudiciū trahiť:vt.C.ꝺ
dila.ſi qn̄.⁊.ff.de ſer.l.vl.⁊.ff.de reg.iur.q i alteri⁹ i vltimo
rn̄ſo.⁊ lȝ actori vt obtineat i reſtitutorio iterdicto qꝺ iplo/
rať ꝓbare ſe tꝑe directōis poſſediſſe:vt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.
§.j.iterdictū. An hoc liceat reo ꝓbare tūc actorē nō poſſe/
diſſe.hoc aūt ꝓbat ꝓbādo eā tūc liberā ⁊ vacuā extitiſſe.
¶ Reſtat ergo ad obiecta breuiter rn̄dere ⁊ qꝫ ſolum de
iſto articl'o aduerſarij iniurioſe ꝯtēdūt de eo tm̄ erit ſmo.
¶ Et p̄rio ad primū obiectū cū dr̄ ꝙ articulus ille ꝙ poſ
ſeſſio erat libera ⁊c.eſt i effectū negatiu⁹. Rn̄det ꝙ ſiqs re
cte ꝯſideret n̄ ē aliq̄ negatiua qn hēať iplicitā affirmatiuā
⁊ ecōtra:vt.C.de codicil.nec codicillos.extra de renū.ſuꝑ
hoc.⁊ no.ff.de ꝓba.l.ij. Jn hoc tm̄ nō dȝ attēdi v̄boꝝ ſuꝑ/
ficies ⁊ figura. Sȝ an id qꝺ i articulis deduciť ꝓbari poſ
ſit ꝑ cāſ affirmatiuas q̄lrcūqꝫ ꝓferať.ff.de doli excep.pf.
§.vl.⁊ ibi no.ff.de ꝯdi.⁊ demō.pf ſeuerinā.§.ſocr⁹.⁊.ff.q.
ex cau.l.i eadē cā. Sȝ articulus de quo loqť ſtet hmōi vȝ
ꝙ id qꝺ i eo poniť ꝓbari pōt ꝑ cāſ affirmatiuas pȝ qꝫ poſ
ſeſſio tūc dr̄ vacua qn̄ a nēine corꝑe vel aio detineť:vt.ff.ꝺ
actio.emp.⁊ vē.l.ij.§.vacua.⁊.l.rō.§.j.⁊.ff.de vſuca.nūq̄.
§.vacuū.⁊ no.plene.C.vn̄ vi ꝯq̄rebať hoc āt accidere ⁊ ꝓ
bari pōt mľtiplr̄ puta ex diſpōne animi poſſidēdi q ꝑ obli
uionē lōgi tꝑis trāſcurſu iducta ꝑſumiť:vt.ff.de acq.poſ.
ꝑegre ⁊ alio mō q poniť.ff.de vſuca.ſeqť.§.ſi tu me.⁊ alio
mō q poniť eo.ti.nō ſolū.§.ſi dn̄s ⁊ multis alijs mōis. Si
qs vellet ꝑcurrere quoꝝ aliq no.i.d.l.ꝯq̄rebať. Si ꝓbari
pōt ꝑ poſitōes ⁊ cāſ i mero ⁊ nudo fcō ꝯſiſtētes ꝯſtat ipm
dēre admitti. ¶ Nō ob.ad hoc oppō Jnn.extra de teſti.
cū cāȝ.vbi dicit ꝺ teſte deponēte ad aliquē dn̄ȝ ⁊c.qꝫ illꝺ
nō ē ſile huic eo ꝙ dn̄iuȝ iuř.ē ⁊ ius dicit ꝙ appet qꝫ in de
ſcriptōe ſui ius poniť:vt.ff.de rei vē.non ſolū.§.meū.⁊ de
aur.⁊ arg.leg.qnt⁹.§.argēto.ſȝ vacuitas poſſeſſiōis ius nō
dicit ſȝ fcm̄ ſimplex ⁊ ꝑ cāſ q facti ſūt demōſtrať. ¶ Pre
terea nec Jnno.dicit ibi ꝙ articulus ꝑ quē qs dicat ſe eſſe
dn̄ȝ nō admittiť ſȝ ꝙ dictū teſtis deponētis aliquē dn̄ȝ nō
ꝓbat plene niſi cāȝ adijciat ēt nō iterrogat⁹ i quo differat
ab alijs teſtionijs.vt no.de teſti.cām. ¶ Nō ob.ꝙ dr̄ arti
culū eē obſcurū eo ꝙ vacua qn̄qꝫ dr̄ ēt ꝙ aio retineť ꝙ ſic
vř ꝙ v̄bū vacuū ſit equocū ⁊c.qꝫ equocū nō ē cū duab⁹ ſi/
gnificatis pariter nō ꝯuēiat ſȝ de vno dr̄ ſimplr̄ ergo ſumi
ꝓlatū ꝓprie debeť.ff.de le.iij.nō alr̄ i ꝑn.ꝺ ſup.le.l.labeo.
¶ Nō ob.ꝙ dr̄ ꝙ articulus nō hȝ adiectionē loci vl' tꝑis
⁊ ſic icert⁹ ⁊ obſcur⁹ ſit.cū eni i articl'o dicať ꝙ eo tꝑe ꝙ di/
cit dn̄s Robert⁹ ſe ſpoliatū dcā poſſeſſio erat libera ⁊ va
cua ⁊c. Satis dicit tꝑs certū qꝫ refert ſe ad articulū actoꝝ
in quo certū tꝑs ꝯtineť:vt.C.de ſen.q ſine cer.quā.ꝓfe.l.
hec ſnīa:vt.ff.de re iud.ait ꝑtor.§.ſi iudex.⁊.l.in ſum.in.ij.
rn̄ſo. ¶ Nō ob.ꝙ dr̄ generalis ⁊ ꝑ ꝯn̄s obſcur⁹ ⁊ ſic n̄ ad
mittēd⁹ qꝫ nō poſſet eē magis ſpecificat⁹ qꝫ ꝑ ipȝ appet qd
q̄le ⁊ qn̄ ergo ē clar⁹ articulus ⁊ q̄lis erat poſſeſſio de qua
loqť ⁊ de quo tꝑe loqť ⁊ ſic cū appet qd q̄le ⁊ qn̄ articl'us
certiſſim⁹ ⁊ clariſſim⁹ ē cēſend⁹ vt ſi cer.pe.certū.⁊.ff.de v̄.
ob.ſtipl'onū. ¶ Nō ob.ꝙ ꝑs aduerſa dicit articl'os poſſeſ
ſionū tāgētes i curia ꝓbauiſſe ⁊ ꝑ hoc dēre do. Ja.ꝓbať
in curia ꝑ.c.cū olim.extra de ꝑui.qꝫ hoc falſuȝ ⁊ iniqſſimū
eēt ſi foret i ꝑtāte actoris q pōt eē qn̄ vult reuȝ ꝯpellere ad
ꝓbandū in certo loco in cuius ꝑtāte nō fuit qn̄ ꝯueniť ⁊
ſic non

ſic nõ potuit ſcḋm teſtes adducere. vt. ff. ḋ doli excep. pure.
§. vi. cui⁹ ꝯriũ ẽ ĩ actore de quo ſcriptũ ẽ ꝓbõnes ſcḋm aſſe
rat debitoreꝙ cõuictas pecunias petitur vt. C. de ꝓhibita
ſequeſt. ꝑ l. vnicã ꝛ bꝫ expſſe. C. ḋ dila. ſi qñ. ¶ Ad. c. cũ
olim rñdeť ꝙ ibi eugubinẽ. epũs volebat reprobare teſtes
ptis alteri⁹. ꝛ iõ qꝛ reprobatio ſapit quãdã nãm criminis
arg. eoꝝ que notã. ff. ḋ his q no. infa. luci⁹. ꝛ ar. C. de teſti.
nullũ. ꝛ nã criminũ ẽ vt de eis agať ĩ loco vbi ꝯmiſſa ſunt
vt. ff. de nox. l. pe. ꝛ. C. vbi de cri. agi. oꝫ. l. j. ꝛ auc. qua in
ꝓuincia. Jccirco noluit ibi papa teſtes dẽre reprobari in
curia vbi ꝓdicti fuerãt. ¶ Preterea ibi ꝓ eo cũ teſtes ꝓ
ducerenť ĩ curia nõ fuit ꝑſtita ꝙ ſaluũ eẽt ſibi ius remiſ
ſionis ad ptes cuius ꝯrariũ fecit ꝑcu. do. Jo. ĩ cauſa iſta.
¶ Preterea nec in curia recepti ſunt teſtes ſimplr̃ ſꝫ vt
aſſuturi iõ ñ oꝫ ꝑꝑ hoc aſtringi in curia ꝓbari qꝛ ꝑꝑ neceſ
ſitateꝫ iminẽtis abſentie ſcḋm eſt hoc arg. ff. de reg. iur. que
ꝑꝑ neceſſitatẽ. ¶ Preterea vt tradit Hoſt. ſuꝑ. d. c. cũ oliꝫ
illud ſcḋm fuit ibi ex qḋ ã eꝗ ate qꝛ eugubinẽ. a ꝓuſio vbi
curia erat nõ diſtat niſi ꝑ. xx. miliaria. h aũt ꝯpellenť teſtes
lõgo itinere euerſo laborať ꝛ cõtra l. C. de iud. cũ ſpãlis. ꝛ
iõ talẽ eꝗtatẽ oꝫ iudex ex longis breuib⁹ excurſionib⁹ mo
derate. vt. ff. de annu. le. l. meuia. §. vlt. ꝛ de ope. liber. l. ſi.
¶ Nõ ob. qḋ dř ꝙ articulus de quo ẽ ꝯtraciatio quo ad
vacuitatẽ poſſionis nõ releuarẽt ꝓbãtẽ qꝛ nihilomin⁹ da
to ꝙ poſſeſſio fuiſſet vacua fieret reſtitutio ꝑ bñficiũ legis
cũ querebať. qꝛ nõ ẽ actũ illa via ſꝫ interdicto reſtitutorio
ꝛ iõ fieret abſolutio ꝑꝑ ineptitudinẽ actiõis vt. ff. ſi mẽſor
falſuꝫ mo. dixe. l. j. ꝛ extra de iudi. examinata. ¶ Preterea
ꝯſtitutio cũ ꝗrebať logť de ingrediẽte vacuã poſſionem
ſine iudiciali ſnia vt ibidẽ dř circa pri. l. h ãt interuenit iu
dicialis ſnia vt appet ex actis ꝛ plene dať in articulis ꝑꝑ
ꝑ do. Jo. in. l. illã nõ icidit qꝛ iuſte poſſidebat vt. ff. ḋ acq.
poſ. iuſte ꝛ. ff. de relig. ꝛ ſump. fu. l. ſi qs. §. ſi colon⁹. ¶ Ex
ꝓdictis itaqꝫ appet manifeſte reiectio oĩb⁹ obiectõib⁹ dcõ
do. Jo. remiſſio ꝗ petiť ꝯcedẽda ꝛc. hec ẽ vitas. ¶ Item
alijs rõnib⁹ ꝯuinciť ꝙ oẽs articuli ꝓdicti ẽt in eo ꝙ tãgũt
cãm ꝓprietatis debẽt admitti ꝛ ſuꝑ eis remiſſio oꝫ ꝯcedi.
Et pria ẽ qꝛ lꝫ regulr̃ petẽti reſtõem nõ obſtat exceptio ꝓ
prietatis tñ vbi excipiť de re iudicata ꝛ ſnia lata bñ obſtat
huius exceptio vt extra de offi. deleg. cauſam numeri ꝛ
no. Jnnocen. de reſti. ſpolia. c. ex cõqõne. Nã cũ iſti arti
culi dati ſunt ad ꝓbãdũ ſniam latã eẽ a iure ꝗ ab hõie cõ
tra petẽtẽ reſtõem certũ ẽ ꝙ oꝫ admitti. ¶ Nec obſtat ſi
dicať appellatũ ab his ſentẽtijs qꝛ ĩ eo ꝙ danť articuli ad
ꝓbãdũ ſniam a iure nõ ꝓcedit hui⁹ obiect⁹ qꝛ certũ ẽ ꝙ a
ſnia iuris nõ poteſt appellari vt. ff. de ver. ſig. ſi qua pẽa ꝛ
no. de elec. c. cupiẽtes li. vj. ꝛ nec data nec allegata eſt aliq̃
appellatio que dicať iterpoſita ab huius iure ſnia. Scḋo
qꝛ in eo ꝙ danť articuli ad ꝓbandũ ſniam hõis ſilr̃ appel
lari nõ potuit ex eo ꝙ articuli danť ad ꝓbãdũ ꝙ lata fuit ſo
per notorio quo caſo nõ appellať vt extra de appel. roma
na. §. ſi aũt li. vj. ꝛ de appel. cũ ſit romana in ſi. ¶ Scḋa rõ
ẽ quare hui⁹ articuli admitti debẽt qꝛ ꝯſtat ꝙ ſcḋm ꝯſuetu
dinẽ curie in vna cã nõ dať niſi vna remiſſio ſꝫ certũ ẽ ꝙ
ſaltẽ quo ad ꝓbandõ teſtes ptis aduerſe ĩ coria ꝓductos
ꝛ ſuꝑ petitorio ſoo dari oꝫ remiſſio ad ptes vt plene not.
Hoſti. d. c. cũ oliꝫ ꝛ. ã. plene allegatũ ꝛ oñſum ẽ. Nã cũ re
miſſio ſuꝑ reprobatõe nullo mõ poſſit denegari vt fuetur
ꝯſuetudo curie que vult ꝙ vna ſmiſſio cõis dať ꝛ vt ꝓba
tionis facultas nõ ſubtrahať reo que poti⁹ ãpliãda ẽ vt. ff.
de teſti. l. curẽt. l. qm̃ ꝛ vt circuit⁹ euiteť. ff. ḋ ꝯd. inde. l. oñs
teſtõ. Merito ẽ dicẽdũ ꝙ ẽt ſuꝑ articulis tãgẽtib⁹ ꝓprie
tatẽ deť remiſſio ſſertiꝫ ꝑꝑ equalitatẽ ſuãdã ꝛ qꝛ cum ꝓ
ne alis ſoꝑ ꝓduxerit poſtq̃ ſoſpẽderit petitoriũ ꝗ eꝗlitas
ſcipue ĩ iudicijs ẽ ſeruãda vt. C. de pri. ſac. ſcri. l. in ſacris
ꝛ in auc. de equali. do. §. que igiť. nã iudiciũ claudicare ñ
debet vt extra de excep. cum inter priorem ꝛc.

¶ Thẽa qõnis ẽ tale ad reges romanoꝝ ſiue ĩpatores ꝑti
nuit ab antiquo collatio ꝓuiſio ſeu pñtatio ſci Seruacij.
Traiectẽ. leodẽ. dioce. ꝛ vt ꝑs aduerſa aſſerit ex ꝯmiſſiõe
ſe. ap. Sꝫ dñs Phi. ſcḋs tũc Romãoꝝ rex ſiue ĩpator cõ
ceſſit illuſtri viro dño. H. duci lothoringe ꝛ brabãcie ꝛ ſui
hẽdib⁹ ĩ feudũ ciuitatis Traiectẽ. cũ oĩb⁹ iſtitutis ꝛ appẽ
dicijs ſuis extra ciuitatẽ ꝛ ĩtra nec nõ ibidẽ eccłaꝫ ſci Ser
uacij cũ oĩ itegritate ꝛ eo iure quo pr̃ ꝛ frater dicti dñi ĩpa
toꝝ atinebat ꝛ dcã feudatio fuit ꝯfirmata ꝛ inouata ꝑ pri
mũ Federicũ impatorẽ ꝛ poſtea ꝑ Federicũ ſcḋꝫ poſtea ꝑ
Hẽricũ poſtea ꝑ Rodulphũ ĩ pſonã illuſtris viri do. Jo.
ducis lothoringe ꝛ brabãcie poſtea ꝑ Rodulphũ ĩ pſonã
eiuſdẽ Jo. ꝛ vlto ꝑ Albertũ. Verũ vltio dñs Rodulph⁹
ĩpator de ſcõ moleſtare cepit ꝓfatũ ducẽ ſuꝑ iure ꝛ poſſeſ
ſiõe vł qſi ꝯferẽdi ꝓdictã ꝓpoſiturã ſeu pñtãdi ad eã quã
cũ dñs dux viriłr vt rẽ ad ſe ptinẽtẽ dfenderet ſemel ꝓpo
ſitura vacãte ꝛ dictis ĩpatore ꝛ duce ſimul ꝯtẽdẽtib⁹ de iu
re pñtãdi ad ipſaꝫ tãdẽ ad hoc deuẽtũ ẽ ꝙ dict⁹ ĩpator cõ
miſit fri Mathie ꝓceptori dom⁹ theotonici ꝑ alemaniã ꝙ
vice ſua ꝛ ĩpiꝰ ꝯferret ꝓpoſiturã ꝓdictã adiecto ĩ ꝯmiſſiõe
ꝓdicta ꝙ ex ꝯceſſiõe ꝛ collatõe hui⁹ nullũ ius ꝗrũ ad ꝓpe
tatẽ ꝛ poſſeſſionẽ ſibi vel ĩpio ſeu ſuis ſucceſſorib⁹ ſeu du
ci brabãcie ſeu ſuis ſucceſſorib⁹ acqrať vel eoꝝ alicoi ĩ an
tiquo iure aliq̃ inouatio fiat vel ꝓiudiciũ generet ſꝫ dict⁹
ĩpator ꝛ dux ĩ eo iure ꝑmanerẽt ĩ quo erãt añ tꝑs collatõis
ꝛ ꝯceſſiõis ꝓdcẽ ꝛ eãdẽ ꝯceſſionẽ ſeu ꝯmiſſionẽ fecit eidẽ
fri Mathie dux brabãcie ꝛ cũ eiſdẽ clauſulis ꝛ reſuatiõi
bus ꝛ tenorib⁹ q̃ ꝯmiſſione fit ſcã. Jdẽ frater Mathias ex
vigore vtriuſqꝫ ꝯmiſſionis de dcã ꝓpoſitura ꝓuidit dño.
S. filio eniardi comitis de liechoceñ. valdẽ lõge quo dño.
S. mřimoniũ ꝯtrahẽte ꝓfat⁹ dux vtẽs iure ſuo ꝛ ſua quaſi
poſſeſſiõe pñtauit ad ipſaꝫ ꝓpoſiturã dñꝫ. S. de iuliaco q
ꝑ decanũ ꝛ capłꝫ eccłe ſci Seruacij ad ipſaꝫ ꝓpoſiturã ꝛ
ei⁹ poſſeſſionẽ corpalẽ libeř fuit admiſſus ꝛ ſic eã poſſedit
pacifice ꝛ qete tãq̃ ver⁹ lřim⁹ ꝓpoſit⁹ tꝑe vite ſue. Nũc ãt
vltia vacãte ꝓpoſitura ꝓdicta ꝑ mortẽ ſeu liberã ſignatio
nẽ dñi. S. ꝓfat⁹ dñs dux iure ſuo vtẽs e ſuã q̃ſi poſſionẽ
ꝯtinoãs pñtauit ad ipſaꝫ ſolẽniter ꝛ debite venerabilẽ viꝝ
do. Jo. filiũ do. Jo. de rino ꝯſanguineũ ſuũ e ei ꝯtulit eãdẽ
ꝓpoſiturã q dñs Jo. ꝑ decanũ ꝛ capłꝫ eiuſdẽ eccłe ad ip
ſam ꝓpoſiturã libere ẽ admiſſus ꝛ ipſaꝫ canõice poſſedit.
¶ Nũc ex aduerſo venit qdã dñs. H. de manheñ. dicẽs
dictã ꝓpoſiturã ſibi collatã a dño Alberto tũc rege rõano
rũ a q̃ collatõe dict⁹ dñs Jo. ad ſedẽ apſicã lřime appella
uit. Nũc vo dict⁹ do. H. ꝓfatũ. d. Jo. canonicũ poſſeſſoreꝫ
ꝯtra iuſticiã moleſtãdo ad iudiciũ euocauit ꝛ libellũ obtu
lit ĩ quo narrata collatõe ſua petijt ꝓnũciari iã dictã colla
tionẽ ꝛ ꝓuiſionẽ canõicas extitiſſe ꝛ eẽ ꝛ debitũ dẽre ſorti
ri effectũ ꝛ eãdẽ ꝓpoſiturã ad dictũ do. H. ꝑtinuiſſe ꝛ ꝑti
nere de iure eidẽ adiudicare ꝛ male fuiſſe appellatũ ꝛc. ꝓ
ut ĩ ipſo libello pleni⁹ ꝯtineť ſuꝑ quo libello fuit lis lřime
ꝯteſtata ꝛ ſꝫ debitũ ordinẽ ad ꝓbatões ꝑceſſuꝫ. Nũc ẽ in
qõne attẽta ſerie facti ſupi⁹ enarrati ꝙ talẽ vitatẽ hꝫ q̃lis ẽ
ſupra narrata ꝛ ex actis ꝛ ꝓductꝫ colligiť euidẽter quo coꝝ
dẽat ĩ hac cã victoriã reportare vtꝝ. ſ. dict⁹ do. H. actor ſa
ctis ꝛ ꝓnũciatio q̃ in libelli ſerie ꝯtineť. An dict⁹ do. Jo.
re⁹ ꝛ poſſidens ꝛ ab oblata petitiõe ſnialr̃ abſoluto. ¶ Et
certe abſqꝫ dubitatõe dicẽdũ ẽ dcm̃ do. Jo. dẽre a petitõe
abſolui ꝛ bñ appellatũ ꝑ cũ ꝛ male ꝓceſſuꝫ ꝛ collatũ ꝑ ꝑte
altera. Qꝛ ſic oñdiť dux ius pñtãdi vel ꝯferẽdi ꝓpoſiturã
ꝓdictã nõ ꝯpetit impatorib⁹ ſiue impio ꝛ tunc ꝙ factũ fuit
de dño. H. per impatorẽ euꝫ pñtantẽ vel eidẽ ꝯferẽteꝫ nõ
tenuit vtpote factũ ab eo qui ius faciendi nõ habuit: vt. ff.
de acqui. re. do. l. traditio extra de iurepatro. qḋ autẽ. ꝛ de
dona. inter viꝝ ꝛ vxo. ꝛ de dote poſt diuor. reſti. c. ꝛ ſi ne
ceſſe. ꝛ hoc caſo oꝫ dñs Jo. vincere ꝛ a petitiõe abſolui eo
iure quo poſſeſſores ſunt potiores vt. ff. ſi vſuſfruc. pe. vtí
fru. C. de edẽ. qui accu. ꝛ de rei vẽ. res alienas aut ius ꝯ
petit impatorib⁹ ſeu impio pñtãdi ſeu ꝯferẽdi ꝛ tũc trãſla
tũ eſt ius dictũ ĩ ducẽ brabãcie ꝑ infeudationẽ q̃ ẽ iuſtus

itulus ad tale ius trāſferēdū potiſſime cū vniuerſitate: vt ff. de ꝯtrahē. ēp. ꝛ vē. l. modicis ꝛ de acq. re. do. q̄dā extra de iurepa. ex li̅io de re iudi. cū bertold⁹. ꝛ hoc cāu potior ē ꝯditio. d. P. vt ē caſus. C. de rei vē. quotiēs ꝛ meli⁹. ff. de ac. ēp. ꝛ vē. ſi bſs. §. vl. in fi. ¶ Et circa hui⁹ ꝯceſſiōez ē attēdēdū ꝙ īpator Philipp⁹ ſecūd⁹ in ꝯceſſiōe quā fecit duci brabancie dixit ꝙ ei ꝯcedebat ciuitatē traiecteñ. cum oīb⁹ iuſtitijs ſuis ꝛ extra cū oī integritate q̄ vba eccl̄ia3 ſcī Seruacij ibidē exiſtē3 cōplectunt̄ ꝛ de hoc ē caſus. C. de bo. va. ſi qū li. ꝛ. nedū. qꝛ ī ꝯceſſiōe dīc ſe ꝯcedere eccl̄ia3 ſcī Seruatij. ¶ Nō obuiat huic ꝙ dr ī tali ꝯceſſiōa fuiſſe ali cuius defectū qꝛ certe nulla defuit ſolēnitas neceſſaria ꝛ dato ꝙ defuiſſet adhuc nō obeſſet qꝛ īpiales ꝯtract⁹ legis vicē obtinēt minimeq3 opitulatōe quadā, extrīſec⁹ egent vt. C. de dona. inter vi. ꝛ vxo. l. donatiōes. ij. in fi. ꝛ de dōa. ſancim⁹. §. exceptiōes. ¶ Nō obuiat qḋ dr ꝯceſſiōes ī feu dū fcās p īpatorē ſi hēre diē ꝛ ꝯſulē qꝛ falſu3 ē ꝯceſſio. n. p̄ma fcā p dn̄m Phi. imperatorē habuit ꝛ h3 ānos dn̄i menſe3 diē ꝛ cetera neceſſaria. ꝛ idē habuit vltia ꝯfirmatō ſeu īnouatio p do. Albertū imperatore in p̄ñtē ducē vt excep. in ſpectiōe appet. ¶ Preterea cū lr̄e ī feudatio ſunt lr̄e p̄ua te ab imperatorib⁹ ꝓcedētes nō viciāt ex defectu diei ꝛ cō ſulis. vt. ff. de pig. cū taberna. §. ideo ſic. Et dato ſine p̄iu dicio ꝙ dcā infeudatio ꝛ ꝯceſſio fcā p imperatorē duci ñ te nuiſſet exquo tñ dux iſte recepit ī vltia ꝛ īmediata q̄ſi poſ ſeſſiōe iure p̄ñtādi d3 p̄ñtar⁹ p eū ſeu ad ei⁹ p̄ñtationē ad miſſus cēſeri potior alio quocūq3 ēt a vō pſono p̄ñtato. vt extra de iurepa. ꝯſulatōib⁹. ꝛ in. d. c. cū bertold⁹ ēt ſi iure ꝯceſſiōem in feudū ꝛ vltimā p̄ñtatiō3 aliqñ imperatores poſ ſediſſent exquo dux vltio ꝓcedit qꝛ ī talib⁹ attēdit̄ ſolū vl tima ꝛ īmediata poſſeſſio. vt extra de cā poſ. ꝛ ꝓpte. cū ec cleſia ſutrina. ff. de vſuc. ſi in q. §. ſigs bonafide ꝛ p ēptore q fundū. §. q bōa fide. Ubi obuiat ſi dicat̄ ſi duces brabā cie poſt infeudatiōem ſcām dimiſerūt imperatores: poſſidet̄ vident̄ ī feudationē remiſiſſe qꝛ h̄ falſum ē vt apte ꝓbat̄ ff. de ali. ꝛ ci. le. l. libert⁹. §. mānumiſſus. ¶ Ad. l. ff. de pba. ꝑcula. Rn̄deo ꝙ ibi affectio ꝛ ꝯiūctio pſonaꝝ inducit p̄ ſumptiōe3 tacite remiſſiōis vt ḋ dona. inter vi. ꝛ vxo. ſu⁹ cōis. ꝛ ibi no. ꝛ ar. ff. de lib. leg. aurelius. l. titius. ij. ꝛ no. ff. ſo. ma. q̄ dotes cū alterius iniuria ꝛ ī dāno. h̄ āt dux ꝯtēdit de retētiōe ſui feudi ꝛ ſic ſine alterius iniuria nec. n. ꝑt vi deri iniuriā feciſſe q ſemel voluit. vt. ff. de aq̄ plu. arcē. l. in diē ꝛ īter hec. ſ. retētiōem ſui ꝛ aſſecutiōem iur̄. multū re fert vt. C. de codi. l. vl. ꝛ potiſſime cū agit̄ de lucro qḋ ſine alterius iniuria peti ñ ꝑt vt. ff. q. ex cau. ma. ſciēdū. ꝛ ḋ fur. ſi is cui. §. vl. Nedū qꝛ poſtq̄ do. Alber. imperator infeuda uit in dn̄m Jo. ducē brabācie nec dr nec ponit̄ nec ē veꝝ hoc ius imperatores poſtea poſſediſſe. ¶ Iſtud ēt ñ omit to ꝙ ñ ꝓbāt. d. D. fuiſſe clericū tpe collatiōis ei fcē. ¶ Ex p̄dictis itaq3 liqu; ꝛ dcm̄ do. Jo. iure p̄ñtādi qḋ veꝝ ꝯpe ut ducibus ex vero ꝛ iuſto titulo ꝛ ex poſſione vltia ꝛ īme diata iur̄ p̄ñtādi ī qua dux fuit dēre cēſeri ī eā hui⁹ potio rē ꝛ talr̄ victoriā reportare aut ſaltem ex defectu intētiōis ... gentis q̄ deficiat tā ex iure p̄ñtādi qḋ non ꝯpetit impato ... q̄ ex pſona p̄ñtata ipſius. ſ. d. D. q non ꝓbat̄ clericus ... dēre ab oblata petitioue abſolui eo iure quo dēret poſſeſ ... ores ꝛ ſi nihil p̄baūerint obtinere. C. de edē. qui accuſare ... ī ſimilibus. Cetera ſuppleat equitas iudicis.

De app. ꝛ de excep. ꝛ de accuſatio. CCCXIII

¶ Thema tale eſt ꝯtra ꝓmiſſionē factā ſeu gr̄a3 a ſe. ap. ſ ... eccla p ēp3 ꝛ capl̄3 illius eccle ī appelſone fcā hn̄ ſunt ... oſſata aliqua mīnus hn̄ ꝓceſſum eſſe in cauſa appella ... nis vſq3 ad articulos dādos ꝛ tūc venerūt de nouo q ... canonici eiuſdē eccle q ñ appellauerūt ꝓbabilē ignorā ... allegātes oīum p̄dictoꝝ ꝛ iſtātes dari illos articulos ... a dat ēpo. ꝛ. c. ſ3 dāt magis expſſos dāt ēt quoſdā ali ... appelſone nullaten⁹ poſitos. ꝛ q̄ten⁹ qḋ eēt de iſtoꝝ ca ... ꝑ admiſſiōe ꝓnūciatū fuit eos ñ admitēdos ad eos

articulos q inepte fuerūt in appelſone expſſi ad alios vero nullaten⁹ ī appelſone expſſos ꝓnūciatū ē eos admitēdos eē ꝛ appellatū ē ab ea ſn̄ia p quā ꝓnūciatū fuit eos nō ad mitēdos. ſ. articulos nō hn̄ expſſos ī appelſone. Mō ī qḋ ne ē vtꝝ ad eos meli⁹ exprimēdos admitti debeāt ſicut ad alios nō expſſos necne. ꝛ ꝙ admitti dēant ꝛ p ꝯño ꝓnūciā dū ſit ī ea pte male iudicatū ꝛ hn̄ appellatū oñdit̄ oīb⁹ īfra ſcriptis. ¶ Et pmo ſic. certū ē ꝙ oēs q ī tali caſu ſemel ip̄3 opponit dr cām ſuā defendere. vt extra de excep. c. dilecti filij. ꝛ qḋ ad hoc tā capl̄3 vt capl̄3 q̄ quilibet ſinglāris admit tit̄ vt ibidē. ꝛ extra de iureiur. c. petitio. ꝛ. ff. de no. op. nū. l. nā reipublice. ꝛ de ꝓcur. munir⁹. §. in pupillarib⁹. cū ergo hoc ius cōe ſit ſiue cōiter ꝯpetat. c. ꝛ cuilibet ſingulari de eccla ī executiōe hui⁹ iuris io p̄ferē q idonecr ē vt. ff. ḋ act. ſi pleo. ꝛ de colluſiōe detegēda. l. vi. ꝛ de pup. acti. l. ij. ido neitas aūt ꝯſideraī nō ſolū ex pſonis ſ3 ex facilitate execu tiōis ei⁹ act⁹ q intēdit̄ ſicut fideiuſſor cēſet̄ idone⁹ nō ſolū ex facultatib⁹ ſ3 ex ꝯueniēdi facultate vt. ff. q ſatiſ. cog. l. ij. in p̄n. ꝛ ꝯditio dr leuior ēt q̄ ſui natura grauior ē dūmō de fcō leuiorē exitū hēat vt. ff. de ꝯdi. ꝛ demō. l. leuiſſima. ꝛ in ſti. de actio. §. p̄terea. ꝛ. §. ſigs gnālr. ſ3 ergo capl̄3 ſui na tu ra cēſeret̄ magis idoneū pp tñ malā expſſionē pſecutiōis facultatē nō h3 ꝛ iō cēſendi ſunt alij magis idonei imo ſcer te ſoli idonei ar. ff. q po. in pig. ha. l. ij. ſi magis idonei ſuꝰ ſoli ergo admitēdi. ¶ Secūdo ſic hmōi obijciētes loco quodā accuſatoꝝ hētur vt ī auc. qūo opor. ēpos ꝛ cete ros clicos ad ordinē ꝓduci. §. ſigs āt tales vt cler. ap. pro. ēpos. §. ſigs aūt ad ordīationē. In accuſatōib⁹ āt ita ē ꝙ ſ3 ab alio delata ei⁹ ꝯdeferre nō poſſit hoc locū h3 qū pmo de ferēs pōt ī dilatōis pſecutiōe p̄ſiſtere. ſi aūt nō poſſit ꝛ aliq̄ eā accuſationē ꝓſeq nō īpedit̄ a pſecutiōe pp ineptitudi nē libelli ſm̄ gloſatorē. ſ3 ſic ē in ꝓpoſito ergo ꝛc̄. vt ḃ pro bat̄. ff. de actio. hi tria oēs. §. vlti. ꝛ. l. libelloꝝ. §. ſi. ꝛ ibi not. ¶ Tertio ſigs recte ꝯſideret nō ē hoc inuenire p̄occupa tionē aliquā qꝛ ſolus ille act⁹ p̄occupationē aliquā īducit q de iure ſortit̄ effectū. Mō ꝓbat̄ ſic ſcribit̄ in iure q vltio ſupplicio dānant̄ ſtati3 ꝛ libertatē ꝛ ciuitatē ꝑdūt. Et ſub dit̄ ibi itaq3 p̄occupat h̄ caſus mortē ꝛ nōnūq̄ lōgū tēpus occupat h̄ legunt̄. ff. de pen. l. vl. ſ3 alibi ſcribit̄ ꝙ talis p̄e occupatio locū nō h3 ī ea ſn̄ia q̄ de iure nō ſortit̄ effectu3: vt. ff. de pen. l. ij. §. vl. ꝛ de inīu. rup. ꝛ irri. teſt. ſigs exhēda to. §. hi tñ oīb⁹ ex qb⁹ iurib⁹ colligit̄ ꝙ non reſultat occupa tio niſi ex eo actu q ſortit̄ effectū de iure ſ3 obiect⁹ criminū q facti ſunt p. c. nō p̄ñt ſortiri effectū de iure agit̄ p̄occupa tione3 ſeu p̄uentione3 nō īducūt ſi ſic ergo ꝛc̄. ¶ Quarto ſtipſo pmā īpedit efficaciā ſcḋe ſup eodē ꝛ eodē mō inter poſita. ſed ſi pma ſit talis q̄ poſſit exceptiōe repelli nequaq̄ ſcḋa3 īpediet vt hic legunt̄. ff. de v. ob. qb⁹ idem. ꝛ. l. ſi dari ſtipuler. ꝛ ſic dicam⁹ p̄cedēs aſcriptio libertatis īpedit ſub ſequens legatū ſui ſi nō appeat de ꝯtraria volūtate vt. ff. ḋ le. ij. ſi inde ſu⁹. ꝛ de fideicō. lib. ſi ſu⁹. Mō tñ d3 itelligi ſi aſcriptio libertatis vtilis eſt alr̄ nō: vt. ff. ḋ le. j. ſi ſu⁹ leg. §. ſi ſu⁹ alien⁹. ¶ Ex qb⁹ appet ꝙ ſi ſunt alig duo quoꝝ vn⁹ habeat p̄latōis p̄rogatiuā alteꝝ ꝛ pmātē3 ip̄3 īpediendi ceſ ſat p̄rogatiua p̄latōis ꝛ pmās īpediendi ſi de iure nō ſortit̄ effect⁹ vt vīficet̄ regula poſita ī textu nō p̄ſtat īpedimētū qḋ de iure nō ſortit̄ effectū ſ3 ī ꝓpoſito obiect⁹ ēpi. ꝛ. c. pp ineptitudine3 expſſionis ñ ſortit̄ effectū ꝓſecutionis ergo alijs non p̄ſtat ī obiectione criminū īpedimentū. ¶ Quin to mirabile eſt ꝯſentire ꝯtrariū qꝛ ſi ſunt due vie q̄rū3 vnꝰ alterius electione tollat̄ ita demū qs p vnius electionē ꝑt de iure ſortiri effectū alr̄ non: vt. ff. ḋ bo. lib. l. ſi vo non ha buit effectū pecco. ꝛ de leg. p̄ſtā. ꝯtratab. bo. poſ. pe. l. ſilij. §. ſigs ꝯtratabu. Si ergo qs p electione3 ꝛ p̄occupatione3 vnius actus q de iure effectū ſortiri non pōt ſemetip̄m ab alio non excludit multofortius alios nec īpediet nec exclu det cū facilior ſit excluſio ſuiipſi⁹ q̄ alterius: vt. ff. ſigs aū quē teſta. ꝓhi. l. ij. §. fris aūt ſcm̄. ꝛ ḋ bo. lib. l. iul. ¶ Sexto nūciatio noui opis ſic p̄occupat edificātē3 ꝙ ſiue ī iure ſtā ſit demoliēdū venit q̄cq̄d edificat̄ poſt ip̄3: vt. ff. de no. op. nū. l. ſ.

nū.l.i.in pri.ꝛ vbi ſi nūciatio peccet ī forma puta ꝙ ſit repte ꝯcepta effectū talis ꝑoccupationē nō hꝫ vt.ff.de remiſ.l.i.§.i.ꝛ no.in.d.l.i.ꝛ de noui ope.nun.in glo.magna q̄ īcipit ſmo ꝛc̄.ꝛ in glo.ītia ꝛc̄.Et ꝑ hac pte optie facit.ff.ō adul.ſi maritus.l.ij.§.vlti.¶ Sexto attēdēdū eſt ꝙ iſti canonici erant abſētes ꝛ ignorātes tpe appellationis emiſſe ꝑ ipſuꝫ ꝛ.c.ꝑꝑ qḋ nō vr̄ talis ꝑoccupatio potiſſime de iure nō tenēs eis obſtare ſic cum ſcribit̄ in iure ꝙ dn̄s admittit̄ ad defenſiōem ſerui criminaliter accuſati vt.C.de accu.l.ij.ꝛ ſi veniat ad defenſionē eius anteꝙ̄ ſeruꝰ ꝯuincat̄ ꝑ uincula dn̄o cōmittat̄ ꝑſtita ſatiſdatione iudicio ſiſti.Si aūt ꝑ us ꝯuincat̄ in vincula ꝙ̄ dn̄s ſe defenſioni offerat poſtea veniēte dn̄o ad defenſiōem nō reddit̄ ſꝫ ex vinculis cām dicit ꝛ ſic ſi vincula ꝑuenīunt defenſioneꝫ nō admittit̄ poſtea defenſio nec reddatur dn̄o cā pēdēte.ꝛ ſtatiꝫ ſubijcit lex ſed h̄ interpretatio ꝑdura ꝑnimiū ſeuera eſt ꝛ ī eo cuiꝰ dictū abſn̄s fuit ac ſi apte dicat ꝙ abſn̄s ꝛ ignorans ꝑ ꝑuentioneꝫ nō impedit̄ vt h̄ legunt̄ ꝑ ordinē.ff.ō cuſto.ꝛ exhi.re.l.ij.ꝛ eſt expreſſus.ff.ad tertul.l.ij.§.ſꝫ ſi forte.ꝛ eſt hoc eq̄tati cōſonū ne ignorātia puniat̄ ꝯtra.l.ff.de his q no.in fa.l.genero.ꝛ ſic ꝯtraria opinio intelligi poſſit in canōicis ſcienobꝰ qꝛ ſcriptū ē ſciēm n̄ ignorātiā vicimꝰ vt.C.ō tabe.ſcri.li.x.in ſomma actus iudicialis ſicut eſt lit.ꝯteſta.libellus ꝛ huius nullū effectū hn̄t ad interruptionē vl̄ ꝯmodū aliqḋ aliud vt dicūt caſus legū.C.ō ſta.defun.l.ſi pf.ꝛ ibi no.ff.de adul.denunciaſſe ꝛ de app.reci.ſi hꝰs.§.ſane.ſi igit̄ nō ꝑſunt huiꝰ actꝰ inepti ꝛ ꝯcepti q̄ntū ad cōmoduꝫ q̄ ꝯſueuerūt ex huiꝰ actibꝰ reſultare abſonū valde videt̄ cē q̄ntū ad ſolū effectuꝫ extinſionis valere ar.expſſum de bo.poſ.ꝯtrata.l.filiū.§.ſꝫ cū exhēdatio.ꝛ de bo.liber.ſi pſonꝰ §.ex teſtō.¶ Et ſic breuiter ex premiſſis ꝯcludere poſſumus textū legis dicēꝫ q̄lis q ſic audit̄ dꝫ rēpublicā ꝛ ſuā gerēs vt.ff.de ven.inſpi.l.i.§.ſꝫ ꝛ ſi huꝰ.¶ Nō ob.qḋ vl̄ in ꝯtrariuꝫ ꝙ intceꝰoloꝫ canonicoꝝ cauſat̄ ab eodē origine ꝛ iō ꝯn̄s ꝙ vna electōe alterius tollat̄ ꝛc̄.qꝛ illud locuꝫ hꝫ qn̄ actꝰ trāſlatiuꝰ vl̄ extinctiuus ſortit̄ effectꝰ de iure vt ꝑbat iura in ꝯtrariuꝫ deducta ſꝫ h̄ n̄ ē ſic ergo ꝛc̄.ar.ff.de pe.le.l.ij.ꝛ.iij.ꝛ de ꝯdi.ꝛ demō.l.h̄ ꝯditio.¶ Nō ob.qḋ vl̄ de pluribꝰ hr̄dibꝰ debitoris ꝛ de pluribꝰ fideiuſſoribꝰ qui ꝯpellunt̄ dare vnū fideiuſſorē vt.ff.iudi.ſol.iā tn̄ §.pe.qꝛ illud locū hꝫ in ꝯtꝫ ꝯtrahente q voluntarie ꝯtrahit.Nos aūt loquimur de capitulo ꝛ canōicis q voluntarie cū ꝑuiſiōe nō ꝯtꝫ ꝯuūt ſꝫ inuiti ī cū incipiūt ꝛ iō eis magis ſubuenit̄ ꝛ habet expſſe.ff.rem paup.ſal.fore.l.vi.ꝛ.ff.fami.her.hr̄des §.ſi tn̄.¶ Preterea nec defenſio vl̄ ſcindi in plures.ſed capitulo ꝑꝑ ineptitudinē repulſo ſoli canonici admittunt̄ argu.ꝑ h̄ expſſum de libe.ho.exhi.l.iij.§.hoc interdicto.¶ Nō ob.ꝙ vl̄ ꝙ iuris ꝑmiſſione vna pſona habilis ad deducēdū in iudicio aliqḋ ſi alij quoꝝ intereſſet ſingulr̄ volūt venire admitterent̄ ad faciēdū ptē ſꝫ pn̄t adeſſe cāe ne colludat̄.vt.ff.de pig.ſi ſupatus.§.i.ꝛ.C.de litigioſis.aūt.nūc ſi hr̄s.ꝛ qꝛ ſm gl.h̄ veꝝ nō ē īmo pn̄t ꝑcipes litꝫ fieri.ꝛ ꝑducere teſtes vt ī auc.de litig.§.ꝛ hoc aūt pn̄ti.ꝛ no.ff.de inoffi.teſta.ſi ſuſpecta in pri.¶ Preterea illō locū hꝫ cū ꝑ ſolā aſſiſtētiā pt̄ ꝑuideri ꝑiculo ꝙ timet̄.ſ.colluſionis.h̄ aūt ꝑ aſſiſtētiā ꝑuideri n̄ pōt cū obiectꝰ ex toto ruāt ꝛ alij remedio locꝰ ē vt ar.ff.ō dā.īfe.ſi hr̄dibꝰ cū ſi.¶ Et ex ꝑdictꝫ itaqꝫ ꝯcludit̄ n̄ obſtātibꝰ obiectis dcōs canōicos admittendos.Cetera ſuppleat eq̄tas iudicātis Oldradꝰ.

De eadeꝫ materia ꝛ additio eiuſdem.Sed in cōtrarium.

¶ In ꝯtrarium videt̄ dicēdū.ſ.dictos canonicos nō admittendos.Et h̄ ſic oſ̄dit̄.nā certū eſt ꝙ capitulū facit ptē in iudicio pro oībus canonicis q ſunt de capitulo ꝛ oīum canonicoꝝ intereē cauſat̄ ab eoꝝ origine ꝛ naſcit̄ vna lege.Cū qḋ vna lege naſcit̄ neceſſe ē ꝙ vna lege tollat̄ vt extra de ꝯſti.trāſla.ꝛ.C.de nup.ſiq̄s libertā in ſi.¶ Item eſt videre ꝙ ſi ſint plures hr̄des debitoris iꝫ debitum ſit diuiſum īter hr̄des ipo iure.vt.C.ō pac.l.pacto ſucceſſoꝝ cū ipſi oēs ad defenſionē cōeꝫ eiuſdē debiti ꝯpellūt̄ facet̄ vnū ꝑcuſeꝫ q oīoꝫ cāꝫ deducet ī iudiciū ꝛ ſinguli volētes facere ptē admittunt̄ ſic ꝛ plures fideiuſſores eiuſdē debiti cōpellunt̄ vnū dare defenſorē ꝛ aliq ſingulr̄ nō debēt admitti:vt.ff.iud.ſol.nā cū.§.pe.ꝛc̄.¶ Itē ē videt̄ ꝙ quotiēs ꝑmiſſiōe iuris vna pſona ē inhabilis ad deducēdū in iudicio cāe negociū ſi aliq quoꝝ ſingulr̄ īntereſt volūt venire nō admittunt̄ ad faciēdū ptē pn̄t tn̄ īntereſſe liti ne colludat̄ ſicut ī hr̄de q defendit teſtm̄ defuncti ſi legatarij volūt eodē nolēte defendere qꝛ eoꝝ īntereſt ne legatū toꝝ pereat n̄ admittit̄ ad faciēdū ptē ſꝫ liti pn̄t aſſiſtere ne colludat̄.ff.de pig.l.ſi ſupatꝰ.§.i.C.ō legi.in auc.ibi poſita q̄ īcipit nūc ſi hr̄s.Ad qḋ facit.ff.ō exerci.l.i.§.vl.Cū de pluribꝰ debitoribꝰ vnꝰ facit ptē ꝑ oībꝰ ꝛ alij nō faciūt ꝑ ſe ptē in iudicio ne ius petitorie ꝑ pſes diſtinguat̄ nec attēdit̄ quotā q̄ſqꝫ portionē hēat:vt in.l.iij.eiuſdē ti.Sic ergo patēter oſ̄dit̄ ꝙ cū ioū iuſtoꝝ ſupueniētiū cenſet̄ ab eodē origine a quo capl̄ꝫ aſſumpſerit cām ꝙ ipſi nō debēt admitti ſꝫ liti poſſent adeſſe ſi vellēt ne fieret colluſio.Nā ꝛ ſnīa lata cōtra capl̄ꝫ faceret ius indubitāter ꝯtra quoſcūqꝫ canōicos eiuſdē capli qꝛ eoꝝ ius eſt in iudicio deductū qualecūqꝫ merito non poſſunt aliud in iudiciū facere ſecus ſi eoꝝ ius non cauſaret̄ ab eodē caplo qꝛ tūc ſnīa capli nō faceret ius cōtra ipſos ꝛ quādocūqꝫ poſſent venire.extra de re iudi.cuꝫ ſuper ꝯtrouerſia.facit extra de teſti.veniēs.ij.Oldradus.

De eadem materia ꝛ additio eiuſdem.

¶ Itē ꝙ admitti nō dēat.iſte vō appellās ad eodē crīa ꝛ defectꝰ opponēdo ſic prīo ꝑbat̄ tales oppoſitores defectꝰ ꝛ crīa opponētes loco accuſatoꝝ hn̄t̄ vt ꝑbat̄ ex ꝯiūctōe duoꝝ.§.ī auc.q̄ō opor.epiſ.ꝛc̄.§.ſiq̄s aūt talis.ꝛ.§.ſeq.ꝛ de ſcāi.epiſ.§.ſiqs aūt ad ordīa.ſicut ꝛ ī cā ciuili vl̄ actor q ꝯſtructionē edificij īpedit ꝛ reꝰ q denūciatōis remiſſionē petit:vt.ff.ō op.no.nū.l.de pupillo.§.q ꝑcurator.ꝛ ar.ff.q̄ in frau.cre.l.ſi pupillus.§.defendere.ſꝫ ab alio delatū aliꝰ defendere nō pōt:vt.ff.de accuſ.l.hos accuſare.§.ab alio.ꝛ.C.de accu.l.q de crīe.ſ.mīſo.¶ Scḋo ꝑbat̄ ſic.iſte ſcḋo ſicut nouꝰ venit q̄ſi ad defenſionē eccle.ſꝫ ad capl̄ꝫ ipꝫ ad eccliꝫ defendit ergo ſi nouꝰ admittit̄.admittit̄ in pſes ſcindit̄ defenſio eccle cū agētis incōmodo ꝙ eē nō dꝫ:vt.ff.ō exerci.l.i.§.vl.¶ Tertio in ꝯcurſu pluriū ad exercitiū popularis actōis ꝛ ōfenſionē īntereē cōis.ſ.is ꝑfert̄ cuiꝰ plus īntereſt ꝛ ꝙ̄ viſiſſe ē maioꝝ affectiōe ad cōis īntereē defenſionē adduci ꝛ ille q̄ntū ad hoc magis idoneꝰ ē cēſendꝰ:vt.ff.de popu.actio.l.ij.de accu.ſi pſes de colluſi.dete.l.vl.ꝛ de libero hoīe exhibē.l.iij.§.ſi tn̄ pſes.ſꝫ ꝯſtat ꝙ capli magis īntereſt ꝙ̄ vniꝰ tn̄.Itē ē veꝝ ꝙ.c.maiori zelo ꝛ maiori affectiōe ducat̄ ꝙ̄ vnꝰ rōne tn̄ maiorē nūero.extra de elec.dudū.ꝛ co.ti.c.ſi qn̄.li.vi.ergo ī obiectis taliū criminū ꝛ defectꝰ capl̄ꝫ ſinglr̄ ꝑfert̄ q̄ ꝑlatio ꝯcurſuꝫ oīno excludit:vt.C.de aduo.diuer.iud.l.vl.¶ Quarto ꝯſtat ꝙ tā capl̄ꝫ ꝙ̄ iſte ſingularis canonicꝰ idē īntereē ꝑtēdūt.ſ.īntereē eccle ꝛ eodē iure veniūt.vt no.ꝑ Inno.extra de elec.c.auditis.ſꝫ īnterueniētes eodē iure ꝛ idē ius ꝑtēdētes prior ſm īpedit:vt.ff.de duo.reis.ex duobꝰ de ꝑcur.l.pluribꝰ.Sic ergo caplm aliū ſingularē īpediet.¶ Quinto īntereē hoc ꝙ iſte ſingularis canonicꝰ nūc ī iudiciū deducit ſine cuiꝰ rōne ſe petit admitti ē illud idē nūero lꝫ nō ad oculū mōſtrabile ad intellectū tn̄ ꝙ aīs ꝑdeceſſor eiꝰ iā vnꝰ de caplo ī iudiciū deducit vt.ff.de le.ij.l.meuiꝰ.§.duobꝰ.ꝛ ibi no.ꝛ ar.ff.de ſtip.ſuo.§.ſuꝰ cōis.ꝛ ſi ē illud idē nō pōt alio mō ī iudiciū deduci ꝑ ſucceſſorē ꝙ̄ ꝑ deceſſorē fuerit deductū qꝛ ex pſona hered nō dꝫ oblōnis ꝯditio mutari:vt.ff.de v.ob.l.ij.§.īcertū.ꝛ de excep.rei iudi.l.exceptio.¶ Sexto iſte nūc appellans tpe appellōnis emiſſe erat de caplo ꝛ ſciebat talē appellōnē fieri ſi ſciēs tacuit vr̄ ſibi ꝑiudicaſſe:vt.C.de filijs fami.ꝛ quēadmodū pr̄ ꝑ his te.l.i.li.x.ff.ad mace.l.ſi filiꝰ.ꝛ ſibi admiſſū mācipij dāna dꝫ īputari q ī ꝑuinciā ſuā geſta taciturnitate firmauit:vt.C.ō his q a n̄ domi.māo.l.ſi.

Septimo certū eſt ꝙ ſi iſte appellans nouiter deberet mitti admitteret᷑ capitulo ſibi viam apiēte ꝑ appellonē ī alꝭ pceſſus facti ī fauorē pmiſſorꝭ trāſijſſet in rē iu/ catā ſꝫ oīs qui admittit᷑ alio ſibi viam apiēte ſic admit/ tit᷑ ſicut ille q ſibi viaꝫ appit. vt. ff. de leg. pſt. ꝯtrata. bo. poſ. l. bis g ī ptāte ſic admit. §. ſꝫ ſi ſolus in v. deſcriptio ⁊c. ſꝫ ī cāu nro ꝯ. ſi admitteret᷑ ad iſtos articulos ſic dādos ergo ⁊c. ar. ff. ꝺ v. obli. l. mora rei. ¶ Octauo vꝫ iſta ſnīa ꝑte corroborari p. l. ff. ad. l. iul. ꝺ adul. l. qm̄ quē auūr ꝭ ē.

De ap. ⁊ de procur. ⁊ de verbo ſigni. CCCXIIII

¶ Thema queſtionis tale eſt. Archidiaconus montis regalis ⁊ magiſter monſeratus pcur. vt dicebant reuerēdi pr̄is dn̄i archiepi montis regalis corā dn̄o auditore ꝓ tribunali ſedēte exhibuerūt lr̄as cū ſigillo cere rubee ꝑ q̄s ꝺ eoꝝ mādato ⁊ ſubſtituēdi ptāte ꝯſtabat. ꝯparuit ēt magr̄ Rogerius pcurator monaſterij marina ſolij ⁊ ibideꝫ dn̄i Archi. montis regalis ⁊ magiſter monſerati ſubſtitūt apꝺ acta pn̄te dicto magiſtro Rogerio nec n̄ ⁊ fratre Angelo monacho ⁊ pcuratore dci monaſterii cōtra magiſtrū Jo. de rota pn̄tem ⁊ recipiētē ptātem ꝙ per aliquā cōparitionem quā ipſi vel alter eoꝝ faciēt n̄ intendunt reuocare ꝑdictuꝫ magiſtrū Jo. de rota pcur. pn̄tem ⁊ recipientē niſi eū expreſſe reuocarēt ⁊c. poſt que dictus magiſter Jo. in herēs ſubſtōni ꝑdicte pſecut᷒ ē litē quādā ſeu cām que erat inter dn̄m ſuū ex vna pte ⁊ dcm̄ monaſteriū ex altera corā reuerēdo patre dn̄o. P. de colūna ſcē romane eccle diacono Cardinali ⁊ tandē cū magiſter Jo. ꝑdictus ꝑ diffinitiuam ſnīam ſuccubuiſſet in cā appellauit viua voce ⁊ ſimpliciter dicēs appello ⁊ dict᷒ dn̄s Cardinalis prefixit terminū ad pſequēduꝫ vel impetrādū vſqꝫ ad. xv. dies p᷒ reſumptaꝫ audiētiā dicto magiſtro Jo. pteſtante ꝙ proſeq nō intēdebat. Nūc termino lapſo ꝑ dcm̄ dn̄m Cardinalē ſtatuto impetrate ſunt lr̄e executorie iā late ſnīe ꝑ pte monaſterij añdicti q̄s dictus magiſter Jo. corā reuerēdo pr̄e dn̄o. R. ſancti Euſtachij diacono Cardinali ſibi poſt lapſuꝫ ꝑfixi t̄mini cū in caſu appellationis ꝑdcē auditori ꝯceſſo nitit᷑ impedire pcur. monaſterij in ꝯtrariū aſſerēte ⁊ dicēte appellatōeꝫ eē deſertā ꝑ lapſuꝫ t̄mini ſupradicti. ¶ Ex h̄ themate querit᷑ vtꝝ dcē lr̄e ſuſpēdi debeāt vīgore appellatōe pendēte vl̄ relaxari q̄ſi appellatōe deſerta. ¶ Et abſqꝫ dubio dicēdū vr̄ dictā appellōneꝫ eē deſertā ⁊ ꝑ ꝯn̄s dēre dcās lr̄as relaxare ⁊ hoc ꝑꝑ lapſum termini dati per primū iudicē vt ꝓbāt iura extra de appel. ſepe in penul. rn̄ſo. ⁊ eo. ti. cū ſit romana ⁊ ibi no. ⁊. C. ꝺ ap. preſcꝭ. ⁊ hoc nullo mō poſſet in dubio reuocare ſi in caſu fuiſſet pncipalis ꝑſona vl̄ pmis pcur. mādatū habēs ad appellandū ⁊ pſequēdū ſꝫ qꝛ hoc fuit magiſter Joā. ſimplr̄ ſubſtitut᷒ vꝫ in qōe vtꝝ ſimpliciter ſubſtitutus ab eis q mādatū habebāt ad appellandū ⁊ pſequēdū ſicē in mādatis hēbāt ſbſtituētes. Et vꝫ ꝙ ſic qꝛ in iur̄ ſcribit᷑ ꝙ oē on᷒ incertū in iſtituto in ꝑſonā ſubſtituti legis vⁱtute intelligit᷑ repetitū niſi ꝯtriū appeat ꝑ itias ꝯiecturas. vt. C. ad treb. ſi iuſtā. vt. ff. de leg. j. nō iꝫ impatori de le. iij. cū pf. §. ab inſtituto. Si ergo oē on᷒ pncipalr̄ ī inſtituto incūbēs repetitū intelligit᷑ in ꝑſonā ſubſtituti ergo on᷒ pſecutiōis appellationis qꝺ incūbebat pcuratori pncipalr̄ ꝯſtituto tranſibit ad pcur̄. ꝑſonam ſimpliciter ſubſtituti. Nec. n. eſt dn̄ia inter ꝑmū inſtitutū ⁊ ſubſtitutū pcuratorē niſi in gradu tn̄ ſub dicto pn̄o ſubſtitutus totalr̄ vires aſſumit. Juxta illꝺ plures ſubſtituti ſubducta ꝑſona pupilli reuocandi ſunt ad notā inſtituētis vt. ff. ad. l. ſal. in rōe. §. ſi filio ⁊ ꝺ vul. ⁊ pu. ſubſti. l. j. in prin. ¶ Appet hoc idē alia rōe ſi teſtōr reliquat alicui legatū ſub ꝯditione vel cuꝫ hominis alicuius adiectiōe ⁊ poſtea illud trāſferat in aliū ſimplr̄ cū eadem ꝯditōe ⁊ eodē mō trāſtuliſſe vr̄ vt. ff. de adi. ⁊ trāſſe. leg. l. legatū ſub ꝯditōe. ⁊ de ꝯdi. ⁊ demō. l. legatū ſub ꝯditōe ⁊ expſſe. ff. de ali. ⁊ cib. leg. l. caio in pn̄. ex qbus iur. colligit᷑ ꝙ oē qꝺ trāſfert᷑ cū onere adiūcto trāſfert᷑ ſꝫ hic facta eſt trāſlatio mādati de vno pcuratore in alteꝝ vt. ff. de pcu. l. cāe. §. vlt. ergo ſcm̄ vr̄ cū onere qꝺ inherebat pn̄o mādato ſꝫ illi inherebat on᷒ pſequēdi appellationem ergo ⁊c. ¶ Tertio hoc idē ꝓbat᷑ ſic. impator ꝯmiſit ꝑfecto vrbis vrbē ex iſta ſimplici cōmiſſiōe dicit lex ꝑfecto vrbis ꝯpetē cognitionē oīum eoꝝ q̄ intra vrbē vel cēteſimuꝫ lapidem cōmittunt᷑. vt. ff. de offi. ꝑfec. vrb. l. j. §. cū vrbē ex qua lege appet ꝙ ſimplex cōmiſſio deducit in ſeipam vniuerſalr̄ ꝙ competit cōmittenti ſed h̄ facta erat ſimpliciter ergo ⁊c. ¶ Quarto hoc idē ꝓbat᷑ qꝛ ptās appellādi ⁊ exequēdi ſimul data fuit pn̄o pcur̄i ⁊ ab eodē ſubſtituto ergo ſcā ſimplici trāſlatōe ſiml̄ vtrūqꝫ trāſlatū vr̄ vt extra de ꝯſti. trāſlato. ¶ Quinto hoc idē ꝓbat᷑ ſic mādatū ad appellādū ⁊ pſequēdū vnicū ē ſꝫ plura in executōe ꝯtineat: vt. ff. de neg. geſt. ſꝫ ⁊ cū aliq. §. ſi nēini. ergo q illud recipit ſdiſtīcte totū recepiſſe vr̄. Nec pōt dicere ꝓ pte recepiſſe ⁊ ꝓ pte nō: vt. ff. de op. lib. nā abſurdū ē. ⁊ de admi. tut. ꝯquerit᷑ imo ⁊ in pcu. nā ſicut ī dn̄o talis incōſtātia reprobat᷑: vt. ff. de pcu. in cāe. ¶ Fundata ergo hac pte reſtat rn̄dere ad oppoſita ⁊ pn̄o ad primū dicis ꝑo aduerſa ꝙ argumētū de iſtituto ⁊ ſubſtituto ad ꝓpoſitū nō accedūt. Nec teſtōre legatū trāſferēte qꝛ ibi ē vn᷒ ⁊ idē inſtituēs ⁊ ſubſtitut᷒ legās ⁊ legatū trāſferēs. Jn caſu vō nro ſunt diuerſi ſꝫ errāt q ſic dicūt qꝛ vere ī caſu nro ē vn᷒ ⁊ idē q ꝯſtituit ⁊ ſubſtituit ꝯſtituit iure ſectitie ſic eni vr̄ ī iure ſi ꝯſtituo alicui ſuitutē aq ducēde ⁊ do ei ptātē ꝙ ⁊ ipſe poſſit aliū vel alios ꝯſtituere. ꝯſtituit certe talis ꝯſtōr ꝫ ēt in ꝑdio alieno qꝛ nō ipſe cōſtituiſſe vr̄ ſꝫ is q ei ꝯſtituēdi ſuitutē ptātē dedit vt hec leguntur. ff. de ſui. ruſti. ꝑdi. cū cēnt. §. vl. ⁊ ibi no. in gl. de iſto tali pcur̄e. ¶ Scđo obijcit ꝑo aduerſa ſicut dn̄s pncipalis ꝯſtituēdo ſimplr̄ pcur̄eꝫ vr̄ ei ꝺdiſſe mādatū ad appellādū tn̄ nō ad appellōnē pſequēdā: vt. C. de pcur. l. inuitus. ergo ſic erit in ſubſtōne ne plus poſſit ſubſtituēs q̄ poterat pncipalis. ¶ Rn̄deo ꝙ nō plus pōt qꝛ vt prim᷒ poterat dare ad vtrūqꝫ mādatū ſicut ⁊ ille facit. Sꝫ ī hoc hn̄ ē dn̄ia qꝛ prim᷒ ꝯſtituēs ſimplr̄ mādās nō vr̄ pſecutionē appellonis mādare eo ꝙ mādatū ipꝫ de nō eē in eē ꝓducit ⁊ iō ei legeꝫ dicit quā vult. ff. de ſolu. l. j. ⁊ de pac. dota. ob res. Sed q ſubſtituit mādatū iā in eē ꝓductū extēdit ſeu ad alteꝝ trāſfert ⁊ iō ipꝫ trāſfert ſicē erat indictū cū onere ſ. pſequēdi. ⁊ hoc ē qꝺ lex dicit ſi teſtōr legat fundū ſimplr̄ non vr̄ legare inſtrm fundi ſꝫ ſi legauit fundū iſtructū poſtea legatū ī aliū trāſtulit cū iſtro trāſtuliſſe vr̄ vt hec leguntur. ff. ꝺ fun. iſtru. ⁊ iſtru. leg. l. ij. §. vi. ⁊ l. iij. ¶ Tertio obijcit ⁊ dicit dato ꝙ ſubſtitut᷒ ad totū ſubſtituiſſe videat᷑ nō appet ꝙ ſubſtitut᷒ recepit ⁊ ſic dicit. ff. de pcu. filiuſfa. §. inuitus. Rn̄det᷑ ille. §. inuit᷒ dꝫ itelligi de eo quē non appet ſuſcepiſſe mādatū. Nos aūt loqmur ꝺ eo q mādatū ſuſcepit. Sꝫ dubitat᷑ q̄lr̄ ſuſcepit vtrū. ſ. totū ſuſcepiſſe videat᷑ ſicut ꝓbatū eſt ſubſtituto ꝯmiſiſſe videret᷑ pte. Et certe dicēdū eſt ꝙ totū ſuſcepiſſe vr̄ ſicut ⁊ ꝯſtituēs ꝯmiſiſſe ſicut dr̄ de fideicōmiſſore cui ꝑdicit᷑ eū non vſuꝝ fori ꝑuilegio qꝛ ſimplr̄ fideiubēdo ſic fideiuſſiſſe vr̄ ſicut ꝑdicio indicabat ⁊ idē dē ī caupone ⁊ res ſimplr̄ recipiēti qꝛ ſic recepiſſe vr̄ ſicut indicat ꝑdicio vt hec legunt᷑. ff. q ſatiſda. cog. ſi fideiuſſor ī pn̄. ff. nau. cau. ſtab. l. j. ſꝫ ī pn̄. ⁊ q iurat ſic iurare vr̄ ſicut ē delatū niſi aliud ī iurādo adijciat: vt. ff. ꝺ iureiu. nō erat. ¶ Quarto obijcit pars aduerſa ꝑfixionē termini dn̄i Cardinalis nō tenuiſſe ꝙ termin᷒ talis nō repit᷑ ī iure ⁊ qꝛ poſſibilitatē ꝯtinere vr̄ qꝛ ipetrare nō ē litigatoꝝ poteſt ſꝫ ſupioris ar. extra de app. ex iſinuatōe. Rn̄det᷑ imo vere talis termin᷒ repit᷑ ī iure qꝛ vt ī iurib᷒ ī pn̄. allegatis habet᷑ ad pſequēdū pōt ꝑfigi termin᷒ ſꝫ ex iſtis actib᷒ reſultat pſecutio ergo ad iſtos act᷒ terminū ꝑfigēdo ad pſecutionē termini ꝑfigiſſe vr̄ ſicut cū qs dato libello daret terminuꝫ vr̄ ꝑfigiſſe ad litē ꝯteſtādā: vt. C. de iudi. rē nō nouā. vt de li. ꝯteſt. l. vnica. ⁊ de iura. cal. l. ij. circa pn̄. qꝛ iter duo ꝑdicta nō plus refert q̄ iter īplicitū ⁊ explicitū de quo ſcribit᷑ qꝺ ſepe notaui rite mutet᷑ rei effect᷒ ſꝫ id expſſe vt teſtato ꝙ ⁊ ſi n̄ expꝛiſſet incēt tn̄ vt. ff. de ꝯdi. ⁊ dmō. ſi in diē. §. j. ⁊

nihil

nihil refert vtrū iubeat teſtōr rōez reddi ſ talē ſummā po
ni ⁊ reliquū reſtitui vt.ff.de cōdi.⁊ demō.cū fu⁹ q: nihil
obſtat dicēdi diuerſitas ſi ex dictis idē itellect⁹ reſultat.vt
extra de v̄.ſig.c.nihil. ¶ Ad id qd̄ dicunt ꝙ p̄ceptū ꝯtinet
poſſibilitatē. Rn̄deo ñ eſt verū ſimplr q: ſatis ibi petet̄ vr̄
per quē ñ ſtat quo minus ipetret ⁊ q: circa id facit qd̄ po
nat.vt.ff.de reg.iur.iure ciuili ⁊ de cōdi.inſtitutis. vt reus
eſt fratrib⁹ ⁊ dato ꝙ impetrare de ſe ⁊ ꝑ ſe ſub p̄cepto nō
caderet.cadit tñ recte alteri⁹ alternatiꝫ qd̄ eſt ꝓteſtatis.ſic
lex dicit de eo qui ſtipulat̄.c.opas aut ſingulos eos au/
reos gnos. Nec.n.vr̄ ꝯtra.l.eliſcētiā mercedē opaꝝ ſti/
pulatus. Adducit itē.l.q: in ptāte liberti ē opas p̄ſtare
vt hec legunt̄.ff.de iurepa.adigere.§.j.⁊ g ⁊ a qui.mān.
liber.nō ſi.l.vi.§.vi. ¶ Sꝫ inſurgit ps aduerſa ⁊ dicit p̄/
ceptū fuiſſe ineptū eo ꝙ alternatiue ē ꝯceptū ex hoc vide
tur,data ptās appellāti ꝙ alternatiuoꝝ facere velit ⁊ ſic ꝓ
teſtari ſolū ſufficeret ēt nulla opa data impetratiōi ſꝫ hoc
ē abſonū ergo ē p̄ceptū ineptū. Rn̄deo alternatiua locu/
tio nō dat ſemꝑ ptātem ⁊ qd̄cūqꝫ velit ps ex alternatiuis
facit ſꝫ aliqñ vnū in ſubſidiū alteri⁹ ponit̄ ⁊ ſic h̄ lꝫ ps nō
pōt impetrare ſaltē ꝓteſtat̄ appellans ⁊ ꝓbat̄ de tali al/
ternatiua.ff.ad treb.h̄ſdes.§.vlt.⁊ de le.ij.cū pr̄.§.penul.
¶ Sed circa hoc inſurgit ps aduerſa ⁊ dicit ordo ſcri/
pture ſuādus ē ⁊ ſm̄ hoc p̄us ꝓteſtaret̄ quā impetratōi
opam daret ſꝫ hoc ē abſonuꝫ ergo ⁊c. Rn̄deo hec alter/
natio recipit ꝯuerſuꝫ ordinē ac ſi dixiſſet ad impetrādum
aut ꝓteſtāduꝫ ſicut lex dicit de auo qui ſtipulatus ē dotē
reddi nepti aut ſibi q: ꝑinde eſt ac ſi dixiſſet ſibi aut nepti
vt ſol.ma.caius.q: in talib⁹ ofonibus ordo ſcripture non
attendit̄ vt.ff.de pecu.l.qdeꝫ.ſꝫ ex iure ſumit̄ qd agi itel
ligat̄ vt.ff.de ſolu.nec.n.ordo ⁊ h̄ eſt qd̄ lex dic̄ ordo ſcri
pture nō impedis cām iuris ⁊ voluntatis.i.certā diſpōeꝫ
vel loquētis intētiōem.ff.de leg.iij.cuꝫ pr̄.§.fidei.ij.illud
ēt ſi omitto ꝙ ꝓcurator ſubſtitutus accipit a ſubſtituente
inſtrm̄ ꝓcuratiōis ſue ⁊ eo vſus eſt in iudicio qd̄ indicat
trāſlatōem ⁊ ſuſceptioneꝫ oīs oneris ⁊ totius mādati in
ipſum cuius mādati ꝓbatio cyrographo ꝯtinebat̄ argu.
C.de dona.l.j.ff.de leg.iij.g cirographū.nec illud ē ꝑſun
ctorie tranſeunduꝫ q: g appellauerit iudiciuꝫ ad quē ap/
pellauit in appellatōe non expſſit ꝙ vr̄ eſſe neceſſariuꝫ.vt
ff.de ap.l.j.§.ſigs in appellatōe. ¶ Nec ob.ꝙ vnus tātū
erat iudex ad quē poterat appellare.ſ.papa q: ⁊ ſi hoc fit
potuiſſet tñ appellās in appellatio errare ⁊ ad minorē ꝓ/
uocare ⁊ ſic appellatio nō tenuiſſet vt in.d.§.ſigs ī appel
latiōe g error in iudicio nocet ēt ſi ō dāno vitādo tractet̄
⁊ hoc pp rigorē iuri ſuāduꝫ.vt.ff.de ꝯfeſ.nō fatet̄.⁊ pp h̄
intereſſe attēte dicūt gloſatores in libello debere exprimi
actioneꝫ q: poſſibile eſſet inepte ꝓponi ⁊ ꝑ hoc reū abſol
ui.vt.ff.ſi menſ.fal.mo.dix.l.j.§.j.⁊ no.gl.hāc rōem.ff.de
edē.l.j.§.ij. Rn̄det̄ illud vitio ocioſe ñ trāſeo ꝙ moñ.ſpo
liatū eſt ⁊ ſumus in cā ſpoliatōis que nō modicū eſt p̄uile
giata vt extra de reſti.ſpo.quaſi ꝑ totuꝫ. ¶ Ex predictis
itaqꝫ pꝫ ꝙ dēret pnūciare erratuꝫ in appellationis forma
vel ſaltē appellatōem eē deſertam ⁊ per hoc lr̄as executo
rie ſnīe late pro monaſterio relaxandas.hec breuitatis cā
ſufficiāt. Cetera ſupplcat exuberātia cognitio. Oldrad⁹.

De his que fiunt a maiori

pte ca.extraor.qd̄ cuiuſ.vni.no. CCCXV

¶ Circa iſtud ꝓpoſitū thēa q̄rēdū ē p̄mo vtrū ex datis ⁊
ꝓductis poſſit vniuerſitas iudiceñ.deꝑhēdi ac ꝑ hoc ali/
cui pene ſubijci. ¶ Et dicēdū vr̄ ꝙ nō circa qd̄ attēden/
dū ē ꝙ vniuerſitas hꝫ ſuos termios ⁊ limites ī ꝯſtōne ſui
vt vꝫ ſit multoꝝ ī vnuꝫ ꝯgregatio eidē capiti ſubiectoꝝ vt
de p̄mo v̄bo ꝓbat̄.ff.de v̄.ſig.l.nerati⁹.⁊ extra de elec.c.j.
⁊ iō ſindicū deſcribūt̄ vniuerſitates hr̄e g dr̄ q̄ſi ſinguloꝝ
cāꝫ dicēs:vt.ff.de mūe.⁊ bono.l.vi.§.defenſores.⁊ no.ff.
ꝙ cuiuſ.vniuer.nomi.l.j.§.defenſores ꝙ ꝯſtituētiū plura/
litatē inſinuat vt colligit̄ ex ſolone duaꝝ legū q̄ ſimul ꝯdi
cere vident̄.ff.de leg.ij.l.cū ita legatū.§.g p̄ſes.⁊ eo.ti.in

eius.§.cū g.⁊ ibi no. ¶ De ſcdo v̄bo ꝓbat̄ q: talis ꝯgre
gatio dūtaxat corp⁹ ꝯſtituit:vt de fideiuſ.l.mortuo. Ita ꝙ
p̄lat⁹ caput ceteri vo mēbra.vt extra de his q̄ fiunt a p̄la.ſi
ne ꝯſen.cap.c.nouit.⁊ ꝑ hoc ēt ꝑ tertiū de quo ꝓbari pōt.
C.de ſuis reipublice m̄ꝫ.l.j.⁊.ij.⁊.ff.qñ ap.ſit.l.j.§.ſolēt.⁊
ꝓbat̄ p̄dicta extra de iur.pat.c.poſtulaſti.⁊ extra ō exceſ.
p̄la.c.dilecta.⁊ ſic ī ſui ꝯſtōne vniuerſitas quādā vnitatē
ꝯſtituit ⁊ vnū corp⁹ repñtat ſic in ꝓductiōe actuū g ꝓgre
diūt̄ ab ipſa opꝫ ꝙ ſit vnitas ⁊ ſi oēs feciſſent nō diceret̄
vniuerſitas feciſſe ſꝫ ſinguli.vt extra de elec.c.in geneſi.⁊
ar.ff.de vſuc.l.cū g edes.⁊ de reb.dub.cū ſtat⁹. ¶ Circa
qd̄ etiā attēdēdū ē ꝙ ē mutatio ꝯſentiētiū ⁊ vnitas actuū
vnitas ꝯſentiētiū cū in plurib⁹ g cōicato ꝯſilio ad idē ꝑpe/
trādū accedūt vnitatē arguit in delicto ſꝫ nō vt ſit vnitas
actuū ī idē tp̄s ꝯcurrētiū ſꝫ ea ſunt eē aduerſa hoc ꝓbat̄
expſſe.ff.qd̄ vi aut clam.l.ſemꝑ.§.ſꝫ ſi ī ſepulchro ⁊ ꝑ hoc
tñ vniuerſitas ſit vnū corp⁹ tm̄ vt ꝓbatū eſt ⁊ ꝑ eā vnū dū
taxat crimen ꝯmittat̄ qd̄ cū ꝑ ſingulares vt ꝑ vniuerſitatē
mēbra ꝯmitti nō pōt.vt no.per Inno.extra de ſen.excō.c.
grauē.ergo opꝫ ꝙ hoc delictū p̄cedat vnitas ꝯſenſuū coꝝ
g de vniuerſitate ſimul ꝯgregatoꝝ tuba ſonat vel cāpana
ſonat vel alio tali ſigno hoc facere deliberātiū ⁊ hoc ē qd̄
no.glo.ff.de dolo.l.ſi ex dolo.§.j.⁊ de reg.iur.aliud.§.re/
fert̄.hoc idē ſentiūt ī dolo p̄ſumpto puta ī ꝯtūacia,dicunt
enī oportere vniuerſitatē citari in ꝯcilio vel in publico.vt
no.ff.de reg.iur.l.nēo pōt dolo carere.ſꝫ in ꝓpoſito nullū
tale fcm̄ ē in articulis poſitū vl̄ ꝓbatū ergo ſeqt̄ ꝙ vniuer
ſitas iudicē.cēſenda ſit ex toto innocēs. ¶ Nec obſtāt di
cta teſtiū dicentiū ꝙ vniuerſitas iudicē.nūc ad canonicoꝝ
curiā ⁊c.q: hoc nō ē tale fcm̄ ꝙ vniuerſitatē efficiat ſꝫ eū/
tes dūtaxat. Aliud enī ē dicere hoīes delubico aliud vni/
uerſitas iubicē.ſicut aliud ē dicere oues aliō gregē ouiū
vt.ff.de le.iij.l.ſuis legatis.§.oib⁹. ¶ Nō ob.ſi dicat̄ vni
uerſitatē teneri q: reſiſtere potuit ⁊ ñ reſtitit q: talis patiē
tia tūc de iure alicui putat̄ ad noxā,cū reſiſtere potuit ī re
p̄rie vel dñice ptātis quē hēbat ī talē delinquētē:vt.ff.de
noxa.l.ij.ī p̄n.als nō:vt.ff.ad ſille.l.ij.§.hoc aūt legat⁹ ꝯſul
tuꝫ.⁊ no.ff.de reg.iur.l.culpa caret.⁊ extra de ſen.excō.c.
quāte p̄ſumptōis. Sꝫ vniuerſitas nō ē hmōi q̄ iñ iuriſdi/
tionē hꝫ potiſſimū cū rectores hꝫ:vt.ff.de tut.⁊ cur.da.ab
his.l.vbi abſunt.⁊.C.de iuriſ.om.iu.l.ꝑ iniquū.⁊ no.extra
de ꝯſti.c.cū acceſſiſſent.ergo ex hoc capite vniuerſitas nō
teneret̄. ¶ Nō ob.ſi dicat̄,vniuerſitas teneri ꝑ fcm̄ aduo
cati ⁊ ꝯſulū q: vere nō tenet̄ ob delictū coꝝ ar.ff.de reg.
iur.l.neqꝫ interdicto.C.vñ vi.l.mēinerint.⁊.ff.ſi cer.pe.l.ſi
ciuitas.⁊ ſic ex oī ꝑte vniuerſitas inocēs ⁊ inſons redde/
ret̄. ¶ Sꝫ idē q̄rēdū ē de ꝯſulib⁹ ⁊ circa eos idē dicēdū
ꝙ de vniuerſitate ꝙ ꝯſules ⁊ ꝯſules inocētes ſint.agit̄.n.
ꝯtra ꝯſules ⁊ ꝯtra collegiū ꝯſulū qd̄ appet q: nullus ſpāli
ter noiat̄:vt.ff.de reb.dub.l.ciuib⁹ ciuitatis.⁊ de ꝯdi.⁊ de
mō.l.municipib⁹.ſꝫ nō ꝓbat̄ maiorē ꝑtē ꝯſulū fuiſſe p̄ñtē
g cuꝫ ꝑ ꝓducta appet eos eē.xxxij.numero nulli teſtes de
ponunt niſi de ſex ergo ſex nō fuit maior ps imo nec q̄rta
⁊ ꝑ ꝯñs nō fuerūt ibi ꝯſules nec collegiū ꝯſuluꝫ:vt.ff.ad
muni.l.qd̄ maior qd̄ cuiuſ.vniuer.no.l.plane.C.ō decu.l.
nec rōnum.⁊.ff.de reg.iur.l.aliud.§.refert̄.⁊ no.ꝑ Inno.
⁊ ꝑ Cōpoſt.extra de elec.dudū Immo ēt ſi maior ps ibi
fuiſſꝫ ſoli p̄ñtes tenerent̄ ⁊ nō abſentes q: dicunt iura qd̄
maior ps facit oēs feciſſe vident̄ locuꝫ hꝫ in his q̄ ꝑtinēt
ad officiuꝫ faciētiuꝫ vt expſſe colligit̄.ff.de magiſtra.ꝯue.
l.j.circa prin.ibi.ſꝫ ſi ordo recipet ⁊c.⁊ in auc.vt nulli iud.
§.qm̄ nō vo ꝯtingit.col.ix. Cū ergo ñ ſit actū ſinglr cōtra
ꝯſules q̄ſi vt cōtra collegiuꝫ nec vt tales nocētes fuerunt
appet ab ea ꝑte petitiōis ꝯſules abſoluēdos de aduocatu
plenū eſt q: ad ipm̄ iuriſditio nō extēdit̄ vt ex forma p̄mi
reſcripti qd̄ emanauit ad ꝑtes ⁊ ꝯmiſſione poſtea fcā dño
Cardinali appet euidēter ſi ſic ergo ⁊c.vt extra de offi.⁊
po.iudi.dele.c.p.⁊.g.⁊.c.cuꝫ oliꝫ. Id enīꝫ debēt iudices
exequi ꝙ cōmiſſio emiſſa p̄ſcripſerit vt.C.ō ꝓcu.l.marit⁹.
¶ Ex p̄miſſis itaqꝫ euidēter appet attenta forma agendi

e in talibus cõſiderãda eſt vt.ff.de nego.geſt.l.pomp.
ſ.vniuerſitatez nõ ſaciant ꝯſules ⁊ aduocati ab eo agẽ
mõ q in iudiciuz deduct⁹ eẽ ſimulaẽ ideo reus ẽ ab/
ſoluend⁹.Cetera ſuppleat religio iudicantis.⁊ hec Old.

De except. ⁊ de verb. ſig.

CCCXVI

¶ Breues rões ad oñdẽdũ ꝙ articuli gonſelini michae/
lis admitti nõ debeãt in cã quã hꝫ cũ magſo Bernardo
martini rectore ſancti Saluatoris de fregnerido brachiẽꝫ
dyoc. ¶ Et pimo hoc oñdiẽ ſic nõ dꝫ qs admitti ad arti/
culandũ ſicut nec ad ꝓbandũ id quo ꝓbato ñ releuaẽ. vt
C.de pba.l.ad pbatiõem dñi ⁊ alś dici ſolet ꝙ melius fa-
ceret ſi ſe inanibus ſumptib⁹ nõ vexerat cũ obtinere ſpẽ ñ
hẽret cũ laborãdo qđ optat obtinere nõ valet.vt.ff.ð iof.
teſta.l.j.in ñ.ſꝫ gonſelinus michael eſt hmõi vꝫ ꝙ ꝓbatis
oĩbus articulis datis obtinere ñ põt ꝙ ſnĩa lata ꝑ theſau/
rariũ brachareñ ſem rata maneat ergo ⁊c. ¶ Qđ at in nul/
lũ euẽtũ hoc obtinere poſſet ſic oñdiẽ aut ille theſaurari⁹
ꝓceſſit vt iudex aut vt cõmiſſarius a dño archiepo elect⁹
ad executionẽ teſti do.Siluestri quõdã archiepi brachar/
reñ.ſi vt iudex ñ tenuit nec qđ fecit qꝛ nulla lit.cõteſt.corã
eo fcã fuit gnimo nec vllus ordo iudiciarius eſt obſerua
tus ⁊ ſic qđ fcm̃ fuit nullũ ẽ.vt.C.de ſen. ⁊ interlo.om.iu.
l.ꝓlatã. Si vo vt cõmiſſari⁹ nec hoc eẽ potuit qꝛ cũ dño
archiepo eẽt elect⁹ꝑ teſtationẽ vt bon⁹ vir ð cui⁹ induſtria
⁊ legalitate ſaltẽ in quolibꝫ archiepo ẽ ꝓſumpta.vt.ff.de
offi.ꝓſe.ꝓtorio in penul.rñſo ⁊ in cor.de teſti.§.ſcim⁹ ibi ꝑ
dignitatẽ ⁊ militie ⁊c.ꝯſtebaẽ ⁊ ſimpliciter miniſter ad eli
gẽdũ dignitatẽ ſm legẽ.C.de lega.cũ gdã. ⁊ de reb.dub.
l.vtꝫ.§.j.nõ potuit illud miniſtrũ aliud impediendũ cõ/
mittere qꝛ induſtria dignitatis imo ꝑ dignitate cõſtitutus
elect⁹ erat ar.ff.de ali.⁊ cib.leg.l.cũ vn⁹ in.ij.rñſo.⁊ h rõ ẽ
quare officiũ executoꝝ ſiue ſimplicis miniſtri ad hẽdẽ nõ
trãſit.vt.ff.de cura.furio.ſi lege curator bonis.ij.rñ.⁊ de
his qui no.infa.l.furti.§.illud ⁊ de teſta.tu.l.tutela ⁊ ibi ẽ
expſſum.extra de offi.⁊ po.iudi.delega.c.is qui in.ij.rñſo
lib.vj. ¶ Scđo dato ꝙ ꝓdicta rõ ñ vendicaret ſibi locum
ſed ſi veꝝ eſſet ꝙ dictus theſaurari⁹ ñ tãqꝫ iudex ſꝫ tanqꝫ
ſimplr cõmiſſarius a dño archiepo electus ꝓceſſiſſet ſicut
ps aduerſa dat in ꝓceſſu iudicij corã nobis non tenuiſſet
quicqd egit qꝛ nõ daẽ nec oſtendiẽ ꝑ ptẽ aduerſam aliq̃
cõmiſſiõꝫ fcãꝫ a do.archiepo ꝓdcõ theſaurario.ſꝫ oñdiẽ
qdã generalis cõmiſſio ꝑ quã dñs archiepo oẽs ⁊ ſingu/
las cãs q̃s ſibi audiẽdas reſeruauit vſqꝫ tũc exceptis his
q̃s aliqb⁹ ſpãliter cõmiſerat dicto theſaurario cõmiſit au/
diẽdas ⁊ ſine debito terminãdas.ſꝫ negociũ hoc nõ erat
de genere cãꝝ eccle ſic diẽ ps aduerſa qꝛ cã ꝓprie ẽ i quã
ſit litis cõteſtatio ⁊ certe pſone aſſiſtunt vt actor ⁊ reus re
integrãtes iudiciuꝫ. Vñ dicit Tulius. Cã ẽ q̃ hꝫ in ſe cõ
trouerſiam in dicẽdo poſitaꝫ cuꝫ certaꝝ pſonaꝝ interpoſi
tione vt ꝓbaẽ.ff.de teſti.l.j.§.j.⁊.C.de trãſac.l.cãs vł lites
⁊ ibi no.⁊ ſic appet ꝙ illud qđ egit theſaurarius egit vt ꝓ
uatus homo ⁊ ñ ꝓcedente aliq̃ ſufficienti cõmiſſiõe vt eſt
oñſum. ¶ Tertio dato ꝙ ꝓdicta ceſſarent ſicẽ non ceſſant
adhuc qđ fecit theſaurarius nihil fuit qꝛ articuli dati pro
pte gonſelini michaelis q locũ libelli obtinebãt pp naturã
negocij que talis erat in auc.de triẽ.⁊ ſe.§.illud.⁊ ibi not.
ad certã cãm ſe referũt qꝛ dicũt gonſelinũ michaelis ele/
ctũ fuiſſe ꝑ laurẽtiũ gonſelini. Snĩa aũt theſaurarij nõ ad
eã cãm refereẽ ſꝫ aliã oĩo extraneũ vꝫ qꝛ dignior ẽ vt dice
bat ⁊ iõ mihi vꝫ qđ fecit theſaurari⁹ qꝛ ſicut qñ ꝓnũciaẽ
ſuꝑ aliqua rẽ que eſt in iudiciũ deducta nõ tꝫ qđ fit vt.ff.
cõi diui.l.vt fundus.vt.C.de fideicõ.liber.l.vlti.ita qñ ꝓ/
nũciaẽ ex alia cã que nõ ẽ determinate i iudiciũ deducta
vt extra de re iudi.c.abbate ſane li.vj.qꝛ ⁊ cã agẽdi diuer
ſitatẽ inducit ſicut ⁊ reo.ff.ð excep.rei iudi.l.ſi mẽ.§.eadẽ.
¶ Quarto de articulis impugnatoriis ſiue crimẽ impo/
nẽtibus dcõ.h.nõ ẽ dubiũ ꝙ admitti ñ dꝫ qꝛ ad pñs tñ tẽ
puꝝ ſe referũt vt.ff.de auro ⁊ ar.leg.l.ſcribit qnt⁹ mucius
§.itẽ ſcribit ſꝫ in caſibus talibus ſucceſſiõis ex teſtõ voca/
tionibus nõ ꝯſideratur tpſ teſti ſꝫ mortis ⁊ adiectiõis vt
inſtit.de here.q̃li.⁊ differen.§.i extraneis.⁊.ff.de iure fiſci
l.nõ intelligiẽ.§.qñ aũt.ẽ.cũ igiẽ articuli nõ aſpiciãt debitũ
tpſ ꝯſtat ipſos admittẽdos ñ eẽ. ¶ Ex ꝓdictis igiẽ liqde
pꝫ nullos ex articulis admittẽdos ſꝫ ex actis ⁊ ꝓductis ex
nũc appere qđ actũ fuit ꝑ theſaurariuꝫ nulluꝫ eẽ ⁊ ſic de
bere ex vtute appellonis ⁊ libelli in ea oblati nulluꝫ ꝓnũ/
ciari ⁊ dcm̃ gonſelinuꝫ michaelis i expẽ.exigente iuſtitia
cõdemnari. Cetera ſuppleat religio iudicãtꝫ ⁊ h ẽ Oldr.

De appel. ⁊ de procura.

CCCXVII

¶ Seneca ſene facti alś ꝑ pte ꝓceptoris ⁊ ꝯuentus fratꝝ
militie hoſpitalis ſci Thome mart.cantuariẽ.de acõ.hũ ⁊
deſerte ſm vitatẽ narrati ex cuius inſpectiõe manifeſte ap
paret appellonez interpoſitaꝫ ꝑ rectoreꝫ ⁊ ꝯuentuꝫ dom⁹
ſanguinis xpi totalr eſſe deſertã ſupeſt vt ad quaſdã exce
ptiões ꝑ pte dicte dom⁹ ſanguinis xpi ꝓpoſitas alś bre/
uis ⁊ ꝯpetens reſponſio detur. ¶ Ad primũ qđ dẽ qđ nõ
referi ꝑ quẽ ſupplicatio ſit fcã ⁊ quo ad ſupplicationẽ cõ
miſſio eſt ſecuta vt in.l.C.de ꝓci.impe.offe.l.vniuer. Rñ
detur imo certe oꝫ ꝙ ꝑ verũ ꝓcuratorẽ fcã ñ alś nõ vꝫ ex
tra de reſcrip.c.nõnulli.⁊.c.olim ex lrĩs.nec l.vniuer. hoc
negat ſꝫ diẽ ꝙ lꝫ fu⁹ ab alio mãdatũ hñs ad impetrãdum
admitti nõ debuerit impetratũ tñ ꝑ eũ reſcriptũ valꝫ. Et ẽ
rõ illius legis qꝛ talis exceptio.tu ñ poſſes eẽ ꝓcurator oꝫ
admitti i initio nõdũ ꝑfecto negocio.ff.de ꝓcu.l.filiufa.§.
veterani.⁊.C.e.l.ita demũ ⁊ ibi no. Vñ in.l.vniuer.ñ erat
defectus in mãdato.ſed ihabilitas i ſuſceptis mãdati arg.
ꝑ hoc.ff.de ꝓcu.l.j.§.ꝓinde.⁊.§.ſi fu⁹. ¶ Ad ſcđꝫ qđ dẽ
ꝙ.P.q ſubſtituit fuerat litẽ ꝯteſtat⁹.⁊ iõ potuit ſubſtituẽ.
Rñdeẽ ñ eſt veꝝ ꝙ ꝓcura.litis ꝯteſta.in principali poſſit
ex vtute ꝯceſſionis illius ꝓcur.ſubſtituere in cã appellatio
nis iõ ꝓcu.poſt litis ꝯteſ.vł dñs effectus vt.C.de ꝓcu.l.ꝓ
curatorib⁹.⁊.l.ij.dñs gdẽ ẽ nõ rei ſed litis ⁊ inſtãtie.vt.ff.
de doli excep.l.ſi ꝓcurator.⁊ ibi no. Cõſtat at ꝙ diuerſe
ſunt inſtãtie.ſ.pricipalis ⁊ appellatiõis qđ appet qꝛ diuer/
ſa ſunt tpa vtriuſqꝫ.vt.C.de iudi.l.ꝓperandũ.⁊ de tẽpo.
⁊ repa.appella.auc.⁊ ei q.⁊ ſi ꝯteſtatio litis i pricipali vni/
formiter operaẽ effectũ ſuũ etiã in cã appellationis.tũc ſa
lꝫ ꝑ ſuſceptiõem mandati ꝑ ꝯteſtationez litis i pricipali ob/
legatus eſt ꝓcurator ad executionez mãdati ⁊ dño.ſ.alle/
gatus ei vt ipm ſine cã reuocare ñ poſſit.vt.ff.de ꝓcu.l.ꝓ⁹
litez.⁊.ff.man.l.ſi mandauero.§.ſicut ita ⁊ i cã appellonis
eẽt ⁊ teneretẽ ꝓcurator cãm appellonis exeq cui⁹ ꝯriũ veꝝ
eſt vt.C.de ꝓcur.l.inuit⁹.⁊ no.ff.an ꝑ aliũ cãe appella.red
di poſſ.l.vlt.⁊ dato ꝙ ſubſtituere potuiſſet ⁊ ſubſtitui tñ ñ
fuit ꝓbatũ iter aſſignatũ terminũ ergo de iure de ea ꝯſtare
nõ pt vt i ſerie fci dcm̃ ẽ ⁊ ꝓbatũ. ¶ Ad tertiũ cũ dẽ ꝙ ter
minus datus ꝑ dñm alś auditorẽ.d.B.Cardi.nõ artauit
in aliquo eo qꝛ iuriſdictiõeꝫ ñ hebat pp dilationẽ. Rñdeẽ
duplr ꝙ ñ fuit delatũ ſimplr ſꝫ cũ ꝓhĩbitiõe dici ad ꝓſequẽ
dũ qꝛ ñ fruata dilatõe ⁊ abdicatio q̃ ex ea ſeq videntẽ locũ
ñ habẽt arg.expſſum.ff.qui.mo.pig.vel hypo.ſol.l.ſic re
corporali.§.pe. Rñdeẽ ⁊ alr qꝛ.c.cũ appellonib⁹ friuolis
logẽ in iudice qꝛ ſimplr ⁊ abſolute defert in quo colligiẽ
anim⁹ abdicãdi iuriſditiõem.in eo vo q ob reuerẽtiaꝫ ſe/
dis apoſtolice defert ſicut hic fuit talis anim⁹ nõ colligiẽ
vt ꝓbaẽ.ff.quaꝝ reꝝ actio nõ daẽ.l.j.§.que honorãde.de
fur.l.pe.⁊ de fideicõ.liber.l.cũ nõ.§.appet. ⁊ hoc tangiẽ ꝑ
Inno.extra de appel.cordi circa prin. ¶ Ad q̃rtũ dẽ ꝙ li/
ter terminũ datũ ꝑ dñm ad ꝓbãdũ diligẽtiam ꝓducendo
in lrã. Rñdeẽ falſum eẽ qꝛ ſubſtitutio que dẽ ꝓducta eſt
inanis ⁊ vacua vt oñſuꝫ ẽ.ꝫ.ergo diligẽtiã nõ iducit ⁊ ne
gligentiã ñ excuſat qꝛ actus fruſtratorij ⁊ ũ tenẽtes de iur
hos effectus ñ habent vt.ff.de ap.reci.l.ſic ino.§.plene ⁊
de adul.l.accuſatori.⁊.C.de ſtat.defun.l.ſi pꝛ. ¶ Ad q̃n
tũ qđ dẽ ꝙ ñ ptinꝫ ad iudicẽ a quo appellatũ eſt cognoſcẽ
an appellão fruuerit tpa vł ñ. Rñdeẽ falſoꝫ eſſe per ex/
tra de

tra ꝺ appel.pſonas ⁊.c.ɔſuluit. ¶ Nō ob.glo.ff.in.l.j.nil inouari appellatione pēdēte qꝛ aliud ē cognoſcere an deſerendum ſit appellationi vel nō qꝺ ꝓprie ſpectat ad iudicē appellatū.vt.C.de appel.l.iij.⁊.l.a ꝓ cōſulibus ⁊.ff.ꝺ appel.recipi.l.ſciēdū. Aliud eſt cognoſcere an appellāo ſeruauerit tpꝰ ei ꝓſixum vel nō ⁊ illud ſpectat ad iudicē ꝓmū vt ꝓbat̃ i ꝓalle.c.cordi. ¶ Ad ſextū cū dꝛ ꝙ īpedimēto ſuo docuit ꝑ ꝓſtatiōem que dꝛ ꝓducta. Rn̄det̃ ñ ē ſufficiēs ꝓbatio C.qꝺ metus ca.l.metum, potiſſime in actu ꝑ aliū explicabili vt.ff.de mino.l.papinianus exuli. Nec eſt verū ꝙ tales caſus ꝓbent̃ ꝑ ſimplex ſacrm̄ ſꝫ ꝑ ꝓbatōes alꝯ lītas.vt.ff.de ꝓba.l.in exceptis.§.ij.⁊ ꝺ re mili.l.gbꝰ meatꝰ ¶ Ad vltimū qꝺ dicit̃ ꝙ ſub termino dato per vos dn̄m auditorē ad iuſtificādū ⁊ impugnādū nō includit̃ neceſſitas ꝓbādi impedimētū ⁊c. Rn̄det̃ falſum eē.hec.n.appellatio hꝫ iuſticiā ſuā ꝗ̄tū ad aliqd ex obſeruādia tpīs ꝺ bīt in tātū ꝙ ſi de hmōi iniuſticia de nō obſeruatis tpibꝰ opponet̃ ꝑs admittat iudex ex officio illꝺ ſuppleat. vt.C. de tēpo.⁊ repa.app.l.ij.§.vl.⁊ hocꝗ̄ꝑ hꝫ qꝛ appellatio ī pugnat̃ ex tpe nō ſuato vt extra de appel.rome.§.ſi ꝟo li.vj.⁊ iuſtificatur ex obſeruātia eius quia tn̄ eſt in vno cōtrarioꝝ ꝗ̄tū in altero vt.ff.de le.iij.nā nec ⁊ ibi no. ¶ Relectis ergo friuolis exceptiōibꝰ appellātis appet ex multiplici capite appellonē eē deſertā ⁊ dato ꝙ deſerta ñ eſſet adhuc articuli admittēdi nō eēnt eo ꝙ mero petitoriū intuent̃. Et ſic pnūciādū eſt hic bn̄ iudicatū ⁊ male appellatū ⁊ remittenda pars aduerſa ad iudicem primum in expenſis legitimis cōdēnata.⁊ hec. Oldra.

De officio ordinarij.

cccXVIII

¶ Ad cognoſcēdū vitatē an articuli oblati ꝑ pte dn̄i epī rancoñ.in cā quā hꝫ cū decano ⁊.c.ranconeñ. admitti debeāt ⁊ articuli ipſoꝝ decani ⁊ capli totalr̄ ſint recipiendi. ¶ Sic breuiter puenit̃ ɔſiderādū ꝓmo occurrit qd ſit ꝺ quo q̄rit̃ vt dicit lex.ff.de reb.dubi.l.ſi his qui ducēta.§. verū.⁊ qdeꝫ ex vna pte.ſ.dn̄i epī q̄re de iure cōi ⁊ eiꝰ obſeruantia qꝛ ipſe eſt ciuitate ⁊ dioc.ſue ꝓordinator ⁊ in cāctis et iuriſdictiōis ordina.hꝫ exercitiū meri ⁊ mixti impij vt extra de offi.ordi.c.j.⁊.vj.q.iij.c.placuit.⁊ nihil ē qꝺ ꝑ ipſm nō expediat̃.vt.ff.de offi.procō.⁊ leg.l.nec quicꝙ̄ in prin. Cū ergo oēs articuli dn̄i epī huic tali iuri inhereant ⁊ diſtinguāt ſicut de fcō eſt ꝑ tpa obſeruatum planuꝫ ē ꝙ oēs ptinētes ſunt ⁊ boni ꝑ ꝑ̄te admittendi. Pars ꝟo decani ⁊ capituli nitit̃ cōtra ius cōe iuriſdictiōem totalē ⁊ merū ⁊ mixtū impiū vſurpare ⁊ iō cū nec ꝓſcriptiōem nec ꝓuilegiū allegent ſunt eoꝝ articuli repellendi ⁊ dici dꝫ eis verbuꝫ.ſ.ſufficit ius tuuꝫ tibi ɔſeruare vt.ff.ad treb.l.ex aſſe. nec cuiꝗ̄ hoīni ius ſuū detrahi.vt.ff.ꝺ his q ſui vl̄ alie.iur.ſunt.l.ij.⁊ hoc intelligo niſi ꝗ̄tenus articuli poſſint includere ɔpoſitionē dudū fcā inter ptes ꝓdictas per dn̄m Bonifa.vt ergo ſciat̃ an cōpoſitio ꝓdicta exercitiū meri ī perij ɔprehēdat ſunt attēdēda plura. ¶ Primo facti accidētia circa qꝺ ſciendū eſt ꝙ ſicut dꝛ in articulis dn̄i epī rācoñ.ſunt duo auditoria. Unū quod vocat̃ auditoriū epī vbi cāe meri impij agerent̃. Aliud quod vocat̃ auditoriū rācoñ.⁊ ad iſtud multitudo cāꝝ ciuiliū decurrit ⁊ ī de pecuniaria vtilitas puenit ⁊ ex hoc ⁊ ꝑꝑ hoc orta fuit ī ter ptes ꝓdictas mā qōnis vt ex mente ɔpoſitionis ipſius colligere lꝫ dum hoc pecuniariuꝫ cōmoduꝫ diuidit. Habita ergo relatione ad id de quo ɔtrouerſia erat cāe meri impij in auditorio epī tn̄ agebant̃ de qbus ɔtrouerſia nō erat ⁊ ſic ī ɔpoſitiōe ñ claudunt̃ vt.C.de trāſac.l.ſi de certa.⁊.ff.de excep.rei iudi.l.ſi ex teſtō. Nec miꝝ videat̃ duo talia auditoria eē in eadē ciuitate in quoꝝ vno agant̃ cāe criminales in alio ciuiles ſic.n.recitat̃.ff.de orig.iur.l.ij.§. exactis deinde regibꝰ.⁊.§.⁊ pt li populo deinde exacto. Sic ⁊ pnceps hꝫ duo auditoria. Unū cui ꝓeſt pcurator fiſci q cognoſcit de cauſis vertētibꝰ inter ceſarē ⁊ priuatū. Aliꝺ cuiꝫ ꝓeſt pcurator ceſaris ⁊ cognoſcit de cauſis vtētibꝰ ī ter ꝓuatū ⁊ fiſcū.vt.C.vbi cāe fiſcales.l.ad fiſcū ⁊.l.ij.⁊ diuerſis hn̄t cognomine vt vnū dicat̃ ſimplex rāconeñ. aliꝺ epī rāconeñ.nec vnū ſub alterius appellatiōe ɔprehēdit̃ ſicut cū vnū ꝓdiū ſeyanū eſt in plura diuiſum. Unū appellatur ſeyanū ſupius. Aliuꝺ ſeyanū īferiꝰ ex q̄litate loci vt vnū ſub alio ɔprehendit̃ ſi talis diuiſio fcā ſit alo cōſtituendi diuiſiōem ꝑpetuaꝫ vt.ff.de le.ij.l.grauis.§.viti.⁊ de re.dub.l.j.⁊ ibi plene no. Cū ergo dicit dn̄s Bonifa. ad auditoriū rāconeñ.nō intellexit de auditorio epī ſicut dꝛ de teſtatore q hēbat familiā in mari quoꝝ qdā erāt curſores nā legādo vrnas curſores in legatū tn̄ nō cedunt vrneri ⁊ hec legunt̃.ff.de leg.iij.l.ſuis vrbanis.§.ſi aliūe.⁊ traditur de lega.j.titic texnores. Sic dico in ꝓpoſito ꝙ lꝫ ī auditoriū epī ſit quodāmō rāconeñ.qꝛ rāconis ē ñ tn̄ ſub appellatiōe ſimplicis ranconeñ.ɔprehēdit̃ imo recte ɔſiderando rancoñ.dici nō dꝫ qꝛ nō ē allegatꝰ epꝯ auditoriuꝫ teneri ranconi ſꝫ largas hꝫ venas vt poſſit in quacūꝗ̄ pte ſue dioc.ſedere pro tribunali cās ad foꝝ eccleſiaſticū ſpectātes audire pſonas eccleſiaſticas cape ⁊c.⁊ facere q̄ ad iuriſdictiōem ordinariā ptinēt vt hec legunt̃ ⁊c.de offi.ord.c.cū epꝯ li.vj.⁊ iō nō dꝫ auditoriū ranconeñ.dici ſꝫ epī ranconeñ.qꝛ auditoriū ranconeñ.ad ciuitatē tn̄ reſtringit̃ ſicut in legato ſuppellectilis ɔprehēdit̃ ſuppellectilis vſui dn̄taxat vrbito deputata ñ ea que alicui in rure deſeruit vt.ff.de ſuppellec.lega.l.quēadmoū.⁊ de leg.iij.l.ſuis vrban.ſa. ¶ Scꝺo repete attēdēda ē cāꝝ excellēn.ſ.meri ⁊ mixti impij que ꝑꝑ excellētiā ſui in generaleꝫ iuriſdictiōis ɔmiſſiōem nō veniūt.vt.ff.de offi.eius cui man.eſt iu.l.j.in prin.⁊.l.vlti.§.vlt.⁊ h eſt ꝑꝑ excellētiā ſuā ar.extra de ꝓb.c.vl.⁊ eo.ti.c.quāuis pleniſſime li.vj. ¶ Tertio attēdēda eſt ꝓpria ſignificatio vbi. Dicit.n.ɔpoſitio ꝓdicta iuriſdictionū oīum cāꝝ ⁊c. Supra quo vbo ꝓprie ſumpto nō ɔtineret̃ meꝝ īpiū.vt.ff.de iuriſ.om.iu.l.ij.ꝓiū.in iterꝓtatōe ergo ɔpōnis illiꝰ ſtabimꝰ ſtricte ꝓprie ſignificatōi vocabuli: vt.ff.de exerci.l.j.§.ſi is q naue.⁊ ꝺ le.iij.l.nō aliter.⁊ no.plene.xxij.q.ij.his oūt ⁊ potiſſime ſic ſtrictā ſignificatiōeꝫ accipimus.cū a iure cōi recedimꝰ ſicut h vt ab eo ꝗ̄tū minꝰ poſſumꝰ diſcedamꝰ: vt.C.de nona.l.ij.⁊ extra de ɔſue.cū dilectus. ¶ Reſtat mō ad aliquos obiectꝰ breuiſſime rn̄dere ⁊ prio ad id qꝺ dꝛ ꝙ in ɔpōne ē ſignū vl̄e oīum cāꝝ ⁊c.qꝛ illud vl̄e ſtatim limitationē recipit ꝑ id qꝺ dicit q̄s ad auditoriū ranconeñ.⁊c.vt.ff.de le.iij.ea tn̄ adiectio.⁊ de aur.⁊ arg.le.l.gntus.⁊ attēdat̃ ꝙ nō dicit ad oē aditoriū ſed oīuꝫ cāꝝ qs ad auditoriū ⁊c. Sunt.n.hec diuerſa ſicut illa oībus libertꝭ qbꝰ alimēta viua ꝓſtabā quo caſu ſolū illi ad legatū alimentoꝝ admittunt̃ qbus teſtatrix ɔſueuit viua ꝓſtare. Si aūt dicat oībus libertis alimēta que viua ꝓſtabā tūc ñ ſolū illi ad legatū alimētoꝝ admittunt̃ qbus viua ꝓſtabat ſꝫ oībus.vt.ff.de ali.⁊ cibā.leg.l.a filio.l.vl.⁊ ꝺ leg.iij.l.q̄ſitū.§.j.ij.⁊ vl.rñſo. ¶ Ad id qꝺ dꝛ de indefinito ſmone auditoriū ranconeñ.⁊c. Rn̄deo nō eſt ſmo indefinitus ſꝫ pticularis ⁊ indeterminatus ⁊ hoc facit adiectio illius vbi ranconeñ.per qꝺ diſtinguūtur ab auditore epī ranconeñ.arg.ff.ꝺ dam.infec.l.plures. Sic ⁊ cū teſtator dicit lego villam nō eꝫ legatū ꝑꝑ incertitudinē vt.ff.de iure do.l.cū poſt.§.geñ.ſꝫ ſi addiꝗ̄ciat villā gazā adiectio illius vbi gazā certificat ⁊ īdiuiduat corpus legati ⁊ valꝫ vt.ff.de leg.ij.l.titia.§.j. ¶ Nō ob.ꝙ dꝛ ꝙ excipit dn̄s bonifacius cās criminales qꝺas ſoli epō reſeruauit q̄ſi ꝑ hoc cetere cuiuſcūꝗ̄ cāe generis ſiut in ɔpoſitiōe deducte qꝛ cū de natura ꝓmoꝝ vboꝝ cāe meri impij nō includunt̃ vt ꝓbatū ē.ꝫ.nō facit exceptio id ſub generalitate īcludi qꝺ alſ ſui nā nō includebat̃.ff.de vſufruc.leg.l.generali.§.vxori. Pre cāe mrimoniales ſunt de genere ciuiliū ñ criminaliū ⁊ iō neceſſaria fuit exceptio. Uel vltio articuli oēs ſunt in forma ſui inſufficiētes. Cōquerit̃.n.decanꝰ ꝙ epꝯ fecit ɔtra oppoſitionē ⁊ ad hoc multos actus adducit puta ꝙ cepit clericos chori ⁊c.ſꝫ nō dat ꝙ ſciret vel notificatū fuiſſet ei eos eē clicos chori ⁊ ſic dato ꝙ chori ⁊ ſic de eo ꝙ actus huius in ɔpoſitione veniſſet nō tn̄ vꝫ ꝑ ignorā

tē ꝯ ꝯpoſitiōes factā vt.ff.lo.ꝛ ꝯdu.l.ſi ignorās.ꝛ ꝺ iniur.
l.itē apḋ labeonē.§.ſiqs vginē.℄ Itē dic ꝙ dict⁹ eṕs mo
tuit cū qꝛ cepit.G.de moládino ꝛ ſic de multis alijs ǭſi
vſqȝ ad finē articuloꝝ ꝛ tñ nō dat ꝙ eṕs eſſet abſens tpe
quo ille captus fuit ergo ſi pñs erat tpe captionis ī ciuita
te eṕs decanus egit rē illicitā capiēdo ꝛ de recuperatiōe nō
pōt eṕs īculpari vt.ff.vi.bo.rap.l.iij.§.aūt actio.ꝛ ꝺ īcēd.
ru.nau.l.j.§.pe.in ſi.℄ Ad articulos datos ſub declara/
tionis ꝑtextu.Rñdet ꝙ nō ꝓcedūt qꝛ ñ declarāt ſȝ ꝺ no/
no dant nouū fcm̄ qḋ nō eſt de nā declaratōis cui⁹ effectū
eſt vbū obſcurū clari⁹ explicare vt.ff.de teſt.l.hꝯdes palā
§.ſi notā.de acq.re.do.l.adeo.§.tā go.ſi.ſic ergo admitti ñ
debēt obſtāte lapſu ꝑemptorio ſicˀ ille q admittit ad refe/
ctionē vie nō admittat ſi velit eā latiorē vel longiorē vl̄ al
tiorē vl̄ humiliorē ſub noīe refectōis efficere vt.ff.de via
publica.l.j.§.ſiqs in ſpē.℄ Ex ꝑdictis itaqȝ euidēter ap/
paret ñ obſtātib⁹ obiectib⁹ aliqb⁹ articulos dñi eṕi admit
tēdos eē articulis decani ꝛ capituli ex toto reiectis tanǭȝ ī
pertinētib⁹ ꝛ in ſufficiētib⁹ ꝛ in ſui forma peccātib⁹ māife
ſte.Cetera ſuppleat eqtas iudicantis.ꝛ hoc ē Oldradus.

De cōceſ.prebē.ꝛ de of.

dele.ꝛ de reſti.ſpol. CCCXIX

℄ Sup executōe faciēda p ſedē aplicam.P.de tali loco
talis ordo fuet.Nā ſi dicatˀ vacare aliquā eccl̄a ſeu va/
cauiſſe tpe gr̄e facte dicto.P.vel poſt ꝛ illa eccl̄a ſit alteri
collata p do.abbatē talis loci ſciētē vel ignorātē ꝑdictam
gr̄am ſedis aplice dicti ꝑoratus collatio fcā fuiſſet ſeu re/
ſeruatio ꝛ inhibitio cū cl̄a decernētes.Nā qñcūqȝ in iſtis
lr̄is gratioſis dñs papa ponit cl̄am in ꝑdictis caſib⁹.Intē
tio eſt dñi pape ꝙ ꝑdicta gr̄a ſtatī ſuū ꝯſequatˀ effectū ꝛ
idē dico ſi ꝑdicta fiāt p executorē qꝛ poſt ꝑmiſſa nō vȝ fcā
collatio lȝ ignorāter ab illo ad quē alˀ ptinebat qꝛ p ꝑmiſ
ſa cenſetˀ ab ipo reuocata ptās vt no.Inno.extra de ꝯceſ.
ꝑbē.c.qꝛ cūctis ī gl.ħ intelligūt ad ſi.gl.p mediū colūmne.
Idē no.Cōpo.extra ꝺ reſcrip.c.capl̄m ſcē crucis ī gl.ma/
gna ad finē p vnā colūnā in.§.ptē.Itē qrit cuiuſmōi ꝛ ē
exp̄ſſum extra de ꝑbē.c.dudū in ver.ꝛ gdē decretū li.vj.ꝛ
c.ſi bñficia in pri.ꝛ.c.quōdā ad ſi.ꝛ ꝺ ꝯceſ.ꝑbē.c.ſi ſoli li.
vj.cū ſimilibus.lȝ collatio fcā p ſummū pōtificē de ꝑoratu
vacāte dcō.P.vel p executorē eius valeat de iure ꝛ non
collatio fcā p abbatē poſt lr̄am gr̄oſe obiētā vt ꝓbatˀ di/
ctus tñ.P.ñ dȝ auctoritate ꝓpria occupare poſſeſſiōes di
cte eccl̄e nec expellere poſſeſſorē cui dictus abbas ꝓuidit
alˀs ꝑderet ius qḋ hȝ ī dcō bñficio vt no.Inn.extra de ꝑb.
c.de multa in gl.ꝯcedēdo.Et hoc dico eē veꝝ ēt ſi p illū
qui dcm̄ ꝑoratū poſſidet nō reſiſteretˀ niſi dñs tñ poſſidēs
ꝯſentiret expulſioni de ſe fcē ad hoc.ff.ne luis fiat ei.l.ſiqs
pro derelicto.ff.de rei vē.l.q teſtā.ff.vt iꝗ poſ.l.is cui.§.iuſ
ſus.C.vñ vi.l.meminerit ꝛ hoc no.Inn.extra ꝺ ꝯceſ.ꝑbē.
c.cū in nr̄is ī gl.credim⁹ ꝛ eſt exp̄ſſum.extra de ꝑbē.c.cū
q li.vj.℄ Ad oē ergo dubiū remouēdū ꝛ vt de ꝓceſſu di
cti dñi.P.poſſit ꝯſtare ſi de hoc reuocaretˀ ī dubiū vl̄ ne
gociū ꝯtinget deuolui ad curiā per appellatiōem ꝓceden
dū ē vt ſequitˀ dict⁹ dñs vice executor vocet poſſeſſores
dicti prioratus ꝛ corā eo legi faciat gr̄am dicto dño.P.ꝺ
collatiōe dicti ꝑoratus p ſummū pōtificē.Itē faciat legi ꝓ
ceſſum fcm̄ p dcm̄ executorē ꝑncipalē ſup executiōe gr̄e
apoſtolice ſupradicte ꝛ inde faciat legi ꝯmiſſiōem ſibi fa/
ctā p dcm̄ executorē pricipalē qꝛ alr̄ monitionibus ſuis
vel ꝑceptis ſeu ꝓceſſibus nullus obedire tenetˀ vt extra ꝺ
offi.dele.c.cū iure ꝑitus.ar.extra de teſti.c.cū a nobis.C.ꝺ
man.pū.l.vna deīde dicat dictus ſub executor.P.de tali
loco monachus talis moñ.ſeu ei⁹ ꝓcurator nos cū ī opor
tuna inſtātia reqſiuit quaten⁹ gr̄am ſibi fcām iuxta ꝯtētā ī
lr̄is apoſtolicis ꝛ ꝯmiſſionis nobis facte exequemur talr̄
ꝙ nō poſſum⁹ de negligentia reꝑhēdi nec īcurrere excōis
ſnīam vl̄ ēt interdicti in nos latā p dcm̄ dñm executorē ſi
eēm⁹ negligētes in ꝑmiſſis notificādo inſup vobis qḋ tpe
gr̄e.P.vt.ꝺ.dcm̄ ē fcē vel paꝝ po ſt vacauit eccl̄a ſeu ꝑo

ratus ſci Marcellini ſctuarieñ.dioc.p mortē talis mona/
chi talis moñ.ptinēs ad collationē ꝓuiſiones ſiue ordiatio
nes dñi abbatis talis monaſterij ꝛ ſui ꝯuētus cōiter vl̄ di/
uiſim quē ꝑoratū detiet ꝛ occupat frater adā tali loco mo
nachus ꝑdicti mōaſterij ꝛ īterroget illū ſi ē veꝝ vl̄ ſi tȝ vl̄
poſſidet dcm̄ ꝑoratū ſeu eccl̄am ꝛ ſi dixerit ꝙ ex collatiōe
ſibi fcā p dictū abbatē ſiue aliū quēcūqȝ requiratˀ ꝙ faciat
de ħ fidē corā dcō ſubexecutore quā tenetˀ facere cū pre/
ſumptio ſit ꝯtra ipm̄ ꝛ pro ꝑdcō.P.rōne ꝑdictaꝝ lr̄aꝝ cū
dñs poſſidēs ꝓbare dēat collationē dcē eccl̄e ſibi factā.vt
extra de inſti.ex frequētib⁹.ij.q.j.legū.mō niſi fidē fecerit
de collatione ſibi fcā tūc dict⁹.P.faciat fidē dcō ſubexe/
cutori ſuo de vacatōe eccl̄e ꝑuo tpe vacauit ꝛ ꝑdicta oīa
ſcribantˀ p notariū ſȝ ī dcā informatiōe vacatōis nō ē ne/
ceſſaria citatio vl̄ pñtia poſſidētis bñficiū ſeu abbatꝭ q cō
tulit dcm̄ bñficiū qꝛ nō vt iudex ſȝ vt executor vel ꝓuiſor
hoc facit ꝛ ad ſuā inſtructiōem ħ facere pōt ꝛ ſummarie
ar.ff.de re iud.l.a diuo pio.ꝛ hoc no.Inn.extra ꝺ ꝑſump.
c.dudū frangitˀ fide de prioratus vacatōe ꝛ tpe ſi vacabat
tpe dataꝝ lr̄aꝝ pape vel poſt dict⁹ executor citet illū q poſ
ſidet bñficiū ꝛ ſibi notificet ꝙ collatio dcī ꝑoratus ſibi fcē
p abbatē nulla ē cū ſit ꝑfecta tpe date lr̄aꝝ pape vel poſt ꝛ
poſt collationē fcāȝ de dcō ꝑoratu dcō.P.de viſala per
ſummū pōtificē vel eius executorē ſeu poſt inhibitionem
vel reſeruationē dcī ꝑorat⁹ fcāȝ p dcm̄ dñm papā ſeu ei⁹
executorē ꝛ euidēter ſibi cōſtat ǭre ſibi ꝑcipit ſub pēa ex/
cōicatōis ſemel ſcḋo ꝛ tertio ꝙ dictū ꝑoratū de fcō dimit/
tat ꝛ dcī ꝑorat⁹ poſſionē:qḋ ſi facere noluerit pōt de ipſo
ſinueſtire.P.ꝛ violenter ꝛ ab eo pōt auferri violenter ar.
ad hoc.ff.de rei ven.l.q reſtituere ꝛ ſic no.p Inno.extra ꝺ
ꝯceſ.ꝑben.c.ꝓpoſuit in gl.magna ad ſi.ꝛ idē no.eo.tit.c.
cū in nr̄is ī gl.credim⁹.ꝛ ſi dict⁹ executor hoc nō poſſit fa/
cere.tūc det licentiā dcō.P.ſeu ei⁹ ꝓcuratorē expellēdi
poſſeſſorē de poſſione eiuſdē ꝑoratus.ꝛ tūc.P.ſeu ei⁹
ꝓcurator erit miniſter dcī dñi executoris ſeu ꝓmiſſoris vt
no.Inno.in.d.c.cū noſtris in gl.credim⁹.Idē ſi dict⁹ ꝑo/
ratus vacauerit poſt gr̄am ꝛ collationē fcām p ſummū pō
tificē ſeu reſeruatōes inhibitionē ꝛ decretū in dcīs lr̄is ap
poſitū ꝛ poſtea p dñm Abbatē dcō nūc poſſidenti collat⁹
fuit cū talis collatio nulla ſit vt ſupra dcm̄ eſt dict⁹ execu/
tor vel ſubexecutor ꝑtextu cōmiſſionis ſibi facte p dictū
executorē pōt ꝯferre dcm̄ ꝑoratū ꝑdicto.P.abñte nec vo
cato illo q poſſidȝ nec ille q ꝯtulit ꝑoratū ꝑdictū vt no.In
no.extra de ꝯceſ.ꝑbē.c.ꝓpoſuit ī gl.ij.ad pri.ꝛ idē vt no
tare Inno.extra ꝺ ꝑſum.c.dudū.Idē ꝛ pleni⁹ no.cā.poſ.
extra de reſcrip.c.capl̄m ſcē crucis in gl.magna.§.itē qritˀ
vtrū executor ad ꝓuidēdū datus ꝛc.ꝛ.§.ſeq.Ad qḋ facit
ēt qḋ legitˀ ꝺ ꝯceſſio.ꝑbē.c.ſi capl̄m ī ſi.li.vj.cū ſy.℄ Nō
ob.ſupradictis qḋ legitˀ extra de ꝯceſ.ꝑb.c.cū nr̄is.vbi ñ
valet lr̄a īpetrata niſi de poſſione fcī faciat mentionē ſm̄
aliquoꝝ opiones cū ñ ꝑt ꝯferre impetrāti ǭȝ dixerit di/
ctā eccl̄am vacare de iurˀ niſi ꝑus cognito an vacet de iurˀ
p ſnīam vacare ꝓnuncietˀ vt āmoueatur.predicta.eni de
cretalis loqˀ qñ tpe īpetratōis poſſidetˀ ab aliquo habēte
titulū coloratū vt exp̄ſſe colligitˀ ex textu ꝛ glo.ordiarijs ꝛ
extraordinarijs vt no.Cōpo.in.d.c.capl̄m ſcē Crucis.§.
itē queritˀ vtꝝ executor datus ꝛ.§.ſeq.Idē no.Inno.ex/
tra de ꝯceſ.ꝑbē.c.lr̄as vbi de ħ aſſignat rōem ſufficientem
imo ſi ꝑlat⁹ qcūqȝ poſt inſinuatōem inhibitionē ꝛ decreti
appoſitionē vel tñ decretū p papā appoſitū alicui ꝯtule/
rit.eccl̄am ſic vacātem talis collatio nihil vȝ ǭȝ alˀs dicti
bñficij collatio ad ipm̄ ptineat integralr̄ vt extra de ꝯceſ.
ꝑbē.c.ſi ſoli ī ſi.li.vj.imo talis ꝑlat⁹ īcidit ipo fcō ī excōica
tionis latā ſnīam ꝯtra ipm̄ p executorē in ꝓceſſu eidē le/
ctio ꝛ īſinuatio p dcm̄ executorē niſi admittat dcm̄.P.ad
poſſionē ꝑoratus ꝑdicti auc̄tate apoſtolica ſibi collati cū
collatio fcā ſit dcō.P.p eū q potuit ꝛ tpe ꝯpetēti.Vñ fcā
ꝑus fide dcō do.Abbati de collatiōe dcī ꝑoratus fcā dcō
P.ꝛ tpe quo vacabat ſi dict⁹ ꝑlatus vl̄ alius qcūqȝ publi
ce vl̄ occulte dcm̄.P.nō admiſerit in ꝑorē dcē eccl̄e vel ī
pedierit

pedieꝛit poſt mõitiões ſcãs in ꝓceſſu dci executoꝛis põt ⁊ dz denũciari excõicatus per dictum ſubexecutoꝛez auctẽ ꝯmiſſiõis ſibi ſcẽ ⁊ facẽ ab alijs excõicatũ publice nũciari. ¶ Jtẽ ꝑdictus ſubexecutoꝛ põt inuocare nedũ brachiũ ſe culare ſz ẽt ſpirituale ad expellẽdũ illũ detẽtorẽ poſſeſ ꝑdicti ⁊ inducẽdũ in poſſionẽ poſſeſ ꝑdicti p dcm̃.p.h ꝓbatur.x.q.j.c. petimus.xxiiij.q.v.de liguribus.⁊.c.adminiſtratores. ⁊ nedũ ordinarius imo ⁊ delegat⁹ poſſet inuocare brachiũ ſeculare vt no.Jnno.extra de offi.dele.c.ſignificaſti in.j.gl.⁊ Hoſt.eo.ti.c.j.⁊ Ber.eo.titu.c.ſtatuimus.⁊ hoc eſt Oldradus.

De appel.⁊ de verbo.ſig.

CCCXX

¶ Breues allegatiões ad ꝓbãdũ q ꝯcluſio fieri dẽat in cã q vtit coꝛã venerabili pr̃e dño abbate aurĩ.albãc ſacri palacij cãꝝ auditoꝛe iter Reuerẽdũ viꝝ dñm Richardũ de primo ſtach.ex vna pte ⁊ magim̃ Bartholomeuz de ſcõ Laurẽtio ex altera ſup bñficio õ eccla õ ꝯmiſt. ¶ Et vt veniat breuiter ad factũ ſciendũ eſt q dcõ magrõ Richardo dictã ecclaz canonice poſſidẽte magiſter Bartholomeus ꝑtextu cuiuſdã pñtatiõis ⁊ inſtitutiõis ſecute ad ipſam p eũm exemeñ.ipm magim̃ Ricardũ indebite ſpoliauit ⁊ ſeipm i dcõ bñficio intruſit a qb⁹ olb⁹ fuit ꝓ parte dci magiſtri.R.ad ſedẽ apoſtolicã appellatũ ⁊ in ca ꝯtra dcm̃ magim̃.R.lata diffinitiua ſnĩa extitit ⁊ inique ab ea appellatũ i qua appellatõis cã vobis ꝑfato dño abbati cõmiſſa habita lite ꝓ ꝯteſtata in ꝯtumaciã ꝓcuratoris dicti magiſtri.Bartho.⁊ poſitionib⁹ magiſtri.R.habitis ꝓ cõfeſſatis ⁊ multis datis dilationib⁹ in cã ⁊ pcraſtinationib⁹ factis ⁊ actis poꝛis iudicij in appellonis iudicio itroducꝫ ⁊ datis olb⁹ terminis in hmõi cã tã de ꝯſuetudie qꝫ de iure perꝫ pro pte dci magri.R.in cã ꝯcludi mõ ẽ in qbe vtꝝ ꝯcludi dẽat necnõ. ¶ Et q ꝯcludi dẽat ꝓbat ſic iudiciũ reddit i inuitũ.vt.ff.de v.ob.l.iter ſtipolãtẽ.§.j.⁊ õ pecul. leg.l.ſumma cũ rõne.§.ſi. Si iudiciũ reddit in inuitũ.ergo ⁊ qlibet ps iudicij vt q iure ẽ in toto idẽ iu ⁊ in pte vt ff.pro derelicto.l.an po.⁊ de acq.hr̃.l.ſuus.⁊ de rei ven.l. que de tota ſz ꝯcluſio ẽ ps iudicij vt extra de ꝓba.c.qm̃ ꝯ falſam ⁊ de pcu.c.auditis ⁊ in auc.de teſti.§.qz vo multi ſepe collatio.ergo ad ipm̃ qs ꝯpellit inuitus. ¶ Scdõ ꝓbat hoc expſſe ꝑ textũ legis in auc.vt cũ de ap.cognoſca. §.ſz hoc pñti vbi ſugã nolẽtis ꝯcludere maliciã appellat. Vñ ſumpta ẽ aũt.iubem⁹.ſignata ſup.l.iudices.C.õ iudi. ¶ Reſtat ergo vt plene fundata intẽtiõe perẽuis ꝯcluſionẽ fieri dẽre Rñdeat ergo breuiter ad obiecta ⁊ vt vno vbo breuiter tollat. ¶ Preterea notãdũ ẽ q in exceptiõib⁹ re⁹ actoꝛ efficit.vt.ff.õ excep.l.j.⁊.ff.õ ꝓba.l.i exceptiõib⁹. ⁊ iõ ſic qs cadit pp iepte ꝓpoſitã actionẽ ſic ⁊ re⁹ pp iepte ꝓpoſitã exceptiõem.vt.ff.de homi.l.j.§.labeo. ¶ Sz ſi qs obiect⁹ exceptões diligẽter aduertat ⁊ vba eoꝝ pond.⁊ et ois interpꝛ̃tatiõis ſurreptionẽ ipingũt ⁊ iuriſdictiõem deleũãt h ãt añ li.ꝯteſt.opponi dz.vt.C.de excep.l.penul.in fi. Preterea cũ poſitões magri.R.ꝓnũciate ſint ꝓ ꝯfeſſatis nõ ꝑt in exceptõib⁹ ꝯriũ dicere eoꝝ q i poſitionib⁹ ꝓ ꝯfeſſatis habitis ꝯtinent qz ſic ꝯtra ea que qs ore ꝓprio ẽ cõfeſſus venire nõ põt.C.de non nume.pecu.l.gnãlr ⁊.ff.de dõa.l.qdã.ita nec aduerſus cõfeſſiõem ex ꝯtumacia preſumpeã.vt.C.de õi.l.ꝯſiliarios ⁊ de oi agro deſerto.l.loco rũ li.xj.⁊ i auc.de exhibẽ.⁊ itroduc.reis.§.ſi vo ⁊ qdã inrẽt col.v. ¶ Nõ ob.ſi dicat q pria exceptio in effectu cõtinet exceptiõem rei iudi.qz dato q ita eẽt nõ ẽ appoſita niſi ꝑ modũ ſurreptõis reſpiciẽtis impetrationẽ ⁊ in talib⁹ nõ dz inſpici qd vitatis ſubſtãtia ſz magis qlis ſit ꝓponẽdi forma iuxta id ſz qꝫtũ petatur qrẽdũ ẽ non qꝫtũ debeat vt.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.cũ qdã puella.§.vlt. Et ꝑt colligi ex notatis p Jnno.extra õ reſcrip.c.ꝯſtitut⁹.⁊ p Cõpo. eo.ti.c.ſup lr̃is. ¶ Preterea dato q exceptio rei iudi.eẽt oppoſita expſſe ſz añ li.ꝯte.li.ꝯte.ipediret.vt.ff.ad exhib. l.iij.§.ibidẽ.extra de li.ꝯteſt.c.exceptões li.vj. Oppoſita vo poſt lit.ꝯteſt. ꝓceſſum ñ impedit ⁊ p ꝯñs nec ꝯcluſionẽ ſz opponẽti ⁊ ꝓbãti victoꝛiã ꝑſtat ⁊ ad ſnĩam viam pꝛ q ꝯcluſionẽ ꝑſuppõit vt.ff.de lib.exhi.l.j.§.ſi.⁊.ff.de excep. rei iudi.qꝫ ꝑ totũ. ¶ Nõ ob.ẽt qõ allegat de nullitate ꝓceſſus qz fact⁹ ẽ lite nõ ꝯteſt.qz h nõ reddit ꝓceſſum nullũ multiplici rõe.pꝛia qz in cã appellonis ꝑt ꝓcedi lite ñ ꝯte. vt.C.de tẽp.⁊ repa.appel.l.vlt.§.illud. ¶ Nec ob.q illõ deberet intelligi ptib⁹ abſñtibus qz hoc ꝑt dici magiſtrum Bartholomeũ fuiſſe abſñtem qz pñs lo ciuitate ꝓcu.eius ad iudiciũ vẽire ꝯtumaciter recuſauit ⁊ talẽ pro abſñte habere dẽmus pꝛ⁹ ſcripſit.vt.ff.de fideicõ.liber.l.ſi tm̃ artiſculiana poſſẽ ẽt eũ dici ve fuiſſe abſñẽ qz ñ erat in iudicio lz fuiſſet in ciuitate.vt in.d.l.ſi tm̃.§.abeſſe. Nedũ qz cum iſta in ſui exoꝛdio ⁊ origine bñficiali in qua ꝓcedit li.non ꝯteſt.vt extra lite ñ ꝯte.c.quoniã.§.poꝛro nec dicit aliquis cãm iſtã eẽ pphanã eo q magr.B.in cã iſta appellatiõis reſiſtat ſolũ pp expẽſas qz in hac atẽdẽda ẽ origo poꝛis iudicij ⁊ ipſius qlitatis.vt.C.ad mace.l.ſi filius.ff.õ fideiuſ. l.tutoꝛ.⁊.ff.mã.l.ſi ꝓcuratoꝛẽ ⁊ de lega.ij.l.cũ filius.§.hrñs vbi ẽt hoc dicit Jnno.appellatio nõ mutat nãm poꝛis cãe vt ipſe no.extra de ap.c.cũ ſpãli. ¶ Nec ẽ accipiẽdõ i hoc rõ mouẽs reũ ad reſiſtẽdõ ſz ſolũmõ qd actoꝛ petat.vt.ff. ſi ps hr̃.pe.l.j.§.j. ¶ Et pro deo adoꝛtat iudex appellationis nõ hz iudex poꝛẽ ſnĩam iniuſtã tãtũ ꝓnũciare vl iuſtã certe vtiqꝫ.vt.C.de ap.l.eos ergo cã ẽ bñficialis ſic eſt ꝑma ſicut dicim⁹ q moꝛtuo boue nihilomin⁹ iudex õ boue ꝓnũciat pp expẽſ.⁊ regreſſuz de euic.Vñ cã eſt ſuper boue ſic ꝑus.ff.õ rei vẽ.l.itaqꝫ moꝛtuo boue.ff.iud.ſolui. l.ſi ſuos.⁊.ff.de arbi.l.nõ diſtiguem⁹.§.j. ¶ Preterea in cauſis in qbus põt ſui nã lite ñ ꝯte.ꝓcedi vt ſunt matrimoniales altera pte exñte i ꝯtumacia põt ꝓcedi.vt no.ꝑ gl.extra q filij ſint legi.c.ꝑ venerabilẽ.⁊ certe ſic fuit h.qz ꝓcuratoꝛ pluries citatus nõ venit nec ſubſtituit cum tñ vtraqꝫ poſſet imo aliqñ rñdit q nolebat defendere eũm qz ſibi ſatiſfactũ de ſalario ñ fuit. Et iõ appet q ꝓceſſus non ꝑt ex aliq pte nec ſm alicui⁹ opinionẽ de nullitate argui ⁊ ſic cõcluſio õ ipedit. Sz dato ſine ꝑiudicio q ꝓceſſus eẽt null⁹ cũ ꝯcluſio ñ ſit niſi qdã renũciatio q nihil ãpli⁹ ꝓducat vt in auẽ.vt cũ de app.cognoſcit.§.ſz h.⁊ hec renũciatio eſt ꝯcluſio ⁊ locũ hẽbit ẽt ſi ꝓceſſus mitteo nullus eẽt qz neceſſe ẽ ſnĩam aliqã ferri vt.ff.de iudi.l.de quo re.ergo ⁊ ꝯcludi eũ ſit de oꝛdie iodiciario vt plene ꝓbatũ.ẽ. ¶ Ex ꝑdictis itaqꝫ manifeſte appet reiectis olb⁹ obiectis ꝯcluſionẽ oĩmode faciẽdã q renũciatõez oẽt ne qd ãpli⁹ ꝓducat ⁊ ea ſcã cũ oẽs obiect⁹ ipediãt ex iſpectione actoꝝ.tũc erit loc⁹ diſputare vtrũ ꝓceſſus fuerit null⁹ vl aliqs. ⁊ ſi aliqs vtrum pꝛima ſnĩa iuſta fuerit vel iniuſta.⁊ hoc eſt Oldra.

De ſepult.⁊ de peni.⁊ remiſ.⁊ de ꝑuil.⁊ de v.ſig.

CCCXXI

¶ Thema tale eſt frẽs ſci Antonij vieñ.hñt ꝑuilegiũ a ſede aplica eis ꝯceſſuz i q iter cetera ꝯtinent hec vba q cõfeſſiones fideliũ curiã ſequẽtiũ audirẽt ⁊ eis iniũgerẽt penitẽtiã ſalutarẽ ⁊ cũ expediret miniſtrarẽt ecclaſtica ſacra ac de cera ⁊ alijs oblatõib⁹ q pcipiebant i exequijs decedentiũ fideliũ eoꝛũdez vz ſi apud pꝛochiales tumulabant ecclas medietatez. Si vo apud alia loca ſecularia vel religioſa cuioſcũqꝫ oꝛdis vel religionis exiſterint qrtã ſeu canõicã ꝯſueuiſſent recipe poꝛtionez ipſiqꝫ frẽs oblatiões ⁊ cerã hmõi exequijs paupeꝝ decedentiũ vt curis ſupradicta ⁊ alia ꝯuerterẽt i opa pietatis ⁊c.§.ſequunt hec vba ⁊ recipe debeãt i eodẽ hoſpitali paupes curiales ⁊ tã eis qꝫ alijs curialib⁹ ſacra miſtrare ꝑdicta ⁊ intereẽ exeqis eoꝛũdẽ curialiũ moꝛtuoꝝ ⁊ recipe ꝑfatã canõicã poꝛtionẽ qñ i locis nõ ſepeliant ipſoꝝ ⁊c.Mõ moꝛtuo Cardi.⁊c.ſepulto i eccla cathedrali qrit nũqd dicti frẽs recipe debeãt canonicã poꝛtionẽ. Et vr̃ q eis dẽat canõica poꝛtio ſm foꝛmã ꝑuilegij ſupradicti qz ꝑuilegiũ alſ qꝫtũ ꝑ eos ꝓducit fecit eos qꝫtũ ad curiales vos pꝛochianos vt oppꝫ ex iniũctꝫ vbis curialiũ audiẽdi ꝯfeſſiões ⁊ miniſtrãdi eccleſtica

améta ergo debēt pochiāi iur̄ gaudē cū.n.par eadēq̃
cia ſit iuſtū ꝛ ꝯueniēs vt eidē vtrūq̃ offm̄ ꝑuile.gliari
C.de palatinis ſacra.largitio.ꝛ rep ꝑuatap.l.vlti.li.xij.ꝛ
bo.poſ.ꝛ ð teſt.mili.l.j.circa ꝑn.ſic ꝛ ꝑtor ſecit bonop
ſioné vt i oi pte loco hēdis hr̄ ꝛ iō i eū vt i hēdē ꝯmo-
tráſſerunt.vt.ff.de bo.poſ.l.j.ꝛ.l.ij.ꝛ cognati ꝑficant
natis in ſucceſſiōem q: in tutellap onet eop eq̄ ꝯditio é
auč.de hr̄.ab īteſta.§.ex his.ꝛ ſic eēt i multis ſimilib⁹
uenire.ſ3 magis ꝑprie loquēdo recte ſit i ꝑpoſito ꝗtuz
ſpūalia ſic in vrbe romana ꝗtū ad tpalia olim erat vbi
āt due portiōes vn⁹ vrban⁹ q intra vrbes ꝛ ciues vrbis
reddebat.Alter pegrin⁹ ex eo ſic dict⁹ q īter pegrinos
deret dare:vt.ff.de orig.iur.l.ij.§.deide cū placuiſſet.
Sic ergo cū ordo ſci Antonij ꝗtū ad curiales veri paro-
chiani vicē ꝛ locū obtineāt vt ex ꝑuilegio appet fundatā
b3 īētioné ſuā i canōica portione.❡ Reſtat ergo rūdere
ad obiecta ꝛ pimo ad pimū qð dr̄ q ꝑuilegiū ip̄3 nō ꝯꝑ
hēdit Cardi.vt de eop funerib⁹ dcā portio dēat. Rūdét
p imo ꝯtinet. Dr̄ eni circa finē ꝑuilegij q frēs ſci Antōij
debeāt in hoſpitali ſuo vbicūq̃ curia reſiderit recipe pau
peres curiales ꝛ tā eis ꝗ alijs curialib⁹ſacra ꝑdicta mini-
ſtrare ꝛ ītereē exequijs eop curialiū mortuop ꝛ recipe pre
fatā canonicā portioné ꝛ q̄s dubitat ſub appellōne curia-
liū magis Cardi.tāꝗ curie neceſſario aſtrictos ꝗ alios q
ipſaꝫ curiā volūtarie comitant̄ certe nēo recte īelligēs cū
ꝑpe curialis dicat̄ curie nexib⁹ alligat⁹:vt.C.ð her.ꝛ ma.
l.curiales.de epiſ.ꝛ cle.l.ſiqa curialis.ꝛ.C.de decur.l.cu-
riales.li.x.cū ab hac ꝯꝑhēſiōe eos eximit excellētia digni-
tatis ſicut ſub appellōne ppl̄i ꝑricij ꝛ ſenatores ꝯꝑhēdūt
vt iſti.ð iur.na.gē.ꝛ ci.l.plebiſcita.ꝛ appellone familie pr̄
familias ꝯtinet̄:vt.ff.de v.ſig.l.familie ꝛ appellone ſenato
rū ꝑnceps ꝯtinet̄:vt.C.de digni.l.ius ſenatop.li.xij.ꝛ ipſe
ꝑnceps ſe īter militōes ꝯnūerat:vt.ff.de mili.teſt.l.j.C.de
veteranis.l.j.li.xij.❡ Nō ob.qð circa ꝑncipiū ꝑuilegij di
cit̄ de ſequētib⁹ curiā q̄ſi Cardi.nō ſequunt̄ curiā ſ3 ꝯſti
tuāt ꝛ ꝯſtituēdo ſequunt̄ ꝛ econuerſo curiā ſequunt̄ ꝛ ſe
quēdo ꝯſtituūt ꝛ qðlibet aial de q̄driga q̄drigā ſeq̄t ꝛ q̄-
drigā ꝯſtituit: vt.ff.de v.ſig.l.q neq̃ ſequant̄ ꝛ ð le.ij.l.pe
culiū.§.q̄drige.ꝛ qbus mo.vſuſ.amit.l.qd tn̄.§.vlt.ꝛ certe
Cardiales plus debēt curiales dici ꝗ alij. ❡ Dicta ē.n.
curia a cura ꝛ ꝑ eop ſolicitudinē Roman⁹ pōtifex ecclām
regit ꝛ eſt ſiſe qð dr̄ q Romulus diuiſit pplm̄ in.xxx.ptes
q̄s ptes curias appellauit ꝑꝑea q reipublice curā ꝑ ſīnlas
ptiū eap expediebat vt hec textualr̄ legunt̄.ff.de ori.iur.
l.ij.in.ij.rn̄ſo.❡ Nō ob.ſi dicat̄ q eccl̄a cathedralis i tali
ꝑuilegio nō icludit̄ ꝑp ſui excellētiā q: ꝯſtat hoc nō eē ve
rū:vt extra de eta.ꝛ q̄li.c.accipim⁹.ꝛ de ꝑbē.c.cū ſm̄ apl̄3
ver.ſig.c.tua nobis.potiſſime cū de certa ciuitate nō ſaciat
mētioné ſ3 vniuerſuz orbē terrap reſpiciat vbi Romanoz
curiā ꝯtigerit reſidere ſicut cū mādat̄ ꝑuideri de bñficio
in aliq̄ ꝑuīcia.tūc eni3 cathedralis ꝛ metropolitana eccl̄a
ꝯꝑhēdit̄.vt extra de ꝑbē.c.ꝑ illop.ꝛ eo.tit.c.ꝗuis.li.vj.ꝛ
circa h attendent̄ vba ipſi⁹ꝑuilegij circa fi.vbi dicit q de
bēt canōicā ꝑcipe portionē3 q̄ñ i locis nō ſepeliunt̄ ipſop
ergo vbicūq̃ alibi ſepeliunt̄ ꝑuilegiū locū h3 ar.exꝑſſum
ff.de īterdic.ꝛ releg.l.exiliū.in.ij.rn̄.ꝛ inducūt hñ vba cir
ca pri.ꝑuilegij appoſita ibi ſi vo apð alia loca ſecularia vl̄
religioſa ꝛc.❡ Ridiculū.n.ē q ſub appellōne locop n̄ cō
tineat̄ eccl̄a cathedralis.ꝯſtat.n.hoc falſuz eē.vt.C.ð epiſ.
ꝛ cle.l.ſi quēꝗ ibi quecūq̃ locop ꝑuenerit ꝛc.extra ð ꝑui.
cum ꝛ ꝑtātem.§.vl.cū ſimi. ❡ Ex ꝑdictis itaq̃ p3 frēs ſci
Antonij repulſis obiectibus ſouere iuſtitiā pietati ꝯſonā
ꝛ de ꝯſuetudine approbatā.ꝛ hoc eſt Oldradus.

De priuile. ꝛ de verb.ſig.

CCCXXII

❡ Attento themate ꝑpoſito credo de iure fruct⁹ bñficij
īgomieū.ꝑ rſ̄o quo.B.P.ſtudiuit in vrbe ipſi deberi ex
vigore īdulgētie nulli.n.dubiū ē qn Roma.pōti.poſſ3 ſin
gulares cuiuſcūq̃ eccl̄e cōſuetudines tollere ſi vult.vt.ff
ſepulchro vio.l.iij.§.diu⁹.ꝛ.C.ð vſu.eos ne fili⁹ ꝑ pa.auc.
oē3 pegri.C.de ſurt:ꝛ huo cor.auč.nauigia.extra de cōſti.
c.j.hoc āt exꝑſſe ſubſtulit ꝑ illa vba ñ obſtātib⁹ qbuſlibet
ſtatutis ꝛc.vt extra de ele.q: ſepe ꝛ.c.cū ñ deceat.❡ Nō
ob.q de ſtatuto ꝑme reſidētie ſpālem mētionē nō fecit q:
gnālis cl̄a ꝗtū ad ꝯprehēſa ſub ipſo ſic ſingula cōplectit̄
ac ſi eēnt ſpāſr ola enumerata.vt.ff.de leg.iij.ſi chorus in
pri.C.de q̄dri.ꝑſcrip.l.ij.de ꝑſcri.xxx.vel.xl.ānorū.l.oēs do
cēdi.ꝛ hoc denotat vbū vl̄e qbuſcūq̃.vt.ff.de hr̄.iſti.h ar
ticulo.ꝛ.C.de pac.ſi creditores ꝛ ibi no. ꝛ q: voluit tales
ſtudētes cū ea integritate ꝑcipe cū q̄ ꝑciperēt ſi reſiderēt
ꝑſonalr̄ ꝛ ſic eos ꝑ reſidētib⁹ voluū hēri vt.ff.q.ex cau.
maio.iulian⁹.§.vl.ꝛ de re mili.l.pe.in ſi.vbi hoc ſatis ex-
preſſuz eſt ꝛ attēdat̄ hñ iſta indulgētia.nā nō eſt reſtrin-
genda q: nō eſt data perſone ſed cauſe.vt.ff.qui.ex cau.
maio.nec nō in pri.imo talis īdulgētia ē āpliāda. vt extra
de v.ſi.c.oli3.ꝛ.ff.de ꝯſti.pri.l.vl.Et ꝑ iſta opi.facit capl̄3
extra de reſcrip.c.ſi.li.vj.ſm̄ intellectū Jo.an.l3 Archi.ꝯ-
triū ſentiat cui⁹ opi.ꝛ ſi vā eēt a d ꝑpoſitū nō accederet q:
ibi de fructib⁹ loqt̄ certā ꝑſonā vel certū vſuz reſpiciētib⁹
qb⁹ſtati3 in vacatōe bñficij ꝗſitū ē ius in fructib⁹.vt.ff.de
acq.hr̄.l.filiū emācipatū.h āt dño.P.facit ſe habilē ad ca
piēdū fruct⁹ i abſentis tali aūꝗ aliqs ius hēt i hmōi fru
ctuū ꝑceptōe.Pro hoc.C.de iu.ꝛ fac.igno.l.ij.cū ibi not.
Et ꝑ hoc.ff.ð v.ob.l.cū ſtipulat⁹ ſuz mihi a ꝑculo.Old.

De excep.ꝛ de cōceſ.ꝛ ð teſti.ꝛ de fide īſtru.

CCCXXIII

❡ Circa ꝑmū ꝛ q exceptiōes vniuerſitatis ſubiecti.ꝯtra
cedulā loco ꝯpoſitōis lectā admitti dēant ꝛ publicatōes
ſup ipis ꝑbat̄ ſic.❡ Qð ꝑſtat iuſtā cām appellādi multo
forti⁹ ꝑſtat iuſtā cām excipiēdi.vt extra de app.c.dilecto.
ſ3 ꝯſtat q talis relatio cedule ꝑ quā q̄s apud pncipē mi-
nus vacater honorat̄ ꝑbet iuſtā cā3 appellādi vt.ff.q̄ñ ap
pellan.ſit.l.j.in.ij.rn̄ſo.ꝛ de appel.l.j.§.j.ꝛ.C.ð relatio.l.j.
in ſi.ꝛ ibi notat̄ ergo multoforti⁹ ꝑbet iuſtā cām excipiē-
di.Secūdo ex relatōe talis cedule vr̄ ſubſecuta eē miſſio
quā dñs noſter papa mādauit ea nō obſtāte iuſticiā fieri
inter ptes q̄ſi ea reprobata vl̄ ſaltē neglecta ar.ff.de his q
notā.infa.luci⁹.nūqd ergo equū ē excep.admitti ꝛ ꝑbatio
nes ꝑ q̄s appeāt vitās ꝯpoſitōis ꝛ ſic nō videat̄ reproba-
ta q̄ erat icognita certe ſic nec.n. ꝑpe reprobat̄ incognitū
ſicut nec approbat̄ vt.ff.de iuriſdi.om.iud.ſi ꝑ errorē.q:
cū reprobādū ꝑſupponat volūtatē reprobātis ñ ꝑt eē niſi
in eo q rē cognoſcit ar.C.de re mil.ſel̄.ꝛ de inoffi.teſt.l.mr̄
decedēs h allegatis deſcribit lex dū dicit ſi miſit aliqs no
bis ꝛ nos eis aliqd deſcripſim⁹ volūtas ꝑnotare ad enū-
ciatiōem ſnīe exiſtat ſi.n.docuerit vl̄ nō ita ſe hr̄e q̄ miſſa
ſunt nihil a nobis cognitū eē videbit̄ qð q̄ſi alr̄ ſe hñti re
ſcriptis reſcripſim⁹ ꝑ quē textū dū dicit ſi.n.docuerit ꝛc.
appet q debeāt exceptōes ꝛ ꝑbatōes admitti ꝛ ð h q dic
nihil a nobis incognitū ꝛc.appet q ꝯmiſſio ad talē relatio
nē ſecuta ꝛ qcqd ob id ſecutū ē vitiat̄.vt hec legunt̄.ff.de
appel.l.j.§.interꝑſtatiōe guerree ibi poſita q textus hñ vi-
deat̄ q: determinat iſtū pūctū.❡ Attēdāt ēt q: pmpta of-
fertur ꝑbatio ꝑ ipſam īſam ꝯpoſitōis q̄ offert̄.vt.C.ð reb.
cred.ꝛ de iureiu.l.vlt.ꝑ teſtes q nō de longinquo expetū-
tur ſ3 in curia ſunt.Vñ cū facilis vitatis ꝑbatio ſalua iu-
ſticia repelli nō pōt.vt.ff.ad exhib.l.iij.§.ibidē ad treb.l.
le a quo.§.ſi de teſtō.ꝛ in auc.ð teſti.§.ſi vo ꝛ huic opinio
aſſenſit Reuerēdus pr̄ do.Car.ꝛ ſe auditor dū ꝑpoſitis.
exceptōib⁹ dixit ſe auditis ptib⁹ iuſticiā facturus cū ergo
exigat iuſticia vt ē ꝑbatū exceptiōes admitti nequaꝗ eas
de Cardi.erubeſcēda vitate repellet.Juxta illud qð tra-
dit̄.C.de mō mulc.l.vl.circa finē.❡ Circa ſm̄ qð īterro-
gatiōes eedē q̄ ſecit fuerūt ſeē ptis vniuerſitatis ꝛ fieri de
beāt pti aduerſe ꝛ ipa ad rn̄dendū cogi ꝑbat inueſtigatio
vitatis ad quaz iudex modis oīb⁹ laborare o3 vt cognita
vitate ꝛc.xxxv.q.vlt.iudicātē.C.de edē.is apud quē3 de
iudi.l.iudices.ꝛ.ff.ad legē fal.l.penul.in ſi. ꝛ obſeruantis

eq̄litas que dꝫ ī iudicijs obſeruari.vt.C.ꝺ fruc.⁊ li.expē.
l.vl.de pri ſacr.ſcri.l.in ſectis.⁊ de poſtulādo.ꝓuidēdū
⁊ q̄ iudex pōt ꝑtes interrogare q̄ncū q̄ ſibi equū videbit̄
vt.ff.de iterro.acti.l.pe.⁊ extra de fide inſtru.c.iter dile-
ctos.Et dꝫ intelligi illō equū videbit̄.i.videri debuerit.
vt.ff.de ſta.lib.ſi liberꝰ.l.labeo.⁊ de ꝯtrahē.emp.⁊ vēdi.
hec vēditio ⁊ ꝺ op.lib.Nō ēt dēat interrogatōes fieri ſua
dēt inueſtigatiōes veritatis obſeruatio eq̄litatis ⁊ q̄ſi totalis
deciſio q̄onis.℄ Circa tertiū vr̄ q̄ de iure dcā teſtiū qui
debebāt ſm̄ interrogatōem recipi ꝓ pte cp̄i ⁊ capli ñ pro-
bāt q̄ cū mādatū fuerit teſtes interrogari ſm̄ interrogato-
ria exhibita nec ipa interrogatoria appeant manifeſtū ē q̄
nec dcā teſtiū efficaciā hñt ſic dr̄ de duabꝰ ſcripturis q̄ꝝ
vna alterā reſpicit vt originale vl̄ vt mādatū diligēs ⁊ re-
gulās q̄ niſi pria appeat ſcd̄a efficaciā non ſortit̄.vt.C.de
edē.auc̄.ſige.extra de offi.dele.cū in iure ⁊ hoc ſatis pꝫ p
illud qd̄ in iure ſcribit̄ ſi teſtōr quē hēdē iſtituat ꝓ pte q̄
aſcripſit iſtitutio nulla ē ac ſi apte dicat lex quotiēs vnus
actus alterū reſpicit vt ſui ipiꝰ regulā ⁊ mēſurā niſi ipſuꝫ
prius regulās ⁊ mēſurās appeat id qd̄ agit̄ nihil eſt vt hec
legunt̄.ff.de hē.inſti.l.ij.⁊.l.clemēs ꝓponꝰ.§.vl.expſſe no.
Hoſti.extra de teſt.ꝓſētiā.℄ Circa q̄rtū vr̄ q̄ dcm̄ tabel-
lionis dicētis teſtes iuraſſe ſm̄ mores nō ꝓbat eos corā iu-
dice iuraſſe q̄ q̄ dicit aſſiſtētiā vl̄ p̄ſētiā alicuius ꝑſone in
expeditiōe alicuiꝰ actꝰ hꝫ illud māifeſte ꝓbare.vt.C.ꝺ ſta
tuis ⁊ imag.l.ij.⁊.ff.ꝺ pub.l.ij.⁊.l.quecūq̄ꝫ.§.a q̄ pupillo.
⁊ no.de fide iſtru.⁊ iure haſte fiſcalis.l.j.li.x.Sꝫ p̄ſētia iu-
dicis nō arguit̄ neceſſaria ex vbis ꝑdictis vt ergo ⁊c. ex-
tra de ꝓba.in p̄ſētia.Et hoc idē ꝓbat̄ ſic iſta verba iurauit
iuxta morē magis reſpiciūt iuramēti formā q̄ ꝑſonā corā
qua iurat̄.Et iō lex ꝑſuppoſita ꝑſona iudicis a qua ꝓce-
dūt citatoria edicta ⁊ modꝰ ꝓponēdi ea dicit aduerſus ab
ſentes nō ꝑ ꝯtumaciā.l.ne quaſi ex mot ꝯſuetos ⁊c.C.q̄ſo
⁊ q̄ñ iudex ea que ⁊ habet̄ hñ ꝺ nouo codi.ꝯfir.l.vl.§.vl.
ibi edicta ex more ꝓponit̄ ⁊c.⁊ ad hoc accedit.ff.de offi.
ꝓcō.⁊ legati ſimul ī aliā in.ij.rñſo ibi ⁊ ferias ſm̄ morē ⁊
ꝯſuetudinē ⁊c.In oībꝰ.n.his legibꝰ appet illa vba ñ ꝑſo-
nā includere ſꝫ magis qualitatē ipius actꝰ reſpicere.vt ex
tra de ꝑſump.c.illud ibi de more illoꝝ q̄ panes vēdūt ⁊c.
Oldradus.℄ Itē vba iuxta morē obſcuꝛ ⁊ dubiuꝫ ⁊ iō
neſcierūt ſub qua forma vel mō iuramēta poſſint eē diuer
ſa ſm̄ ꝯſuetudinis diuerſitatē extra ꝺ ꝯſti.c.j.li.vj.℄ Itē
vt pꝫ in ꝓceſſu not.refert ꝓcura.fuiſſe citatū ad certā horā
⁊ alia hora aliquos teſtes recepiſſe dcō ꝓcuratore abſēte ⁊
alr̄ nō vocato q̄ nō tꝫ exceptio talis.C.q̄ſo ⁊ q̄ñ in.l.ſi vt
ꝓponis.℄ Itē nō ꝯſtat de ꝯmiſſiōe ſibi facta ꝑ dnm̄ Car.
niſi q̄ ipſe dcm̄ ſuū ī ſcō ſuo fidē nō facit cuꝫ nō ſit ſcm̄ ꝑ
modū actoꝝ q̄ ſi in iudicio ſꝫ ptibꝰ abſētibꝰ nec vocatis ex
tra de offi.dele.cū in iure.⁊ de ꝓba.c.q̄ñ ꝯtra falſam ⁊ de
teſt.cū a nobis aliquos ēt teſtes recipiū añ diē quo dicit ſi
bi ſcām ꝯmiſſiōem.Vñ nō valēt q̄ ꝑ eū ſcā ſunt tāq̄ a nō
iudice ſcā ⁊ q̄ ēt nō fuit capax talis ꝯmiſſiōis.C.ſi a ñ cō-
petēti iudice ꝑ tot̄ū titulū.extra de reſcri.c.ſtatutū.lib.vj.
℄ Itē dño Card.fuit cā cōmiſſa vt in ea ꝓcederet ſuato
litis ꝓceſſu hito iter ptes ⁊ in multis nō ſuauit ꝓmū ꝓceſ-
ſum vt pꝫ ꝑ ꝓceſſus ⁊ libellos ſuos in prio ⁊ ſcd̄o iudicio.

De cōceſ.preben. ⁊ de re
nū.⁊ de reſ.⁊ ꝺ v̄.ſi.⁊ ꝺ excep. CCCXXIIII

℄ Facm̄ tale ē dñs noſter pape Clemēs qntꝰ fecit.g.durā
ti grām ſpālē de canonicatu ⁊ ꝓbēda nec nō dignitate ꝑ-
ſonatu vl̄ officio ſi tūc vacabāt in eccl̄a numaceñ.aliogn re
ſeruauit eidē cū inhibitiōe ⁊ interpoſitiōe decreti ꝓrio va
caturo cū cl̄a aſſerri certis ſibi ad hoc executoribꝰ depu-
tatis ad quoꝝ mādatū receptꝰ fuit ꝯcorditer tā ꝑ ſacriſtā
infraſcriptū q̄ ꝑ alios nullis tūc mihi ꝓbēda dignitate ꝑſo
natu vl̄ officio vacātibus in canonicuꝫ ⁊ frēm poſtmodū
eſt receptus.tunc canonicꝰ ⁊ ſacriſta dcē eccl̄e decrepitus
debilis ⁊ valitudinariꝰ cētū ānoꝝ ſue etatis ⁊ vltra q̄ etiā
cāmos propter ſenectutem ⁊ debilitatem his diebus co-
medebat prohibitus.de cuius morte probabili de die in
diem ſperabat̄ cōiter ſciēs dñs.G.ꝑdictā ꝓbēdā expectā
tē ꝯſtituit ꝓcuratoreꝫ ad reſignādū apud ſedē aplicā canoni-
catū ꝓbēde ⁊ ſacriſtie quos in dicta eccl̄a obtinebat.P.
nepoti ſuo poſt reſignationē hm̄ōi ꝯferēdos facientes iter
ſe auūculos ⁊ nepotes ſuas ꝯuētiōes ⁊ illicitas pactiōes ⁊
nulla dño Pape ſcā mētiōe de decrepitudine debilitate
valitudine ⁊ de antiq̄tate ꝑdictis imo expoſito ſibi q̄ idē.
F.cupiebat dictos canōicatū ⁊ ꝓbēdā ⁊ ſacriſtiā ex certis
cāis licitis libere reſignare. Idē dñs papa cōmiſit cuidā
Cardinali vt dictā reſignatiōeꝫ ēt apud ſedē aplicā poſſꝫ
recipe ⁊ alicui ꝑſone idonee hm̄ōi bñficia ꝯferre de q̄ ſibi
expediēs videret̄.dicēs ī ſua ꝯmiſſiōe iter cetera gerētes
in his ⁊ alijs de circūſpitiōe tua fiduciā ī dño ſpālēꝫ teno
re p̄ſētiū tibi ꝯcedimꝰ facultatē cū cl̄a decernētes irritū ⁊c.
ſicut in lr̄is aplicis pleniꝰ ꝯtinet̄.dicꝰ aūt dñs Cardinalis
ſtatim dcā ꝯmiſſiōe ſibi ſcā añq̄ lr̄e ꝑdicte ꝯmiſſiōis fuiſ-
ſent bullate ⁊ p̄ſētate eidē dño Cardinali nulla cā in reſi-
gnatiōe ſpecificata vel inqueſita vel ꝓceſſu ſcō ſi erat iuſta
cā reſignādi vel nō reſignatōem recepit ⁊ ēt ad collatiōeꝫ
ꝓceſſit.p.nepoti ꝑſan.F.ſacriſte renūciationē faciēdā ſīc
ꝯtinet̄ in lr̄is inde ſcīs poſt que dictos.F.ſacriſta apō di-
ctā eccl̄am numaceñ.j.duos mēſes vt ⁊ canonicꝰ ⁊ ſacri-
ſta viā vniuerſe carnis igreſſus ē. Executores ꝑdicti.G.
durāti ignari reſignatiōis ⁊ collatiōis ꝑdictaꝝ cū nulla tūc
noticia de hoc ī illis ptibꝰ eēt ꝓbēdā ⁊ ſacriſtiā quos di-
ctus.F.obtinuerat eidē.G.auc̄te aplica ꝯtulerūt ⁊ euꝫ ī
pacificā poſſiōnē induxerūt ēt añq̄ lr̄e papales ꝑdcē cō-
miſſionis eſſent bullate ⁊ p̄ſētate p̄fato dño Cardinali.
Idēq̄ꝫ do.g.durāti a ꝓuiſiōe ꝑdcā ſcā dcō.P.nepoti di-
cti.F.quōdā ſacriſte ⁊ a ꝓceſſibꝰ executoris ipius cuꝫ ad
eiꝰ ꝑuenit noticiā ad ſedē apoſtolicaꝫ appellauit ⁊ cā huiꝰ
appellonis vtit̄ in curia in p̄ſti.℄ Circa ꝓpoſitū thema
veniēdo breuiter ad p̄ſcta iuris ē prius attēdēdum q̄ dñs
F.canonicꝰ ⁊ ſacriſta eccl̄e numaceñ.dño pape expoſuit
ſe velle ex certis cauſis legitimis libere reſignare in qbus
vbis reſignādi cā ⁊ modꝰ reſignatōis deſcribit̄ cuiꝰ.F.al
ſertiōi ⁊ ſupplicatiōi inītēs dñs papa ꝯceſſit dño.N.Car.
ꝑtatē renūciatiōeꝫ recipiēdi ⁊ ꝯferēdi ſub hac forma.Cle
mē.ep̄s ſuus ſuoꝝ dei ⁊c.ex cuiꝰ ꝯceſſiōis vtute dñs Car
dinalis ꝓceſſit ad renūciatiōeꝫ admittēdā ⁊ ꝓuiſiōeꝫ ⁊ vt
ſicut ꝑducta oñdūt.Modo ē in q̄ōne vtꝝ articuli pro pte
dñi.G.durāti in cā oblati admitti dēant ad defenſiōeꝫ iu-
ris ſui ⁊ eccl̄e numacē.⁊ excluſionē.d.F. Et vr̄ q̄ ſic mul-
tiplici rōe.Et prio ſic dñs papa in cōceſſiōe quaꝫ fecit
dño.N.Cardinali ſic dicit cū dilectꝰ filiꝰ.F.canonicꝰ ⁊ ſa
criſta eccl̄e numaceñ.cupiat ſicut ex pte ſua nuꝑ accepimꝰ
canonicatū ⁊ ꝓbēdā ⁊ ſacriſtiā quos in eccl̄a ipſa obtinet
certis ex cāis legitimis libere reſignat̄ nos votis eiꝰ ī hac
pte fauorabilr̄ ānuētes ⁊ gerētes in his ⁊ alijs de circūſpi
tione tua in dño ⁊ fiduciā ⁊c.Ex qbꝰ vbis vr̄ dñm papaꝫ
ſecutū aſſertionē dicti dñi.F.q̄ dicebat ex cāis legitimis ſe
velle renūciare ſub ꝯditiōe hac reſcripſiſſe.l.ſi ꝑces vita-
te nitant̄ ⁊ ſi cā ſubſit licita renūciādi.vt.C.ꝺ diuer.reſcrip.
l.vniuerſa.⁊ extra de reſcrip.c.ij.ois ergo articulꝰ q̄ ꝓbat
cām renūciādi ñ eē legitimā dꝫ admitti vtpote q̄ probat
formā mādati nō eē ſuatā imo ꝯditōem nō īpletā ⁊ ſic cō
tra vel ſaltē ꝑter voluntatē mādātis ſcm̄.vt.ff.ad treb.ſꝫ ſi
q̄ñ ī pncipio ⁊.l.ſi cui pure.§.j.ſꝫ articuli ꝓbātes ſimoniaꝫ
⁊ fraudē ſunt hm̄ōi ergo ⁊c.℄ Itē ēt fuit aſſertū dñm.F.
velle libere renūciare ⁊ papa mādauit liberā renūciatiōeꝫ
recipi.Ois ergo articulꝰ q̄ ꝓbat q̄ renūciatio fuit ñ libera
ſꝫ cū pacto q̄ deberet retinere dōec viueret vl̄ aliq̄d emo
lumētū ꝑciperet dēret admitti q̄ ꝑ talia ꝯſtat cā nō liberā
vt.ff.de dona.l.j.⁊ extra de reꝝ ꝑmu.c.ſꝫ in tua.lib.vj.⁊ ex
tra de offi.deleg.c.ex pte.ij.℄ Scd̄o dcā īpetratio ſcā ad
dñm Cardi.fuit ſurreptitia q̄ tacuit impetrās ēt in eccl̄a
numaceñ.aliquē expectāteꝫ cū cl̄a anteferri. Nec ſufficit
q̄ in lr̄a fiat mētio de expectātibꝰ q̄ nō ſolū ſcm̄ ſꝫ ēt mo
dus ſci exprimēdus eſt ar.ff.de trāſac.cū hi.§.modꝰ.C.t c

ſac.vt rñſuz.⁊ extra de reſcrip.dilect⁹ fili⁹ Abbas.⁊ ibi
.p Ber.⁊ Inno.cũ talis q hʒ clam añſerri iudicat⁹ ſit
er papã dignioꝛ alijs nõ poſſum⁹ eũ quẽ pp lucẽ clarita/
s ſue alijs añpoſuit nõ dicere alijs digniorẽ.vt.ff. ꝺ offi.
ſec.pto.l.vnica.⁊.C.de crie ſacri.l.ij.⁊ ſic nõ ꝯiunct talis
ub cla gnali.vt.ff.de iniur.l.itẽ apud labeonẽ.§.ait ptoꝛ.
xtra de reſcri.ſedes apoſtolica ſi ſic ergo gr̃a remanet ſur
eptitia. ❡ Tertio renũciatio officij iã ſuſcepti eſt ⁊ ꝯtra
us cõe niſi cãe ltie renũciationẽ ſuadeãt ⁊ debito mõ fiat
vt.ff.de offi.pſi.l.legat⁹ de minoꝛib⁹ veꝝ.§.ex ſcõ. extra ꝺ
renũ.c.niſi cũ pridẽ.⁊.c.poſt trãſlatiõem. Si ergo ad ſug/
geſtionẽ alicuſ⁹ dicẽtis ſe velle ex iuſtis ⁊ legitimis cauſis
renũciare pape ſciebat eius renũciatiõem recepi dʒ intel/
ligi cũ cãe cognitione ſicut cũ ptoꝛ mãdat tutorẽ ꝯfirmari
vt.ff.de ꝯfirma.tu.l.tutores.⁊ ſi hoc ſcm̃ nõ eẽt inualiduʒ
ẽ qꝺ actũ ẽ qꝛ hec res ei cõmiſſa ẽ curãda nõ negligẽda ⁊
hoc indicãt illa v̾ba gerẽtes de circũſpitiõe tua ⁊c. vt hoc
pbat̃ ff.de trãſa.l.cũ hi.§.ſi ptoꝛ. ❡ Quarto renũciatõeʒ
recipe ẽ iuriſditõis ſicut pt intelligi ĩ auc.de defenſo.ciui
tatis.§.interiʒ.extra de renũ.admonet.⁊.ff.de ori.iu.l.ij.§.
⁊ cũ placuiſſet. Sʒ in ꝯmiſſiõe iuriſditõis ita ẽ ꝙ pus exer
ceri nõ pt ꝙ̃ lr̃e ad eũ pueniãt cui iuriſditio ẽ cõmiſſa. vt
ff.de acq.poſ.l.q abſenti ĩ pri.⁊ extra de ap.c.ſup eo.ij.⁊ h
ea marie rõe pcedit qꝛ cõmiſſio iuriſditõis deſiderat ſcri/
pturã vt iſti.q.mo.ius pr̃ie ptãtis ſoluit.§.filius. Et alibi
dr̃ placuit oib⁹ iudicib⁹ noſtris q minores vl̃ medias ad/
miniſtratões gerũt ſiue iter correctores ſiue iter cõſulares
ſiue inter ſpectabiles oꝛdinẽt nõ ſolũ codicillos dare ⁊c.
vt in auc.de man.pri.in pricipio. ⁊.C.de man.pri.l.vnica.
ij.q.j.legũ ſi ita ẽ nõ pus habuit viʒ hui⁹ ꝯceſſionis ꝙ̃ ſcri
ptura ꝯceſſionis eẽt ꝯpleta bullata ⁊ in munduʒ redacta.
vt.C.ꝺ fi.iſtru.l.ꝯctus. ❡ Et cuʒ articulus.q.dicat ꝙ tpe
renunciationis erant lr̃e ꝯmiſſionis ĩ cancellaria iteꝝ legẽ/
de ⁊ ẽt maniſeſte appet ꝙ ex his adhuc nulla iuriſditio ei
ꝯpetebat ſicut dr̃ de teſtatore q ſcribi fecit teſtm̃ ⁊ erat iaʒ
in cedula poſitũ Naʒ talis ſcriptura ius aliqꝺ nõ tribuit
nec vim teſti vl̃ codicilloꝝ obtinet.vt.ff de leg.iij.fideicõ.
§.j.⁊ ibi no.⁊ de teſta.ex ea ſcriptura ĩmo magis ⁊ hoc ſic
vl̃ icepiſſe facere ꝙ̃ feciſſe vt ĩ.e.ti.ſi is q ⁊ ibi no. ❡ Qui
to renunciatio fraudulẽta ñ obſtat ſpectantib⁹ vt extra de
renun.ſi te pbẽdaʒ li.vj.⁊ ar.ff.de diuoꝛ.⁊ repud.l.ſi filia.
⁊ ſolu.ma.filie mee.⁊ accedit in argumẽtuʒ bonuʒ qꝺ dr̃
de ſocio oium bonoꝝ q ſpe ſucceſſiõis ſibi prio deferẽde
ſocietati renũciat.ff.p ſo.l.actõe.§.dixim⁹ ⁊ de patre ado/
ptiuo emãcipãte filiũ vt frẽs collatõe puet.vt.ff.de colla.
bo.l.j.§.his quoꝝ.⁊.l.ſi filiũ in fi.ſecũdi reſpõſi. Et ꝙ fue
rit fraudulẽta appet ex ſigno poſito in pdcõ.c.ſi te qñ.§.in
firmus renũciat tenuĩ bñficio vt expectãti viaʒ pcludat ⁊
ſic de prio futurã vacatiõem puenit in fraude ſicut dr̃ de
muliere pueniẽte diuoꝛtiũ manumittẽdo ſuũ.vt eũ adul/
ter ſubtrahat qõem vt.ff.q ⁊ a qb⁹ manumiſſi liberi ñ fiũt
l.ſʒ ſi marit⁹. ⁊ de eo q adoptat pueniẽdo tp̃s ꝯfiſcatiõis
bonoꝝ cũ iã accuſatio ĩmineret.vt.ff.de bonis dam.cũ rõ
§.ex bonis.⁊ accidit de bonis eoꝝ q moꝛtẽ ſibi ꝯſtituerũt
l.vl.§.j.nẽpe h fuit ſenex ⁊ valitudinari⁹ vt ĩ articulis po/
nit ⁊ renũciauit ⁊ ſic erat moꝛti pxim⁹ iuris pſumptiõe. vt
ff.de dona.cã moꝛ.l.iij.iiij.⁊.v.⁊ in fine etatis erat.vt.ff.de
leg.j.ciuitatib⁹.§.j.⁊ nõ poſſʒ diu viuere eo ꝙ cẽtenarius
erat ⁊ vltra.vt.ff.ad legẽ fal.hr̃di.⁊.ff.de vſufruc.an vſu/
fruct⁹ de vſufruc.leg.l.ſi vſufruct⁹ ⁊ notat̃.ff.quẽadmodũ
teſtamẽ.apiãtur.l.ij.§.j.nec min⁹ fraus cõmittit̃ ĩ loco ꝙ̃ ĩ
tpe qꝛ hec duo pariter ſe hñt ad obligatõʒ.vt.ff.ſi cer.pe.
.nã ⁊ de leg.j.l.nemo ꝯditiõeʒ. ❡ Colligit̃ ẽt qꝛ ſub illo
pe moꝛtj ſcã ẽ vt pʒ de dõa.iter vi.⁊ vxo.l.ſi is q ſub ĩpo.
Nec hãc pſumptiõeʒ fraudis tollit ꝙ ĩ curia vel coꝛã pa/
a ſcã ẽ.qꝛ ſcã ẽ coꝛã eo hui⁹ viciũ ⁊ fraudẽ q̃ ex articulis
olligunt̃ ignoꝛãte vt.ff.de bono.poſ.l.ſu⁹.⁊ q admitti ad
ono.poſ.poſſ.l.bonoꝝ vt dr̃ de re furtiui cuius vitiũ non
rgat̃ ſi redit ĩ ptãtẽ ad ĩpm dñm ignoꝛãtẽ.vt.ff.de vſuc.
gt̃.§.q ãt dicit.⁊ de tutore q mutat domiciliuʒ pncipis

aucte qꝛ p hoc nõ excuſat̃ a tutela niſi pꝛiceps hoc ſciat ⁊
ĩpm lr̃is aſcribat.vt.ff.de excu.tuto.l.idẽq; vl̃ pauus ĩmo
dignus ẽ pena q ꝯſciam pricipis circũuenit.vt.C.de his q
a nõ dño ma.l.fi. ❡ Sexto qꝛ dat̃ ĩ articulis ꝙ dñs.F.in/
duct⁹ ⁊ decept⁹ fuit p dolũ ⁊ p fraudẽ facere pcuratorem
ad renũciãdũ ⁊ ſic mãdatũ nulluʒ eo ꝙ dolus cãm dedit
huic ꝯtractui.vt.ff.de dol.⁊ legãter circa pri. ❡ Nũc in/
tẽtiõe dñi.G.ꝙ̃tũ ad articulos ptis aduerſe vbi impetra/
tio nõ fuit reprobata eo ꝙ fiebat ſub ſpe renũciatiõis auũ
culi ⁊ v̾e illꝺ.c.vt ad ppoſitũ ñ accedit qꝛ ibi totũ qꝺ actũ
fuit incipit a gr̃e ꝯceſſione h v̾o a fraudulẽta ꝯceſſiõis ĩdu
ctione ⁊ illicita pactione ⁊ iõ pp potẽtiã pricipis totũ ẽ vi
cioſuʒ.vt.ff.de acqui.poſſeſ.clã poſſidere ĩ pricipio ⁊ a p/
moꝛdio tituli poſterioꝛ format̃ euẽt⁹ vt.C.de ĩponẽ.lu/
cratiuis deſcriptõe.l.vnica circa finẽ cũ ſilibus.ſic ⁊ al̃s fit
dr̃ia vtꝝ aliqd ĩcipiat a pcedẽti pactione an pcedẽti tradi/
tione.vt.ff.de donatio.l.ariſto.⁊ ibi no.⁊.C.de iure do.l.j.
❡ Pro nobis qdẽ ẽ caſus illi⁹.c.ex pte de offi.dele. Inꝙ̃
tũ dicit ꝙ ĩpetratio ñ tenuit qꝛ de expectãtib⁹ ñ fecerit mẽ
tionẽ ñ iõ min⁹ ẽ faciẽda mẽtio de modo ſci quã de facto
ĩpo vt.C.de trãſac.vt rñſum.⁊.ff.de trãſac.cũ hi.§.mod⁹
⁊ nota.p Bernardũ ⁊ Inno.extra de reſcrip.cũ dilectus
filius abbas. ❡ Scꝺo ĩ alijs ẽ caſus p nobis qꝛ ibi papa
mãdauit ꝙ ſi auũculus. N.oio archidiaconatũ renũciare
voluerit ⁊ archidiaconat⁹ ꝯferat̃ dcõ. N. ⁊ exponitur ibi
oino.i.libere abſolute totalr̄ ⁊ ſimplr̄. Oẽs ergo articuli q
oñdũt renũciationeʒ ñ eẽ oino ⁊ libere abſolute ⁊ ſimplr̄
ſcãm debẽt admitti vt ptinẽtes ⁊ ĩpm.F.excludẽtes de to
to. Nec dico ſicut aduerſarij nobis imponunt ex hoc de
mulcẽtes aures plebis ꝙ ſola poꝛrectio pcuʒ p ꝯſangui/
neo vl̃ quas poꝛrigit ꝯſanguineus ñ ĩducunt ſimoniaʒ ꝙ̃
p digno faciũt ſʒ ꝯſtrigere ſe ad aliqd dãdũ vel remitten/
dũ de eo qꝺ futuꝝ eẽ ſuũ ſic vt colligit̃ ex ꝯſũctõe legũ.ff.
que ſnie ſine appel.reſcidũ.l.venales.⁊.ff.ad trebel.l.ſuo
iuito.§.cñ ptoꝛ.iũcta.l.ff.de calũ.l.ij.⁊.iij.in pri. ❡ Scꝺo
nõ ob.ꝙ ſenectus ẽ iuſta cã renũciãdi ⁊c.q ſenect⁹ ñ alle/
gat̃ hic in cã v̾a ſʒ ſimonia ⁊ illicita pactio fuit h cauſa p/
xima lʒ ſenect⁹ fuerit remota ⁊ coloꝛata vt in articulis di ⁊
ad pbandũ iſtaʒ v̾itatẽ ꝯtra coloꝛẽ ſunt articuli.vt.C.ꝺ ſa/
croſan.ec.l.iubem⁹.ff.ad macedo.ſʒ iul.ĩ pri.C.de trãſac.
cũ ea. Et ẽt ad pbandã primam cãm.l.pe.⁊ de excep.rei
iudi.l.cñ de hoc. Añ cũ ſenectus p ſe ⁊ ſimplr̄ ẽ cauſa bñ
ficij renũciandi ſʒ ñ ĩ ppoſita ſpe qñ ex hoc reſultat ſuſpi/
tio fraudis ſic ꝙ faciat ĩ fraudẽ vt.ſ.fraudet frẽs in colla/
tione.vt.ff.de colla.bo.l.j.§.his quoq;.⁊.l.filiũ ĩ fi.ſecũdi
rñſi.⁊ lʒ iuſte adire niſi ſuſpitio fraudis ſit.vt.ff.de le.pſt.
ꝯtrata.bo.poſ.l.pe.§.ſi adierit.ſʒ h ẽ violẽta ſuſpitio frau
dis vt in.c.ſi te.⁊ fraudis facile colligi ñ pt niſi ex ꝯiectu/
ris vt.ff.ſiqs obmiſſa cã teſti qꝛ aũt.§.ñ ſimplr̄ ibi ſed mõ
nulla ⁊c.ergo ñ obſtante qꝺ dr̃ ⁊ diſtinguit̃ iter ĩpedimẽ/
tũ ppetuũ ⁊ tpale ⁊c.qꝛ ĩ fraude ſiue ĩ actibus fraudulẽtis
hec diſtictio locũ nõ hʒ.nã ptoꝛ fraudẽ ẽt in tpe itellr̄ fie/
ri.vt.ff.que ĩ fraude credito.oẽs.§.vl. ❡ Preterea poſſi/
bile ẽ ꝙ ĩ.c.ſi te erat ĩpedimẽtũ tpale. Pone.n.ꝙ in eccl̃a
erat ꝯſuetudo optãdi q̃ ẽ ĩ iure approbata.vt extra de cõ/
ſuetudie.c.cuʒ in tua li.vj. ❡ Preterea dato ꝙ.c.ſi te.de
beat itelligi de ĩpedimẽto ppetuo ĩ caſu nr̃o ĩpedimẽtum
hoc eẽ poſſet tpale ⁊ ppetuuʒ.⁊ iõ ppetui ĩpedimẽti nãm
aſſumit.vt.ff.de ꝯdi.ĩde.ſufficiat. ❡ Quarto non ob.qꝺ
dicebat̃ ꝙ locus ñ ĩduc̃ ſuſpitiõem.ſʒ amouet.vt ĩ.§.q iuſ
ſu.qꝛ illud ñ ẽ al̃s pp locuʒ ſʒ pp ſupioꝝ iuſſum. Si dicat̃
⁊ h fuit ſupioꝝ auctoꝛitas. Rñdet̃ veꝝ eẽ igit̃ narrãtj ⁊c.
⁊ iõ v̾e lʒ locus ſimpliciter ⁊ ꝺ ſe nõ ĩducat ſuſpitionẽ do
li pficit tñ ſiue ꝯſumat dolum p al̃s ꝯiecturas huic adiũ/
ctas pſumptã. Añ totũ hoc ſtatutũ ẽ in tali loco ꝙ fiat mẽ
tio iuris expectãtiũ.vt.ff.de mi no.l.iij.§.ſiqs cuʒ minoꝛe.
❡ Preterea talis mutatio loci.ſ.de municipio in vrbem
hʒ in ſe ſuſpitionẽ doli ⁊ iõ defert̃ iurm̃ malicie ſup h. vt
ff.q ſatiſda.cog.l.de dic.§.vl.⁊ talis mutatio loci ẽ doloſa
vt.ff.ſi ex noxa.cã agat̃.l.j.⁊.§.j.ibi loco vl̃ pſona mutata

tē.⁊ iō talis mutatio nō ꝑiudicat expectāti ⁊ ſic dicit ꝺ eo
cui legata erāt mācipia que ī fundo erāt cū morie̅t teſtā⁊
ancilla fugit de fundo ⁊ peperit extra fundū ⁊ ſic nō erat
ancilla vel ptus tpe mortis in fundo tñ hoc non ꝑiudicat
expectāti legatū ⁊.ff.de leg.i.brubi.§.cū ita legatū ⁊ ſi ptiē
ei q tñ poſſit rectā viā dirigere q̄rit eū que ē ex circuitib⁹
vt.ff.de circu.mito.l.nō ſolū circa pri. ¶ Nec ob.qd dr ꝙ
in curia vacauit ⁊ iō ad papā ſpectat collatio p.c.extra de
ꝑbēdis li.vj.qr illud dꝫ intelligi de his que vacāt ī cu
ria ſiñ fraude.nā in pmutatōe fit renūciatio.⁊ p hoc appet
ria eꝑo cop qui fuit ⁊ q ē iudex ꝯpetēs ꝯferēdi. ¶ Non
obſtat ꝙ ſint ibi aliq expectātes vt extra ꝺ rep pme.c.lꝫ in
tua li.vj.⁊ tñ ibi dr ꝺ locū hēre ſi ſine fraude ꝺ fiet.nam ⁊
papa vacātia ī curia pōt ꝯferre ſi libere ⁊ ſine fraude ꝺ fi-
at.Nā impator ñ recipit lites donatas ⁊ ea que in fraudē
alioꝝ ei danī vt.ff.de iure fiſ.re ſcꝫ.§.lites. Juxta illud le-
gale calūnie facultatē ex ꝑncipali maieſtate capi nō dꝫ. vt
ff.de hē.inſti.l.pe. ¶ Quito nō ob.c.cū ꝑdē.extra de pac.
imo facit magis p hac pte qr ibi qd p ſimoniā actū ē repro
batur.aliud vō ꝯfirmat p papā ſciētē vtrūq ⁊ pfectū nego-
ciū fuit vnū ab altero ſepatū ita ꝙ realis renūciatio q ſecu
ta ē nūq̄ inuenit ſe cū pacto ſimoniaco ⁊ nō fuit ſimonia.
hic aūt articulamus de ſimoniacha renūciatōe ſine ꝯſtōe
pcuratoris ad renūciādū que tñ ī initio afficit ipſam renū-
ciatiōes niſi pbet purgata.vt.ff.qd vi aut clā.l.j.§.vi.⁊.§.
itē labeo.⁊.l.ꝓhibere.§.illd de leg.iij.l.titia ſcio.§.vſuras.
¶ Sexto ñ ob.qd dr ī articulo quo dr ꝙ ſi ſit induct⁹ pp
ocās pmiſſiones ꝯſtituit pcuratorē. Nec dr quē.Quia cū
in modū exceptiōis dicat̄ ñ reqrit̄ ſolemnitas libelloꝝ vt
ꝑt ꝑpēdi.ff.ſolu.ma.viro vbi in modū exceptiōis oppone-
bat crimē.nec tñ ibi aliqua ſolēnitas ponit̄.Et ē rō qr ali⁹
⁊ grauior eſt effect⁹ accuſatiōis qr ipoſitio pene ex crīe nō
eſt modus exceptiōis qr ſola repulſio ſufficit vt extra ꝺ or
dine cognitio.cū dilectus.Et ſi dicat̄ ꝙ p hoc ſit inhabilis
dico ꝙ p hec ñ eſt qr in ſnia iuris ꝯtrahat̄ ſꝫ ei⁹ opinio le-
dit̄ apud bonos ⁊ graues.vt.ff.de excep.apud.⁊.l.celſus
§.aduerſus.⁊ ſic ſola īfamia ſcꝫ ꝯtrahit̄ q repellit a digni-
tate.vt.C.de digni.neqꝫ. Preterea ꝑſone pcuratoris eſt p
ſona oīno extranea a delicto qr nec cū eo nec mecū fuit cri
men ſimonie cōmiſſuꝫ ſꝫ ipi īter ſe ꝯmiſerūt. Preterea ſi
neceſſaria eēt certificatio ꝑſone dico ꝙ ſcā eſt ſigo īſpicis
ꝑcedentē articulū ſꝫ ab hoc remotū vbi ſit mentio de Al-
berto lor.doci.⁊.ſ.ī alio articulo ſiīr ſit mentio de eodem
Alberto. Nā ñ pōt dici incertū qd certificat̄ p ꝑcedentem
vel ſubſequentes ſcripturaſ.vt.ff.de leg.i.ſi ſu⁹ pluriū.§.
vlt.⁊ de teſtamen.hēdes palaꝫ.§.ſꝫ ſi notū.⁊.C.de ſen.q ſi
ne cer.quan.l.hec ſnia. ¶ Septio ꝙ allegat̄ ineptitudo ī
articulo dū dr ꝯſtituit vt dr dictū pcuratorem qr iſta vba
vt dr pñt determinare vbū ꝯſtituit.⁊ tūc ñ denotaret ne-
ceſſariaꝫ vitatis aſſignatōem vt arg.ff.de acq.hē.cū qd.§.
qd dr.⁊ pñt determinare illos accuſatores ⁊ pcuratorem
⁊ tunc poſita vitatis aſſertōe q̄tū ad factū qd vbū innuit ef
ficatiā iuris ⁊ ſi dicat ꝯſtituit eū pcuratorē ſꝫ ñ ē pcurator
qr mādatū vitiatū vtpote cui fraudi dol⁹ ⁊ circūuētio cāꝫ
dederat ⁊ ſic hēbat nomē pcuratoris ſꝫ nō erat. Juxta il-
lud legale ab his q tñ collegiati vel decani feſtināt cuꝫ id
mīn⁹ nō impleāt idēqꝫ ſigs ſub nudo appellōnis velamine
eccle rē.vt.C.de ſac.ſan.ec.l.q ſub ꝑtextu.⁊ ꝺ collegiatꝫ ⁊
carto.l.vnica.li.xj. De tali duplici expoſitiōe ſine determi
natōe habet̄.extra de v.ſig.abbate. Debꝫ ergo de iſto du
bio ſic accipi ꝙ articulus vꝫ.⁊.ff.de v.ob.l.quotiēs.de re
bus dub.l.quotiēs.⁊ poſt articulos illos pōt illū exprime
re qr nō ponit ſꝫ exponit.vt extra de accuſa.c.cū dilectus.
¶ Octauo nō obſtat qd dr ꝙ ī appellōne obijcit̄ euidēs
defectū p.c.ſi forte.qr illud loq̄t̄ qñ defect⁹ attribuit̄ ꝑſo-
ne qd nō eſt hic. ¶ Illud loq̄t̄ qñ euidētia attribuit̄ ſcō
puta defectū de quo loq̄t̄ l.ff.de ꝯtrahē.emp.⁊ ven.ea q
extra de accu.euidētia. ¶ Aliud qñ viri vt ſi dicat̄ euidē
tis iuris ē.vt.C.ꝺ fur.manifeſtiſſimi ⁊ talis diſtinctio fit in
ter.vt.ff.de furtis.l.vlt. ¶ Cū ergo dico aliqd colligi ex
ſcriptura euidēter euidētia hoc lās reſpicit.ſ.vtꝫ ſit talis
q trāſferat iuriſdictionē vl ptāē in aliū argumētū bonū.ff.
de his q.vt īdig.l.pe.vñ.c.ſi forte.de elec.li.vj.de defectu
viſibili ſtatuit q̄lis nō ē hic oppoſit⁹ ſꝫ ē qdā defect⁹ inuiſi
bilis ⁊ diſputatiōi relinquēdū ſicut colligit̄ hec diſtictio.
C.ꝺ edic.diui adri.tol.l.ij.⁊.iij.⁊ ibi no. ¶ Nō ob.qd no
bis imponit piuriū qr ī appellōne ſit mētio de Alber.lor.
doci.rē.qr ibi ſit mētio ꝙ dicebat ſe pcurēꝫ ī articulis vo
ꝙ dñs.§.ꝯſtituit eū ⁊ iſti act⁹ ſunt diuerſi.ſ.dīc talis di-
cit ſe pcurēꝫ ⁊ dicere talis ꝯſtituit talē pcurēꝫ ſicut ſunt
diuerſa mulierē dicere ſe ꝑgnātē ⁊ eē ꝑgnātē.vt.ff.de ve
qui.hē.cū qdā.§.qd ⁊ de vē.inſpi.l.j.in.ij.rñſo. ¶ Prete
rea hic ſit mētio de q̄litate ꝯſtituēdi dicit enī ꝙ īduct⁹ ſoli
citatis.eiū ⁊ circūuēt⁹ q ꝯſtat eē diuerſa ſicut dolus inci-
dēs ī ꝯtractū vel dās cāꝫ ꝯtractui ſunt diuerſa ab ipſo cō
tractu. ¶ Decimo nō obſtat qd dicit ſcripturā fieri ſolū
ad ꝓbōnē qr illud vēꝫ ē regulr.fallit tñ hoc ī multis caſi-
bus.vt.C.ſi minor ſe maiorē dixerit.l.iij.circa fi.⁊ hec eſt
de illis vt ꝓbatū ē ſupra pluria ſupi⁹ aliſta. ¶ Vndecio
nō obſtat quorūdā opinio qui dicūt gratiā ꝓbari p teſtes
qr ꝺ de gr̄a mera nō agimus ſꝫ de facultate dāda do. R.
Cardi.acceptādi renūciationē q ſcripturā reqrit vt ꝓba
tū eſt ſupra. ¶ Duodecio ⁊ vltio nō obſtat ſi que obſcu-
ritas eſt in articulis que declarata ē in reſpōſionib⁹ ⁊ hoc
fieri potuit ⁊ debuit de iure admitti.vt.ff.de teſta.l.here-
des palā.§.ſed ſi notā.⁊ extra de accu.c.cū dilecti. ¶ Ex
ꝑdictis itaqꝫ manifeſte ꝯcludit̄ articulos dñi.G.duranti
admittēdos tanq̄ claros ptinētes ⁊ hñ cōpoſitos ⁊ ꝓbati
euacuant in totū intentionē partis aduerſe. Oldradus.

De reſcrip. ⁊ de priuileg.

CCCXXV

¶ Thema q̄ſtionis ē tale cuidā pupillo noīe. Henric⁹ corā
papa exiſtēti fuit ſcā gr̄a de dignitate in eccla Rothoma-
gēſi auis ſua ibidē pāte ipꝫ pupillū afferēte.in lr̄is cū gr̄a
nō repit̄ de etate expſſe diſpēſatū.Eſt mō vna qd vtrū ex
ipſis lr̄is videat̄ cū eo tacite diſpēſatū. Scda qd ē ꝙ poſt
q̄ bñficiū vacauit ⁊ p dñꝫ Bernardū acceptatū fuit.fuit
diſpenſatū cū eo pupillo ſine tñ ꝑiudicio alieno a qd ali-
qñ adminiculū ꝑſtet dño Henrico pupillo ꝑdicto. ¶ Ex
q̄tū ē de pria q̄ōne videt̄ poſſe dici de vitate iuris dictū
dñꝫ papā nō videri cū eo de etate diſpēſaſſe. Et pmo hoc
ꝓbo certū ē ꝙ de iure cōi iſte admitti nō pōt.vt.ſ.eſt alle
gatū.⁊.ff.de mune.⁊ hono.l.ad reꝫ. Dico ergo ſic.papa ⁊
impator ſunt iur.ꝑres vt ī auc.de inceſt.nup.§.dubitatio
colla.ij.vbi ē expſſe.⁊ p ꝯñs iuo loco filij habet̄.mō venit
lex iſtitu⁹ ē filius p patrē in teſtō pr vult reuocare teſtm̄ ⁊
iſtituere extraneū ī alia volūtate dicit lex ꝙ reqrit̄ ꝙ expſ-
ſe faciat mētionē de teſtō quo filiū iſtituit ad hoc vt pmū
teſtm̄ reuocare poſſit vt ī auc.de teſt.impſe.col.viij.§.⁊ ſi
qdē.ita dico ꝺ ſi papa vult derogare filio ſuo.i.iuri cōi oꝫ
de neceſſitate vt faciat mētionē de ipſo iure cōi ꝙ eo non
obſtāte velit ꝓuidere qr nō ē veriſile ꝙ papa ius qd cum
magis vigilijs cōſtituit vno momēto ſubſtituerit.C.de in
offi.teſt.ſi qñ in pri.Fauēt.n.iura multū p iure cōi obſer-
uādo ⁊ reijciēdo ius ſpāle.C.ad treb.l.antique.ff.de milī.
teſta.ci⁹ militis.§.militia in auc.de nō alienā.colū.ij.§.qr ſi
viſile.Et pro ſupiori rōe faciūt que legunt̄.ff.de le.iij.ſi-
go in pri.⁊.C.de teſta.auc.qd ſine. ¶ Quare euidēter cō
cludit̄ cōtra ipm Enricū. ¶ Preterea vr ideꝫ manifeſti⁹
ꝓbari vbicūqꝫ cū minore diſpenſat̄ vt ad dignitatē poſſit
ꝓmoueri requirit̄ cā.ff.de decur.l.nō tñ.§.pe. ⁊ iura di-
cūt ꝙ nūq̄ cā ſubintelligit̄ niſi exprimat̄. ¶ Sciēdū ē.n.
ꝙ q̄dā ſunt ſolēnitates extriſece ⁊ ille nūq̄ intelligunt̄ ni-
ſi ſint expſſe.ff.de pub.l.q̄cūqꝫ.§.ſi. Nā cū ꝺ iſta cā diſpē
ſandi hēat̄ p ſolēnitate iſta nūq̄ ſubītelliget̄ ⁊ ꝺ voluerit
gl.ff.de v.ob.l.ſciēdū. ¶ Preterea hoc idē vr.l.ꝓbari ſꝫ
ꝙ de ſolēnitate diſpēſatiōis ē cā diſpēſandi ita de ſolēni-
tate ē ꝑcedēs cautio.ff.que ſen.ſine appel.reſcin.l.j.§.iteꝫ
cū ordo. Sꝫ ita eſt ꝙ ſnia eſt nulla niſi exprimat̄ ꝙ ſolēni-

tao illa lecrueuerit ergo diſpēſatio nulla niſi cā expſſa ſue
rit b vř pbari.ff.de iure fiſ.l.ij.§.ſenat⁹ in fi.ibi dū dic̄ vt ī
ſcia ꝯprebēdaſ ꝛc. ¶ Preterea ꝛ hoc facio magnā diſiaꝫ
iſta gra ſcā iſti pupillo ſtricte ē interpretāda pp duo. Pri
mo pp nām gře. Scđo pp inhabilitatē pſone. Primo di/
co pp nām gře quā q̄cūqꝫ gra ſup būficijs emanata ſtrictiſ
ſime īterpťaſ ĉt ſcā maiori.extra de reſcrip.c.ij. Itē pp cō/
ditionē pſone que de iure cōi eſt inhabilis ad talē grām ꝛ
in iſtis duob⁹ odioſis aliqđ ſubauditū dēam⁹ ſubintelli
gere vt valeat gra nō vř ꝯueniēs.ff.de ver.ob.ſi ita ſtipu/
latus fuero.§.griſogonus.ꝛ eo.ti.l.qcqđ aſtrigēde hoc p/.
bat euidēter lex qꝛ ſm ꝙ video hic ſunt duo ius cōe ſuus
rabile ledētis ſic ꝛ alibi in.l.nō dubiū.ꝙ de iure cōi ex nu
do pacto nō daſ actio vt.l.iuriſgē.§.ſꝫ cū nulla ſallit in do
te.C.de do.pmiſ.l.ad excuſatōem.itē pmiſſio incerta ſi va
let ſallit in dote vt.l.cū poſt.§.gener.ff.de iur.do. Sed ꝙ
iſta duo ſpālia ꝯcurrūt in pmiſſiōe dotis ꝛ pactū nudū ꝛ ī
certitudo nūqđ vꝫ nō ē dubiū ꝙ nō nec aliqđ ē ſubintel/
ligēduꝫ ꝙ iſta duo odioſa cōfirmet h dico p.l.j.C.de do.
pmi. Quid plura pone ꝙ impator ſup etate diſpēſat dicit
lex ꝙ reqriſ pbatio etatis allegare corā pncipe añqꝫ poſſit
ex reſcripto ſortiri effectuꝫ qđ h nō fuit ſcm ergo ꝛc.C.de
his q venia eta.īpe.l.ij.in rñſo.in fi.l. ad hoc faciunt.ll.ſm
h qriſ pprie.ő infante habilitādo p reſcriptuꝫ vꝫ euꝫ emā
cipādo.nā dicit.l.ꝙ ad hoc vt valeat emācipatio ſpālis re
quiriſ ſcriptura emācipatiōis ergo vt valeat hec diſpen
ſatio ſpālis reqritur ſcriptura diſpēſatiōis.C.de emāci.li.
l.iubem⁹ in fi.cuꝫ ibi no.hoc idē dicit lex quā inducto ſic.
ſm ꝙ eſt iſte Hēricus inhabilis ad obtinēduꝫ de iure cōi
ita monachi a.l litigāduꝫ in alia ciuitate ꝙ in illa q̄ degūt
ſꝫ ponam⁹ ꝙ petūt ſe admitti ꝛ dīt ꝙ hēant licentiā ſui epī
nūqđ habent fideꝫ facere de iſta licentia p lřas ſpāles licē
tiā ꝯtinētes ꝯſtat ꝙ ſic.ergo ꝛ iſte p lřas ſpāles diſpēſatio
nē ꝯtinētes h leguntur.C.de epiſ.ꝛ cle.l.ſi q̄ p calūniā.§.fi.
¶ Preterea vř l.dilucide pbare ſm ꝙ aliqs p diſpēſatio
nē etatis ꝯſequiſ iura maioꝝ ꝛ eoꝝ numero aggregaſ ita
ꝯſeqſ qs p approbationeꝫ iura aduocatoꝝ ꝛ eoꝝ numero
aggregaſ ſed vt lex ꝙ ad hoc vt pbatio ſortiaſ effectū dꝫ
de ipa ꝯſtare p ſcripturā approbaſ.expſſam ꝯtinētē. ergo
vt diſpēſatio ſortiaſ effectū dꝫ de ipa ꝯſtare p ſcripturam
diſpēſatiōem expſſam ꝯtinētē hoc dico p.l.C.de aduo.di
uer.iu.l.meminimus.ibi dū dicit geſtis ꝯficiēdis apte ap
paret ꝛc.ꝛ his iurib⁹ credo quo ad pmū dubiuꝫ qōis dñꝫ
B.ius hře. ¶ Nūc aūt eſt videre an ex ſequēti diſpēſa/
tione poſſit ſe iuuare do.H. Et h ē dicēdū breuiter ꝙ nō
qm aut vult eā ſortiri effectū vt nūc a tpe īpetrate diſpen
ſatiōis in futuꝝ aut vult eā retrotrahere ad tps ſcē gře ſu/
per dignitate ſi pnō ꝯcedas ſibi ꝙ ſup būficio futuro ī pñ
ti nō vacāte iuuet ſe ꝛ ita nihil agit ꝯ.d.B. Si aūt vellet
retrahere ad tps facte gře ſup dignitate iſtđ nō dꝫ ꝯcedi.
Primo ex vbis ipſius diſpenſatōis qꝛ dicit ſine pīudicio
alieno. Añ pīudiciū fit dño.B.q nō acceptauerit ſi re/
trotraheret qđ eſſet ꝯtra intētioneꝫ reſcripti ꝛ ei⁹ vba a q
bus recediſ ī dubio.vt.ff.de le.iij.nō alr in pāl.de vſufr.
le.ſi alij ſo.ma.l.ſi vo negociū.§.ő viro ꝛ de exercito.l.j.§.
ſi is q naue.maxīe cū de iure cōi iſtud intelligaſ.vt.C.de
emā.li.nec.n.auus.ff.ne qd in lo.pub.l.ij.§.merito.ꝛ.§.ſi/
qs a pncipe.iō ꝯcludiſ vt ex vbis ipſius diſpēſatiōis ap/
paret nō poſſe pīudicare do.B. ¶ Preterea hoc pbant
leges euidēter in caſu magis dubio in quo magis videaſ
mens pncipis retrotrahēda nō ē dubiū ꝙ p reſtitutōeꝫ fit
retrotractio.ff.de mino.l.ſi.ꝛ.l.ꝙ ſi minor.§.reſtō.ꝛ ő vſu.
videam⁹.§.in ſauīna ac ſꝫ ꝙ hic habilitaſ inhabilis p diſ
penſationē ſic habilitaſ inhabilis p reſtōēꝫ.deīde qrit lex
an inhabilis reſtituaſ p pncipē vt recupet locū ſuū anti/
quū.dř āt ꝙ ſi īuenit locū ſuū occupatū ꝛ tūc de iuř reſtō
ad illā extēdiſ ſꝫ hꝫ expectare donec locus vacet alr ſi nō
īuenit locū occupatū pmū recupat.ergo ꝯcludo hic ꝙ do.
B.īuenit locū occupatū p.d.B.q occupauit illo tpe quo
.D.ius ñ ꝯpetebat expectare dēat ſequētē ita ꝙ diſpēſa

tio euꝫ iuuet p.l.ff.de decur.l.ij.§.j.ſtatiꝫ.n.ſuus fuit qſituꝫ
do.B.ꝙ ex ſrequēti ſcō auferri rō ꝛ vba legis nō patiūſ
ff.ő excu.tu.is q tres.l pāl.ibi dū dicit ſtatuti cū tenuit ꝛc.
Imo ꝙ certa iſta diſpēſatio expſſe vř ius tollef.d.H.ſi qđ
hꝫ ex pma gřa qꝛ iſtud ē veꝝ ibi vnū ꝯtinet aliud ſi vtrūqꝫ
expmaſ.tūc neutrū ſub alio ꝯtineſ.ff.de vul.ꝛ pu.cuꝫ ex
filio.§.filio.ꝛ.l.ex ſcđ.§.item qro.vñ vbi ſorte poſſet argui
cū aliqli colore ꝙ in pma gřa ꝯtineſ diſpēſatio ꝙ tñ verū
nō puto.nūc argui nō pt qm diſpēſatio expreſſa eſt. Quaꝛ
ꝯcludo ꝙ nec ex pma gřa dignitatis vt in pmis rōnib⁹ nec
ex ſcđa.ſ.diſpēſat.in ſecūdis ius eic⁹ do.H.vř hēre.ꝛ iō
hito aľs obiecto eo puilegio ſequēs admittēdus ē ar.ff.ő
le.tu.l.agnati in pāl.C.de pr.ſac.ſcri.vnicuiqꝫ in pāl.ibi dū
dicit in deficiētiuꝫ locuꝫ ꝛc.qꝛ ñ dꝫ alij pſtare impedimē/
tuꝫ qđ de iure ñ ſortiſ effectuꝫ.ff.de le.j.ſi ſuus legat⁹.§.
ſi ſuus alien⁹.ꝛ eo.ti.l.ſi fundi ſub ꝯdi.§.ſi ſtatu lib.ꝛ.C.
ne ő ſta.deſunc.l.ſi př. Inter cetera ad.l.qdā ꝯſulebāt.ff.
de re iudi.quā inducit p ſe ſpālr pro aduerſa. Reſpōdeo
tripľr. Primo qꝛ loqſ h in pupillo ibi in adulto ꝛ ibi ē gl.
dicēs ꝙ illud qđ hꝫ locuꝫ in pupillo ñ hꝫ locuꝫ in adulto
ſiue ecōtra ꝛ ſic nullo modo arguenduꝫ eſt ex illa.l. Pre/
terea ibi nullus ex h lediſ terti⁹ qre h ibi concediſ h ñ le
dereſ terti⁹ qre ñ eſt mīꝝ ſi ſec⁹.vř alr qdā ſunt officia cō/
ſiſtentia in iuris redditione ꝛ illa ꝯmittūſ minori qꝛ in eo
pt eſſe iuris capacitas vt ibi ꝛ.ff.de poſtula.l.j.§.puericie.
alia ſunt que cōſiſtunt in adminiſtratōe ꝛ iſta ñ cōmittūſ
minorib⁹ vt in.l.ad reꝫ publicā ꝛ ſupius eſt pbatum.alijs
allegationibus aduerſe ptis rūdere nō curo qꝛ in allegat.
aliorum ſufficienter reſponſum eſt.

De eadeꝫ materia ad idē.

¶ De priui.ꝛ ő app. cccXXVI

¶ Qđ articuli dati ī qōne pdicta p pte.d.H.ſubſtātialr
ꝯtinētes papā ſciuiſſe eū ī etate pati defectū tpe quo graꝫ
p ipſꝫ exhibitā fecit eidē ꝛ p hoc dicit non obſtare defectū
ſꝫ in lřis dicte gře nō fiat mētio ő defectu ſunt impinētes
oſtēdiſ rōnib⁹ īfraſcriptis. ¶ Et ī pmis nā cū iā p ꝯſtō/
nes ſūmoꝝ pōtificū q̄ ſacra ꝯcilia gnālia fuerat introducū
ꝙ pſonat⁹ ꝛ dignitates eccleſiaſticis pſonis taleꝫ defectū pa/
tiētib⁹ nō ꝯferanſ.vt extra de ele.c.cū ī cūctis.§.inferiora.
ꝛ.c.nihil.§.epō.ꝛ de pbē.graue. Nō ſufficit pponi papā
eiā ſciēter feciſſe ꝯtra ꝯſilia niſi in lřis gře ꝯtineaſ expſſe
qđ id facit nō obſtātib⁹ ꝯſilijs ſupradictis.vt extra ő cape.
mo.c.ex pte pbaſ expſſe ad hoc.extra de eta.ꝛ qli.c.eā te.
de ꝯſe.vā.vel inuti.c.porrecta.ꝛ.ff.de excu.tu.l.vel idem
iuř.§.ſunt ꝛ alij caſus vbi pbaſ ꝙ opꝫ pbari p lřas pnci/
pis ꝙ ex certa ſcia ius cōe trāſgrediaſ ꝛ ꝙ ſemp ſit facien
da mētio de gnālib⁹ ꝯcilijs qñ do.papa facit aliq̄ ꝯtra ea.
ꝛ expſſe determiat Ho.in.d.c.ex pte.ꝛ in ſum.de reſcrip.
§.qs.v̄.ſi.ꝛ.v̄.ſꝫ ꝛ vero.ꝛ.v̄.ſꝫ ſunt caſus.ꝛ no.p ſpe.de re
ſcrip.§.romane quoqꝫ cōe.v̄.iteꝫ qđ eſt ꝯtra ius. Itē cuꝫ
ius publicū ꝯſiſtat ī ſacris ꝛ ſacerdotibus:vt.ff.de iuſti.ꝛ
iu.l.j.ꝛ.j.di.ius publicū.ꝛ publice bonuꝫ ꝯſitētiū xpi noie
ītereſt ī eccl'ijs pſes ꝛ ſufficiētes eē miniſtros q peccata po
puli delcāt.vt.iij.q.j.nulla.ꝛ.j.q.j.ipſi ſacerdotes.ꝛ Olec.
iiij.c.ꝛ no.p doc.extra de accuſ.c.ſup his.ꝛ qlis miniſter ī
ciuitate tales hitātes in ea. Preſumi nō pōt ꝙ dñs papa
iuri nedū publico ſed qſi diuino cū ſolēnitate vꝫ in ſacris
gnālib⁹ cū alijs pmulgato ſub tali taciturnitate voluerit
derogare.ad hoc.C.de inoffi.teſt.l.ſi qñ in pāl.extra de re
ſcrip.c.ſi qñ.ꝛ de offi.dele.c.ex pte. ¶ Cō ēt ſit legali pui
ſione ſtatutū ꝙ reſcriptū nedū ius diuinū ſꝫ ēt publicū ī/
petratū extorquēdū eſt de manib⁹ impetrātis.vt.C.de ſa/
cris ſangi.l.iij. ¶ Nec p reſcripta quelibꝫ vř detrahē pre/
ceps vtilitati publice vel puate.vt.ff.ne qd ī loco publico
l.j.ꝛ.§.ſunt q putāt.ꝛ.C.de pci.impa.offe.l.nec dānoſa.ꝛ.
l.reſcripta q ſunt candīzate.xxv.q.ij.ꝛ.C.ſi ꝯtra ius vř vti
rei pub.l.fi.C.de pcu.l.militē.de tē.ꝛ reparatio.l.nēo.ꝛ ő
duo.reis.l.ij.niſi ſaltē pnceps diceret nō obſtāte tali.l.vt ī
d.l.fi.no.p gl.cōem ꝛ p Azo.in ſum.co.ti.ꝛ no.p gl.iij.di/.
cti capitul

eū capl̄.c.reſcripta.⁊ p 𝔐o.c.j.xxv.q.ij.ſunt q̄dā.⁊ ſic p ꝯ
ꝯcliū deficiunt q̄dāȝ p que finis imponit̄ articulis de q̄-
bus ſtatuit̄ in eiſdē ſic q̄ nō reſtat niſi q̄ executio fiat vbi
ꝯſtat aliquatenᵘ cōtra qḋ ꝯciliūȝ tale ꝯmitteret̄. extra de
elec.l3 canon.ibi juris executōe ſupplere.⁊ ibi not.p oēs.
Eſſet ne igit̄ ꝯtra diffinitiōem hmōi īnotatiōem admittē-
dā certe nequaꝗ̄.vt.C.ſen.re.nō poſ.l.j.⁊.C.de nālibᵘlib.
l.j.niſi ſaltē reſcriptū hmōi ꝯtinet q̄ tali iure nō obſtāte ēt
vt.d.l.j.de nālibᵘ lib. ℭ Nota ſup vbo reſcriptū. ⁊.C.de
teſta.i.ſi vo ſpāli ꝑuilegio qḋ ēt ea rōe iuuat̄ qꝛ q̄tominᵘ
ꝑiudiciū talis iuris trāſgreſſio redderet exp̄ſſum ꝯſentiret
⁊ huic iuri renūciaret nō tñ eo magis valeret hmōi ꝯceſ-
ſio cū talibᵘ in reipublice ac diuini cultus augmētū vt ꝑ-
mittit̄ introductū renūciari nō poſſit nec ꝓiū ꝯuētionibᵘ
derogari.extra de imuni.eccle.c.nō minus ⁊.c.aduerſus.
xxv.q.ij.c.j.cū.p nobᵘſc.⁊.ff.de ferijs.l.ſi feriatis.⁊ extra ꝺ
ferijs.c.ſi.⁊ de foro.cōpe.c.ſi diligēti.ff.de pac.do.l.ij.⁊.l.
de uic.⁊ ꝺ dona.l.ſi pſonᵘ.⁊ de op.lib.l.cerdonē.ꝺ colla.
l.ꝓiū.de iureiu.ꝓp calū.i.ij.§.ſ3 qꝛ veteꝝ.Calūnioſum eſt
ergo dicere q̄ hmōi ſacra cōcilia quoꝝ auctoritas vim h3
diffinitōis ſnīe ſic ꝑmittit̄ ⁊ que nec reſcripto papali niſi
exp̄ſſum reſcriptū clām cōtinet derogatoriā tolli pōt nec
cōſenſu ꝓiū ꝑter mitti tali diſſimulatōe fuiſſe ſublata faci-
lius eqdē tollant̄ ſimplices decretales ⁊ cōſtitutiones q̄s
ſolᵘ papa ꝓmulgat q̄ȝ vna que ex concilijs cū multitudīe
ac ex auctoritate tot ſolēniū pſonā ⁊ de ipſaꝝ ꝯſenſu ⁊ cō
ſilio ⁊ tot firmata capitibᵘ ꝓmulgant̄ cū nāle ſit vnāquāq
rem diſſolui ⁊c̄.vt.ff.de re.iur.l.nihil ⁊ extra eo.c.oīs. Et
l3 papa ſic ꝑnceps legibᵘſit ſolutᵘ.vt.extra de elec.ſigni.⁊
C.de legi.l.digna vox.⁊ ſit ſup ꝯcilia.vt.xxv.q.j.c.j.⁊ i iuſ
ꝑallegato.⁊.ff.de leg.iij.l.ex impfecto ⁊ iniurie naſci ꝺ de-
bē t:Jū iura naſcunt̄.C.vñ vi.l.meminerint. Et q̄ hmōi
gr̄a ēt ſi reſcripto ꝓbet̄ obtēta niſi ꝑdcām clām derogato-
riā ꝯtineret inefficax ſit taꝗ̄ videret̄ p importunitatem ⁊
ambitionem obtenta apte vr̄ ꝓbare lex deniqȝ.ff.de mi.in
pel.Nā reſcriptū etiā ꝑncipis p qḋ adminiſtratio reꝝ ſua
rū minori ꝯcedit̄ velut ābitioſu3 repellit̄. ergo ſic i reſcri
ptis apoſtolicis que cū tāta maturitate ⁊ tam ſolemni de-
liberatōe trāſeūt ſeu examinatione elimant̄ nihil eſt nec ſi
cut eſſe d3 q̄ fruſtra mēbranas occupet.vt.ff.de vſu ⁊ ha
bi.l.diuᵘ de vſuris.l.ſtipulatᵘ.⁊ de le.j.ſi q̄s ad mani.l.j.§.
ſi.⁊.C.de teſt.l.j.lib.x.⁊ extra de reſcrip.c.paſtoralis. ⁊ de
eta.⁊ qua.c.accepimᵘ.§.j.⁊ de ꝑuil.c.ex ore ⁊.c.qꝛ circa. ⁊
c.in his nihilominᵘ tñ videmᵘ ad ſenſu3 ⁊ hoc indubitant̄
vicecācellarie ſtilus obſeruat q̄ lic3 illa cui ꝓuidet̄ p dñm
papā de pſonatu dignitate vel bñficio curā pſonaꝝ habē
te ſi minor.xxv.ānis ⁊ in lr̄is apoſtolicis aſſeritur exp̄ſſe q̄
hmōi gr̄a ſit nō obſtāte ꝯſtitutōe ꝯcilij gnālis ſolus d3 at
tēdi tñ ex ipſius defectu lr̄e aplice falſe ꝓbent̄. vt extra de
crimi.fal.c.l3.§.l3 he due. Itē in ꝓñti caſu nedū eēt faciē-
da mētio de viribᵘ q̄ obuiarent imo ꝓp hoc aliud opus ē
qꝛ re3.n.⁊ gr̄a diſpenſationis exigit̄ ad hoc q̄ minor talia
bñficia poſſit aſſeq.vt de eta. ⁊ quali.c.ꝓmittimᵘ lib.vj.qꝛ
interueniſſe nō dicit̄ cuiᵘ omiſſio gr̄am ſupradictā retroce
dit. ℭ Nec ob.q̄ oppo.q̄ reſeruādo ſcienter dignitates
aut pſonatus ꝯferēdos eidē 𝔐ērico diſpēſauit cū ipſo qꝛ
h3 vitatē3 in fcō nec i iure nā in diſpēſatione cū exorbitet
a iure cōi vt extra de fil.pſbi.c.is q.⁊ de ꝑben.c.q̄uis.lib.
vj.xxiij.q.iiij.c.ipſa pietas.ſi eſt veꝝ ⁊ etiā facienda ſi ē niſi
cā ſufficiēs ipm iducat vtpote ꝑrogatiua meritoꝝ euidēs
ꝓmouēdi aut neceſſitas vl̄ vtilitas bñficij cui ꝑficit̄ ꝓmo
uēdus.vt.C.de ꝑpo.ſacris ſcri.l.certe ⁊.l.vniciuiqȝ.li.xij.
⁊.v.q.vj.tali ⁊ ſi illa.xlv.di.oīs in gl.q̄liter.⁊.lxiij.di.vale-
rianus.⁊.lxxvij.do.c.ſi.de qua cā eſt ſm ius ſaltim ſum-
maria ꝑmittēda cognitio.vt.j.q.vij.c.niſi rigor.⁊.c.ſeq.Et
no.p Inno.⁊ 𝔐oſti.extra de ſi.pſ.c.veniēs.⁊ Vicē.extra
de cler.ꝯiuga.c.diuerſis fallacijs. ℭ Ite3 nō ſufficit q̄ cā
ſubſit nā a iure cōi recedit̄ niſi hec p hoc cui hoc de iure
cōpetit exprimat̄.vt.ff.de re iudi.l.ij.⁊.l.iiij.§.ſiqs ꝯdēna-
tus ⁊ de appel.ſciēdū ⁊ in auē.de iudi.§.oꝫ.⁊ extra ꝺ offi.

ci.c.ordinari.li.vj.⁊ no.extra de iudi.c.iure eſſe ābiguum
li.vj.p 𝔐oſt.de offi.c.papa p Inno.⁊ 𝔐oſti.de re iudi.
c.ad ꝯſultatōem. ℭ Eſt eñi diſpēſatio actus ita ſolemnis
⁊ ſolēniter expediēdus q̄ taꝗ̄ inter ardua ⁊ grauiora ne-
gocia reputat̄ nō pt̄ p epm ſine ꝯſenſu capituli expediri.
vt exp̄ſſe no.p gl.j.q.v.ꝓuiu3. ℭ Itē diſpēſatio eſt q̄ſi q̄-
dā ſnīa vel decretū ⁊ eſt neceſſaria ſcriptura.vt.ij.q.j.le-
gimus als nō valet vt ſupra dcm̄ ē. ℭ Preſerti3 i diſpē-
ſatione p q̄ȝ aliqs ad officiū vel dignitatē ꝑter obſeruātiā
antiꝗ̄ aſſumit̄.⁊ q̄ in tali cāu neceſſaria ſit ſcriptura ꝓbat̄
exp̄ſſe.C.de diuerſis officijs ⁊ apar.li.xij.l.probatorias.ij.
rñſo ibi cū of trāſcurū.applaudat ꝯſuetudo ⁊ obſeruātia
notoria ⁊ indubitata dñi pape Clemētis eſt attēdēda a q̄
gr̄a vr̄ emanaſſe q̄ nūꝗ̄ aliquā gr̄am ꝯcedit i talibᵘ qn eā
ſuo ſpāli ſigno ꝯſcribat cuiᵘ ꝯſuetudo ē i his taꝗ̄ vniuerſi
pr̄iſfamilias attēdēda ⁊ que i eodē gene ꝯtrouerſiaꝝ ſer
uata ſunt.vt.C.de ediſ.ꝓua.l.an in totū.ff.ꝺ vſur.l.q ſemiſ
ſes.§.q̄ſiui.⁊ de pigno.act.vl̄ vniuerſoꝝ ꝺ teſt.l.hēdes pa
la3.§.j.⁊ de ꝯdi.⁊ demō.l.cu3 ſruus.de ac.ēp.⁊ ven.l.pe.j.
rñſo.⁊ extra de pigno.illo vos. ℭ Itē certū eſt q̄ in diſpē
ſatiōe q̄ facti ē opᵘ ē fcō.cū igit̄ nulla volūtas vr̄ q̄ diſpē-
ſationis actᵘhec interuenerit.ergo nō valuit.vt exp̄ſſe ꝓba
tur.extra de ꝑbē.c.de multa in ſi.⁊ meliᵘ eo.ti.c.nō pōt li.
vj.cū nec pacto actio iniuriaꝝ naſci pōt vbi iniuria ñ ꝑceſ
ſit.vt.ff.de pac.l.ſi vnᵘ.§.qḋ in ſpe.nec ēt ius cognitōis pa
ctis vl̄ epiſtolis tolli pt̄ ſiue ꝯſtitui nec eēt libertas niſi ex-
preſſus actᵘ interuenerit p quē libertas det̄.vt.ff.de pac.
l.ius agnatiōis.de reg.iur.l.iura ſanguinis.C.de teſta.l.ex
his vbis ⁊ in ꝓñti caſu vr̄ eē ꝑſumptio iuris ⁊ de iure q̄ ꝓ
batiōnē i ꝯtrariū nō admittit qꝛ vbi papa de hmōi defecti
bus mētionē nō facit exp̄ſſam i lr̄is q̄ defectᵘ ipi nō videt̄
de iure eē ſublati vt extra de ꝑbē.c.ſi motu ꝓprio.li.vj. ⁊
eo.ti.c.l3 ⁊ de reſcrip.c.cū aliqbᵘ.⁊.c.ſuſpectū.⁊.c.duobᵘ
in qbᵘ exp̄ſſe dr̄ q̄ niſi papa i lr̄is ſuis ſuā itētiōe3 exp̄ſſē
inſinuet q̄ ſtabuit̄ iure cōi nulli ꝓbatōe alia ſup hoc ſuffra-
gāte. ℭ Itē eoꝝ q̄ ponit̄ p oīum deſtructū nūꝗ̄ vnū cō-
prehēdit̄ ſub reliquo vt.C.de codicil.l.ſi idē.ff.de ſer.vr.
ꝑdio.l.ſi domᵘ.ſ3 ad oculū videbimᵘ q̄ l3 papa fcā men-
tione de alicuiᵘ inhabilitate vtpote qꝛ ꝓuidet minori de bñ
ficio cū cura vl̄ de bñficio curato obtinēti aliud cōſimile
ei nihilominᵘ clā iungit̄ ex vberiori dñi gr̄a tecū nihilomi-
nus diſpēſamᵘ vt dictis defectibᵘ nequaꝗ̄ obſtātibᵘ ⁊c̄.q̄
clā ñ apponeret̄ ſi pria gr̄a vim diſpēſatōis hēret.nec dñs
papa ſe alia diſpēſatione ſupflua oneraret nec iſta clā fru
ſtra mēbranas i lr̄is aplicis occuparet vt ſupra clare ꝓba-
tū eſt. ℭ Itē ex lr̄a p ptē do.𝔐.ꝓducta colligit̄ q̄ multa
ꝓ pte ſua fuerūt ꝓpoſita ⁊ petita quoꝝ qḋlib3 ius cōe h3.
ledebat.v3 reſeruatio dignitatis aut pſonatus ac ꝑbende
q̄s duxerit acceptādas.⁊ q̄ ex tūc ñ obſtāte certo canoni-
corū nūero ⁊ iuſo firmato reciperet̄ i canonicū ⁊ q̄ decer-
neret̄ irritū ⁊ inane ſi ſecᵘ ēt añ acceptionē hmōi ꝯtigerit
attēptari.⁊ ñ obſtat q̄ al̄ a bñficia ⁊c̄.⁊ ſm q̄ ipſe dat arti-
culū ſuit ēt ꝓpoſitū ⁊ petitū q̄ ñ obſtāte q̄ ſi etatis eēt cuiᵘ
eē ꝓponit̄ poſſ3 pſonatū aut dignitatē hr̄e veꝝ ꝯſtat ꝺ ipſa
lr̄a ꝓducta p ipm.𝔐.qḋ idē dñs noſter i ꝯceſſio gr̄e ⁊ lr̄e
apoſtolice que habent̄ loco tituli.⁊ vt ꝓbat̄ p. dictā.l.ꝓ-
batorias.l.⁊.C.q̄drī.pſcrip.l.bñ a zenone.⁊ ꝺ re militari.l.
nemine3.l.pri.⁊ ꝺ ꝯſul.l.ſi.li.xij.xx.q.iiij.monachum circa
ꝑn.xxxix.q.ij.c.j.lxx.di.hortamur.defectᵘ oīs p qḋ de iure
cōi petitio ſua ſortiri nō poſſ3 effectū enarrauit ⁊ diſpēſa
uit etatis defectū cū exceptio ſup quo nedū nō diſpēſauit
nec ꝺ hoc ēt dat̄ articulus imo nec i lr̄is ſit aliq̄ mētio de
eodē ergo pluries ꝓponit̄ ⁊ petit̄ rñdēdo ad aliqua circa
illa qbᵘ rñſum ñ extitit denegata fuerūt.vt inſtit.de inuti.
ſtipu.§.quotiēs ius ꝓbat̄.extra ꝺ ꝑſum.nōne imo ſi ſuiſſ3
ꝑus lētio ꝯcedētis diſpēſaſſet nā gr̄a petita ſuit poſt mo
dū tñ hoc ꝯcedēdo vr̄ alia denegaſſe.vt.C.ꝺ ꝓcu.l.mariᵘ
ꝺ pac.ꝯuē.l.ſi.nā ⁊ i ſtipula.reſcriptis ⁊ diſpēſationibᵘ ac
ēt ꝑuilegijs intelligit̄ obmiſſum qḋ ñ repit̄ exp̄ſſum.ff.de
ver.ob.l.quicqd aſtringēde.⁊ ſolu.ma.l.ſi cū dote3 in pri.

⁊ de lib. ⁊ poſt. ꝯmodiſſime. ⁊ ad turpil.l.j.§.a plura. ⁊ .C.
de cadu.tol.l.j.§.cū oīt.ij.q.v.ꝯſuluiſti.extra de trāſlac.in
ter corporalia. ⁊ de decimis.c.ad audiētiā. ¶ Jtē qꝫ du
bitat ĝ hꝯ ſtilū ⁊ obſeruātiā rōane curie qm̄ ſup gratijs ī
dulgētijs p ſedē aplica; ꝯceſſis gr̄e fiāt nec gr̄a dicat̄ ēt in
tegraliter fcā donec lr̄is p dn̄m vice cācellariuꝫ lectis gr̄a
p un̄ꝫ papā ꝯcedat̄ niſi exp̄ſſe dn̄s papa diceret q̄ lr̄e bul
larēt ex ſpāli gr̄a ſine aliq̄ lectiōe. ¶ Jtē q̄ gr̄e.que diſpē
ſatiōeꝫ ꝯtinēt nō p̄uſq̄ regiſtrent̄ reddant̄ impetrātibꝰ ad
decurrēdū falſitatibꝰ q̄ ſup his ſepe ꝯmittebant̄ certe nul
lus nō ergo p̄us dr̄ fcā eſſe gr̄a q̄ talis ſcriptura ⁊ lectura
firmēt̄ ⁊ p̄ficiant̄ donec lecta ⁊ regiſtrata fuerint.inſti.de
ꝯbē.ēp.circa p̄n.¶ Jtē ſuppoſito q̄ dn̄s noſter diſpēſaſ
ſet exp̄ſſe cū dn̄o Hērico nō tn̄ ſeqt̄ q̄ executores qbꝰ cō
miſſa fuit executio gr̄e ſuſcepint ptātē p̄uidēdi dcō Hen
rico ñ obſtāte.dcō defectu qbus de hoc fides habuit fie
ri cū aīs ad collatōem p̄cedere neqſſent donec hoc in ſu̇a
deductū fuiſſet ad noticiaꝫ cuiꝰ iudici vl̄ executori p̄uſq̄
p̄cedant ſup his dꝫ fieri plē̄a p̄batio.vt extra de offi.dele.
c.prudētiaꝫ ⁊ de offi.or.c.ordinarij in fi.li.vj.de ꝯceſ.p̄b.
e.q2 cūctis li.vj.ex cuiꝰ mōi defectu ſola gr̄a dicti.h.q̄ fuit
ſup bn̄ficio vacaturo fuit ⁊ adhuc remanet p2 ſuis inutilis
⁊ ipſe.H.q̄ ſe fecit inueſtiri de ip̄o ⁊ fructꝰ vēdicat a dn̄o
B.per quē ſe p̄ponit īpeditū quo minꝰ poſſit eiꝰ pacifica
poſſione gaudere cadit a dcā ibeſauria ⁊ incidit i.e.cū q.
¶ Jtē poſito q̄ papa reſeruaſſet eidē henrico minori ex
certa ſcia q̄ poſſet hmōi bn̄ficiū acceptare nō obſtāte q̄ eſ
ſet minor certe talis indulgētia erit artāda.vt quāto minꝰ
fieri poterit ius cōe offendat ⁊ aliqd operetur.vt.C.de ioffi.
teſt.l.ſi qn̄ ⁊ no.de reſcrip.c.j.⁊ no.p Cōpo.eo.tit.cūmq2
qd igitur poterit operari vtiqꝫ q̄ idē.H.qui tp̄e quo dictā
gr̄am obtinuit minor erat ⁊ ſic ēt p eo tp̄e quo maior factꝰ
ē nō poſſet dictā gr̄am īpetrare tn̄ cū ip̄o oīe ſemp reſpi
ciatur vt extra de reſcrip.e.ſi.eo.tp̄e li.vj.poſtq̄ maior fa
ctus fuerit ⁊ habilis poſſit dictū bn̄ficiū obtinere. nā cū ĝ
ſint impedimēta duo.ſ.q̄ mior ñ pōt tale bn̄ficiū impetra
re ēt pro eo tp̄e q̄ maior factꝰ fuerit. ¶ Jtē p aliud impe
dimētū quo durāte minori etate ip̄m obtinere nō poſſit i
telligaꝫ ſublatū minꝰ īpedimētū cū ſemp vt p̄dictū eſt mi
nus ⁊ illud qđ minꝰ a iure cōi diſcrepat vr̄ eſſe ſublatuꝫ.
vt.d.l.ſi qn̄. ⁊ extra d̄ ꝯſue.cū dilectus. ⁊ d̄ ſi.inſtru.iter di
lectos.§.cetez ⁊ no.p hoſt.extra de filijs p̄ſbi.§.ſi.in v̄.qđ
ſi diſpenſet̄.ad hoc extra de p̄bē.cū illis. ⁊ .c.ꝯquis li.vj.
no.ēt p Archi.de ſi.p̄ſ.c.ſi is lib.vj.exquo ergo exp̄ſſe diſ
pēſatū ñ fuit expectet donec fuerit factꝰ maior ex qbus pa
tet p̄ſatos articulos repellēdos. ¶ Quid plura lr̄a apo
ſtolica p̄dca ſup gr̄a fcā dcō. H. p̄bat ⁊ inducit ꝯtrarium
eoꝝ que in dictis articulis ꝯtinent̄.p̄bat eqdē q̄ pape ta
citus fuerit defectꝰ etatis quē idē.H.patiebat̄ q nōdū cō
pleuerat octauū ānū cuius obiectionis p̄batio ſatis pꝫ p
rn̄ſſioneꝫ ſui p̄curatoris.nā cū p̄curator p̄dicti.B.pōis q̄
idē.H.tp̄e dcē gr̄e q̄ fuit q̄ſi i p2l.p̄mi āni nōdū attigerit.
xj.ānos ex p̄te dci.H.rn̄det̄ q̄ tp̄e rn̄ſiōis q̄ fuit fcā nup d̄
mēſe Januarij idē.H.maior erat.xiiij.ānj ⁊ ſic īterducto
īter medio tp̄e a tp̄e gr̄e vſqꝫ ad tp̄s rn̄ſiōis qđ fuit ſex an
noꝝ q exceſſus reſtrigi hꝫ ad paucos dies:vt.ff.d̄ v̄.ſi.l.ĝ
adiectio ſiqs cautio. ⁊ poſt tres vbi no.nec bonꝰ poſſet ĝ
vir arbitrari ꝯtrariū nā exquo pro eiuſdē.H.gratiā ſu āre
pugnare ſciebat pp etatis defectū vt appet in.vij. ⁊ .viij.ar
ticulis p ip̄ꝫ exhibitis ſatis p̄ſumit̄ ⁊ hꝫ p̄ſumi q̄ ſi p̄ſatꝰ.
H.fuiſſet tp̄e.maior:ix.aut.x.ānis ſicut de octo pꝫ fuiſſet
tūc q2 quāto eēt p̄ximior pubertati aut.xxv.ānoꝝ etati tā
to fuiſſet cū ipſo faciliꝰ diſpēſatū.vt extra de deſpō.īpu.c.
puberes. ⁊ .C.de his q ve.eta.īpe.l.ij. ⁊ extra d̄ eta. ⁊ q̄li.c.
p̄mittimꝰ.li.vj.nec eiꝰ p̄curiuꝫ fuiſſet veriſile hmōi ſuffra
giū qđ faciebat pp defenſionē dicti bn̄ficij obmiſiſſe ſiue
feciſſe:vt.ff.de p̄ba.cū de indebito. ⁊ de inoffi.teſta.l.j. ⁊
extra de renū.c.ſup hoc. ⁊ de p̄ſump.q2 nō eſt veriſimile.
¶ Jtē ex eo nō pōt arbitrari adiectiōeꝫ p̄dictā referri niſi
ad paucos dies q̄ articuli p̄dicti.h.ꝯtinēt q̄ ip̄s poſtabāt

a via eiꝰ ſeu corā ipſo papa tenebat q̄ ſatis oſtēdit eū eſſe
minorē.viij.ānoꝝ p̄ſertiꝫ tn̄ ſm̄ naturā pſone q̄ octo ānos
exceſſit nō ꝯſueuerit teneri nec portari vn̄ aplica lr̄a duas
clās ꝯtinet p q̄s ꝯcludit̄ eūdē.H.talis etatis nō pati defe
ctū. Prīo i hoc qđ dr̄ circa p̄n.ip̄ꝰ lr̄e ibi dū dr̄.ꝯditōes
⁊ merita pſonaꝝ ⁊c̄.moꝝ honeſtate ⁊ lr̄aꝝ ſcia ſuꝫ dotate.
His igit̄ rite p̄mis ꝯſideratōe p̄ſatis volētes ſibi ⁊c̄.hec
verba de neceſſitate ꝯcludūt papā ſuppōere ip̄m.H.ſaltē
attigiſſe tp̄s pubertatis.Cū aūt tp̄is illiꝰ etas alicuiꝰ adeo
ſit fragilis q̄ ignorat qđ agat:vt.C.de falſa mo.l.j. ⁊ de cō
ſe.di.iiij.c.eos.nec in talibꝰ mores aut delicta dep̄hēdunt̄
vt.ff.de edil.edic.l.cū dīt.§.excipit̄. ⁊ de acq.here.l.pupil
lus. ⁊ ex qbꝰ cau.in poſ.ea.l.ſi pupillus.de iureiur.l.pupil
lus.ad.l.aq.ſꝫ ⁊ ſi q̄cūqꝫ.§.j.de do.hr̄.§.j. Et pp hoc dicit
Salomon vt legit̄ puer.c.j.q̄ lꝫ tria ſibi reputaret diffici
lia.ſ.viā aquile i aere.viā nauis i mari. ⁊ viā colubris ſup
petrā.q̄rtū tūc penitꝰ ignorabat.ſ.viaꝫ viri in adoleſcētia.
¶ Jtē talis etas nō patit̄ q̄ lr̄aꝝ ſcia ad tale bn̄ficiū obti
nēdū poſſit eē dotatꝰ cū ante tp̄s pubertatis qs nō cēſeat̄
hr̄e peritiā iuris aut facti.vt appentēter dicit lex.ff.de iur.
⁊ fac.igno.l.ſi. ⁊ pp hoc dr̄ q̄.xvij.āni ſunt neceſſarij ſiue
ſaluꝫ regrunt̄ anteq̄ qs poſſit poſtulare:vt.ff.d̄ poſtul.l.j.§.
pueritiā. Ad qđ facit illud qđ ſcribitur Hiere.c.j. Puer
ſum ⁊ neſcio loq. Dr̄ enī puer donec ad tp̄a p̄ueniat puber
tatis:vt.ff.de v̄.ſig.l.pupillos.vt no. Jnno.in.c.ſup inordi
nata de p̄bē.de eta. ⁊ q̄li.or.indecoꝝ.vt extra d̄ deſpō.im
pube.c.puberes.lꝫ tales nō p̄ſumunt̄ meritis ⁊ moribus
ſuffragari.vt p̄bat̄.j.q.j.c.iudei.ibi nō merito ſed fauore
⁊c̄.Et in ſaluatore nr̄o ſtupebāt hoies q̄ in.xij.anno ſapiē
tie ſigna faceret.vt ſcribit̄ Luce in.c.j.Et paulus lꝫ p̄ordi
natus foret ac vas electionis fatet̄ opa paruuli dum erat
paruulus ſe feciſſe ⁊ ea dum deſijt eſſe paruulus vacuaſ
ſe.vt ſcribitur ad chorin.xij.c.Ex quibus expreſſe conuin
cit̄ articulus aduerſarij lr̄e ſupradicte.Jteꝫ ex hoc etiā q̄
idē dn̄s nr̄ p ip̄ꝫ dictū.H.p̄ſtari p̄hbuit de ſuādis ſtatutis
ip̄ius eccl̄e iuſtm q̄ a pueris p̄hibitū eſt p̄ſtari.vt.ff.de iu
reiu.l.q iuraſſe. ⁊ de arbitris.l.dieꝫ p̄ſerre.§.corā.nā d̄ co
mūibꝰ iuri ē iudiciū vꝫ q̄ a iurāte diſcreto p̄ſtet̄. vt extra
de iureiu.c. ⁊ ſi xp̄o.q̄ eſſe negt īpuberis.ſ.vt p̄baturꝫ eſt ⁊
xij.q.v.c.puuli ⁊ no.in auē.de pace tenēda.§.ſacra p gl.p̄
ſertim vbi ñ eſſent adeo p̄ximi pubertati q̄ eſſent doli ca
paces. ⁊ ſic ēt tꝫ frater Thomas eos ex hoc nō poſſe iura
re q2 neſcirent hēre reuerentiā quā decet ad ſacra ſeu ad
ſacra q̄ tāgūt.¶ Preterea p aliū modū euidēter appet q̄
nedū iter articulos p̄ductā ē repugnātia māifeſta imo ip̄i
articuli ſibi inuicē aduerſant̄ vt liqdo ex ip̄oꝝ tenore ap
paret cuilibet iuētī.nā ſeptimꝰ ⁊ q̄tuor ſequētes articuli
dant̄ ad eū finē q̄ dn̄s papa tp̄e gr̄e ſciuerit ⁊ certificatus
fuerit ip̄m.H.pati defectū etatis.ſ.l.iiij.ad cū finē tēdūt q̄
de p̄dictis nulla mentio fuit fcā vt pꝫ in ĝ q2 articulus cō
tinet qđ ipſe papa decreuit q̄ nō obſtāte dcō defectu ſiue
obiectu p̄dicta gr̄a ſortiretur effectū ac de hmōi miori eta
te i dcā gr̄a mentio habita extitiſſet.exquo etiā ꝯuincit̄ q̄
an̄ hoc decretū p̄ſata gr̄a ſaltꝫ quo ad vignitatē ⁊ pſona
taꝫ nullū habebat effectuꝫ aliogn lr̄a aplica ꝯtineret iuris
errorēꝫ ſi ſuppleret qđ erat plenū cū adiectōe nō indigeat
plenitudo.vj.q.j.ſi oīa.que qdeꝫ repugnātia defectꝰ eui
dens iure.H.p̄dci colligit̄ ex tex.lr̄e queꝫ obtinuit p ſup
plemento defectus p̄ſate gr̄e de qua lr̄a ſui articuli.ſ.liij.
liiij.faciūt mentioneꝫ.naꝫ tex.ip̄ius lr̄e aplice ꝯtinet q̄ ideꝫ
defectus vr̄ ſibi p̄dcām gr̄am feciſſe auctē lr̄aꝝ ſuaꝝ ⁊ q̄
de hoc in ipſa gr̄a ex ſola ſimplicitate nulla mentio fcā eſt.
¶ Jtē ꝯtinet poſt modū impetrāteꝫ q̄ i theſauria de q̄ ſi
bi p̄uiſum fuerat ius nō hēbat ex defectu p̄dcō. ¶ Jtē q̄
ſup hoc voluit eū fauore p̄ſequi gratioſo ⁊ q̄ tam ſuis q̄
Dalphini p̄dicti ſupplicatōibꝰ inclinatus decreuit eā hr̄e
roboris firmitatē ac ſi de hmōi minoris etatis fcā mētio i
ipſa gr̄a extitiſſet.ita tn̄ q̄ illis qbꝰ erat q̄ſitū ius in re vl̄ a d
rē nullū p̄iudiciū pararet̄. ¶ Ex qbus colligit̄ primo di
ctū.H.fratri ⁊ p̄ſequi velle gratiā aplicā ſibi factā aucto
ritate

rhate lr̃aꝝ aplicaꝝ. Hĩs igit̃ ibi nõ facientibus de defectib⁹ hmõi mentionē nõ purgat̃ dictus defectus ꝑ ipſas lr̃as vt ſupra ꝓbatū eſt ⁊ poſito ꝙ due vie ſibi ꝯpeterēt ꝑ quas ſibi poſſet ꝓuidere ⁊ vna iuxta dictaꝝ formā ⁊ ꝯtinentiā lr̃aꝝ ⁊ alia qua plus habet̃ ꝓuilegij ꝗ̃ lr̃e aplice ꝯtierēt vtēdo tñ vnā formā vr̃ aliā omiſiſſe nec poſtmodū poterit variare. C. de fur. l. j. ⁊ de teſta. l. nõ codicillū. de iure delibe. l. ſancim⁹. ff. ꝙ cū eo. l. ſꝫ ſi ex pte. §. ſi. ⁊ de iure codicil. l. j. ¶ In hoc ēt ꝙ dr̃ poſtmodū impetraſſe ſibi defectū ſdicī opponere ſſupponit̃ vnū. l. ꝓbabilitas obiect⁹ ꝗ̃ nūꝗ̃ papa recipit niſi iuri ꝯueniat vt ꝑ. l. ſi qñ. C. de inoffi. teſt. ⁊ ꝺ offi. dele. c. paſtoralis. ⁊ aliud qđ docet interē illi⁹ q poſt modū ipetrauit cū alis nõ admitteret̃. vt. ff. ꝺ ap. l. nõ ſolet. ⁊ no. extra de ſen. ⁊ re iudi. c. cuꝫ bertold⁹. in fi. ꝑ Inno. ⁊ hoſti. ¶ Itē in hoc ꝙ tertio dr̃ ꝙ papa ſuis ſcrib⁹ īclinat⁹ cū fauore pſeq velit gratioſe exquo detegit̃ māifeſte ꝙ ſecus erat de iure cõi nā indubitatū eſt ꝙ vbi qđ in viā gr̃e ꝯcendit̃ qđ neceſſario ſubinfert̃ ꝙ in ꝯriū ſit ius cõe vt. ff. ad municip. l. j. C. de teſta. l. j. li. x. ergo ſubinfert̃ eidē. M. ſuppoſitū ꝑ ꝯceſſioni hmõi gr̃e ius aliqđ nõ hr̃e. ¶ Itē i hoc ꝙ dr̃ ꝙ illis q ius hñt in re vel ad rē ſiudicare nõ intēdit maniſeſte ꝯcludit̃ ꝙ in dcā teſaurariā añ ſfactā declarationē ⁊ inter dictā ipetrationē ius poterat eē acqſituꝫ vt ius de pñti hēri poſſit cū talia ſint ſdicata q̃lia ſubiecta pmittunt vt extra de ꝓui. c. ex ore. §. porro. ibi relinqt igit̃ ꝙ dñs nr̃ ius adeo illeſuꝫ ⁊ integruꝫ ſeruat ꝑ ſuā ꝓteſtationē ⁊ retētionē ꝙ ipm̃ ius ſit reſeruatuꝫ dicens ꝙ ſi i dubiuꝫ reuocaret vt. ff. de religio. ac ſumpti. fune. l. ac ſiqa. §. itē labeo. vt ſi ꝓhibēte ⁊ q. mo. pi. vel hypo. ſol. l. ſi debitor ij. rñſo. ⁊ de le. j. l. ſiqs a ſilio. ꝙ ēt ꝓꝑ defectū appellationis interpoſite ꝑ pte dñi. M. repellat̃ obiect⁹ de ſtatuto ꝓbat̃ a pte cū appellatio ſdcā in qua ꝺ ſdicto ſtatuto ſit mētio que ꝑ ſdictū ꝓcuratorē. M. dr̃ interiecta nõ ſit ſufficienter formata alſ interpoſita nec ſpecificata. quare ſm̃ ꝯſtõeꝫ vt circa dño. M. repellit̃. nec ob. ꝙ dicit̃ ꝙ pro ipſo proponit̃ qꝛ mandatū aliqđ nõ hēbat qꝛ exquo noīe ſuo fuit interpoſita ipſam ratā hr̃e potuit ⁊ ꝑinde eſt ac ſi eā interpoſuiſſet. naꝫ ratihabitio retrotrahit̃ ⁊ mãdato ꝯparat̃. vt. ff. de reg. iur. l. hoc iure. ⁊ de iudi. l. lꝫ. imo ēt ſi dñs ad reſcindēdū ſnīam ꝓlatā ꝯtra illuꝫ q ſe ꝓcuratoreꝫ ſuū fuerat mentitus appellet. nihilominus ratā hr̃e vr̃. qꝛ premiſſus nullꝰ fuit adeo ꝙ rata manebit niſi ꝑ appellõnis bñficiū reſcindat̃. vt. ff. re ra. ha. l. iij. §. falſus ꝓcurator. ¶ Cū ergo ideꝫ M. ꝓcuratorē ꝯſtituit ad ꝓſequēdū apellõneꝫ interpoſitā ꝑ pte ſua ꝯtra dcm̃. B. ⁊ ſuos ꝯceſſus nec alia ſit ꝓducta niſi ſolū illa de neceſſitate cõcludit̃ ꝙ oēs articuli impugnati debēt repelli cū ꝯſtet ꝑ pte dicti. M. appellatū vt apparet ꝑ memoratū ꝓcuratorē. ⁊ nõ appet ſic nec appellare põt ꝙ ſſati articuli ab aliq̃ appellatõe hñ formata deſcendāt. ¶ Nec ēt ob. qđ ꝓponit̃ non obſtare ꝙ intra. x. dies nec ꝙ in ſcriptis qꝛ de ꝯtrario nõ ꝯſtat. nec ꝑ dicti. B. ſ oppõnit. nõ igit̃ ꝑ dñm. M. erit ad allegatõem huius que manifeſtaꝫ turpitudinē ꝯtinet admittēdus. vt. ff. de adop. l. poſt mortē. C. de ſer. pigno. dato manu. l. ſi creditorib⁹. ⁊ de reuoca. do. l. cū ꝓficario. v. q. iij. nemine. extra de teſti. ſicut de ꝯceſſio. ꝓbē. cū ſup. ⁊ hanc qõem no. in caſu cõſili Cõp. extra de ele. vt circa ſup vbo adherētes. ſ. ꝙ ſiqs ꝑ quo adherere nõ poterat appellationi adhereat ꝙ ꝓꝑ eſſe cāū que habuit cū oꝑe ſubſecuto ſibi ſiudicat. ⁊ cū vo apparet ꝙ nõ infra. x. dies appellatū fuerit. ſicut nec etiaꝫ apparere põt cū ſit ſimpliciter negatum hoc ſolum oſtendit prefatum obiectum non afficere. ⁊ hoc eſt.

De eadeꝫ materia ad idē.

De reſcrip. ⁊ ꝓui. ⁊ ꝺ v. ſig. CCCXXVII

¶ Obmiſſa dñatis repetitõe qõnis īmediate ſupradicte qꝛ i multis allegatõib⁹ eſt recte expoſita breuiter aliqs ꝑſuaſiões adduco ꝑ q̃s maniſeſte dr̃ ꝙ ſcia dñi niſi pape talis qlis ē in articulis ꝯhēſo miniſteriū iuris ñ hꝫ nec eſſe cāū diſpēſatõis īducit. ¶ Hoc aūt ꝓbat̃ multiplici rõne.

¶ Primo ſic. Diſpēſatio eſt iuris cõis relaxatio. vt colligit̃. ff. ꝺ ꝯdi. ⁊ demõ. l. cū tatio. ⁊ ibi no. ⁊. j. q. vij. §. ꝑ tpe. ⁊ ibi plene i glo. dꝫ ergo talis receſſus a iure cõi nõ eē inconſideratus ⁊ ſine notabili cā mouētes. vt. ff. de ꝯſti. prin. l. j. rebus. ⁊ de mino. l. minor aūt magſtat⁹. ⁊. v. etiā ⁊ nõ ſolū dꝫ eē cā mouēs. ſed dꝫ exprimi eo ꝙ talis act⁹ repugnātiā iuris hꝫ. vt. ff. de appel. ſciēdū. ⁊ de trãſac. cū hi. §. ſi ꝑtor. ⁊ ſi dꝫ eſſe notabilis cā mouēs. ⁊ nõ repiat̃ expſſa ꝑ obmiſſa habet̃ ex toto. vt. ff. de iniur. itē apud labeonē. §. ait ꝑtor. ⁊ de lib. ⁊ poſthu. ꝯmodiſſime. ⁊ ſol. ma. ſi vo negociū. §. ꝺ viro. ¶ Scđo hec diſpēſatio ad quā ꝓbādā articulis dirigit̃ non ē expſſa aut tacita q̃ſi a lege ſubintellecta expſſa nõ qꝛ eſt vbis explicita. vt. ff. de v. ob. qcqđ aſtringēde tacita q̃ſi ꝑ legē ſubintellecta nõ. qꝛ cū diſpēſatio verſet̃ ſup eo qđ de ſe ē ꝯtra ius cõe ⁊ ad hmõi ꝯiecturas legū ſicuti nõ trahunt̃ vt colligit̃ ex ſolõne duaꝝ legū q̃ ſimul cõtradicere vident̃. ff. de leg. iij. vxor. §. j. ⁊ de leg. j. talis ſcriptura. ⁊ ibi no. ¶ Tertio ſic qꝛ nõ adimit cū adimere poſſit dare vr̃. ff. de le. j. qdā teſtõ. ⁊. de le. iij. l. j. §. ſciēduꝫ. Sꝫ hec debēt itelligi niſi aliqs defect⁹ ꝓcedat q diſpēſatõe teſtatoꝝ indigeat pone eni ꝙ legatari⁹ fact⁹ ē inimic⁹ teſtõris reuocatū ē legatū iuris diſpõne. vt. ff. ꝺ adi. ⁊ trãſſe. leg. l. iij. §. vl. ⁊ de his qb⁹ vt indig. l. ſi inimicitie. ſꝫ pone ꝙ poſt inimicitias teſtõr ꝯdidit codicillos ⁊ potuit legatario inimico facto ⁊ ſic legato priuato legatū adimere nec adimit nūqđ cū eo diſpēſaſſe vr̃ certe non. Exquo colligit̃ ꝙ taciturnitas ſicta ei actui vr̃ diſpēſatõeꝫ īducere ⁊ niſi expſſe ſcā ſit diſpēſatione nequāꝗ̃ īducit. vt hec legunt̃. ff. ꝺ adimē. ⁊ trãſſe. leg. l. filio. §. vlt. ¶ Quare ꝯſuetudo pape eſt dū vult diſpēſare ꝙ dicit nõ obſtãte ⁊c. talis ēt ꝯſuetudo eſt attēdēda. vt. ff. de legi. l. ſi hu⁹ plurimū. §. ſi. ⁊ de teſta. here dem palā. §. ſꝫ ſi nõ notā. Si ergo hãc ꝯſuetudinē nõ ſuat diſpēſare non vr̃. ar. ff. de le. ij. luci⁹. ⁊. l. ij. §. luci⁹. Nec eni vr̃ voluiſſe diſpēſare q diſpēſatõis vel equipollēter nullā mētionē fecit. ar. ff. de leg. iij. l. liberto. §. largi⁹ ibi cuꝫ teſtõ nullo exigēte ſatiſdatiõis cõmemoratio ſiat ⁊c. Juxta illđ legale nā quē ille nõ dedit tutorē voluiſſe tutelā ſiliꝫ adminiſtrare dicere nõ poſſumus ⁊c. vt. ff. de excu. tut. l. ex his appet. ¶ Quinto ⁊ vltio ꝓbat̃ ſic. legitimatio alicui⁹ rei ſua natura nõ legitimet̃ ſꝫ aliquo adminiculo extrinſecus ſdigēte nõ īducit̃ ꝑ ſciaꝫ pñtiū ei⁹ q lrimare põt ſꝫ opꝫ eū in legitimādo expſſe loq vt dicit̃ ꝺ tutore legitimāte ꝯtractū q celebrat̃ cū pupillo. nõ enim ſufficit eū ſſentē eſſe ⁊ ſcire ſed eū loq opꝫ. vt. ff. de auc. tu. l. iij. ⁊ ibi no. Cū ergo diſpēſatio ſit legitimatio q̃dā non inducet̃ ex ſola ſcia ſed expſſa diſpēſantis loquela. Ex ſdictis itaqꝫ pꝫ ꝙ articuli ſolā ſciaꝫ dñi niſi pape circa minorē etatē dicti. M. ꝯtinentur ⁊ tanꝗ̃ impertinentes ſunt merito repellendi. ⁊ hoc eſt.

De eadeꝫ materia ad idē.

De ꝓui. ⁊ ꝺ app. CCCXXVIII

¶ Ad idē primo in his q̃ ſunt ꝯtra ꝯcilia gnālia. extra de elec. c. cū in cūctis. §. īferiora. ⁊. c. cū dilect⁹. in glo. ordinaria opꝫ ꝙ expſſe caueat̃ non obſtãte ꝯcilio gnāli. extra de capel. mo. c. ex pte. nec ibi ſcia pape ſufficit. ¶ Itē certū eſt ꝙ lꝫ iure cõi qlibꝫ papa ſit ſolut⁹ hñ tñ illo vti vult. vt. l. digna vox. C. de leg. ff. co. ꝓnceps. ⁊ oēꝫ diſpēſationē hꝫ ſcedere aliq̃lis cāe cognitio. C. de his q ve. eta. ſpe. l. ij. xix. di. romāoꝝ. j. q. vij. §. niſi rigor. ꝺ elec. lꝫ canõ i ſi. de ꝓbē. c. ꝺ multa in ſi. de eta. ⁊ q̃li. c. ij. li. vj. ff. de i ius vo. libert⁹ cū ſi. Cū ergo ſi nõ det̃ aliquoi nõ ꝓcedit articulus eū talis dari dēat q ꝓbet⁹ vt ponit̃ releuet ptē ponētē. vt extra ꝺ cle. excõ. c. ꝓpoſuit. C. de ꝓba. ad ꝓbõnē hoc vr̃ expſſum. extra de priuile. c. cū olim eſſem circa ſi. ibi tāꝗ̃ nõ legat̃ ad oſculū admiſit ⁊c. ⁊ loqt̃ in papa. ⁊ hoc expſſe dicit lucerna iuris. Inno. ſup vbo oſculū cū dicit illud vez ſi cāe cognitõe ſcedēte admiſit eū ad oſculū papa alias nõ. Itē ſimilis rõ nā qlibet epi pñt diſpēſare ⁊ nõ ſufficit ſcia imo opꝫ ꝙ ſcedāt cāe que faciūt ſſumi diſpēſationē. i. cāe cognitio. vt extra de filijs ꝓbi. c. veniēs i gl. ignorare ibi aliꝫ

q

dicūt ſecuti⁹.⁊ ſic fieri ↄſueuit. ¶ Idē ī dño nr̄o quo ad
illa q̄ ſunt ſibi reſeruata qꝛ lꝫ ſit ſolut⁹ canonib⁹ ⁊ legib⁹ vt
dixi ſm̄ ea viuere vult: vt.C.de teſt.ex imꝑfecto ⁊ ſcā ſua
ſm̄ iura vr̄ facere niſi expreſſe ↄtrariū dec̄ qḋ nō datur h̄.
nō enī ē veriſile ꝙ vno v̄bo ipſe velit iura cōia tollere vel
ↄtra ea diſponere niſi exp̄ſſe hoc dicat.⁊ hoc ē ꝙ dicit lex
exp̄ſſe loquēs ī p̄ncipe:vt.ff.de excu.tu.l.idē iulia.ibi alte
rutrū l̄rīs ſignificandis ⁊c̄.p hoc qꝛ ſicut diſpō dñi nīſi lo
co legis habet̄ ſi hoc aīo diſpenſat ſic ⁊ teſtātis.vt in auc̄.
de nup.§.diſponat.tñ ſi aliqḋ diſponat ↄtra p̄mā diſpōnē
vallatā v̄bis derogatorijs opꝫ ꝙ exp̄mat ad hoc vt valeat
ſic ī ꝓpoſito cū ſtatuta p ↄcilīū gnāle videant̄ vallata v̄bis
derogatorijs effectualr̄.vt.c.ex p̄te alle.extra de app.mo.
ff.de le.iij.ſiqs ī p̄n.C.de teſt.auc̄.hoc iter liberos.Nō.n.
eēt ↄueniēs ꝙ vallata fortiori vinculo.ſ.ↄcilij generalis ſic
de facili tollerent̄ ſicut alia q̄ nō ſunt tāto vinculo robora
ta.⁊ iō ab emptōe q̄ roborata ⁊ ſola ↄſenſu ⁊ diſſenſu ī cō
trariū diſcedit̄ oīno.nū aūt ab illa q̄ traditiōe ē vallata qꝛ
illa fortiori vinculo ē ligata niſi in ↄtrariū retraditio ſubſe
quat̄:vt.ff.de pac.l.ab emptore.ꝺ reg.iur.nil tā naturale.
¶ Itē ſi attēdat̄ forma articuli ſup hoc dati vr̄ oīno inha
bilis exp̄ſſe ↄtra iura.dr̄ nāqꝫ ibi ꝙ dño nr̄o fuit oſtēſus ⁊
ꝙ ſibi minor ex aſpectu corpis appebat.⁊ ꝙ certificat⁹ ⁊c̄.
¶ Iſte enī modus ꝓbādi ē hodie a iure reprobat⁹.vt in
ſi.g.mo.tu.ſi.circa p̄n.vel ſaltē nō ꝓbat ſꝫ inducit quādā
ꝓſumptionē ſcīe ſallacē tñ vt ī plurib⁹.l.vt.ff.ꝺ mino.l.mi
nor.xxv.an.ex aſpectu.⁊ ibi no.⁊ ꝙ dr̄ certificat̄ ⁊c̄.Intel
ligi oꝫ mō iā.d.l.p aſpectū cū non det aliū modū certificā
di.⁊ qꝛ q̄ in p̄cedētib⁹ dicunt̄ ⁊c̄.vt.ff.ꝺ v̄.ob.l.itia.§.idē
ridet. ¶ Itē ꝙ neceſſaria fuiſſet ſcriptura in diſpēſatiōe
ipſa ſi diſpēſatū fuiſſet ꝙ tñ nō ē veꝝ ſic qꝛ articulus ī quo
nō ſit de ſcriptura nec diſpēſatōe aliq̄ mētio ſꝫ de ſola ſcīa
mioris etatis nō ꝓcedit qm̄ nō nudo ↄſenſu ſꝫ actu ſolēni
talia ſiūt.C.de emā.libe.l.nō nudo. ¶ Itē qꝛ vbi ē ipari
tas pſonaꝝ mr̄imoniū ↄtrahētiū nil vꝫ.vt ī auc̄.vt liberti ꝺ
cetero.§.libertū.vj.col.ergo idē mō ī iſto ſpāli vicio quo
ligat̄ eccl'a ſuo mō qꝛ ſi nō īteruenerit ſcriptura faciēs mē
tionē de iſta īparitate q̄ p̄uenerit ex defectu etatis nō vꝫ ⁊
ſi dicat̄.īteruenit ſcriptura ſup gr̄a.ſicut ibi ſup mr̄imōio
non ſufficit niſi ↄſtaret p ſcripturā de īparietate pſone ſm̄
veꝝ itellectū ipſi⁹.§.allegati.⁊ qꝛ dicebat iter talē nobilē ⁊
talē libertū ⁊c̄.alr̄ nō eēt qb⁹ p ↄfectionē iſtrī valēt ꝓuide
re exp̄ſſe.C.de dōa.l.data.In iſtis piculoſis ſcriptura req
rit̄:vt.C.de mā.prin.l.vnica. ¶ Preterea ſtilus curie eſt
attēdēdus.īmꝫ tātō ēt ꝙ l̄ra reputet̄ falſa ī q̄ ſtilus ⁊ ↄſuet⁹
mod⁹ ſcribēdi nō extitit obſeruat⁹.Stilus aūt ē ꝙ qñ dñs
nr̄ diſpēſat cū aliquo ꝙ exp̄ſſe hoc dicat.⁊ ꝙ ēt ſiat l̄ra de
hoc qḋ nō ē in ꝓpoſito ꝓbat̄ de crīe falſi.c.q̄ꝛ graui.extra
de ↄſir.vtil.vel inuti.c.porrecta.⁊.C.de diuer.reſcrip.l.ſa
cri affect⁹.Vſus ēt ⁊ ↄſuetudo ipſius dñi nr̄i ꝙ dr̄ diſpē
ſaſſe tacite pp ſcīaꝫ etatis quā dicūt p̄ceſſiſſe dꝫ attēdi ꝙ ñ
de facili diſpēſat nec ex abrupto ſꝫ pēſatis meritꝫ ſup hoc
ſupplicātis ⁊ alijs pēſandis qua ſit l̄ra.⁊ p hoc facit.ff.de
leg.j.l.ſi ſu⁹ pluriū in ſi.de v̄ ſu.ꝙ ſemiſſes.de pa.l.vniuer
ſoꝝ.⁊ de leg.iij.liberoꝝ.§.ꝙ cū caſſius. ¶ Itē vr̄ exp̄ſſum
ꝙ ī diſpēſatiōe ſcriptura regrat̄.extra de offi.archi.c.ordi
narij.Itē hoc innuit exp̄ſſe.dicit enī ꝙ vbi p̄nceps diſpē
ſat cū aliq̄ alr̄ de ſe inhabili ad mr̄imōiū ↄtrahēdū vt poſ
ſit mr̄imoniū ↄtrahere opꝫ ꝙ ſup hoc materia legitīa ſeu
diſpēſatio pri⁹ ſacros affat⁹ obtineat qḋ nihil aliud ē q̄ꝫ re
ſcriptū ipiale vt ē exp̄ſſuꝫ ī tex.⁊ glo.C.de diuer.reſcrip.l.
ſacri affatus.Poſtq̄ꝫ pōt libere ↄtrahere ꝺ talib⁹ ſup hoc
interuenientib⁹ inſtrīs. Sic ē dicēdū ī caſu iſto ꝙ lꝫ īterue
nerit ſcriptura ſup gr̄a ꝙ nō ſufficiat vbi ēt ſup diſpēſatio
ne īteruenerit.vt ꝓbat̄.C.de nup.l.qui piculis.§.p̄ſentis.
¶ Ex oīb⁹ ergo iſtis vr̄ clare ſcripturā neceſſariā que nō
fuit ſup diſpēſatione adhibita.⁊ merito qꝛ nec diſpēſatio
tūc ↄceſſa tacite vel exp̄ſſe.ſic ꝙ ēt ſi interuenit ꝙ tñ negat̄
nullā exñti ſ pōt hr̄e illa diſpēſatio tacita quā dicūt inter
ueniſſe cū ſcriptura fuerit obmiſſa q̄ vr̄ neceſſaria. Sicut
enī ↄtract⁹ oꝫ ī ſcriptis fieri qꝛ niſi prius ſit ſcā ſcriptura.⁊
in mūdā redacta nō hꝫ effectū:vt.C.ꝺ fide iſtru.l.ↄtract⁹.
¶ Itē nō ↄcludit articulus neceſſario ſciuit eū minorē ⁊
ↄtulit.ergo ſecū diſpenſauit ſicqꝫ nō ꝓcedit.vt.ſ.allegati
eſt qꝛ pōt eē ꝙ minor ↄtulit forte ad īportunitatē petētis ⁊
tñ noluit diſpēſare.ff.de ſtatu ho.qui ibi.qꝛ nō annis.⁊ de
acti.⁊ ob.qꝛ nō ſolū cū.C.de peti.hono.l.j.li.x. ¶ Et ſi di
cas imo exquo ſciēter talis ↄtulit oīa cū ea agere ⁊c.vt.ff.
de re iudi.qḋ ↄſulebat.⁊ ꝺ bo.poſ.l.ſu⁹.extra de offi.de
leg.paſtoralis.§.p̄terea.Nū ob.pṫo qꝛ ibi nō agit̄ ꝺ tāto
p̄iudicio ſicut hic qꝛ illa iura loquūtur qñ videbant̄ ſa
piētes vt tātā dignitateꝫ tractarēt.C.qui teſta.fa.poſ.l.ſi.
Et iō ſi quīqꝫ minor.xxv.annis pp defectū aliq̄ eligat̄ ad
adminiſtrādā publicā rē adhuc pp hanc rōneꝫ ſuffragiū
nō hꝫ nec ſecū diſpēſare vr̄ adhuc.ff.de mu.⁊ ho.l.ad rē.
de decur.l.ſpurij.§.minores. ¶ Item illa iura locuꝫ hñt
vbi aliqḋ ↄfert̄ in p̄ñti.hic aūt quo ad dignitateꝫ vel pſo
natū in futuꝝ vt in plurib⁹.ll.⁊ ſi diceres diſpēſatiōem ta
cite dicerē in hoc iam valeat colatio dignitatis que alr̄ nō
valeret.vt.C.ſi eo tp̄e.extra ꝺ reſcri.li.vj. Nō aūt ꝙ ſi tp̄e
quo vacabat adhuc ſit minor ꝙ poſſit obtinet̄ ſine alia diſ
penſatiōe vt ſic reſtringat̄.de ſi.p̄ſbi.c.j.in ſi.li.vj.Nō.lꝫ
ꝙ ſi tp̄e quo vacabat adhuc ſit minor ꝙ poſſit obtinere ſi
ne alia diſpēſatiōe vt ſic reſtringat̄.de ſi.p̄ſ.c.j.in ſi.lib.vj.
ibi qḋ exorbitāte opꝫ noluit odioſuꝫ reſtringi ⁊c̄.⁊ in.c.ꝙ
dilecto.extra de ↄſangui.⁊ affi.ar.ff.de legi.qꝛ vō cū ſi.C.
de inoffi.teſta.l.qm̄. Et no.Inno.ꝙ reſtringant̄ de ele.du
dū in glo.ſnie.qꝛ forte papa p̄ſumebat ꝙ añq̄ꝫ vacaret iſte
factus eēt habilis de iure cōi.⁊ niſi alr̄ apparerēt reſtrige
ret ad p̄imū caſuꝫ. ¶ Vel clarius dico ꝙ vbi ex ꝓpoſito
dat aliqḋ certū qḋ nō poſſit hr̄e aliquā vtilitatē ex eo ſine
diſpenſatōe.poſito ꝙ tūc poſſit dici qḋ vr̄ voluiſſe vt va
leret qḋ agit vr̄ diſpēſare.tñ in cāu nr̄o aliud ē qꝛ in oī diſ
pēſatiōe hr̄e pōt effect⁹ de iure cōi ſaltim canonicatū ⁊ p̄
bēda vꝫ gr̄a.vtpote ſi pſonatus ſine cura vacaret ⁊ acce
ptaret̄ p eū vt no.Inno.extra de eta.⁊ quali.c.indecoꝝ.⁊
Cōpoſito.de elec.dudū in ſi.⁊.c.ſi eo tp̄e.⁊ de p̄bē.cū ſin
gula ſint li.vj.Cū diſpēſatio ſit reſtrigēda vt.ſ.probaui.⁊
ꝓbanda p illū q eē alle.⁊ extra.c.ij.Et ſi p̄ma vacet digni
tas imputet ſibi ſi eā acceptet.qꝛ tunc facto ſuo expiraret
gr̄a ſua.vt.C.de caſtren.pe.l.ſi.⁊.ff.ꝺ le.j.l.ſi ſic.§.ſilr̄.Itē
pꝫ manifeſte ꝙ nō intellexit tūc diſpēſare cuꝫ poſt exp̄ſſe
diſpēſet.nam p ſequētia iudicamus de aīo circa p̄cedē
tia.C.ad.l.iul.de adul.l.ſiqs.ꝺ adul.neſcitis.de reꝝ diui.
§.pauonū.Et ſi eēt qḋ nō eſt veꝝ vt.ſ.ꝓbaui tñ p nouam
videret̄ recedere ab antiq̄.ff.de acq.poſ.ſiqs añ.ad.l.fal.
fundo.⁊.l.ſi a me.Nec ob.ſi dicat̄ ꝙ l̄ra ꝓbat.ꝙ āt erat diſ
pēſatuꝫ cū dicat ꝙ ex ſola ſimplicitate fuiſſet obmiſſuꝫ tūc
q̄ſi plus ſcīm min⁹ ſcriptū.qꝛ intelligo ꝙ ſimplicitas fuit qꝛ
nō fuit petitū q̄ſi innuat ꝙ ſi fuiſſet petitū ꝙ libēter ↄceſſiſ
ſet ſꝫ exquo obmiſerūt ſibi imputēt qꝛ ſimplicitas eoꝝ nō
dꝫ alijs nocere. Nec h̄ vult papa qnimo exp̄ſſe excepit q
bus ius erat q̄ſitū ⁊ illo tp̄e q̄ſitū erat ēt ad rē ſicut erat in
caſu nr̄o. ¶ Iteꝫ l̄ra ꝓbat patēter ꝙ nō nūq̄ꝫ alr̄ diſpēſa
uit cū illo niſi nūc in iſta littera qꝛ dixiſſet alr̄.ſ.cū nos ſciē
tes temptati defectū etatis tali tp̄e cōtulimus tibi ex certa
ſcīa ⁊c.volētes nūc tecū ſup etate diſpēſare: ⁊ hoc p erro
rē nūc poni in l̄ra obmiſſum fuerit ⁊c.volumus ꝙ ſub ea
dem data iſta v̄ba ponant̄ nec oꝫ facere mētionē qn p̄iu
dicaret.⁊ forte p̄iudicaret ex h̄ oībus vel ſaltim illis q ius
ad rem nō in re q̄ſiuiſſent. ¶ Itē articuli ꝙ dant̄ ad ꝓbā
dū certā ſcīa pape nō ꝓcedūt ex eo qꝛ nō dat̄ nec ponitur
in eis tale ſcīm qḋ ſi ꝓbatū eēt inducat certā ſcīaꝫ pape cū
huius certā ſcīam oporteat ꝓbare altero de duob⁹ modis
ſ.vel ꝙ in l̄rīs pape fiat ſpālis mētio de ſcō ſup quo vr̄ ꝯ
qḋ diſpēſat̄.puta de minori etate vr̄ ꝙ ſcā mentiōe ꝺ eta
te in l̄rīs ex certa ſcīa diſpēſam⁹.vt extra de offi.dele.c.
paſtoralis.§.p̄terea.⁊ extra de p̄ben.c.ſi motu ꝓprio in ſi.
lib.vj.⁊ facit ad.c.nō pōt eo.ti. ¶ Itē qꝛ lꝫ in dictis arti
culis ↄtineat̄ ꝙ dictus iuuenis fuerat ⁊ tp̄e gr̄e ſibi facte ī
p̄ñtia

pñtia. ⁊ corã dño papa et pp hoc nõ ↄcludit̃ ꝙ ſciuerit eũ etatis minoris cũ nõ dicat̃ ꝙ aliquid dcm̃ fuerit pape de etate eius nec ꝙ ipſe dñs papa p aliqua dcã vel ſcã intelle xit eũ minoris etatis fuiſſe. ita ꝙ lꝫ ipſe iuuenis fuiſſet tunc in pñtia pape. nõ tñ corã eo intelligit̃ tũc feciſſe cũ nõ dcẽ tale ſcm̃ p'qḋ includit̃ ipm̃ aliqḋ intellexiſſe de etate dicti minoris. vt. ff. de arbi. l. diẽ. §. corã. ff. de v. ſig. l. coram. ¶ Alius articulus q dat̃ de ſtatuto eccle ꝙ nõ prius habebit ꝑbẽdã ⁊c. ⁊ depẽdẽtes ex eo cadũt manifeſte ex eo ꝙ ſunt impugnatiui puiſiõis dcĩ. B. de cãis ſuitqꝫ p ꝓcuratorẽ dñi. H. a primiori appellatũ cõtra formã. c. vt circa ⁊ ↄtra formã. c. ꝓcuratoris eo. ti. li. vj. ⁊ ſi dicat̃ nãqḋ ꝓcurator ſcit ꝙ ſcm̃ ipſius nõ potuit ꝑiudicare dño. dicẽdo ꝙ imo ↄſtat per trãſcriptũ manu publica ꝙ magnã ꝑſumptionẽ fecit. vt. ff. de iureiu. in fraudẽ. §. neqꝫ ⁊ ibi gl. or. ꝯ hoc. ⁊. ff. de admi. tu. l. cirographis. ¶ Itẽ lꝫ nõ habuiſſet mãdatũ tñ exquo noĩe ſuo appellauit ipſeqꝫ poſt ratificauit ↄſtituẽdo ꝓcuratorẽ ad ꝓſequẽdũ appellatõem ꝓdictã. vt. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falſis. ⁊ l. nõ tm̃. C. ꝺ filioſa. l. cũ teſta. li. xj. ff. de euic. qḋã ex pte. ⁊ trahat̃ retro ⁊ ↄparetur mãdato. vt. C. ad mace. l. fi. ff. de ſo. l. iij. ¶ Si dicat̃ ſi valere ratificationẽ eo ꝙ nõ ſcã debito mõ. vt. ff. rem ra. ha. l. ꝓcurator. de offi. ꝓcõ. l. obſeruare in fi. vel qꝛ nullã ẽ ⁊c. vt. ff. de reg. iur. ꝙ ab initio. Et p hoc. l. expreſſe vr̃ loquẽs in ratihabitiõe. ff. de his q no. infa. l. qḋ ergo in pri. Dicẽdũ ẽ ꝙ lꝫ nõ valeat ratihabitio quo ad vtilitatẽ vl̃ fauorem ratificãtis exquo peccatũ ẽ i forma vel materia vt eſt dcm̃ tñ in ꝑiudiciũ ratificãtis hñ vꝫ ſicut ſi dolus ↄctui hñficij dedit cãm dedit nullus eſt ↄtractus. verũ in doli odiũ ⁊ fauorẽ alteri'. ⁊ iõ ſi aliqs q nõ adhibuit dolũ vult ꝙ hẽat opꝯe valebit. ff. de dolo eleganter iuxta pri. ibi in gl. ſup v̄bo nullã. ¶ Itẽ ſiqs renũciet intẽpeſtiue ſocietati lꝫ ſi valeat in ꝑiudiciũ ↄtract' tñ tꝫ in ſui ꝑiudiciũ. ff. pro ſocio. l. actiõe. §. videamus. ff. de ſui. ruſt. ꝑdio. l. p fundũ. ſic ſoluũt doctores cũ dr̃ ꝙ ↄtra ius ẽ ergo p iſecto dꝫ hẽri. verũ eſt quo ad effectũ iuris. ſꝫ ſi in ꝑiudiciũ delictũ ↄmitteret nõ hr̃ p infecto. imo pro ſcõ. C. de legi. l. non dubiũ cũ ibi no. tñ adhuc vr̃ remanere. l. allegata in ↄtrariũ. ff. de his q no. infa. Rñdeo ꝙ illa. l. ſe limitat in ponẽdo penã illis q i initio ↄſeruãt tñ nõ vult ſe extẽdi ad alios q poſtea ratificãt. ⁊ ẽ ſpãle ẽt. vt ibi no. gl. ⁊ nõ ꝑt eẽ ne pena infamie q̃ ẽ odioſa extẽdat̃. vt. ff. de penis interꝑt. ⁊ l. ſi ꝑſeo. ⁊ de ſuſpec. tu. l. nec. n. ¶ Itẽ ↄſtat ꝙ cõſtitutio ⁊ pena ↄſtitutiõis vt circa. ita hꝫ locũ in adherẽte appellõni ſicẽ in appellãte ſꝫ ſi aliqs in appellatõe adheſerit poſt decẽ dies lꝫ adheſio nõ valeat vt ſibi ꝓſit tñ ſi appellatio cui adheſit ſit mala. hñ vꝫ adheſio vt ſibi obſit ⁊ pena ↄſtituta aſtringit̃. ita no. in. d. c. vt circa. in gl. do. Io. and. q̃ incipit ſingl̃r. §. ſꝫ q̃ro. ¶ Nõ ob. C. ſi mãcipium ita fuerit a. l. ea qdẽ. qꝛ ibi ſe referebãt ↄtrahẽtes ad hñficiũ iuris non ad ſcm̃. vt. ff. de ſer. expor. l. ſi ſuus ea lege. aliõ icidit in penã irregularitatꝫ qui cõtra facit de ſcõ lꝫ de iure nõ hẽat effectũ. C. de trãſ. l. vbi pactũ. cũ ibi no. ¶ Itẽ nõ ob. de ver. ob. l. ſtipulatio iſta. §. q̃ſitũ. qꝛ hec eſt ibi ꝑter ſpãlem nãm illi' ſtipulationis q̃ ſe refert ad ius tm̃. vt eo. l. § hi q. Et hoc tenꝫ expꝛſſe Archi. de ap. c. j. ſup v̄bo de parũ lib. vj. Et Cõpo. extra de cle. c. ſtatuim'. circa fi. tertie col. ⁊ eſt gl. or. C. de rei v́. l. mrĩmoniũ. ſup v̄bo nõ ꝓhibẽs. vbi dr̃ ꝙ vendicationem rei mee factã ab alio nõ noĩe meo nõ poſſum ratificare. verũ eſt quo ad cõmodũ meũ. ſꝫ in ꝑiudiciũ ſic qꝛ ſi poſſum rẽ meaꝫ petere. ſic in ꝓpoſito ⁊ iſte qui alle. turpitudinem ſuam ⁊ qꝛ ↄtra ſcm̃ ſuũ. i. ratihabitionem vult venire. C. de cõi ſer. mãu. ſi creditorib'. ff. de le. j. ſi ſu' plurẽ. ꝺ adop. ſi poſt mortẽ extra de dona. inter dilectos. ⁊ de elec. c. cuꝫ in cũctis de cle. ꝓiu. diuerſis fallatijs.

De eadẽ materia ad idez.

in ↄtrariũ. De priuil. ⁊ de reſcrip. ⁊ de ꝓcur. ⁊ de appel. ⁊ de v. ſig. ⁊ de ↄſeſſio. CCCXXIX

¶ Hos allegatiões rõnes defenſiões dat magr̃ And. de tignano ꝓcurator ⁊ ꝓcuſſio noĩe reuerẽdi viri dñi Henrici dalphini theſaurarij Rothomageñ. ad iformationẽ veſtrã reuerẽdiſſime pr̃ miſeratiõe diuina tituli ſcẽ Priſce ꝑbiter cardinalis. Et p'mo ait. Clare patẽt dicẽda pono me i iſtis pũctis. ¶ Primo an dñs papa videat̃ cũ dño. H. diſpẽſaſſe in etate vt hr̃e poſſit dignitatẽ ⁊ ꝑſonatũ qḋ hr̃e nõ poterat ſine diſpẽſatõe p ea q̃ actualr̃ i ſuis articulis dant̃ ⁊ p l̃ras ſue gr̃e. ¶ Scḋs pũct' ẽ an appellũ iterpoſito a magro andrea q ſe dicit ꝓcuſez illius q hꝫ certã formã limitatã deducat negociũ ad curiã vel nõ. ¶ Tertius pũct' ẽ an p ꝓcuſez ſcm̃ p dñz. H. ad ꝓſequẽdũ quãcũqꝫ appellõnẽ q̃ eẽt iterpoſita ex pte ſua ↄtra dñz. B. videat̃ hr̃e ratã illã appellõnẽ q̃ dr̃ iterpoſita ⁊ male p dcm̃ magrm. B. an nõ. ¶ Quart' pũct' ẽ an p ſcḋas l̃ras dñi pape ꝑſtatus. d. H. videat̃ habilitat' ⁊ ↄſtet ꝙ intẽtio pape fuerit diſpẽſare cũ eo i etate ꝑinde ac ſi i primis l̃ris expꝛſſis v̄bis diſpẽſaſſet. ¶ Quint' pũctus ẽ an teneat̃ rñdere ꝯs aduerſa poſitõib' dicti dñi. H. ¶ Et ſup pmo pũcto certo certius de iure põt oſtẽdi ꝙ p ea q̃ dant̃ p pte dñi. H. ſ. ꝙ. d. B. auia ſua erat i pñtia pape apud ſcm̃ Vincẽ apud Lugdoñ. qñ dñs papa fecit dictã grãz dcõ. H. Datur etiã i ſeptio articulo ꝙ dictus. H. erat mior erat octo annis ⁊ ꝙ dñs papa ſciebat ꝙ ſcire poterat eũ eẽ minorẽ. Dat̃ ẽt octau' articul' ꝙ papa certificat' fuit p dictã dñaz ⁊ p alios milites ⁊ familiares q erãt tũc ibi ꝙ dñs. H. minor erat ⁊ ꝙ p aſpectũ corpis appebat minor ⁊ ꝙ dcã dña tenebat eũ corã papa ⁊ ꝙ papa ſciẽs ipꝫ minorẽ ⁊ pati defectũ. ⁊ ex certa ſcia ſibi ↄtulit dictã grãz p q̃ oĩa ſic articulata ponit̃ tale ſcm̃ p qḋ appet ipm̃ diſpẽſaſſe ſecũ ⁊ ad h̄ ꝓbãdũ ꝙ papa ſecũ diſpẽſauit. pono ꝙ papa certiorat'. ⁊ ſciẽs ipm̃ minorẽ dictã grãz ↄtulit ſꝫ ipſe mõ ſcie pape ſic ↄdẽdi ꝓbat̃ duob' modis vel viſu vel auditu. ⁊ vtrũqꝫ ꝓbat̃ hic h̄ iõ ꝓbat̃. qꝛ papa certiorat' p dictã dñaz ⁊ alios ꝙ mior erat qꝛ audiuit dici ꝙ minor erat. ⁊ go certificat̃ p auditũ ⁊ efficit̃ ſciẽs. nã iura dicũt ꝙ illud dicim' ſcire qḋ ab alijs audiuim'. xxij. q. v. hec vr̃. vbi tradit̃ qḋ dicit̃ go ſciẽs ⁊ ↄſci' qꝛ aut vidit aut ↄſci' fuit ⁊ aliquo mõ cognouit aut oculus ſuus ↄſpexit aut fuit ſibi iudicatũ p v̄ba. qꝛ iſtis duob' mõis põt go eẽ ſciẽs ⁊ ↄſci' vt p dictũ. ⁊ p v̄ba poſita in articulis recte appet qḋ papa ſciuit eũ minorẽ p aſpectũ corpis. nã ponit̃ qḋ auia tenebat eũ añ papã ⁊ qḋ papa videbat eũ ⁊ qḋ dcm̃ fuit pape ꝙ minor erat q̃ ꝓbatio p aſpectũ corpis i etate ſufficiat: vt. ff. ꝺ mino. l. minor. xxv. ãnis. ¶ Preterea dr̃ i iure ↄſtõnẽ ꝓprie v̄itatis ꝑceptã i mẽte tenere. vt not. ff. de aq̃ plu. ar. l. in ſũma. § labeo ait. ¶ Preterea lex dicit qḋ ſcire go dr̃. quocũqꝫ mõ go ſciuerit ſiue nũciatõe v̄bali ſiue l̃ris ſiue edictis fuerit denũciatũ: vt. ff. de peti. hr̃. l. itẽ veniũ. §. petitã. ¶ Preterea iura faciũt dr̃iaz iter ſcire ⁊ credere. qꝛ ſcire ẽ veritatẽ rei hr̃e. Credere ẽ p ꝑſumptõis ↄiecturari. vt hec legunt̃. extra de ſen. excõ. c. inq̃ſitiõis. ¶ Preterea dr̃ i articulo qḋ papa fuit certificat' p aſpectũ corpis ⁊ viſum ⁊ p auditũ ⁊ cert' go dr̃ quoquomõ ſit cert'. vel p viſuz p aliã demonſtrationẽ p quã qḋ reddat̃ certũ: vt. ff. ſi cer. pe. l. certi. de v. ob. l. ſtipl̃õnũ q̃dã certe. ¶ Preterea qḋ papa ſciuerit eũ miorẽ ponit̃ i articulis qḋ eũ vidit i miori etate ⁊ in q̃ mior appebat ſꝫ nulla ẽ maior ꝓbõ q̃ꝫ q̃ ſit p viſuz vt i. ſi ↄc. de grad. § hacten' iure. Si ergo papa ſciuit euꝫ minorẽ p aſpectũ ⁊ p dcm̃ alioꝝ ⁊ qꝛ notũ hẽbat ⁊ ſibi ↄtulit tale hñficiũ qḋ de iure cõi hr̃e nõ poterat vr̃ ↄceſſiſſe vt illõ hñficiũ nõ obſtãte defectu etatis qꝛ ſcia inducit̃ ↄſenſuꝫ. ff. de aq̃ plu. ar. l. labeo. ⁊ l. itẽ q̃rit̃. § q ipleto. C. ꝺ edifi. priua. l. iij. p totũ. ⁊ eo ipſo ꝙ ipꝫ nõ repulit a dignitate quã papa ſciebat eũ hr̃e nõ poſſe ipꝫ habilitauit vt hr̃e poſſet ⁊ reputauit eũ dignũ. Si ergo dignũ eũ reputauit. facrilegij iſtar ẽ eũ reputare dignũ. Si ergo ↄſtat ipꝫ ſciuiſſe ipꝫ eẽ miorẽ ⁊ certiorat' ſup hoc ⁊ notã hẽbat ſcã nobilitatẽ ⁊ etatẽ ipſius certo cert' eſt qḋ ſecũ diſpẽſauit ↄferẽdo ſibi ſcienter hñficiũ ꝙ de iure cõi ſciebat eũ hr̃e nõ poſſe. Preterea vl deo in epõ. ⁊ in caplo q ſine ↄparatione ẽ papa minor ⁊ q

dicūt ſecuri⁹.⁊ ſic fieri ꝯſueuit. ¶ Idē ī dño nr̄o quo ad
illa q̄ ſunt ſibi reſeruata qꝛ lꝫ ſit ſolut⁹ canonib⁹ ⁊ legib⁹ vt
dicit ſm̄ ea viuere vult: vt. C. de teſt. ex īpfecto ⁊ ſcā ſua
ſm̄ iura vr̄ ſacere niſi expreſſe ꝯtrariū dec̄ qḋ nū datur h̄.
nō enī ē veriſile. ꝙ vno v̄bo ipſe velit iura cōia tollere vel
ꝯtra ea diſponere niſi exp̄ſſe hoc dicat. ⁊ hoc ē ꝙ dicit lex
exp̄ſſe loquēs ī p̄ncipe: vt. ff. de excu. tu. l. idē iulia. ibi alte
rutrū lr̄is ſignificandis ⁊c̄. ꝑ hoc qꝛ ſicut diſpō dñi nr̄i lo
co legis habeꝭ ſi hoc alr̄ diſpenſat ſic ⁊ teſtātis. vt in auc̄.
de nup. §. diſponat. tñ ſi aliqḋ diſponat ꝯtra p̄mā diſpōnē
vallatā v̄bis derogatorijs opꝫ ꝙ exp̄mat ad hoc vt valeat
ſic ī ꝓpoſito cū ſtatuta ꝑ ꝯciliū gn̄lle videanꝭ vallata v̄bis
derogatorijs effectualr̄. vt. c. ex pte alle. extra de app. no.
ff. de le. iij. ſi qs ī p̄n. C. de teſt. auc̄. hoc īter liberos. Nō. n.
eēt ꝯueniēs ꝙ vallata fortiori vinculo. ſ. ꝯcilij generalis ſic
de facili tollerenꝭ ſicut alia q̄ nō ſunt tāto vinculo robora
ta. ⁊ iō ab emptōe q̄ roborata ⁊ ſola ꝯſenſu ⁊ diſſenſu ī cō
trariū diſcedit oīno. nō aūt ab illa q̄ traditiōe ē vallata qꝛ
illa fortiori vinculo ē ligata niſi in ꝯtrariū retraditio ſubſe
quaꝭ: vt. ff. de pac. l. ab emptore. ꝺ reg. iur. nil tā naturale.
¶ Itē ſi attēdaꝭ forma articuli ſup hoc dati vr̄ oīno inha
bilis exp̄ſſe ꝯtra iura. dr̄ nāqꝫ ibi ꝙ dño nr̄o fuit oſtēſus ⁊
ꝙ ſibi minor ex aſpectu corpis appebat. ⁊ ꝙ certificat⁹ ⁊c̄.
¶ Iſte enī modus ꝓbādi ē hodie a iure reprobat⁹. vt in
ſti. q. mo. tu. fi. circa p̄n. vel faltē nō ꝓbat ſꝫ inducit quādā
p̄ſumptionē ſcie fallacē tñ vt ī plurib⁹ ll. vt. ff. ꝺ mino. l. mi
nor. xxv. an. ex aſpectu. ⁊ ibi no. ⁊ ꝙ dr̄ certificaꝭ ⁊c̄. Intel
ligi dꝫ mō ſ. d. l. ꝑ aſpectū cū non det aliū modū certificā
di ⁊ qꝛ q̄ in p̄cedētib⁹ dicunꝭ ⁊c̄. vt. ff. ꝺ v. ob. l. itia. §. idē
videt. ¶ Itē ꝙ neceſſaria fuiſſet ſcriptura in diſpēſatiōe
iſta ſi diſpēſatū fuiſſet ꝙ tñ nō ē veꝝ ſic qꝛ articulus ī quo
nō fit de ſcriptura nec diſpēſatōe aliq̄ mētio ſꝫ de ſola ſcia
mīoris etatis nō ꝓcedit qm̄ nō nudo ꝯſenſu ſꝫ actu ſolēni
talia fiūt. C. de emā. libe. l. nō nudo. ¶ Itē qꝛ vbi ē ſpari
tas ꝑſonaꝝ mr̄imoniū ꝯtrahētiū nil vꝫ. vt ī auc̄. vt liberti ꝺ
cetero. §. libertū. vj. col. ergo idē mō ī iſto ſpāli vīclo quo
ligaꝭ eccl̄a ſuo mū qꝛ ſi nō īteruenerit ſcriptura faciēs mē
tionē de iſta ſparitate q̄ ꝓuenerit ex defectu etatis nō vꝫ ⁊
ſi dicaꝭ īteruenit ſcriptura ſup gr̄a. ſicut ibi ſup mr̄imōio
non ſufficit niſi ꝯſtaret ꝑ ſcripturā de ſparietate ꝑſone ſm̄
veꝝ īntellectū ipſi⁹. §. allegati. ⁊ qꝛ dicebat īter talē nobilē ⁊
talē libertū ⁊c̄. alr̄ nū eēt gh⁹ ꝑ ꝯfectionē īſtr̄i valēt ꝓuide
re exp̄ſſe. C. de dōa. l. data. In iſtis ꝑiculoſis ſcriptura req
riꝭ: vt. C. de mā. prin. l. vnica. ¶ Preterea ſtilus curie eſt
attēdēdus. inātū ēt ꝙ lr̄a reputeꝭ falſa ī q̄ ſtilus ⁊ ꝯſuet⁹
mod⁹ ſcribēdi nō extitit obſeruat⁹. Stilus aūt ē ꝙ qñ dñs
nr̄ diſpēſat cū aliquo ꝙ exp̄ſſe hoc dicat. ⁊ ꝙ ēt fiat lr̄a de
hoc qḋ nō ē in ꝓpoſito ꝓbaꝭ de crīe falſi. c. ꝙ graui. extra
de ꝯſir. vtil. vel inuti. c. porrecta. ⁊. C. de diuer. reſcrip. l. ſa
cri affect⁹. Vſus ēt ⁊ ꝯſuetudo ipſius dñi nr̄i q dr̄ diſpē
ſaſſe tacite ꝑꝑ ſciaꝫ etatis quā dicūt p̄ceſſiſſe dꝫ attēdi ꝙ ñ
de facili diſpēſat nec ex abrupto ſꝫ pēſatis meritꝫ ſup hoc
ſupplicātis ⁊ alijs pēſandis qua ſit lr̄a. ⁊ ꝑ hoc facit. ff. de
leg. j. l. ſi ſui⁹ pluriū in fi. de vſu. q ſemiſſes. de pa. l. vniuer
ſoꝝ. ⁊ de leg. iij. l. liberoꝝ. §. ꝙ cū caſſius. ¶ Itē vr̄ exp̄ſſum
ꝙ ī diſpēſatiōe ſcriptura regraꝭ. extra de offi. archi. c. ordi
narij. Itē hoc innuit exp̄ſſe. dicit enī ꝙ vbi p̄nceps diſpē
ſat cū aliq̄ alr̄ de ſe inhabili ad mr̄imōiū ꝯtrahēdū vt poſ
ſit mr̄imoniū ꝯtrahere opꝫ ꝙ ſup hoc materia legitia ſeu
diſpēſatio pri⁹ ſacros aſſat⁹ obtineat qḋ nihil aliud ē q̄ re
ſcriptū ſpiale vt ē exp̄ſſuꝫ ī tex. ⁊ glo. C. de diuer. reſcrip. l.
ſacri aſſatus. Poſtq̄ pōt libere ꝯtrahere ꝺ talib⁹ ſup hoc
interuenientib⁹ inſtr̄is. Sic ē dicēdū ī caſu iſto ꝙ lꝫ interue
nerit ſcriptura ſup gr̄a ꝙ nō ſufficiat vbi ēt ſup diſpēſatio
ne īteruenerit. vt ꝓbaꝭ. C. de nup. l. qui ꝑiculis. §. p̄ſentis.
¶ Ex oib⁹ ergo iſtis vr̄ clare ſcripturā neceſſariā que nō
fuit ſup diſpēſatione adhibita. ⁊ merito qꝛ nec diſpēſatio
tūc ꝯceſſa tacite vel exp̄ſſe. ſic ꝙ ēt ſi interuenit ꝙ tñ negaꝭ
nullā exn̄ri ꝫ pōt hr̄e illa diſpēſatio tacita quā dicūt inter
ueniſſe cū ſcriptura fuerit obmiſſa q̄ vr̄ neceſſaria. Sicut
enī ꝯtract⁹ dꝫ ī ſcriptis fieri qꝛ niſi prius ſit ſcā ſcriptura. ⁊
in mūdā redacta nō hꝫ effectū: vt. C. ꝺ fide iſtru. l. ꝯtract⁹.
¶ Itē nō ꝯcludit articulus neceſſario ſciuit cū minorē ⁊
ꝯtulit. ergo ſecū diſpenſauit ſicqꝫ nō ꝓcedit. vt. ſ. allegaui
eſt qꝛ pōt eē ꝙ minor ꝯtulit forte ad iportunitatē petētis ⁊
tñ noluit diſpēſare. ff. de ſtatu ho. q̄ri ibi. qꝛ nō annis. ⁊ de
acti. ⁊ ob. qꝛ nō ſolū cū. C. de peti. bono. l. j. li. x. ¶ Et ſi di
cas imo exquo ſciēter talia ꝯtulit oia cū ea agere ⁊c. vt. ff.
de re iudi. qdā ꝯſulebat. ⁊ ꝺ bo. poſ. l. ſu⁹. extra de offi. de
leg. paſtoralis. §. p̄terea. Nō ob. p̄io qꝛ ibi nō agiꝭ ꝺ tāto
p̄iudicio ſicut hic qꝛ illa iura loquūtur qñ videbanꝭ ſa
piētes vt tātā dignitateꝫ tractarēt. C. qui teſta. fa. poſ. l. ſi.
Et iō ſi qñqꝫ minor. xxv. annis ꝑꝑ defectū aliqñ eligaꝭ ad
adminiſtrādā publicā rē adhuc ꝑꝑ hanc rōneꝫ ſuffragiū
nō hꝫ nec ſecū diſpēſare vr̄ adhuc. ff. de mu. ⁊ ho. l. ad rē.
de decur. l. ſpurij. §. minores. ¶ Item illa iura locuꝫ hn̄t
vbi aliqḋ ꝯfert in p̄nti. hic aūt quo ad dignitateꝫ vel ꝑſo
natū in futuꝝ vt in plurib⁹ ll. ⁊ ſi diceres diſpēſatiōem ta
cite dicerē in hoc iam valeat colatio dignitatis que alr̄ nō
valeret. vt. C. ſi eo tp̄e. extra ꝺ reſcri. li. vj. Nō aūt ꝙ ſi tp̄e
quo vacabat adhuc ſit minor ꝙ poſſit obtineꝭ ſine alia diſ
penſatiōe vt ſic reſtringaꝭ. de ſi. p̄ſbi. c. j. in ſi. li. vj. Not. ēt
ꝙ ſi tp̄e quo vacabat adhuc ſit minor ꝙ poſſit obtinere ſi
ne alia diſpēſatiōe vt ſic reſtringaꝭ. de ſi. p̄ſ. c. j. in ſi. lib. vj.
ibi qḋ exorbitāte opꝫ noluit odioſuꝫ reſtringi ⁊c̄. ⁊ in. c. ꝙ
dilecto. extra de ꝯſangui. ⁊ affi. ar. ff. de legi. qꝛ v̄o cū ſi. C.
de inoffi. teſta. ⁊. q̄ñ. Et no. Inno. ꝙ reſtringanꝭ de ele. du
dū in glo. fi̇nie. qꝛ forte papa p̄ſumebat ꝙ añq̄ vacaret iſte
factus eēt habilis de iure cōi. ⁊ niſi alr̄ appareret reſtrige
ret ad primū caſuꝫ. ¶ Vel clarius dico ꝙ vbi ex ꝓpoſito
dat aliqḋ certū qḋ nō poſſit hr̄e aliquā vtilitatē ex eo ſine
diſpenſatōe. poſito ꝙ tūc poſſit dici qḋ vr̄ voluiſſe vt va
leret qḋ agit vr̄ diſpēſare. tñ in cāu nr̄o aliud ē qꝛ in oī diſ
pēſatiōe hr̄e pōt effect⁹ de iure cōi ſaltim canonicatu ⁊ p̄
bēda vꝫ gr̄a. vtpote ſi ꝑſonatus ſine cura vacaret ⁊ acce
ptareꭉ ꝑ eū vt no. Inno. extra de eta. ⁊ quali. c. indecoꝝ. ⁊
Copoſto. de elec. dudū in ſi. ⁊. c. ſi eo tp̄e. ⁊ de p̄hē. cū ſin
gula ſint li. vj. Cū diſpēſatio ſit reſtrigēda vt. ſ. probaui. ⁊
ꝓbanda ꝑ illū q eē alle. ⁊ extra. c. ij. Et ſi p̄ma vacet digni
tas imputet ſibi ſi eā acceptet. qꝛ tunc facto ſuo expiraret
gr̄a ſua. vt. C. de caſtren. pe. l. ſi. ⁊. ff. ꝺ le. j. l. ſi ſic. §. fi̇r. Itē
pꝫ manifeſte ꝙ nō intellexit tūc diſpēſare cuꝫ poſt exp̄ſſe
diſpēſet. nam ꝑ ſequētis iudicamus de alr̄o circa p̄ceden
tia. C. ad. l. iul. de adul. l. ſi qs. ꝺ adul. neſcitis. de reꝝ diui.
§. pauonū. Et ſi eēt qḋ nō eſt veꝝ vt. ſ. ꝓbaui tñ ꝑ nouam
videreꭉ recedere ab antiq̄. ff. de acq. poſ. ſi qs añ. ad. l. fal.
fundo. ⁊. l. ſi a me. Nec ob. ſi dicaꝭ ꝙ lr̄a ꝓbat. ꝙ āt erat diſ
pēſatuꝫ cū dicat ꝙ ex ſola ſimplicitate fuiſſet obmiſſuꝫ tūc
q̄ſi plus ſcm̄ min⁹ ſcriptū. qꝛ intelligo ꝙ ſimplicitas fuit qꝛ
nō fuit petitū q̄ſi innuat ꝙ ſi fuiſſet petitū ꝙ libēter ꝯceſſiſ
ſet ſꝫ exquo obmiſerūt ſibi imputēt qꝛ ſimplicitas eoꝝ nū
dꝫ alijs nocere. Nec h̄ vult papa qnimo exp̄ſſe excepit q
bus iux erat q̄ſitū ⁊ illo tp̄e q̄ſitū erat ēt ad rē ſicut erat in
caſu nr̄o. ¶ Iteꝫ lr̄a ꝓbat patēter ꝙ nū nūq̄ alr̄ diſpēſa
uit cū illo niſi nūc in iſta litera qꝛ dixiſſet alr̄. ſ. cū nos ſciē
tes temptati defectū etatis tali tp̄e cōtulimus tibi ex certa
ſcia ⁊c. volētes nūc tecū ſup etate diſpēſare: ⁊ hoc ꝑ erro
rē nūc poni in lr̄a obmiſſum fuerit ⁊c. volumus ꝙ ſub ea
dem data iſta v̄ba ponanꭉ nec oꝫ facere mētionē qn p̄iu
dicaret. ⁊ forte p̄iudicaret. ex h̄ oibus vel ſaltim illis q iux
ad rem nō in re q̄ſiuiſſent. ¶ Itē articuli ꝙ danꭉ ad ꝓbā
dū certā ſcia pape nō ꝓcedūt ex eo qꝛ nō daꭉ nec ponitur
in eis tale ſcm̄ qḋ ſi ꝓbatū eēt inducat certā ſciaꝫ pape cū
huius certā ſciam oporteat ꝓbare altero de duob⁹ modis
ſ. vel ꝙ in lr̄is pape fiat ſpālis mētio de ſcō ſup quo vr̄ ꝯ
qḋ diſpēſaꭉ. puta de minori etate vr̄ ꝙ ſcā mentiōe ꝺ eta
te in lr̄is ex certa ſcia diſpēſam⁹. vt extra de offi. deleg. c.
paſtoralis. §. p̄terea. ⁊ extra de p̄ben. c. ſi motu ꝓprio in ſi.
lib. vj. ⁊ facit ad. c. nō pōt eo. ti. ¶ Itē qꝛ lꝫ in dictis arti
culis ꝯtineaꭉ ꝙ dictus iuuenis fuerat ⁊ tp̄e gr̄e ſibi facte ī
p̄ntia

pñtia. ꝛ corã dño papa tñ ꝑ hoc nõ ↄcludit̃ ꝙ ſciuerit eũ
etatis minoris cũ nõ dicat̃ ꝙ aliquid dcm̃ fuerit pape de
etate eius nec ꝙ ipſe dñs papa ꝑ aliqua dcã vel fcã intelle
xit eũ minoris etatis fuiſſe. ita ꝙ lʒ ipſe iuuenis fuiſſet tunc
in pñtia pape nõ tñ corã eo intelligit̃ tñc feciſſe cũ nõ det̃
tale fcm̃ ꝑ qḋ includit̃ ipm̃ aliqḋ intellexiſſe de etate di/
cti minoris. vt. ff. de arbi. l. diẽ. §. corã. ff. de v̄. ſig. l. coram.
¶ Alius articulus q̄ dat̃ de ſtatuto eccle ꝙ nõ primo ha
bebit ꝓbẽdã ꝛc. ꝛ depẽdẽtes ex eo cadũt manifeſte ex eo
ꝙ ſunt impugnatiui ꝓuiſiõis dci. H. de cũis ſuitqꝫ ꝑ ꝓcu
ratorẽ dñi. H. a primiori appellatũ cõtra formã. c. vt circa
ꝛ ↄtra formã. c. ꝓcuratoris eo. ti. li. vj. ꝛ ſi dicat̃ nãqḋ ꝓcu
rator ſcit ꝙ fcm̃ ipſius nõ potuit ꝑiudicare dño. dicẽdo ꝙ
imo ↄſtat per trãſcriptũ manu publica ꝙ magnaʒ ꝑſum/
ꝑtionẽ fecit. vt. ff. de iureiu. in fraudẽ. §. neqꝫ ꝛ ibi gl. or. ꝺ
hoc. ꝛ. ff. de admi. tu. l. cirographis. ¶ Itẽ lʒ nõ habuiſſet
mãdatũ tñ ex quo noĩe ſuo appellauit ipſeqꝫ poſt ratifica
uit ↄſtituẽdo ꝓcuratorẽ ad ꝓſequẽdũ appellatõem ꝑdi/
ctã. vt. ff. rem ra. ha. l. iij. §. ſalſio. ꝛ. l. nõ tñ. C. ꝺ filioſa. l. cũ
teſta. li. xj. ff. de cuic. qdã ex pec. ꝛ trahat̃ retro ꝛ ↄparetur
mãdato. vt. C. ad mace. l. ſi. ff. de ſo. l. iij. ¶ Si dicat̃ ñ va/
lere ratificationẽ eo ꝙ nõ fcã debito mõ. vt. ff. rem ra. ha.
l. ꝓcurator. de offi. ꝓcõ. l. obſeruare in ſi. vel qꝛ nullũ ẽ ꝛc.
vt. ff. de reg. iur. ꝙ ab initio. Et ꝑ hoc. l. expreſſe vr̃ loquẽs
in ratihabitiõe. ff. de his q̄ no. infa. l. qḋ ergo in pal. Dicẽ/
dũ ẽ ꝙ lʒ nõ valeat ratihabitio quo ad vtilitatẽ vl̃ fauoreʒ
ratificãtis ex quo peccatũ ẽ ĩ forma vel materia vt eſt dcm̃
tñ in ꝑiudiciũ ratificãtis hñ vʒ ſicut ſi dolus ↄctui hñeſi/
dei cãm dedit nullus eſt ↄtractus. vez in doli odiũ ꝛ fa/
uorẽ alteri⁹. ꝛ ĩõ ſi aliqs q̄ nõ adhibuit dolũ vult ꝙ hẽat
optie valebit. ff. de dolo eleganter iuxta pri. ibi in gl. ſup v̄
ho nullã. ¶ Itẽ ſiqs renũciet intẽpeſtiue ſocietati lʒ ñ va
leat in ꝑiudiciũ ↄtract⁹ tñ tʒ in ſui ꝑiudiciũ. ff. pro ſocio. l.
actõe. §. videamus. ff. de ſui. ruſt. ꝑdio. l. ꝑ fundũ. ſic ſol/
uũt doctores cũ dr̃ ꝙ ↄtra ius ẽ ergo ꝓ iſecto dʒ hẽri. veꝝ
eſt quo ad effectũ iuris. ſʒ ſi in ꝑiudiciũ delictũ ↄmitteret̃
nõ hr̃ ꝓ infecto. imo pro fcõ. C. de legi. l. non dubiũ cũ ibi
no. tñ adhuc vr̃ remanere. l. allegata in ↄtrariũ. ff. de his q̄
no. infa. Rñdeo ꝙ illa. l. ſe limitat in ponẽdo penã illis q̄ ĩ
initio ↄſeruãt tñ nõ vult ſe extẽdi ad alios q̄ poſtea ratifi/
cãt. ꝛ ẽ ſpãle ĩt. vt ibi no. gl. ꝛ rõ ẽt eẽ ne pena infamie q̄ ẽ
odioſa extẽdat̃. vt. ff. de penis interꝑe. ꝛ. l. ſi ꝑſeo. ꝛ de ſuſ/
pec. tu. l. nec. n. ¶ Itẽ ↄſtat ꝙ cõſtitutio ꝛ pena ↄſtitutõis
vt circa. ita hʒ locũ in adherẽte appellõni ſicẽ in appellãte
ſʒ ſi aliqs in appellatõe adheſerit poſt decẽ dies lʒ adhe/
ſio nõ valeat vt ſibi ꝓſit tñ ſi appellatio cui adheſit ſit ma/
la. hũ vʒ adheſio vt ſibi obſit ꝛ pena ↄſtituta aſtringit̃. ita
no. in. d. c. vt circa. in gl. do. Jo. and. q̄ incipit ſingl̃r. §. lʒ q̄/
ro. ¶ Nõ ob. C. ſi mãcipium ita fuerit a. l. ea qdẽ. qꝛ ibi ſe
referebãt ↄtrahẽtes ad bñficiũ iuris non ad fcm̃. vt. ff. de
ſer. expor. l. ſi ſuus ea lege. alſo ĩcidit in penã irregularitaꝫ
qui cõtra facit de fcõ lʒ de iure nõ hẽat effectũ. C. de trãſ.
l. vbi pactũ. cũ ibi no. ¶ Itẽ nõ ob. de ver. ob. l. ſtipulatio
iſta. §. ꝗſitũ. qꝛ hec eſt ibi ꝑter ſpãlem nãm illi⁹ ſtipulatio/
nis q̄ ſe refert ad ius tñ. vt eo. l. § hi q̄. Et hoc tenʒ expꝛſſe
Archi. de ap. c. ſi. ſup v̄bo de parũ lib. vj. Et Cõpo. extra
de ele. c. ſtatuim⁹. circa ſi. tertie col. ꝛ eſt gl. or. C. de rei vẽ.
l. teſtimoniũ. ſup v̄bo nõ ꝓhibẽs. vbi dr̃ ꝙ vendicationeʒ
rei mee factã ab alio nõ noĩe meo nõ poſſum ratificare. ve
rũ eſt quo ad cõmodũ meũ. ſʒ in ꝑiudiciũ ſic qꝛ ñ poſſum
rẽ meaʒ petere. ſic in ꝓpoſito ꝛ iſte qui alle. turpitudinem
ſuam ꝛ qꝛ ↄtra fcm̃ ſuũ. i. ratihabitioneʒ vult venire. C. de
cõi ſer. mãu. ſi creditorib⁹. ff. de le. j. ſi ſu⁹ plurib⁹. ꝺ adop.
ſi poſt mortẽ. extra de dona. inter dilectos. ꝛ de elec. c. cuʒ
in cũctis de ele. ↄtu. diuerſis fallatijs.

De eadẽ materia ad ideʒ.

in ↄtrariũ. De priuil. ꝛ de reſcrip. ꝛ de ꝓcur. ꝛ de appel. ꝛ
de v̄. ſig. ꝛ de ↄſeſſio. CCCXXIX
¶ Has allegatiões rõnes defenſiões dat mag̃r And. de

tignano ꝓcurator ꝛ ꝓcuſio noĩe reuerẽdi viri dñi Henri
ci dalphini theſaurarij Rothomagẽſ. ad īformationẽ re
ſtrã reuerẽdiſſime ꝑr miſeratiõe diuina tituli ſcẽ Priſce
ꝑſbiter cardinalis. Et prio ait. Clare pate ſi dicẽda pono
me ĩ iſtis pũctis. ¶ Primo an dñs papa videat̃ cũ dño.
H. diſpẽſaſſe in etate vt hr̃e poſſit dignitatẽ ꝛ ꝑſonatũ qḋ
hr̃e nõ poterat ſine diſpẽſatõe ꝑ ea q̄ actualr̃ ĩ ſuis articu/
lis dant̃ ꝛ ꝑ lr̃as ſue gr̃e. ¶ Scḋs pũct⁹ ẽ an appellõ īter
poſito a magro andrea q̄ ſe dicit ꝓcureʒ illius q̄ hʒ certã
formã limitatã deducat negociũ ad curiã vel nõ. ¶ Ter
tius pũct⁹ ẽ an ꝑ ꝓcureʒ fcm̃ ꝑ dñʒ. H. ad ꝓſequẽdũ quã
cũqꝫ appellõnẽ q̄ eẽt īterpoſita ex pte ſua ↄtra dñʒ. B. vi
deat̃ hr̃e ratã illã appellõnẽ q̄ dr̃ īterpoſita ꝛ male ꝑ dcm̃
magrm. B. an nõ. ¶ Quart⁹ pũct⁹ ẽ an ꝑ ſcḋas lr̃as dñi
pape ꝑſatus. d. H. videat̃ habilitat⁹ ꝛ ↄſtet ꝙ intẽtio pape
fuerit diſpẽſare cũ eo ĩ etate ꝑinde ac ſi ĩ primis lr̃is expꝛſ/
ſis v̄bis diſpẽſaſſet. ¶ Quint⁹ pũctus ẽ an teneat̃ rñdere
ꝑo aduerſa poſitõib⁹ dicti dñi. H. ¶ Et ſup primo pũcto
certo certius de iure põt oſtẽdi ꝙ ꝑ ea q̄ dant̃ ꝓ pte dñi.
H. ſ. ꝙ. d. B. auia ſua erat ĩ pñtia pape apud ſcm̃ Vincẽ
apud Lugdonũ. qñ dñs papa fecit dictã grãʒ dcõ. H. Da
tur etiã ĩ ſeptio articulo ꝙ dictus. H. erat mior erat octo
annis ꝛ ꝙ dñs papa ſciebat ꝙ ſcire poterat eũ eẽ minorẽ.
Dat̃ ẽt octau⁹ articul⁹ ꝙ papa certificat⁹ fuit ꝑ dictã dñaʒ
ꝛ ꝑ alios milites ꝛ familiares q̄ erãt tñc ibi ꝙ dñs. H. mi/
nor erat ꝛ ꝙ ꝑ aſpectũ corpis appebat minor ꝛ ꝙ dcã dña
tenebat eũ corã papa ꝛ ꝙ papa ſciẽs ipꝫ minorẽ ꝛ pati de
fectũ. ꝛ ex certa ſciã ſibi ↄtulit dictã grãʒ ꝑ q̄ oĩa ſic articu
lata ponit̃ tale fcm̃ ꝑ qḋ appet ipm̃ diſpẽſaſſe ſecũ ꝛ ad h̄
ꝓbãdũ ꝙ papa ſecũ diſpẽſauit. pono ꝙ papa certiorat⁹. ꝛ
ſciẽs ipm̃ minorẽ dictã grãʒ ↄtulit ſʒ ipſe mõ ſcie pape ſu
ciẽdi ꝓbat̃ duob⁹ modis vel viſu vel auditu. ꝛ vtrũqꝫ ꝓ/
bat̃ hic h̄ ĩõ ꝓbat̃. qꝛ papa certiorat⁹ ꝑ dictã dñaʒ ꝛ alios
ꝙ mior erat qꝛ audiuit dici ꝙ minor erat. ꝛ go certificat̃ ꝑ
auditũ ꝛ efficit̃ ſciẽs. nã iura dicũt ꝙ illud dicim⁹ ſcire qḋ
ab alijs audiuim⁹. xxij. q. v. hec vr̃. vbi tradit̃ qḋ dicit̃ go
ſciẽs ꝛ ↄſci⁹ qꝛ aut vidit aut ↄſci⁹ fuit ꝛ aliquo mõ cogno/
uit aut oculis ſuis ↄſpexit aut fuit ſibi indicatũ ꝑ v̄ba. qꝛ
iſtis duob⁹ mõis põt go eẽ ſciẽs ꝛ ↄſci⁹ vt ꝑ dictũ. ꝛ ꝑ v̄ba
poſita in articulis recte appet qḋ papa ſciuit eũ minorẽ ꝑ
aſpectũ corpis. nã ponit̃ qḋ auia tenebat eũ añ papã ꝛ qḋ
papa videbat eũ ꝛ qḋ dcm̃ fuit pape ꝙ minor erat q̄ ꝓba
tio ꝑ aſpectũ corpis ĩ etate ſufficiat. vt. ff. ꝺ mino. l. minor.
xxv. ãnis. ¶ Preterea dr̃ ĩ iure ↄſtõnẽ ꝓprie vitatis pce/
ptã ĩ mẽte tenere. vt not. ff. de aq̄ plu. ar. l. in ſũma. §. labeo
aũt. ¶ Preterea lex dicit qḋ ſcire go dr̃. quocũqꝫ mõ go
ſciuerit ſiue nũciatõe v̄bali ſiue lr̃is ſiue edictis fuerit de/
nũciatũ: vt. ff. de peti. hr̃. l. itẽ veniũ. §. petitã. ¶ Preterea
iura faciũt dñaʒ īter ſcire ꝛ credere. qꝛ ſcire ẽ veritatẽ rei
hr̃e. Credere ẽ ꝑ ꝑſumptõis ↄiecturari. vt hec legunt̃. ex/
tra de ſen. excõ. c. inqſitiõis. ¶ Preterea dr̃ ĩ articulo qḋ
papa fuit certificat⁹ ꝑ aſpectũ corpis ꝛ viſum ꝛ ꝑ auditũ ꝛ
cert⁹ go dr̃ quoquomõ ſit cert⁹. vel ꝑ viſuʒ ꝑ aliã demon/
ſtrationẽ ꝑ quã qd reddat̃ certũ: vt. ff. ſi cer. pe. l. certũ. de
v̄. ob. l. ſtipſonũ q̄dã certe. ¶ Preterea qḋ papa ſciuerit
eũ miorẽ ponit̃ ĩ articulis qḋ eũ vidit ĩ mioꝛi etate ꝛ in q̄
mior appebat ſʒ nulla ẽ maior ꝓbõ q̄ q̄ ſit ꝑ viſuʒ vt ĩſtĩt.
de grad. §. hacten⁹ iure. Si ergo papa ſciuit euʒ minorẽ ꝑ
aſpectũ ꝛ ꝑ dcm̃ alioꝝ ꝛ qꝛ notũ hẽbat ꝛ ſibi ↄtulit tale bñ
ficiũ qḋ de iure cõi hr̃e nõ poterat vr̃ ↄceſſiſſe vt illḋ hr̃ea
nõ obſtãte defectu etatis qꝛ ſcia inducit̃ ↄſenſuʒ. ff. de aq̄
plu. ar. l. labeo. ꝛ. l. itẽ q̄rit̃. §. q̄ ĩpleto. C. ꝺ edifi. priua. l. iij.
ꝑ totũ. ꝛ eo ipſo ꝙ ipꝫ nõ repulit a dignitate quã papa ſcie
bat eũ hr̃e nõ poſſe ipꝫ habilitauit vt hr̃e poſſet ꝛ reputa
uit eũ dignũ. Si ergo dignũ eũ reputauit. ſacrilegij iſtar ẽ
eũ reputare dignũ. Si ergo ↄſtat ipꝫ ſciuiſſe ipꝫ eẽ miorẽ
ꝛ certiorat⁹ ſup hoc ꝛ notã hẽbat ſcã nobilitatẽ ꝛ etatẽ ip/
ſius certo certi⁹ eſt qḋ ſecũ diſpẽſauit ↄferẽdo ſibi ſciẽter
bñficiũ ꝙ de iure cõi ſciebat eũ hr̃e nõ poſſe. Preterea vi
deo in epõ. ꝛ in caplo q̄ ſine ↄparatione ẽ papa minor ꝛ q̄

b3 ptãtem cõtra ius q ſi aliquid cõferat alicui vł pmo
et eõ q de iure cõi pmoueri nõ pt nec illud ſibi pt ↄſer-
: qð in caſib⁹ in qb⁹ põt diſpẽſare ſtatim diſpenſare itel-
git vt ẽ caſus ⁊ gl. Jo.li.vi.q in aliquo.extra ð ſciſ.c.fra
ternitatis.vbi de h.⁊ de pbẽ.c.referẽtes. ⁊ q ipo ſcũ diſ-
penſet pbať extra de fil.pſ.c.venies.xxxviij.diſt.diaconi
iiij.di.ſi ſuos.extra de reſtitu.ſpo.lřas.vbi hř q eccľa ſeu
papa mãdãdo diſſimulãdo ſeu faciẽdo ↄtra ius cõe diſ-
pẽſat.⁊ iſta eſt va ſnia que ſuit Jnãnis de bõa ⁊ va vt no
tatur h.liiij.diſt.d.c.ſi ſu⁹.⁊.d.c.q in aliq.li.vi. ¶ Prete-
rea video in eſo q vbicũq3 facit ſciẽter ↄtra ius cõe ⁊ ẽ ta
le ſcm̃ in quo pt diſpẽſare pro diſpẽſato hř.vt no. Jnno.
extra de fil.pſ.c.veniẽs.⁊ de bigamis ſup eo multo fortius
papa qeſt ſupra ius ⁊ oĩa iura h3 no.⁊ aliud credere eſſet
hřticũ.⁊ marie cũ ex tali diſpẽſatõe.nũc tpis cũ fuit fcã nul
ius ledebať.vt.d.c.vẽiẽs. ¶ Sup ſecũdo pũcto quo du
bitabať an deã appellatiu negociũ deducat ad curiã dico
q nũ deducit qr.c.ſtatuim⁹ ð elec.⁊.c.vt circa loquũtur i
pſonis pncipaľr quoꝝ intereſt vt hec eã ad curiã deducať
per appellonem vt h patẽt ex tenore ⁊ forma dictoꝝ arti-
culoꝝ.S3 dñs.G.q dicit appellaſſe ſi eſt principalis.nec
ſua intereſt pncipaľr nec vt pcurator pncipalis nõ qr con
ſtat ipm nõ eẽ pricipale3 nec pricipaliter ſua itereẽ nec vt
pcurator na3 l3 dicať fuiſſe pcuratoris dñi. M.habuit tñ
certã formã agẽdi ⁊ appellãdi a ſnia lata cõtra eũ in iudi-
cio tñ vt ex forma pcuratorij appet ſ3 a forma nõ fuit ſibi
licitũ recedere.vt extra de reſcrip.c.cu3 dilecta.⁊ de reſti.
ſpo.piſanis cũ ſi.⁊ ſi aliqđ fecit nũ pindicat.vt i.c.piſanis
de reſti.ſpo. ¶ Preterea facit diſtiam an q noĩe meo ali-
qoid faciat q nõ h3 mãdatũ an q h3 mãdatũ certũ.nam ſi
aliqo q nõ h3 mãdatũ aliqd faciat noĩe meo poſſum ratu3
hře ſ3 ſi h3 certã formã pcura.⁊ ipſe facit aliqđ noĩe meo
vt pcurator vltra formã mãdati vł ↄ̃ formã nũq̃ videor il
lud ratũ hře qr ↄſtat de ↄtraria volũtate pp formũ ei datã
vt dicim⁹ in mandato mariti qui põt pro vxore agere ſine
mãdato in oĩb⁹ cãis vxoris ſ3 ſi dať ſibi certũ mandatũ de
certa lite pſequẽda nũq̃ de alijs cãis põt ſe intromittere
vt C.de pcu.l.marit⁹.ita dicã hic q cũ dederit aliqđ for
mã certã appellãdi ⁊ pcurãdi in alijs vł ademiſſe facolta
te3 pro eo aliqd faciẽdi ⁊ q noloit in eis q i alijs vltra for
mã datã ſibi aliqđ pioдiciũ genereť.⁊ ſi poſtea ipſe ↄſtitu
et aliũ pcuratorẽ ad pſequẽdũ qoancũq3 appellone3 p eo
ſeu ex pſona ſua interpoſitã ↄtra dñm.B.⁊ cõtra pcura-
torẽ ipſius intelligẽdũ ẽ de ipſa appellone quã interpoſuit
⁊ ſm formã mãdati poſtq̃ mãdatũ hẽbat.⁊ nõ ð alia q cõ
tinebať in mãdato. ¶ Preterea in hoc pcurator ad ap-
pellandũ a puiſione collatiõis ẽ certa forma limitata in.c.
pcurator.extra de elec.li.vj.⁊ ſi forma nõ ſueť ipſo iure p
curatoriũ nũ v3 ſi nõ ita l3 pcurator vt ibi nec illud qð fac
vt pcurator qr aut facit vt pcurator cũ mãdato aut vt ali⁹
nõ hñs mandatũ ſ3 vt pcurator nõ potuit qr nõ hẽbat mã
datũ ſi vt ali⁹ nõ potuit qr ſua nõ intererat ⁊ nũ ſolẽt audi
ri niſi quoꝝ intereſt appellãtes.ij.q.vij.§.ſit quoꝝ extra ð
elec.cũ inter.R.ſeniorẽ ⁊ ſic appellatio ipſo iure nulla eſt
ſi eſt nulla ipſo iore ⁊ mortua diť nõ pt ratihabitiõe ↄfir-
mari dicit regľa iuris qð ab initio. ¶ Preterea ratiha-
bitio debet fieri infra decẽ dies.ſicut infra decẽ appellať.
extra de teſti.ſignificauerũt.extra de re iudi.inter mona-
ſterium.ff.quando appellat.ſit.l.j. ⁊ q ratihabitio debeat
fieri ⁊ infra.x. dies non habuerit ratam. ⁊ ſic non valet.
¶ Preterea ratihabitio requirit ſcientiam ⁊ cognitio-
nem eius qui ratum habuit.ff.rem ra.habere.l.quo enim
§.rem hẽre ratã.h eſt ↄprobare qð actũ ſit a falſo pcurato
e vt ibi ẽ.⁊ ſic ad hoc vt ratihabitio nedũ vẽdicet ſibi lo
ũ op3 illũ q vult hře ratũ vt ſciat ⁊ cognoſcat ⁊ cõprobet
ð ſcm̃ ẽ.ſ3 in nulla pte actoꝝ inueniť qð cognouerit vel
iuerit dictã appellonẽ iterpoſitã.⁊ ſic eã hře ratã nõ po
it qr nẽo qð ignorat approbat vel ratũ h3. ¶ Non ob.
ij.§.falſus rem ra.ha.q ibi vt ex tex.appet dñs ratã ha-
it certã ſnia3 falſi pcuris ⁊ ſciebat talẽ ſnia3 latã.in ca-

ſu aũt noſtro ignorabat ⁊ ſic ignorãs ratã hře non potuit.
¶ Preterea i iſtro qð dř ↄtinere ratihabitionẽ ↄtineť q
ipe ↄſtituit pcuře3 ad pſequẽdũ q̃cũq3 appellonẽ ex pte
ſua iterpoſitã.⁊ i hoc multũ debẽt ↄſiderari vba.ſ.ex pte
ſua qr iſta vba videnť inuere.de appel.iterpoſitis ex pte
ſua.ex mãdato ſuo ⁊ de mãdato ſuo vt exponiť ex mãda
to.i.de mãdato.⁊ exponiť ⁊ p de.⁊ ſic exponiť.ff.ð fur.l.
ei q.l3 de mãdato nulla appellatio repiť iterpoſita qr ſolũ
mãdat q reſcriptũ fuit de appellãdo i iudicio ⁊ a ſnia nõ
aũt i extraiudicialib⁹.ex tenore mãdati appet.⁊.c.vt circa
loqť i extraiudicialib⁹ vt dicit.c.ↄſtõ.extra eo.ti.li.vj.⁊ ſic
ratihabitio ad appellãtẽ extraiudicialẽ nõ trahiť qr de ea
nõ ſenſit ⁊ ratihabitio h3 ↄſenſo3 vt ſup re certa ⁊ ð certa
ſcia vt ſupra dictũ ẽ.⁊.d.l.quo eni rẽ ra.ha.⁊ ſic nulli põt
videri q talis ratihabitio de incerta.⁊ de qua nõ ſenſit te-
neat. ¶ Ad vltimũ qð dř q dñs.B.nõ d3 rñderi poſitio
nibus dñi.M.Dico q teneť rñdere.Nã dñs.M.dat du-
plex gen⁹ poſitionũ.Vnũ ẽ ad ↄſeruationẽ ſui iuris ⁊ his
oibus teneť rñdere.⁊ hec nõ ẽ dubitatio ſm genus ẽ ad
impugnãdũ.⁊ in hoc diciť q rñdere nõ teneť dñs.B.qr
tendũt ad crimẽ.ſed certe d3 rñdere dũmodo dicať q de
hoc erat publica vox ⁊ fama vel notoriũ qr ſaltẽ ad famã
⁊ notoriũ tenetur reſpõdere.vt no.Compo.extra de elec.
dudum ⁊ ſic ſuper criminibus debent poſitiones ⁊ inter-
rogationes fieri ⁊ hec breuiter ſufficiant.

De eadẽ materia ad ide3.

De app.⁊ ð pcu.⁊ de pui. CCCXXX

¶ Ad idẽ vł i dubiũ reuocari de duob⁹ in cã dñi.M.del
phini.Primũ ẽ.⁊ de ſcðo diceť iferi⁹.Vtrũ appello iter-
poſita p quẽdã q ſe dicit pcuře3 de cui⁹ pcuratõe nõ cõ-
ſtat deducant negociũ de quo agiť ad curiã q appello eſt
male iurata ad ibidẽ cria male expſſa p illũ q appellauit
vt dř ⁊ allegať p ptẽ aduerſa3 q talis appello deuoluiť ⁊
q dñs.M.q ẽt poſt tps debitũ ad appellãdũ ↄſtituit pcu
ratorẽ ad agẽdũ ⁊ defendẽdũ ⁊ pſequẽdũ q̃cũq3 appello
nẽ iterpoſitã ↄ̃ partẽ aduerſa3 videať hãc appellonẽ ratã
hře ignorãs appellonẽ interpoſitã.qr ratihabitio retrotra
hiť ⁊ mãdato cõparať etiã poſt tps debitũ ad appellãdũ.
Jtẽ allegať q pindicat dño.M.ẽt ignorãti p viã adherẽ-
tie pp dictã pcurationẽ.Et vř idubitãter q talis appella-
tio nõ deuoluať nec eo ipſo q ↄſtituit talẽ pcuře3 gnãle3
ad q̃cũq3 appellonẽ vř talẽ appellonẽ hře ratã nec adhe-
rere illi appelloni de q agiť.⁊ primũ certũ eſt q appellũ q
dř iterpoſita p illũ q ſe dicit pcuře3 de cui⁹ pcur.nõ ↄſtat
eſt ab initio nulla ⁊ laborat duplici vitio ⁊ vitio forme ⁊ vi
tio pſone qr vult appellare vt pcurator qð nõ potuit ⁊ tñ
qr nõ erat poſito q fuiſſet i pcur.nõ ↄtineť forma p quã
ↄtineť idone⁹ pcur.⁊c̃.Jtẽ nũ erat de pſonis q̃rũ itererat
appellare qr extraneus.⁊ ſic in fallibiliter appello nulla ⁊
fruſtratoria ẽ ⁊ hoc p ſui euidẽtiã appet.Vñ nõ ẽ loc⁹ ↄſe
ctiure:vt.ff.de v.ob.l.ↄtinu⁹.§.cũ ita.extra de accuſ.c.eui-
dentia.ergo non deuoluiť.vt extra de dila.q̃uis.vbi hoc
hẽtur alr ſequereť magna abſurditas ⁊ incũoeniẽtia.ſ.q
qcũq3 ⁊ q̃liſcũq3 appellaret ab electiõe vł puiſione poſſet
negociũ deducere ad curiã ⁊ tardare puiſione3 eccleſiaꝝ
qð eſſe nõ d3 vt patẽter oñdiť p.c.ſtatuim⁹ ibi dũ dicit ⁊
gnãľr quoꝝ intereſt ſolẽt appellãtes audiri ⁊ ñ alij.vt.ff.ð
ap.a ſnia extra de elec.c.cũ inter.R.ſ3 ille non eſt de illis.
ergo ⁊c.Rñdeť q ñ ẽ veꝝ. ¶ Prio qr hec appellatio nul
la ẽ ẽt ſi ñ excipiať ⁊ q nullũ ẽ ratũ hẽri ñ pt.extra ð elec.
audiťj vbi ð h.⁊.c.q ſic.C.de le.hui.⁊ q ãbitio ñ v3 ⁊c.vt
ff.de reg.iu.q ab initio cũ ſi.ſic dicim⁹ de appellone q eſt
ipſo iure nulla que nũ ipedit electionẽ ſec⁹ ſi eẽt aliqua l3
poſſet elidi exceptõe.vt in.d.c.audiťj.⁊ extra de ap.c.ↄſti
tutis ⁊.c.ↄſideram⁹.extra de elec.Jtẽ ↄſtituẽdo pcurato-
rem ad quancũq3 appellationẽ ñ videať ea3 ratã habere
poſuu q hẽret locum ratihabitio qð negať qr non cõſtat
q infra tps debitũ ad appellãdũ hoc fecerit qð neceſſe eſt
vt.ff.rẽ ra.ha.l.bonoꝝ. ¶ Jtẽ qr gnãle mãdatũ nũq̃ extẽ
ditur

dič ad illicini ſeu q̄ ꝯſona nō ſunt rōni: vt. ff. de leg. iij. ꝛro
ri. §. j. ⁊ de ꝯdi. ide. ſi ꝑcurator. extra de reſcrip. c. ſi ꝑſoſe.
in ſi. li. vj. vbi ꝯcedič alicui retinere fruct⁹ bñficioꝝ que te
nebat tpe ſue promotionis qđ intelligič de canonice ſeu
licite habitis vt ibi pꝫ expſſe. ℭ Itē gnalia vba nūq̄ extē
dunč ad ea que qs ignorauit. vt. ff. de trāſ. l. q cū tutorib⁹.
ſꝫ talē appellatōem interpoſitā nō ꝯſtat. d. D. ſciuiſſet ſed
potꝰ ꝑſumič ignoraſſe. vt. ff. de ꝓba. l. veri⁹ merito ad illā
mētē ſuā nō ꝑſumič direxiſſe de qua nō potuit cogitare.
Vñ de qbus nō ē cogitādū debēt in ſuo ſtatu remanere.
vt. ff. de trāſac. l. cū aglia. extra de iureiurā. c. cũc⁹ vbi de
hoc. ⁊ ff. de pac. l. tres frēs. ℭ Itē nō ꝓcedit hic ratihabi
tio ſi ſpālr habuiſſet ratā; talē appellōneꝫ: q: mandatū re
quirebat certā formā. vt in. c. ꝑcurator. de elec. li. vj. ſꝫ ra
tihabitio nō ꝑt illa duo inducere. ſ. q̄ dicač data forma te
li mādato: ⁊ q̄ dicač mandatū q: ꝯ forma data nō eſt rece
dēdū. vt. ff. ad municipa. l. ꝯſtitutōibus. extra de reſcrip. c.
cū dilecta. ⁊ forma nūq̄ ſubītelligič niſi ꝓbeč. vt. ff. d̄ pub.
l. quecūqꝫ. de ver. ob. l. ſciēdū. ℭ Sic ergo ꝑt dici q̄ rati
habitio nō ꝑt hři. q: nulla tum q: gnāle fuit mādatū ꝑ qđ
ēt de ratihabitōe dř tūꝫ q: ñ cogitauit q: dñs. D. neſcie
bat appellatū tum ēt q: nō eēt viſile in ſpecie cōceſſurus.
ℭ Item nō ꝑt dñs. D. obeſſe q̄ videač adherere q: d̄ ad
herētia nō ꝯſtat nec ꝑt ꝯſtare. ℭ Itē q: ad hoc q̄ qs di
cač adherere dꝫ q̄ illud cui adheret ſaltē ſit aliqd ſic dici
mus que religioſis adherēt religioſa ſunt. vt. ff. de rei vē.
l. que religioſus extra de ꝯſecra. ec. vel alta. c. q̄ in dubijs.
ℭ Itē adherētia nō cadit in illo q ignorat illud cui dř ad
herere. Nā qui adheret deo vn⁹ ſpirit⁹ ē cū illo. nō. n. igno
rans pōt dici adherere q: reqrič ꝯſenſus illi⁹ q adheret ⁊
nihil ē tā ꝯtrariū ꝯſenſu. q̄ͅ error vt. ff. de v. ob. l. ſi ꝑ errorē
⁊ requirič q̄ infra. x. dies vt no. in. c. vt circa ſꝫ in caſu nřo
nihil ē cui poſſit dcā adherētia fieri deficiēte pꝛīcipali ipo
iure ac etiam iure actionis ⁊ exceptis. Vñ nihil ē q̄ ſuper
tali appellōne potuerit fundari ꝑ modū adherētie ⁊ ꝑci
pue ab ignorāte ⁊ p⁹ debitū tpo. Nō ob. ff. rē rat. ha. l. iij.
§. falſus vbi in iudiciariā actū ꝑ falſuꝫ ꝑcuratorē poterat
mādari ratū hři q: ibi erat iudiciū ⁊ validū ſaltē ꝯtra ꝑcu.
falſuꝫ ⁊ ſnīa lata ꝯtra talē ꝑcuratorē poterat mandari exe
cutioni ꝯtra ipm ꝑcuratorē q ſe liti obtulit. vt. ff. de ꝑcu. l.
plauci⁹. vbi ſaltē aliquo reſpectu aliqd merito poterat ra
tū hři ex certa ſcia illi⁹ qui ratū hēbat ſꝫ in caſu nřo nulla
erat appellō nec q̄tū ad ꝑcuratorē nec q̄tū ad aliquē aliū
⁊ dñs. D. ignorabat appellatū ꝑ falſuꝫ procuratorem ec.
ℭ Super articulis admittēdis q tractāt de certa ſcia pa
pe. vidēč pñs articuli ipertinētes ſm iura allegata ꝑ pteꝫ
aduerſam. extra de capel. mon. c. ex pte vbi vř q̄ facienda
ſit mētio de ꝯcilio. Et rñdeč qđ ibi alr nō ꝯſtabat de con
cel. ꝑbē. niſi ꝑ ſras que poſſent eē ſurrepticie. ſꝫ in cāu nřo
ꝗ ꝯ volum⁹ ꝓbare qđ hāc grām q̄ͅ papa ſciēter ⁊ ex cer
ta ſcia fecit certificatis illū eē minorē ⁊ ex cā ita q̄ oia ꝯcur
rūt ad ꝓbatōem vitaꝫ ⁊ ꝑ vocē viuā cui⁹ ꝓbatio validior
ē q̄ͅ mortua ⁊ certificatōeꝫ q̄ ū dēat ibi facere mētionē de
neceſſarijs ēt in ſris. Inno. ibi ñ tenere ſꝫ ꝑ tāto nō ē ſilis
caſus. Facit etiā ꝯtra pteꝫ aduerſam decre. ꝑ eos allegata
extra de offi. dele. c. paſtoralis. §. pterea ibi cū dř ⁊ ex certa
ſcia exponič ibi ſi papa fuit certificat⁹ ſoluꝫ de nā negocij
de quo agebač vř ex certa ſcia facere vt pꝫ ibi expſſe ⁊ ēt
no. facit ēt ꝯtra aduerſariū. extra de ꝯfir. vti. vel inuti. cū di
lecta vbi dñs papa admiſit mēbrū l ꝑcuratoreꝫ ⁊ eo ipſo
vř tollere ius cōe q: ē ſup ius vt extra de ꝯceſ. ꝑbē. c. ꝓpo
ſuit ē ēt l. alata i terris vt in auč. de ꝯſue. §. ſi. nec ꝑt ei dici
cur ita facis de pe. di. ij. §. ex ꝑſona ⁊ ita no. in. d. c. cū dile
cta. in fine. ℭ Cōtra allegātes caſus ēt vř legis. q̄ d. D.
ſit potior. C. q admit. ad bo. poſ. l. ſi. vbi pupillus ſi ꝑt ſine
tutore bo. po. petere nec ꝑtor dādo aliqd agit ⁊ ſtatim ſub
iungit q̄ ſi ꝑtor ſciuit illuꝫ pupillū diſpēſare ⁊ ſupplere vř
defectū etatis ⁊ vř ꝑtori q̄ſi ſit dāda ⁊ alſ ad mētē ꝑtoris
recurrič. Naꝫ ⁊ ꝑtorie ſtipſones ex mēte ꝑtoris legē acci
piūt q: eas i iure poſuit: vt. ff. de v. ob. l. in ꝯuētiōalib⁹ ſic

ad mētē dñi nři q lex eſt hēač recurſus. nō enī ē loc⁹ mini
ſterio vboꝝ ſi als ꝑ exteriora d̄ mēte ꝯſtet vt de le. l. nō du
biū. ⁊ de le. iij. l. nō alteri vbi mēs ꝑualet. ℭ Eſt ēt caſus
legis alibi. nā ſi ꝑnceps dedit minorē ꝑſonā inhabilē ad iu
dicādū vř ſupplere defectū etatis ⁊ eo ipſo q̄ ſciēter eū de
dit mīorē decreuit l eo oīa valere: vt. ff. de re iu. l. gdā ꝯſu
lebat l ſi. vbi ſunt hec vba. ℭ Itē vř caſus l decretali ſup
ſris. extra de reſcrip. vbi cenſeč reſcriptū ipetratū ex certa
ſcia dñi pape valere ſi exprimanč exprimēda ꝑ pte impe
trātis lꝫ dñs papa alr nō dixerit. Sꝫ l caſu nřo fuit expſſe
minor etas ⁊ ꝑ pte dñi. D. certificat⁹ fuit ſciuit ēt nobilita
tē als circūſtātias ꝑꝑ q̄s ⁊ ali⁹ minor q̄ do. papa fuiſſꝫ mo
tus ad ꝯcedēdū ⁊c. vt pꝫ i ſra ⁊ articulis de quoꝝ ptinētia
agič ⁊c. ℭ Nō ob. q̄ ipſi allegāt qđ reqrič in diſpēſatiōe
expſſio cāe q̄re diſpēſač q: h̄ pōt hře locū l iferiorib⁹ quo
rū ptās nō ē ſup ius. Vñ merito l eis arbitriū reqrič ⁊ cā
ſꝫ ꝑterea nō vt ēt appet de cā in caſu nřo ⁊ de nobilitate ⁊
affectiōe ⁊ de mltis alijs ibi expſſis. ℭ Nō ob. q̄ dř q̄ po
ſtea ipetrata fuit diſpēſatio ꝑ ſras q: ad hoc fuit petita vt
facilior eēt. d. h. ꝓbō ꝑ ſcripturā quā ꝑ teſtes. ad hoc eniꝫ
ſolū vt pluriū ſiūt ſcripture vt facilior reddač ꝓbō: vt. ff.
de pigno. l. ꝯtrabič. ⁊ ſi bñ aduertač illa ſra dñs. D. plenū
ſuis hꝫ ex virtute illius ꝯtra. d. B. q: do. Pa. certificatus
fuit q̄ ille q obtinebat hēbat ius ad rē ſed obiectū iſti⁹ do.
Papa abſtulit als gfa fuiſſet fruſtratoria ⁊ qđ dicitur po
ſtea in eadē litera ſine ꝑiudicio aliquoꝝ ⁊c. q̄ opꝫ de ne
ceſſitate q̄ intelligač de alijs q haberēt ius ad rē nō de eo
cuius obiectū ſpecificatū fuit dño noſtro ⁊ videatur bene
litera q: omnino ꝑcludit viam. d. B. ſed illā nolebamus
reſeruari diſputandam ſi neceſſe eſſet poſt concluſioneꝫ.

De eadē materia ad ideꝫ.

De reſcrip. ⁊ de priui. ⁊ de appel. ⁊ de ꝑcur. ⁊ de confeſ.

CCCXXXI

ℭ Ad idē infraſcriptas allegatiōes ſeu rōnes datas corā
vobis dño auditore. Andreas ꝑcur. venerabilis viri dñi.
D. dalphini theſaurarij. Rothomageñ. ⁊ primo an vi
deač ſup defectu etatis ꝑ dñꝫ papā diſpenſatū ⁊ qđ dicta
diſpēſatio ſufficiat pꝫ ⁊ primo l ſcđ articulač ps dicti. d. D.
ſiet cetera q̄ dña beatrix auia ei⁹ fuerat apđ ſcm̄ Ciricū
ꝓpe lugdunū l pñtia dñi pape qñ ipſe grāꝫ fecit eidē do.
D. ℭ Preterea ſciebat eū tūc eē mīorē ānis ⁊ ꝑ ipſaꝫ. d.
B. auiā ⁊ alios aſtantes ibidē do. papa fuit certificat⁹ de
etate ipſi⁹ ⁊ ēt aſpectu appebat ⁊ ipſe pa. eū minorē ſciēs
grāꝫ ſibi fecit ꝑdictā gb⁹ ꝓbatis nō eſt dubiū eū eo fuiſſe
diſpēſatū. nā nēini vēit l dubiū q̄ roman⁹ pōt. l iure circū
ueniri nō pōt vel decipi. nā iura oīa l ſcrinio pectoris ſui
hꝫ. C. d̄ teſta. l. oīuꝫ. extra de ꝯſti. c. j. li. vj. nec i ſcđ pñti ma
terie cū ꝑſonā viderit. vt in ſcđ ſupponič. ℭ Et primo ꝑ iura
ciuilia. video enī q̄ mulier ſenica ꝓhibeč ꝯtrahere mřimo
niū vř nuptias ſꝫ ſi ſibi ꝑnceps h̄ ꝯcedit h̄ ipſo tollit iſamiā
⁊ ſup ea diſpēſat: vt. C. d̄ nup. l. ſpialis. v. ſꝫ ſi talis. ℭ Itē
ſu⁹ nō pōt i iudicio aſſiſtere ⁊ tñ ⁊c. vt. ff. de bo. poſ. l. ſu⁹
hoc. n. facit ſcia or. ad hoc. ff. d̄ vſu ⁊ ha. l. plenū. §. eqꝫ. C.
de fideicō. l. fidē. ℭ Itē pupillus nō pōt bo. poſ. vel hřdi
tatē petere ſine tutoris auctē: vt inſti. de auc. tu. §. j. ꝑtor tñ
pōt eā ſibi decernere. C. q admit. ad bo. po. poſ. l. bo. poſ. ⁊
de iure delibe. l. ſi l ſanti. in ſi. ar. optimū ad hoc. ff. de offi.
ꝑto. l. barbari⁹ i ſi. ℭ Itē minor. xxv. an. nō pōt eē iudex:
vt. ff. de iudi. cū ꝑtor. §. nō aūt. extra de offi. dele. cū vigeſi
mō ſi tñ ꝑnceps mīori magrātū dedit ſꝫ ꝓnūciauerit vale
bit. ꝑnceps enī q ei magrātū dedit oīa agere decreuit. ff. d̄
re iudi. l. gdā ꝯſulebāt l ſi. nec erat op⁹ do. pap. l d̄ defectu
etatis facere mētionē ēt ex quo notorie mīor appebat. q. n.
cert⁹ ē certiorari nō dꝫ. ff. d̄ actio. emp. l. j. i ſi. d̄ edi. edic. l. ſ.
§. ſi itelligač. ℭ Iura aūt canōica i ꝓpoſito ſunt l promp.
video. n. q̄ ſi capſm indignū eligit ſcienter h̄ ipſo diſpen
ſat cū eo. xvj. q. j. eccle. ⁊ ibi de hoc ⁊ eccla mandando vel
diſſimulando diſpenſat. nū. n. peccare vř q ad mādatū ec
cleſie reddit debitū ꝯiugale. extra d̄ reſti. ſpo. l. ios ⁊ ſi pa

pa aliqñ excõicatũ ſcienter ſalutat eũ abſoluiſſe vr̃.extra ꝺ
ſen.excõi.ſi qñ ꝛ ibi plene de h.ꝛ ꝙ diſpenſaſſe vr̃ iura h
clare dñt in ꝑlarꝗ miorib⁹a papa extra de fil.pſ.c.veniens.
de cleri.ꝯiu.c.diuerſis fallacijs.nã ꝛ diſpẽſatio ꝑ teſtes ꝓ
bari pt vt no.extra de ſci.c.fraternitatis ẽt ſi papa irregula
ri aliqd ꝯferat ſciẽs eũ talẽ vr̃ cũ eo diſpẽſare h no.Inno.
extra de exceſ.ꝑla.c.ex lr̃is.ẽt ſi ſu⁹ſciẽte dño ſit ordinat⁹ i
clericũ eo iꝑo factus ẽ liber ſi dñs nõ ꝯtradicit.liiij.diſt.ſi
ſu⁹ q ẽ liber.C.de epiſ.ꝛ cle.auc̃.ſi ſu⁹.ꝛ certe gl.h dic̃ ꝙ
inferior a papa circa votũ ſolo fcõ diſpẽſat.vj.q.j.ſi oĩa ꝛ
ꝙ mulier punit̃ vt.xxxj.q.j.hac rõe.In his.n.que ſunt cõ
tra ius poſitiuuꝫ papa diſpẽſat ꝓut vult vt nota.Inno.ex
tra de ſtatu mona.c.cũ ad monaſteriũ.ꝛ not.ſpe.in titu.de
diſpẽ.§.nũc breuiter vbi ẽt no.℄ Itẽ poſito ꝙ ꝑdcã non
eẽnt vera ſicut ſunt dñs papa declarauit ꝑ ꝑdicta corã no
bis qꝺ q̃ꝫtũ ad hui⁹ obiectũ ꝑinde hẽat̃ ac ſi in ꝑorib⁹ lit-
teris fcã fuiſſet mẽtio.℄ Nõ ob.ꝙ opponat̃ ꝑ ꝑtẽ aduer
ſam qꝛ in hmõi declaratiõe ꝯtinet̃ abſꝗ ꝑiudicio illoꝝ q-
bus eẽt in ea ius q̃ſitũ in re.nã ꝑti aduerſe q̃ſitũ eẽ ius i re
nõ põt qꝛ grã fcã eidẽ.d.B.ꝑcedit.grãꝫ fcãꝫ eidẽ.d.B.
ꝑ q̃dꝛiẽniũ ꝛ ſi i ꝑorib⁹lr̃is fcã fuiſſet mẽtio nõ poterat ei-
deꝫ.d.B.ius q̃ri.℄ Itẽ ꝑ illã clãm papa ñ intẽdebat ex-
cludere aliq̃s q dcm̃.d.B.in data ꝑcederẽt plus qꝛ infra
mẽſeꝫ.d.B.ñ poterat aliqs acceptare nã manus ordiarij
ꝛ cuiuſcũꝗ ordinarij alteri⁹ ligate erãt vt no. extra ꝺ ꝑbẽ.
c.dilect⁹ ꝛ.c.duduꝫ li.vj.ꝛ ꝑ Archi.ꝛ marie qꝛ in lr̃is dñi
B.ꝑdicti dr̃ decernẽtes ſi qbus ẽt añ acceptatõem ꝛ idẽ
d.B.poterat cogitare ꝙ cũ iꝑo.d.B.fuerat diſpenſatum
argu.extra de ꝑben.c.lꝫ eꝑs li.vj.℄ Iteꝫ nõ põt theſau-
raria eidẽ.d.B.dẽri ꝑꝑ ꝯſuetudineꝫ eiuſdeꝫ ecclẽ appro
batã cũ nõ hẽbat in iꝑa ꝑbẽdã.℄ Poſitionib⁹ ãt rñden
dũ ẽ ꝑ ꝑtẽ aduerſaꝫ ñ ob.appellatio ꝓducta ꝑ ꝑtẽ aduer-
ſam que interpoſita dr̃ ꝑ eũdẽ.d.B.nã nũꝗ is q eã inter-
poſuit fuit ꝓcurator ſu⁹.ad iſta igit̃ eã interponer̃ ñ ꝑt ap
pellatio.n.q̃ interponi dꝫ a ꝓuiſiõe in qua obijciũt̃ crĩa ꝛ
defectus hꝫ formã ſpecificatã.extra de ele. ꝓcurator.lib.
vj.a qua forma nõ eſt recedẽdũ vt.ff.ꝺ exer.l.j.§.ſi is q na
ueꝫ ꝛ ad muni.l.ꝯſtitutiõib⁹ cũ ſi.ꝛ ꝺ tali forma dr̃ ſic oliꝫ
de formulis dicebat̃ vt q cadit a ſillaba cadit a toto adeo
ſpãle mãdatũ reqrit̃ in ea re ꝙ lꝫ qui hꝫ mãdatũ ad vnuꝫ
qꝺ ſpãle mãdatũ reqrit adiecta poſtea clã gnãli poſſit oĩa
in qbus ſpãle mandatũ reqrit̃.extra de ꝓcu.c.qui ad agẽ
dũ li.vj.ꝛ nũꝗ poſſꝫ ſine ſpãli mãdato ſic appellare vt no.
ꝑ modernos in eo.c.ꝓcurator.℄ Nõ ob.qꝺ dr̃ ꝙ.d.B.
hanc appellatiõeꝫ ratã hũit ꝯſtituẽdo ꝓcuratorẽ ad appel
lationẽ ꝓſequẽdã nã in tali caſu ratihabitio nihil oꝑat̃ nã
neceſſe ẽ mãdatũ ꝑcedere iꝑaꝫ appellõneꝫ ſicͅ dicim⁹ i iuſ
ſu vt.ff.de acq.hr̃.ſiqs mihi bõa.§.iuſſuꝫ.extra ꝺ reſcri.c.
nõnulli.ꝛ hoc approbat̃ hodie ꝑ modernos extra ꝺ re.iu.
ratihabitionẽ li.vj.ꝛ co.ti.c.ñ firmat̃ ꝛ.c.ab initio.℄ Itẽ
alia rõe nõ obſtat ratihabitio nã ꝑs aduerſa aſſerit.d.B.
minorẽ.xj.ãnis ꝛ ſic impuberem q ñ ꝑt ſine curatore cãm
agere ẽt in bñficialib⁹ vt extra de iudi.c.ſi ãnuũ li.vj.ſi nõ
põt agere ergo nec ad agẽdũ ſeu appellandũ ꝓcuratorem
ꝯſtituere.extra de ap.romana ad iſta.ff.de no.oꝑe.nũ.l.ꝺ
pupillo in ꝑrin.℄ Nõ ob.ꝙ poſitiones vident̃ ad crimẽ
tendere.Primo qꝛ nõ ẽ veꝝ in fcõ.Scꝺo qꝛ ſi veꝝ eẽt te
neret̃ ſaltiꝫ ꝑs aduerſa rñdere ad famã ꝛ notoriũ iſtoꝝ q̃
in articulo ꝯtinent̃ ſm ea q̃ no.extra de elec.l.dudum per
Cõpo.℄ Itẽ ad ſpoliationẽ que ẽt ad crimẽ tẽdit ꝑs ad
uerſa rñdere tenet̃ extra de teſti.c.ꝑñtiũ li.vj.ꝛ not.ſpe.in
tractatu de poſitiõib⁹.§.vij.verſi.xix.ꝯſiderãdũ ẽ ꝛ hoc ẽ.

De eadeꝫ materia.

De ꝑui.ꝛ ꝺ ꝓcu.ꝛ ꝺ ap.ꝛ ꝺ re.iu. CCCXXXII

℄ Ad idẽ ꝛ ꝙ allegata ꝓ ꝑte dñi.B.dalphini nõ obſtet
nec nimiũ iudicãtẽ in aliquo mouere deberẽt ꝑꝫ ꝑ ſequẽ.
manifeſte ꝛ ꝑ illa q̃ allegata alſs ꝛ in ſcriptis data fuerunt.
℄ Ad primũ eni cũ dr̃ ꝙ tale fcm̃ dat̃ in.vj.ꝛ articulis ſe
uẽtib⁹ ꝙ dñs papa ſciuit dictũ.d.b.minorẽ tꝑe grẽ ſic cer

tioratis fecit ſibi grãꝫ exquo dicũt colligi mãifeſte ꝙ ſecũ
voluit diſpẽſare ſꝫ ſalua pace dicẽtiũ nõ eſt veꝝ.Prio qꝛ
nõ dat̃ i articulis tale fcm̃ ꝙ verã ſciãꝫ icludat.nõ.n.ſeqt̃
tenebat eũ auia corã papa ꝛ dicebat eũ minorẽ ergo papa
erat ſciẽs ꝛ cert⁹ qꝛ lꝫ ꝑ hoc dictũ mr̃is circa etatẽ filij aliq̃
lẽ ꝑſumptionẽ põt iducere nõ tñ ꝓbat.ff.ꝺ ꝓba.l.ẽt mr̃is
ꝓfeſſio ꝛ ibi gl.or.℄ Itẽ dico de alio mõ q dat̃ i alijs ar
ticlis ꝙ ex aſpectu appebat mior qꝛ illꝺ veꝝ ſꝫ certã ſciãꝫ
circa etatẽ iducere nõ põt qꝛ aliq apparẽt iuuenes pluſꝗ
alij vt iſti.q.mo.tu.finiat̃ i ꝑn.ꝛ no.ff.de mino.l.mior.xxv.
ãnis adito ꝑfide ex aſpectu falſo ꝛc̃.ꝛ ẽt.l.de etate.cũ ſua
glo.℄ De alio mõ cũ dr̃ ꝙ a multis ꝑñib⁹fuit certificat⁹
papa qꝛ nõ dat̃ ꝑ quẽ modũ vt ſi deponerẽt ſe ſcire eũ mi
norẽ qꝛ viderũt ꝛ ſciuerũt eũ tali tꝑe natũ ꝛc̃.℄ Itẽ nõ ſe
quit̃ mr̃ dixit ꝛ illi milites ergo fuit papa cert⁹nunqd illis
potuit deſerẽtib⁹ ẽt nõ crederẽ nedũ ſcire exꝑſſuꝫ ẽ ꝙ ſic.
ff.ꝙ cũ falſo tu.l.ij.ꝛ ſic ꝑꝫ ꝙ cũ articuli nõ ꝯtineãt fcm̃ ex-
preſſe ꝙ verã ſciãꝫ icludãt neceſſario ꝙ ñ ſunt admitẽdi.
vt extra ꝺ cle.excõ.c.ꝑpoſuit.nõ.n.ꝓbat h eẽ ꝛc̃.vt.C.vñ
cognati.l.nõ hoc.℄ Nõ ob.c.qꝺ allegat̃ ꝙ illꝺ dicimur
ſcire qꝺ ab alijs audiuim⁹.xxij.q.v.h vr̃ qꝛ illꝺ nõ dicit h
capl̃ꝫ ſꝫ dicit ꝙ ſi me audiẽte iurat aliqs falſuꝫ tũc ſcio il-
luꝫ falſuꝫ iuraſſe vt qꝛ v̇itatẽ facti ꝑri⁹ nouerã qꝛ teſtis vl̃
iudex i illo fcõ fuerã.ſꝫ ibi h ñ dr̃ nec alibi ꝙ audio aliqd
ab alijs ſuꝑ fcõ ꝙ ego nõ noui ꝙ ob hoc ſciãꝫ illud ꝓ cer
to ꝛ ad illud teſtioniũ audit⁹ nõ ſufficit ꝑ ſe reglr̃ ſꝫ addit̃
ꝛ viſus.vt.C.ꝺ teſt.l.teſtiũ.vt.C.ꝺ epi.ꝛ cle.auc̃.hui.ꝛ In-
no.extra de teſti.c.cũ cãꝫ.Itẽ hoc eẽt de auditu alteri⁹ nõ
ſuo qꝺ ẽ exꝑſſe reprobatũ niſi i caſib⁹.ff.ꝺ ꝓba.l.arbiter.
ff.de aq̈ plu ar.l.ij.§.idẽ labeo.℄ Nõ ob.ꝙ allegat ꝺ pe
ti.hr̃.l.itẽ vẽiũt.§.petitã.qꝛ bñ fateor ꝙ quocũꝗ mõ ſciue
rit bñ ſufficit quo ad ſciãꝫ ſꝫ h i articulis nõ ſufficit dicere
ꝙ dñs papa ſciuerit ſicut nõ ſufficit dicere ꝙ ego ſuꝫ dñs
talis rei ſi rei vẽ.agaꝫ ſꝫ oꝑꝫ dare tale fcm̃ qꝺ neceſſario h
ꝯcludat vt ſupra dixi qꝺ ñ ſit hic.Ille.§.logt̃ quo ad hoc
vt ille malefidei iudicet̃ q̃ mala fides põt induci ex ſuſpi
tiõe vel credulitate ſine certa ſciã.ff.qꝺ vi aut clã.l.iij.i fi.
de acq.poſ.l.ſi velit.de fur.l.qui re ſibi ꝯmodata.ꝛ.l.inter
oẽs.§.fi.℄ Nõ ob.ꝙ allegat̃.ff.ſi cer.pe.cũ ſi.qꝛ fateor ꝙ
ſufficit quocũꝗ mõ ſit certũ quo ad ſciãꝫ dũtñ det̃ tale fa
ctũ ꝙ h neceſſario icludat ꝙ nõ ſit hic vt ꝓbatũ ẽ.℄ Nec
ob.§.q allegatis inſti.de gradi.§.ſcirem⁹ ꝙ ꝓbõ iducat̃ ꝑ
viſuꝫ qꝛ fateor i his i qb⁹ veritas ꝑcipi põt ꝑ viſuꝫ ſꝫ h nõ
ita nã nõ ſeqt̃ video te ergo ſcio cui⁹etatis es ſꝫ ſi vidiſſeꝫ
cũ nat⁹ fuiſſes hoc ẽ aliud.℄ Ad ꝯclõnẽ q̃ ẽt mõ iſert̃ ꝙ
exquo ſciuit eũ talẽ ꝑmiſit vt ſibi ꝯtulit oĩa cũ ager̃ ſecũꝗ
tacite diſpẽſauit ꝛ ꝙ ſacrilegiũ eſſet illũ reputare indignũ
quẽ papa dignũ fore eſtimauit.Dico ꝙ nõ ꝯcludit.Prĩo
qꝛ nũꝗ dr̃ i articulis ꝙ papa diſpẽſauerit exꝑſſe ſꝫ innuit
qꝺ ſaltẽ tacite ipſo fcõ ſicut i eꝑo.extra ꝺ fil.ꝑſbi.c.vẽiẽs.
cũ ſi.qꝛ dico ꝙ illꝺ itelligit̃ cũ cãe cognitio ꝑceſſerit vt i.c.
veniẽs.no.Inno.℄ Et ſi diceres ꝙ i papa nõ reqrit̃ cãe
cognitio ſꝫ i iſeriorib⁹ ſic imo ꝛ certe nec papa nec iꝑator
ꝯſiderauerũt maxime circa talia ardua diſpẽſare ſine cãe
cognitiõe q̃ nõ dat̃ h ꝑceſſiſſe:vt.C.de his q ve.eta.iꝑe.l.
oẽs.extra de priui.cũ olim eſſem⁹ ibi tãꝗ nõ legũt ꝛc.i gl.
Inn.ꝛ qꝛ eſſet ꝯ ꝯciliũ gnãle nõ dꝫ ſic de facili ꝑſumi diſ-
penſare.extra de capel.mo.c.ex ꝑte.cũ.c.extra de elec.cũ i
cũctis.§.iſeriora plus eſt qꝺ ſm ſtilũ curie q dꝫ ꝓ iure ſer
uari.vt extra de crĩe fal.c.q̃ꝫ graui.C.de diuer.reſcrip.l.ſa
cri affat⁹.ſcriptura ẽ neceſſaria ſuꝑ gratijs ꝛ diſpẽſatis ta-
lib⁹ facit ad hoc.extra de offi.or.c.ordinarij.li.vj.ꝛ iõ dicit
lex qꝺ cũ ꝑnceps ſic ꝯtra ius diſpenſare vult oꝑꝫ ꝙ alteru
trũ ſuis lr̃is ſignificet vl̃ qꝺ iꝑe diſpẽſat vl̃ ꝙ ex certa ſciã
ꝛ ex ꝑpoſito faciat:vt.ff.ꝺ excu.tu.l.ſi idẽ vlpian⁹ i fi.ꝛ cir
ca hoc plene eſt allegatũ i rõnib⁹nr̃is.Itẽ do vnã ſolõneꝫ
generaleꝫ vltra iã dcã ad oĩa q̃ allegant̃ qꝺ papa ipſo fcõ
voluit ſecũ diſpenſare ꝛ habilitare iꝑm qm̃ veꝝ eſſe ꝑt cũ
papa vl̃ ꝑriceps aliqd dat ꝙ ille cui dat hr̃e ñ ꝑt nec aliꝗ
vtilitateꝫ ex eo ꝯſequi ñ põt niſi ſecũ videat̃ tacite diſpen
ſare

ſare q: vř velle qð ſcm̃ ſuū hēat effectū.vt.ff.de ma.te.l.ſi
qs locuplex circa fi.ſʒ h gřa pt hře effectū de iuř cōi ſin̄ oĩ
diſpēſatōe ĩ pbēda.¶ Itē ēt ĩ pſōatu ſine cura ſit p eū ob
tineř no.Inno.extra de eta.ꝛ qua.c.pterea.ꝛ Cōp.ð ele.
dudū in fi.ꝛ extra de pbē.ſi cui li.vj.Si aūt obtinet digni⸗
tatē ſcō ſuo ſe excludit ꝛ ſibi imputet.C.de neceſ.ſer.hř.
iſti.l.fi.diſpēſatōʒ.n.velut a iure cōi exorbitātē bēm⁹ ꝙ tm̄
poſſum⁹ reſtringere vt extra de fil.pſ.c.j.li.vj.ſic videmus
qð ſi epſ alicꝑ ecclāʒ ꝯcedat ꝙ ſi aliquā portionē pcipiat ſi
bi illā vř ꝯcedere ſi nullā tūc oēs puēt⁹ pter cathedraticū
vř ꝯceſſiſſe q: alſ gřa effectū nō hřet vt extra de dōa.c.pa
ſtoralis ſic in ppoſito vt ſi gřa poſſit hře effectū ſine diſpē
ſatōe lʒ forte ñ ita plenū ꝙ tūc nō videař diſpēſaſſe alſ ſic.
idē in teſtōre q: ſi hʒ ius in re quā legat illud vř cōceſſiſſe
tm̄ alſ totū ſi ſciat alienā vt.ff.de le.j.l.ſerui in electōe ꝛ.l.
ſi dom⁹ ĩ fi.cū.l.ſi res aliena ꝛ circa h pleni⁹ ē allegatuʒ in
rōib⁹ nřis.¶ Ad ſcōm pūctū vbi pbare nitiř ꝙ ſi appellō
erat illi⁹ pcu.d.M.ñ noceat dcō.M.eo ꝙ ñ valuit q: ñ vt
pncipalis appellauit q: nec erat principalis nec vt pcu.q:
hēbat certā formā limitatā agēdi ꝛ dfendēdi ꝛ appellādi
a ſnīa lata cōtra eū ĩ iudicio vt pʒ in pcuratoř ſic ꝙ ab iſta
forma ñ licuit ſibi recedere ꝛ ſi fecit dño ſuo nō pıudicat
nā dicūt ipi aliud ē ſi nullū hñs mādatū trāſgrediař faciē
do aliqd vltra q: nūcꝑ illud vř ratificare qð illud vř ꝯtra
mādatū.C.de pcu.l.marit⁹.¶ Dico ꝙ his nō obſtātibus
vʒ in pıudiciū dñi.Prio q: nō fuit ꝯ formā ei datā ĩ pcu⸗
ratorio imo ſm formā.nā lʒ prio loquař ibi ꝙ dat ptātem
agēdi ꝛ defendēdi ĩ iudicio ꝛ appellādi tñ poſtea tranſit
ad extraiudiciaria cū dicit paciſcēdi ꝛ trāſigēdi tñ cū po⸗
ſtea addat ꝛ oīa alia faciēdi ēt ſi mādatū exigāt ſpāle iſtð
pōt ꝯprehēdi extra de pcu.q ad agēdū li.vj.iteʒ cū det ibi
petitionē expſſe pbēda ꝛ dignitatē p eo acceptādi vř de⸗
diſſe ꝛ oīa faciēdi q ptinent ad ipam acceptatōem.vt.ff.ð
pcu.l.ad rē mobilē ꝛ.l.ad legatū ꝛ meli⁹ eo.ti.l.q pprio.§.
itē qriř.q: pcurator teneř appellař.lʒ ñ pſeq ꝙuis ñ ſit ſcā
mētio de appellōne.vt.C.de pcu.l.inuit⁹.ergo nō pt dici
ꝯtra mādatū fuiſſe.Sʒ ſi dař ad acceptādū pbēdā ꝛ di⸗
gnitatē ꝛ alia que mādatū ēt exigūt ſpāle ꝛ q ipſe facē poſ
ſet ſi pñs eēt ꝛ que cāe merita exigūt ꝛ reqrunt ſi p tuitōe
acceptatiōis ꝛ ꝯſeruatiōe iuris dñi appellauit vʒ appellō
nā ſi nō eſſet expſſe mādatū ſaltē iuxta mandatū eſt ñ ꝯtra
vt alij dicūt vt.ff.iudi.ſol.l.iij.§ in hac in fi.potiſſime cuʒ
poſtea ꝯſtituerit pcuratorē ad pſequēdū appellōnē iter⸗
poſitā a puiſiōe.d.M.nec appet iterpoſita niſi illa illā ex⸗
preſſe approbaſſe vř.C.ſa.her.l.cū.t.li.ff.rem ra.ha.l.iij.§.
falſus.ꝛ.l.nō tm̄.ꝛ.ff.de euic.l.qdā.ex pte.ſicut videm⁹ ꝙ
per pcuratorē nō pt adiri hřditas q: eo ipſo ꝙ ad h ꝯſti⸗
tuo videor illā adire.ff.de acq.hř.l.paul⁹ rñdet p pcura⸗
torē cū glo.ſua.Itē ex quo mādat pſeq neceſſario pſuppo
no cām ad me ptinere cū alř.nec ĩ appellādo nec ĩ pſequē
do eēʒ admittēd⁹.ff.qñ appel.ſit.l.pe.§.j.cū ſi.¶ Nō ob.
ꝙ poſtea dař ꝙ in appellōne a puiſiōe ē forma certa ꝛ li⸗
mitata a iuř itroducta vt ĩ.c.pcurator.extra de elec.li.vj.q
h nō fuit ſuata ꝛ ſic nulla fuit appellō ſicꝗ p ratihabitōeʒ
ꝯfirmari ñ potuit.ff.de re.iu.qð ab initio q: hoc ē veꝝ qð
nō pt quo ad vtilitatē ratificātis ſʒ quo ad pıūdiciuʒ ſic ſi
alia ps vult.ſ.in ꝯtractu inito p doluʒ q eſt nullus quo ad
vtilitatē doloſi ſʒ quo ad pıudiciū nō.ff.de dolo.l.elegā⸗
ter ꝛ de illo q renūciat intēpeſtiue ſciēti.ff.p ſoc.l.actōes
§.dicim⁹.no.gl.ĩ ſi.C.de rei vē.l.iij.ĩ auc.ſup vbo ñ pbi⸗
beris cū multj ſi.¶ Itē nō ob.cū dñt poſtea ꝙ ifra deceʒ
dies debuit ratū hře qð nec fecit ergo ꝛc.ff.rē ra.ha.l.bo⸗
noꝝ q: vt dixi vʒ ĩ ei⁹ pıudiciū ſic vides ꝙ dōatio inř virū
ꝛ vxorē ē phibita ꝛ tm̄ ſi ñ tʒ mřimoniū ñ hʒ locū phibitio
dōatōis ita dico ꝙ adheſio tʒ ĩ pıudiciū adherētis lʒ ap⸗
pellatio ſit nulla.ff.de dona.iter vi.ꝛ vxo.l.iij.§.j.ibi ſʒ ſas
nō ē ꝛc.ꝛ expſſe h tʒ do.Io.mōa.ĩ.c.vt circa ĩ gl.ſup vbo
adherētis ſui ſʒ pōe appello tādē.p.adherere pt ifra de⸗
cēdiū ꝛc.Animus.n.eius cuʒ ope ſecuto aſtringitur.extra
de bigamis nup.C.de trāſac.vbi pactū h ēt Archi.innuit

expſſe.extra ð app.c.j.li.vj.ſup vbo ð ptiū.ꝛ Cōpo.extra
de elec.c.ſtatuim⁹.li.vj.circa fi.iij.col.¶ Itē nō ob.ꝙ di⸗
cit ꝙ nemo ignorās vř ratificare ac ĩ nulla pte actoꝝ appet
iſtū.d.B.ratificaſſe iſtud ſatis eſt mirabile dicere fruſtra
toriū ꝙ neſciuerit cū expſſe ꝯſtituerit p ſe pcuřeʒ ad pſe
quēdū appellōnē pductā vt appet ĩ pcuřio ꝛ nedū ĩ vno
loco imo ĩ qttuor vel ĩ qnqꝫ expſſe loqř de hoc ex q rōne
plenior ꝯſenſus ꝛ ꝯſcīa colligi pōt.C.ad vell.l.ſi mulier.ꝛ
lʒ effuſo ſmōe loqř q effuſo ſmōe ſe iactat ĩ prōp.ſui ſci⸗
dit piculū.C.de do.pmiſ.l.fi.¶ Itē ſatis expmit mētē ꝙ
velit ratū hře cū dicit iterpoſitā vel interpoſitas ꝯtra pui
ſionē ꝛc.¶ Nec ob.qð dř ꝙ dñs.M.ꝯſtituit pcuřeʒ ad
pſequēdū appellōnes p pte ſua iterpoſita.ĩ.de mādato.
iſta aūt nō fuit de mādato ſuo iterpoſita qre iſtā ratificare
nō vř q: hoc dicere ē calūniari verba nec ſalua rōne recti
ſmōis pōt ſic expōi:vt.ff.de aur.ꝛ arg.leg.l.plauci⁹.nā ve
p pte ſua ē iterpoſita q: p pcuřeʒ.Itē noīe ſuo.iteʒ rōne
acceptōis ꝛ puiſiōis ſibi ſcē ꝛ iō negociū ſuū vř ĩ h geſſiſ
ſe lʒ ēt dicerem⁹ ꝙ ĩ hoc nō hřet mādatū caſus ē.ff.ð neg.
geſt.l.ſi ego ĩ fi.Itē cū nō appeat alia appellō iterpoſita ꝯ
puiſioneʒ appet ꝙ de iſta ſenſit q appet.ff.ð ꝯtrahē.emp.
l.in lege.Itē iſta vř iterpoſita de mādato ſuo ſm ꝙ ſupra
pleni⁹ tactū eſt.Itē pōt dici ēt ꝙ illo momēto quo ꝯſtituit
pcuřeʒ ad pſequēdū ꝛc.videař ratificare ſicꝗ trahař re
tro ad pri⁹ ſcā vt videař de mādato ſuo iterpoſita:vt.ff.ð
ſol.ꝛ.C.ad mace.l.fi.ſicꝗ ēt ſm coꝝ expōnē ad iſtā refeř
ꝙ ĩ momēto duo dicanř fieri in qb⁹ ēt ordo prioratis exi⸗
giř pʒ de hoc i.l.ſi ſtichū.§.ſiqs ita ibi vt eodē tpe ꝛc.ff.de
ꝯdi.iſti.l.fi.ð le.j.ſi p⁹ mortē.§.fi.circa pn.ibi q: ĩ vnū ꝯtra
hunř ꝛc.de ſta.ho.l.fi.ĩ fi.¶ Nō ob.qð poſtea dř ꝙ poſi
tionib⁹.d.M.dʒ.d.B.rñdere illis q tēdūt ad ꝯſeruatōeʒ
iuris ipſi⁹ q: hoc hʒ colorē ĩ illis q pncipalř ius ipſi⁹.d.h.
ꝯcernerēt ſine ipugnatōe niſi p qðdā iudiciū iuris.d.B.
in formā vel ĩ pſonā.d.B.ꝛ ē male appellatū vt ĩ cāu nřo
oīno repelliř ꝛ ſic itelligiř.c.vt circa alſ puiſio dcāꝝ ptiū
valeret ꝛ ĩ defendēdo fieret ꝯtra ipʒ qð ē ꝯtra ius.ff.ð ad
mi.tu.l.ſcire.§.j.ꝛ de trāſac.l.cū hi.§.ſʒ cū lis alſ ſub colo
re iuris ſui ſp lʒ male appellaſſet aliū ipugnaret qð eēt cō
tra.l.C.q le.pſo.l.momētanee ibi ne ſub colore ꝛc.¶ Itē
dicūt vltra ꝙ lʒ poſitōib⁹ q tendūt ad crimē nō ſit rñdēdū
ſaltē quo ad famā dicūt rñderi illud poſſe colorē hře vbi
nō eēt appellatū ꝛ male vt hic fuit expeditū ꝛ ꝙ directo ñ
audiř ne ſup crimīe nec ſup fama ꝛ ſic itelligiř.c.vt circa.
¶ Nūc adducūt ipſi rōnes.Et prio nituř pbare ꝙ ap⸗
pellō nō deuoluit q: nō ꝯſtat ꝙ ille q iterpoſuit fuerit pcu
rator.Ad hoc dico ꝙ imo p trāſcriptū māu publica ſcm̃ p
ſe magnā pſumptionē facit.ff.de iu.fiſ.l.ĩ fraudē.ꝛ ibi gl.
facit.ꝛ de admi.tu.l.cyrograph⁹.¶ Itē lʒ nullū pcuřiuʒ
pceſſiſſet ex quo noīe ſuo appellauit ꝛ ipſe.d.M.ad proſe
quēdū appellōnē ꝛc.fecit pcuřeʒ ex hoc oſtēdit cāʒ ad ſe
ptinere ꝛ ratificare qð ſcm̃ ē:vt.C.de filiofa.l.cū te.li.x.ff.
rē ra.ha.l.iij.§.falſus.¶ Itē cū dicit poſtea ꝙ appellō eſt
nulla ꝛ laborat duplici vitio.ſ.materie ꝛ forme vt.ſ.plene
pbatū ē nō ipedit qn in pıudicio ratificātis vel adherētis
teneat cū noīe ſuo eēt iterpoſita ꝛ lʒ nō poſſet appellare vt
ipſe q: ſua nō itereſt erat ſaltē vt pcur.h.d.cui⁹ intererat
potuit ꝛ noīe ipſi⁹ lʒ ñ pcederet mādatū vt dixi ĩ pıudiciū
ratificātis.¶ Ad illud qð ſeqř ꝙ nulla erat ꝛ ſic ratifica⸗
ri nō potuit tū ēt q: nō ifra.x.dies.ſ.vt rñſuʒ ē.¶ Ad illð
qð poſtea dicūt ꝙ gnālis ratificatio nō extēdiř ad illicita.
Dico ꝙ iſta nō ē generalis q: ſpecificař p illud qð addiř
ꝯtra puiſionē ꝛc.ꝛ nulla alia appet iterpoſita.ff.de aur.ꝛ
arg.leg.l.j.circa mediū.ꝛ de v.ob.l.vbi aūt.§.ſed q vnū.ſa
ciūt ēt q no.extra de offi.ꝛ pote.iudi.dele.c.ex pte.¶ Ad
illud qð poſtea dicūt ꝙ nō extēdiř ratihabitio ad illud ꝙ
ignorauit ꝛc.appet expſſe de ꝯtrario ꝙ imo ſciuerat cū ad
illud pſequēdū pcuřeʒ ꝯſtituit maxīe ex quo ꝯſtat de mē
te ſicut dicim⁹ de milite q ſi ēt ignorat pgnātē vxorē ꝛ ap⸗
paret de aīo ꝙ etiāʒ ſi ſciret eodē mō pteriret vʒ nec rūpiř
teſtm̄.ff.de re mili.l.q iure.¶ Ad illð qð poſtea dř ꝙ rati

babitio nō v ēdicat h ſibi locū p p certā formā hic datā ⁊ li
mitatā a q̄ nō ē recedēdū q̄ ſic ratibabitio cooparet duo
⁊ mādatū ⁊ formā mādati iā rūſuʒ ē q̄ ſi pcm̄ ē in forma
illud p ratibabitionē nō repiat̄ ſʒ nihilomin⁹ facit ratiba-
bitio vt talis q̄lis erat noīe meo iterpoſita videat̄ a me in
terpoſita.nā ⁊ i penalib⁹ ⁊ delictis ita ppᵉie cadit ratibabi
tio.vt.ff.d vi ⁊ vi ar.l.j.q̄tiēs ibi recti⁹.n.dr ⁊c.q̄ ſi cogno
uit appet d ꝯtrario exq̄ ad h pſeq̄dū pcuratorē ꝯſtituit
q̄ ñ pſumit̄ dixiſſe qd mēte ñ cogitauit nec ſenſit. vt.l.la
beo ad ſi.ff.de ſuppel.leg.⁊ qd dr̄ poſtea q̄ nō dʒ extendi
ad illud qd ē diſſilē qd eēt i ſpē ꝯceſſurus.Dico q̄ illd eēt
ſi eēt gnālis ſʒ h ſpecificat̄ p h qd addit̄ pulſio ⁊c.¶ Itē
exquo ñ pt ad aliā referri neceſſe ē vt ad hāc referat̄.ff.d
le.j.l.ſi qñ.⁊ de vſur.ſi ſtipulat⁹.¶ Ad hoc qd ſeqt̄ q̄ ad
herere nō pt ei qd nullū eſt rñſuʒ ē q̄ dico q̄ imo ē i piu-
diciū adherēt̄ adherētia.j.x.dico rñſuʒ ē.¶ Nūc tendis
ꝑs aduerſa ad hoc q̄ articuli d certa ſcia pape ſunt admit
tēdi qd voluit pbari p vocē viuā que validior ē q̄ mor-
tua.Dico h vt dixi iā q̄ in articulis nō dat̄ tale ſcm̄ qd ne
ceſſario ꝯcludat nām ſcie pape.¶ Itē ad id qd dic̄ d vi-
ua voce dico q̄ nō eſt vey in caſib⁹ in qb⁹ ſcriptura reqri
tur vt no.de pig.l.ꝯtrahit̄ q̄lis ē iſte vt ſupra tengi ⁊ plene
pbatū ē i alijs rōib⁹ nrīs.¶ Ad iura que ſequūt̄.extra d
offi.dele.c.paſtoralis.§.preterea.⁊.C.q admit.ad bo.poſ.l.
bonoy.⁊.ff.de bono.poſ.l.fu⁹.⁊ de re.iu.l.qdā cū ſi.Reſ-
pōſo; ē p ea q dcā ſunt pleni⁹.ſ.q̄ poſſent locum hr̄e vbi
gr̄a alſ nullū poſſent hr̄e effectū.h aūt ſec⁹ ē.vt.ſ.dixi. Itē
q̄ h ē de ſcriptura pp ſtilū de quo nō articulat̄.quare ⁊c.
¶ Nūc conant̄ rñdeī ad aliq iā dcā.In pmis nrīs rōib⁹
⁊ dicūt q̄ l papa ñ reqrit̄ cāe cognitio pcedēs i diſpēſatōe
ſʒ i inferiorib⁹ ſic lʒ h nihil ē q̄ bñ fateor put ē ſupra ius
vey ē ⁊ ibi ꝯſtat q̄ illa plēitudie vult vti.alſ dico q̄ dʒ pō
derar̄ magis ſcā ſua q̄ ali⁹ q̄ magis eēt exēplū ſuū pnicio-
ſum q̄ alteri⁹.l.vi.c.pōderet alſ quodāmō ſibi videretur
auferre ptātē alios icrepādi ſi ipſi cāe cognitiōem obmit-
terent vt exp̄ſſoʒ in cor.vt iudices ſine quoquo ſuffragio
§.imaʒ dico ibi ſibimet ipſis auferētes licētiā ⁊c.lʒ n.ſolut⁹
ſit legib⁹ tñ ſm eas viuere vult.C.de teſta.l.ex imperfecto.de
leg.digna vox.iſti.q.mo.teſta.in ſi.§.ex codē.Nec ē diſſile
q̄ de facili velit ꝯtrafacere.vt.C.de ioſ.te.l.ſi qñ.⁊ ē gl.Jn
no.i papa.extra de pui.c.cū olīʒ.eēm⁹ ibi q̄ſi ñ legatū ⁊c.
¶ Nō ob.qd poſtea dr̄ q̄ diſpēſatio fuit poſtea īpetrata
ad hoc vt facilior eēt pbatio q̄ dico q̄ imo appet p illū q̄
alſ ñ fuerat ſecū diſpēſatū.cū dicū pus q̄ exquo papa ſcie
bat q̄.d.B.iſtud obijciebat.d.P.⁊ nihilominus diſpēſa
uit qd obiectū illud tollere voluit alſ eēt fruſtratoria gr̄a.
Sʒ ſaluā pace dicētiū neutꝝ ē vey.⁊ pmo q̄ voluerit obi
ectū illud tollere vey ē ꝯtra illos qb⁹ nedū erat ius q̄ſitū i
re vel ad rē q̄ ſic ipſemet dñs nr̄ limitauit gr̄am ſuaʒ ad q̄
ſpectabat.vt.ff.de reg.iu.l.neraci⁹.extra de offi.or.c.ordia
rij.§.qd videat li.vj.⁊ ſic ēt de iure facer̄ dñm nr̄m docuit
ſine piudicio illoꝝ qb⁹ erat ius q̄ſituʒ.ff.de decu.l.ij.circa
pri.extra de reſcrip.c.q̄uis.li.vj.ſac.C.de ſta.⁊ imagi.l.vt
vtutū priſ.Itē ñ ē vey qd dic̄ q̄ gr̄a iſta ſine diſpenſatiōe
alſ ñ hʒ effectuʒ niſi poſſit ꝯtra.d.B.q̄ certe i alijs pote-
rit eſſe valida ⁊ nūlls cū.n.ois diſpenſatio ſit ꝯtra ius cōe
eſt reſtrigēda vt extra de fil.pſ.c.j.li.vj.de ꝯſan.⁊ affi.c.q̄
dilecto.ff.de leg.qd vo.C.de pdi.cu.l.ſi.li.x.ſʒ h ñ eſt du
biū cū dñs nr̄ e ā limitet.vt dixi.¶ Nūc rñdeo ad rōes al
terius ⁊ lʒ p pcedentia ſatis appeat ſolutio tñ rñdeo ſingu
lis.Prio tāgit q̄ papa vr̄ cū dño.P.ſup pme gr̄e diſpēſa
re ſup defectu etatꝭ q̄ ñ pt decipi i iur̄ ſʒ nihil ad ppoſitū
cū addit nec i ſcō pūti qd vidit iſtud poſſe eſſe vey i ſcō q̄
poſſit pfecte p talē pñtiā ſcir̄ ſʒ p aſpectū pſone ñ pt pfecte
pcipi etas vt dcm̄ eſt.ā.⁊ i ſcō ita pt decipi papa vt ali⁹.vt
extra de ꝯceſ.pb.c.j.li.vj.de re iu.c.cū olīʒ.ff.de iur.⁊ fac.
ign.l.error qd allat poſtea q̄ h mō videat̄ diſpenſar̄ q̄ ſe
cit gr̄aʒ ſic vr̄ tollē īfamiā eo ipſo q̄ ꝯcludit q̄ matrimo-
niuʒ poſſit ꝯtrahēr̄ vt.C.de nop.ipiaſ.§.j.illa facit ꝯtra ipʒ
q̄ dicit neceſſariā ſcripturā i tali diſpenſatōe.ſic dicā i p-
poſito.¶ Alle.poſtea iura iā alle.de bo.poſ.fu⁹.C.q ad-
mit.ad bo.poſ.l.bonoꝝ.ff.d re iud.l.qdā ꝯſulebāt.de offi.
pto.l.barbari⁹.Dicēdū q̄ ibi ꝯſtabat de ſcia ꝟa illi⁹ q po-
terat habilitare.hoc aūt nō articulat̄ ſcm̄ qd verā ſciaʒ ne
ceſſario icludit vt ſupra dñſuʒ eſt.¶ Itē vt dixi plene ibi
alr̄ effectū nō poterat hr̄e hic aūt ſic.¶ Itē cū addit q̄ nō
oportebat dñʒ nr̄ʒ certificari ſup etate cū notorie appebat
ſibijpſi dat notoriā pbatiōeʒ quā tñ iura reputāt dubiā ⁊
falſaʒ vt iſti.qui.mo.tu.fini.circa pn.ff.de mio.l.mior.xxv.
ānis adito pſide ex aſpectu falſo ⁊ no.e.ti.de etate.¶ Itē
nō ſeqt̄ neceſſario facit gr̄aʒ miori ſciēs cū miorē ergo vr̄
diſpēſare q̄ potuit eē qd voluit:vt.ff.de ita.li.l.cū q̄ſi.cir-
ca pn.ibi q̄ nec ānis docuerit liber ⁊c.⁊ de acti.⁊ ob.l.nō
ſolū ſʒ p iportūitatē petētiū vt ſic de eis ſe expediet. ⁊ hoc
ſec̄ vt.C.de pen.bo.ſublatis.l.j.⁊.ij.li.x.¶ Allegat poſtea
q̄ capl̄ʒ ſciēter eligēdo indignū vr̄ ſecū diſpēſare.xvj.q.j.
eccla hʒ ſenatū.dico q̄ hoc nō ē vey imo puat̄ iur̄ eligēdi
vt extra d elec.cū i cūctis.nec.c.allāti logt̄ de hoc vey ē q̄
glo.bñ no.ibi q̄ qñ capl̄ʒ diſpēſat qd nil facit ad ppoſitū.
¶ Nō ob.c.qd allegat̄ poſtea de reſti.ſpo.ſeo q̄ vey ē
q̄ ibi papa mādat aliqd pciſe ex ppoſito illd dʒ eē ſine pe
na:vt.C.ad.l.iul.d adul.l.grach⁹.⁊ de his q ve.eta.ipe.l.j.
⁊.ff.de fur.l.rixa.ſʒ vbi aliqd mihi ꝯfert potiſſime ad peti-
tionē meā itelligit̄ ſi ſim idone⁹.ff.de mu.⁊ ho.l.vt grada
tim.§.⁊ ſi lege.cuʒ dicit q̄ ſi papa excōicatū ſalutat eo ip̄ſo
vr̄ abſoluer̄.Dico vey ē ſi ſciat p certo vt ex ppoſito illo
hoc facit qd nō ē h vt dixi.¶ Itē hoc ē q̄ cartas icipit a
ſeipſo.C.de hui.l.ſi pſeo.⁊ iō q̄ ipʒ ꝯceꝛūt q̄ alſ poterat
pticipādo cū illo ⁊c.¶ Itē pōt vtilitatē hr̄e ex gr̄a d iure
cōi vt dixi.Poſtea allat de miorib⁹ plato q videnī diſpē
ſare qñq̄ʒ ipo ſcō de cle.ꝯiu.c.diuerſis fallacijs.cū alijs ſi.
iā rñſuʒ eſt.ā.q̄ vey ē ſʒ Inno.ſi cāe cognitio pcedat.ex-
tra de fil.pſbi.c.veniēs.¶ Itē dico vt.ā.q̄ i illis alſ vtili
tatē hr̄e ñ poterat hic aūt ſic cū dicit poſtea pʒ de diſpēſa
tiōe p pducta q̄ i diſpēſatōe dr̄ q̄ pinde hēat̄ ac ſi i pſo
rib⁹ l̄ris ⁊c.¶ Nec ob.vt dicit q̄ ꝯtinet̄ q̄ p hoc nō ſit p-
iudiciū illis qb⁹ ius ē q̄ſitū i re vel ad rē cū.d.h.ius nō po
terat q̄ri q̄ gr̄a dñi.B.pcedebat de magno tpe illd nihil
eſt q̄ lʒ pcedat gr̄a tñ exquo tūc nō erat diſpēſatū ⁊ pſona
erat inhabilis nō potuit ipedire q dño.B.poſſit q̄ri ius ſi
cut electio q nulla eſt nō ipedit ſcdaʒ.vt extra d elec.audi
tis.ff.de v.ob.l.ſi dari.de leg.j.l.ſi fu⁹ ad tertul.l.ij.§.aliʒ l
ſi.id tñ dicit obſtar̄ quotiēs rē hr̄et vſi negociū mr̄is alijs
noceat.¶ Nec vʒ q̄ dr̄ q̄ man⁹ infra mēſem fuerūt ligate
q̄ ex inutili gr̄a man⁹ ligari nequeūt put dixi.¶ Non vʒ
qd dicit q̄ nō pōt deberi.h.d.q̄ nō hʒ pbēdā q̄ hoc fuit
obiectū i appellōne male q̄re ſup hoc nō ſunt audiēdi.po
ſtea dr̄ q̄ appellō nō valuit cū habuit certā ⁊ limitatā for-
mā qā nō lʒ trāſgredi iā ſolutū q̄ ſaltē vʒ ſi ratificauit in
piudiciū ratificātis.qd addit̄ poſtea q̄ ſi pōt ratificari q̄
opʒ q̄ mādatū pcedat hoc forte nō ē vey ⁊ lʒ eēt ſine pia
dicio vʒ in piudicio ratificātis vt.ā.plene pbat̄ ⁊ hoc.te-
nēt ad.l.bonoꝝ qā allegāt rñdendū eſt vt.ā.Itē cū dr̄ q̄
ꝑs nr̄a fater̄ cū minorē.xj.ānis ſic i bñficialib⁹ nō pōt p ſe
agere ergo pocare extra iudiciū.coʒ iſte appellōnes ſint
puocatōes ad cāʒ.Rñſio ſuppoſito facto vt ponūt q̄ ne-
ſcio ſi vey ponūt ⁊ dico q̄ pſumi dʒ qd pcuratoriū ſit ſcm̄
cū ſolēnitate debita.ff.de.v.ob.l.ſciēdū iſti.de fide inſtru.
Itē aliud eſt appellare extra iudiciū aliud i iudicio agere
ſm not.in.c.cordi.extra de app.⁊.c.ſtatuim⁹.de elec.li.vj.
Itē pcurator appellat ⁊ tñ nō agit cām.vt.C.d pcur.inui
tus.⁊ de app.ſi actor cū dr̄ poſtea qd poſitiōib⁹ dʒ rñdere
ſaltem ad ſamā ⁊ ſpoliatiōem dicendū qd nō eſt verū vbi
appellatum eſt ⁊ male vt eſt in caſu noſtro ⁊ hoc eſt ⁊c.

De iudeis ⁊ d adulterijs.

CCCXXXIII

¶ Qualr̄ poniat̄ iude⁹ cognoſcens carnalr̄ xp̄ianā fateri
q̄deʒ opʒ phibitū eſſe iudeū xp̄iane ꝯiūgi q̄ cū mr̄imōiū
ſit cōicatio diuini iuris.ff.de ri.nup.l.j.de cri.expi.he.ad
verſus

uerſus.hoc caſu cũ nõ ſit ꝯſtat m̃rĩmõiũ nõ eſſe.xxviij.q.j. caue.⁊ talis ꝯtrahens tã͠q̃ adulter puniret̃.C.de iude.ne q̃s xp̃ianã ſʒ de alia ꝯmixtiõe iudei cũ xp̃iana lʒ ſit ꝓhibi ta extra nõ occurrit ius expſſum dicẽs eũ tã͠q̃ adulteꝝ pu niri.Et ſi forte diceret̃ arguẽdo qḋ ſi puniret̃ tal' ꝯmixtio ſub velamine m̃rĩmõij ꝯmiſſa vt.ſ.dictũ eſt forti⁹ ſine vela mie tali: vt.ff.de adul.ſi adulteriũ cũ īceſtu.Sʒ hec mutiũ nõ cogit. Prio q: ꝯmixtionem illicitã ꝯmittit ⁊ m̃rĩmonij ſacro iniuriã facit.C.ne ſacrũ bap.rei.l.j.ſec⁹ ſi ſolã coitus ꝯcupiſcentiã faciat i aue.ꝯ reſti.⁊ ea q̃ peru.§.vnũ ſi gdẽ. ⁊ g.mo.na.eſſi.ſui in pal.⁊ ſ intelligo ceſſantib⁹ alijs circũ ſtãtijs que ad hãc ꝯmixtionẽ alteri⁹ pacti deteriorationeʒ adijciũt vt de raptu ſtupro ⁊ īceſtu.nĩc.n.oʒ ex alteri⁹ crĩs adiectiõe grauĩ⁹ puniri.l.j.de rap.vir.hec ãt ceſſant i acceſ ſu ad mulierẽ de iniur.l.itẽ apud labeonẽ.§.ſigs ṽgines. ſõ n̄ ẽ talis vt adulter puniẽd⁹ capitalr.C.de adul.q̃ adul teriũ vbi no.nõ dico tñ q ſ ſeda ꝯmixtio ciuilr ad arbitriũ iudicãtis nõ ſit aliqualr puniẽda.ff.de effracto.l.j.§.expi latores.⁊ q ꝯfeſſus eſt reus⁹ ⁊ nõ q̃õni poſitus nõ vſ ei ub eſſe q: de vulgarib⁹ tñ ꝯfeſſus ẽ.⁊ q: nullis īdicijs ꝑcedẽ tib⁹ ꝯfeſſus fuit ⁊ ꝯtra ꝓuilegiũ ꝯceſſuʒ hebreis p reginã. M.vñ q dixit religionẽ iudicãtis non inſtruxit.ff.de qõ. diuus vbi no.Aduertat m̃ dñs iudex q: nõ ſecuritati glo ria affectãda ſʒ in leuiorib⁹ ꝓmeritas ad leuitatẽ inducẽs eẽ oʒ ⁊ in grauiorib⁹ ſecuritatẽ.ll.cũ aliquo temperamento benigne ꝓſeq.¶ Ego Oldr.ꝑdcã ſcripſi ⁊ ſigillũ appo ſui.ſʒ.d.R.ꝯ apulea ⁊.d.Ans ꝯ cruce q tũc ꝑerãt i offõ iu dicat⁹ auinionẽſ.dcm̃ iudeũ l amiſſiõe virilĩũ ꝯdẽnauerũt cui⁹ nomẽ erat pãdon⁹ ⁊ ego vidi virilia īciſa aũ palaciũ.

¶ Conſilia excellentiſſimi vtriuſq; iuris doctoris domini Oldr.de ponte de Laude feliciter finiunt.

¶ Hec ſunt cõſilia Old.quibus ſimiles aliqñ deciſiões aliqñ vero motiua effectualiter eadẽ adducit ⁊ facit Jo. an.in addi.ad ſpe.in locis hic ſpecialius deſignatis.

¶ Scdʒ ꝯſiliũ i addi.ſpe.l ti.de dilatio.§.dilationũ in fi.
¶ Tertium in ti.de citatiõe.§.viſo in princi.
¶ Sextũ ſuper rubrica de executione ſententie.
¶ Decimum in titu.de iuriſdi.om.iudi.ver.que autẽ me ri ibi allegat.Oldra.
¶ Undecimum in titu.de cita.pala colũ.
¶ Duodecimũ quo ad prim ã.q.de nullitate in ti.de lit. ꝯte.§.nũc tãgam⁹ ṽ.quid cã.quo ad ſecũdã.q.de citatiõe in titu.de cita.§.viſo.verſi.itẽ lʒ in die.vbi lati⁹ ꝓſequitur.
¶ xiiij.Cõſiliuʒ in titu.de legato.§.nunc de epiſcoporuʒ verſi.ipſi quoq; in multis.
¶ xv.in ti.de ſen.prola.§.ij.verſi.quid ſi preconiʒatum.
¶ xvij.titu.de feudis.§.quoniam ver.xl.queritur.
¶ xviij.ſuper rubrica de iurepatronatus.
¶ xix.de preſcriptio.in.§.ſic libellus ṽ.quid ſi debitor.
¶ xxj.in titu.de teſta.§.in primis in ver.quinta queſtio.
¶ xxij.ti.de reſcrip.ꝑſentatiõe.§.ſi.ṽ.itẽ qḋ obtentum eſt.
¶ xxiiij.Cõſilium it titu.de loca.§.nũc aliqua verſi.xciij.
¶ xxv.ſuper rub.de ſepulturis.
¶ xxxvj.titu.de inſtrumentorum editione.§.porro.ver.⁊ nota alias particularius.
¶ xxvij.ti.ꝯ expẽſis.§.expẽſe igit̃ ṽ.de expẽſis autem.
¶ xxxj.ti.de obli.⁊ ſolu.§.nũc aliq̃ ṽ.qd ſi ſub certa pena.
¶ xxxiiij.in titu.de loca.§.nunc aliqui verſi.lxxij.
¶ xxxvj.ſuper rub.de iudeis.
¶ xxxvij.in ti.de inſtrumen.edi.§.inſtrm quoq;.ſub.§.po ſtremo ver.qd ſi aliqḋ inſtrm.Tertiaʒ q̃õnem in eodẽ cõ ſilio de datiõe in ſolutũ poſuit Jo.an.in titu.de iudi.quar ta parte.§.ſequitur.v.col.verſi.item q heredes.
¶ xxxviij.titu.de expenſis ſuper rub.in fi.
¶ xliiij.ſuper rub.de cleri.egrotan.
¶ xlviij.ſuper.ij.libello de cle.non reſiden.
¶ xlix.ꝯſilio allegat̃ Oldra.l.l.cũ clericis.C.ꝯ epiſ.⁊ cle.
¶ l.ſuper rubri.de cleri.non reſiden.
¶ lj.titu.de iudeis in fine.
¶ liij.ſuper rubri.de tutore.
¶ liiij.titu.de iniur.in princi.quo ad primum articulum ⁊ quo ad ſecundaʒ titu.de accuſato.ver.quid ſi obijciens.
¶ lvij.titu.de imunita.eccle.circa princi.
¶ lvij.titu.de actio.⁊ peti.§.ſuper queſtionibus ver.per litteras quoq; in.ij.colum.
¶ lviij.ſuper rubri.de conceſ.preben.
¶ lx.titu.de appellatione.§.nunc breuiter.ver.iteʒ pone. ⁊ ſuper rubri.de appellatione.
¶ lxiij.titu.de preſump.§.ſpecies auteʒ ver.probabilis.
¶ lxviij.ſuper rubri.de pigno.in vlti.colum.
¶ lxx.in rubri.de iudeis an ſit licitum bellum contra ſar racenos ⁊ potius conſuluit in contrarium.
¶ lxxij.ſuper eadem rubri.
¶ lxxiij.ſuper rubri.de crimine falſi.
¶ lxxv.ti.de inſtru.edi.§.reſtat.ṽ.ſed quis poteſt facere.
¶ lxxxvj.ſuper rubri.de offi.ordi.
¶ lxxxvij.ſuper rubri.de iudeis.
¶ lxxxviij.ti.ꝯ citatiõe.§.ꝯtra citatiõeʒ.ṽ.itẽ q iudex citat.
¶ xc.ſuper rubri.de iureiuran.circa princi.
¶ xcj.ſuper rubri.de iudeis.
¶ xcij.ſuper rubri.de locato.
¶ xciij.ſuper rubri.de feudis.
¶ xcvij.titu.de ſta.mo.ver.xx.queritur.
¶ c.titu.de ſindico ver.item opponitur q nomine.
¶ cj.titu.de teſte.§.nunc videndum ver.nunc videndum.
¶ cij.ſuper rubri.de preben.
¶ cv.ti.ꝯ iſtru.edi.§.ꝯpẽdioſe.ṽ.ſʒ nũgd de ꝯſuetudine.
¶ cvij.in rubri.de ſucceſ.ab inteſta.
¶ cviij.ti.de inſtru.edi.§.nũc vero aliq̃.ṽ.qd ſi executor.
¶ cxj.titu.de teſta.§.in primis ver.quid ſi legatum.
¶ cxvj.ti.de teſte.§.nunc videndum.ṽ.nunc videndum.
¶ cxviij.ſuper rubri.de conceſ.preben.
¶ cxix.ti.de inſtru.edi.§.compendioſe.ṽ.quid ſi primo.
¶ cxx.ſuper rubri.de iureiuran.
¶ cxxij.titu.de elec.§.j.prope prin.
¶ cxxvj.titu.de conſeſſionibus.§.poſtremo.ṽ.ſi vero fit.
¶ cxxx.ti.de ꝓcuratore.§.ratione aũt forme.ṽ.qd ſi duo.
¶ cxxxiij.ti.ꝯ iſtr.edi.§.dcḋ ꝯ ipugnatiõe.ṽ.nũc dicamſ.
¶ cxxxv.titu.de ſucceſ.ab inteſta.
¶ cxxxvj.ſuper rubri.de prebẽ.⁊ rubri.de cõceſ.prebeꝝ.
¶ cxxxvij.ſuper rubri.de conceſ.preben.
¶ cxl.ti.de legato.§.videndũ reſtat.ṽ.ſed nunqd nocet.
¶ cxlj.in titu.de teſta.xviij.colum.ver.pone.a.
¶ cxlij.eo.ti.eadem addi.ver.occurrit.etiam caſus.
¶ cxliij.ſuper rubri.de inſtitutionibus.
¶ cxliiij.ti.de inſtru.edi.§.compendioſe.ṽ.quid ſi prius.
¶ cxlv.titu.de teſte ſuper rubri.ver.iterum quia vtile.
¶ cxlvj.ti.de actio.⁊ peti.§.ſup petitiõib⁹.ṽ.p lr̃as quoq;.
¶ clj.titu.de dona.§.j.ver.quid ſi pluribus.
¶ cliij.ſuper rubri.de ſucceſ.ab inteſta.in fine.
¶ clvj.ti.de arbitro.§.ſequitur de quibuſdam verſi.item quid ſi compromiſſum.⁊ ver.ſed nunquid abbas.
¶ clvij.ſuper rubri.de appel.ibi dicit q fuit ſibi propoſi ta queſtio dum eſſet in curia.
¶ clxj.in ti.de execu.ſentẽ.ſuper rubri.quaſi eadẽ verba.
¶ clxij.ti.ꝯ iur.om.iu.§.vnico q̃ aũt meri.i addi.magna.
¶ clxv.titu.de cleri.non reſiden.in princi.
¶ clxvj.ſuper rubri.de ſequeſtra.fruc.
¶ clxvij.titu.de teſte.§.nunc videndum ver.nunc viden dum ver.⁊ quia infra ⁊ eodem.§.ver.hoc etiam nota.
¶ clxviij.ſuper rubri.de conceſ.preben.
¶ clxix.ti.de cenſibus.§.nunc dicendũ.ṽ.porro.reginus.
¶ clxxij.ti.de teſte.§.nũc videndũ in prin.⁊ per.v.colum.
¶ clxxiij.ti.de iſtru.edi.§.porro.ṽ.itẽ nota q donatiões.
¶ clxxiiij.ti.de teſta.§.in primis verſi.an qḋ factum eſt.
¶ clxxv.ſuper rubrica de conceſ.preben.
¶ clxxvij.in ti.de teſta.x.col.§.j.ver.pone.a.in addi.inci

…nte huic q̄ōni ibi occurrit.
¶ clxxviij. vide. Jo. an. in ti. de feu. circa pri. ibi pōit ō ſeu nouo ꝛ antiquo ꝛ quid ſint.
¶ clxxxij. ti. de his que fi. a p̄la. in rubri. ver. hoc aūt nota.
¶ clxxxv. ti. de actio. ꝛ peti. §. ſup petitionib⁹ ver. per l̄ras
¶ clxxxvj. ſuper rubrica de iureiuran.
¶ clxxxviij. ti. de teſte. §. nunc videndum verſi. nūc videndum in magna addi.
¶ cxcj. ti. de reſcrip. p̄ſtatōe. §. ſi. ver. itē quod obtētū.
¶ cxcij. ti. ō aduocato. §. ſequit̄ v̄ſi. que autē ponit eaſdē regulas in criminalibus nec tñ q̄ōnem.
¶ cxcv. ſuper rubrica de cle. non reſiden.
¶ cxcvj. ſuper rubrica qui filij ſint legit.
¶ cxcvij. ti. de emp. ꝛ ven. §. j. circa fi. ver. plerūqꝫ ꝯtingit.
¶ cxcviij. ti. de accuſa. §. qualiter verſi. ꝙ ſi accuſatus.
¶ cxcix. ti. de teſte. §. nunc videndum.
¶ ccj. ſuper rub. de conceſ. preben.
¶ ccij. ſuper rub. de cler. vel monachi.
¶ cciij. ſuper rub. de rerum permu.
¶ ccvij. ponit in ti. de vſur. in rub.
¶ ccix. ſuper rub. de ſortileg.
¶ ccxij. ſuper rub. de teſta. ver. occurrit.
¶ ccxiij. titu. qui filij ſint legi. ver. quid ſi dixit in teſtō.
¶ ccxiiij. de na. ex li. ven. v̄. emancipationis autē.
¶ ccxv. titu. de fil. preſ.
¶ ccxvj. ſup rub. de ꝯceſ. preben. ꝛ quo ad articulū declarationis ſup rub. de appel. in fi.
¶ ccxvij. ti. de ēp. ꝛ ven. §. j. ver. ſuper forma.
¶ ccxviij. ti. de fruc. ꝛ intereē. §. ſcias. ver. ij. queritur.
¶ ccxxiij. ſuper rub. de preben. ver. ꝓponitur queſtio.
¶ ccxxiiij. ſuper rub. de feudis in. v. col.
¶ ccxxvj. ti. de re. eccle. non alie. in rubrica.
¶ ccxxvij. ti. de petito. ꝛ poſſeſſo. §. q̄m i ſupiorib⁹ ꝫ ſi q̄ in eodē ponit Gldr. poſt. ver. q̄rto obijcit. pōit Jo. an. in titu. de p̄ben. in rubrica ibi de ſeda p̄te rubrice.
¶ ccxxxiiij. ſup rubri. ō p̄ſcriptōibus. verſi. eſt aūt dubiū.
¶ ccxxxv. ſuper rub. de conceſ. preben.
¶ ccxxxvj. ti. de deci. §. vnico in addi. magna.
¶ ccxxxviij. ti. ō delegato. §. iſtat vidē. v̄ q̄d ſi cā ꝯmittit̄.
¶ ccxl. titu. de locato. §. ſi. ver. xciij.
¶ ccxlj. ti. de iudi. §. ſequit̄ videre. ver. dubitari.
¶ ccxliij. ſuper rubrica de condi. appo.
¶ ccxliiij. proſequitur in titu. de teſte. §. nunc videndum in prin. incipit ad ubiectus.
¶ ccxlvj. ti. de electio. §. in ver. quid ſi canonici.
¶ ccxlvij. ſuper rub. qui fil. ſint legi. ver. quero ſi natus.
¶ ccxlviij. ti. ō iſtru. edi. §. ꝯpēdioſe v̄. q̄d ſi de ꝯſuetudie.
¶ ccl. incipiēs ſcm̄ tale ē bo. me. ponit in ti. ō obliga. ꝛ ſolu. §. nūc aliq̄ in fi. cui⁹ ſunt quaſi verba formalia.
¶ cclij. in ti. de iuriſdi. om. iud. §. expedito. ver. q̄ dt bōa.
¶ ccliij. ti. de inſtru. edi. §. porro. ver. donatio aūt. ꝛ ti. de dona. ver. quid ſi aliquis dat bona.
¶ ccliiij. dicta ꝛ rationes ponit Joā. an. in ti. de teſt. §. nūc videndum in prin.
¶ cclvj. ſuper rub. de clandeſti. deſpon.
¶ cclvij. ſuper rub. de p̄ben. quo ad mēbrū ꝑmutatiōis.
¶ cclx ſuper rub. de electione.
¶ cclxiiij. titu. de teſte. §. nunc vidēdū v̄. hoc etiam nota.
¶ cclxv. ponit Jo. an. in titu. de iudeis ꝛ ſarrac. in rub.

¶ Quātū eū fecerit Jo. an. lꝫ inſpicere ex ipſius v̄bis i tit. de accuſa. §. ſequit̄ in. ix. col. v̄. q̄d ſi hñit⁹ i magna addi. incipiente quod hoc dī. ibi elegans Gldr. q̄ō ſic dēfert.

Joānes epiſcop⁹ ſeruus

ſeruorum dei ad perpetuam rei memoriam.

Cū Mathe⁹ ō pōtiano ordis p̄dicatoꝝ inq̄ſitor hſtice prauitatis i regno ſicilie deputat⁹ friuola occaſiōe q̄ſita ac ꝛ aplice ſedis reuerētia ꝛ honore poſtpoſitis i dilectū filiū magrꝫ Guilielmū ō balacto archidiaconū foro iuliē ſeꝫ capellanū nr̄ꝫ cāpanie maritimeqꝫ rectorē excōicatōis ſniaꝫ icōſultis motib⁹ nō ſine multa temeritate duxerit ꝓferēdā nos volētes de cetero taliū p̄ſumptōibus obuiare vniuerſis ꝛ ſinglis tā ordiarijs q̄ꝫ de legatis iudicib⁹ ꝛ inq̄ſitorib⁹ prauitatis eiuſdē ꝛ alijs vniuerſis ꝛ ſinglis q̄cūqꝫ aucte funguntur. aucte aplica diſtricti⁹ inhibem⁹ ꝛ mādam⁹ exp̄ſſe ne ꝯtra nr̄os ꝛ aplice ſedis officiales vel nūcios aut ipſoꝝ aliquē q̄uis occaſiōe vel cā abſqꝫ nr̄a ꝛ dicte ſedis l̄ria ſpāli ꝑ eiuſdē ſedis l̄ras ꝯcedēda plenā faciētes ō tenore p̄ñiū mentionē ꝓcedere quoquo mō p̄ſumāt aut in eos vel ipſoꝝ aliquē excōicatōis vel ſuſpēſiōis ſeu q̄ſuis alias ſnias ꝓmulgaꝫ. nos. n. ex nūc decernim⁹ irritū ꝛ inane q̄cq̄d ꝯ inhibitiōeꝫ ꝛ mādatū hmōi ꝯtingerit attētari. Uolumus tñ ꝙ ordiarij ꝛ inq̄ſitores p̄dicti ſup his q̄ negociū tāgūt fidei. alij v̄o ſup alijs q̄ rē tāgūt als publicā ꝛ priuatā ꝛ ſiue ordiarij ſiue delegati fuerīt q̄cūqꝫ aucte ꝓut poſſet als ad eoꝝ officiū ꝑtinere ſi q̄d ꝑ officiales vel nuncios ipſos indebite forſan attētatū extiterit ſe pleni⁹ informare ideoqꝫ nobis ſignificare ſtudeant vt ꝓuidere ſup hoc de oportuno remedio valeam⁹. nulli ergo hoīum liceat hanc paginā noſtre inhibitionis mādati ꝯſtōnis ꝛ volūtatis infringere vel ei auſu temerario ꝯtraire. Siquis autem hoc attentare p̄ſumpſerit indignationē oīpotētis dei ꝛ beatoꝝ Petri ꝛ Pauli apl̄oꝝ eius ſe nouerit incurſurum. Dat. auinioñ. xij. kal. Januarij pontificatus noſtri anno. vj.

In dei nomine amen.

¶ Fcm̄ ſup quo iuris ꝯſiliū q̄rit̄ tale ē vꝫ. Dudū ſciſſim⁹ in xp̄o pr̄ ꝛ dñs nr̄ dñs Joānes papa. xxij. ꝑ ſuaꝫ ꝯſtōneꝫ diſpoſuit i hec v̄ba. vꝫ. Cū Mathe⁹ de pōtiano or. p̄dicatoꝝ inq̄ſitor hſtice prauitatꝫ friuola occaſiōe q̄ſita ꝛc. vt. ſ. in ꝓxia ꝯſtōne. Ac ēt poſtmodū ſciſſimus papa i xp̄o pr̄ ꝛ dñs dñs Clemēs diuia ꝓuidētia papa. iiij. ꝑ ſuas aplicas l̄ras ſub datis Uiterbij. ij. Non. Julij pōtificat⁹ ſui anno tertio p̄cepit ep̄m florētinū. ꝛ feſulañ. ei alijs eccl̄as ciuitatis ꝛ dioce. florē. i ꝓcurationib⁹ legatoꝝ ꝛ nūcioꝝ aplice ſedis exhibēdis iterduꝫ plus debito aggrauari ꝛ volēs ſup hoc de oportuno remedio ꝓuidere abbati mōaſterij valliſumbroſe feſulañ. dioceſis ꝛ p̄ori ſcī Stephani ad pōtem florē. ꝛ magr̄o Albertino p̄poſito eccl̄e feſulañ. per aplica ſcripta mādauit q̄tenus eūdē florē. ꝛ feſulañ. ep̄os necnō cleros eorūdē ciuitatū ꝛ dioce. ꝛ eoꝝ quēlibet ad exhibēdū ꝓcuratōes ipſas p̄fatis facultatib⁹ ſingloꝝ mōitōe p̄miſſa aucte aplica ꝑ ſe vl̄ aliū ſeu alios appellōne poſtpoſita ꝯpellerēt cū cl̄a illa ꝙ ſi nō oēs his exequēdis potuerīs itereē duo vꝫ ea nihilomin⁹ exequant̄ vt p̄dcā ꝛ alias lati⁹ patēt i p̄dictis l̄ris aplicis. ¶ Ex p̄dictis q̄rit̄ an p̄dicti abbas Uallīſumbroſe ꝛ prior ſcī Stephāi iudices delegati ꝛ executores p̄dicti tāq̄ꝫ officiales pape ꝛ ſedis aplice gaudeāt ꝛ gaudere debeāt ꝛ poſſint dictis p̄uilegijs ꝛ immunitatib⁹ ꝛ fauorib⁹ ꝯceſſis officialib⁹ ꝛ nūcijs dñi pape ꝛ ſedis aplice ꝑ dictā ꝯſtōnē ꝛ extrauagātē do. Jo. pape. xxij. p̄dicti. Et dicēdū ē ꝙ ipſi abbas ꝛ prior q̄ erāt ſunt ꝛ erūt ꝓ tpe gaudeāt gaudere poſſint ꝛ debeāt p̄dictis p̄uilegijs ꝛ fauorib⁹ dicte ꝯſtōnis extrauagantis ꝛ ad hec mouēt iter cetera i effectu potiſſime qꝛ ipſi abbas ꝛ p̄or ꝛ eoꝝ q̄libet fuerūt ꝛ ſunt ꝛ erūt ꝑpetuis tpib⁹ iudices dñi pape ꝛ ſedis aplice ad ꝯpellēdū p̄fatos ep̄os flor. ꝛ feſulañ. nec nō cleros eorūdē ciuitatū ꝛ dioce. ꝛ eoꝝ quēlibet ad exhibēdū ꝓcuratōes p̄dictas p̄fatis facultatib⁹ ſingloꝝ vt pꝫ ex p̄dicto tenore l̄raꝝ aplicaꝝ Clemētis papa. iiij. Circa q̄ ꝑ declaratōe p̄dictoꝝ tria ſunt attēdēda. Primo nūq̄d cōmiſſio duret ꝑpetuo. Scdō an predicti abbas ꝛ prior ſint officiales dñi pape ꝛ ſedis aplice. Tertio an dcā p̄uilegia ꝛ imūitates ꝯpetāt oīb⁹ abbatib⁹ ꝛ p̄orib⁹ p̄ñtib⁹ ꝛ futuris nec als ꝑ ſedē aplicā reuocent̄. Et ad primū dicēdū eſt ꝙ ꝑpetuo durat dcā ꝯmiſſio q̄ ſcā fuit dignitatib⁹ nō ꝑſonis. xvj. q. j. hinc ēt. ꝛ. xxv. q. ij. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. ff. ō imuni. l. iiij. ꝛ. j. de ꝯſti. cuꝫ veniſſent ſine tpis p̄fixione vt pꝫ ex tenore ipſius.

Item

Item patet ex ipſo tenore ꝙ ratione materie tã ex ṽbis ꝙ̃
ex mēte fuit ipſa cõmiſſio ꝑpetua ⁊ ꝙ ex verbis fuerit ꝑpe
tua pꝫ ipſi᷒ cã ĩpulſiua. Nã ibi dr̃ ꝙ ep̃i ⁊ clici p̃dcĩ aliq̃ñ
plus debito aggrauabant .nõ ergo retulit ſe ad certa gra-
uamina ꝗbus de p̃ñti dñaret p dcãꝫ ꝯſtõem voluit ꝓui-
deri.ſꝫ qꝛ p̃ceſſerat cãpa.extra õ ſen.ex.rõana. Circa negli
gētiã ordinarioꝝ voluit ꝓuidē ⁊ ipoꝝ negligentiã ſupplē ⁊
ob hoc dedõs officiales dedit vt q̃ñtes cãus exigēdeꝝ ꝓcu
rationũ p nũcijs aplĩcis coenirēt ĩpi egualenter ac matura
diſtributõe cogerēs p̃dcõs ep̃os ⁊ cleros ſoluere p̃dictas
ꝓcurationes ⁊ hoc ſatis inuit vbũ ⁊ iterdũ ibi poſitũ quod
idē ĩportat qð aliq̃ñ.⁊ vbũ aggrauari qð eſt tanĩ ⁊ indiffi-
nitũ tã ad p̃terita ꝙ̃ ad futura ſe extēdēs ⁊ ñ dixit aggra-
uatos de p̃terito.⁊ generalr̃ dcm̃ ē.⁊ gnãlr intelligēdũ.ex
tra de ꝯſu.lcpos.c.j.ex mēte ēt hoc pꝫ.qꝛ mã talis eſt q̃ hꝫ
ꝯtinuã cãm.qꝛ ex cura paſtoralis officij ꝙ̃ dñs papa gerit
p vniuerſum orbē op᷒ eſt ꝯtinuis tꝑib᷒ nũcios ſuos huc
⁊ illuc trãſmittere q õ ãtiquo more p ep̃os ⁊ cleros qoꝝ
res agit̃ ſunt idonee ꝓcurãdi.extra de ſen.excõi.cũ volun
tate.itaqꝫ ſemꝑ ſubeſt cã ꝓuiſiõis ⁊ ꝯpulſiõis dcē nec ſuf-
ficit h̃ ſemel fecilſe cũ ſemꝑ h̃ occurrat ⁊ repiat̃ ⁊ faculta
tes aliq̃ mõ ſuperexcreſcãt extra de ꝯſti.cũ olĩs.⁊ de ṽ.ſig.c.
fine.Nã que iſto ãno plus dꝫ alio min᷒ ⁊ forte nihil de-
bebit de reſti.ſpo.c.oliꝫ.⁊.c.frequēs.eo.ti.in.vj. ꝓut infe-
lix aut ꝓſpera fortũa attulerit.⁊ ſic p vnicã ꝓuiſiõem ĩpoꝝ
officialũ voluntati ⁊ mēti pape ſatiffieri ñ poſſꝫ.⁊ vba cũ ef
fectu ſunt intelligēda vt de cle. nõ reſi.tue.⁊.c.relatũ. du-
rat ergo ⁊ ipſe lr̃e aplice ſup eis loquũtur vt facit lex. vt ſic
ſemꝑ caſu aduenēte equa diſtributõe iuxta facultatũ ep̃i
tatē cogãt hmõi ꝓcurãtões debite ꝑſolui ⁊ coꝝ iuriſdĩtio
ꝑpetua fuit ⁊ ē p exercit᷒ coꝝ officij de offi.dele.gratũ.⁊.c.
relatũ.cũ ſi.⁊ ſunt in poſſione dcĩ coꝝ officij ⁊ ſic exercēt ⁊
eis p oēs paret̃ ⁊ ſic vſus has lr̃as iterp̃tat᷒ ē p lõga ſpe
cia ⁊ vſus lr̃as interp̃tat̃ .extra de ꝯſan.⁊ affi.qð dilecto cũ
ibi no. ¶ Ad ſcðm dicēdũ ē ꝙ p̃dicti abbas ⁊ p̃or ⁊ coꝝ
vterqꝫ vigore dcãꝝ lr̃aꝝ fuerũt ⁊ ſunt officiales pape ⁊ ſe-
dis aplice.qꝛ his dr̃ officialis alicui᷒ q circa aliq̃ negocia
vices eius gerit.⁊ ſm hoc dicim᷒ vicariũ ep̃i ei᷒ officialē.
⁊ de hoc multi doc.videnẗ lr̃r vicariũ ⁊ officialē ep̃i õ fa
cere dñiaꝫ.Nã Archi.⁊ Io.an.dicũt ꝙ in officialē ep̃i trã
ſit qð habet̃ de hũi.cũ offi.in ſi.li.vj.⁊.c.vt ꝯmiſſi.⁊.c.vlt.
eo.li.⁊ ti.⁊ tñ illa iura nõ loqũtur de officiali ⁊ õ vicario
quaſi ſit vnũ offm̃ habēs diuerſa noĩa. Io.an.tñ eo.ti.c.
vlti.dicit ꝙ vicarij ⁊ officiales ſunt diuerſi alr̃.õ tẽp.ordĩ.
c.iij.§.ij.⁊.iij.li.vj.qdqd tñ ſi ꝯſtat ĩpm officialē dici q ge-
rit vices alicuius q ſic dr̃ ab offõ ſibi ꝯmiſſo extra de offi.
Archi.in rubro ⁊ nigro ac p̃dicti vices pape gerũt ĩ p̃di-
ctis qð pꝫ ex tenorẽ ipaꝝ lr̃aꝝ ibi auc̃te aplica qꝛ oĩa nr̃a fa
cim᷒ q̄b᷒ auc̃teꝫ impartimur.extra de p̃bē.hi q li.vj. ⁊ ibi
appellõne poſtpoſita ⁊ eſt hoc potiſſime veꝝ qñ vices ſeu
auc̃as ꝯmiſſa eſt circa fcã que ad ĩpm papã ſpectãt vt ĩ ca
ſu nr̃o.qꝛ circa ꝓcuratões que debēt nũcijs pape.hoc di-
co qꝛ ꝯmiſſio ſit aliqñ p factis alioꝝ vt qñ cõmitit papa
cãm auc̃te aplica decidēdã inter ꝑtes quo caſu nõ vidēt
tales gaudere hoc p̃uilegio ⁊ nec vſus interp̃tat᷒ ē ſed
in cãu nr̃o nõ eſt dubiũ rõne p̃dcã.⁊ ex hoc ēt ſunt officia
les aplice ſedis qꝛ offm̃ verſat̃ circa ea que reſpiciũt ho-
norē ⁊ offm̃ dcē ſedis poti᷒ ꝙ̃ pape ꝑſonaꝫ.Nũcij.n.mit-
tunt̃ occaſiõe officij ⁊ pro negocijs ſedis aplice.⁊ facit ad
p̃dicta ꝙ no. Paulus bononicũ.in decre.ſtuduiſti.õ offi.
leg.ſup gl.q̃ q̃rit an delegat᷒ pape q ĩ cã ſibi ꝯmiſſa ſpãlr
per papã maior ē ordiario poſſit mandare legato de latẽ
vt ſuã ſniam exequat̃ .⁊ tꝫ ꝙ ſic.ſꝫ q̃rit nũqd in cã aſaduer
tere poſſit ſi nõ pareat.dicit Paulus expeditũ eē p p̃dcãꝫ
extrauagãtē cũ Mathe᷒ ꝙ nõ.qꝛ ipſe legat᷒ officialis ē pa
pe ⁊ ſic ꝯtra eũ ꝓcedi ñ p̃t ſine ſpãli licētia pape.idē ergo
in ꝓpoſito ⁊ hoc eſt videre in collectoribus aplicis q ĩdiſ
ferẽter vtunt̃ hoc priuilegio ⁊ officiales pape dñr tñ inter
eos ⁊ iſtos ꝙ̃tũ ad mãꝫ ⁊ ꝙ̃tũ ad offm̃ nulla ē dr̃ia niſi qꝛ
illi ĩ plib᷒ dioceſis ſeu locis hñt iuriſdĩtõeꝫ iſti ĩ duab᷒.ſ.

Florē.⁊ feſulañ.ſꝫ multitudo locoꝝ facit eos maiores offi-
ciales ſꝫ nõ plus officiales.qꝛ q̄libet ad plenũ officialis eſt
exquo in negocijs pape ⁊ ſedis aplice vices aplicas gerũt
facit.extra de app. ¶ Ad tertiũ dicendũ ꝙ p̃dictis abbatĩ
⁊ priori ⁊ coꝝ ſucceſſorib᷒ ĩ ꝑpetuũ ꝯpetit p̃dictũ officiũ ⁊
p̃dictũ p̃uilꝫ.rõ ē qꝛ p̃dcã ꝯmiſſio ſit eiſdē p p̃dcãs lr̃as
ꝓprijs noĩb᷒ nõ expſſis ⁊ ſic dignitati nõ ꝑſonis fcã eē lr̃el
ligit̃ quo caſu ꝯmiſſio trãſit ad ſucceſſores ⁊ nõ expirat p
morte p̃lati.extra de offi.qm̃ abbas.cũ ibi not.ex q̄b᷒ trib᷒
ſic exalatis clare lr̃ert̃ ⁊ ꝯcludit̃ p̃dictos abbatē ⁊ priorē
⁊ coꝝ ſucceſſores ĩ ꝑpetuũ gaudere priuilegijs ⁊ indulgē
tijs ꝯceſſis p dictũ dñm papã Io.xxij.p dictã ꝯſtõneꝫ ſeu
extrauagãtē cũ mathe᷒.⁊ ſic ꝯ eoſdē vl̃ coꝝ alteꝝ aliq̃ oc-
caſiõe rõne vel cã abſqꝫ ſedis aplice lnĩa ſpãli p aliquē iu
dicē ordinariũ vel delegatũ quoquo mõ ꝓcedi aut ĩ eos
vel coꝝ aliquē excõicatiõis vel ſuſpenſionis ſeu cuiuſuis
alias ſnĩas ꝓmulgari ⁊ ꝙ qcqd in ꝯtrariũ fieri ꝯtigerit eſt
nullũ ⁊ irritũ ipſo iure etiã exceptiõe nõ ꝓpoſita ꝑ decre
tũ pape qð ligat etiã ignorãtes.⁊ ſiqs ĩ ꝯtrariũ attẽtauerit
eſſet p ſuꝑiore grauiter puniẽdus.extra de maio.⁊ obe.ſi-
qs venerit.fundat̃ aũt dcm̃ aplicũ priuilegiũ magna equi
tate vt ipſi officiales ⁊ in caſu p̃dicto p̃dicti abbas ⁊ prior
poſſint dictũ ſuũ officiũ libere exercere ⁊ abſqꝫ metu cleri
⁊ maxime ep̃oꝝ ⁊ ſui capituli quoꝝ metus iuſ eſt ⁊ poteſt
cadere in cõſtantē virũ.extra de reſcrip.ſtatuti.§.cũ autē.
⁊ ſufficit ita ſcriptum eſſe.ff.qui ⁊ a qui.in.l.proſpexit.
¶ Ego lapus caſtiglionchio decretorum doctor requiſi-
tus a predicto domino priore ſancti Stephani dico ⁊ cõ-
ſulo iuris eſſe vt ſuperius ſcriptum eſt.ideoqꝫ mea ꝓpria
manu ſubſcripſi ⁊ ſigillum meum appoſui conſuetum.
¶ Ego Jacobus de ſulchis de Florentia doctoratus in
iure canonico a p̃fato dño priore requiſitus vna cũ ſopra
dicto dño lapo de caſtiglionchio ⁊ inſtraſcriptis doctorib᷒
dico ⁊ ꝯſulo vt ſoꝑi᷒ ſcriptũ eſt eē de iure. Et ideo manu
ꝓpria ſubſcripſi ⁊ ſigillũ quo in preſenti vtor appoſui.
¶ Ego cinus dñi Marchi de ibebaldis de piſtorio de-
cretoꝝ doctor actu legēs in ſtudio florē.requiſitus a p̃dicto
dño priore dico ⁊ ꝯſulo iuris eē vt ſuꝑius ē ſcriptũ. Et iõ
mea ꝓpria mãu ſubſcripſi ⁊ ſigillũ quo nũc vtor appoſui.
¶ Ego Guido de bonciañ.de Florē.decretoꝝ doctor a
ſupradicto dño priore de ſupradicto pũcto ſiue q̃ōne req
ſitus.Dico ⁊ ꝯſulo eē iuris vt ſuꝑius ꝯtinet̃ ⁊ ſcriptũ eſt.
Ideoqꝫ ꝓpria manu ſubſcripſi ⁊ ſigillũ meõ appoſui.
¶ Ego Riſtorus de caſtigranis de Floreñ.decretoꝝ do-
ctor requiſitus a p̃libato dño priore ſancti Stephani.Dico
⁊ ꝯſulo iuris eē qð ſuꝑi᷒ ſcriptũ eſt ⁊ ꝯſului.Ideoqꝫ mea
ꝓpria manu ſubſcripſi ⁊ ſigillũ meũ appoſui cõſuetum.
¶ Ego Nicolaus Lemij Neldi de Florē.archipꝑ̃biter
de Colle decretoꝝ doctor a ſupradicto priore requiſitus.
Dico ⁊ ꝯſulo iuris eē qð ſuꝑius ſcriptũ ē ⁊ ꝯſului. Iõqꝫ
mea ꝓpria manu ſubſcripſi ⁊ ſigillũ meũ appoſui.
¶ Ego Joãnes de lignano predicta eſſe dico ⁊ iure ve-
ra ⁊ propria manu ſubſcripſi ⁊ ſigillaui.

F I N I S

¶ Impreſſum Papie per Magiſtrum Bernardinum
de Garaldis.M.cccccvij.die primo Aprilis.

Regiſtrum.

A B a b c d e f g h i k l m n o p q
Omnes ſunt quaterni preter A B q qui ſunt terni.

VA1 1533086